Anuari 2019

www.bcncontentfactory.com www.elllobregat.com

Crisi dels 40?

40 pronòstics, 40 opinions i l'anàlisi del mandat a cada municipi

Una producció de:

BCN CONTENT FACTORY
Enjoynalism!

Amb el suport de:

Diputació Barcelona
#DibaOberta

Amb la col·laboració de:

elllobregat

El contingut d'aquest **Anuari 2019** es va tancar el 4 de gener del 2019 a Sant Boi de Llobregat, al carrer Raurich, 62, on conviuen les redaccions de **BCN Content Factory** i **El Llobregat**. Aquesta obra és el resum conjunt de l'any. Es la tercera edició des de la publicació del libre ***Qui és Qui. Radiografia dels qui manen al Baix Llobregat i L'Hospitalet***, incloent pronòstics i prospectives del 2019 distribuits en seccions temàtiques, amb especial focus en el 40 aniversari dels ajuntaments democràtics, una anàlisi municipi per municipi del mandat que al maig finalitza i 40 opinions de personalitats del Baix i l'Hospitalet opinant sobre les quatre dècades de democràcia local.

Agraïm el suport dels periodistes i col·laboradors d'El Llobregat i de BCN Content Factory, així com la cessió d'algunes fotografies.

Agrairíem també la comunicació de qualsevol errada via correu electrònic a: coordinacion@bcncontentfactory.com

Una producció de BCN Content Factory i El Llobregat.

Imatge de portada: Tarta elaborada pel mestre pastisser de Viladecans José Domingo (Divine's), on apareixen quatre dels nostres edificis més emblemàtics (Torre de la Creu, de Jujol; Hotel Porta Fira de Toyo Ito, a l'Hospitalet; el Pont del Diable de Martorell i la Torre de Control de l'Aeroport) que coronen una creació que commemora el 40 aniversari de les primeres eleccions locals democràtiques.

ÍNDEX

CREDENCIALS 5

PRÒLEG 6

PRONÒSTICS 2019 9

40 VEUS, 40 ANYS 69

ANÀLISI DEL MANDAT 2015-2019 MUNICIPI PER MUNICIPI 113

L'ANY D'ON VENIM 255

- POLÍTICA 259
- QUÈ SE N'HA FET DE... 303
- JUDICIAL 329
- SEGURETAT 333
- MEDIÀTIC 345
- ECONOMIA 353
- INFRAESTRUCTURES 399
- SOCIETAT 431
- CULTURAL 453
- EDUCACIÓ 495
- SANITAT 513
- ESPORTS 519
- LLEURE 541
- MEDI AMBIENT 567
- OPINIÓ 577

Yo lo llamo
"Trabajo"
"Salud"
"Ilusión"
"la Caixa"
LA FUNDACIÓ
Nosotros, a todo lo que hacemos lo llamamos "la Caixa"
"la Caixa" es una fundación. La Fundación es "la Caixa".
Impulsamos más de 50.000 actividades de las que se beneficiaron más de 12 millones de personas el pasado año.
Luchamos contra la pobreza y la exclusión social, cuidamos de las personas mayores y de los enfermos, generamos empleo, promovemos la investigación médica, ponemos la cultura al alcance de todo el mundo y trabajamos para mejorar la educación.
Todo, para construir un futuro mejor y con más oportunidades para quienes más las necesitan.
La primera fundación privada de nuestro país y una de las más importantes del mundo.
Gracias a todos los beneficiarios, colaboradores y entidades que han participado en esta campaña

Joan Carles Valero

Periodista senior especialitzat en informació econòmica a diferents mitjans estatals i expert en premsa de proximitat, ara com a editor executiu d'El Llobregat. Fundador i director de BCN Content Factory i relacions externes d'ABC i el Grup Vocento a Catalunya. Professor de Periodisme a les universitats Abat Oliba-CEU, Ramon Llull i l'Institut de Formació Continua IL3 de la Universitat de Barcelona. És tertulià a diferents mitjans audivisuals i ha treballat per El Periódico de Catalunya, El Noticiero Universal i l'Agència Efe. @Valero_jc

Andrés Durán Aragón

Responsable d'Informàtica i Xarxes de la publicació comarcal El Llobregat. De Sant Andreu de la Barca, Durán ha dirigit la incursió digital de la publicació des de 2010. Gràcies a la seva experiència, El Llobregat (www.elllobregat.com) ha esdevingut un mitjà de referència també a l'edició digital i a les xarxes socials. El seu suport ha permès potenciar el periodisme de dades a la publicació, així com el treball amb infografies i imatges tridimensionals.

Francisco Javier Rodríguez

Llicenciat en Història per la Universitat de Barcelona i en Periodisme per la Pompeu Fabra, Rodríguez, veí de l'Hospitalet, és el Director de la publicació comarcal El Llobregat. Ha passat per Ràdio l'Hospitalet i en els últims cinc anys ha treballat com a cap de redacció de les edicions del Baix Llobregat i l'Hospitalet per a la xarxa de periòdics Línia. És membre de la junta de l'associació Foment de la Informació Crítica de l'Hospitalet (FIC-LH).
@Xaviero5

Carlos Manzano

Redactor de El Llobregat. Nascut a Viladecans, Manzano va començar treballant a Catalunya Ràdio, als programes Estat de Gràcia i Gravetat Zero. Ara, des de principis de 2018 ha iniciat el nou repte de la premsa més local, de proximitat, amb El Llobregat, on ha trobat una comarca plena de nous reptes on informar sobre la Catalunya petita: el Baix Llobregat. Manzano es defineix com una persona curiosa i, en conseqüència, els seus reportatges normalment expliquen algun tipus de curiositat lligada a la notícia. @cmanzanomartin

Carlos E. Waltemathe

Estudiante de Periodismo y Ciencias Políticas en la Universitat Abat Oliba CEU. Colaborador y coordinador de BCN Content Factory y la revista El Llobregat. De nacimiento alemán y vive en Castelldefels. Es especialista en temas de cultura, política y moda, además de dominar cinco idiomas: alemán, castellano, inglés, francés y catalán.

Glòria Escrig Ortiz

Llicenciada en Ciències de la Informació per la Universitat Autònoma de Barcelona. Nascuda a El Prat de Llobregat, va iniciar-se en el periodisme a la revista 'Delta' del mateix municipi. Va ser corresponsal al Baix Llobregat, primer, i redactora, després, al diari 'Avui', on es va especialitzar en disseny i maquetació de diaris i revistes, entre d'altres. Els darrers anys a treballat a 'El Periódico de Catalunya' com redactora i portadista de l'edició digital. Va ser professora de disseny periodístic a la Facultat de Ciències de la Comunicació de la Universitat Autònoma.

Les coses estan millor del que pensem

Hauríem expressar les nostres opinions només quan disposéssim de dades objectives i fets irrefutables que les avalessin. Lamentablement, en la nostra era del clic ràpid i les emocions a flor de ment, aquesta màxima suposa l'excepció. En el camp del periodisme resulta una obligació reflectir la realitat sense distorsions. Per això, en arrencar 2019 hem realitzat un esforç per avançar les claus dels esdeveniments i projectes que marcaran l'agenda del nou any en aquest territori al sud de l'àrea metropolitana. Ho fem 40 anys després que el poble entrés a la primera línia del poder i de la seva expressió democràtica: els nostres ajuntaments, als quals sotmetem a un examen a la recta final del mandat que expira el 26 de maig.

Basant-nos en les dades de l'Autoritat Independent de Responsabilitat Fiscal (AIReF) podem afirmar que la realitat econòmica, urbanística i social dels nostres municipis és molt millor del que pensem. Nosaltres, els periodistes, igual que els activistes i els polítics, també som humans. Tots som víctimes d'una visió del món dramàtica. Però nosaltres

ens hem esforçat a comprovar i actualitzar la nostra visió per desenvolupar formes de pensar basades en la realitat dels fets. En aquestes pàgines el lector trobarà les dades per construir la seva opinió sobre el seu entorn més immediat: el municipi i la comarca.

Situar els esdeveniments en el seu context històric pot ajudar a contemplar-los en la seva justa mesura. Ens correspon als periodistes presentar el món com realment és, encara que no sigui aquest l'objectiu dels activistes ni dels polítics. Però nosaltres sempre haurem de competir per captar l'atenció amb històries emocionants i relats dramàtics. Sempre ens centrarem en l'inusual i és responsabilitat d'activistes i polítics canviar els patrons.

Instints que distorsionen la realitat

Combatre la ignorància i transmetre una visió del món basada en dades reals és una forma de vida en ocasions frustrant, però, en última instància, inspiradora. Sempre és útil i important aprendre com és realment el món, començant pel nostre entorn més immediat. Si tenim una visió basada en dades reals, podem veure que no és tan dolent com sembla; i podem també veure el que hem de fer perquè segueixi millorant.

Hans Rosling, una eminència de l'anàlisi i divulgació de tendències globals, afirma en el seu llibre "Factfulnes" (Deusto) que tenim deu instints que distorsionen la nostra visió. Des de la nostra tendència a dividir el món en dos camps (nosaltres contra ells) a la manera en què percebem el progrés (creient que les coses sempre empitjoren), sense oblidar l'explotació de la informació esbiaixada perquè floreixi la por. El nostre problema és que no som conscients del que no sabem, i fins i tot quan estem informats ens deixem portar per biaixos inconscients i predictibles.

Ens hem d'esforçar per adquirir la consciència plena de la realitat dels fets. En aquest Anuari proporcionem una sèrie d'eines per pensar basant-se en informació contrastada i els fets. Unes eines que ajudaran el lector a captar correctament la imatge global i a millorar la seva concepció de com funciona l'entorn més proper.

Contra la devastadora ignorància

Aquest Anuari és l'última batalla del combat contra la devastadora ignorància a què ens dediquem els periodistes

Passa a la pàgina següent

Ve de la pàgina anterior

del Baix Llobregat i l'Hospitalet. És el nostre últim intent d'influir en aquest territori: de canviar la manera de pensar de les persones, aplacar els seus temors irracionals i redirigir les seves energies cap a activitats constructives. Ser conscients de la realitat pot i ha de convertir-se en part de la nostra vida quotidiana, com portar una dieta sana i fer exercici de manera regular. Comenceu a practicar-lo i serà capaç de substituir la seva concepció excessivament dramàtica del món per una visió basada en dades reals. Prendrà millors decisions, el mantindrà alerta davant els perills i les possibilitats reals, i evitarà sentir-te constantment estressat per les coses equivocades. D'aquesta manera, serà capaç de modificar les seves idees equivocades i desenvoluparà una concepció del seu entorn basada en fets.

Dividir en dos grups diferenciats

Rosling adverteix a "Factfulness" dels deu instints que distorsionen la nostra visió de la realitat, començant per la irresistible temptació que sentim de dividir tota mena de coses en dos grups diferenciats i, de vegades, contradictoris, amb una separació imaginària enmig de tots dos. Ens encanten les visions binàries de les coses. Els periodistes ho sabem i solem plantejar els nostres relats com conflictes entre dues persones, opinions o grups oposats. Però la realitat no està tan polaritzada en absolut. Habitualment, la majoria està just al mig, on se suposa que està la bretxa.

L'instint de negativitat es basa en la nostra tendència a notar més el dolent que el bo, el que empeny a pensar a la majoria que "les coses van pitjor". No és d'estranyar que estiguem tots tan estressats. En gran part es deu a la nostra tendència a notar més el dolent que el bo. Aquí intervenen tres coses: el record equivocat del passat, la informació selectiva i la sensació que, com les coses van malament, és cruel dir que estan millorant. Per això quan les coses van millor, sovint no ens assabentem.

Exagerar les coses i les corbes

La tendència a les línies rectes, com la idea falsa que la fam no fa més que augmentar en el món. La millor manera de controlar aquest instint consisteix simplement a recordar que les corbes tenen, de manera natural, moltes formes diferents. Molts aspectes de les nostres vides es representen millor mitjançant corbes amb forma de S, de tobogan, o de monticle que mitjançant una línia recta.

Una altra tendència és a exagerar les coses o calcular erròniament la mida de les mateixes. És una cosa que els humans fem de manera natural. El deure d'un periodista és, en gran mesura, fer que un succés o fet determinat sembli més important del que és. Però la nostra pràctica part de reconèixer quan una xifra aïllada sembla impressionant (ja sigui gran o petita) i recordar que podem tenir la impressió contrària si es comparés o dividís per un altre nombre rellevant. En aquest Anuari posem les coses en proporció.

També tothom categoritza i generalitza automàticament de forma constant. Ho fem inconscientment. Les categories són absolutament necessàries per a poder funcionar. Estructuren els nostres pensaments. Però el necessari i útil instint de generalització també pot distorsionar la nostra visió de la vida. Pot fer que, erròniament, agrupem coses, persones o municipis que, en realitat, són molt diferents. Pot portar-nos a assumir que totes les coses o totes les persones d'una categoria són semblants. I, potser el pitjor de tot, pot fer que traguem conclusions precipitades sobre tota una categoria, basades en uns pocs exemples, o fins i tot en un sol exemple poc habitual. De nou, és una tendència que els periodistes hem de combatre, tot i tractar-se d'una forma de comunicació ràpida i senzilla.

L'atracció de les idees senzilles

El destí és una altra idea que determina a les persones, els municipis, les religions o les cultures. És la idea que les coses són com són per raons inevitables i inexorables: sempre han estat així i mai canviaran. Moltes coses semblen invariables perquè el canvi té lloc lentament, però hem de recordar que fins i tot els canvis petits i lents es van convertint gradualment en grans canvis. I hem de recordar que un canvi lent segueix sent un canvi.

Les idees senzilles resulten molt atractives. Ens agrada sentir aquest moment de clarividència, vam gaudir de la sensació que realment entenem o sabem alguna cosa. El món es simplifica. Tendim a pensar que tots els problemes tenen una única causa; una mica del que hem d'estar sempre en contra. O bé, tots els problemes tenen una única solució, una mica del que sempre hem d'estar a favor. Tot sembla senzill. De nou, binari. Només hi ha un petit problema: aquest instint de perspectiva única malinterpreta tot. Hem de reconèixer que una única perspectiva pot limitar la nostra ment. Sempre és millor contemplar els problemes des de molts angles per aconseguir una avaluació més precisa i trobar solucions pràctiques. "Per controlar l'instint de la perspectiva única, agafa una caixa d'eines, no un martell", recomana Rosling.

La culpa és l'instint de trobar una raó clara i senzilla per la qual ha passat una cosa dolenta. Ens agrada creure que les coses passen perquè algú ha volgut que així sigui, que els individus tenen poder: en cas contrari, el món sembla impredictible, confús i aterridor. Aquesta tendència d'atribuir la culpa fa que exagerem la importància dels membres de grups concrets, dels dirigents. Aquest instint de trobar una part culpable dóna al trast amb la nostra capacitat de construir una consciència veritable del món i basada en dades reals: ens aparta del nostre objectiu, ja que fa que ens obsessionem per trobar algú a qui culpar. Perquè el problema és que, quan identifiquem el dolent de la pel·lícula, ja no pensem més. Hem de reconèixer quan s'està utilitzant un boc expiatori i recordar que, moltes vegades, culpar un individu desvia la nostra atenció d'altres possibles explicacions i bloqueja la nostra capacitat d'evitar problemes semblants en el futur.

El domini de la por

Ara o mai! 'Potser demà sigui massa tard! Ara has de decidir. Aquest moment mai tornarà. Ara has d'actuar. Però gairebé mai és cert. Gairebé mai és tan urgent i gairebé mai es tracta d'una cosa o una altra. L'instint d'urgència fa que vulguem actuar immediatament quan percebem un perill imminent. Això ens va anar útil als humans en un passat remot, però ara la urgència també pot fer que ens equivoquem a l'hora d'entendre el món que ens envolta. Ens estressa, s'amplifica nostres altres instints i fa que siguin més difícils de controlar, ens impedeix pensar analíticament, fa que ens sentim temptats de prendre decisions massa ràpid i ens anima a emprendre accions dràstiques sense reflexionar.

I tot està dominat per la por. Quan a la gent li pregunten què li fa més por, hi ha quatre respostes que tendeixen a aparèixer sempre en els primers llocs: les serps, les aranyes, les altures i quedar-se atrapat en espais reduïts. Però això no són les causes necessàriament més aterridores que capten la nostra atenció. Els nostres pors naturals a la violència, la captivitat, la soledat, la pobresa i la contaminació fa que sistemàticament sobrevalorem aquests riscos. Per això cal confrontar constantment el món aterridor amb la realitat. L'assossec és llum per a la ment. Tranquil·litze abans de seguir endavant en aquest nou any en què haurem de decidir amunt i avall: en la construcció dels Estats Units d'Europa i en el nostre entorn més immediat, el municipi. Si no ens deixem doblegar pels instints, prendrem les decisions més racionals el 26 de maig a la nostra cita amb les urnes.

www.firabarcelona.com
#firabarcelona

Fira Barcelona

IDEES, NEGOCIS, PERSONES

CALENDARI DE ESDEVENIMENTS 1er TRIMESTRE 2019

GENER

EXPOHOGAR PRIMAVERA
26 - 29/01
Saló Internacional del Regal i Articles per a la Llar

FEBRER

MOBILE WORLD CONGRESS
25 - 28/02
Esdeveniment Mundial de la Indústria de les Tecnologies Mòbils

4YFN
25 -27/02
Esdeveniment d'Emprenedoria en Tecnologies Mòbils

MARÇ

RITMO 19
06 - 08/03
IV Reunió Electrofisiologia, Arritmies i Estimulació Cardíaca

EXPO SPORTS
08 - 10/03
Fira dels Esports Outdoor (Run, Tri, Bike, Trail)

e-SHOW / e-FINTECH SHOW
12 - 13/03
Fira i Congrés Professional d'E-commerce i Digital Marketing / Exposició sobre Solucions Tecnològiques Innovadores per a la Banca i les Finances

ONLY TATTOO BARCELONA
15 - 17/03
Convenció Internacional de Tatuatge de Barcelona

EAU CONGRESS
15 - 19/03
Congrés Anual de la Societat Europea d'Urologia

INFARMA
19 - 21/03
Congrés Europeu d'Oficina de Farmàcia. Saló d'Especialitats Farmacèutiques i Parafarmàcia

SALÓ DE L'OCUPACIÓ JUVENIL
20 - 22/03

SALÓ DE L'ENSENYAMENT
20 - 24/03

SMART CITY EXPO CURITIBA
21 - 22/03
Congrés sobre Ciutats Intel·ligents a Curitiba (Brasil). Expo Renault Barigui

FUTURA
22 - 23/03
Saló dels Màsters i Postgraus

B-TRAVEL
22 - 24/03
El nou Saló de Turisme

GRAPHISPAG
26 - 29/03
Saló Internacional de la Indústria i la Comunicació Gràfica

ABRIL

VIVE LA MOTO BARCELONA
04 - 07/04
Saló de la Moto

SALÓ INTERNACIONAL DEL CÒMIC DE BARCELONA
04 - 07/04

COSMOBEAUTY
06 - 08/04
Saló Internacional d'Estètica i Perruqueria

PACGRAF CUBA
09 - 11/04
Saló Internacional d'Envasos, Embalatges i Arts Gràfiques. Recinte Pabexpo (Cuba)

EURO-ELSO
10 - 13/04
Congrés Europeu de l'Organització de Suport Vital Extracorpori

ECOSALUD
12 - 14/04
Saló de la Salut i la Qualitat de Vida

BEBÉS & MAMÁS
13 - 14/04
Saló de la Futura Mare, Nadó i Noves Famílies

BARCELONA BRIDAL FASHION WEEK
23 - 28/04
Desfilades de Col·leccions de Moda Nupcial. Saló Professional de la Moda en Vestits de Núvia, Nuvi, Festa, Comunió, Cerimònia i Complements

MAIG

HANDMADE FESTIVAL BARCELONA
03 - 05/05
Una Experiència Única del Do it Yourself

AUTOMOBILE BARCELONA
11 - 19/05
Saló Internacional de l'Automòbil

BARCELONA BUILDING CONSTRUMAT
14 - 17/05
Saló Internacional de la Construcció

12th EAMHID CONGRESS
23 - 25/05
Congrés de la Societat Europea per a la Salut Mental en la Discapacitat Intel·lectual

RETAIL&BRAND EXPERIENCE WORLD CONGRESS
27 - 29/05
Saló Internacional del Retail

FREE FROM FOOD
28 - 29/05
Saló d'Aliments e Ingredients per a Al·lèrgics

HOSTELCUBA
28 - 30/05
Saló Internacional d'Equipament per Hoteleria i Serveis Turístics. Recinte Pabexpo (Cuba)

SILACO-GEER
30/05 - 01/06
15è Congrés Ibero-Llatinoamericà de Columna i 33è Congrés Nacional de la Societat Espanyola de Columna Vertebral

JUNY

BIZBARCELONA
12 - 13/06
Solucions per a Pimes i Emprenedoria

ITMA
20 - 26/06
Saló Internacional de Maquinària Tèxtil

S.I.L.
26 - 28/06
Saló Internacional de la Logística i la Manutenció

Consulti tota la informació i la relació completa de salons a:
www.firabarcelona.com - +34 932 332 000 - info@firabarcelona.com

100 anys AUTOMOBILE BARCELONA

PRONÒSTICS

2019

Las noticias más destacadas del 2019 serán...

En nuestro empeño anual de avanzar qué será noticia a lo largo del año que entra y por dónde irán los tiros de la actualidad en el Baix Llobregat y L'Hospitalet, presentamos nuestros ya tradicionales pronósticos. En general, se trata de más de 40 previsiones sobre cuestiones que se vienen arrastrando desde hace años en el territorio. En este sentido, las infraestructuras -más bien la falta de proyectos necesarios para la comarca- vuelven a centrar los temas principales. A continuación ofrecemos los 15 principales pronósticos para este año 2019, mientras que en las siguientes páginas se incluyen algunos más hasta llegar a la cuarentena.

1

La batalla del agua se recrudecerá

2

Acceso para camiones al puerto

3

Restricciones a las motos contaminantes

4

Conexión entre la A2 y la AP7

5

Metro del Delta

6

Adjudicar, de nuevo, las obras de la variante de la C-245

7

Alianza metropolitana por un clúster de biomedicina

8

Cubrimiento de vías en LH y Sant Feliu

9

La reinvención de Seat

10

El debate territorial en el Baix Llobregat

11

El 5G: el futuro se prueba en el territorio

12

Abre el Lidl Tres Molinos en Esplugues

13

Una transformación a caballo de L'Hospitalet y la Zona Franca

14

El debate de la nueva movilidad personal

15

Conclusión de las obras del miniestadi culé

Solo están finalizados 5 de los 28 proyectos de infraestructuras

La Cámara de Comercio expone el fracaso de las administraciones públicas en el área metropolitana

Carlos E. Waltemathe Ramos

De cara a 2019 las infraestructuras siguen siendo una gran incógnita. Durante los últimos doce años, las distintas administraciones públicas han desatendido las necesidades de las infraestructuras de movilidad de la región metropolitana barcelonesa. Como consecuencia, según el último informe de la Cámara de Comercio de Barcelona, tan solo 5 de los 28 proyectos en total se han logrado ejecutar desde el año 2006 hasta 2018. No se sabe con certeza si en 2019 se logrará cambiar este rumbo, pero no cabe duda de que hay una necesidad clara de reactivación de los proyectos, algunos llenos de polvo en los cajones ministeriales o de la Generalitat.

El informe de la institución camaral, que se concentra en la evolución de los proyectos dirigidos a las infraestructuras viarias y ferroviarias, revela que, doce años después, sólo hay dos infraestructuras en funcionamiento en la red viaria (el tercer carril de la autopista C-32 y la Ronda Oeste de Sabadell) y tres en la red ferroviaria de cercanías (la prolongación a Terrassa, la prolongación en Sabadell y la ampliación de los FGC, denominado el Metro del Baix Llobregat). Como gran éxito para el Baix Llobregat, a día de hoy, se cuenta con una línea de FGC que une directamente Olesa de Montserrat con la capital catalana y otra que une Barcelona con Igualada y Manresa a través de Martorell.

Por otro lado, menos positivo son los proyectos aparcado en la cuneta de la historia. En especial, en clave de nuestro territorio, el informe critica la red ferroviaria de Cercanías, visto que su número de usuarios registrados ha disminuido en los últimos años un total de 7,2%, mientras que el Metro ha crecido un 10,5%, los autobuses un 8,6% y las líneas de Ferrocarriles de la Generalitat un 8,1%. Por ello, desde la Cámara de Comercio se resalta la necesidad de “afrontar mejoras estructurales en la red de Cercanías, si se quiere ayudar más y mejor a combatir la congestión en los accesos metropolitanos de Barcelona.”

La B-40, el cuarto cinturón

Dentro de las infraestructuras viarias, el ejemplo más relevante de asignatura pendiente es la autovía orbital B-40. Se trata de una prolongación de la A-7. En cuanto esté finalizada, unirá Abrera con Mataró, atravesando las localidades del norte de Terrassa, Sabadell y Granollers. De momento, solamente se ha logrado finalizar e inaugurar el tramo entre Abrera y Olesa de Montserrat; Viladecavalls y Terrassa, y de Granollers a Mataró.

LA B-40, UNA ASIGNATURA PENDIENTE

Según el informe de la Cámara de Comercio, existe un compromiso para la finalización de las obras entre Olesa y Viladecavalls. Sin embargo, queda pendiente el tramo entre Terrassa y Sabadell, el cual requiere un impulso importante mediante la redacción de un nuevo estudio informativo. Este proyecto supone una inversión estimada de 403 millones euros para la finalización total de la B-40.

Por lo general, en 2019 se deberá preparar una planificación previsible, razonada y razonable de inversiones en infraestructuras de movilidad, con fin de evitar que las obras se eternicen y que las actuaciones pendientes sigan frenando la competitividad territorial. Además, según la Cámara de Comercio, es esencial una mayor coordinación a nivel estratégico, ejecutivo y operativo entre las diferentes administraciones para garantizar la efectividad de las soluciones de movilidad en un contexto de creciente digitalización y automatización.

LA LÍNEA DE FGC DEL BAIX LLOBREGAT, EN EL GRAN TRIUNFO COMARCAL

Tarifa plana de transport per viatjar per tota l'àrea metropolitana

- 12 municipis del Baix Llobregat passen a pagar el transport públic com si fossin zona 1
- L'AMB calcula que hi haurà 4,6 milions de viatges més en l'àmbit metropolità a l'any
- La mesura permetrà reduir les emissions de diòxid de carboni en 9.500 tones

ARA QUEDA POTENCIAR EL TRANSPORT ENTRE ELS MUNICIPIS DE LA COMARCA I A ENTRE LES DUES RIBERES DEL LLOBREGAT

Redacció

Des de l'1 de gener 12 municipis metropolitans del Baix Llobregat de la segona corona paguen el transport públic al preu d'una zona. Tots ells, malgrat estar dins de l'àrea metropolitana, formen part de la segona corona tarifària de l'Autoritat del Transport Metropolità (ATM). Des de principis d'any, viatjar entre Sant Vicenç dels Horts i Barcelona o Cerdanyola costa el mateix que fer-ho entre l'Hospitalet o Cornellà, per posar-hi un exemple.

En concret, els municipis del Baix Llobregat que pertanyen a la segona corona i que ara s'han integrat a la tarifa plana a preu de zona 1 són Begues, Cervelló, Corbera de Llobregat, Molins de Rei, Pallejà, La Palma de Cervelló, El Papiol, Sant Andreu de la Barca, Sant Climent de Llobregat, Sant Vicenç dels Horts, Santa Coloma de Cervelló i Torrelles. A aquests cal afegir sis més com Cerdanyola, Badia, Sant Cugat, Barberà, Montcada i Reixac i Montgat. El nou sistema impulsat per l'AMB i aprovat per l'ATM, cobrirà així tota l'àrea metropolitana, els 36 municipis que la formen, i farà efectiva una reivindicació històrica dels veïns i alcaldes de les localitats de la metròpolis que pertanyen a la segona corona tarifària.

Es tracta d'una mesura que beneficiarà 400.000 veïns i veïnes d'aquests 18 municipis de la segona corona, així com als 2,8 de la primera. La mesura "soluciona una situació anòmala", explica el director de Mobilitat de l'AMB, Joan Maria Bigas, perquè hi havia 18 municipis de l'àrea metropolitana tenien una tarifa diferent, "quan és incongruent perquè estan dins el continu de la metròpolis i tenen un transport de caràcter urbà".

Menys despesa i menys contaminació

En alguns casos, moure's entre els municipis de la segona i primera corona pot arribar a costar la meitat que fins ara. Els càlculs de l'AMB apunten que el transport públic a l'àrea metropolitana guanyarà 4,6 milions de viatges a l'any i es preveu que circularan menys cotxes. De fet, la integració tarifària va en la línia d'aconseguir un canvi d'hàbits dels ciutadans perquè redueixin la dependència del cotxe a l'hora de moure's per la metròpolis. En aquest sentit, Bigas destaca que es reduiran 2,8 milions de viatges en vehicle particular i que s'aconseguirà una reducció de les emissions de 9.500 tones de CO_2, 30 tones de NOx i una tona de partícules fines.

Una reducció de la contaminació que anirà acompanyada d'un estalvi en la butxaca dels usuaris, tot i que el tribut metropolità ha pujat aquest any un 2,5%. L'any passat es van recaptar 104 milions, als quals cal afegir 17 més dels contribuents dels 18 municipis que s'integren a la tarifa plana de transport i que fins ara no el pagaven.

Et preguntaran:
Targeta o efectiu?

Tu respondràs:
Mòbil.

Sabadell Wallet.
El teu mòbil és la teva cartera.

Sabadell Wallet, l'app de Banc Sabadell que transforma el teu mòbil en la teva cartera i et permet pagar de la manera més còmoda i segura siguis on siguis. A més de fraccionar pagaments i gestionar les teves targetes, amb Instant Money podràs enviar i disposar d'efectiu en qualsevol caixer i amb Bizum, enviar i sol·licitar diners als teus contactes donats d'alta sense conèixer el número de compte. Descarrega't l'app i informa-te'n a bancsabadell.com/wallet.

Available on the iPhone App Store
GET IT ON Google play

Sabadell
Ser on siguis

Document publicitari

El desconcierto normativo acelera la regulación de la nueva movilidad

- La DGT ultima una nueva norma sobre los patinetes eléctricos tras dos accidentes
- El AMB y los ayuntamientos se conjuran para avanzar hacia una legislación común
- Expertos alertan, por contra, que regular en exceso puede ser negativo

IZQUIERDA, UNA IMAGEN TÍPICA DE LAS CIUDADES METROPOLITANAS, CON VARIOS ACTORES COMPARTIENDO EL MISMO ESPACIO PÚBLICO | ROBERT RAMOS. DERECHA, LOS PATINETES CAUSARON EL AÑO PASADO DOS MUERTES, UNA DE ELLAS POR ATROPELLO EN ESPLUGUES | ROBERT RAMOS

Redacción

Han sido uno de los regalos estrella de estas Navidades y ya son un actor más de la movilidad urbana, junto a bicicletas, coches y transporte público. Los patinetes eléctricos, punta de lanza de la nueva movilidad personal junto con las bicicletas eléctricas, han dado mucho de qué hablar durante 2018. Su proliferación es un alivio a la congestión diaria de las ciudades, pero su eclosión no ha estado exenta de polémica.

La muerte de una anciana de 92 años en Esplugues en agosto atropellada por dos jóvenes que iban en patinete ha acelerado la redacción de una nueva normativa que regule estos artilugios por parte de la Dirección General de Tráfico. La nueva norma, que ha de marcar el camino a seguir a las administraciones locales, estará lista de aquí a unos meses y prohibirá a los patinetes eléctricos circular por la acera –salvo los de tracción humana o de juguete que no superen los 6 kilómetros hora-, enviándolos a carriles bici y calles con límite de 30 km/h. De hecho, estos artilugios no podrán superar los 25 km/h.

LA NUEVA MOVILIDAD TAMBIÉN AYUDA A QUE LOS CIUDADANOS DEJEN APARCADO EL COCHE PARA VIAJAR POR LA METRÓPOLIS | ROBERT RAMOS

En la acera, pie a tierra

Las bicicletas, por su parte, podrán seguir circulando por la calzada y por los carriles bici, y solo se podrán hacer servir por aceras si se desciende del vehículo y se llevan a pie, siempre para respetar al peatón, que tiene prioridad al ser el eslabón más débil. Por último, los patinetes eléctricos o a gasolina que superaban los 25 km/h se equipararán a los ciclomotores y se les exigirá seguro, matrícula y carnet, por lo que tendrán que circular por la calzada a no más de 45 km/h.

De esta manera, las administraciones locales tendrán un punto de partida para actualizar sus ordenanzas. En este sentido, el Área Metropolitana de Barcelona (AMB) ya hizo públicos en octubre una serie de recomendaciones para fomentar el respeto por los diferentes modos de transporte y garantizar la convivencia. No obstante, hay voces que alertan de que un exceso de regulación puede ser nocivo. Luis Maldonado, arquitecto y especialista en gestión del paisaje en la ESAB de la UPC, es partidario de “analizar con calma” la situación. “Siempre que aparece algo nuevo inmediatamente crea conflicto”, asegura Maldonado.

El ‘Nus del Llobregat’ continua aturat una dècada després

FOTOS: PLA ESTRATÈGIC METROPOLITÀ DE BARCELONA (PEMB)

Les obres del ‘Nus del Llobregat’ o ‘Nus Parellada’ a Sant Boi haurien de connectar la A-2 amb la C-32

Els treballs per fer l’enllaç entre ambdues carreteres no s’ha fet perquè el projecte no compleix la normativa actual

No sembla que el 2019 comencin les obres per a realitzar la variant de la C-245 a Sant Boi

Redacció

La variant de la C-245, que uniria la A-2 amb la C-32, segueix paralitzada sense poder fer-se res. Es tracta d’uns dels processos més kafkians en matèria d’infraestructures. El fet clau és que el projecte és dels anys noranta i va ser elaborat amb la normativa de l’època, però que no compleix l’actual. Aquesta gran connexió crearia el ‘Nus del Llobregat’ (o ‘Nus Parellada’) com succeeix a l’altra banda de Barcelona amb el Nus de la Trinitat o del Besòs.

Tot i que el projecte és dels anys noranta, no va ser fins al 2009 quan van començar les obres que connectarien ambdues vies ràpides, amb un pressupost d’uns 60 milions d’euros. Amb l’arribada de la crisi les obres van paralitzar-se i anys més tard van començar de nou, construint els coneguts pilars que es veuen al sortir de Sant Boi en direcció cap a Cornellà.

Però aquestes estructures blanques van ser les últimes que, probablement, es veuran acabades perquè la normativa de seguretat vial de la Unió Europea no permet continuar les obres. L’única possibilitat per poder acabar el ‘Nus del Llobregat’ passa per la inversió econòmica del Ministeri de Foment. A més, l’empresa adjudicatària de les obres, Isolux-Corsán, va entrar en preconcurs de creditors i no es va poder fer càrrec de l’actuació.

Sembla que la C-245 a Sant Boi continuarà essent provisional aquest 2019 y no sembla que Foment tingui en ment continuar el projecte. D’aquesta manera, tampoc s’acabarà amb la rotonda de la Parellada que va ser construïda de forma provisional al 1992 fins que arribés l’enllaç entre la A-2 y la C-32 y que ha estat durant molts anys un dels principals punts negres de la xarxa viaria catalana.

L'enllaç entre l'A2 i l'AP7, una realitat aquest 2019?

- El Govern central sembla compromès a finalitzar els treballs de connexió
- A finals de novembre es va aprovar el darrer tràmit per reprendre les obres
- Les obres duraran 15 mesos i s'obriria, probablement, cap a l'any 2020

Redacció

La connexió entre el Baix Llobregat i el Vallès Occidental és més a prop que mai. El Govern de l'Estat s'ha compromès a acabar les obres de l'enllaç de l'autovia A-2 amb l'autopista AP-7, que van aturar-se fa sis anys quan gairebé estaven acabades. Segons va assegurar la delegada del Govern a Catalunya, Teresa Cunillera, a finals de 2018 haurien d'haver començat les obres per finalitzar la connexió entre ambdues comarques i així aconseguir evitar els 12 quilòmetres de carreteres comarcals que s'han d'utilitzar per passar de l'autovia a l'autopista, o a la inversa. A finals de novembre, l'alcalde de Sant Andreu de la Barca, Enric Llorca, va anunciar que s'havia aprovat el darrer tràmit per reprendre les obres de connexió.

El projecte s'havia iniciat el 2006 i preveu la construcció d'una carretera de 2,4 quilòmetres. El 2010, però, per les retallades pressupostàries derivades de la crisi econòmica, es van paralitzar les obres i des de llavors ha avançat amb dificultats. En teoria, la connexió entre les dues comarques pretén unir dues vies mitjançant un viaducte de 850 metres en una zona per la qual passen cada dia més de 200.000 vehicles. Un cop acabada aquesta connexió, per la qual està previst que cada dia passin 40.000 vehicles, s'evitaria fer una volta extensa per les carreteres comarcals.

En conseqüència a les constants paralitzacions de les obres i els desacords entre el Baix Llobregat i el ministeri de Foment, la partida pressupostària s'ha vist afectada. En total la connexió significa ara una inversió total de 76 milions d'euros, comparat als 50 milions que estaven previstos al començament en 2006.

ALCALDES DEL VALLÈS I DEL BAIX LLOBREGAT A LA DELEGACIÓ DEL GOVERN DE L'ESTAT EL JULIOL PER RECLAMAR QUE ARRENQUESSIN LES DESITJADES OBRES

Nou govern, nova esperança

Aquest any podria marcar un abans i un després, posant fi a més d'una dècada desacords entre els ajuntaments afectats de la comarca i el Ministeri de Foment. El govern de Pedro Sanchez s'ha compromès a resoldre els conflictes que hi va haver amb el govern Rajoy, que havia argumentat en el seu moment que, si no es paralitzaven les obres i es realitzaven tal com estava planejat fins llavors, no s'aconseguiria acabar amb el col·lapse existent a la zona. No obstant això, per part de la comarca es preferia una obra finalitzada que servís com a mesura provisional, vist que és una actuació important tant per als ciutadans com per a les empreses.

Les obres que ara es tornen a reprendre s'allargaran 15 mesos, segons va explicar el 2018 la delegada, la qual cosa permetrà que la circulació de cotxes comenci a mitjan 2020, encara que no es descarten possibles obertures parcials abans, al llarg d'aquest any.

El ‘quart cinturó’: la gran asignatura pendiente

UNO DE LOS TRAMOS SIN USO DE LA CARRETERA

- La autovía B-40, que lleva años de retraso, unirá desde Abrera a Mataró pasando por Terrassa y Sabadell
- Será la gran autovía orbital o semicircular de Barcelona desde el Baix Llobregat hasta el Maresme
- El proyecto podría empezar a consolidarse en 2019 dado que existe un “compromiso para la finalización” de las obras

Redacción

Dentro de las infraestructuras viarias, el ejemplo más relevante de asignatura pendiente es la autovía orbital B-40. Se trata de una prolongación de la A-7. En cuanto esté finalizada, unirá Abrera con Mataró, atravesando las localidades del norte de Terrassa, Sabadell y Granollers. De momento, solamente se ha logrado finalizar e inaugurar el tramo entre Abrera y Olesa de Montserrat; Viladecavalls y Terrassa, y de Granollers a Mataró.

Según el informe de la Cámara de Comercio, existe un compromiso para la finalización de las obras entre Olesa y Viladecavalls. Sin embargo, queda pendiente el tramo entre Terrassa y Sabadell, el cual requiere un impulso importante mediante la redacción de un nuevo estudio informativo. Este proyecto supone una inversión estimada de 403 millones euros para la finalización total de la B-40.

Descartada la construcción sobre el Llobregat

La Generalitat se mostró en su momento favorable a estudiar una alternativa para conectar la A2 y la B-40, descartando la construcción de un nuevo viaducto sobre el río Llobregat –como se había propuesto en un principio- y los espacios del Parque Agrario. Esto fue posible, en parte, tras las reiteradas protestas de loa ayuntamientos del norte de la comarca, destacando el consistorio de Olesa de Montserrat.

Plan en ‘stand by’

Aunque los municipios del Baix Llobregat llevan años demandando dicha conexión, en especial los del norte de la comarca, algunos ayuntamientos del Vallès Occidental y Oriental han pedido la paralización a la Generalitat. Así, la conexión intercomarcal está a la espera de la aprobación del Plan Específico de Movilidad del Vallès, un estudio que elaboran las administraciones locales y comarcales para definir las necesidades de movilidad del territorio y calibrar la viabilidad de proyectos futuros. Este estudio dictaminará, en parte, la continuación de dicho proyecto.

REUNIÓN DE LOS ALCALDES DEL TERRITORIO EN 2017 CON EL ENTONCES CONSELLER DE TERRITORI, JOSEP RULL

Por ello, este año 2019 se espera que se consoliden algunas de las variables necesarias para reemprender el proyecto como el estudio del Vallès, la aprobación de la Generalitat, así como el apoyo del Ministerio de Fomento. Probablemente se realice el análisis de actuación o no, por lo que el plan de la B-40 –en el caso de resolución favorable y acuerdo entre administraciones- podría ser aprobado a finales de año o en 2020. Sin embargo, la conexión entre Olesa de Montserrat y Viladecavalls, lo que podríamos llamar la “unión parcial entre comarcas” podría comenzar a funcionar durante este año, dado que, según la Cámara de Comercio, existe un “compromiso para la finalización de las obras”.

Futuro incierto para la autovía de camiones de acceso al puerto

El año nuevo ha comenzado sin novedades sobre los avances de las obras de acceso viario al Puerto de Barcelona

El proyecto de una autovía segregada para transportistas que evite los colapsos de la Ronda Litoral, solo cuenta con la primera piedra

Carlos E. Waltemathe Ramos

Los conductores del Baix Llobregat y L'Hospitalet vamos a seguir sufriendo los colapsos en los accesos del Port de Barcelona en la Ronda Litoral. Sobre todo en las horas punta. Los accesos al recinto portuario se siguen colapsando a diario y aquellas obras que se iniciaron hace cuatro años no avanzan ni a paso de tortuga. La primera piedra, ese punto simbólico, instalada para la visita de la entonces ministra de Fomento, Ana Pastor, es el único rastro de la carretera de nueve kilómetros que debía partir desde la autovía A-2 hasta el puerto, pasando por Cornellà (Splau) y el Prat. Se suponía que esa infraestructura iba a convertirse en el gran proyecto viario para el Baix Llobregat, en 2019 existen más dudas que respuestas y no se sabe con certeza si empezará a construirse algún día el acceso para camiones que tanta falta le hace al territorio.

En retrospectiva, el proyecto tenia todos los indicios para convertirse en un éxito. En 2014 la buena relación entre el conseller de Territori i Sostenibilitat de la época, Santi Vila, y su homóloga en el Gobierno, la ministra Ana Pastor, avanzaba con nuevos pasos en materia de infraestructura. Relación de la que iba a beneficiarse la comarca del Baix Llobregat y L'Hospitalet. Pero sólo en el plano de las declaraciones, porque nada se ha traducido en hechos.

Tras confirmarse la adjudicación por valor de 117,8 millones de euros, así como la partida de 105,3 millones de euros que estaban previstos en los Presupuestos Generales del Estado para el 2015, se había colocado la primera piedra de la infraestructura terrestre que descongestionaría la zona y desbloquearía el acceso al Puerto. Sin embargo, aquel proyecto que el mismo Vila consideraba de "gran trascendencia para el Puerto" y "ya una realidad", está a día de hoy en el mismo plano del proyecto sin ejecutarse.

Alerta de Cotraport

La cooperativa Cotraport no ha dudado en reclamar la mediación de la Generalitat de Cataluña "ante la grave situación generada en el Puerto de Barcelona", donde, según explican, se están produciendo "colas de más de mil camiones esperando durante horas la descarga en las terminales del Puerto, en unos momentos en el que Barcelona ha tenido que implantar algunos días medidas medioambientales vinculadas a las restricciones de emisiones del tráfico de vehículos pesados."

Aparte de las consecuencias medioambientales, el colectivo denuncia la situación que viven los profesionales del transporte portuario: "Las colas de más de tres horas para efectuar una descarga, tienen un grave perjuicio económico para el transportista, que ve como su jornada laboral queda reducida al esperar paralizado durante largos periodos de tiempo."

El fracaso del proyecto de la autovía de camiones es evidente. A día de hoy todo pinta que se tendrá que volver a la casilla de inicio. El nuevo ministro de Fomento, José Luis Ábalos, deberá firmar la recisión del contrato publico aún vigente para volver a licitar un proyecto que recuperaría la idea inicial. Fuentes del Departament de Territori se muestran poco positivos en cuanto al avance de las obras durante este año y hablan de 2022 o 2023, dependiendo de la rapidez con la que se lleven a cabo los trámites.

el micromecenatge aplicat a l'edició de llibres

contacta amb nosaltres:
info@mecenix.com

No esperis a que algú es decideixi a editar el teu llibre

Publica'l sense esperar, i sense haver de pagar res

Sis anys d'experiència i
desenes de títols
editats amb aquest sistema

www.mecenix.com

meCeni*

LA TERMINAL DE BEST, VISTA DES DEL MAR | BCN CONTENT FACTORY

EL TRÀFIC DE CONTENIDORS VA CRÉIXER UN 14,5% FINS A L'OCTUBRE | TMB

El Port de Barcelona ampliarà a la primavera la terminal de Hutchison

- Així ho va avançar la presidenta de la infraestructura, Mercè Conesa, a l'octubre
- Les obres tindran una durada aproximada de 6 mesos i ampliarà el tràfic de contenidors
- També s'estudia la possibilitat de construir una tercera terminal en aigües del Prat

Redacció

Està previst que de cara a la primavera comencin els treballs d'ampliació de la terminal Barcelona Europe South Terminal, Best, gestionada pel grup xinès Hutchison. Així ho va anunciar la presidenta del Port de Barcelona, Mercè Conesa, a finals d'octubre, en una trobada amb periodistes on va explicar que estan estudiant construir una tercera terminal en la zona portuària del Prat.

"Pensem que l'ampliació es pot portar a terme a curt o mitjà termini", va dir Conesa. De fet, ja s'estan portant a terme les primeres accions perquè a la primavera arribin les primeres grues al port. Les obres tindrien una durada de sis mesos, aproximadament, i permetrien tancar el recinte per obtenir noves esplanades. D'aquesta manera, la terminal de Best passaria a gestionar més de 2,5 TEU –unitat equivalent a un contenidor de 20 peus-. "Ens permetria seguint sent líders", va afegir Conesa.

Segons dades de finals de novembre, el tràfic de contenidors del port va créixer un 14,5% fins a l'octubre, canalitzant més de 2,8 milions de TEU. Entre els mercats més dinàmics en els seus intercanvis navals amb Barcelona destaca Algèria –creix un 45%-, Estats Units (un 15% més-, Mèxic -+13%-, Vietnam -+27- i el Japó -+6%-. Per altra banda, fins a l'octubre el port va rebre més de 4 milions de passatgers, un 9,5% més que l'any anterior. D'aquests, 1,3 milions van ser usuaris de ferris de línia regular –amb les Illes, Itàlia o el nord d'Àfrica-, mentre que 2,7 milions van ser creueristes, que creixen a un ritme del 14%.

LA TERMINAL QUE ES VOL AMPLIAR, SOBRE EL MAPA

Com hem comentat línies amunt, el Port de Barcelona estudia la possibilitat de construir una tercera terminal davant de la de Best, ja en aigües del Prat, a l'abric de l'espigó. Abans, però cal fer "molts estudis per saber si el Port està preparat per abordar un creixement tan substancial com aquest", va reconèixer Conesa, que creu que el projecte no es farà efectiu fins a d'aquí a 12 o 15 anys. "Però és evident que no podem badar i hem de començar els estudis preliminars en aquests moments", va asseverar Conesa.

Millorar els accessos ferroviaris

Per altra banda, a finals de novembre la mateixa Conesa va reclamar "agilitat, solució i calendari" sobre els accessos ferroviaris al Port de Barcelona i la posada en marxa del corredor Mediterrani. Per aquesta raó, el Port de Barcelona està negociant amb Adif i la Secretaria general d'Infraestructures. L'objectiu d'aquestes trobades és consensuar el projecte d'accés ferroviari i comptar amb un calendari al llarg d'aquest any. "Ens agradaria que als Pressupostos Generals de l'Estat per al 2019 hagués una partida dedicada als accessos ferroviaris", va desitjar Conesa.

LA ESTACIÓN DE EL PRAT SERÁ EL CENTRO DE OPERACIONES DEL EVA

El tren EVA llegará más tarde de lo previsto a El Prat

- El tren de alta velocidad 'low cost' entre El Prat y Madrid retrasa su puesta en marcha
- Iba a entrar en servicio el primer trimestre de este año, pero no hay ninguna fecha clara
- Está previsto que el municipio se convierta en el centro neurálgico de este tren

Redacción

Los billetes 'low-cost' entre El Prat y Madrid tendrán que esperar. El nuevo tren de alta velocidad 'low cost', conocido como EVA (siglas invertidas de AVE, Alta Velocidad Española), que debía enlazar El Prat con Madrid a partir del primer trimestre de 2019 retrasa su puesta en marcha sin ninguna fecha clara de su futura entrada en funcionamiento, aunque no se descarta que pueda suceder antes de finalizar 2019. Así lo han confirmado fuentes de Renfe a los servicios informativos de El Prat Ràdio, según recogió el Ayuntamiento de El Prat. Según el operador ferroviario, ahora mismo se está trabajando en un nuevo plan estratégico que contempla este proyecto, anunciado en febrero de 2018 por el exministro de Fomento, Iñigo de la Serna.

La operadora ferroviaria española, Renfe, reconoce que, por ahora, no se ha avanzado mucho en los preparativos para la llegada del EVA, más allá de la reunión a tres bandas que mantuvieron el pasado mes de mayo el Ayuntamiento de El Prat, Renfe y el Departament de Territori i Sostenibilitat, responsable de reconvertir la actual estación de Rodalies de El Prat en un centro intermodal que acoja todos los medios de transporte. Por ello, la posibilidad de acuerdo de remodelación es más viable durante este 2019 que la puesta en marcha del nuevo tren de alta velocidad de bajo coste, el EVA.

IMAGEN DEL NUEVO SERVICIO DE ALTA VELOCIDAD LOW COST

EL EXMINISTRO DE FOMENTO ÍÑIGO DE LA SERNA PRESENTANDO EL PROYECTO EN EL PRAT | AJUNTAMENT DEL PRAT

De la Serna explicó en febrero del año pasado que este servicio será hasta un 25% más barato que la alta velocidad convencional y que tendrá cinco frecuencias diarias. Además de El Prat, donde finalizará, la ruta solo hará parada en Camp de Tarragona. La estimación inicial es que transporte a un millón de pasajeros anuales, de los que 400.000 procederán del coche y 250.000 serán nuevos pasajeros, según calcula Renfe. Uno de los motivos para que la estación de El Prat sea el epicentro de este nuevo servicio es que, según Renfe, el 25% de los habitantes del área metropolitana llegan antes a dicha estación, mientras que el 30% lo hace a la de Sants. El EVA está pensado para un público más joven, y de hecho los billetes solo se podrán comprar por internet.

El Metro del Delta: una solución a la movilidad encerrada en un cajón

- Castelldefels, Sant Boi, Gavà y Viladecans reivindican una línea de cercanías que los uniría
- Actualmente este recorrido lo llevan a cabo diversas líneas de bus Exprés y MetroBus
- A avisan del peligro de colapso de la movilidad ante la ampliación del aeropuerto

Francisco J. Rodríguez

Pese a seguir en un cajón y sin fecha a la vista para ser recuperado, el proyecto de ampliación de la R3 de Cercanías hasta Castelldefels, el denominado Metro del Delta, volverá a salir a la palestra a lo largo de este 2019 como una de las actuaciones más imperiosas para mejorar la movilidad en la zona. De hecho, en marzo del año pasado los alcaldes de Viladecans, Gavà, Sant Boi y Castelldefels alertaron del riesgo de colapso en la movilidad del Delta ante el crecimiento del aeropuerto anunciado por Fomento y reivindicaron una infraestructura que estaba previsto que entrara en funcionamiento en 2012, en base al Pla de Rodalies Barcelona 2009-2015.

¿Pero en qué consiste exactamente este proyecto? Se trata de alargar la línea R3 de Cercanías, que ahora finaliza en L'Hospitalet, hasta Castelldefels, pasando por Cornellà, Sant Boi, Viladecans y Gavà. El Prat, que disfruta desde 2017 de sus siete paradas de la Línea 9 de metro, quedaría al margen.

El Metro del Delta atravesaría estas ciudades por debajo, solucionando un déficit de transporte importante especialmente acuciante en el caso de Sant Boi, que solo cuenta con el Carrilet y líneas de autobús. De momento, estos municipios se han de conformar con este último medio de transporte para moverse entre ellas. El Área Metropolitana de Barcelona (AMB), en este sentido, presentó a principios de 2018 los nuevos autobuses exprés y MetroBus, con intervalos de paso inferiores, más capacidad y con recorridos que vendrían a substituir el Metro del Delta.

VILADECANS, SANT BOI, GAVÀ Y CASTELLDEFELS RECLAMARON DE NUEVO EN MARZO DE 2018 EL METRO DEL DELTA | EL LLOBREGAT

EL METRO DEL DELTA LLEGARÍA HASTA CASTELLDEFELS | EL LLOBREGAT

Una pata más de la mejora de las cercanías

El Metro del Delta es una pata más de las demandas de mejora del servicio de Cercanías en la comarca. Destacadas y conocidas de sobra son, en este sentido, las peticiones de Viladecans para que más trenes paren en su estación. Sea como sea, son muchas las voces que avisan de la necesidad de apostar por las líneas de cercanías. "Sería un error histórico sacrificar el proyecto de cuadriplicar las líneas de Cercanías a la entrada de Barcelona en favor de la llegada del AVE", puso de manifiesto Pere Macías, presidente de la Fundació Cercle d'Infraestructures y coordinador de Fomento de Adif y Renfe para Rodalies de Catalunya, durante el Ciclo de Infraestructuras que BCN Content Factory organizó en septiembre en Gavà.

LAS DEMANDAS PARA MEJORAR CERCANÍAS CRECEN DÍA TRAS DÍA | ARCHIVO

Macías, además, se posicionó a favor de recuperar el proyecto del Metro del Delta para comunicar mejor las poblaciones de esta zona, desde el intercambiador que se ubicaría en Cornellà hasta Castelldefels. En esta línea se pronunció la alcaldesa de Gavà y anfitriona, Raquel Sánchez, que cree que la ampliación del aeropuerto se ha de planificar bien para que el Delta reciba "una mayor parte de los beneficios directos", y recuerda que ya de por sí sufren "todos los perjuicios derivados", especialmente el impacto acústico de los aviones.

EL ENTONCES MINISTRO DE LA SERNA PRESENTANDO EL PROYECTO | EL LLOBREGAT

La ciudad aeroportuaria podría empezar a ser realidad en 2019

El Gobierno ha presentado un plan para la infraestructura con una inversión de 1.264 millones en 20 años

El plan de usos estará determinado por 4 áreas: parque logístico, carga y comercio electrónico, industria 4.0 y aeronáutica

El proyecto fue resucitado por el exministro Íñigo de la Serna y podría comenzar a construirse durante 2019

Carlos Manzano

El Prat podría lograr, al fin, su anhelada ciudad aeroportuaria. Al norte de las actuales terminales del Aeropuerto de El Prat, la T1 y la T2, Aena, el organismo estatal que gestiona el aeropuerto del Baix Llobregat proyecta la construcción de la Ciudad Aeroportuaria Centro, un sector urbano que acogerá hoteles, un palacio de congresos, comercios, oficinas, restaurantes y todo tipo de servicios relacionados con la actividad económica y el ocio.

Esta iniciativa, que fue proyectada en 2003, ha vuelto a cobrar sentido durante 2018 cuando el exministro Íñigo de la Serna decidió resucitar el proyecto para su posterior construcción. Dicha edificación podría comenzar a realizarse durante el año 2019, sin fecha de conclusión para lograr incluir en este campo –el de la ciudad aeroportuaria- los talleres de reparación de aviones, industrias aeronáuticas, el centro de carga y la plataforma logística y, también, un elemento especialmente interesante para la ciudad del Prat: la zona de servicios y de actividades complementarias, la llamada ciudad Aeroportuaria Centro.

Además de todos estos servicios logísticos o en referencia con la actividad del aeropuerto, también se ubicarían hoteles, un palacio de congresos, comercios, oficinas, restaurantes y servicios de ocio en esta nueva construcción. Lo que la dotaría de un carácter propio creando una nueva ciudad dentro de El Prat, como está sucediendo en otras localidades aeroportuarias europeas.

Esta ciudad, o Air City como se le llama ahora, sería un macrocomplejo dotado de una inversión público-privada de 1.264 millones de euros durante los próximos 20 años. Respecto a la edificación del terreno, supondría que el Aeropuerto de El Prat crecería o se ampliaría en 1,84 millones de metros cuadrados, lo que supondría una obra mayor que la del barrio de Chamartín en Madrid.

Durante el 2019 iremos viendo cómo se suceden los acontecimientos, dado que el resurgir de la ciudad aeroportuaria vino por parte del ministro del antiguo gobierno del PP y falta ver si el PSOE decide continuar con dicho proyecto.

elCONSORCI barcelona ZONA FRANCA

fabriquem oportunitats
per al teu futur

SI TENS UN PROJECTE D'IMPRESSIÓ 3D, CONTACTA AMB NOSALTRES

El Consorci de la Zona Franca és una entitat compromesa amb la innovació, la indústria 4.0, el desenvolupament sostenible i el progrés social. Promovem, gestionem, organitzem i incubem projectes per crear un futur millor per a Barcelona, per a les seves empreses, per a tu.

elCONSORCI barcelona ZONA FRANCA

Més informació a
www.elconsorci.es

GOBIERNO DE ESPAÑA

Ajuntament de Barcelona

El Prat está al borde del colapso

EL AEROPUERTO PRESENTA UN CRECIMIENTO DE VIAJEROS IMPORTANTE

El aeropuerto de Barcelona ocupa la quina posición de destinos europeos con más viajeros y mayor crecimiento, pese a que en 2018 solo el 62% de los vuelos fueron puntuales

Algunos expertos creen que en dos años habrá que construir la tercera terminal, pero desde El Prat se proponen medidas para alargar las actuales instalaciones

Carlos E. Waltemathe Ramos

El aeropuerto de Barcelona-El Prat, junto con el Puerto de Barcelona, son los éxitos por excelencia económicos de las infraestructuras de país que acoge la comarca del Baix Llobregat. Desde la apertura de su nueva terminal, la T1, en 2007, se ha registrado un incremento imparable de pasajeros y vuelos. A día de hoy, Barcelona-El Prat está mejor conectada que nunca gracias a la buena evolución de sus instalaciones, que no han parado de sumar rutas y destinos en los últimos años. Tanto es así que, de tener prácticamente solo una decena de vuelos directos intercontinentales hace 15 años, en 2017 se cerró con 45 destinos intercontinentales unidos sin escala. Ello ha propiciado que en solo 12 años el número de pasajeros intercontinentales que llegaron o salieron en vuelo directo a Barcelona se han multiplicado por 7,5.

Este aumento de los vuelos, supone, al mismo tiempo, un importante incremento de los pasajeros. En números totales el aeropuerto de la capital catalana ha roto su record histórico en 2017 llegando a registrar un total de 47,2 millones de pasajeros, según el balance anual. Esto representa un 7,1% más que el ejercicio anterior, a pesar de la tensión política entre los gobiernos español y catalán. Así el Prat ha superado el crecimiento anual de Madrid-Barajas, el aeropuerto español con más pasajeros, con 53,4 millones y ya no es aquella instalación secundaria a la sombra del magnate madrileño.

¿Se saturará el Prat con el aumento constante?

Gracias a los proyectos de El Prat y la constante innovación y mejora del aeropuerto, Barcelona ocupa hoy la quinta posición de Europa como destino final de los viajeros por avión y 24ª de todo el mundo. No obstante, el aumento significativo de vuelos y pasajeros podría llegar a convertirse en un problema. Mientras por un lado diversos estudios precisan que la capacidad operativa es de 55 millones de pasajeros anuales, número que a este ritmo se puede superar en dos años, Sergi Alegre, teniente de alcalde de Promoción de la Ciudad de El Prat y ex responsable de Urbanismo y Medio Ambiente, asegura que de momento no es necesario preocuparse sobre la saturación de las instalaciones por la abundancia de viajeros: “El aeropuerto tiene capacidad de llegar hasta los 75 millones de pasajeros y no solo a los 55 millones estimados para los dos terminales actuales.”

Sin dar mayor importancia a la capacidad exacta de acogida que tiene o no el aeropuerto del Prat, Alegre no niega que, en un futuro, teniendo en cuenta esta tendencia consolidada de crecimiento, se tendrán que implementar una serie de cambios para estar a la altura de las exigencias. Para ello, de cara a 2019 y los años próximos, se proponen tres estrategias fundamentales: redistribuir el tráfico en el resto de aeropuertos catalanes; incentivar la llegada de aviones más grandes para ampliar la capacidad con la actual configuración (podría aumentarse la capacidad en 20 millones de personas) y, finalmente, ejecutar el proyecto de terminal satélite ya recogido en el Plan Delta de 1994.

Esencial para la prosperidad y el éxito del aeropuerto del Prat es la mejora de la conectividad y calidad de las infraestructuras con el fin de desarrollar la ciudad aeroportuaria, que lleva años de retraso. Alegre asegura que su parálisis se debe a la mala gestión comercial de AENA, pero se procurará comenzar el desarrollo en el año próximo.

Por lo general el año 2019 se presenta con un amplio abanico de proyectos relacionados con el aeropuerto del Prat. Todos con un único fin: Mejorar y perfeccionar las instalaciones para dar cabida a los millones de pasajeros que eligen Barcelona como su destino.

L'Hospitalet no quiere perder el tren de la L10 de metro

- La Generalitat prevé abrir las estaciones de Provençana e Ildefons Cerdà este mismo año
- La primera entraría en funcionamiento en febrero, mientras que la segunda en octubre
- Los vecinos siguen atentos para que se cumplan los plazos de apertura prometidos

Redacción

Los trenes de la Línea 10 de metro pasan por dos paradas de L'Hospitalet pero no paran. Llegan hasta Barcelona, en concreto a las estaciones de Foc y Foneria, respondiendo así a una histórica reivindicación de La Marina barcelonesa, pero pasan de largo por Provençana e Ildefons Cerdà. Estas dos estaciones, largamente reivindicadas por los vecinos de Santa Eulàlia y Granvia Sud de la segunda ciudad de Cataluña, se están ultimando y entrarán en funcionamiento en febrero –Provençana- y octubre –Ildefons Cerdà-.

Se trata de los plazos con los que juega la Generalitat y que confirmó el pasado mes de septiembre, cuando se puso en marcha este ramal de metro. De todas formas, antes de verano los vecinos pusieron en duda el calendario y mostraron su preocupación por la marcha de las obras. Dieron un voto de confianza al Govern, pero reiteraron su compromiso de estar encima para vigilar que se cumplen los plazos.

El nuevo tramo de la L10 de metro entró en funcionamiento en septiembre y cuenta que 4,5 kilómetros de longitud, con más de la mitad de las estaciones en L'Hospitalet. Torrassa, Collblanc y Can Tries-Gornal, en funcionamiento desde hace dos años con la L9, alternan trenes de ambas líneas, mientras que Provençana e Ildefons Cerdà son de nueva construcción. La de Provençana ya tiene la estructura acabada, así como los andenes, las puertas y las salidas de emergencia, mientras que la de Ildefons Cerdà, ubicada al lado de la Ciudad Judicial, también tiene la estructura completada.

El Govern prevé que la conexión entre Barcelona y L'Hospitalet mejore con la puesta en marcha de la L10 Sur al completo y que se reduzcan las emisiones de CO_2, puesto que augura que se eliminen 1.438 vehículos diarios de la red vial. De esta manera, además, L'Hospitalet pasará a tener una veintena de paradas de metro, lo que supone, en palabras del conseller de Territorio, Damià Calvet, "una mejora en la movilidad y en la sostenibilidad" de la ciudad.

ARRIBA, VISITA DEL CONSELLER CALVET A LAS OBRAS DE LA ESTACIÓN DE PROVENÇANA EN SEPTIEMBRE | AJUNTAMENT DE L'HOSPITALET. ABAJO, LOS VECINOS ESTÁN PREOCUPADOS POR LA MARCHA DE LAS OBRAS Y PIDEN QUE SE CUMPLA EL CALENDARIO ANUNCIADO | TWITTER (@RAFALHOSPITALET). A LA DERECHA,LAS OBRAS DE LA ESTACIÓN DE PROVENÇANA | TWITTER (@ALEPUZFABRI)

La parada de Ernest Lluch, de la L5, aparcada

Pese a este avance, el Govern tiene pendiente acabar las obras y poner en marcha la parada de Ernest Lluch de la Línea 5 de metro, a caballo entre Barcelona y L'Hospitalet. Aparcadas desde 2012, el exconseller de Territorio Josep Rull prometió en mayo de 2017 que las obras de finalización de la infraestructura acabarían en octubre de este año, pero aún ni se han retomado. Una parada fantasma.

LAS VÍAS QUE DIVIDEN SANT FELIU PRONTO SERÁN HISTORIA

Sant Feliu inicia su histórica trasformación

La capital del Baix Llobregat pone en marcha las obras de soterramiento de las vías férreas

Diez años después del primer intento fallido todo apunta al éxito en la transformación urbanística

Carlos E. Waltemathe Ramos

Sant Feliu de Llobregat ha empezado el año nuevo con fuerza, al retomar el soterramiento de las vías de tren que atraviesan el municipio. El proyecto, que había fracasado hace 10 años, se impulsó a mediados del año pasado y pretende revolucionar el panorama urbanístico de la capital del Baix Llobregat. Según el alcalde, Jordi San José, las obras y el consecuente libramiento de espacio público supondrá para Sant Feliu "lo que los Juegos Olímpicos significaron para Barcelona."

El proyecto, que este año pretende avances importantes, es el primero de los tres soterramientos que el Ministerio de Fomento tiene previsto ejecutar en Cataluña. Se trata de soterrar por completo las vías del tren en todo el término municipal de Sant Feliu, desde el arroyo de Pahissa hasta la carretera de la Sànson. Esto supondrá una liberación total de un espacio de 120.000 metros cuadrados en el centro de la urbe, de los cuales 52.000 son urbanizables.

La obra, que cuenta con un presupuesto de 136 millones de euros, se ejecutará mediante un túnel en mina y un sistema de pantallas que avanzará un metro por día, pudiendo reducir así las molestias a la ciudadanía y evitar la instalación de vías provisionales. Mientras tanto se habilitará una estación provisional para no interrumpir el servicio ferroviario en la ciudad.

EL CICLO DE INFRAESTRUCTURAS DE BCN CONTENT FACTORY YA ANALIZÓ HACE MESES LOS CAMBIOS QUE EXPERIMENTARÁ SANT FELIU CON EL CUBRIMIENTO DE LAS VÍAS | BCN CONTENT FACTORY

Consenso político y participación ciudadana

El soterramiento de la vía férrea es una reivindicación histórica en Sant Feliu de Llobregat desde 1980, pero no se ha logrado llevar a cabo por culpa de conflictos políticos. Con los cambios de mandato y las crisis locales y nacionales este proyecto ha fracasado en numerosas ocasiones. Esta vez, sin embargo, los partidos políticos han llegado a un consenso, que pretende sobreponer el soterramiento a diferencias entre los grupos.

El año pasado se inició en el municipio un proceso participativo abierto, dirigido a vecinos y vecinas y personas con voluntad de implicarse en este proceso de transformación urbana. De esta forma, se logró obtener una serie de aportaciones de la ciudadanía, para poder determinar a qué fin se quiere destinar el espacio libre que dejará el derrumbe de la estación y la desaparición de las vías férreas.

Dos estaciones del Tram en 2024

Entre las propuestas más prometedoras se encuentra la ampliación de la red de Tranvía, muy deseada por los ciudadanos, además de impulsar la instalación de empresas o comercios en los bajos de los edificios que se construyan o bien admitir el tráfico de vehículos privados. El conseller de Territori de la Generalitat de Catalunya, Damià Calvet, y el alcalde firmaron a finales del año pasado un convenio para ampliar el Trambaix hasta llegar al centro del municipio a través de dos nuevas estaciones. Una se encontrará en el barrio de la Salut y la otra donde ahora está situado el apeadero de Renfe. Según el conseller, "la previsión es que las obras se inicien en el 2023 y el tranvía llegue a Sant Feliu en el 2024."

Consulta popular en noviembre

Actualmente, se debe tener en cuenta que se acaba de iniciar con este nuevo año la fase de conclusiones y retorno del proceso de participación. Será en noviembre de 2019 cuando se culmine el proceso con una consulta ciudadana sobre las propuestas recogidas durante el concurso de ideas. En cuanto a las obras de soterramiento de las vías férreas que parten la ciudad, es indudable que el año comienza con buenas perspectivas, pero expertos comentan que es un proyecto que no se dará por finalizado como mínimo hasta el año 2023.

L'Hospitalet també dirà adéu a les vies de Rodalies

El soterrament de les vies que esquincen el municipi semblen més a prop després de gairebé dues dècades de promeses

Una inversió de 608 milions d'euros permetrà portar a terme el projecte que afectarà les vies de la R2 i R4

L'estació de Bellvitge comptarà per fi amb 4 ascensors que facilitin l'accés a les instal·lacions

Redacció

El soterrament de les vies de Rodalies a l'Hospitalet sembla més a prop que mai. Després d›anys demanant que es posés en marxa aquest projecte, per fi sembla que ha arribat el moment. Foment va anunciar el febrer de l'any passat el soterrament de 6 quilòmetres de vies tant del ramal R2 com del R4 i l'esperat intercanviador de la Torrassa. D'aquesta forma aquest any es posa en marxa un estudi informatiu que es realitzarà durant uns 5 mesos aproximadament, podent així començar les obres a principis de l'any que ve. Està previst que la ciutat digui adéu a les vies el 2025.

El projecte, una demanda històrica, compta amb una inversió total de 608 milions d'euros i respon al Pla d'Infraestructures que el Govern de l'Estat va presentar per a Catalunya en el seu moment. Segons va declarar el febrer l'exministre de Foment, Iñigo de la Serna, "es tracta d'una actuació ferroviària, no només urbanística, que planteja millores funcionals per a la xarxa de Rodalies, especialment, amb el Intercanviador de la Torrassa, que va a optimitzar la xarxa vigent, a més d'aportar valor afegit. "Aquestes mesures acabarien amb la bretxa històrica de les infraestructures ferroviàries tant en l'eix des de Vilanova com en el de Vilafranca. En concret a la comarca, a l'Hospitalet es soterraran les vies fins a l'estació de Bellvitge i fins a l'altura del cementiri.

L'intercanviador de la Torrassa ha estat molt reivindicat durant anys ja que permetria oferir un servei més eficient i de qualitat, en connectar tant la R2 i la R4, com també les línies de Rodalies amb les corresponents línies de metro, la L1 i la L9. D'aquesta manera s'evitaria passar per l'estació de Sants per passar a l'eix litoral de la muntanya i viceversa. Gairebé dues dècades els hospitalencs estan esperant un projecte que els va ser promès en reiterades ocasions per part del ministeri.

Comissió de seguiment

La desconfiança existent entre les administracions, a causa del històric d'incompliments i les falses promeses, han estat motiu d'un compromís entre l'alcaldessa de l'Hospitalet, Núria Marín, i el ministre de Foment per crear una comissió de seguiment que, de manera trimestral , fiscalitzi el procés administratiu i d'execució del projecte. A més, van acordar un conveni de col·laboració en el qual també estarà representada la Generalitat.

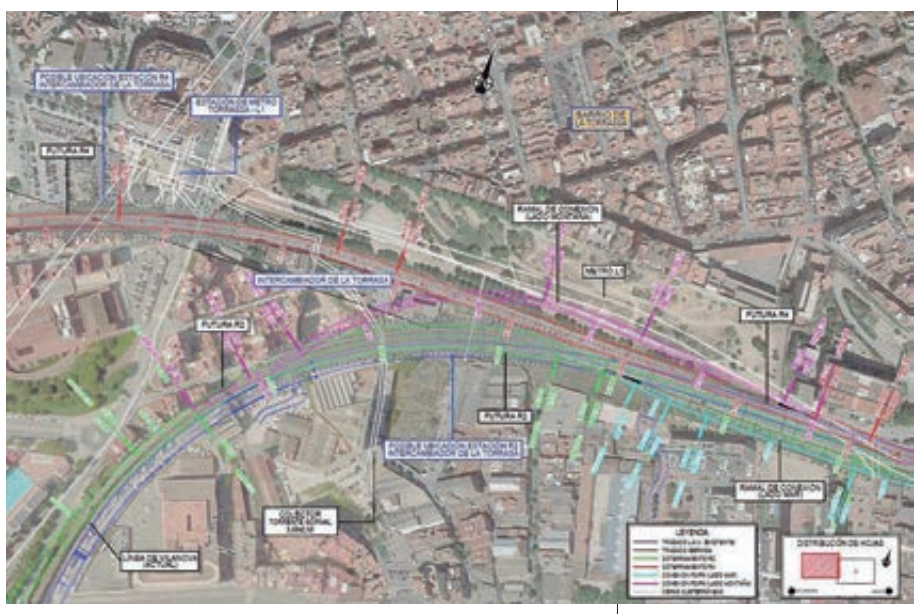

És evident que amb aquest any a l›Hospitalet es donarà lloc a grans canvis en qüestió d›infraestructures. El soterrament tan desitjat alliberarà grans espais, per als quals l›alcaldessa ja ha convidat a reflexionar sobre els projectes futurs que podran albergar-se en les franges soterrades. A més, en altres notícies positives per al segon municipi més poblat de Catalunya, Renfe ha adjudicat, per fi, les obres de millora a l›estació de Bellvitge-Gornal, que han de permetre millorar l›accessibilitat d›aquest equipament amb la instal·lació de quatre ascensors. Un cop iniciats, els treballs tindran un termini d'execució d'onze mesos i compten amb un pressupost de gairebé tres milions d'euros.

¿Esperança per a la variant de Vallirana?

El ministre de Foment, el socialista José Luis Ábalos, es compromet a accelerar la finalització de les obres

Han estat més de 30 anys de reclamacions per fer realitat una actuació que vol millorar la mobilitat i la seguretat dels veïns

Carlos E. Waltemathe Ramos

La variant de Vallirana s'ha convertit al llarg dels anys en la principal polèmica del municipi. De forma gairebé ridícula fa tres dècades que s'espera que finalitzin unes obres, que no només pretenen millorar la mobilitat dins de la ciutat, sinó principalment fomentar la seguretat dels ciutadans. "Pel centre de Vallirana passen cada dia més de 23.000 vehicles, fent carrers molt perilloses", defensa l'alcaldessa Eva María Martínez. No obstant això, no tot sembla perdut: A finals de l'any passat el ministre de foment José Luis Ábalos es va comprometre a accelerar la finalització de les obres i tractar el tema de manera urgent al ministeri. Tot apunta que aquest any es marcarà per fi un abans i un després per a aquest projecte i que es poden esperar grans avenços.

Les obres de la variant de Vallirana preveuen la construcció d'una carretera de 2,4 quilòmetres en total, dels quals 1,4 serien subterranis, per tal de millorar les condicions mediambientals i de seguretat viària dins del municipi. Aquesta actuació oferiria un traçat alternatiu als més de 23.000 vehicles que de mitjana circulen diàriament per la travessia de la carretera N-340 a Vallirana. A més, es preveuen dos enllaços a Vallirana Oest amb la CN-340 pel costat Tarragona i amb Vallirana Est amb la variant de Cervelló pel costat de Barcelona.

Trenta anys és el temps que porten els valliranencs esperant que les seves reclamacions siguin escoltades. Les obres de la variant de Vallirana van començar, després de nombroses peticions, l'any 2004, però han patit diversos aturades, l'últim el juliol de 2011. Els treballs es van reprendre el novembre del 2014 amb l'objectiu d'acabar abans d'aquest 2018, però evidentment aquest no ha estat el cas. En aquesta ocasió es devia a una retallada d'un total de 7,5 milions d'euros en els pressupostos generals de l'estat.

L'Ajuntament de Vallirana compta amb la col·laboració i suport del consistori i la Comissió de la Variant, formada per tots els partits polítics de la localitat i per ciutadans particulars, en la lluita per les peticions ciutadanes. Entre aquestes, a part de l'evident necessitat de finalitzar la variant, es porta anys sol·licitant el va desviar dels camions, que tant contaminen el municipi, de la N-430 cap a l'AP-7. S'exigeix així que s'inclogui a Vallirana en l'acord entre la Generalitat i el Govern Estatal.

No se sap amb certesa si realment totes les promeses del ministre de Foment donaran els seus fruits aquest any, però no hi ha dubte que almenys tot apunta a una certa millora en la quasi ridícula història de la variant de Vallirana.

POR UN CRECIMIENTO SALUDABLE

QUEREMOS AYUDARTE A QUE TUS HIJOS COMAN DE FORMA EQUILIBRADA

NESTLÉ for HEALTHIER KIDS

En Nestlè creemos que instaurar buenos hábitos en los niños es fundamental para su salud y calidad de vida futuras. Por eso hemos desarrollado, junto al Hospital Sant Joan de Déu, el Método Nutriplato®: una completa guía y un plato físico que te ayudarán a planificar una alimentación más saludable para tus hijos.

Más información en www.nutriplatonestle.es

Con la colaboración de:

SJD Sant Joan de Déu Barcelona - Hospital

Nestlé
A gusto con la vida

5G: El futuro ya es presente en nuestro territorio

- El Baix Llobregat inicia el desarrollo del 5G y la comarca se podría convertir en líder en la tecnologia europea
- L'Hospitalet se convierte en la ciudad de prueba para la adaptación de esta infraestructura tecnológica
- Cellnex Telecom desarrolla un proyecto piloto en el ámbito de las comunicaciones de seguridad y emergencias

Carlos E. Waltemathe Ramos

Rapidez, calidad e interconectividad… esas son algunas de las promesas del 5G, la red de telecomunicación de la nueva generación. Aquella tecnología que parecía tan lejana hace pocos años ha llegado a la comarca. Este año se inicia el despliegue de las infraestructuras necesarias para su correcto funcionamiento. La tecnología 5G permitirá, entre otros, descargar películas de dos horas en segundos, y servirá para desarrollar el llamado Internet de las cosas, una tecnología que permite que los objetos cotidianos, como lavadoras y farolas, reciban y emitan información sobre su funcionamiento y su entorno.

Hace un año se realizaba en el Mobile World Congress la primera prueba de conectividad 5G, y desde la comarca se ha propuesto aprovechar el mismo evento para hacer de la Fira de Gran Vía y también de Zona Franca un campo de pruebas para la conducción autónoma de automóviles. Este año, el congreso más importante en tecnología móvil estará principalmente marcado por esta tecnología. El 5G es el futuro y como tal recibirá la representación que se merece. Cabe tener en cuenta que, a la vez de moderno y útil, esta innovación es de importante complejidad, por lo cual los municipios que quieran acoger el futuro deberán estar preparados infraestructuralmente.

El 5G, para poder obtener los resultados rompedores que lo caracterizan, requiere de una red de smartcells mucho más cerrada que las versiones anteriores de antenas irradiantes de cobertura. Esta circunstancia técnica se traduce en la necesidad de una adaptación de los municipios para hacer frente a la multiplicidad de antenas que deben instalarse en el mobiliario urbano para garantizar no solo la cobertura, sino también la capacidad de amplitud de banda. L'Hospitalet, como segunda ciudad más grande de Cataluña, servirá como territorio de prueba para el desarrollo de esta tecnología. El ayuntamiento se muestra seguro en su éxito y pretende aprovechar las infraestructuras existentes, como lo son las farolas o los semáforos.

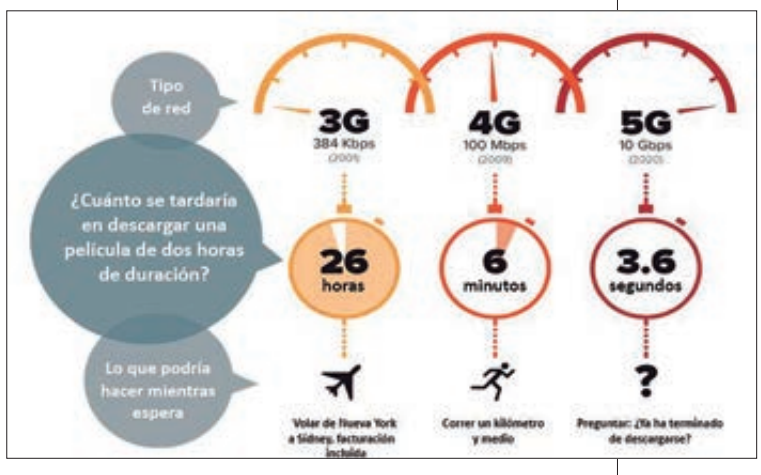

Cellnex y 5G Barcelona

Como gran novedad de cara a este año nuevo, la compañía de servicios e infraestructuras de telecomunicaciones inalámbricas Cellnex Telecom, ha anunciado que se suma a la iniciativa de 5G Barcelona. En el acuerdo que han firmado ambas partes consta que la compañía inicia el desarrollo y la implementación de una serie de proyectos piloto que permiten poner a prueba el uso de la tecnología 5G en los distintos sectores.

Un "piloto" destinado al análisis de la conectividad en el ámbito de los servicios de seguridad y emergencia, es uno de los primeros proyectos en el cual se está trabajando a día de hoy. Con la aplicación de la tecnología 5G a este ámbito, se pretende reducir los tiempos de respuesta, facilitar la continua monitorización de la situación a distancia y la adaptación y modulación de los recursos necesarios para atenderlo y resolverlo.

Pese a las buenas perspectivas de cara a este 2019, los expertos aseguran que las complejidades técnicas del 5G no permitirán su llegada al gran público hasta el año 2021 y reducen su aplicación, de momento, a los ámbitos de más demanda y afluencia de gente, como los grandes recintos deportivos, el sector sanitario y los grandes ejes comerciales.

Necesitamos garantes de la conectividad en las telecomunicaciones

La inversión en innovación y nuevas tecnologías es lo que explica el crecimiento y la transformación de Cellnex Telecom en operador neutro

Apuesta del referente europeo en los Sistemas Distribuidos de Antenas (DAS) y "small cells" para móviles y grandes concentraciones

Alarmas de seguridad en el hogar o sensores para la gestión del consumo de agua o electricidad son algunos elementos de monitorización actual

Redacción

El desarrollo tecnológico ha espoleado en los últimos años el concepto de digitalización, y la innovación es el factor determinante que ha modernizado la forma en la que operan las empresas y su relación con el entorno y la actividad económica. La disrupción se ha extendido a todos los sectores e industrias, transformando los modelos de negocio y ofreciendo experiencias personalizadas a proveedores, clientes, empleados, ciudadanos y administraciones. El mundo ya es digital, y la clave en el ámbito corporativo reside en invertir para evolucionar.

La inversión en innovación y nuevas tecnologías es precisamente la que explica el crecimiento y la transformación de Cellnex Telecom, desde que la compañía realizó el proceso de "spin off" de Abertis y su salida a Bolsa -mayo de 2015- hasta hoy. La empresa, que nació especializada en las infraestructuras de telecomunicaciones, ha evolucionado para posicionarse, además, como el proveedor referente de conectividad multioperador y como un jugador clave tanto en el ámbito del denominado como Internet de las Cosas (IoT) como en el desarrollo e implantación de las redes 5G.

La compañía, que en sus inicios ofrecía servicios de infraestructuras de telecomunicaciones y broadcasting para la difusión de la TDT en España, cuenta hoy con seis líneas de actividad (broadcasting, infraestructuras para redes móviles, DAS y "small cells", Smart & IoT, misión crítica y conectividad) y presencia en seis países: España, Francia, Reino Unido, Italia, Países Bajos y Suiza.

Referente europeo

En todo este proceso de expansión, Cellnex Telecom ha apostado por convertirse en un referente europeo en los Sistemas Distribuidos de Antenas (DAS) y "small cells", soluciones pioneras para la cobertura móvil en espacios de grandes aglomeraciones, tales como centros comerciales, aeropuertos, hospitales o estadios deportivos. Esta tecnología, basada en pequeñas antenas como las que dan servicio a los espectadores del estadio Wanda Metropolitano del Atlético de Madrid, ofrece conectividad móvil de alta velocidad a través de una red de operador neutro, garantizando una experiencia óptima a los usuarios y clientes de todas las operadoras.

En el ámbito de la innovación tecnológica, resulta imprescindible ser un "first mover" o desarrollador pionero. El proceso de análisis de mercado, detección y cobertura de la necesidad, desarrollo de las soluciones y comercialización de las primeras aplicaciones es el que permite anticiparse a la demanda. Cellnex Telecom lo ha convertido en una máxima de su modelo de negocio.

Internet de las Cosas (IoT)

En este aspecto, destaca el desarrollo de la única red de ámbito nacional dedicada, en su totalidad, al ámbito de Internet de las Cosas. La red IoT de Cellnex Telecom, con tecnología Sigfox, destaca por su eficiencia en costes y su bajo consumo energético y ya cuenta con más de dos millones de dispositivos conectados. Alarmas de seguridad en el hogar o sensores para la gestión del consumo de agua o electricidad son algunos de los elementos que ya transmiten y permiten monitorizar datos en el particular ecosistema creado por la compañía.

La llegada del 5G supondrá una revolución para el mercado de las telecomunicaciones y Cellnex Telecom aspira a liderar el cambio desde su propuesta de "neutral host" u operador neutro. La compañía participa en el proyecto 5GCity, que se desarrolla de forma simultánea en Bristol, Lucca y Barcelona, como responsable del despliegue de la infraestructura de red, y este piloto será una buena muestra de las ventajas que puede proporcionar una única red multioperador en términos de eficiencia en las ciudades.

Proyecto 5GCity

Además, el proyecto 5GCity, que se nutre con gran parte de las soluciones Smart que propone Cellnex Telecom de forma simultánea en Lucca, Bristol y Barcelona, servirá para testar el funcionamiento de las infraestructuras urbanas conectadas con servicios como la gestión de residuos, la movilidad, los vehículos autónomos (para muestra, el circuito conectado de Castellolí) o la seguridad. El volumen de datos compartidos en las ciudades se disparará de forma exponencial a partir de 2020, lo que requerirá de redes de mayor capacidad y baja latencia.

En síntesis, Cellnex Telecom ha evolucionado hasta convertirse en una compañía que sobre la base de un proyecto industrial genera y da servicios de telecomunicaciones que, además de ofrecer conectividad, radiodifusión e infraestructura, contribuye al desarrollo de la ciudad del futuro, a la conexión entre objetos y personas y a la digitalización de la economía. En el centro de su propuesta de valor están las personas que conectan con otras personas.

Polémica aplicación del Pla de Llevant en Viladecans

- El Ayuntamiento urbanizará la zona de Llevant de Viladecans en 2019
- Ciutadans demanda “más equipamientos” para el nuevo barrio y la ciudad
- ERC lo critica y tilda al consistorio de “promotor urbanístico”

A LA IZQUIERDA, DESTACADO, EL TERRENO DE LA CIUDAD AFECTADO POR EL PLAN URBANÍSTICO. A LA DERECHA, EL TENIENTE DE ALCALDE DE PLANIFICACIÓN TERRITORIAL DE VILADECANS, PERE GUTIÉRREZ

Carlos Manzano

Viladecans quiere construir un nuevo barrio desde el Campo de Béisbol hasta el Tanatorio. Esta nueva urbanización se aplicará mediante el Pla de Llevant durante este año 2019, aunque las críticas no se han hecho esperar. Ciutadans ha criticado al gobierno municipal de “no realizar una Audiencia pública” como lleva demandando el partido naranja en los últimos meses, “para explicar a los ciudadanos el Pla de Llevant”. Por su parte ERC ha tildado al consistorio de “promotor urbanístico” desacreditando el plan.

El nuevo barrio tendrá como centro el parque, hasta ahora abierto, de la Torre Roja y se espera que sea un “eje vertebrador” para lograr “descongestionar la C-245” y dar una alternativa –especialmente a los vecinos del municipio de Sant Climent- para “acceder a la autopista C-32 por otro recorrido”. Sin embargo, desde Ciutadans afirman que “no se está realizando un crecimiento sostenible” de la ciudad y, por ello, demandan “equipamientos para el nuevo barrio y la ciudad”, en lo que consideran que hay “carencia” de instalaciones y servicios en la ciudad.

Por su parte, el Gobierno Municipal asevera que el nuevo barrio “respetará el entorno natural” y mejorará los accesos al CAP de Montbaig, optimizando la movilidad de esa parte de la ciudad. Además, con la venta de 13.900 metros cuadrados de terrenos, el PSC asegura que la empresa municipal Vimed podrá “prácticamente” liquidar su deuda y sanear las cuentas de la ciudad que “volverán a la normalidad”.

Un plan ambicioso que no convence a todos, pero que culminará con la creación del nuevo barrio de Llevant entre la Calle Pintor Fortuny y la Avenida Fraternitat. El Ayuntamiento apuesta por este plan para hacer crecer Viladecans, construyendo cerca de 3.000 viviendas que, cerca de la mitad serán protegidas, según el consistorio.

La Diputació de Barcelona ‘connecta’ amb el Baix Llobregat

El suport econòmic als ajuntaments de la comarca augmenta un 83%

La corporació aposta per una administració local que tingui garantides l’autonomia i la suficiència financera

Municipi	Població (2017)	2018	2019	Total
Abrera	12.363	46.635,62 €	132.732,16 €	179.367,78 €
Begues	6.830	40.309,30 €	114.726,45 €	155.035,75 €
Castelldefels	65.954	172.910,57 €	492.130,08 €	665.040,65 €
Castellví de Rosanes	1.826	18.337,81 €	52.192,24 €	70.530,05 €
Cervelló	8.909	42.686,38 €	121.492,02 €	164.178,40 €
Collbató	4.394	21.274,02 €	60.549,12 €	81.823,14 €
Corbera de Llobregat	14.439	49.009,28 €	139.487,96 €	188.497,24 €
Cornellà de Llobregat	86.610	196.528,25 €	559.349,65 €	755.877,90 €
El Papiol	4.102	20.940,15 €	59.598,89 €	80.539,04 €
El Prat de Llobregat	63.897	138.058,64 €	392.936,11 €	530.994,75 €
Esparreguera	21.889	90.027,47 €	256.232,04 €	346.259,51 €
Esplugues de Llobregat	45.890	117.469,77 €	334.337,03 €	451.806,80 €
Gavà	46.538	118.210,68 €	336.445,78 €	454.656,46 €
L'Hospitalet de Llobregat	257.349	286.000,00 €	814.000,00 €	1.100.000,00 €
La Palma de Cervelló	2.998	19.677,86 €	56.006,21 €	75.684,07 €
Martorell	27.681	96.649,94 €	275.080,59 €	371.730,53 €
Molins de Rei	25.492	94.147,08 €	267.957,06 €	362.104,14 €
Olesa de Montserrat	23.552	91.928,92 €	261.643,83 €	353.572,75 €
Pallejà	11.416	45.552,84 €	129.650,39 €	175.203,23 €
Sant Andreu de la Barca	27.303	96.217,74 €	273.850,49 €	370.068,23 €
Sant Boi de Llobregat	82.142	191.419,63 €	544.809,70 €	736.229,33 €
Sant Climent de Llobregat	4.038	20.866,97 €	59.390,62 €	80.257,59 €
Sant Esteve Sesrovires	7.670	41.269,74 €	117.460,01 €	158.729,75 €
Sant Feliu de Llobregat	44.198	115.535,17 €	328.830,85 €	444.366,02 €
Sant Joan Despí	33.873	103.729,75 €	295.230,84 €	398.960,59 €
Sant Just Desvern	17.201	84.667,30 €	240.976,17 €	325.643,47 €
Sant Vicenç dels Horts	27.982	96.994,09 €	276.060,12 €	373.054,21 €
Santa Coloma de Cervelló	8.082	41.740,81 €	118.800,76 €	160.541,57 €
Torrelles de Llobregat	5.950	39.303,13 €	111.862,71 €	151.165,84 €
Vallirana	14.784	49.403,75 €	140.610,67 €	190.014,42 €
Viladecans	65.993	172.955,16 €	492.257,00 €	665.212,16 €
Total	1.071.345	2.760.457,82 €	7.856.687,55 €	10.617.145,37 €

AJUTS DE LA DIPUTACIÓ DE BARCELONA DEL PROGRAMA DE MILLORA DE L’OCUPABILITAT 2019-2020

Carlos E. Waltemathe Ramos

Sota la premissa d’apostar per l’administració local, la diputació de Barcelona ha incrementat la inversió al Baix Llobregat un 85% comparat al mandat 2008/2011. Aquesta inversió demostra la voluntat de connectar amb el territori, el qual ha crescut de forma exponencial en l’última dècada. En concret, en el que portem de mandat, s’ha destinat més de 125.760.000 d’euros a la comarca en el marc del Pla Xarxa de Governs Locals, a través del qual es pretén canalitzar la transferència de recursos econòmics, tècnics i materials als governs locals.

Marc Castells, president de la Diputació de Barcelona, insisteix que aquesta vol “ser un actor principal i prioritari» a l’hora de treballar conjuntament amb els ajuntaments, consells comarcals i Generalitat i, amb l’objectiu de continuar oferint uns serveis de qualitat a la població. Per a això el Baix Llobregat “és un lloc clau i estratègic de la demarcació”, a causa de “la capacitat que té aquesta comarca per ser activa i generar llocs de treball.”

Connectem

Al llarg d’aquests més de tres anys de mandat, la Diputació de Barcelona ha treballat, sota el lema Connectem amb l’objectiu de prioritzar la cooperació amb els governs locals, però, al mateix temps, amb la mirada posada en garantir la igualtat d’ oportunitats de les 813.996 persones que viuen als 30 municipis del Baix Llobregat. Per a això s’ha invertit en els últims tres anys més de 16 milions d’euros al foment de l’ocupació a la comarca.

Com a segon eix d’inversió la Diputació ha dedicat més de 7,2 milions d’euros a la igualtat entre persones, impulsant la connexió entre la ciutadania i l’educació, mitjançant el finançament de les escoles bressol. Així mateix, per tal d’ajudar a la millora en l’atenció a les persones destaca l’aposta constant pel Servei Local de Teleassistència que dóna cobertura a 16.746 persones usuàries, amb un pressupost per al 2018 de més de 12 milions d’euros, dels quals un 47% va ser aportat per la Diputació.

És indubtable que un dels principals motors d›acció d›aquest mandat has estat l›equilibri territorial, amb l›objectiu clau d›apostar per una administració local que tingui garantides l›autonomia i la suficiència financera. Això s›ha vist recalcat amb aquest programa d›inversió que té com a finalitat permetre realitzar als governs locals actuacions en equipaments, infraestructures i béns locals, tant en inversió nova com de manteniment, reparació i conservació, que siguin vertebradores del territori.

*** CONTINGUT ELABORAT EN COL·LABORACIÓ AMB LA DIPUTACIÓ DE BARCELONA**

Las playas se protegen también en invierno

Con el cambio climático, instituciones y voluntarios se ven obligados a tomar medidas de protección para evitar la desaparición de nuestro litoral

Carlos E. Waltemathe Ramos

Las playas están desapareciendo. Es un hecho innegable que, a causa del cambio climático y la constante contaminación de las ciudades, las playas de todo el mundo están en retroceso y amenazan con desaparecer por completo hacía en año 2100 si no se frena la subida de temperaturas. La administración metropolitana estima que el 50% del litoral podría desaparecer para entonces.

"Nos tenemos que reinventar la protección y prevención de lo que se nos viene encima", defiende Xavier Segura, director de Servicios del Espacio Público del Área Metropolitana de Barcelona (AMB). "Es un cambio climático muy potente biológicamente que, con el incremento de nivel del mar, sufrirán las playas, porque también llegarán temporales muy agresivos. Las playas tienen un enorme valor para el litoral catalán y nos tenemos que esforzar todo lo que podamos. Y no se trata de tirar arena solo; tenemos que coordinarlo todo."

Con la llegada de la temporada baja, las playas parecen olvidarse, pero –al menos por el momento- siguen ahí en invierno. Por este motivo, la conciencia de su protección ha de seguir vigente durante los meses de frío. Por ello, el AMB ha impulsado una serie de medidas para evitar la desaparición y destrucción de las playas incluidas en nuestra comarca. Entre estas medidas destaca la jornada de 'Acció Platges Met', que tuvo lugar el 11 de noviembre y en la que participaron 300 personas en los 8 municipios del litoral metropolitano. Se trata de acciones simultáneas destinadas a proteger el litoral y sensibilizar sobre la problemática de la regresión de las playas, que acecha a la costa metropolitana a causa de la mano del hombre y que provoca que cada año el mar gane entre 4 y 6 milímetros a la arena.

Salvar las playas

Con el fin de ayudar en la salvaguarda del litoral, los 300 voluntarios se repartieron el trabajo en 4 áreas. Una de las principales cuestiones fue la restauración de dunas. Las playas de Castelldefels y Gavà han acogido, entre otras, la plantación de un total de 875 ejemplares de barrón, una especie vegetal que potencia la formación de dunas híbridas. Estos escudos naturales de vegetación son imprescindibles para proteger las playas de los temporales y al mismo tiempo, para naturalizar estos espacios abiertos frecuentados por más de 10 millones de usuarios al año. Por otro lado, en la playa de la Murta de Viladecans se ha llevado a cabo una limpieza de vegetación invasora con el objetivo de retirar especies que no pertenecen a la biodiversidad natural de este ecosistema y preservar la vegetación autóctona.

Además del necesario cuidado de la flora, la fauna también se ha convertido en un objetivo principal con la recreación del rescate de un delfín. El AMB tiene una gestión integral de las playas que contempla protocolos como la retirada de medusas, llegada de animales marinos en la arena o bien balizamientos de protección a especies en peligro de extinción. Además, en Barcelona se ha creado el 'laboratorio de la playa' donde se trabaja en la detección de microplásticos, residuos que representan un problema ambiental de primer orden en las playas del mediterráneo e implican una amenaza real para la biodiversidad.

De cara a 2019 y el futuro del litoral del Baix Llobregat no cabe duda que se necesita cuanto antes un cambio. Los datos hablan por sí mismo y demuestran que si no se actúa para parar el retroceso de las playas, estas acabaran desapareciendo por completo y con ello el encanto de la comarca.

AMB apuesta por el 'pulmón verde' del parque metropolitano de Collserola

- La administración supramunicipal trabaja en la protección del gran Parque Natural de Barcelona, que se acentuará este 2019
- Este año marcará el futuro del Colserolla, tras haber promocionado la ayuda de la participación ciudadana

Carlos E. Waltemathe Ramos

Naturaleza y aire libre… Collserola es el paraíso natural del Área Metropolitana de Barcelona. Dentro de nuestras grandes ciudades, repletas de coches, edificios y artificialidad, el Parque Natural ejerce de verdadero *pulmón verde*, aportando aire fresco y saludable a los ciudadanos, y en 2019 por fin se fijará su futuro y su protección, esencial en una época de cambio climático y destrucción medioambiental constante.

El Plan Especial de Protección del Medio Natural y del Paisaje Natural de la Sierra del Collserola (PEPNat), que se había aprobado el 24 de julio del año pasado, inició un periodo de tres meses de participación ciudadana, con el fin de reunir todas aquellas propuestas que los futuros usuarios del parque quisieran hacer. A día de hoy estas propuestas se encuentran en la fase de evaluación por parte de una comisión especializada, la cual en función de sus criterios propondrá la incorporación o no de estas propuestas.

Una vez concluida la fase de evaluación, el Consell Metropolità votará una aprobación provisional y, en la fase final, la consellería de Territori de la Generalitat aprobará la modificación del Pla General Metropolità. El nuevo PEPNat será, entonces, aprobado por el gobierno catalán. No obstante, según AMB no se sabe con certeza cuando se podrá contar con el PEPNat actualizado. Eso sí, la intención es finalizar los tramites a lo largo de este 2019, para poder asegurar su implementación inmediata y la protección necesaria del parque natural.

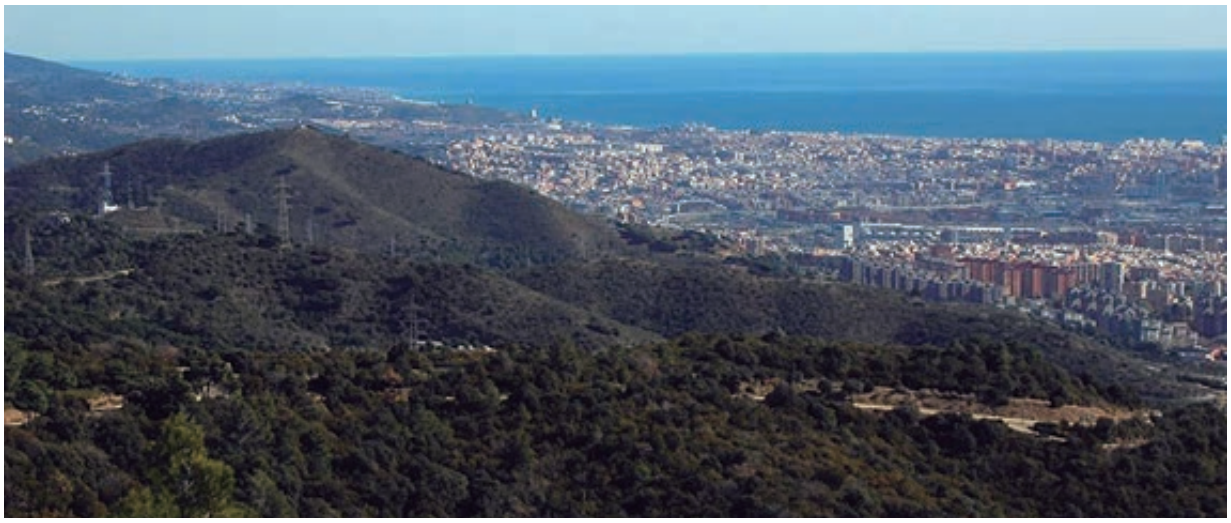

IMÁGENES DEL ÁREA METROPOLITANA DESDE DISTINTOS PUNTOS DE COLLSEROLA

Objetivos del PEPNat

El PEPNat pretende principalmente "la ordenación y regulación de los usos y las actividades de acuerdo con los objetivos de protección, conservación del Parque Natural, además de mejorar el patrimonio natural y los valores geológicos, biológicos, ecológicos, paisajísticos, etnológicos, agrícolas y culturales de este espacio natural". Es esencial la preservación y mejora de los valores ecológicos en los tiempos que corren. Para ello, entre otras cosas, se controlará el efecto negativo de las infraestructuras que rodean el parque. Las construcciones viarias han supuesto una rotura de los espacios naturales, que ahora se intentará remediar. Es importante no sobreponer las necesidades infraestructurales a la protección del medio ambiente.

A lo largo de 2019 se espera poder iniciar finalmente la protección de este paraíso natural del Área Metropolitana de Barcelona, con fin de combatir el avance aparentemente e imparable de la destrucción medioambiental y del cambio climático. Esperemos que con los cambios previstos el Collserola pueda volver a respirar sin apuros.

Veto a las motos sin distintivo DGT los días de contaminación

Las que no tengan este certificado no podrán circular en los días de alta polución

Se trata de una medida que busca mejorar la calidad del aire metropolitano

Redacción

El Área Metropolitana de Barcelona (AMB) y el Ayuntamiento de Barcelona amplían a las motocicletas, ciclomotores, triciclos y cuadriciclos las normas de circulación con altos niveles de contaminación atmosférica. El organismo metropolitano y el consistorio barcelonés han lanzado una campaña para informar de que, desde el 1 de enero, motocicletas, ciclomotores, triciclos y cuadriciclos no pueden circular por el ámbito de las Zonas de Bajas Emisiones (ZBE) en caso de episodios de contaminación si no disponen del distintivo ambiental de la Dirección General de Tráfico (DGT), ahora que estos vehículos pueden disponer de este tipo de etiquetas.

Motos, coches y alternativas de transporte

El AMB calcula que el porcentaje de motos afectas por esta decisión es del 12%, lo que se traduce en una afectación a unos 60.000 motoristas. “Esperemos que se convierta en un punto clave de inflexión para consolidar la Zona de Bajas Emisiones Rondas de Barcelona”, expuso el vicepresidente de Movilidad y Transporte del AMB, Antoni Poveda, del que destaca que es un proyecto “referente” en el estado que va en la línea de lo que ya han hecho otras conurbaciones europeas.

Aprovechando este anuncio, Poveda ha recordado las alternativas de transporte que ha puesto en marcha el ente municipalista para facilitar la transición del coche al transporte público entre los ciudadanos. “Hace un año que ofrecemos la T-Verde Metropolitana, con 3 años de transporte gratuito para los ciudadanos que desguacen una moto o un coche contaminante”, detalló el impulsor de la nueva movilidad metropolitana.

Un cambio de costumbres “imprescindible”

El comisionado de Ecología del Ayuntamiento de Barcelona, Frederic Ximeno, afirmó que con una problemática de salud “tan importante” como la que se genera a causa de la contaminación, “es imprescindible conseguir un cambio de hábitos de movilidad, un cambio que pasa necesariamente por más transporte público y para evitar circular con vehículos contaminantes”. Por ello, Ximeno añade: “Hemos comenzado con los casos de emergencia por contaminación y estamos desplegando todos los instrumentos necesarios que permitan poner en marcha las medidas estructurales a partir de 2020”.

Durante este año 2019, ha entrado en vigor, desde el pasado 1 de enero, la ZBE –que afecta principalmente a las entradas y salidas de Barcelona- para motocicletas, ciclomotores, triciclos y cuadriciclos, que deberán obtener y llevar colocado en un lugar visible el distintivo para poder circular por las Rondas de Barcelona.

INTERSECCIONS
EDUCACIÓ
CULTURA
COMUNITAT

Imagineu un lloc on cultura, educació i comunitat siguin projecte vertebrador de ciutat amb centenars de professionals i desenes d'entitats implicades?

Al Prat, hem posat en marxa el programa IntersECCions per caminar plegats cap a un canvi social, amb l'educació, la cultura i la comunitat com a eixos estratègics de ciutat.

SOM EL PRAT, ON EL MÓN CANVIA

elprat.cat/interseccions

Ajuntament del Prat de Llobregat

La batalla por la municipalización de servicios se recrudece en 2019

- El Área Metropolitana de Barcelona (AMB) impone una rebaja del precio del recibo del agua del 2,4%
- Terrassa municipalizó en diciembre la empresa Mina de abastecimiento del agua, participada en un 37% por Agbar
- Castelldefels y El Prat impulsan con otras 12 ciudades el Centro de Recursos para la remunicipalización de servicios públicos

Redacción

El año 2019 no podía empezar peor para Aigües de Barcelona (Agar), empresa concesionaria del abastecimiento del líquido elemento en el Área Metropolitana barcelonesa (AMB). Después del varapalo judicial que anula la empresa mixta creada en 2012, la institución supramunicipal titular del servicio, la AMB, ha rebajado el precio de los recibos mientras su presidenta, la alcaldesa Ada Colau, sigue empecinada, junto a ICV, en la municipalización del servicio. Un objetivo en el que le siguen en nuestro territorio los ayuntamientos de Castelldefels y El Prat.

La empresa mixta Aigues de Barcelona está controlada en un 85% por capital privado y el 15% por la institución supramunicipal Àrea Metropolitana de Barcelona (AMB), que es la que fija los precios. La tarifa ha aumentado en los diez últimos años más del 85%, es decir, casi el doble. Estos precios no son considerados justos por el gobierno metropolitano, encabezado por la alcaldesa Ada Colau y sostenido por un con PSC, ICV y ERC.

Por eso, desde el mes de septiembre se aplicará una rebaja del 2,4%, que supondrá un ahorro anual de diez euros anuales por cada hogar. Una cantidad que multiplicada por los 3 millones de usuarios del área metropolitana supone una elevada cantidad. El ahorro se consigue tras reducir los costes financieros, rebajar el canon concesional 5 millones de euros y eliminar de la factura los gastos por conducciones de salmueras.

La aprobación de la AMB es totalmente contraria a la que hizo Aigues de Barcelona, que pretendía subir el recibo del agua un 1,6%. La AMB, titular del servicio del agua, reivindica así que la competencia de la aprobación de las tarifas sea del plenario de la AMB, integrado por los alcaldes y concejales de los 36 municipios del área metropolitana barcelonesa.

A pesar de la oposición de Aigues de Barcelona, la AMB todavía cree que hay más margen para rebajar el precio del agua este 2019 todavía más.

Frente municipalizador

En ese contexto, los ayuntamientos de Castelldefels y El Prat de Llobregat han impulsado junto a otros 12 municipios (Barcelona, Montornés del Vallés, Sabadell, Tarragona, Cádiz, Córdoba, A Coruña, Madrid, Santiago de Compostela, Terrassa, Valencia y Zaragoza) la creación del Centro de recursos para la remunicipalización de servicios públicos locales.

Este centro, gestionado por la Fundación Pi Sunyer de Estudios Autonómicos y Locales, nace como un espacio dedicado a recoger y sistematizar herramientas útiles a los municipios que ha decidido remunicipalizar un servicio o que lo están considerando. La experiencia de

Para facilitar estas herramientas el Centro de Recursos para la remunicipalización ha creado un espacio web y una intranet en la que los interesados en la remunicipalización, ya sea desde las administraciones o de otras instituciones como universidades, sindicatos, partidos políticos o medios de comunicación, podrán compartir experiencias, consultar documentos técnicos y académicos sobre la materia y formular demandas a los responsables del Centro para profundizar en aquellos aspectos que consideren más importantes.

Los municipios que impulsan el Centro de Recursos para la remunicipalización emplazan a celebrar unas jornadas el primer trimestre de 2019 para compartir el diagnóstico sobre el estado y las dificultades que encuentran las políticas de remunicipalización.

En Terrassa ya han municipalizado

Desde el mes de diciembre de 2018, la gestión del agua en Terrassa es responsabilidad del Ayuntamiento. La empresa pública Taigua asumió el control del servicio, después de 77 años en manos de Mina de Terrassa, empresa participada en un 37% por el grupo Aigües de Barcelona. Se trata del mayor Ayuntamiento de Cataluña que asume la gestión pública del suministro del agua, y su alcalde socialista asegura que ha querido hacer un traspaso ordenado y tranquilo, de manera que no se note en el recibo.

El gobierno municipal de Terrassa, del PSC, hacía varios años que buscaba quedarse con el servicio aprovechando que el 9 de diciembre de 2016 finalizaba la concesión, que gestionaba Mina desde hacía 75 años. Pero la complejidad del cambio y los recursos interpuestos por la empresa lo han demorado dos años. Y todavía siguen en los tribunales.

El Tribunal Superior de Justicia de Cataluña (TSJC) ha anulado el acuerdo de 6 de noviembre de 2012 del Consejo Metropolitano de la AMB presidida entonces por el alcalde Xavier Trias y con la vicepresidencia ejecutiva ostentada por Antonio Balmón, alcalde socialista de Cornellà, que mantiene el cargo en un nuevo pacto metropolitano con los Comunes, ICV y ERC. La anulación del TSJC invalida la sociedad de capital social misto Aïgues de Barcelona, Empresa Metropolitana de Gestión del Ciclo Integral del Agua, SA (EBEMGCIA), un acuerdo que supuso hace seis años ser la primera concesión que se otorgaba sobre el abastecimiento de agua domiciliaria en las poblaciones del área metropolitana de Barcelona. La polémica suma y sigue en los tribunales, mientras este 2019 alcanzará el debate electoral en las municipales de mayo.

A LA IZQUIERDA, COLAU CON LOS LÍDERES DE ERC Y PSC TRAS FIRMAR EL PACTO QUE HA GOBERNADO EL ÁREA METROPOLITANA DE BARCELONA DESDE 2014. A LA DERECHA, ÁNGEL SIMÓN, PRESIDENTE EJECUTIVO DEL GRUPO AGBAR (AGUAS DE BARCELONA)

Aposta milionària per la política local

La diputació destina 50 milions d'euros per oferir suport econòmic als governs locals

El municipalisme es troba en el focus d'atenció de la corporació

Carlos E. Waltemathe Ramos

La Diputació de Barcelona aposta per oferir suport econòmic als governs locals de la província amb el nou programa complementari de 50 milions d'euros. Segons la presidenta Mercè Conesa, l'objectiu de la corporació «és acompanyar els ajuntaments en aquells projectes que busquin millorar la qualitat urbana i l'entorn urbà; per això, hem disposat d'aquests ajuts perquè al llarg de 2018 i 2019 els ajuntaments puguin desenvolupar aquells projectes que són imprescindibles per a la millora d'aquesta qualitat urbana ».

El repartiment dels ajuts s'ha fet, únicament, sota un criteri de població i amb la voluntat d'assegurar el reequilibri territorial de la demarcació. Per a això, s'ha adjudicat un import mínim cada govern local en funció dels trams de població previstos, a més d'adjudicar l'import restant exclusivament entre els governs de fins a 120.000 habitants.

AJUTS DE LA DIPUTACIÓ DE BARCELONA DEL PROGRAMA DE MILLORA DE L'OCUPABILITAT 2019-2020

Municipi	Població (2017)	Import total	Anualitat 2019	Anualitat 2020
Abrera	12.363	82.348,40 €	41.174,20 €	41.174,20 €
Begues	6.830	65.770,49 €	32.885,25 €	32.885,24 €
Castelldefels	65.954	314.878,05 €	157.439,02 €	157.439,03 €
Castellví de Rosanes	1.826	29.352,35 €	14.676,18 €	14.676,17 €
Cervelló	8.909	72.939,38 €	36.469,69 €	36.469,69 €
Collbató	4.394	35.824,44 €	17.912,22 €	17.912,22 €
Corbera de Llobregat	14.439	85.852,95 €	42.926,48 €	42.926,47 €
Cornellà de Llobregat	86.610	390.181,45 €	195.090,72 €	195.090,73 €
El Papiol	4.102	35.633,47 €	17.816,73 €	17.816,74 €
El Prat de Llobregat	63.897	277.205,48 €	138.602,74 €	138.602,74 €
Esparreguera	21.889	162.212,59 €	81.106,30 €	81.106,29 €
Esplugues de Llobregat	45.890	220.001,37 €	110.000,68 €	110.000,69 €
Gavà	46.538	223.960,72 €	111.980,36 €	111.980,36 €
L'Hospitalet de Llobregat	257.349	700.633,75 €	350.316,87 €	350.316,88 €
La Palma de Cervelló	2.998	32.958,41 €	16.479,20 €	16.479,21 €
Martorell	27.681	180.270,51 €	90.135,25 €	90.135,26 €
Molins de Rei	25.492	163.309,33 €	81.654,67 €	81.654,66 €
Olesa de Montserrat	23.552	166.112,18 €	83.056,09 €	83.056,09 €
Pallejà	11.416	78.370,59 €	39.185,29 €	39.185,30 €
Sant Andreu de la Barca	27.303	174.552,44 €	87.276,22 €	87.276,22 €
Sant Boi de Llobregat	82.142	381.682,94 €	190.841,47 €	190.841,47 €
Sant Climent de Llobregat	4.038	34.743,96 €	17.371,98 €	17.371,98 €
Sant Esteve Sesrovires	7.670	68.867,73 €	34.433,86 €	34.433,87 €
Sant Feliu de Llobregat	44.198	214.070,86 €	107.035,43 €	107.035,43 €
Sant Joan Despí	33.873	185.260,41 €	92.630,20 €	92.630,21 €
Sant Just Desvern	17.201	139.160,72 €	69.580,36 €	69.580,36 €
Sant Vicenç dels Horts	27.982	183.309,33 €	91.654,66 €	91.654,67 €
Santa Coloma de Cervelló	8.082	69.335,57 €	34.667,79 €	34.667,78 €
Torrelles de Llobregat	5.950	64.802,09 €	32.401,04 €	32.401,05 €
Vallirana	14.784	90.159,62 €	45.079,81 €	45.079,81 €
Viladecans	65.993	331.249,57 €	165.624,78 €	165.624,79 €
Total	1.071.345	5.255.011,15 €	2.627.505,54 €	2.627.505,61 €

Aposta pel món local

La voluntat de la Diputació de Barcelona és reforçar el municipalisme, en tots els vessants, fins al punt de contribuir al desenvolupament efectiu de les competències pròpies i la garantia de la prestació dels serveis mínims municipals. El nou programa sorgeix impulsat pels governs locals i, a més, ha comptat amb el suport de la corporació al llarg d'aquest mandat a través de les Taules de Concertació, espais entre els representants de la Diputació i dels governs locals, en els quals es contrasten les necessitats i es preacord les actuacions del mandat i els recursos.

Amb una inversió de més de 1.000 milions d'euros al llarg d'aquest mandat la Diputació demostra la importància del suport dels governs locals i el seu finançament.

Lluita contra l'atur i l'exclusió social

La diputació de Barcelona aposta per la millorar l'ocupabilitat amb una inversió de 24 milions d'euros

El programa aprovat ofereix una línia de suport específic als petits municipis, de menys de 1.000 habitants

Carlos E. Waltemathe Ramos

Amb la creixent preocupació per la taxa de l'atur al país, la Diputació de Barcelona ha aprovat en Junta de Govern un nou paquet d'ajudes dotat amb 24 milions d'euros, per a la millora de l'ocupabilitat a tots els municipis de la demarcació. A més, oferirà una línia de suport específica als petits municipis, de menys de 1.000 habitants. Tots els ajuntaments podran desenvolupar els seus projectes per a la millora d'ocupabilitat durant els anys 2019 i 2020.

L'objectiu d'aquest programa és impulsar l'ocupació de la població aturada i incorporar mesures preventives per promoure l'ocupació estable i de qualitat. Especialment, es tenen en compte aquelles persones que es troben en situació de risc d'exclusió social, i es pretén promoure l'ocupabilitat amb formació i contractació de més durada, a més de potenciar la col·laboració pública.

*** CONTINGUT ELABORAT EN COL·LABORACIÓ AMB LA DIPUTACIÓ DE BARCELONA**

Mercabarna invierte casi cinco millones en el 'Biomarket'

El nuevo recinto tendrá una superficie de 5.180 metros cuadrados donde habrán 22 mayoristas y una zona de productos locales

En 2019 la comarca apuesta por el 'verde' con la construcción del primer mercado ecológico de Europa

'Biomarket' responde a la creciente demanda de la ciudadanía por productos ecológicos y la alimentación sana y sostenible

Carlos E. Waltemathe Ramos

La construcción del primer mercado ecológico de Europa es uno de los proyectos estrella de este año. El denominado Biomarket cuenta con una inversión de 4.977.000 euros y forma parte de la apuesta de Mercabarna y la provincia de Barcelona por un modelo alimentario sano y sostenible, según viene recogido en el Pacto de Milán. Durante el transcurso de este 2019 se pretende avanzar con las obras que se habían iniciado a finales del año pasado, con el fin de poder inaugurar el recinto oficialmente en el primer trimestre de 2020.

El mercado ecológico ha sido diseñado para dar respuesta a la creciente demanda de alimentos ecológicos por parte de los ciudadanos y ciudadanas de Cataluña y ofrecerá unas instalaciones específicas para alimentos biológicos, aparte de agrupar la oferta de estos productos en un recinto que facilitará los controles higiénico-sanitarios. Asimismo, se pretende facilitar a los pequeños y medianos productores locales la comercialización de sus productos en buenas condiciones. Para ello, la adjudicación de espacios del Biomarket se realizará a través de un concurso público que tendrá lugar durante este año.

El nuevo recinto tendrá una superficie edificada de 5.180 metros cuadrados donde se distribuirán 22 paradas mayoristas, las cuales contarán con entre 57 y 130 metros cuadrados útiles. Además, se habilitará una zona para la venta directa de 8 pequeños productores locales de alimentos ecológicos con espacios rotativos. Conforme a la apuesta por el medioambiente, el edificio estará concebido para reducir al máximo el consumo energético con elementos pasivos de climatización e iluminación.

Nos volvemos verdes

Los datos son claros. Los ciudadanos de la provincia se están volviendo más verdes cada día y el interés por productos ecológicos y sostenibles va en aumento. Según Omnibus Municipal, el 91,5% de la ciudadanía, a la hora de comprar producto fresco, tiene en cuenta la proximidad del producto. Un 55,5% valora si es de venta directa del agricultor y un 54,2%, si es ecológico.

El Biomarket es solo una de las muchas iniciativas que se plantean este año con el fin de dar respuestas a las demandas populares. En esta línea, en 2019 el

ASÍ SERÁ EL PRIMER MERCADO ECOLÓGICO DE ESPAÑA QUE SE CONSTRUIRÁ A LO LARGO DE ESTE AÑO 2019 EN MERCABARNA

Palau Sant Jordi acogerá la feria de productos ecológicos y consumo responsable BioCultura. Con la nueva organización de espacio del Palau, puesta en marcha ya el año pasado, la feria reunirá este año a más de 700 expositores dedicados a los sectores de alimentación biológica, cosmética ecológica y moda sostenible, entre otros. Paralelamente a la feria, que tendrá lugar del 9 al 12 de mayo, se celebrarán más de 400 actividades y se espera superar los 72.000 visitantes.

Sin duda, 2019 marca un antes y un después en la apuesta por la cultura biológica y los productos ecológicos dentro de la comarca, visto que la opinión pública está más que preparada y ansiosa por cambiar sus costumbres y salvar el planeta.

La Fira busca crecer más en L'Hospitalet

El nuevo presidente, Pau Relat, deberá ampliar la superficie expositora de cara a 2029

La alcaldesa Núria Marín, miembro del consejo, deberá proponer nuevos espacios

Juan Carlos Valero

La alcaldesa de L'Hospitalet, Núria Marín, tiene ante sí un gran reto. El consejo general de Fira de Barcelona, del que forma parte, ha encargado a la nueva dirección de la institución ferial presidida por Pau Relat en sustitución de José Luis Bonet, que elabore un plan estratégico con la afinalidad de que en el plazo de diez años esté ampliado el recinto de la Gran Vía de L'Hospitalet, además de modernizar el de Montjuïc. Todavía no se sabe dónde se ampliará el recinto ni con qué financiación. Pero lo cierto es que la ampliación deberá ser una realidad en el horizonte del año 2029, coincidiendo con el centenario de la Exposición Universal de Barcelona y de la institución ferial.

RELAT HA SUBSTITUIDO A BONET AL FRENTE DE LA FIRA | JCV

La alcaldesa de Barcelona y presidenta del Consejo General de Fira, Ada Colau, adelantó el magno proyecto tras la reunión de este órgano, en el que están representadas tres instituciones implicadas en la gestión de la entidad: el propio Ayuntamiento de Barcelona, la Cámara de Comercio, la Generalitat y la ciudad de L'Hospitalet, representada por su alcaldesa. Tras la reunión, Colau aseguró que es necesario ampliar el espacio de Fira de Barcelona, dada la saturación a la que se ha llegado ya prácticamente en Gran Via, que tiene 400.000 metros cuadrados de superficie, además de actualizar el espacio de Montjüic.

Nueva dirección ferial

El nombramiento del empresario Pau Relat pone fin a un largo período de desencuentros entre las instituciones implicadas para escoger a la persona que pilota ya la nueva etapa de esta entidad. El nombre de Relat, consejero delegado de Mat Holding y presidente de la asociación empresarial soberanista Femcat, ha sido el último de una lista de cuatro candidatos que se habían barajado para presidir la Fira, especialmente durante el último año. Junto a Relat se han elegido como consejeros a Kim Faura; Manel Vallet (Catalonia Hotels); Helena Guardans y Mar Alarcón (Social Car). Tanto Faura, como Guardans y Pedro Bonet (Areas) o Miquel Martí (Moventia), habían sonado anteriormente como sustitutos de Bonet.

José Luis Bonet, que ha sido durante 14 años presidente del consejo de administración de Fira de Barcelona, José Luis Bonet, se mostró convencido de que la entidad mantendrá su papel "clave" para la economía, y se alegró de los planes para ampliar el recinto de Gran Vía. "Ya no cabemos. Barcelona no debe ser solo una gran ciudad ferial del mundo, sino la primera", apuntó.

Mayor feria audiovisual en 2021

En el ejercicio 2018 Fira ha logrado atraer al mayor evento mundial del salón audiovisual, el Integrated Systems Europe (ISE), que se organizará en Gran Vía de L'Hospitalet a partir de 2021. Del ejercicio de 2018, destaca de nuevo la celebración del Congreso Mundial de Móviles, que tiene un peso del 30% en la facturación de Fira, y el salón Alimentaria, que supone un 10%.

En 2018 Fira batió de nuevo su récord de facturación, con 210 millones de euros. Unos ingresos que suponen un incremento del 13% sobre el presupuesto inicial y un 12% en comparación con 2017, y que llega al 25% más si se compara con 2016, dado que hay ferias y salones bianuales.

2019: Tecnología asociada al comercio

En mayo, el recinto ferial de L'Hospitalet acogerá el Retail & Brand Experience

La feria de la industria textil más importante, ITMA, regresa al recinto de Gran Vía

El presente y el futuro del comercio al por menor, protagonista de un nuevo congreso

J. C. V.

ALIMENTARIA (IZQUIERDA) VOLVERÁ A LA FIRA EN ABRIL, MIENTRAS QUE EL MOBILE (DERECHA) YA SE PREPARA PARA FEBRERO

El centenario del Automobile Barcelona y la celebración de un nuevo salón, Retail & Brand Experience World Congress, dedicado a la transformación digital del sector del comercio, son las novedades de 2019. Un año donde también se celebrará el Mobile World Congress y la ITMA, la feria más importante del mundo de la industria textil, vuelve al recinto de Gran Via del 20 al 26 de junio tras su convocatoria de 2011.

Hacia otoño, L'Hospitalet volverá a ser el escenario del Smart City Expo World Congress, el IoT Solutions World Congress, Barcelona Building Construmat, Piscina, el Salón Náutico o la Barcelona Bridal Fashion Week. También será un año de grandes encuentros médicos, como el Congreso Europeo de la Diabetes, de Urología o de Oncología, entre otros, y de eventos corporativos organizados por las compañías tecnológicas Cisco, SAP o VM Ware.

El presente y el futuro del sector del comercio al por menor centrará la primera edición del Retail & Brand Experience World Congress, nuevo evento de ámbito internacional organizado por Fira de Barcelona que reunirá en mayo a expertos para debatir sobre la transformación digital de un sector clave en la economía y que contará también con un espacio expositivo con dos centenares de empresas y start-up de todo el mundo.

El futuro del comercio mundial

Retail & Brand Experience, que se celebrará del 27 al 29 de mayo de 2019 en el pabellón 2 del recinto de Gran Via, reunirá en un mismo espacio a los líderes de la industria y a los principales expertos y referentes de este sector de actividad, haciendo hincapié en cómo desarrollar y expandir la nueva ola de innovación tecnológica y las oportunidades potenciales que ofrece al comercio. El nuevo salón reunirá a todo el ecosistema de la transformación digital del sector, con el fin de conectar a las compañías desarrolladoras de las últimas soluciones tecnológicas con los principales actores de la venta online, tiendas físicas, grandes marcas y empresas minoristas.

Salvador Tasqué, director de Negocio Propio de Fira de Barcelona ha destacado que "Retail & Brand Experience World Congress quiere ser un evento global sobre la transformación del modelo de negocio de las marcas y el retail y convertir a Barcelona en referente en este campo como lo es también en el de las ciudades inteligentes o el Internet de las Cosas a través de los salones Smart City Expo World Congress o IoT Solutions, respectivamente". Añadió que "la ciudad es creativa, capaz de captar inversión tecnológica y de convertirse, al mismo tiempo, en laboratorio para testar nuevas tendencias y mostrar a los consumidores la innovación en este sector".

El congreso, eje central del certamen, contará con conferenciantes y expertos de relieve e influencia internacional y tendrá como ejes temáticos la tecnología, la logística, la experiencia de consumidor, los nuevos modelos negocio y las últimas tendencias aplicadas a los grandes verticales de retail: moda, grandes superficies y centros comerciales, gran consumo, electrónica, artículos de lujo, mobiliario y hogar, "pharma", "beauty" y banca, además de un espacio dedicado a los e-tailers puros.

Otro de los pilares del evento será una zona de innovación que reunirá a las mejores "start-ups" globales relacionadas con el futuro del retail. El espacio contará con un área expositiva, un pitch corner y una zona de "networking".

En la zona expositiva del congreso participarán algunas de las compañías más innovadoras a nivel tecnológico y digital: banca y servicios financieros y de pago, grandes tecnológicas, grandes actores digitales, nuevas empresas de tecnología disruptiva en retail y firmas consultoras. Igualmente, la ciudad también será una de las protagonistas del evento con rutas por Barcelona para descubrir las últimas innovaciones en sus principales ejes comerciales y una agenda social intensa para potenciar el "networking" entre el nuevo ecosistema del comercio.

La Incubadora 3D de la Zona Franca, un polo de innovación

La iniciativa incubará hasta 30 proyectos de manufactura aditiva y pymes con una inversión de casi 3 millones de euros

La iniciativa incubará diferentes proyectos de manufactura aditiva de start-ups y pymes

La promoción de proyectos de impresión 3D ocupará 600 metros cuadrados de oficinas, coworking, áreas de formación y laboratorios

Redacción

La Zona Franca será el centro de innovación de impresión 3D. El 3DFactory Incubator empezará sus actividades este 2019 vinculadas con estos proyectos en tres dimensiones de manufactura aditiva de start-ups y pymes inscritas en la convocatoria abierta del Consorcio de la Zona Franca.

El D-Factory Incubator podrá prestar servicios de manera simultánea a 25 o 30 iniciativas vinculadas con la impresión 3D, además de incubar proyectos de manufactura aditiva de aquellas empresas seleccionadas entre las que han presentado convocatoria. Una convocatoria que ya queda abierta a empresas y start-ups interesadas en participar. Además, el D-Factory Incubator ha firmado un memorando con el IAM 3D HUB, para la dinamización e impulso de esta incubadora, que se trata de una apuesta única en toda Europa.

El centro donde se ubicará la Incubadora 3D que comenzará a caminar este año tendrá una superficie de 600 metros cuadrados del edificio de la sede del Consorcio de la Zona Franca -en la avenida Parc Logístic- para oficinas, espacios de coworking, un área de formación y laboratorios equipados con impresoras 3D de última generación.

RAMON PASTOR, PRESIDENTE DEL IAM 3D HUB, Y EL DELEGADO DEL ESTADO EN EL CONSORCI DE LA ZONA FRANCA, PERE NAVARRO, FIRMANDO EL CONVENIO DE COLABORACIÓN PARA IMPULSAR LA INCUBADORA.

La inversión necesaria para adecuar las instalaciones, la compra de equipamiento y la prestación de servicios asciende a casi 3 millones de euros. La incubadora de alta tecnología para el fomento de la innovación y la transferencia tecnológica 3D a las empresas y micropymes está cofinanciada al 50% por el Fondo Europeo de Desarrollo Regional dentro del programa operativo plurirregional de España FEDER 2014-2020.

De esta manera, la 3DFactory aspira a ser la incubadora europea de referencia de este tipo de proyectos. Este HUB se ubicará en los antiguos terrenos de Seat, entre la calle A y la calle 3 del polígono industrial, un proyecto que comenzará a dar los primeros pasos este 2019.

ADAMAR
ASSESSORIA IMMOBILIÀRIA

ADAMAR REHABILITACIONES INMOBILIARIAS nace en el año 2014 fruto de la unión del sector inmobiliario con el de la construcción

ADAMAR se ha especializado en la venta de obra nueva en la zona del Garraf

Actualmente estamos involucrados en el proceso de rehabilitación de 6 edificios, en la zona del Barcelonés y Garraf

C/Pere Jacas, nº 13 local 9 · 08800 Vilanova i la Geltrú (Barcelona)
Telf. 93 170 26 25 · Mov. 649 245 153

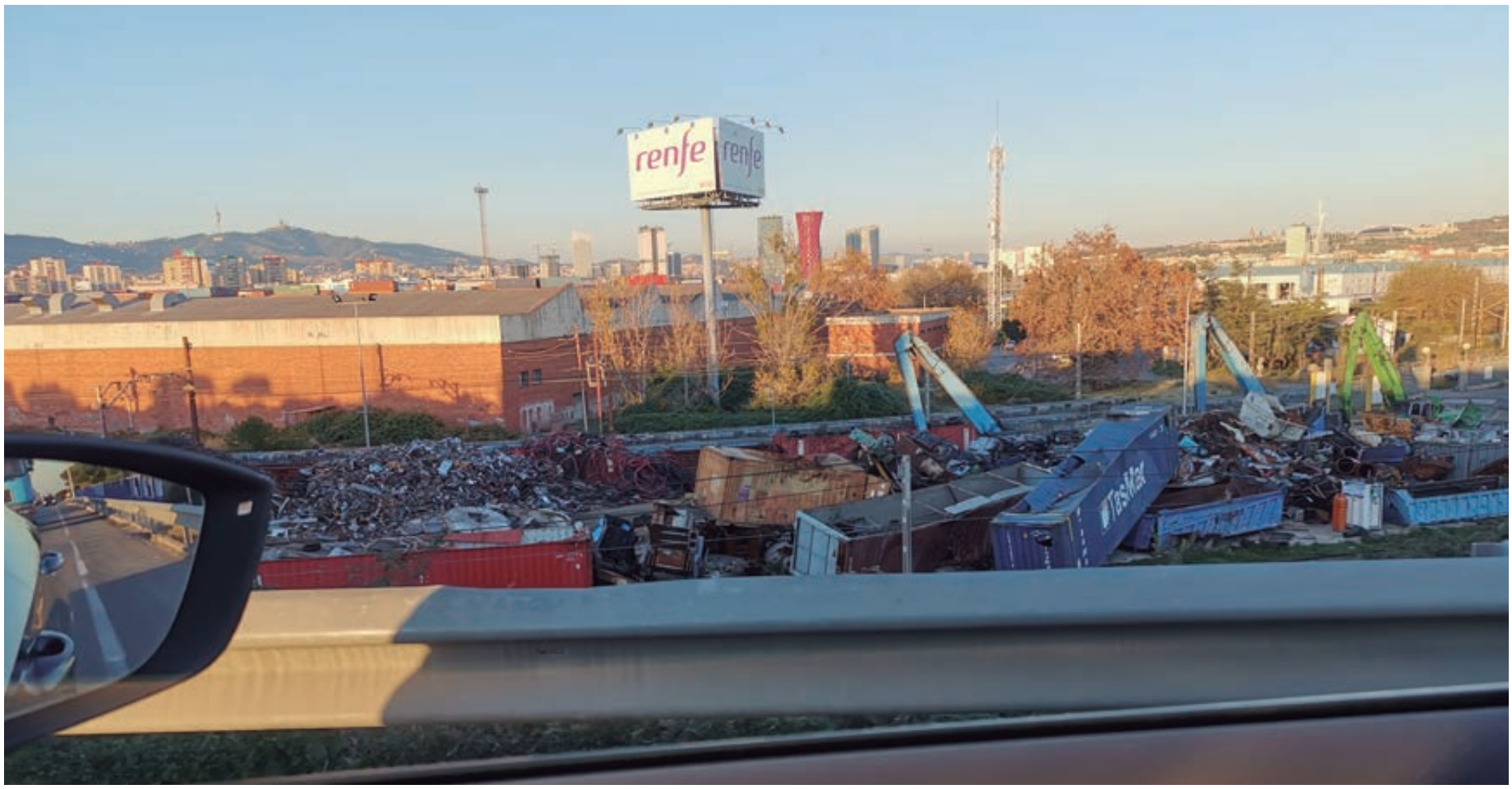

Navarro, Marín y ADIF confabulan para transformar la playa de vías

Lo anunció en noviembre el delegado del Estado en el CZFB, Pere Navarro

Se baraja la opción de que albergue usos logísticos o industriales

Juan Carlos Valero

El delegado especial del Estado en el Consorcio de la Zona Franca de Barcelona (CZFB), Pere Navarro, anunció en noviembre que junto a la alcaldesa de L'Hospitalet, Nuria Marín, exploran la posibilidad de incorporar usos complementarios a la actual playa de vías propiedad de Adif situada en la frontera entre el polígono y L'Hospitalet.

Marín ha declinado a El Llobregat explicar los proyectos que barajan en esa importante porción de territorio que tiene una superficie entre 300.000 y 400.000 metros cuadrados.

Por su parte, Pere Navarro ha declarado que "ante todo, somos muy respetuosos con la propiedad de este espacio y sus necesidades ferroviarias, que para nosotros también es una prioridad". Adif es la empresa responsable de la infraestructura ferroviaria y las estaciones en España. Navarro ha sido el protagonista del desayuno informativo 'Foro Europa. Tribuna Catalunya', organizado en Barcelona por Nueva Economía Fórum con el mecenazgo de Asistencia Sanitaria.

En su intervención, Navarro ha detallado que el territorio ahora ocupado por una playa de vías se sitúa en la zona norte del polígono de la Zona Franca, justo en la frontera sur de L'Hospitalet. La idea es analizar con Adif, más allá de los usos ferroviarios, la posibilidad de que alguna franja de esta superficie se pueda transformar en "espacios logísticos o industriales", si bien Navarro ha precisado que no hay nada asegurado.

Seat, de fabricante de coches a solucionador de la movilidad

La multinacional con sede en Martorell recibe el encargo de Volkswagen de diseñar un vehículo eléctrico pequeño para el grupo

El área metropolitana de Barcelona ha sido designada capital europea de la movilidad urbana, con Seat y la UPC como socios

Por las calles y carreteras de China circularán en 2021 vehículos de la marca Seat con motorizaciones eléctricas

Carlos E. Waltemathe Ramos

Vehículos de la marca Seat circularán por las calles y carreteras de China a partir de 2021 con motorizaciones eléctricas, después de que el Grupo Volkswagen y el fabricante asiático JAC acordaran, en el marco de la visita a España del presidente chino Xi Jinming, que la compañía presidida por Luca de Meo será la que desarrolle la movilidad eléctrica en el país del sol naciente. En esa alianza, Seat tendrá un papel primordial, especialmente porque supondrá su reingreso en el mercado chino, después de la fracasada aventura entre 2012 y 2014.

Además, el Grupo Volkswagen ha adjudicado el desarrollo de una plataforma para un nuevo coche eléctrico a Seat, de pequeñas dimensiones. El consorcio alemán anunció esta adjudicación a los sindicatos de Seat durante la reunión del Comité Europeo y Mundial del grupo, que tuvo lugar en Wolfsburg (Alemania) en diciembre de 2018. En la compañía española explicaron que este anuncio de Volkswagen no tiene nada que ver con el coche eléctrico que Seat fabricará en Zwickau, Alemania, a partir del 2020.

Eléctricos, ¿más o menos trabajo?

Desde el punto de vista de los sindicatos españoles, estos anuncios suponen un espaldarazo hacia la garantía e incluso el incremento del empleo en Martorell, aunque el presidente de la compañía, Luca de Meo, ya ha advertido que los coches eléctricos pueden suponer un problema para mantener el trabajo en las fábricas en un futuro. “Un coche eléctrico necesita entre un 20% y un 30% menos de horas de trabajo que un vehículo de combustión, ya que tiene menos piezas. O me planteo vender entre un 20% y un 30% más de coches o habrá que buscar otras soluciones para este 30% de trabajadores”, ha explicado.

Seat también participa en el consorcio que ha conseguido la designación del área metropolitana de Barcelona como la capital europea de la movilidad urbana. MOBILus es la nueva comunidad de innovación y conocimiento (KIC por sus siglas en inglés) del Instituto Europeo de Innovación y Tecnología (EIT), una red que posiciona la metrópoli barcelonesa como capital europea de la movilidad urbana. La candidatura de esta plataforma, formada por 48 socios de 15 países, entre ciudades, empresas, universidades y centros de investigación, ha sido impulsada por SEAT y la Universidad Politécnica de Cataluña (UPC), que acumula una amplia experiencia y conocimiento en este ámbito y que lleva trabajando en la iniciativa desde hace tres años, coincidiendo con la puesta en marcha del hub de investigación e innovación en movilidad urbana CARNET, creado con SEAT y Volkswagen Group Research, brupo en el que también es socio de la KIC.

Motor del EIT Urban Mobility

Con esta designación, MOBILus, que a partir de enero del 2019 recibió el nombre de EIT Urban Mobility, y cuya sede se instalará inicialmente en Ca l’Alier, en el distrito de Sant Martí de Barcelona, se une a la mayor red de innovación de Europa como la octava comunidad KIC. Estas comunidades son entidades dinámicas y creativas que aprovechan la innovación y el espíritu emprendedor europeos a fin de encontrar soluciones a los desafíos de la sociedad en áreas con un alto potencial de innovación, en este caso el de la movilidad urbana.

El EIT Urban Mobility se conforma como una plataforma público-privada multinacional europeo que se dedica a la investigación y aplicación de soluciones que mejoren el uso colectivo de los espacios urbanos, velando por una movilidad multimodal, accesible, confortable, segura, eficiente y sostenible, y desde una perspectiva integradora y ofrezca soluciones a nuevos modos de transporte urbanos que irrumpen en las ciudades, dando apoyo a las comunidades locales y estimulando la economía. Tendrá una vigencia de entre siete y 15 años y un volumen financiero previsto que puede llegar a los 400 millones de euros aportados por la Unión Europea y hasta los 1.200 millones aportados por los socios. La sede se instala en Barcelona y contará con otras cuatro subsedes en Copenhague (Dinamarca), Praga (República Checa), Múnich (Alemania) y Helmond (Holanda), respectivamente.

Pasa a la página siguiente

Viene de la página anterior

La mayor ofensiva de producto

En cuanto a la actividad como fabricante, Seat experimenta una ofensiva de producto sin precedentes, y ha logrado situarse en los mercados internacionales como la marca más joven del grupo Volkswagen, gracias a una clientela que tiene diez años menos que la media del mercado. De esta forma, la empresa española se ha convertido en la plataforma de conquista y atracción de los nuevos consumidores para la familia del gigante alemán.

Lejos quedan los números rojos de antaño, gracias a su actual crecimiento de ventas récord, con más de 449.000 vehículos vendidos en todo el mundo entre enero y octubre de este año, un extremo que no había ocurrido en los 68 años de historia de Seat. Unas ventas que la convierten en la marca de mayor crecimiento en Europa en los últimos tres años, que se traduce financieramente en haber alcanzado 237 millones de euros de beneficio operativo entre enero y septiembre de 2018.

Referencia del coche conectado

La antigua empresa del Instituto Nacional de Industria (INI) ha demostrado a Volkswagen, que la adquirió en 1986, que es una firma rentable en una de las industrias más competitivas del mundo. Tras lanzar en febrero de este año la marca CUPRA, toda una declaración de amor para los apasionados del automóvil, Seat apuesta decididamente por el sector de la movilidad, con la ambición de ser referencia en el coche conectado, el compartido y para que sus clientes no solo compren productos, sino, como dice Luca de Meo, «pasar de vender chapa a vender kilómetros». Al tiempo, eleva su gama con nuevos modelos, como el gran «crossover» Tarraco, ya a la venta, y prepara el lanzamiento de la nueva generación del León y de los primeros coches eléctricos e híbridos, que se sumarán a los modelos con propulsión a gas.

«Si sabemos diseñar y fabricar coches, si conocemos al consumidor, si conocemos las ciudades y cómo se comportan, ¿por qué no podemos pensar más allá y ser capaces de poner todo este conocimiento para trabajar un modelo global de movilidad con soluciones para cada situación?», se preguntaba recientemente Luca de Meo, presidente de Seat, en un acto de la Confederación Española de Directivos y Ejecutivos (CEDE). La respuesta ha sido la creación X MOBA, empresa especializada en la búsqueda y desarrollo de nuevos focos de negocio en el ámbito de la movilidad inteligente que reclama la ciudad del futuro. Porque, como dijo Klaus Schwab, fundador del World Economic Forum, «en el nuevo mundo, no es el pez grande quien se come al chico; es el pez más rápido quien se come al lento». Por eso Seat aprieta el acelerador para adelantar y crear nuevos escenarios donde la movilidad es un sector que implicará multitud de empresas de orígenes distintos.

Primera industria española en I+D

En materia de innovación, Seat es la primera empresa industrial de España en inversión en I+D y la cuarta de todas las empresas del país. El año pasado, la compañía española del Grupo Volkswagen destinó 962 millones de euros a ese concepto y a inversiones, lo que supuso el 10% de sus ingresos y el 3% del total que se invierte en España.

A diferencia de las tres anteriores revoluciones industriales, en Seat son conscientes de que en la cuarta no manda la industria, sino la sociedad digitalizada, que ha encontrado nuevas formas de consumir, nuevas prioridades del consumidor que son las que están obligando a la industria a asimilar este paradigma. De Meo ha logrado animar a la plantilla de SEAT a seguir transformándose para encarar los nuevos escenarios. Una formación para profesiones que nada tienen que ver con lo que hacen hoy, sino más bien con las competencias que la empresa necesitará en el futuro. Hasta el momento, más de 2.500 personas se han formado para adaptarse a los cambios a través de cursos online o presenciales, también fuera del trabajo, “como si estuvieran aprendiendo tenis o pádel”, señala el presidente.

Formarse para innovar

Sea invierte en crear y desarrollar esta formación, y los trabajadores la siguen de manera voluntaria y fuera de su jornada laboral, gracias a la flexibilidad que otorga el convenio colectivo de la compañía. Fruto de la digitalización interna, trabajadores de la fábrica de Martorell, que se encuentra hoy casi al cien por cien de su capacidad de producción, utilizan relojes inteligentes conectados, por ejemplo, con las secciones de mantenimiento y fabricación, que predictivamente dicen cuándo habrá un problema en la instalación, si se para por una avería, cuántas personas se requieren para repararla y de qué especialidades.

Una adaptación digital que también recorta los plazos de entrega de los pedidos, al pasar de los tres meses de media que se tardaba hace 25 años, cuando se inauguró la moderna planta de Martorell. Entonces, el cliente pasaba por 50 pasos diferentes para pedir un coche, un extremo que se soluciona con el desarrollo del proyecto «fast lane» por el que los clientes de Alemania (principal mercado de Seat, por delante del español), Austria y pronto nuestro país, pueden pedir un León en tan solo 5 clicks y recibirlo 14 días más tarde.

Coche compartido

«Sin movilidad individual, el crecimiento económico no es posible. El bienestar sin un coche no se concibe a día de hoy», concluye de Meo antes de sentenciar en el último Smart City Expo World Congress celebrado en el recinto ferial de L’Hospitalet, que en los grandes entornos urbanos «el futuro del coche pasará a ser una propiedad compartida o servicio de transporte, donde el usuario pague por cada desplazamiento y no por el vehículo».

En la presentación de resultados del anterior ejercicio, Luca de Meo subrayó que la compañía había obtenido los ingresos más altos de su historia: casi 10.000 millones de euros en el quinto año consecutivo de crecimiento, gracias a un rendimiento equilibrado de sus productos y al desarrollo de los mercados. Y es que la globalización de la marca ha sido el cambio más radical que ha experimentado Seat en las últimas décadas, al pasar de ser una empresa orientada básicamente al mercado español, a una compañía que exporta más del 80% de sus vehículos. Una internacionalización que se ha consolidado y crecerá gracias a un ambicioso plan de globalización en el Norte de África, China y Latinoamérica, después de conquistar ya los mercados europeos. Luca de Meo diferencia entre las empresas grandes y las grandes empresas, aquellas que lideran el progreso y generan prosperidad. Seat quiere reconectar con la sociedad española, como lo hizo en los años 60, cuando puso al país sobre ruedas.

Las empresas del Baix crecerán por encima de la media catalana

Informes del BBVA y la Diputación indican la buena salud del tejido empresarial

Destaca el resurgir industrial del Baix Llobregat, entre otros

Carlos Manzano

Las empresas del Baix Llobregat crean valor añadido. Así lo demuestran los informes comarcales realizados por Catalunya Caixa-BBVA y el informe de la demarcación de Barcelona realizado por la Diputació. Prácticamente en todos los supuestos de análisis la comarca está por encima de la media catalana. Así se observa en el crecimiento del VAB (Valor Agregado o Añadido Bruto), en el que el Baix Llobregat había crecido un 3.7% en 2016 frente al 3.4% de Catalunya en el mismo periodo.

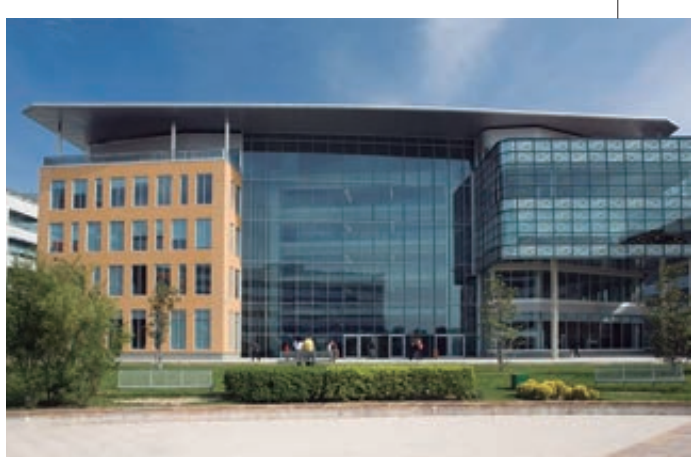

La agricultura y la industria, a la bandera del crecimiento

Dentro de todos los sectores analizados hay que resaltar el resurgir industrial de la comarca, con una amplia tradición en dicho sector, con una mejora en la acumulación del VAB 2013-2016 de un 17,1%. Sin embargo, todavía no se ha llegado a los niveles de producción, ventas y compras previas a la crisis de 2007, estando en este caso aún un 8.8% por debajo del estallido de dicha recesión económica.

Además del sector industrial, el Baix Llobregat vuelve a ser el motor agrícola catalán. De hecho, tras años de crecimiento de la producción industrial y de servicios, la comarca vuelve a sus orígenes creciendo intensamente por el fuerte empuje agrícola aumentando un 21.54%. Este impulso del Parc Agrari ha sido posible por el incremento de las hortalizas en un 24.5%. La ganadería ha mantenido un puesto secundario en el renacer agrario con un crecimiento del 6.7%.

Siete de los treinta municipios aglutinan casi el 75% de la facturación empresarial

La cifra de negocio varía significativamente según el punto en el que nos situemos de la comarca. La mayoría de la cifra de negocio y, por ello, la facturación de las empresas se halla en el Delta del Llobregat, a excepción de Martorell que se incorpora de los 'Big Seven' del Baix Llobregat representando al norte del territorio.

El Prat, Martorell, Esplugues, Cornellà, Sant Joan Despí, Viladecans y Sant Boi suponen el 74% de la facturación total de las empresas de la comarca, lo que implica que tres cuartas partes de la cifra de negocios estén establecidos en estas poblaciones. De hecho, si observamos las empresas que más facturan de nuestro territorio vemos que las compañías de estos municipios copan las primeras posiciones, entre las que se encuentran Seat (Martorell), Vueling (El Prat), Nestle (Esplugues) o Ingram Micro (Viladecans).

El Baix Llobregat, la nueva Gran Manzana de Barcelona

Por ello, se presenta un 2019 lleno de retos económicos comarcales que se ven aumentados –como ya se ha podido ir viendo en el último año- a raíz de los numerosos traslados de sedes e incluso las plantas de producción de compañías otras poblaciones del norte de Barcelona o de la misma ciudad condal.

Poco a poco el Baix Llobregat se está abriendo un hueco en el panorama económico catalán, que durante este año comenzará a consolidarse como la 'Gran Manzana del Delta'. Como ya le sucediera a Manhattan hace años con la perdida de sedes de grandes firmas hacia Westchester o New Jersey por falta de espacio, mejores comunicaciones o un premio más competitivo, a Barcelona le está sucediendo algo similar que corroboran los buenos resultados de ambos informes y que paulatinamente van desplazando la balanza para convertir al Baix Llobregat en el centro económico catalán.

El barrio “Millennial”, solución para el alojamiento de los jóvenes

EL NUEVO BARRIO SE PROYECTA EN EL PRAT VERMELL, JUNTO AL RECINTO FERIAL DE L’HOSPITALET. A LA DERECHA, PERE NAVARRO, DELEGADO ESPECIAL DEL GOBIERNO EN EL CONSORCIO DE LA ZONA FRANCA DE BARCELONA, IMPULSOR DEL PROYECTO

- La Zona Franca se humaniza en 2019 con proyectos en nuevas tecnologías y la apuesta por los talentos locales
- El ‘coworking’ y ‘coliving’ son clave para la socialización de la “generación digital”

Carlos E. Waltemathe Ramos

El contagio de Barcelona en el alza de los precios de vivienda se ha convertido en un problema importante para la comarca. Especialmente los jóvenes se ven obligados a marchar del litoral hacia zonas del interior como consecuencia de los costosos alquileres en el área metropolitana. En respuesta a esta situación, en 2019 se iniciará el proyecto del Barrio para Millennials en el Prat Vermell de la Zona Franca. Con esta medida se pretende que el talento se quede en el territorio y no se vaya de la ciudad a causa de problemas para acceder a la vivienda.

El proyecto, promovido por el delegado del Estado en el Consorcio de la Zona Franca, Pere Navarro, consiste en construir alrededor de un millar de pisos, disponibles a precios asequibles para millennials. La gran particularidad de este barrio será su estructura rompedora, basada en los conceptos de coliving y coworking. En este sentido, el recinto destinado al Barrio Millennial contará, además de las viviendas en sí, con zonas de trabajo, terrazas y zonas comunes, y lavanderías para uso comunitario. La idea consiste en unir a los jóvenes y alejarlos de la soledad de las pantallas, para poder promover la socialización de la “generación digital”, al tiempo que se reduce el coste de acceso a las viviendas.

El proyecto se encuentra en la fase inicial de conceptualización, ya que requiere la colaboración de diversas administraciones y mantenerse al margen de la disputa electoral de mayo. Según Navarro “debería ser de todos y no de un equipo de gobierno determinado.” La idea se ha comenzado a trabajar con el actual equipo de gobierno barcelonés, pero se espera que todas las fuerzas políticas generen el necesario consenso, visto que hace falta un “gran acuerdo entre el sector público y privado a la hora de planificar, para saber cuánta vivienda hace falta, qué demanda hay, qué oferta hay y qué ponemos sobre la mesa, tanto de venta como de alquiler.”

Zona Franca: Un polígono del siglo XXI

El Consorcio de la Zona Franca está trabajando en modernizar y humanizar el polígono. Para ello, aparte del nuevo barrio, se apuesta este año por las nuevas tecnologías, como, por ejemplo, la incubadora de empresas de impresión 3D que se inaugura a principios de 2019. También se planea convertir la Zona Franca en un lugar “con más zonas verdes y más humano.” A través de estos proyectos y la inversión en las nuevas formas de movilidad sostenible, se pretende modernizar la zona industrial más importante del área metropolitana.

El Barrio Millennial es sin duda una respuesta ambiciosa al problema de la vivienda, pero como dice Navarro debemos trabajar para que “los jóvenes, que tiene mucho talento, puedan quedarse en el entorno metropolitano y no ser expulsados, como ocurre ahora”. Aunque en estos momentos el futuro del proyecto parezca algo lejano, todo apunta que pueda hacerse realidad en el horizonte del año 2020.

La FP, clave para la oferta y demanda laboral del puerto

Una FP deficiente genera problemas en el empleo de los jóvenes y obliga a las empresas a recurrir al extranjero

El incremento de actividad constante ha permitido que la instalación portuaria se convierta en un importante generador de empleo

Carlos E. Waltemathe Ramos

El Port de Barcelona se ha convertido en uno de las infraestructuras más potentes de la economía catalana. El constante incremento de su actividad está generando muchos puestos de trabajo. Aunque normalmente, y en especial en los tiempos que corren, esto sería una noticia esperanzadora para cualquier economía, en este caso se está convirtiendo en un problema, visto que las empresas portuarias tienen dificultades para cubrir las vacantes y se ven obligados a buscar el talento en el extranjero. En este nuevo año se iniciará un proceso de cambio para poder dar respuesta a esta necesidad y mejorar así también la tasa de paro juvenil que preocupa a la sociedad catalana.

Según los expertos, los problemas de ocupación entre los jóvenes están generados principalmente por dos causas. Por un lado, la falta de conexión entre las necesidades profesionales de las empresas y los programas formativos de los centros educativos, lo que demuestra la importancia de realizar ciertos cambios en el sistema de Formación Profesional. Por otro lado, también las empresas deberían invertir recursos adicionales con la finalidad de formar a los trabajadores según sus criterios internos.

Con el fin de hacer frente a las necesidades portuarias, Port de Barcelona ha elaborado junto a Barcelona Activa y la Fundació BCN Formació Professional, dos estudios que servirán como punto de partida de un plan de acción que se desarrollará a partir de este año. Por su parte, Barcelona Activa ha identificado 53 perfiles profesionales en el transporte marítimo de personas y mercancías, la náutica deportiva y de recreo, la pesca y la acuicultura.

Apuesta por mejorar la actual FP

El estudio elaborado por Fundació BCN Formació Professional cuenta con la colaboración de las propias empresas, lo que ha permitido identificar exactamente los perfiles que se requieren en el Port de Barcelona. Según el director de proyectos de la entidad, Àngel Tarriño, “hay una demanda importante de trabajos relacionados con el mantenimiento mecánico y se requieren posiciones de administración adaptadas al entorno portuario.”

Dentro de los perfiles que requieren las empresas, destaca que, especialmente en el caso de los puestos de mantenimiento, es fundamental el conocimiento de la industria 4.0 y todas las tecnologías que se hacen servir en un Smart port. Para ello, y para cumplir todas las necesidades, el estudio concluye con una serie de propuestas de acción para mejorar la formación profesional, como por ejemplo potenciar los itinerarios duales en empresas de la comunidad portuaria o la creación de un mapa de recursos formativos del puerto, que facilite la incorporación de las empresas a estos ciclos duales.

El objetivo a partir de este año es impulsar la formación profesional y fomentar el empleo dentro del Puerto de Barcelona. Es evidente que resultados tan positivos para la economía y el empleo de la población de la comarca no se deben desaprovechar y menos en estos tiempos que corren.

Nous programes d'atenció especial milloren el Servei Local de Teleassistència

La Diputació de Barcelona ha aconseguit incrementar el nombre d'usuaris el 2018

Els dispositius de teleassistència avançada augmenten un 250%

Carlos E. Waltemathe Ramos

Amb l'ampliació del parc d'unitats mòbils i la posada en marxa d'un model de Resposta Eficient, la Diputació de Barcelona vol potenciar el Servei Local de Teleassistència. L'objectiu principal és passar dels 73.000 usuaris actuals a 100.000 el 2020. Es tracta d'un dels serveis socials amb major implantació territorial, amb una cobertura de prop del 30% de la població major de 80 anys i de més de 10% en els majors de 65 anys, i tot apunta a un augment important en els pròxims anys.

Per aconseguir els resultats promesos, una de les novetats més immediates va ser la posada en marxa, a partir del mes d'abril, del model de Resposta Eficient en Teleassistència (RET), que permet establir quin tipus de servei concret es presta a cada persona en funció dels seus riscos i les seves necessitats concretes. Així, cada usuari

rep un nivell de suport personalitzat, que es va modificant segons la seva evolució. Aquest model contempla, des d'un inici, l'assignació d'una tecnologia personalitzada i, per tant, el creixement dels dispositius de teleassistència avançada, que aporten més seguretat als usuaris i les seves famílies. Durant l'any passat es prèvia posar en funcionament 20.300 dispositius d'aquest tipus, la qual cosa suposa un creixement del 250%.

Programa d'atenció especial per prevenir

Sota la idea de "prevenir per no haver de curar", la Diputació defineix la prevenció com un dels principals pilars del Servei Local de Teleassistència. Això es veu clarament reflectit en què el Centre d'Atenció emet més trucades de les que rep. Amb nous programes especials, la teleassistència s'ha convertit en un servei proactiu, més enllà de la resposta davant d'una emergència, sempre amb la col·laboració dels serveis locals.

En el marc dels nous programes d'atenció especials, mitjançant comptadors d'aigua intel·ligents, es pot identificar canvis en els patrons del consum habitual d'aigua a la llar, que poden estar associats a riscos d'aïllament social, a problemes psicològics derivats de l'edat o de la soledat o en altres alteracions de la salut.

La prevenció de la conducta suïcida és un altre focus d'atenció d'aquests nous programes. En aquest sentit, el Servei Local de Teleassistència preveu potenciar la formació dels professionals; fer pedagogia entre els usuaris i les seves famílies, i crear plans de suport específics per a cadascun.

El Servei Local de la Teleassistència de la Diputació de Barcelona és sens dubte un exemple d'èxit per a serveis d'atenció domiciliària, que garanteix la seguretat a les persones en situació en risc. No obstant això, es demostra cada any de nou que sempre hi ha cabuda per a la millora. A la província s'ha aconseguit de nou perfeccionar els serveis durant l'any 2018 i el model promet seguir en aquesta línia.

*** CONTINGUT ELABORAT EN COL·LABORACIÓ AMB LA DIPUTACIÓ DE BARCELONA**

Alianza de Nestlé con Sant Joan de Déu contra la obesidad infantil

En colaboración con el hospital infantil de referencia, Nestlé ha elaborado un método mediterráneo para ayudar a los niños a comer bien

La proporcionalidad de los alimentos es clave para el desarrollo correcto de los menores, según la multinacional suiza con sede en Esplugues

Carlos E. Waltemathe Ramos

Ante la creciente obesidad infantil y el fracaso de la educación sobre la alimentación sana, Nestlé consolida este 2019, en colaboración al Hospital Sant Joan de Déu, el método Nutriplato. La iniciativa está inspirada en el Healthy Eating Plate de la Harvard School of Public Health y pretende, mediante una dieta mediterránea equilibrada, combatir la obesidad de los niños entre 4 y 12 años. Saber qué deben comer los más pequeños de la casa y en qué cantidades es esencial para su desarrollo correcto. Para ello, según Laura González, responsable de nutrición de Nestlé España, subraya que las proporciones importan mucho: "En las comidas principales, siempre tiene que haber el doble de verdura y hortalizas que de hidratos de carbono y ocurre al revés."

El método consiste en una combinación de cuatro pasos que aseguran la correcta alimentación de los niños. Un plato didáctico y una guía de recetas servirán para que los padres y los niños mismos tengan siempre presente la proporcionalidad de los alimentos. Además, González insiste en que hay que "involucrar a los niños en el acto de cocinar, que nos acompañen a la compra, comer juntos", para hacer que la comida sana se convierta en parte de su rutina. Asimismo, en la página web oficial de Nestlé, se recoge toda la información sobre el método Nutriplato, para ayudar a las familias a una fácil incorporación de este en su día a día.

Visto que la obesidad infantil ya está muy presente en nuestra sociedad, como cuarto punto del método el Hospital Sant Joan de Déu, se ha puesto a disposición del proyecto su unidad de nutrición clínica y dietética y llevará a cabo a lo largo de 2019 un programa de intervención nutricional a 1.000 niños que deben mejorar sus hábitos alimentarios. La dura realidad a día de hoy es que el 30% de los niños presenta sobrepeso, pero solo el 8% de los padres es consciente. Además, según González "uno de cada tres padres conscientes del sobrepeso de sus hijos declara que le inquieta "algo" o "poco o nada" y a más de la mitad de los progenitores de niños obesos le preocupa que su hijo coma menos de lo que necesita", dejando así en evidencia la necesidad de un proyecto como Nutriplato.

Nutrinanny

Nestlé ha incluido al método Nutriplato la sección *Nutrinanny* para ayudar a los padres a gestionar y educar los buenos hábitos de sus hijos. Con el auxilio de una psicóloga experta en psicoeducación nutricional, se brinda a las familias toda una serie de recomendaciones y consejos para ayudarlas a gestionar este tipo de situaciones. "La voluntad es estar al lado de las familias en el proceso de recuperar y volver a la dieta mediterránea, y con la incorporación de *Nutrinanny*, queremos dar soporte a la parte más actitudinal, que también está presente en el momento de la comida", explica González.

La obesidad infantil es un problema innegable en nuestra sociedad, pero tiene solución. Con el método Nutriplato, se logrará este año 2019 un nuevo impulso para ganar la lucha por la alimentación sana.

L'Obra Social "la Caixa" inverteix en la lluita contra la pobresa infantil a l'Hospitalet

CaixaProinfància dedicarà 1,3 milions d'euros per fer front a les dificultats d'integració i desenvolupament socioeducatiu de menors en situació de pobresa

La Caixa ofereix reforços educatius i ajudes directes a un total de 4.728 famílies afectades en col·laboració amb l'Ajuntament i nombroses entitats socials

Carlos E. Waltemathe Ramos

Els nens i nenes d'avui són els adults que formaran la societat de demà. Sota aquest lema, l'Obra Social "La Caixa" aposta aquest any 2019 per mantenir la seva lluita contra la pobresa infantil a l'Hospitalet i hi inverteix més d'1,3 milions d'euros. Des de la posada en marxa a l'any 2007 ha invertit un total de 12,5 milions d'euros en el programa CaixaProinfància, en el que ha acompanyat a 6.679 menors i 4.728 famílies en la segona ciutat més gran de Catalunya.

A l'Hospitalet, 18 entitats socials treballen en xarxes coordinades per l'Associació Educativa Itaca, a més de l'Associació Esclat i Eduvic, i en col·laboració amb els serveis socials municipals per desenvolupar el programa d'atenció directa a les famílies. L'objectiu del programa és lluitar contra les dificultats d'integració i el desenvolupament socioeducatiu de la infància. En aquesta línia es pretén trencar el cercle de pobresa que és transmès de pares a fills i aconseguir així que els menors en situació de vulnerabilitat tinguin les mateixes oportunitats que la resta.

Concretament, la inversió milionària en el programa CaixaProinfància consisteix en una sèrie iniciatives bàsiques. Entre elles, per aconseguir la ruptura del cercle de pobresa s'ha de començar, en ulls de la fundació, per oferir un reforç educatiu, que consisteix, per exemple, en atenció logopèdica i psicomotora per als nens. A més, es presta especial atenció a la promoció de la salut. Així, el programa també treballa per contribuir en la intervenció amb les famílies facilitant l'accés als béns bàsics, com ho són l'alimentació, els productes d'higiene i l'equipament escolar.

ISIDRO FAINÉ, PRESIDENT DE LA FUNDACIÓ BANCÀRIA "LA CAIXA" AMB VOLUNTARIS, COL·LABORADORS I BENEFICIARIS DEL PROGRAMA CAIXAPROINFÀNCIA

CaixaProinfància a Espanya

En general, a tot l'Estat Espanyol, el programa CaixaProinfà ncia compta amb la col·laboració de 426 entitats socials en les principals ciutats, que treballen en xarxa i s'encarreguen d'atendre de manera directa a les famílies, prioritzar les ajudes i fer seguiment de cadascun dels casos.

El programa no només potencia el treball en xarxa entre les entitats socials, sinó que també promou una acció coordinada entre altres agents del territori, com ajuntaments o escoles, per donar una resposta global i integral a les necessitats dels nens i de les seves famílies.

Cornellà aposta per la divulgació de les matemàtiques

El Congrés Matrix recalca la importància dels museus en la motivació dels joves per les ciències

Carlos E. Waltemathe Ramos

Estem davant d'una revolució digital imminent, que canviarà, o ja està canviant, importants aspectes de les nostres vides. Sigui mitjançant noves xarxes de telecomunicació com el 5G o a través de tecnologies cada vegada més avançades, és innegable que la digitalització està en marxa. Les matemàtiques són considerades per molts com el llenguatge universal i com a tal seran essencials per poder entendre aquesta revolució. Atès a això, Cornellà de Llobregat va acollir la tercera edició del congrés Matrix, organitzat aquest cop pel Museu de Matemàtiques de Catalunya amb col·laboració de l'Obra Social "La Caixa", entre altres entitats.

El congrés va abordar essencialment com els museus han de contribuir a la divulgació de les matemàtiques, aquella ciència que ens serà tan útil en el futur. És fonamental que aquests centres complementin el treball de les escoles i aconsegueixin així motivar els joves en el camp científic.

A Cornellà fa molts anys que es treballa a l'hora de mastegar les matemàtiques per fer-les més digeribles per al gran públic, i el màxim exponent d'això és el Museu de Matemàtiques de Catalunya, que va obrir les portes el 2014 a la ciutat. Durant 2019 es pretendrà seguir per aquesta línia i apostar per aquesta ciència tan rellevant en els temps actuals.

Sant Vicenç dels Horts avança en la millora de l'èxit acadèmic

El 2019 es pretén construir un Pacte Local d'Educació que garanteixi la igualtat d'oportunitats i consolidi el triomf ja present

Sant Vicenç demostra que el treball en xarxa és la clau per a un bon sistema educatiu i es converteix en referent d'educació

Carlos E. Waltemathe Ramos

L'ensenyament està en el punt de mira a Sant Vicenç dels Horts aquest any. Aprofitant la dinàmica de treball en xarxa que fa anys que està consolidada en el municipi, i en la línia de l'estratègia "Educació 360 - Educació a temps complet" difosa a Catalunya, l'Ajuntament va fer la proposta l'any passat de construir un Pacte Local per a l'Educació tenint en compte tots els actors implicats. La intenció és crear una eina que inclogui i posi en valor totes les mesures ja presents a la ciutat i que, d'altra banda, garanteixi la igualtat d'oportunitats, l'èxit educatiu i la convivència al municipi.

Per tal de dur a terme la construcció d'aquest pacte, el municipi comença l'any amb un procés participatiu, que compta amb la col·laboració de Jordi Collet, expert en comunitat i educació i professor titular de sociologia de l'educació a la Universitat de Vic. per a l'èxit d'aquest procés és fonamental comptar amb la participació i la implicació dels centres educatius, les associacions de mares i pares, els partits polítics, els sindicats i les entitats socioeducatives del municipi, entre d'altres agents educatius tant de l'àmbit formal com no formal. En aquesta línia es plantegen diverses sessions de treball amb aquestes entitats.

Referent de l'educació en xarxa

El sistema educatiu i el treball en xarxa, que caracteritza Sant Vicenç, és un referent a la comarca i en els 21 anys que porta vigent ha aconseguit ajudar a aconseguir un 90% d'èxit escolar a l'ESO. La qualitat educativa es fa visible amb projectes educatius d'èxit, amb metodologies innovadores i amb la capacitat d'atendre les necessitats de cada un dels alumnes. Així, l'aposta decidida pel treball cooperatiu, que inclou iniciatives com Educació 360, és el secret del triomf educatiu del municipi.

Educació 360 és una iniciativa conjunta de la Federació de Moviments de Renovació Pedagògica, la Diputació i la Fundació Jaume Bofill. En aquest marc Sant Vicenç va ser seleccionat, conjuntament amb altres municipis, per fer les seves aportacions. D'aquest treball en comú, va sorgir un catàleg de 36 propostes que podran aplicar tots els ajuntaments. Una d'aquestes propostes va ser el Pacte Local d'Educació pel qual aquest any s'ha apostat de manera decidida i que implica a tots els agents educatius.

Merescudament Sant Vicenç té aquesta bona reputació en relació al sistema educatiu. Però aquest no és moment d'adormir en els llorers, de manera que l'ajuntament seguirà treballant per millorar i avançar sense parar durant aquest i els següents anys.

PEU DE FOTO ILIC TEST LAUT ES REPED MAGNIS RECTIOSSINT PARIA QUIST, CUS, ILLESEQ UASPICIIS DITEMQUIST POSANIM REPRO QUIS AS SEQUI OFFICI TO OFFICIAE VOLOR AS MODICIM OLUPTATINT QUATIANT LAB INT OMNIHIL ENT MOS AUT IPIET MI, QUE EOS DOLOR AUT ESTORROVITAS SEDI ODIGNIM OLENDANIS A SEQUISQUAS EUM ET PEDIT AUT DERNATEM ET EXERIAT IORITATIN NOBIS VOLUPTUR A ETUSTIAE PARUM DOLUPITATUR SANTUR? LUPTATUR MOLORESTIBUS ALIT

Naturgy crea un fondo solidario para rehabilitar hogares vulnerables

Voluntarios de la energética y personal de entidades sociales han empezado a visitar las viviendas de L'Hospitalet y del Baix Llobregat y 225 se han formado en la Escuela de Energía

En 2019 se visitarán familias pobres energéticamente y se les entregará un kit de eficiencia, mientras en algunos casos también se les hará pequeñas intervenciones en las viviendas

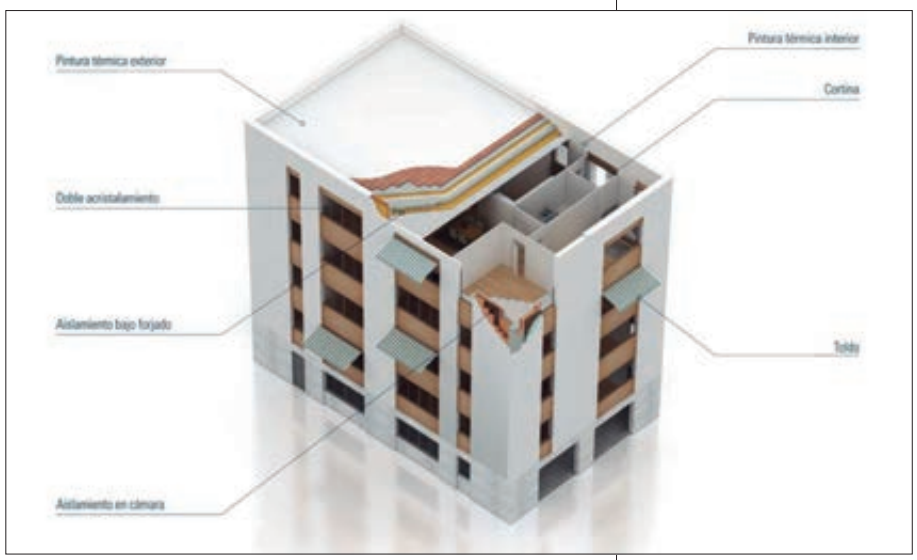

J.C. Valero

Más de la mitad de los edificios en España son anteriores a la aplicación del primer código técnico de edificación, CTE-79 de 1980, lo que implica deficientes condiciones de eficiencia energética, como el aislamiento en las paredes, carpintería exterior, techos, etcétera. Ante la dificultad de la rehabilitación integral de todos los edificios, la Fundación Naturgy promueve reformas exprés y de bajo coste para mejorar las condiciones en hogares vulnerables.

Colocar alfombras en suelos mal aislados, persianas en las ventanas, vidrios, pinturas aislantes o aislamientos en los muros mejora las condiciones de bienestar térmico a un bajo coste, ya que la pobreza energética va indisolublemente asociada a la pobreza en general. Para afrontar este tipo de sencillas medidas, pero a las que no pueden acceder las familias más vulnerables, la Fundación Naturgy ha creado un fondo solidario para la rehabilitación energética de este tipo de viviendas en nuestro territorio, en colaboración con entidades del tercer sector como Cáritas y Cruz Roja, Fundación la Vinya, Insercoop, Proyecto Confianza y distintos ayuntamientos de la comarca.

Las contribuciones al fondo de clientes, empleados y ciudadanos en general que se realicen durante todo este 2019 serán igualadas por la propia fundación de la compañía energética, asegura Martí Solà, director general de la Fundación Naturgy.

«Muchas familias vulnerables ya tienen un consumo energético muy bajo porque no utilizan calefacción y reducen al máximo el uso del agua caliente», comenta Martí Solà, quien señala que por eso «la actuación de nuestros voluntarios permite que con el mismo consumo o coste energético, puedan aumentar el número de días de confort de las familias con pequeñas intervenciones». «Queremos formar parte de la solución del problema de la pobreza energética», asegura el directivo de la fundación.

En ese sentido, la institución puso en marcha a mediados de 2016 una Escuela de energía, que ha formado a más de 10.000 personas en alrededor de 900 sesiones en toda España. En el Baix Llobregat y L'Hospitalet se han realizado 24 sesiones de la Escuela de Energía, con 225 personas formadas. Sesiones que se han realizado en L'Hospitalet, El Prat, Esplugues, Martorell, Molins de Rei, Olesa de Montserrat, Sant Andreu de la Barca, Sant Joan Despi, Sant Vicenç dels Horts, Santa Coloma de Cervelló y Torrelles de Llobregat.

Siete familias atendidas

También la energética ha establecido acuerdos con entidades del tercer sector que trabajan con familias vulnerables. En la comarca lo han hecho con Cáritas y Cruz Roja, Fundación la Vinya, Insercoop, Proyecto Confianza y los ayuntamientos anteriormente citados. Lo hacen con la ayuda de 475 voluntarios empleados de Naturgy, que hasta diciembre de 2018 han atendido a 1.275 familias en todo el país. Siete familias de nuestro territorio han sido atendidas y la energética les ha entregado un kit de eficiencia. En dos casos, se hicieron también pequeñas intervenciones en las viviendas. Se trata de familias de l'Hospitalet, Sant Boi i Esplugues. A lo largo de 2019 se intensificarán estas visitas a las familias más vulnerables del territorio.

Los voluntarios de Naturgy, acompañados de personal de las entidades sociales, miran la factura y potencia contratada de las familias para adecuarla a sus necesidades, repasan las temperaturas de consigna del frigorífico y congelador, y aconsejan cuestiones básicas como no poner varios electrodomésticos a la vez y utilizar programas cortos y con agua a temperatura ambiente en las lavadoras. Además, en las visitas a los hogares más pobres se revisa el estado de la vivienda, «ya que en muchos casos faltan vidrios», señala Martí Solà, y entregan bombillas LED de bajo consumo, ponen burletes en las ventanas y difusores de agua con objeto de reducir el consumo de agua y de energía.

Investigación en 4 ciudades

Las soluciones que promueve la Fundación Naturgy siguen las pautas del estudio «Rehabilitación exprés para hogares vulnerables. Soluciones de bajo coste», una investigación realizada en cuatro ciudades españolas (Madrid, Barcelona, Sevilla y La Coruña), auspiciada por la entidad social del grupo energético y dirigida por la arquitecto Margarita de Luxán, catedrática emérita de la Universidad Politécnica. El estudio propone 77 soluciones constructivas divididas en cinco grandes categorías: paramentos, techos, suelos, carpintería y protecciones solares, indicando el coste de instalación de cada una de ellas, su peso, eficacia y los lugares donde se comercializa, entre otras características.

13 milions d'euros per al sosteniment de les llars d'infants municipals

La Diputació de Barcelona s'ha compromès amb l'educació dels nens entre 0 i 3 anys en l'àmbit de les polítiques educatives locals

El mapa de llars d'infants municipals creix gràcies a la col·laboració entre els ajuntaments i la corporació

Carlos E. Waltemathe Ramos

En el que portem de mandat la Junta de Govern de la Diputació de Barcelona ha invertit un total de 13,3 milions d'euros en el sosteniment dels equipaments d'escoles bressol municipals i el foment de l'escolarització. D'aquesta manera es recalca que les llars d'infants a dia d'avui s'han convertit en un recurs bàsic de les polítiques d'atenció a les famílies. Amb el suport de la corporació es vol reconèixer l'esforç econòmic que realitzen els ajuntaments per al manteniment dels serveis de guarderia i afavorir l'accés a tots els nens, basant-se en els principis d'igualtat, inclusió i equitat.

De la inversió de 13,3 milions d'euros que es va aprovar en el marc de la concessió d'ajudes econòmiques per al finançament de les llars d'infants de titularitat municipal, 9,7 estan destinats al sosteniment econòmic de les escoles, per al finançament del curs 2016 a 2017, i uns 3,6 milions per al finançament del curs 2017/2018 en clau del foment de l'escolarització infantil municipal. En total, durant el període entre 2016 i 2018 la Diputació de Barcelona ha aportat més de 24 milions d'euros a finançar les Escoles Bressol Municipals, fet que suposa 1.043 euros per plaça, el 23% de la despesa corrent total per alumne del servei de guarderia municipal, subratllant així la rellevància de l'educació infantil a ulls de la Junta de Govern.

Una peça essencial

L'atenció als infants de 0 a 3 anys i les seves famílies és un àmbit clau de les polítiques educatives locals, de manera que les llars d'infants municipals es converteixen en una peça essencial per als ajuntaments i la Diputació de Barcelona. D'aquesta manera, les llars d'infants s'han convertit en un recurs bàsic de les polítiques d'atenció a les famílies, ja que faciliten la conciliació de la vida laboral i familiar, a més d'aportar un component educatiu que permet el desenvolupament ple de l'infant.

En els últims anys, gràcies al compromís i la col·laboració entre els ajuntaments i la Diputació de Barcelona per garantir els serveis i la qualitat de l'educació de la primera infància, el mapa de llars d'infants municipals a la província ha crescut de forma significativa. En aquest sentit, el passat mes de maig la Diputació va constituir la Xarxa d'Escoles Bressol Municipals, que reuneix prop de 400 escoles de 235 municipis. Aquesta

"**Homet:** "La Xarxa d'**EscolaBressol Municipals** és un centre de coneixement compartit"

xarxa "funciona com un gran centre de coneixement compartit, un espai d'investigació, i intercanvi" per perseguir "els millors resultats des d'una perspectiva de sistema i no individual", explica Rafael Homet, el diputat d'Educació de la Diputació de Barcelona.

*** CONTINGUT ELABORAT EN COL·LABORACIÓ AMB LA DIPUTACIÓ DE BARCELONA**

Acaba la legislatura: nervios a flor de piel en los partidos

- La comarca se prepara para una intensa cuenta atrás pre electoral
- La más que probable fragmentación del voto amenaza a las alcaldías
- El PSC se juega su predominio en el Baix Llobregat y L'Hospitalet

Francisco J. Rodríguez

Cuenta atrás. Los nervios vuelven a las cancillerías locales tras casi cuatro años de legislatura marcados por la irrupción de las denominadas fuerzas del cambio y por problemáticas que, aunque con matices impuestos por la coyuntura económica y política, siguen siendo las de toda la vida.

La inquietud tradicional de las alcaldías en los meses pre electorales es más grande, si cabe, en este comienzo de 2019, puesto que la ola de cambio de 2015 que fragmentó los plenos municipales en multitud de partidos que, siguiendo la estela de Barcelona y del 15M quisieron responder a la crisis económica, social e institucional desde postulados de izquierda, puede cambiar ahora de signo. De esta manera, el Baix Llobregat y L'Hospitalet pueden estar a las puertas de la expansión naranja de Ciudadanos, que amenace a las mayorías tradicionales del PSC e incluso consiga alcaldías, al amparo de la polarización nacional ocasionada por seis años de 'procés'.

La ola verde de Vox: el augur andaluz

La de Cs no es la única 'amenaza' a la que las alcaldías se verán sometidas en mayo. La irrupción del partido ultra VOX en la escena política estatal no ha sido un fenómeno ajeno al Baix Llobregat y L'Hospitalet, poco proclive a las tesis independentistas y tradicional caladero de votos y feudo socialista que tiene similitudes con Andalucía, el primer territorio donde la formación de Santiago Abascal ha conseguido representación parlamentaria.

A lo largo del otoño esta formación llevó a cabo un auténtico tour por la comarca, con actos casi cada fin de semana en ciudades como Castelldefels, Sant Boi, L'Hospitalet o Sant Vicenç dels Horts. En este último municipio celebraron un acto el día 13 de octubre –que publicitaron recordando que estaban en el pueblo de Oriol Junqueras- con la presencia de su secretario general, Javier Ortega, que afirmó que quieren "recuperar el timón" del país y "limpiar el barco de cuantas ratas lo están inundando y no nos dejan convivir en paz". Su discurso anti inmigración, anti independentista y anti stablishment puede calar en algunas plazas de la comarca desencantadas con los partidos tradicionales.

Dos llegadas, las de Cs y Vox, que, a su vez, amenazan con dejar al PP como un partido residual en la comarca, una situación que ya se da en el Parlament.

LAS ELECCIONES MUNICIPALES ESTÁN PREVISTAS PARA EL DÍA 26 DE MAYO, JUNTO CON LAS EUROPEAS.

LA COYUNTURA POLÍTICA PUEDE PROVOCAR IMPORTANTES CAMBIOS EN LAS CONFIGURACIONES MUNICIPALES.

ERC echa el resto en la comarca

Por otra parte, quien está poniendo toda la carne en el asador comarcal es ERC, que desde hace tiempo ya tiene elegidos a casi todos sus candidatos en los 31 municipios del territorio. La figura de Junqueras y el pedigrí independentista de la formación la hacen firme candidata a liderar el espacio soberanista en el Baix Llobregat y L'Hospitalet, ante un universo convergente pendiente aún de dar con la fórmula electoral: Junts o Primàries?

Los socialistas no se han quedado atrás y ya cuentan con alrededor de la mitad de los candidatos del territorio elegidos. Serán unas elecciones –otras- trascendentales para el dominio socialista en el Baix Llobregat y L'Hospitalet, en las que habrá que poner el foco sobre las dos únicas poblaciones donde el PSC aún mantiene la mayoría absoluta, Sant Joan Despí y Vallirana, y en otras como L'Hospitalet, Esplugues, Gavà, Viladecans, Sant Just Desvern o Sant Boi, donde pese a no alcanzarla cuentan con un poderío evidente.

Por último, también estamos a la espera de ver cómo se articulan los comunes, que han de batallar para no perder comba con respecto a 2015, cuando entraron en muchos ayuntamientos a partir de candidaturas diversas bajo la nomenclatura de 'En comú' o 'Sí que es Pot'. En este sentido, hay que destacar la retirada de dos figuras claves del espectro ecosocialista de los comunes, los alcaldes de El Prat y Sant Feliu, Lluís Tejedor y Jordi San José, cuya marcha aporta más incertidumbre a los meses pre electorales que se avecinan.

La segregación de Les Botigues y el Montserratí, a la espera de las municipales

LES BOTIGUES SEGUIRÁN PERTENECIENDO A SITGES

- La participación en la consulta de Les Botigues para la anexión a Castelldefels no alcanzó el 35%
- El debate sobre la creación de la nueva comarca del Montserratí sigue en 'stand by'
- Ambas opciones de anexión o separación del Baix Llobregat cuentan con un bajo apoyo social

Redacción

El Baix Llobregat debate sobre sus fronteras. Por un lado, durante el último año se han realizado diferentes acciones para poder realizar la 'consulta' de Les Botigues donde se proponía su segregación de Sitges y la futura anexión a Castelldefels. Y por el otro, está la cuestión de la nueva comarca del Montserratí, al norte del Baix, que se segregaría e incluiría algunos municipios del Bages y el Anoia. La plataforma 'El Montserratí és comarca' se presentó en el verano de 2017 pero desde entonces sus acciones han sido más bien escasas. Ahora, parece que la reivindicacions ha quedado en pausa a la espera de los resultados de las elecciones municipales del próximo 26 de mayo.

Alcaldes como el de Martorell, Xavier Fonollosa, o Castellví de Rosanes, Joan Carles Almirall, apuestan fuerte por la creación de esta nueva comarca que tendría como capital Martorell, aunque todavía es una cuestión sobre la que no se ha debatido. Es posible que durante 2019 la plataforma impulsada en 2017 concrete los objetivos para tener el beneplácito de la Generalitat y la ratificación en referéndum de los municipios implicados en lo que dejaría de ser el Baix Llobregat Nord. De momento, algunas autoridades como el presidente de la Diputación, Marc Castells, han mostrado sus dudas al respecto. En una entrevista en El Llobregat en octubre aseguró que el Montserratí no era una de las principales preocupaciones de los vecinos y vecinas de la comarca.

LA HISTÓRICA REIVINDICACIÓN DEL MONTSERRATÍ SIGUE PARALIZADA, A LA ESPERA DE LOS RESULTADOS DE LAS MUNICIPALES Y DE QUÉ INTERESES TENGAN LOS NUEVOS AYUNTAMIENTOS

Poca participación en Les Botigues

El proceso participativo por el que debía decidirse el futuro de esta urbanización de Sitges, Les Botigues, tan solo alcanzó el 23,7% de participación. Un total de 440 vecinos de Les Botigues votaron sin lograr el 35% de participación mínimo requerido por el consistorio para poder llevar a cabo la segregación. Lo que supone que el bajo apoyo ciudadano en la urbanización haya paralizado la ampliación de las fronteras del Baix Llobregat, aunque no se descartan posibles intentos en un futuro por parte del Ayuntamiento de Sitges.

El Baix i l'Hospitalet, atents al judici per l'1-O

- Tres veïns del territori, Oriol Junqueras, Meritxell Borràs i Anna Simó, seran jutjats aquest gener per l'1-O
- La Fiscalia i l'Advocacia de l'Estat demanen penes de rebel·lió, sedició, malversació i desobediència
- El judici està previst que arrenqui el gener i que tingui una durada d'aproximadament tres mesos

ORIOL JUNQUERAS

MERITXELL BORRÀS

ANNA SIMÓ

F.J.R.

El Baix Llobregat i l'Hospitalet estaran molt pendents aquest gener de tres veïns seus que afronten un judici pels fets d'octubre de l'any passat. Oriol Junqueras, exalcalde de Sant Vicenç dels Horts, y les hospitalenques Meritxell Borràs, exconsellera de Governació, i Anna Simó, exsecretària primera de la Mesa del Parlament, s'enfronten a penes de presó i d'inhabilitació que superen la trentena d'anys i multes per presumptes delictes de rebel·lió, malversació de fons públics, sedició i desobediència, arran de la celebració del referèndum de l'1 d'octubre de 2017, que va portar el Parlament a declarar la independència el 27 d'octubre.

En concret, la Fiscalia demana 25 anys de presó i 25 anys d'inhabilitació absoluta a Junqueras per rebel·lió i malversació, mentre que l'Advocacia de l'Estat en sol·licita 12 de presó per sedició i malversació. Es tracta del líder independentista amb una petició de pena més alta dels 22 encausats. En el cas de Borràs, Fiscalia sol·licita 7 anys de presó i 16 d'inhabilitació per malversació i desobediència, a més d'una multa de 10 mesos amb un pagament diari de 100 euros. L'Advocacia, en aquest cas, demana 7 anys de presó per malversació i desobediència. Simó, per la seva banda, s'enfronta a una petició de multa per desobediència de 10 mesos amb una quota diària de 100 euros i serà jutjada al Tribunal Superior de Justícia de Catalunya.

Alcaldes de la comarca declaren davant la Fiscalia per donar suport a l'1-O

Els alcaldes del Baix Llobregat que van signar el decret amb el qual es comprometien a col·laborar amb la Generalitat per organitzar el referèndum de l'1 d'octubre han seguit desfilant davant la Fiscalia per declarar.

La Fiscalia els cita en qualitat d'investigats com a presumptes autors de delictes de desobediència, prevaricació i malversació. Els primers que van declarar van ser l'alcaldessa de Sant Vicenç dels Horts, Maite Aymerich, i el de Molins de Rei, Joan Ramon Casals, mentre que els edils dels municipis més petits, com ara el Papiol, Collbató, Corbera –en aquest cas es tracta de la socialista Rosa Boladeras, que va permetre votar al seu municipi-, Olesa i la Palma de Cervelló van declarar al llarg de l'octubre passat. Queden a l'espera de ser citats els batlles de Begues, Castellví de Rosanes, Sant Climent, Torrelles i Martorell, que previsiblement ho seran al llarg d'aquest any.

De moment, els qui han declarat s'han mostrat tranquils i han assegurat que "la democràcia no hauria d'estar perseguida", en paraules de Miquel Solà, alcalde de Collbató, quan va sortir de declarar el passat 16 d'octubre. Tots els batlles van rebre l'escalf de veïns i representants comarcals de formacions independentistes a la sortida dels jutjats.

El Modernisme de Jujol
Sant Joan Despí

el riu

les caves
Sant Esteve Sesrovires

La ceràmica
Esplugues

Pessebre Vivent
Corbera

mines neolítiques

La torre de la Miranda
Cornellà

les roses
Sant Feliu

Gavà

la Cadireta
Castellví de Rosanes

La Cripta de Gaudí
Santa Coloma de Cervelló

Collserola
Sant Just Desvern

La Candelera
Molins de Rei

El Pi Gros
Sant Vicenç dels Horts

La Cirera
Sant Climent
Torrelles

Pota Blaca
El Prat

El pont del diable
Martorell

La Passió
Esparreguera

la muntanya
Begues, Cervelló, La Palma, Pallejà

Teatre al carrer
Viladecans

el Teatre Núria Espert
Sant Andreu de la Barca

El Castell
Castelldefels, Papiol

el mar

Ermita de Sant Ramon
Sant Boi

Montserrat
Olesa, Abrera, collbató

La Cova Bonica
Vallirana

el Parc Agrari
la indústria

la seva gent
la cultura

la solidaritat
el socialisme

la lluita obrera
la igualtat

Ens enorgulleix la nostra comarca!
i la nostra gent!

#SomBaixLlobregat

PSC
Socialistes
del Baix
Llobregat

@PSCBaix

Los grandes clubes del Baix Llobregat comienzan 2019 con buenos pronósticos

- El Cornellà pondrá toda la carne en el asador para volver a intentar el ascenso a Segunda
- Los clubes de béisbol y softbol iniciarán la temporada en marzo con muchos ánimos
- El básquet y el rugby comarcal tienen una dura lucha por delante durante el final de temporada

EL BÉISBOL VILADECANS APUNTA ALTO ESTA TEMPORADA | BV

LA SANTBOIANA, UN REFERENTE DE LA COMARCA | UES

EL CORNELLÀ LUCHA POR VOLVER A INTENTAR EL ASCENSO A SEGUNDA | UEC

EL CB PRAT, EL CLUB DE BÁSQUET EMBLEMA DEL BAIX LLOBREGAT | CBP

Redacción

El deporte conquista la comarca. Los grandes clubes de disciplinas como el béisbol, el básquet o el fútbol cada vez van logrando mejores posiciones y aumentando el número de seguidores. Además de este aspecto clasificatorio y social se espera que para 2019 muchos de ellos logren triunfos para los que se llevan preparando los últimos años y que durante 2018 estuvieron cerca de lograr.

En lo que respecta al fútbol la UE Cornellà, el principal club por categoría del Baix Llobregat, se mantiene en Segunda B pero escalando posiciones para poder luchar por el ascenso a Segunda. Otros clubes como el Prat o L'Hospitalet, que pertenecen al Grupo V en Tercera División, están entre las primeras posiciones para intentar lograr ese ascenso. Dos clubes estos últimos cuyo espacio natural es la Segunda B y, en el caso del Hospi, volver a aspirar a subir a Segunda, solo alcanzada dos temporadas durante los años sesenta, es el máximo objetivo de la entidad.

Baloncesto: apretar para volver a ser líderes

Por otro lado, los clubes de básquet CB Prat y CB L'Hospitalet han acabado el año por debajo de la mitad de la tabla lo que, salvo sorpresa, no supondría ganar la Liga LEB Oro o la LEB Plata o aspirar al ascenso. En el caso del Prat, la temporada pasada tuvo serias opciones de ascender a ACB, mientras que el CB Hospi ha de trabajar duro para volver a capitanear el básquet catalán.

El rugby, con la Santboiana a la cabeza jugando la Liga Heineken, no espera grandes cambios. El emblemático club de Sant Boi se mantiene alrededor de la mitad de la tabla, aunque tiene probabilidades de alcanzar alguno de los primeros puestos, según como se desarrolle la segunda mitad de la temporada durante 2019.

Por último, el béisbol y el softbol, es decir, clubes como el CB Viladecans o el CBS Sant Boi, esperan a marzo para comenzar la temporada.

El mini del Barça en Sant Joan Despí, listo para verano

- Las obras finalizarán en verano y será inaugurado para la temporada 2019-2020
- El nuevo campo de fútbol será bautizado con el nombre de Johan Cruyff
- La gran apuesta del Barça es potenciar al equipo filial en el Baix Llobregat

IZQUIERDA, ANTONI POVEDA, ALCALDE DE SANT JOAN DESPÍ, JUNTO AL PRESIDENTE AZULGRANA, JOSEP MARIA BERTOMEU, REVISANDO EL PROYECTO DEL BARÇA EN DICHA CIUDAD
ARRIBA, IMAGEN VIRTUAL DE CÓMO SERÁ EL ESTADIO DEL FILIAL CULÉ
ABAJO, UNA IMAGEN DE LAS OBRAS DEL NUEVO SANTUARIO DEL BARÇA

Redacción

El Barça apuesta por el Baix Llobregat. Las obras del futuro miniestadi culé en Sant Joan Despí, bautizado con el nombre del entrenador más influyente que ha tenido el banquillo del Camp Nou, el holandés Johan Cruyff, finalizarán este año, en principio en verano, para que la próxima temporada, la 2019-2020, el filial azulgrana, el femenino y los equipos formativos tengan un nuevo hogar donde defender los colores del club.

De esta manera, el FC Barcelona redobla su apuesta por la comarca, en donde ya erigió su Ciudad Deportiva Joan Gamper y pretende centralizar el aspecto técnico y formativo de la entidad. Y, de manera paralela, intentará implicar a los vecinos del territorio para que acudan al nuevo santuario barcelonista.

'La Masia' abre sucursal en el Baix Llobregat

La famosa Masia del Barça, que tiene como edificio emblemático la masía de Can Planes junto al Camp Nou, servía de residencia para los juveniles del equipo blaugrana hasta 2011, logrando un reconocimiento internacional e identificando a la cantera con dicho edificio.

Ahora, en Sant Joan Despí se ha dado una casualidad que podría derivar en el reconocimiento de la cantera del Barça B con la Masia de Can Felip, que curiosamente ha quedado dentro de la ciudad deportiva que el equipo de futbol ha construido en la ciudad. Dicho edificio no puede ser derruido, dado que está protegido y catalogado como bien de interés cultural. Por otro lado, el FC Barcelona no ha comunicado todavía a qué se destinará el espacio de Can Felip, pero por la mente de los aficionados ya pasa la idea de 'la nueva Masia'.

Con estas conexiones y los grandes símbolos blaugrana, Sant Joan Despí será la capital comarcal del club que inaugurará el estadio a finales de este verano. Una nueva temporada se augura por delante con una nueva gran afición: la del Baix Llobregat.

Los nuevos centros comerciales arrancan con dificultades

El año 2019 arranca con contratiempos en los proyectos de Finestrellas (Esplugues) y la ampliación de Alcampo (Sant Boi)

Lluvia de críticas después de una apertura “decepcionante” del Finestrellas Shopping Centre

Carlos E. Waltemathe Ramos

El año nuevo debía haber comenzado con un gran auge en cuestión de Centros Comerciales, con la inauguración y pleno funcionamiento del de Finestrellas en Esplugues de Llobregat y la finalización de las obras de ampliación del Alcampo de Sant Boi de Llobregat. Sin embargo, la realidad es muy diferente, visto que ambos proyectos no se han podido finalizar a tiempo. A lo largo del primer trimestre de 2019, en Finestrellas intentarán superar las prisas por la apertura con muchos de los espacios sin funcionar, mientras que en Sant Boi la finalización de la ampliación se alarga.

El Finestrellas Shopping Centre pretendía convertirse en el nuevo Centro Comercial de referencia al sur de Barcelona, con un total de 103 tiendas sobre una superficie de casi 40.000 metros cuadrados. Entre sus ofertas figuraban varias marcas del grupo Inditex y otras firmas de moda, además de un hipermercado Alcampo, Media Markt y una tienda Decathlon. El primer proyecto en España del grupo belga Equilis, que ha supuesto una inversión de 120 millones de euros, espera recibir ocho millones y medio de visitantes al año.

A pesar de las perspectivas positivas que el proyecto tenia, el día de la apertura llegó con una serie de problemas que han conllevado una lluvia de críticas hacia el magnate belga y el equipo del centro comercial. Con varias de las tiendas cerradas y parte de las obras sin finalizar, además del acceso directo de la ronda colapsado, este proyecto ha tenido un mal comienzo. De todos modos, no se debe desestimar que se ha recuperado el rumbo que se pretendía, después de que el Finestrellas Shopping Centre genere a pleno rendimiento un total de 1.750 empleos directos, principalmente, en el Baix Llobregat.

LA AMPLIACIÓN DE ALCAMPO EN SANT BOI VA CON RETRASO Y LA INAUGURACIÓN DE FINESTRELLES EN ESPLUGUES HA TENIDO PROBLEMAS

Alcampo de Sant Boi: ¿fracaso o éxito?

Respecto a las obras de ampliación del Alcampo de Sant Boi de Llobregat, impulsadas por la compañía Ceetrus, no se han logrado terminar en el periodo preestablecido. El proyecto consiste en la unión de un edificio colindante al centro, recientemente adquirido por la compañía, cuya construcción estaba paralizada desde 1997. Las obras de ampliación del centro sanboiano cuentan con una inversión de 13,5 millones de euros y promete la creación de 250 puestos de trabajo directos. Según fuentes oficiales, las obras se finalizarán en el transcurso de 2019, pero no se puede anunciar todavía una fecha de apertura, visto que la establecida para noviembre del año pasado no se pudo cumplir.

A comienzos de este año no se puede decir con certeza si el proyecto Finestrellas acabará por convertirse en el éxito que prometía, pero lo que es seguro es que tendrá que trabajar con una corriente de cítricas en contra. Por lo que respecta al Alcampo de Sant Boi, pese a haber tenido que aplazar la fecha de inauguración, parece tener mejores cartas y responderá por tanto a la tesis de que los Centros Comerciales despegan en la comarca en 2019.

Lidl inaugura una tienda emblemática en los Tres Molinos

El supermercado de origen alemán abre en el primer trimestre del año su sumerpercado más moderno en Esplugues

Lidl ha apostado por la conservación del monumento histórico y da un paso más en su estrategia de expansión

Carlos E. Waltemathe Ramos

La cadena de supermercados de origen alemán Lidl une en 2019 cultura y negocio con su nueva tienda de referencia, primera en toda España, situada en el conjunto arquitectónico de los Tres Molinos de Esplugues de Llobregat. El objetivo ha sido, según Albert Lavín, director regional de Expansión e Inmuebles de Lidl en Cataluña, construir una tienda "a la altura de la historia" que precede al lugar y que recupere "el espíritu de los Tres Molinos", un espacio emblemático y familiar que durante décadas fue testigo de las celebraciones de distintas generaciones. El establecimiento se integra con los tres molinos ya existentes y conserva los muros de la fachada que dan a la Ronda de Dalt, aparte de contar con un mirador con vistas sobre la capital catalana, consiguiendo así mantener el carácter único del lugar.

El nuevo Lidl Tres Molinos cuenta con cuatro plantas, 150 plazas de aparcamiento, una amplia sala de ventas de más de 1.500 m2, un surtido completo, además de diversas medidas de ahorro energético para asegurar la eficiencia del edificio. En total, la compañía ha invertido 7,5 millones de euros en este proyecto y genera 30 nuevos puestos de trabajo, procedentes de la bolsa de empleo de Esplugues, para una plantilla total de 40 personas.

La historia de los tres molinos que hoy presiden este singular espacio se remonta a 1961, año en el que se construyeron en unos terrenos destinados a la celebración de fiestas. Poco después, la empresa Explotaciones Gastronómicas S.A. decidió abrir un restaurante, encargando al arquitecto Climent Maynés la adaptación del monumento a las necesidades del local. En 1984, el Ayuntamiento de Esplugues de Llobregat decidió declarar los molinos como "Bien Cultural" al considerarlos un elemento "atípico y singular del perfil de la ciudad". El restaurante cerró sus puertas en 2011 y, tras un intento fallido de reconvertirlo en discoteca, el edificio quedó sin actividad hasta que Lidl inició su gran proyecto.

Lidl en Cataluña

Cataluña siempre ha estado en el foco de atención del gigante alemán de la distribución, con más de 90 establecimientos repartidos por el territorio, de los cuales más de una decena se encuentran en nuestra comarca. Además de esta amplia red de tiendas, la compañía también dispone de un centro logístico en Montcada i Reixac, que abastece a los establecimientos catalanes. En total, Lidl emplea actualmente en la comunidad autónoma a unas 2.700 personas.

Lidl se centra en la expansión en los principales núcleos de población, tanto en entornos urbanos como en áreas periféricas. Precisamente el Baix Llobregat está sirviendo como ejemplo estrella de crecimiento. Tan solo en el último año se han inaugurado tres nuevas tiendas en la comarca, además de los Tres Molinos, el gran éxito de este nuevo año.

El proyecto de Tres Molinos se enmarca en esta estrategia y la compañía está trabajando para continuar potenciando su presencia en la *Gran Barcelona*.

El campus de la UPC al Baix crea el Parc Mediterrani de la Tecnologia

El Baix Llobregat és el territori del pla pilot de la estrategia de generació dels ecosistemes d' innovació dels UPC

En els UPC Innovation Ecosystems hi confluiran espais de formació i capacitació a estudiants, recercaires i emprenedors

José M. Yúfera*

En el Pla d'Acceleració de Transferència de la UPC 2016-2020, s'estableix com a principal objectiu, la consolidació d'entorns de transferència, innovació i relació amb el teixit productiu i la societat en general (quàdruple hèlix), capaços de generar resposta a les necessitats i reptes socials que es plantegin.

En aquest sentit, al setembre de 2018, la UPC ha posat en marxa al Parc Mediterrani de la Tecnologia - Campus del Baix Llobregat, el Pla Pilot de la seva estratègia de generació dels UPC Innovation Ecosystems que pretén generar un segell distintiu de qualitat i referència posant el focus en les necessitats i les demandes del seu entorn. La UPC pot i ha d'incidir en l'entorn, formant persones, fent recerca i posant el coneixement que genera aquesta recerca a disposició de les empreses.

Aquest pilot s'impulsa al Baix Llobregat perquè al PMT tenim la singularitat que ja hi conflueixen escoles, centres de recerca i empreses que permet l'impuls d'un Campus d'excel·lència al voltant dels àmbits estratègics de:

– Enginyeria de sistemes Aeroespacials
– Fotònica
– Enginyeria de ciències agronòmiques
– Enginyeria de Sistemes de Telecomunicació
– Quàntica
– Enginyeria alimentària
– Enginyeria de telemàtica
– Enginyeria de sistemes biològics
– Aplicacions i tecnologies dels vehicles aeris no tripulats (Drones)
– Gestió de l'enginyeria

Aquests Ecosistemes d'Innovació permet un major aflorament d'oportunitats de transferència, incrementant el nombre de projectes innovadors, reforçant el creixement i apropament a mercat d'aquests i augmentant el grau de col·laboració público-privada a través del valor afegit que la UPC pugui aportar al teixit empresarial com a facilitador dels processos d'innovació. La UPC com al soci tecnològic de referència, especialment en la generació de processos d'innovació orientada.

El PMT vol ser l'agent facilitador i connector orientat a dinamitzar, implicar i crear sinèrgies entre els diferents stakeholders (recercaires, alumnes, antics alumnes, em-preses incubades i altres) i que persegueixen un mateix fi, generar fonts d'innovació i augmentar la capacitat de generació d'innovació al servei de la competitivitat del teixit productiu i del desenvolupament econòmic del territori.

LA UPC VA POSAR EN MARXA EL PMT COM A PROVA PILOT EL SETEMBRE DEL 2018

En els UPC Innovation Ecosystems hi confluiran espais de formació i capacitació a estudiants, recercaires, emprenedors, en definitiva talent potencial per generació de projectes innovadors, que podran conceptualitzar en un espai especialitzat en la preincubació d'idees empresarials de base tecnològica (Espai Emprèn), en base al se-guiment d'itineraris específicament pensats i dissenyats per la maduració de la idea fins a avaluar-la positivament com a potencial projecte empresarial a constituir i aportar valor a la societat mitjançant de les seves solucions i serveis tecnològics.

Addicionalment aquestes llavors de projectes innovadors, i els propis projectes incubats en l'ecosistema, podran testejar, prototipar, fer proves per avançar en usabilitat, viabilitat tecnològica, etc. Aquests espai de creació permetrà l'evolució dels projectes i la seva preparació en l'enfoc a mercat. Aquests projectes, una vegada avaluada la viabilitat tècnica del projecte, tenen necessitat de serveis d'incubació, amb els quals abordin les etapes inicials del projecte empresarial fomentant i facilitant la vinculació entre els projectes i les capacitats UPC .

De manera paral·lela i aprofitant l'àmbit d'especialització del PMT, es pretén atraure al ecosistema, la implan-tació d'acceleradores sectorials – com la de l'ESA BIC -, que permeti l'atracció de projectes innovadors d'alt potencial de l'àmbit del ecosistema.

El repte del 2019 és la tracció i implicació en el ecosistema d'innovació al sector privat i de les institucions del territori, acostant les potencialitats ja no només de la UPC, sinó la de tots els agents i l'activitat que potencialment poden generar, afavorint la generació d'open innovation que reverteixin en una millora competitiva. Les formes de vinculació d'aquestes poden ser de diferents tipus, en funció dels interessos i estratègies de les pròpies empreses o de la comarca, però inicialment es planteja l'atracció al ecosistema d'empreses tractores, d'un pes rellevant en el sector i/o territori, per tal que a través de la generació d'un programa de corporate venture, puguin tenir una antena en el ecosistema i interactuar generar innovació futura amb possibilitat de esser incorporat al portfoli de la companyia

A la vegada, impulsarem Innovation HUBS, que es proposen com un espai (corner), d'innovació collaborativa entre UPC i l'empresa/institució vinculada. Aquests Innovation HUBS, aglutinen els conceptes de Open Innovation, Interim Innovation Management, collaboració público-privada, transferència tecnològica enfocada i dirigida per facilitar l'adopció d'innovacions sorgides pels diferents canals d'innovació que la UPC pot oferir al teixit productiu.

Per al 2019 volem donar més visibilitat al què fem al Parc Mediterrani de la Tecnologia – Campus del Baix Llobregat i treballar plegats, amb els agents del territori i les empreses del Baix Llobregat, per aconseguir atreure:

– més i millors estudiants,
– més i millors investigadors,
– més i millors treballadors,
– més i millors empreses

Tot amb una clara intenció d'esdevenir referents a ni- vell internacional, promoure la innovació i l'ocupació de qualitat al territori per impulsar el progrés social, cultural i econòmic del país.

**Delegat del Rector de la UPC al Campus del Baix Llobregat Conseller Delegat del Parc Mediterrani de la tecnologia*

2019: Un any clau per a la cultura baixllobregatina

El Mas Pitarra a Cervelló, l'Ermita Romànica de Sant Pere de Romaní a Molins i la Torre Salvana a Santa Coloma, patrimoni abandonat

Esparreguera estrena la primera Fira de la Passió de Catalunya el 16 i 17 de febrer per arrencar la temporada de passions

Pere Juventí

Aquest any que ara iniciem és un any molt important per la cultura de la comarca, ja que és temps d'eleccions municipals i europees i això gairebé sempre beneficia els projectes culturals. És un moment d'impàs entre legislatures, una bona època per cloure projectes i iniciar-ne de nous. La nostra comarca camina sense pauses cap a un model cultural que ha de fer front a tota una sèrie d'inconvenients i que fa que sigui difícil tirar endavant el món cultural.

SOS Patrimoni Baix Llobregat

Gran part del patrimoni arquitectònic Baixllobregatí cau a trossos. Uns dels edificis que més està malmetent el pas del temps, l'incivisme i la deixadesa de les nostres institucions és el Mas Pitarra a Cervelló, l'Ermita Romànica de Sant Pere de Romaní a Molins de rei i la Torre Salvana a Santa Coloma de Cervelló, per citar alguns dels exemples més dramàtics. Són l'evidència de com part del patrimoni de la nostra comarca ha caigut en l'oblit i no està gens valorat, ni és reconegut per part dels seus habitants, ni en molts casos, les seves institucions.

Cal demanar una actuació urgent conjunta entre Consell Comarcal, ajuntaments i entitats per protegir el patrimoni i continuar en la bona línia que des de fa anys duu a terme el Departament de Cultura del Consell Comarcal i el Centre d'Estudis Comarcals posant en relleu i donant a conèixer el patrimoni de la nostra comarca. Però aquest patrimoni necessita un pas més decidit. Fer arribar el Patrimoni a tothom és una tasca molt difícil, i fer-ne la conservació també, per motius econòmics, però no podem deixar que passin més els anys, ja que cada dia que passa una part del patrimoni desapareix i arribarà un moment (si no és que ja ha arribat) que serà irrecuperable. Cal protegir tot aquest patrimoni, no les podem deixar perdre.

Esdeveniments importants per al 2019

Però no tot són males notícies, A Sant Vicenç dels Horts, s'acabarà la construcció d'un nou centre cultural i cívic, un equipament molt esperat i molt desitjat pels vicentins que el van escollir en un procés de participació ciutadana, i que de ben segur remourà la vida cultural del municipi, ja que comparà amb una gran vitrina on hi seran exposant els gegants i el mamut, sales d'assaig per als grups municipals, sales de reunió, cuina... un equipament que de ben segur remourà la vida cultural i social del municipi. Auditori

EL NOU CENTRE CULTURAL I CIVIC DE SANT VICENÇ ÉS UN EQUIPAMENT MOLT ESPERAT

L'any començarà com és habitual amb les festes majors d'hivern, unes festes que tornaran a encendre la comarca de festa, llum i color per passar del fred de l'hivern a la calor del foc i la germanor dels pobles. Destaquen la Mostra Comercial i Agrícola de Sant Vicenç dels Horts i la Fira de la Candelera de Molins de Rei, que enguany arribarà a la seva 168a edició amb tradició, agricultura, artesania, comerç...

Esparreguera està d'estrena i acollirà la 1a Fira de la Passió de Catalunya. Els dies 16 i 17 de febrer de 2019, amb l'objectiu de potenciar el comerç de la vila, augmentar el vincle amb les entitats de cultura popular i divulgar el patrimoni teatral i cultural del municipi. La fira estarà ambientada d'època i comprarà amb la

Passa a la pàgina següent

Ve de la pàgina anterior

representació al carrer de diferents escenes del drama sacre. D'aquesta manera quedarà inaugurada una nova temporada de passions, que començaran el 10 de març. Unes representacions molt arrelades a la nostra comarca i que cada any es representen sense pausa en acostar-se la Setmana Santa.

Un altre esdeveniment important serà la Ciutat Gegantera de Catalunya, un títol que actualment ostenta la població baixllobregatina de Sant Climent de Llobregat i que aquest any traspassarà a Castellbisbal, el 7, 8 i 9 de juny, passant el relleu d'aquesta manera de la festa més gran del món geganter.

També continua l'any Jujol, un moviment artístic i cultural que vol difondre la figura de l'arquitecte Josep Maria Jujol. Va ser tot un referent del modernisme català i és tot un referent encara avui, pel seu treball, basat en la gran originalitat i imaginació desbordant, la petjada del qual es pot comprovar especialment a Sant Joan Despí on trobem un dels llegats més importants de la seva arquitectura. Durant el 2019 hi ha programades moltes activitats al voltant de la seva figura que ens ajudaran a entendre, i valorar la seva obra.

El mes d'abril tornarà a ser un súper mes al Baix Llobregat amb la celebració del "Supermes", durant tots els caps de setmana del mes podreu gaudir d'una gran oferta turística i descobrir la nostra comarca com es mereix.

EL MAS PITARRA A CERVELLÓ ÉS VÍCTIMA DE LA DEIXADESA DE LES NOSTRES INSTITUCIONS

RECICLA LLAUNES, BRICS I PLÀSTICS AL GROC

ecoembes

Generalitat de Catalunya

TOMÁS
ALCOVERRO

SANTIAGO
BALLESTÉ

LUIS
BERBEL

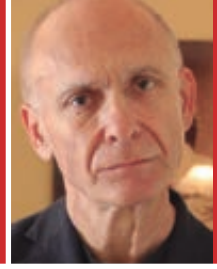

MANUEL
CALDERÓN

LUIS
CAMPO
VIDAL

FELIPE
CAMPOS
I RUBIO

ARNAU
CARALT

JULIÁN
CARRASCO

FRANCESC
CASTELLANA

CELESTINO
CORBACHO
CHAVES

CARLOS
DE PABLO

MANUEL
DOMÍNGUEZ
LÓPEZ

JOSEP
FERRER

ANTONIO
FORNÉS

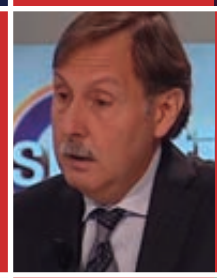

JORDI
FORTUNY

DAYANA
GARCÍA

MANOLO
GARRIDO

DAVID
GUERRERO

LLUÍS
GUTIÉRREZ

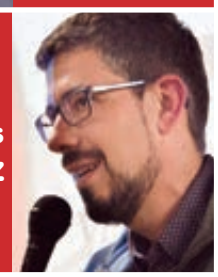

EVA
JIMÉNEZ

40 veus, 40 anys d'Ajuntaments Democràtics

JORDI
JUAN

ÒSCAR
MANRESA

JOSÉ ÁNGEL
MARTOS

ALBERT
MENDIOLA

JOSÉ
MONTILLA

JAVIER
PÉREZ
LLORCA

MANUEL
PIÑAR
LÓPEZ

M. CARME
POLO
I VIVES

JOSÉ
POLO

NÚRIA
PRADAS

FREDERIC
PRIETO

VICENÇ
ROCOSA

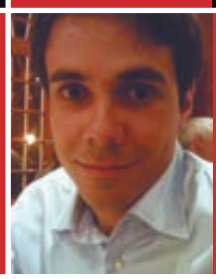

FRANCISCO J.
RODRÍGUEZ

JOSEP M.
ROMERO
VELARDE

BALDIRI
ROS

CONXITA
SÁNCHEZ

JOAN
SOLER

JOSEP
SUCARRATS

CARME
VERDOY

JESÚS A.
VILA

40 veus reflexionen sobre els 40 anys de democràcia local

Catalunya ha canviat. En quaranta anys aquest país ha canviat. Des de 1979, amb les primeres eleccions municipals democràtiques, Espanya ha canviat. És un fet innegable. Evidentment, la comarca del Baix Llobregat i l'Hospitalet no ha quedat exclosa d'aquests canvis. El que fou cinturó vermell de Barcelona s'ha convertit en un referent industrial metropolità tenyit de taronja. La qüestió és com ha canviat aquest territori, les seves gents i els seus hàbits. Per intentar respondre, oferim en aquestes pàgines una visió transversal i detallada sobre els canvis que s'han produït en el Baix en els últims 40 anys. Com s'han transformat els municipis amb l'arribada de la democràcia? Com han afectat esdeveniments com el 23-F, el 15-M o la forta crisi econòmica? Com ha evolucionat la seva població, els seus hàbits, les seves activitats? Una altra qüestió interessant està relacionada amb la globalització. Des de l'aparició d'internet, smartphone a la mà, i amb el nostre constant moviment, mitjançant transport particular i públic, es comença a qüestionar la rellevància d'aquell sentiment de pertinença a un municipi que solia regnar abans. Qüestionada la identitat comarcal, subsumida en una major que és la metropolitana Barcelona, una altra qüestió a respondre és: Segueix existint orgull local avui dia? Per commemorar els 40 anys de democràcia local, hem donat veu a aquelles persones que realment coneixen la zona, a personatges que tenen profundes arrels locals i han viscut algunes o les quatre dècades d'ajuntaments democràtics. Hem buscat la màxima pluralitat ideològica i territorial. Són 40 veus del Baix que interpreten un concert polifònic amb un únic tema en comú: la nostra història local amb la mirada optimista en l'horitzó. Un cor d'opinions sobre un període de la nostra història recent que ha estat profundament marcat per canvis constants. Principalment, es tracta d'opinions de periodistes i editors, a més de líders sindicals i empresarials, i dels presidents dels dos centres d'estudis: el comarcal del Baix i el de l'Hospitalet. La majoria sent en la seva vida una condició que ha estat constant en la nostra història: la doble pertinença a la comarca i l'àrea metropolitana en general i a una de les poblacions en particular que la integren. Només estan units en alguna cosa: es reconeixen ciutadans de la Gran Barcelona i tenen arrels en un dels seus municipis

Passa a la pàgina següent

JOSÉ MONTILLA
Exalcalde de Cornellà i expresident de la Generalitat de Catalunya

"Vaig tenir el **privilegi** de viure ben a prop aquells moments i **participar** en la **construcció** dels **nous ajuntaments**"

CONXITA SÀNCHEZ
Presidenta del Centre d'Estudis Comarcals del Baix Llobregat

"Després de 40 anys de democràcia local, és necessari **reflexionar** i **repensar** les **polítiques locals de cultura**"

CELESTINO CORBACHO
Exalcade de L'Hospitalet y exministro de Trabajo

"Cuando tomé posesión de **alcalde** en 1994 tenía claro que iniciábamos en L'Hospitalet una **nueva etapa** llena de **retos**"

NÚRIA PRADAS
Periodista i escriptora

“Viure al **Baix Llobregat** m’ha aportat **serenor** i m’ha obsequiat els millors anys de la meva vida”

LUIS CAMPO VIDAL
Cineasta

“Tras el afloramiento de **múltiples emisoras piratas**, el Gobierno decidió poner fin a estos **medios sin licencia**”

JORDI JUAN
Periodista. Vicedirector de ‘La Vanguardia’

“El **trabajo** de los primeros ayuntamientos democráticos fue **extraordinario** tanto en **recuperación cultural, social o urbanística**”

Ve de la pàgina anterior

i es troben a gust sent-ho, sense èmfasis supèrflues ni afectats laments. Cadascun d’ells exposa la seva visió sobre la seva vivència sobre la democràcia local des d’un angle diferent del Baix Llobregat, aportant la seva veu al gran concert polifònic d’opinions i records. Des de les grans ciutats als petits municipis del nord, passant per les mitjanes del delta, totes les poblacions tenen representació en aquest Anuari 2019 especial 40 anys de memòria. Algunes d’aquestes opinions són de periodistes com Jordi Juan, vicedirector de La Vanguardia i resident a Sant Feliu. També escriu Jordi Fortuny, responsable de Desenvolupament Estratègic en la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals, que té casa familiar a Begues i treballa a Sant Joan Despí en Tv3, però que també va treballar en els seus inicis en la premsa de proximitat des de Sant Boi. En aquesta línia, comptem amb corresponsals a la comarca, com José Polo, de La Vanguardia, o professionals de mitjans locals i comarcals. Per la seva banda, l’editor José Ángel Martos troba a faltar els descampats del seu Cornellà i Esplugues de la infància, mentre que Jesús Vila subratlla les diferències entre els municipis petits i les ciutats. David Guerrero, de La Vanguardia, com José Polo, aporten una visió més actual de la transformació que ha experimentat el Baix i L’Hospitalet, ciutat aquesta última de la qual escriuen la doctora en Periodisme Eva Jiménez, experta en ètica i deontologia, i el Manuel Domínguez, president del Centre d’Estudis de la segona ciutat de Catalunya. Seguint a peus junts la idea que una imatge diu més que mil paraules, tant els articles del nostre cor de 40 veus, com cada capítol dedicat a cadascun dels 31 municipis del territori Llobregat obre amb sengles imatges històriques de com estava un lloc emblemàtic fa 40 anys. En blanc i negre, recordarem un enclavament representatiu, com la plaça de l’ajuntament o la rambla, amb la intenció de mostrar un punt de partida de les quatre dècades de democràcia local perquè així quedin subratllats els canvis i avanços experimentats en els nostres municipis des d’aquell 14 d’abril de 1979 en què comencem a votar als nostres representants locals. Per aconseguir-ho, hem comptat amb la col·laboració dels arxius municipals i de l’arxiu comarcal del Baix Llobregat, als quals agraïm de tot cor la seva disposició a col·laborar. Passin i llegeixin porcions, retalls de 40 anys de la nostra vida més propera.

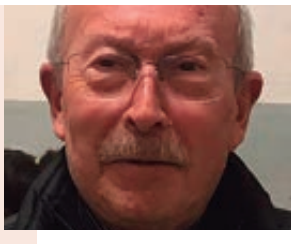

MANUEL PIÑAR LÓPEZ
Presidente de la Federación de Asociaciones de Vecinos de L’Hospitalet

“Hace 40 años **soplaban vientos de libertad**, eran tiempos de ilusión y esperanza, salíamos de **la larga y oscura noche de la dictadura**”

ALBERT MENDIOLA
Xef propietari del restautant ‘Marimorena’ de Sant Boi i Cuiner de l’Any 2017

“Som uns **privilegiats**: tenim al nostre abast uns **productes excel·lents**. Treballem i vivim en **terra fèrtil** que és un **autèntic rebost**”

JAVIER PÉREZ LLORCA
Abogado. Editor de El Llobregat

“Los cuarenta años de **municipalismo democrático** son defintivamente una **historia de éxito**”

PLAZA CATALUÑA DE MOLINS DE REI A FINALES DE LOS AÑOS 70 | AJUNTAMENT DE MOLINS DE REI

Calle Puigcerdà 35 de Molins

Tomás Alcoverro
Periodista y corresponsal de 'La Vanguardia' en Líbano

En Molins de Rei tengo raices familiares -me llamo Muntané de segundo apellido- y en Molins de Rei pase aquellos largos meses de vacaciones del verano. De niño inventaba cuentos que narraba noche tras noche con mis amigos veraneantes y del pueblo, sentados en los bordillos de la calle Puigcerdà. Cerca de la pequeña colina en la que se levantara el alto depósito de agua, que fue durante años con el rojizo puente de piedra de Carlos III sobre el Llobregat uno de sus símbolos urbanos.

De vez en cuando visitaba en la vecina torre de los Madolell a mi pariente Josep Maria que en el desván de su casa dibujaba sus primeros cómics que publicaba en La Prensa. Años después, mi casa con jardín triangular y palmera hizo las veces de discreto lugar de reunión de políticos de la clandestinidad durante el régimen de Franco. Algunas veces acompañaba a Joan Reventós o a Raimon Obiols, del MSC.

Les abría la puerta dejándoles solos en sus encuentros con otros dirigentes de la oposición. Reventós me daba veinticinco pesetas para pagar el taxi de regreso a Barcelona. Fui feliz en Molins de Rei.

EN LA IMAGEN, LA CARRETERA DE LA MARINA DE EL PRAT, EN CONSTRUCCIÓN | AMEP FONS FERNANDO VECINO

2019, año de esperanza empresarial

Santiago Ballesté
Presidente de
AEBALL/UPMBALL

Durante el año 2.018, la amenaza más directa ha sido y seguirá siendo la incertidumbre política en Cataluña. En menor medida, también hemos sufrido incertidumbre a nivel global, motivada principalmente por los cambios en los acuerdos comerciales y los cambios en los representantes políticos de economías importantes a nivel mundial. De los acontecimientos en Cataluña, dependerá en gran medida la marcha de la economía española. Su repercusión sobre las decisiones de consumo y de inversión de las familias y de las empresas será de notable importancia.

El mercado laboral ha recuperado en parte su dinamismo, sin lograr los niveles de ocupación de antes de la crisis.

En cuanto a las inversiones, el gasto de capital destinado a maquinaria y equipo seguirá creciendo mientras que la inversión residencial mantendrá el mismo ritmo que en los trimestres anteriores del año.

El potencial aumento de los salarios en convenio de un 3 % propugnado por la Patronal y Sindicatos se aleja de la contención de los costes laborales que ha sido fundamental para ganar competitividad y crear puestos de trabajo.

La aprobación de los presupuestos en todas las AAPP tanto la Estatal como la Generalitat son imprescindibles para una base sólida de crecimiento. De ello depende en gran medida la competitividad de un país y por ende de sus empresas.

En cuanto al empleo, se espera que entre primeros del 2018 y 2019 se puedan crear unos 430.000 puestos de trabajo, en 2018 se habrían creado unos 2,1 % y la previsión para 2019 es de un 2,2 % .

Todo ello hará que la reducción de la tasa de empleo llegue a 11,4 % y a finales de 2018, quedará en 12,5 %

Aun así, estaríamos 2,3 puntos porcentuales por debajo del nivel anterior a las crisis (2007).

En las cuatro principales variables, ventas nacionales, exportaciones, inversión y empleo, la perspectiva media de las empresas catalanas es más pesimista que la del conjunto de compañías españolas.

La Cámara de Comercio de España calculó un 2,4 % de crecimiento, dato positivo para la Economía española, aunque con un menor dinamismo en el avance del Producto Interior Bruto (PIB) respecto a 2017.

El sector exterior ha tenido un protagonismo relevante, y mantendrá su solidez la demanda nacional mejorando levemente las ventas nacionales y con las inversiones estancadas.

Habrá que ver finalmente el impacto que podrá tener el Brexit en las empresas españolas.

Los sectores que van a generar empleo serán:

Industria Agroalimentaria, Construcción, Hostelería e Informática y actividades sanitarias.

La economía española se mantendrá en el pelotón de cabeza de crecimiento en Europa sin duda alguna .

Esperamos y deseamos que desde la Gran Patronal Catalana de “Foment del Treball Nacional”, con un nuevo presidente al frente, se inicien los pasos para el regreso de las empresas que decidieron cambiar su sede fuera de Cataluña y que veamos esos frutos tan deseados de forma inmediata.

En un contexto de estabilidad, todas las empresas esperamos mejoras en todos los indicadores económicos.

En 2018, el déficit se vio desviado al 2,8 %, seis décimas por encima del objetivo oficial y 1.200 millones más de lo prometido por el actual Gobierno.

El gasto público ha crecido por encima de lo previsto, ha aumentado el gasto por prestaciones sociales y la inversión pública con tasas de crecimiento por encima del 25 % y el gasto estructural primario se estaría deteriorando en torno a 0,6 puntos del PIB.

Esperemos que la confianza de los consumidores y las empresas siga siendo positiva y siga existiendo el efecto arrastre en el empleo generado en los últimos años.

Nosotros los empresarios, siempre intentamos ver el lado positivo de las cosas, ver las oportunidades, ver las necesidades y adaptarnos a los cambios propios de la revolución tecnológica en que estamos inmersos.

Estos nuevos tiempos requerirán el esfuerzo de todos para para hacerlo con el máximo número de personas y en las mejores condiciones.

UNA FIESTA POPULAR EN L'HOSPITALET A FINALES DE LOS AÑOS 70 | FONS L'ESTACA

La Ciudad

En estos 40 años de ayuntamientos democráticos, la ciudad ha cambiado enormemente. Los políticos de entonces que tuvieron que asumir la responsabilidad de gobernar nuestras ciudades se las encontraron totalmente desorganizadas, sin ningún tipo de estructura ni orden; prácticamente sin servicios. En resumen, destrozadas.

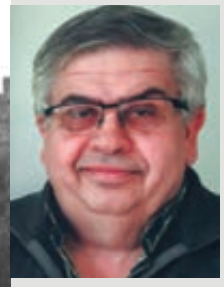

Luis Berbel
Periodista y presidente del Sindicat del Taxi de Catalunya

Recuerdo aquellas primeras papeleras que se pusieron en la ciudad. Los árboles en todas las calles, la desaparición de enormes fábricas en medio de la ciudad que lo único que hacían era contaminar y polucionar el medio ambiente. Todas ellas después se reubicaron y sus espacios transformados en espacios verdes para esponjar l'Hospitalet o en equipamiento para los barrios.

No hablemos ya de todo el sistema de escolarización y sanitario, que se transformó de la nada a tener mínimamente lo exigible en una ciudad. Las conexiones de los barrios. La planificación de las zonas industriales y la reubicación de las empresas. El fin fundamental era que la ciudadanía sintiera suyo el lugar donde habitaba. Y no solo como un lugar donde tan solo pernoctaba. De ahí el apodo que cogieron este tipo de poblaciones: "ciudades dormitorio".

Pero seguimos siendo una ciudad muy poblada, una de las mayores del mundo y todo parece indicar que los planes urbanísticos previstos son para incrementar esta situación. La lógica impone que debería de ser todo lo contrario. La diferencia entre el Norte y Sur de L'Hospitalet es un abismo donde no se ha entrado a fondo para resolver el problema.

Sería necesaria la elaboración de una planificación donde el norte reviva y sea mucho más habitable, bajando su índice de población con la construcción de unas viviendas más adecuadas a los tiempos e indudablemente más asequibles. Con calles donde la prioridad fuera el ciudadano. Actualmente no es así.

Otro de los problemas es el precio de la vivienda; si no se ajusta y se realizan políticas para la promoción de viviendas asequibles para los jóvenes, acabarán marchando de la ciudad.

Otros problemas que están sin resolver del día a día de la población son la masificación en los ambulatorios, los largos tiempos de espera, la participación en la planificación de nuestra ciudad o las vías del tren que siguen partiendo en dos L'Hospitalet.

Y, sobre todo, la identidad de nuestra ciudad, que nos falta un largo camino. Un tema difícil de resolver y que se lleva años arrastrando.

UNOS JÓVENES DEL PASADO CUYO RETORNO A LOS BARRIOS DE L'HOSPITALET, QUE ABANDONARON HACE AÑOS, ¿SUPONE MISIÓN IMPOSIBLE? | FONS L'ESTACA

Barrios sin hijos

Algo muere cuando los hijos ya no quieren vivir en el barrio de sus padres. En el barrio de Hospitalet donde crecí se fueron todos los hijos. Yo también me fui. Entonces en el barrio teníamos de todo: nos comprábamos la ropa, los zapatos, el televisor, la nevera, los muebles, íbamos al cine y había academias de mecanografía. Incluso se podía comer decentemente con manteles de tela o celebrar una boda. Si alguien quería pasar el día haciéndose el hipi, iba a Barcelona. Luego regresaba por la noche, en el 57 o el 56, o en metro, que moría en Santa Eulalia (línea 1) y en San Ramón (línea 5). Más allá, era tierra ignota.

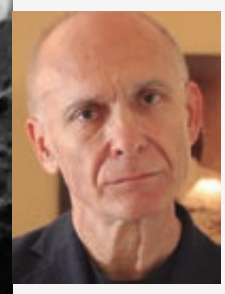

Manuel Calderón
Periodista y escritor. Su último libro es 'El hombre inacabado'.

Mi barrio era fronterizo con Barcelona, donde empezaba la ciudad de Hospitalet, en la Riera Blanca, como si fuera el East River que separa Manhattan de Brooklyin. En realidad, Collblanch era sólo una parte porque se le añadía La Torrasa, con un guión, como un pariente pobre. El primero era más comercial y menestral. En Navidad la calle Progreso se decoraba con luces como cualquier calle próspera del mundo. La gente iba bien arreglada. Al segundo se le conocía como la "pequeña Murcia", era más ruidoso, con oficios más humildes, con aquellos pasajes donde vivían familias completas -con abuelos, tíos y huéspedes marcados por la guerra- en viviendas ínfimas, y fábricas de vidrio con sus jóvenes trabajadores a la puerta (un día me dijeron que eran tan jóvenes porque sus pulmones soplaban mejor). La Torrasa era más canalla, aunque nuestro pequeño hampa actuaba a cara descubierta, crecieron con nosotros y, la verdad sea dicha, nos servía de protección. Era nuestro hampa y ese era su territorio. Por la tarde, los bares estaban llenos de hombres recién afeitados jugando a las cartas. Las tardes eran muy tristes.

Vivir en Hospitalet imprimía personalidad y respeto. Ser del más allá intranquiliza a quien eran del más acá de toda la vida. Hasta que contrajo la enfermedad de la identidad. Recuerdo cuando a Hospitalet se le añadió la ele (L) con el apóstrofe ('). Resultó ser una gran operación de marketing identitario, de cuando a los coches se les ponían pegatinas para distinguirse los unos de los otros, no sea que alguien creyese que era un forastero, o para exhibir con orgullo su origen. Así, L'Hospitatet quiso marcar una diferencia, incluso distinguir a un gran barrio de la periferia con una marca, un simple artículo, que lo convertía en una ciudad con pasado medieval y memoria. Digamos que fue una revolución gramatical y cultural, que siempre es más sencilla que soterrar las vías férreas de Vilanova y Vilafranca. Las élites siempre han velado por el pasado. Al resto le preocupa más el futuro, incluso el presente.

En contra de la doctrina más aceptada, estoy a favor de la gentrificación en su estricta definición: proceso de transformación de un espacio urbano deteriorado, aún a costa del alza de los precios del alquiler. Porque alguien tendrá que hacer habitable el barrio de nuestros padres. Es decir, una manera para que vuelvan los hijos.

EL PSUC OBTUVO EN ALMEDA EL 68% DE LOS VOTOS EN LAS PRIMERAS ELECCIONES MUNICIPALES DE LA DEMOCRACIA | ALMEDACORNELLA.BLOGSPOT.COM

1979 Nace Radio Almeda

En el Centro Social Almeda editábamos una revista mensual EL CARRILET. Éramos conscientes de su laboriosa producción, su alto coste y el desfase entre las noticias que redactábamos y la llegada de la revista a los suscriptores. Los militantes comunistas estábamos muy interesados en los medios de comunicación y su repercusión en los ciudadanos. En 1979 descubrimos otro medio más potente: La radio.

Luis Campo Vidal
Cineasta y autor del documental 'El Cinturón Rojo'

Un radioaficionado de Almeda había puesto en marcha una emisora y nos asociamos con él. Pero tenía muy poca cobertura, apenas unas manzanas. En Semana Santa decidimos hacer un viaje a Milán. Allí teníamos unos amigos de una organización izquierdista llamada Avanguardia Operaia con dos diputados en el Parlamento italiano y operaban Radio Popolare de Milano, una emisora local potente que cubría toda la ciudad. Copiamos programas y regresamos a Almeda con un esquema técnico de lo que sería la nueva emisora.

Una vez montada, RADIO ALMEDA se escuchaba en Sant Boi y L´Hospitalet, además de Cornellá. Era una radio pirata donde había programas de música y por la noche programación política y social.

Allí organizamos los debates electorales con los candidatos a la alcaldía, también entrevistamos a Solé Tura y hablábamos de los problemas de la ciudad y de las soluciones que proponíamos, fue muy útil para hacer campaña electoral. Se celebraron las primeras elecciones municipales democráticas, que significaron un cambio radical en la gestión de la ciudad y en Cornellà fue elegido un alcalde comunista. El PSUC obtuvo en Almeda el 68% de los votos.

El estudio era una habitación pequeña donde dormía el técnico, además locutor de algunos programas. Aún recuerdo los alcaldables del PSC y PSUC sentados en la cama y discutiendo de cómo iban a gestionar la ciudad. La emisora era nueva tecnología y nos volcamos en ella, dejamos de publicar EL CARRILET.

Constituimos una cooperativa para financiar la emisora a base de cuotas y organizamos una gran fiesta para inaugurar oficialmente RADIO ALMEDA.

Tras el afloramiento de múltiples emisoras piratas que invadían cualquier frecuencia autorizada o no, el Gobierno decidió poner fin a estos medios de comunicación sin licencia. La policía se presentó un día en el domicilio de la radio y precintó "los estudios". El técnico se quedó sin habitación ni cama. Nos quejamos a la prensa que publicó varios artículos sobre el muchacho desahuciado. Frederic Prieto ya era alcalde, sabía de la emisora porque le habíamos entrevistado varias veces. Hizo las gestiones oportunas con el Gobierno Civil y finalmente enviaron unos agentes de la policía nacional para desprecintarla. Le pidieron que acudiera un técnico aportado por el ayuntamiento de Cornellá para garantizar de que se iba a precintar un componente clave que evitara las emisiones y poder desprecintar la puerta de la habitación.

El alcalde me propuso a mí, como ingeniero. Me presenté en la emisora acompañado de unos policías que desprecintaron la puerta y precintamos de nuevo un conector sin valor, pero que convenció a los policías, ante la risa contenida de la madre del muchacho.

Unos meses más tarde del embrión de aquella emisora nació RADIO CORNELLÁ.

EL TEJIDO ASOCIATIVO DE LAS CIUDADES HA SIDO CLAVE EN EL DESARROLLO DE ACTIVIDADES PARA LOS MÁS JÓVENES | FONS L'ESTACA

Un balance escrito en clave de barrio...

Felipe Campos i Rubio
Director General
Asociación Educativa Itaca

Llega el final de un año y es inevitable hacer balance. Te invito a que me acompañes a través de estas líneas en un viaje que se inicia año tras año en la ciudad de L'Hospitalet, concretamente en uno de los barrios más densos y a la vez más pequeños en extensión y superficie, en Collblanc-La Torrassa.

Puede que, según el momento que leas esto, puede que, según lo que hayas vivido, estas líneas te parezcan familiares. Puede que estés cansado, perdido, puede que el trabajo te haya expulsado y estés anhelando una oportunidad. Puede que te aceche la crisis habitacional que a día de hoy nos acompaña sin tregua, puede que te encuentres en la lista de espera de un hospital público, puede que tus hij@s sufran la peor de las caras de la pobreza, el estigma, la etiqueta o simplemente hayan renunciado a su infancia...

Esta historia no solo pasa aquí, pasa en millones de sitios y sin querer no prestamos atención. Las prisas, las exigencias de estar en circulación, no nos dejan mirar a "Navegantes" extraviados en la noche de la "vida"... Pero, ¿sabes una cosa? Hay voluntades tan fuertes que hacen que "despiertes" al mundo con otros ojos, en ese mismo barrio hay decenas de entidades que cada día sin descanso, abren sus puertas, por y para la dignidad, así sin rodeos. Luchan para que nadie se quede atrás, llámale utopía, llámele deber, pero una de ellas ligó su pasado, presente y futuro a la infancia hace ya más de 40 años. Te hablo de la Asociación Educativa ITACA como te podría hablar de tantas otras, que no renuncian, que no se rinden, que se exigen las preguntas para los momentos que nos tocan vivir. Porque esos navegantes necesitan un "Faro" para encontrar el camino a "casa".

Te hablo de miles de niños y niñas que, junto a sus familias, cada día, reescriben su historia, en clave de futuro, un futuro herido de lo sufrido durante este instante, pero capaces de mirar hacia adelante. Porque, créeme, ellos son los auténticos héroes y heroínas de nuestro tiempo, de ese tiempo que nos falta, de ese tiempo que no nos deja verles, pero que, a nuestro lado, muy cerca de nosotros, están librando auténticas batallas por vivir, por crecer, por reír, por soñar... Ese es el mundo construido por las voluntades de hombres y mujeres, un mundo de superación, de ilusión, de lucha, de vida, de esperanza.

No están lejos de ti, ni de tu vida, sólo párate y observa a las cinco de la tarde cómo decenas y decenas de educadores están a las puertas de colegios públicos y concertados recogiendo a centenares y centenares de niñ@s que el sistema está encabritado en que no puedan tener "su referente adulto" a la salida de clase, debido a la maldita conciliación familiar-laboral. Maldita porque es escurridiza, casi imposible de conseguir... Jóvenes que buscan su primera oportunidad laboral, que albergan la esperanza de salir de la espiral violenta de la pobreza, de "tener" en su bolsillo, de romper eso de "tiempos difíciles", que desean poder fichar en donde sea y recuperar el mañana, porque créeme que están cargados de razones.

En esta Asociación están empeñados, a pesar de todo, en dibujar sonrisas, el ejercicio más saludable. Y eso se promueve junto a dinamizadores de mesas de Salud Comunitaria o de Educación, suman junto a treinta o cuarenta servicios y/o entidades el camino para los próximos diez años en un proceso comunitario que marca el encuentro de actores tan distintos y dispares como administraciones públicas, privadas, ciudadanía... Tod@s junt@s revueltos y comprometidos por el bien común.

Las cosas cambian de forma si las ves de forma distinta, las cosas solo cambian desde abajo, para la gente y con su gente. Este año se cierra y empezaremos uno nuevo donde nuestro compromiso es lo que mejor puede definir a la Asociación Educativa Itaca, que la sonrisa jamás se pueda borrar del rostro de niños y niñas.

NARCÍS SERRA, CONSELLER DEL PRESIDENT TARRADELLES, DURANT UNA VISITA A BELLVITGE AMB PERIODISTES A L'ANY 1978 | FONS L'ESTACA

Periodistes invisibles

Els mitjans de comunicació locals són invisibles. No tant per l'audiència –que també- sinó pels col·legues, caps de premsa i, en general, per la gent amb qui ens relacionem en el nostre dia a dia. El tracte és desigual entre periodistes d'àmbit local i d'àmbit nacional i, com el responsable directe del Departament d'Informatius de la Televisió del Baix Llobregat, ho puc corroborar. Caretes fora. La predisposició a donar un cop de mà al periodista local és ínfima, tractant-nos sovint com videoaficionats desvirtuant així la nostra feina.

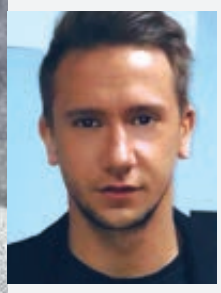

Arnau Caralt
Cap d'informatius a ETV

Som invisibles perquè quan el ministre de torn visita la nostra zona tenim sort si se'ns convoca. Som invisibles perquè quan li prenem declaracions a un polític important sempre acabem arraconats entre la multitud i, en conseqüència, obtenint el pitjor pla. Som invisibles perquè quan assistim a un acte important els responsables de premsa van de bòlit per satisfer les necessitats dels grans mitjans mentre a nosaltres en prou feines se'ns té en compte.

I així, senyores i senyors, no podem competir. En aquest món és escandalós com el peix gran devora el petit. No ens queixem de les audiències, ni de bon tros. Des de l'últim esglaó de la professió assumim que el lideratge en quotes de pantalla és per les televisions estatals però al mateix temps exigim un tracte professional. A partir d'aquí ja farem mil peripècies per poder satisfer el nostre públic.

Som conscients que no podem emetre l'informatiu en la mateixa franja horària que els mitjans d'abast nacional. A diferència d'ells, tampoc tenim la capacitat de paralitzar la graella per connectar en directe i informar al moment. No obstant això, puc assegurar que els mitjans locals, o almenys a la nostra televisió, fem apologia del Periodisme. El que molts lectors no saben és que donem cobertura a tot allò que passa en una trentena de municipis i ho fem amb els mínims recursos i una plantilla reduïda.

Per aquest motiu, instem als departaments de premsa a oferir un millor tracte als que intentem ser-hi sempre i no només brindar suport als que venen en ocasions puntuals. Necessitem conciliar d'urgència els interessos de les dues parts. Perquè podem acceptar seguir a l'ombra però no tolerem aquest menyspreu normalitzat.

LA LLUITA PER FER DE LES CIUTATS ESPAIS AMABLES VE DE LLUNY | FONS L'ESTACA

Hay mucho por hacer y todo es posible

La federación de Asociaciones de Vecinos del Baix Llobregat (FAVBAIX) esperamos que para el Año 2019 en nuestra comarca se nos presente con unas expectativas de mejora en las condiciones de vida de la gente, nuestra situación económica lleva un tiempo mejorando en lo macro, a nosotros siempre nos gusta hablar de lo micro lo cotidiano el día a día, tenemos que solucionar ya el trabajo precario, no es posible seguir con salarios de crisis con crecimientos del 3% el reparto de la riqueza es imprescindible para situar a las personas por encima de todo, una vida digna empieza por salarios y pensiones dignas, no se puede trabajar y ser pobre, así como recuperar los recortes en Sanidad, Enseñanza y Dependencia son otros frentes que necesita de mas inversión no se puede tratar a la ciudadanía como números, un servicio publico a de poner a las personas en el centro de sus preocupaciones, la política esta para ayudar a mejorar y acabar con las desigualdades no para crear más problemas por ello es necesario mas que nunca dotarnos de unos presupuestos en todas las administraciones que hagan frente a las necesidades de la ciudadanía . Nuestra preocupación también como movimiento ciudadano es el tema de la Vivienda, volvemos a estar inmersos en la creación de otra burbuja inmobiliaria, no hemos aprendido de los errores de un pasado aun cercano con el agravante que ahora no es solo hipotecario sino también del alquiler, no podemos estar siempre especulando con la vivienda un bien necesario que su tratamiento debe ser como un derecho en sociedades avanzadas también lo recoge la Constitución, parece ser en la letra pequeña. Pan Trabajo y Techo ha de ser una garantía y no un eslogan.

Julián Carrasco
president de la FAVBAIX

Es decir volver a la normalidad con políticas mas justas al servicio de todos, esto será posible con la implicación personal y colectiva los barrios tenemos mucho que decir porque tenemos derechos. Hay mucho por hacer y todo es posible, cambiemos las maneras de funcionar.

MANIFESTACIÓN EN CORNELLÀ POR LA AMNISTIA | CC.OO

En el 25è aniversari de la mort d'en Joan N. Garcia Nieto

Aquest any és commemorarà la mort de Joan N. Garcia Nieto. Jesuïta, activista, divulgador i pensador del treball, sense la seva aportació al pensament i l'acció el Baix Llobregat no seria igual a com el coneixem avui. Adjunto una de les seves darreres reflexions el 1993 sobre el futur del treball. Són impressionants les coincidències amb plantejaments que a vegades fem com a nous. Bon any 2019. No tot està per fer, ni cal començar de nou. Sols no defallir en la causa dels treballadors i treballadores:

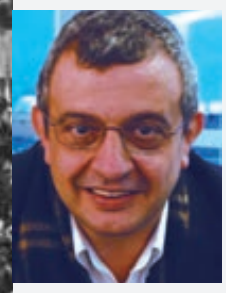

Francesc Castellana
Secretari general de CCOO al Baix Llobregat (de 1983 i 1989) i actual president de la Fundació Utopia

"El sentido del trabajo se ha transformado y, por tanto, deben transformarse el tipo y los modelos de desarrollo, las relaciones de poder, los valores sociales y culturales... Es necesario insistir urgentemente en la necesidad de reduir el tiempo de trabajo, de repartir el trabajo, de 'liberar' el tiempo de trabajo.

Si no se opta por esta alternativa, lo repetimos una vez más, "el 25 por ciento de los que hoy están trabajando en trabajos directamente productives tendrán que ser despedidos antes de fin de siglo. Si esto no se prevé será un crimen para los que hoy son ninos... Esperar a que los ajustes espontáneos arreglen la situación de todos estos millones de persones, sobre todo jóvenes, significará condenarlos a la frustración, a la patología social (...), a no ser que se les ofrezca una alternativa real" (Adam Schaff). Y pensar que estas frases fueron escrites hace ya casi quince años, y se las llevo el viento... ¿Llegamos a tiempo?".

*Podeu llegir l'article complet al qual es fa referència clicant aquí

UNA MANERA DE ENTENDER EL CAMBIO QUE HA EXPERIMENTADO L'HOSPITALET EN ESTOS 40 AÑOS ES COMPARAR ESTA FOTO DE LA RAMBLA CON ENRIC PRAT DE LA RIBA, CON SU ESTADO ACTUAL | FONS L'ESTACA

La transformación de L'Hospitalet 1994-2008

Celestino Corbacho Chaves
Exalcade de L'Hospitalet y exministro de Trabajo

Cuando tomé posesión de alcalde en el año 1994 tenía claro que iniciábamos una nueva etapa llena de retos pero también de oportunidades, así fue como a partir de ese momento intenté imbuir a mis equipos de trabajo que había llegado el momento de dar un salto cualitativo hacia adelante en la transformación de nuestra ciudad, a través de abordar un gran cambio, dejando atrás la gestión de lo cotidiano a la que yo denominaba, la era de la urbanización de la ciudad, necesaria hasta ese momento, pero insuficiente para abordar el futuro de l'h.

Para ello había que buscar unas ideas fuerza que inspiraran un proyecto de cambio y de futuro. La primera idea paraguas, fue que a partir del año 1995 empezaba en l'hospitalet la segunda transformación, basada en cuatro objetivos.

1.º) Desarrollar una política y una cultura del acuerdo y del pacto, tanto con las formaciones políticas del ayuntamiento y especialmente con el tejido asociativo de la ciudad.

2.º) Diseñar un proyecto de transformación urbanístico de la ciudad que abarcara al conjunto de la misma, más allá de que el más potente y rápido para desarrollar era la parte Sur de l'hospitalet, especialmente el espacio de la Gran Vía, hoy Plaza Europa.

3.º) Desarrollar una política encaminada a hacer que el sentimiento de pertenencia y orgullo de los ciudadanos con l'h creciera y se proyectara con fuerza hacia el interior pero también al exterior.

4.º) Potenciar el papel institucional de nuestra ciudad tanto en Catalunya como en España, para que se nos conociera más por sus potencialidades y menos por los estereotipos que se habían conformado a lo largo de los últimos 40 años.

Todo ello en un horizonte temporal del año 2010.

Cuando echo la vista atrás compruebo con satisfacción que aquel proyecto fue una buena idea y un éxito. Estos aciertos no se deben solo a la acción de un alcalde, sino al compromiso de muchos ciudadanos/as y también del rico tejido asociativo de la ciudad que se comprometieron con su ayuntamiento y su gobierno, yo tuve la suerte de poder poner mis energías y mis ideas al servicio de mi ciudad y contar siempre con el apoyo de una gran mayoría de ciudadanos/as que me dieron su confianza y también con el respeto de la oposición y la complicidad de Ramón Luque portavoz de IC- EUA formación política que compartió con nosotros el gobierno de la ciudad durante una parte importante de este periodo.

Mirando hoy la realidad de la ciudad observo con preocupación la falta de proyectos e ideas del Gobierno Municipal, que sirvan de orientación y gestión para abordar los retos que el futuro nos depara y que son muy diferentes de aquellos que tuvimos que abordar en el periodo 95/2008

UNA CELEBRACIÓ DE L'11 DE SETEMBRE DE PRINCIPIS DELS 80 A CASTELLVÍ DE ROSANES | AJUNTAMENT DE CASTELLVÍ

2019: més contundència en la reivindicació i l'acció

Carlos de Pablo
Secretari comarcal
de la UGT
al Baix Llobregat

L'any 2018 va començar des de la inestabilitat política derivada d'una crisi econòmica que va arribar fa una dècada per a quedar-se, consolidant-se des de la pèrdua de drets i la precarietat del treball, amb un govern de la dreta que tenia com a objectiu consolidar aquesta situació utilitzant tots els mitjans repressius contra les persones treballadores amb més de 300 encausats penalment per la seva participació en processos reivindicatius i de vaga, menyspreant el diàleg social com a eina de cohesió social i d'articulació de les relacions laborals.

Però la composició d'un Govern de la Generalitat i el canvi de Govern a l'Estat l'any 2018 ha obert la porta perquè aquesta situació pugui canviar. A l'àmbit del diàleg social la signatura de l'Acord Interprofessional de Negociació Col·lectiva Catalunya i a l'àmbit estatal l'Acord Estatal de Negociació Col·lectiva, plantegen un canvi d'escenari traspassant una altra vegada als agents socials la responsabilitat de construir el model de relacions laborals des de la negociació col·lectiva, el diàleg i el consens.

Així i tot, ens queden moltes reivindicacions pendents i de molta transcendència. La fonamental, la Derogació de les Reformes Laborals i de totes les reformes en matèria de Pensions implementades pel partit popular quan governava. Aquestes derogacions encara no s'han produït. Sense això serà molt difícil posar fi a la precarietat, la pobresa, la perduda de drets, l'increment de les desigualtats fonamentalment que afecten les dones entre altres a l'àmbit laboral, polítiques actives de treball pensades pels joves per a no expulsar-los del país i una llarga llista de conseqüències nocives que només tenien per objecte destruir l'estat del benestar i el nostre model de societat, basat en la justícia social, la igualtat de drets, així com el desenvolupament i protecció de les llibertats públiques.

El 8 de març de 2018 va ser històric, la nostra societat va sortir massivament al carrer per a dir prou, les dones tenim els mateixos drets que els homes, som iguals i s'han d'activar les polítiques públiques per a fer-ho efectiu. El 8 de març de 2019 tornarà a ser-ho, i també ha de ser més contundent en la reivindicació i l'acció. Això si, no només aquest dia, no només en les polítiques públiques, també en l'àmbit de la negociació col·lectiva i el dia a dia. Aquest serà un dels nostres grans reptes per al 2019.

A més, ens trobem davant les portes d'una nova revolució industrial i tecnològica. La indústria 4.0 que portarà innovacions tecnològiques de la mà de la intel·ligència artificial, de l'enginyeria genètica i les neurotecnologies, d'avenços en les tecnologies de la comunicació i de la informació (TIC's) que transformaran de manera radical en què som i com ens relacionem, revolucionarà el món del treball i les relacions laborals. Els teòrics afirmen que impactarà de manera dràstica en la seguretat geopolítica i els marcs ètics convencionals, que reconfigurarà el treball. Desgraciadament ho afrontarem des de la perduda de drets, condicions de treball i de vida, des de la precarietat i la pobresa que ens ha portat la crisi econòmica. És el pitjor escenari per a afrontar-lo, així i tot, com sempre hem de ser capaços d'aconseguir que aquesta nova revolució serveixi de trampolí perquè ens permeti recuperar l'estat del benestar i redueixi fins a eliminar les desigualtats comportant la millora de la qualitat de vida de les persones treballadores. Aquesta serà la nostra lluita, la de la Unió General de Treballadors.

A L'Hospitalet cal parlar d'urbanisme com fa 40 anys

Manuel Domínguez López
President del Centre d'Estudis de L'Hospitalet

Reflexionar sobre una ciutat requereix tocar molts temes. Podríem parlar de que l'Hospitalet és una ciutat de classe treballadora, amb nivells de renda baixos, uns 10.500 € per habitant i any, amb una diferència de 5.000 € entre el barri més ric, el Centre, i el més pobre, Les Planes.

Podríem parlar de que l'atur ha baixat al 10%, gairebé la meitat en relació als pitjors moments de la crisi, encara que s'ha de recordar que el 91% dels contractes que es van fer a la ciutat durant 2017 van ser temporals. Podríem parlar dels grans esforços, molts d'ells reeixits, dels centres educatius i esplais de la ciutat, sempre a l'avantguarda de la renovació pedagògica, encara que la quantitat d'estudiants universitaris de la ciutat sigui la més baixa des del 1991.

Tanmateix, crec que del que cal parlar en aquests moments és d'urbanisme, un altre cop d'urbanisme, com 40, 20 i 10 anys ençà, perquè el nostre avantatge comparatiu és la nostra proximitat amb el centre de Barcelona i el nostre bé més preuat és l'espai. Durant un segle els nostres barris van servir per encabir immigrants de llocs cada vegada més llunyans. El resultat, la ciutat més densament poblada de Catalunya i els dos districtes més densos d'Europa, La Florida-Les Planes i Collblanc-Torrassa, amb més de 50.000 habitants per km2.

Ara, com ja no som perifèria i pertanyem al centre d'àrea metropolitana, uns altres usos comencen a imposar-se: Fira, hotels, seus corporatives... I han vingut fons d'inversió, socimis, immobiliàries de tota procedència i volen invertir-hi. I nosaltres posem el sòl, i esdevenim una maquila immobiliària.

Evidentment, el pla urbanístic estrella és el PDU Granvia-Llobregat, que afecta un milió de m2, un 8% del nostre terme municipal, on es preveuen uns 30 blocs, la majoria altíssimes torres. Però abans fou l'ARE La Remunta i en el futur els gairebé 900 pisos al voltant de la Cosme Toda. O els plans que ens envolten, com el Caufec d'Esplugues, que afecta un espai que podria ajudar a descongestionar Pubilla Casas (45.000 h/km2). És això el que ens cal a la ciutat?

Sant tornem-hi!, que des del 1956 l'acció urbanística es basa en la requalificació de terrenys no edificables a edificables. El PGM de 1976 fou una conquesta del moviment veïnal i d'una gran generació d'urbanistes, i des dels temps olímpics que ho estem desvirtuant. Tindrem la capacitat d'aturar-ho, com fa quatre dècades?

BELLVITGE I ELS SEUS CARACTERISTICS EDIFICIS. EL BARRI VA FER 50 ANYS FA POC | FONS L'ESTACA

MOLINS HA MANTINGUT UNS LÍMITS URBANÍSTICS RAONABLES A CAUSA DELS ELEMENTS GEOGRÀFICS QUE L'ENVOLTEN | AJUNTAMENT DE MOLINS DE REI

Passat, present i futur de Molins de Rei

Per entendre el Molins de Rei actual hem de considerar, entre altres, dos factors rellevants. Pel primer ens hem de remuntar uns quants anys enrere, quan els diversos consistoris que es van anar succeint, ja des d'abans de l'actual etapa democràtica, van apostar per no promoure creixements desmesurats. En segon lloc, cal tenir en compte la situació geogràfica del terme municipal, emmarcat pel riu per una banda i per la serra de Collserola per l'altra, que també condicionen la seva expansió. Això ha propiciat que la vila es mantingués en uns límits urbanístics, demogràfics i d'integració prou raonables, tot i l'arribada de nous veïns, en bona part per la dificultat de trobar habitatge a Barcelona mateix o a les ciutats més properes. El barri de La Granja, ja consolidat, i la zona de Les Guardioles, que s'està desenvolupant, han estat probablement les darreres grans actuacions que es puguin realitzar quant a l'oferta massiva d'habitatges.

Josep Ferrer
Periodista, en nom de Fòrum XXI i El Llaç

La construcció de l'autopista va comportar la dràstica reducció del tràfic per l'antiga N-II, que va anar degradant-se en espera d'una reforma que, en la seva primera fase, ha de començar a principis de l'any vinent, executant-se el projecte escollit a través d'un procés de participació ciutadana. D'aquesta manera s'espera que aquesta via quedi integrada com un carrer més en l'estructura viària ciutadana, molt condicionada per la disposició del nucli antic de la vila.

Una part del flux de persones que s'estableix entre Molins de Rei i Barcelona i viceversa, queda absorbit pel servei de rodalies de Renfe. En aquest sentit, al marge de les millores exigibles a la companyia pel que fa al compliment d'horaris i a la gestió d'averies, es fa imprescindible adequar els accessos a l'estació i les andanes per a persones amb mobilitat reduïda i establir una bossa d'aparcament propera, que permetés deixar el vehicle als possibles usuaris del tren de les poblacions veïnes -de les quals la vila encara, d'alguna manera, exerceix de capital sub-comarcal-, i reduir els nivells de contaminació que afecten tota l'àrea metropolitana.

Una altra obra d'envergadura que s'ha d'inaugurar el proper any és la remodelació de l'antiga fàbrica Ferrer y Mora, popularment coneguda com El Molí, que en un principi acollirà una ampliada biblioteca municipal i que, posteriorment, anirà integrant altres serveis.

Per acabar aquest repàs necessàriament no exhaustiu, és de justícia deixar constància que, sortosament, Molins de Rei gaudeix, encara, d'una remarcable activitat associativa, cultural i esportiva, amb entitats de tot tipus, i amb una fita anyal important per a tota la comarca, com és la Fira de la Candelera.

LA FARGA EXHALABA HUMO CONSTANTEMENTE EN EL CENTRO DE L'HOSPITALET, COMO SE PUEDE APRECIAR EN ESTA IMAGEN DE 1978 | FONDO L'ESTACA

VISIÓN PANORÁMICA DE LA CIUDAD EN UNA FOTOGRAFÍA TOMADA DESDE EL SUR | FONS L'ESTACA

Platón, Víctor Jara y los políticos del Baix Llobregat

Antonio Fornés
Doctor en Filosofía, autor de libros como 'Reiníciate' o 'Viaje a la sabiduría'

En cierto sentido puede afirmarse que la filosofía nació gracias a la incompetencia de la clase política ateniense. Pues si el padre del pensamiento occidental, Platón, filosofó, fue para intentar comprender por qué su democrática ciudad había sido capaz de ejecutar al más sabio y virtuoso de sus ciudadanos, al viejo Sócrates. Dos mil quinientos años después, la realidad política sigue resultando igual de desoladora.

Escribo esto porque hace unos meses El Llobregat publicó una entrevista a un ex político de nuestra comarca reconvertido en alto ejecutivo de una gran multinacional que no tiene desperdicio. En ella, el interrogado afirma sentirse muy orgulloso de sus años como sindicalista y político. Aunque eso sí, cuando su partido perdió las elecciones y las cuotas de poder y de cargos públicos disminuyeron, casualidades de la vida, la cuestión de la "lucha política" perdió interés para él. Decidió que era el momento de pasar a la empresa privada, por supuesto en un gran cargo claro, porque una cosa es defender a la clase obrera mientras hacerlo proporcione un buen sueldo mensual, y otra muy diferente, pertenecer de facto a ella. ¡Hasta aquí podíamos llegar!

Pero lo mejor queda para el final de la entrevista, cuando el periodista le pregunta si aún sigue militando en el partido y en el sindicato. La respuesta del ejecutivo converso es para enmarcar, al parecer por un momento olvida lo del orgullo de sus años pasados para afirmar que militar significa tener esencialmente una visión partidista de las cosas, y que como ejecutivo no puede estar atado de pies y manos, pues no se puede trabajar con sectarismo.

¡Ahí es nada! Lo que nos está diciendo este señor desde su "amplia experiencia", es que el político no busca el bien común, sino esencialmente el interés de su partido, y especialmente el suyo, y que para ser ejecutivo de una gran empresa has de abandonar toda ideología, pues simplemente has vendido tu alma al gran patrón que te paga, y es únicamente a él y a su sustanciosa cuenta de resultados a quien te debes. Madre mía, y en manos de individuos como éste ha estado y está la política del Baix Llobregat…

Los griegos siempre desconfiaron de sus políticos y eso que, pese a ser malvados, la mayoría de sus dirigentes fueron también individuos inteligentes y cultivados. Hoy ya ni eso, nuestros políticos resultan perfectos indocumentados capaces de reconocer incluso, por pura ignorancia, la mezquindad de sus actos. En momentos como este, me acuerdo del pobre Víctor Jara, ejecutado por el poder al igual que Sócrates, y de su famoso y lúcido corrido de Juan sin Tierra:

Mi padre peón de hacienda/ y yo un revolucionario/ mis hijos pusieron tienda,/ y mi nieto es funcionario.

Amén.

UN INSTANT DE LA FESTA MAJOR DE LA PALMA DE CERVELLÓ DE PRINCIPIS DELS 80 | ARXIU DE LA PALMA DE CERVELLÓ

De ‘Don’t stop me now’ a ‘Malamente’

M’agradaria que els discursos i balanços que es facin dels 40 anys d’ajuntaments democràtics al Baix Llobregat fugin dels tòpics i les frases previsibles. Que, abans d’obrir boca, repassem mentalment els canvis de tota mena que ha viscut la comarca i no ens precipitem a dir que tot ha estat fantàstic o que ha estat un desastre. Pensar-hi a fons seria una bona manera de treure profit de l’efemèride i de convertir el balanç d’aquests anys en un fonament de futur. Ja avanço que, per mi, els efectes d’aquestes quatre dècades al Baix Llobregat són difícilment superables des de tots els punts de vista, sobretot pel que fa al delta, la zona de la qual més puc parlar.

Jordi Fortuny
Periodista a la CCMA

Quan el 1979 es preparaven les eleccions del 3 d’abril, el conjunt de rock britànic Queen no parava de tocar Don’t stop me now per tot Europa. El títol i el ritme d’aquella cançó –amb permís de l’ex-regidor de Cornellà Miquel Iceta, que l’ha fet servir les darreres campanyes electorals per donar-se marxa– són una al·legoria del que va passar a la comarca aquells anys, fins als jocs de 1992: creixement econòmic i demogràfic imparable, construcció d’infraestructures bàsiques... també són els anys que Fiat marxa de Seat i l’estat ven l’empresa a Volkswagen, de l’arribada dels jornalers magribins –que després passarien a la construcció– o del gran creixement urbanístic.

En aquelles bugades vam perdre molts llençols, però és evident que sense ajuntaments democràtics els estralls haurien pogut ser devastadors. De fet, fins i tot amb ajuntaments democràtics la pressió del poder econòmic, que mai descansa, va deixar una petja inesborrable al delta i a tot el Baix Llobregat. Malamente, com diria la sesrovirenca Rosalía, fent ara la introspecció que ens va faltar en l’època del Don’t stop me now.

La crisi de 1993 va donar pas a un gir col·lectiu d’actitud i almenys els sectors més conscients de la comarca van començar a reaccionar. No debades va arribar un model de creixement econòmic més civilitzat, es van crear el Consell Comarcal –tot i que la realitat estigui a punt de carregar-se’l– i el Consorci del Parc Agrari –que no deixarem que ningú es carregui–, biblioteques, auditoris i el Campus de la UPC, va millorar la mobilitat... Senyals en la bona direcció, però insuficients per la comarca que ens mereixem. És moment de pensar-hi a fons. Si no, Malamente

LA TORRE ROJA DE VILADECANS | AJUNTAMENT DE VILADECANS

Salto decisivo hacía la energía renovable

Viladecans culmina uno de los grandes retos del siglo XXI: la transición energética. El 2019 será el año del Vilawatt, un proyecto europeo planificado que coronará el Baix Llobregat

Cierto es que el 2019 encenderá el alumbrado de las elecciones, los presupuestos y Cataluña. Sin embargo, los destellos brillarán más por la apuesta decidida que se pretende hacer hacia la transición energética. Este modelo progresivo, que gana adeptos, dará luz verde a la creación de empleo, a la reducción de emisiones CO2 y a la dinamización de la economía. A escala local, Viladecans es la primera ciudad de la cornisa del delta de Llobregat que prevé asentar, definitivamente, esta cultura sostenible con la creación de un consorcio público-privado que gestionará la energía desde el punto de vista social. Será en febrero cuando la localidad baixllobregatina dé un paso de gigante para consolidar el proyecto europeo Vilawatt, que presentó hace un par de años y que muchos miran ya con buenos ojos su preeminencia.

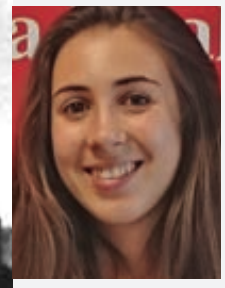

Dayana García
Periodista. Reportera de La Sexta TV

La pionera industria integral y local que se creará durante el primer trimestre supondrá un gran lance que permitirá ahorrar energía en detrimento de los combustibles fósiles, una contaminación a la que los años nos han malacostumbrado. Esta idea, limpia de polución, comportará ventajas sociales y de bolsillo. Es decir, los ciudadanos podrán canjear parte de este beneficio economizado en vilawatts, moneda sostenible que se pondrá en circulación, y mediante la cual los propios residentes podrán comprar productos en el comercio local. Además, la otra parte que se obtenga de la reducción del consumo de energía servirá para invertir en hacer edificios y viviendas más eficientes. Este programa, sin duda, empezará revolucionando Viladecans y, con el paso de las primaveras, el país. Por el momento, la urbe del Baix será, seguramente, el espejo en el que muchísimas metrópolis desearán mirarse en los próximos años.

Hasta ahora, en Viladecans lo único que había claro eran los pilares sobre los que debía sustentarse este proyecto, un escrito energético que en 2019 empieza su andadura con la puesta en marcha del operador comunitario que permitirá dar un salto decisivo hacía la energía renovable y local. En paralelo, el vilawatt impulsará la rehabilitación energética de 60 hogares correspondientes a los barrios de la Montserratina, la Riera y la Unión. En esta ocasión, la burocracia ya no será un inconveniente y el vilawatt dará el salto a la fama de la mano de una localidad que ya hace frente a uno de los grandes retos del siglo XXI. Por tanto, ¿esta usted preparad@ para pagar con vilawatts?

LAS ONDAS Y EL BAIX LLOBREGAT, UNA RELACIÓN QUE HUNDE SUS RAÍCES HACE DÉCADAS | ARCHIVO

De los Pecos a Rosalía

¿Qué tiene en común la sociedad actual y la de hace 40 años? Mucho de igual y mucho de diferente. Vivimos mejor pero hay grandes desigualdades sociales. Las ciudades tienen una distribución urbanística razonable pero cada vez es más difícil la convivencia entre peatones y todos los vehículos: coches, bicicletas, motos… y patinetes.

Manolo Garrido
Radiofonista

La gran transformación se ha dado en la forma de comunicarnos entre nosotros. Vamos perdiendo el contacto persona a persona. Nos da pereza llamar por teléfono, preferimos enviar un mensaje.

Uno de los grandes cambios de estos años es la mayor presencia de las mujeres en todos los ámbitos de la vida. El empoderamiento de la mujer es uno de los motores del cambio que esta sociedad necesita.

Los medios de comunicación han cambiado de forma radical. Conocemos lo que pasa al momento, aunque en ocasiones lo que nos cuentan no se ajuste a la realidad. Vivimos envueltos entre mentiras y medias verdades. Por fortuna tenemos medios de comunicación y periodistas que nos cuentan la realidad real.

La oferta televisiva es inmensa. Los diarios en papel luchan por seguir formando parte de nuestra vida cotidiana apostando por la calidad, el rigor, la cercanía… Es el caso de El Llobregat con esta apuesta por la comunicación de proximidad con el soporte de distribución de La Vanguardia, uno de los diarios de referencia de Catalunya.

¿Y la radio qué? pues a mi juicio mejor que nunca. Es el medio de comunicación más pegado a la vida. La que te lleva el sonido de lo que acontece al momento. La que puedes escuchar cuando quieras y dónde quieras. Con propuestas de contenidos generalistas y una amplia oferta radiofónica de proximidad como la que tenemos en el Baix Llobregat y l'Hospitalet.

Uno de los nuevos medios de transporte más destacados de la comarca es el tranvía. Recuerdo cuando a principios de los 80 en el programa que hacía en Radio Metropol, que se emitía desde Cornellà, algunos alcaldes en especial el de Esplugues, reivindicaban la puesta en marcha de un tranvía que uniese la comarca entre sí y Barcelona.

Cuarenta años después aquí estoy, en el TRAMbaix, camino de la parada de Ernest Lluch y tarareando dos canciones de dos momentos diferentes. La que cantaban Los Pecos en 1978 "En mi vida sólo quedan esperanzas..." y oyendo a Rosalía que canta "Ese cristalito roto, Yo sentí cómo crujía, Antes de caerse al suelo, Ya sabía que se rompía, Malamente...

UNA VISTA GENERAL DE LA ZONA DEL DELTA | AJUNTAMENT DE GAVÀ

La oportunidad de ser metropolitanos

David Guerrero
Periodista de 'La Vanguardia' e impulsor de Viu Molins y Sant Boi Diari

A la multinacional Amazon no le importa si su gran almacén está en el término municipal de El Prat o en Martorell, lo que quiere es estar cerca de infraestructuras clave como el aeropuerto y el puerto. Algo similar pasa con el congresista que visita el Mobile World Congress cada año a finales de febrero, al cual le da lo mismo si el recinto ferial de Gran Via está en L'Hospitalet o en Barcelona. Las fronteras municipales se diluyen en una gran área metropolitana que vive de la marca de la capital catalana. Barcelona es una de las grandes ciudades globales y ese es un activo que más vale no desaprovechar.

Se acabaron los tiempos de pelearse con el municipio vecino para conseguir una inversión, ya fuese una fábrica hace cuatro décadas, un centro comercial hace veinte años o una start-up ahora. El Baix Llobregat será fuerte en su conjunto únicamente si toma decisiones con la visión metropolitana que requiere un territorio dotado de un gran potencial económico. No vale la pena perder el tiempo mirando de reojo a la ciudad de al lado, mejor ponerse a trabajar juntos, porque si le va bien a Viladecans, le irá bien a Gavà, y viceversa.

Tras el cruel asesinato de la Corporación Metropolitana perpetrado por Jordi Pujol en los años de Pasqual Maragall, el renacimiento del Àrea Metropolitana de Barcelona (AMB) es una oportunidad de oro para nuestra comarca. Es la administración que ha diseñado los equipamientos más potentes de los últimos años, que proyecta y ejecuta mejoras urbanísticas relevantes, que se encarga de la gestión de parques y playas, de las líneas de autobuses y carriles bici… Sirva como ejemplo el aparentemente simple carril bici que une Esplugues con la Diagonal de Barcelona, una demostración de cómo las actuaciones con visión metropolitana pueden remendar costuras abiertas desde hace décadas.

Aún así, esa misma obra también muestra un reverso que no debemos olvidar. El cuidado con el que se ha esmerado el ente metropolitano contrasta con la dejadez del Ayuntamiento de Barcelona, que tiene sin asfaltar un tramo de apenas 100 metros que se convierte en un lodazal cuando llueve. Una anécdota que demuestra la poca atención que le dedica el Consistorio de la capital (antes Trias, ahora Colau, lo mismo da) a lo que queda más allá de sus límites municipales.

Esa mirada por encima del hombro de los de la capital no debe desanimar a los municipios colindantes. En el Baix Llobregat estamos acostumbrados al ninguneo. Quisieron convertir L'Hospitalet en su patio trasero pero el trabajo de varias décadas ha convertido el sur de la ciudad en la puerta de entrada que embelesa con la arquitectura de plaza Europa a todos los que llegan desde el aeropuerto. Seguramente esos turistas creen que ya están en Barcelona. Nosotros sabemos que no lo es. Saquemos pecho con orgullo de nuestra tierra y de todo lo que ha mejorado en los últimos años pero sin olvidar que el Baix Llobregat y L'Hospitalet serán metropolitanos o no serán.

La força del nord

Lluís Gutiérrez
Director-gerent de 'La Bústia' (labustia.cat)

En una comarca plena de contrastos, el nord s'ha fet gran, rep cada vegada més pressió en diferents àmbits, i es reivindica.

S'HA FET GRAN. Des dels anys '90 fins al 2008, la població, la construcció urbanística i les infraestructures al Baix Llobregat Nord – els vuit municipis que van de Sant Andreu a Collbató - no van parar de créixer. Un fet va marcar la zona i la comarca: la implantació de Seat l'any 1993. Els pobles van experimentar grans canvis buscant l'equilibri amb els serveis que demanaven els veïns. Després de l'aturada per la crisi, es va activar la construcció de polígons i la implantació d'empreses. En aquests moments hi ha zones industrials, especialment logístiques, en plena expansió liderada per Sant Esteve, Martorell i Abrera. També es tornen a veure grues per la construcció d'habitatges i moviment en l'activitat laboral i econòmica.

PRESSIÓ. El que neguiteja la societat conscient del que ens arriba i les institucions municipals és la pressió que rep. Preocupa la protecció al paisatge natural, rural i ambiental d'una zona que viu de cara a Montserrat que vol conservar els seus actius mediambientals i turístics. Hi ha projectats eixos viaris i ferroviaris, com el Quart Cinturó, la ròtula Abrera-Martorell per on ha de passar un nus de carreteres, algunes amb desdoblament, futures vies de tren de transport de mercaderies i, fins i tot, una ampliació de l'autovia que es va conèixer aquest estiu. Una pressió d'interessos econòmics i industrials que ajuntaments i entitats vigilen, alegen i alerten.

ES REIVINDICA. Si la comarca és com una família, al Baix Llobregat, el nord ha estat el germà petit que no se li ha tingut massa en compte. Un territori que ha anat a remolc dels seus germans grans, tant en recursos com en presa de decisions. Un germà petit que reivindica, una vegada més, la seva força. Els que vivim més a prop de Montserrat, veiem el centre i sud de la comarca relativament a prop i, alhora, lluny. Aquests i altres factors sumen perquè, tingui o no a veure amb la situació política que estem vivint, part de la societat civil i política del nord es constituís en plataforma el juliol de 2017 per reivindicar una comarca pròpia que encarés els reptes de futur. De manera simbòlica i amb opinions diverses, com no podia ser d'una altra manera, però que evidencia una realitat territorial diferenciada que la resta de la comarca ha de tenir molt en compte.

UNA IMATGE D'ABRERA AMB MONTSERRAT AL FONS | AJUNTAMENT D'ABRERA

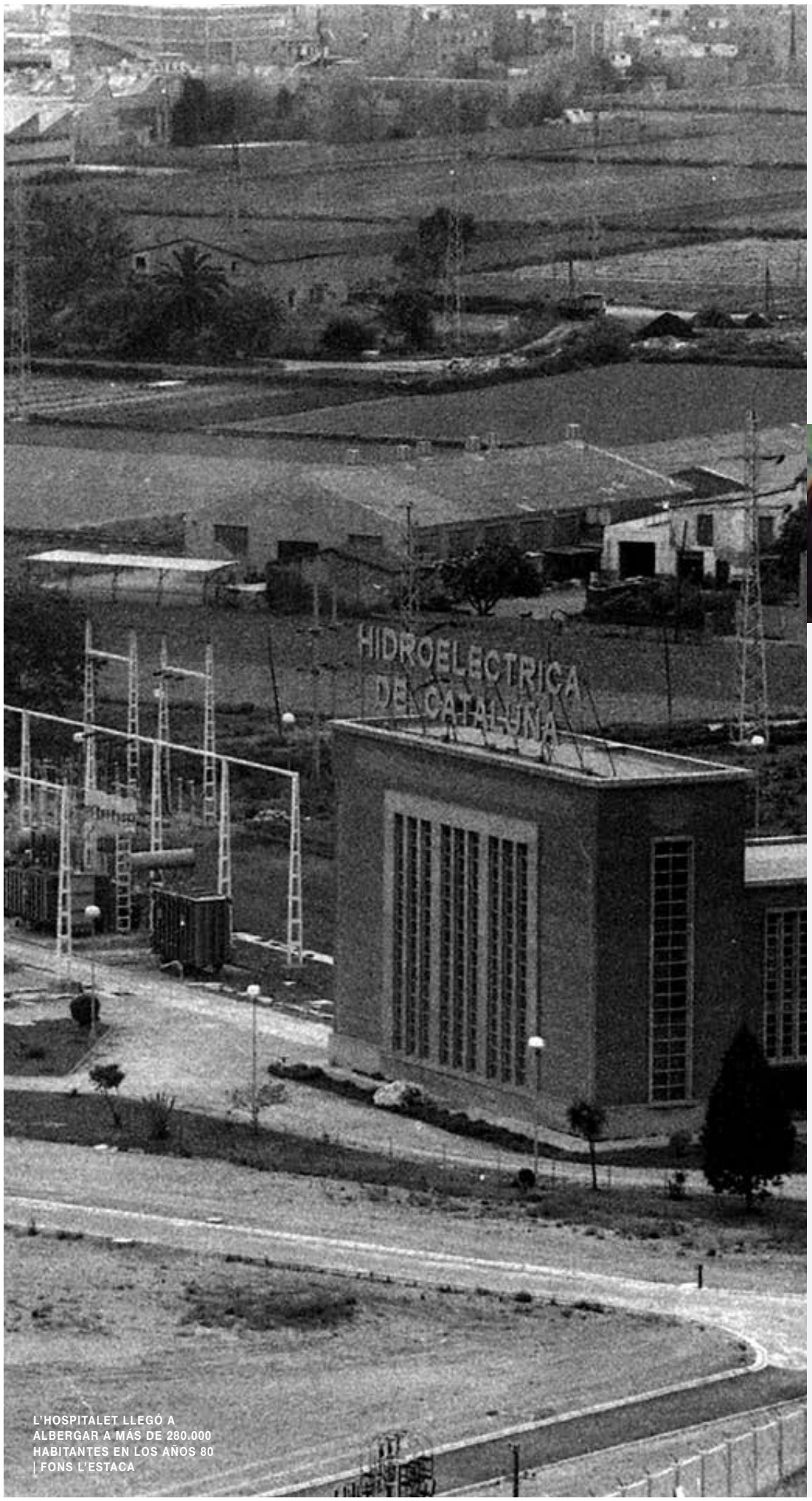

L'HOSPITALET LLEGÓ A ALBERGAR A MÁS DE 280.000 HABITANTES EN LOS AÑOS 80 | FONS L'ESTACA

40 años sin tradición de pluralismo mediático en L'Hospitalet

L'Hospitalet de Llobregat presume de ser la segunda ciudad de Catalunya en número de habitantes, pero no puede vanagloriarse de contar con un medio local de proximidad de gran alcance y consolidado, más allá de los medios de comunicación de propiedad municipal.

Es verdad que los hospitalenses también contamos con el mensual gratuito Línia L'H o la revista cultural Viu L'Hospitalet, pero el primero se edita fuera de la ciudad y la segunda apenas aporta contenidos de actualidad. La labor que realizan los y las periodistas que engloba la marca pública LH digital (https://lhdigital.cat/), por tanto, es de una gran responsabilidad, en la medida en que son los únicos profesionales que disponen de los recursos de toda la ciudadanía para dar cuenta de lo que ocurre en la ciudad con frecuencia, cantidad y variedad de contenidos.

Eva Jiménez
Periodista y presidenta de la asociación Foment de la Informació Crítica de L'Hospitalet

Los intentos que se han sucedido a lo largo de la democracia en L'Hospitalet por crear un medio de comunicación local que complementara el trabajo realizado desde los medios públicos no han fructificado. Uno de los más ambiciosos, tanto por el número de personas implicadas como por la vocación de independencia y espíritu crítico, fue el semanario L'Estaca, del cual hemos celebrado justamente 40 años este 2018, pero que sólo llegó a imprimir 15 números por falta de financiación.

Es cierto que ha habido intentos comarcales que han incluido y siguen incluyendo a L'Hospitalet en su ámbito de cobertura, como El Llobregat o El Far, pero no puede negarse que en estos casos L'Hospitalet constituye una ciudad más entre los 30 municipios que conforman la comarca del Baix Llobregat y, como nos recuerda la sabiduría popular, 'quien mucho abarca, poco aprieta'.

El hecho de no contar con pluralidad de medios de comunicación en una ciudad con la dimensión poblacional de L'Hospitalet constituye un hecho muy grave, a juicio de la asociación que represento. Porque el pluralismo, el contraste de voces, de miradas, de percepciones, nos permite conocer mejor la realidad que nos rodea, y esto resulta imprescindible para poder tomar decisiones fundamentadas y acertadas sobre lo que nos afecta a todos y todas.

Muchas son las hipótesis que se han barajado para intentar comprender por qué a la gran mayoría de los habitantes de L'Hospitalet no les interesa informarse ni, mucho menos, pagar por información de calidad: ausencia de población identificada/encariñada con la ciudad y poder adquisitivo, liderazgo de Barcelona, poder político incapaz de asumir la crítica y apoyar medios independientes, falta de conciencia cívica, etc.

Lejos de desanimarse, FIC-LH se ha planteado un reto, y es conseguir que existan más medios de comunicación locales, y lo ha hecho creando la Estrella de L'Hospitalet (www.estrellalh.com), con el espíritu de L'Estaca y, esperemos, con la colaboración de un número cada vez más creciente de ciudadanos y ciudadanas conscientes de lo que vale la calidad informativa, y de partidos políticos que realmente crean en el valor del diálogo y el intercambio de pareceres para la supervivencia de la democracia. Hoy, como hace 40 años, la democracia sobrevivirá sólo si todo el mundo ponemos de nuestra parte.

SECTOR TORRE DE LA VILA, DE SANT BOI, EN EL AÑO 1976 | AJUNTAMENT DE SANT BOI

El valor de la primera trinchera

En estos tiempos que el oficio de político está tan denigrado, hay que poner en valor el trabajo y la dedicación de los electos municipales que se aventuran a trabajar para su municipio con mucho coste y pocos réditos. Difícilmente hoy existe la ilusión y el entusiasmo por entrar a gobernar los diferentes municipios como había hace 40 años. La recuperación de los ayuntamientos democráticos fue un hito emocionante en nuestras calles. Ver a líderes antifranquistas encaramarse a los gobiernos de nuestras ciudades, escuchar un lenguaje diferente en el que la participación y la voz de los vecinos empezaba a ser tenida en cuenta o descubrir cómo si había dinero para asfaltar calles o recuperar zonas verdes, son recuerdos que nos hicieron conectar con aquella nueva clase política que era tan diferente a la anterior. El trabajo de los primeros ayuntamientos democráticos fue extraordinario tanto en recuperación cultural, social o urbanística. Hay excepciones, como los primeros amigos de lo ajeno que se aprovecharon del cargo, pero en general la actuación de los primeros ediles fue de notable alto y lo notaron la mayoría de las ciudades, especialmente aquí en el Baix Llobregat, donde el cambio experimentado ha sido evidente. Después llegó la crisis económica, el desencanto y un alejamiento claro entre los gobernantes y los vecinos. Aquel clima de entendimiento que había en los primeros años de democracia ha dado paso a un recelo y un distanciamiento provocado por la propia evolución de la sociedad. Hoy los ciudadanos son mucho más exigentes con sus gobernantes y éstos tienen también más problemas en sus arcas para poder hacer todo lo que quisieran. Llegados a este punto, insisto en poner en valor el trabajo de los ediles. Es la primera trinchera de aquellos que se quieren dedicar a la política. Es el espacio donde el contacto con los ciudadanos es más próximo. El lugar donde se palpa mejor que en ningún otro lugar la respuesta de la opinión pública y donde se hacen los mejores dirigentes políticos. En estos días de celebración de los 40 años de ayuntamientos democráticos hay que valorar el trabajo realizado por todos estos ediles, algunos con mejor maña que otros, y animar a la gente joven a que no de la espalda a la política y no dude en implicarse en la vida municipal. No hay nada mejor que trabajar de forma colectiva para la comunidad y poder ver los resultados del trabajo a corto plazo. Defendiendo las ideas y los valores que se quiera, pero persiguiendo un fin tan loable como mejorar la ciudad en la que vives. Es el premio de estar en la primera trinchera.

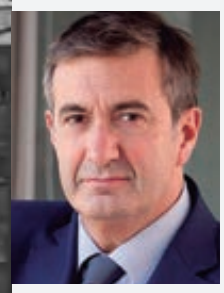

Jordi Juan
Periodista.
Vicedirector de
'La Vanguardia'

Un bon moment per a la comarca

Òscar Manresa
Xef afincat a la comarca i propietari del Kauai (Gavà)

El creixement del Baix Llobregat ha estat un creixement progressiu on diversos col·lectius han estat implicats i els quals han ajudat que aquest desenvolupament es pugui dur a terme de la millor manera possible.

Quan vaig arribar per instal·lar-me amb la meva família a Gavà, al voltant dels anys 90, la comarca estava en fase de desenvolupament. Començava a desenvolupar-se econòmicament i empreses com SEAT o Phillips van ajudar molt a què aquest desenvolupament fos factible. Gràcies a aquest desenvolupament econòmic es va poder millorar les infraestructures, cosa que va ajudar a fer que la comarca fos més atractiva i com a conseqüència els empresaris i turistes mostressin interès.

Des dels inicis, la indústria ha estat un punt fort de la comarca, però no s'ha estancat i ha sabut evolucionar, ja que empreses com Amazon s'han fixat en la comarca i han decidit instal·lar-s'hi per dur a terme els seus projectes. I no només l'àmbit industrial funciona també el turístic, ja que la comarca gaudeix d'una gran varietat d'establiments hotelers, activitats d'oci i espais gastronòmics que no tenen res a envejar a la ciutat de Barcelona.

Actualment empresaris i turistes nacionals i internacionals es fixen en la comarca del Baix Llobregat tant per activitats d'oci com per projectes empresarials i això es veu reflectit en un dels informes de la cambra de comerç de Barcelona on afirmen que "El baix Llobregat té una evolució econòmica sana i amb un progressiu ascens i millora".

Des del meu punt de vista el Baix Llobregat ha sabut transformar les bones qualitats de l'entorn i potenciar-les al màxim i tot aquests canvis han estat gràcies a la feina ben feta i del treball en equip. Actualment estem gaudint d'un bon moment a la comarca i esperem que sigui així per molts anys més.

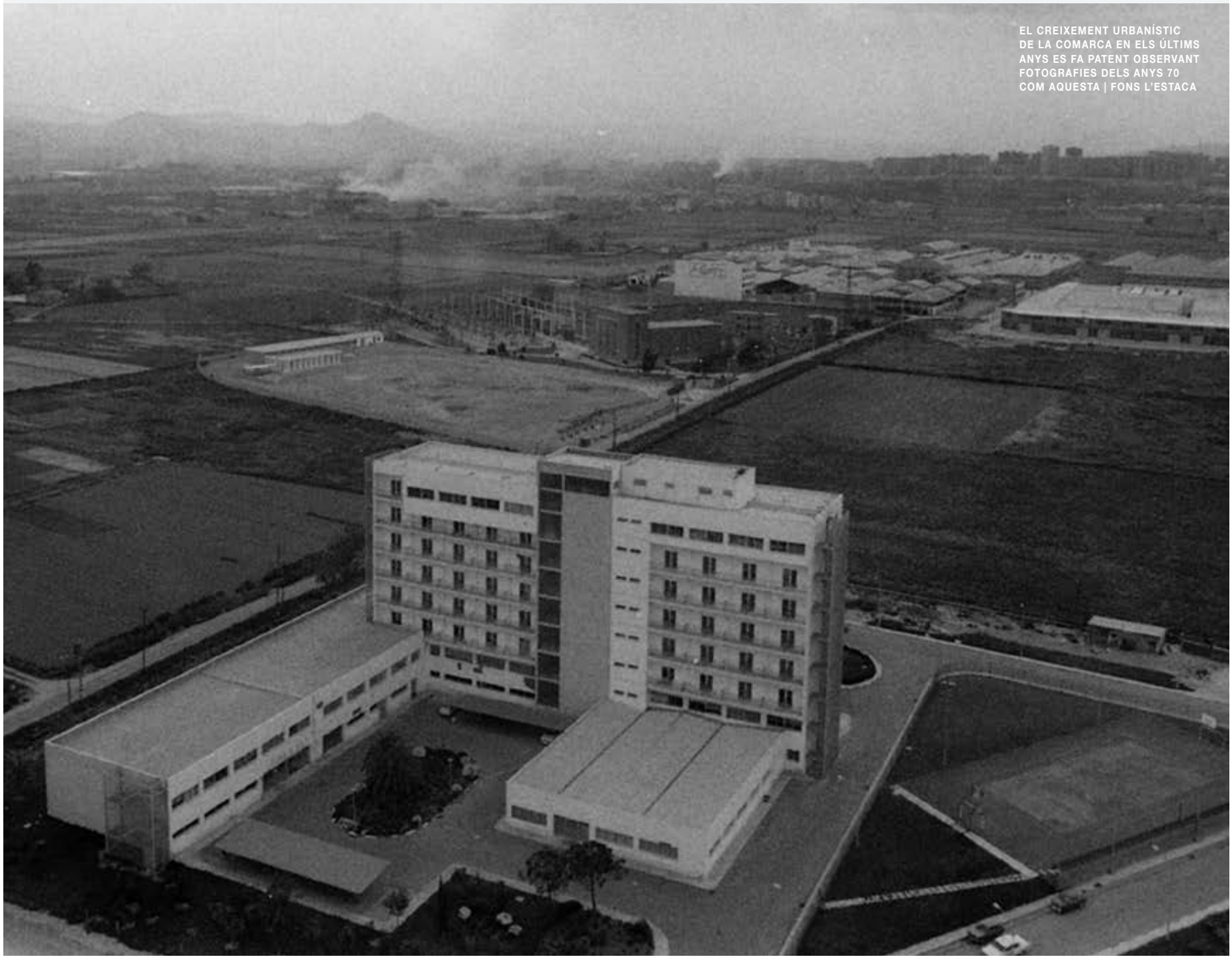

EL CREIXEMENT URBANÍSTIC DE LA COMARCA EN ELS ÚLTIMS ANYS ES FA PATENT OBSERVANT FOTOGRAFIES DELS ANYS 70 COM AQUESTA | FONS L'ESTACA

Aquellos descampados

José Ángel Martos
Periodista y director de la editorial Diëresis

Cuando mi padre decidió que había llegado el momento de que aprendiera a conducir, recién cumplidos yo los dieciocho en 1985, no tuvo suficiente con apuntarme a la autoescuela más próxima. Quería enseñarme personalmente y decidió hacerlo los fines de semana en un lugar al que muchos progenitores del Baix llevaban a sus hijos, para hacerles partícipes de todo un ritual de transmisión del conocimiento.

Aquel territorio en el que las sacrosantas llaves del coche paterno pasaban de manos, con la misma gravedad que la espada de un caballero medieval, eran los descampados detrás de la Braun, una tierra de nadie en la frontera entre Esplugues (nuestro pueblo) y Sant Joan Despí. Un espacio donde no había que temer percance alguno, pues allí nunca había un alma y la aparición de un urbano resultaba altamente improbable. Era una zona muy amplia (más que un barrio entero) y disponía de multitud de pequeñas rectas asfaltadas, ignoro el porqué. Allí yo, y otros tan novatos como yo, podíamos experimentar con los pedales y calar el motor –por nuestra falta de pericia con el embrague– sin provocar ningún desaguisado. Ese lugar, para mí entrañable, hoy ya no existe. La construcción de la sede de TV3, decidida aquel mismo año, acarreó un proceso de urbanización por el que ese gran descampado, testigo de nuestros primeros y bruscos acelerones, se llenó de gigantes de ladrillo, incluidos hoteles y un barrio de pisos residenciales, que nos parecían un lujo extraterrestre a quienes habíamos nacido en las atestadas colmenas de la cercana Ciudad Satélite de San Ildefonso.

El paso del tiempo nos obsequia con extraños guiños: en los últimos años he vuelto a conducir mucho por ese mismo lugar y también con mi padre. Hoy, convertido en vía de acceso hacia los edificios citados y la autopista, siempre llevo yo los mandos y le transporto a él – que un día, ya jubilado, decidió sabiamente retirarse de la conducción –hasta el hospital Moisès Broggi. Este centro –su segunda residencia, como solemos bromear– ha completado la absoluta urbanización de la zona.

Echo de menos aquellos descampados, que eran omnipresentes en la dislocada geografía de Esplugues, Cornellà y las demás poblaciones del Baix. El mítico descampado del Rayo Amarillo, por ejemplo, con el macizo cine Sandor al otro lado de la calle. Y los muchos que abundaban por toda Cornellà, en los que el Día de San Juan se erigían multitud de hogueras alimentadas con los muebles desahuciados. Una de nuestras excursiones familiares preferidas, cuando llegaba la noche del 23 de junio, consistía en una ruta por las hogueras, y la hacíamos en coche, para tener tiempo de verlas todas.

Aquello era tierra de nadie, sí, y con escasos retales de verde vegetación, el escaso porcentaje de naturaleza al que teníamos derecho los que vivíamos allí. Aun así, supimos hacer nuestros aquellos descampados y disfrutarlos. Hoy se encienden muy pocas hogueras, ni en el Baix ni en Barcelona. Y tampoco quedan explanadas, víctimas de la voracidad inmobiliaria.

Los descampados resultaban un borrón para el urbanismo de los ayuntamientos y una oportunidad dorada para los constructores. Pero para nosotros – los niños de los setenta, los adolescentes de los ochenta – tenían la condición de oasis en la agresiva ciudad, un paréntesis que nos conectaba con el campo perdido y que, en su rala desnudez, nos permitían transformarlos en cualquier lugar soñado para dejar volar nuestra imaginación. Hoy, si pudiera, volvería con ilusión y nostalgia a los descampados del Baix.

UNO DE AQUELLOS DESCAMPADOS DE LOS QUE NOS HABLA EL AUTOR DEL ARTÍCULO. EL DE LA FOTO ES DE SANT BOI | AJUNTAMENT DE SANT BOI

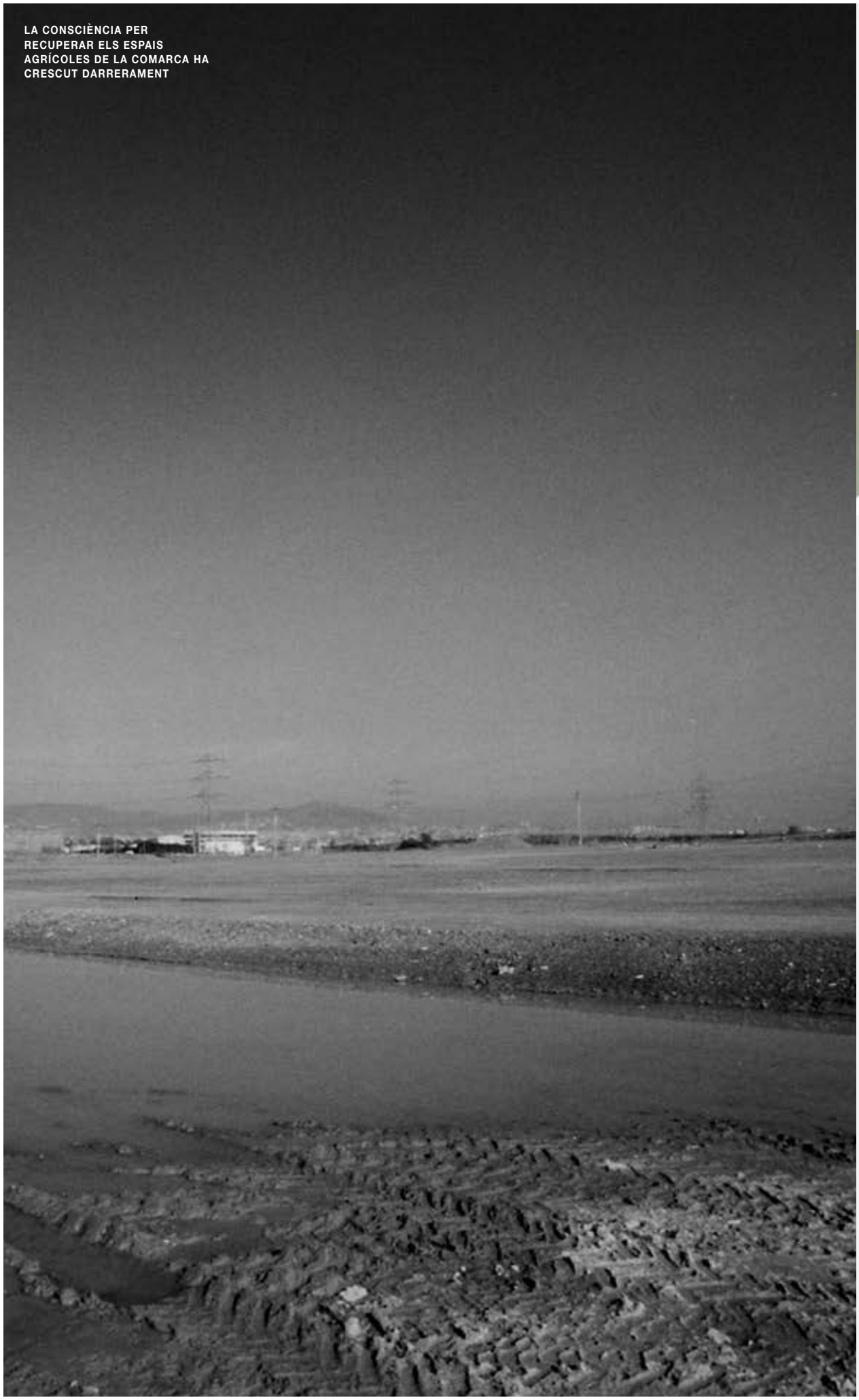

LA CONSCIÈNCIA PER RECUPERAR ELS ESPAIS AGRÍCOLES DE LA COMARCA HA CRESCUT DARRERAMENT

Revolució gastronòmica al Baix Llobregat

Des de fa uns anys, molts cuiners del Baix Llobregat, entre els que m'hi trobo, ens preguntem com poder atraure als barcelonins, que tant els costa sortir de la gran urbs i descobrir una comarca tan propera com la nostra. Sembla que només hagin de marxar lluny per trobar un entorn rural, quan a pocs quilòmetres de Barcelona tenen un indret rural i natural com és el Baix Llobregat. Perseguint aquest objectiu, els xefs de la comarca portem també molt temps treballant per mostrar el nostre territori des dels nostres establiments, i a través de les nostres cuines. Jo, personalment, considero que la millor via per aconseguir aquesta fita, per atraure a barcelonins, però també a altres públics de dins i de fora de Catalunya, és la ferma aposta per qualitat.

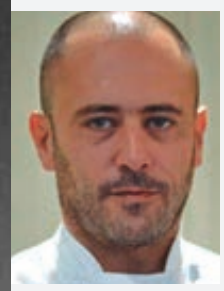

Albert Mendiola
Xef propietari del restautant 'Marimorena' de Sant Boi i Cuiner de l'Any 2017

Som uns privilegiats, perquè tenim al nostre abast uns productes excel·lents. Treballem i vivim en terra fèrtil que és, des de fa molt anys, un "autèntic rebost" per a Europa. I per això, a les nostres cases de menjar -restaurants- estem potenciant el consum dels productes locals. A més, d'afavorir i donar valor a la feina dels pagesos del nostre entorn. Per això, és fonamental pagar un preu just pels seus productes, que normalment no trobem a les grans superfícies. Perquè els pagesos, no només nodreixen les nostres cuines de productes frescos i de qualitat, sinó que també tenen cura del nostre paisatge, gestionen les nostres aigües i la biodiversitat de l'entorn.

La carxofa, com a producte bandera (o escarxofes com en diem aquí), és la que té mes visibilitat, però no ens hem d'oblidar d'aquesta biodiversitat que ens ofereix la nostra comarca: l'espàrrec de Gavà, la cirera de Torrelles i Sant Climent, el Pota Blava, el xai que pastura a Sant Ramón, l'oli d'Olesa, els calçots de Viladecans, els espigalls, els tomàquets d'estiu, les faves i pèsols a la primavera i tants productes que trobem cada temporada.

Ens hem agrupat i som més forts, amb iniciatives com el col·lectiu de Sabors de l'Horta, que enguany ja hi participen 54 restaurants; el CUBAT, grup de cuiners i amics del Baix que busca l'excel·lència culinària; l´AGTBaix, que organitza les jornades de Pota Blava i Carxofa Prat i moltes altres fires; les carxofades populars, els mercats de pagès... Tenim molt a oferir.

I el millor de tot, que tenim molt per fer bullir l'olla per molt anys més.

PLAÇA MAJOR DE GAVÀ PELS VOLTS DELS ANYS 80 | AJUNTAMENT DE GAVÀ

Ajuntaments democràtics, per fi, fa 40 anys

José Montilla
Exalcalde de Cornellà i expresident de la Generalitat de Catalunya

Aquella sí que va ser una jornada històrica. El 19 de abril de 1979 es van constituir els nous ajuntaments democràtics, sorgits de les eleccions locals celebrades el dia 3 del mateix mes. Fa d'això 40 anys i crec que convé que recordem la fita perquè allà va començar el redreçament d'aquest país. En el terreny democràtic, naturalment, però també en l'àmbit social, econòmic, cultural, etc.

El 6 de desembre de 1978 els ciutadans i les ciutadanes havien ratificat la Constitució en un referèndum que va omplir d'esperança la societat espanyola. S'iniciava un camí que ens ha portat on som. Ha estat una etapa plena de coses positives. Per descomptat que també hi ha hagut problemes, alguns de molt greus, en aquests 40 anys. Però en qualsevol cas, i sense deixar de recordar les reformes necessàries per posar la Constitució al dia i per encarar els reptes del segle XXI (tant diferents als de 1978), podem considerar que aquest ha estat el període més llarg de pau, prosperitat i progrés que ha viscut Espanya en el seu conjunt i Catalunya en particular.

Vaig tenir el privilegi de viure ben a prop aquells moments. Molt jove, i encara amb poc temps d'estada a Catalunya, vaig tenir la sort de participar en la construcció dels nous ajuntaments com Tinent d'Alcalde a Sant Joan Despí. Després, ja a Cornellà, en vaig ser elegit alcalde, càrrec que vaig exercir durant 19 anys. I primer president del Consell Comarcal.

Sempre explico que el lloc des d'on millor es viu la millora de les condicions de vida dels ciutadans és en l'esfera local. Més encara en aquells moments, en que estava tot per fer. Recordo aquella com una etapa intensa i difícil. I alhora, molt gratificant.

Veníem, al Baix Llobregat, d'una tradició obrera que ens havia format. Havíem après el valor de la negociació amb les lluites a les fàbriques protagonitzades pels sindicats,. Els avenços eren el resultat de la intel·ligència d'uns líders obrers que sabien que per arribar a bons acords, calia negociar, negociar i negociar. Que la negociació, a més, necessitava (sempre necessita) molta tenacitat, visió de conjunt i un treball unitari per aplegar les voluntats.

Amb aquestes idees, i amb el propòsit de modernitzar viles i ciutats i de retornar als seus habitants els drets, les llibertats i la dignitat que mai no haurien d'haver perdut, vam començar a gestionar les coses concretes del dia a dia. Calia tapar forats (en el sentit figurat però també literal) sense perdre de vista, però, una visió estratègica que necessitàvem per orientar el futur d'aquesta societat.

Ho fèiem amb acords i també amb discrepàncies amb els grups que estaven a la oposició. Però sense perdre l'esperit constructiu, basat en el respecte i l'afecte personal, que és sempre necessari per llaurar el camí del pacte i de l'acord.

I ho vam fer, i no es pot oblidar, amb la col·laboració intensa d'un teixit associatiu que, més enllà de les diferències sobre les mesures concretes que calia adoptar o sobre els mitjans materials que calia associar a les polítiques municipals, sempre va saber compartir objectius estratègics amb els nous ajuntaments.

És un bon moment per recordar-ho. És un bon moment –sense nostàlgies– per aprendre d'aquesta etapa històrica brillant del nostre país.

Cuarenta años del régimen de la transición

Javier Pérez Llorca
Abogado y editor de El Llobregat

Una mirada retrospectiva a los últimos cuarenta años, es una vida. Y si, como se me pide, se trata de rememorar la evolución de los municipios en la comarca del Baix Llobregat y L'Hospitalet, estaríamos hablando de muchas vidas. Un artículo como este, limitado a cuatrocientas palabras, tan solo me va a permitir esbozar un par de rasgos. Vamos a ello:

He empezado hablando de vidas, porque el asunto lo exige: mejorar las vidas de los Vecinos, fue lo que llevó a la acción política a quienes fueron concejales en las primeras elecciones municipales, empezando por 1979. Algunos, pocos, habían sido opositores clandestinos a la dictadura franquista; muchos otros se acababan de acercar, curiosos, a los partidos recién legalizados. Pero todos estuvieron dispuestos a presentarse a unas elecciones que les diera la posibilidad de gestionar el ayuntamiento de su localidad, sin importarles que, lo que cobraba entonces un concejal, eran cuatro perras.

Creo que es exacto afirmar que los primeros 20 años de ayuntamientos democráticos transformaron la comarca; retengo en la memoria el aspecto de Sant Boi en 1979: la inmensa mayoría de calles sin asfaltar, las rieras sin canalizar y cubrir, el alcantarillado por hacer, los polígonos industriales con accesos imposibles, los barrios de montaña sin orden ni legalización, sin servicios de ningún tipo… En fin: la mayor parte de infraestructura de la ciudad, por hacer. Se urbanizó Sant Boi, al igual que ocurrió en la mayoría de poblaciones de la comarca. Se trabajó para que los "suburbios de Barcelona" al sur del Llobregat se convirtieran en ciudades habitables, agradables. Y se consiguió.

La inversión que fue necesaria, exigió reformar las haciendas locales: crear o aumentar tasas e impuestos; los presupuestos municipales se multiplicaron por diez, por quince, por veinte…, respecto a los presupuestos municipales de 1979.

El incremento de gasto llevó aparejado el crecimiento de las plantillas municipales que ya con ingresos ordinarios multimillonarios, actualmente destinan del orden del 50% a pago de funcionarios. La actual organización municipal en la comarca tiene poco que ver con la existente en 1979

En estos 40 años la ilusión se ha ido consumiendo a medida que la burocracia se iba adueñando de las organizaciones municipales. Es poco romántico, sí; pero es un hecho. Yo tuve la suerte de ser concejal por primera vez en 1983 y vivir años de creatividad, riesgos e ilusiones. Eso fue necesario para lograr el confortable aburrimiento de nuestras actuales administraciones. Lo digo con ironía, pero con respeto: estamos mucho mejor que estábamos. Es un hecho.

En estos tiempos en que escucho hablar peyorativamente del "régimen de la transición", solo puedo justificar esas opiniones por la falta de experiencia trágica de las nuevas generaciones que compiten por gobernar; pontifican sobre la guerra civil y el franquismo, quienes no vivieron ni lo uno ni lo otro. Creo sinceramente que el último medio siglo de España es el mejor de la historia del país, en términos de desarrollo económico, distribución de la riqueza y democracia. Los 40 años de municipalismo democrático son una historia de éxito.

UNA IMAGEN DE LA VARIANTE BV2002, CON SANT BALDIRI AL FONDO | AJUNTAMENT DE SANT BOI

MANUEL PIÑAR CRITICA LAS DIFICULTADES QUE TIENEN LOS JÓVENES PARA ACCEDER A UNA VIVIENDA | FONS L'ESTACA

El acceso a la vivienda hace 40 años y ahora

Manuel Piñar López
Presidente de la Federación de Asociaciones de Vecinos de L'Hospitalet

Hace 40 años soplaban vientos de libertad, eran tiempos de ilusión y esperanza, salíamos de la larga y oscura noche de la dictadura; votábamos nuestros primeros Ayuntamientos democráticos.

Paradójicamente comenzaba la primera crisis del Movimiento Vecinal, ahora muchos de los que habían sido nuestros compañeros o compañeras y dirigentes, eran ediles y regidores. Hubo incluso quienes cuestionaron la necesidad de que nuestras Asociaciones Vecinales continuaran existiendo; no tardamos en darnos cuenta de que de no existir habría que inventarlas, ya que ahora no coincidíamos en el mismo camino a seguir para alcanzar el objetivo de mejorar nuestras ciudades y la calidad de vida de nuestros vecinos y vecinas.

Se nos hizo extraño tener que debatir sobre la falta de equipamientos, necesidades, impuestos, etc., temas en los que hasta ese momento estábamos en completo acuerdo, nos fue aún más difícil llegar a entender las razones que se nos daban (recursos económicos, competencias …); en cualquier caso los que habíamos luchado por la democracia fuimos capaces de colaborar, unas veces desde el acuerdo y otras muchas desde la discrepancia, pero siempre con voluntad de avanzar en beneficio de la ciudadanía.

Hoy, cuarenta años más tarde, volvemos la vista atrás, a veces con nostalgia, porque aunque hemos avanzado en muchos aspectos continuamos reivindicando los mismos temas y necesidades, hoy nos continua preocupando la vivienda a la que nuestros jóvenes no tienen oportunidad de acceder por razones de precio, hoy nos alarman los desahucios, hoy nos preocupa el sistema público de salud que ha sido brutalmente recortado con la excusa de la crisis, hoy como ayer nos continua preocupando nuestra enseñanza pública recortada, hoy como siempre exigimos calles limpias, iluminadas, asfaltadas y seguras; hoy más que nunca los vecinos y vecinas de nuestros barrios piden ser oídos por sus Ayuntamientos y quieren participar en la vida de su localidad.

Es sabido que nuestras Asociaciones de Vecino/as no están en su mejor momento, es posible que en algunos casos se haya perdido la ilusión de aquellos tiempos; pero lo que no perderá nunca el Movimiento Vecinal es la esperanza de una sociedad más justa. Puede que un día las Asociaciones Vecinales desaparezcan tal y como las hemos conocido, pero nunca desaparecerá el Movimiento Vecinal, resurgirán con otro formato con nuevos métodos, porque mientras en nuestros barrios haya alguna carencia las vecinas y vecinos se organizaran para intentar resolverla, "porque vale la pena luchar por lo que va le la pena tener".

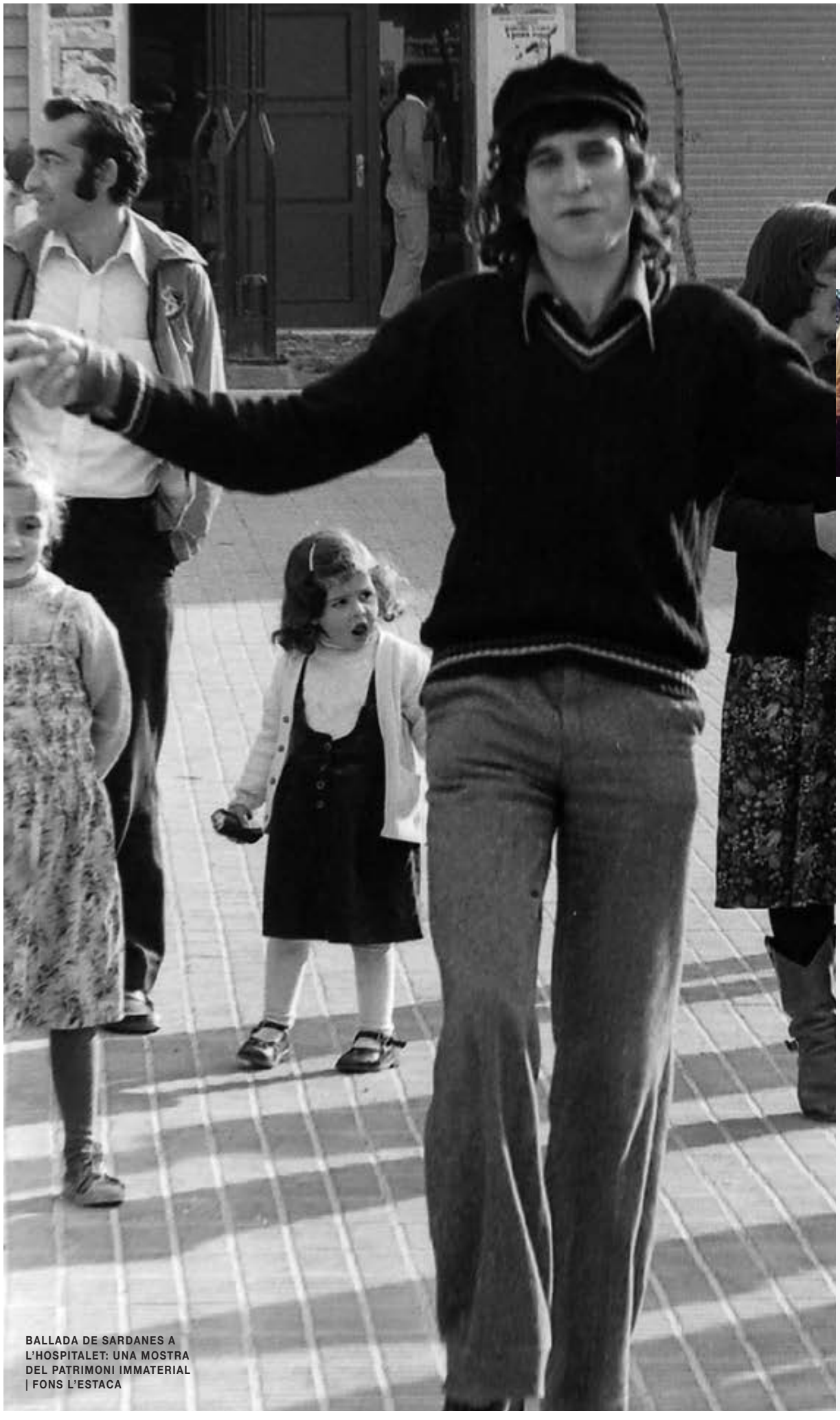

BALLADA DE SARDANES A L'HOSPITALET: UNA MOSTRA DEL PATRIMONI IMMATERIAL | FONS L'ESTACA

Un patrimoni històric per usar

Soc relativament nova al Baix Llobregat, només fa quinze anys que, fugint de Barcelona i a la recerca d'un lloc per viure amb qualitat, vaig descobrir Sant Joan Despí. Em sento contenta de l'opció que vàrem triar la meva família, especialment perquè visc en un entorn propici per a la feina a la que em dedico: la gestió cultural i la comunicació. La meva vida esta impregnada d'un concepte: l'emoció estètica del paisatge , i d'un objectiu vital: donar valor al Patrimoni Cultural i també l'Immaterial que tenim als nostres pobles, a la nostra societat.

M. Carme Polo i Vives
Periodista

El Baix Llobregat té un ampli Patrimoni Monumental Cultural , amb 57 monuments històrics catalogats, alguns d'ells com a Bé Cultural d'Interès Nacional i un excepcional Patrimoni Mundial per la UNESCO, la Cripta de Gaudí de la Colònia Güell. No els he visitat tots, encara, però he esbrinat que s'han destinat molts recursos a rehabilitar-ne alguns, a obrir-los al públic, a fer-ne promoció i a tractar de transmetre a les generacions futures la rellevància de salvaguardar la nostra història.

Posar-los maco però, no és suficient. Si agafem un edifici, el rehabilitem, el pintem, el condicionem i després en tanquem la porta, no serveix per gaire res. Aquests monuments han de recuperar, en la mesura del possible, la seva funció dins la societat. Evidentment un castell no tornarà a ser la seu d'un compte o d'un noble, ni els grans casalots podran ser ocupats per una sola família, però s'han de buscar utilitats, usos compartits amb els veïns que viuen al costat, amb la societat que ha fet possible que arribés als nostres dies en bones condicions.

Avui, el focus del Patrimoni Cultural no és solament la preservació i la protecció dels monuments. S'ha revelat molt més important ser capaços de trobar noves activitats per fer en els edificis històrics i per a trobar nous usos en aquest edificis antics. En dues paraules: readaptar l'ús.

A Sant Joan Despí ho han entès molt bé i ho apliquen a dos de les joies modernistes que donen color i prestigi a la ciutat: Can Negre i la Torre de la Creu. La masia modernista de Can Negre acull diverses activitats culturals (jo em sentia a la gloria quan vaig anar durant una temporada a compartir classes d'anglès amb altres veïns i veïnes del poble) i també acull el Centre Jujol i l'Escola Municipal d'Art. La Torre de Creu és la seu de l'Escola d'Idiomes moderns de la Universitat de Barcelona i també ofereix altres cursos d'art, història i ciències de la salut, entre altres.

Aquests dos edificis històrics són accessibles a tothom, els compartim, segueixen formant part de les nostres vides. Son un patrimoni cultural viu, amb ànima, amb emoció estètica.

La absurda polémica de la zona 1

José Polo
Corresponsal de La Vanguardia en el Baix Llobregat y L'Hospitalet

En estas páginas El Llobregat recoge la entrada de 18 municipios metropolitanos a la llamada zona 1 de transporte público a partir del 2019. Hasta ahora formaban parte de la zona 2. Esto significa pasarán a pagar la mitad por sus billetes. Como contrapartida, los ciudadanos de estas poblaciones se harán cargo del impuesto metropolitano. Cada consistorio decidirá si lo incluye en la factura del IBI o bien se cobra mediante otros procedimientos.

Esto ha suscitado todo tipo de comentarios entre algunos ciudadanos irritados por la obligación de afrontar un nuevo tributo. "¿Por qué debo pagar más de IBI si yo no utilizo el transporte público?", se han preguntado varios vecinos. Son críticas absurdas. ¿Por esa regla de tres las personas que no tienen hijos pueden quejarse de la inversión en guarderías o becas comedor?, ¿y los que no utilizan el coche del desembolso del erario en carreteras? Los impuestos deben ser aportaciones individuales para costear los bienes colectivos y se calcula que en el área metropolitana de Barcelona mueren miles de personas cada año por la mala calidad del aire. En este contexto, se me ocurren pocas inversiones más necesarias que el transporte público.

Las críticas serían más razonables si versaran sobre la calidad y la fiabilidad del servicio, ambas mejorables. O sobre la falta de conexión entre municipios que se hallan a un lado y a otro del río Llobregat. También sobre el precio, pues independientemente de la zona sigue siendo demasiado caro, con un coste superior al de otras urbes europeas. También ha faltado transparencia por parte de las administraciones en la explicación de qué es el tributo metropolitano y cuanto dinero le supone a cada ciudadano. No hace falta negarlo.

Lo que también es un absurdo es el propio sistema de zonas, que traza coronas artificiales. Quizás es más justo pagar por el kilometraje recorrido. Este es uno de los cambios que propone la T-Mobilitat, con un billete electrónico que sustituirá al de papel para alegría de los trabajadores de las estaciones, que cada dos por tres se pelean con los antiguos tornos por donde se pica el abono. Pero el nuevo sistema lleva ya años acumulando retrasos. Ahora se habla del 2021 cuando se prometió que ya estaría en funcionamiento. Otro absurdo. Para mejorar el mientras tanto, bien han hecho ayuntamientos –y los ciudadanos, pues el movimiento nació en las calles- en luchar por dejar de ser zona 2 para entrar en la 1.

ESTACIÓN DE PUBILLA CASAS DE LA LÍNEA 5 DE METRO EN EL AÑO 1978, CUANDO SE PRODUJERON GRIETAS EN LOS EDIFICIOS AL PASO DE LOS CONVOYES | FONS L'ESTACA

CASA RURAL A SANT ESTEVE SESROVIRES | AJUNTAMENT DE SANT ESTEVE SESROVIRES

El Baix Llobregat i jo

La meva relació amb el Baix Llobregat és una relació de vida. És a dir, una relació de parelles, de fills, d'amics, de feines... Tot això i més ho he viscut al Baix al llarg dels anys mé s importants de la meva vida.

Anem a pams.

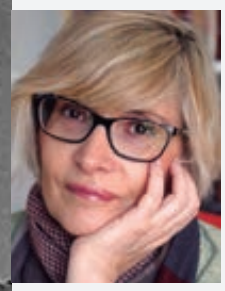

Núria Pradas
periodista i escriptora Autora de 'El aroma del tiempo'

Com no em canso de puntualitzar cada vegada que algú em defineix com "escriptora del Baix Llobregat", jo vaig néixer a Barcelona, concretament al Poble Nou i més concretament encara a la Rambla, un dels passeigs més bonics i entranyables de la Ciutat Comtal.

No és que em molesti que se'm defineixi com a baixllobregatina. Ni de bon tros. Però crec que els orígens, el lloc de naixença i els primers anys de la nostra vida ens marquen com a persones; ens fan ser com som i obviar com i on vam passar els primers temps de la nostra existència és deformar una mica la nostra imatge. El que som.

Els meus primers records de nena, doncs, són ben barcelonins. Però tinc molt clar i present el meu primer contacte amb el Baix Llobregat: va ser el dia del meu primer casament. Perquè jo em vaig casar en una ermita petita de Sant Boi i aquest fet, d'una manera o altra, va marcar el que vindria després: el meu treball durant anys a l'Escola Mestral de Sant Feliu de Llobregat, les primeres col·laboracions teatrals amb el TEI i amb el Grup de Teatre Enric Borràs; el trasllat a Sant Feliu amb els meus dos fills, els inicis, precisament a Sant Feliu de la meva carrera literària, el meu segon matrimoni, el naixement de la meva filla petita, el trasllat a Sant Esteve Sesrovires...

Del Baix Llobregat són els meus amics. També puc dir que ho són els meus fills (sobretot la petita, l'única que hi va néixer). I els meus néts han nascut al Baix.

En tots aquests anys, i ja en són una pila, he après a conèixer i estimar el paisatge del Baix Llobregat. N'he descobert racons únics. Racons que , avui en dia, són el rerefons de la major part de les meves vivències d'adulta, algunes de bones, altres tristes, com la mort de la meva mare que ens va deixar a Sant Esteve Sesrovires ara fa quatre anys.

Avui, la meva vida gira entorn de la meva família i de la meva feina. Cada dia miro cap a la Muntanya Màgica i penso en com sóc d'afortunada de viure-hi tan a prop. Moltes tardes passejo entre vinyes i rumio nous arguments i històries.

Viure al Baix Llobregat m'ha aportat serenor i m'ha obsequiat els millors anys de la meva vida.

A la Rambla del Poble Nou hi segueix vivint el meu germà, en aquell pis on jo també vaig viure fa tota una eternitat.

Com dic sempre, sóc ben bé de mar i muntanya.

PRIETO RECLAMA FER CIUTATS PER VIURE I NO PER ESPECULAR | AJUNTAMENT DE SANT FELIU

40 anys d'ajuntaments democràtics

Els ajuntaments van ser utilitzats pel franquisme bàsicament com a instruments de control de la població i com a facilitadors de l'especulació urbanística. Pel demés eren com un zero a l'esquerra.

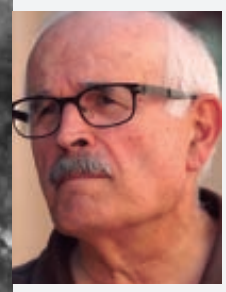

Frederic Prieto
Exalcalde de Cornellà

L'accés dels municipis a unes administracions democràtiques, ara fa 40 anys, va ser viscut com una consecució essencial i exultant. Tanmateix, la recuperació de la iniciativa arribava tard i en condicions precàries: municipis fortament endeutats, hisendes precàries, grans dèficits urbanístics i de serveis. La primera etapa va ser de lluita contra els problemes més urgents i per bastir una estructura econòmica viable.

A partir de la segona meitat dels 80 s'inicia un llarg període inversor per part dels ajuntaments. Rehabilitació urbanística, creació d'equipaments, gestió de serveis bàsics i de nous serveis socioculturals, van caracteritzar una anys de brillant gestió municipal que van modificar, més o menys profundament, la fesomia dels nostres municipis. Però també es van posar les bases d'una manera de fer que, avui, ens obliga a posar en crisi. Excessos immobiliaris, privatització de la gestió de molts serveis, sovint sense precaucions inspectores, excessos en la despesa de "la pedra", mentre la ciutadania renunciava a tenir la paraula en el pressupost i en els plans d'actuació, que passaven a ser temes altament tecnificats gens a l'abast de l'interès ciutadà. El risc és haver fet consumidors i no ciutadans. Haver fet ciutats per especular i no per viure.

Avui és evident que cal propiciar canvis en la forma d'entendre la gestió municipal. Tot i que sempre caldrà seguir invertint en la materialitat dels municipis, prioritzant els manteniments, caldrà posar l'accent en la participació de la ciutadania en la pròpia concepció de la ciutat, en l'elaboració dels plans i dels serveis i en el control de la seva gestió. Segurament cal aprofundir en el concepte de "pressupostos participatius", més enllà de les peticions arbitraries d'obres, sense cap debat. Caldrà elaborar projectes de recuperació de la iniciativa, i fins de la gestió, municipal dels serveis. Recuperar habitualment les audiències públiques i fins les consultes populars. Facilitar, en definitiva, un clima d'intercanvi d'idees en el si del municipi. I, perquè no?, participar en els grans debats polítics del país des del municipi, que és la unitat territorial bàsica de convivència.

COMO NO SE ACTÚE CON INTELIGENCIA Y RAPIDEZ, AL ESTAR GLOBALIZADO EL SECTOR INDUSTRIAL, NOS PODEMOS ENCONTRAR EN EL BAIX CON UN NUEVO DETROIT / FONS L'ESTACA

Algunos interrogantes sobre el futuro de la comarca del Baix Llobregat

Vicenç Rocosa
Responsable d'USOC al Baix Llobregat

El Baix Llobregat es hoy una realidad social y está reconocida como tal, pero no es así en la esfera política, ya que la administración de la comarca es un puzle, en la que se solapan varias administraciones como ayuntamientos, consell comarcal, diputación, área metropolitana y Generalitat.

La consecuencia de ello es que no existen instituciones de referencia salvo los ayuntamientos que votan directamente los ciudadanos, y muchos proyectos municipales, pero para que se puedan materializar deben tener el concurso de las demás instituciones y así poder desarrollarlos.

Este problema ha estado desde el origen, pero el futuro político de la comarca está hoy cuestionado; desde la zona norte de la comarca se promueve la segregación para crear otra entidad comarcal, en el resto de la comarca que es zona de gestión de la AMB se debate temas importantes como transporte, residuos, agua, etc,

Todo ello está acentuando la falta de un papel claro del Consell Comarcal que vive un aislamiento y ha dejado su principal función, que es liderar a los ayuntamientos de la comarca. Ahora está dejando de actuar en este papel que creaba complicidades con los movimientos sociales, sindicatos etc, los cuales tienen un espacio comarcal donde actúan sin un interlocutor institucional claro y lo que hoy es una evidencia, es la falta de un impulso comarcal y la falta de un proyecto de lo que quiere ser la comarca y su relación metropolitana.

En el Congreso realizado por el Centre d'Estudis Comarcal, "El Baix Llobregat a Debat" se elaboraron una serie de propuestas junto al reconocimiento de la importante economía de la comarca, como tercera en la aportación del PIB catalán.

Considero que hace falta promover nuevos instrumentos de intervención comarcal como una agencia de promoción económica, políticas activas de empleo que estén, bien conectadas con la formación profesional y un impulso a la formación dual. También, instrumentos de protección de la vivienda, si no se crean nuevos instrumentos de intervención en estos ámbitos comarcales, la comarca, como ámbito de gestión política y social, carecerá de sentido.

En las últimas semanas, se ha puesto en cuestión la principal industria de la comarca que es la automoción. Al confluir varios cambios a la vez, de diversos factores, que tendrá un impacto brutal sobre la actividad industrial del automóvil, como son los siguientes: eliminación de los motores de combustión en el horizonte 2040, cambios en la movilidad, coche inteligente, y la robotización más intensiva.

Todo ello pone, grandes retos sobre el futuro industrial de un sector completamente globalizado y como no se actúe con inteligencia, decisión y energía, nos podemos encontrar en nuestro territorio con un nuevo Detroit. Estamos a tiempo de evitarlo, pero no se puede perder ni un minuto en reaccionar, el futuro de la industria y del empleo depende de ello y la comarca se la juega en los próximos 10 años. La comarca lo supo hacer a finales del siglo XX y ahora debe volver a demostrarlo otra vez.

UNA ESCENA DEL DIA A DIA EN EL BARRI DE LES PLANES DE L'HOSPITALET | FONS L'ESTACA

Tres quartes parts viscudes

Com parlar dels 40 anys d'uns fets quan ni tu mateix n'has viscut tants? Algú diria que justament això és la tasca dels historiadors; parlar d'esdeveniments, personatges i processos d'una altra època, siguin propers en el temps o bé s'enfonsin segles -o mil·lenis- enrere. Rastrejar i indagar en el passat a partir de fonts diverses, des de documentació fins a restes arqueològiques, passant per les cada cop millor valorades fonts orals, una autèntica mina d'or per complementar la reconstrucció del temps pretèrit.

Ja t'avanço, estimat lector, que faré servir aquestes últimes. Vull ser sincer amb tu: jo no puc aportar cap experiència personal a aquest 40è aniversari de democràcia local. No hi era aleshores i, quan hi vaig arribar, allà pel 1987, em vaig prendre el luxe d'estar uns anyets a la bombolla de la infància i l'adolescència abans de ser conscient de què es coïa al meu entorn més pròxim -sí, sí, aquell que sovint desconeixem del tot-. Però si parlo de la vaga de Laforsa, ho faig a través de testimonis de primera mà recollits al llibre 'O tots o cap' de Cerdán, Ródenas y González; i si m'enorgulleixo de l'esperit combatiu del Baix i l'Hospitalet ho faig gràcies a documentals com 'El Cinturón Rojo' o perquè recordo que el Baix Llobregat acaba de celebrar el seu cinquè Congrés de Dones. O bé comparant les fotografies antigues incloses en aquest Anuari amb el paisatge actual i constatant el gran canvi que han experimentat les nostres ciutats gràcies a la feina i tenacitat dels veïns i veïnes.

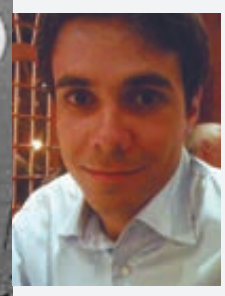

Francisco J. Rodríguez
Director de 'El Llobregat' i historiador

Però de tot això us en parlaran molt millor els 39 articulistes amb qui tinc l'honor de compartir aquesta secció. I què m'aporta aquest article, llavors, et preguntaràs, estimat lector. No puc parlar dels canvis experimentats al territori, però sí d'alguns dels seus resultats, els quals he pogut gaudir al llarg de la meva vida. Com a hospitalenc puc parlar d'aquelles tardes al parc de Can Buxeres jugant a fet i amagar o a futbol amb motxilles fent de porteries, dels matins de diumenge trastejant amb els pares a les paradetes del 'mercadillo' dels Pajaritos -complementats amb una fugaç visita al camp de l'Hospi per veure les segones parts dels partits quan baixàvem- o algun divendres a Bellvitge -sempre i quan ho permetés el calendari escolar-. Puc parlar de les obres de teatre i funcions al Catòlic i al Juventut, de les visites al carrer Progrés per comprar roba o de les lliguetes de bàsquet defensant els colors de l'equip del teu barri a Abrera, Martorell o Viladecans. Dels pares, castellanoparlants, comminant-te a respondre en català si algú es dirigia a tu en aquesta llengua o les visites puntuals a Montserrat amb el Carrilet. Estic segur, lector, siguis d'on siguis, que tot això ha accionat algun mecanisme al teu interior i te n'has sentit identificat.

Hem anat a millor, sí, però no caiguem en l'autocomplaença. Els estralls de l'eterna crisi han deixat un futur embrollat per a les generacions més joves, que hi treuen el cap amb inquietud. Una constant històrica, que dirien alguns. "*Qué va a ser de vosotros",* que diria el meu pare, perquè sa mare ja li deia a ell. Que què serà de nosaltres? El que nosaltres volguem -i ens deixin!-. Això al Baix Llobregat i l'Hospitalet ho saben prou bé.

PROTESTES A L'HOSPITALET PEL SOROLL DEL METRO | FONS L'ESTACA

CCOO Baix Llobregat: perspectives i desafiaments del 2019

Josep M. Romero Velarde
Secretari general CCOO Baix Llobregat, Alt Penedès, Anoia i Garraf

Ens trobem en un moment de canvis profunds i accelerats. Un procés de transformació integral que ens obliga a orientar polítiques, avançar en equitat i minimitzar impactes ambientals.

El context polític continua sent de màxima complexitat, amb incerteses i un alt risc de cronificació del conflicte existent. La paràlisi executiva i institucional dificulta la millora de les condicions materials de vida de la gent. No es corregeixen desigualtats i no es combat decididament que el 23% de persones a Catalunya visquin per sota del llindar de la pobresa. Els diferents factors i interessos polítics dificulten un diàleg sincer i fructífer i, mantenen la societat en un estat de tensionament i polarització.

Apostem per una Catalunya inclusiva i plural, volem recuperar espais de convivència i la cohesió social. Les identitats compartides que han construït Catalunya requereixen de drets que siguin defensats des de conviccions i valors no excloents. Cal construir un nou imaginari col·lectiu que, proactivament, recuperi espais i consensos bàsics, avui trencats.

La situació socioeconòmica continua marcada per la sortida definitiva de la crisi. Després d'una duríssima recessió econòmica que ha afectat de forma molt accentuada a les classes treballadores, continuem instal·lats en una realitat que s'expressa en forma de desigualtats i pobresa laboral, rotació i parcialitat, precarietat de condicions laborals als espais més febles negociació, afectant majoritàriament a dones i joves. Urgeix la creació de més i millor ocupació i que la millora evident i contrastada de la productivitat es reflexi als salaris.

Apostem per reforçar la negociació col·lectiva, recuperant els equilibris perduts a les últimes reformes laborals. Acords com que cap conveni estigui per sota de 14 mil euros anuals. Prioritats que van des de la prevalença del conveni sectorial; aturar la precarització de la subcontractació i empreses multi serveis, salut laboral, regular l'economia col·laborativa o avançar en igualtat, diversitat i drets LGTBI.

El diàleg social ha de contribuir a transformar l'actual model productiu, industrialitzar la comarca i integrar la formació professional per l'ocupació reforçant la FP Dual. Revertir les retallades als pilars de l'estat del benestar, impulsar un nou pacte pel turisme sostenible de qualitat o implementar el pacte de la reforma horària, son algunes de les apostes de disputa i intervenció en la distribució de la riquesa.

El 2019 també marcarà el futur polític del Baix Llobregat on el sindicalisme representatiu continua jugant un paper útil i rellevant. Les eleccions municipals expressaran un nou mapa polític, on haurien de sortir reforçats els valors vinculats al treball digne en igualtat d'oportunitats i propostes que vertebrin drets, donin resposta a l'emergència habitacional, a la pobresa energètica i a les llibertats a les nostres ciutats i pobles. Ha de ser un any per avançar de forma decidida en polítiques energètiques i de reivindicació d'un sistema de mobilitat planificat, metropolità, sostenible i segur que aposti pel transport col·lectiu amb preeminència del ferrocarril. Juntament amb la implementació d'infraestructures pendents gestionades de forma avançada i eficient, han de donar servei, cosir i cohesionar la comarca.

La globalització ens enfronta a un gran repte, establir mecanismes per aprofundir i consolidar la democràcia, mitjançant estructures d'integració per redistribuir el poder polític de forma eficient i cooperativa. Un horitzó de competències compartides, on avancem en polítiques metropolitanes i noves formes de governabilitat amb visió europeista.

Les CCOO continuarem reivindicant el treball, drets i igualtat i, participarem en apoderar una ciutadania crítica, compromesa i corresponsable amb una cultura i valors cívics i polítics profundament democràtics.

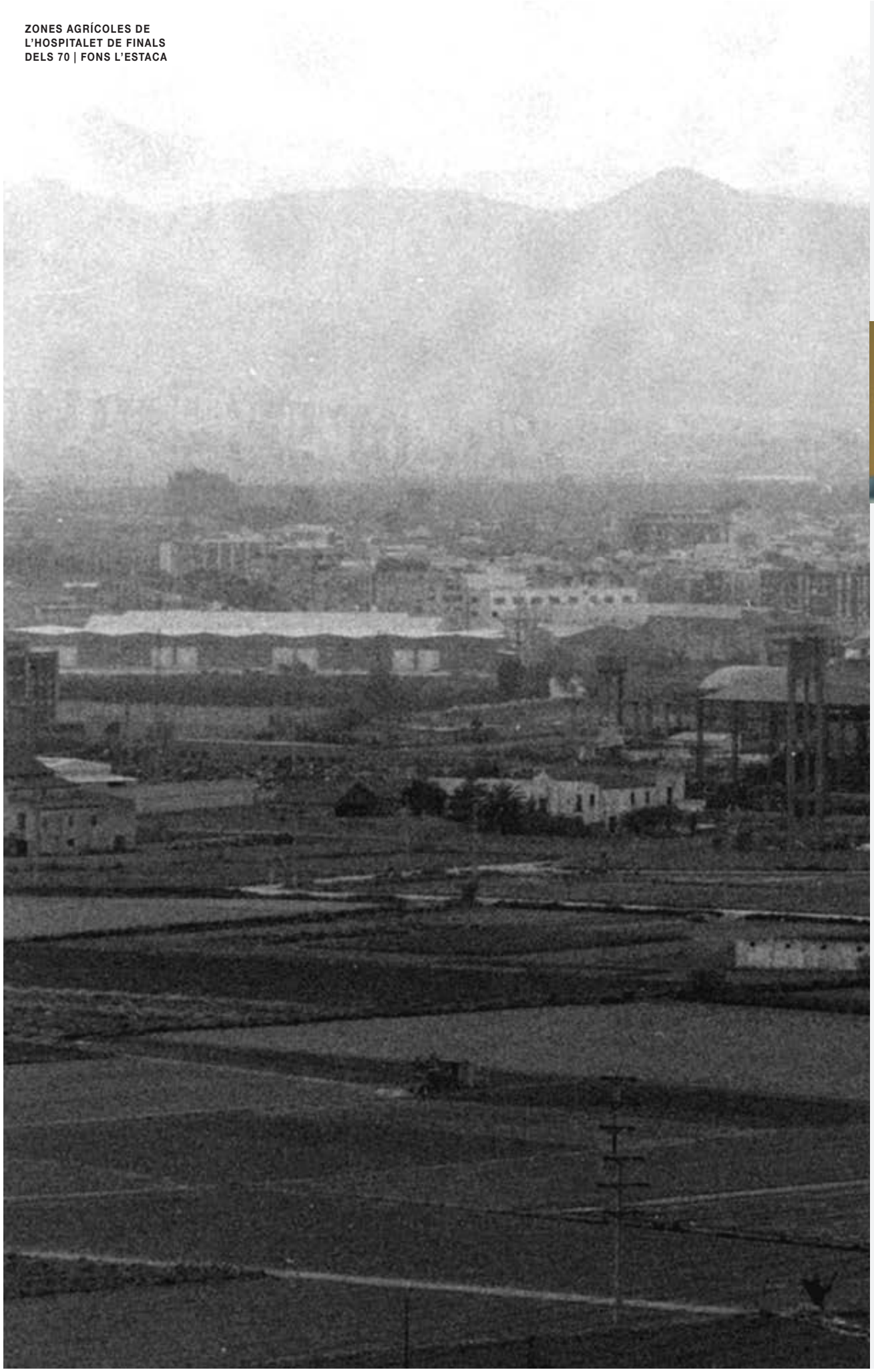

ZONES AGRÍCOLES DE L'HOSPITALET DE FINALS DELS 70 | FONS L'ESTACA

Present i futur del Parc Agrari del Baix Llobregat

El Parc Agrari del Baix Llobregat havia de ser un espai de promoció i reactivació de l'activitat agrària i així és com es va vendre al sector i a la ciutadania. Però al cap de vint anys ha estat tot el contrari del que es predicava.

Baldiri Ros
President de l'Institut Agrícola Sant Isidre i vicepresident de Foment del Treball

Alguns ja vam intuir que el Parc Agrari era un instrument intervencionista i limitant de l'activitat agrària i empresarial. Aquesta situació ens evoca als empresaris agraris limitacions al lliure exercici de l'activitat empresarial, prioritització de la protecció natural i el retorn de mètodes de producció propis el segle passat.

L'intervencionisme de l'Administració pública, tan en les activitats econòmiques així com en la propietat privada ens evoca règims que han estat fracassats.

El parc agrari va ser una imposició administrativa finançada amb diners públics en benefici d'uns pocs i, per tant, i hauria d'evolucionar d'un parc temàtic a un parc potent d'activitats econòmiques que generi riquesa i aliments i només amb això tindrem assegurat un entorn endreçat i útil.

Els productes del Baix Llobregat estan ben considerats per la ciutadania. Qualitat, garanties, seguretat, proximitat són elements atractius per al consumidor. Però han d'entendre que l'agricultura és una activitat econòmica, i el Parc enlloc d'intervenció ha d'esser incentivador de l'activitat productiva i facilitar les eines per a què es produeixi amb llibertat. El terme "parc" denota un objectiu de protecció i poc marge d'actuació. I si aquest és el model que es vol comunicar, el d'un parc temàtic per passejar i gaudir de l'entorn rural a costa de limitar i no pacificar-ho amb l'activitat econòmica que s'hi duu a terme, no té cap mena de sentit ni pot referenciar-se amb res. Per tant, el futur agrari del Baix Llobregat passa per la modernització, la innovació i una capacitat comercialitzadora amb empreses competitives i sostenibles. Només així serà possible el manteniment de l'activitat agrària..

Durant vint anys han volgut protegir el territori i ens hem quedat sense pagesos. Ara és l'hora de les persones, emprenedores i lliures i això sí que s'ha de protegir.

UNA ESCENA DE LA FESTA MAJOR DEL PAPIOL | AJUNTAMENT DEL PAPIOL

El Baix llobregat aposta per la cultura

Conxita Sánchez
Presidenta del Centre d'Estudis Comarcals del Baix Llobregat

El Centre d'Estudis Comarcals juga un paper cabdal en la cultura. Així va quedar palès el proppassat novembre a Sant Just Desvern on va tenir lloc el lliurament dels Premis de Reconeixement Cultural, que s'han conformat en la Nit de la Cultura del Baix Llobregat. Una 10na edició amb 93 nominacions que són l'essència del Premis i l'exponent de la vitalitat cultural de la comarca. Vint anys de reconeixements a la cultura de pobles viles i ciutats; compromís, creativitat i innovació que ens vam mostrar l'orgull de pertinença!

Aquest 2019 el Centre d'Estudis commemorarà 45 anys d'existència. Aquesta efemèride ens servirà per emprendre nous objectius, tot mantenint-nos com a referent cultural, propiciant el diàleg, facilitant vincles i establint estratègies que reforcin els valors del territori i de la gent que l'habitem; proposem un model col·laboratiu de treball enfront la societat de la competència.

Presentarem a primers d'any la publicació dels materials elaborats arran del procés participatiu del congrés El Baix Llobregat a Debat. Des de la modèstia, considerem que els materials que conté poden ser d'utilitat per adquirir un compromís cívic per a la millora de la comarca, ja sigui des del món associatiu, com des de les institucions públiques. Tanmateix continuarem amb les línies encetades d'estudi, divulgació i conservació del patrimoni i a més volem fer de la formació un eix estratègic facilitant el coneixement de l'entorn social i natural de la comarca i la seva complexa realitat.

El Baix Llobregat, comarca policèntrica on no fa por la diversitat cultural, però si les desigualtats socials. Repensar l'acció pública és un repte que ens interpel·la a totes les persones a títol individual i social. Tot hi reconeixent els Ajuntaments com agents culturals, cal contemplar la gran activitat que es fa de la mà del voluntariat i constatar que els recursos públics dedicats a la cultura, la recerca i a la innovació sovint són del tot insuficients; per això després de 40 anys de democràcia local, és necessari reflexionar i repensar les polítiques locals de cultura. Seria un bon moment per impulsar un Pacte per la Cultura que esdevingui un marc de referència. I no podem deixar de reclamar una Llei de Mecenatge que doti l'activitat cultural dels recursos necessaris per al seu desenvolupament i la posi al centre de la convivència col·lectiva.

L'educació i la cultura són àmbits clau a l'hora de reduir les desigualtats en favor d'una societat més equitativa. El comportament humà es transmet a través de la cultura i aquesta ens ajuda a construir la identitat col·lectiva, ja que inclou tot allò que hem estat, el que som i el que volem ser. La cultura és formadora i transformadora. Aquí rau la importància de fomentar la creació, la investigació i la innovació, relacionant la cultura amb altres àmbits del pensament, afavorint la seva transversalitat, l'atenció a la diversitat, la variable de gènere, l'equitat, en definitiva promovent el dret ciutadà a la cultura.

El Centre d'Estudis, continuarem teixint complicitats, com hem fet durant 45 anys i com volem seguir fent-ho. L'any 2019 seguirem treballant amb tot el nostre entusiasme per enfortir la capacitat cultural del territori i fer de la cultura una eina de cohesió al servei del bé de la comunitat i un dret de ciutadania. Perquè tal com ens diu l'escriptora Maite Carranza; "el Baix Llobregat aposta per la cultura".

EL TEIXIT INDUSTRIAL DEL BAIX LLOBREGAT HA ESTAT HISTÒRICAMENT UNA SENYA D'IDENTITAT DE LA COMARCA | AJUNTAMENT DE SANT JUST DESVERN

La nostra identitat

Era una nit del mes de juliol. El director d'Operacions i l'enllaç sindical de l'empresa van arribar a casa just quan acabàvem de sopar. Van seure amb el meu pare en un racó del menjador, el de les visites, i amb un to greu i serè li van comunicar que l'endemà, 4 de juliol de 1978, els treballadors de l'empresa s'adheririen a la vaga del sector de Transport de Viatgers. Una de les primeres vagues en un entorn complicat i incert, embolicat i difús, amb una important crisi econòmica, política i social, i sense cap referent ni experiència de com gestionar aquest nou escenari. La preocupació era visible als seus ulls, fins i tot per a un adolescent. Vist ara, hem de reconèixer el valor i la sensatesa amb què es van comportar tots els protagonistes d'aquella difícil situació: treballadors, empresaris i polítics.

Joan Soler
President de PIMEC Baix Llobregat-L'Hospitalet

Era la realitat d'una comarca molt poblada després d'haver multiplicat per cinc la seva població en només vint-i-cinc anys per atendre la gran demanda de mà d'obra, que de sobte es va trobar en un entorn de tancament d'empreses i d'inflació galopant. Potser el més greu era la falta d'un full de ruta, un navegador contrastat que permetés seguir un camí per on poder avançar. D'aquí neixen les primeres patronals comarcals com Sefes, constituïda l'any 1976 i que l'any 1997 va unir-se a PIMEC. Van ser una peça clau com a interlocutors amb els sindicats i l'Administració.

Crec que tots plegats van estar molt sols i cal reconèixer el mèrit d'haver anat avançant amb importants conflictes però amb capacitat d'assolir acords.

Tots els sectors van patir i es van reconvertir. En el cas del transport de viatgers en règim de concessions, la demanda va caure en picat per l'elevat atur i l'accés generalitzat al transport privat; el preu del combustible va augmentar més d'un 600% i els escassos augments de tarifes no cobrien el dèficit econòmic. Les bombes dels motors anaven tan ajustades per estalviar gasoil, que els autobusos gairebé no podien arrencar a les parades o pujar els carrers més costeruts.

Després de 10 anys molt difícils, a mitjans dels vuitanta començà una nova etapa de quinze anys de prosperitat amb l'entrada a l'Europa política i econòmica que, amb generositat i intel·ligència, ens va saber acollir. Noves regles comercials i competitives amb obertura de mercats, més finançament per als projectes públics i empresarials, entrada de capital estranger, regles de joc més transparents i justes i ajudes per reconstruir i preparar el país per fer un gran salt. Fins avui, també hem passat moments complicats, però les passes més importants ja s'havien fet. Ja érem un país homologable amb els països del nostre entorn.

Ara tenim empreses més competitives, amb treballadors més qualificats i amb un mercat que abasta gairebé tot el món. Unes ciutats que de la mà i tenacitat dels seus alcaldes, han avançat de manera espectacular en urbanisme, cohesió social, transport i una llarga llista de millores i serveis que sovint han hagut d'assumir més enllà de les seves competències.

Queda molt per fer; tenim un atur de l'11%, que, malgrat situar-se en un dels millors valors dels darrers quaranta anys, és elevat. Cal també cohesionar i estructurar la comarca més enllà de les limitacions administratives i cal exigir els recursos suficients per dotar-la dels serveis i les infraestructures més bàsiques, aquelles que les regions industrials amb què competim tenen resoltes des de fa molts anys.

No perdrem l'esperança! És el que ens ha caracteritzat i ens ha donat la nostra identitat; una comarca lluitadora i capaç d'afrontar tots els reptes i oportunitats amb les quals el destí ens ha anat convidant.

ABRERA ELS ANYS 70 | AJUNTAMENT D'ABRERA

Posem-nos-hi

Josep Sucarrats
Escriptor i director de la revista 'Cuina' i autor del llibre 'Històries de la Barcelona Gormanda'

Qui l'ha vist i qui la veu. L'Abrera de 2018 queda ben lluny d'aquella de fa 40 anys, un poble mal cosit i mancat de serveis fonamentals —escolars, de salut, culturals... És cert, avui trobaríem força consens en afirmar que aquestes insuficiències, en general, s'han resolt. Abrera és un municipi de 10.000 habitants amb una mitjana d'edat jove, sens dubte perquè atrau famílies que hi troben ben resoltes les seves necessitats. Hi ha tres escoles, un institut, piscina coberta, una biblioteca activa, ensenyament musical i una programació cultural cada cop més extensa.

Ja està tot fet? Aquest seria un mal plantejament de futur. Vist el conjunt, els abrerencs ens hem de plantejar quin projecte té aquest poble. Un projecte estratègic de debò, que realment serveixi per treure partit dels recursos econòmics i humans del municipi, que sens dubte hi són.

És en aquest punt que Abrera necessita trobar-se a ella mateixa. La qualitat de vida d'un municipi és valora, és clar, per la qualitat dels seus serveis públics. Però també per la vitalitat de la seva població, per tenir una societat civil dinàmica i creativa. La societat abrerenca ha d'assumir més protagonisme —queixant-se quan toca, i tant, però també sent autònoma i propositiva— i l'administració municipal l'ha d'estimular, sense pors, a assumir-lo.

Tot plegat servirà per conjurar-se contra la temptació de convertir-nos en una colònia industrial moderna que es mou només als ritmes del calendari laboral i de les necessitats productives de la indústria de l'automoció i la logística —que, val a dir-ho, ha generat riquesa i milers de llocs de treball al municipi. Abrera també ha de ser la dels espais verds i agraris, bona part dels quals permanentment amenaçats per la construcció de noves infrastructures industrials i viàries. Abrera també ha de ser la de la cultura que, gràcies als equipaments construïts en quatre dècades, apropa al poble activitats artístiques i creatives que ens ajuden a pensar i a imaginar. Abrera també ha de ser la dels emperenedors dels negocis que donen vida al poble —petit comerç, restauració, tallers, obradors...— i que fan més tupit el nostre teixit social. I cap d'aquests reptes s'aconsegueix sense la participació de ciutadans i d'entitats crítiques i propositives.

Abrera pot felicitar-se de l'evolució que ha viscut aquests 40 anys de democràcia municipal. I és justament gràcies a aquesta que avui cal un pla, un programa, un criteri per canalitzar totes les energies del municipi. Altrament, correm el risc de malgastar aquest patrimoni en iniciatives aïllades, sense continuïtat que no porten enlloc.

He parlat del meu poble, Abrera. Però diria que aquest és un repte compartit amb tota la comarca. És el moment de posar-nos-hi, doncs.

SANT FELIU ALS ANYS 70, AMB LA CATEDRAL AL FONS | ARXIU COMARCAL DEL BAIX LLOBREGAT

Viure no pot ser un luxe

Carme Verdoy
Cap de redacció de 'Fet a Sant Feliu'

Llogar un pis a Sant Feliu de Llobregat s'ha convertit en un problema. La bombolla del lloguer ha arribat també a la capital del Baix Llobregat, com a la resta de municipis de la comarca situats a prop de Barcelona, i en els últims tres anys els preus s›han disparat. Segons l›Observatori Metropolità de l›Habitatge de Barcelona, a Sant Feliu, entre el 2014 i el 2017, el preu mitjà del lloguer s›ha encarit més d›un 30% i el 2017 la mitjana se situava en uns 730 euros mensuals. D›altra banda, ara mateix trobar un pis per aquest preu al mercat de lloguer és pràcticament impossible. Els preus pugen i l›oferta és escassa. La situació no és exclusiva de Sant Feliu però exigeix polítiques públiques a tots els nivells.

La demanda d›habitatge social és evident i fins ara les mesures plantejades són insuficients. El govern municipal ha signat aquest any la cessió d›un solar i una parcel·la a l›IMPSOL per ubicar-hi pisos per a famílies en risc d›exclusió i d›altres de protecció oficial de venda, lloguer accessible o social. A finals d›aquest any també s›han fet els primers passos per tirar endavant habitatge social per gent gran. Propostes necessàries però que poden convertir-se en anecdòtiques si no s›acompanyen de més polítiques que prioritzin la necessitat de l›habitatge i el dret a viure dignament. El dret a no haver de destinar la meitat del sou a pagar un lloguer.

L›encariment de l›habitatge ha anat de la mà de la precarietat del mercat laboral. La taxa d›atur s›ha anat reduïnt i aquest 2018 s›ha situat per primer cop en deu anys per sota dels dos milers de persones. Però les conseqüències de la crisi social i econòmica es mantenen i en molts àmbits els salaris baixos i les condicions laborals precàries no han desaparegut. Són problemàtiques que s›estenen més enllà dels límits municipals, però la manera com hi respon cada municipi també és clau.

Reptes del dia a dia a les portes de 2019, un any d›eleccions municipals que es preveu intens i en què en farà 40 dels primers ajuntaments democràtics. A Sant Feliu, a més, l›any que ve també han de començar les obres del soterrament: una reivindicació col·lectiva de quatre dècades que de moment la ciutadania viu amb cert escepticisme. Un repte més per repensar Sant Feliu i evitar que es converteixi en una ciutat on viure-hi sigui un luxe.

ESGLÉSIA DE SANT MARTÍ DE TORRELLES | AJUNTAMENT DE TORRELLES

Un luxe ensopit

Ara que se celebraran els 40 anys de l'advenir ment dels primers ajuntaments democràtics coincidint amb la nova convocatòria electoral per renovar els ajuntaments, ja és possible fer un balanç de l'evolució del panorama municipal al país. Hi ha moltes perspectives possibles d'anàlisi i no és aquest l'espai per encetar ni tan sols una, però tractant-se com es tracta de parlar d'un petit municipi com és Torrelles si que potser paga la pena diferenciar entre el que ha passat als municipis petits i als grans. D'entrada, als municipis petits, el pes dels aparells dels partits mai ha estat tan contundent com als grans i per això hi ha hagut moltes alternances polítiques, ha estat més fàcil governar mitjançant candidatures locals independents o ha influït de manera significativa la popularitat individual dels candidats per sobre de les sigles. Mentre que a bastants municipis grans l'aroma ideològic inicial s'ha mantingut pràcticament estable i els alcaldes d'aquests 40 anys es poden comptar amb els dits d'una ma —o gairebé—, a pobles com Torrelles han governat molts colors i ha hagut molts alcaldes: 7 de diferents en total en 10 legislatures completes i de 4 adscripcions polítiques diferents. (A Barcelona, per exemple, han estat 6 alcaldes, però 4 d'ells socialistes; a L'Hospitalet tres i tots del mateix color i al Prat, dos i també del mateix partit.)

Jesús A. Vila
Periodista i escriptor

No hi ha regles exactes i cada municipi és un món, però és veritat que a pobles com Torrelles la vida política toca molt més de prop als veïns perquè és molt més fàcil trobar-se l'alcalde o l'alcaldessa al super o a la benzinera, que en una ciutat gran on l'Ajuntament és massa lluny de l'administrat. Per això mateix, als pobles petits els trasbalsos i els èxits s'acostumen a viure amb més intensitat. A Torrelles van haver dos períodes convulsos en aquests 40 anys. Un, que es va viure molt al començament i que va servir per organitzar una candidatura d'esquerres local no alineada amb cap partit —que ha monopolitzat una part considerable d'aquests 40 anys— i una altra, a principis del mil·lenni, quan va sorgir una plataforma cívica que volia renovar una letàrgica vida local i que va fracassar estrepitosament, després de dues alcaldesses més aviat tristes. Ara fa dues legislatures que les aigües van tornar al seu pas, però el darrer alcalde no repetirà i segurament tampoc ningú el trobarà en falta. Torrelles ha anat fent el seu camí, però és un poble ensopit, com si la seva vida enclaustrada entre muntanyes imprimís un caràcter més aviat melancòlic i desconfiat. Això sí, ha resistit l'impuls de totes les modernitats destructores, fins i tot les més agressives: les promotores sempre han vist frenats els seus anhels constructius i el poble es manté sobre els 6.000 habitants. Un luxe, al Baix Llobregat.

¿Su banco ha vendido su deuda a un tercero por un precio inferior pero a Ud. le reclaman la totalidad?

¿Sabe Ud. que puede exigir sus derechos?

Asesórese en Pérez Llorca Abogados,

aquí encontrará un trato serio, cercano y en las mejores condiciones económicas.

Defienda su empresa y su patrimonio

¡No se deje avasallar!

Reclamamos

- Swaps suscritos a partir del 2005
- Derecho de retracto a la compra de su crédito por el mismo precio
- Cláusulas suelo, abusivas y abuso de derecho
- Gastos de constitución de su crédito o hipoteca
- Hipotecas multidivisa

CONSÚLTENOS

Si nos permite revisar su caso le haremos un estudio previo gratuito, ***llámenos y solicite cita***

Pérez Llorca
advocats

Despacho fundado en 1987

Telf. 902 800 248 / 670 794 640 / 670 794 637 - perezllorca@consultajuridica.net

Calle Raurich, 62 - 08830 Sant Boi de Llobregat (Barcelona)

Anàlisi del mandat

2015 - 2019

municipi per municipi

Anàlisi municipi per municipi

L'Anuari de El Llobregat sol explicar als veïns i veïnes de la comarca què ha passat durant l'any anterior i pronosticar què passarà, per on aniran els trets, l'any que estrenem. Però enguany, any electoral i d'aniversari dels primers ajuntaments democràtics, aquesta publicació ofereix una secció municipi per municipi amb informació diversa sobre cadascun d'ells.

Per una banda, oferim informació sobre la situació econòmica de cada localitat a partir de les dades de l'Observatori de corporacions locals que va llançar l'Autoritat Independent de la Responsabilitat Fiscal (AIReF) a mitjans de l'any passat. Es tracta d'una eina en línia i fàcil d'utilitzar que mostra dades oficials sobre el deute, les inversions y partides del pressupost i el pagament a proveïdors, entre altres.

El setembre, a El Llobregat ja vam treure un anàlisi general de la situació fiscal dels ajuntaments del territori, però ara, amb l'Anuari, oferim al lector informació detallada de cada municipi amb uns gràfics que la il·lustren. I, a més dels gràfics, cada municipi compta amb un breu anàlisi i comentari de conjunt de les dades elaborat pel nostre equip de periodistes.

Això per una banda, ja que en el marc de la nostra tasca de foment de la transparència i l'anàlisi crític de l'actuació dels governs municipals, hem incorporat a cada secció una enquesta de balanç de mandat que han respost gairebé tots els equips de govern del territori, als quals agraïm l'esforç de col·laborar amb un exercici tan sà. Per altra banda, hem fet el mateix amb el principal grup de l'oposició -sigui per escons o, en cas d'empat, per vots- de cada municipi per tal de contrastar i donar resposta a l'enquesta municipal. En aquest cas, també hem rebut resposta de gairebé tots els grups consultats, als quals també volem enviar la nostra gratitud.

Per últim, i seguint amb la línia d'aquest Anuari 2019, volem mostrar fotografies antigues de com era cada poble o ciutat pels volts del 1979, un altre simple exercici que servirà per comprovar com ha canviat el Baix Llobregat i l'Hospitalet en 40 anys. En aquest cas, també volem agrair la col·laboració dels equips de comunicació dels ajuntaments que ens han fet arribar les instantànies històriques, així com als arxius locals i comarcal que han posat també el seu granet de sorra per posar la cirereta del pastís a aquesta publicació.

Coste de Servicios
Servicio denominación
Ejerc
Tipo de gasto
X09-Amortizaciones
X07-Gastos Indirectos
X06-Otros gastos no financieros
X05-Transferencias
X02-Gastos corrientes
X01-Gastos de Personal
5B01-Alumbrado público
5B02-Cementerio
5B03-Recogida de residuos
5B04-Limpieza viaria
5B06-Alcantarillado
5B07-Acceso a los núcleos de población
5B08-Pavimentación de las vías públicas
5B09-Parque público
5B10-Biblioteca pública
5B12-Protección civil
5B13-Evaluación e información de situaciones de necesidad social y la atención inmediata a personas en situación o riesgo de exclusión social
5B14-Prevención y extinción de incendios
5B15-Instalaciones deportivas de uso público
5B17-Medio ambiente urbano
5B18-Medio ambiente urbano: Parques y jardines públicos
5B19-Medio ambiente urbano: Gestión de los residuos sólidos urbanos
5B20-Medio ambiente urbano: Protección contra la contaminación acústica, lumínica y atmosférica en las zonas urbanas
5P01-Urbanismo: planeamiento, gestión, ejecución y disciplina
Pago a proveedores (PMP e importe pendiente de pago)
PMP (días sobre período legal)
Importe pendiente de pago
Periodo medio de pago
Deuda viva, remanente de tesorería y saldo cta. 413 a final ejercicio
(importes en millones €)
Ratio deuda s/ICC
Saldo cta. 413
Remanente Tesorería
Importe
Politicas de Gasto (valores Actualizado IPC)
2015
2016
2017
Actuac. caract. General (resto) 9,02 M€
Bienestar comunitario 5,04 M€
Prestaciones a empleados 3,98 M€
Infraestructuras 3,35 M€
Resto actuaciones económicas 2,58 M€
Fomento empleo 2,36 M€
Medio ambiente 2,21 M€
Deporte 2,10 M€
Deuda Pública 4,57 M€
Servicios sociales 3,57 M€
Educación 3,01 M€
Vivienda y urbanismo 2,38 M€
Seguridad y movilidad ciudadana 2,29 M€
Cultura 2,08 M€
Actuac. caract. General (resto) 9,21 M€
Bienestar comunitario 4,90 M€
Prestaciones a empleados 3,58 M€
Servicios sociales 3,24 M€
Vivienda y urbanismo 2,46 M€
Seguridad y movilidad ciudadana 2,22 M€
Medio
Resto
Cultura 3,90 M€
Deuda Pública 3,30 M€
Educación 3,10 M€
Fomento empleo 2,27 M€
Deporte
Actuac. caract. General (resto) 9,81 M€
Bienestar comunitario 4,90 M€
Servicios sociales 3,62 M€
Educación 3,41 M€
Fomento empleo 3,03 M€
Infraestructuras 2,06 M€
Adm.
Vivienda y urbanismo 4,74 M€
Cultura 3,59 M€
Deuda Pública 3,20 M€
Seguridad y movilidad ciudadana 2,96 M€
Resto actuaciones económicas
Deporte 1,43 M€
Medio ambiente 1,87 M€
Detalle: Deuda Pública
4,6 M€
3,3 M€
3,2 M€
Deuda Pública

L'HOVE

Segur que t'agraden les ciutats autèntiques, plenes de vida i amb molt d'art.

Segur que t'agrada conviure amb gent que posa passió en tot el que fa; gent que mira el futur sense oblidar el seu passat, ciutadans amables, afectuosos i que són únics. Com únic és L'Hospitalet, una ciutat amb personalitat pròpia i un caràcter molt acollidor.

Descobreix per tu mateix tot allò que la ciutat ofereix als qui hi vivim i als qui ens visiten. Tasta la seva singular gastronomia, viu la seva eclèctica cultura, apropa't al seu variat comerç i passeja pel seu patrimoni cultural, antic i modern. Deixa't portar. Segur que la ciutat i la seva gent et sorprendran.

L'HOSPITALET
UNA CIUTAT
QUE ES FA ESTIMAR

MIRA EL VÍDEO A YOUTUBE:
WWW.L-H.CAT/LHOVE

Ajuntament de L'Hospitalet

L'HOSPITALET DE LLOBREGAT

L'HOSPITALET DE LLOBREGAT, EN CIFRAS

Población residente:	257.349 hab
Población no residente*:	56.487 hab
Superficie total:	1.362 Ha
Superficie urbana:	737 Ha
Superficie edificada:	624 Ha.

La economía de L'Hospitalet se caracteriza en general por una deuda viva relativamente alta, debido a su tamaño. De hecho, en la última década la ratio de deuda no ha bajado del 30%. Eso sí, después de llegar a un alto en 2012 con un importe de deuda viva de 133,8 millones de euros, esta se ha podido reducir de año en año hasta llegar a 91,1 millones en 2017.

A contrario de la deuda viva, el ayuntamiento hospitalense ha conseguido resultados más que positivos en los últimos años, desde 2015, en relación al periodo medio de pago a proveedores, pudiendo realizar estos en el primer semestre de este año una media de 7 días antes de la finalización del periodo legal. Asimismo el importe pendiente de pago se ha podido reducir a más de la mitad en el último trimestre, pasando de 24,4 millones euros a 10,8 millones.

En cuestión de política de gasto se observan cambios muy ligeros en el paso de 2016 a 2017. Llama la atención que el ayuntamiento ha comenzado a invertir menos en la administración financiera y tributaria, pasando de 14,66 millones de euros a 12,51 millones, y en deuda pública, donde se ha recortado por aproximada mente 1 millón €. Así también se ha incrementado el gasto en el fomento de empleo, que ha pasado de 6,40 millones € a 8,31 millones €. Entre las inversiones más llamativas en el año 2017 se encuentra la vivienda y urbanismo, donde invirtieron 12,54 millones € comparado a los 8,91 millones € del año anterior.

En costes de servicios el mayor cambio se ha podido observar en la promoción de la cultura, donde la inversión casi se ha multiplicado por seis, pasando de costar 4,05 millones € a 23,19 millones €. Asimismo sigue resaltando por la parte alta una inversión de 22,71 millones € en Policía Local. Además llama la atención que según los últimos datos se ha pasado de invertir nada a 10,87 millones € en parques y jardines públicos.

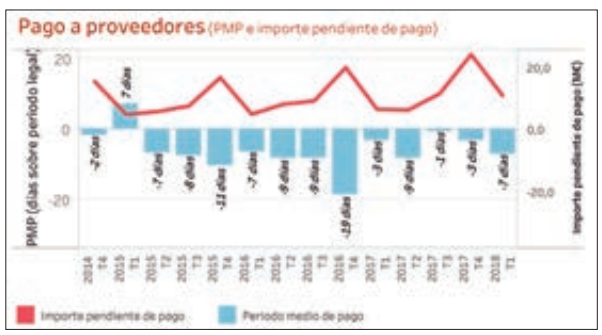

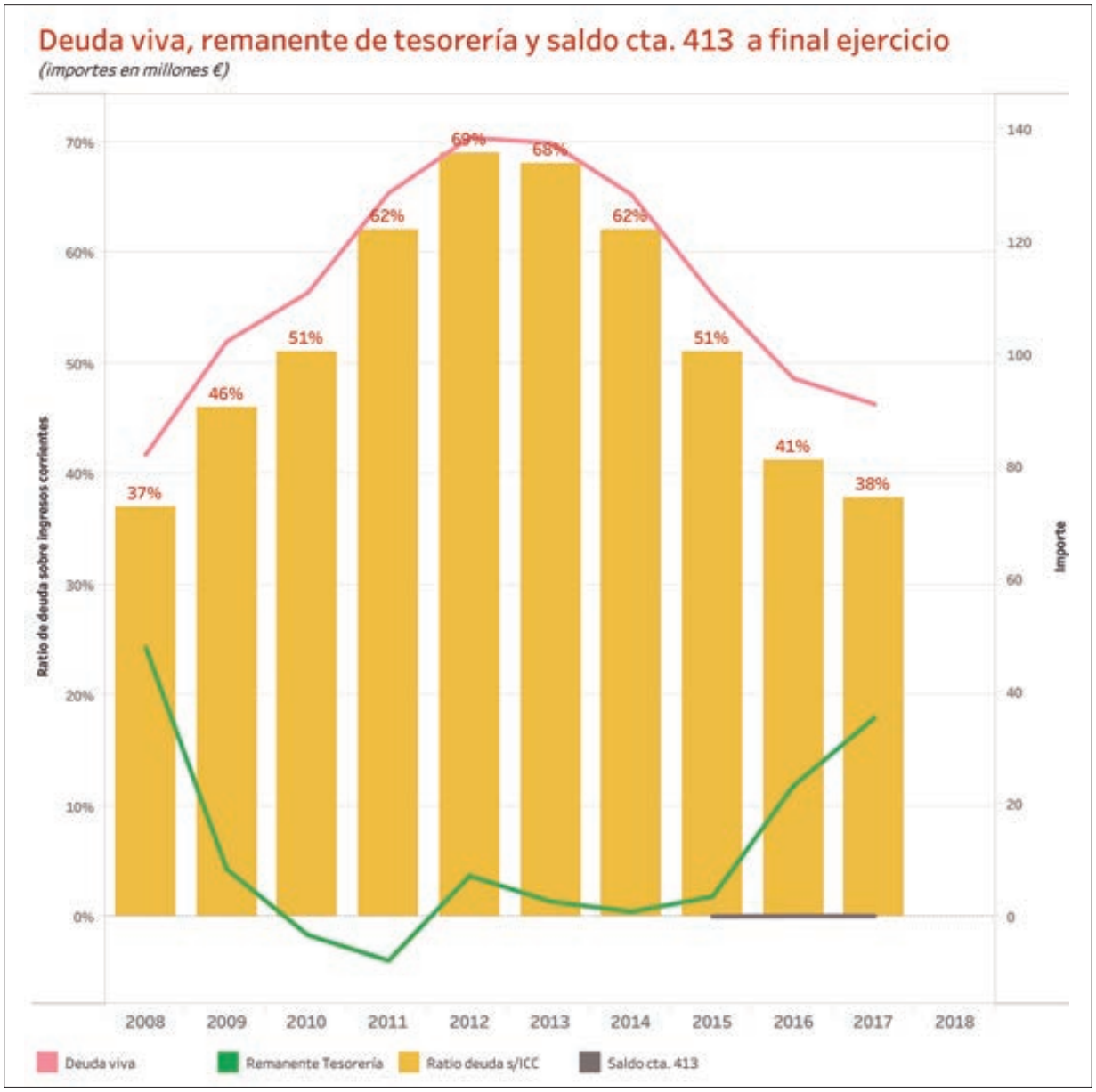

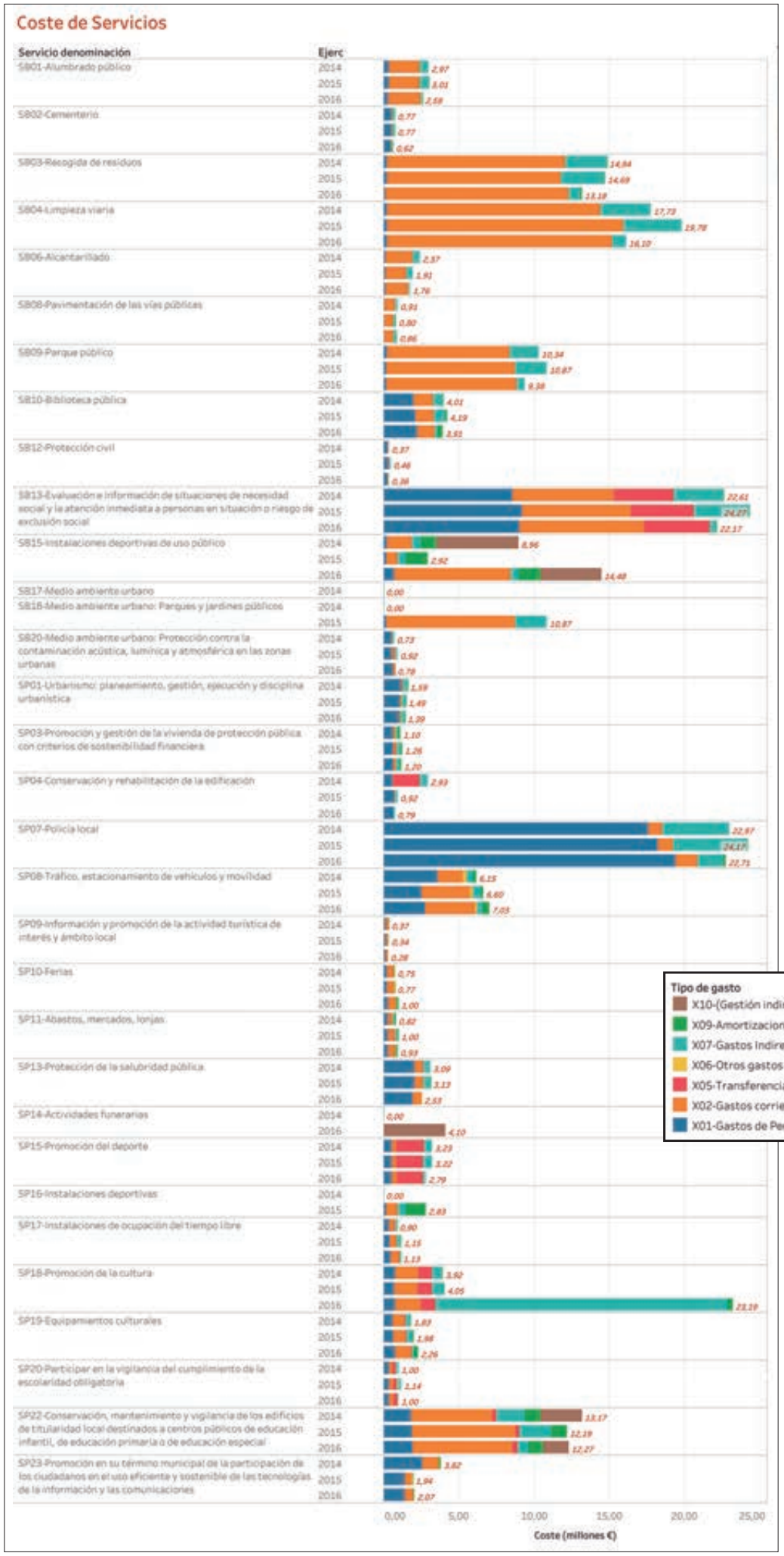

CRONOLOGÍA DE 2018

Enero

ERC y la CUP llevan a la Oficina Antifrau los polémicos sobresueldos de la Guardia Urbana

La abstención del PP permite a Nuria Marín tirar adelante los presupuestos municipales

El exalcalde Celestino Corbacho rompe el carné del PSC porque no se siente valorado

Febrero

El ministro De la Serna visita la ciudad para presentar un nuevo plan para soterrar las vías de tren

Mobile Word Congress cierra una nueva edición con 107.000 visitas

Acuerdo entre el Ayuntamiento y la Generalitat para la construcción de la escuela Paco Candel

Muere el activista pacifista Jaume Botey

Marzo

El Pleno pone coto a los pisos turísticos en la ciudad

El Circo del Sol presenta su 'Totem' en los terrenos de la Feixa Llarga cedidos por el Ayuntamiento

Abril

Los vecinos de Santa Eulalia se oponen al proyecto de pabellón en el Gasómetro y Marín acepta revisarlo y lo frena

Luz verde al plan urbanístico para instalar el Centro de Medicina Tradicional China en la antigua fábrica Godó i Trias

Mayo

Santiago Ballesté, nuevo presidente de UPMBALL

Santa Eulalia tendrá un nuevo CAP en dos años

Comienzan las obras para instalar los ascensores de la estación de Renfe de Bellvitge

Junio:

Barcelona, L'Hospitalet y El Prat suman fuerzas para impulsar el Delta

Se derrumba el techo del edificio de la Ópera y una pared de la antigua fábrica de Can Trinxet

Encierro de inmigrantes en la Casa de la Reconciliació de Can Serra contra el racismo y la discriminación

Cs lleva a la Oficina Antifraude presuntas irregularidades en la contratación de personal en el Ayuntamiento

El GameLab aterriza en l'Hospitalet

BALANÇ DE MANDAT Respon NÚRIA MARÍN, alcaldessa (PSC)

“L’educació ha estat al centre de les nostres polítiques, perquè garanteix la cohesió social”

- Quins han estat els principals projectes que s’han portat a terme durant aquesta legislatura?

- Vam engegar el mandat amb l’impuls de tres grans pactes de ciutat: el Pacte local per l’educació, el Pacte local per l’ocupació i el Pacte local per la salut, uns acords fruit del diàleg i el consens amb els diferents col·lectius implicats i amb els partits polítics, que ens han permès avançar en els reptes que té la ciutat en l’àmbit de l’educació i la salut i tirar endavant polítiques de millora de l’ocupabilitat i del desenvolupament econòmic local.

Durant aquest mandat, l’educació ha estat al centre de les nostres polítiques, ja que garanteix la cohesió social i la igualtat d’oportunitats de tots els infants. Amb aquest objectiu hem destinat més de dos milions d’euros per a beques menjador, hem augmentat les accions d’aprenentatge servei (ApS), ampliat el nombre d’escoles en projectes de col·laboració artística amb l’EMMCA, impulsat 47 nous tàndems, ampliat el pressupost dels plans educatius d’entorn i la seva ampliació a noves zones de la ciutat i hem posat en marxa i consolidat el programa d’auxiliars de conversa en anglès a 4t d’ESO en 28 centres educatius de la ciutat. Pel que fa a l’adequació dels equipaments, durant aquest mandat hem substituït i rehabilitat els cinc centres del Pla d’urgència i aquest estiu acabarem amb les darreres cobertes amb plaques de fibrociment a centres educatius. A més, hem avançat amb la construcció dels nous edificis de les escoles Ernest Lluch i Paco Candel amb l’objectiu que cap infant faci classes en barracons.

Un quart repte ha estat avançar en el tema de les infraestructures. En aquest apartat hem fet importants passes: ja tenim la línia 9 del metro, el compromís de la Generalitat per a l’arribada de l’L10 i l’obertura de l’estació Ernest Lluch de la línia 5, i sembla que finalment entre tots —institucions i ciutadania— hem aconseguit que el Ministeri de Foment reprengui el projecte de soterrament de les vies i la construcció de l’estació intermodal de la Torrassa. També fruit de la pressió d’Ajuntament i veïns, Adif ja està realitzant les obres necessàries per instal·lar quatre ascensors a l’estació de Bellvitge-Gornal, dos d’accés exterior a vestíbul i dos d’accés a andanes des del vestíbul, que estaran en funcionament a final de 2019 i posaran fi a l’històric problema d’accessibilitat d’aquesta estació.

Pel que fa a nous equipaments, hem posat en marxa l’escola de segona oportunitat de restauració El Repartidor a l’edifici patrimonial de l’antiga seu de Correus; ha obert portes el nou Equipament Municipal Carrilet, un nou espai on conviuen el Casal de la Gent Gran i l’Espai Jove Ca n’Arús, i el Centre d’Esplai Xixell s’ha traslladat a unes magnífiques instal·lacions al parc de la Remunta.

Paral·lelament, hem continuat fent un gran esforç per donar resposta a les necessitats de les famílies des de diferents vessants: lluitant contra la pobresa energètica; donant ajuts per alimentació, beques menjador, subvencions de l’IBI; impulsant programes de formació per afavorir la reinserció laboral; treballant pel dret a l’habitatge... També en aquest mandat hem posat en marxa el Pla integral de les Planes –Blocs Florida, un projecte que està regenerant urbanísticament i socialment aquest barri, amb la participació activa d’entitats i veïns.

Però gestionar el dia a dia no ens ha impedit treballar en projectes més a llarg termini que contribueixen a generar riquesa i oportunitats. Així, gràcies a l’impuls del Districte Econòmic Granvia L’H i de plaça d’Europa, amb la presència de Fira de Barcelona i amb congressos de referència mundial com el Mobile i Alimentària, la ciutat és ara mateix un pol d’atracció econòmica de primer nivell i un referent en turisme de negocis gràcies a una oferta hotelera ja consolidada i en expansió. A tocar d’aquesta zona, trobem l’antiga fàbrica Godó i Trias, que en els propers anys acollirà el Centre Europeu de Medecina Tradicional Xinesa, les obres de la qual s’iniciaran a la tardor i contribuirà a fer de L’Hospitalet un referent clau en l’àmbit sanitari.

Una segona aposta és el desenvolupament del Districte Cultural, on no deixen d’arribar noves activitats, artistes i empreses creatives com ara el Cirque du Soleil. L’Hospitalet s’integra ja dintre del circuit de grans exposicions, concerts i esdeveniments culturals com per exemple el Barcelona Gallery Weekend o el Sónar nit, entre d’altres. I a finals d’aquest any obrirà les seves portes Village Underground, un espai multifuncional d’intercanvi cultural que ja funciona a Londres i Lisboa en el qual es programaran concerts, performances i exposicions en espais polivalents que també inclouran residències d’artistes, espais de coworking i de producció cultural i d’experimentació.

- Hi haurà cap projecte que es porti a terme o es finalitzi abans de les municipals?

- Després d’uns anys en que la prioritat havia estat donar resposta a les necessitats més bàsiques de les famílies, ha arribat el moment de posar el focus en l’espai públic. Així, hem volgut millorar la mobilitat, l’accessibilitat i la qualitat del nostre entorn més immediat. Hem destinat més de 100 milions d’euros a un pla de xoc que, quan finalitzi l’any 2019, haurà renovat el 80% de la pavimentació de carrers i places de tots els barris de la ciutat i que inclou també la remodelació i l’ampliació de les voreres i la conversió d’una desena en vies de prioritat invertida, seguint els criteris del Pla de mobilitat urbana sostenible de L’Hospitalet.

I perquè volem un espai públic endreçat i ben il·luminat, paral·lelament estem fent la renovació de tot l’enllumenat públic de la ciutat. La substitució del cent per cent de les làmpades de la ciutat servirà per tenir uns espais públics més ben il·luminats, incrementar la seguretat, estalviar energia i evitar emissions superiors a 1.000 tones de CO_2 anuals.

A més, després de l’estiu, s’iniciaran les obres de construcció dels nous casals de gent gran de Bellvitge i Can Serra, d’una residència i centre de dia per a la gent gran a Santa Eulàlia i d’un camp de futbol al parc de la Torrassa.

- Què quedarà sense fer-se?

- Hi ha projectes que per la seva magnitud i complexitat no es poden materialitzar en un mandat, necessiten més temps i la implicació de diferents administracions. I en aquest sentit hem avançat molt en dos projectes cabdals per al futur de L’Hospitalet:

El Pla Granvia Llobregat, l’execució del qual contribuirà al desenvolupament econòmic i social de L’Hospitalet. Després de la seva aprovació definitiva per part de la Generalitat, ja s’estan redactant els diferents projectes per desenvolupar l’àrea del Pol Biomèdic, que ens permetrà convertir la zona hospitalària i universitària de Bellvitge en un nucli d’atracció d’activitats lligades a la indústria biomèdica, així com la segona fase de cobertura de la Granvia fins al riu. El desenvolupament del projecte també permetrà que la ciutat guanyi un gran espai verd de lleure i tres masies recuperades com a equipaments públics.

El projecte de soterrament de les vies del tren, una de les reivindicacions històriques de la ciutat. Aquest setembre, Ajuntament, Ministeri de Foment i Generalitat signarem un conveni en el qual fixarem els compromisos de cada administració i el calendari d’unes obres que podrien començar el 2020. El projecte compren el soterrament de sis quilòmetres de les línies de Vilanova i Vilafranca, amb una inversió aproximada de 608 milions d’euros. Soterrar les vies permetrà cohesionar els barris de L’Hospitalet, ara separats per aquesta gran ferida que són les vies, fer més eficient el sistema general de transport públic i convertir Rodalies en el metro regional que l’àrea metropolitana necessita.

- Repeteix com a candidata?

- A nivell personal, tinc moltes ganes de seguir treballant per fer realitat un projecte de ciutat que fa deu anys que defenso com a alcaldessa i que combina dues grans prioritats: l’atenció més propera a les persones i els grans projectes de futur. Crec que a L’Hospitalet tenim un projecte de ciutat molt sòlid, producte d’un procés participatiu d’èxit com va ser L’H on, i em fa molta il·lusió continuar desenvolupant-lo. Tanmateix, això dependrà en darrera instància de la voluntat dels veïns i de les veïnes de L’Hospitalet.

ENQUESTA OPOSICIÓ respon MIGUEL GARCÍA, de Cs

“Es el mandato de la decadencia y degradación del proyecto del PSC”

-Com valora la tasca del govern municipal en aquesta legislatura?

- Este mandato es el de la decadencia y degeneración del proyecto del PSC que, tras 40 años gobernando la ciudad, se ha agotado. Núria Marín lleva un cuarto de siglo en el gobierno municipal y más de 10 años al frente del Ayuntamiento y no ha sabido definir un proyecto para la ciudad: lo ha suplido con constantes anuncios grandilocuentes que al final se quedan en nada pero que le permiten a la alcaldesa arañar algo de atención mediática, la verdadera prioridad de la acción de gobierno. A partir de aquí, es, sencillamente, mantener el poder porque se ha convertido en el modo de vida de muchos y para ello se valen de una tupida red clientelar que han ido tejiendo con dinero público durante todos estos 40 años de gobierno socialista.

-Ha implementat o aprovat l’equip de govern alguna proposta seva? Quina/es?

- Aprobado muchas, implementar pocas: la elaboración del plan local de vivienda centrado en la promoción de la vivienda social de alquiler asequible, que todavía no han finalizado y que esperamos poder ver antes de que acabe el mandato, la transparencia de los servicios funerarios municipales, que tuvimos que presionar un año para que lo implementaran y al final lo que hicieron fue eliminar los servicios funerarios integrales más económicos, que implicó una subida del 22% de los servicios más baratos, la transparencia de los gastos de las subvenciones de los grupos municipales, que se aprobó por unanimidad pero luego el gobierno de Núria Marín está haciendo lo que haga falta para que no se haga efectivo, los presupuestos participativos, que al final ha sido un paripé para cubrir el expediente... Podríamos seguir. Núria Marín pretende gobernar como si siguiera teniendo el rodillo de las mayorías absolutas que conseguía Celestino Corbacho y olvida que la oposición representa a muchos más vecinos que el gobierno. ¡Si hasta compró los votos de los concejales tránsfugas que engrosaron sus filas!

-Especifiqui tres decisions o mesures encertades del govern municipal en aquesta legislatura.

- La compra de las viviendas del passatge Pons para impulsar pisos sociales, la regulación de los pisos turísticos, y la adecuación del espacio para el esplai Xixell.

-Quina nota posaria a l’equip de govern?

- Muy deficiente. Necesita un relevo y que un nuevo equipo regenere el gobierno municipal.

Resultados de las elecciones municipales de 2015 en L’Hospitalet

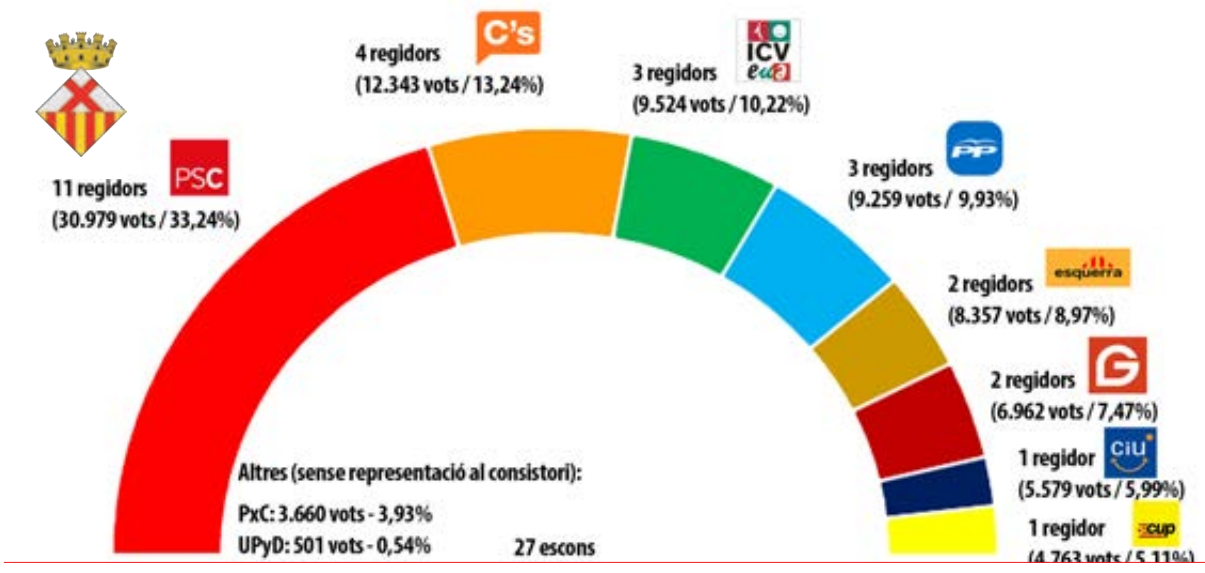

Julio

La ciudad acogerá la feria Integrated Systems Europe, líder del sector profesional de sistemas de audio y vídeo

Vecinos de la Torrassa salen a la calle para reivindicar el castillo de Bellvís

La ministra de Industria, Reyes Maroto, visita la ciudad y anuncia un plan estatal para digitalizar el comercio de proximidad

Confirman multas millonarias contra el monopolio funerario en l’Hospitalet

La atleta hospitalense María Vicente logra el récord del mundo de heptatlón y se proclama campeona de Europa

Agosto

Salut investiga un brote de legionela en la ciudad

La ciudad acoge el Mundial de Halterofilia

Septiembre

La reivindicación por el patrimonio toma altura en L’Hospitalet

L’Hospitalet, pionera en España del coche eléctrico de uso compartido

El Ayuntamiento y la Generalitat pactan un protocolo para detectar pisos vacíos

El servicio de bicicletas eléctricas de alquiler de Motobike llega a la ciudad

Octubre

Federalistes d’Esquerres sienta en L’Hospitalet las bases para una “España federal”

La tromba de agua colapsa diversos puntos de la ciudad

Tira y afloja entre el Ayuntamiento y la empresa de pisos colmena Haibu

Noviembre

L’Hospitalet, pionera de los eSports para móviles en la Barcelona Games World, con lo que se consolida como la capital del ‘mundo gamer’

El Gobierno quiere extender a toda España una ‘app’ contra la violencia machista que se desarrolla en L’Hospitalet

Jordi Alba vuelve a la Selección Española

FGC interrumpe temporalmente el servicio entre L’Hospitalet, Cornellà y Sant Boi

Diciembre

Las iglesias evangélicas de L’Hospitalet denuncian “extrema discriminación” a la hora de abrir centros de culto

Ajuntament de Cornellà de Llobregat

CORNELLÀ NATURA

EUROPEAN GREEN LEAF

CORNELLÀ DE LLOBREGAT

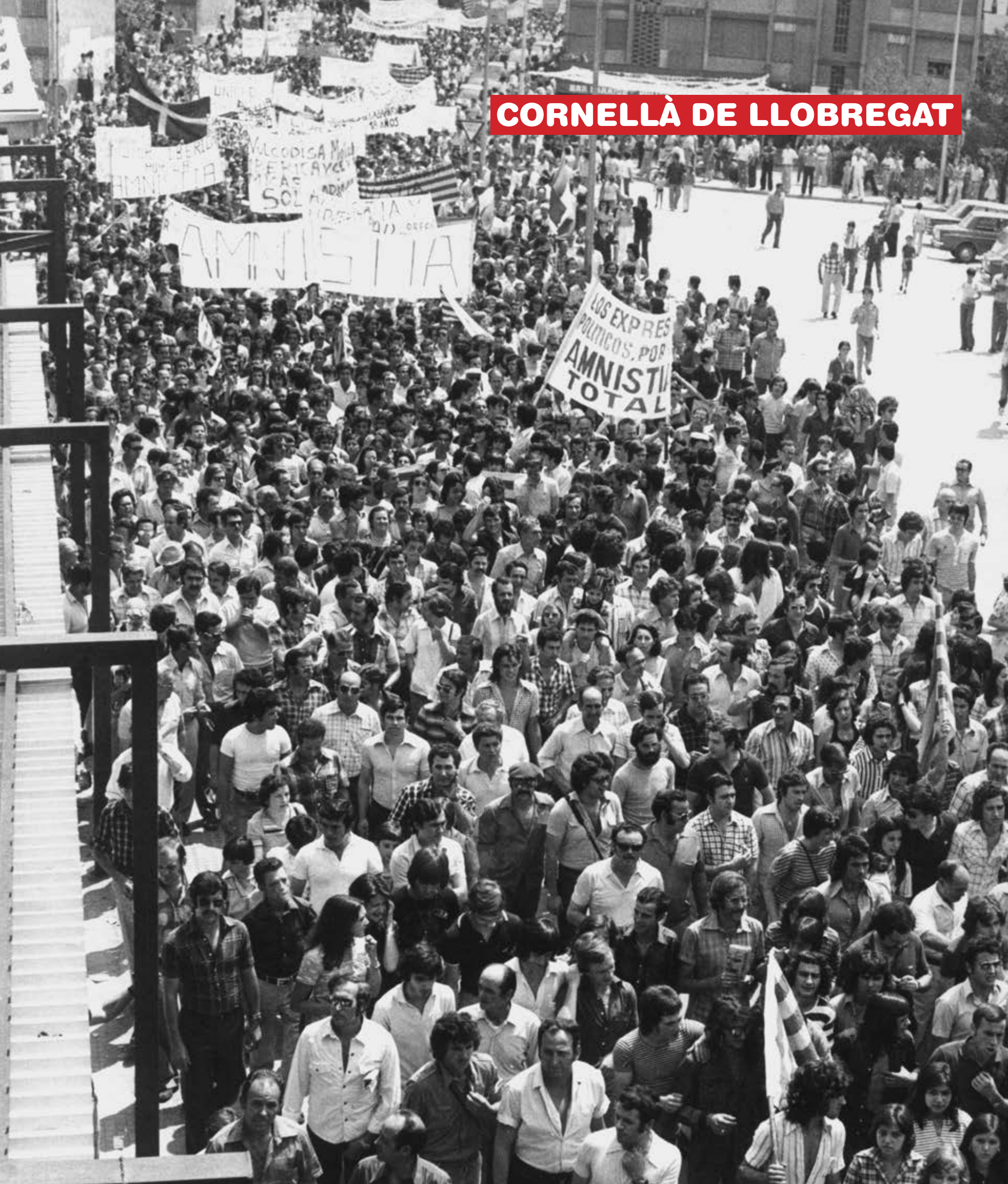

CORNELLÀ DE LLOBREGAT, EN CIFRAS

Población residente:	86.610 hab
Población no residente*:	25.710 hab
Superficie total:	682 Ha
Superficie urbana:	377 Ha
Superficie edificada:	315 Ha.

Después de una alarmante subida en la deuda viva en 2013, que hizo que se pasara de 10,4 millones € a 92,3 millones €, Cornellà ha logrado bajar la deuda considerablemente. Según los últimos datos obtenidos en 2017, la deuda de Cornellà actual se encuentra en los 46 millones €, por lo que en 4 años el ayuntamiento ha logrado reducirla a la mitad.

En cuanto al pago a proveedores, desde el año 2015 Cornellà no ha tenido datos inferiores a pago 10 días sobre el periodo legal. De hecho este periodo medio ha vuelto a subir en el primer trimestre de 2018, pasando de 12 a 23 días, comparado al cuarto trimestre de 2017. Asimismo el importe pendiente de pago llama la atención negativamente una subida de casi un millón de €.

Respecto a años anteriores la política de gastos varía poco. Habiendo subido la inversión en administración financiera y tributaria por 400.000 € se convierte en el principal gasto del ayuntamiento de Cornellà del último año. Asimismo se ha incrementado por 500.000 € el gasto en vivienda y urbanismo. Especialmente llama la atención una reducción de 3,23 millones € en el gasto en la deuda pública.

En relación a los costes de servicios, llama la atención en especial una reducción significativa en la promoción y gestión de la vivienda de protección pública con criterios de sostenibilidad financiera. Se ha pasado de invertir 16,63 millones € en 2014 a una octava parte. Actualmente, según los últimos datos disponibles el mayor gasto se encuentra en evaluación e información de situaciones de necesidad social y la atención social inmediata a personas en situación o riesgo de exclusión social con un total de 9,14 millones €.

Por la parte baja resalta el gasto nulo en el ámbito del acceso a los núcleos de población, la prevención y extinción de incendios, además del transporte colectivo urbano de viajeros y las actividades funerarias.

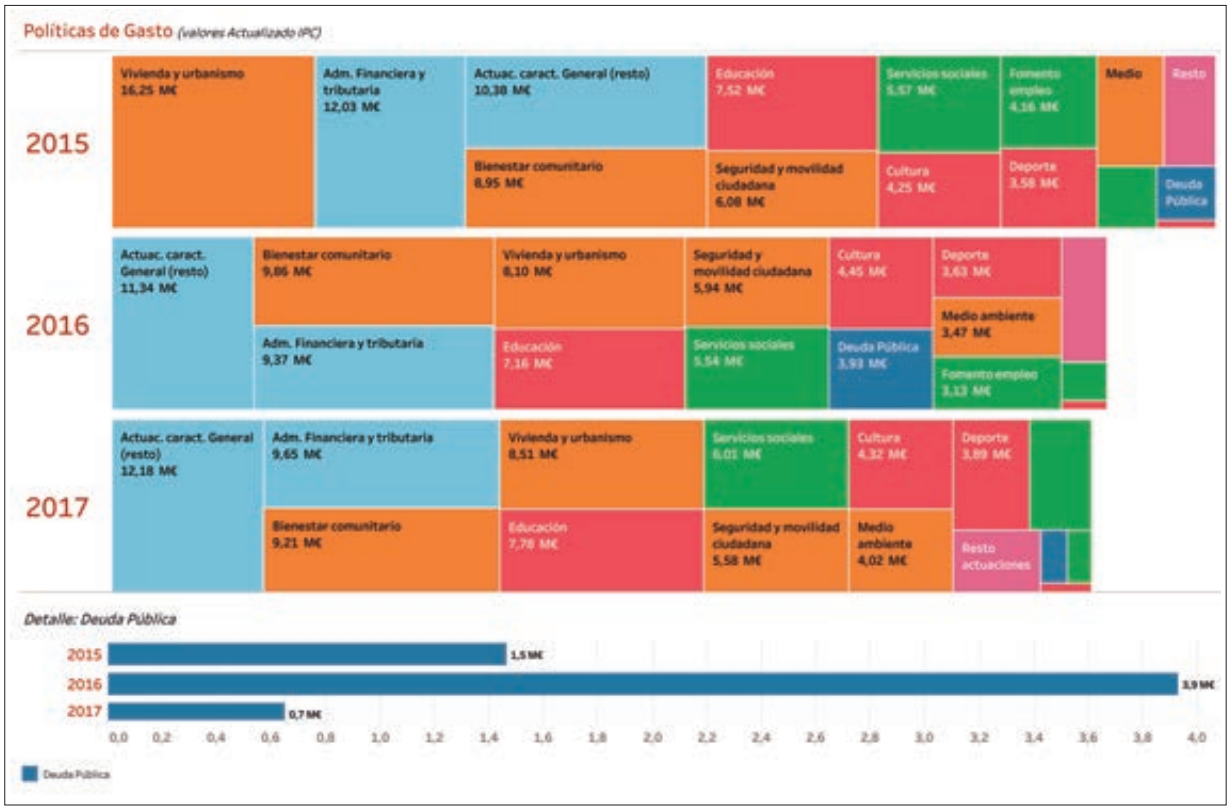

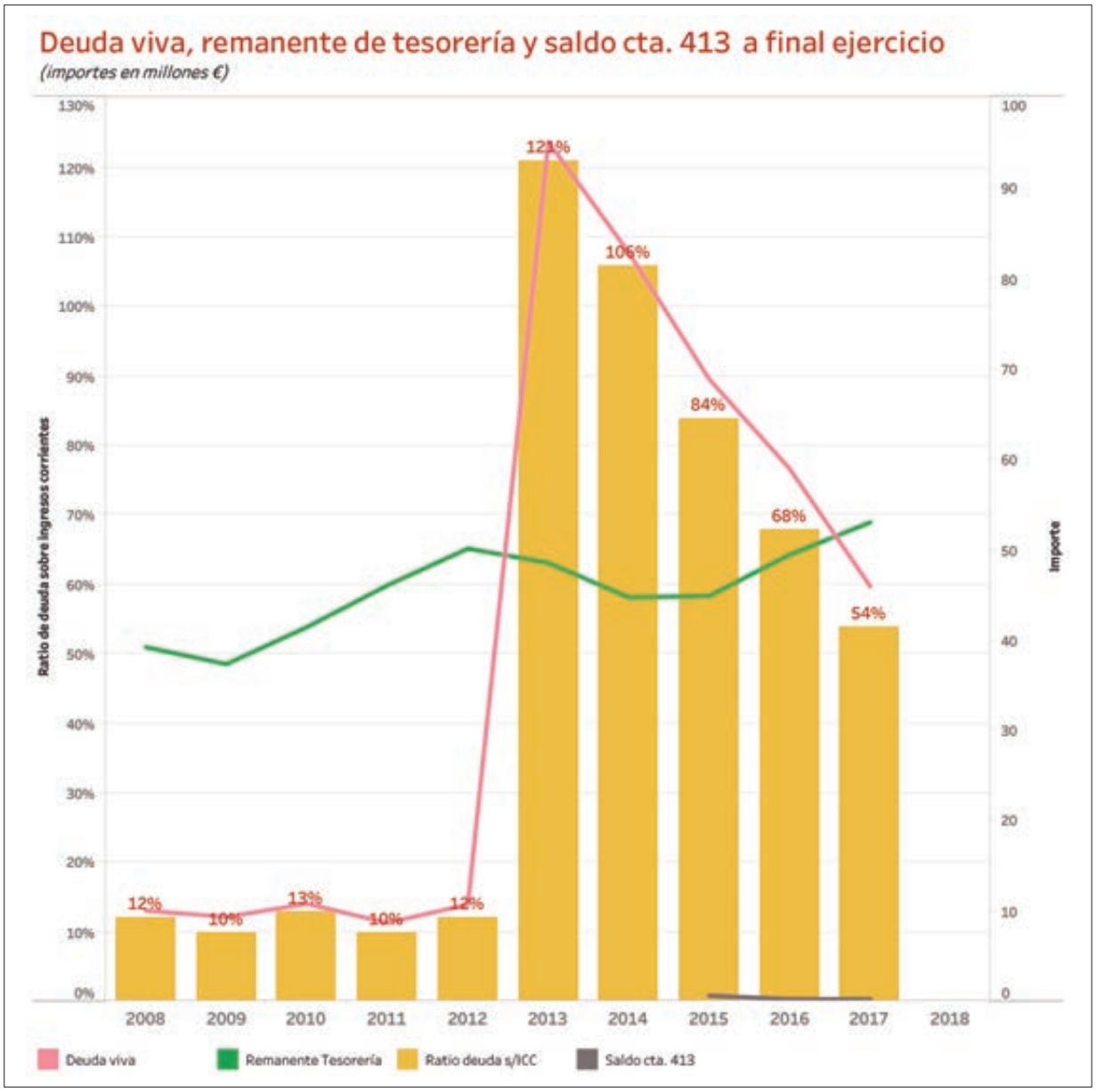

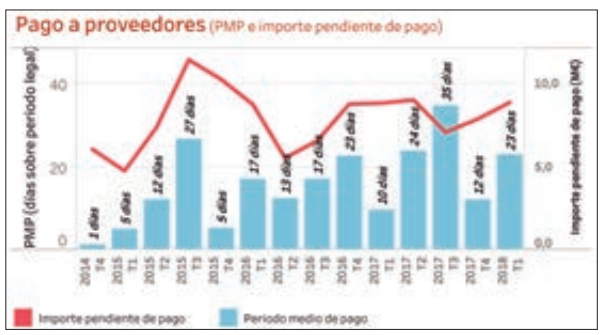

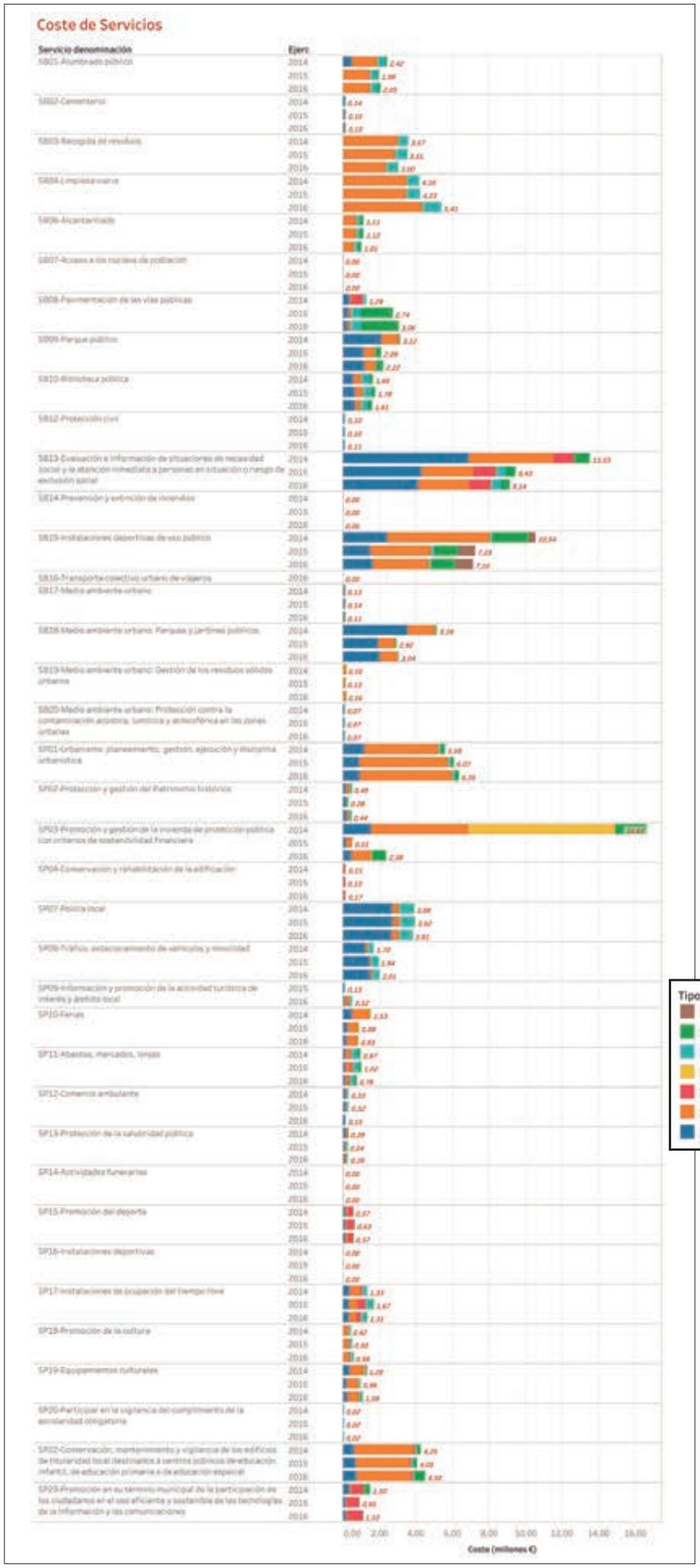

CRONOLOGÍA DE 2018

Enero

Vidal Aragonés deja el acta de regidor en el Pleno para integrarse en el grupo parlamentario de la CUP

Febrero

Polémica por un anuncio de la discoteca Phant que hacía alusión a 'La Manada'

Archivan cinco denuncias contra vecinos que colgaron carteles del 1-O

Comienzan las obras de la nueva biblioteca en el parque del Canal de la Infanta

Marzo

El Espanyol salda su deuda con el Ayuntamiento

Denuncias por cortes de luz a vecinos que se negaban a que les instalaran un contador inteligente

Abril

Una brutal pelea entre dos grupos de jóvenes a las puertas de la discoteca Phant deja varios heridos

Cornellà En Comú se rompe y nace Alternativa d'Esquerres i Pirates, cercana a la CUP

Mayo

Siemens instala en Cornellà un centro de innovación

Junio

Un vecino de Sant Ildefons se suicida cuando iba a ser desahuciado

Xavi Calm releva a Jordi Roger como entrenador del Cornellà

Julio

Inauguran un monolito en recuerdo de la vecina desaparecida Cristina Bergua

Agosto

Los Mossos matan a un hombre que había entrado en la comisaría con un cuchillo grande y gritando consignas a Alá

Septiembre

Octubre

BALANÇ DE MANDAT Respon EMILIA BRIONES, primera tinent d'alcalde de Presidència (PSC)

"Hem posat en marxa diverses accions per fomentar la participació directa"

- Quins han estat els principals projectes que s'han portat a terme durant aquesta legislatura?

- En primer lloc crec que cal dedicar-lo a l'Acord Social, que és l'espai de diàleg des d'on es plantegen i debaten les propostes de caire social que hem de dur a terme a la ciutat, i que ha estat especialment útil en aquests anys de dura crisi.

Si alguna acció en aquest àmbit ha tingut protagonisme en aquests darrers anys, pel seu pes econòmic i per la diferència que marca Cornellà respecte d'altres ciutats i administracions, han estat els plans d'ocupació. Hem ofert feina a centenars de persones en situació de vulnerabilitat, i vam ampliar la duració dels contractes fins a 9 mesos. Hem ofert contractes per mirar de pal·liar en la mesura del possible situacions molt complicades generades per la crisi econòmica.

La despesa social ha crescut en aquests quatre anys i s'han desenvolupat altres propostes de l'Acord Social, com és el cas de la tarifació social a les escoles municipals i els casals socials per a infants en situació de vulnerabilitat a l'estiu, així com mesures relatives a la política social d'habitatge i diversos casos d'emergències en aquest àmbit.

En l'aspecte extern, en allò que afecta la pell de la ciutat, hem avançat molt en el projecte Cornellà Natura, que com ja he explicat en alguna ocasió, té molt d'abast i per això es cuina a foc lent, considerem que es podrà completar el 2026.

Es tracta d'un projecte de transformació de la ciutat, de l'espai públic, orientat a naturalitzar el nostre entorn i fer les obres en aquesta clau, treballar amb la natura com a element de cohesió i vertebrador dels barris. Aquest darrer any n'hem començat a veure mostres, noms concrets si ho voleu així: el carrer Verge de Montserrat convertit en zona de vianants, el parc de la Ribera, diverses actuacions a l'avinguda Baix Llobregat o les que estan a punt d'acabar a l'avinguda dels Alps –junt amb el parc de Rosa Sensat- i al parc del Canal de la Infanta, per exemple.

També, referent a l'espai públic, crec que podem mencionar la consolidació del projecte A Prop Teu, que ens permet una comunicació molt directa entre la ciutadania i els responsables polítics per actuar sobre petits detalls que cal millorar a la ciutat, atenent i realitzant moltes de les propostes que ens arriben des de fora, de manera que la ciutadania, a més de fer-se corresponsables del manteniment dels seus barris, carrers i places, també aporten propostes de disseny de l'entorn urbà.

Un altre aspecte que hem treballat és l'ampliació i diversificació de la programació d'oci i cultura de la ciutat, triplicant les activitats, amb l'objectiu de tenir una oferta per a tots els gustos i majoritàriament gratuïta perquè la població de Cornellà gaudeixi de la cultura sense marxar de la ciutat. Un projecte que hem aglutinat sota la marca Què fer a Cornellà.

En quart lloc, durant el mandat hem posat en marxa diverses accions per fomentar la participació directa, com han estat els pressupostos participatius, o les consultes a la ciutadania a través del Cornellà Opina, a més de mesures de transparència per les quals hem rebut diversos reconeixements.

Per acabar, ja vam plantejar a l'inici del mandat que no parlaríem de grans nous equipaments, la situació no ho permetia i teníem unes prioritats clares. Per bé que alguns s'han reformat de forma important, és el cas de la piscina de Can Millars, i un de totalment nou que està encara pendent d'acabar, com la nova biblioteca a Fontsanta. Però amb aquells que teníem, i també amb els espais de què disposem, hem intentat ampliar les activitats ciutadanes, la varietat, distribució pels barris de les propostes d'oci, cultura i esport, i hem creat serveis com l'Escola d'Humanitats, hem obert un espai de col·laboració artística com és la Factoria SI.

-Hi haurà cap projecte que es porti a terme o es finalitzi en el que queda abans de les pròximes eleccions municipals?

- Lògicament, hi ha diverses actuacions que es troben en procés, els projectes s'han de periodificar al llarg del mandat per fer-se realitat d'acord amb la capacitat de les arques municipals. Molts es troben en la fase final del projecte, de l'adjudicació, o ja en ple inici d'obres, amb la qual cosa s'hauran d'allargar alguns mesos. És el cas de reformes a l'avinguda Pablo Picasso, la carretera del Prat, o l'avinguda de Sant Ildefons, que començarà en breu.

També estem treballant en implementar una nova web municipal a la tardor.

No plantegem un projecte estrella que resti protagonisme a la resta de l'acció municipal, ni que s'emporti un percentatge espectacular de la inversió, sinó que anem aportant actuacions a un projecte de futur per a la ciutat, que abasta tant la seva part més física, les obres i els equipaments, com a la Cornellà més humana, l'atenció social i la protecció de la ciutadania.

- Què quedarà sense fer-se?

- Un cop més, suposo que parlem de projectes físics, és evident que sempre voldries haver abastat més, però el temps i els recursos disponibles marquen la seva implementació. Quedarà per a més endavant, a desgrat meu, la nova biblioteca d'Almeda, perquè el projecte s'ha endarrerit per qüestions alienes a l'Ajuntament.

- Repeteix l'actual alcalde Antonio Balmón com a candidat?

- La decisió final l'haurà de prendre el partit del PSC i els seus militants. L'Alcalde, Antonio Balmón, manté la il·lusió per completar el projecte de ciutat en què hem estat treballant, i ja els ha plantejat que vol aspirar a ser, de nou, alcalde de Cornellà.

ENQUESTA OPOSICIÓ Respon DANIEL MARTÍNEZ, portaveu de Cs

“El PSC ha tingut una legislatura bastant còmoda gràcies al suport d’ICV-EUiA”

- Com valora la tasca del govern municipal en aquesta legislatura?

- Tot i no obtenir majoria absoluta en les eleccions municipals de 2015, el PSC ha tingut una legislatura bastant còmoda gràcies al suport d’ICV-EUiA, que a banda d’aprovar els diferents pressupostos anuals, els ha permès governar amb la mateixa actitud que legislatures passades. Un equip de govern que ha seguit amb els mateixos vicis adquirits de les darreres majories absolutes que va aconseguir, però que ha estat incapaç d’oferir un projecte regenerador, de política transparent i participativa.

-Ha implementat o aprovat l’equip de govern alguna proposta seva? Quina/es?

- Som el Grup Municipal que més mocions ha presentat en aquesta legislatura. Més del 60% de les propostes presentades per Cs han estat aprovades. Volem destacar algunes iniciatives:

La nostra primera proposta va ser sobre esport i jovent. Moció sobre el Skate Park (vam portar al Ple una reivindicació del jovent de la ciutat i hem aconseguit la construcció d’un nou Park)

Moció per adaptar els parcs i les zones de joc municipals per a que siguin accessibles a tots els nens i nenes (de moment hem aconseguit que als dos parcs principals de Cornellà hi hagi espais per a tots els nens, també amb diversitat funcional)

Moció per millorar la seguretat i visibilitat dels passos de vianants. (Instal·lació de semàfors amb acústica i comptadors, llums leds, redisseny de passos de vianants i il·luminació adequada)

Moció per a millorar les condicions de les persones al·lèrgiques al pol·len (millorar la salut dels nostres conciutadans amb polítiques mediambientals locals)

Moció sobre el servei de recollida de residus municipals, l’estat dels contenidors i neteja del clavegueram i fomentar la informació del préstec d’aquest servei. (Una demanda veïnal sobre la deficiència en el servei de neteja de la ciutat)

Millora dels carrils bici a la ciutat. Tenim una xarxa que no està connectada i amb gran deficiència i de moment està en fase d’implantació una xarxa coherent i més segura.

Moció sobre la implementació d’un sistema d’identificació genètica dels gossos. Una proposta per fomentar el civisme i compatibilitzar les necessitats dels propietaris, la seguretat, la salut i el benestar comú. Hem aconseguit que s’aprovi una ordenança municipal de civisme específica.

- Especifiqui tres decisions o mesures encertades del govern municipal en aquesta legislatura.

- Continuar amb el finançament de les escoles bressols amb la part que la Generalitat no aportava.

Dotar a la ciutat d’un espai per a la visualització de les persones desaparegudes sense causa aparent, així com l’espai a les víctimes de terrorisme.

Més ‘Patis oberts’, per a que hi hagi més espais de lleure a la ciutat (una reivindicació del nostre Grup Municipal)

-Quina nota posaria a l’equip de govern?

- Evidentment que no podem aprovar la gestió de l’equip de govern durant aquesta legislatura. Els cornellanencs hem vist com ens han apujat els impostos, com la ciutat està més bruta i l’espai públic més degradat per la manca de manteniment i l’equip de govern s’ha enrocat en un projecte d’operació maquillatge de la ciutat que és el Cornellà Natura. Mentrestant la mobilitat a la ciutat és una problemàtica que no es vol afrontar, amb un Pla de Mobilitat que s’està redactant des de 2012.

Risas para cambiarlo todo: llega el Festival de Pallassos

Un juez de Cornellà cita a declarar a la antigua cúpula de los Mossos por el 1-O

Noviembre

Poveda y Balmón visitan a los presos independentistas en Lledoners

FGC interrumpe temporalmente el servicio entre L’Hospitalet, Cornellà y Sant Boi

Diciembre

Aigües de Barcelona condensa la memoria de Cornellà en un libro

Resultados de las eleccions municipales de 2015 en Cornellà

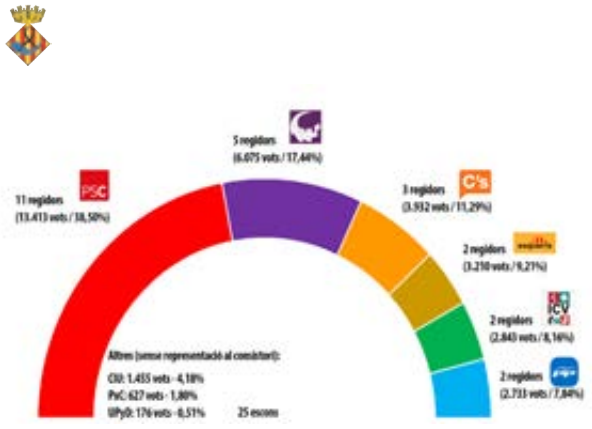

SANT BOI
RESPIRA
UN ALTRE
AIRE
AJUNTAMENT DE SANT BOI DE LLOBREGAT

SANT BOI DE LLOBREGAT

SANT BOI DE LLOBREGAT, EN CIFRAS

Población residente:	82.142 hab
Población no residente*:	16.997 hab
Superficie total:	2.213 Ha
Superficie urbana:	609 Ha
Superficie edificada:	465 Ha.

La economía municipal de Sant Boi se ha caracterizado en los últimos años por una imparable bajada de la deuda viva. Desde 2013 se ha pasado de 42,2 millones € a poco menos de la mitad, con 19.1 millones €. Según los últimos datos disponibles el ratio de deuda se encuentra en un 22%, comparado al 55% de 2013.

La tendencia en el pago a proveedores es menos clara que la deuda viva, ya que prácticamente cada trimestre se pasa de resultados positivos a negativos. Así por ejemplo en el cuarto trimestre de 2017 registraba un pago a proveedores que se adelantaba por una media de un día al periodo legal. Sin embargo en el primer trimestre de 2018 esto ha pasado a 3 días por encima de este periodo. Curiosamente, parece que en el momento que se reduce el periodo de pago se aumente el importe pendiente de pago. Así por ejemplo en el cuarto trimestre de 2017 había un importe pendiente de 7,5 millones €, mientras que en 2018 se ha logrado reducir esto a 3,6 millones €.

En cuanto a la política de gasto se puede observar un incremento general. Por ejemplo llama la atención en especial una incremento de 1,82 millones € en medio ambiente y de 2,06 millones € en vivienda y urbanismo. Así también ha subido el gasto en administración financiera y tributaria, pasando de 7,32 millones € a 8,35 millones €. Por la otra parte, se observa que se han reducido los gastos en el bienestar comunitario por 700.000€ y en deporte por 590.000 €.

En cuestión de costes de servicio sigue teniendo el mayor coste la evaluación informática de situaciones de necesidad social y la atención inmediata a personas en situación o riesgo de exclusión social, con un total de 8,83 millones €. Asimismo por la parte baja resalta una inversión nula en instalaciones deportivas.

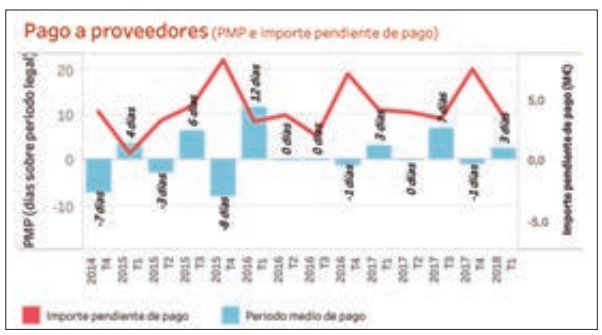

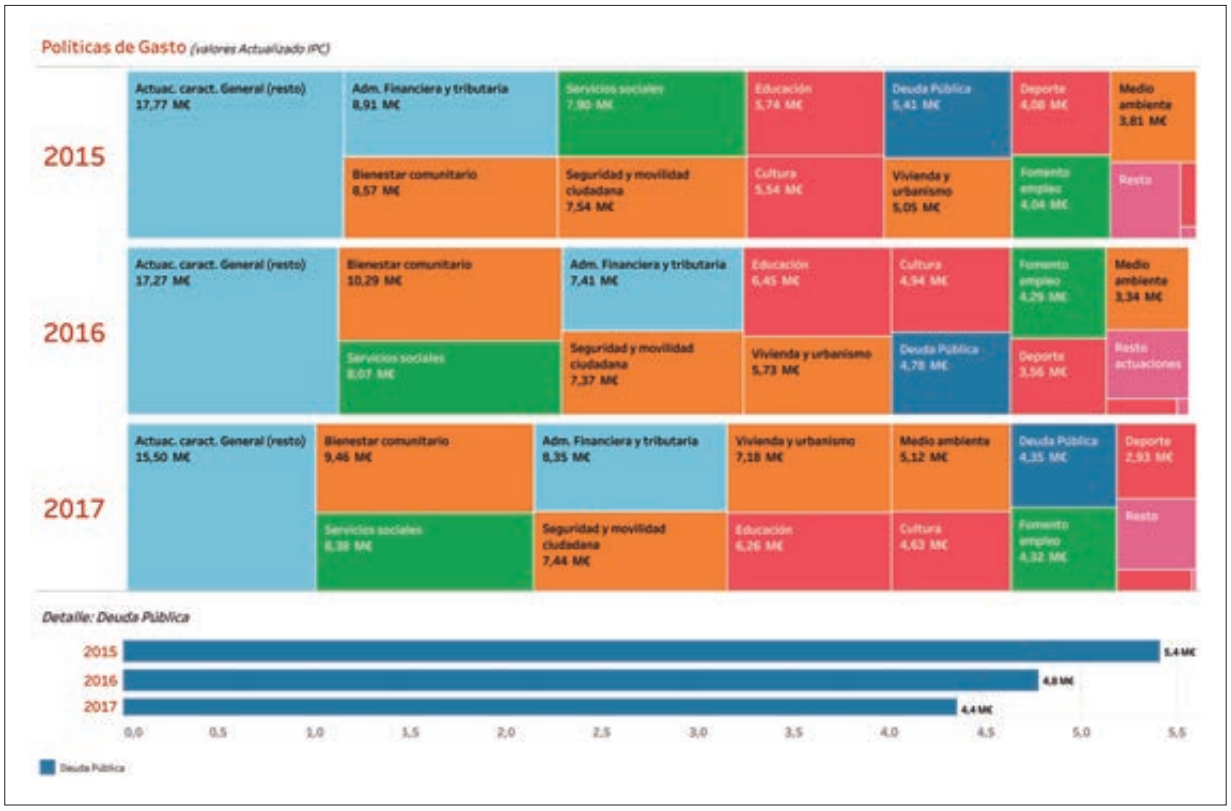

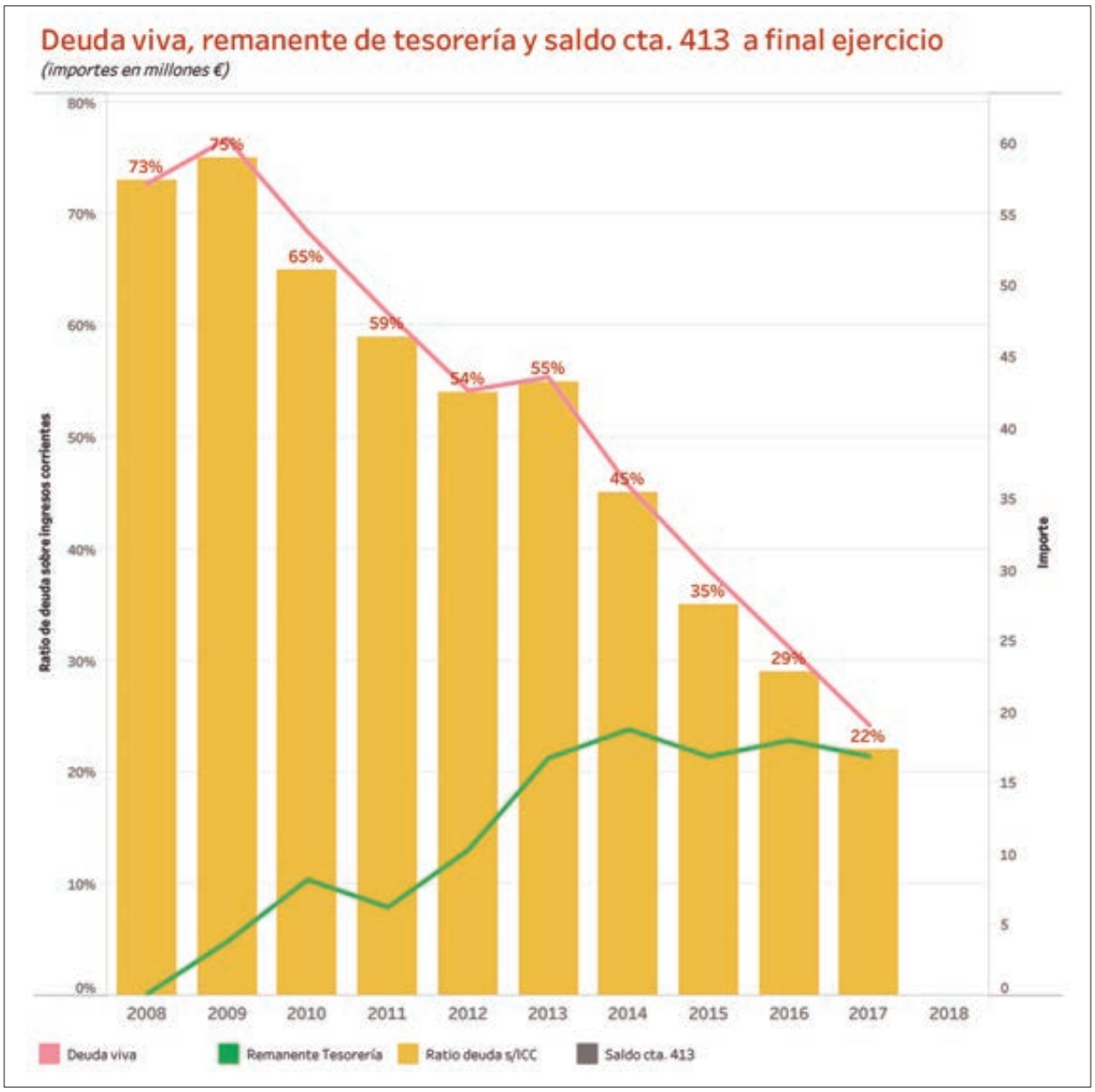

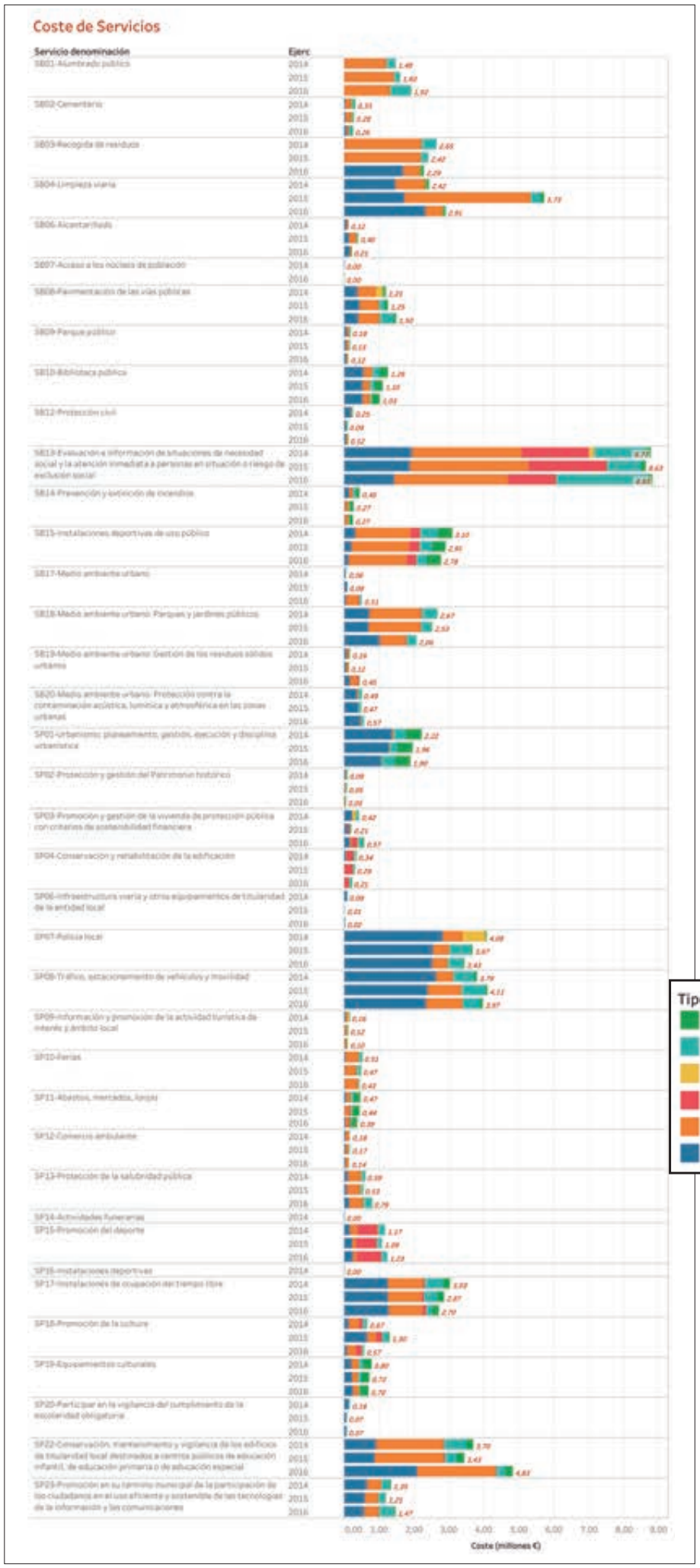

CRONOLOGÍA DE 2018

Enero

Cuatro detenidos por el asesinato de la vecina de Sant Boi que apareció calcinada en

Agricultores del sur de Francia confían en Sant Boi para el cultivo de su alcachofa

Febrero

Muere un hombre de avanzada edad a causa de un incendio en su casa

Marzo

Sant Boi pone en marcha un servicio de atención a niños y niñas víctimas de la violencia machista

Sant Boi refunda CoBoi en un nuevo Laboratorio de Innovación Social

Abril

El municipio, junto a Viladecans y Gavà, alerta a Fomento sobre el riesgo de colapso de la movilidad por la ampliación del aeropuerto

Mayo

El municipio tendrá la primera zona de bajas emisiones local

Ràdio Sant Boi inaugura nuevas instalaciones en la calle Jaume I

150 asociaciones firman el Contrato de Ciudad 2018

Junio

Una chica denuncia que fue violada en grupo a la salida de una discoteca de Molins y abandonada en la estación de FGC de Sant Boi

El chef Albert Mendiola abre un restaurante en Barcelona

Sant Boi crea el Defensor de las Generaciones Futuras

Julio

El Gobierno facilitará las gestiones para trasladar el cuartel

La policía local colabora en la detención de dos de los autores del espectacular robo en una joyería del Ànec Blau de Castelldefels

Marc Civit, del Béisbol Sant Boi, ficha por los Toronto Blue Jays de primera división norteamericana

BALANÇ DE MANDAT LLUÏSA MORET, alcaldessa (PSC)

“El mandat finalitzarà sense que la ciutadania pugui veure acabades les obres de la variant”

- Quins han estat els principals projectes portats a terme durant el mandat?

- Per sobre de tot, s’ha definit una estratègia global de futur per a Sant Boi, per mitjà de la qual hem començat a singularitzar-nos com una ciutat metropolitana saludable i sostenible. El treball fet ha tingut com a resultat l’orgull que Sant Boi fos nomenada, per segona vegada, la Ciutat més Sostenible de l’Estat espanyol (i que hagi obtingut reconeixements com el distintiu Pajaritas Azules de l’associació Aspapel o l’interès d’una organització mediambiental com Ecoembes).

Per altra banda, les polítiques i els pressupostos municipals han prioritzat en tot moment dues qüestions bàsiques: l’atenció social i la millora de l’espai públic.

L’atenció a les necessitats bàsiques de les famílies ha estat continuat essent la primera prioritat del govern municipal, perquè malgrat els símptomes de certa millora de l’economia, moltes situacions s’han cronificat. S’ha incrementat sensiblement l’esforç per combatre la pobresa energètica i l’exclusió residencial.

La millora de l’espai públic ha estat una constant. El primer pas va ser la renovació integral del sistema de recollida de residus, que ha ajudat a tenir una ciutat més neta i endreçada. S’han destinat recursos a reforçar els recursos humans i materials per a la neteja i el manteniment de la ciutat. S’ha invertit en la millora de les àrees de jocs infantils, en noves instal·lacions per a la pràctica esportiva a l’aire lliure i en la millora de l’espai públic als barris mitjançant els pressupostos participatius i altres fórmules. També s’han fet intervencions urbanístiques importants per reforçar l’eix cívic i comercial, com la reforma del parc de la Muntanyeta, la remodelació del carrer de Lluís Pascual Roca o la millora de les voreres de la plaça de la Generalitat.

En un altre ordre de coses, s’ha aprofundit en el paper històric de Sant Boi com a municipi referent en les polítiques de lluita per la igualtat. S’ha treballat per visibilitzar les aportacions de les dones, per exemple en el món de l’esport, l’Ajuntament ha alçat insistentment la veu contra la violència masclista i ha apostat per la defensa dels drets de les persones LGTBI+ amb la campanya ‘Sant Boi és diversa’ com a principal iniciativa.

També han estat importants les inversions fetes per millorar l’eficiència energètica dels consum municipals, el desenvolupament del projecte SantBoiSà (alimentació saludable i pràctica esportiva) en col·laboració amb la Gasol Foundation, la presentació d’un pla d’atracció turística, la configuració d’una estratègia per incrementar l’ús de la bicicleta a la ciutat i la creació de CoboiLab, el nou Laboratori d’Innovació Social.

Així doncs, s’ha treballat en la gestió diària de la ciutat mentre es posaven les bases per al Sant Boi del 2030. Un Sant Boi que es reinventa i que ja respira un altre aire.

- Hi haurà cap projecte que es porti a terme o finalitzi abans de les municipals?

- Durant els pròxims mesos, es posarà èmfasi en la cura de l’espai públic, que és a dia d’avui la principal demanda de la ciutadania a totes les ciutats metropolitanes. Està previst un paquet mesures i actuacions de millora a tota la ciutat per intensificar l’esforç que realitza habitualment l’Ajuntament per mantenir net i en bon estat l’espai públic de Sant Boi: adquisició de nova maquinària de neteja, sistema per a la detecció i reducció de punts negres d’acumulació de brutícia i estat de conservació, reforç de la recollida selectiva de residus, reurbanització de carrers, petites reparacions a la via pública i al mobiliari urbà, remodelació d’àrees de jocs infantils, plantació d’arbres, millora de parterres, adequació dels accessos a l’entorn natural, condicionament dels camins del riu i de l’Anell Verd, millora de rieres... També es continuarà fent costat a les entitats per dur a la pràctica els compromisos del Contracte de Ciutat que van signar el mes passat per corresponsabilitzar-se en la cura i l’ús responsable de l’espai públic. I es durà a terme una campanya de conscienciació per reclamar també la corresponsabilitat de tota la ciutadania en aquest gran repte de ciutat.

A partir dels pròxims mesos també s’anirà concretant la tasca que s’ha dut a terme per posar a disposició de promotors públics o sense ànim de lucre solars on es pugui edificar habitatge de lloguer protegit, que és l’aposta prioritària de l’Ajuntament en aquest àmbit. Alhora, se seguiran centrant esforços com fins ara a donar resposta a l’emergència habitacional i evitar l’exclusió residencial mitjançant diferents tipus d’ajudes.

Aviat començarà la construcció d’una piscina a l’aire lliure al parc de la Muntanyeta, un projecte molt reclamat per la ciutadania. I molt aviat començaran obres de reurbanització a diferents llocs de la ciutat, com els carrers Ignasi Barraquer i Antonio Lara o la placeta de Rafael Alberti. A més finalitzaran actuacions urbanístiques actualment en execució com les del nou accés a la Ciutat Cooperativa, la rotonda de Salvador Seguí-av. Aragó, el tram final del carrer de Francesc Macià, la plaça de Catalunya, l’avinguda Maria Girona… I la renovació de més de 1.000 lumeneres de l’enllumenat públic amb tecnologia LED.

-Què quedarà sense fer-se?

- Malauradament el mandat finalitzarà sense que la ciutadania de Sant Boi pugui veure acabades les obres de la variant de la C-245.La ciutat ho ha reivindicat de manera insistent durant aquests anys. L’Ajuntament de Sant Boi va aconseguir articular un front comú amb la resta d’ajuntaments afectats, la Diputació de Barcelona i la Generalitat de Catalunya i de manera conjunta s’ha reclamat per activa i per passiva la represa i finalització de les obres. Però el Ministeri de Foment de l’anterior govern no va ser sensible amb les necessitats de la ciutadania santboiana, que continua patint uns accessos colapsats i indignes d’una ciutat del segle XXI. L’actual govern ha mostrat una bona predisposició i, a partir dels contactes que s’han mantingut darrerament i de la recent visita a Sant Boi de la delegada del Govern, Teresa Cunillera, l’Ajuntament confia que en breu es puguin fer avenços en aquest tema. Sant Boi també continuarà reivindicant la línia ferroviària soterrada (R3) juntament amb la resta d’ajuntaments del delta del Llobregat, perquè és una inversió vital per al futur del territori i per connectar aquests municipis amb Barcelona d’una manera àgil.

Així mateix, queda pendent l’última gran operació de vertebració de la trama urbana de Sant Boi, que és la del sector Fecsa i Caserna. Donada l’envergadura del projecte, la crisi econòmica ha impedit avançar-hi durant els darrers anys, però el bon clima de relació institucional amb el govern estatal ha permès tornar a posar el tema sobre la taula com un assumpte de gran valor estratègic per a Sant Boi.

Quedarà per als pròxims anys, tot i que s’ha estat treballant en la definició urbanística, el Parc de Lluís Companys, que tancarà el perímetre de la façana de ciutat connectant Sant Boi amb la Colònia Güell. L’Ateneu Santboià s’ha de convertir en un gran espai públic obert a la ciutadania i s’ha de poder utilitzar com a teatre a l’aire lliure. S’han fet avenços, però encara queda lluny veure aquesta aspiració convertida en realitat.

Són temes que bàsicament no depenen de l’Ajuntament de Sant Boi, que requereixen grans inversions i el compromís d’altres administracions i agents, però als quals el govern municipal no hi renuncia i que continuarà reclamant com a necessaris.

- Repetirà l’alcaldessa com a candidata?

- És una decisió que correspon al PSC i a l’agrupació local de Sant Boi, i que probablement no es prendrá de forma oficial fins a principis de l’any vinent. L’alcaldessa, però, ha afirmat de manera reiterada que se sent amb forces i amb la mateixa il·lusió que el primer dia per seguir aportant coses a la ciutat i liderant els projectes que necessiten un període ampli per completar-se i els molts reptes que la ciutat té per endavant.

ENQUESTA OPOSICIÓ Respon OLGA PUERTAS, portaveu de Cs

"Son 40 años de continuismo, con una versión deformada del viejo estilo socialista"

- ¿Cómo valora la labor del gobierno municipal en esta legislatura?

- Son 40 años de continuismo, con una versión deformada del viejo estilo socialista derrochón que nos condujo a dos intervenciones de control de cuentas de Hacienda y ahora la última estadística de Hacienda nos coloca ya con 25.645 euros de renta media/hab. por debajo de la media española de 25.950 euros. Y el oprobio de ser tras Cornellá, los más pobres del Baix Llobregat con un 15,2% de pobreza. Todos nuestros vecinos han mejorado y prosperado; casi siempre porque han alternado a sus partidos en el poder municipal. S. Boi es casi excepcional en eso; ahora con Franco y su polémica última; le recordamos porque nos gobernó 40 años, sin ser votado por supuesto. La delincuencia ha aumentado un 2,8%. Con 93 millones de presupuesto/año y solo 3,5 millones de inversión libre, no somos un Ayuntamiento estonio precisamente: hay mucha burocracia y poca eficacia de resultados finales.

- ¿Ha implementado o aprobado el equipo de gobierno alguna propuesta suya? ¿Cuál?

- La mejora y adecuación de los parques infantiles y la retirada del amianto (URALITA) en edificios públicos y particulares por el riesgo de Asbestosis. Un Centro local anti ludopatía.

- Especifique tres decisiones o medidas acertadas del gobierno municipal en esta legislatura.

- La Reforma tardía del Reglamento municipal que nos permite mociones en los Plenos de tipo práctico. Ahorrando en parte los "brindis al sol".

- El repudio a la mutilación genital y la condena al "Boko Haram", de terroristas islámicos que secuestran y esclavizan a niñas nigerianas.

- El compromiso de verificar los "curriculums" académicos aportados por los concejales del Pleno. Para evitar casos "masters".

-¿Qué nota pondría al equipo de gobierno?

- Como profesora de Economía, voy al número, y si con 25.645 euros de renta /hab. somos los más pobres tras Cornellá: con 40 años seguidos, vamos muy mal.

Si tenemos una FP dual sin despegar con tasas de abandono y fracaso escolar muy superiores a la media, no daremos ningún aliciente a las empresas y a nuestra juventud sin trabajo (40%).Hemos perdido hasta territorio. Y por supuesto acabar la C-245 (25 años esperando) y que nos permuten el Cuartel (15 años de espera), ¿oh, ni les atienden sus camaradas de partido, hoy ministros?. Nota final: 4 suspenso.

Resultados de las eleccions municipales de 2015 en Sant Boi de Llobregat

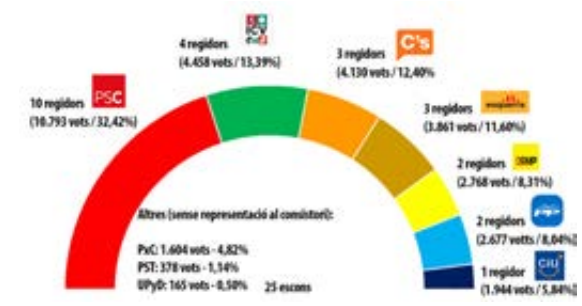

Idealista alerta de falta de vivienda en El Prat, Viladecans y Sant Boi

Agosto

Marc Civit, del Club Béisbol y Softbol Sant Boi, es fichado por los Toronto Blue Jays

Septiembre

El Festival Altaveu celebra el 30 aniversario

La localidad renueva su distinción como 'Ciudad de la Ciencia y la Innovación'

Octubre

Sant Boi se declara municipio feminista

Noviembre

FGC interrumpe temporalmente el servicio entre L'Hospitalet, Cornellà y Sant Boi

Presentación del 'Santboisà', un estudio de la Gasol Foundation y el Ayuntamiento de Sant Boi pionero para luchar contra la obesidad infantil

Centenares de vecinos de Esplugues y Sant Boi estuvieron más de dos semanas sin línea telefónica

Diciembre

Sant Boi inaugura su primer Centro de Estudios con el objetivo de promover la herencia histórica y natural de la ciudad

Viladecans
som poble,
sóc ciutat.
viladecans.cat

VILADECANS

VILADECANS, EN CIFRAS

Población residente:	65.993 hab
Población no residente*:	10.502 hab
Superficie total:	2.006 Ha
Superficie urbana:	558 Ha
Superficie edificada:	383 Ha.

En Viladecans en los últimos tiempos se ha podido observar una subida masiva de la deuda viva, pasando de 18,6 millones € a 43,4 millones €. Así también el ratio de la deuda se ha duplicado, pasando del 27%, los datos más bajos de la última década, a 63%. Esto hace que la deuda actual sea la más alta que Viladecans ha tenido en los últimos 10 años. Desde el consistorio ya explicaron a El Llobregat que esto es debido a la consolidación de la deuda de las empresas municipales.

Similar a la deuda vivía, los datos sobre el pago a proveedores tampoco es positivo. Desde principios de 2015 Viladecans nunca se ha encontrado por debajo del periodo de pago legal. De hecho en el primer trimestre de 2018 ha obtenido records históricos, con un periodo medio de pago de 21 días por encima de la finalización del periodo. Eso sí, se ha logrado reducir el importe pendiente de pago de 4,6 millones € a 2,8 millones €.

En política de gasto el cambio más llamativo es que la administración financiera y tributaria se ha convertido en el principal enfoque para las inversiones, pasando de tan solo 2,31 millones € a un total de 8,84 millones € en el año 2017. Asimismo el enfoque principal de 2016 que había sido el deporte se ha reducido por un total de 6,32 millones €. Otra reducción significativa ha sido en respecto a vivienda y urbanismo, donde se ha reducido por 2,23 millones €.

En costes de servicios llama la atención que la mayor inversión se hace en el planteamiento, gestión, ejecución y disciplina urbanística con un total de 4,14 millones €. No obstante cabe resaltar que en este ámbito se ha reducido significativamente los costes en comparación al año 2014 donde se contaba con 7,31 millones €. Asimismo otro gran coste es la limpieza viaria con 3,67 millones € y la policía local con 4,10 millones €.

Por la parte baja es llamativo una inversión de 100.000 € en la promoción y gestión de la vivienda de protección publica.

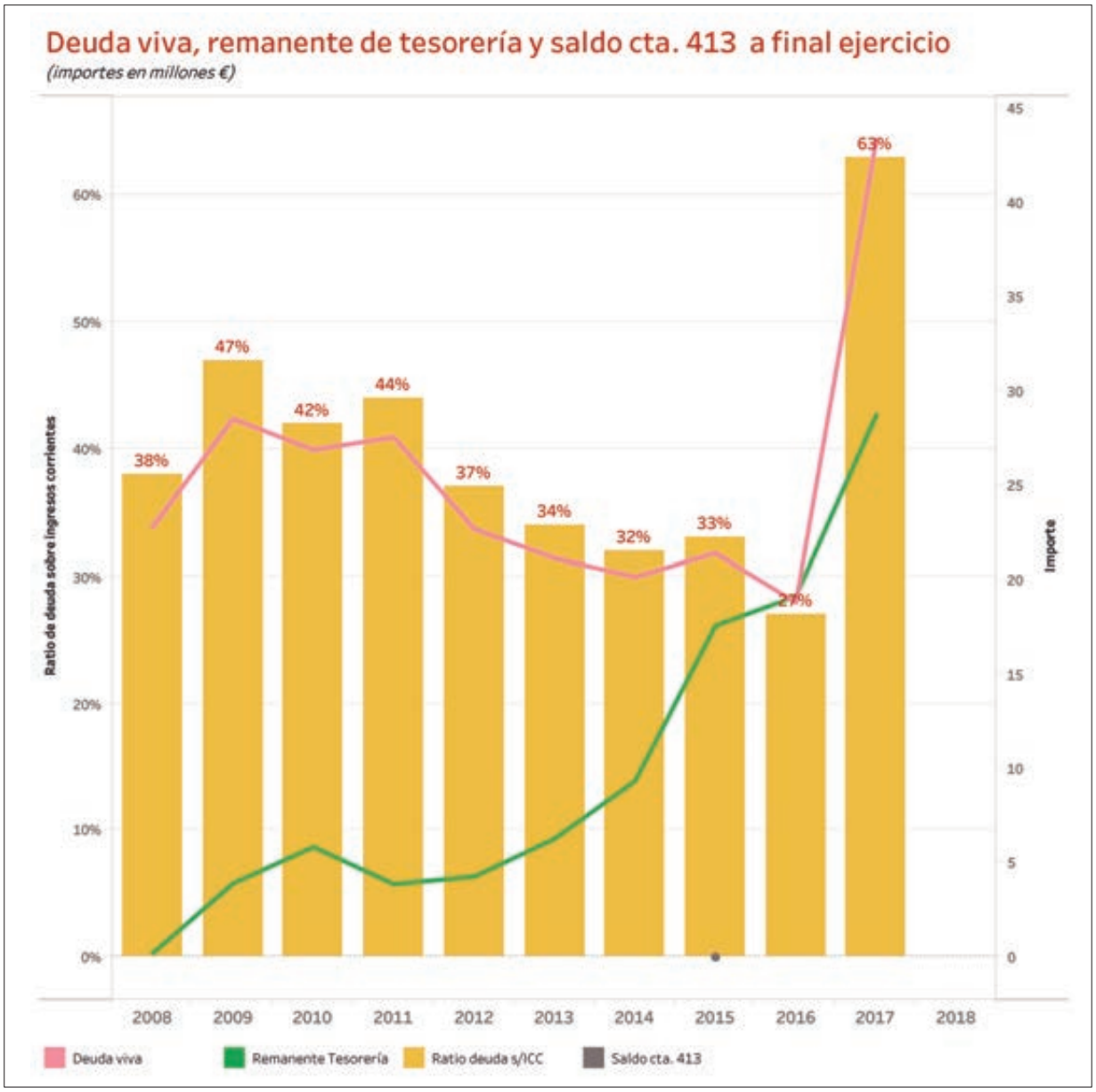

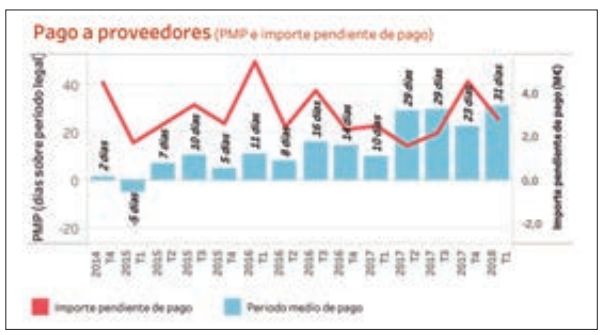

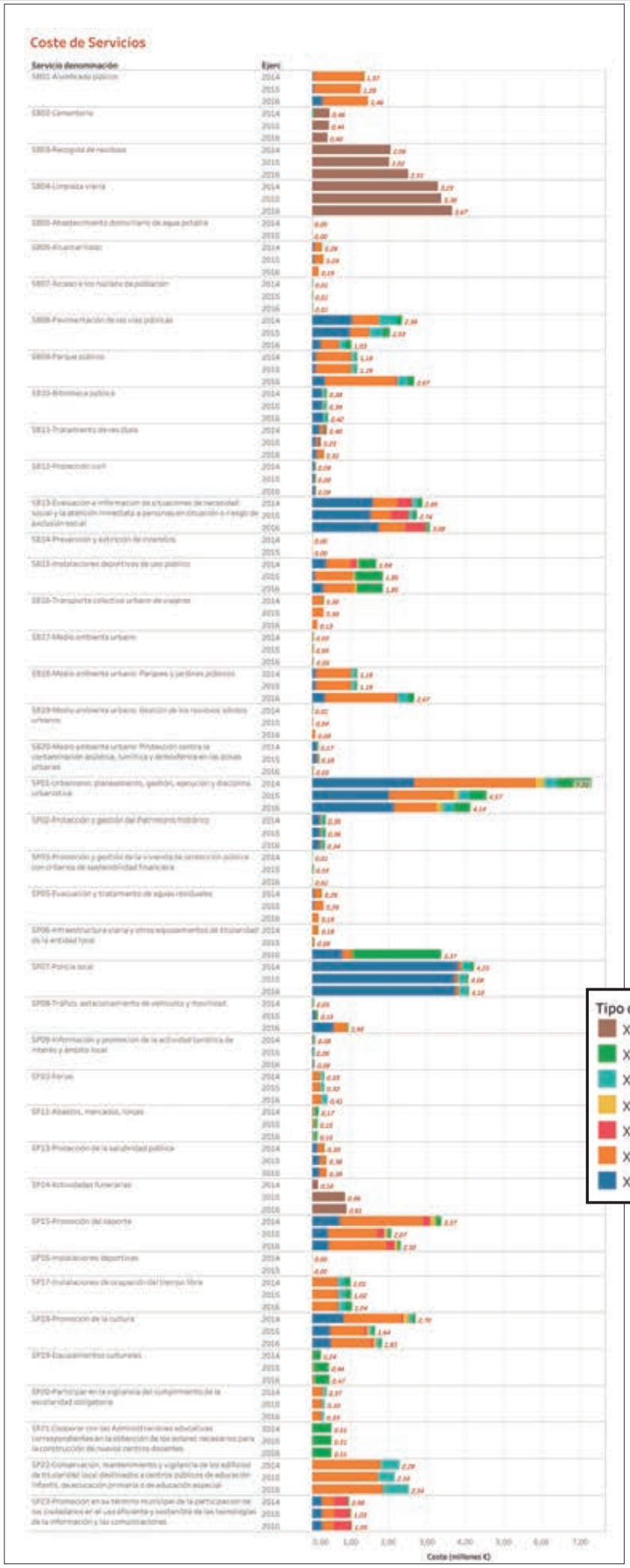

CRONOLOGÍA DE 2018

Enero

Viladecans y Gavà organizan un Foro Ciudadano para acabar de cerrar el proyecto 'Espacio Roca'

Febrero

El TSJC ratifica que Roca usó amianto hasta cuatro años después de su prohibición

Marzo

Viladecans llega a la final de los Premios CNIS 2018 con el proyecto 'Bee Happy'

Abril

Un grupo de jóvenes de Viladecans intoxicados por monóxido de carbono en una casa de colonias de Sant Hilari de Sacalm

Una vecina de Viladecans miembro de los CDR, detenida por supuestos delitos de terrorismo y rebelión

Viladecans, Gavà y Sant Boi reclaman a Fomento la prolongación de la R3 de Rodalies para que el Delta cuente con el 'Metro Metropolitano'

Mayo

Los trabajadores de la limpieza de los colegios de Viladecans salen a la calle a protestar

IND+I llega a Viladecans con nuevas propuestas en Ciberseguridad y Blockchain

Viladecans queda primera en el concurso de reciclaje 'Contenidor d'Or'

Junio

El Club de Béisbol Viladecans gana el Campeonato de España Sub-18

La UPC en el Agròpolis de Viladecans logra producir fertilizantes biológicos y bioplásticos a partir de microalgas cultivadas en aguas residuales del río Llobregat

Julio

La ministra de Industria visita la planta de Roca en Viladecans y Gavà

Ecologistes en Acció reconoce por sexto año Cal Francès y el Remolar como espacios que preservan la biodiversidad natural

Viladecans presenta a sus 'amvaixadorxs', que llevarán el nombre del municipio por el mundo

El Hospital de Viladecans comienza su ampliación tras años de lucha ciudadana y política

Idealista alerta de falta de vivienda en El Prat, Viladecans y Sant Boi

BALANÇ DE MANDAT Respon CARLES RUIZ, alcalde (PSC)

“En aquest mandat s’han posat en marxa nombrosos processos participatius”

- Quins han estat els principals projectes que s’han dut a terme durant aquest mandat?

Els projectes, fixats pel Pla d’Actuació Municipal, que s’han desenvolupat s’han centrat en:

- Les polítiques actives d’ocupació i promoció econòmica:

- S’ha urbanitzat un polígon nou, el de Ca n’Alemany, un dels pocs a Catalunya, en els últims anys. Han arribat grans companyies (Viladecans The Style Outlets, Desigual, AAM Manufactures...).

- Es treballa, a més, en la reforma del Polígon Centre, amb la millora dels seus carrers i serveis.

- Al Parc de Negocis s’ha aixecat un altre hotel i es construeix un altre edifici d’oficines.

- En l’àmbit de la promoció econòmica, hem creat l’IND+I, una eina que neix a partir d’unes jornades sobre innovació, però que ja compta amb dos productes més (IND+I Science i IND+I Club). És un projecte pràctic i de prestigi, al qual s’han sumat grans empreses i les universitats de Barcelona, Politècnica i de Vic.

- Millora de l’espai públic i equipaments

- Ha començat a funcionar el Podium Viladecans Joan Masgrau, un equipament que, unit a Atrium Viladecans, ha multiplicat exponencialment el nombre d’usuaris de les instal·lacions esportives municipals.

- S’ha completat l’eix comercial de vianants de la ciutat, amb la reforma de la plaça de les Palmeres i la urbanització d’un tram més del carrer del Doctor Reig.

- S’estan millorant molts carrers del Barri de Sales i del Barri Antic.

- S’ha iniciat un ambiciós pla de millora del Barri de l’Alba-rosa.

- S’ha rehabilitat íntegrament l’Escola El Garrofer, aplicant criteris de sostenibilitat i estalvi energètic.

-S’ha construït un nou estadi de softbol.

- La mobilitat sostenible.

- Posada en marxa del projecte “Cap & Peus”, que fomenta els desplaçaments a peu per anar a l’escola en detriment d’anar amb cotxe.

- S’han connectat els carrils bici existents fins a arribar als 23 quilometres, a més de crear els “ciclocarrers” com a alternativa quan no poden fer-se carrils bici.

- Projectes participatius.

- En aquest últim mandat s’han posat en marxa nombrosos processos participatius, que tenen a veure amb la distribució pressupostària en actuacions als barris i en el disseny de millores de l’espai públic (projectes de reforma de la rambla Modolell o dels jardins de Magdalena Modolell...). S’han establert les bases d’un nou model de gestió municipal, en la qual es vol tenir més en compte la democràcia participativa.

- Envaixadors.

- La transició energètica.

- El projecte Vilawatt, que compta amb el finançament de més de quatre milions de la Comunitat Europea, és la gran aposta de la ciutat per treballar per la transició energètica. Es tracta de la creació d’un operador energètic integral per a una gestió energètica més eficient, una nova estructura conjunta formada per ciutadania, empreses i Ajuntament. Aquest operador promourà la capitalització d’estalvis per finançar la rehabilitació energètica integral de tres edificis de 60 habitatges (inicialment al Barri de la Montserratina) i treballarà per enfortir l’economia local amb la creació d’una moneda local.

- Les polítiques socials i d’igualtat d’oportunitats:

- S’ha reforçat la defensa dels drets socials: les partides pressupostàries destinades a Serveis Socials han anat augmentant cada any.

- L’educació (millorar l’èxit educatiu), amb noves eines, com l’ Imaile. Viladecans ha liderat en un projecte europeu per a cercar un entorn personal d’aprenentatge de nova generació dotat d’intel·ligència artificial, amb l’objectiu d’incrementar la motivació dels alumnes en l’àmbit de les assignatures científiticas i fomentar l’aprenentatge personalitzat. Ha estat el primer projecte europeu que ha emprat un procés de compra pública precomercial en l’àmbit de l’educació i reconegut com a Projecte Europeu més innovador pel Congrés Nacional d’Innovació i Serveis Públics 2017.

- Hi haurà cap projecte que es porti a terme o es finalitzi en el que queda de temps abans de les eleccions municipals?

- Actualment hi ha obres importants a:

- el Camp Municipal de Futbol, on es construirà un altre camp de futbol 11, entre d’altres millores.

- la Zona d’Entrenament d’atletisme a l’entorn del Camp Municipal de Beisbol.

- l’arranjament de carrers als barris Antic, Sales i l’Alba-rosa.

- Què quedarà sense fer-se?

- La reforma dels jardins de Magdalena Modolell (jardí de l’Ajuntament). El fet d’haver optat per sotmetre-la a un procés de participació ciutadana molt complet ha allargat els terminis de redacció del projecte i futura execució.

- Repeteix l’actual alcalde a candidat?

- Sí.

ENQUESTA OPOSICIÓ Respon CAROLINA TORRES, de Cs

“El problema no és en l’aprovació de mocions sinó en l’execució d’aquestes”

-Com valora la tasca del govern municipal en aquesta legislatura?

- Considerem que la tasca del govern municipal ha estat simplement continuista. La nostra ciutat necessita un canvi d’aires i de gestió.

Compartim amb l’actual equip de govern alguns aspectes. Volem un Viladecans obert, modern, inclusiu i compromès socialment. Però ens diferenciem, entre d’altres coses, en el fet que la nostra ciutat ha de créixer però de manera sostenible, on s’eliminin les barreres arquitectòniques, que estigui més neta, que els nostres barris gaudeixin d’una millora que els permeti créixer però sosteniblement, pensant més en els equipaments comuns, zones verdes, equipaments esportius, etc ...que en “el ladrillo por el ladrillo”. L’equip de govern actual s’ha oblidat d’això i ara ens trobem amb un dèficit seriós d’equipaments que donin servei als nostres veïns com és per exemple la necessitat d’una piscina municipal o equipaments esportius pràctics que permetin gaudir i practicar esport als nostres veïns, i des de Ciutadans ja estem treballant en aquest sentit.

-Ha implementat o aprovat l’equip de govern alguna proposta seva? Quina/es?

- Moltes de les mocions que hem presentat han estat aprovades per l’equip de govern, el problema no ha estat tant en l’aprovació sino en l’execució ja que malauradament moltes de les iniciatives aprovades, a dia d’avui encara no s’han posat en marxa o la seva execució no ha estat l’esperada. Aquí adjunto algunes de les iniciatives (no totes) proposades per Ciutadans-Cs i aprovades per l’equip de govern:

- Moció pel control del seguiment i l’execució de les mocions i propostes aprovades pel ple.
- Moció per la transparència del nostre ajuntament.
- Moció per la participació i el consens en el projecte urbanístic del Polígon Industrial Centre.
- Moció per al a creació d’una comissió especial INIPRO.
- Moció per afavorir i facilitar la participació ciutadana als plens municipals.
- Moció per l’estudi de la implantació d’un parc d’horticultura urbana.
- Moció per a la revitalització comercial del Mercat Municipal de la Plaça Constitució
- Moció per donar suport al benestar social i igualtat de les persones celíaques.
- Moció per a la promoció del voluntariat a Viladecans.
- Moció per lluitar contra el malbaratament d’aliments a Viladecans.
- Moció per la revisió i racionalització de l’aparcament regulat (zona blava).
- Moció per facilitar els mecanismes de devolució del indegudament ingressat en aquest ajuntament per l’impost sobre l’increment de valor dels terrenys de naturalesa urbana (plusvàlua municipal), en compliment de les sentències del tribunal constitucional.
- Moció sobre els serveis socials relacionats amb el trastorn de l’espectre autista (TEA).
- Moció perquè s’estableixi la celebració anual d’un ple extraordinari per debatre l’estat del nostre municipi.
- Moció per la creació de contingut per facilitar informació a la ciutadania sobre incentius fiscals: bonificacions, subvencions i exempcions.
- Moció per al foment de reciclatge amb incentius directes en el nostre municipi.

-Especifiqui tres decisions o mesures encertades del govern municipal en aquesta legislatura.

1. Donar marxa enrere al projecte urbanístic inicialment dissenyat única i exclusivament pel govern municipal de remodelació del Polígon Industrial Centre i aprovar la iniciativa (moció) de Ciutadans de realitzar una comissió participativa per a que totes les parts implicades, veïns, petits i mitjans empresaris, representants del teixit associatiu de la nostra ciutat i grups municipals, entre d’altres, poguessin fer aportacions i enriquir el projecte urbanístic amb l’objectiu de que el resultat final fos un projecte consensuat.

2. Acceptar la creació d’una comissió especial pel pressumpte cas de corrupció INIPRO en el que malauradament s’ha vist implicat el nostre ajuntament, tot i que, ERC va dificultar la transparència impedint que les conclusions a les que vam arribar poguessin arribar als nostres veïns.

3. El disseny i la posada en marxa del projecte VILAWATT, un projecte de transició i estalvi energètic

- Quina nota posaria a l’equip de govern?

- Un 5 sobre 10

Agosto

Viladecans abre la convocatoria para la licitación de las obras de rehabilitación energética del Vilawatt por 1,4 millones

Omar Hernández, el catcher del Club Béisbol Viladecans, es fichado por los Kansas City Royals

Septiembre

Viladecans recibe el distintivo de Ciudad de la Ciencia y la Innovación

Viladecans acoge el principal congreso sobre SIDA en los hospitales comarcales

Viladecans presenta la primera escuela pública energéticamente eficiente de España

Octubre

Viladecans, capital comarcal de los ‘gegants’ y ‘capgrossos’

Comienzan los cursos de Vilawatt en Can Calderon

Bargalló anuncia la creación de un nuevo instituto-escuela en Viladecans

Noviembre

La riera de Viladecans se desborda y causa inundaciones en el colegio Doctor Trueta y algunas calles aledañas al cauce del agua

Viladecans y Gavà exigen “implicación de la Generalitat” para garantizar el futuro del Parc Agrari

Diciembre

Polémica por el plan para urbanizar Llevant, criticado por los partidos en la oposición

Resultados de las eleccions municipales de 2015 en Viladecans

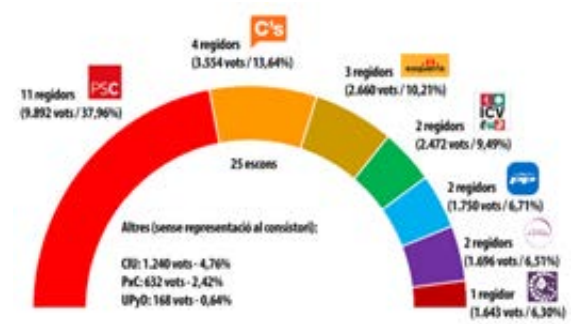

POR UN L'HOSPITALET PARA LAS PERSONAS

NUESTROS 10 COMPROMISOS:

NUESTRA PRIORIDAD: LAS POLÍTICAS SOCIALES

1. AUMENTAREMOS LA VIVIENDA DE ALQUILER SOCIAL Y ASEQUIBLE
INVERTIREMOS PARA AUMENTAR ESA VIVIENDA SOCIAL Y FACILITAR EL ACCESO A LA VIVIENDA

2. IMPULSAREMOS EL AUMENTO DE PLAZAS DE RESIDENCIA PÚBLICAS
PARA NO TENER QUE EXILIAR A NUESTROS MAYORES FUERA DE L'HOSPITALET

3. FACILITAREMOS EL ACCESO A UNA GUARDERÍA PÚBLICA 0-3 AÑOS
INVIRTIENDO PARA AUMENTAR LA OFERTA DE PLAZAS PÚBLICAS

4. PONDREMOS EN MARCHA UN PROGRAMA DE LIBROS DE TEXTO GRATUITOS
PARA FACILITAR LA IGUALDAD DE OPORTUNIDADES EN TODAS LAS FAMILIAS

POR UNA ADMINISTRACIÓN AL SERVICIO DE LOS CIUDADANOS

5. ACABAREMOS CON EL ENCHUFISMO Y LAS REDES CLIENTELARES
EL AYUNTAMIENTO DEJARÁ DE SER UNA AGENCIA DE COLOCACIÓN DEL PSC

6. CENTRAREMOS EL DINERO PÚBLICO EN LAS NECESIDADES DE LOS CIUDADANOS
SUPRIMIREMOS LOS ABUSOS Y LOS DERROCHES QUE ESTÁ HACIENDO EL PSC CON EL DINERO DE TODOS

7. REBAJAREMOS EL IBI PARA IGUALARNOS CON NUESTRO ENTORNO
DEVOLVEREMOS EL ESFUERZO REALIZADO POR LOS VECINOS DURANTE LA PEOR ETAPA DE LA CRISIS

POR UN L'HOSPITALET AMABLE CON LAS PERSONAS

8. ACABAREMOS CON LA CIUDAD DE DOS VELOCIDADES
NINGÚN BARRIO SE QUEDARÁ ATRÁS, MEJORAREMOS LA ACCESIBILIDAD Y AUMENTAREMOS LAS ZONAS VERDES

9. HAREMOS BARRIOS MÁS SEGUROS PARA TODOS
DOTAREMOS A LA GUARDIA URBANA DE LOS RECURSOS NECESARIOS PARA SU FUNCIÓN

10. MEJORAREMOS LA LIMPIEZA EN TODOS LOS BARRIOS
REALIZAREMOS UNA AUDITORÍA DEL SERVICIO Y GARANTIZAREMOS LA CALIDAD DEL SERVICIO DE LIMPIEZA Y LA RECOGIDA DE BASURAS

Cs L'Hospitalet de Llobregat

Si quieres recibir más información escríbenos a nuestro WhatsApp
697 762 415

CASTELLDEFELS

CASTELLDEFELS, EN CIFRAS

Población residente:	65.954 hab
Población no residente*:	15.790 hab
Superficie total:	1.281 Ha
Superficie urbana:	697 Ha
Superficie edificada:	511 Ha.

En la economía municipal de Castelldefels llama la atención sobre todo la imparable bajada de la deuda viva en los últimos años. Desde 2010, año en el cual se registraron las cifras más altas con 50,4 millones €, ha bajado prácticamente sin parar hasta 2017 que la deuda había bajado hasta los 28,3 millones €.

En cuanto al pago a proveedores, comparado años anteriores Castelldefels ha logrado rebajar el importe pendiente de pago por más de 2 millones de €. Asimismo los últimos datos disponibles se muestran muy positivo en cuanto al periodo medio de pago, que indica un pago con hasta 6 días antes de la finalización del periodo legal.

Respecto a años anteriores, en los últimos datos disponibles sobre la política de gastos llama encarecidamente una disminución en la inversión a la deuda pública. En 2016 se dedicaron 13,25 millones €, mientras que en 2017 se rebajó a 5,70 millones. En este año, sin embargo se ha repartido más dinero hacia cuestiones como vivienda y urbanismo; seguridad y movilidad ciudadana, y medio ambiente.

Según los últimos datos disponibles de 2016 la mayor inversión se ha hecho en el pavimento de las vías públicas, con un total de 4,33 millones €, aún más que un año antes. Otro de los principales gastos es la Policía Local con 3,28 millones €. Aunque se ha rebajado por 0,13 millones sigue siendo el segundo mayor punto de inversión del municipio. En tercera posición se encuentra la limpieza viaria, la cual también ha obtenido menos presupuesto según los últimos datos. En 2015 obtuvo 3,26 millones €, mientras que al año siguiente quedó en 3.09 millones.

Por la parte baja destaca la falta de inversión en la construcción de nuevos centros docentes o en instalaciones deportivas. Asimismo, comparado con el año anterior se ha dejado de invertir los 500.000 € del año anterior en las actividades funerarias.

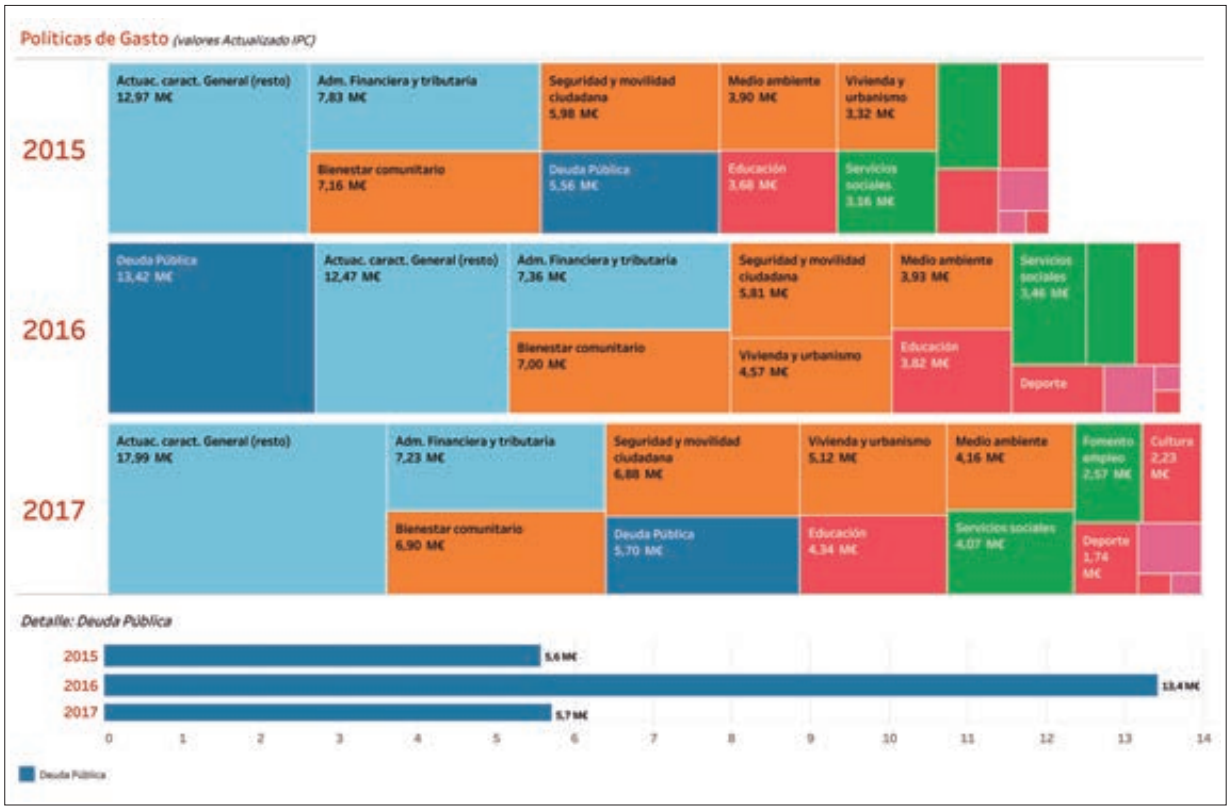

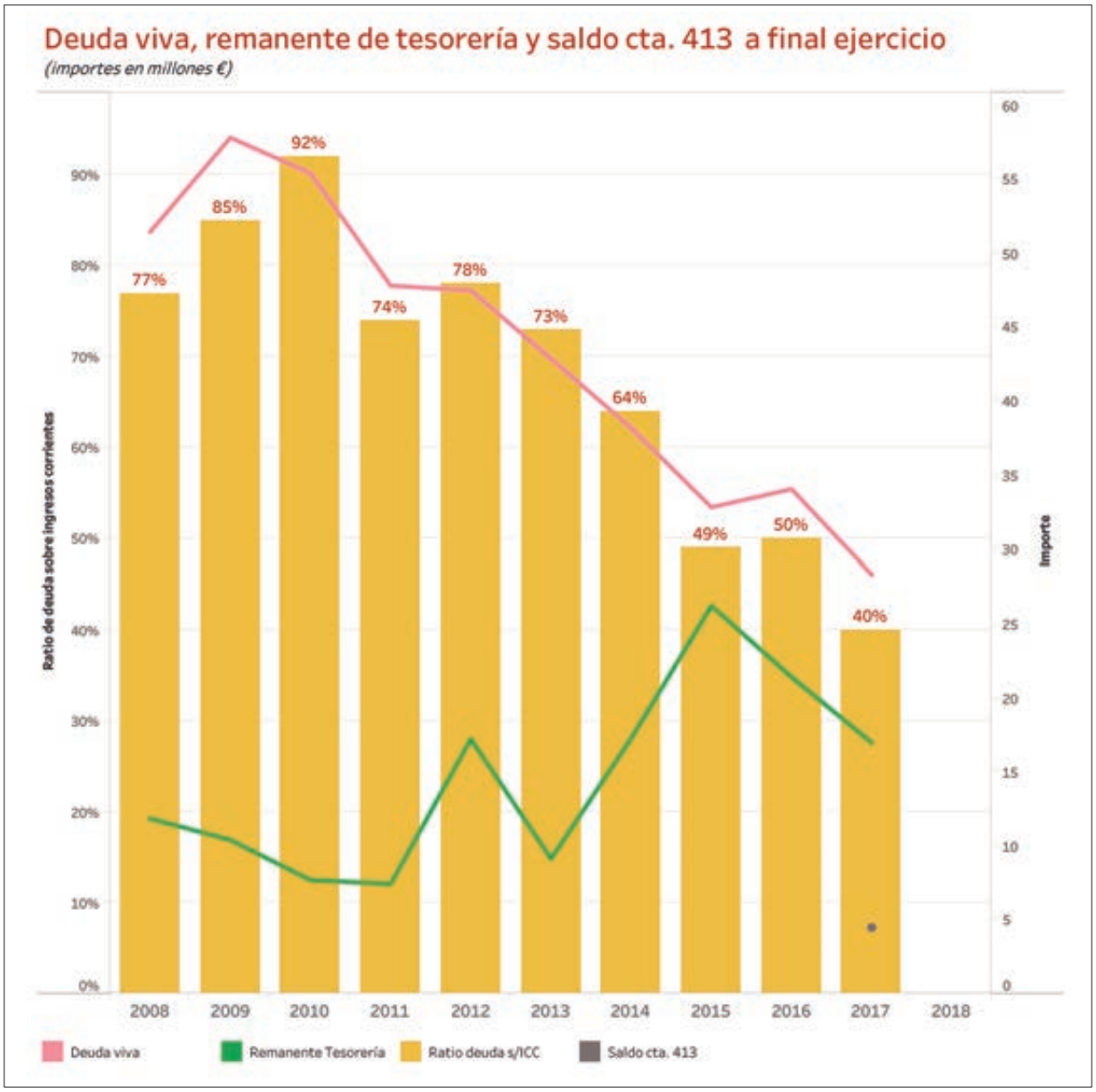

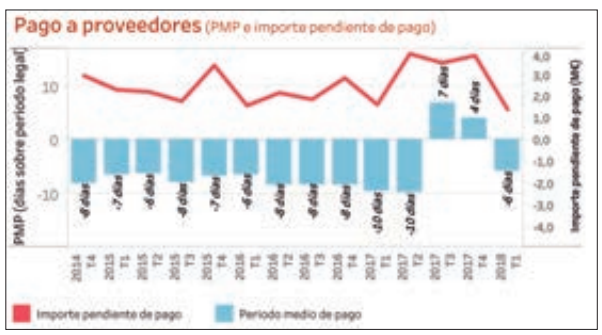

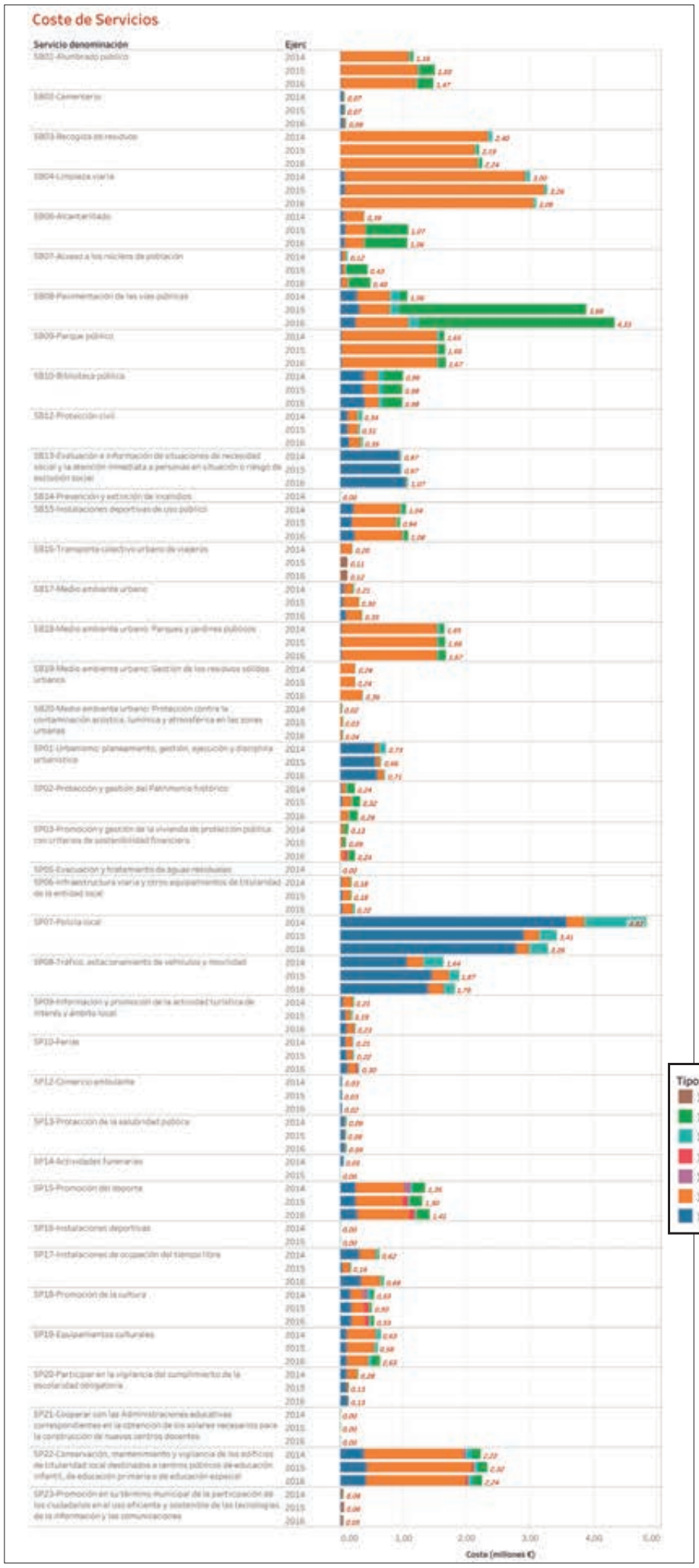

CRONOLOGÍA DE 2018

Enero

Febrero

Abre un espacio Park&Ride para que los viajeros de Rodalies puedan aparcar en la estación

Marzo

Castelldefels lidera el aumento del alquiler en el Delta

Las pruebas clasificatorias de piragüismo de los Juegos Olímpicos de la Juventud de Buenos Aires 2018 se realizarán en la instalación de piragüismo en el Canal de Castelldefels

Muere el ex concejal de Castelldefels Xavier Altarriba mientras practicaba Kitesurf

Abril

El temporal de lluvia se come las playas de Castelldefels y Gavà

El Ayuntamiento de Castelldefels, la UPC y el ICFO se ponen de acuerdo para trabajar en la protección natural del espacio de la Olla del Rei

Mayo

En las playas de La Pineda, Lluminetes y Del Baixador de Castelldefels ondeará la bandera azul este verano

Les Botigues de Sitges decidirán en una consulta popular su adhesión a Castelldefels

BALANÇ DE MANDAT Sense resposta de l'equip de govern

EL LLOBREGAT s'ha posat en contacte amb el departament de Premsa de l'equip de govern encapçalat per Maria Miranda (PSC) en reiterades ocasions des del maig i no ha rebut resposta a la nostra petició per respondre l'enquesta.

ENQUESTA OPOSICIÓ Respon **Manuel Reyes,** portaveu del PP

"El gobierno de Castelldefels se ha caracterizado por ser un hervidero de problemas y peleas"

-Com valora la tasca del govern municipal en aquesta legislatura?

- El gobierno municipal de Castelldefels formado por 10 partidos se ha caracterizado por ser un hervidero de problemas, discusiones, peleas internas por el poder y el reparto de sillas al frente del gobierno. Lamentablemente, la falta de liderazgo, de proyecto común ha provocado una parálisis total en la ciudad, un caos con obras de última hora que no son necesarios y están siendo un despilfarro de la economía saneada que dejó el anterior alcalde del Partido Popular y que fue el ganador de las últimas elecciones municipales, apeado injustamente de la alcaldía tras este pacto de 10 partidos que gobiernan actualmente.

-Ha implementat o aprovat l'equip de govern alguna proposta seva? Quina/es?

El gobierno municipal se ha caracterizado por una falta de diálogo con los partidos de la oposición pero también con la ciudadanía en general. El gobierno del anterior alcalde, Manu Reyes, dejó más de 16 millones de euros para implementar un gran número de proyectos positivos para la ciudad. En muchos casos, esos proyectos se han gestionado de manera errónea o se han cambiado radica lmente, como en el caso de la limpieza y la recogida de basura. La mala gestión del actual gobierno ha provocado que los vecinos de Castelldefels hayan tenido que pagar más de 25 millones de euros en dos años por el cambio de sistema de basura y limpieza. Hoy, sin embargo, Castelldefels está más sucio que nunca.

-Especifiqui tres decisions o mesures encertades del govern municipal en aquesta legislatura.

- Realmente cuesta encontrar medidas que hayan sido un acierto para los vecinos. Los proyectos estrella de esta legislatura ha sido el cambio de la basura y la limpieza, que se ha convertido en un pozo sin fondo de derroche de dinero público. Los otros dos proyectos emblema del gobierno tampoco los compartimos. Convertir la Av. Pineda en una calle de una única dirección al poner un carril bici que se podría haber puesto en otro lugar más seguro. Impedir el paso de más de 5.000 coches diarios que se derivan a calles secundarias pro-

vocando un gran tapón circulatorio, y lo peor de todo, gastarse en eso 2 millones de euros habiendo tantas necesidades en la ciudad me parece lamentable. El tercer proyecto, es la tala masiva de árboles en la Pineda del Castillo donde ya se están construyendo dos edificios de viviendas de lujo, perdiendo la ciudadanía un gran pulmón verde que conectaba la ciudad con el parque natural del Garraf. Los tres proyectos se merecen un gran suspenso, y por tanto, no los podemos compartir.

-Quina nota posaria a l'equip de govern?

- Después de cuatro años tirados. De malgastar unos 30 millones de euros de diferentes proyectos que no aciertan las necesidades reales de los vecinos de Castelldefels. Un pacto de despacho de 10 partidos sin ningún sentido ni propuesta seria, y que no tiene el apoyo mayoritario de la ciudadanía, sólo puedo cualificar el actual gobierno con un *muy deficiente*. Un gestión insuficiente de los recuersos públicos y del trato a los contribuyentes, que se merece un rotundo suspenso. Esperemos que muy pronto, un nuevo gobierno pueda recuperar la confianza y el tiempo perdido.

Junio

La justicia anula la adhesión de Castelldefels a la Associació de Municipis per la Independència (AMI)

Julio

Espectacular robo a mano armada en el Ànec Blau de Castelldefels

Desalojan la acampada del pinar del castillo de Castelldefels y comienzan a talar árboles

Descubierto en Castelldefels un esqueleto de rinoceronte de 160.000 años

Agosto

La Guardia Civil incauta un león africano disecado a la venta en Castelldefels

Septiembre

La primera teniente de alcalde de Castelldefels Candela López, coordinadora general de Catalunya en Comú

Castelldefels celebra la 30ª edición de la Mostra de Cuina

Octubre

El Congrés de Dones del Baix Llobregat llena el Teatro Plaza

Noviembre

Diciembre

Raúl Jerez, campeón de Catalunya de Pádel

Resultados de las eleccions municipales de 2015 en Castelldefels

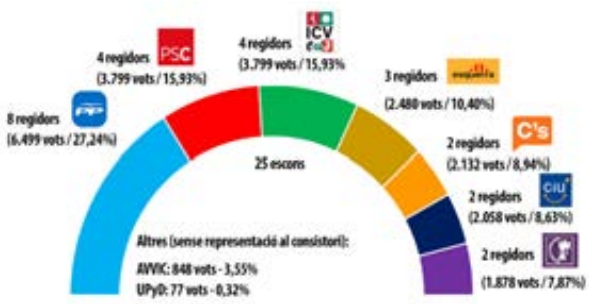

FOTOGRAFIES CEDIDES
AMEP FONS
FERNANDO VECINO

EL PRAT DE LLOBREGAT

El PRAT DE LLOBREGAT, EN CIFRAS

Población residente:	63.897 hab
Población no residente*:	31.083 hab
Superficie total:	3.153 Ha
Superficie urbana:	665 Ha
Superficie edificada:	534 Ha.

La economía de El Prat se ha caracterizado en los últimos años por una imparable bajada de la deuda viva. Desde ¬2011, año en el que la deuda se encontraba en altos históricos con 40,9 millones €, se ha conseguido disminuir esta hasta llegar a los 1,2 millones €, lo cual supone un ratio de deuda de tan solo 1%.

En cuanto al pago de proveedores, se observa en los gráficos que la cantidad de días sobre el periodo de pago legal estuvo en aumento constante desde mediados del 2016 hasta llegar a un alto en el cuarto trimestre de 2017 con 14 días de retraso. Sin embargo, en los últimos datos ofrecidos por Airef el ayuntamiento de El Prat ha conseguido reducir este periodo en el primer trimestre a la mitad. Además, el importe pendiente de pago se ha reducido proporcionalmente desde el segundo trimestre de 2017, llegando en el primer trimestre de 2018 a 4,3 millones € pendientes.

Dentro de las políticas de gastos, se pueden observar importantes entre el año 2016 y 2017 (últimos datos disponibles). En el transcurso de este año vivienda y urbanismo se han convertido en la mayor inversión del ayuntamiento, pasando de 8,85 millones € a 14,52 millones €. Asimismo llama la atención que la inversión en la administración financiera y tributaria se ha reducido a más de la mitad, de 7,66 millones € a 3,88 millones €.

En costes de servicios resaltan por lo alto el abastecimiento domiciliario de agua potable con 6,69 millones €, la Policía Local con 6,24 millones € y las instalaciones deportivas de uso público con 6,04 millones €. Asimismo por la parte baja cabe resaltar una inversión nula en el medio ambiente urbano, referente a parques y jardines públicos. Así también h habido un aumento importante en los costes del planteamiento, gestión, ejecución y disciplina urbanística, que ha incrementado de 190.000€ a 3.01 millones €.

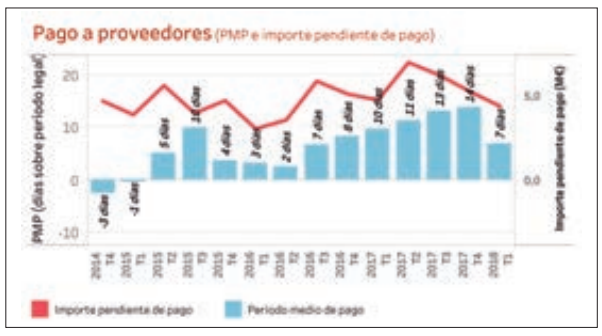

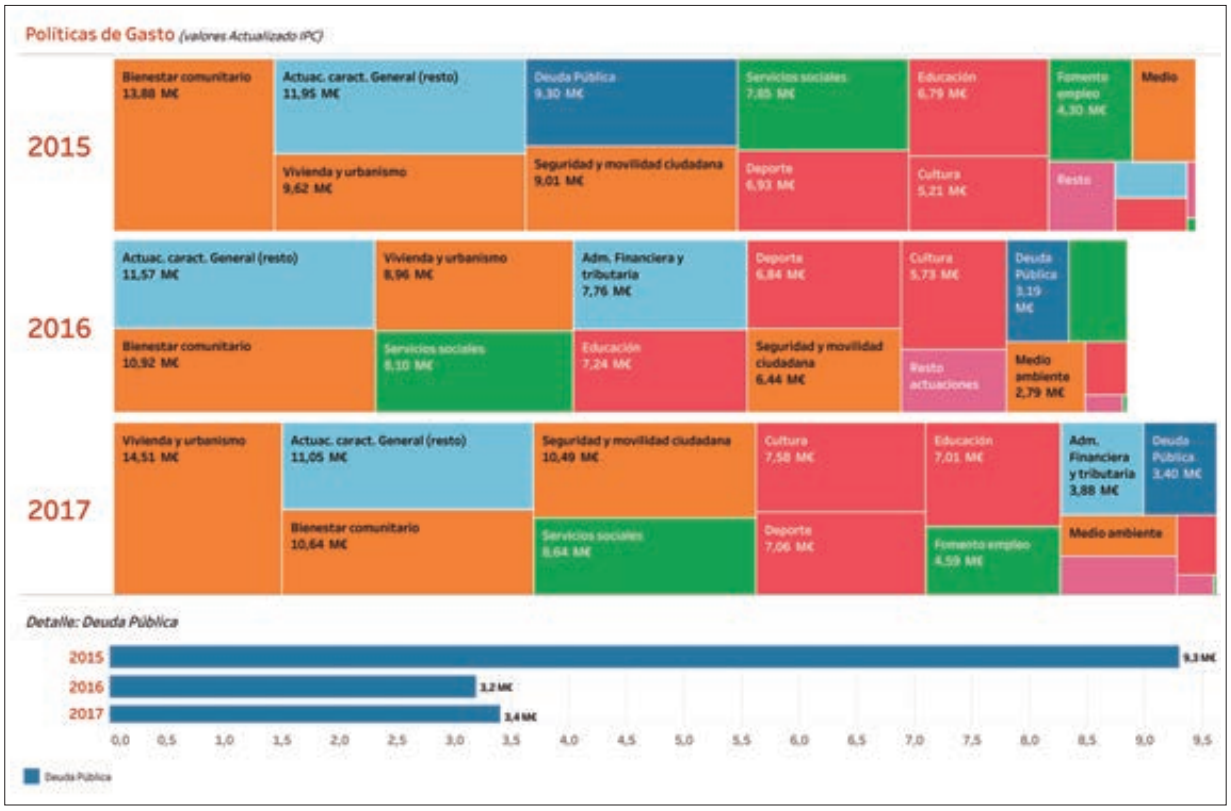

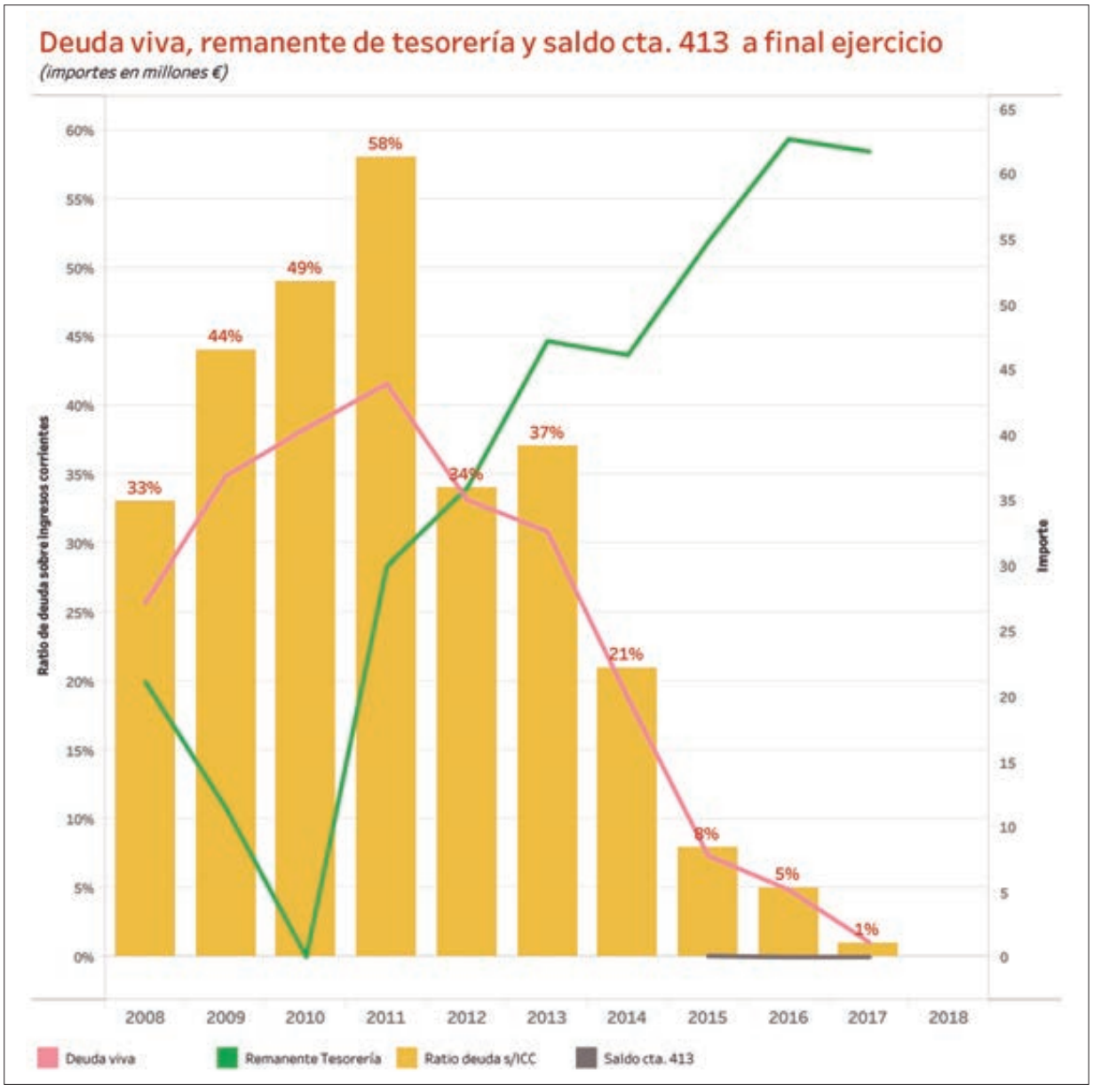

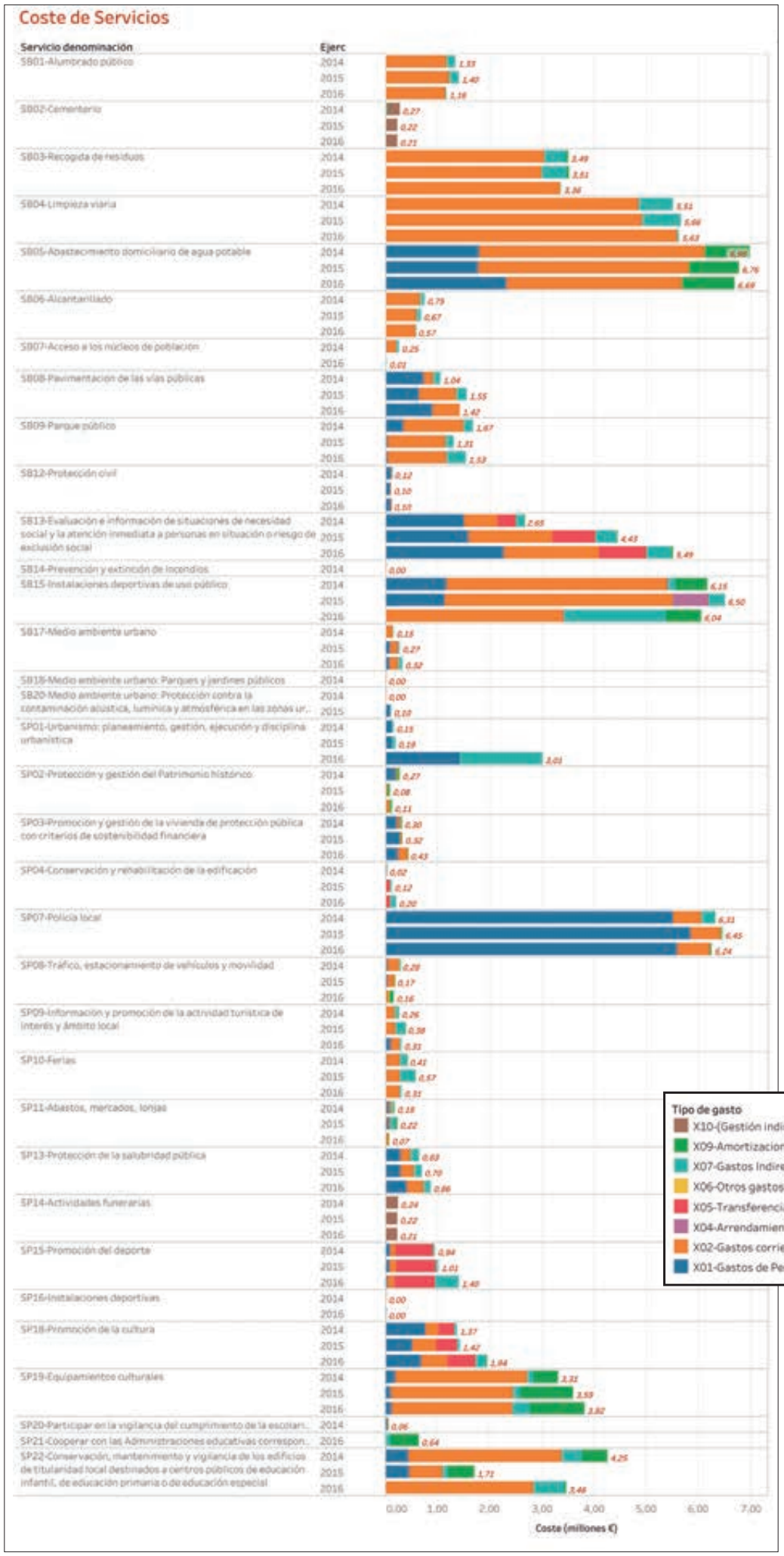

CRONOLOGÍA DE 2018

Enero

El cangrejo azul amenaza el ecosistema del Delta

Febrero

Lluís Mijoler releva a Tejedor como candidato de ICV

Fomento activa la construcción de la terminal satélite del Aeropuerto e impulsa un servicio ferroviario de alta velocidad más barato que tendrá El Prat como estación final

El Prat acoge por primera vez la Maratest de 30 km

Marzo

El Prat impulsa un programa local pionero para promover los valores del deporte

Abril

Una empresa de El Prat crea un dispositivo para controlar la casa desde el móvil

Se triplica el tráfico de heroína en el Aeropuerto en los últimos tres años

Mayo

Dos heridos graves en un accidente laboral en el Aeropuerto

Alfred Garcia, junto a Amaia, queda en el puesto 23 de Eurovisión

Finaliza la primera fase de la reparación de la desalinizadora

Junio

Barcelona, L'Hospitalet y El Prat suman fuerzas para impulsar el Delta

Mención europea al Aeropuerto de El Prat

Julio

Idealista alerta de falta de vivienda en El Prat, Viladecans y Sant Boi

El Prat pone coto a los pisos turísticos: edificios de uso exclusivo y en calles anchas

El regidor de ICV Sergi Alegre deja el acta de regi-

BALANÇ DE MANDAT Respon LLUÍS TEJEDOR, alcalde (ICV-EUiA)

“Un objectiu ha estat impulsar l’economia local amb ajudes a empreses que contractin aturats”

-Quins han estat els principals projectes que s’han portat a terme durant aquesta legislatura?

- Entre els reptes i compromisos hi ha qüestions transcendents per a la ciutadania com el desenvolupament del projecte Interseccions, en el que Educació, Cultura i Comunitat son eines de transformació social, dirigides a construir una comunitat que garanteixi la igualtat d’oportunitats, la creativitat i l’esperit crític, necessaris per avançar en reptes de present i de futur. Fins ara han participat en aquest projecte 5.355 alumnes, 429 docents, 25 escoles i instituts i 60 tècnics. Interseccions es centra en àmbits on es treballen els coneixements de les l’arts, la ciència, l’anglès, la cultura popular i el foment de la lectura.

Un altre deure d’aquest mandat és el de seguir treballant per reforçar l’atenció integral i el suport a les persones més vulnerables i el seu entorn, per tal de garantir que les seves necessitats bàsiques quedin cobertes.

En l’actual conjuntura, marcada encara pels efectes de la crisi, un altre objectiu prioritari ha estat el d’impulsar l’economia local amb ajudes directes a les empreses que contractin treballadors en atur, donar suport a les persones aturades, impulsar la formació i la innovació, i estimular l’economia social i cooperativa. L’Ajuntament ha augmentat en un 16,4% el pressupost destinat a assolir aquestes fites.

En relació amb equipaments i urbanisme de la ciutat, s’està treballant en el projecte del teatre de l’Artesà, que ha de ser l’element nuclear del projecte d’arts escèniques; en la construcció d’un nou centre cívic i també d’un nou institut, i en la reurbanització de l’avinguda de la Verge de Montserrat, amb la creació de dos aparcaments subterranis. D’altra banda, l’Ajuntament està treballant per facilitar l’accés a un habitatge digne a les persones que ho necessitin, afavorint la disponibilitat d’habitatges de lloguer i també fent les accions necessàries per incrementar el parc d’habitatges municipals.

- Hi haurà cap projecte que es porti a terme o es finalitzi en el que queda abans de les municipals?

- El PAM 2016 – 2019 està articulat en 18 línies d’actuació, 83 objectius i 219 accions. En el darrer balanç, el 53,88% de les accions previstes al PAM ja havien estat executades o en funcionament, el 43,84% estaven en procés d’execució i el 2,28% restant no es podran realitzar en aquest mandat per diferents motius. Això significa que al final d’aquest mandat s’hauran complert el 97,72% de les actuacions previstes.

- Què quedarà sense fer-se?

- S’està treballant per poder fer un conveni amb la Generalitat per a la construcció d’una nova residència per a gent gran i un centre de dia públics

- Repeteix com a candidat?

- No repeteixo.

ENQUESTA OPOSICIÓ Sense resposta del PP

EL LLOBREGAT s’ha posat en contacte amb el principal grup de l’oposició al Ple en reiterades ocasions des de l’estiu i no ha rebut cap resposta a la nostra petició per respondre l’enquesta.

dor tras 27 años
Séptima edición del Preview, el festival de cortometrajes de la ciudad

Agosto

Récord histórico de pasajeros en el Aeropuerto el 19 de agosto, con 181.206

Septiembre

Octubre

El Festival Esperanzah! reivindica el papel de la mujer en la música en su décima edición

Noviembre

Se pone de nuevo en marcha la tuneladora bajo la pista principal del Aeropuerto

Dciembre

El Prat y Martorell lideran la facturación de empresas en la comarca
El Aeropuerto de El Prat pasa a llamarse Josep Tarradellas por decisión del Consejo de Ministros

Resultados de las eleccions municipales de 2015 en El Prat de Llobregat

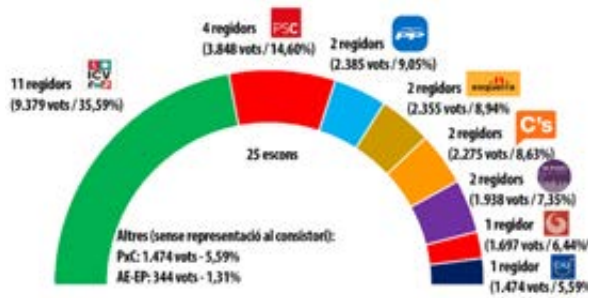

ESPLUGUES DE LLOBREGAT

ESPLUGUES DE LLOBREGAT, EN CIFRAS

Población residente:	45.890 hab
Población no residente*:	18.367 hab
Superficie total:	455 Ha
Superficie urbana:	264 Ha
Superficie edificada:	195 Ha.

Desde 2011 la economía de Esplugues de Llobregat ha logrado reducir la deuda viva de forma constante. Fue en ese año cuando se registraron los datos más altos de esta década con un ratio de deuda del 77% y un importe de 28,5 millones € y los últimos datos muestran los números más bajos de estos últimos diez años. En 2017 se registraba una deuda viva de 13,7 millones €, con un ratio de 28%.

En cuanto a pago a proveedores los resultados son menos positivos, mostrando variaciones constantes. En los últimos años se ha registrado cambios trimestrales, con pasos de datos positivos a negativos. En la actualidad, en el primer trimestre de 2018, el periodo medio de pago se encontraba 6 días por encima del periodo legal, mientras durante el último trimestre de 2017 estaba a 7 días por debajo de este periodo. Al igual que el periodo de pago, el importe pendiente de pago ha subido de 1,2 millones € a 1,4 millones € en el último trimestre.

En cuestión de políticas de gasto en 2017 la inversión principal ha sido en deuda pública con 6,24 millones €, 1,97 millones € más que en el año anterior. Por otra parte llama la atención una reducción de 740.000€ en cuestión de vivienda y urbanismo. En cuanto al resto de gastos se pueden observar cambios poco relevantes dentro de la política de gasto.

Dentro de los costes de servicio, el mayor gasto según los últimos datos esta en las instalaciones deportivas de uso público con 3,28 millones €. Asimismo también resultan por la parte alta la evaluación e información de situaciones de necesidad social y la atención inmediata a personas en situación o riesgo de exclusión social con 2,71 millones € y la policía local con 2,55 millones €.

Por la parte baja llama la atención una inversión nula en la evaluación y tratamiento de aguas residuales y actividades funerarias.

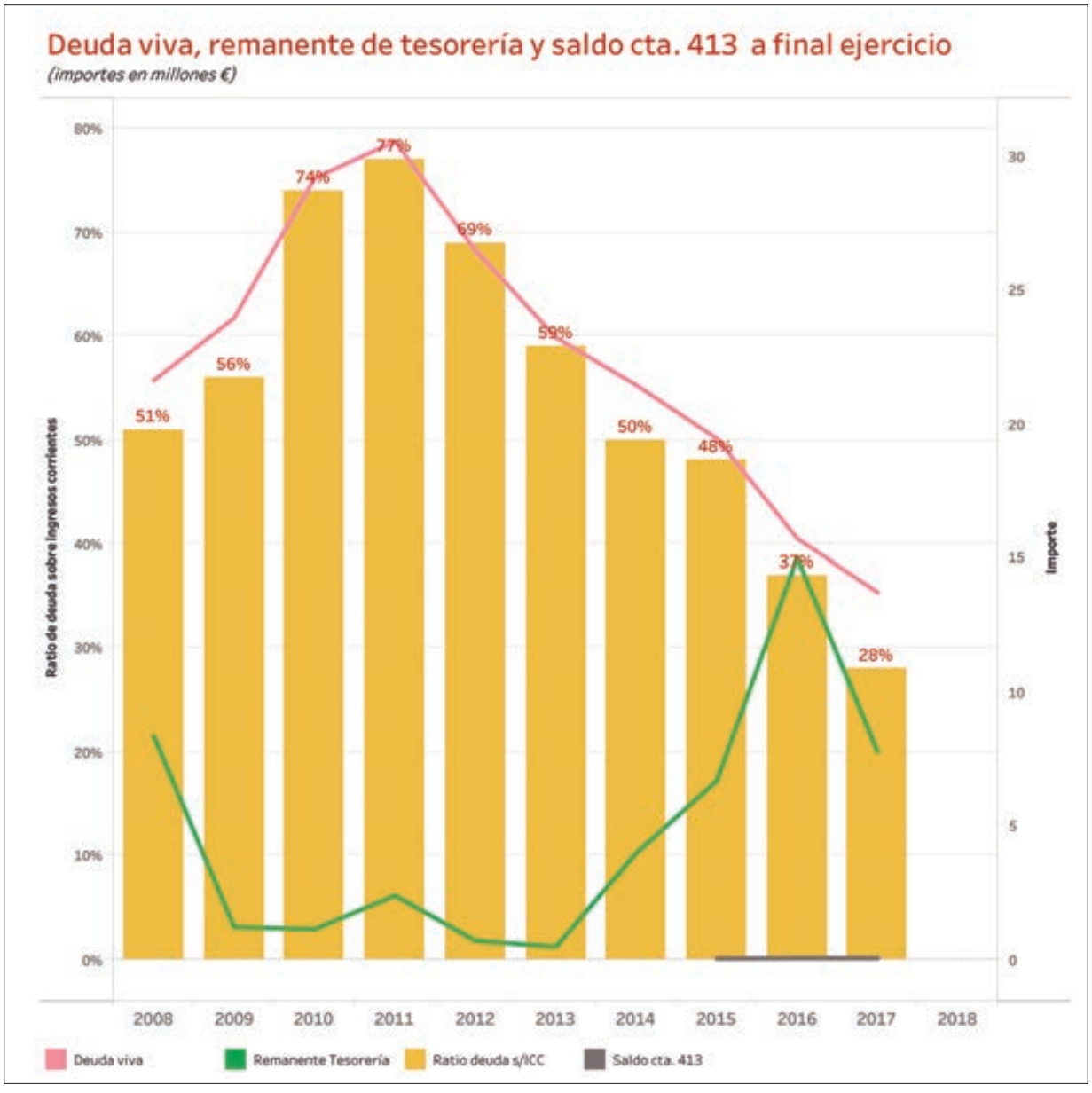

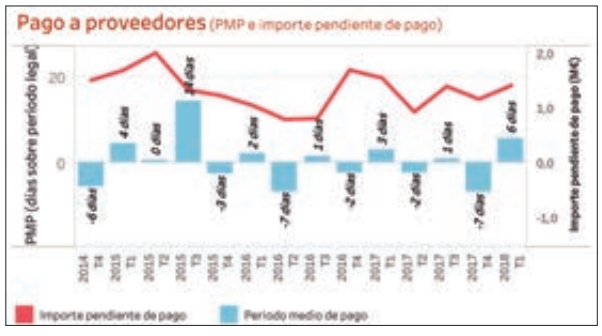

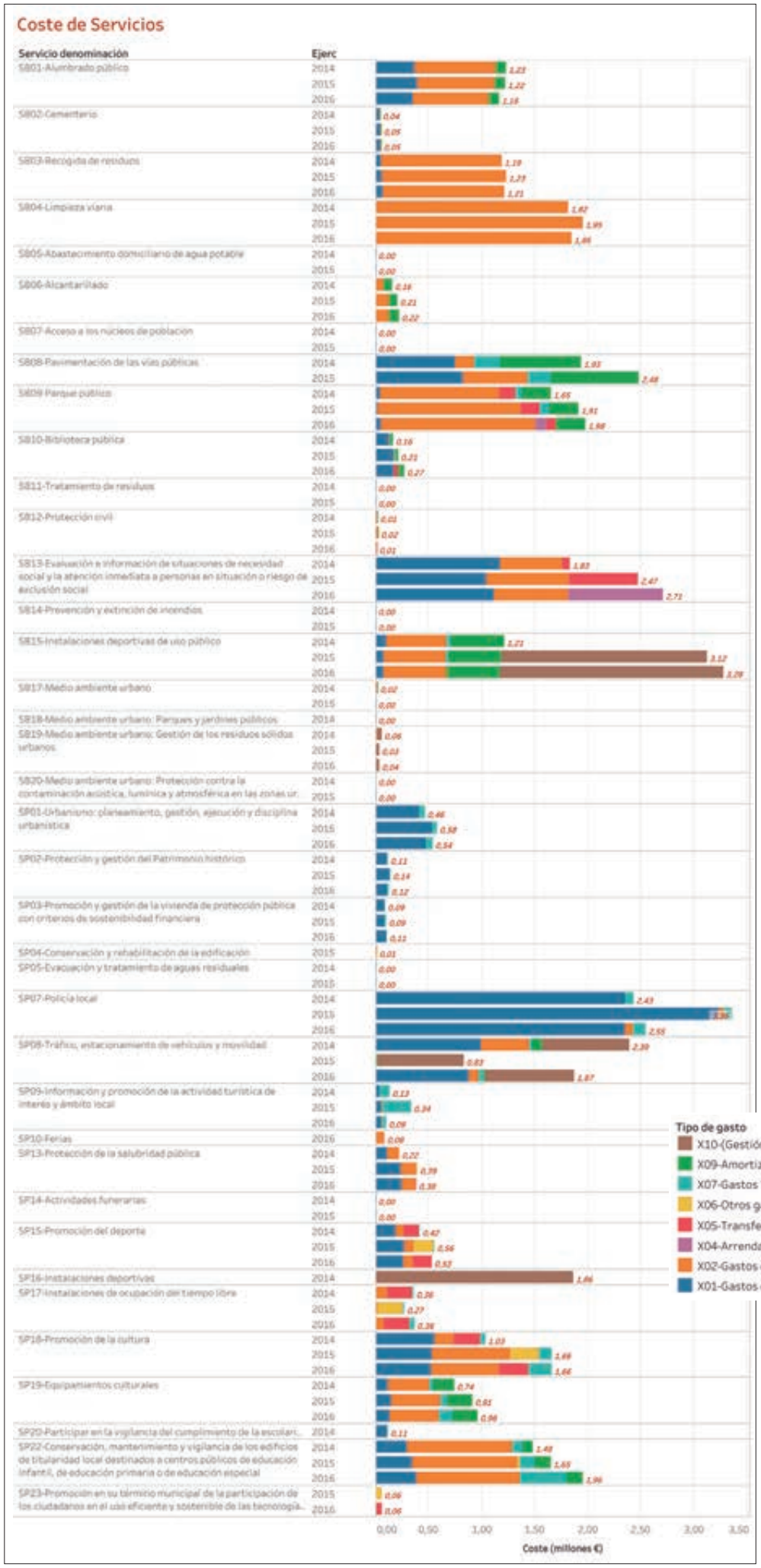

CRONOLOGÍA DE 2018

Enero

El Ayuntamiento impulsa un plan contra la LGTBI-fobia

Febrero

Esplugues ensaya el cambio horario durante una semana

Marzo

Esplugues y Barcelona quedan conectadas a pie y en bici por la Diagonal

El precio del alquiler sube en la ciudad un 40% en cuatro años

Abril

El Pleno de Barcelona cierra la puerta a la conexión del Trambaix y el Trambesòs

Un miembro del CDR local huye de una operación policial por presuntos delitos de terrorismo y rebelión

Esplugues es la segunda ciudad de Catalunya que equipa a sus farmacias con desfibriladores automáticos

Mayo

Nestlé traslada su división tecnológica de Suiza a Esplugues

Junio

El miembro del CDR de Esplugues buscado por la justicia anuncia que está en el extranjero

El regidor espluguense Albert Comellas lleva al PDeCAT ante los tribunales por su expulsión del partido

Julio

Esplugues no quiere más de un 20% de pisos turísticos por finca

La Blume de Esplugues acoge a 50 inmigrantes rescatados por Proactiva Open Arms

Agosto

Septiembre

Inauguran en Esplugues el primer y único centro de Alpine en Cataluña

BALANÇ DE MANDAT Respon PILAR DÍAZ, alcaldessa (PSC)

“Fem un bon balanç: s’han assolit un nombre notable d’objectius que ens havíem marcat”

-Quins han estat els principals projectes que s’han portat a terme durant aquesta legislatura?

- Han estat 3 anys de bona feina, amb un alt índex de compliment dels nostres compromisos de govern que vam adquirir amb la ciutadania. Estem satisfetes de la feina feta, però no ens aturem ni un minut perquè la dinàmica municipal ens motiva a continuar tirant endavant amb més força si cal per treballar fins al final del mandat amb rigor, amb il·lusió, amb complicitat amb la ciutadania i el teixit associatiu i comercial, dialogant, debatent, compartint i cercant consensos amb la resta de regidors i regidores del consistori.

L’impuls econòmic és un dels pilars fonamentals de l’actual mandat municipal. L’abril del 2016 vam aprovar per unanimitat el Pacte per la reactivació econòmica i la creació d’ocupació de qualitat, que també vam signar amb els principals agents econòmics i socials de la nostra comarca. Ha estat el segon pacte econòmic que se signa a la ciutat (l’any 2013 es va fer el primer) que hem elaborat amb l’objectiu de contribuir al progrés social i col·laborar en el creixement econòmic, impulsar l’economia i promoure l’ocupació.

Volíem que l’Ajuntament tingués major capacitat per donar resposta a necessitats sociolaborals de la ciutat, a fi i efecte de millorar l’ocupabilitat de les persones, la generació de nous llocs de treball i la competitivitat empresarial. Avui en fem un bon balanç, s’han assolit un nombre notable d’objectius que ens havíem fixat tots plegats; s’han impulsat actuacions i línies de treball; s’ha creat ocupació; i per primera vegada en molts anys s’ha reduït l’índex d’atur registrat a la ciutat en un 9,8%, per sota dels dos dígits, del 10%. Vol dir que les xifres macroeconòmiques comencen a ser positives, arriben noves empreses a la ciutat, altres amplien instal·lacions,... i també que hi ha un repunt de millora en l’economia local. Un exemple concret de creació de nous llocs de treball a Esplugues: en aquests moments des de l’Ajuntament estem col·laborant amb el futur promotor del supermercat que hi haurà a Finestrelles Shopping Center per a la contractació d’unes 150 persones.

Nosaltres diem que perquè hi hagi progrés econòmic cal que hi hagi progrés social. Aquest binomi és fonamental perquè Esplugues sigui una ciutat cohesionada. Volem una ciutat inclusiva en la qual ningú es quedi enrere per manca d’oportunitats. Volem que tothom tingui les mateixes oportunitats. I faig aquesta referència perquè, si bé deia que l’economia a les famílies comença a donar bons símptomes de millora, cal dir que des de l’Ajuntament continuem havent d’atorgar ajuts a famílies que no arriben a final de mes, o bé que necessiten una beca per al menjador escolar. Seguim, doncs, incidint en l’atenció social a les persones que més ho necessiten per la seva situació de vulnerabilitat.

El pressupost municipal actual prioritza l’atenció a les persones, ja que destinem un 40% del pressupost a serveis a les persones i promoció econòmica. També enguany hem incrementat notablement el pressupost d’inversions a la ciutat, amb 9 milions d’euros que van destinats a la construcció de nous equipaments i millores a la ciutat. Tenim unes finances municipals sanejades, amb un endeutament de menys de la meitat dels ingressos, d’un 48%, i aquesta contenció en l’endeutament és molt per sota del que permet la Llei estatal d’Estabilitat Pressupostària. En definitiva, estem fent un important esforç inversor a tots els barris i en serveis de qualitat, en serveis municipals com ara la neteja, el manteniment de les zones verdes i les polítiques socials.

També voldria fer referència a l’àmbit de transparència i bon govern. Som l’únic ajuntament de Catalunya que hem assolit el 100% dels indicadors del Segell Infoparticipa en les cinc edicions d’aquest reconeixement que atorga el Laboratori de Periodisme i Comunicació per a la Ciuta¬dania Plural de la Universitat Autònoma de Barcelona (UAB). Un segell que certifica el nostre compromís amb la transparència i la participació ciutadana.

I, en l’àmbit de bon govern, fa dos anys vam aprovar per unanimitat del conjunt del consistori el Codi de Bon Govern, que defineix compromisos ètics dels càrrecs electes i les incompatibilitats, entre d’altres aspectes, i s’ofereix una bústia perquè la ciutadania pugui denunciar conductes irregulars. El codi recull les mesures de Bon Govern Municipal com ara potenciar el Procés de Queixes i Suggeriments de la ciutadania; controlar que la contractació pública es faci amb els principis de transparència, legalitat, publicitat i lliure concurrència; o integrar els recursos electrònics en les diferents fases del procediment administratiu. També s’estableixen compromisos ètics en matèria de conflicte d’interessos. I el més positiu és que no l’hem hagut d’aplicar mai.

- Hi haurà cap projecte que es porti a terme o es finalitzi en el que queda abans de les municipals?

- Els pròxims mesos és previst que comenci la construcció dels dos nous mercats municipals de Can Vidalet i La Plana, que suposaran un revulsiu per al comerç als barris. També estem treballant en el nou projecte de l’auditori, perquè calia replantejar-lo i que donés resposta a les necessitats actuals i a la realitat cultural i associativa de la nostra ciutat. Va ser un projecte que es va quedar aturat per la crisi econòmica i ara pensem que el més encertat era retornar a la idea inicial, si no va associat a una aportació econòmica per part de la Generalitat.

Hem iniciat també les obres de construcció del futur Complex Esportiu i Social Can Vidalet i seguim renovant i millorant els barris perquè les persones hi visquin amb comoditats i els sigui agradable desplaçar-se a peu a dins la ciutat. Penseu que amb el superàvit municipal -que disposem gràcies a tenir unes finances municipals molt sanejades- a finals d’any adjudiquem diverses obres de millora a carrers dels diferents barris. Són obres financerament sostenibles.

- Què quedarà sense fer-se?

- Malauradament, el context polític actual a Catalunya ens està afectant als ajuntaments, que veiem com projectes que estaven plantejats amb la Generalitat de Catalunya han quedat aturats. A Esplugues és el cas de l’arribada del metro al Centre de la ciutat, o bé la construcció d’un nou ambulatori a Can Clota, o bé una residència per a persones amb pluridiscapacitats psíquiques al sector de Ca n’Oliveres, o bé diversos projectes de la Llei de Barris, no depenen del nostre ajuntament, sinó de la Generalitat de Catalunya, que és l’administració competent. Són projectes que només des de l’Ajuntament no podem emprendre, perquè són competència del Govern de Catalunya. Necessitem impulsar complicitats per desencallar projectes de ciutat i de país com són aquests que esmentava.

Com a administració pública que som, sovint voldríem que actuacions importants per a la ciutat poguessin ser realitat en un període més curt en el temps, però les limitacions econòmiques dels ajuntaments ho dificulten.

L’any 2008 el Govern de Catalunya va incloure alguns projectes d’Esplugues en la Llei de Barris, que des de l’Ajuntament hem portar a terme. L’Ajuntament vam decidir avançar-nos i tirar-los endavant i, com preveu la Llei de Barris que el finançament és a parts iguals, entre Generalitat i Ajuntament, des de l’Ajuntament hem avançat els diners per no aturar aquests projectes. És el cas del futur Centre Esportiu i Social de Can Vidalet, que ja està en construcció.

Una vegada més, els ajuntaments tenim limitades les competències i, per tant, és fonamental que hi hagi bona entesa amb la resta d’administracions públiques de Catalunya i de l’Estat per garantir un bon servei a la ciutadania.

- Repeteix com a candidata?

- Quan arribi el moment, serà la meva formació política, el PSC d’Esplugues, qui prendrà la decisió collectivament, com sempre hem fet, amb la il·lusió i el compromís de continuar governant pel conjunt de la ciutadania i continuar impulsant la transformació

Passa a la pàgina següent ➡

ENQUESTA OPOSICIÓ Respon ORIOL TORRAS, portaveu d'ERC

"Hem batejat aquest govern municipal com el 'govern dels plans'"

-Com valora la tasca del govern municipal en aquesta legislatura?

- Molt bones paraules però pocs fets. El 2016 vam arribar a 6 acords programàtics amb el govern municipal a canvi de votar a favor dels pressupostos d'aquell any. A les acaballes del 2018, d'aquells 6 acords només n'han complert un. I el que més ens dol, a part del fet que no compleixin els pactes, és que alguns d'aquests acords no necessitaven ni tan sols una partida pressupostària per tirar-se endavant, només feia falta voluntat política. Ens sembla evident que aquest govern, a part de no tenir paraula, no compta amb cap més criteri que el seu propi. És legítim, però a nosaltres ens dol. Volíem creure en la bona voluntat, però no ha estat possible.

-Ha implementat o aprovat l'equip de govern alguna proposta seva? Quina/es?

- Sí, una petita reforma de la plaça Santa Magdalena per afavorir-ne la peatonalització. De fet, es tractava d'una operació gairebé cosmètica, d'un pressupost molt baix. Estem satisfets que aquell compromís es fes realitat, perquè creiem que la ciutadania d'Esplugues hi ha guanyat espai. Però, com ja he dit, ens dol molt que la resta de compromisos presos amb nosaltres hagin quedat en paper mullat.

- Especifiqui tres decisions o mesures encertades del govern municipal en aquesta legislatura.

- Nosaltres ja l'hem batejat com "el govern dels plans". Perquè ha fet multitud de planificacions amb noms molt bonics: el pla Smart City, el pla de Mobilitat, el pla d'actuació municipal, el pla de reactivació econòmica, el pla

per l'atractivitat, el pla de posicionament global, el pla estratègic 2025... I tots estan molt bé; la majoria els hem votat a favor. Però continuem movent-nos en l'àmbit de les paraules, dels desitjos. Això no són fets. Està molt bé planificar, però els plans s'han de complir i, després, se n'ha de passar comptes. I, en aquest altre sentit, som a punt d'acabar el mandat i el més calent és a l'aigüera.

- Quina nota posaria a l'equip de govern?

- Un excel·lent en oratòria, un notable en planificació, un aprovat justet en execució, un suspens en sensibilitat i empatia, i un zero en compliment de la paraula donada.

Ve de la pàgina anterior

d'Esplugues per als propers quatre anys. Volem seguir governant perquè volem que Esplugues segueixi sent una ciutat posicionada econòmicament en l'entorn metropolità, que atrau activitat econòmica i genera llocs de treball; volem mantenir la referència de ciutat tranquil·la, còmoda i agradable. En aquest sentit, és essencial la gestió municipal del dia a dia, en el manteniment dels espais verds, la neteja dels carrers, la reordenació dels carrers, treballar per una mobilitat urbana més sostenible. I continuarem treballant mantenint les finances municipals sanejades i el mateix nivell de pressió fiscal.

Octubre

Pintan esvásticas en una guardería y en el Ateneu Popular

Noviembre

Inauguración del primer centro comercial de la ciudad, el Finestrelles Shopping Center

Centenares de vecinos de Esplugues y Sant Boi estuvieron más de dos semanas sin línea

Esplugues registra la primera muerte provocada por un patinete eléctrico en España

Diciembre

Resultados de las eleccions municipales de 2015 en Esplugues de Llobregat

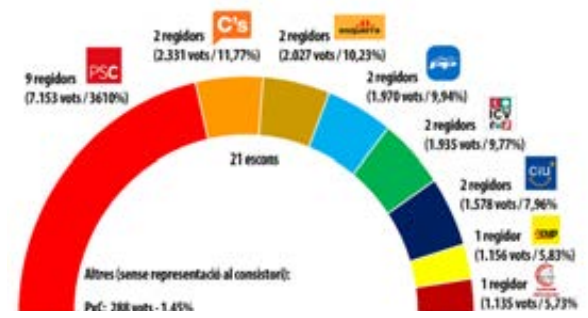

ADAMAR
ASSESSORIA IMMOBILIÀRIA

ADAMAR REHABILITACIONES INMOBILIARIAS nace en el año 2014 fruto de la unión del sector inmobiliario con el de la construcción

ADAMAR se ha especializado en la venta de obra nueva en la zona del Garraf

Actualmente estamos involucrados en el proceso de rehabilitación de 6 edificios, en la zona del Barcelonés y Garraf

C/Pere Jacas, nº 13 local 9 · 08800 Vilanova i la Geltrú (Barcelona)
Telf. 93 170 26 25 · Mov. 649 245 153

PER PAISATGE _ PER EQUILIBRI
PER QUALITAT DE VIDA _ PER SOSTENIBILITAT
PER LA GENT
PERQUÈ ENS AGRADA
GAVÀ,
NATU
RAL
MENT
Ajuntament
de Gavà

GAVÀ

GAVÀ, EN CIFRAS

Población residente:	46.538 hab
Población no residente*:	14.625 hab
Superficie total:	3.089 Ha
Superficie urbana:	634 Ha
Superficie edificada:	377 Ha.

En Gavà desde 2012 se ha apreciado una reducción constante en la deuda viva. En aquel año se había registrado una deuda de 51,8 millones € con un ratio de 121% y se ha logrado rebajar hasta 29,5 millones €, lo cual equivale a un ratio de 61%.

En cuestión de pago a los proveedores Gavà ha registrado en los últimos años resultados bastante negativos. Desde 2016 en ningún momento se ha logrado bajar de los 10 días por encima del periodo legal para el pago. En el primer trimestre de 2018 se ha alcanzado un alto significativo con un periodo medio de pago de 29 días por encima del periodo legal. El importe pendiente de pago se ha logrado rebajar en el último trimestre al pasar de 1,3 millones € a 900.000€.

En política de gasto la mayor inversión se ha hecho en cuestión de deuda pública con 6,24 millones €. Por lo general no se aprecian grandes cambios en la política de gasto entre el año 2016 y 2017. Los puntos más fuertes son el bienestar comunitario con 5,33 millones €, seguridad y movilidad ciudadana con 4,78 millones € y vivienda y urbanismo con 4,16 millones €. En este último caso se ha observado un incremento de inversión de 690.000€ y en la administración financiera y tributaria hubo un incremento de 370.000€.

En Gavà, en cuestión de costes de servicios, se observa que la Policía Local con 4,75 millones € cuenta como mayor inversión. Asimismo, resalta la evaluación e información de situaciones de necesidad social y la atención inmediata a personas en situación o riesgo de exclusión social con 4,46 millones €.

Por la parte baja se aprecia una inversión nula en actividades funerarias y transporte colectivo urbano de viajeros, además de una reducción importante en el alcantarillado que ha pasado de 420.000€ a 50.000€.

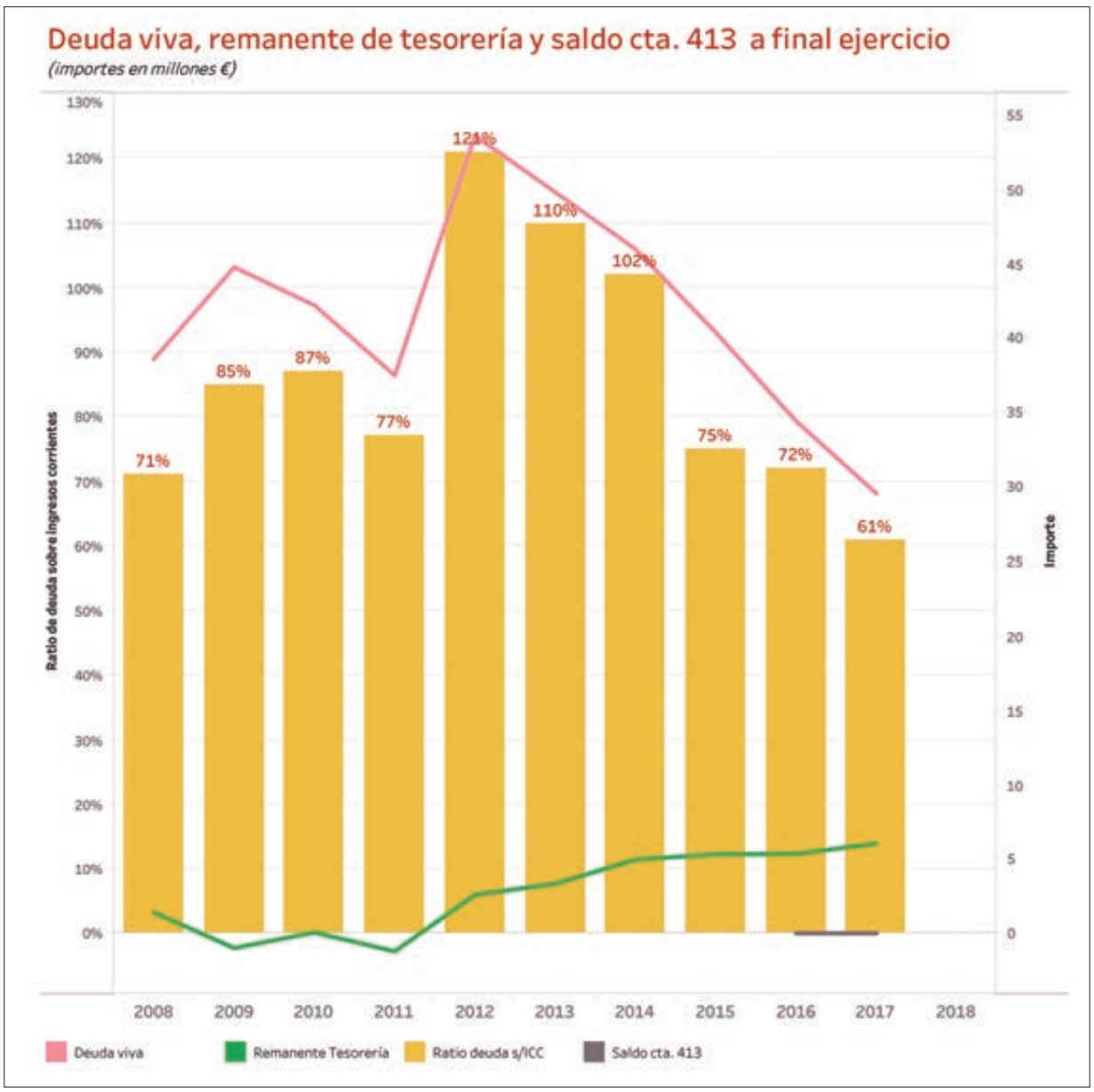

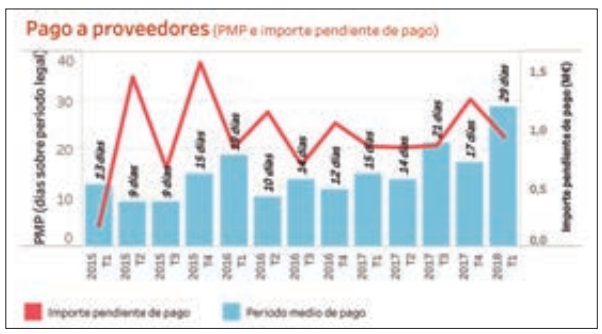

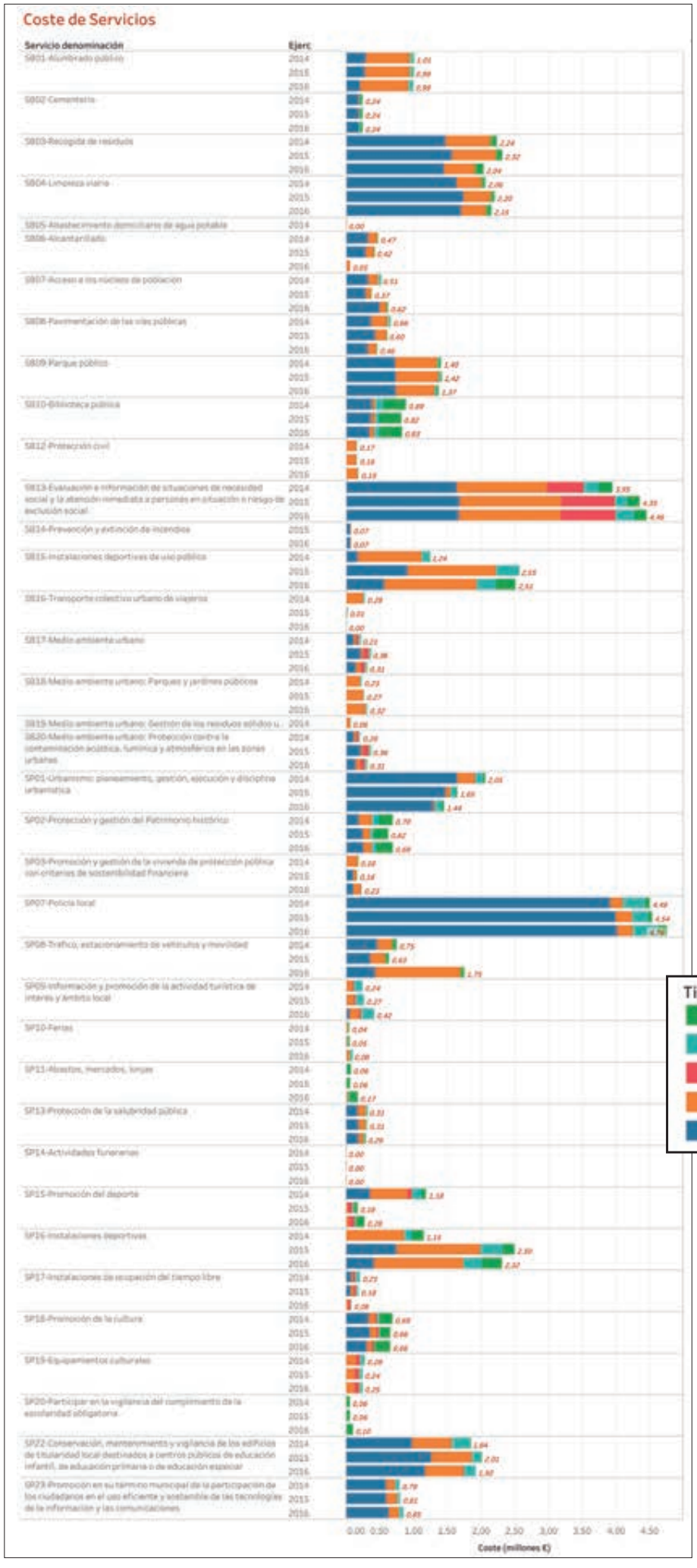

CRONOLOGÍA DE 2018

Enero

Viladecans y Gavà organizan un Foro Ciudadano para acabar de cerrar el proyecto 'Espacio Roca'

Febrero

El TSJC ratifica que Roca usó amianto hasta cuatro años después de su prohibición

Marzo

Gavà pide ayuda a Europa para reducir el ruido de los aviones

Abril

El municipio, junto a Viladecans y Sant Boi, alerta a Fomento sobre el riesgo de colapso de la movilidad por la ampliación del aeropuerto

El temporal de lluvia se come las playas de Gavà y Castelldefels

Mayo

La bandera azul ondea en la playa de Gavà Mar

Ataque vandálico a los juzgados de Gavà

Junio

Dimite el primer teniente de alcalde de Gavà tras verse implicado en un accidente de tráfico y dar positivo en alcoholemia

Julio

La ministra de Industria visita la planta de Roca en Gavà y Viladecans

Agosto

Septiembre

La Festa de la Rosa, el gran acto anual del PSC, se vuelve a celebrar en Gavà

Octubre

Noviembre

Viladecans y Gavà exigen "implicación de la Generalitat" para garantizar el futuro del Parc Agrari

Gavà votará una ordenanza que despenaliza a las prostitutas y endurece las sanciones a los clientes

Diciembre

BALANÇ DE MANDAT Respon RAQUEL SÁNCHEZ, alcaldessa (PSC)

“Gavà ha iniciat una nova etapa de transformació i projecció basada en la sostenibilitat i qualitat”

- Quins han estat els principals projectes que s’han portat a terme durant aquesta legislatura?

- Aquest mandat ha representat un punt d’inflexió. La crisi econòmica va minvar la capacitat inversora, però aquest període de limitacions va servir per establir les bases d’un nou model de ciutat. Un model basat en l’agenda de la sostenibilitat. Una sostenibilitat entesa no només des del punt de vista mediambiental, sinó també des de la perspectiva urbana, social i democràtica que s’ha traduït en nombrosos projectes que ja són una realitat o bé s’impulsaran en breu.

Gavà ha iniciat una nova etapa de transformació i de projecció basada en la sostenibilitat i en la qualitat. Ha capgirat la situació i s’ha dotat d’un pla d’inversions que supera el 30 milions d’euros. Entre les més destacades hi ha la pista poliesportiva de l’escola Marcel·lí Moragas, inaugurada al juny passat, que ha ampliat el mapa d’instal·lacions esportives de la ciutat i, al mateix temps, ha millorat la qualitat d’una escola pública.

Especialment rellevant també ha estat la recent posada en marxa d’un nou model de recollida de residus, que s’ha de traduir en nous contenidors, àrees de recollida de residus completes, la renovació del sistema de recollida porta a porta, i la renovació de la pràctica totalitat de flota de l’empresa municipal PRESEC amb vehicles menys contaminants.

També s’ha posat especial èmfasi en la millora de l’espai públic, amb la renovació del carrer del Riu Anoia, al barri de can Tries, per donar millor accessibilitat als vianants, mitjançant el soterrament de les línies de baixa tensió i de telefonia, la renovació de tots els paviments i establint la plataforma única, a més de millores en la xarxa de sanejament i instal·lació de nou mobiliari i nou enllumenat públic.

S’han començat a executar les primeres intervencions del Pla director de l’espai públic de Gavà Mar, que té una dotació d’1,3 milions d’euros, amb campanyes d’asfaltat, millores al clavegueram i treballs previs per a l’inici imminent de les obres del carrers Llançà i Arenys, que donaran resposta als actuals problemes d’accessibilitat i preservaran i potenciaran el caràcter de la pineda de Gavà.

Les intervencions de millora de l’espai públic han arribat a tots els barris de Gavà, de la mà de procés de participació ciutadana Junts fem Barri. S’han executat la majoria dels 18 projectes més votats per la ciutadania a l’edició de 2016: renovació de l’enllumenat, noves pistes de petanca i nous espais d’expressió artística i d’activitat física a l’aire lliure per als joves (pistes multiesportives al parc del Calamot i al parc del Mil·lenni, els murs lliures per a grafits i el parc d’street work out al parc del Calamot), entre altres.

Les millores han arribat a tots els indrets de Gavà: al Parc Agrari, amb l’adequació de camins. Al Parc del Garraf, amb l’obertura i millora de senders que han de potenciar l’ús lúdic i turístic d’un espai de gran valor paisatgístic que concentra elements històrics, culturals i naturals d’interès. I també a la franja litoral, on s’han intensificat els esforços per preservar el sistema dunar i per promoure una mobilitat sostenible a la platja amb la implantació d’un dispositiu per fomentar l l’ús del transport públic i els desplaçaments a peu i en bicicleta per anar a la platja, i per a una major fluïdesa i pacificació dels carrers i espais públics.

I s’ha donat resposta a les necessitats d’habitatge assequible amb el lliurament, la tardor de 2017, de la primera promoció d’habitatge amb protecció oficial del barri de Can Ribes, promoguda per l’IMPSOL. Una promoció de 143 pisos que ha constituït la més important quant a habitatge públic que s’ha impulsat a Gavà en els darrers anys i la primera del barri.

També s’ha donat un nou impuls a la modernització dels equipaments esportius i socioculturals. Quant a les instal·lacions esportives destaquen la creació d’una nova sala d’activitats a la Nova Piscina Municipal, la millora del pavelló Jacme March, la millora de les màquines i la instal·lació d’aire condicionat al gimnàs de l’Estadi la Bòbila, així com nous vestidors a la Piscina de Can Tintorer. Pel que fa als equipaments socioculturals, destaca el Nou Espai Sant Jordi, que al setembre de 2016 va començar una nova etapa sota gestió municipal amb una àmplia programació de cursos i activitats relacionats amb la cultura en sentit ampli. Des de gener de 2018, aquest equipament també acull el CDIAB, un servei d’atenció especialitzada per a infants de fins a 6 anys que presenten o estan en rics de patir algun trastorn en el seu desenvolupament.

També s’ha avançat en un àmbit prioritari a la ciutat: l’educació. S’ha elaborat un nou Projecte Educatiu de Ciutat, de manera molt participativa, i s’està desenvolupant un Pla Educatiu d’Entorn per reforçar les escoles que tenen necessitats educatives especials o es troben en situació de vulnerabilitat.

També s’han destinat més recursos que mai en obres d’adequació i millora de les escoles públiques. I s’ha fet un esforç sense precedents per ajudar les famílies en l’educació dels fills amb noves beques per a activitats extraescolars i per a sortides curriculars, l’ampliació de les beques menjador a l’alumnat de Secundària i als infants de les llars d’infants públiques i una nova beca, T-BK, per facilitar la mobilitat en transport públic dels joves d’ensenyaments post obligatoris que estudien fora de Gavà.

També en la posada en marxa d’iniciatives innovadores, com ara el mètode Glifing per reforçar la lectura, els programes per promoure el talent emprenedors dels infants i joves (Talent a les Aules i Cultura Emprenedora a l’Escola) i tallers assistits de reforç escolar gratuït per a alumnat de 5è i 6è de Primària.

Altres fites assolides amb l’impuls directe de l’Ajuntament han estat la conversió de l’escola Gavà Mar en un institut escola (que ara s’ha de concretar amb la construcció del nou edifici per part de la Generalitat), l’ampliació del SIEI (Suport Intensiu per a l’Escolarització Inclusiva), i l’Itinerari Formatiu Específic (IFE) a l’Institut El Calamot.

En Joventut, cal esmentar l’aprovació del nou Pla de Joventut i la posada en marxa de les primeres propostes que recull, a proposta dels mateixos joves de la ciutat. Entre elles la beca de transport ja esmentada, o el Carnet Jove.

En l’àmbit social destacar l’inici de les obres d’ampliació de l’hospital de Viladecans, l’hospital de referència per als veïns i veïnes de Gavà, i llargament reivindicades. També el reforç de les polítiques d’Igualtat, LGTBI i contra el tràfic de dones, destacant, en aquest darrer àmbit, la posada en marxa del Pla integral contra la prostitució.

Aquest mandat hem avançat cap a la sostenibilitat econòmica, invertint en la millora dels polígons industrials amb actuacions consensuades amb el teixit empresarial; esdevenint una ciutat capdavantera en l’impuls de l’economia circular; destinant més de 3 milions d’euros a programes per afavorir l’ocupació, i creant nous serveis com l’Starting que, ubicat al Centre Suport a l’Empresa, està destinat a potenciar la creació, posada en marxa i consolidació d’activitats empresarials innovadores i de sectors estratègics al territori.

Quant a la sostenibilitat democràtica, aquest mandat s’han abocat més esforços per avançar en la transparència, la participació i el retiment de comptes. Una voluntat que es reflecteix en el nou Reglament Orgànic Municipal (ROM), aprovat inicialment al setembre. Aquest mandat, l’Ajuntament de Gavà s’ha dotat de noves eines per avançar en aquest camí: la plataforma “Gavà participa, Gavà decideix”, i les webs de pressupostos transparents, de seguiment del Pla d’Actuació Municipal i d’obres.

A set mesos de les eleccions, el grau del compliment del Pla d’Actuació Municipal és del 64%. Un document, aprovat al maig de 2016 després d’un procés de partici-

Passa a la pàgina següent ➡

Ve de la pàgina anterior

pació ciutadana, que ha anat incorporant noves accions per poder donar resposta a noves necessitats.

- Hi haurà cap projecte que es porti a terme o es finalitzi en el que queda abans de les pròximes eleccions municipals?

- D'aquí al final del mandat començaran importants intervencions a l'espai públic, dues de les quals contribuiran a avançar cap a una mobilitat més sostenible ja que afavoriran la mobilitat en transport públic, a peu i en bicicleta.

En aquest sentit, començarà la reforma de la C-245 que permetrà integrar un carril bus segregat de 13 quilòmetres, que unirà Cornellà de Llobregat amb Castelldefels, i un nou carril bici. L'actuació també implementarà una línia d'autobús exprés d'alta ocupació (BRT). També suposarà un canvi en la imatge i la qualitat urbana de la carretera.

També començaran les obres del carrer de Barcelona, on s'ampliarà la xarxa de carril ciclable per connectar més i millor els polígons industrials amb l'estació de tren i amb el nucli urbà.

Altres intervencions adreçades a millorar la qualitat de l'espai públic que començaran aviat són la reforma del carrer de la Rectoria; l'obertura del carrer de Rius i Taulet, el soterrament de les línies aèries al carrer de Pere el Gran i la remodelació integral dels parcs infantil del passeig de Joan Maragall i del parc del Mil·lenni.

Es continuarà invertint en la pavimentació de carrers, en la millora dels polígons industrials i dels camins agrícoles, i s'avançarà en l'execució del Pla director de l'Espai Públic a Gavà Mar.

També continuaran les intervencions en els equipaments municipals. En aquest sentit, el Pla de Modernització dels equipaments esportius afronta una nova fase de millores que inclouen la creació d'una nova zona de wellness a la nova piscina i la substitució del paviment esportiu de la pista interior del pavelló de can Tintorer. També es preveu una nova sala d'activitats a la pista de can Tintorer que incorporarà un circuit de màquines per activitat cardiovascular i tonificació.

I començaran les obres de rehabilitació de l'edifici de la Unió de Cooperadors. Un procés de participació ciutadana ha permès definir el nou espai com una comunitat i un espai polivalent per a la Innovació, l'Economia i la Inclusió. Es tracta d'un edifici històric i amb un gran valor arquitectònic que es posarà al servei de la ciutadania mantenint els seus valors identitaris i el seu origen com a cooperativa de consumidors. L'equipament vol ser pioner i referent en l'entorn metropolità com un espai que acollirà activitats relacionades amb el desenvolupament sostenible, intel·ligent i integrador mitjançant l'activació d'espais i instruments per al talent i la capacitació personal i col·lectiva, la cooperació, l'economia verda, els projectes emprenedors, l'economia sostenible i circular i la lluita contra l'atur.

També es posarà en marxa un nou centre de recursos per a l'ocupació, gràcies a la recuperació d'un equipament municipal ubicat al costat de la plaça Catalunya. Des del renovat espai s'impulsaran serveis adreçats a la població activa: la Borsa de Treball, el Servei d'Informació i Orientació per a la cerca de feina i els programes d'ocupació i formació. També comptarà amb espais per a l'atenció individual i un espai per a la cerca de feina.

- Què quedarà sense fer-se?

- Projectes dels quals ja hem establert les bases i que suposaran una autèntica transformació de Gavà i que la convertiran en un enclavament estratègic a l'Àrea Metropolitana:

• El sector ambiental productiu dels Joncs. Amb 79 hectàrees, permetrà donar continuïtat a la franja d'activitat de sòls d'activitat econòmica amb la implementació d'empreses que s'identifiquin amb els valors ambientals i paisatgístics com a valors afegits.

• L'Espai Roca. Projecte promogut per Roca als municipis de Gavà i Viladecans que és exemple d'urbanisme de regeneració urbana d'abast metropolità. Planteja la transformació d'un ús dominant industrial obsolet per un altre d'industrial modernitzat que ocupa menys espai, cosa que permet disposar de més zones verdes i equipaments, altres usos productius com el terciari i de valor afegit, i usos residencials que permetran abordar polítiques d'habitatge assequible, i en el cas de Gavà resoldre la situació de bloqueig pels veïns de la Barceloneta afectats pel PGM de 1976.

• La nova Ciutat Esportiva de Can Torelló. Es contempla l'ampliació i renovació de les actuals instal·lacions esportives municipals, amb un nou pavelló i una piscina municipal descoberta, i la creació d'una nova peça esportiva de gran format a l'àmbit de l'antiga caserna de Can Torelló. A banda d'ampliar la resposta a la demanda de noves instal·lacions esportives municipal. La iniciativa també generarà un impacte econòmic i de projecció nacional i internacional en encabir un complex esportiu de primer nivell que crearà noves oportunitats i situarà Gavà com a una de les ciutats esportives de referència. Altres objectius del projecte passen per una reordenació del territori, tot integrant-lo en els valors paisatgístics i naturals de l'entorn, la millora de la mobilitat, i la creació de nous espais lliure d'ús públic.

Un altre projecte de fort component esportiva i social que ja s'ha començat a treballar és el Centre de Mar, un equipament orientat a les activitats nàutiques que s'ubicarà a l'actual Centre Cívic de Gavà i que estarà a disposició de tota la ciutadania.

En l'apartat d'equipaments municipals també és especialment rellevant la primera llar d'infants municipal, que s'aixecarà al barri de les Bòbiles. El pressupost de 2019 ja destina una partida d'1,2 milions per a la seva creació.

També ho és la consolidació del barri de can Ribes, que acollirà una segona promoció d'habitatge públic de l'IMPSOL. Es preveu que les obres puguin començar entre abril i maig de 2019 i que l'edifici estigui finalitzat a la primavera de 2021.

ENQUESTA OPOSICIÓ Respon MIGUEL ÁNGEL IBÁÑEZ, portaveu de Cs

“El PSC governa gràcies a un pacte amb partits independentistes”

- Com valora la tasca del govern municipal en aquesta legislatura?

- Ha estat un mandat continuista, amagant les errades del passat i sense idees ni un projecte de futur interessant. El PSC ha governat per inèrcia, sense planificació, sense escolta ni participació dels ciutadans de Gavà.

Tot això té com a conseqüència que els principals problemes de la ciutadania continuen existint i, fins i tot, s’accentuen: Neteja pública insuficient, manca d’efectius policials, problemes de mobilitat, ajudes poc efectives a les famílies més necessitades (el servei d’ajuda alimentària va tancar l’agost, per exemple), deficient accessibilitat als carrers i edificis municipals per a persones amb discapacitat...entre molts altres punts que, lluny de garantir la qualitat de vida dels gavanencs i gavanenques, la posen en risc.

A més, el PSC governa gràcies a un pacte amb partits independentistes, fet que no respon a la realitat social de Gavà, no és el que necessita la nostra ciutat i ni tan sols agrada als propis votants socialistes.

- Ha implementat o aprovat l’equip de govern alguna proposta seva? Quina/es?

- Des de Ciutadans Gavà portem treballant tota la legislatura pels problemes reals dels ciutadans. Especialment en els àmbits de la cura de l’espai públic, la seguretat, la mobilitat i la qualitat de vida.

Per exemple, l’ampliació de la partida destinada a manteniment i asfaltat de la via pública; o l’increment de la transferència a l’empresa municipal per millorar la neteja viària.

També vam condicionar el nostre suport als pressupostos municipals amb la reposició de tres noves places de Policia Municipal.

Alhora, a instància de Cs Gavà s’estan instal·lant ascensors a l’escola Jacme March, que tenia problemes d’accessibilitat per persones amb mobilitat reduïda.

Hem aconseguit l’ampliació de la subvenció a Entitats de disminuïts intel·lectuals.

També vam demanar que es pintessin bancs de la ciutat amb la bandera de l’arc de Sant Martí, enlloc dels passos de vianants, que és il·legal, per celebrar el dia del col·lectiu LGTBI; entre altres actuacions.

- Especifiqui tres decisions o mesures encertades del govern municipal en aquesta legislatura.

1. Canviar part de la maquinària de la empresa municipal de recollida d’escombraries. Tot i que encara hi ha molta maquinària obsoleta, amb més de deu anys de servei diari i és una llàstima que s’hagi esperat fins just l’any abans de les eleccions.

2. Donar importància a la violència de gènere per conscienciar a la població de que és un problema real. Es fan actes tots els mesos excepte a l’agost, però desgraciadament la violència no fa vacances.

3. La renovació progressiva dels vehicles municipals per vehicles elèctrics o de gas natural per anar cap a una ciutat més sostenible.

-Quina nota posaria a l’equip de govern?

- Un 3,75.

Com deia al principi, és un govern continuista, massa acomodat, distant dels ciutadans, desorganitzat i sense plans ambiciosos pel futur de la nostra ciutat. Per tant, sense objectius concrets per millorar la qualitat de vida dels gavanencs. Actualment, Gavà funciona per inèrcia i gràcies a la feina dels funcionaris públics, que són molt professionals en les seves tasques.

Resultados de las eleccions municipales de 2015 en Gavà

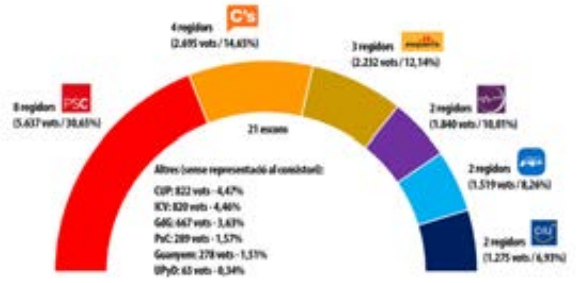

SANT FELIU DE LLOBREGAT

SANT FELIU DE LLOBREGAT, EN CIFRAS

Población residente:	44.198 hab
Población no residente*:	9.109 hab
Superficie total:	1.194 Ha
Superficie urbana:	282 Ha
Superficie edificada:	240 Ha.

Sant Feliu como tal tiene una historia reciente de una ratio de deuda bastante alta, llegando solo en los últimos años bajar del 50%. Según los últimos datos del año 2017 se encuentra actualmente en el 40%. Además en cuanto a importe de la deuda viva se ha logrado reducir este desde el año 2011 con 23,9 millones € a 16,4 millones € en el año pasado.

Respecto al pago a proveedores se ha registrado en los últimos años resultados bastante negativos. Desde 2014 el periodo medio de pago siempre estaba por encima de 10 días sobre el periodo legar, con excepción del segundo trimestre de 2017, en el cual lograron bajarlo a 7 días. Durante el primer semestre de 2018 se ha observado un periodo medio de pago de 15 días por encima del periodo legal, lo cual son 5 días más que el trimestre anterior. El importe pendiente de pago se ha logrado rebajar en el último trimestre al pasar de 4,9 millones € a 3,4 millones €.

Durante 2017 Sant Feliu ha comenzado a invertir más en cuestiones de vivienda y urbanismo, dedicando a este sector 2,31 millones € más que en el año anterior. Por el otro lado llama la atención una reducción de 3,46 millones € en prestaciones a empleados. Asimismo se han observado recortes en servicios sociales y cultura.

En cuanto a costes de servicio, el mayor gasto se ha observado en el abastecimiento domiciliario de agua potable con 4,49 millones € y en policía local de 2,28 millones €. Además se ha incrementado la inversión en los parques públicos, pasando de un importe cero a 1,27 millones €. Por la parte baja llama la atención una inversión nula en prevención y extinción de incendios. Así también en cuestiones de protección publica la inversión se encuentra en los 20.000€ y en protección y gestión de patrimonio histórico en 10.000€.

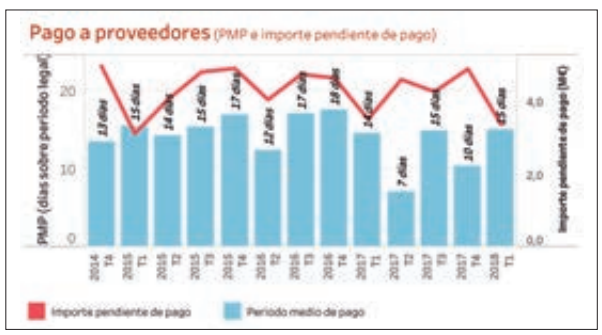

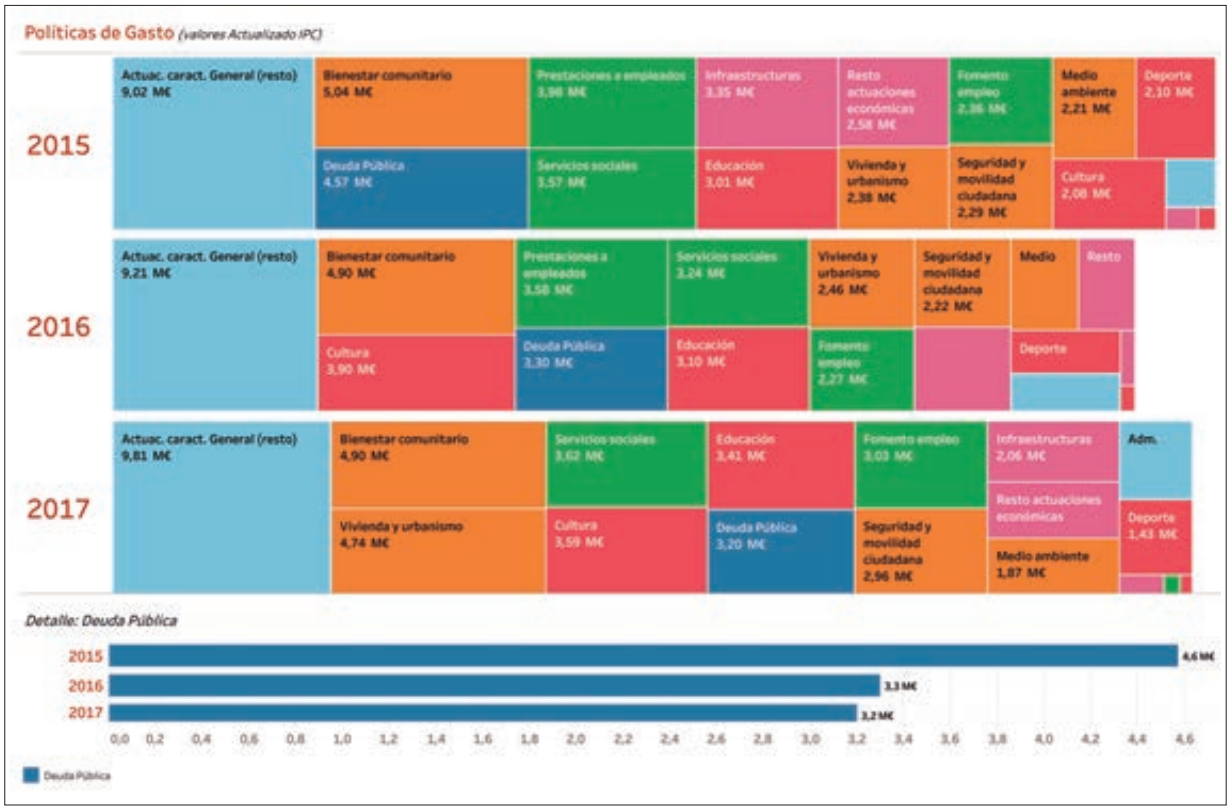

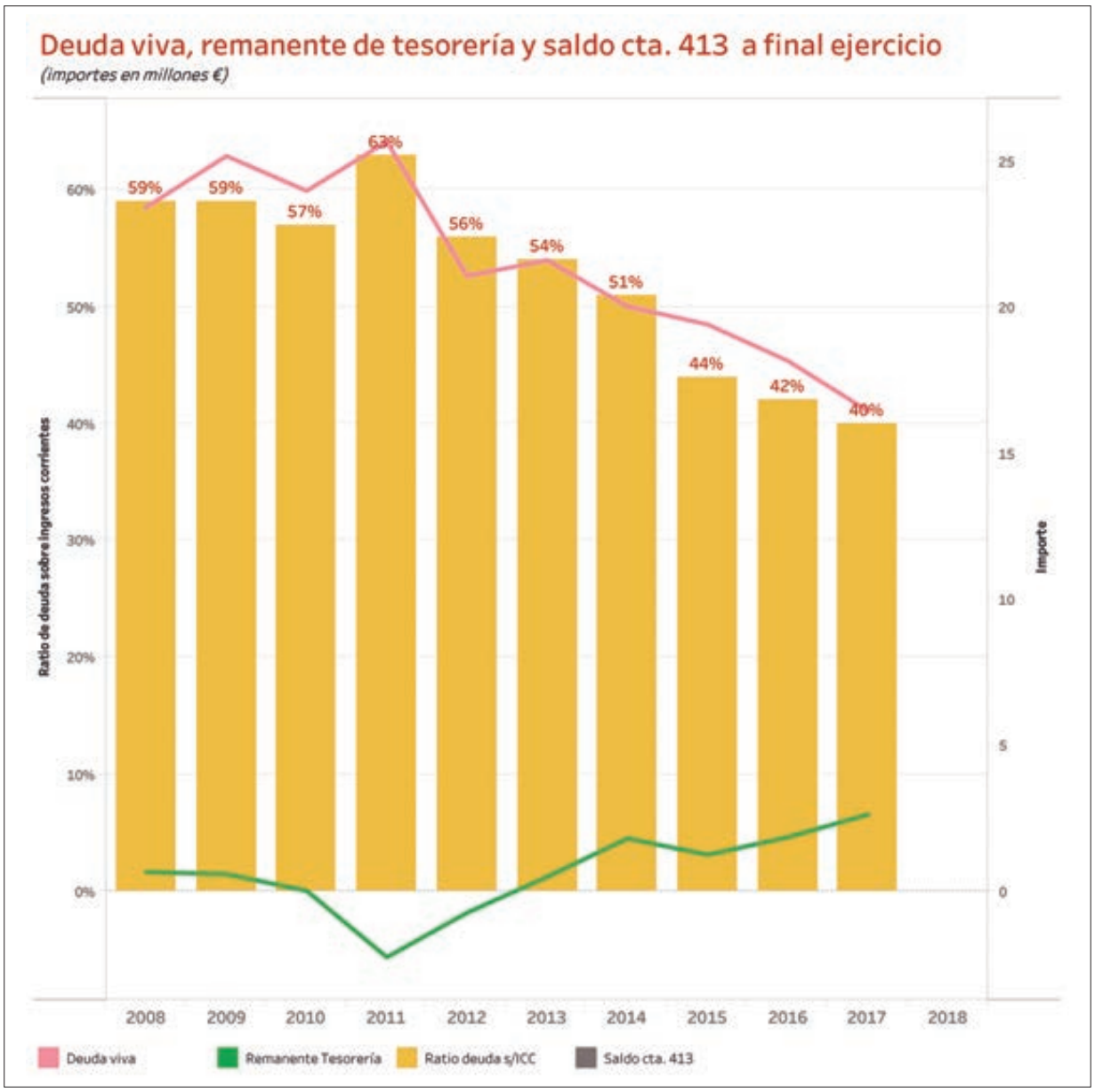

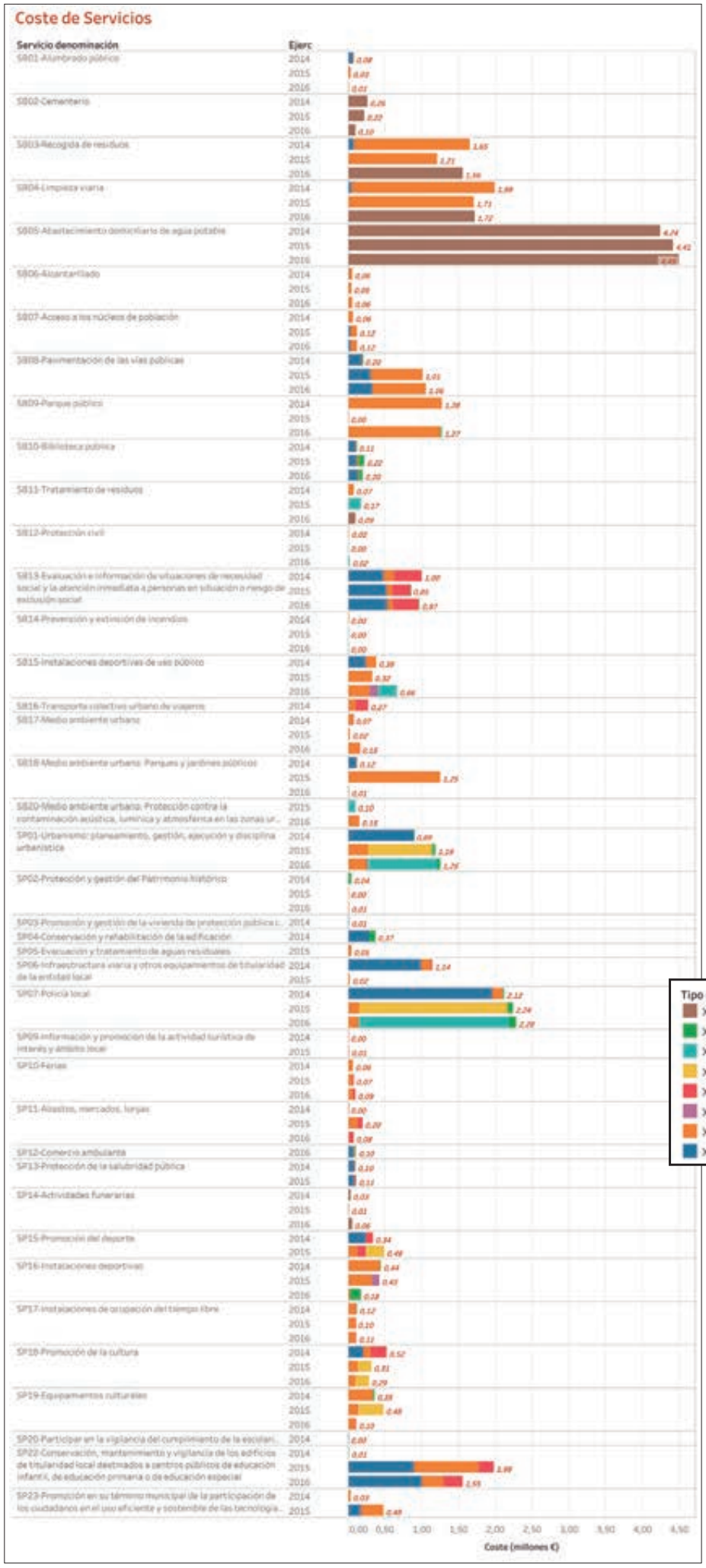

CRONOLOGÍA DE 2018

Enero

El Ayuntamiento reclama a la Generalitat la deuda de las guarderías

Los Pastorets de Sant Feliu celebran 95 años

Febrero

Sant Feliu quedará libre de vías en 2023

Marzo

Alumnos de la ciudad plantan en Sant Feliu un esqueje del árbol Ginkgo biloba, que sobrevivió a la explosión nuclear de Hiroshima

La última etapa de la Volta Ciclista Catalunya pasa por Sant Feliu

Abril

Mayo

Muere la vecina que fue atropellada en abril en el paso a nivel

Junio

Sant Feliu inaugura un mural de Escif en la plaza de la Salud en homenaje al movimiento vecinal

Los vecinos decidirán cómo será el Sant Feliu sin vías

Julio

Compromiso de la Generalitat para tirar adelante la Escuela de Hostelería

Agresión xenófoba en el barrio de Can Calders

Una plataforma sobre el Llobregat conecta Molins y Sant Feliu con Sant Vicenç

Agosto

Llega a Sant Feliu la controvertida exposición ‘Presos polítics a l’Espanya contemporània’

Septiembre

La ‘Bomba’ Navarro se retira del baloncesto

BALANÇ DE MANDAT Respon Jordi San José, alcalde de ICV-EUiA

“El 2018 ha estat l’any de la consecució històrica d’una reivindicació com el soterrament de vies”

-Quins han estat els principals projectes que s’han portat a terme durant aquesta legislatura?
Soterrament. El 2018 ha estat l’any de la consecució històrica d’una reivindicació que el municipi manté des de fa 40 anys. El ministre de Foment, José Luis Ábalos, va anunciar que l’Estat espanyol aprovarà l’actualització del projecte d’obra per soterrar les vies del tren a Sant Feliu de Llobregat a principis del 2019, amb previsió de licitar-lo immediatament després. Segons va anunciar l’ex Ministre De la Serna al gener, Foment preveu destinar 127 milions d’euros a unes obres que s’allargaran prop de quatre anys. La intervenció afectarà poc més d’1,5 quilòmetres de vies, entre la zona industrial del municipi i la B-23 a Sant Joan Despí. Al mes de setembre l’Ajuntament va iniciar un procés participatiu que s’allargarà fins al novembre, per a que la ciutadania decideixi el Sant Feliu que vol després de soterrar les vies. Per altra banda, l’alcalde i el conseller de Territori i Sostenibilitat van signar abans de final d’any, un protocol per perllongar el tramvia dins del nucli urbà de Sant Feliu, en l’espai que alliberi el Soterrament.

Compra de la 4a planta del Mercadona per a fer 14 habitatges de lloguer social i per augmentar el parc d’habitatge públic de l’Ajuntament de Sant Feliu de Llobregat, com a part de les accions del Pla Local d’Habitatge 2017-2022; un conjunt de polítiques socials i urbanístiques per facilitar el dret a l’habitatge de la ciutadania. Pretén ser l’eix de les polítiques d’habitatge dels propers anys i servir de pilar per a futures actuacions. Aquesta promoció se suma a la que es començarà a fer l’any que ve a la 3a planta del mateix edifici, on es faran 18 pisos més, i a la quarantena que s’han d’ubicar en un edifici del carrer Anselm Clavé. Això farà que aquest mandat es tanqui amb els passos engegats per tirar endavant una vuitantena d’habitatges públics, que es gestionaran des de la recentment posada en marxa, Oficina Local d’Habitatge de Sant Feliu.

Dignificació i remodelació de centres cívics, equipaments culturals i esportius, zones verdes i places: Pl. de la Salut, Pl. Rafael Alberti, Pl. Francesc Macià, Centre de Barri Falguera, , piscina de l’Escorxador, Biblioteca Montserrat Roig, Palau Falguera, Cinebaix, Mercat Municipal i ampliació del Parc Europa, entre d’altres.

El Pla Educatiu de Ciutat aprovat per l’Ajuntament situa la educació com a element prioritari en la continuació del model de ciutat. En base a aquest Pla, s’han realitzat millores i ampliació de places a les escoles bressol municipals (climatització i arranjaments a Patufet i Ginesta, per exemple) i inversió en escoles publiques, malgrat no sigui competència municipal (com les obres de millora i remodelació de l’Escola salvador Espriu o de l’Escola Gaudí, o el pla de millora dels patis escolars).

Construcció del nou Casal de joves i aposta per les polítiques de joventut. El nou Casal de Joves compta amb més espais i més serveis. Hi ha un total de 4 bucs d’assaig completament equipats, 445 metres quadrats de soterrani amb despatxos, una sala polivalent i una sala d’assaig adaptables per a convertir-se en un únic espai. A més s’ha llençat el Carnet Jove Local, amb el nom de JovApp; una aplicació que només poden utilitzar els i les joves d’entre 14 i 35 anys i serveix per informar-los de propostes concretes, per reservar sales al casal, consultar l’agenda d’activitats i accedir a ofertes de treball, entre d’altres.

Desenvolupament del Pla de Rescat Social i consolidació, millora i ampliació de la Tarifació Social. El Pla de Rescat Social és un pas més en l’atenció a les persones més vulnerables de la nostra ciutat i es va definir com a una prioritat del Pla de Mandat 2015-2019. És un pla que recull i ordena totes les actuacions que ja fa l’Ajuntament i les que farà en relació als drets a l’alimentació, l’habitatge, l’educació, el treball i l’autonomia personal i la salut. Incorpora un seguit d’accions i mesures preventives, les quals pretenen evitar que les persones o col·lectius més vulnerables es trobin en situació de risc d’exclusió social. Pel que fa a la Tarifació Social, un dels objectius prioritaris de l’equip de govern de l’Ajuntament de Sant Feliu de Llobregat és afavorir l’accés de la ciutadania als serveis i equipaments municipals en igualtat d’oportunitats, adaptant els seus preus públics a la capacitat econòmica de les famílies. Aquest és un compromís establert al Pla d’Actuació Municipal 2011-2015. La Tarifació s’aplica amb excelents resultats a l’Escola de Música Municipal, les Escoles Bressol municipals i darrerament, a la Piscina de l’Escorxador. En tots els casos s’ha detectat aquests serveis son més accessibles per a tota la ciutadania, i n’ha augmentat substancialment el número de persones usuàries. La Tarficació s’evalua permanentment i està en constant evolució i millora.

-Hi haurà cap projecte que es porti a terme o es finalitzi en el que queda abans de les pròximes eleccions municipals?
Soterrament. Ha finalitzat la fase d’informació general i està a punt d’acabar la primera fase del procés participatiu del soterrament, que ara arriba a finals de gener a la seva fase de devolució ciutadana. Es tracta d’un procés obert, adreçat a veïns i veïnes i persones amb voluntat d’implicar-se en aquest procés de transformació urbana amb la finalitat concreta d’establir els requeriments de la ciutadania per incorporar al plec de condicions del Concurs internacional d’idees per a la urbanització de la superfície i la transformació de la ciutat. La següent fase ja serà pròpiament la del concurs d’idees, que acabarà amb una votació ciutadana al novembre, per decidir el projecte guanyador d’entre diversos finalistes.

La remodelació del carrer del Pla, que està en procés de finalització, amb ampliació de les places d’aparcament, millora en la seguretat, pacificació del carrer i aposta per la reducció del trànsit de pas. La remodelació del carrer del Pla és la primera fase inclosa en el seguit d’actuacions que contempla el Pla director del carrer del Pla, que es desenvoluparà al llarg dels propers mesos.

Continuar amb l’aposta per l’habitatge públic i social, amb la promoció d’habitatge de lloguer social i dotacional al sector d’Anselm Clavé amb carrer del Pla, tot requalificant un solar destinat inicialment a la construcció d’un hotel i del que s’han adquirit les dues plantes ubicades a sobre d’un edifici comercial i els projectes d’obres i de bases d’adjudicació de les quals, dels que ja estan en fase de redacció.

Ampliació de la plaça Lluís Companys i remodelació del Centre Cívic Roses, que es realitzaran en els propers mesos, per acabar de tancar la remodelació i posada a punt de totes les grans places i centre cívics de la ciutat, com una aposta per a la dignificació dels espais comuns com a lloc de trobada i de gaudi.

Millora dels Bancs d’Aliments. Les polítiques socials continuen sent la prioritat en el pressupost 2019. Aquest, preveu un nou model d’atenció a les famílies usuàries del banc d’aliments per garantir l’alimentació amb productes frescos i productes d’higiene de primera necessitat, revisant la metodologia dels diferents bancs d’aliments del municipi i treballant per definir un únic model que sigui igualitari per a tota la ciutadania.

-Què quedarà sense fer-se?
Compra edifici Sareb per a continuar ampliant el parc públic d’habitatge. L’Ajuntament de Sant Feliu de Llobregat va iniciar un llarg camí per a fer-se amb la propietat del bloc, amb la meta de destinar els pisos a habitatge protegit en modalitat de propietat i, sobretot, de lloguer social. De fet, el consistori és propietari de dos habitatges des del principi. Però les negociacions amb

Passa a la pàgina següent ➡

ENQUESTA OPOSICIÓ Respon Oriol Bossa, d'ERC

"No ha estat un govern que hagi volgut negociar amb profunditat"

-Com valora la tasca del govern municipal en aquesta legislatura?
Nosaltres valorem negativament el govern municipal en aquesta legislatura. En primer lloc perquè tot i ser un govern en minoria no ha estat un govern que hagi volgut negociar amb profunditat, o el que és el mateix no ha tingut voluntat de cedit ni un mil·límetre els seus plantejaments. En segon lloc, perquè ha tingut poca voluntat en aprofundir de veritat en la cultura participativa, no ha anat més enllà, excepte en el tram final de la legislatura en el procés participatiu del soterrament. Finalment, perquè ha tingut tics de vella política com el 'cas de la bestreta', donar una bestreta manifestament irregular a un treballador.

-Ha implantat o aprovat l'equip de govern alguna proposta seva? Quina/es?
A l'inici de la legislatura el govern va adoptar la terminologia del govern obert Govern Obert, tant és així que es va posar aquest nom a una àrea de govern arrel de les negociacions prèvies a la formació de l'actual govern. EL govern també va fer seva la nostra reivindicació de que el "cap de comunicació" havia de ser un càrrec triat per concurs-oposició.

Més recentment a Sant Feliu s'ha constituït la Xarxa antirumors arrel d'una proposta nostra feta amb una moció del 2016, i el passat ple Sant Feliu s'ha adherit a la Xarxa d'economia solidaria arrel d'una moció nostra.

-Especifiqui tres decisions o mesures encertades del govern municipal en aquesta legislatura

El govern la va encertar plantejant i aprovant el Pla de Rescat social i el Pla d'habitatge. També hem estat a favor del canvi de cultura organitzativa que s'ha iniciat en aquesta legislatura. Finalment, nosaltres també vam donar suport al canvi del plantejament en el Parc Agrari.

-Quina nota posaria a l'equip de govern?
Li posaria un suspens. Un 4.

Ve de la pàgina anterior

la Sareb, que des de finals de 2015 són a càrrec del Àrea Metropolitana de Barcelona (AMB) que actua en nom de l'Ajuntament, no fructifiquen. Quan s'estava a punt de tancar l'adquisició de l'edifici per part del AMB per dos milions d'euros, la Sareb en va reclamar quatre, i seguidament cinc. Van duplicar el preu d'un dia per l'altre i de manera totalment injustificada segons l'Ajuntament. Les negociacions continuaran fins a aconseguir un preu just i asumible per a Sant Feliu.

Habitatge tutelat per a gent gran al Mas Lluí. Tot i que queda sense fer-se aquest mandat, ja hi ha una aprovació inicial per a tirar endavant el projecte. Es tracta de duur a terme un equipament d'habitatges tutelats per a gent gran al Mas Lluí, com a mesura per donar resposta a aquesta necessitat, recollida tant al Pla d'Habitatge com al Pla d'Equipaments, aquest últim vigent des de febrer del 2015. Habitatges tutelats per a la gent gran, amb serveis compartits, i amb un casal a la planta baixa. D'aquesta manera, tot el barri i tota la ciutat podrà gaudir d'un equipament col·lectiu, i alhora els nostres grans podran envellir activament i tenir tota una sèrie de serveis a la seva disposició.

Que l'Escola Bressol Ginesta passi a ser de gestió pública fent que les quatre escoles bressol municipals esdevinguin de gestió directa per l'Ajuntament, que és l'objectiu a mig termini.

Habitatge cooperatiu, impuls de projectes per a la construcción i/o renovación d'habitatges en regim cooperatiu i de carácter social.

Ampliació de les instal·lacions del complex de piscines.

En fase de concreció i estudi la possibilitat de municipalitzar serveis públics essencials, abans de procedir a la licitació de nous contractes. Aquest estudiu té una partida concreta en el pressupost 2019.

-Repeteix com a candidat?
No, la candidata a les properes eleccions municipals per Sant Feliu en Comú serà la Lídia Muñoz, actual 1a tinent d'alcaldia Presidenta de l'Àrea de Territori, Sostenibilitat i Activitat Econòmica de l'Ajuntament de Sant Feliu.

Octubre

La polémica por los nichos del cementerio de Sant Feliu llega a los tribunales

Cruz Roja Sant Feliu celebra su centenario con una exposición

El Ateneu Santfeliuenc, galardonado en los VII Premios Pompeu Fabra

Noviembre

CineBaix celebra la Mostra de Cinema Internacional del Baix Llobregat dedicada al cine del Mediterráneo y Levante

Diciembre

El obispado de Sant Feliu reconoce haber inmatriculado bienes de 70 parroquias

La Generalitat anuncia que el TramBaix llegará a Sant Feliu en 2024

Resultados de las eleccions municipales de 2015 en Sant Feliu de Llobregat

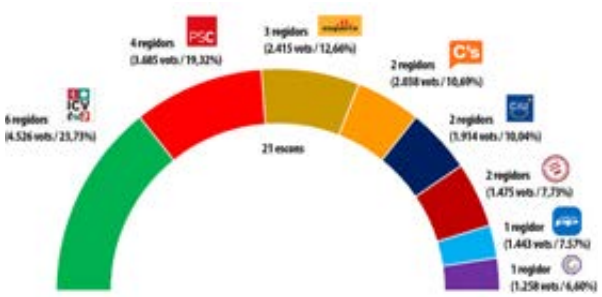

Descobreix
l'artista
total
140 ANYS
NAIXEMENT
JUJOL
jujol140.cat
@Jujol140
@Jujol140
Jujol140
AJUNTAMENT DE
SANT JOAN DESPÍ

SANT JOAN DESPÍ

CRONOLOGÍA DE 2018

Enero
Brote de sarna en el Hospital Moisès Broggi

Febrero
Abre un espacio Park&Ride para que los viajeros de Rodalies puedan aparcar en la estación
La subida del alquiler en un bloque de pisos de la ciudad amenaza con dejar sin casa a 150 familias

Marzo

Abril
Acuerdo entre los vecinos del bloque afectados por el aumento del alquiler y la gestora

Mayo

Junio
Arranca el Any Jujol con motivo del 140 aniversario del arquitecto modernista

Julio
Indra se traslada a Sant Joan Despí

Agosto

Septiembre

Octubre
Sant Joan Despí presenta sus primeras jornadas gastronómicas en el Arts Santa Mònica

El Ayuntamiento construirá 280 pisos protegidos para venta y alquiler

Noviembre
Poveda y Balmón visitan a los presos independentistas en Lledoners

Diciembre
Gallina Blanca anuncia que cerrará su planta en Sant Joan Despí

SANT JOAN DESPÍ, EN CIFRAS

Población residente:	33.873 hab
Población no residente*:	13.038 hab
Superficie total:	558 Ha
Superficie urbana:	261 Ha
Superficie edificada:	189 Ha.

Sant Joan Despí ha registrado, en cuestión de deuda una subida entre el 2016 y 2017, pasando de 6,8 millones € a 7,1 millones €. Eso sí, cabe mencionar que durante los últimos años, desde el 2013 la tendencia en el municipio es de reducción de deuda. Así, por ejemplo, se observa que el ratio de deuda ha dismunido a un 17%.

En cuanto al pago a proveedores, el periodo medio de pago este año ha logrado bajar de los 31 dias sobre el periodo legal a los 28. Aún así esto siguen siendo periodos muy largos comparado a otros municipios. El importe pendiente de pago, por otro lado, ha subido en el primer trimestre de 2018 a 3,7 millones €.

La mayor inversión por parte del ayuntamiento se encuentra en ámbitos de deportes con un total de 5,53 millones €. Además el año pasado se ha observado un recorte de 940.000 € en bienestar comunitario.

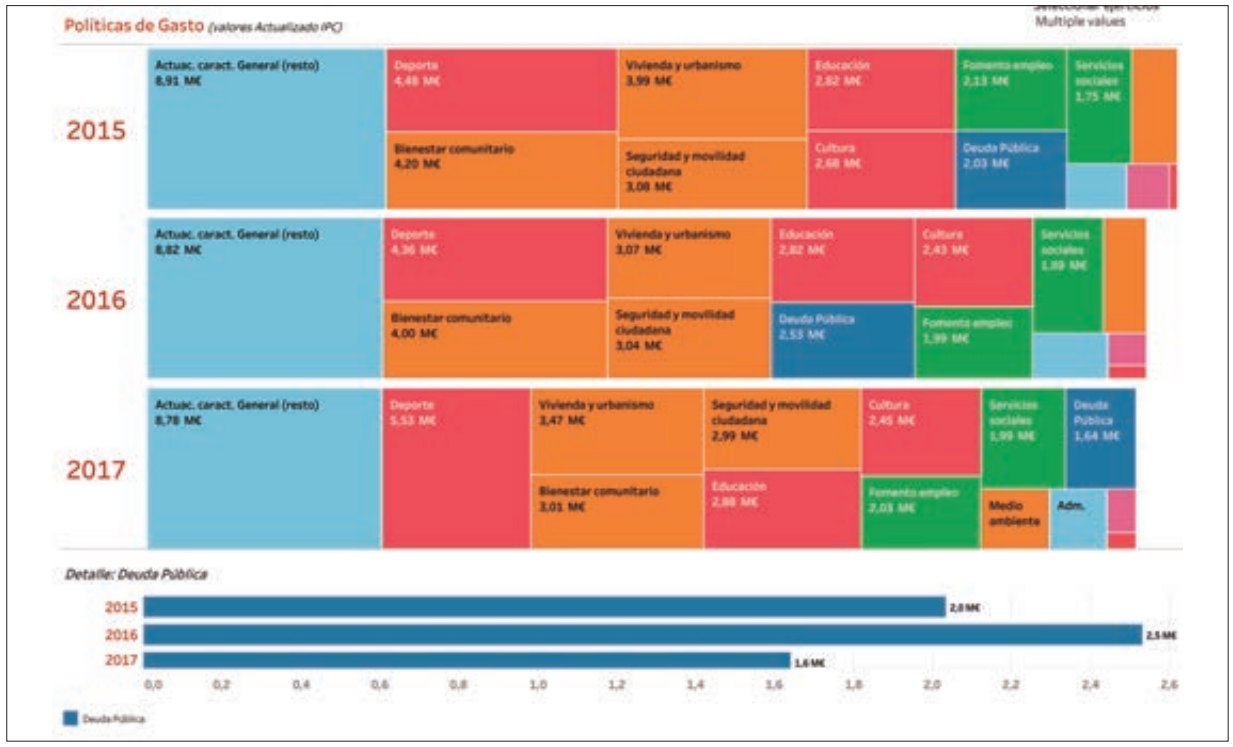

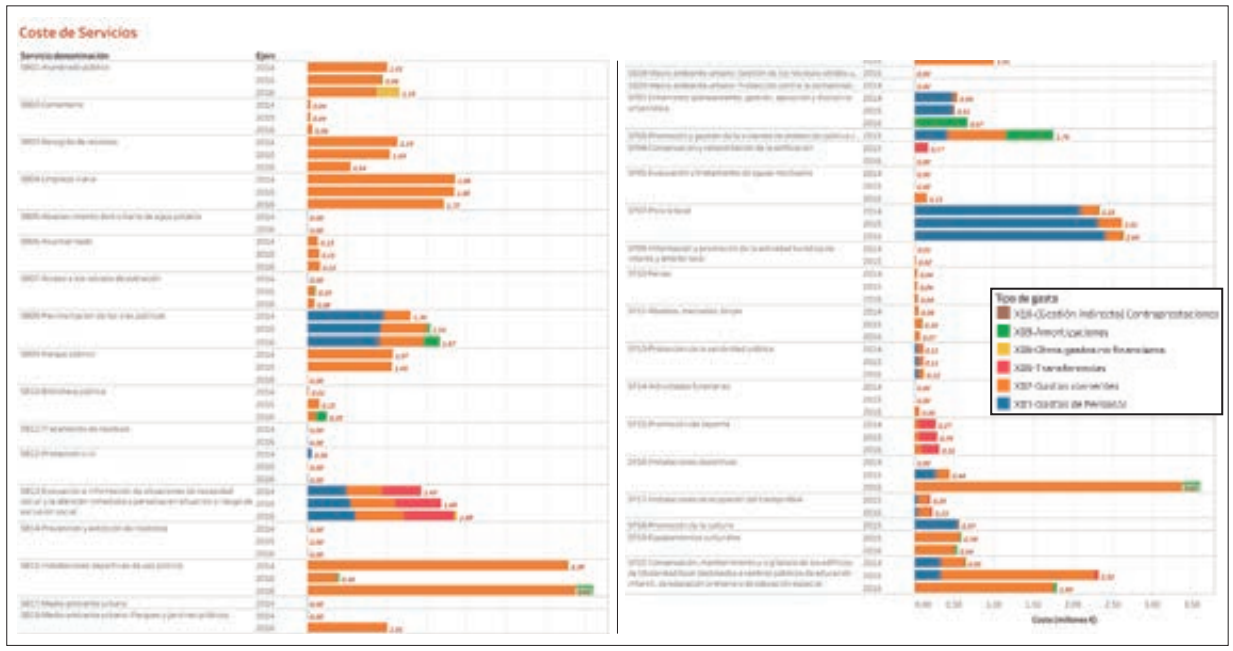

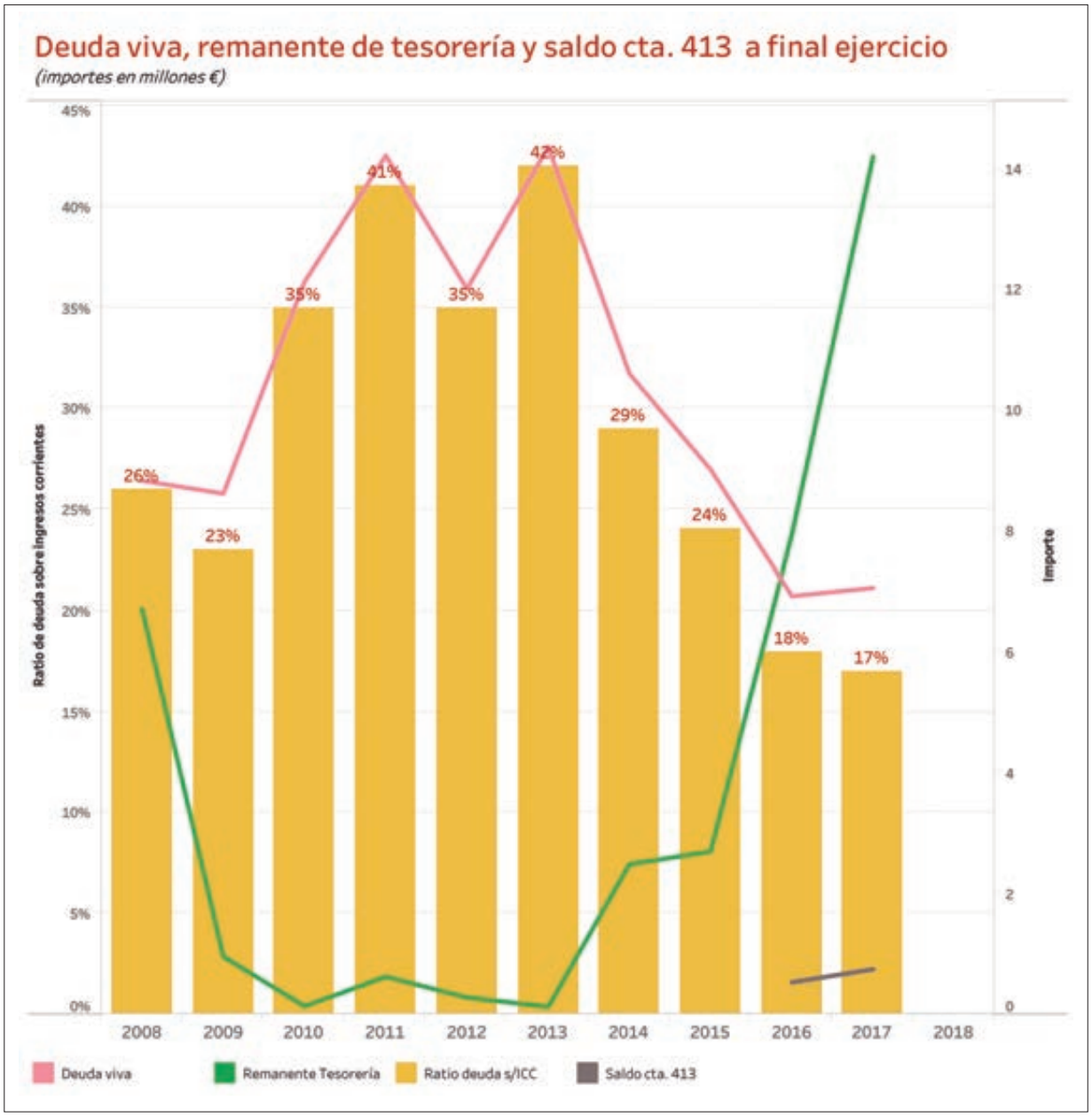

ENQUESTA OPOSICIÓ **Sense resposta de Sí que es Pot**

EL LLOBREGAT s'ha posat en contacte amb el principal grup de l'oposició al Ple en reiterades ocasions des de l'estiu i no ha rebut cap resposta a la nostra petició per respondre l'enquesta.

Resultados de las eleccions municipales de 2015 en Sant Joan Despí

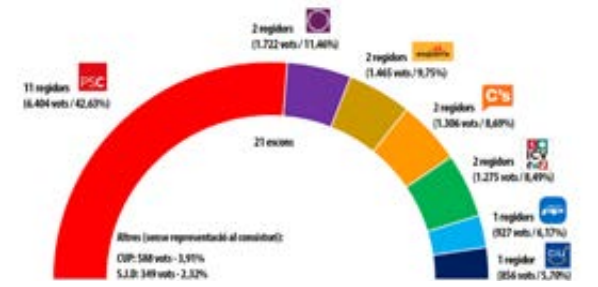

BALANÇ DE MANDAT

Respon ANTONI POVEDA, alcalde (PSC)

"Els eixos de les polítiques han estat el benestar i la millora de la qualitat de vida dels veïns"

- Quins han estat els principals projectes que s'han portat a terme durant aquesta legislatura?

- La millora de la qualitat de vida i del benestar de les persones han estat els eixos de les polítiques municipals en el que va de mandat, que s'han traduït en diferents projectes en àmbits com l'urbanisme i l'espai públic, la mobilitat sostenible, la promoció de l'ocupació, l'habitatge, l'atenció a les persones, els equipaments esportius o el patrimoni, entre altres. En l'àmbit de l'urbanisme, destaquen les actuacions per a l'eliminació de les barreres arquitectòniques, la pacificació del trànsit i la potenciació de l'ús dels vianants, amb la remodelació del carrer del Bon Viatge

Passa a la pàgina següent

Ve de la pàgina anterior

BALANÇ DE MANDAT

(ja acabada), del carrer Major i del passeig de Maluquer (en execució) o dels carrers de Rius i Taulet, JF Kennedy i plaça d'Antonio Machado (que s'iniciaran properament). També s'ha executat el soterrament de la línia d'alta tensió entre Sant Joan Despí i Cornellà. Pel que fa a la mobilitat sostenible i el transport públic, s'ha posat en marxa una electrolinera al barri de Residencial Sant Joan, el park and ride (aparcament gratuït per als usuaris i usuàries de Rodalies), el servei de car sharing (cotxe compartit), una nova línia d'autobús exprés que connecta amb la Diagonal de forma directa (E79), el carril bici de l'avinguda de la Mare de Déu de Montserrat i la cessió de bicicletes elèctriques als joves dels instituts, i s'ha remodelat l'estació de Rodalies amb la instal·lació d'ascensors. En l'àmbit de l'ocupació, s'han dut a terme diferents plans que han permès la contractació de més d'un centenar de persones aturades cada any. En l'atenció a les persones, s'ha creat l'Oficina Jove, un punt d'informació i assessorament per afavorir l'emancipació del jovent. En l'àmbit de l'habitatge, l'Ajuntament ha fomentat la creació de més d'un centenar d'habitatges amb protecció oficial en diferents promocions residencials a l'avinguda de Barcelona i al sector de les Begudes. En l'àmbit del patrimoni, s'ha realitzat la senyalització d'un nou itinerari històric, el de l'antic Canal de la Infanta, i s'ha impulsat la celebració de l'Any Jujol140 per difondre la figura de l'arquitecte Josep Maria Jujol. En els equipaments esportius, s'han executat obres de millora com la renovació de la pista del pavelló Ugalde, el canvi de la gespa del camp municipal del Barri Centre, la creació de noves pistes de pàdel al poliesportiu Francesc Calvet i dels nous vestidors al poliesportiu Salvador Gimeno.

- Hi haurà cap projecte que es porti a terme o es finalitzi en el que queda abans de les eleccions municipals?

- Actualment hi ha diferents projectes en marxa. En l'àmbit de l'urbanisme, a més de la remodelació dels carrers Major, JF Kennedy, Rius i Taulet i del passeig de Maluquer, ja esmentats, s'està executant un pla d'asfaltat als barris que suposarà el reasfaltat de 74.000 metres quadrats de superfície durant 2018, s'està construint la passarel·la per a vianants i ciclistes que connectarà el barri de Torreblanca amb la Ciutat Esportiva del FC Barcelona, el nou carril bici de l'avinguda de Barcelona, el centre polivalent per a la gent gran al barri de les Planes (que també comportarà la remodelació del carrer de Sant Francesc de Sales i la construcció d'una nova plaça), i s'està executant la urbanització del sector de les Begudes (una nova àrea residencial, amb zones verdes, serveis i equipaments on es preveu l'edificació d'uns 800 habitatges, un 40% amb protecció). En aquest sector també s'està construint l'estadi Johan Cruyff del Futbol Club Barcelona. Al llarg d'aquest any també està previst l'inici de d'una promoció municipal de 48 habitatges de lloguer al barri de Torreblanca, la segona fase de la remodelació del poliesportiu Salvador Gimeno, la construcció de quatre pistes de pàdel al Tennis Despí, la reforma de les dependències de Promodespí i del Centre Cívic Sant Pancraç, i la instal·lació d'escales mecàniques al carrer de Baltasar d'Espanya.

- Què quedarà sense fer-se?

- El Pla d'Actuació Municipal 2016-2019 té un elevat índex d'acompliment. L'informe executiu relatiu a l'any 2017 determina que, de les 326 accions planificades per a l'any passat, se n'havien completat 192, i un total de 123 s'havien iniciat i estaven a punt de finalitzar o amb la previsió d'acabar-se al llarg d'aquest any 2018. Per tant, està previst executar els principals projectes previstos.

- Repeteix com a candidat?

- Aquest és un tema que es dirimirà en el si de l'agrupació local del PSC.

SANT ANDREU DE LA BARCA

CRONOLOGÍA DE 2018

Enero
Polémica entre Ensenyament y el Ministerio de Educación por los profesores de El Palau
El alcalde Llorca reclama la ampliación del CAP de la avenida de la Constitución

Febrero
Susto en Sant Andreu de la Barca por el robo de un camión
Premian a Kènia, la perra más veterana de la Policía Local

Marzo
Llorca anuncia la construcción de pisos sociales en los terrenos de la brigada municipal
La carretera de Martorell se convertirá en un bulevard

Bril
Admiten a trámite la denuncia contra los profesores de El Palau

Mayo

Junio
El Ayuntamiento pide a la Generalitat el soterramiento de todas las vías que pasan por el municipio

Julio

Agosto
Sant Andreu pedirá la declaración de zona catastrófica por los fuertes aguaceros

Septiembre
El Palau ha cubierto toda su oferta de plazas para el nuevo curso
Rubén Castro, nuevo responsable de Medio Ambiente
Torra visita el Instituto El Palau de Sant Andreu

Octubre
Los vecinos pagarán lo mismo en transporte que los de la primera corona metropolitana
Sant Andreu pone en marcha su carnet joven

Noviembre

Diciembre

S. ANDREU DE LA BARCA, EN CIFRAS

Población residente:	27.303 hab
Población no residente*:	8.006 hab
Superficie total:	567 Ha
Superficie urbana:	291 Ha
Superficie edificada:	233 Ha.

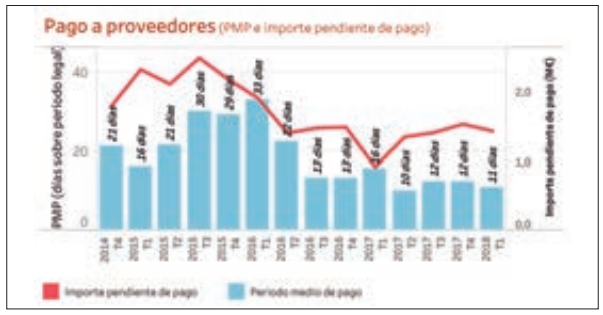

La deuda de St Andreu de la Barca se encuentra en un proceso constante de reducción. Desde el año 2012, en le cual la deuda se encontraba en los 8,9 millones €, se ha logrado reducir esta hasta los 4,6 millones € con un ratio del 19%.

En el pago de proveedores, también se está logrando reducir el periodo medio de pago. Actualemente este se encuentra en los 11 días por encima del periodo legal. El importe pendiente de pago actual es de 1,4 millones €.

La mayor inversion en cuestión de política de gasto es en asuntos de Bienestar social con un total de 3,42 millones €. Así también se ha aumentado el importe para seguridad y movilidad ciudadana hasta 2,05 millones €. En comparación a 2016 se observa una reducción de 2,12 millones € en las inversiones a Deporte.

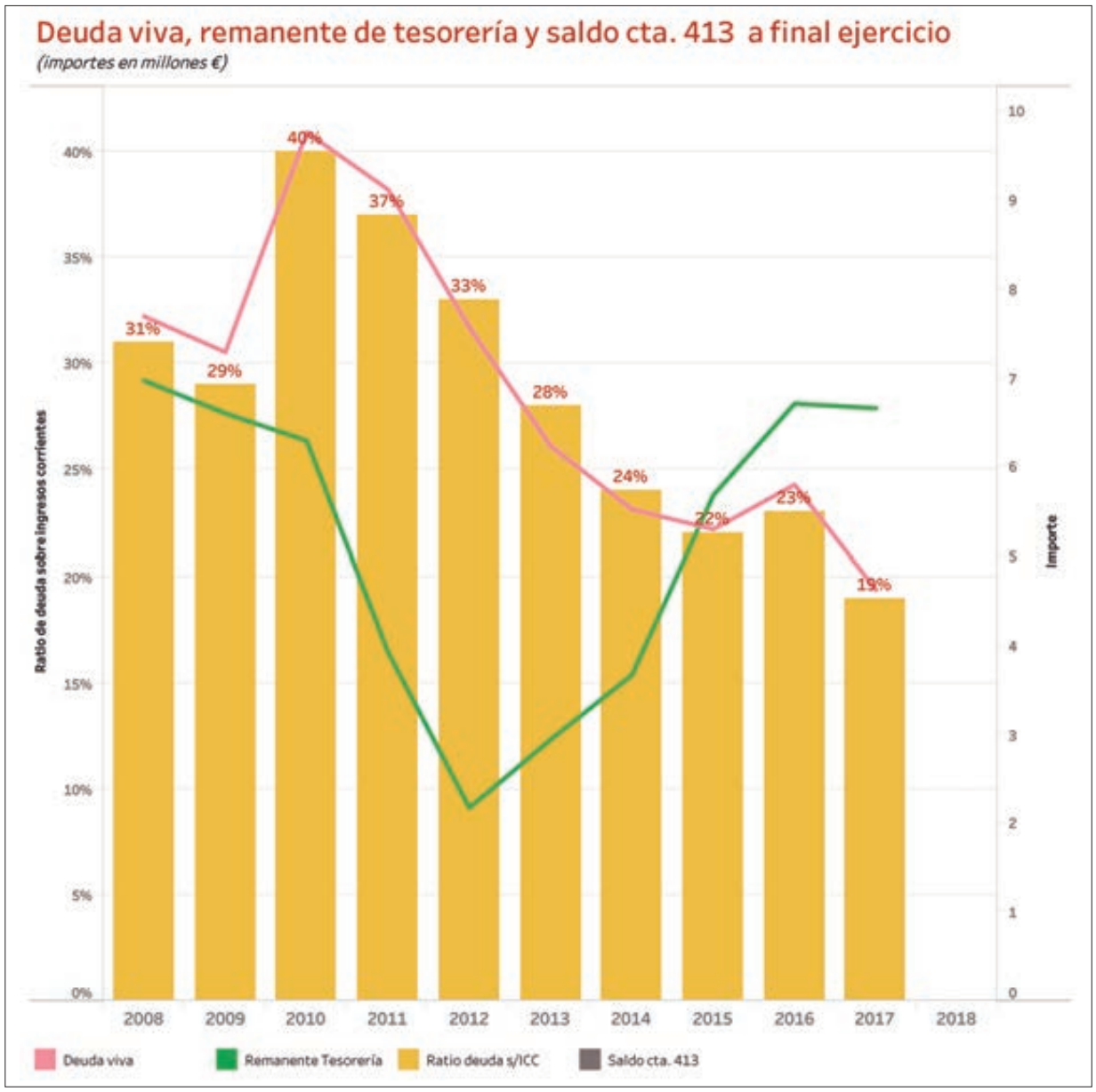

ENQUESTA OPOSICIÓ Respon

NAHUM MARTÍN, portaveu de Sí se Puede

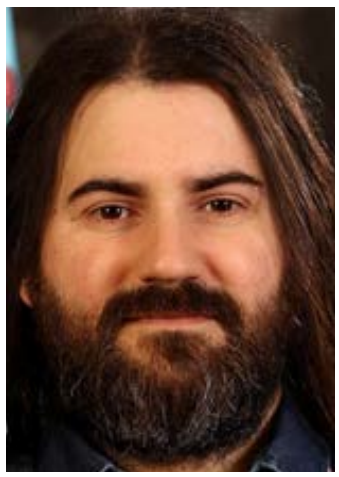

-Com valora la tasca del govern municipal en aquesta legislatura?
La nostra opinió sobre la tasca del govern es que ho ha fet molt malament. S'han realitzat polítiques de dretes junt a Ciutadans i el Partit Popular. Massa anys al govern i massa clientelisme.

-Ha implementat o aprovat l'equip de govern alguna proposta seva? Quina/es?
Si, sota la nostra pressió s'han fet cosses com menjadors i atenció a nens i joves en situació precària del municipi així com altres mesures socials. Però sempre amb el seu segell i mai amb el dels impulsors.

-Especifiqui tres decisions o mesures encertades del govern municipal en aquesta legislatura.
Permetre que els moviments pensionistes pugessin penjar la pancarta reivindicativa al balcó de l'Ajuntament. I d'altres copiades del nostre programa electoral.

-Quina nota posaria a l'equip de govern?
Per les deficiències demostrades en la seva gestió en aquesta legislatura i les polítiques de dretes li posem un 0 sobre 10.

BALANÇ DE MANDAT Respon ENRIC LLORCA, alcalde (PSC)

"L'accés al riu o la nova plaça de l'Ajuntament són dos projectes destacats"

-Quins han estat els principals projectes que s'han portat a terme durant aquesta legislatura?
Durant aquest mandat hem desenvolupat diversos projectes de millora als barris, com ara als de la Colònia o Can Prats. Estem transformant la carretera Nacional 2 en un boulevard cívic i creant una rambla que faciliti el passeig dels ciutadans des de la rotonda de la Font fins a la del Palau (direcció Martorell). D'altres dels projectes destacats són la millora de l'accés al riu Llobregat o la construcció de la plaça de l'Ajuntament.

Totes les obres que s'han dut a terme durant aquest mandat (així com durant els anteriors) tenen com a finalitat millorar la qualitat de vida de les persones. És per això que les obres que es fan es projecten es fan amb aquesta finalitat. Durant aquests anys també hem creat un banc d'aliments, s'han incrementat els ajuts a les persones, s'han creat beques de transport o s'ha posat en marxa una nova línia d'autobús.

-Hi haurà cap projecte que es porti a terme o es finalitzi en el que queda abans de les municipals?
Durant els pròxims mesos acabarem la millora del carrer del Doctor Fleming i de l'avinguda Pirineus, completarem la conversió de la carretera Nacional 2 en un boulevard cívic i farem la nova plaça de l'Ajuntament.

-Què quedarà sense fer-se?

Resultados de las eleccions municipales de 2015 en Sant Andreu de la Barca

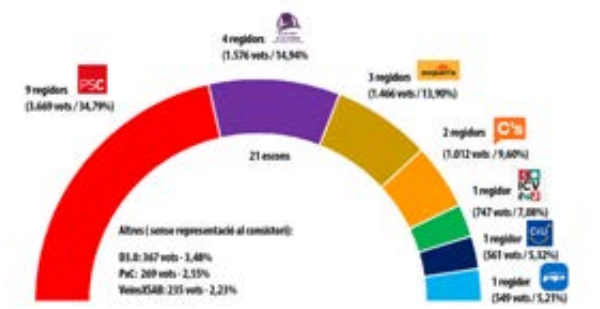

Confiem que tots els projectes previstos es puguin executar.

-Repeteix com a candidat?
Aquesta és una decisió que ha de prendre el partit i encara no s'ha pronunciat.

Ets
com et
mous

TMB

SANT VICENÇ DELS HORTS

CRONOLOGÍA DE 2018

Enero
Cientos de personas se manifiestan por la libertad de Oriol Junqueras

Febrero
El Ayuntamiento reclama a la Generalitat la deuda de las guarderías

Marzo
Los versos conquistan Sant Vicenç dels Horts en el día mundial de la poesía

Abril
El PSC local impulsa el Premio Carme Chacón
Sant Vicenç dará trabajo a una veintena de personas con un innovador programa de orientación laboral

Mayo

Junio
Cementos Molins desmonta sus hornos de Sant Vicenç
Violento atraco en el McDonald's de Sant Vicenç dels Horts

Julio
Una plataforma sobre el Llobregat conecta Molins y Sant Feliu con Sant Vicenç

Agosto

Septiembre
Sant Vicenç viaja a Estonia para explicar sus procesos participativos

Octubre
Sant Vicenç acoge el festival 'Pallassos per la llibertat'
El arte urbano de 12+1 se extiende hasta Sant Vicenç
Los vecinos pagarán lo mismo en transporte que los de la primera corona metropolitana

Noviembre

Diciembre

S. VICENÇ DELS HORTS, EN CIFRAS

Población residente:	27.982 hab
Población no residente*:	5.285 hab
Superficie total:	916 Ha
Superficie urbana:	368 Ha
Superficie edificada:	293 Ha.

En los últimos 8 años St Vicenç dels Horts ha logrado reducir su importe y ratio de deuda de forma constante. En el último año se registraba un importe de 2,9 millones € y un ratio del 9%.

En cuestión de pago a proveedores, el municipio observa datos muy positivos con un periodo medio de pago por debajo del periodo legal desde hace más de 4 años. En el primer trimestre de 2018 este se encuentra 6 días. El importe pendiente de pago también es relativamente bajo, estando actualmente sobre los 800.000 €.

Vivienda y urbanismo se ha convertido en 2017 en la principal inversión del municipio, pasando de 3,09 millones € a 4,62 millones € y dejando en segundo lugar el Bienestar comunitario, con 4,05 millones €. Por otra parte la inversión en deuda pública se ha reducido por 150.000 €.

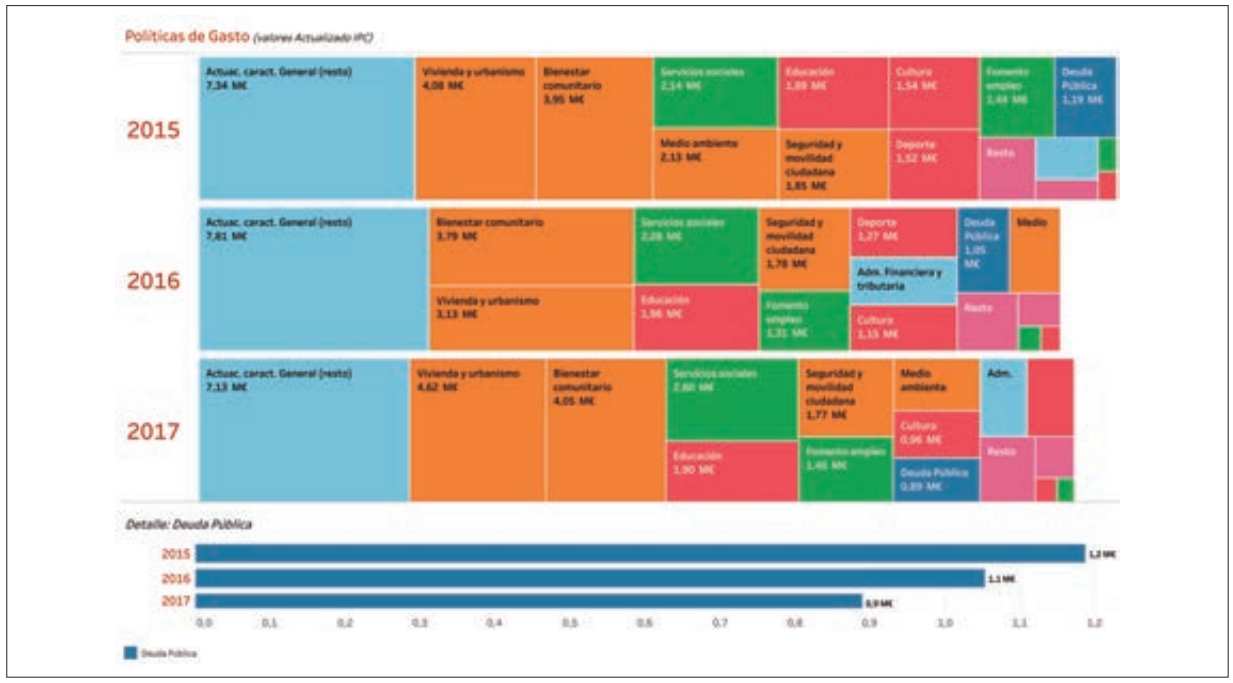

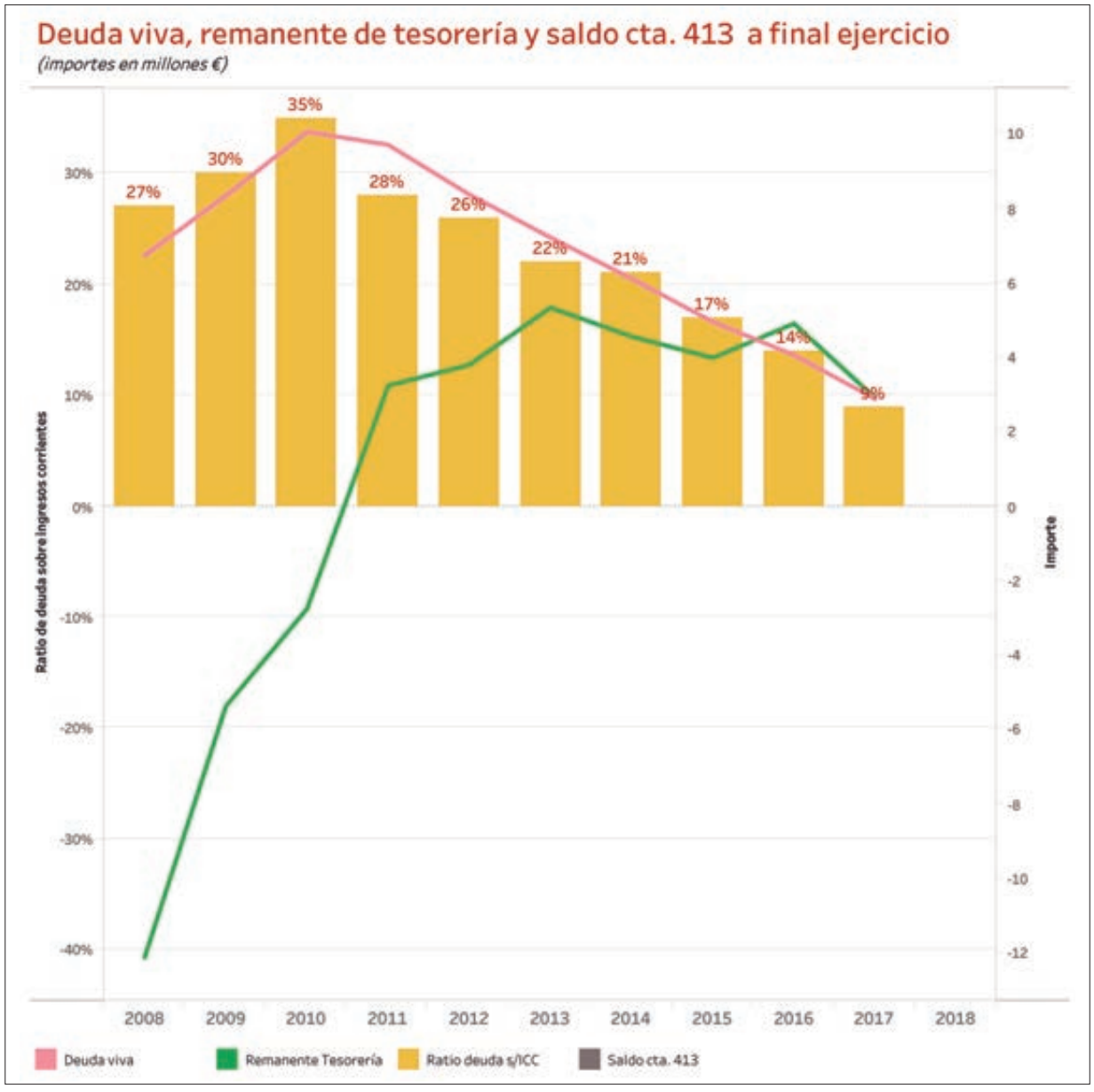

ENQUESTA OPOSICIÓ **Sense resposta del PSC**

EL LLOBREGAT s'ha posat en contacte amb el principal grup de l'oposició al Ple en reiterades ocasions des de l'estiu i no ha rebut cap resposta a la nostra petició per respondre l'enquesta.

Resultados de las eleccions municipales de 2015 en Sant Vicenç dels Horts

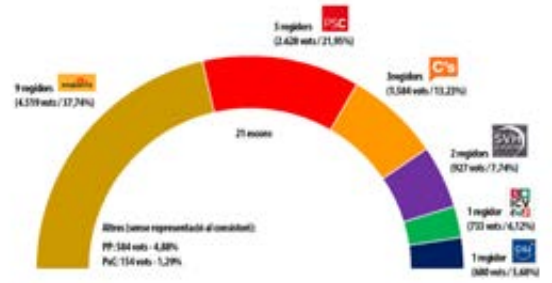

BALANÇ DE MANDAT

Respon Maite Aymerich, alcaldessa (ERC)

"Estem redactant el projecte per a la nova Escola Bressol El Petit Mamut"

-Quins han estat els principals projectes que s'han portat a terme durant aquesta legislatura?

- Finalització de les obres del nou Complex Esportiu Municipal Montserrat Canals.
- Museïtzació del Molí dels Frares.
- Construcció d'un parc (fet) i un centre cívic (obra en marxa), a partir d'un procés participatiu, en l'espai ocupat per l'antiga escola Joan Juncadella. Aquesta va ser enderrocada pel govern socialista.
- Urbanització dels carrers Fundadors, Bruc, Pío Baroja i Walt Disney, al barri de Sant Antoni.
- Renovació del clavegueram del carrer Albacete i carrer E, al barri de Sant Josep.
- Construcció d'un gual inundable al riu Llobregat.
- Reforma del pavelló municipal de Sant Josep per complir amb la normativa de seguretat.
- Acord amb els propietaris de terrenys qualificats com a zona verda per la seva cessió a l'Ajuntament. Sense acord, l'Ajuntament hagués hagut d'expropiar aquests terrenys en cas que els propietaris ho demanessin.
- Habilitació de pisos compartits d'emergència social.

Passa a la pàgina següent

Ve de la pàgina anterior

BALANÇ DE MANDAT

- Pressupostos participats als barris de La Vinyala i Can Ros-Serral. S'han assignat 200.000€ en cada cas pels projectes socials i comunitaris que decidissin els veïns. Vot 100% electrònic que ha obtingut premis i reconeixements de diverses institucions. Actualment desenvolupant els projectes guanyadors en ambdós processos participatius.

- Creació del Pla Comunitari del barri de Sant Josep.

- Aplicació de la tarifació social a les escoles bressol municipals.

- Replantejament de la xarxa del bus urbà (2017). Més freqüència, més puntualitat i bitlletatge en augment.

- Més de mig miler de llocs de treball creats per l'Ajuntament directa o indirectament, ja sigui per borses de treball, plans d'ocupació, ajuts a la contractació a empreses locals, ajuts a autònoms, etc.

-Hi haurà cap projecte que es porti a terme o es finalitzi en el que queda abans de les municipals de l'any que ve?

- Finalització de les obres de reforma de l'edifici històric de Can Comamala

- 3a fase d'urbanització de la carretera BV-2005, al seu pas pel barri de Sant Antoni

- Nova 'Cruyff Court' al barri de Sant Josep, que portarà el nom de Ronald Koeman

- Reurbanització del carrer Jaca, al barri de la Guàrdia

- Construcció del Centre Cívic de La Guàrdia, a la Plaça de la Pau.

- Renovació de la gespa artificial del camp de futbol de La Guàrdia.

- Nova tongada d'habitatges compartits d'emergència social.

- Urbanització del carrer Claverol, entre els carrers Sant Vicenç i Abadessa Reverter, per tal de donar continuïtat al passeig i crear una zona de 'workout'.

- Trasllat del mercat setmanal. Hi ha una situació de provisionalitat de fa 20 anys i una denúncia al Síndic de Greuges que ens obliga a actuar per evitar les molèsties al veïnat.

- Campanya de dinamització dels eixos comercials, sobretot a Vila Vella. Campanya específica adreçada als locals buits.

-Què quedarà sense fer-se?

- Construcció d'un parc al terreny del Molí dels Frares. Ja s'ha fet un pressupost participatiu per definir el projecte.

- Construcció de la residència de la gent gran municipal. Actualment redactant el projecte i negociant el nombre de places públiques amb el departament de Treball.

- Construcció de la nova Escola Bressol El Petit Mamut. Redactant el projecte.

-Repeteix com a candidata?

Sí.

MARTORELL

CRONOLOGÍA DE 2018

Enero

Martorell reclama a la Generalitat la deuda de las guarderías

Luz verde a la nueva residencia Arc de Sant Martí

Febrero

Martorell reclama pagar menos por el transporte público

Marzo

Abre el nuevo parque de Europa inclusivo

Paula Sánchez-Valverde gana el segundo concurso de canto Palet

Abril

El presidente de Seat, Luca de Meo, reiteró que la empresa se quedará en Martorell sea cual sea el futuro de Cataluña

Nace El Bloc, el nuevo colectivo joven de Martorell

Mayo

La Policía Nacional detiene al exalcalde Salvador Esteve, que queda en libertad sin cargos más tarde

Martorell: capital de los esplais catalanes

Junio

Aprueban el PDUI de la rótula Martorell-Abrera y el PDU del actividad económica del norte del Baix Llobregat

Julio

Agosto

Seat producirá 10.000 coches menos hasta diciembre por la falta de motores homologados por la nueva ley de emisiones

MARTORELL, EN CIFRAS

Población residente:	27.681 hab
Población no residente*:	23.205 hab
Superficie total:	1.284 Ha
Superficie urbana:	573 Ha
Superficie edificada:	468 Ha.

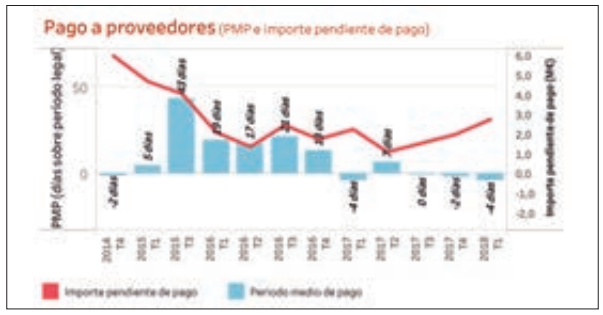

La deuda de Martorell, en los últimos años, se ha mantenido siempre por encima del 30%. Durante el año pasado, de hecho, se ha vuelto a incrementar el importe de esta, pasando de 13,2 millones € a 14,3 millones con un ratio de deuda del 39%.

En cuanto a pago de proveedores, el ayuntamiento ha aportado datos muy positivos, resgitrando en los ultimos trimestres un periodo de pago medio inferior al periodo legal. En concreto en este año se encuentra en los 4 días por debajo.

Vivienda y urbanismo se ha converido en 2017 en la principal inversión con 6,99 millones €. Eso sí, por la otra parte se registra una reducción de 450.000 € en cuestiones de deuda pública.

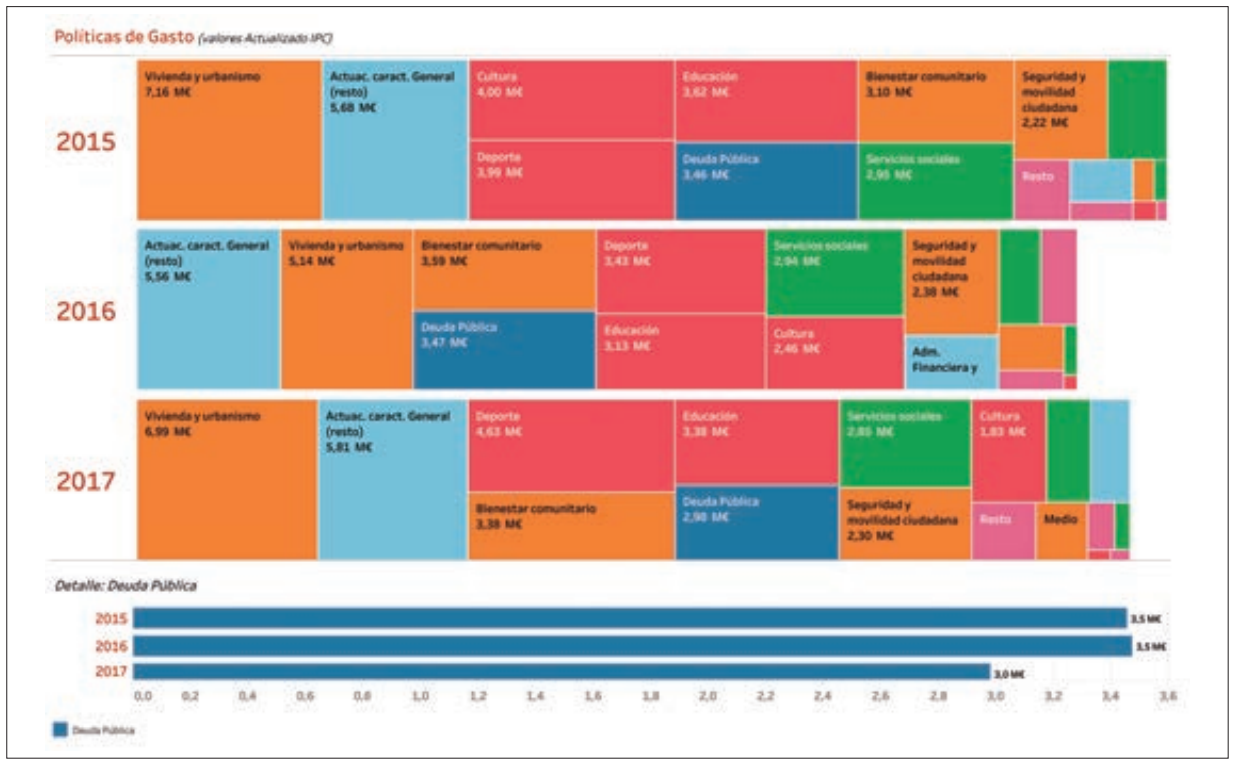

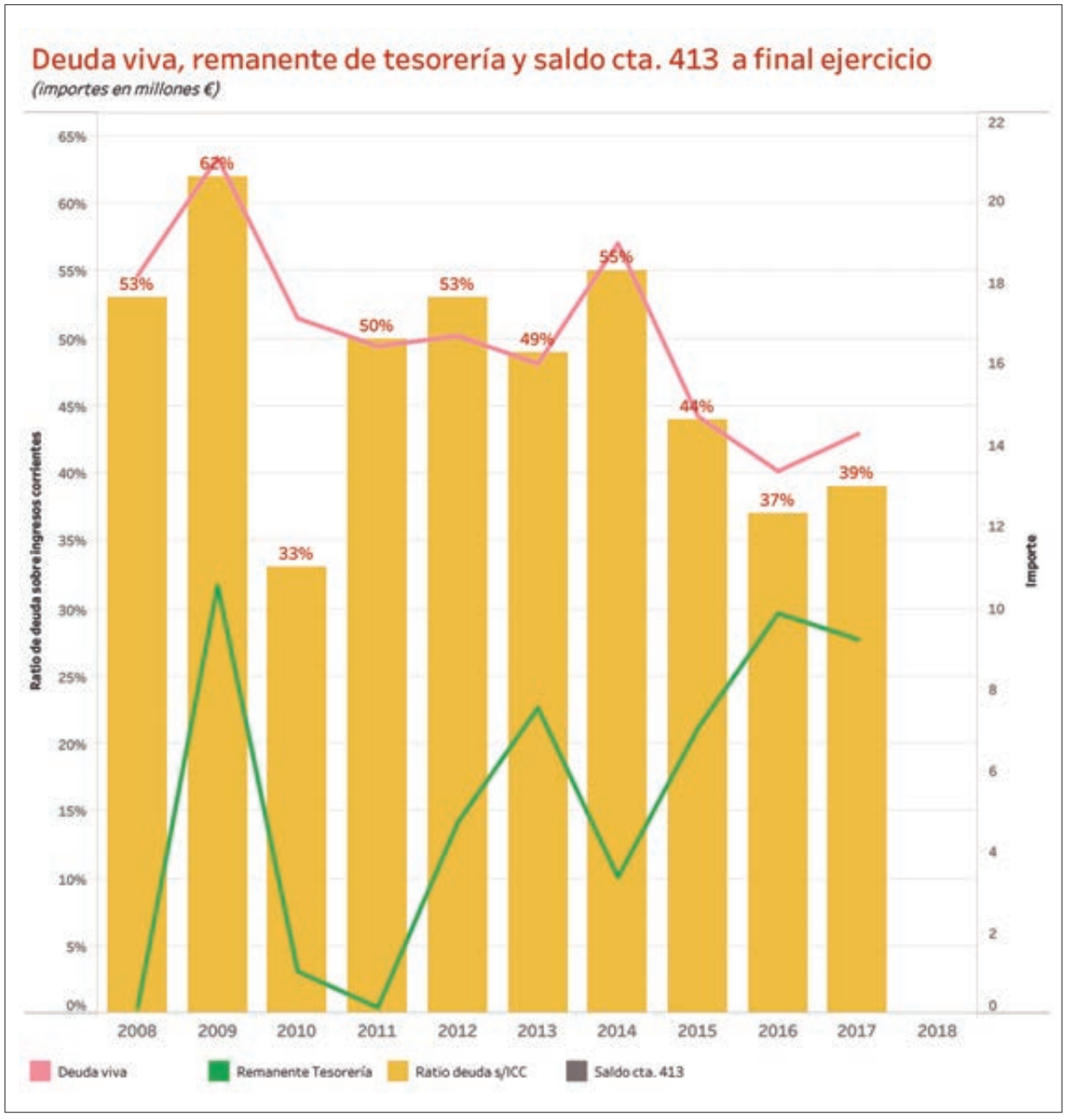

Septiembre

El movimiento por el Corredor Mediterráneo llega a Martorell

Presentación de Seat Tarraco, desarrollado en la planta de Seat en Martorell

Octubre

Martorell prueba a Èrica, el primer autobús sin conductor de Cataluña

Martorell inaugura el pabellón deportivo de Can Cases

Noviembre

Martorell y Sant Esteve se disputan los impuestos que paga Seat

Diciembre

El Prat y Martorell lideran la facturación de empresas en la comarca

Resultados de las eleccions municipales de 2015 en Martorell

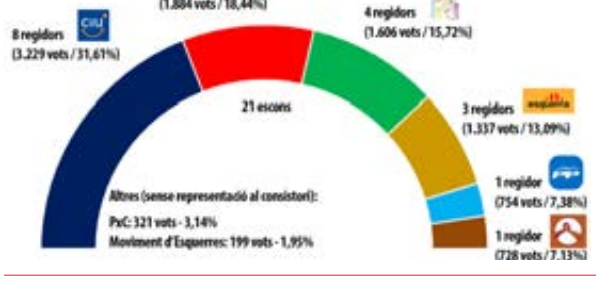

SUMA'T
AL VOLUNTARIAT
AMB LA GENT GRAN

BALANÇ DE MANDAT

Respon Xavier Fonollosa, alcalde (PDeCAT)

"Mantinc intacta la meva il·lusió per continuar aquesta feina d'avançar el progrés de Martorell"

- Quins han estat els principals projectes que s'han portat a terme durant aquesta legislatura?
- Hem actuat de manera integral en la reforma de carrers i places a tot el poble. I hem fet actuacions en especial als barris de El Pla i Can Carreras. Hem millorat els equipaments escolars i hem reformat el Centre Cultural, on hem ubicat el nou Espai Jove de Martorell.

Aquest mandat també hem treballat amb la Fundació Arc de Sant Martí per a la construcció d'una nova residència per a nois i noies amb discapacitat intel·lectual, un projecte especialment important pel Govern, que inverteix en l'obra un milió i mig d'euros.

Com a equipament nou, també és molt destacable l'estrena del nou Pavelló Esportiu Municipal Can Cases, un edifici molt treballat amb les entitats, molt modern i integrat al casc urbà. Es tracta de 4.700 metres quadrats construïts, amb capacitat per a 2.800 persones. Permet la pràctica del bàsquet, el futbol sala, l'handbol i el voleibol. A més, al costat del pavelló, també hi hem ubicat tres pistes de pàdel.

Si pensem en la feina feta en l'àrea de Cultura, podem subratllar la consolidació de la Fira de Vins i Caves Vimart, l'acte central de la Festa del Roser, que fa 8 anys que congrega milers de persones al voltant de la Plaça de l'Església. Així mateix, s'ha consolidat el festival musical Pont a les Arts Sonores, el PAS, que fa 5 anys que creix en oferta i públic i que s'ha convertit en un referent, amb música de qualitat i gratuïta.

- Hi haurà cap projecte que es porti a terme o es finalitzi en el que queda abans de les municipals de l'any que ve?
- Volem desenvolupar un projecte d'habitatge social en un barri de nova construcció, a la Sínia. L'Ajuntament disposarà d'uns 300 nous pisos a preus de protecció oficial. L'objectiu és aconseguir que els joves i les famílies no hagin de marxar del municipi, que puguin arrelar a Martorell.

- Què quedarà sense fer-se?
- Queda feina per fer en la reforma de la via pública. Creiem en l' urbanisme al servei de les persones: la millora de l'espai públic ens millora com a societat, perquè ens ajuda a cohesionar el poble. Per això, si els electors així ho decideixen, aquest seguirà sent el fil conductor de la nostra política d'urbanisme. Pel que fa a projectes concrets, tenim prevista la rehabilitació de l'antiga colònia industrial, al barri de Can Bros, on hi farem 300 habitatges de protecció oficial. També hi ha sobre la taula la millora i ampliació del Pavelló Esportiu Municipal situat al barri de Buenos Aires, i la nostra participació, a través de la Fundació, en una important reforma de l'Hospital Sant Joan de Déu de Martorell.

- Repeteix com a candidat?
- Sí, després de 4 anys treballant pel municipi, mantinc intacta la meva il·lusió per continuar aquesta feina d'avançar en la transformació i el progrés de Martorell perquè tots els veïns i veïnes gaudeixin del poble i estiguin orgullosos de viure-hi. Crec que tenim molts projectes de present i de futur, i compto amb el millor equip per tirar endavant tot el que ens proposem.

ENQUESTA OPOSICIÓ

Respon Lluís Tomàs, portaveu del PSC

"La tasca del govern municipal ha estat correcta, tirant a discreta"

-Com valora la tasca del govern municipal en aquesta legislatura?
Una tasca correcta, tirant a discreta, molt pendent de realitzar grans projectes i no tant del dia a dia, especialment en la atenció a les persones i al manteniment de les infraestructures existents.

-Ha implementat o aprovat l'equip de govern alguna proposta seva? Quina/es?
La veritat és que no gaires, sí que han tirat endavant temes com la implantació de jocs inclusius , la aprovació del salari mínim de 1075 euros als treballadors/as municipals, la sensibilització en temes com l'orgull LGTBI o la lluita contra la violència masclista.

-Especifiqui tres decisions o mesures encertades del govern municipal en aquesta legislatura.
El suport als centres especials de treball, la construcció de la nova deixalleria, y el suport donar per fer realitat la construcció de la nova residencia de l'Arc de Sant Martí.

-Quina nota posaria a l'equip de govern?
La nota seria de 6

MOLINS DE REI

CRONOLOGÍA DE 2018

Enero

Febrero

Marzo

Abril

Mayo

Cementos Molins alcanza los 20 millones de euros de beneficio neto este trimestre

Junio

Una chica denuncia que fue violada en grupo a la salida de una discoteca del municipio

Julio

Una plataforma sobre el Llobregat conecta Molins y Sant Feliu con Sant Vicenç

Agosto

Septiembre

Octubre

Octubre

Los vecinos pagarán lo mismo en transporte que los de la primera corona metropolitana

Noviembre

La 'coradella' de Molins de Rei escogida como el

MOLINS DE REI, EN CIFRAS

Población residente:	25.492 hab
Población no residente*:	6.408 hab
Superficie total:	1.585 Ha
Superficie urbana:	301 Ha
Superficie edificada:	199 Ha.

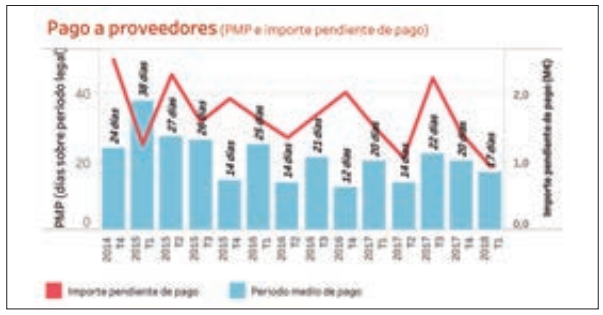

Por lo general, Molins de Rei tiene una deuda relativamente alta, con un ratio siempre por encima del 50% en la última década. Actualemente de registra un ratio de deuda del 51%, el más bajo en los últimos 10 años, con un importe de 14,7 millones €.

En cuestión de pago a proveedores en el primer trimestre de 2018 el periodo medio de pago se encuentra 17 días por encima del periodo legal. Además se observa que el importe pendiente de pago se ha logrado reducir a menos de la mitad desde medaidos de 2017.

El mayor incremento en política de gasto se ha registrado en a la deuda pública, posicionandola como mayor inversión del ayuntamiento. Asimismo se observa una reducción en cuanto a gastos en Urbanismo y Vivienda de 150.000 €. y de 240.000 € en Bienestar comunitario.

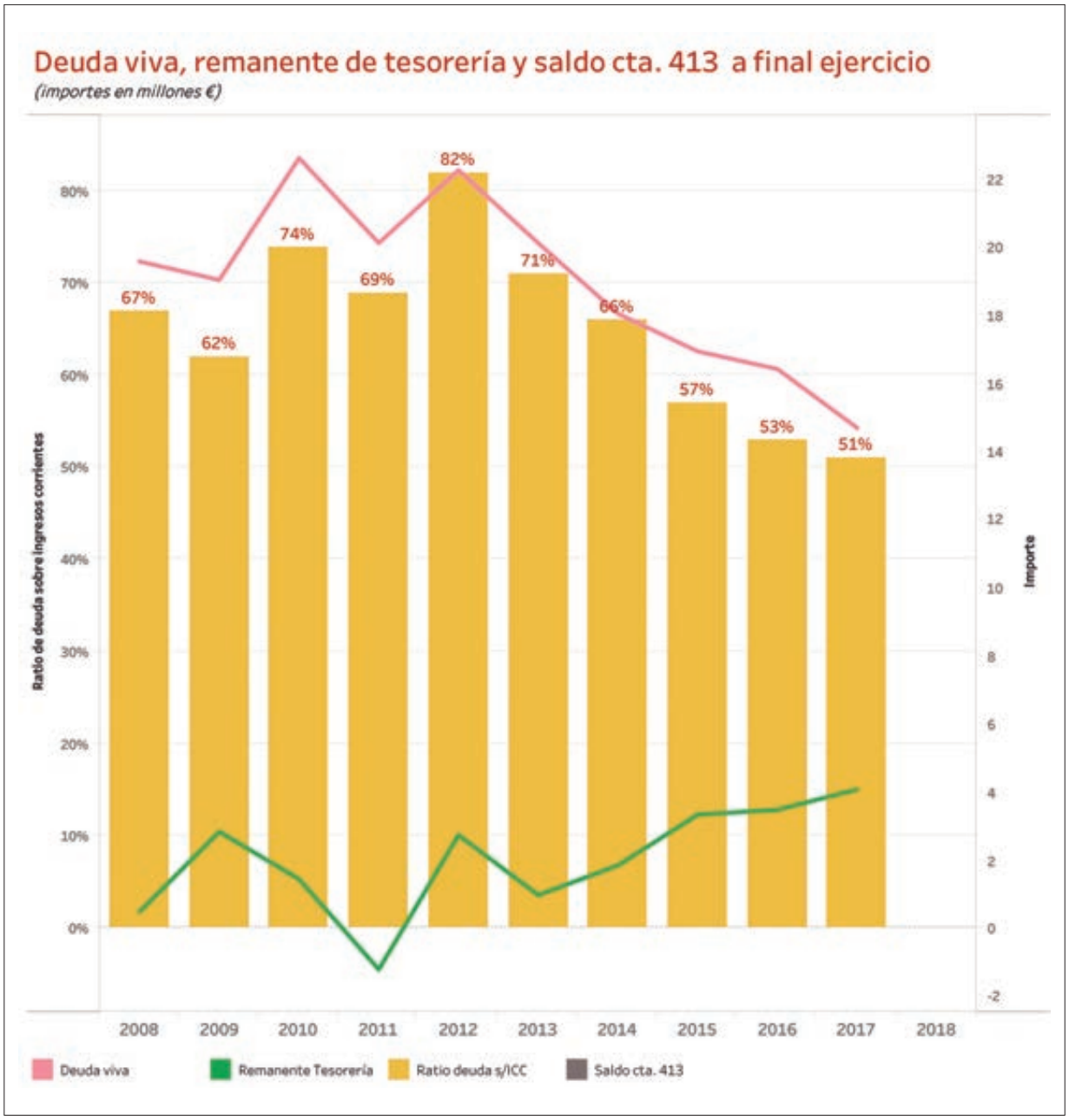

plato favorito de los catalanes de 2018
Inundaciones de aparcamientos y tiendas en las calles Molí y Rubió i Ors de Molins por las fuertes lluvias
La consellera Artadi visita la plaza del 1-O de Molins

Diciembre

Una regidora de ERC de Molins denuncia una agresión machista por parte de un compañero

Resultados de las eleccions municipales de 2015 en Molins de Rei

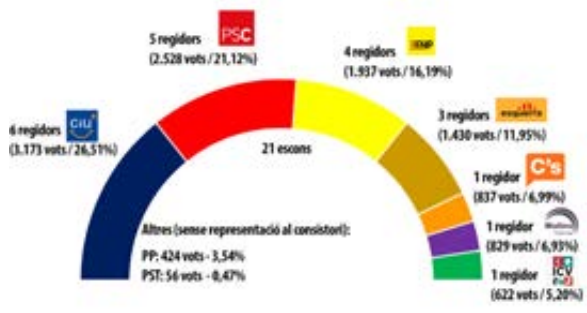

91.2 FM
RÀDIO MOLINS DE REI
LA RÀDIO NOSTRA

BALANÇ DE MANDAT

Respon Joan Ramon Casals, alcalde (PDeCAT)

“Abans d’acabar al mandat haurem rehabilitat la façana i teulada del Palau de Requesens”

- Quins han estat els principals projectes que s’han portat a terme durant aquesta legislatura?

- Des del punt de vista d’equipaments s’han fet projectes importants: un nou institut, la nova oficina d’Atenció Ciutadana, la reforma i ampliació del Museu Municipal, la segona fase de la zona esportiva Ricard Ginebreda, hem habilitat noves zones d’aparcament... a més també s’ha començat a desenvolupar-se el futur barri de Les Guardioles, on en pocs mesos es construiran els primers habitatges a preu social, i hem tancat l’acord per construir una residència per a la gent gran.

Hi ha altres coses que també cal destacar: hem dotat de WIFI gratuït el centre de la Vila, hem publicat una guia amb tots els ajuts municipals, hem renovat el servei de neteja viària i de manteniment del verd urbà, hem impulsat molts processos participatius que han estat molt ben acollits, hem donat ajuts a emprenedors i a empreses per contractar persones en situació d’atur, hem fet un Pla de Protecció del Patrimoni... I el que és més important, ens hem situat al capdavant dels ajuntaments que més diners destinen a polítiques socials i dels que més han reduït l’atur.

- Hi haurà cap projecte que es porti a terme o es finalitzi en el que queda abans de les eleccions municipals?

- N’hi ha alguns. El més important, sense cap mena de dubte és la nova biblioteca. És un equipament estratègic, que s’inaugurarà a finals d’any o començaments del 2019 i que multiplica per 4 l’espai que teníem fins ara. A més, el projecte ens ha permès recuperar l’antic edifici del Molí, una antiga fàbrica tèxtil que ara torna a revaloritzar-se per convertir-se en l’epicentre de l’activitat cultural. També aprofitarem l’oportunitat per reformar tot el seu entorn.

Parlant de patrimoni abans d’acabar el mandat també haurem rehabilitat la façana i la teulada del Palau de Requesens, un edifici gòtic catalogat com a bé cultural d’interès nacional per la Generalitat de Catalunya. La finalització del projecte de la zona esportiva Ricard Ginebreda amb dependències per l’escalada i la gimnàstica, i la creació d’horts urbans just al costat seran altres novetats que la gent de Molins de Rei podrà veure ben aviat.

Abans d’acabar el mandat també realitzarem el procés participatiu per decidir com ha de ser la mobilitat al centre de la vila; allotjarem algunes entitats esportives a l’antic IES Lluís de Requesens i llençarem la nova pàgina web de l’Ajuntament, amb noves funcionalitats i totalment adaptada als dispositius mòbils.

- Què quedarà sense fer-se?

- La reforma de la Carretera és un projecte plurianual, que haurà de començar al 2019 i que s’allargarà molts mesos, atès que afecta al principal eix viari de la vila. Ja sabíem que no es podria executar en aquest mandat.

Tampoc ens donarà temps per fer les reformes del carrer Pi i Margall ni del parc Pont de la Cadena, més coneguda com la plaça de les palmeres.

- Repeteix com a candidata?

- No repeteixo.

ENQUESTA OPOSICIÓ

Respon Xavi Paz, portaveu del PSC

“La trencadissa del pacte entre PSC i Convergència va ser molt dolenta”

-Com valora la tasca del govern municipal en aquesta legislatura?

Qualsevol valoració d’aquest mandat municipal (2015-2019) passa per qualificar com molt dolenta la trencadissa del pacte municipal entre el PSC i Convergència, com a conseqüència de la decisió unilateral de Convergència. Una decisió fonamentada en la política nacional i en cap cas en la bona salut i el compliment del pacte local signat al juny del 2015 pels dos partits polítics.

Aquesta decisió va comportar trencar un Govern municipal ben valorat i que funcionava i va provocar una paràlisi del projecte municipal que s’estava portant a terme.

-Ha implementat o aprovat l’equip de govern alguna proposta seva? Quina/es?

L’essència del que s’ha fet els darrers anys, del projecte municipal portat a terme en el periode 2015-2019 és fruit del Pla d’acció municipal impulsat i aprovat pel PSC i Convergència.

La permanent millora de l’espai urbà, la nova Biblioteca municipal a l’edifici del Molí, la finalització de la remodelació de la zona esportiva Ricard Ginebreda, l’experiència dels pressupostos participatius, la remodelació de la carretera o l’aprovació dels plans de salut, el projecte educatiu de Vila, el pla de cooperació o la constitució del Consell d’infants són tot mesures dutes a terme en aquest mandat i impulsades pel PSC, mentre va estar en el Govern municipal

-Especifiqui tres decisions o mesures encertades del govern municipal en aquesta legislatura.

Cal distingir entre el full de ruta clar, explicable i coherent del govern municipal format pel PSC i Convergència i el Govern de la CUP, ERC i Convergència, caracteritzat per les incoherències de qui afirmava unes qüestions a l’oposició i feia unes altres al Govern.

La política amb aquest nou Govern ha perdut credibilitat.

-Quina nota posaria a l’equip de govern?

L’actual Govern (format per la CUP, ERC i Convergència) no aconsegueix aprovar. Incompleix les seves mesures més que estètiques i ha bloquejat o endarrerit els projectes que ja estaven aprovats per l’anterior Govern (format per PSC i Convergència).

OLESA DE MONTSERRAT

CRONOLOGÍA DE 2018

Enero
Polémica por un presunto caso de acoso en la Policía Local
Gunter Denmig recuerda las víctimas olesanas del Holocausto con sus Stolpersteine

Febrero

Marzo
Olesa introduce cambios escénicos en su Pasión

Abril
Histórica visita de los alcaldes de Olesa y Esparreguera a las Pasiones vecinas

Mayo
Aprueban una campaña por el ahorro energético

Quema masiva de contenedores en el municipio

Junio
Rechazo entre municipios del norte de la comarca al proyecto de reforma de la A-2

Julio
Continúa el descontento por el servicio de bus entre Olesa y Barcelona

Agosto

Septiembre
Olesa reclama soluciones por los reiterados incidentes en la Rambla

OLESA DE MONTSERRAT, EN CIFRAS

Población residente:	23.552 hab
Población no residente*:	2.858 hab
Superficie total:	1.669 Ha
Superficie urbana:	348 Ha
Superficie edificada:	228 Ha.

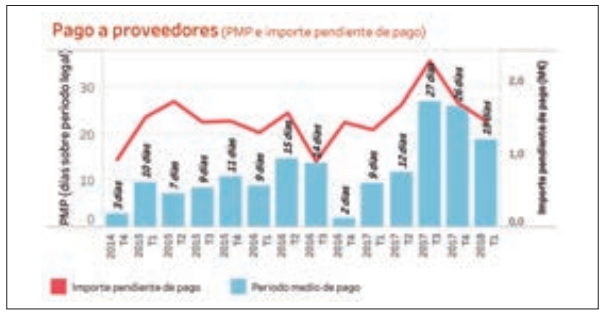

En cuestión de deuda Olesa no debe un importe especialmente alto, pero sí se debe observar que dicho importe ha evolucionado poco en la última década. En la actualidad el municipio debe un total de 5,6 millones €. Asimismo, la ratio de deuda se encuentra en el 26 %.

En cuanto a pago a proveedores en Olesa el periodo medio tiende a estar bastante por encima del periodo legal. En el primer trimestre de 2018 se encontraba en 19 días, habiendo conseguido rebajarlo por 7 días. El importe pendiente de pago también ha bajado y se encuentra ahora en 1,4 millones €.

La mayor inversión del ayuntamiento de Olesa en cuestión de política de gasto está en el Binestar comunitario con un total de 3,07 millones €.

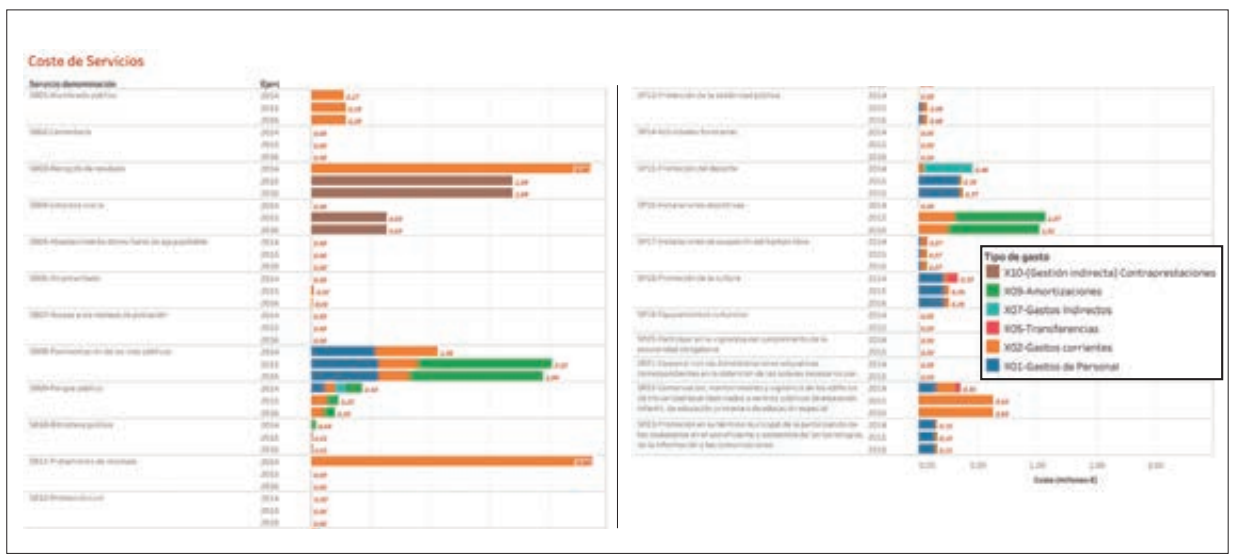

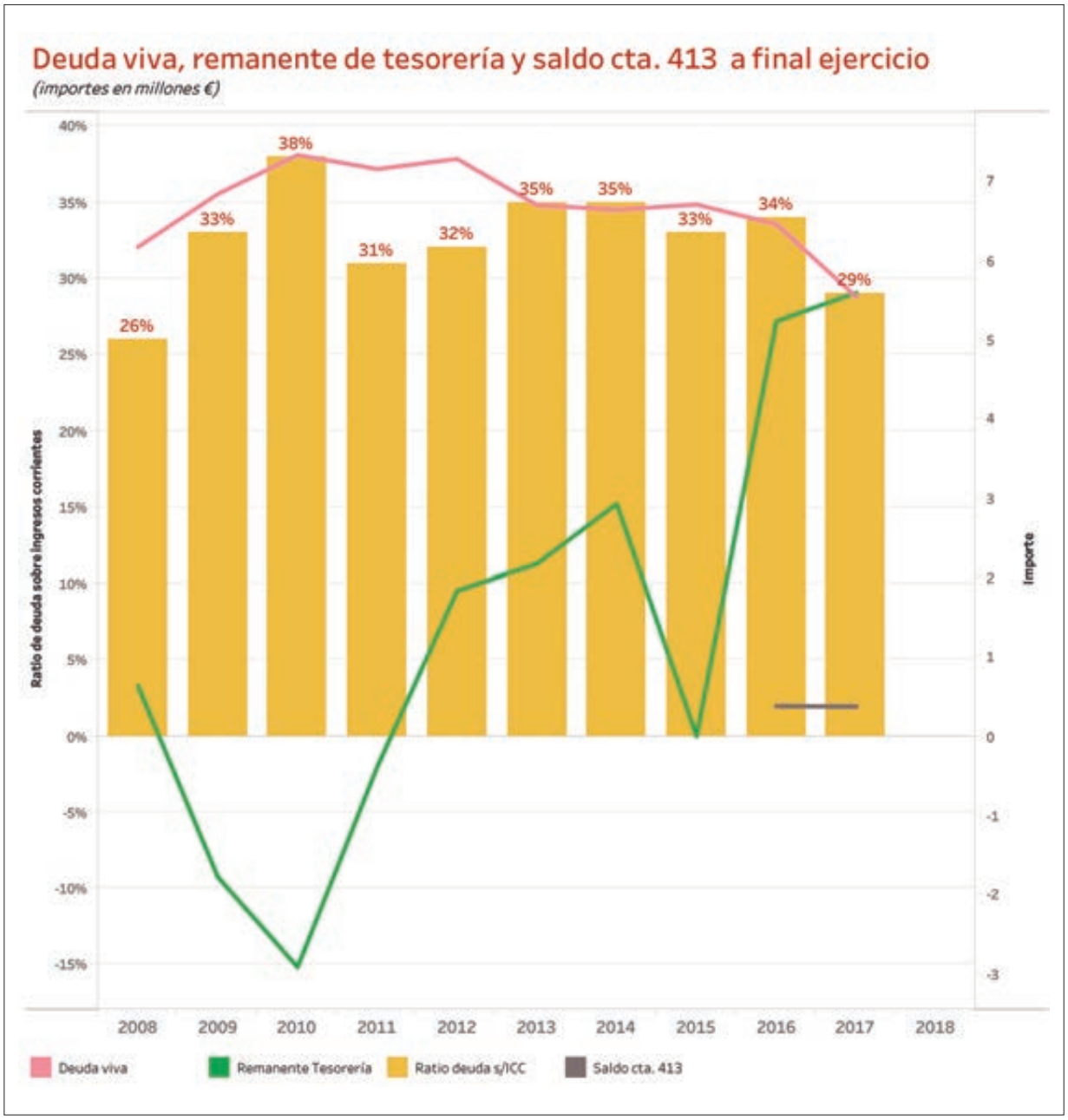

Resultados de las eleccions municipales de 2015 en Olesa de Montserrat

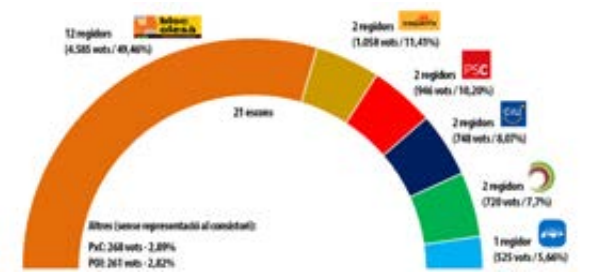

ENQUESTA OPOSICIÓ

Respon Martí Fortuny, d'ERC

"No han tingut ganes que participem amb sinceritat de les decisions importants"

-Com valora la tasca del govern municipal en aquest mandat?

Pensem que en la situació econòmica de l'ajuntament i els 8 anys que portarà al final d'aquest mandat el Bloc Olesà, s'haurien pogut fer moltes més coses i s'haurien pogut planificar abans i amb una millor gestió.

Passa a la pàgina següent

BALANÇ DE MANDAT Respon Pilar Puimedon, alcaldessa (Bloc Olesà)

“Hem aconseguit reconvertir l’antiga caserna de la Guàrdia Civil en pisos de lloguer social”

- Quins han estat els principals projectes que s’han portat a terme durant aquesta legislatura?

- El Bloc Olesà es va presentar a les eleccions de maig del 2015 amb un programa de 167 punts o propostes. El passat 10 de maig l’equip de govern va presentar a la ciutadania un balanç de gestió del darrer any i del programa. Dels 167 punts se n’han realitzat el 70’65%; el 20,35% està actualment en execució, i pel darrer any intentarem acabar el 9% que resta. Amb tot, no aconseguirem el 100%.

Voldríem destacar alguns dels projectes. En l’apartat dels serveis socials i habitatge: haver aconseguit reconvertir l’antiga caserna de la Guardia Civil en pisos de lloguer social, acollir una família de refugiats sirians dins el programa d’ajuda als refugiats i incrementar els ajuts socials.

Pel que a les inversions, destacar que va començar el mandat amb la posta en funcionament del pavelló esportiu St.Bernat, que permet dotar a l’escola d’una instal·lació per fer les activitats físiques en l’horari escolar, i a les entitats esportives olesanes tenir un pavelló per seguir desenvolupant les seves activitats.

També, pel que fa a l’esport, s’han fet inversions com ara el tancament de la pista de d’hoquei; millores al pavelló municipal de basquet; la construcció d’una nau per al Tir amb Arc.

Altres inversions a destacar s`han dut a terme a l’antic escorxador, remodelat per a destinar-ho al jovent: concerts, oci, punt de trobada. Les millores a Cal Puigjaner, a la Torre del Rellotge, i al llac del parc municipal. I, sobre tot, una obra emblemàtica, com és el soterrament de la riera de Can Carreras, actualment encara en obres.

Una altre projecte que cal tenir en compte són els pressupostos participatius que van tenir lloc durant l’any 2017. Del gairebé del centenar de propostes ciutadanes, van arribar a ser votades un total de 36. Dos cents mil euros repartits en diverses actuacions votades pel 6% del cens, a partir del 16 anys. Una experiència que repetirem el 2019.

- Hi haurà cap projecte que es porti a terme o es finalitzi en el que queda abans de les municipals de l’any que ve?

- El projecte del soterrament de la riera de Can Carreras està previst que finalitzi al setembre-octubre d’enguany. També la Torre del Rellotge i la fase d’enjardinament de l’antic escorxador.

Es començarà enguany i no estarà probablement finalitzat, les obres de la nova caserna de la policia local, així com la remodelació d’una de les arteries principals d’Olesa, l’avinguda Francesc Macià. També les fases pendents de la remodelació de Cal Puigjaner.

- Què quedarà sense fer-se?

- Bona part dels projectes de remodelació dels polígons que envolten la C-55. Condicionats en gran mesura per les obres de la ròtula que orbita entorn la B-40, l’A2 i la C-55.

- Repeteix com a candidata?

- Ja vaig manifestar a l’inici del mandat que no em tornaria a presentar com a candidata.

Ve de la pàgina anterior

S’ha fet molta feina gràcies a la col·laboració i les moltes aportacions econòmiques d’altres administracions, en concret de la Diputació de Barcelona, com el projecte del camí del riu Llobregat, la nova comissaria de la policia local, l’arranjament del camí de Ribes Blaves, el projecte de l’Avinguda Francesc Macià entre molts altres projectes, així com programes econòmics complementaris per la millora de l’ocupabilitat, amb la contractació i formació de persones en situació d’atur.

Ha implementat o aprovat l’equip de govern alguna proposta seva? Quina/és?

Hem participat en molts projectes per tirar endavant i donar presses a dur a terme plans (que d’altra banda són obligatoris) com el d’igualtat, de salut... tirar endavant accions sobre la memòria històrica i el nomenclàtor de carrers, que finalment s’ha organitzat en diferents comissions.

Al principi vàrem participar en tot allò a què vàrem estar convidats, però moltes d’aquelles aportacions, com per exemple l’adequació de la Torre del Rellotge, les millores del pàrquing de la piscina, el cobriment de la pista exterior de bàsquet o el projecte de carril bici, entre altres, finalment se les han acabat fent seves i ni tan sols ens tornat a comentar res respecte a les mateixes.

No han tingut ganes de què participem amb sinceritat i honestedat de les decisions importants.

Especifiqui tres decisions o mesures encertades del govern municipal en aquesta legislatura.

Les obres de la piscina eren i són una necessitat. La gestió de la contractació han provocat un endarreriment en les obres que finalment han acabat sent un desastre i la gent ha marxat a altres municipis per a la pràctica de l’esport.

La renovació de l’enllumenat és una bona notícia, però creiem que es podia haver fet millor, que s’han equivocat en la gestió i contractació. No s’ha fet un estudi acorat de la il·luminació a tot el municipi per donar més llum a aquells carrers que segueixen tenint deficiències d’il·luminació.

Mantenir a la façana de l’Ajuntament la pancarta per reclamar la “llibertat presos polítics”.

Quina nota posaria a l’equip de govern?

La nota seria un “necessita millorar”, no estem dient que tot el que han fet estigui malament, en cada ple els hem demostrat que si allò que portaven a aprovació era per la millora de la qualitat de vida d’olesanes i olesans, ens trobarien al seu costat.

No han aportat res nou, cap valor afegit al municipi. La imatge del municipi deixa molt a desitjar, les entrades d’Olesa i els polígons industrials, així com deixar de ser una “Vila Gris” per passar a ser una “Vila Florida” no fan atractiva la nostra Vila per l’accés a noves empreses, la creació de nous llocs de treball i en definitiva la millora de la qualitat de vida d’olesanes i olesans.

*En una primera edició de l’Anuari, per un error, no va sortir publicat el balanç de la legislatura d’ERC Olesa.

ESPARREGUERA

CRONOLOGÍA DE 2018

Enero

Descenso importante de las víctimas mortales en los accidentes de tráfico en el municipio

El Ayuntamiento estudia reclamar la deuda de la Generalitat por las guarderías

Febrero

Presentan la nueva asociación por la Defensa del Patrimonio de la Colònia Sedó

El Pleno aprueba el cambio de diseño del escudo municipal

Marzo

Esparreguera comienza la temporada de la Pasión con un cambio en el elenco de actores

Abril

Histórica visita de los alcaldes de Esparreguera y Olesa a las Pasiones vecinas

Susto en la calle Ferran Puig por el desprendimiento de una fachada

Mayo

Inversión millonaria para mejorar la iluminación y las calles

Junio

Rechazo entre municipios del norte de la comarca al proyecto de reforma de la A-2

Los CAP de Esparreguera y Abrera enseñan reanimación cardiopulmonar a niños de 5 años

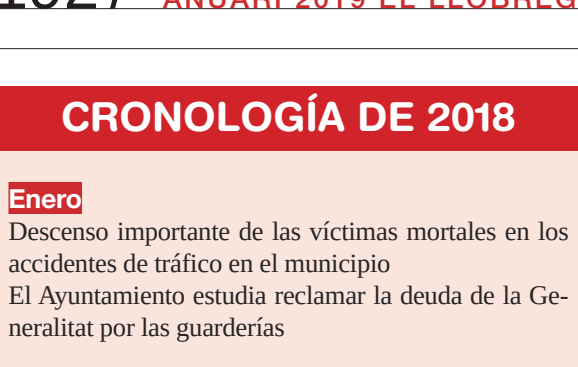

Julio

Denuncian motines en un centro de menores del municipio

Agosto

Septiembre

Reticencias vecinales al plan urbanístico de la Rótula

Octubre

Esparreguera anuncia que celebrará una Fira de la Passió

Noviembre

Diciembre

ESPARREGUERA, EN CIFRAS

Población residente:	21.889 hab
Población no residente*:	3.673 hab
Superficie total:	2.732 Ha
Superficie urbana:	455 Ha
Superficie edificada:	307 Ha.

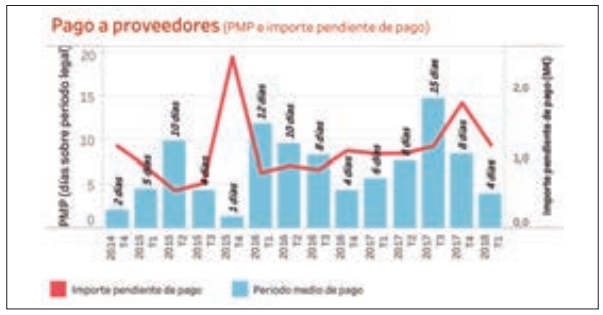

En los últimos años el Ayuntamiento de Esparreguera ha logrado disminuir la deuda viva de forma constante. Según los últimos datos se encuentra en la actualidad en los 2,1 millones €, lo cual equivale a un ratio del 9%.

En cuanto a pago a proveedores en el primer semestre de 2018 se ha logrado rebajar el periodo medio de pago a 4 días por encima del tiempo legal. Asímismo el importe pendiente de pago ha pasado de 1,8 millones € a 1,2 millones € en este primer trimestre.

En política de gastos resalta en especial un incremento importate de 1,49 millones € en asuntos relacionados con la deuda publica, además de una aún fuerte apuesta por los servicios sociales.

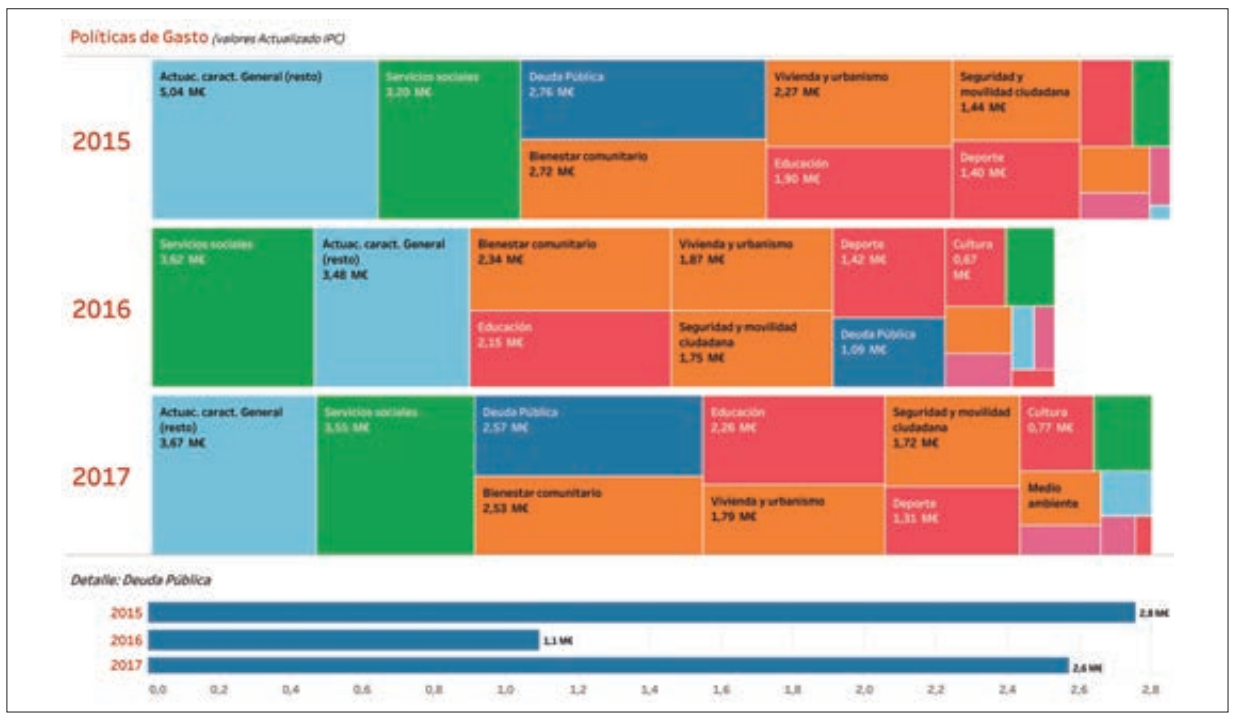

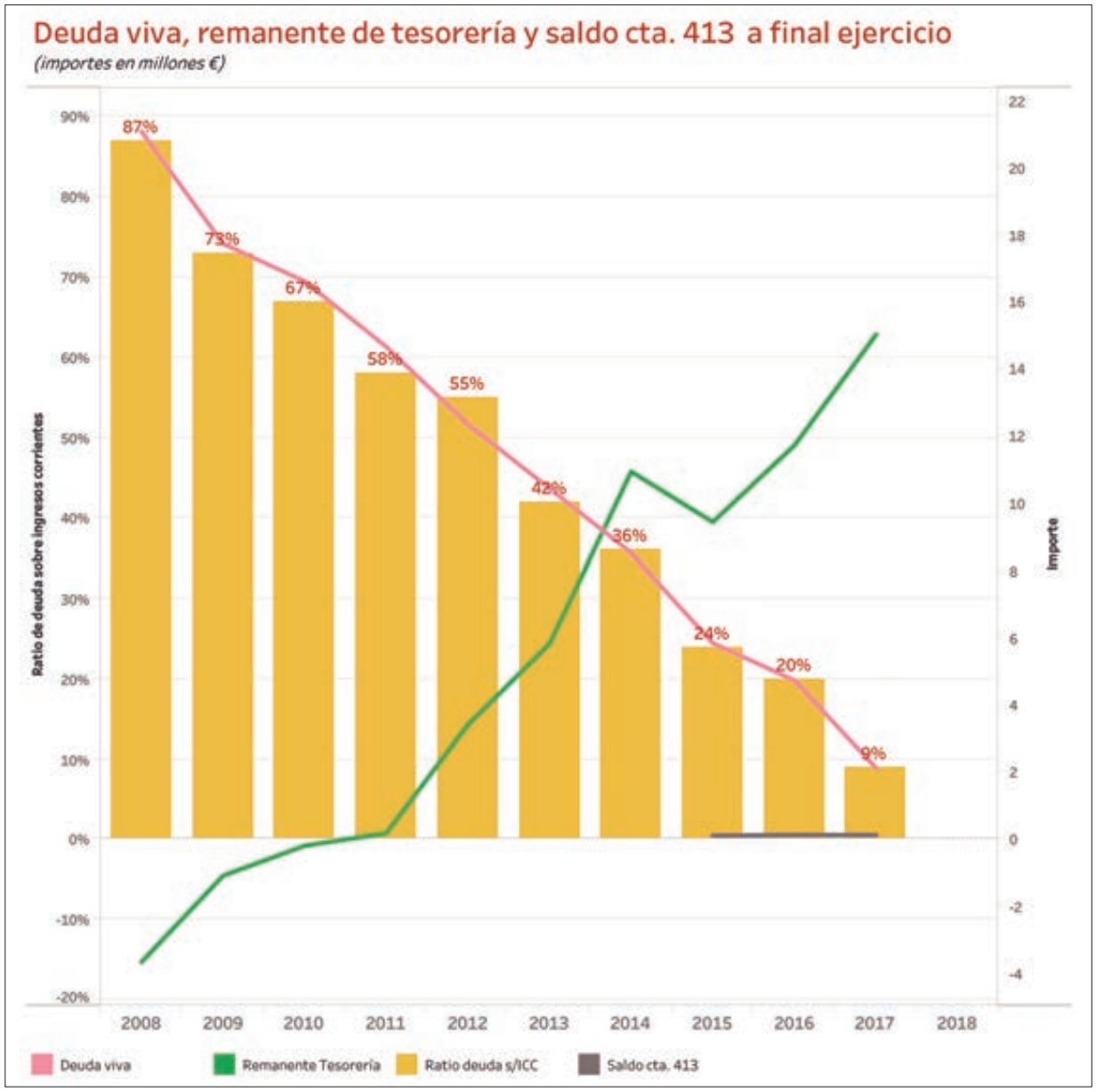

ENQUESTA OPOSICIÓ **Sense resposta per part de la CUP**

EL LLOBREGAT s'ha posat en contacte amb el principal grup de l'oposició al Ple en reiterades ocasions des de l'estiu i no ha rebut cap resposta a la nostra petició per respondre l'enquesta.

Resultados de las elecciones municipales de 2015 en Esparreguera

BALANÇ DE MANDAT

Respon Eduard Rivas, alcalde (PSC)

"Des de l'Ajuntament estem tramitant un gruix d'inversions de més de 8 milions d'euros"

-Quins han estat els principals projectes que s'han portat a terme durant aquesta legislatura?

Durant aquest mandat hem tingut dos grans objectius: (1) establir un model organitzatiu des de la planificació, el govern obert i la transparència i (2) fer inversions que eren més que necessàries des de feia molts anys al poble (clavegueram, arranjament de carrers, jardineria, neteja viària). Sobre el primer objectiu, hem apuntalat els serveis municipals per millorar l'eficàcia i la transversalitat a l'administració. Hem introduït el mètode de la planificació estratègica a través de l'aprovació d'un PAM (Pla estratègic municipal) que es pot consultar en línia i

Passa a la pàgina següent

Ve de la pàgina anterior

BALANÇ DE MANDAT

es pot veure la consecució dels objectius ens temps real. Des de la vessant d'urbanisme, segon objectiu, hem apostat per fer un gran gruix d'inversions molt centrades en demandes històriques municipals com la carretera de Mas d'en Gall, els col·lectors de Can Rial i Mas d'en Gall, la urbanització del carrer Pau Font i del barri de la Plana o la millora del Ferran Puig i el clavegueram de Can Comelles. Finalment, cal destacar l'esforç per mantenir i millorar la Fundació d'Integració Laboral (FIL) formada per cinc ajuntaments de la zona que presentava reptes jurídics i econòmics que amenaçaven la supervivència d'un projecte social amb més de 120 persones.

-Hi haurà cap projecte que es porti a terme o es finalitzi en el que queda abans de les pròximes eleccions municipals?

En aquests moments des de l'Ajuntament estem tramitant un gruix d'inversions de més de 8 milions d'euros. L'objectiu és que el gran gruix d'obres estigui finalitzat abans d'acabar el mandat però ja sabem que hi haurà algunes obres que no hauran finalitzat per l'horitzó del maig de l'any vinent. No ens preocupa perquè estem parlant d'inversions més que necessàries i generen consens polític i perquè defensem que, més enllà del calendari electoral, l'Ajuntament no pot ni ha d'aturar-se. Per sobre de tot, hi ha la millora de la vila i el benestar dels veïns i veïnes.

-Què quedarà sense fer-se?

Comptem pel que queda de mandat que iniciarem nous projectes que ens agrada anomenar de transmandat perquè requereixen de més de 4 anys de treball. Rebutgem una política simple de només mirar de fer política a curt termini perquè aleshores els temes de gruix mai acaben de plantejar-se. En el cas d'Esparreguera, necessitem urgentment planificar el nou POUM sobre el que ja portem 3 anys treballant, inversions necessàries als equipaments esportius, més obres d'Infraestructura urbanística... i tot plegat ho planificaren a partir de setembre.

-Repeteix l'actual alcalde o alcaldessa com a candidat/a?

És el meu primer mandat com a president de l'Ajuntament i la intenció és presentar-me a la reelecció. Aquests processos, però, depenen dels partits polítics i l'agenda per escollir el candidat/a, en aquest cas del PSC, encara no s'ha determinat.

98.1 fm
Ràdio Desvern

SANT JUST DESVERN

CRONOLOGÍA DE 2018

Enero
Una trabajadora apuñala a dos compañeras de trabajo y salta por la ventana

Febrero
El Pleno vota en contra de colocar una fotografía de Felipe VI en la sala

Marzo

Abril

Mayo
La Generalitat otorga la Cruz de Sant Jordi al Ateneu Sant Just

Junio

Julio

Agosto

Septiembre

Octubre
Sant Just recupera un refugio antiaéreo de la guerra

Noviembre
El Ateneu de Sant Just Desvern acoge la gala de los X Premios de Reconocimiento Cultural del Baix Llo-

bregat

Diciembre

SANT JUST DESVERN, EN CIFRAS

Población residente:	17.201 hab
Población no residente*:	7.727 hab
Superficie total:	778 Ha
Superficie urbana:	238 Ha
Superficie edificada:	191 Ha.

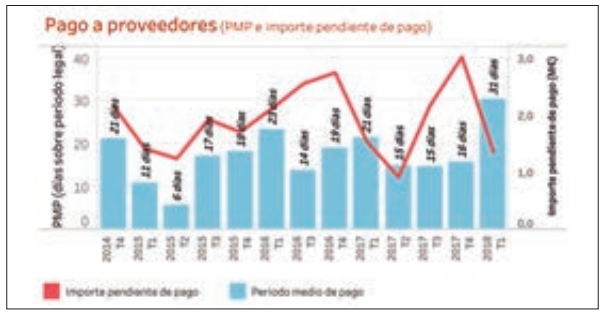

En cuestión de deuda, Sant Just Desvern no ha observado ningún tipo de cambio en lo que respecta al importe, el cual sigue siendo de 5,2 millones €. No obstante la ratio de deuda sí se ha reducido del 22% a 18% según los datos de 2017.

El periodo medio de pago a proveedores se ha visto casi duplicado entre el ultimo trimestre de 2017 y el primero de 2018, pasando de 16 días por encima del periodo legal a 31 días. Por otro lado, el importe pendiente de pago se ha logrado reducir a casi un tercio del importe de 2017, de 3,0 millones € a 1,4 millones €.

La principal inversión de St Just es en cuestiones de Vivienda y Urbanismo con 5,01 millones €. Asi también el Bienestar comunitario comienza a cobrar más importancia, siendo la segunda mayor inversión y habiendo incrementado por 170.000 € en 2017.

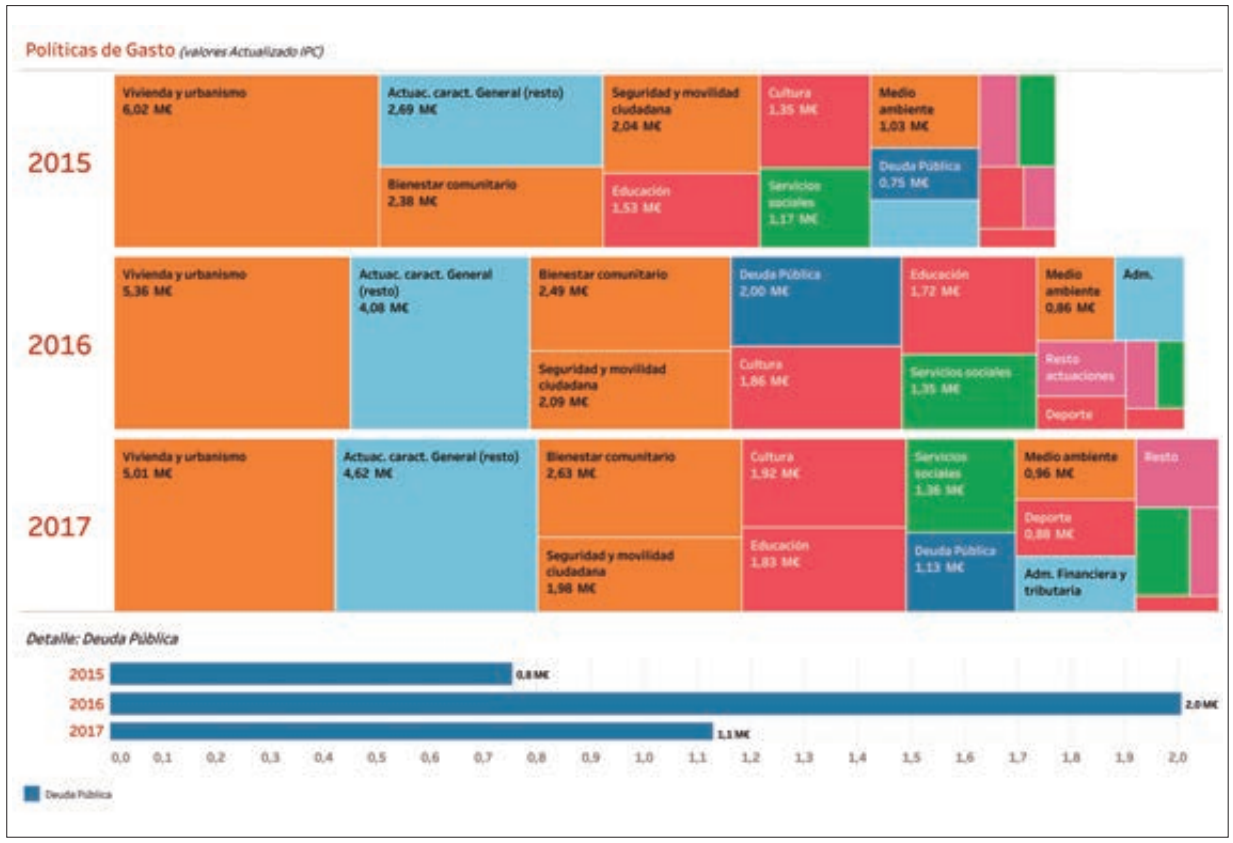

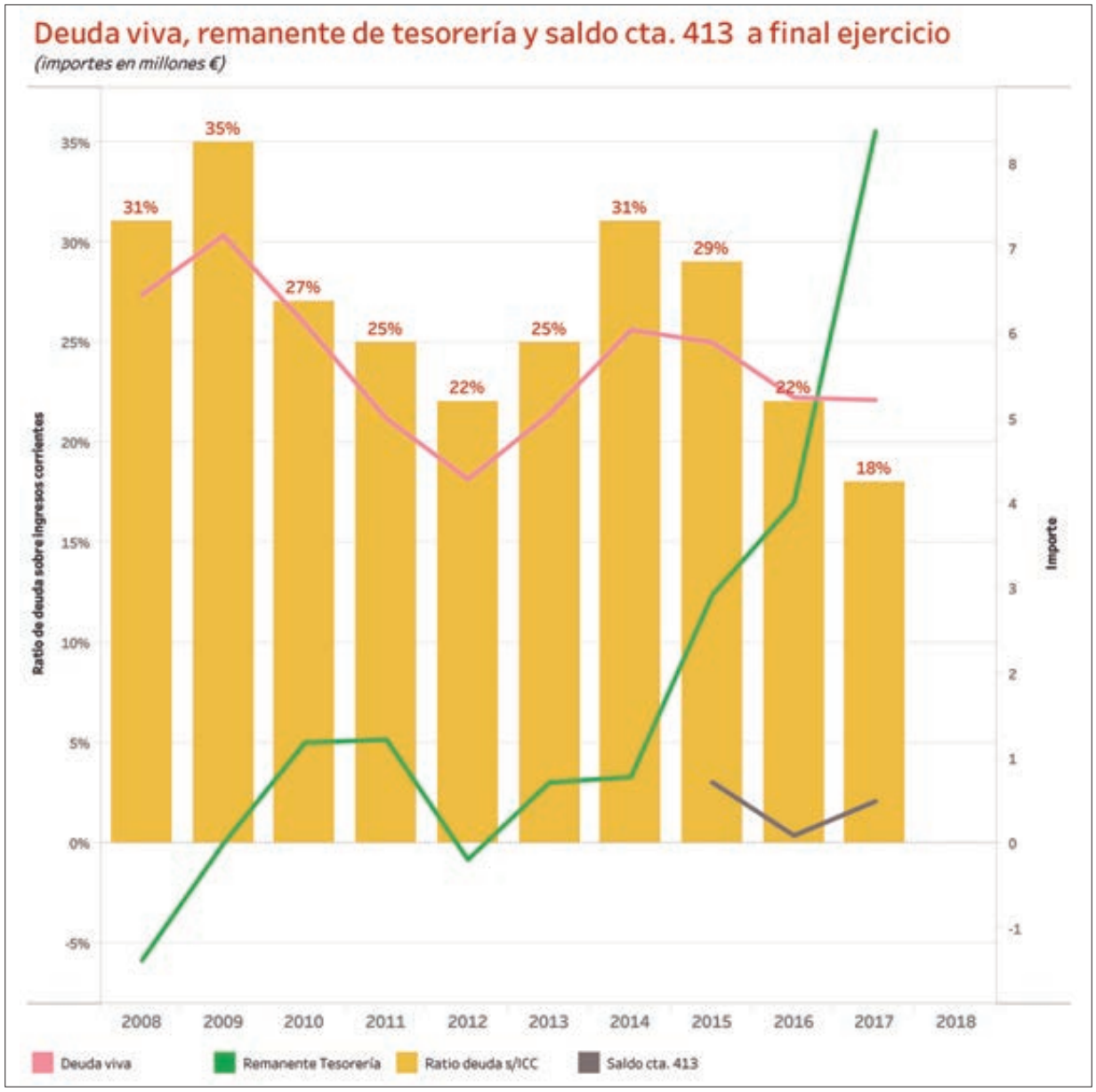

ENQUESTA OPOSICIÓ **Respon Laia Flotats, portaveu del PDeCAT**

"L'alcalde no va estar al costat del seu poble en un acte tan important com l'1-O"

-Com valora la tasca del govern municipal en aquesta legislatura?

El Govern municipal s'ha caracteritzat per ser un govern poc transparent i participatiu, amb manca d'idees pròpies i projecte per Sant Just. Ha fet les accions més importants sense escoltar a la ciutadania com per exemple: fer pressupostos participatius o definir el model de poble a partir del Conveni de la Vall. També d'altres com convertir el carrer Bonavista en Zona de Vianants, sense escoltar ni veïns i veïnes ni al comerç. Tenen la intenció de traslladar el parc de Jocs Joveníols, en contra de la voluntat dels veïns i veïnes, nens i nenes que l'utilitzen molt i joves. S'han carregat la majoria d'aparcaments a la Zona Centre amb el perjudici que això comporta en un barri amb construccions antigues sense aparcament. La mobilitat ha estat controvertida, ja què hi ha una clara intenció de perjudicar els cotxes (eliminant aparcament o dificultant la mobilitat eliminant carrils), enlloc de potenciar el transport públic com a alternativa realista.

I el Govern municipal no ha donat suport al procés que viu Catalunya ni al Referèndum de l'1 d'Octu-

Passa a la pàgina següent

Resultados de las eleccions municipales de 2015 en Sant Just Desvern

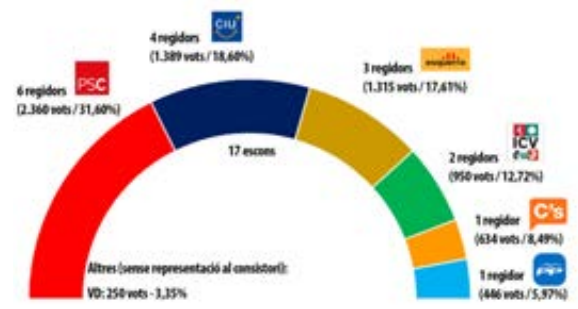

BALANÇ DE MANDAT

Respon Josep Perpinyà, alcalde (PSC)

"S'està treballant en projectes que per la seva extensió no entren en aquest mandat"

-Quins han estat els principals projectes que s'han portat a terme durant aquesta legislatura?

Aquest mandat 2015-2019 s'han dut a terme un munt de projectes que encara a dies d'ara s'estan desenvolupant i d'altres que començaran i s'implementaran en el mandat vinent.

Hi ha projectes d'obres, de nous habitatges, de nous parcs, de territori... i també projectes de caire social, de serveis i que afecten més directament a la ciutadania.

Us fem una relació d'alguns d'aquests projectes:

-ampliació d'ajuts socials per l'IBI

-ajuts per a reformes de rehabilitació d'habitatges per tal d'equilibrar preus de lloguer i ajudar a la persona propietària de l'habitatge (és un projecte molt pioner).

-ajuts per a joves per fer front al lloguer del pis

-actuacions per afavorir la mobilitat a peu, en bicicleta i en transport públic: ampliació de transport amb una nova línia de bus al barri de Mas Lluí, nous carrils bici de connexió amb la Diagonal de BCN

-noves promocions d'habitatge públic de venda i de

Passa a la pàgina següent

Ve de la pàgina anterior

BALANÇ DE MANDAT

lloguer a preu de protecció oficial.

-actuacions a la via pública: c. Pont, c. Font,... i arranjaments de molts espais a través de UR que és un grup d'actuació a la via pública ràpida i que també s'ha impulsat durant aquest mandat.

-implantació de noves tecnologies com és l'impuls del xat-bot amb la ciutadania, presentat en el Mobile World Congress.

-construcció del primer correcan i un altre que hi ha previst.

-construcció de dos nous parcs públics que s'afegeixen als 31 existents: parc de la Rambla i parc dels Estudis Vells. Més dos més que s'hi faran: Parc de Can Sagrera i Parc de Can Freixes.

-creació de grups de treball per posar de relleu la igualtat a les aules i en la família.

-campanya contra la violència masclista i el sexe no consentit a les festes

-implementació de mesures per reactivar l'ocupació i ajudar a l'empresariat

-aprovació i implementació d el II Pla Municipal de Gènere

-publicació que recull el testimoni de 60 dones de Sant Just Desvern

-publicació que recull els projectes fets a Camoapa (Nicaragua) : 25 anys d'agermanament

-Suport específic a les noves associacions comercials Desvern Comerç i Dona i Empresa per dinamitzar el sector comercial.

-beques per a les famílies que opten a activitats extraescolars pels seus infants

-implantació de nou sistema de gestió dels residus amb xip

-aprovació d el II Pla de Mobilitat Urbana

-aprovació d el Pla d'Acció Cultural

-ampliació i revisió de línies de bus per afavorir la mobilitat i progressiva pacificació el transit pels carrers

-seguiment del projecte de tramvia pel c. Laureà Miró d'Esplugues de LL

-Hi haurà cap projecte que es porti a terme o es finalitzi en el que queda abans de les pròximes eleccions municipals?

Tots els projectes que us especifiquem a la pregunta anterior són d'aquest mandat i finalitzaran la majoria durant aquest mandat. També hi ha projectes dels qual es posar la llavor i es desenvoluparan durant el proper mandat.

-Què quedarà sense fer-se?

Més que sense fer-se, el que s'està treballant és en projectes que per la seva extensió no entren en aquest mandat, però que tampoc tenien la intenció d'entrar-hi.

Es treballa en funció de les necessitats, dels processos que comporten les licitacions i adjudicacions i no tant pels tempus electorals, encara que el darrer any sempre és un any de moltes obres perquè és quan els finals d'aquests processos es fan realitat. Però des de l'inici de mandat (inclús de l'anterior) ja es treballava en el canvi de la gestió de residus, en els nous parcs que ara es veuran o en el nou Pla de l'Habitatge que ara també hem pogut adjudicar i començar l'obra, però que no es lliuraran les claus en mà fins d'aquí a dos anys.

-Repeteix com a candidat?

És una resposta que no depèn de l'Ajuntament i que ha de contestar el partit polític al qual pertany l'actual alcalde.

Ve de la pàgina anterior

ENQUESTA OPOSICIÓ

bre, quan la seva població hi ha estat molt activa amb més de 5000 persones que hi van participar, i quan a més a més en les eleccions 21-D van guanyar les forces sobiranistes. L'alcalde no va estar al costat del seu poble en un acte tan important, transcendental i sensible com va ser el Referèndum de l'1 d'Octubre. S'ha limitat a aprovar alguna condemna a la presó injusta dels presos polítics i a la violència policial de l'1-O amb el nostre suport.

-Ha implementat o aprovat l'equip de govern alguna proposta seva? Quina/es?

Des de principi de legislatura hem reclamat:

-Habitatge de lloguer. Ara sembla que comencen a prioritzar-ho

-Transparència. Vam presentar una moció al principi del mandat. Tot i així, hem d'estar constantment reclamant l'ampliació i actualització del Portal de la Transparència i altres accions del govern que no s'expliquen.

-Carrer de la Sala (Anselm Clavé). Hem estat reclamant des del primer dia el seu arranjament, i ara comencen les obres

- Pla d'Inversions. Moció que vam presentar i que ens van votar en contra. Però uns mesos després, davant la pressió, van acabar presentant un Pla , que per cert, també era requerit per la Llei de Transparència.

- Tercera pista i millores a la Bonaigua. Ho hem estat reclamant des del primer dia. I ara, al final de la legislatura, sembla que prospera.

- Pressupostos participatius. S'ha reclamat des del primer dia, i només es va fer una prova un any i amb molt poc pressupost i molt limitat (per fer-nos callar).

- Participació ciutadana. Hem estat reclamant-ho des del primer dia. S'hauran fet dos processos participatius en tot el mandat, però malauradament, s'han fet amb qüestions menors, en lloc de fer-ho amb els grans temes que ens preocupen i ens afecten com per exemple la creació d'un barri nou a la Carretera.

- Rebaixar la pressió fiscal. No té sentit que cada any tinguem milions d'euros de superàvit i se segueixin pujant els impostos.

- Urgeixen els serveis a Mas Lluí, amb un dèficit molt greu d'equipaments.

- La redacció d'un Nou Pla de Mobilitat. Hi hem participat activament però ja fa 2 anys que estem en aquest procés i l'equip de govern encara no ha sigut capaç d'acabar-lo. Els hàbits de mobilitat han canviat i la manca d'un pla actualitzat està causant molts maldecaps als nostres veïns i veïnes. Actualment hi ha carrers col·lapsats en hores punta, inaudit a Sant Just.

- Adherir-nos a l'AMI. Amb els nostres vots favorables. Tot i que no hi ha cap cartell indicatiu en tot el terme municipal.

-Especifiqui tres decisions o mesures encertades del govern municipal en aquesta legislatura.

- Arreglar el Complex Esportiu de la Bonaigua i projectar un futur Pavelló Nou, que tantes vegades hem demanat.

- Habitatge de lloguer. Després de fer només habitatge de protecció oficial de compra, ja era hora de començar a fer-ne de lloguer, especialment per a joves i famílies.

- Campanyes pel Comerç Local. Cal destacar el Sant Just Shopping Night o les campanyes de Nadal per potenciar el nostre comerç, que estan liderades des de les associacions locals de comerç i empresa.

-Quina nota posaria a l'equip de govern?

No puc posar una nota a un equip inexistent, el govern és una suma de regidors i regidores que cadascú fa les seves accions de forma aïllada. En cap cas ens ha semblat un equip que pensa, planifica i executa accions coordinadament i amb objectius comuns per tal de millorar la vida dels Santjustencs i Santjustenques. El nostre poble funciona molt bé gràcies a un ric teixit associatiu molt actiu i a l'alt grau de civisme, iniciativa i implicació dels nostres veïns i veïnes. I funcionaria molt millor amb un Ajuntament liderat per un equip molt més modern, renovat i amb idees fresques, obert i facilitador, que fes el millor Sant Just possible. Visca Sant Just i Visca Catalunya!

VALLIRANA

CRONOLOGÍA DE 2018

Enero

Febrero

Marzo

Abril

Mayo

Junio

Julio

Agents Rurals localizan por primera vez en la comarca nido de avispa asiática en el interior de un contenedor en Vallirana

Agosto

Septiembre

Fomento comprometido a acelerar las obras de la variante de Vallirana

Octubre

Noviembre

El desbordamiento de una riera en Vallirana obliga a desalojar el colegio Campderrós

Diciembre

VALLIRANA, EN CIFRAS

Población residente:	14.784 hab
Población no residente*:	2.644 hab
Superficie total:	2.381 Ha
Superficie urbana:	862 Ha
Superficie edificada:	475 Ha.

En la economía de Vallirana se puede observar una ligera subida en la ratio de la deuda durante el último año.En cuanto al importe total de la deuda viva, esta se ha encontrado en descenso constante desde el año 2010, llegando a registrarse en 2017 un total de 6,6 millones €. Esto supone un descenso a menos de la mitad, comparado a hace 8 años.

El periodo medio de pago a proveedores ha bajado a 7 días por encima del periodo legal en el primer trimestre de 2018. EL importe pendiente de pago, por su parte, ha descendido de manera significativa de 1,3 millones € a 200.000 €.

Según los últimos datos disponibles, el bienestar comunitario se ha convertido en la principal inversión del ayuntamiento de Vallirana con un total de 2,67 millones €, dejando así la deuda pública en segundo lugar.

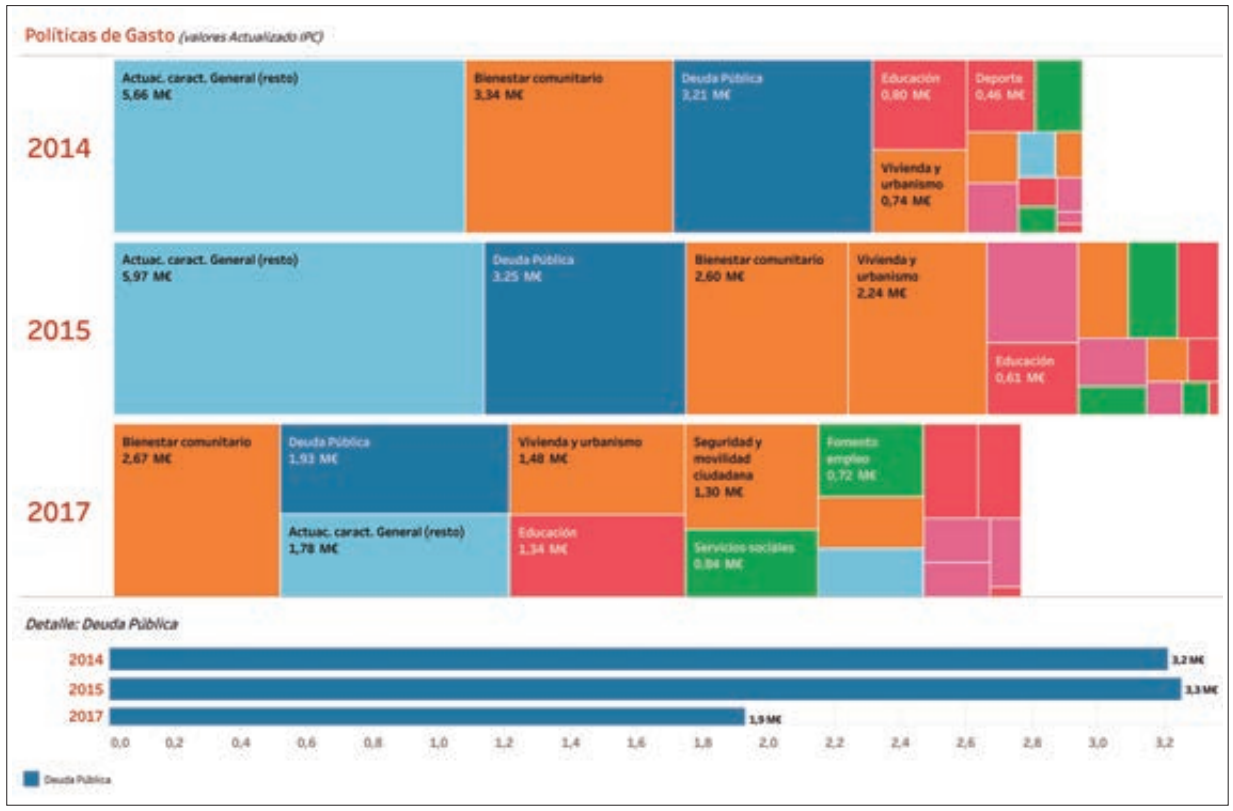

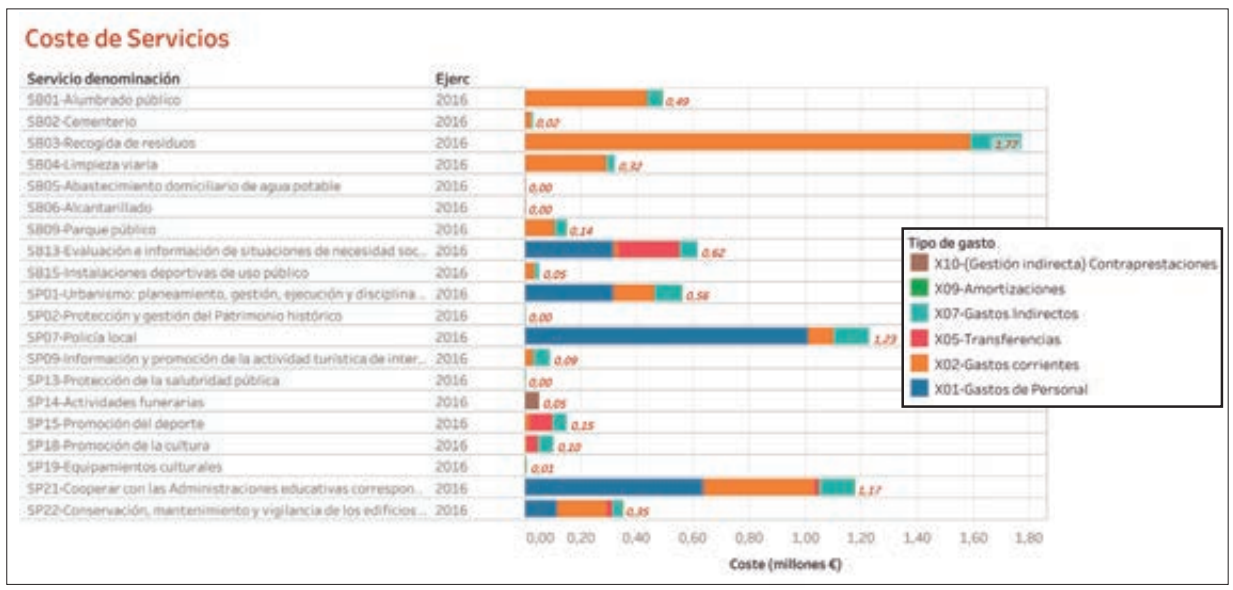

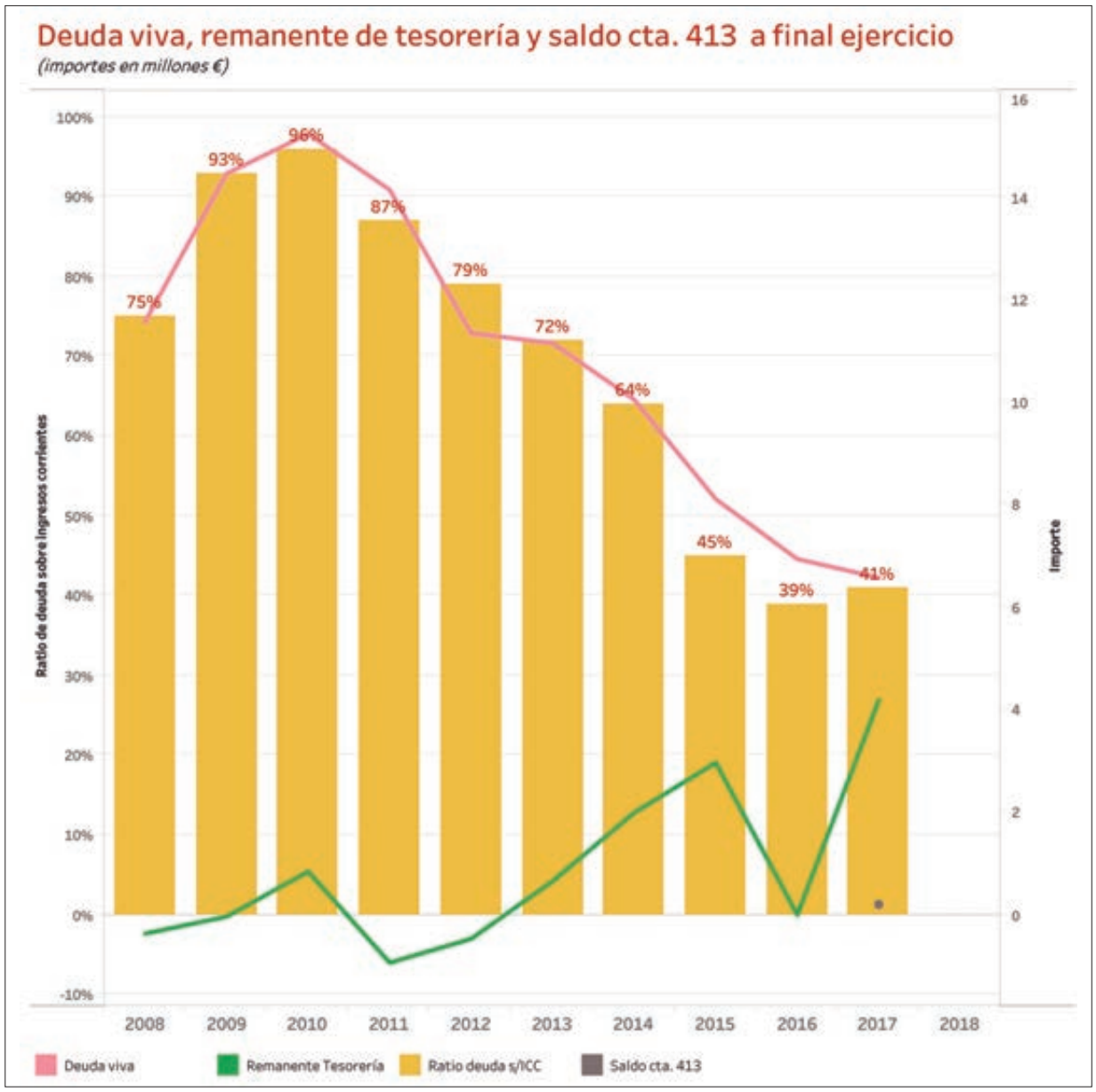

ENQUESTA OPOSICIÓ **Sense resposta per part d'ERC**

EL LLOBREGAT s'ha posat en contacte amb el principal grup de l'oposició al Ple en reiterades ocasions des de l'estiu i no ha rebut cap resposta a la nostra petició per respondre l'enquesta.

ESQUERRA REPUBLICANA

Resultados de las eleccions municipales de 2015 en Vallirana

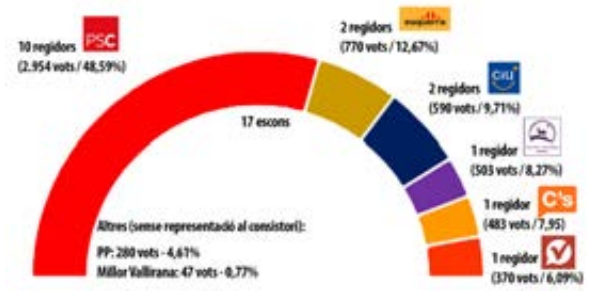

BALANÇ DE MANDAT

Respon Eva Martínez, alcaldessa (PSC)

"La nova biblioteca quedarà pendent per la falta de suport de les entitats supramunicipals"

-Quins han estat els principals projectes que s'han portat a terme durant aquesta legislatura?

Els principals projectes de la legislatura són, entre altres, la recuperació i restauració de la CASA MESTRE, un equipament per a promoció econòmica que serà el motor de la formació ocupacional i contínua així com de suport al teixit comercial i empresarial del municipi.

Un altre gran projecte és la construcció del llargament reivindicat Pavelló Poliesportiu Cobert a la zona de la Barquera, un gran pavelló multiús amb espais per als esports d'equip i per a la gimnàstica així com per a entitats del municipi, que farà avançar els esports a Vallirana.

Las actuacions de millora als barris han estat un dels projectes més importants de la legislatura, parcs nous i millors, neteja de parcel·les i franges de protecció antiincendis, asfaltats de carrers, reparació i construcció de noves voreres, actuacions de pacificació del trànsit, un importantíssim esforç inversor per arribar a tots els llocs del municipi.

-Hi haurà cap projecte que es porti a terme o es fina-

Passa a la pàgina següent

Ve de la pàgina anterior

BALANÇ DE MANDAT

litzi en el que queda abans de les pròximes eleccions muncipals?
A part dels projectes de la Casa Mestre i el Pavelló, esperem poder acabar el trasllat de la Biblioteca a un nou espai més gran i accessible, al carrer Bon Retir, així com el traspàs del Casino Valliranenc al municipi per tal de poder convertir-lo en el refent local de les arts escèniques. També esperem poder fer possibles els projectes guanyadors dels primers pressupostos participatius del nostre poble així com continuar amb les actuacions als barris.

-Què quedarà sense fer-se?
La nova Biblioteca és un projecte que quedarà pendent degut a la falta de suport econòmic de les entitats supramunicipals i als canvis a la tramitació administrativa que alenteix tots els processos. També quedarà per fer la reforma del c/ Major, un projecte que hem iniciat amb un concurs d'idees i que volem que sigui consensuat amb el comerç local i la ciutadania i que caldrà impulsar amb l'acabament de la variant, un tema que els vallirananencs esperem tenir resolt el 2019.

-Repeteix com a candidata?
Sí, amb el suport unànime de l'agrupació local del PSC.

Vols conèixer el Baix Llobregat i L'Hospitalet?

Exerceix la plena ciutadania amb aquest llibre

Una obra pionera de Periodisme de Dades i de Servei

DESCOMPTE DEL 10%
SOBRE EL PREU REBAIXAT
DE 25 EUROS

PREU FINAL: 22,50 EUROS

DEMANA LA TEVA OBRA AL
C/RAURICH 62 (SANT BOI);
TRUCA AL 670.794.703; O ENVIA UN CORREU A
COORDINACION@BCNCONTENTFACTORY.COM

CORBERA DE LLOBREGAT

CRONOLOGÍA DE 2018

Enero

Febrero

Marzo

Abril
Un nuevo acuerdo expulsa al PSC de la alcaldía de Corbera y devuelve el gobierno a ERC

Mayo

Junio
Corbera celebra la primera 'Nit en Blanc', una noche artística con teatro, malabares y magia

Julio

Agosto

Septiembre

Octubre
La exalcaldesa Rosa Boladeras declara por dar apoyo al referéndum del 1-O

Noviembre
Corbera celebra la primera edición del QuintoTapa

Diciembre

CORBERA DE LLOBREGAT, EN CIFRAS

Población residente:	14.439 hab
Población no residente*:	2.195 hab
Superficie total:	1.831 Ha
Superficie urbana:	700 Ha
Superficie edificada:	436 Ha.

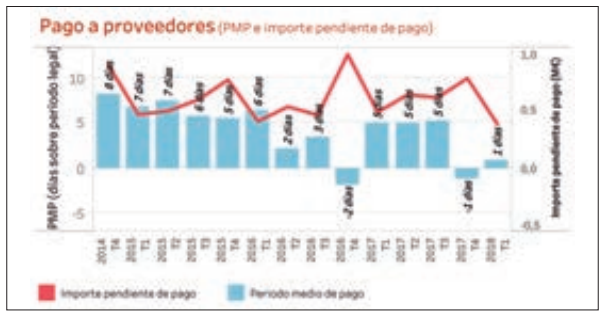

Por lo general, en Corbera de Llobregat se ha reducido la deuda viva a menos de la mitad durante los últimos 6 años, pasando de 13,6 millones € en 2012 a 6,0 millones €. La ratio de deuda en esto años también ha pasado de 113% a 39%.

En cuanto al pago a proveedores, ha empeorado el periodo medio de pago. Durante el último trimestre de 2017 este se encotraba en un día antes del periodo legal, pero ha pasado a un día por encima de este. Eso sí, el importe pendiente de pago se ha reducido a la mitad y está actualmente sobre los 400.000 €.

En política de gastos llama la atención un incremento de 1,18 millones € en la inversión en deuda pública. Así, se ha convertido en la principal inversión del municipio, dejando en segundo lugar el bienestar comunitario con 2,43 millones €.

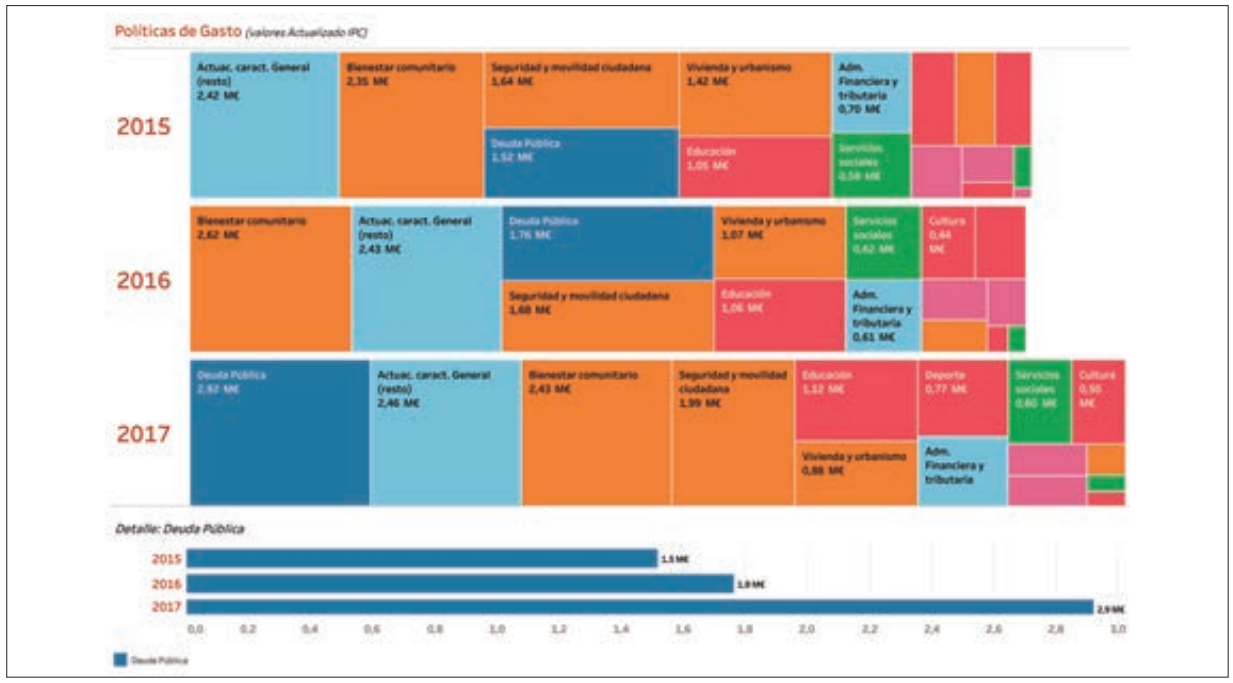

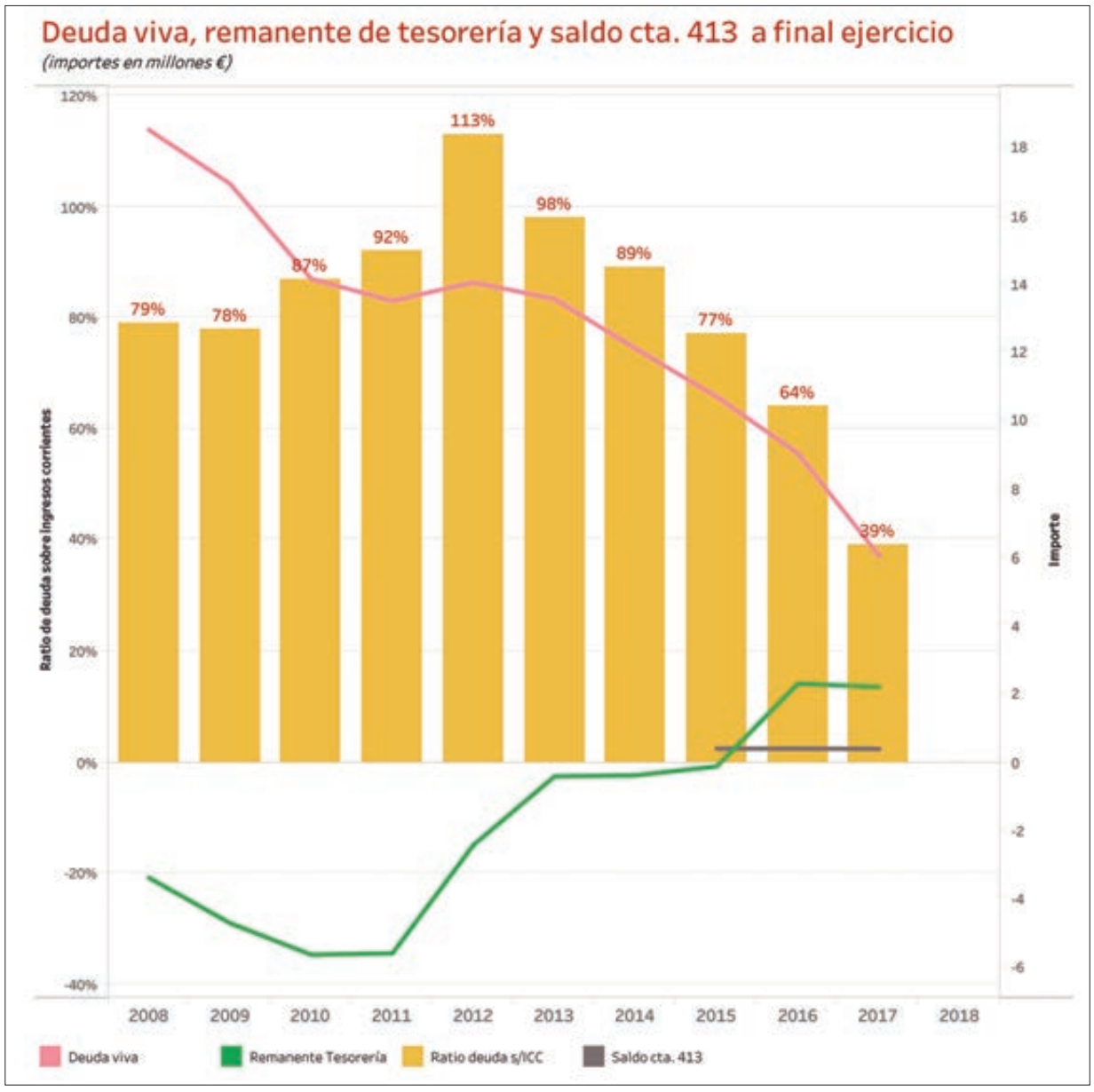

ENQUESTA OPOSICIÓ **Sense resposta per part del PSC**

EL LLOBREGAT s'ha posat en contacte amb el principal grup de l'oposició al Ple en reiterades ocasions des de l'estiu i no ha rebut cap resposta a la nostra petició per respondre l'enquesta.

PSC

Resultados de las elecciones municipales de 2015 en Corbera de Llobregat

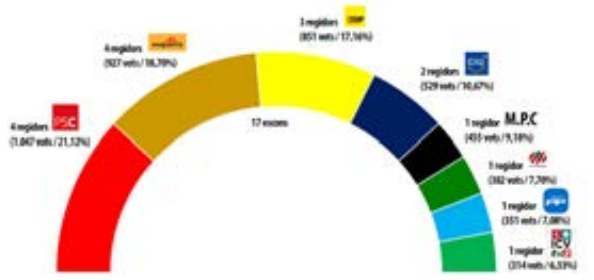

BALANÇ DE MANDAT

Sense resposta de l'equip de govern

EL LLOBREGAT s'ha posat en contacte amb el departament de Premsa de l'equip de govern encapçalat per Montserrat Febrero (ERC) en reiterades ocasions des del maig i no ha rebut cap resposta a la nostra petició per respondre l'enquesta.

Centre de Negocis
Edifici ellobregat

CONTRATACIONES ANUALES: 35 EUROS + IVA POR MES

¿NECESITA UNA RECEPCIÓN QUE RECOJA LAS NOTIFICACIONES OFICIALES DIRIGIDAS A SU EMPRESA?

DOMICILIACIÓN DE SOCIEDADES

El cliente puede utilizar nuestra dirección como domicilio de su empresa a todos los efectos. Recogeremos en su nombre correspondencia comercial, certificados, notificaciones administrativas y la pequeña paqueteria que le puedan enviar. Una vez recepcionado, avisamos al cliente y le hacemos llegar la documentación.

OTROS SERVICIOS

Oficina virtual, desvio de llamadas a un número de teléfono exclusivo, atención telefónica, sala de reuniones, despachos equipados con teléfono y fibra óptica, secretarias virtuales, venta de sociedades de nueva creación, servicio gestoría, etc.

* consultar precios

Somos una empresa de servicios, con màs de 25 años de experiencia, que dispone de un edificio destinado a "centro de negocios", dedicado a proporcionar a cualquier empresa la infraestructura administrativa necesaria para llevar a cabo su actividad de forma inmediata y económica.

Llámenos e infórmese sin compromiso: 902 800 248
centrodenegocios@elllobregat.com
Calle Raurich Nº 62 - 08830 Sant Boi de Llobregat

PALLEJÀ

CRONOLOGÍA DE 2018

Enero

Febrero

Marzo

Itziar Castro recibe el premio de la Unión de Actores

Abril

Mayo

Junio

Julio

Agosto

Septiembre

Condenan a 15 meses de prisión al exalcalde de Pallejà por acoso laboral

Octubre

Despiden a Itziar Castro de Operación Triunfo

Noviembre

Diciembre

PALLEJÀ, EN CIFRAS

Población residente:	11.416 hab
Población no residente*:	1.946 hab
Superficie total:	844 Ha
Superficie urbana:	243 Ha
Superficie edificada:	170 Ha.

Pallejà ha logrado reducir su deuda viva desde 2015 hasta los 5,7 millones €, 2,1 millones € menos. Además el ratio de la deuda ha bajado en los últimos años de más de 60% a 45% en 2017.

El periodo medio de pago a proveedores en el primer trimestre de 2018 era de 8 días por encima del periodo legal, lo cual son 3 días menos que en el último trimestre de 2017. Así también el importe pendiente de pago se ha reducido a 200.000 €, comparados a los 500.000 € de finales de 2017.

En 2017 la principal inversión por parte del ayuntamiento fue en deuda pública con un total de 1,76 millones €, 600.000 € más que el año anterior. Con este incremento vivienda y urbanismo pasan a segundo lugar con 1,69 millones €. Con 1,21 millones € el pavimento de la vía pública es el principal gasto del municipio.

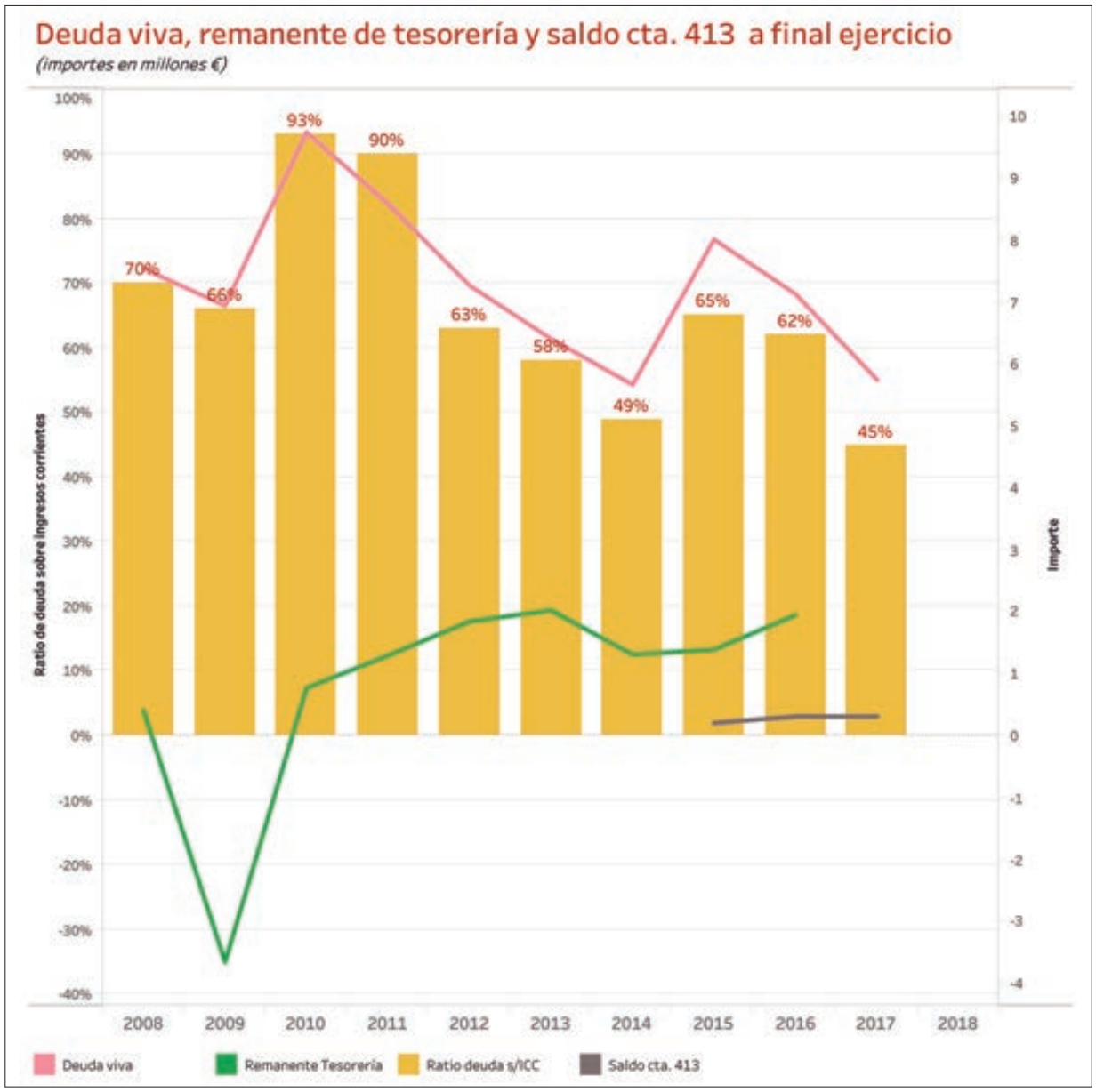

ENQUESTA OPOSICIÓ **Sense resposta per part del PSC**

EL LLOBREGAT s'ha posat en contacte amb el principal grup de l'oposició al Ple en reiterades ocasions des de l'estiu i no ha rebut cap resposta a la nostra petició per respondre l'enquesta.

Resultados de las eleccions municipales de 2015 en Pallejà

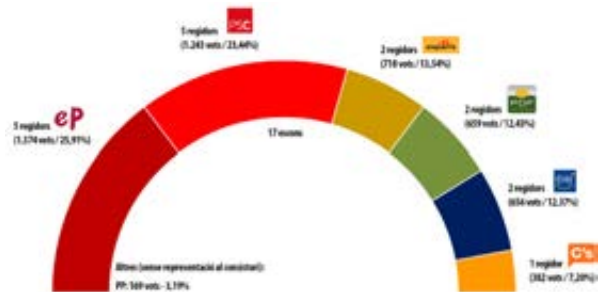

BALANÇ DE MANDAT

Respon Ascensión Ratia, alcaldessa (Entesa Per Pallejà)

"Per primer cop hem aprovat l'avaluació externa que fa el Mapa Infoparticipa"

-Quins han estat els principals projectes que s'han portat a terme durant aquesta legislatura?

Cinc eixos i una premissa: fer allò necessari i que es pugui pagar. Tenir molt en compte les necessitats reals i quotidianes dels pallejanencs i pallejanenques.

EDUCACIÓ: S'han encetat els projectes finançats per part de L'Ajuntament per a dotar les escoles d'un servei de psicologia gratuït i permanent. I s'ha establert un projecte d'extraescolars inclusiu de tipus públic anomenat l'Espai de Tarda per a reforçar la tasca educativa i cívica que cal fer amb infants que ho necessiten. Hem seguit amb la socialització de llibres de text de les escoles amb una aportació per a les tres escoles públiques de 70.000 euros anuals i hem encetat, per primera vegada, la socialització de llibres de text de l'Institut amb 8000 euros.

Passa a la pàgina següent

Ve de la pàgina anterior

BALANÇ DE MANDAT

S'ha aconseguit la reforma per fases de l'escola Àngel Guimerà per part del Departament d'Educació de la Generalitat i s'han abaixat les tarifes que paguen les families per a portar els infants a les Llars d'infants municipals

Per primera vegada s'ha creat la partida presupostària de millores a les escoles i s'ha augmentat en més d'un 20% la partida de manteniment dels edificis escolars.

Es recolzen, amb finançament municipal, diversos projectes especialitzats de cada centre escolar que fan que les escoles tinguin una identitat ben definida.

ESPORTS: S'ha aconseguit la reforma integral de la zona esportiva. 4 pistes de tennis noves, pista poliesportiva nova i el cobriment d'aquesta pista. Tot pagat gràcies a subvenció de l'AMB.

S'han rebaixat un 30% les entrades per a la piscina d'estiu del complex municipal

Es faràn, durant els primers mesos de l'any 2019 diverses actuacions importants tant al pavelló municipal com al camp de futbol de gespa artificial

Suport econòmic a les entitats esportives mantenint les subvencions

Esport al carrer, molt important: s'han fet diversos equipaments com zona de workout, dues pistes per a practicar esports de pilota i un skate park.

Recolzament a les curses populars d'atletisme "Cursa Solidària de Pallejà" i S'ha creat la nova cursa de "La Quarantina" amb la col·laboració dels grups de quarantins

VIA PÚBLICA: Nou Plec d'enllumenat: renovació per fanals led dels fanals de bola. Estalvi energètic i sotenibilitat

Remodelació total de: carrer Riu, Goya, Anselm Clavé, Tarragona, Via Bellavista, Via Abadia de Poblet, Via Pallejà i via Alegria (1a Fase). Remodelació parcial dels carrers Passeig de les Masies

Més de 100 places d'aparcament noves en tot el municipi, molt important

Projecte pilot de franja forestal anti-incendis a tot el nucli urbà i consolidació i millora de les franges forestals anti-incendis als Barris de Fontpineda i La Magina

Partida específica, per primera vegada, per a inversions necessàries al Barri de la Magina

Millor mobilitat: passos de vianants, més de 10 nous en tot el municipi

L'objectiu: pacificar el trànsit

FINANCES: Pagament dels deutes històrics dels anteriors governs:

- Sentències per expropiacions forçoses: més de 7 milions d'euros
- Fer front als pagaments que caldrà fer pel litigi de Camps d'en Ricard, preparant les finances de l'Ajuntament sense retallar serveis
- Reducció en més d'un 20% de les retribucions dels càrrecs electes i d'un 40% de l'Alcaldessa, Ascensión Ratia
- Avaluació positiva de la Diputació en els paràmetres d'endeutament i liquiditat, per primera vegada en aquesta legislatura, ja que en les anteriors no es cumplia.
- Baixa del deute del consistori per sota del què marca com a límit la legislació estatal

TRANSPARÈNCIA i BON GOVERN: Compliment de la legislació de transparència

Per primer cop en la història hem aprovat l'avaluació externa que fa el Mapa Infoparticipa, passant a tenir una qualificació de notable.

-Hi haurà cap projecte que es porti a terme o es finalitzi en el que queda abans de les municipals de l'any que ve?

Sí. El més important a nivell d'inversió: la cobertura de la nova pista poliesportiva municipal i la reserva d'espai per als futurs nous vestidos i pistes de pàdel.

I, molt important, l'inici del projecte de les pantalles acústiques de l'autovia A-II

-Què quedarà sense fer-se?

Només podrem encetar la reforma parcial d'alguns sectors de la Ronda Santa Eulàlia, quedarà per la propera legislatura una reforma total i pactada amb el veïnat.

-Repeteix l'actual alcalde com a candidat?

Si, l'Assamblea d'Entesa per Pallejà va nomenar com a candidata a l'Alcaldessa Ascensión Ratia.

ABRERA

CRONOLOGÍA DE 2018

Enero

Febrero

Marzo

Abril

Mayo

La Agencia Catalana del Agua destina 1,8 millones de euros para mejorar sus laboratorios en Abrera

Junio

Rechazo entre municipios del norte de la comarca al proyecto de reforma de la A-2

Los CAP de Abrera y Esparreguera enseñan reanimación cardiopulmonar a niños de 5 años

Julio

Agosto

Septiembre

Octubre

Abrera insta a la Generalitat a garantizar compensaciones por el impacto del plan urbanístico de la Rótula

Noviembre

Un joven muere en Abrera tras ser reducido por los Mossos

Diciembre

ABRERA, EN CIFRAS

Población residente:	12.363 hab
Población no residente*:	7.144 hab
Superficie total:	1.998 Ha
Superficie urbana:	517 Ha
Superficie edificada:	333 Ha.

La economía de Abrera se caracteriza por una sorprendente desaparición de la deuda viva en 2013, año en el cual pasaron de 2,8 millones € con un ratio de 18% a deber nada con una ratio del 0%. Estos datos positivos han podido mantenerlos hasta día de hoy.

En cuanto a pago de proveedores en la actualidad se encuentran a 15 días por encima del periodo legal y con 1,8 millones € pendientes de pago.

En relación a a política de gastos se ha pasado de invertir 3,52 millones € en Bienestar comunitario a 2,99 millones €. Además en asuntos de servicios sociales en 2017 se ha incrementado la inversión por 220.000 €. Asímismo la inversión en vivienda y urbanismo también se ha incremenado por 190.000 €.

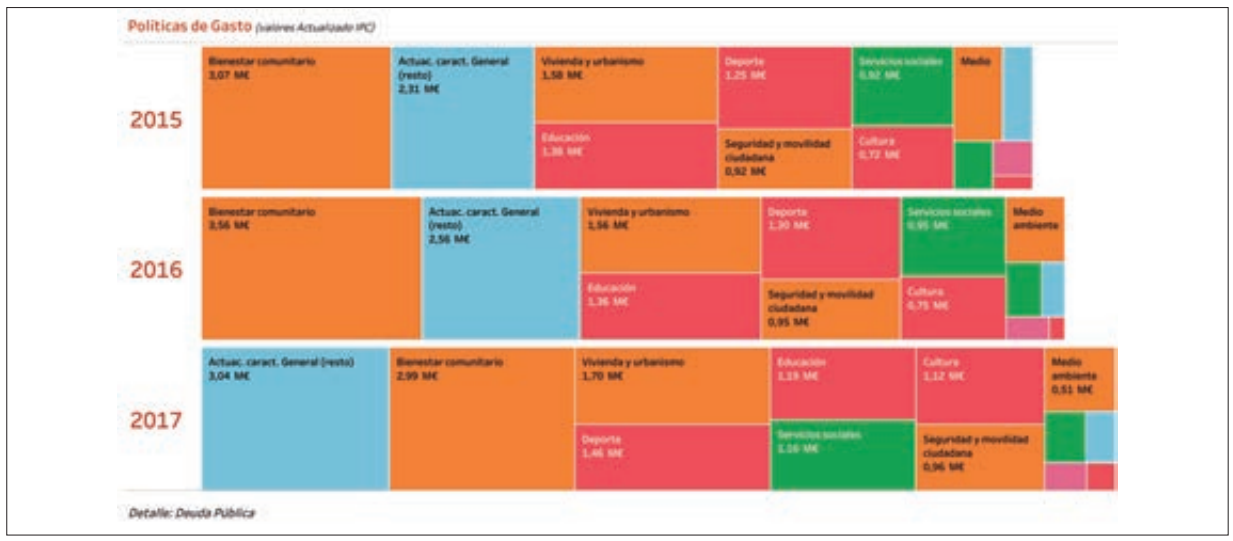

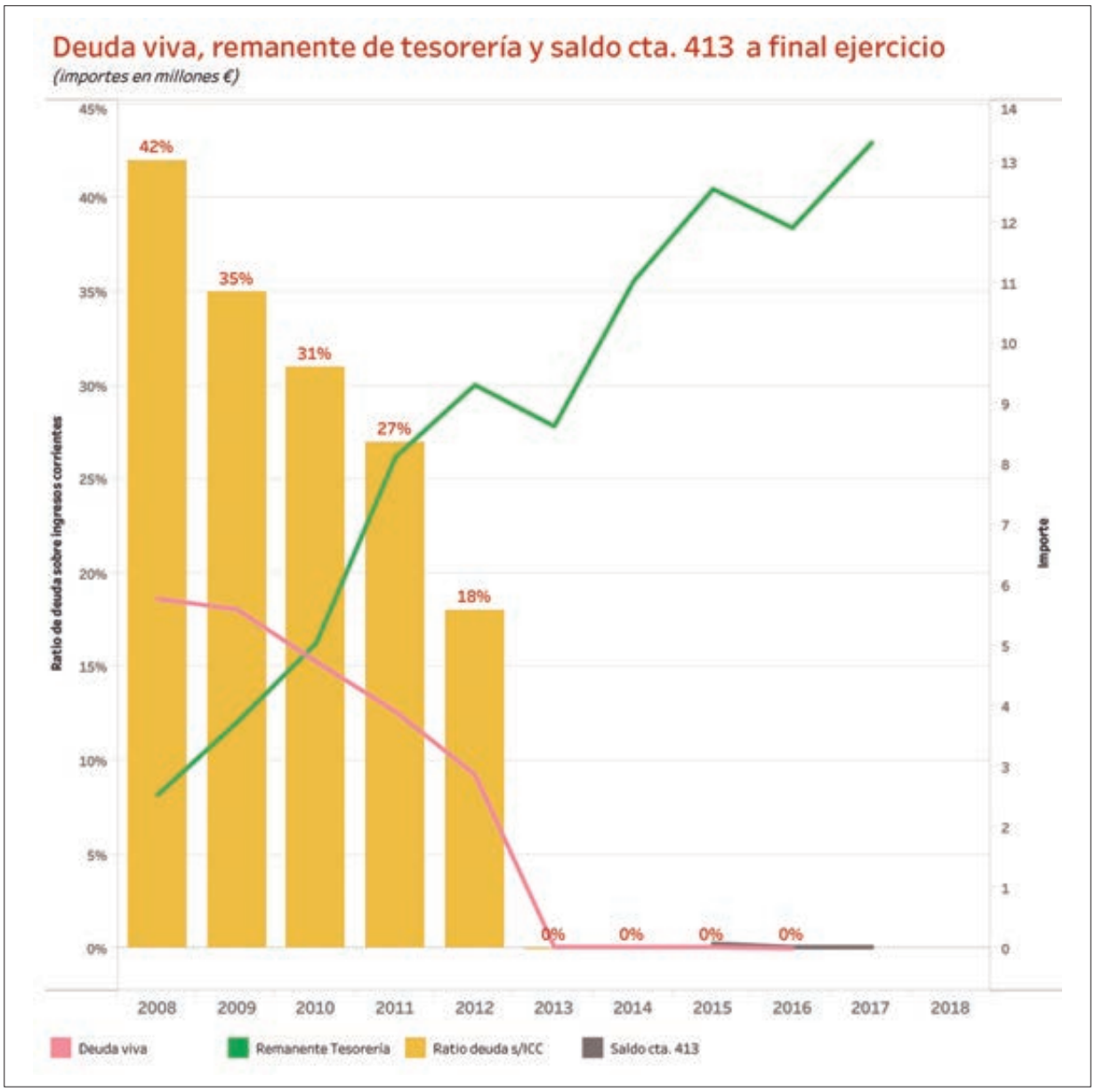

Resultados de las eleccions municipales de 2015 en Abrera

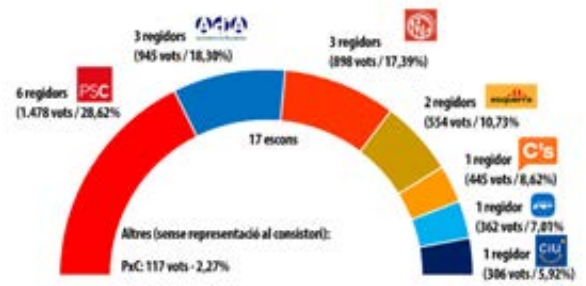

BALANÇ DE MANDAT

EL LLOBREGAT s'ha posat en contacte amb el departament de Premsa de l'equip de govern encapçalat per Jesús Naharro (PSC) en reiterades ocasions des del maig i no ha rebut cap resposta a la nostra petició per respondre l'enquesta.

ENQUESTA OPOSICIÓ

Respon Miguel Carrión, portaveu d'Alternativa d'Abrera

"El govern ha mostrat millor tarannà respecte al passat"

-Com valora la tasca del govern municipal en aquesta legislatura?

Aquest Govern ha mostrat millor tarannà respecte als dos anteriors mandats, sobretot pel que fa a actuar en la modernització de l'estructura de l'administració i en l'aposta que ha iniciat, encara que de moment insuficient, per la participació ciutadana.

-Ha implementat o aprovat l'equip de govern alguna proposta seva? Quina/es?

Certament el Govern ens ha fet molt de cas. Això és una senyal que som un partit preparat per governar.

Per exemple hem aconseguit crear un programa d'ajuts al lloguer per a joves, equiparar la edat de 60 anys per la entrada a preu reduït al CAM i la piscina d'estiu, hem millorat les ajudes a l'IBI per a famílies nombroses i hem aconseguit que les monoparentals gaudeixin de les mateixes subvencions. I també hem forçat els estudis inicials per la construcció d'un nou Poliesportiu, el trasllat de la comissaria de policia a unes instal·lacions noves, o l'estudi per construir una residencia de gent gran municipal.

-Especifiqui tres decisions o mesures encertades del govern municipal en aquesta legislatura.

La primera aproximar-se a la línia del nostre programa a l'hora de governar, com es la posada en marxa del procés participatiu pels pressupostos aquest 2018, que era una proposta prioritària per nosaltres i en la qual hem contribuït a tirar endavant des de el Grup Motor i cridant a la participació de la ciutadania.

En segon lloc la contractació de personal tècnic que ha impulsat una millora interna de l'Ajuntament, tot i que això hagi servit per deixar temps lliure a l'alcalde que ha aprofitat per fer-se fotos.

I finalment el Govern, tot i que tímidament, ha obert un portal de transparència (obligats per complir la llei), ha millorat la web de l'Ajuntament, s'ha iniciat a les xarxes socials i ha instal·lat noves cartelleres per la informació als carrers, que eren antigues reivindicacions del nostre grup.

-Quina nota posaria a l'equip de govern?

La nota la posarà la ciutadania el proper 26 de maig. Valorarà el govern i la feina feta per altres grups, perquè nosaltres hem fet molta feina i esperem una valoració positiva de la ciutadania en forma de confiança per seguir transformant Abrera des del govern municipal.

Tu empresa, tus productos, tus servicios tienen un relato

Te ayudamos a explicarlo para que todo el mundo te conozca

Evolucionamos contando historias

Somos especialistas en contenidos para medios de comunicación on/offline

Contacta con nosotros

coordinacion@bncontentfactory.com

www.bncontentfactory.com

670.794.703

BCN CONTENT FACTORY

WWW.BCNCONTENTFACTORY.COM

Enjoynalism!

SANTA COLOMA DE CERVELLÓ

CRONOLOGÍA DE 2018

Enero

Febrero

Marzo

Abril

Mayo

Junio

Capturado Litio, el lince ibérico que viajó desde Portugal hasta el Baix Llobregat, en unos campos de Santa Coloma

Julio

Agosto

Septiembre

Octubre

El centenario de la muerte de Eusebi Güell marca la 18ª Fiesta del Modernismo de la Colònia Güell

Visita de trabajo a Collbató y Santa Coloma de Cervelló del delegado de la Generalitat en Barcelona

Noviembre

El recinto fabril de la Colònia Güell languidece a la espera de un plan de rehabilitación

Diciembre

S. COLOMA DE CERVELLÓ, EN CIFRAS

Población residente:	8.082 hab
Población no residente*:	0 hab
Superficie total:	749 Ha
Superficie urbana:	184 Ha
Superficie edificada:	90 Ha.

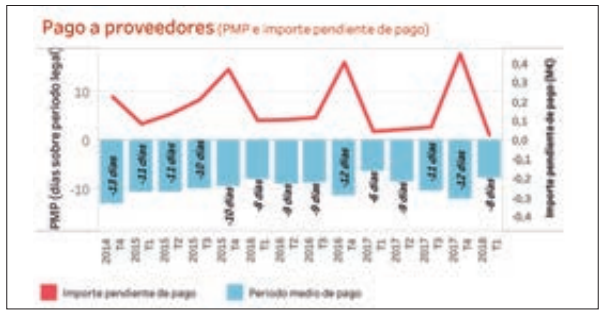

En Santa Coloma de Cervelló se ha dado en el último año una reducción significativa en cuestión de deuda y ratio de la misma. Entre 2016 y 2017 la deuda se ha deducido por 600.000 € y el ratio por 10%.

El periodo medio de pago a proveedores de encuentra actualmente en 8 días antes de la finalizacón del periodo legal, lo cual supone un empeoramiento por 4 días. En cuanto al importe pendiente de pago, se ha logrado reducir a plenitud los 400.000 € penidentes a finales de 2017.

En política de gastos el mayor cambio entre 2016 y 2017 fue un incremento de 500.000 € en la inversion en la deuda pública. En general se observa que la principal inversión del municipio se encuentra en temas de educación. Según los últimos datos el tráfico, estacionamiento de vehículos y movilidad suponen los mayores costes con 620.000 €.

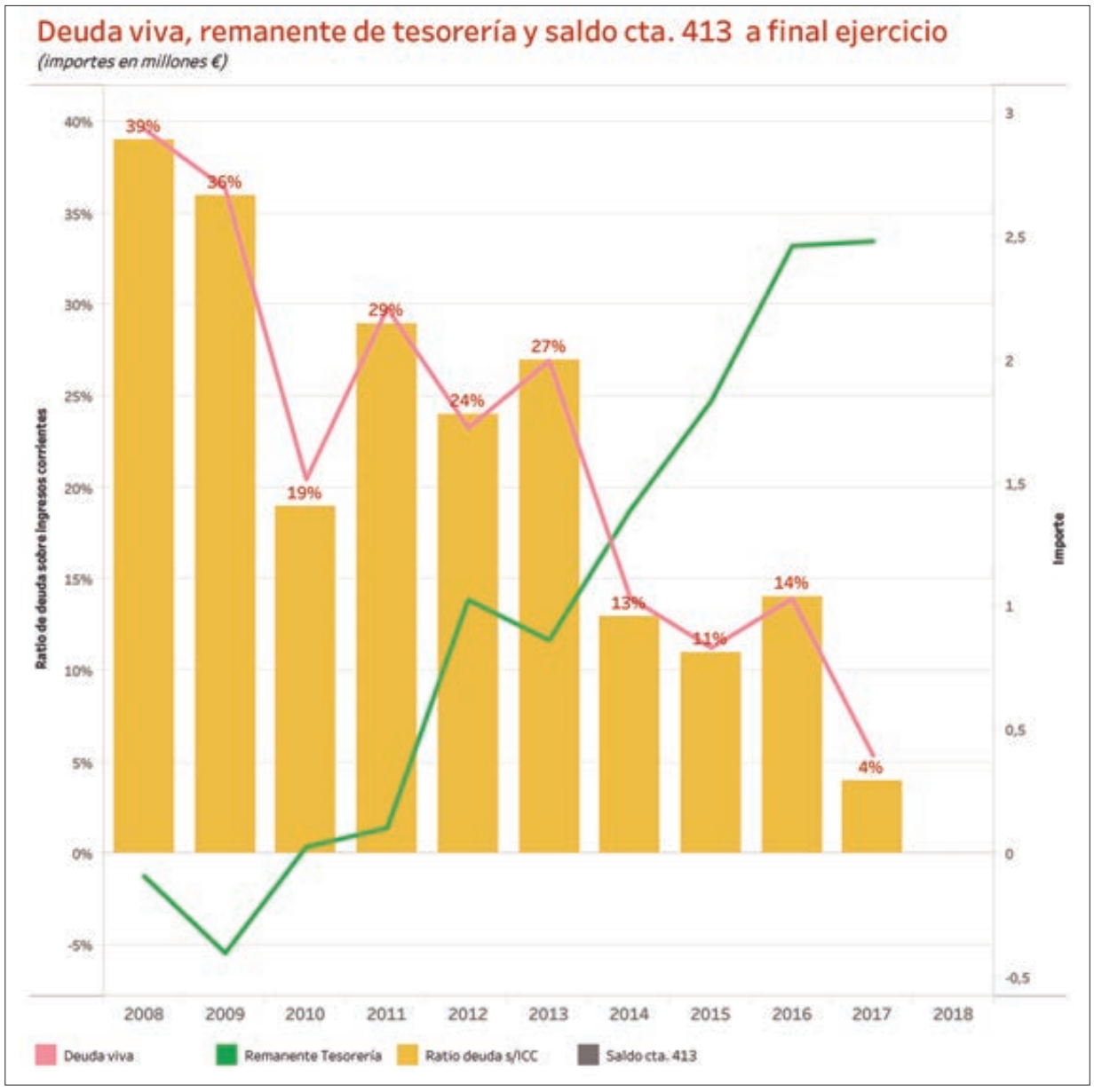

ENQUESTA OPOSICIÓ **Respon Isis Sanpera, d'Acció Ciutadana – Santa Coloma de Cervelló**

"Hi ha una actuació clientelar amb les associacions"

-Com valora la tasca del govern municipal en aquesta legislatura?

Creiem que el govern fa una tasca en que es gestiona la quotidianitat, s'intenta no crear polèmica i mantenir la pau social i per tant, no es prenen decisions que puguin ser arriscades si arribessin a la opinió pública. En aquest sentit, hi ha una actuació 'clientelar' amb les associacions, amb les que es manté una relació molt directa. Cal dir que en la majoria de regidories, hi ha feina darrera i l'equip de govern treballa, tot i que també creiem que amb una organització diferent dels llocs de treball de a l'Ajuntament, es podria disminuir aquesta càrrega. Una de les coses en que més hem insistit és en que les decisions de l'equip de govern i les negociacions amb les entitats supramunicipals es fan als despatxos, no hi ha prou transparència ni participació real dels veïns i veïnes, per exemple en temes d'urbanisme. No creuen en la intel·ligència col·lectiva, es considera que se sap el que li convé a la gent. Hi ha problemes que es nega que existeixen, com per exemple en temes de serveis socials.

Passa a la pàgina següent

Resultados de las eleccions municipales de 2015 en Santa Coloma de Cervelló

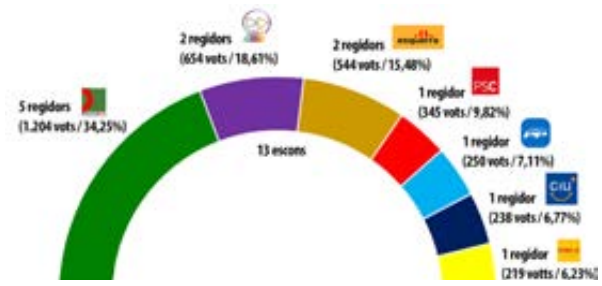

BALANÇ DE MANDAT

Respon Anna Martínez, alcaldessa (Progrés)

"Tenim un compromís amb la lluita contra la violència envers les dones"

-Quins han estat els principals projectes que s'han portat a terme durant aquesta legislatura?

Millores en el transport públic, aconseguint la tarifa plana dels municipis de la zona 2, i el compromís a doblar la freqüència de pas de la línia L76; ampliació del Parc Metropolità de Can Lluc; rehabilitació d'una fase de l'Antiga Escola Modernista de la Colònia Güell; inversions en estalvi energètic i enllumenat públic; creació de l'Oficina d'Atenció Ciutadana (OAC); millores al pavelló municipal, amb nous equipaments i un nou contracte de serveis més ampli; adquisició de la Masia de Can Roc; millores a la Biblioteca Pilarín Bayés; millores en l'Administració electrònica, en transparència i en l'accés a la informació; nova web de l'Ajuntament i l'APP de l'Ajuntament; millora de parcs urbans i jocs infantils del municipi; compromís amb la lluita contra la violència envers les dones amb l'aprovació del II Pla d'Igualtat i amb la declaració de municipi feminista; augment en les freqüències de recollides domiciliàries i a la deixalleria d'andròmines i restes vegetals; conso-

Passa a la pàgina següent

Ve de la pàgina anterior

BALANÇ DE MANDAT

lidació de la silvopastura; conveni de col·laboració per la protecció i millora del territori agroforestal de les Muntanyes del Baix; plans d'ocupació; estudi d'estalvi energètic dels edificis municipals; pla estratègic de turisme; desenvolupament del Pla Local de Joventut 2015-2018 i la seva diagnosi per el·laborar el Pla Local de Joventut 2019-2022; consolidació de Batxillerat al municipi; millores Plaça Benet Barcelona; rehabilitació del Pati de Sant Lluis; planificació del sistema de recollida i gestió de residus pels propers anys; buc d'assaig al Centre Cívic de Can Baruta; projecte per aprofitar els excedents dels menjadors escolars i destinar-los a famílies del municipi en situació de vulnerabilitat; circuit de calistènia a Centre de Recursos Juvenils de Can Carletes; arranjament del Carrer Barrau N i millores al carrer Malvhey; millores d'asfaltat i pavimentació en espais públics del municipi; iniciar la reflexió del desenvolupament urbanístic de l'entorn de la Colònia Güell conjuntament amb l'Incasòl i l'Ajuntament de Sant Boi; creació de la Taula de Patrimoni; creació de la Comissió d'habitatge; donar suport a tot el teixit associatiu del municipi.

-Hi haurà cap projecte que es porti a terme o es finalitzi en el que queda abans de les pròximes eleccions municipals?
Obres en patologies a la Masia de Can Roc (subvenció atorgada pel 2019); col·locació de plaques fotovoltaiques a l'escola de la Colònia Güell (subvenció AMB, s'està el·laborant el projecte); millora del vial de connexió entre els nuclis de Can Via i Cesalpina (subvenció atorgada pel 2019); projecte Camins d'accés al riu (en debat); horts urbans socials (s'està desenvolupant l'actuació); adequació de l'aparcament de l'Av Santa Coloma (en licitació); millores d'asfalt i seguretat vial en alguns espais del municipi; col·locació d'una caldera de biomassa.

-Què quedarà sense fer-se?
Millores i arranjament de la rotonda d'entrada al municipi (Diputació de Barcelona); rehabilitació de diferents equipaments municipals; contracte de neteja d'edificis municipals; contracte de neteja de zones verdes; connexió de Santa Coloma de Cervelló i Sant Vicenç mitjançant un camí per a vianants i bicicletes (Diputació de Barcelona); accions per millorar l'eficiència energètica en base a l'estudi realitzat com ja s'han anat fent els darrers anys.

-Repeteix com a candidata?
Sí.

Ve de la pàgina anterior

ENQUESTA OPOSICIÓ

Tot i que al govern hi ha grups independentistes, davant de la situació de repressió per part de l'estat espanyol i la crida a la construcció d'una república catalana, han decidit no mostrar-se gaire oberts a parlar sobre el tema. El nostre grup ha proposat que es fes una feina en equip sobre temes bàsics per arribar a consensos i no ha estat possible. En molts casos es disfressa la manca de voluntat política dient que fer allò és impossible o molt complex, mai es dirà directament que no es vol fer una cosa.

-Ha implementat o aprovat l'equip de govern alguna proposta seva? Quina/es?
Directament no s'ha implementat res que haguem proposat, hi ha algunes propostes que hem fet i que ja es volien fer, per tant coses en les quals hem coincidit.

-Especifiqui tres decisions o mesures encertades del govern municipal en aquesta legislatura.
Projecte d'horts socials (no estan construïts).
El consell d'infants.
Moció sobre la decisió judicial del cas 'La manada'

-Quina nota posaria a l'equip de govern?
Un 4.5/5.

CERVELLÓ

© Arxiu Montserrat Tarradellas i Macià

CRONOLOGÍA DE 2018

Enero

Febrero

Cervelló inaugura su primer tanatorio

Marzo

Abril

Mayo

El alcalde de Cervelló se desmarca de la estrategia del PSC y rotula las señales de tráfico en castellano y catalán

Junio

Primera edición del Festival de Cine de Naturaleza

Julio

Agosto

Septiembre

Octubre

Noviembre

Diciembre

CERVELLÓ, EN CIFRAS

Población residente:	8.909 hab
Población no residente*:	0 hab
Superficie total:	2.421 Ha
Superficie urbana:	544 Ha
Superficie edificada:	272 Ha.

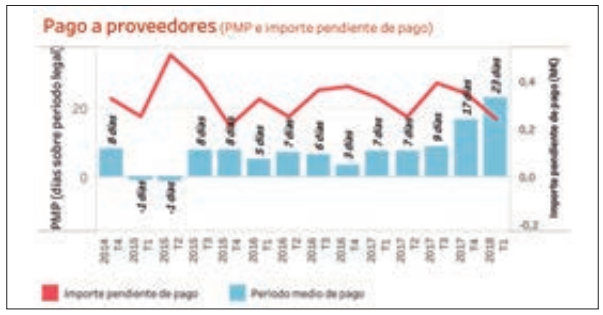

En cuestiones de deuda viva en Cervelló se registra una reducción constante desde el año 2013. A día de hoy se encuentran con un importe total de 2,2 millones € y un ratio de deuda del 24%, esto presupone la mitad de importe registrado en 2013.

El periodo medio del pago a proveedores se encuentra en la actualidad en los 23 días por encima del periodo legal. Esto supone un aumento de 6 días comparado al último trimestre de 2017. Por otra parte, el importe pendiente de pago se ha reducido por 100.000 € en este último trimestre.

Según los últimos datos obtenidos la principal inversión en el municipio es en bienestar comunitario con un total de 1,72 millones €. Así también se observa que el abastecimiento domiciliario de agua potable supone el mayor gasto en el municipio con 1,38 millones €.

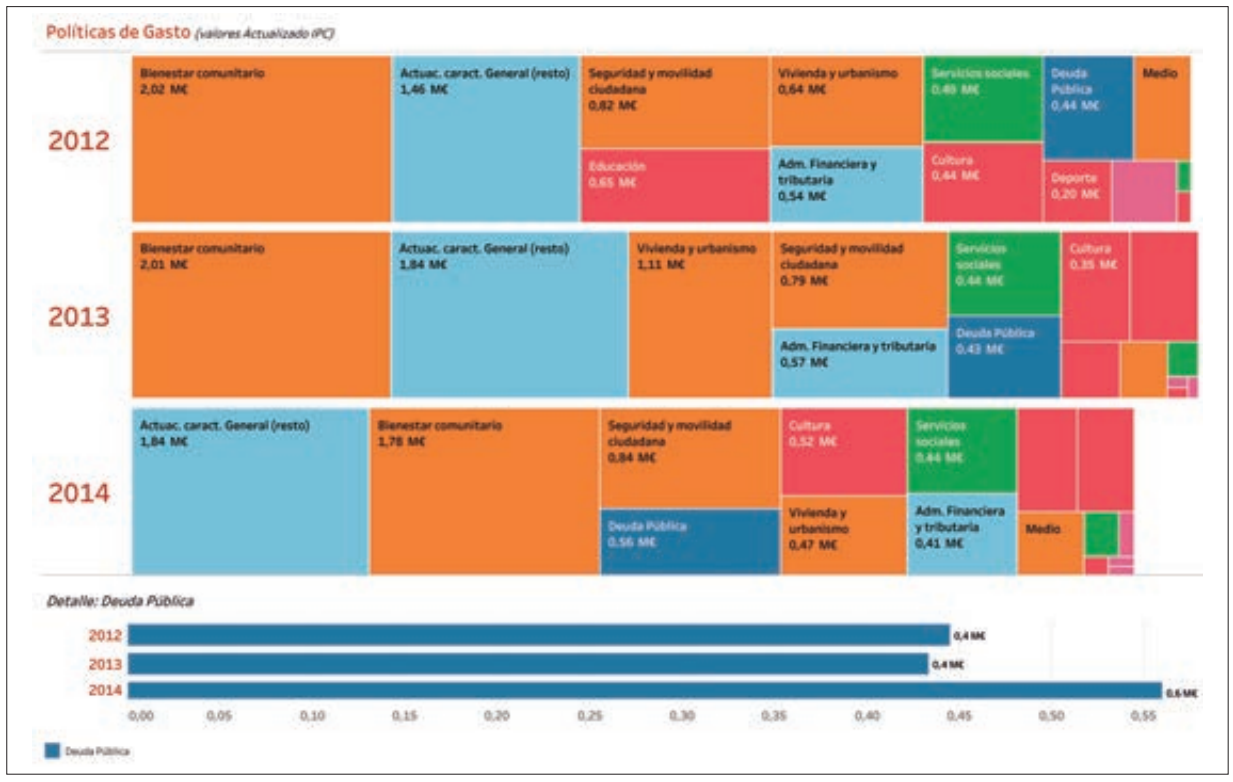

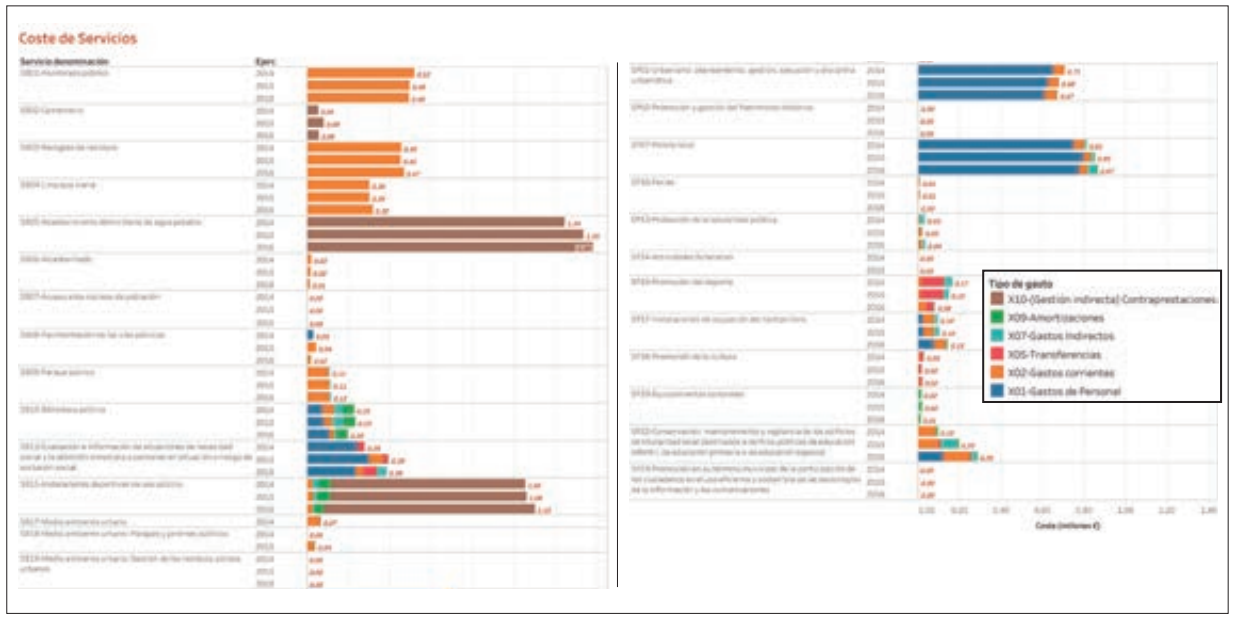

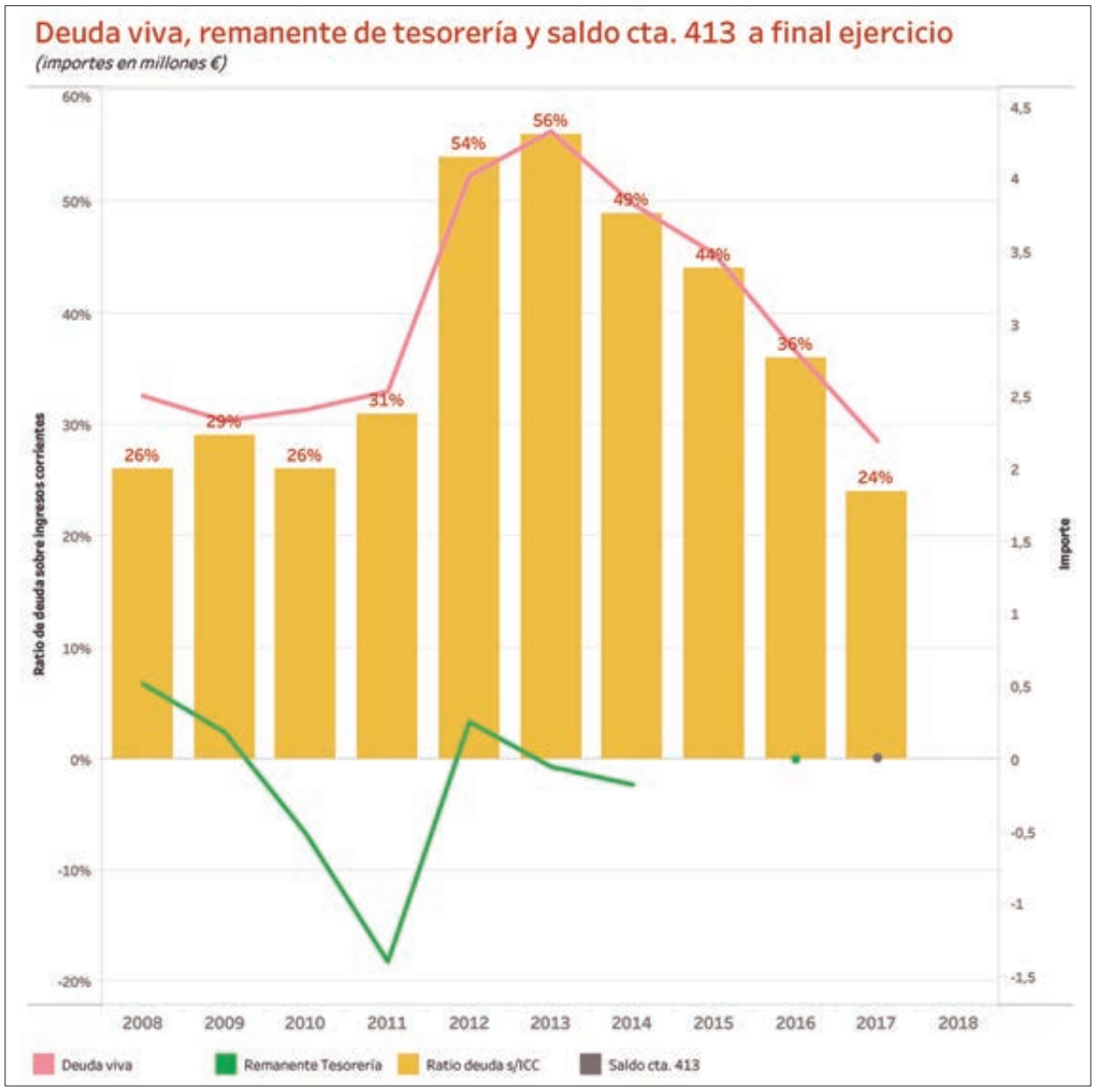

ENQUESTA OPOSICIÓ **Respon Josep-Ramon Mut, portaveu d'ERC**

"El govern ha fet una tasca discreta que ha continuat amb la inèrcia que hi havia"

-Com valora la tasca del govern municipal en aquesta legislatura?
Ha estat una tasca discreta que ha continuat amb la inèrcia que hi havia, no aportant res de nou destacable, i molt menys el canvi que tant s'esperava.

Ha implementat o aprovat l'equip de govern alguna proposta seva? Quina/es?
Cap ni una. Propostes com l'obertura de la piscina durant l'onada de calor de l'agost passat, van ser refusades.

-Especifiqui tres decisions o mesures encertades del govern municipal en aquesta legislatura.
1.- Organització de la Cursa Pota-Roja

2.- Organització del Festival de Natura de Cervelló
3.- Organització d la castanyada i passadís del terror

-Quina nota posaria a l'equip de govern?
Suspens.

Resultados de las eleccions municipales de 2015 en Cervelló

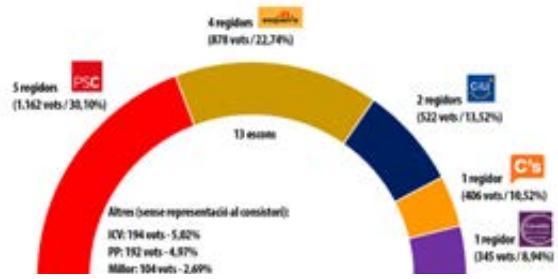

BALANÇ DE MANDAT

Respon José Ignacio Aparicio, alcalde de Cervelló

"Estic molt content amb la feina dels companys de l'Ajuntament: tenim un bon equip"

-Quins han estat els principals projectes que s'han portat a terme durant aquesta legislatura?
Aquest mandat ha estat molt intents perquè s'ha estructurat l'Ajuntament a través de comissions i projectes que ens ha permès fer moltes coses i desencallar unes altres que portaven molt de temps en via morta.

Alguns dels projectes finalitzats són el pont de la resclosa sobre la riera de Cervelló, la connexió entre els diferents mòduls de l'Escola Bressol, les millores al parc de la Timba que han permès incorporar aquest parc a la xarxa de parcs metropolitans, s'ha posat el terra nou a la pista semi-descoberta del poliesportiu, que era impracticable, s'ha fet un tanatori, s'ha posat llum ornamental al conjunt de l'església de Santa Maria, s'ha millorat la pavimentació i el mobiliari urbà de la rambla Josep Tarradellas, hem pogut obrir el parc de Can Castany després de desplaçar unes línies elèctriques que impedien el seu ús, hem fet el primer pipicà del municipi, s'ha recepcionat el parc empresarial de Cervelló, s'ha renovat tota la senyalització horitzontal i vertical de les urbanitzacions del nord del poble, s'han signat convenis

Passa a la pàgina següent

Ve de la pàgina anterior

BALANÇ DE MANDAT

amb diferents universitats, algun dels quals ens permet fer excavacions arqueològiques al castell, s'ha fet l'ampliació del pati de l'institut, s'ha creat una brigada forestal per desbrossar vials i parcel·les i hem obert franges de protecció contra incendis a gairebé totes les urbanitzacions, s'ha creat el Festival de Cinema de Natura de Cervelló, s'han posat noves marquesines de bus amb les seves corresponents plataformes al nucli urbà, s'ha aprovat el Pla Educatiu de Cervelló, i el de Joventut, i el de la Dona, s'ha aprovat també el reglament del Casal de la Gent Gran, s'ha promogut l'edició de llibres relacionats amb Cervelló i la seva història, s'ha posat en marxa el Consell dels Infants, els patis oberts a les escoles, s'han renovat totes les màquines de fitness del poliesportiu, hem acollit el campionat de. Catalunya de Cross fit i s'ha signat un conveni amb la Federació Catalana de Futbol Sala perquè la selecció catalana entreni a Cervelló, s'han recuperat festes com els Tres Tombs o l'Aplec de Sant Ponç. S'ha fet una nova web, les revistes d'informació municipal surten amb una periodicitat que abans no teníem i s'ha posat el primer panell electrònic d'informació. S'han fet millores importants a la biblioteca, l'Ateneu i els centres educatius, que haurien de ser intervencions normals, però feia tants anys que no es feien...

Hem eliminat dos dels tres punts negres que ens va determinar el Servei Català de trànsit a través d'un estudi conveniat el 2015, concretament davant de Ceraqua i el carrer Malvasia. Al tercer punt, la rotonda d'entrada a Granja Garcia s'està actuant actualment. Igual que s'ha millorat la seguretat per als vianants amb diferents passos de vianants i proteccions a la rotonda d'entrada a Can Guitart.

S'ha guanyat la zona d'entrada al poble com a residencial i no industrial, cosa que ha permès obtenir els terrenys per a la construcció de l'edifici de l'institut i una possible futura ampliació de l'Escola Nova.

S'han fet millores a la deixalleria per complir tota la normativa.

S'ha baixat el deute viu de forma considerable i cada any baixem el tipus impositiu de l'IBI.

S'han fet plantades d'arbres a les escoles i a alguns carrers on tots els arbres estaven morts...

S'han posat en marxa curses de muntanya com la Pota Roja o la Cervelló nit trail. I ara disposem d'un punt d'atenció al consumidor, OMIC.

-Hi haurà cap projecte que es porti a terme o es finalitzi en el que queda abans de les pròximes eleccions municipals?

Tenim molts projectes en marxa. El final de mandat no és una data límit per a molts projectes. Hem planificat mirant el Cervelló del futur i, per tant, algunes coses de les que s'estan posant en marxa no estaran finalitzades abans de maig de 2019, però sí avançades i encarrilades. Així, aquest mes de novembre s'iniciarà l'ambiciós projecte de Camins escolars, que suposaran gairebé 30 actuacions al nucli urbà per eliminar barreres arquitectòniques, garantir la seguretat a través de passos de vianants visibles, senyalitzats i elevats, ampliació de voreres i encreuaments, el marcatge d'un carril bici compartit amb aparcaments per aquests vehicles, etc.

Al camp municipal d'esports tenim ja el projecte d'una marquesina a la zona de grades i estem estudiant la possibilitat de canviar la gespa entre el 2019 i el 2020.

També està a punt de començar la reordenació de la zona esportiva, que suposarà la creació d'un skate parc, una zona d'esbarjo per a joves i una pista d'Street work out, de forma que el que és ara un equipament tancat es convertirà en un parc esportiu obert a entitats i a la ciutadania. També s'ha guanyat i adequat espais per a noves entitats com el karate i el tennis taula. S'està treballant el projecte per a un nou equipament de petanca, amb espai propi, més pistes i més accessibles. S'ha contractat una empresa que en breu començarà amb l'estudi i eliminació de les goteres de les pistes esportives, a més d'augmentar la il·luminació i pintar tota l'estructura metàl·lica.

Es farà la senyalització vertical i horitzontal de les urbanitzacions del sud, a més de fer una campanya d'asfalt en calent per a aquesta zona.

S'han començat petits plans de millora a diferents espais com el carrer Joaquim Mensa, la plaça de la Biblioteca, les escales de la Costa de la Perdiu per accedir a Corbera, renovació d'algun semàfor...

S'està elaborant un catàleg de masies que permetrà ampliar els seus usos i per tant recuperar aquest patrimoni alhora que es crea activitat econòmica i llocs de treball. També estem en procés de passar d'industrial a residencial una zona al costat de l'Escola Santa Maria que ens permetrà recuperar l'antiga fàbrica de paper per al municipi, un espai que pot suposar un important equipament cultura i educatiu per al futur.S'està en procés de licitar l'enllumenat per canviar a leds tot el municipi.S'han aprovat els projectes per fer els col·lectors tan necessaris per les Rovires, Can Paulet i Puigmontamany, després d'anys d'abocaments al medi natural.

Treballem amb l'horitzó de recepcionar algunes urbanitzacions abans d'acabar el mandat i les que queden solucionar-lo al llarg dels propers 4 anys, de forma que en poc temps haurem aconseguit que tot Cervelló sigui una unitat sense espais recepcionats i sense recepcionar.

S'està treballant en aquests moment en el Pla director del castell, l'església de Santa Maria i el seu entorn. Això marcarà i ordenarà el futur de les actuacions d'aquest patrimoni medieval tan important per a Cervelló i Catalunya.

En breu es posarà en marxa la recollida d'olis a tot el municipi, i s'estan a punt d'aprovar les ordenances del civisme i la convivència i les de bars i terrasses, per tal de regular aquests espais i aconseguir una millor distribució de les voreres del carrer Major.

És un repte compartit, però a partir de gener, Cervelló serà també primera corona de l›Àrea Metropolitana. I s›està treballant en un projecte de bus a la demanda, del qual esperem poder fer proves al llarg del primer semestre de 2019. Aquestes millores juntament amb la projecció de parcs & ride faran que el transport públic sigui una veritable alternativa al vehicle privat.

-Què quedarà sense fer-se?

De les coses que teníem programades hi ha una cosa en particular que no podrem començar abans de les eleccions, tot i que tenim tots els estudis i els projectes treballats. No s'ha pogut fer per la manca d'un permís, cosa que estem a punt de solucionar a través d'un canvi de planejament. És la rambla verda que baixarà des de l'Ateneu i la Biblioteca cap a la riera, la travessarà amb un pont penjant de 45 metres i ens portarà al que serà el gran parc de Cervelló, amb accessos al camp de futbol, a l'escola Santa Maria i la Paperera, i cap al castell i les penyes del Rector... I que serà un punt d'entrada principal a la futura anella verda i al futur pla de recuperació de la riera de Cervelló.

-Repeteix l'alcalde com a candidat?

Tenim un bon equip, estic molt content amb el treball dels companys de l'Ajuntament que estan treballant de valent i volem continuar mirant el futur de Cervelló amb il·lusió i esperança. Hi ha tantes coses a fer que aquest viatge que hem iniciat aquests anys cap a una administració moderna i transparent, cap a un poble amb bons serveis i amb els mateixos drets al nucli urbà i les urbanitzacions, no el volem deixar a mitges.Estem al servei de Cervelló i m'agradaria, com alcalde, ser un més dels que fan avançar aquest municipi cap a l'horitzó que tots i totes somniem.

SANT ESTEVE SESROVIRES

CRONOLOGÍA DE 2018

Enero

Febrero
El PSC y Entesa rompen con ERC en Sant Esteve Sesrovires
El PDeCAT entra en el gobierno local del PSC tras la salida de ERC

Marzo
Locos x Sanes entra en el gobierno municipal de Sant Esteve

Abril

Mayo

Junio
Diego Torres, exsocio de Urdangarin, cumplirá la condena de cinco años y ocho meses por el caso Nóos en la prisión de Brians II

Julio
Junqueras, Romeva, Cuixart y Sànchez hacen una parada intermedia en Brians II

Agosto

Septiembre
Rosalía, nominada a cinco Grammy latinos

Los sindicatos alertan que las agresiones han aumentado un 35% en el último año en Brians

Octubre

Noviembre
Martorell y Sant Esteve se disputan los impuestos que paga Seat
Rosalía conquista Las Vegas y se lleva dos Grammy Latinos por 'Malamente'

Diciembre

S. ESTEVE SESROVIRES, EN CIFRAS

Población residente:	7.670 hab
Población no residente*:	0 hab
Superficie total:	1.847 Ha
Superficie urbana:	629 Ha
Superficie edificada:	393 Ha.

Desde el año 2013, tras una subida alarmante en la deuda viva, Sant Esteve de Sesrovires ha logrado disminuir su deuda de 17,2 millones € a 11,9 millones €. El ratio de deuda por su parte ha bajado de 149% a 93% en 2017.

En cuanto al pago a proveedores el periodo medio actualmente es de 7 días y lleva en tendéncia de disminuir desde 2015. El importe pendiente de pago se ha podido reducir a 300.000 €.

En 2017 el presupueso general de St. Esteve era de al rededor de 17 millones €, más de 6 millones € más que el año anterior. Por lo general el mayor cambio en la política de gastos se aprecia en respecto al binestar comunitario, al que son destinados 5,23 millones € en vez de los 1,18 millones € del año anterior. Las instalaciones de uso público suponen el principal gasto con 1.08 millones €.

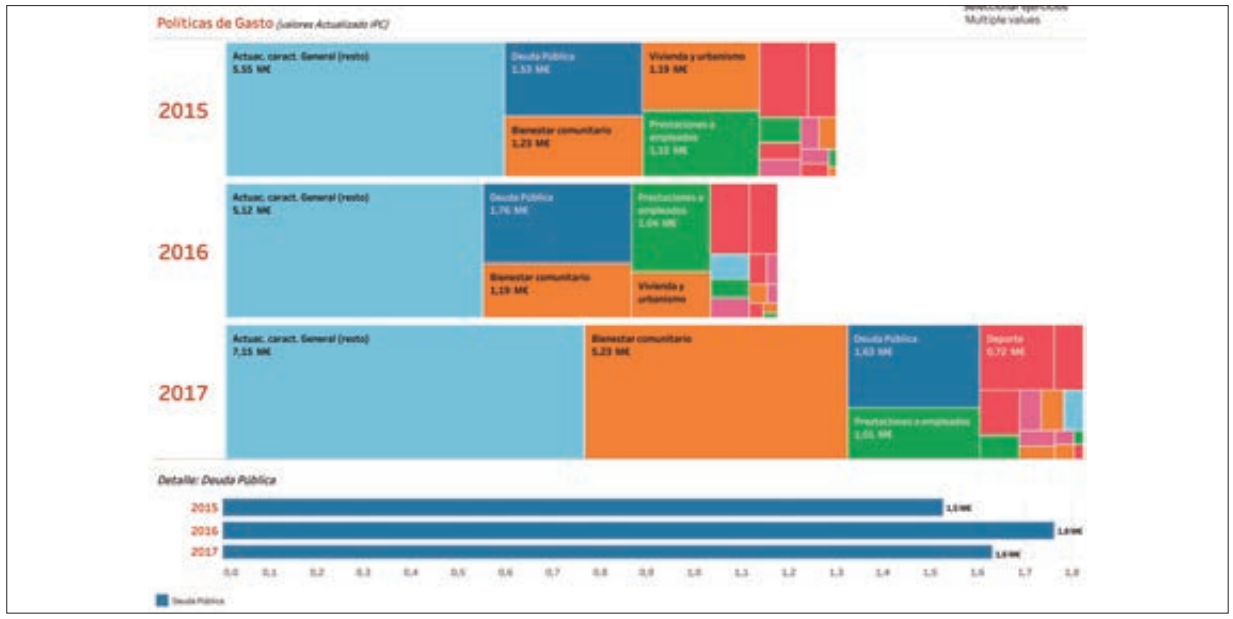

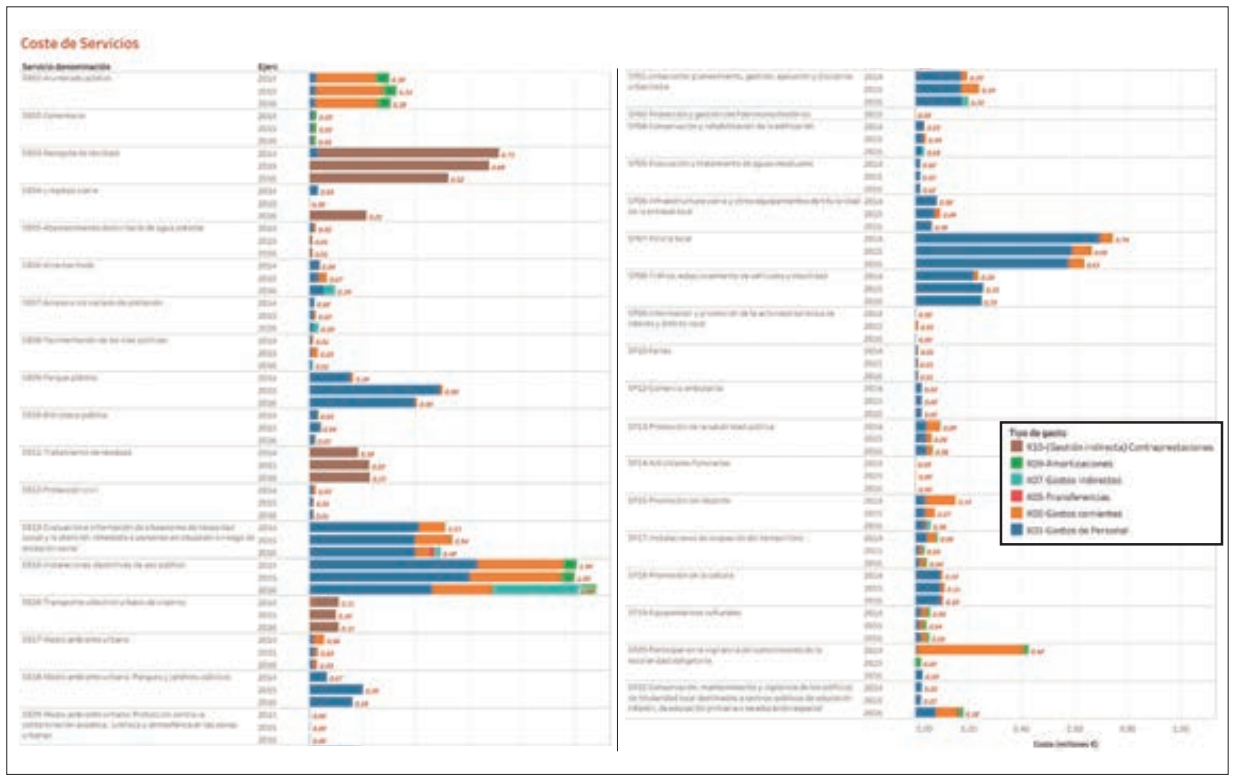

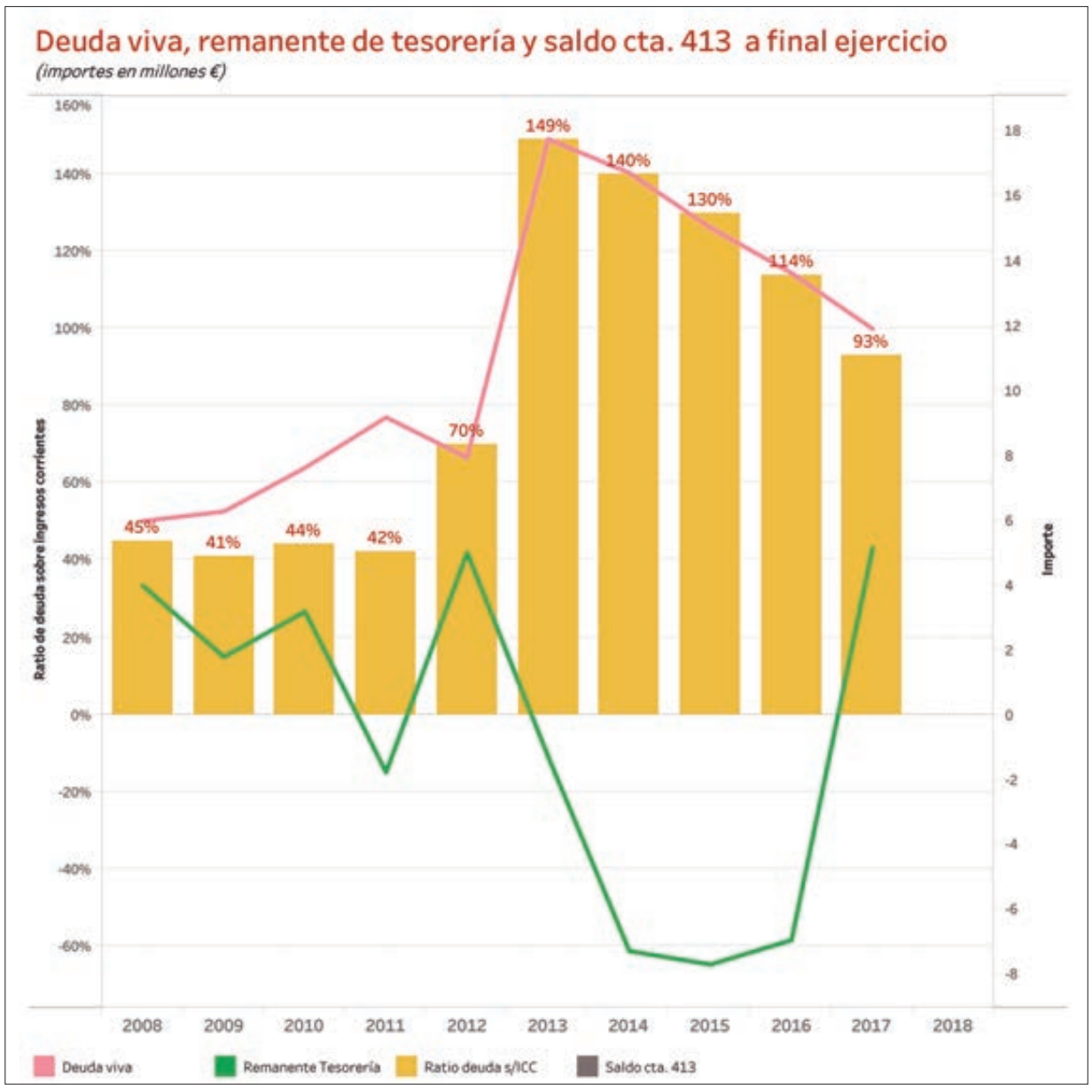

ENQUESTA OPOSICIÓ Respon CARME RALLO, portaveu d'ERC

"No sols no escolten les nostres propostes sinó que també ens neguen informació"

-Com valora la tasca del govern municipal en aquesta legislatura?

Considerant que Esquerra Republicana vam tenir l'alcaldia fins l'octubre de 2017 i que vam formar part de l'equip de govern fins el febrer de 2018, moment en que el PSC i Iniciativa ens van apartar del govern municipal per a fer un nou pacte amb un grup local i el PdeCAT, valorem positivament el canvi que vàrem fer a Sant Esteve Sesrovires mentre érem a govern. Un canvi molt necessari per a la situació econòmica en que ens vam trobar Sant Esteve Sesrovires, amb més de 30 milions de deute, entre els quals destacar els deutes amb el Govern Central, Generalitat, Diputació i entitats bancàries; amb 1,5M€ de factures impagades; amb les comptes

tutelades; amb polígons industrials no legalitzats; amb múltiples contenciosos; amb molts serveis sense contracte o amb contractes caducats... amb un descontrol i una disbauxa important.

En dos anys i mig hem aconseguit reduir el deté en mes de 5 milions d'euros, resoldre la situació amb la Generalitat, Diputació i Govern Central, alliberar la

Passa a la pàgina següent

Resultados de las eleccions municipales de 2015 en Sant Esteve Sesrovires

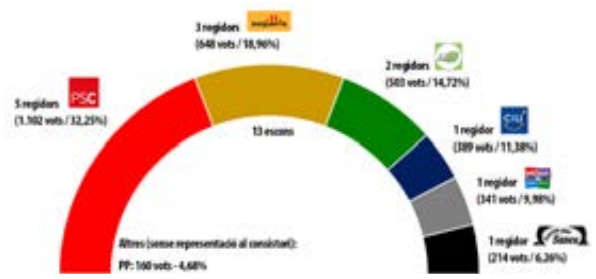

BALANÇ DE MANDAT

Respon Enric Carbonell, alcalde (PSC)

"Llàstima que en el període d'ERC no s'hagi insistit en un compromís amb el Govern"

-Quins han estat els principals projectes que s'han portat a terme durant aquesta legislatura?

Aquest mandat ha estat marcat per la successió de pactes de govern, fins a tres, quan encara estem a nou mesos de les eleccions del 2019. Per tant, cap partit dels que van concórrer a les eleccions del 2015 hem pogut implementar el programa de govern que proposàvem.

Malgrat això, tots els grups municipals hem acceptat com a comú l'objectiu d'assolir un pla d'ajust que ens ha permès finançar el deute a proveïdors amb un préstec a un tipus d'interès pràcticament zero (0,2%), que ens permetrà anar-lo tornant sense patir càrrega financera. Això ens obre la possibilitat d'utilitzar recursos propis perquè al llarg dels propers anys, executem un pla programat de re urbanització i millora dels diferents nuclis del

Passa a la pàgina següent

Ve de la pàgina anterior

BALANÇ DE MANDAT

municipi.

-Hi haurà cap projecte que es porti a terme o es finalitzi en el que queda abans de les pròximes eleccions municipals?

La prioritat és recuperar serveis perduts en aquests anys de crisi i preparar un projecte de millora de les nostres infraestructures i equipaments que pugui executar-se al llarg dels propers deu anys, i que prioritzi les àrees més degradades. Aquesta tasca requereix d'un treball tècnic previ que estem contractant, i del que n'ha de resultar el pressupost d'inversió dels pròxims anys.

És evident que en els propers mesos es faran actuacions puntuals i urgents, però l'important és una programació a llarg termini d'inversions orientades a regenerar la nostra trama urbana i a corregir la presència d'elements que impedeixen una mobilitat adequada.

-Què quedarà sense fer-se?

Penso que és una llàstima que en el període de govern d'ERC no s'hagi insistit més en trobar el compromís de Generalitat o Diputació per trobar finançament per acabar l'edifici Fòrum. Sempre he pensat que tenim arguments per defensar el compromís d'aquestes administracions per acabar un equipament que ens aportarà moltes solucions i que un cop acabat canviarà la percepció negativa que tenen avui molts conciutadans.

A banda d'això, hem seguit treballant per mantenir el compromís de la Generalitat d'executar les inversions previstes per completar l'equipament de l'Institut Montserrat Colomer i la construcció del nou ambulatori, que hem de veure acabats en el proper mandat.

-Repeteix com a candidat?

El meu exercici com alcalde, ho és com a representant del PSC, que ve organitzant en els últims anys convocatòries de primàries. Jo ja tinc decidit presentar-me a aquesta convocatòria en el moment en que es produeixi, i per tant caldrà estar atents a aquest procés.

Ve de la pàgina anterior

ENQUESTA OPOSICIÓ

situació de l'IAE pendent amb l'ajuntament de Martorell, alliberar la Residència de la Gent Gran de la empresa que incomplia els acords, fer un Pla d'Ajust transparent i real per aconseguir transformar el deute amb l'estat espanyol en un crèdit bancari estalviant més de 300.000 euros anuals en interessos, signar un acord amb l'ACA per a fer la depuradora de Can Noguera, millorar la situació contractual de l'ajuntament pel que fa als serveis, etc.....

Malauradament, el PSC i ICV ens vàrem fer fora de govern perquè érem un destorb i ara, tornen a fer de les seves, amb una pèssima gestió i volent dur a terme un Pla Urbanístic que tenen aturat des del 2010 i que podria convertir el nostre poble de 7500 habitants en una ciutat de 20.000, si es porten a terme totes les requalificacions que ells desitjarien fer.

-Ha implementat o aprovat l'equip de govern alguna proposta seva? Quina/es?

Evidentment que moltes mentre érem a l'alcaldia i a govern. Ara, som a l'oposició i no sols no escolten les nostres propostes, sinó que ens neguen les informacions que demanem amb múltiples excuses que no tenen raó de ser. Una part de la feina de l'oposició és preguntar què fa el Govern, i saber perquè ho fa, i aquest Govern actual ho amaga tot. Si no responen a l'oposició i amaguen informació, què no amagaran a la resta de ciutadans que no estan tant al dia de la gestió municipal com nosaltres. Quan ens van fer fora de govern el passat febrer teníem sol·licitats a la Diputació importants estudis que havien de portar a una millora en els serveis que dona l'ajuntament, com el de viabilitat del Complex Municipal, o el de l'organització de Recursos Humans del Consistori. Doncs be, passat mes de mig any aquests estudis no apareixen, ens neguen la seva finalització, amagant-los perquè posen de manifest la pèssima gestió de l'alcalde Carbonell des de fa mes de 10 anys.

-Especifiqui tres decisions o mesures encertades del govern municipal en aquesta legislatura.

Nosaltres vam dur a terme el Pla d'ajust presentat al Ministerio el juliol de 2017. Un Pla resultat de les mesures de contenció i austeritat establertes des de juny del 2015, que ara està actiu i què ens permetrà estalviar més de 300.000 € anualment d'interessos (que abans estàvem obligats a pagar), i a alliberar el cobrament de la PIE, que és el que l'Estat ha de tornar als ajuntaments pels impostos que es cobren a tots els veïns.

Ara bé, hi ha d'altres, com resoldre la situació de conflicte que hi havia a la Residència de Can Serra amb l'empresa concessionària, o la depuradora de Can Noguera acabant amb els abocaments il·legals a torrent i solucionant les males olors que patien els veïns; o la rehabilitació de l'edifici de les Escoles Velles que estava abandonat i sense cap cura per dedicar-lo al jovent del municipi o la legalització del Polígon Sesrovires que portarà a la solució dels greus problemes que s'arrosseguen des de feia més de vint anys.

En dos anys i mig s'ha fet molta feina, alguna poc visible, però molt necessària per ordenar el desgavell en el que esta immers l'ajuntament de Sant Esteve Sesrovires.

-Quina nota posaria a l'equip de govern?

Sens dubte l'actual equip de govern actual no aconsegueix aprovar. Nomes s'aprofita de tot allò que es va posar en marxa quan Esquerra estava a l'alcaldia. I actualment, tornen a malbaratar els diners dels contribuents, com han fet sempre. Només cal veure la notícia que vostès mateixos van publicar. Som el poble amb el major deute per càpita del Baix Llobregat, amb 1560€ de deute per habitant. Molt lluny del segon que nomes en te 600€ per habitant. I això que a l'estudi que vostès han publicat ha oblidat el préstec que la Societat Municipal està pagant per la construcció de la Residència de la Gent Gran, en un lloc on mai s'havia d'haver fet, allunyada del poble i amb un cost de 14 milions d'euros, totalment fora de l'abast d'un poble petit com el nostre. La realitat es que el deute real per habitant és prop dels 2600€.

El PSC va ser un irresponsable fent fora del Govern a ERC. Nosaltres treballàvem pel municipi, amb un equip preparat i format. Escoltàvem als tècnics de l'Ajuntament, que són els que realment saben quins problemes hi ha al poble, i com resoldre'ls, i aquest tàndem, polític i tècnic, començava a resoldre el desgavell d'aquest consistori. Però ... qui està acostumat al desordre no vol ordre, i així ens va ara, que tornem als temps d'abans, endeutant-nos, fent promeses irresponsables, i preparant una ciutat que arribi als 20.000 habitants. ERC estem totalment en contra d'aquesta manera de fer del PSC.

Ràdio Sant Esteve
Sintonitzeu 88.0 FM
Producte FRESC
Parc Agrari del Baix Llobregat
Càritas Catalunya

TORRELLES DE LLOBREGAT

CRONOLOGÍA DE 2018

Enero

Febrero
Torrelles recupera el barco de 'Piolín' en su bajada de carretones

Marzo

Abril

Mayo

Junio
Torrelles recupera su memoria a través de un vídeo con los recuerdos de 33 vecinos

Julio

Agosto

Septiembre
Torrelles acoge la IV Trobada de Campaners

Octubre
Torrelles inaugura una exposición para prevenir la drogodependencia

Noviembre

Diciembre

TORRELLES DE LLOBREGAT, EN CIFRAS

Población residente:	5.950 hab
Población no residente*:	0 hab
Superficie total:	1.369 Ha
Superficie urbana:	264 Ha
Superficie edificada:	176 Ha.

En Torrelles durante los últimos años se ha observado una clara reducción del importe de la deuda viva, el cual en la actualidad se encuentra en 500.000 €, comparado a los 1,4 millones € que se registraban en el 2012. El ratio de la deuda tambien ha bajado de 30% a 8% en los últimos 6 años.

En cuanto al periodo medio de pago a proveedores se registran resultados muy positivos con un pagos 6 días antes de la finalización del periodo legal. Además el importe pendiente de pago se ha logrado reducir a 100.000 €, según los últimos datos disponibles.

En los gráficos de la política de gastos se observa que entre 2016 y 2017 se ha reducido por 100.000 € la inversión en deporte, además de una reducción de 80.000 € en asuntos relacionados con la deuda pública.

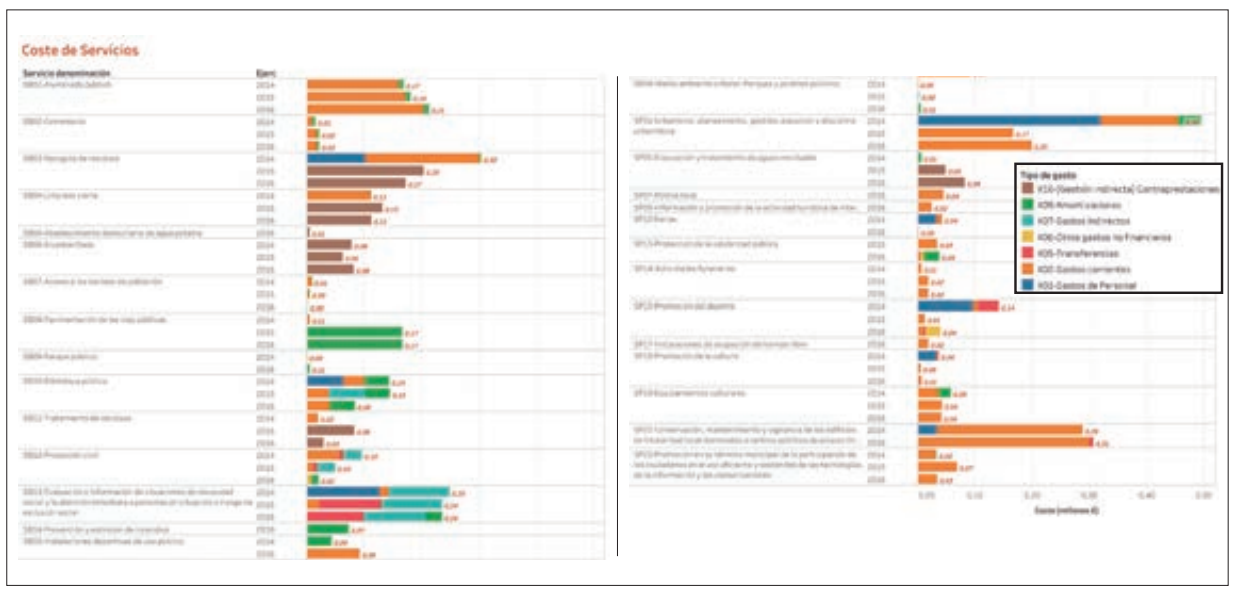

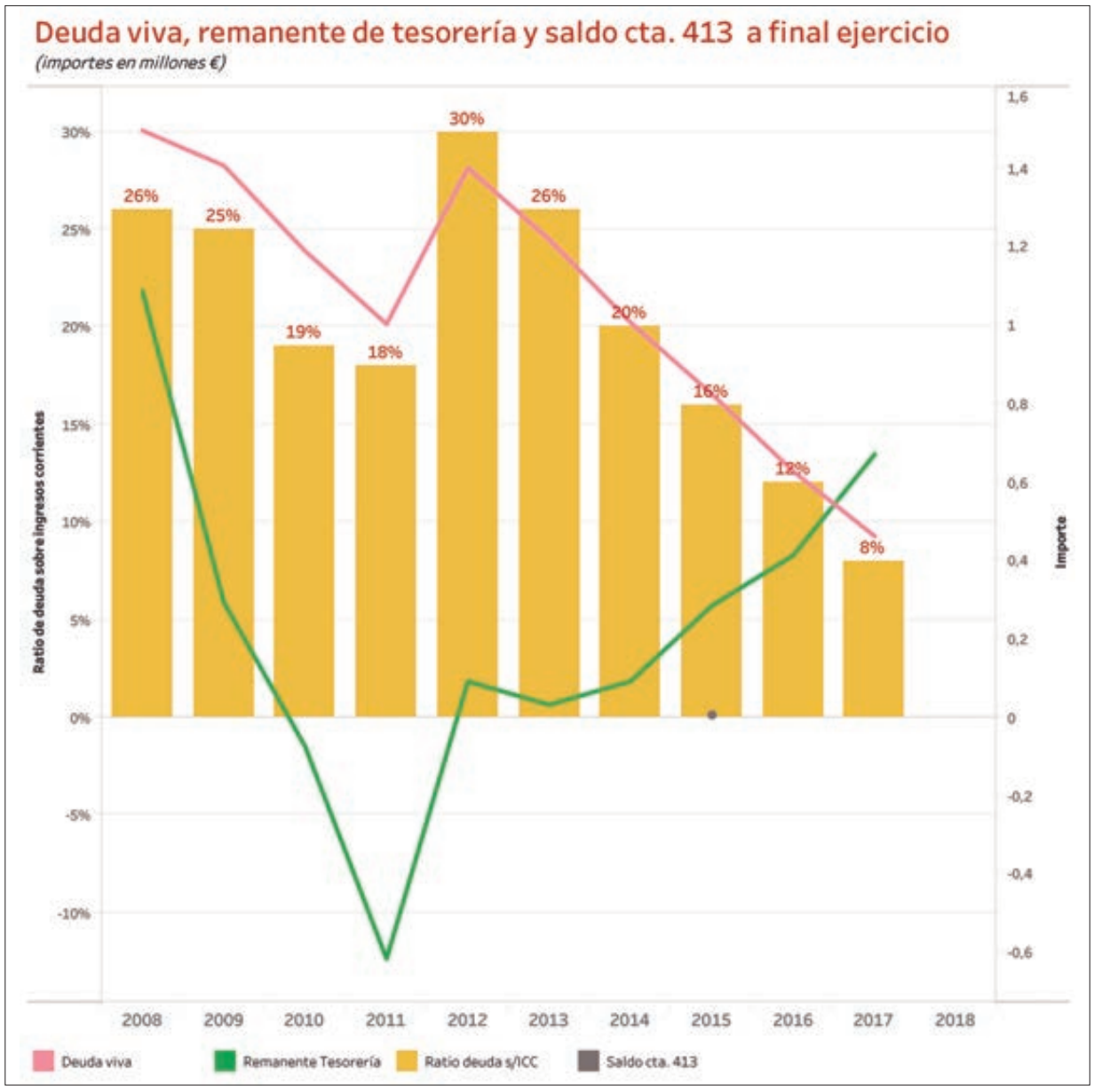

Resultados de las eleccions municipales de 2015 en Torrelles de Llobregat

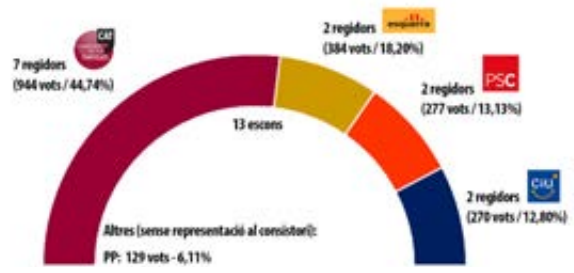

BALANÇ DE MANDAT

Respon EDUARD GARCÍA, cap de llista del PDeCAT

"El programa de govern el tenim pràcticament complert"

-Quins han estat els principals projectes que s'han portat a terme durant aquesta legislatura?
En quant al programa nostre, el tenim pràcticament complert. Tot s'ha de dir que no era un programa molt ambiciós, doncs era el moment més intens de la crisi i teníem el pagament de l'Ateneu, que era una llossa per un ajuntament petit com el nostre.

-Hi haurà cap projecte que es porti a terme o es finalitzi en el que queda abans de les pròximes eleccions municipals?
Temes d'asfaltat de carrers, arranjament del Casal de Can Sostres, imminentment es faran els connectors de Cesalpina. Continuarem canviant llumaneres a tots els veïnats, renovarem trams de clavegueram i substitució de reixes i trapes, un nou arxiu municipal, arranjament de l'antic espai de l'arxiu per fer espais de reunions per a tots els grups polítics i serveis de l'Ajuntament. Inaugurarem aviat la nova comissaria de policia i el nou espai de joves a Can Coll, unes noves pistes skate al pati del local de joves que començaran les obres aviat.

-Repeteix com a candidata?
Jo no repeteixo com candidata, entra en el meu lloc l'Eduard García Riera.

ENQUESTA OPOSICIÓ **Respon Josep-Manuel Rafí, d'ERC**

"El govern ha fet política de continuïtat, però ara se'l nota lògicament cansat"

-Com valora la tasca del govern municipal en aquesta legislatura?
El govern municipal ha exercit una política de continuïtat vers les propostes que ja venia fent de la legislatura anterior. No hem d'oblidar que, malgrat la marca política sigui diferent en aquest període, qui encapçala el govern i alguns dels regidors han repetit mandat.

Des del nostre punt de vista, és un govern que ha primat la reconducció del deute, l'assistència a persones amb necessitats, una especial atenció al teixit associatiu i molt centrat en la gestió municipal, però que, després de vuit anys, sembla que ja ha recorregut un camí i se'l nota lògicament cansat. Probablement és el millor moment per plantejar un canvi en el model de governança, no només de les persones que estiguin a govern, sinó d'un canvi de model seré i responsable, que aprofiti dels encerts de l'actual consistori, però que plantegi nous reptes, noves propostes i, sobretot, un model de poble a futur que aquest consistori, centrat en la gestió de l'ens, no ha acabat de comunicar.

-Ha implementat o aprovat l'equip de govern alguna proposta seva? Quina/es?
ERC no té Grup Municipal, però en les darreres elec-

Passa a la pàgina següent

Ve de la pàgina anterior

ENQUESTA OPOSICIÓ

cions del 21D va obtenir una ampla majoria de vots respecte de les altres forces polítiques –pràcticament el doble de vots que les dues forces següents sumades–. Aquesta dada reflecteix que ERC estarà present en el consistori sortint de les eleccions de maig del 2019 i que, probablement, ho farà en condicions de plantejar una alternativa al govern actual.

Amb tot, aquest consistori s'ha avingut a tramitar dues propostes municipals plantejades des d'ERC: l'una per posar en valor el model d'escola catalana i l'altra per denunciar les diferències salarials i el sostre de vidre amb el que es troben les dones del nostre país. Els estem agraïts per aquesta consideració i les relacions amb el govern actuals les podem considerar cordials.

-Especifiqui tres decisions o mesures encertades del govern municipal en aquesta legislatura.

Sens dubte cal reconèixer l'esforç en la regulació i rebaixa del deute amb el que es van trobar fa vuit anys. Aquesta acció, necessària i positiva, ha deixat algunes necessitats per cobrir com, per exemple, atendre el nombrós col·lectiu de gent que practica l'esport a casa nostra o respondre millor a les necessitats de la gent gran.

Altres accions positives han estat la signatura de l'acord de cessió de l'Ateneu i, especialment, volem recordar la implicació en la realització de la votació de l'1 d'octubre de 2017 i en el seu posicionament netament republicà, entre d'altres.

-Quina nota posaria a l'equip de govern?

Som un poble petit, és més fàcil fer política local quan pots interlocutor amb els veïns i aquest govern li ha mancat aquesta aproximació. En les nostres trobades amb diferents col·lectius hem notat l'esgotament de l'equip i del projecte, i hem trobat un alcalde que s'ha mostrat decidit a deixar la primera línia dient-t'ho sovint en públic. La seva tasca, però, la valorem prou bé, amb encerts, errades i algunes situacions que s'han deixat al calaix i que estem disposats a atendre (mobilitat, barris, enllumenat, infraestructures, etc.); amb tot, qui farà balanç de la seva tasca serà la ciutadania.

Aquesta valoració positiva fa que pensem en la continuïtat amb algunes línies de treball que han establert, però amb incidència en treballar per un model participatiu de poble que inclogui la mirada de gènere i que atengui alguns deutes pendents amb joves i infants, que pugui evitar algunes situacions de vandalisme que darrerament es donen al poble, per exemple.

BEGUES

CRONOLOGÍA DE 2018

Enero
La begatana Joana Vicente De Bobes regresa a la Antártida

Febrero

Marzo

Abril

Mayo

Junio

Julio

Agosto

Septiembre

Octubre
Castells inaugura las obras de restauración de la ermita de Santa Eulàlia

Noviembre

Diciembre
Desmantelado un grupo criminal establecido en Begues que robaba motos y coches

BEGUES, EN CIFRAS

Población residente:	6.830 hab
Población no residente*:	0 hab
Superficie total:	5.039 Ha
Superficie urbana:	277 Ha
Superficie edificada:	168 Ha.

Durante los últimos 6 años en Begues se ha observado una reducción constante de la deuda viva y se ha pasado de 3 millones € en 2011 a 1,2 millones € en 2017. De esta manera, también la ratio de deurda ha disminuido de la misma forma y se ha llegado a registrar en 2017 un 12% de la misma.

En política de gastos se ha podido observar una reducción importante en Vivienda y Ubranismo, que solía ser la inversión principal del municipio. En 2017 se ha invertido 960.000€ en vez de los 2,36 millones € que se invertían el año anterior.

En costes de servicios reslata que la Policía local supone el mayor coste con 680.000 €. Así también se invierten 420.000 € en Limpieza viaria y 270.000 € en en Alumbrado público. Por la parte baja llama la atención una inversión nula en cuestión de evaluación y tratamiento de aguas residuales.

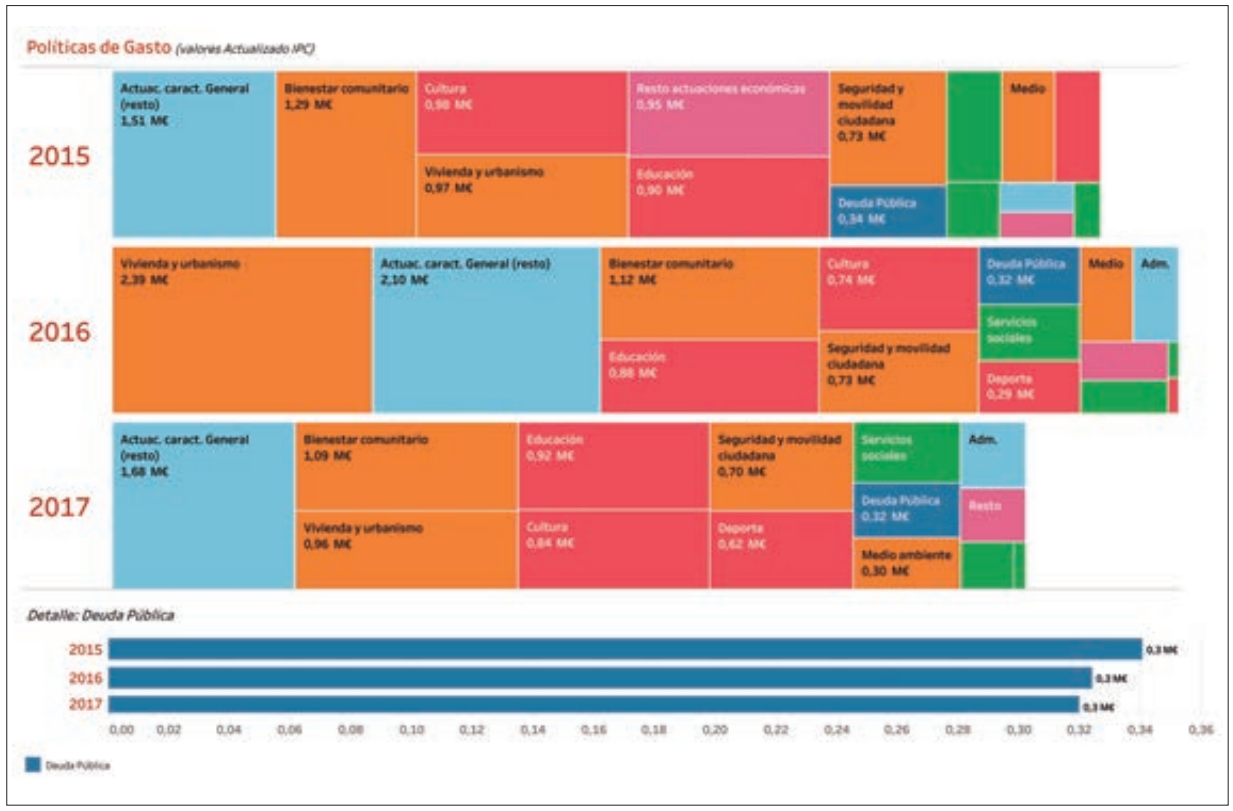

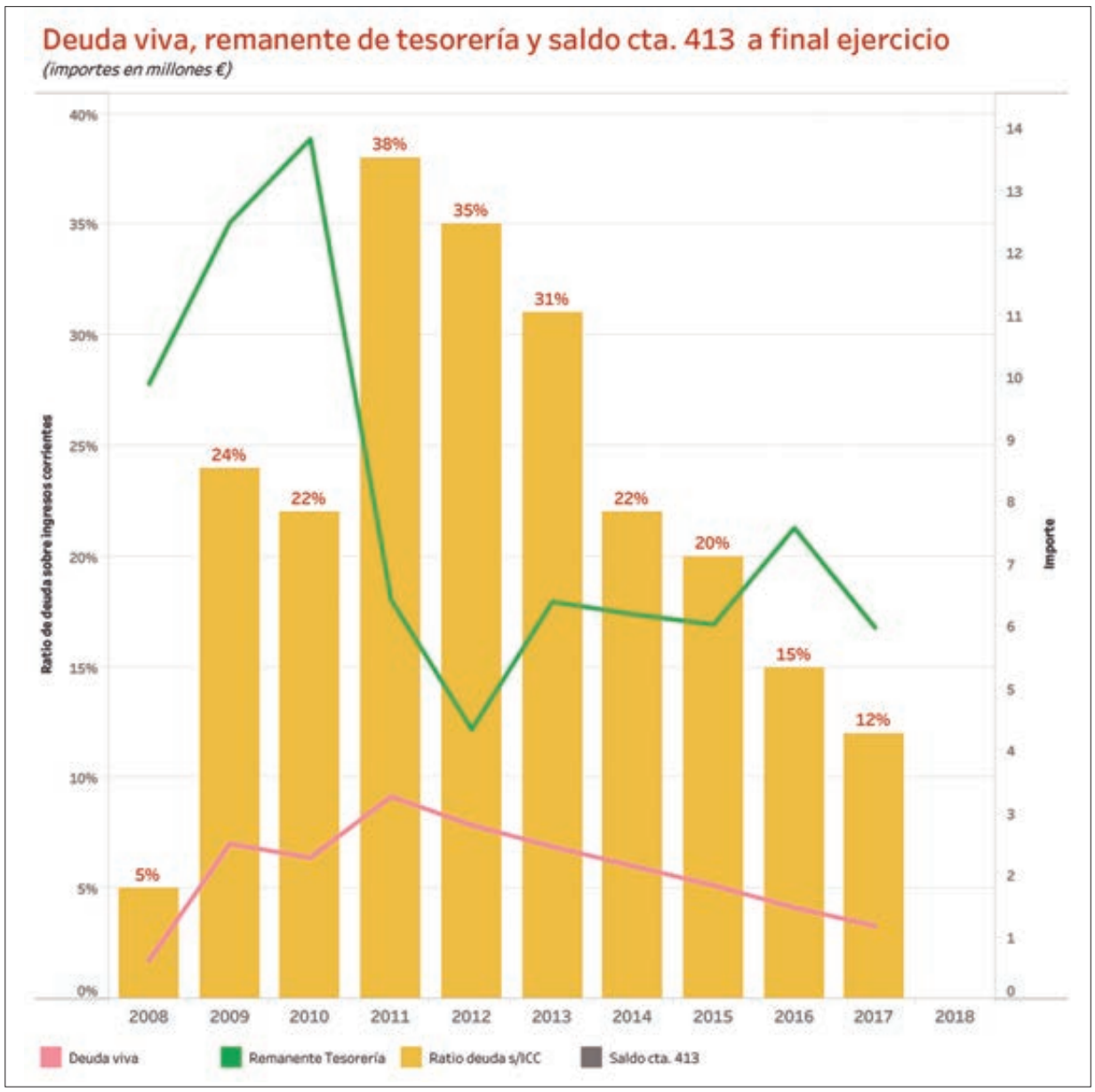

ENQUESTA OPOSICIÓ respon Jaume Olivella, d'ERC

"Ha mancat un estil de governança basat en processos participatius"

-Com valora la tasca del govern municipal en aquesta legislatura?
És molt millorable. Sobretot pel que fa a la participació ciutadana dels grans projectes urbanístics de la legislatura. I també ha mancat un estil de governança basat en processos participatius que garanteixin que els plans de gestió del municipi siguéssin participats per grups polítics, entitats, associacions i particulars. Un exemple del què diem és el Pla Local de Joventut, el Pla de Mobilitat Sostenible de Begues i el Pla de Gestió del Centre Cívic.

-Ha implementat o aprovat l'equip de govern alguna proposta seva? Quina/es?
Esquerra Republicana hem defensat la Tarifació Soci-

Passa a la pàgina següent

Resultados de las eleccions municipales de 2015 en Begues

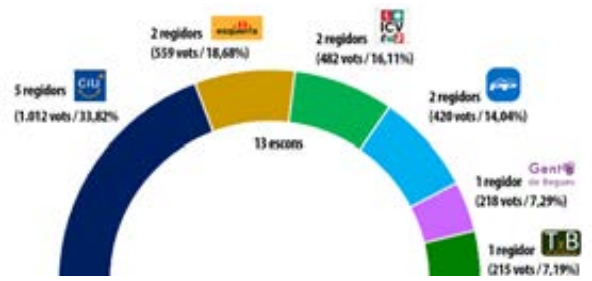

BALANÇ DE MANDAT

Respon MERCÈ ESTEVE, alcaldessa de Begues (PDeCAT)

"Pròximament arrencaran les obres d'un centre de prestació de serveis per a la gent gran"

-Quins han estat els principals projectes que s'han portat a terme durant aquesta legislatura?
Han estat nombrosos. I esperem que abans de que acabi encara seran algun més. Bona part del treball realitzat ha estat centrat en millorar encara més els nivells de qualitat de vida dels que gaudim a la nostra vila. Potser l'exemple més emblemàtic ha estat la reurbanització del Camí Ral, una de les vies principals del poble que avui en dia és un espai fet a la mida de les persones on es dóna protagonisme als vianants i de ciclistes.

A més hem impulsat l'accés a l'activitat física amb propostes com la recuperació de la gestió directa de la piscina municipal per tal de millorar el servei que ofereix, la creació d'una pista de pàdel o la instal·lació d'un circuit esportiu a la via pública. Volem que cada dia siguem un municipi més saludable. En aquest sentit també estem treballant per tal d'aconseguir el desplaçament de les línies d'alta tensió del nostre nucli urbà.

Passa a la pàgina següent

Ve de la pàgina anterior

BALANÇ DE MANDAT

Dins d'aquesta voluntat que a Begues es visqui més i millor, esperem que ens pròxims mesos s'iniciïn les obres del projecte per a disposar d'un centre de prestació de serveis per a la gent gran que serà una proposta especialment avançada, dissenyada amb molta estima per fer possible que els beguetans i beguetanes puguin fer-se grans sense abandonar el poble i amb les condicions més semblants a les de la seva pròpia llar.

De la mateixa manera també hem vetllat i vetllem per la preservació del nostre entorn. Si a finals del 2015 s'iniciava la restauració de la pedrera Montau II, l'any vinent s'iniciaran els treballs per a la restauració de la part de l'abocador del Garraf situada al nostre terme municipal. A aquestes actuacions hem de sumar l'inici del treball per a realitzar un parc al sector situat entre la Parellada i la Costeta que, a més d'ajudar-nos a cosir la nostra trama urbana, serà un espai de contacte directe amb la natura.

Més enllà de projectes concrets, també hem de posar de rellevància programes més amplis, com les diferents actuacions destinades a la millora de la mobilitat. Actualment es desenvolupen els treballs de millora de la carretera BV-2041 que uneix el municipi amb Gavà, en els quals s'invertiran més d'un milió d'euros. A més cal destacar la creació d'un carril bici que connectarà el camí Ral amb la part de dalt de Begues Parc o la millora de l'accessibilitat als barris de Can Bartró i Mas Ferrer i la segona fase al barri de Cal Vidu.

-Hi haurà cap projecte que es porti a terme o es finalitzi en el que queda abans de les municipals? Què quedarà sense fer-se?

A aquestes dues preguntes podríem respondre que els projectes que estan oberts i que requereixen d'un major treball no podem garantir que quedin tancats. Per una banda el centre de prestació de serveis per a la gent gran que començarà a construir-se previsiblement principis de març fruït de tot el treball d'aquests passats 3/4 anys. I treballem també amb la idea de fer realitat el desviament de les línies elèctriques, però som conscients que dependrà d'altres factors que van més enllà del desig de l'Ajuntament. En el tancament de la legislatura tindrem aprovat el projecte d'impacte ambiental i caldrà decidir quina és la més viable a executar. El que sí que puc garantir és que farem tot el que estigui a les nostres mans. En tot cas, propostes com aquestes que són d'un innegable interès públic, crec que no han d'estar subjectes a dates concretes ni a projectes de grups municipals concrets.

-Repeteix l'alcaldessa com a candidata?

Sí, la meva intenció és tornar a encapçalar la llista per continuar fent de Begues un poble encara molt millor.

Ve de la pàgina anterior

ENQUESTA OPOSICIÓ

al en els serveis públics del municipi com ara el Servei de la Llar d'Infants municipals. La nostra ferma reclamació d'unes taxes i preus públics justos i equitatius en funció de la renda de les famílies usuàries, ha cristal·litzat amb un estudi de rendibilitat social per part de l'Àrea d'Educació de DIBA per tal de poder pendre les decisions oportunes durant la legislatura 2019-2023.

-Especifiqui tres decisions o mesures encertades del govern municipal en aquesta legislatura.

1. Donar suport al Referèndum d'Autodeterminació de Catalunya del passat U d'octubre de 2017.
2. La nova gestió directa municipal dels Serveis Esportius de la Piscina Municipal de Begues.
3. Apropar físicament l'OAC (Oficina d'Atenció a la Ciutadania) al cor del poble, al carrer Major número 14, als baixos de l'edifici històric de Cal Pere Vell. I, també l'esforç i compromís per implantar l'Administració Electrònica des del conjunt de l'Ajuntament de Begues.

-Quina nota posaria a l'equip de govern?

Nota del 0 al 10, un 5. Necessita millorar.

EL PAPIOL

CRONOLOGÍA DE 2018

Enero

Febrero

Marzo
Hallado en El Papiol un fósil de pangolín de hace 16 millones de años

Abril

Mayo

Junio

Julio
El cementerio del Papiol candidato a 'Mejor iniciativa medioambiental' de España

Agosto

Septiembre

Octubre
El alcalde Jordi Bou declara por dar apoyo al referéndum del 1-O

Noviembre
Quedan algunas carreteras anegadas por las fuertes lluvias y se desprende parte de la fachada de una casa en El Papiol

Diciembre

EL PAPIOL, EN CIFRAS

Población residente:	4.102 hab
Población no residente*:	0 hab
Superficie total:	885 Ha
Superficie urbana:	108 Ha
Superficie edificada:	67 Ha.

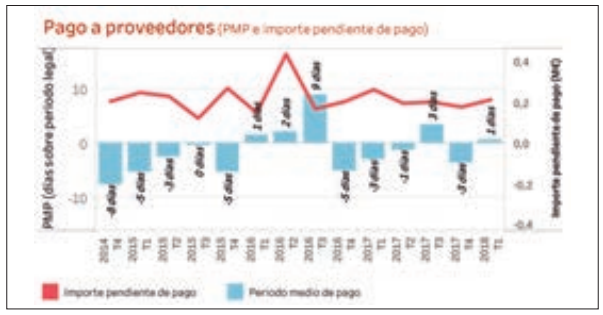

Durante los últimos 8 años el Papiol ha logrado reducir su deuda viva de 1,8 millones € a 200.000 €. Asimismo desde 2010 el ratio de deuda pasó de 36% a tan solo un 3%.

En cuestión de pago a proveedores, los gráficos muestran que el periodo medio de pago ha incrementado de 3 días antes del periodo legal a un dia despues de este.

Los gráficos sobre la política de gastos señalan que la principal inversión en el municipio durante 2017 fue en vivienda y urbanismo con un total de 740.000 €. Asimismo se observa que deporte obtuvo un incremento de 240.000 €.

La policía local supone el mayor coste al ayuntamiento con un total de 450.000 €, seguido de cerca por las isntalacioens deportivas de uso público con 410.000 €. Por la parte baja no hay gastos en medio ambiente.

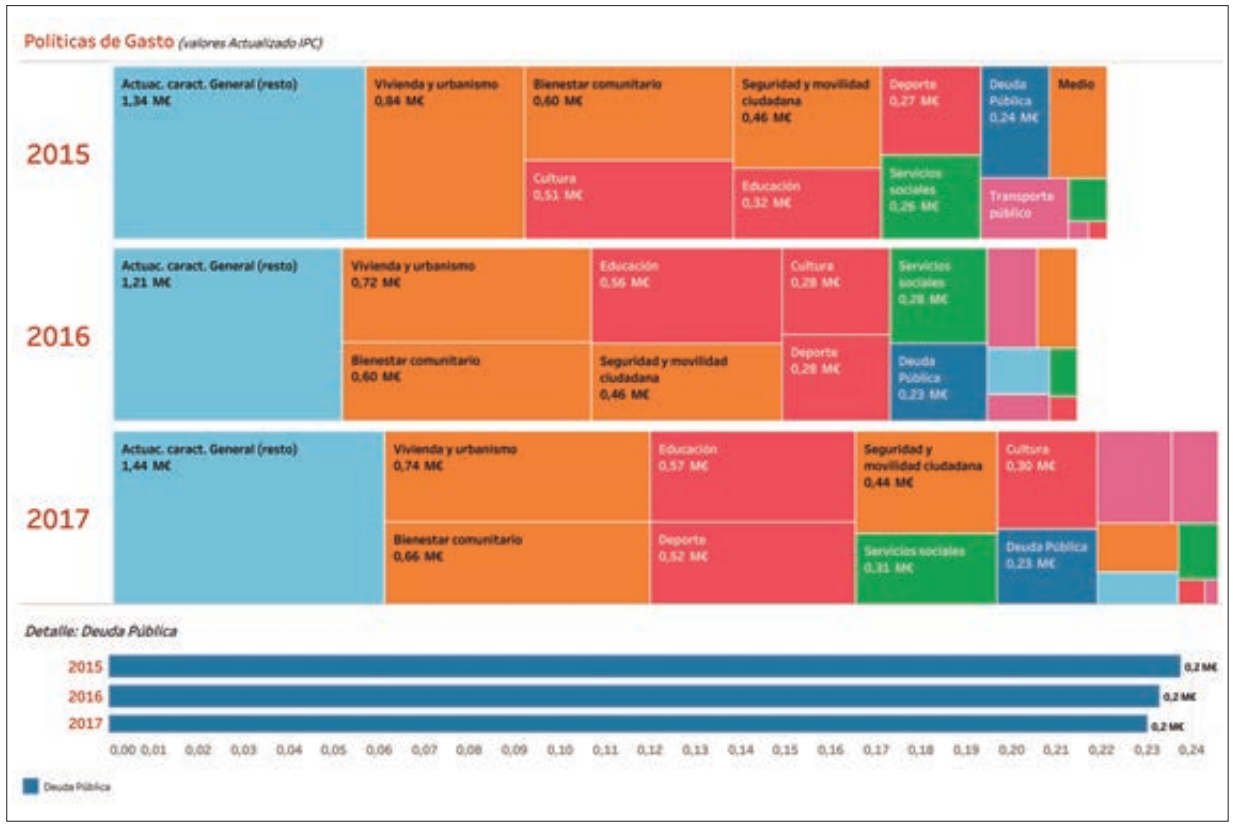

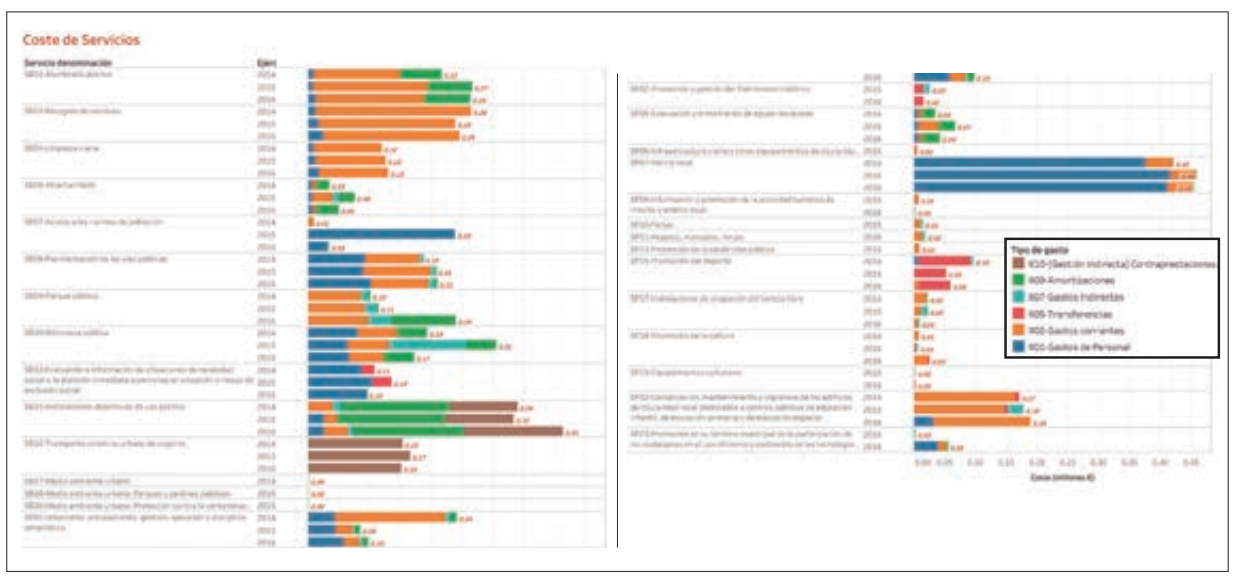

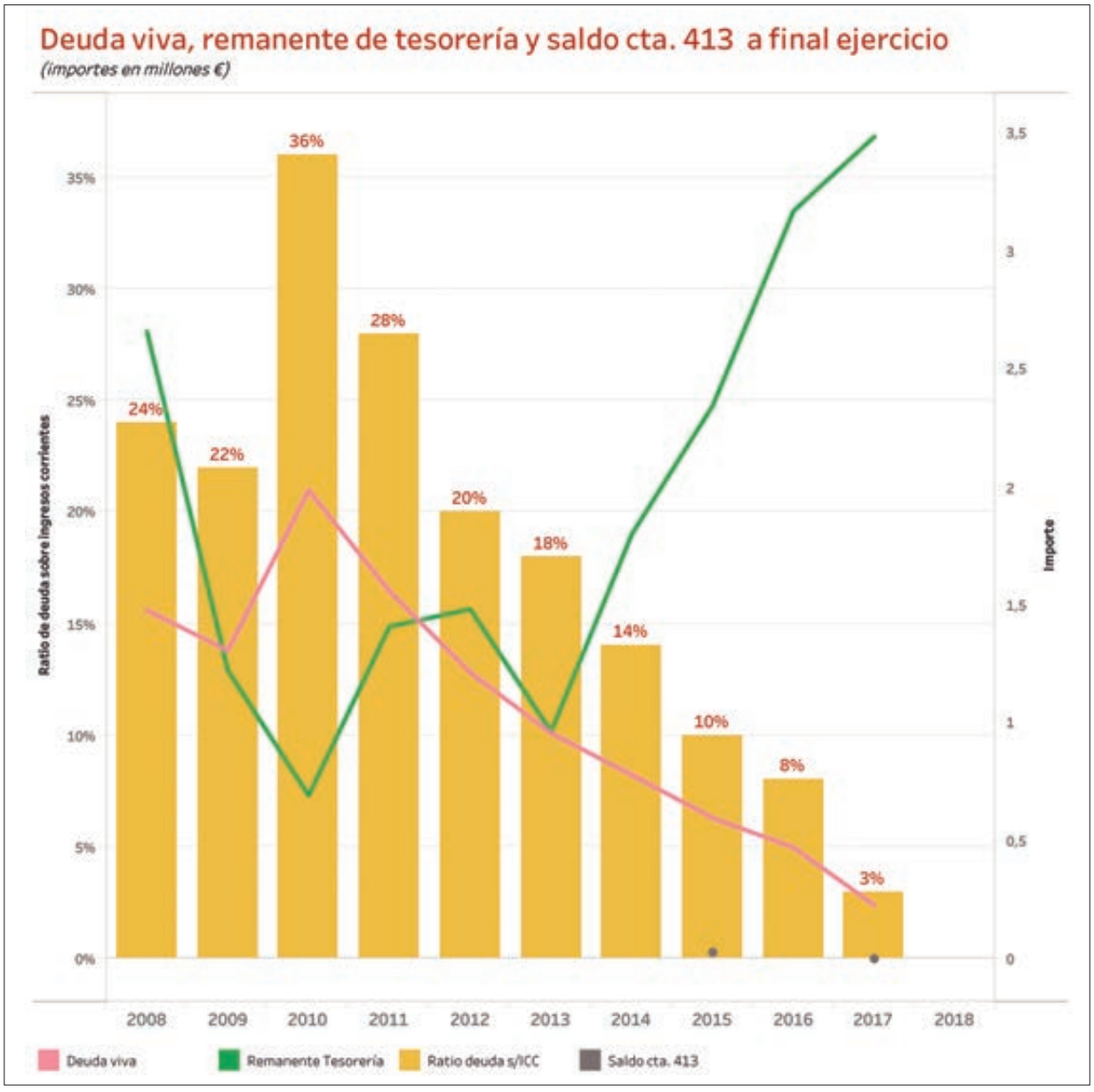

ENQUESTA OPOSICIÓ **Sense resposta de Junts pel Papiol**

EL LLOBREGAT s'ha posat en contacte amb el principal grup de l'oposició al Ple en reiterades ocasions des de l'estiu i no ha rebut cap resposta a la nostra petició per respondre l'enquesta.

Resultados de las eleccions municipales de 2015 en El Papiol

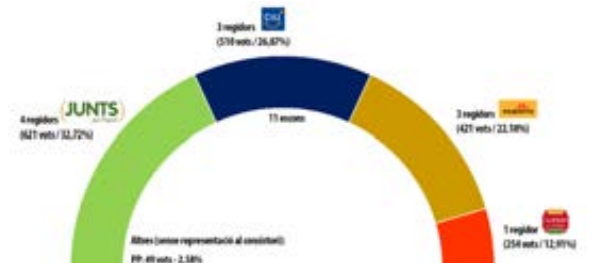

BALANÇ DE MANDAT

Respon Jordi Bou, alcalde (PDeCAT)

Títol balanç de mandat i/o oposició Mustiur a non eum rem se poritios eos

-Quins han estat els principals projectes que s'han portat a terme durant aquesta legislatura?

A començament d'aquest mandat, el govern del Papiol va elaborar un document que recollia una trentena de propostes que dibuixaven els principals eixos d'actuació del govern municipal, un Pla d'Actuació Municipal (PAM).

Va ser el resultat de fusionar les propostes incloses en els diferents programes electorals de les tres formacions polítiques que integren l'executiu local i recull aquells aspectes en què coincidien els programes i que es van considerar prioritaris.

Immediatament després de les eleccions municipals de 2015, aquesta va ser la primera feina dels membres del govern. Un govern compost per set electes, tres del PDeCAT, tres d'ERC i un de la coalició Sumem pel Papiol.

La transversalitat és una característica dels projectes d'aquest mandat al Papiol. Això vol dir que es tracta de projectes que impliquen diversos àmbits, que demanen una feina d'equip i deixar de banda les marques polítiques.

Passa a la pàgina següent

Ve de la pàgina anterior

BALANÇ DE MANDAT

S'ha treballat i s'està treballant en un projecte global de poble, que podria resumir-se així: per un poble i un entorn atractius, planificats i amb més recursos, on tots els habitants tinguem qualitat de vida i una bona convivència.

Per aconseguir-ho, s'ha treballat i es treballa en posar en valor tots els recursos locals (econòmics, socials, culturals, patrimonials...), en potenciar els punts forts i aprofitar les oportunitats. I això s'ha fet des de tots els àmbits.

-Hi haurà cap projecte que es porti a terme o es finalitzi en el que queda abans de les pròximes eleccions municipals?

Al final del curs 2017-2018, la majoria de les propostes recollides al PAM (i d'altres que s'han anat afegint) ja s'havien dut a terme o s'estaven duent a terme, i s'havia començat a treballar en la resta. EL PAM ha ajudat a definir les prioritats, a apostar per uns projectes i a descartar o postergar uns altres. La concessió de subvencions influeix a l'hora de fer primer una cosa o una altra. Es va fent a mesura que s'obtenen subvencions. Hi ha hagut projectes que s'han pogut tirar endavant gràcies a plans ocupacionals subvencionats d'altres administracions que ens han permès incrementar la plantilla temporalment.

Abans de les municipals de 2019, està previst: reurbanització del carrer de Francesc Macià (millora de l'asfalt i de les voreres, substitució dels fanals...); millora del local de Museu del Papiol; reforma dels antics aularis de la plaça del Dr. Trueta, construcció d'un nou espai lúdic que connectarà la plaça del Dr. Barberà amb les Escletxes; publicació d'una nova versió del web municipal; millora de les fonts de Can Vernet i del Lleó; renovació del bus urbà i actuacions de millora a la zona de l'estació de Renfe.

-Què quedarà sense fer-se?

Hi ha objectius que veurem acomplir-se el proper mandat, perquè s'hi ha estat treballant durant aquests anys. El proper mandat veurem finalitzats projectes que s'han iniciat durant aquest. Ex: construcció del nou consultori mèdic local i d'un centre sociocultural polivalent.

-Repeteix com a candidat?

Un fet distintiu d'aquest mandat municipal 2015-2019 és que el Papiol ha tingut dos alcaldes. Els dos primers anys, l'alcalde va ser Joan Borràs (ERC), rellevat en el càrrec per Jordi Bou (PDeCAT) el juny de 2017, tal com van acordar les tres formacions del govern a l'inici del període. A dia d'avui, tots dos repetirien l'experiència.

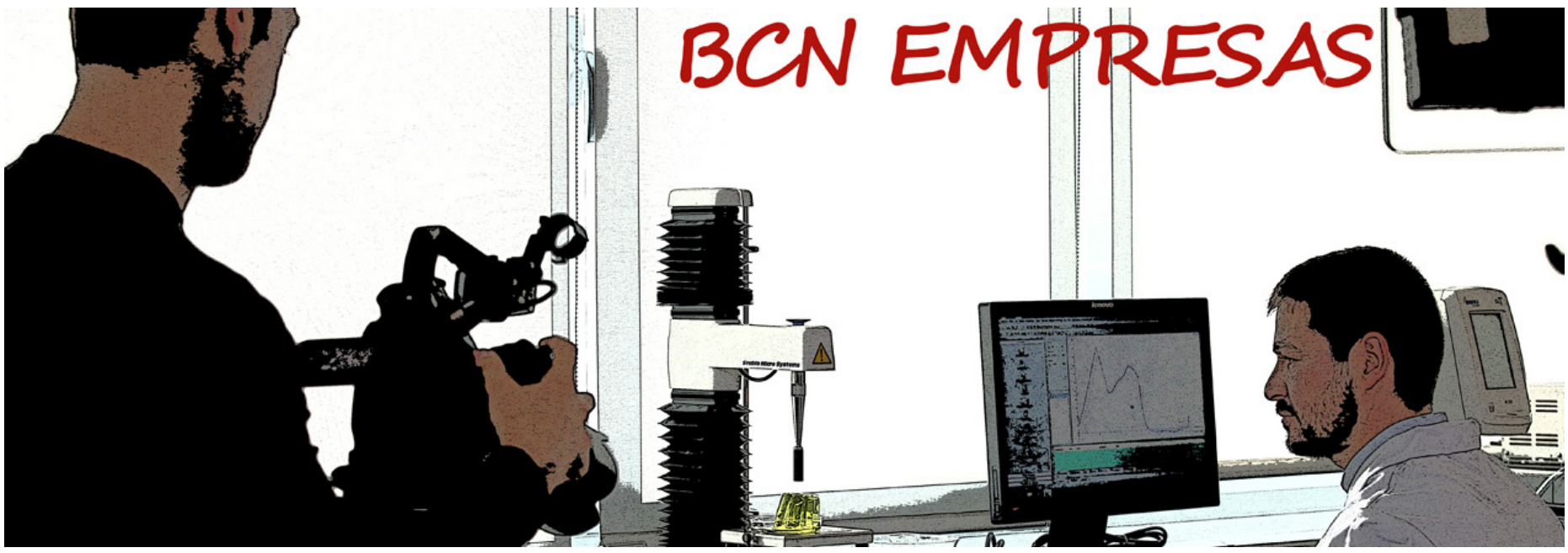

SANT CLIMENT DE LLOBREGAT

CRONOLOGÍA DE 2018

Enero

Sant Climent proclamada XXXI Ciutat Gegantera de Catalunya

Febrero

Marzo

Abril

Mayo

Junio

Sant Climent aprueba la financiación para la futura biblioteca del municipio

L'Associació Catalana de Municipis exige en Sant Climent que el gobierno de Sánchez derogue la reforma local

Julio

Agosto

Septiembre

Sant Climent tendrá una acera de 300 metros en la carretera que le une a Sant Boi

Octubre

Noviembre

Diciembre

S. CLIMENT DE LLOBREGAT, EN CIFRAS

Población residente:	4.038 hab
Población no residente*:	0 hab
Superficie total:	1.078 Ha
Superficie urbana:	58 Ha
Superficie edificada:	35 Ha.

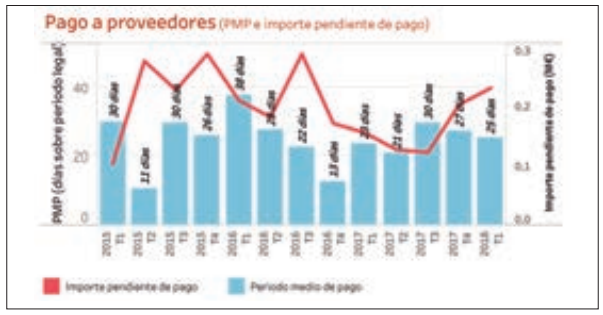

En cuestión de deuda viva, en St. Climent de Llobregat se ha observado una reducción constante de la deuda en los últimos años. Actualmente, según los últimos datos disponibles, se encuentra en un importe total de 2 millones € y con un ratio del 50%.

El periodo medio de pago a proveedores actualemente es de 25 días por encima de la finalización del periodo legal. Esto supone una mejora de dos días comparado al último trimestre de 2017. Por otra parte, el importe pendiente de pago ha incrmentado en comparación al último trimestre y se encuentra actualemnete en 200.000 €.

En la política de gasto se observa un incremento de 160.000 € en cuestiones de vivienda y urbanismo y de 30.000 € en seguridad y movilidad ciudadana, los dos principales focos de inversión del municipio.

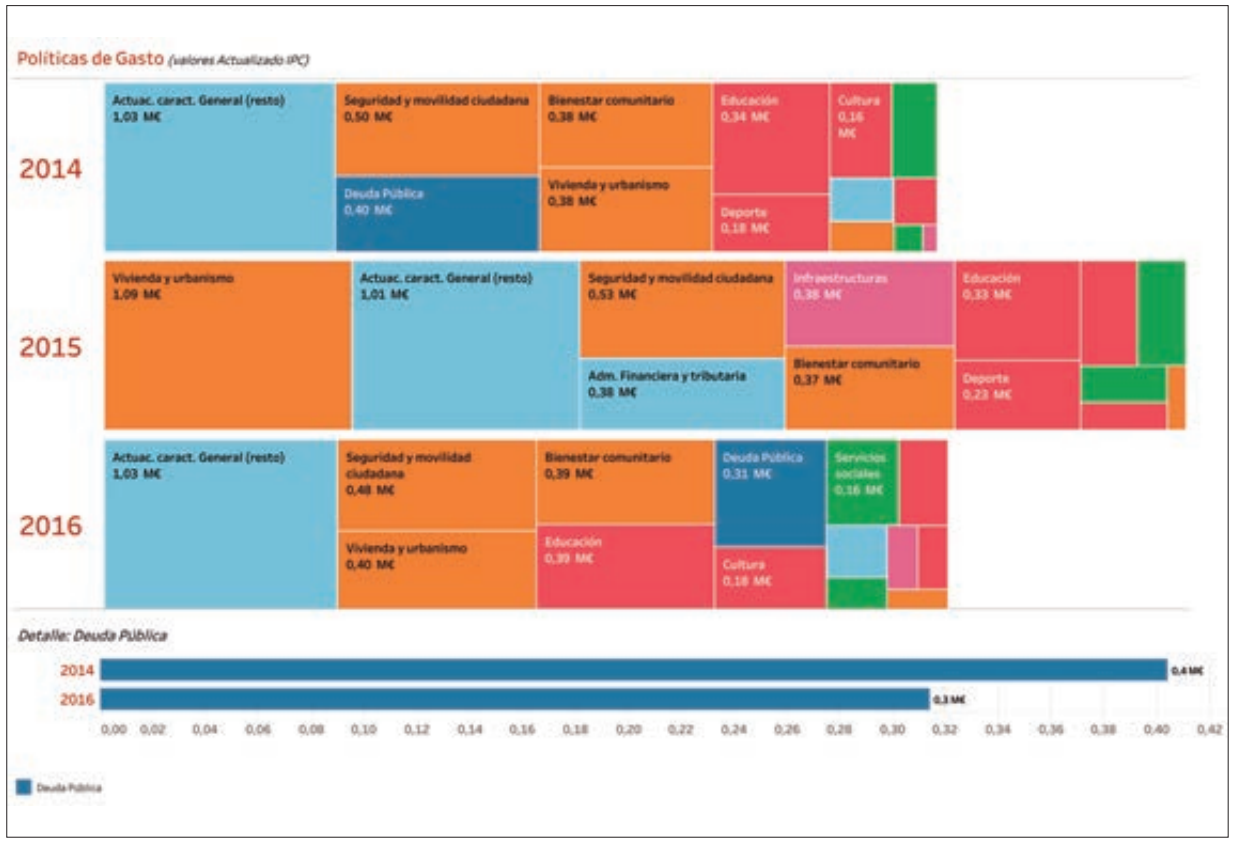

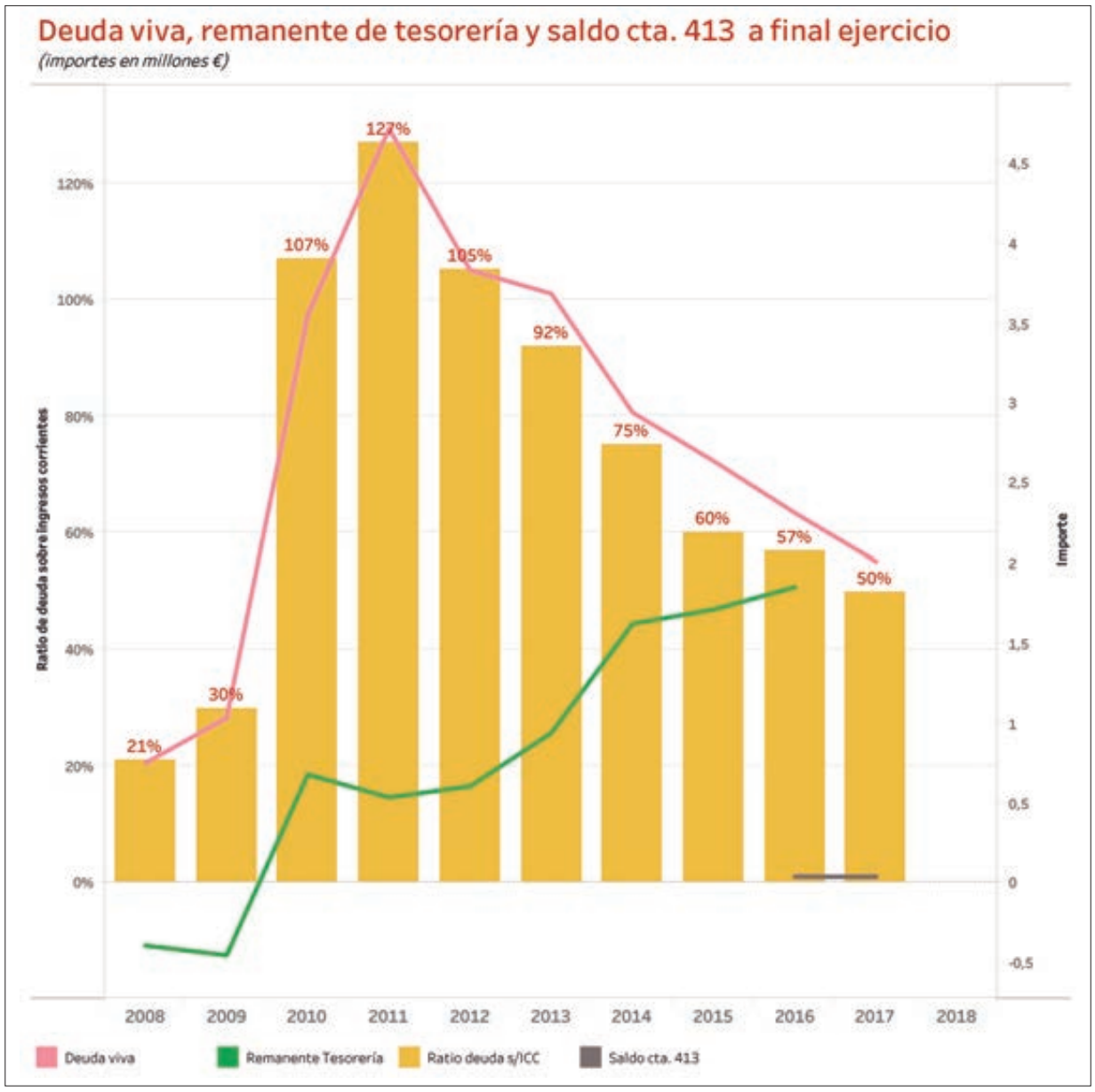

Resultados de las eleccions municipales de 2015 en Sant Climent de Llobregat

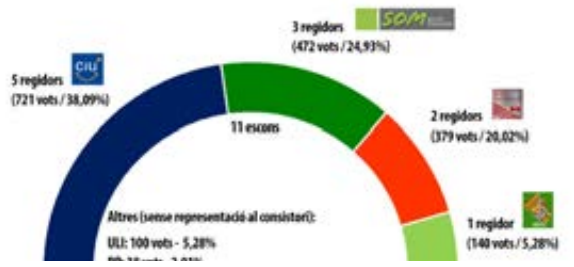

BALANÇ DE MANDAT

Respon Isidre Sierra, alcalde (PDeCAT)

"La millor manera de créixer és buscar un model social i mediambientalment sostenible"

-Quins han estat els principals projectes que s'han portat a terme durant aquesta legislatura?

En primer lloc crec que és important destacar que hem aconseguit una estabilitat financera en uns anys que encara han estat marcats per la crisi econòmica. Això ens ha permès arribar al final d'aquesta legislatura amb la possibilitat d'invertir i desenvolupar projectes importants per al municipi. Hem passat d'un deute al 2010 superior als 5MEUR, a un deute al voltant dels 2MEUR. I tot això sense renunciar a cap dels serveis municipals que oferim a les famílies i mantenint, en la major part d'aquest temps, una congelació de la pressió fiscal.

Sobre la base d'aquest treball econòmic podríem destacar propostes molt engrescadores com la posada en marxa del projecte de reforma i ampliació de Ca l'Altisent per tal de crear un dels principals equipaments culturals dels que disposarem. Allà ubicarem la biblioteca que vindrà a substituir l'actual sala de lectura.

Actualment treballem en una modificació del PGM que per al municipi és fonamental ja que està destinada a reordenar el nostre sòl agrícola. A Sant Climent volem potenciar el conreu de cireres, un producte pel qual som

Passa a la pàgina següent

ENQUESTA OPOSICIÓ **Respon SOM AM**

"Cap proposta de l'oposició s'ha acabat implementant"

-Com valora la tasca del govern municipal en aquesta legislatura?

Per un banda, cal dir que al llarg de la legislatura considerem que no s'han tingut en compte alguns criteris de l'oposició tant com seria desitjable, i donada aquesta situació se'ns fa difícil fer una valoració positiva. Han sigut escassos els moments en què l'equip de govern ens ha tingut en compte en processos que considerem haurien de ser més compartits. Tanmateix, cal dir que els últims dos anys ha canviat una mica i s'ha intentat treballar d'una forma més coordinada, també per la predisposició per part nostra de fer una oposició constructiva i perquè enteníem que hi havia situacions concretes que requerien una feina compartida.

-Ha implementat o aprovat l'equip de govern alguna proposta seva? Quina/es?

Tot i que al llarg d'aquest any s'han presentat diferents propostes i des de l'equip de govern s'ha convidat al diàleg, la realitat és que no hi hagut cap proposta de l'oposició que s'hagi acabat implementant. Des de l'inici de la legislatura demanem per exemple modificar a la baixa l'IBI i en quatre anys no s'ha tingut en compte. També vam proposar reduir els sous dels càrrecs electes i passats quatre anys no s'ha fet ni tan sols una reflexió sobre el que suposa aquesta despesa. De les últimes propostes presentades, com ara un projecte de mobilitat per a persones grans, no s'ha materialitzat amb aquelles accions que nosaltres contemplàvem. Per tant, creiem que darrera la falsa oferta al diàleg hi ha la realitat d'obviar les propostes que provenen de l'oposició.

Passa a la pàgina següent

Ve de la pàgina anterior

BALANÇ DE MANDAT

reconeguts a tot arreu, i d'altres produccions agrícoles. La nostra experiència ens demostra que la millor manera de créixer i desenvolupar-nos com a municipi és buscant un model que sigui social i mediambientalment sostenible. Els nostres camps i el nostre entorn natural ens ho garanteixen.

Les polítiques d'ocupació també han estat prioritàries. I el que és més important, han donat fruits. Som el municipi de la comarca on més ha baixat l'atur en el darrer any, i això ens enorgulleix enormement.

Per últim m'agradaria destacar els processos participatius. Sense anar més lluny tant el projecte de Ca l'Altisent com el de la modificació del PGM compten amb la participació ciutadana per a definir-se.

-Hi haurà cap projecte que es porti a terme o es finalitzi en el que queda abans de les pròximes eleccions municipals?

És difícil d'avançar quan encara no hem aprovat els pressupostos municipals. Però tenim la intenció de fer algun tipus d'avenç em matèria d'habitatge.

-Què quedarà sense fer-se?

Pel que fa als nostres principals projectes, als que ens havíem compromès a través del nostre programa electoral i del posterior pacte de govern municipal, crec que tancarem la legislatura d'una manera molt satisfactòria. Evidentment sempre queden qüestions a resoldre perquè els municipis són com a éssers vius: canvien les seves necessitats de manera constant. En tot cas crec que amb l'actual bon estat dels comptes públics, governi qui governi durant la propera legislatura, ho podrà fer amb un marge prou ampli per a desenvolupar projectes d'importància.

-Repeteix com a candidat?

Sí, tinc la intenció de tornar a ser candidat

Ve de la pàgina anterior

ENQUESTA OPOSICIÓ

-Especifiqui tres decisions o mesures encertades del govern municipal en aquesta legislatura.

Nova biblioteca (és una bona idea de futur)

Camí escolar (tot i que encara no s'ha materialitzat, és una mesura de futur)

-Quina nota posaria a l'equip de govern?

Si haguéssim de fer servir una puntuació numèrica, potser seria 6. Però no ens podem oblidar de la complexitat de la realitat que un número difícilment pot reflectir. Hi han hagut formes de fer que creiem que han canviat en els darrers anys, però considerem que queda molt de camí per recórrer per arribar al Sant Climent que nosaltres ens imaginem i que plasmem en les propostes electorals.

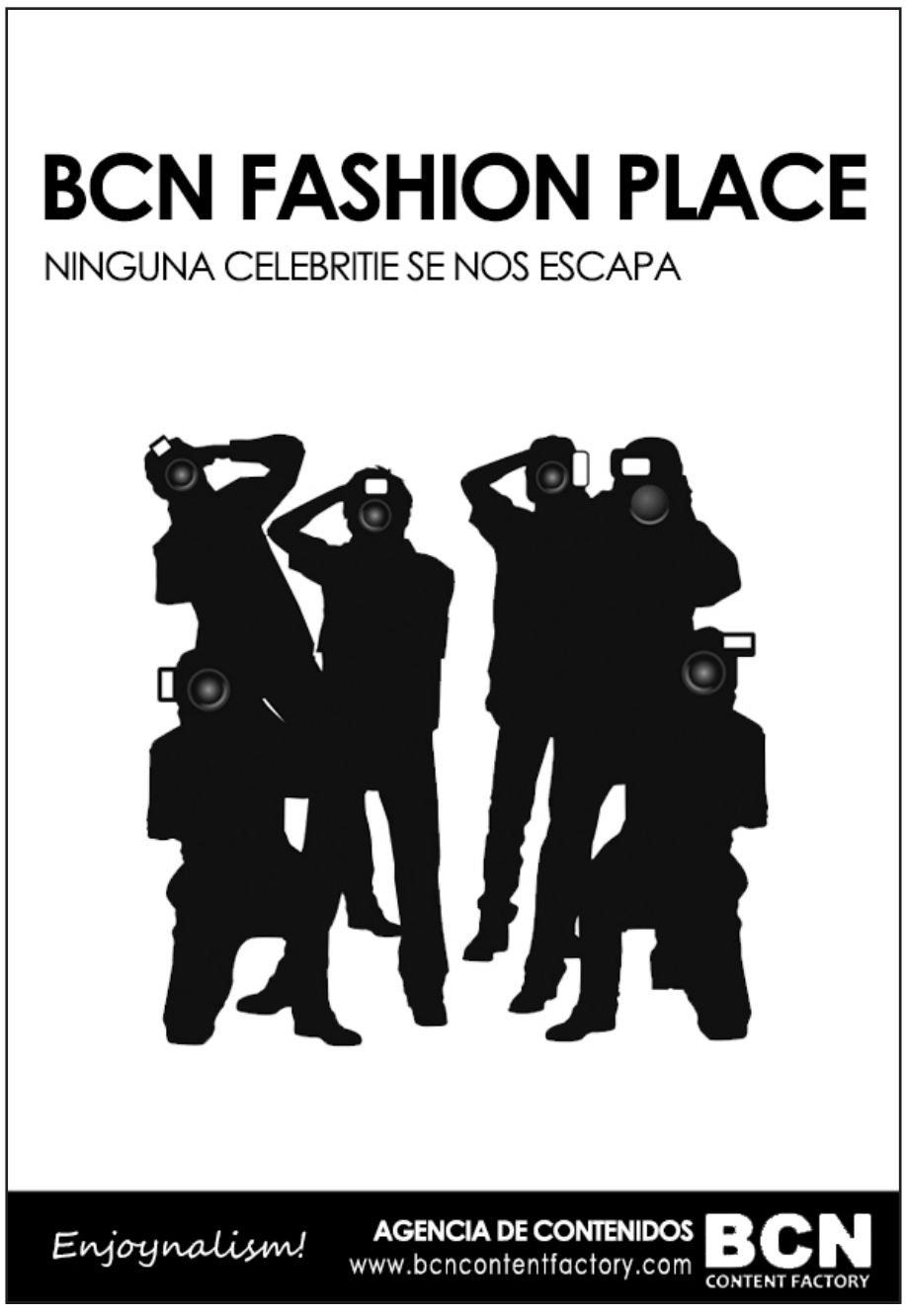

COLLBATÓ

CRONOLOGÍA DE 2018

Enero

Collbató reabre las Cuevas de Montserrat con una espectacular bienvenida audiovisual

Febrero

Marzo

Abril

Mayo

Junio

Rechazo entre municipios del norte de la comarca al proyecto de reforma de la A-2

Julio

La Universidad de Barcelona excava los yacimientos prehistóricos de las cuevas de Montserrat en Collbató

Agosto

Septiembre

Octubre

El alcalde Miquel Solà declara por dar apoyo al referéndum del 1-O

Collbató estrena tercer carril en la C-55

Noviembre

Diciembre

COLLBATÓ, EN CIFRAS

Población residente:	4.394 hab
Población no residente*:	0 hab
Superficie total:	1.807 Ha
Superficie urbana:	197 Ha
Superficie edificada:	121 Ha.

Durante los últimos cuatro años en Collbató se observa una reducción constante de la deuda viva. En 2017 esta se había logrado reducir de 2,7 millones € a 0,8 millones €. Actualmente el municipio cuenta con un ratio de deuda del 14%.

El periodo medio de pago a proveedores se ha visto reducido en los utimos trimestres llegando a 11 días por encima del periodo legal a principios de 2018. El importe pendiente de pago, por otro lado, ha incementado por 100.000 €.

Según los últimos datos sobre política de gastos, se observa que en Collbató hubo una reducción significativa en cuanto a vivienda y urbanismo. Se ha pasado de invertir 1,31 millones € a tan solo 180.000 €. Eso sí, cabe mencionar que comparado a años anteriores el presupuesto general se había reducido a menos de 4 millones €.

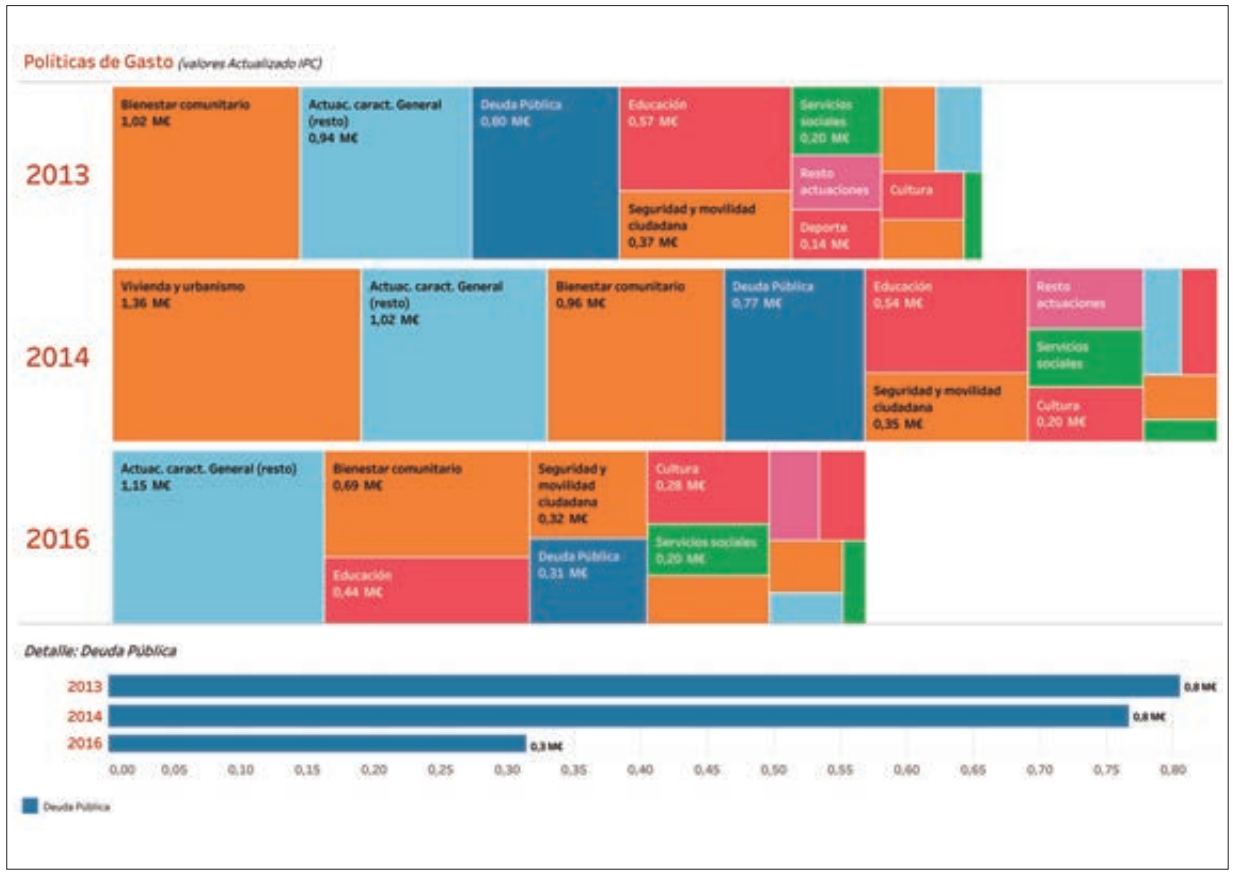

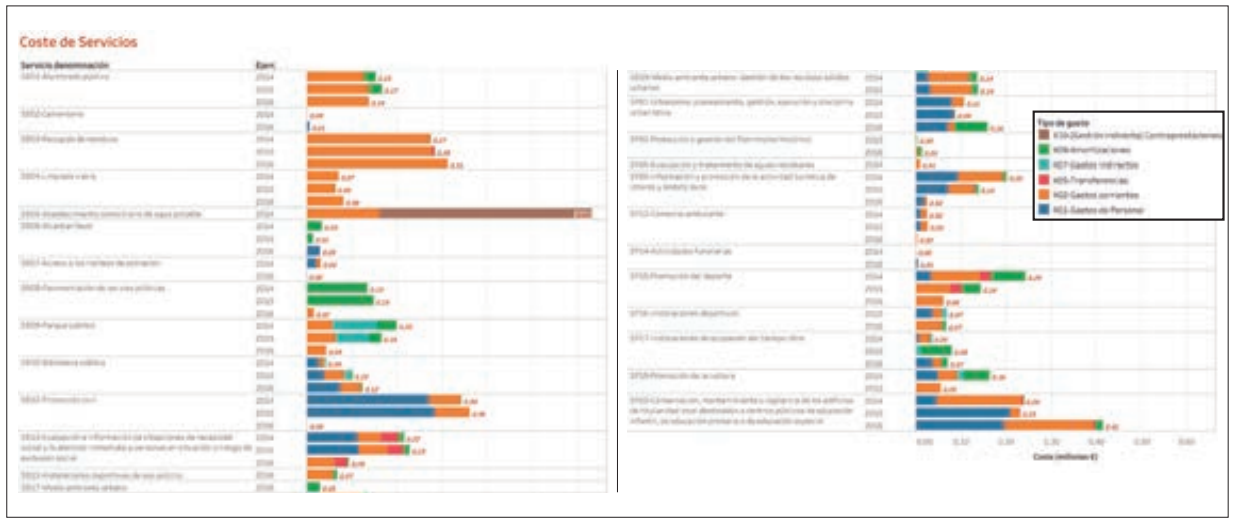

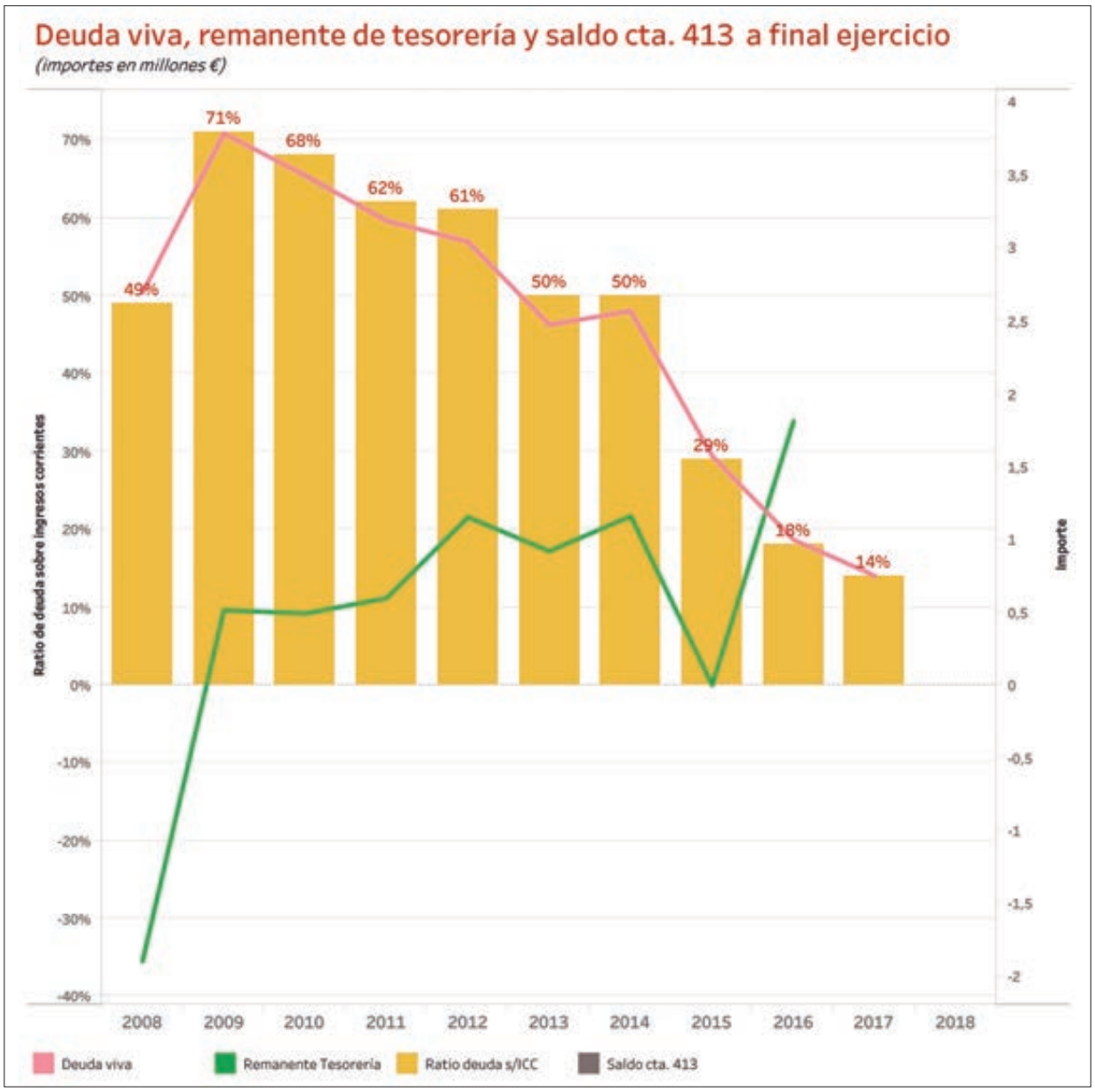

ENQUESTA OPOSICIÓ **Sense resposta del PSC**

EL LLOBREGAT s'ha posat en contacte amb el principal grup de l'oposició al Ple en reiterades ocasions des de l'estiu i no ha rebut cap resposta a la nostra petició per respondre l'enquesta.

Resultados de las eleccions municipales de 2015 en Collbató

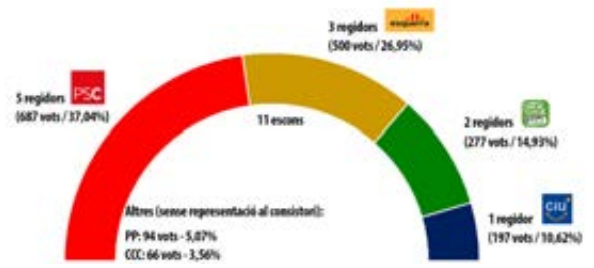

BALANÇ DE MANDAT

Respon MIQUEL SOLÀ, alcalde (ERC)

"S'ha recuperat la gestió directa del servei de subministrament d'aigua"

-Quins han estat els principals projectes que s'han portat a terme durant aquesta legislatura?

Municipalització del servei d'aigua. S'ha recuperat la gestió directa del servei, mitjançant Aigües de Collbató. S'estan realitzant importants inversions per a la renovació de la xarxa d'aigua, amb la substitució de canonades a les zones amb més incidències, i s'està potenciant l'autoabastament amb la recuperació de pous propis que estaven abandonats.

- Renovació de les Coves de Montserrat. Posada en marxa d'un nou projecte expositiu innovador a les coves, amb la inclusió d'un videomapping a l'inici de la visita.

- Procés participatiu per al nou Pla d'Ordenació Urbana Municipal. Amb nombroses reunions per fixar les recomanacions derivades de les propostes dels veïns que es faran servir per a l'elaboració del POUM del municipi.

- Procés participatiu per al sistema de recollida de residus. Amb elevada participació dels veïns i veïnes i de les entitats del poble, que han triat recollida porta a porta de totes les fraccions.

- Desplegament de la fibra òptica al municipi. In-

Pasa a la página siguiente

Viene de la página anterior

BALANÇ DE MANDAT

ternet d'alta velocitat per a totes les llars del municipi.- Renovació de les voreres i l'enllumenat al Passeig Mansuet. Ampliació de les voreres i nous fanals amb tecnologia led.

- Pavimentació i enllumenat de la plaça de l'Era. Substitució de tot el paviment i instal·lació de fanals amb tecnologia led.

- Renovació de la pista coberta Martí Gil. Renovació del terra de la pista per adequar-lo als requeriments de la pràctica esportiva.

- Creació del Festival de Músiques Amadeu Vives, en honor del cèlebre compositor collbatoní.

- Nou contracte de gestió de residus i neteja viària

Hi haurà cap projecte que es porti a terme o es finalitzi en el que queda abans de les pròximes eleccions municipals?

- Sectorització de la xarxa de subministrament d'aigua i implantació de comptadors intel·ligents, per a la detecció immediata d'incidències a la xarxa.
- Nou consultori mèdic. Realització de la primera fase.
- Adequació de la 1a planta del Casal de Cultura per a les associacions del municipi.
- Implantació del nou sistema de recollida porta a porta de totes les fraccions, seguint el model triat en el procés participatiu, i neteja viària.
- Millora d'equipaments educatius, esportius i patrimonials, com l'Escola La Salut, la Llar d'Infants i l'antic camp de futbol, pistes de tennis i espais complementaris comuns.
- Ampliació del Pont de Can Dalmases
- Primera fase de reforma de l'edifici de l'Ajuntament. Renovació de la teulada.
- Ampliació del Parc de Bombers
- Reasfaltat de l'Avinguda Centenari

Què quedarà sense fer-se?

- Cobriment de la Pista Poliesportiva Martí Gil
- Canvi d'enllumenat públic a sistema de Led
- Continuitat en millora de trams pendents de xarxa d'aigua malmesa
- Urbanització del barri Bosc del Misser
- Pla d'inversions en millora de la via pública (asfaltats, voreres, zones verdes...)
- Segona fase de reforma de l'Ajuntament

Repeteix l'actual alcalde com a candidat?

Sí. Miquel Solà ha estat elegit per la seva formació política com a candidat per a les eleccions municipals.

LA PALMA DE CERVELLÓ

CRONOLOGÍA DE 2018

Enero

Febrero

Marzo

Abril

Mayo

La Palma crea el primer archivo digital de memoria histórica del municipio

Junio

Julio

El Ayuntamiento de La Palma de Cervelló aprueba por unanimidad la propuesta de "Conveni Transaccional" con la inmobiliaria UNIM

Agosto

Septiembre

Octubre

Noviembre

El escritor Màrius Serra visita la Palma para dar una conferencia conmemorativa por el Any Fabra

Diciembre

LA PALMA DE CERVELLÓ, EN CIFRAS

Población residente:	2.998 hab
Población no residente*:	0 hab
Superficie total:	539 Ha
Superficie urbana:	56 Ha
Superficie edificada:	42 Ha.

La Palma de Cervelló ha observado en los últimos 6 años una reducción en su deuda practicamente constante. En 2012 se registraba un importe total 2,3 millones €, mientras que el año pasado se había reducido por un millón €.

En cuestión de pago a proveedores el periodo medio de pago se ha podido reducir a 28 días por encima del periodo legal, 28 días menos que el trimeste anterior. Comparado a 2017 el importe pendiente de pago da disminuido por 100.000 €.

Según los gráficos de política de gastos, en la Palma se ha incrementado la inversión en los servicios sociales por 200.000 €, mientras que el bienestar comunitario ha pasado a un papel secundario, después de una reducción de 100.000 € en 2017.

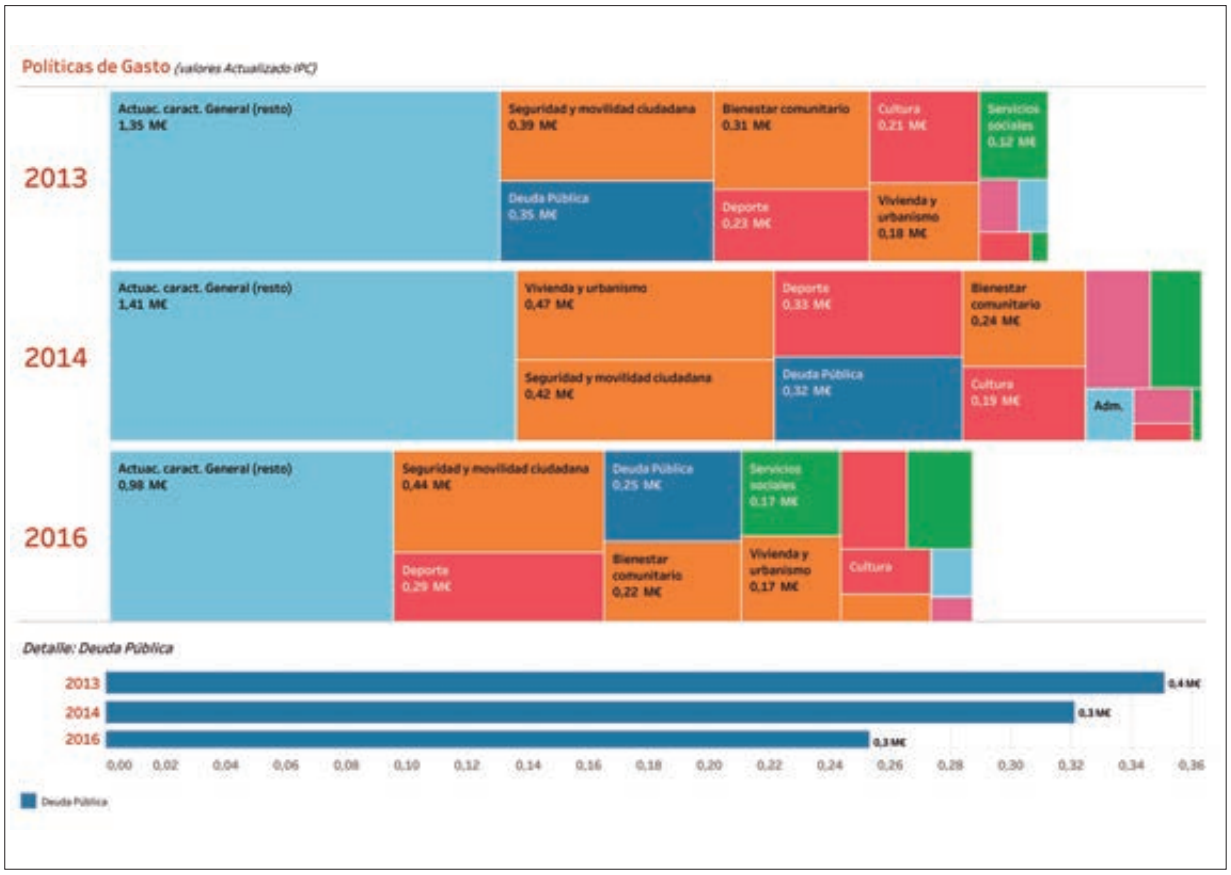

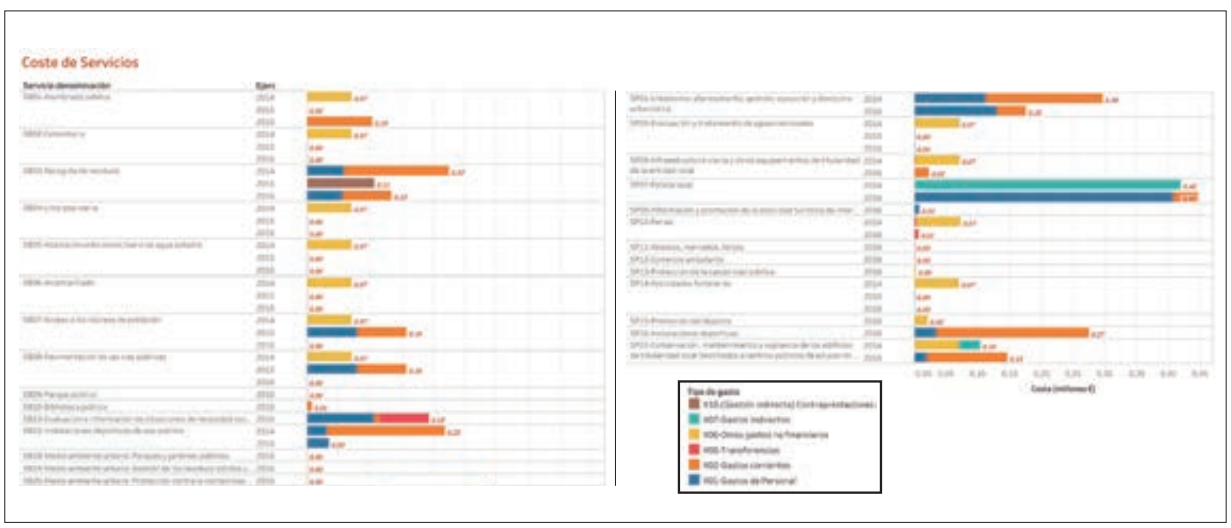

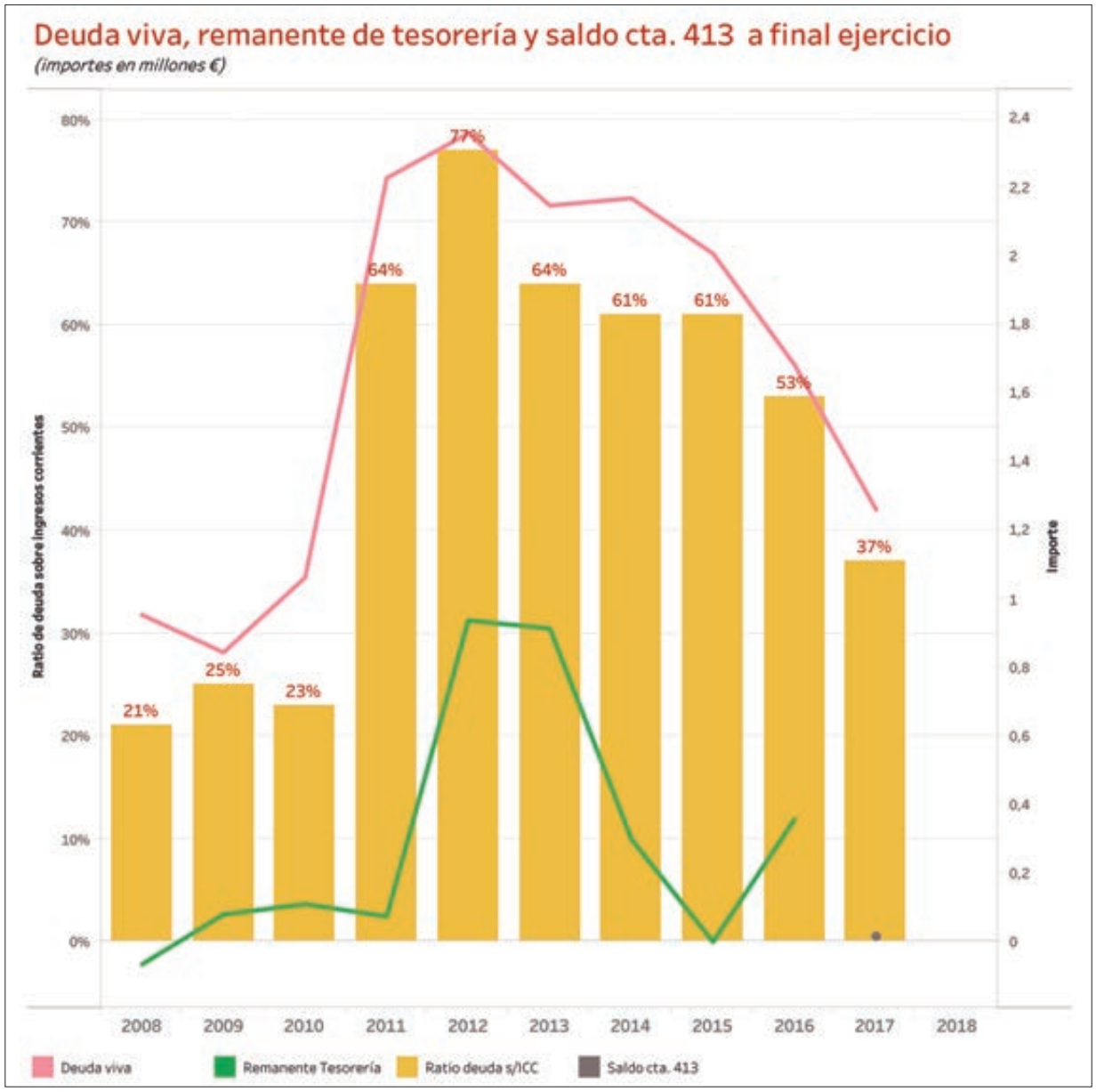

Resultados de las eleccions municipales de 2015 en La Palma de Cervelló

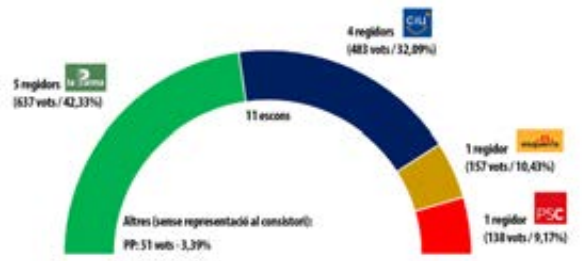

BALANÇ DE MANDAT

Respon Xavier González, alcalde (La Palma Sempre)

"Tenim projectes a l'agenda que són propostes interessants per al pròxim mandat"

-Quins han estat els principals projectes que s'han portat a terme durant aquesta legislatura?

- Camí peatonal urb. Can Vidal, rehabilitació de la teulada i recuperació de la porta principal de l'Ermita del pla de Sant Joan, reformes de les dependències municipals (policia, jutge de pau, serveis socials,...),

-Hi haurà cap projecte que es porti a terme o es finalitzi en el que queda abans de les pròximes eleccions municipals?

Si, molts. Rehabilitació interior ermita, millores al camp de futbol, millores instal·lacions municipals, deixalleria municipal, millores en la xarxa d'enllumenat públic, donar continuïtat del camí de vianants amb l'entrada poble, millores espai públic, senyalització horitzontal,...

-Què quedarà sense fer-se?

-Molt. Tenim força projectes a l'agenda que no es podran dur a terme abans no acabi aquesta legislatura, però són propostes interessants per al pròxim mandat.

-Repeteix l'actual alcalde com a candidat?

La Palma Sempre tornarà a presentar candidatura a les properes eleccions municipals, estem treballant la proposta/projecte/programa però encara no tenim determinat qui anirà a la llista i en quin ordre.

ENQUESTA OPOSICIÓ **Respon Josep Maria Llop, de PDeCAT**

"La nota és un suspens com una casa de pagès: no superaria el 3 de 10"

-Com valora la tasca del govern municipal en aquesta legislatura?

És una tasca més aviat pobra; que escassament se centra en el manteniment de l'espai públic, si bé de forma bastant deficitària; i sense ni projectes, ni iniciatives que permetin orientar la Palma envers cap model concret.

-Ha implementat o aprovat l'equip de govern alguna proposta seva? Quina/es?

Després de reclamar-ho en diversos pressupostos municipals, el govern municipal ha atès la petició de supressió d'algunes barreres arquitectòniques al municipi; ha rectificat errors d'informació que havia comès en la informació comercial del municipi; ha aplicat una moció que va presentar el nostre grup municipal i que fou aprovada per unanimitat: després de demanar durant més d'un any que es fes efectiva (recollida i reciclatge de xeringues), finalment, ho va dur a terme. I, finalment, amb alguns canvis segurament poc oportuns, ha aprovat algunes ordenances fiscals per ajudar el desenvolupament d'activitats econòmiques de les petites i mitjanes empreses al nostre municipi. No obstant, el balanç és francament pobre, perquè el govern municipal parteix de la desconfiança envers les propostes que se li fan des de l'oposició; i com a governants són clarament negligents en el deure d'impulsar i implementar mesures adients als

Passa a la pàgina següent

Ve de la pàgina anterior

ENQUESTA OPOSICIÓ

moments de canvi i de transformació que vivim a la nostra societat.

-Especifiqui tres decisions o mesures encertades del govern municipal en aquesta legislatura.
Es va inaugurar el camí de Can Vidal a la Palma: un camí que comunica la única urbanització del municipi amb el centre urbà. Aquest és un projecte que existeix des de l'any 2006 i que finalment, l'Ajuntament ha dut a terme gràcies al suport econòmic i tècnic quasi complert per part de l'àrea Metropolitana.

En segon lloc, també seguint les peticions que li hem fet des de l'oposició durant aquests 12 anys, ha canviat l'equip jurídic que defensa els grans litigis que afecten la Palma. Fruit d'aquest canvi, s'ha aconseguit negociar una "quita" d'aproximadament 2.8 milions d'Euros, en un litigi sobre el que hi havia recaigut sentència contrària del Tribunal Suprem, que condemnava el municipi a una situació econòmica insostenible. Aquest canvi en la defensa jurídica del municipi, que s'ha produït després que una i altra vegada, des de l'oposició municipal ho hàgim demanat, arriba tard, molt tard. Mai la Palma hauria hagut de caure en aquest índex de litigiositat que posa el nostre poble realment entre l'espasa i la paret i l'amenaça de diverses sentències contràries que poden hipotecar tot el petit marge de maniobra que es pugui tenir per encarar projectes i propostes que millorin la vida de les veïnes i dels veïns del nostre poble.

Cal dir de forma clara i contundent, que no hi ha cap tercera decisió que ens hagi agradat o que no ens hagi agradat, perquè el govern de la Palma, no pren decisions i per tant, tampoc té projectes.

-Quina nota posaria a l'equip de govern municipal?
La nota és un suspens, com una casa de pagès. Amb tota franquesa, crec que no superaria el 2 o el 3 sobre 10. Aquests punts positius venen del seu intent, certament no reeixit, però en tot cas de l'intent, d'unes comissions de participació que han pretès obrir l'opinió del govern a les idees de l'oposició. Però els punts negatius, és a dir, tot allò que manca fins al 10, prové de la mala gestió del manteniment; de la mala gestió pressupostària, que contínuament obliga a fer canvis, sigui per decret, o per reconeixement extrajudicial de crèdit sobre el pressupost municipal; per no calcular adequadament les despeses que any rere any, es produeixen al nostre municipi; per la manca de projectes i d'iniciatives que permetin millorar el nostre poble; per no tenir projectes que situïn la Palma dins d'un determinat model; i senzillament, per aplicar aquella màxima tant malaurada, de "qui dia passa, any empeny".

Foment de la Informació Crítica
L'Hospitalet

Et convida a una nova activitat dels

Sopars Crítics

Un cicle de trobades amb els darrers alcaldes de l'Hospitalet de Llobregat

18 de gener: JUAN IGNACIO PUJANA FERNÁNDEZ

Lloc: Restaurant El Celler del Museu (Masia Museu Serra) Passeig de la Campsa, 1.

Hora: 20,30 hores.

Preu: Socis, 22 euros. No socis, 25 euros. L'import s'abonarà en efectiu a l'entrada.

Cal fer reserva a: fic.lhospitalet@gmail.com fins a 10 dies naturals abans de la cita.

CASTELLVÍ DE ROSANES

CRONOLOGÍA DE 2018

Enero
Talan árboles cercanos a la C-243 para evitar que se caigan a la vía

Febrero
El Pleno aprueba los presupuestos por unanimidad
Castellví recurre a la Diputación para reurbanizar Can Sunyer

Marzo
Municipalizan el servicio de agua del Taió
Cuatro oros y dos platas para la nadadora Núria Marqués en el Campeonato de España de natación adaptada

Abril
El Ayuntamiento quiere hacer un camino al núcleo antiguo para emergencias

Mayo

Junio
La Diputación otorga 75.000 euros a Castellví para equipamientos e infraestructuras
Premian una comunicación científica de HipoFam, una entidad del municipio

Julio

Agosto

Septiembre
Castellví se declara municipio feminista
La nadadora vuelve del Mundial de México con tres oros, dos platas y un bronce

Octubre
Castellví inaugura una calle dedicada al exalcalde Manel Fernández
El Ayuntamiento recupera el Camí de les Fontetes
El alcalde Joan Carles Almirall declara por dar apoyo al referéndum del 1-O

Noviembre

Diciembre

CASTELLVÍ DE ROSANES, EN CIFRAS

Población residente:	1.826 hab
Población no residente*:	0 hab
Superficie total:	1.638 Ha
Superficie urbana:	145 Ha
Superficie edificada:	81 Ha.

La deuda viva en castellví se ha visto reducida de forma constante durante los últimos 6 años. En la actualidad se registra un importe total de 200.000 € y un ratio del 12%, según aportan los datos de 2017.

En cuanto al pago de proveedores el periodo medio se encuentra en unos positivos 13 días por debajo del periodo legal.

Actualmente la principal inversión en Castellví es en Vivienda y Urbanismo con un total de 300.000 €. Asimismo se observa que se dedican 190.000 € al bienestar comunitario y los servicios sociales respectivamente.

El principl coste se encuentra en la evaluación e información de situaciones de necesidad social y la atención inmediata en casos de exclusión social con un total de 160.000 €. Así también la recogida de residuos supone un coste de 130.000 €.

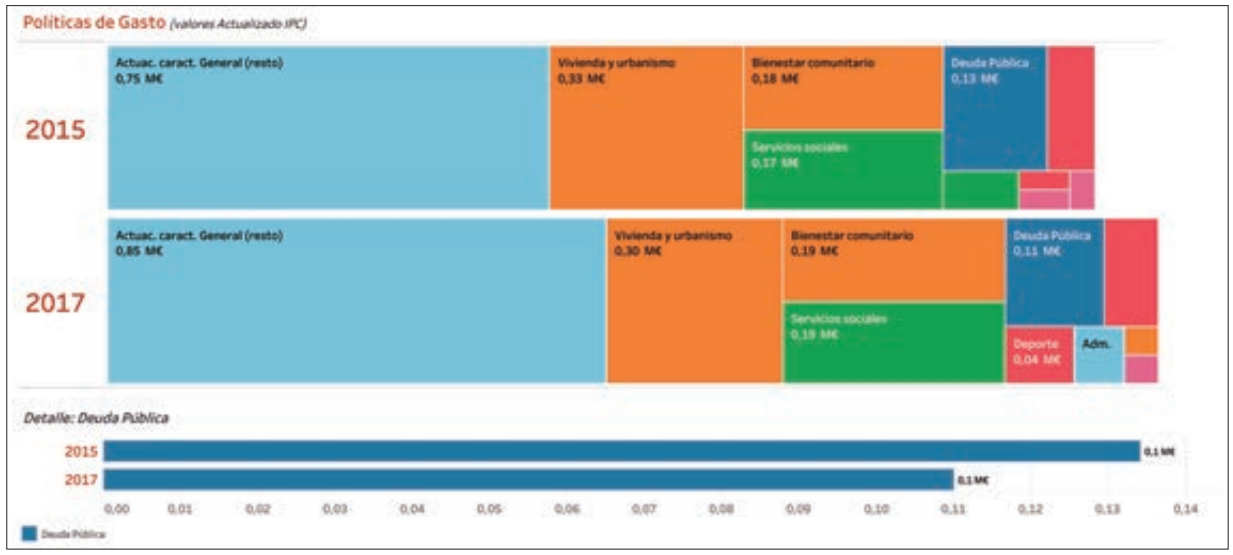

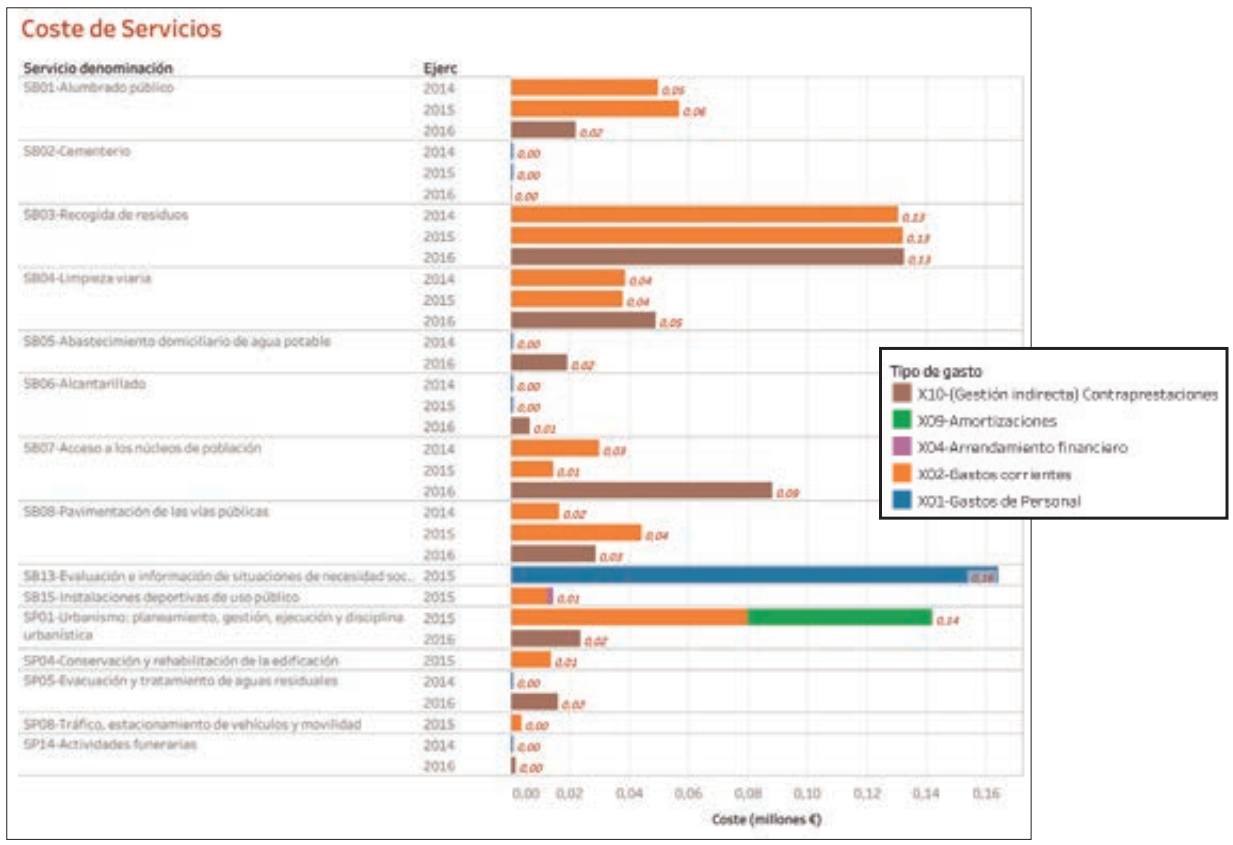

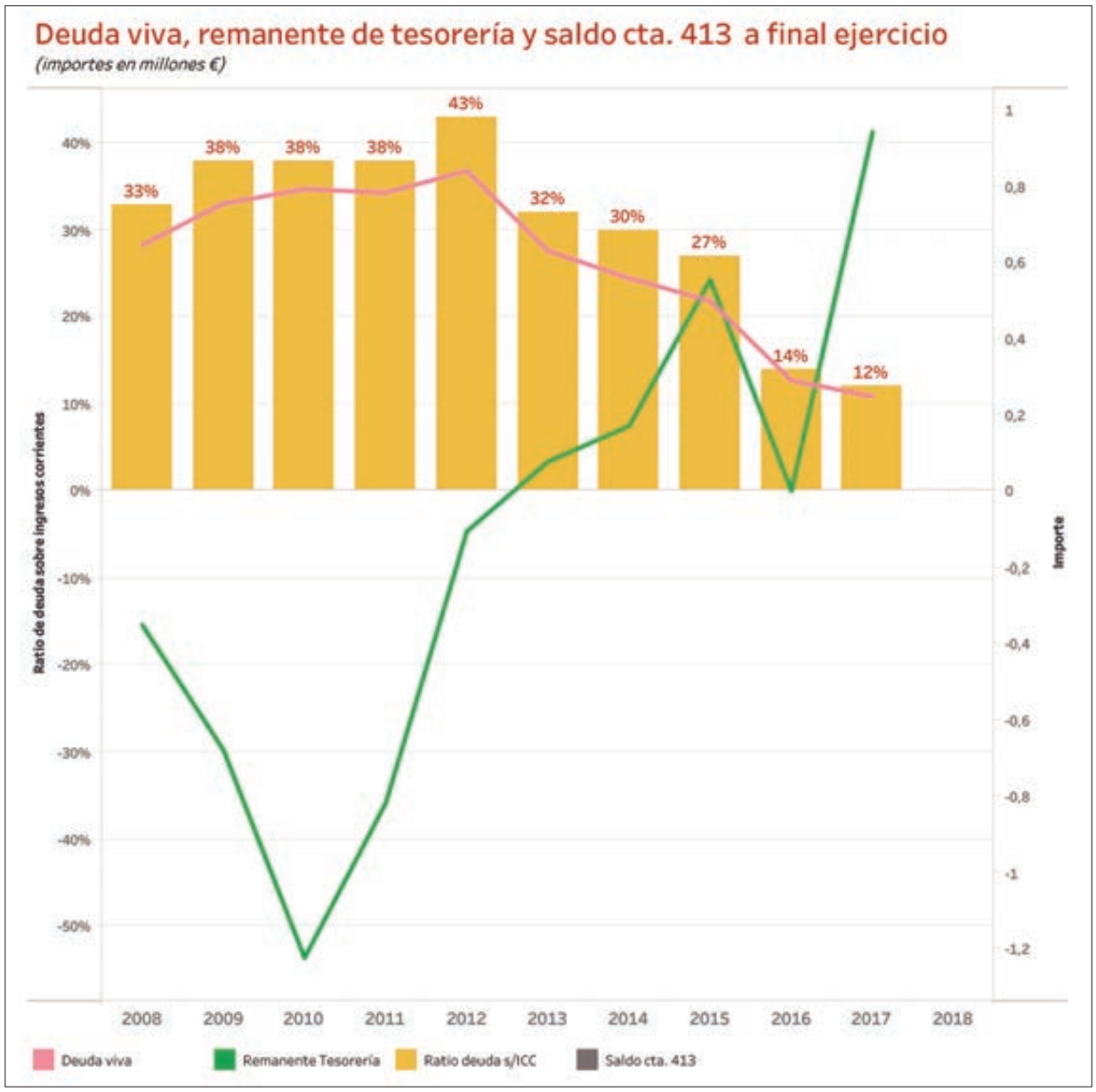

ENQUESTA OPOSICIÓ **Respon Victoria Castellanos, de Junts per Castellví-CP**

"No ens correspon posar cap nota: la ciutadania és qui ha de valorar la legislatura"

- Com valora la tasca del govern municipal en aquesta legislatura?
Nosaltres ho haguéssim fet d'un altre manera, les persones i la sostenibilitat són el centre del nostre projecte polític.

- Ha implementat o aprovat l'equip de govern alguna proposta seva? Quina/es?
Si: - La creació de beques per a joves que cursin estudis no obligatoris (2016), que augmenti el límit de renda per beneficiar a més famílies (2017).
- Reglament d'ajudes a empreses.
- Bonificació en l'IBI de les famílies nombroses i monoparentals en règim de lloguer.
- Bonificació del 90% en les llicències d'obres sol·licitades per la supressió de barreres arquitectòniques, no sol per discapacitats sinó també per els ciutadans/es amb mobilitat reduïda.
- El fraccionament regulat, no per resolució de l'alcalde, per a les liquidacions, entre d'altres, de llicències d'obres o quotes urbanístiques.
- Les nostres propostes al Pla Sanitari Comarcal pel Consultori de Castellví de Rosanes, ampliar l'horari d'atenció primària en dues tardes a la setmana i incorporar de nou el Servei de Pediatria.

Passa a la pàgina següent

Resultados de las eleccions municipales de 2015 en Castellví de Rosanes

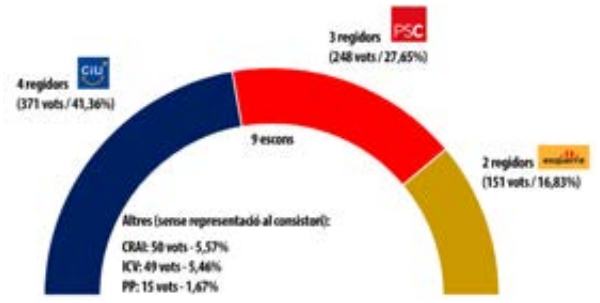

BALANÇ DE MANDAT

Joan Carles Almirall, alcalde (PDeCAT)

"Hem reduït el deute i arranjat carrers i equipaments municipals"

-Quins han estat els principals projectes que s'han portat a terme durant aquesta legislatura?
- Reducció del deute
- Arranjament dels carrers Baix Llobregat i Everest
- Arranjament de la pista esportiva Arranjament plaça de l'Era del barri de Miralles
- Substitució llumeneres de la via pública per tecnologia led
- Remunicipalització de l'aigua al barri del Taió.

-Hi haurà cap projecte que es porti a terme o es finalitzi en el que queda abans de les pròximes eleccions municipals?
Inversió en abastament d'aigua, connexió entre el dipòsit del nucli antic i el del barri del Taió.
Arranjament rotonda d'accés nucli antic.

-Què quedarà sense fer-se?
Arranjament de l'escola vella en centre social amb piscina.

-Repeteix l'actual alcalde com a candidat?
No se sap.

Ve de la pàgina anterior

ENQUESTA OPOSICIÓ

- Consignació pressupostària per adherir-se al projecte de Bon tracte a la gent gran del Consell Comarcal.
- Que es tornès a fer l'activitat de gimnàstica al casal per la Gent Gran, gratis per els/les usuaris/es.
- Que s'augmentin els límits econòmics en els trams de les ajudes a escoles bressols i la quantitat subvencionada per cada tram.
- Consignació pressupostària pel canvi de contenidors de recollida selectiva al Municipi.
- Desglossar partides dins del pressupost per una major transparència.

- Especifiqui tres decisions o mesures encertades del govern municipal en aquesta legislatura.
Escoltar a l'oposició i intentar consensuar les ordenances i pressupostos, convidar als grups de l'oposició a les juntes de govern i acceptar algunes propostes de l'oposició.

- Quina nota posaria a l'equip de govern?
A nosaltres no ens correspon posar cap nota, la ciutadania és qui ha de valorar-ho.

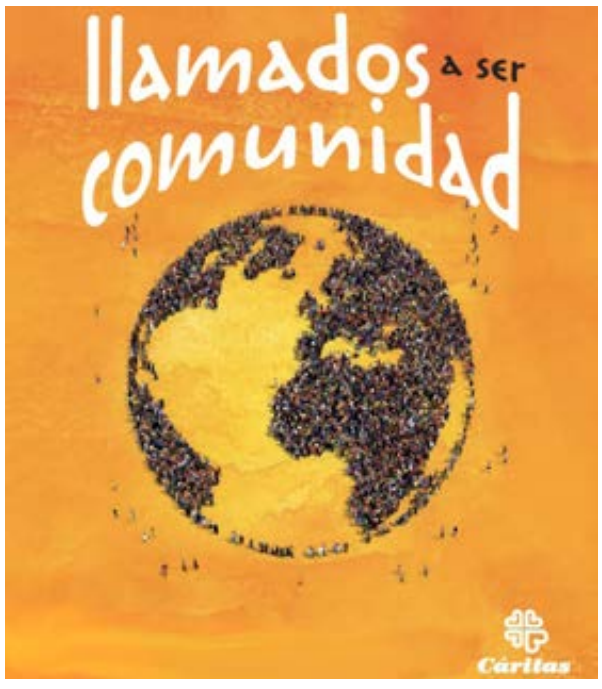

L'any

D'ON VENIM

Els millors reportatges del 2018

Mucho ruido y pocas nueces

- Pese a los grandes anuncios, el territorio sigue a la espera de infraestructuras clave
- Las fronteras de la comarca siguen intactas tras los debates del Montserratí y Les Botigues
- La concienciación por la contaminación y la movlidad sostenible ha crecido

Redacción

Dejamos atrás un 2018 que comenzó fuerte respecto a las infraestructuras y que ha finalizado con la constatación de que hay aún mucho camino por recorrer en este ámbito. Así lo destacó a principios de diciembre la Cambra de Comerç en un informe en el que se detalla que solo están finalizados 5 de los 28 proyectos de infraestructuras previstos en el área metropolitana.

Pero como decíamos, las perspectivas a principios de año eran buenas. En este sentido, los Reyes Magos llegaron algo tarde a Sant Feliu y L'Hospitalet y dejaron dos regalos en enero y febrero: el ministerio de Fomento, de la mano de su entonces titular Íñigo de la Serna, presentó los proyectos para soterrar las vías que desestructuran estas dos ciudades y causan auténticos dolores de cabeza en la movilidad de las mismas e incluso víctimas mortales –cerca de una treintena en Sant Feliu en las últimos años-.

Si todo va bien y las obras, que presumiblemente arrancarán este año, siguen el calendario establecido, Sant Feliu quedará libre de vías en 2023. L'Hospitalet tendrá que esperar dos años más para soterrar sus vías, en 2025. Estos dos proyectos suponen la friolera de 730 millones de euros de inversión entre los dos -127 el de Sant Feliu y 608 el de L'Hospitalet, más complejo, puesto que hay que actuar en dos secciones de la ciudad- y se suman al de Montcada i Reixac, donde también se cubrirán las vías de tren.

De la Serna, cuya presencia en Cataluña fue intensa durante los primeros meses del año, volvió en marzo a la comarca para presentar el que describió como el mayor plan inmobiliario del continente para el Aeropuerto de El Prat. El objetivo es convertir el entorno del aeropuerto en un polo de actividad económica, con empresas logísticas especializadas en comercio electrónico y punteras en industria 4.0, además de ubicar oficinas, hoteles y restaurantes con los que cambiar el actual escenario de solitud que rodea a la infraestructura. Para ello, se invertirán unos 1.300 millones de euros.

Frentes comunes municipales

No obstante, a medida que el año avanzaba se hacían patentes otras necesidades a nivel de infraestructuras, como la llegada definitiva de la Línea 10 de metro a L'Hospitalet –que, según ha reiterado el Govern a lo largo de 2018, será efectiva en 2019-, muy reivindicada por los vecinos, o el proyecto de Metro del Delta que reclaman desde hace años los ayuntamientos de esta zona. En concreto, Castelldefels, Gavà, Viladecans y Sant Boi, que quieren que Fomento impulse de una vez por todas una línea de cercanías que uniría L'Hospitalet con Castelldefels, pasando por Cornellà, Esplugues, Sant Boi, Viladecans y Gavà. A la vez que reclamaban de nuevo esta línea de cercanías, los consistorios del Delta mostraban su preocupación ante los planes de desarrollo del aeropuerto, que consideran que puede colapsar la ya maltrecha movilidad en el Delta.

No ha sido este el único frente común de ayuntamientos del Baix Llobregat a favor o en contra de algún

Pasa a la página siguiente

Viene de la página anterior

proyecto de infraestructuras. Es el caso de la reforma de la A-2, que despertó fuertes críticas por parte de diversos consistorios del norte de la comarca de distinto color político, que lamentaron en verano que Fomento no hubiera aceptado su colaboración a la hora de dar ideas para mejorar la vía. Olesa, Esparreguera, Abrera, El Bruc, Collbató y Castellolí se unieron para reclamar más voz en la reforma de la autovía y denostar un proyecto de ampliación que creen "sobredimensionado".

Las fronteras de la comarca, a debate

La integridad de las fronteras del Baix Llobregat también ha sido puesto en duda a lo largo de 2018. Nos referimos al Montserratí, la nomenclatura de la comarca que algunos municipios del norte del Baix Llobregat quieren impulsar, aduciendo que solo les une "una carretera y un río" con el sur. Se trata de una de las frases favoritas de Xavier Fonollosa, alcalde de Martorell -la ciudad que más apuesta por el Montserratí- para defender la creación de una nueva comarca que quiere aglutinar a todo el Baix Llobregat Norte y municipios vecinos de otras como El Bruc o Castellolí.

De momento, este 'procés' en miniatura está en stand by y parece que no está recabando los apoyos necesarios, ni entre los vecinos ni entre todos los municipios que pretende incluir. De hecho, en octubre el presidente de la Diputación, Marc Castells, puso en duda en una entrevista en El Llobregat que el Montserratí sea ahora mismo "uno de los problemas principales" de la gente del Baix.

Por el sur también ha habido movimientos irredentistas. Les Botigues de Sitges, núcleo poblacional que pertenece a Sitges pese a estar a 14 kilómetros de su centro urbano, votó en noviembre si quería pasar a formar parte de Castelldefels, donde sus vecinos hacen vida. En el proceso participativo online y presencial que se impulsó a principios de noviembre salió que sí, pero la participación fue inferior al 35%, por lo que el resultado no se dio por válido.

El cambio de Gobierno trae esperanzas

Con la vuelta de los socialistas a la Moncloa se abrió de nuevo una ventana de esperanza para los municipios, sobre todo los gobernados por el mismo color, por donde ver satisfechas sus reivindicaciones en diversos ámbitos. Aquí es de destacar la ruta que llevó a cabo la delegada del Gobierno, Teresa Cunillera, por muchos municipios de la comarca para conocer de primera mano sus demandas, preocupaciones e ideas.

Una de ellas es la conexión de la A2 y la AP7 a la altura de Sant Andreu de la Barca, unas obras paralizadas en diversas ocasiones a lo largo de los últimos años y que, según prometió a alcaldes del territorio la misma Cunillera, se retomarían antes de finalizar 2018. Otras de las promesas del Gobierno de Pedro Sánchez tuvieron que ver con facilitar las gestiones para trasladar el cuartel de Sant Boi o el compromiso, en este caso contraído por el ministro de Fomento José Luis Ábalos, de acelerar las obras de la variante de Vallirana, otro clásico de los inacabado en el Baix Llobregat.

La movilidad: un debate que no cesa

Infraestructuras por donde pasaremos en coche y en transporte público. Este año, la concienciación por la contaminación y la movilidad sostenible ha vuelto a copar el debate. En octubre el Área Metropolitana de Barcelona (AMB) aprobaba el Pla Clima i Energia 2030, que se marca ese año como horizonte para reducir las emisiones y promover la eficiencia energética.

Una respuesta al colapso de las ciudades que ha eclosionado con mucha fuerza este 2018 ha sido la nueva movilidad personal, con las bicicletas y patinetes eléctricos como punta de lanza de un movimiento que agrupa decenas de ingenios para moverse por las ciudades más rápido. No obstante, el caos normativo y los incipientes accidentes que provocan estos artilugios, como el atropello mortal de una anciana en Esplugues en agosto, han puesto en alerta a las administraciones, que trabajan para generar un corpus legal unitario que evite leyes contradictorias según el municipio.

Por otra parte, y relacionado con esta cuestión, desde el día 1 de enero los vecinos de 18 municipios de la segunda corona metropolitana pasarán a pagar lo mismo que los de la zona 1 de transporte, poniendo fin a una diferenciación tarifaria en muchos casos arbitraria.

La calle se mueve

2018 también ha sido un año de importantes reivindicaciones en materia de educación y sanidad. Los cierres de líneas en centros públicos capitalizaron la actualidad en el cambio de curso escolar, mientras que los médicos de la primaria se echaron a las calles, junto con profesores y alumnos, para protestar por la falta de recursos, fruto de los salvajes recortes que el Govern viene impulsando desde 2010. En este sentido, también es justo decir que la Generalitat desencalló importantes demandas como las obras de remodelación del Hospital de Viladecans y el anuncio de los ambulatorios de Santa Eulàlia y Sant Josep, largamente reivindicados en L'Hospitalet.

Anuncios, propuestas y proyectos que se implementarán –o no- a lo largo de este 2019 que acaba de comenzar. A diferencia de otras cuestiones, lo que sí que ha sido una realidad en 2018 es la toma de conciencia de una importante parte de la sociedad respecto a las desigualdades entre hombres y mujeres. El feminismo se ha convertido en un movimiento de masas y aquí, en el Baix Llobregat, una comarca con 12 alcaldesas sobre 30 ayuntamientos –gobiernan al 42% de la población-, el Consell de Dones del Consell Comarcal organizó en octubre el quinto Congrés de Dones, en el que se reivindicó el espíritu feminista de la comarca y se debatió sobre cómo hacer más visible el papel de la mujer en la sociedad.

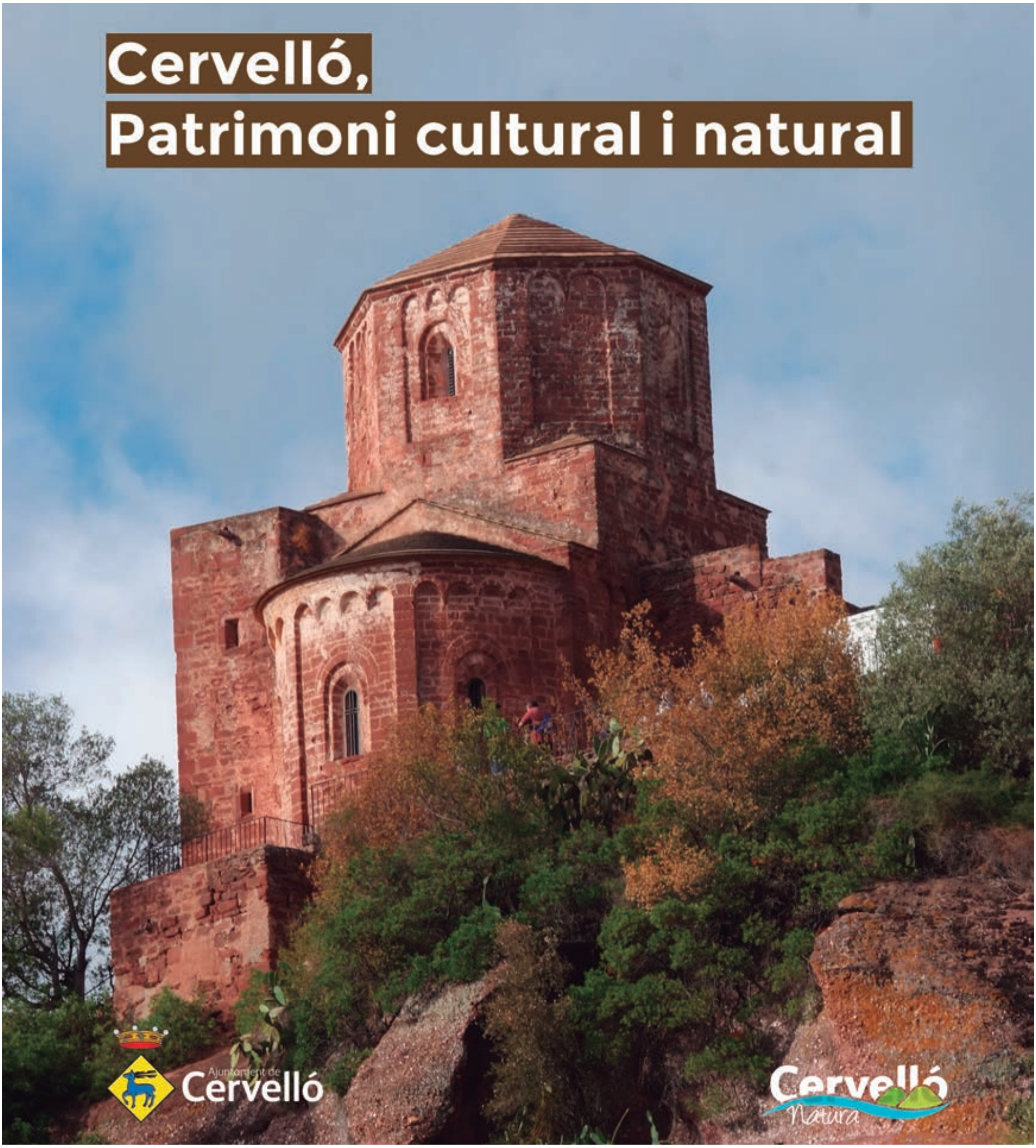
Cervelló,
Patrimoni cultural i natural
Ajuntament de
Cervelló
Cervelló
Natura

POLÍTICA

Renovació i continuisme

UNA REUNIÓN DEL CONSEJO METROPOLITANO, EL MÁXIMO ÓRGANO DE GOBIERNO DEL AMB.

El resurgir del poder metropolitano

- Consultamos a los partidos del Consejo Metropolitano si hay que potenciar el AMB
- En general, reconocen falta de conciencia para abordar problemas comunes
- También coinciden en opinar que Barcelona es un activo para todos

Francisco J. Rodríguez

¿Se pregunta el congresista que llega al recinto de Fira Granvia de L'Hospitalet si está en una ciudad diferente de Barcelona? Él, que ha salido de un hotel del Eixample cerca de la Sagrada Familia, ha cogido un bus que en pocos minutos le ha dejado ante el recinto ferial. En todo momento, el autobús ha transitado por ciudad y el continuo urbano no se ha visto interrumpido. Este hipotético visitante no sabría decir cuándo el paisaje ha dejado de llamarse Barcelona para ser L'Hospitalet. De hecho, muchos vecinos tampoco sabrían establecer con exactitud dónde están las fronteras, antaño claras, pero hoy día diluidas en un conglomerado urbano que, con más o menos intensidad, comienza en Badalona y termina en Castelldefels. Aquella célebre ardilla que podía cruzar la península Ibérica saltando de árbol en árbol en época de los Reyes Católicos, hoy en día podría hacer lo propio de edificio en edificio entre estas dos localidades que marcan los límites del área metropolitana de Barcelona.

Una zona que alberga a más de la mitad de la población catalana y una parte importante del PIB de Cataluña. Los 36 municipios que la conforman –la mayoría de los cuales, del Baix Llobregat, 22 de 36, para ser más exactos- están agrupados alrededor del Área Metropolitana de Barcelona (AMB), una entidad de reciente creación (2010) que recoge el testigo de la antigua Corporación Metropolitana de Barcelona (CMB). Aquel ente supramunicipal fue creado en 1974 y durante la Transición se convirtió en un auténtico contrapoder a la Generalitat, hasta que en 1987 fue disuelto por la Ley de Ordenación Territorial aprobada en el Parlament. Sus competencias fueron asumidas por la Entidad Metropolitana del Transporte, la Entidad Metropolitana de Medio Ambiente y a la Mancomunidad de Municipios del Área Metropolitana.

> "**San José**: "Algunos concejales, en los Plenos, hablan del **AMB** como algo ajeno, pero **somos nosotros**

Se dice que la CMB firmó su sentencia de muerte cuando creó una bandera –de fondo azul con el escudo de Barcelona en el centro- e incluso un himno. El entonces President Jordi Pujol, tras un tajante "basta" y ayudado por la mayoría absoluta de la que gozaba en el Parlament, acabó saliéndose con la suya en el pulso que mantenía con Pasqual Maragall, alcalde de Barcelona y valedor de la CMB y de la idea de la Gran Barcelona. La Ley de Ordenación Territorial se tradujo en la división por comarcas y la creación de los Consejos Comarcales, una concepción acorde con el '*rerepaís*' que defendía con ahínco Pujol ante el poder barcelonés.

Pero volvamos al presente. Hoy día, el área metropolitana de Barcelona es un conglomerado urbano continuo con problemáticas que se dan en todos o casi todos los municipios. Sin embargo, en algunas cuestiones, como es el caso de la vivienda, da la impresión de que cada ayuntamiento hace la guerra por su cuenta y que las políticas cambian radicalmente de un lado de la

Pasa a la página siguiente ➡

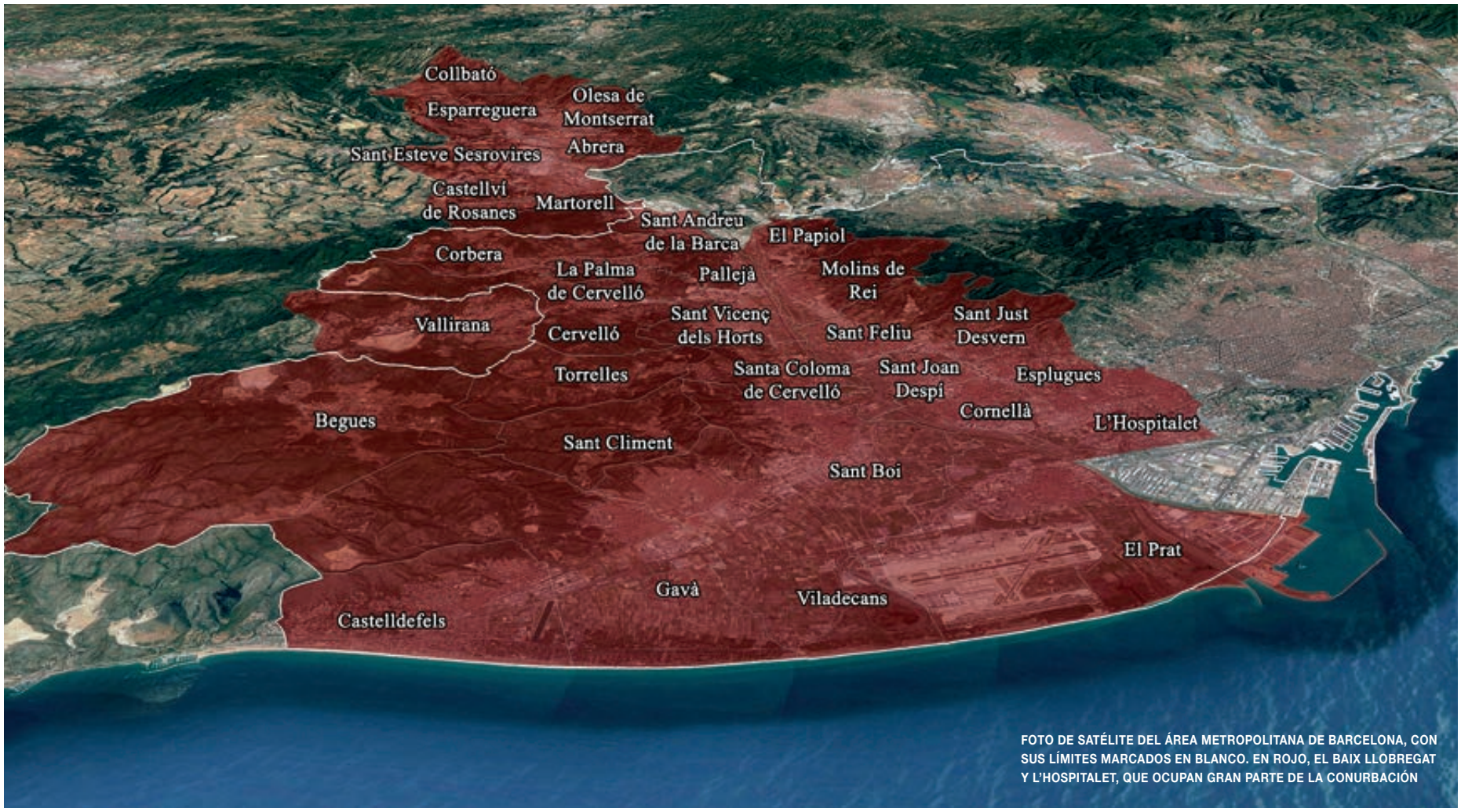

FOTO DE SATÉLITE DEL ÁREA METROPOLITANA DE BARCELONA, CON SUS LÍMITES MARCADOS EN BLANCO. EN ROJO, EL BAIX LLOBREGAT Y L'HOSPITALET, QUE OCUPAN GRAN PARTE DE LA CONURBACIÓN

Viene de la página anterior

calle, que separa a dos municipios, al otro.

Diversas voces han salido a la palestra en los últimos tiempos para que se tengan en cuenta las áreas metropolitanas. Una de ellas la de Núria Marín, alcaldesa de L'Hospitalet que propuso en junio que la Constitución debería recoger esta figura para protegerlas y ampliar su papel institucional y político.

Por esta razón, desde El Llobregat hemos abierto un debate con los portavoces de los partidos políticos del Consejo Metropolitano para saber su opinión sobre la necesidad o no de potenciar los poderes del AMB y convertirla, así, en un auténtico gobierno metropolitano que dé una respuesta común a las cuestiones que afectan a todos sus integrantes. Y si consideran que el área metropolitana es simplemente un ente administrativo cuyos límites son difusos para una gran parte de la población o una idea que genera un vínculo emocional entre sus habitantes

Falta conciencia metropolitana

En líneas generales, las formaciones del Consejo Metropolitano del AMB consideran que no hay suficiente conciencia metropolitana. Una falta en la que, según explica el alcalde de Sant Feliu y portavoz de Entesa en el Consejo Metropolitano, Jordi San José, incurren algunos regidores a nivel municipal. "A veces en los Plenos algunos concejales hablan como si el AMB fuera una cosa ajena, y somos nosotros mismos", enfatiza a esta

PASQUAL MARAGALL Y JORDI PUJOL PROTAGONIZARON UNA PUGNA DURANTE LOS 80 ENTRE LA CATALUÑA METROPOLITANA Y EL 'REREPAÍS', QUE ACABÓ CON LA DISOLUCIÓN DE LA CORPORACIÓN METROPOLITANA DE BARCELONA.

publicación el edil. Un fenómeno, asegura, que se extiende también entre los ciudadanos, que a menudo desconocen la labor del AMB. Aunque aquí San José hace autocrítica. "Puede que no hayamos hecho algo bien", reconoce. En esta línea de mea culpa se mueve Isidre Sierra, portavoz del PDeCAT y alcalde de otra población de la comarca, Sant Climent, que cree que no hay suficiente conciencia metropolitana porque las políticas que se han implementado en este ámbito "no se han explicitado bien". "Nadie sabe que el transporte está consensuado entre el AMB y la Autoridad del Transporte Metropolitano (ATM), y todavía hay mucho recorrido en la política de residuos", pone como ejemplo Sierra, que considera que el AMB "está muy bien financiada" para dar servicios pero que hace "poca política metropolitana". El portavoz demócrata considera que hace falta "más convencimiento del relato metropolitano", el cual "da un valor añadido para salir de la crisis y aportar mejoras al territorio".

¿Reinos de taifas?

Y los ayuntamientos, ¿se creen este relato? PP y Cs, en este sentido, son los más críticos, y lamentan que "a la práctica, a la hora de tomar decisiones los 36 alcaldes lo hacen pensando en su territorio, porque dependen de los votos de sus ciudadanos", afirma Santiago Alonso, regidor de Barcelona y portavoz naranja en el Consejo. Coincide en el diagnóstico Alberto Fernández Díaz,

Pasa a la página siguiente

Viene de la página anterior

también regidor barcelonés y voz cantante del PP en el AMB. “Seguimos anclados en una lógica local radical”, sentencia Fernández, que critica que, pese a que “todos hablan de política metropolitana”, en referencia a los alcaldes, “los ayuntamientos siguen siendo reinos de taifas inconexos”.

Quien se muestra más optimista con el papel del AMB, sin matices, es la portavoz socialista, la alcaldesa de Sant Boi Lluïsa Moret, que considera que el ente supramunicipal tiene “visión y acción de gobierno colectiva”, y que la voluntad es “planificar políticas integrales y globales comunes”. Preguntada sobre la sensación de que, en ocasiones, cada consistorio hace la guerra por su cuenta en cuestiones que afectan a todos por igual, y sobre la necesidad de avanzar hacia la unidad de acción, Moret reconoce que hay “aspectos a mejorar”, como son las políticas relacionadas con la vivienda, aunque remarca que “no son las competencias clásicas del gobierno metropolitano”.

Quien apuesta por cambiar el modelo del AMB con más decisión es la CUP. Su portavoz, la exdiputada en el Parlament y regidora del Ayuntamiento de Barcelona, Eulàlia Reguant, explica a El Llobregat que la solución a la “nula” conciencia metropolitana “no pasa por el AMB tal como la conocemos”. Critica que es una administración “alejada de la ciudadanía” y apuesta por una “mancomunación de municipios” y una “coordinación más efectiva”, más que por el actual modelo del AMB, que considera que fue creada como “contrapoder” a la Generalitat y a la Diputación y que, por lo tanto, “no responde a una voluntad clara de coordinación”.

En este sentido, los anticapitalistas querrían más “descentralización” que generara “herramientas de participación real” que rompieran con el estereotipo de una AMB prestadora de servicios, añade Reguant. Y aquí la CUP abre el debate de si es necesaria que la presidencia del AMB sea de elección directa por parte de los ciudadanos. Ellos opinan que podría ser posible e invitan a reflexionar sobre este aspecto. “Nos tendríamos que plantear el gobierno del área metropolitana para que los vecinos y vecinas tuvieran algo que decir”, afirma la portavoz cupera.

Un debate a la espera

¿Tiene que ser siempre el presidente del AMB el alcalde de Barcelona? ¿Podría votarse de manera directa por parte de los ciudadanos, tal como se hace en otras megalópolis como Londres? Si la CUP es el partido del Consejo Metropolitano del AMB más dispuesto a coger esta vía, el resto no parece mucho por la labor o reconocen que es un debate que aún no se ha afrontado.

Hace un par de años, la actual presidenta del AMB y alcaldesa de Barcelona, Ada Colau, abogó por escoger un alcalde metropolitano en las urnas, pero parece que tras aquellas declaraciones pronunciadas en la conferencia anual de la Cátedra Pasqual Maragall, no se ha dado ningún paso en esa dirección. Desde su propio grupo, San José reconoce que “en estos momentos, este debate no está muy presente”, ya que ve necesario “consolidar y poner el valor las políticas metropolitanas y explicarlas para que la gente las perciba como fundamentales”, haciendo referencia a medio ambiente, movilidad, transporte o vivienda. “Después”, prosigue, “ya se mirará quién lidera todo eso”.

DE IZQUIERDA A DERECHA: JOAN BORRÀS, ALCALDE DE EL PAPIOL, JUNTO A ADA COLAU, ALCALDESA DE BARCELONA, Y ANTONIO BALMÓN, ALCALDE DE CORNELLÀ, PRESENTANDO EL ACUERDO DE GOBIERNO DEL AMB ENTRE PSC, ENTESA Y ERC | AMB

En ningún lugar está escrito que, por norma, el **alcalde de Barcelona** tenga que ser el presidente del AMB. Es más una cuestión de **población**

Moret, del PSC, ofrece una opinión similar y añade que, si surgiera el debate de quién ha de presidir el AMB, “se afrontaría con normalidad”, aunque dice que desde el primer momento todos tuvieron claro que quien tenía que presidir el AMB era el alcalde de Barcelona. “Es la punta de lanza y tiene un papel estratégico”, asevera. Por su parte, Sierra del PDeCAT no vería mal un cambio en la elección, aunque lo supedita a un debate entre todos los actores implicados.

Pasa a la página siguiente

La aportación de 4,3 millones del Estado al AMB que nunca se hizo efectiva

Con el impulso del Área Metropolitana de Barcelona (AMB) en 2010 comenzaron, de manera paralela, los trámites para pedir una aportación directa del Estado a un organismo de estas características, tal y como está contemplada en la Carta Municipal de Barcelona -una normativa que contempla un régimen especial para la capital catalana-. En 2011 hubo reuniones con el Ministerio de Hacienda y se llegó a un acuerdo por el que el Gobierno aportaria 4,3 millones al AMB que se destinarían a servicios. Pero la convocatoria de elecciones generales aquel año y el cambio de gobierno en plena crisis hizo que el convenio acabara, como tantos otros proyectos, en un cajón.

Desde entonces el AMB sigue a la espera de cobrar esa cantidad de dinero. Así lo explica el gerente del ente supramunicipal, Ramon Torra, en una charla con El Llobregat. Ahora, asegura, quieren retomar las negociaciones para renovar el convenio y recibir esta aportación estatal.

“El gobierno metropolitano existe”

Torra, por otra parte, pone en valor la labor del gobierno metropolitano que encarna el AMB y defiende su sistema de “cooperación intermunicipal”, basado en el “acuerdo y el consenso”, a diferencia, añade, de lo que pasa en Madrid y su área metropolitana.

Por otra parte, considera que es difícil construir una identidad más allá de la municipal y de país -ya sea catalana o española-, y que el sentimiento metropolitano está basado más en la prestación de servicios y la gestión de la cuotidianidad.

Viene de la página anterior

Los que se muestran más reacios a ello son el PP. Fernández tilda de “frivolidad” la propuesta que hizo Colau de elección directa del presidente del AMB, mientras que Alonso de Ciudadanos ve “lógico” que el alcalde de Barcelona sea el presidente del ente y que, en caso de que se quisiera cambiar, requeriría “un debate social, técnico y jurídico” al que no se cierran, no obstante.

¿Y qué dice la normativa? En ningún lugar está escrito que, por norma, el alcalde de Barcelona tenga que ser el presidente del AMB. Se trata, más bien, de una cuestión de población. El gerente del AMB, Ramon Torra, explica a El Llobregat que el Consejo de Alcaldes –uno de los órganos de gobierno del AMB, formado, como su propio nombre indica, por los alcaldes de los 36 municipios metropolitanos- es quien propone un candidato que sanciona el Consejo Metropolitano, y que este candidato ha de tener el apoyo de alcaldes que representen dos terceras partes de la población del área metropolitana. Así que, “sin Barcelona no se puede designar”, concluye Torra que, pese a remarcar que no se le elige “de manera automática”, el sistema de mayorías favorece que la cabeza visible del ente sea el primer edil de la capital catalana.

> “**Moret**: “El hecho metropolitano es **muy reciente** y la institución se está **consolidando**”

¿Identidad metropolitana?

¿Y los ciudadanos? ¿Existe una conciencia o identidad metropolitana? En un momento donde los sentimientos identitarios están a flor de piel a causa del proceso independentista, que una tercera identidad, más allá de la del municipio y la nacional -ya sea la española o la catalana-, se abra paso en el marasmo actual es complicado. De hecho, un estudio reciente del Grupo de Investigación en Estudios Locales de la Universidad de Barcelona (UB) certificaba esta realidad y ponía de manifiesto que la identidad metropolitana era algo “abstracto” relacionado más con un ente administrativo que con un vínculo emocional. Se trata de una opinión que comparten muchos de los portavoces entrevistados, que ven más el área metropolitana como una realidad “económica” o “administrativa” que “cultural”. No obstante, Moret hace un apunte y rompe una lanza a favor del sentimiento metropolitano, afirmando que “cada vez es más grande”, que hay una “conciencia positiva” de los beneficios que comporta formar parte del AMB e introduce el concepto de la Gran Barcelona. Aquí, el portavoz de Cs Santiago Alonso destaca que los municipios de los alrededores de la capital “tienen un sentido de pertenencia” a esta realidad que es la Gran Barcelona.

En este sentido, Reguant de la CUP explica que este sentimiento es patrimonio de los barceloneses y de los habitantes de las ciudades colindantes, pero que los vecinos y vecinas de lugares más alejados son “ajenos” al mismo. Por último, Torra, gerente del AMB, considera este sentimiento como algo “ambivalente” y que esta hipotética identidad tiene más que ver con la prestación de servicios comunes y la gestión de la cotidianidad.

Declaraciones e ideas para un proyecto como el AMB que, no olvidemos, tiene menos de una década de vida. “El hecho metropolitano es muy reciente y la institución se está consolidando”, recuerda Moret. ¿La reconquista metropolitana? Ya se irá viendo.

EL AMB ES LA ENCARGADA DE GESTIONAR LAS PLAYAS DEL TERRITORIO | JORDI SURROCA

¿Y Vallirana, qué?

Una de las contradicciones del AMB tiene que ver con los municipios que forman parte y los que no. Una de estas anomalías es Vallirana, que pese a estar rodeada de localidades que sí que pertenecen al ente municipalista, queda fuera. La reivindicación de sus diferentes gobiernos para entrar a formar parte del AMB ha sido constante, y a finales de septiembre la presidenta de la administración metropolitana y alcaldesa de Barcelona, Ada Colau, dio su apoyo para que Vallirana entrara en el club.

Así se lo hizo saber la misma Colau a la caldesa de la localidad, Eva Martínez, en un reunión que mantuvieron recientemente. “Es técnicamente factible y así se corregiría una anomalía histórica”, afirmó Colau. De esta manera, Vallirana suma otro apoyo a su entrada en el AMB, después del de la Diputación, el Consell Comarcal y la directora general de Administración Local, Rosa Vestit, que se ha comprometido a emitir un informe recomendando la incorporación de Vallirana, que se haría efectiva mediante una modificación en el Parlament de la Ley del Área Metropolitana.

El Baix, una trinchera de la batalla por Barcelona

Sondeamos a los actores de la carrera por la alcaldía barcelonesa sobre la relación de la capital con su metrópoli

En general, reivindican la figura de Pasqual Maragall y destacan la necesidad de contar con el área metropolitana

F. J. R. / J. C. V.

Se mire como se mire, Barcelona y la persona que está al frente de su ayuntamiento marca la política metropolitana y del Baix Llobregat. Por este motivo, hemos sondeado las opiniones de los principales actores en la carrera para alcanzar o revalidar, en el caso de Ada Colau, la alcaldía de la capital catalana.

Las elecciones municipales de mayo del año que viene están marcadas por la situación política en Cataluña y, en el caso barcelonés, por un nombre: Pasqual Maragall, histórico alcalde de la ciudad considerado como el mejor que ha tenido. Una figura cuyo legado se atribuyen y alaban gran parte de los candidatos, desde Ada Colau a Jaume Collboni, pasando por la candidatura de Manuel Valls, que está buscando fichar a algunos de los asesores de Maragall. Sin olvidar a su hermano, que pese a que aún ha de superar el trámite de las primarias de ERC, será el primero que reivindique la figura del alcalde de los Juegos Olímpicos.

ADA COLAU - Barcelona En Comú

"La ciudad de **Barcelona** es una **hermana** más que quiere **cooperar**"

Ada Colau asegura tener "convicción metropolitana", pese a reconocer que no pisa el territorio "tanto como quisiera". Así lo hizo saber en una entrevista con esta publicación en marzo, en la que reivindicó la figura de Pasqual Maragall, al que definió como "el mejor alcalde de Barcelona" y un "pionero" en el ámbito metropolitano.

La actual alcaldesa de Barcelona y cabeza visible de los 'comunes' en Cataluña, considera que "en general" sí que es cierto que, en "cualquier centralidad" -como la que representa Barcelona- hay una tendencia a mirarse el ombligo y a la "arrogancia". Sea como sea, su voluntad como presidenta del AMB es lanzar "un mensaje inequívoco de colaboración y cooperación" para poner en valor "los enormes activos metropolitanos" y que así, Barcelona sea "una hermana más que quiere cooperar" y que, "de ninguna manera", quiere utilizar al territorio para llevar los residuos "como el patio de atrás".

Colau pone énfasis en cuestiones como el problema de la vivienda, que afecta por igual a todos los municipios del territorio. "La vivienda es una cuestión estratégica que trabajamos con visión metropolitana sin que nadie renuncie a su soberanía local", explica.

Una de las veces que pisó la comarca fue hace un par de años para inaugurar el primer congreso 'El Baix Llobregat a debat', donde aseguró que desde Barcelona tienen "mucho que aprender" de la comarca, "pionera en muchas políticas", como la participación o el fomento de la cultura.

NEUS MUNTÉ - PDeCAT

"Que **Barcelona presida** su área metropolitana **no** es lo más **relevante**"

La candidata por el PDeCAT y exconsellera de Presidencia de la Generalitat, Neus Munté, negocia una lista de "suma y de unidad" independentista con el portavoz de la Crida Nacional per la República, Ferran Mascarell, y el líder de JxCat Jordi Sánchez, ahora en prisión, y el también encarcelado Joaquim Forn, exconseller de Interior. Unas negociaciones que, según fuentes de PDeCAT, pretenden neutralizar el acuerdo que el expresidente Carles Puigdemont negocia con la ANC para defenestrar a Munté.

Munté considera que "la nueva Barcelona de las oportunidades ha de tener en cuenta su entorno y compartir riqueza y conocimiento". A la pregunta ¿a qué estaría dispuesta a renunciar si fuera alcaldesa de Barcelona para liderar el área metropolitana?, la candidata considera que renunciar a la presidencia de la AMB "no es lo más relevante". En su opinión, es más importante "el cambio de actitud y una mayor compenetración entre los diversos diálogos que se establezcan metropolitanamente. "Si nos creemos la potencia metropolitana, hemos de ser capaces de hacer sacrificios; dejar de mirarnos el ombligo y que Barcelona acompañe al resto municipios, incluso siendo uno más de los 36 que integran el área metropolitana, y no 35 más Barcelona". La candidata entiende que "lo que pasa en cualquier municipio es bueno para Barcelona". Munté cree que "la estructura política y administrativa de la AMB es un instrumento más, que seguro es mejorable", pero no se plantea que sea indispensable un cambio del liderazgo.

EULÀLIA REGUANT - CUP

Para la regidora de la CUP en el Ayuntamiento de Barcelona y portavoz del grupo en el Consejo Metropolitano, Eulàlia Reguant, Barcelona actua como "el centro de poder", cosa que, a su juicio, provoca que "los municipios más alejados o que no intervienen tanto en la lógica barcelonesa se vean supeditados o expulsados de las decisiones". Algo que refuerza la sensación de "Barcelona como centro y con sentimiento de superioridad".

ALBERTO FERNÁNDEZ - PP

Alberto Fernández, un histórico en la política municipal barcelonesa y actualmente portavoz del grupo popular tanto en el consistorio de la capital como en el AMB, cree el 'cap i casal' ha de actuar como el "epicentro de la Gran Barcelona", además de destacar que la ciudad "no sería grande sin su área metropolitana". También defiende que el AMB ha de avanzar para ser un "gran ayuntamiento metropolitano" y "no perder oportunidades".

MANUEL VALLS

"Como candidato a la alcaldía, mi **prioridad** será el **área metropolitana**"

El ex primer ministro francés, Manuel Valls, es candidato a la alcaldía de Barcelona con el respaldo, de momento, de Ciudadanos. Se confiesa "hombre de izquierdas" que viene del socialismo francés republicano que "simplemente" quiere "recuperar el respeto que se merece la ciudad y la democracia". Ha confesado a El Llobregat que la etapa que más disfrutó de la política fueron los once años que estuvo de alcalde de Évry, ciudad periférica del París metropolitano. Y por eso, asegura que su prioridad será el área metropolitana. Valls subraya que él es un ejemplo, junto a la alcaldesa de París, la gaditana Ana Hidalgo, del ascensor social europeo y dice no entender que a ciertos partidos de una ciudad generosa que acoge a inmigrantes y refugiados les resulte difícil aceptar que alguien nacido en el barrio barcelonés de Horta pueda optar a la alcaldía. En cuanto a su programa, cree necesario tener una visión general del urbanismo de Barcelona y del área metropolitana y volver a pensar en el diseño de la ciudad para decidir dónde construir vivienda social en los 36 municipios metropolitanos, lo que "requerirá diálogo con sus alcaldes y alcaldesas".

El candidato cree que Barcelona y su área metropolitana "han de ser una solución al 'procés'", y defiende que la capital catalana vuelva a ser una metrópoli "abierta, ilusionada y europea". Considera que el maragallismo "es nostalgia, porque no puede repetirse la historia", y por eso el proyecto debe ser diferente desde un liderazgo fuerte que recupere la seguridad y el espacio público.

ERNEST MARAGALL - ERC

"Asumiré **riesgos** para **dialogar** y **negociar** con todos los actores que haga falta"

Ha sido el mismo presidente de ERC, Oriol Junqueras, encarcelado desde noviembre, quien ha propuesto a Ernest Maragall, actual conseller de Exteriores de la Generalitat, que lidere la formación republicana para ganar la alcaldía de Barcelona. El hermano de Pasqual Maragall, en boca de todos los candidatos, se presentará a las nuevas primarias del partido previstas para el 26 de octubre, después del paso atrás de Alfred Bosch, candidato a la alcaldía confirmado en primarias en marzo por el 87% de la militancia. No obstante, las bases de ERC están impulsando una candidatura alternativa que tiene al economista Xavier Martínez como líder visible. Estos movimientos se deben al malestar que ha generado en sectores del partido la retirada del candidato ganador de las primarias.

Sea como sea, Ernest Maragall se presenta con el aval de ser el hermano del que ahora todos consideran como el mejor alcalde que ha tenido Barcelona, Pasqual Maragall. "Querer ser alcalde de Barcelona es bastante serio; no querer serlo, imposible", declaraba Ernest Maragall poco después de conocerse su intención de presentarse. Defiende una lista abierta a candidatos independientes para "maximizar votos". Maragall ha lamentado un supuesto "mal humor" existente en Barcelona, la cual "no se explica hoy con ideas caducadas", y asegura que "asumirá riesgos" para dialogar y negociar con todos los actores que haga falta. Habrá que ver cómo se traducirá esta voluntad a nivel metropolitano.

JAUME COLLBONI - PSC

"Tenemos que **reivindicar inversiones** al Estado y la Generalitat"

Jaume Collboni se postula como el heredero de la Barcelona metropolitana de Pasqual Maragall, 36 años después de su nombramiento como alcalde barcelonés precisamente en octubre de 1982, cuando Narcís Serra se fue a Madrid para ser vicepresidente del Gobierno de Felipe González.

Collboni defiende un proyecto de río a río, del Besós al Llobregat, pero quiere dar un paso más para darle más grosor, traspasando Collserola para integrar en el área metropolitana a los dos valleses, con Sabadell, Terrassa, Granollers, Parets, etcétera. Convencido de que "el territorio no puede ser frontera", considera que Barcelona es patrimonio y marca de todas las ciudades de su entorno y aspira a que las economías locales sean de escala interralacionadas, así como un desarrollo que debe ser metropolitano "o no será", también en la creación de oportunidades y la distribución de la riqueza.

Pero Collboni eleva el discurso cuando desde abril anda proponiendo que el área metropolitana "debe recuperar la reivindicación frente al Estado y la Generalitat en materia de inversiones", haciendo valer su peso político a través del Consejo de Alcaldes, que considera que debería tener un papel más importante para recuperar la iniciativa política.

En suma, sostiene la necesidad de un doble salto territorial -crecer hacia los dos valleses- y competencial para promocionar económicamente el área metropolitana.

MARC CASTELLS, president de la Diputació de Barcelona

“Hem de ser capaços de fer venir al Baix turisme qualitat, com l’universitari o científic”

“Fem coses que potser no tenen la repercussió que voldríem. Tenim una capa d’invisibilitat”

“Els polígons en zones a tocar de les ciutats s’han de repensar”

“La comarca i l’Hospitalet han rebut 115 milions aquesta legislatura per a inversions”

Francisco J. Rodríguez

Com a alcalde d’una ciutat industrial com és Igualada, entenc que l’entesa amb el Baix Llobregat serà positiva.

Importantíssima. Som conscients que molts veïns de l’Anoia tenen una relació extraordinària amb les empreses del Baix Llobregat.

No debades, vostè diu que el futur del país “passa per creure en la indústria”.

Sóc industrialista. Tinguem una indústria forta, musculem-la, i al voltant d’ella es crearan centres de disseny, hotels, restauració i serveis que la complementaran. La indústria ens garanteix una inversió que es manté al llarg del temps i fixa llocs de treball al territori. I són feines molt ben remunerades.

Raó per la qual han posat en marxa el Pla de Modernització dels polígons. Tanmateix, el Baix no se n’ha beneficiat en primera convocatòria. Per què?

Com que l’Àrea Metropolitana de Barcelona (AMB) acaba de fer un pla de 30 milions d’euros per modernitzar polígons, vam creure convenient que cobríssim tot l’entorn de fora. A la pròxima convocatòria, que sortirà en breus, ja no hi ha aquesta condició. En aquest segon moment segur que els polígons del Baix Llobregat se’n beneficien.

Molts d’aquests espais estan envoltats de nuclis urbans, com és el cas del de la Carretera del Mig de l’Hospitalet. Precisament aquest últim presenta signes d’abandonament i deixadesa. S’ha de seguir apostant per la indústria en indrets com aquest?

Nosaltres fem el que ens diguin els alcaldes. Som partidaris de no ser intervencionistes. Ara bé, tot condueix a pensar que els polígons a zones a tocar de les ciutats s’han de repensar. Ara mateix no es permetria que determinades indústries s’instal·lessin al costat de nuclis habitats. En tot cas, nosaltres sempre estarem al costat dels municipis en les seves decisions.

Canviem de tema i parlem ara de polítiques socials. Segons dades de Càritas, només al Baix Llobregat va haver d’atendre l’any passat prop de 14.000 persones, un terç de les quals eren menors, i alerta que la pobresa es cronifica. S’està fent tot el que es pot des de l’administració?

Com a Diputació n’estic segur. També vull trencar una llança pels ajuntaments, que en l’època més complicada de la crisi han garantit una xarxa per als ciutadans que ho han passat malament, amb l’ajut de la Diputació.

Què s’ha fet?

Hem treballat molt la pobresa energètica. Fem auditories energètiques amb l’ajut dels consistoris, en les quals ens desplacem a les cases de les famílies que no poden pagar els rebuts per assesorar-los sobre com han de gastar menys electricitat i ajudar-los a tramitar el bo energètic. També hem fet una aportació extraordinària en polítiques socials als ajuntaments, *cash* directe, perquè puguin prestar els serveis més bàsics, ja que el primer que fa una persona no és anar a la Generalitat, sinó al seu ajuntament. Fem també altres coses que potser no tenen la repercussió que voldríem, com la teleassistència per a gent gran (el 2020 tindrem 100.000 dispositius a tota la demarcació). Tenim una capa d’invisibilitat que volem superar.

MARC CASTELLS VA SER ESCOLLIT PRESIDENT DE LA DIPUTACIÓ A FINALS DEL MES DE JUNY | FJR

> “Hi ha pocs territoris a **Europa** que podran posar sobre el mapa **300 km** de circuits com les **Vies Blaves**”

Seguim amb altres preocupacions, com és el turisme als municipis més propers a Barcelona. El president de la FAVBAIX ens comentava el mes passat que no hi estaven en contra, però que volien “els barris per als veïns”, en referència a la proliferació d’allotjaments turístics. Tenen por que la situació es descontroli?

No. El turisme és bo. Els qui han visitat la demarcació aquest any han gastat un 10% més que l’any anterior. Pregunti a restauradors o botiguers si estan contents o no. Però volem que el turisme no distorsioni. Hem de buscar les maneres perquè pugui beneficiar el territori.

Com pot beneficiar al Baix Llobregat?

Acabarà sent una comarca turística. Té un munt d’oportunitats turístiques, com el Parc Agrari o el patrimoni increïble que té. Hem de ser capaços de fer venir turisme de qualitat com l’universi-

Pasa a la página siguiente

Viene de la página anterior

tari o científic a la comarca. Generarà pocs problemes i reportarà oportunitats.

El juliol, el diputat d'Urbanisme, Josep Ramon Mut, ens va assegurar que la voluntat de la Diputació és "desincentivar" els pisos turístics perquè "no siguin tan rendibles". Què s'està fent en aquest sentit?

S'estan fent alguns estudis, però estem en una fase molt embrionària. Estem treballant amb experts que ens donin el disseny de les polítiques que hem de desenvolupar. Hem de posar ara negre sobre blanc per fer una radiografia de què tenim. Seria molt agosarat dir ara les polítiques que es derivaran de tot això. Però fixi's: allò que per a un municipi pot ser un problema, per a un altre pot arribar a ser una oportunitat. No podem dir el què serà bo o no sense tenir en compte les dades i quin municipi pot o no veure's beneficiat.

El camí del Llobregat

Un actiu turístic de la demarcació és el projecte de Vies Blaves, que vol connectar amb un camí transitable tota la llera del riu Llobregat. En quin punt d'execució del pla som?

S'estan redactant els projectes executius i en paral·lel s'està fent el Pla Director Urbanístic sobre un projecte que engloba 300 quilòmetres: tot el riu Llobregat i els rius Anoia i Cardener. Aquest PDU, elaborat amb la col·laboració del departament de Territori, ens permetrà iniciar el procés d'expropiacions i d'obra. Va començar amb un pressupost de 25 milions i ara ens estem atansant als 50. És una inversió en felicitat, perquè a més de component turístic té un de familiar. Fa sostenible el territori i estira el turisme concentrat a Barcelona perquè arribi a tota la demarcació. Els municipis hem viscut d'esquena als rius i ara els estem redescobrint.

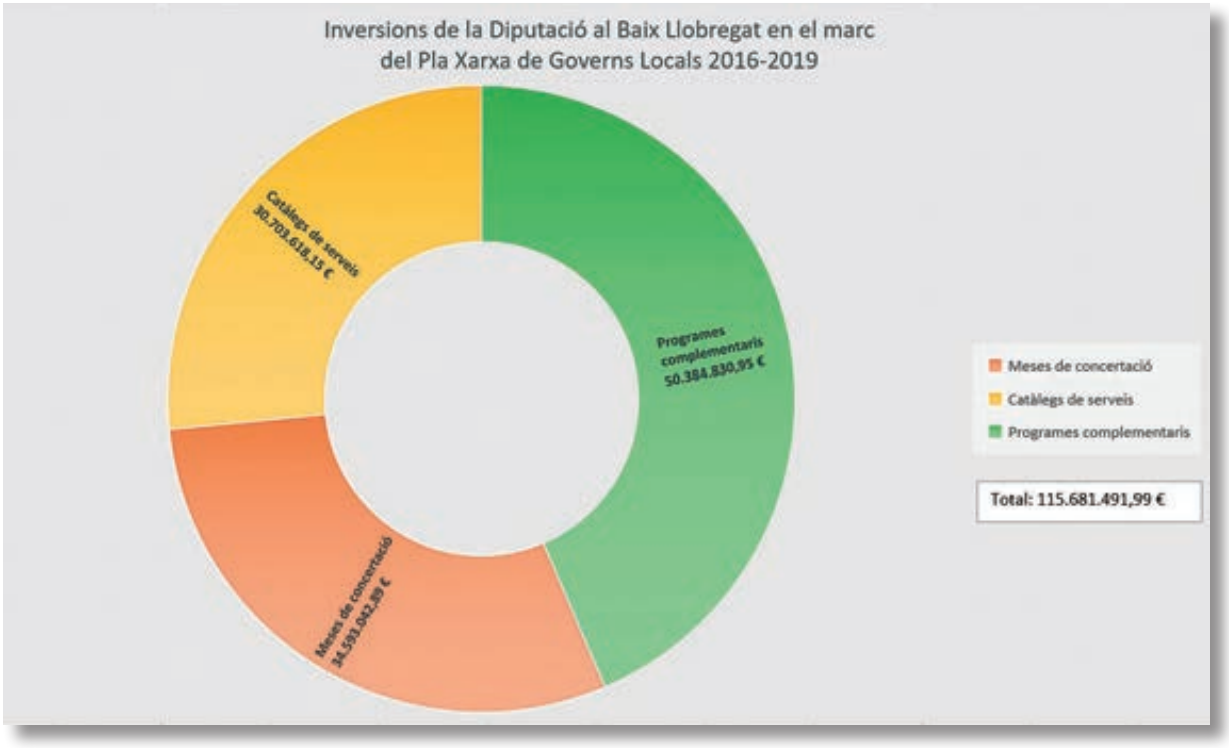

Sobretot al Baix Llobregat.

El Baix Llobregat serà una de les comarques més beneficiades d'aquest projecte. És oportunitat única perquè turistes del centre i nord d'Europa vinguin i coneguin de primera mà el nostre territori i el patrimoni del riu Llobregat, l'únic que neix i mor a la província de Barcelona. Algun dia, municipis del Baix Llobregat que no s'imaginen que poden ser turístics es veuran desbordats, espero, per aquests turistes que vindran del centre i nord d'Europa a conèixer un patrimoni que nosaltres donem molt per conegut.

És un projecte complex. S'estan trobant dificultats?

En general no, però sempre n'hi ha. Parlem de rius que han estat treballant, a través de la Revolució Industrial, durant l'últim segle. Trobem propietat privada industrial, rústica, propietat municipal... Idiosincràsies molt diferents, però en totes estem trobant solucions. I si en un lloc hi ha un col·lector o una propietat per on no es pot passar, sempre hem buscat la fórmula alternativa. És un projecte amb el qual també estem recuperant estructures patrimonials com ara ponts. En sentirem a parlar: a Europa hi ha pocs territoris que podran posar sobre el mapa 300 quilòmetres de circuits per fer a peu, bicicleta o cavall de la magnitud d'aquest.

Oportunitats

Aquesta inversió generarà de paral·leles que dinamitzaran l'economia?

Sí. Es dóna el cas curiós que alguns propietaris privats d'antigues colònies i molins paperers ens pregunten si la Via Blava passarà pel seu terreny, perquè s'estan plantejant recuperar-ho per fer un petit hotel, restaurant... Quan es comencin a fer els primers trams, la gent farà el canvi de *chip* i veurà la gran oportunitat i el patrimoni que tenim, que els nostres avis van viure i els nostres néts viuran.

Parlant de patrimoni, fa poc va avançar que dedicarà 24 milions a rehabilitar i conservar el de la demarcació. Com es concretarà aquesta ajuda?

La Diputació té un històric en recuperació patrimonial molt important. Enguany és l'Any Europeu del Patrimoni Cultural, i destinaran 24 milions perquè els nostres ajuntaments recuperin espais arquitectònics en desús. Recuperem el patrimoni i posem al servei del territori diners perquè les petites empreses del món local que es dediquen a la reforma o reparació del patrimoni puguin treballar. Un *win-win*.

> "**No crec** que ara mateix la creació del **Montserratí** sigui un dels **problemes principals** de la gent del Baix Llobregat i del Baix Llobregat Nord

Ajuda la Diputació més als municipis petits que als grans?

No. La Diputació tracta per igual a tots els municipis excepte a un, Barcelona, amb el que tenim una relació bilateral. Però els altres sí que es regeixen per un criteri de transparència absoluta. Aquí ve l'alcalde o alcaldessa de qualsevol municipi i pactem la inversió. Hi ha un muntant fixe depenent del nombre d'habitants i les ràtios d'atur, i ells són els qui decideixen en què s'inverteixen.

Quines quantitats ha destinat la Diputació a les localitats del Baix Llobregat?

En aquesta legislatura, incloent-hi l'Hospitalet, la comarca ha rebut 115 milions per a inversions [*veure gràfic*].

Municipi, consell comarcal, Àrea Metropolitana, Diputació, governs català i estatal i Unió Europea. Set nivells institucionals que suporten els ciutadans. Creu necessari fer una reforma que fusioni o n'elimini algun?

Pel que fa a la Diputació, no trobarà cap alcalde que demani que desaparegui. És una eina imprescindible. Si no arriba a ser per la Diputació, haguéssim tingut un daltabaix de dimensions siderals el 2011, quan vam ajudar tots els ajuntaments que estaven en una greu crisi. És un debat que ara mateix no és sobre la taula.

Elecció directa?

Hauria de tenir la Diputació un sistema d'elecció directa dels ciutadans?

La Diputació funciona d'aquesta manera des del segle XIX. No sé si és la millor o la pitjor manera, però és una manera que ha funcionat. Des de la recuperació de la democràcia hi ha a la Diputació, governi qui governi, una entesa molt gran i una capacitat d'arribar a acords que segurament si l'elecció fos directa seria difícil. L'elecció indirecta ens permet tenir més marge de maniobra per arribar a acords. Les coses que funcionen, millor no tocar-les.

El Montserratí

Parlant de multiplicitat d'administracions, alguns municipis del nord de la comarca volen crear-ne una de nova, el Montserratí. Quin posicionament té la Diputació al respecte?

Quan una cosa la vol tothom, es tira endavant, com és el cas de la creació de la nova comarca del Moianès. Amb el Montserratí no tinc la sensació que hi hagi unanimitat entre els ciutadans i els ajuntaments com sí que vaig veure des del primer moment en el Moianès. No crec que ara mateix sigui un dels problemes principals de la gent del Baix Llobregat ni del Baix Llobregat Nord. Jo no hi tindria cap problema sempre que hi hagués aquestes unanimitats obligades.

JORDI HEREU, exalcalde socialista de Barcelona

“Crec que podríem tenir un president de l’Àrea Metropolitana d’elecció directa”

“El model de govern metropolità és un cas molt clar de federalisme municipal”

“Hem de fer possible els vectors de cohesió, ambientals i econòmics al Delta”

“La identitat metropolitana es construeixen a base dels serveis que compartin”

Francisco J. Rodríguez

HEREU VA REBRE EL LLOBREGAT A LA SEU DE L’EMPRESA QUE VA FUNDAR I PRESIDEIX, IDENCITY, DEDICADA A ASSESSORAR CIUTATS I CONURBACIONS | FJR

Compta l’àrea metropolitana amb un relat comú?
Sí. L’Àrea Metropolitana de Barcelona té una història de construcció particular i pròpia. En el món veus des d’esquemes de nul·la coordinació metropolitana fins a unificacions sota un sol govern. El panorama més freqüent al món és l’estricta fragmentació amb inexistència d’administració.

Aquí sembla que som en un terme mitjà. Però a vegades dóna la sensació que els ajuntaments fan la guerra pel seu compte en qüestions que els afecten a tots per igual...
De fet, Barcelona no és en cap dels dos extrems que et deia, amb els seus avantatges i desavantatges. La història de l’àrea metropolitana respon a un esquema de construcció d’un govern que no elimina, sinó que es juxtaposa sobre la diversitat i la riquesa municipal de la conurbació, representada per 35 municipis. És un sistema de govern intermedi que em sembla un bon model, perquè té els actius per ser un magnífic exemple en el món de la governança multinivell. Ara es tracta de si aprofundim o no en un major govern metropolità.

S’ha d’anar en aquesta direcció?
Com que fa 8 anys ens vam dotar d’un govern metropolità, formarà part de la voluntat política aprofundir o no en aquest govern. Jo sempre dic que seria molt difícil la translació a Barcelona de fenòmens com el de la Cañada Real de Madrid, perquè ningú des d’un ajuntament hagués acceptat ser el pati del darrere. Hem descartat la fusió per municipis, ja que la diversitat és un valor. Necessitem coses que no siguin ni massa grans com perquè et perdis, ni que a vegades et falti el focus com per no coordinar coses.

Comporta riscos governar el fet metropolità per la temptació de caure en el predomini de Barcelona sobre la resta de municipis?
No. Quan no hi havia democràcia podia haver-hi una certa megacefàlia amb la típica disjuntiva centre-perifèria. Però en democràcia hem aconseguit revertir això. Hem treballat una àrea més policèntrica. El disseny polític ha anat reequilibrant i igualant aquesta idea. Tothom ha vist que tenir una marca i un centre que es digui Barcelona és una oportunitat. I que tots som Barcelona, no en el sentit de perdre la personalitat, sinó que aquesta és polièdrica. Sap sumar en allò que ha de sumar per vendre’s al món, però després cada municipi té la seva personalitat i història.

Respecte per la pluralitat.
Per a mi és un cas molt clar d’un cert federalisme municipal.

> Antics **debats identitaris** van dur a **aberracions** com **carregar-se la CMB** fa 30 anys

És a dir, unió i llibertat. Que les parts no són un accident que hem de superar per fer una cosa gran, sinó tot el contrari: allò gran es basa en la força de la base. Capacitat de sumar en allò que hem de sumar i capacitat de govern en allò que ens hem d’autogovernar. És un model que té homologació en el món i que l’hauríem d’aprofundir. El govern metropolità és una llei on hauríem de començar a aplicar que tot allò que no està prohibit està permès.

Una identitat basada en serveis compartits

Parlem ara de la identitat. Fa pocs dies la investigadora Mariona Tomàs expressava que és difícil generar una de metropolitana, atès que hi ha altres dues que són molt fortes, com són la municipal i la nacional –catalana o espanyola-. Què en pensa?
Antics debats identitaris ens van portar a aberracions com carregar-se la Corporació Metropolitana de Barcelona fa 30 anys. Velles querelles dels anys 80 que, entre tots, les hem anat superant. Les identitats metropolitanes es construeixen a base de serveis que compartim. Jo faria una aproximació menys essencialista i més funcional del factor metropolità. La tarifa integrada de transport genera metropolitanisme, per exemple.

La generació de serveis com a punt de partida per crear una identitat metropolitana?
Sí. Poder compartir un servei de Metro o millorar les Rodalies per convertir-les en el metro de la regió metropolitana. Tot això genera consciència que tenim moltes coses en comú. Quan en el 1987 es va eliminar la CMB -per un tema no d’alta política, sinó de baixa, de manca de visió nacional, justament-, els municipis van decidir seguir caminant junts. Després, hi ha altres aspectes com la mobilitat, els residus, l’aigua... Això ha generat un metropolitanisme útil i funcional. Però torno a dir, hem de fer un pas més en el metropolitanisme molt lligat a serveis.

En quina direcció?
Seguint aprofundint en aquelles coses que generessin una solidaritat metropolitana. Per exemple, crec que hi ha aspectes de cultura que hem de coordinar més. Crec que hi ha molts temes de serveis socials que necessiten tenir visió metropolitana. Crec que l’habitatge ha de tenir una implicació metropolitana. El govern de la metròpoli hauria d’afrontar estratègies d’abast metropolità, polítiques i registres comuns, i superar els regnes de taifes.

Hi ha consciència que la Gran Barcelona és un continu urbà que va de Badalona a Castelldefels?
Això és ja una evidència. Però jo d’això fer-ne una bandereta i un himne no hi crec.

Pasa a la página siguiente

Viene de la página anterior

La llegenda diu que la CMB va crear-ne i que justament això va ser la seva sentència de mort...
Això no sé si va ser veritat o no. Però, en tot cas, per la via del metropolitanisme funcional arribarem molt lluny. El dia que deixem de fer el debat essencialista haurem de començar a parlar de planificar bé la nostra regió metropolitana, de la qual hi ha un continu urbà que és l'àrea. L'àrea metropolitana avançarà quan Catalunya estigui més serena. Però reitero: s'ha de fer un pas endavant i agafar la llei del 2010 i dotar-la de més contingut.

Votar un president metropolità

Podria ser un pas endavant que l'AMB tingués un sistema d'elecció directa pels ciutadans?
[*Pensa*] Sí. En seria partidari, però per portar a terme aquesta reforma hi ha d'haver consens. Anirà evolucionant a poc a poc, no és immediat. Jo crec que podríem tenir un president de l'Àrea Metropolitana d'elecció directa, em semblaria bastant simbòlic.
Tanmateix, tenim exemples com el de Londres, on la participació dels ciutadans en les eleccions metropolitanes és més aviat baixa.
Per això ho dic. Ho entenc més com un procés. Però a poc a poc hauríem d'anar aprofundint en aquesta realitat. Necessitem que aquest govern guanyi pes polític i simbòlic, i sobre certes polítiques, com la promoció econòmica. No té sentit que la faci un govern metropolità? En el món crec que sí. Per

> **"No** veig un **lideratge** en l'actual **presidenta de l'AMB [Ada Colau]**. No he vist un èmfasi en aquesta dimensió

a ells tot és Barcelona.
És el turista que visita Fira Granvia a l'Hospitalet i no es planteja que ha canviat de municipi.
Té sentit que un municipi faci una gran restricció de l'oferta hotelera, si els seus veïns en generen una de diferent? Això vol dir que aquí hi ha manca de coordinació.
Barcelona restringeix i l'Hospitalet expandeix oferta...
Ho dic criticant els que restringeixen en un lloc sabent que en altres no passarà el mateix. Són temes que hem d'abordar amb una certa coordinació.

Fortaleses i febleses

En què considera que destaca ara mateix l'àrea metropolitana?
Ha aprofundit en un model que va passar del transport a un concepte més ampli de mobilitat. Les darreres restriccions a la mobilitat més contaminant són mesures que s'han pres des d'AMB. S'estan creant sistemes de bicicleta metropolitana, corredors per a vianants... De la nua i crua xarxa ferroviària, ens estem ampliant al concepte de mobilitat metropolitana. Però no noto massa avenços en altres coses.
Com ara?
De lideratge metropolità. No veig un lideratge en la que és la presidenta de l'AMB [Ada Colau]. No he vist un èmfasi en aquesta dimensió. Està pendent l'aprofundiment de lideratge metropolità.
Ha estat una tònica dels últims anys?
Sí. Però en tot cas, del que s'està fent destacaria en positiu l'aprofundiment en la mobilitat metropolitana, perquè altres coses per a mi són com un *déjà-vu*. El relat sobre el Besòs? Cap novetat, aquí. Ja ho havíem fet. Però per altra banda, hi ha també perill de regressió metropolitana. Espero que l'aigua no comencin a gestionar-la cadascú i tornem al feudalisme municipal.

La comarca en el marc de l'àrea metropolitana

Ha parlat de l'eix Besòs, però no creu que l'eix Llobregat queda sovint en un segon pla en els debats?
No, hi ha el Pla Delta. Se n'han fet moltes coses i ens queden d'altres, evidentment, com xarxes ferroviàries de connexió. És una zona molt estratègica en la qual s'han evitat algunes animalades com l'Eurovegas, que no tenia gaire sentit. L'àrea del Llobregat és immensa i té molts relats diferents. I pel que fa al Delta, hem de fer possible els vectors ambiental, de cohesió, de qualitat de vida i de progrés econòmic.

La salud de las arcas municipales, a examen

El Llobregat repasa la situación económica de los ayuntamientos: cuánto deben, qué cantidad corresponde a cada ciudadano y a qué dedican las inversiones

El consistorio con las cuentas más saneadas vuelve a ser Abrera, mientras que Sant Esteve se consolida como el municipio con más deuda por habitante

Francisco J. Rodríguez

¿Cuáles son los ayuntamientos de la comarca con las cuentas más saneadas? ¿Cuál es el que tiene más deuda? ¿Y el que menos? ¿Quién paga antes a proveedores? ¿Quién invierte más en políticas sociales? ¿Y en cultura? Estas son algunas de las preguntas que nos hemos hecho en El Llobregat y que seguramente muchos vecinos de la comarca se harán a lo largo de los próximos meses previos a las elecciones municipales de mayo. Meses y semanas durante los cuales se dirán muchas cosas y se enviarán muchos mensajes sobre la gestión municipal de los últimos cuatro años. Algunos de ellos serán ciertos, pero algunos otros bordearán la estrecha línea entre la 'verdad'… y la verdad.

Para intentar responder a estas cuestiones, hemos hecho servir una herramienta web nueva. Se trata del Observatorio sobre Corporaciones Locales (CCLL), que recopila información económico-financiera de unas 8.000 administraciones locales, entre ayuntamientos, diputaciones y cabildos. Lo lanzó en junio la Autoridad Independiente de Responsabilidad Fiscal (AIReF) y ofrece la información al usuario de manera sencilla, con gráficos y la posibilidad de comparar entre administraciones.

Se trata de un paso más "hacia un nuevo modelo de políticas públicas basadas en la evidencia", según explicó José Luis Escrivá, presidente de AIReF, cogiendo de referencia iniciativas similares que se han desarrollado en EEUU durante la presidencia de Barack Obama y que rechazan la toma de decisiones en base a "corazonadas" y sí en base a la comprobación de datos. Esto, afirmó Escrivá en junio, garantiza la "robustez de las políticas". La plataforma fue presentada en la Universidad Internacional Menéndez Pelayo de Santander en el marco del seminario 'La economía ante el blockchain. Lo que está por venir'.

Pero adentrémonos en los datos. En cifras absolutas, Cornellà sigue siendo la ciudad de la comarca con una deuda viva –es decir, aquella contraída con las entidades bancarias- más alta, con 46 millones de euros. No obstante, hay que destacar que su ayuntamiento ha ido disminuyendo esta cifra en los últimos años: entre 2013 y 2017, Cornellà ha reducido su deuda a la mitad, pasando de 95 a 46 millones. Gran parte de esta deuda, por otra parte, correspondía a la empresa municipal Procornellà.

La **tendencia** general muestra un **descenso de la deuda** tras los peores años de la crisis, pero hay **excepciones**

De hecho, los ayuntamientos de la comarca experimentaron un aumento de su deuda durante los peores años de la crisis económica, tocando techo en 2011 y 2012. A partir de aquí, en general, la tendencia es de descenso –y en algunos casos de manera muy pronunciada- de la deuda. Un fenómeno que coincide con la aplicación de la Ley de Estabilidad Presupuestaria y Sostenibilidad Financiera (LOEPSF), impulsada por el gobierno en mayoría absoluta del PP en 2012 y que contempla una regla de gasto, una tasa por encima de la cual los ayuntamientos y cualquier otra administración pública no puede superar el gasto del año anterior, y que se basa en el crecimiento de la economía y del PIB.

Una medida muy criticada por muchas corporaciones locales, que consideran que no es justo que se aplique esta regla de gasto de manera indistinta tanto a consistorios con cuentas saneadas como a otros que

Pasa a la página siguiente

Deuda por habitante (en euros)

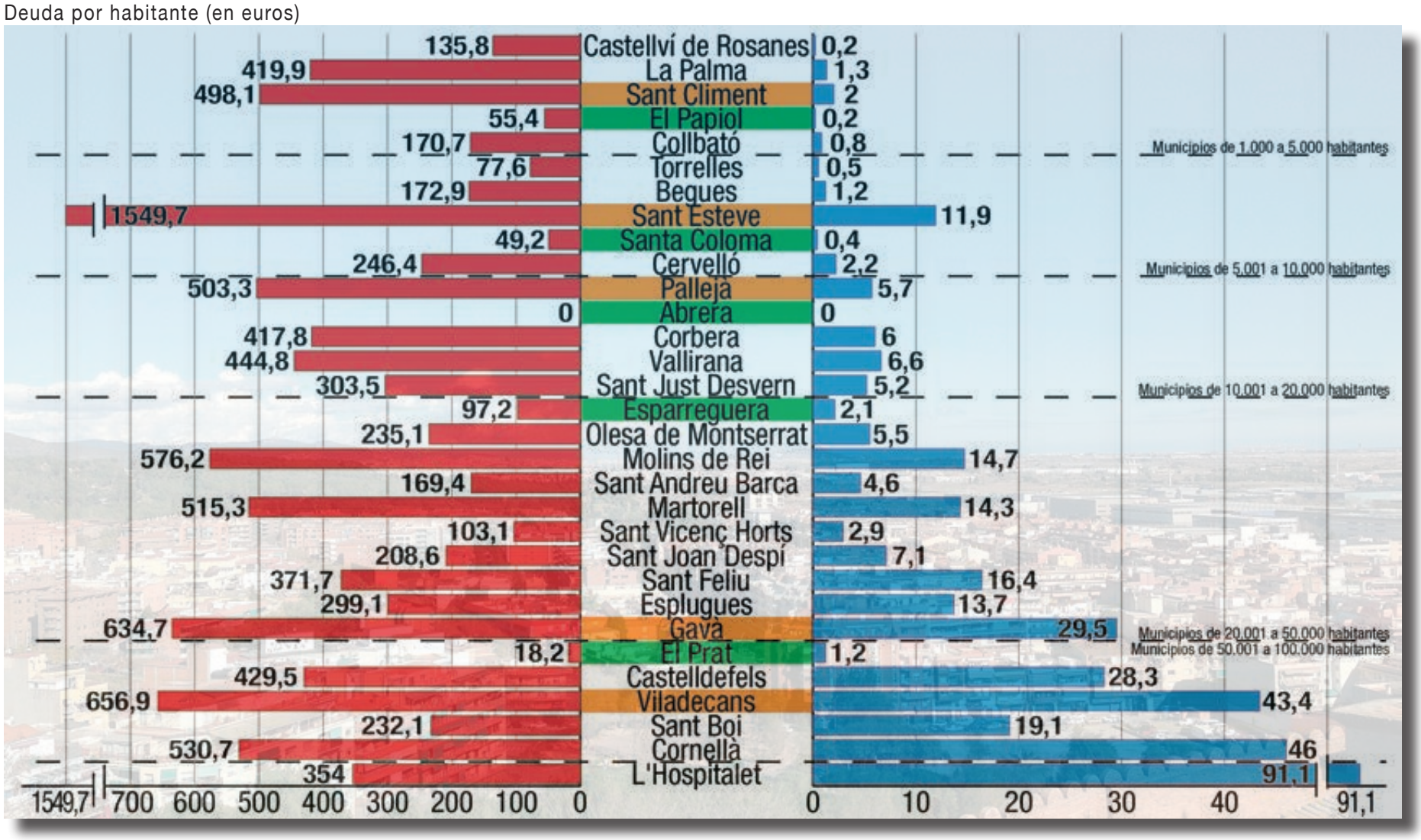

GRÁFICO CON LOS DATOS DE DEUDA VIVA DE LOS AYUNTAMIENTOS (DERECHA, EN MILLONES DE EUROS) Y DE DEUDA POR HABITANTE (IZQUIERDA, EN EUROS) DEL AÑO 2017, PUBLICADOS POR AIREF. LOS MÁS SANEADOS, POR TRAMOS DE POBLACIÓN, EN VERDE. LOS MENOS, EN AMBAR | ANDRÉS DURÁN

Enric Carbonell, alcalde de Sant Esteve: “La deuda está bajando rápidamente”

Para Enric Carbonell, alcalde de Sant Esteve Sesrovires, la situación económica del municipio está mejorando al amparo del avance de la coyuntura general. “La deuda está bajando rápidamente, sobre todo durante este mandato”, asegura a El Llobregat el mismo Carbonell. No le falta razón, puesto que en los últimos 4 años esta se ha reducido significativamente, pasando de los 17,7 millones de 2013, a los 11,9 de 2017. No obstante, Sant Esteve Sesrovires sigue siendo el municipio con más ratio de deuda y con un endeudamiento por habitante que casi triplica al segundo del ranking. Esta situación llevó a la aprobación el año pasado de un Plan de Saneamiento y Ajuste para el período 2017-2027, con el visto bueno del Ministerio de Hacienda y la Generalitat. Según el consistorio, este plan permitirá pasar de pagar unos intereses de deuda del 5% a tan solo un 1%, lo que supondrá un ahorro para las arcas municipales de más de 350.000 euros. “La deuda se convierte casi en una oportunidad”, afirma Carbonell, que quiere dejar claro que “deuda” también tiene que ver con “inversión”. En este sentido, recuerda que el Ayuntamiento ha hecho un esfuerzo importante para invertir en la ciudad en los últimos años.

De hecho, la causa del fuerte endeudamiento nace precisamente de esta inversión en el municipio. A partir de 2010, recuerda Carbonell, tuvo lugar una “caída repentina” de los ingresos municipales que obligó a dedicar más recursos a cubrir los presupuestos. Desde entonces se está llevando a cabo, prosigue el alcalde, un “fuerte ajuste” para recuperarse, los frutos del cual se estarían notando ahora con los síntomas de recuperación económica.

El polígono Can Margarit, la clave

La llave que abre la puerta hacia la recuperación es la evolución del polígono Can Margarit, cuyos recursos generados “están sacando al municipio del bache”, afirma Carbonell, que destaca la apuesta municipal en los últimos tiempos para cambiar el modelo económico, hasta ahora basado en el crecimiento residencial.

Viene de la página anterior

no. Además, llevan años exigiendo que puedan destinar su superávit a políticas sociales o de empleo, y ya el año pasado diversas ciudades del estado se rebelaron contra esta ley. Unas críticas a las que se unió la propia AIReF. Por su parte, el exministro de Hacienda e impulsor de la norma, Cristóbal Montoro, aseguró que esta regla de gasto era una imposición de la Unión Europea para alcanzar la senda presupuestaria marcada a España.

El más endeudado por cápita: Sant Esteve

Si en cifras absolutas es Cornellà el municipio de la comarca más endeudado, en cifras relativas es Sant Esteve Sesrovires el que tiene una situación más delicada. Debe un total de 11,9 millones de euros, con una ratio de deuda del 93%, la más alta, y con diferencia, de la comarca. La cifra de deuda no es comparable a la de otros ayuntamientos, pero al tratarse de un municipio más bien pequeño –de unos 7.600 habitantes- la situación es más delicada. Pese a que en los últimos cuatro años, siguiendo la tónica general, el consistorio sesrovirense ha ido disminuyendo la deuda, los datos de 2017 indican que cada vecino debe 1.549,7 euros, la cifra más alta per cápita de todo el Baix

Pasa a la página siguiente

Viene de la página anterior

Llobregat. El que más se le acerca en este baremo y que ocupa la segunda posición es Viladecans, donde cada habitante debe 656,9 euros.

El caso de Viladecans, por su parte, rompe el escenario general, ya que en tan solo un año ha pasado de estar en la media del resto de ayuntamientos -con una ratio de deuda del 27% y 18 millones de endeudamiento en 2016-, a ser uno de los que más debe: 43,4 millones en 2017 y una ratio del 63%, superior al 54% de Cornellà, el ayuntamiento más endeudado en cifras absolutas de la comarca pero que supera la población viladecanense en casi 20.000 habitantes.

Desde el Ayuntamiento de Viladecans explican a esta publicación que el aumento de las cifras se debe a la consolidación de la deuda de las empresas municipales. Es decir, que por ley se ha de concentrar el pasivo de estas en una sola cuenta, la global del municipio.

El más saneado: Abrera

En el otro extremo encontramos a Abrera, el municipio menos endeudado del Baix Llobregat. Tanto, que la cifra de su deuda viva es 0. Forma parte de los poco más de 3.000 ayuntamientos de España que pueden presumir de no deber ni un solo euro –menos de la mitad de los existentes-. Además, cuenta con un remanente de tesorería de 13,3 millones. El remanente es una cantidad o saldo que permite saber la capacidad que tiene una administración pública para satisfacer sus deudas.

Esta población de unos 12.300 habitantes liquidó su deuda en 2013 y, desde entonces, no debe nada. Cancelar las obligaciones con las entidades bancarias permite al consistorio disponer cada año de una cantidad importante de recursos para destinar a la mejora de los servicios y a la financiación de nuevas inversiones.

Un clásico de los más aplicados: El Prat

Su deuda no es 0, pero se acerca. El otro ayuntamiento de la comarca más saneado es El Prat, que registra una deuda viva de 1,2 millones de euros, lo que suponen 18,2 euros por habitante, la más baja de la comarca –si no contamos a Abrera, con 0 euros-. De hecho, es el municipio catalán de más de 50.000 habitantes con menos deuda por cápita de Cataluña. El año pasado el consistorio ya anunció que su voluntad de cara a 2018 es eliminar totalmente la deuda financiera.

Las primeras posiciones del ranking de ayuntamientos saneados las completan Castellví de Rosanes y El Papiol, ambos con una deuda viva de 0,2 millones, aunque es en este último donde la deuda por habitante es menor, con 55,4 euros ante los 135,8 del primero. Los sigue de cerca Santa Coloma de Cervelló, con tan solo 400.000 euros de deuda viva, lo que suponen 49,2 euros por habitante y una ratio de tan solo el 4%.

En la senda del saneamiento

Como ya se ha dicho, la tónica general, exceptuando casos como el de Viladecans, es que las corporaciones locales de la comarca hayan reducido su deuda en los últimos años. Un caso destacado es el de Esplugues, que la ha recortado a la mitad desde 2011 –año en que marcó un récord histórico con 30,6 millones de endeudamiento; en 2017 esta cifra bajó a los casi 14 millones-. Algo similar a lo que ha pasado en Esparreguera, la mitad de pequeño por población y que en la última década ha pasado de tener una ratio de deuda del 87% -en concreto en 2008- al 9% actual. De hecho, la deuda por habitante es de las más bajas de la comarca, con tan solo 97,2 euros. Un fenómeno que ha ido acompañado de un aumento inversamente proporcional del remanente de tesorería –de 15 millones en 2017-.

AYUNTAMIENTO DE ABRERA

En contra de la tendencia general de la comarca, **Viladecans** aumentó **considerablemente** su **deuda** en 2017

Otros descensos de la deuda especialmente intensos los han protagonizado dos de las ciudades más pobladas de la comarca, Sant Boi y Cornellà. En el caso de Sant Boi, con 82.000 habitantes, este municipio debe 19 millones según datos de 2017, con una ratio del 22%, unas cifras muy parecidas a la del resto de ciudades, pero con el detalle de que llegó a deber 60 millones en 2009. Desde entonces, y exceptuando el año 2013 –donde la deuda creció ligeramente-, este consistorio ha ido recortando su endeudamiento de manera exponencial.

Cornellà sigue siendo la ciudad con una deuda más alta de la comarca, como hemos comentado con anterioridad, pero desde 2013 ha llevado a cabo una política de reducción del endeudamiento que la ha llevado a reducirlo a la mitad: si en 2013 debía 95 millones según AIReF, en 2017 la cantidad descendió a los 46.

L'Hospitalet, un caso aparte

Su vecino l'Hospitalet es un caso aparte. Acumula una deuda de 91,1 millones, con una ratio del 39%. Esto quiere decir que cada hospitalense debe 354 euros, situándose en la media de las ciudades más grandes del Baix Llobregat, pese a casi triplicar la población de la más poblada, Cornellà.

Políticas de gasto dispares

En lo referente a las políticas de gasto, hemos seleccionado una serie de ámbitos municipales de los ayuntamientos

Pasa a la página siguiente

Viladecans y Sant Just, los que más tardan en pagar a proveedores; Castellví, el que menos

Según los últimos datos disponibles que ofrece AIReF sobre el pago a proveedores, referentes al primer trimestre de este año 2018, son Viladecans y Sant Just Desvern los municipios del Baix Llobregat que más tardan en pagar los servicios que contratan a terceros. Y es que cuentan ambos con un Período Medio de Pago a Proveedores (PMP) de 31 días sobre el período legal.

¿Pero qué es el PMP? Se trata de una cifra que indica los días que tarda de media una empresa -en este caso un ayuntamiento- en pagar a sus proveedores por los servicios prestados. Desde el 1 de abril, consistorios, comunidades autónomas y administración central han de saldar sus deudas con los proveedores en un plazo real de 30 días si no quieren incumplir la Ley de Morosidad. Los días de pago se cuentan a partir de la recepción de la factura en el registro, y no desde los 30 posteriores a este momento como se hacía hasta ahora. Esto puede meter en el saco de los incumplidores a ayuntamientos que hasta ahora cumplían con los plazos marcados.

A Viladecans y Sant Just Desvern les sigue muy de cerca Gavà, con 29 días sobre el período legal, la Palma y Sant Joan Despí con 28 días, y Sant Climent, con 25. No obstante, se trata de cifras muy inferiores a las que registran los consistorios que más demoran estos pagos de toda España, como es el caso del pueblo malagueño de Cortes de la Frontera, donde los días por encima del período legal de pago ascienden a 838.

Volviendo al Baix Llobregat, en el extremo opuesto se encuentra Castellví de Rosanes, un municipio donde el PMP es de -13 días. Es decir, que cumple con los pagos a proveedores con mayor celeridad. El segundo en este ranking es Santa Coloma, con un coeficiente de -8.

Viene de la página anterior

que tienen cierto impacto en el día a día de los ciudadanos, como son servicios sociales, educación, vivienda, seguridad y movilidad, bienestar comunitario, cultura y medio ambiente, para ver cuánto dinero destinan a cada una de ellos -los datos son de 2017, salvo en algunos casos-. Hay que decir, no obstante, que las características y coyuntura actual de cada municipio son determinantes a la hora de establecer a qué se dedica cada euro del presupuesto, y que las partidas pueden variar de año en año dependiendo de las necesidades.

De los municipios pequeños de la comarca, de entre 1.000 y 5.000 habitantes, es el Papiol el que más invierte en servicios sociales y casi dobla al resto de pueblos de esta categoría, con 0,31 millones de euros. También es el municipio pequeño de la comarca que más dedica a vivienda, con 0,74 millones, una cifra significativamente por encima de la del resto. En la categoría de municipios de entre 5.001 y 10.000 habitantes, destacan los 5,23 millones de euros que dedica Sant Esteve a bienestar comunitario, invertidos mayoritariamente en el abastecimiento de agua potable.

Subiendo de nivel poblacional, encontramos los 5,01 millones que Sant Just Desvern reserva para políticas de vivienda, una partida muy por encima de las de municipios

Sant Just dedica 5,01 millones a **vivienda**, **más que otras** localidades mayores

de tamaño similar e incluso de otros más grandes como Molins -2,98 millones-, Sant Joan Despí -3,47-, Gavà -4,16- e incluso la capital comarcal, Sant Feliu -4,47-, y muy cercana a la de Castelldefels, que casi quintuplica la población de Sant Just.

Siguiendo con la vivienda, es Martorell quien se lleva el gato al agua en la categoría de localidades de entre 20.001 y 50.000 habitantes, con 6,99 millones de euros invertidos.

Diferencias entre los ayuntamientos grandes

Ahora bien, en el aspecto de la seguridad y movilidad de los municipios de 20.001 a 50.000 vecinos -los más numerosos del Baix Llobregat-, es Gavà el consistorio que más invierte, con 4,78 millones. Le sigue a cierta distancia Esplugues, con 3,58 millones, mientras que es Olesa el que menos recursos dedica a este aspecto, con 1,33 millones, de esta categoría de poblaciones del Baix.

Por último, llama la atención que entre los ayuntamientos de poblaciones de 50.001 a 100.000 habitantes es Castelldefels el que menos dinero dedica de todos en cuatro categorías -servicios sociales, educación, bienestar y cultura-, mientras que el Prat obtiene el oro en cinco de ellas -servicios sociales, donde dobla a Castelldefels-, bienestar, cultura, seguridad y movilidad y vivienda, destacando en esta última por encima de sus homólogos con 14,51 millones.

MUNICIPIO	SERVICIOS SOCIALES	EDUCACIÓN	BIENESTAR COMUN.	CULTURA	MEDIO AMBIENTE	SEGURIDAD MOVILIDAD	VIVIENDA
Castellví de Rosanes	0,19	0,06	0,19	-	-	0,01	0,30
La Palma (2016)	0,17	0,13	0,22	0,08	0,05	0,44	0,17
Sant Climent (2016)	0,16	0,39	0,39	0,18	0,03	0,48	0,40
El Papiol	0,31	0,57	0,66	0,30	0,12	0,44	0,74
Collbató (2016)	0,20	0,44	0,69	0,28	0,12	0,32	0,18
Torrelles	0,27	0,27	0,70	0,17	-	0,17	0,33
Begues	0,36	0,92	1,09	0,84	0,30	0,70	0,96
Sant Esteve Sesrovires	0,14	0,26	5,23	0,29	0,04	0,07	0,13
Santa Coloma Cervelló	0,37	0,82	0,75	0,40	0,38	0,70	0,79
Cervelló (2013)	0,44	0,35	2,01	0,35	0,12	0,79	1,11
Pallejà (2016)	0,59	0,47	1,59	0,48	0,48	0,91	2,04
Abrera	0,95	1,36	3,56	0,75	0,44	0,96	1,70
Corbera	0,60	1,12	2,43	0,50	0,13	1,99	0,88
Vallirana	0,84	1,34	2,67	0,38	0,50	1,30	1,48
Sant Just Desvern	1,36	1,83	2,63	1,92	0,96	1,98	5,01
Esparreguera	3,55	2,26	2,53	0,77	0,61	1,72	1,79
Olesa de Montserrat	1,41	1,25	3,07	1,27	0,47	1,33	1,94
Molins de Rei	2,71	2,39	2,95	1,48	0,55	1,46	2,98
Sant Andreu Barca	1,68	2,04	3,42	0,96	0,71	2,05	1,86
Martorell	2,85	3,38	3,38	1,83	0,71	2,30	6,99
Sant Vicenç Horts	2,60	1,90	4,05	0,96	1,06	1,77	4,62
Sant Joan Despí	1,99	2,88	3,01	2,45	0,94	2,99	3,47
Sant Feliu	3,62	3,41	4,90	3,59	1,87	2,96	4,47
Esplugues	2,77	2,33	4,35	3,26	1,75	3,58	3,88
Gavà	3,34	2,46	5,33	2,39	1,66	4,78	4,16
El Prat	8,64	7,01	10,64	7,58	2,37	10,49	14,51
Castelldefels	4,07	4,34	6,90	2,23	4,16	6,88	5,12
Viladecans	4,49	5,68	7,52	2,86	2,56	4,73	3,45
Sant Boi	8,36	6,26	9,46	4,63	5,12	7,44	7,18
Cornellà	6,01	7,78	9,12	4,32	4,02	5,58	8,51
L'Hospitalet	23,77	12,03	33,25	11,91	9,55	27,14	12,54

GRÁFICO SOBRE POLÍTICAS DE GASTO (2017), EN MILLONES DE EUROS. EN AZUL, LOS QUE MÁS INVIERTEN EN UNA PARTIDA DE ENTRE LOS MUNICIPIOS DE SU MISMO TAMAÑO; EN ROJO, LOS QUE MENOS | ANDRÉS DURÁN

El desafío del urbanismo en L'Hospitalet centra el primer 'Sopar Crític' de FIC

- El exalcalde Vicenç Capdevila inauguró el ciclo de cenas organizado por la entidad cívica
- Gobernó la ciudad entre 1973 y 1977, en plenatransición de la dictadura a la democracia
- La próxima velada tendrá lugar en enero con Juan Ignacio Pujana como invitado

Redacción

La Masia Museu Serra fue el escenario el 16 de noviembre del primer 'Sopar Crític' de Foment de la Informació Crítica de l'Hospitalet (FIC-LH) con los alcaldes vivos de la ciudad. El primero en ser sometido a examen para explicar su mandato fue Vicenç Capdevila, alcalde de la ciudad entre 1973 y 1977.

La primera sesión de este ciclo de cenas reunió a unas cuarenta personas, que escucharon los pormenores de los cuatro años de gobierno Capdevila en L'Hospitalet. Entre los asistentes estaba el exalcalde socialista Celestino Corbacho -que será el invitado especial al 'Sopar Crític' programado en el mismo lugar el 8 de febrero-, el regidor del PDeCAT en el Pleno, Jordi Monrós -único cargo electo actual de L'Hospitalet que asistió al acto-; el presidente del Centre d'Estudis, Manuel Domínguez, y Richard Burton, hospitalense afiliado al PSC y secretario general del PSOE en el Reino Unido.

El encuentro arrancó con el discurso de bienvenida de la presidenta de FIC, Eva Jiménez, que agradeció a los presentes su asistencia y explicó las líneas generales y funcionamiento del acto. Seguidamente, fue el turno del secretario de FIC, Jesús A. Vila, que hizo un perfil de Capdevila, en el que destacó su labor de promoción de la cultura en la ciudad y su figura de alcalde "de tránsito" al final de la dictadura. Por otra parte, Vila destacó el esfuerzo de Capdevila por limitar la edificación en una ciudad -sobre todo en los barrios de Bellvitge y Gornal- que a principios de los 70 del siglo pasado ya bordeaba los 250.000 habitantes. De hecho, el urbanismo fue lo que ocupó más espacio en las intervenciones de los comensales y periodistas presentes, que después de los postres abrieron fuego con preguntas sobre los años de gobierno del exalcalde.

A LA CENA ASISTIERON UNAS 40 PERSONAS | FIC

El urbanismo, una cuestión eterna

Por lo que respecta al patrimonio, en la primera línea de la actualidad de la segunda ciudad de Cataluña, Capdevila apostó por "proteger el poco que tiene la ciudad". Preguntado sobre proyectos e iniciativas que se quedaron en el tintero, el exalcalde reconoció que le hubiera gustado "culminar" la renovación del Gornal, donde, según recordó, impidió que se construyesen más viviendas de las que había previstas en un principio y reservó ese espacio para equipamientos. En esta línea, además, alertó sobre los peligros que podría conllevar lo que definió como "rebrote" de la construcción [*ver páginas 6-11*]. "Puede que tengamos que lamentarnos otra vez", avisó. Fue en este tema, el del urbanismo, donde Capdevila se mostró más enérgico, en concreto cuando se hizo referencia al Plan General Metropolitano (PGM) de 1976. "Para vergüenza de los que gobiernan, no se ha actualizado todavía", afeó el exalcalde.

¿Ciudad a dos velocidades?

A la hora de tratar otro de los temas estrella de la ciudad, las famosas "dos velocidades" entre los barrios del norte y la zona de plaza Europa que tanto tira en cara la oposición al gobierno de Núria Marín, Capdevila no hizo valoraciones sobre la situación actual y argumentó que durante su mandato "no se barrió" hacia ningún sector de la ciudad en concreto, y puso como ejemplo su intento de llevar festivales y otros acontecimientos culturales a todos los barrios.

Quien quiso poner su granito de arena con una intervención en este sentido fue Corbacho, que después de elogiar la labor de Capdevila y destacar el estima que despertaba el edil entre los vecinos, certificó que sí que hay una ciudad "a dos velocidades". Sobre los problemas de densidad poblacional que afectan a los barrios del norte de L'Hospitalet, Corbacho aseguró que no se resolverá "hasta que no se derriben edificios" para esponjar esas zonas. "Esos problemas no se resuelven con un plan parcial", apostilló.

> "Para **vergüenza** de los que gobiernan, el **Plan General Metropolitano** no se ha **actualizado** aún"

De la política municipal a la nacional

Capdevila también tuvo que responder a preguntas relacionadas con su salto de la política municipal a la nacional, de la mano de Adolfo Suárez, que lo nombró director general de la Administración Local, además de ser diputado constituyente en el Congreso -y más adelante en el Parlament-. "Fue una etapa bonita", reconoció el exalcalde, que argumentó que él no decidió dejar la ciudad "para hacer carrera en Madrid", sino que más bien le "tocó" hacerlo. Capdevila aprovechó esta parte del acto para reivindicar la Transición, de la cual dijo que era "objeto de admiración mundial".

Por último, otro de los grandes temas de actualidad, el proceso independentista, salió a la palestra de la mano de Monrós, que preguntó a Capdevila qué hubiera hecho de haber sido alcalde de la ciudad el 1 de octubre del año pasado, durante el referéndum. El exalcalde no quiso entrar en polémicas y se limitó a decir que "hay muchos elementos a contemplar".

El ciclo de 'Sopars Crítics' continuará en enero con Juan Ignacio Pujana, alcalde entre 1979 y 1944. Celestino Corbacho, primer edil de 1994 a 2008, será el siguiente, el 8 de febrero, mientras que la actual alcaldesa Núria Marín se sentará como invitada en este formato de cenas el 1 de marzo.

Pistoletazo de salida del PSC a la carrera por las municipales

Sabor municipalista en la 40 edición de la Fiesta de la Rosa del PSC, que reunió a cerca de 25.000 personas en la Pineda de Gavà

El presidente Pedro Sánchez, un fijo en los últimos años, excusó su asistencia y envió a los ministros José Luis Ábalos y Meritxell Batet

Entre los invitados se encontraba el primer edil de Lisboa, el también socialista Fernando Medina, de visita en Barcelona por la Mercè

C. Manzano / F. J. R. Baena

Faltan pocos meses para que los ciudadanos vuelvan a las urnas a elegir a sus representantes políticos más próximos en los ayuntamientos. Ya se respira ambiente pre electoral, y muestra de ello son los procesos de primarias que están llevando a cabo los partidos y las declaraciones y anuncios que se suceden día tras día sobre posibles candidatos mediáticos o fórmulas diversas para presentarse a los comicios.

Este ambiente fue el que se respiró el 23 de septiembre en la Fiesta de la Rosa del PSC, que como cada año tuvo lugar en la Pineda de Gavà. Según los organizadores, unas 25.000 personas asistieron a los discursos que dieron los dirigentes socialistas, entre los que no estaba Pedro Sánchez, presidente del gobierno y un fijo en esta celebración en los últimos tiempos. Sí que estaban, no obstante, los principales alcaldes socialistas de la comarca, como Núria Marín de L'Hospitalet, Carles Ruiz de Viladecans, María Miranda de Castelldefels, Lluïsa Moret de Sant Boi, Antoni Poveda de Sant Joan Despí y Antonio Balmón de Cornellà. Además, la fiesta contó con la presencia del alcalde socialista de Lisboa, Fernando Medina, que estuvo de visita en Barcelona representando a su ciudad, que ha sido invitada a la Mercè.

La alcaldesa de Gavà, Raquel Sánchez, fue la primera en excusar al presidente del gobierno. "Sánchez no está aquí porque es el presidente del gobierno de España", resumió la edil, que fue la encargada de abrir fuego con los parlamentos. Emulando a lo que imploró el primer secretario de los socialistas catalanes, Miquel Iceta, hace un par de años a Pedro Sánchez -aquel "sálvanos de Rajoy"-, la alcaldesa Sánchez instó a Iceta a hacer lo propio en Cataluña. "Libéranos de Torra y Puigdemont", expresó.

Le siguió Jaume Collboni, líder del PSC en Barcelona, que se mostró optimista de cara a recuperar la alcaldía de la capital catalana. Además, alertó que los comicios del próximo mes de mayo pueden convertirse en un enfrentamiento entre "carreras políticas frustradas y retornos al pasado", lo que ha definido como "experimentos", en referencia a las candidaturas del exprimer ministro francés Manuel Valls y la de Ernest Maragall.

A LA FIESTA DE LA ROSA ASISTIERON UNAS 25.000 PERSONAS | EL LLOBREGAT

"El PP se ha independizado de Cataluña"

El peso político de los discursos lo recogió el ministro de Fomento José Luis Ábalos, que en su intervención aseguró, en referencia al 'procés', que es el PP "quien se independizó de Cataluña hace tiempo", sosteniendo su afirmación en la inversión de los gobiernos populares en Cataluña, menor a su juicio, y al hecho de que no hubiera habido reuniones entre los presidentes catalán y español desde hacía tiempo. Por su parte, la ministra de Política Territorial, Meritxell Batet, se encargó de poner en valor las políticas sociales llevadas a cabo por el gobierno de Sánchez.

> "**Collboni**: "Los **comicios** pueden convertirse en un enfrentamiento entre **carreras frustradas** y retornos al **pasado**"

El encargado de cerrar los discursos fue el primer secretario del PSC, Miquel Iceta, que empezó su intervención homenajeando a los 120 alcaldes socialistas que hay en Catalunya y aseguró que "Pedro [Sánchez] ha cumplido", en referencia a su soflama de hace un par de años implorando al ahora presidente que los salvara de Rajoy.

Sobre el 'procés' independentista, Iceta criticó que el Parlament "funcione a medias" y comparó a los gobiernos catalán y español. "Uno es de gente preparadísima y otro, de gente resignada. Uno es un gobierno que sabe dónde va y el otro está desorientado. Uno es un Gobierno de acción y el otro, de romerías a Waterloo", lamentó el primer secretario socialista.

ERC, el partido más madrugador para elegir candidatos a las municipales

- Los republicanos ya han escogido a 22 cabezas de lista de las 31 localidades del territorio, muchos de los cuales repiten en el puesto
- PSC y el PDeCAT también han anunciado sus candidaturas en una decena de municipios, mientras que Cs se espera a finales de año
- Falta por ver cómo se presentarán ecosocialistas y 'comunes' y si se configurarán en el Baix las listas unitarias independentistas anunciadas

Redacción

Esquerra Republicana está siendo el partido más madrugador a la hora de elegir candidatos en los municipios de la comarca para las elecciones locales de mayo del año que viene. De los 31 que hay -contando l'Hospitalet-, ya ha escogido a 22 cabezas de lista, muchos de los cuales repiten en el puesto.

Se trata de Begues (Jaume Olivella), Castelldefels (Jordi Maresma), Corbera (Montserrat Febrero, alcaldesa) Cornellà (Raquel Albiol), El Papiol (Joan Borràs), El Prat (Jordi Ibern), Esparreguera (Alfons Puche), Esplugues (Oriol Torras), Gavà (Albert Massana), l'Hospitalet (Antoni Garcia), La Palma (Enric Bellver), Martorell (Víctor de León), Olesa (Martí Fortuny), Sant Boi (Miquel Masip), Sant Esteve (Carme Rallo, alcaldesa durante los dos primeros años de legislatura), Sant Feliu (Oriol Bossa), Sant Joan Despí (Josep Bracons), Sant Vicenç dels Horts (Maite Aymerich, alcaldesa), Torrelles (JM. Rafí), Vallirana (Àlia Kirchner) y Viladecans (Bàrbara Lligadas).

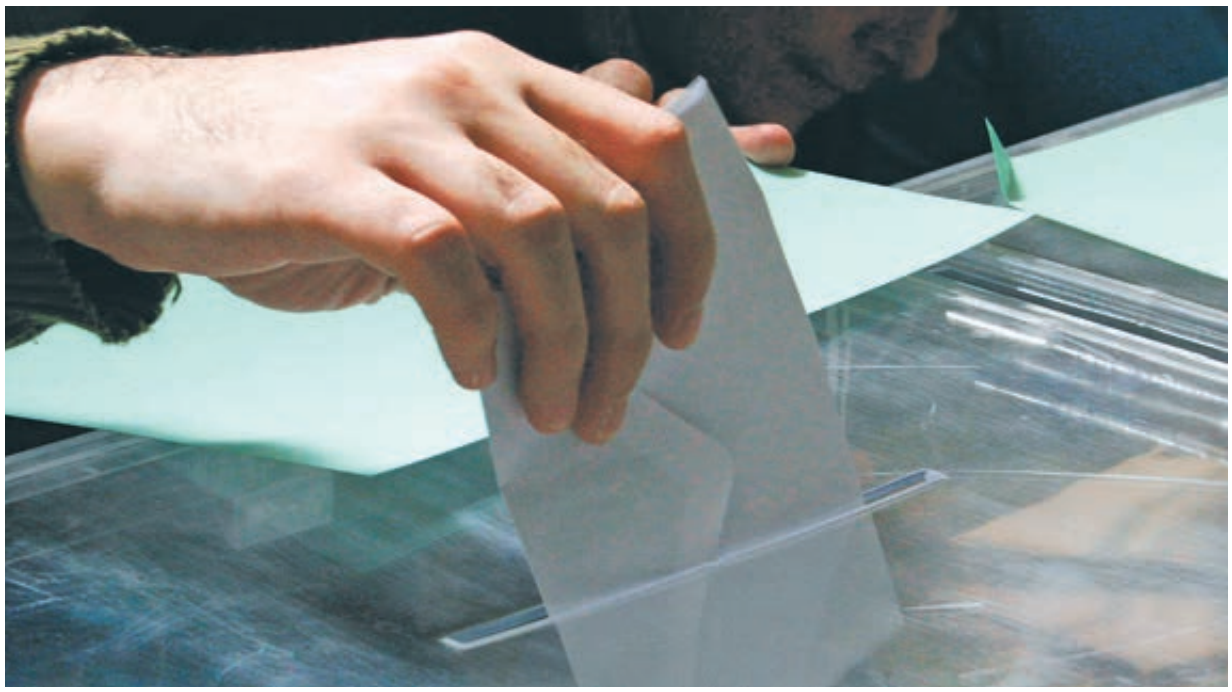

LA FRAGMENTACIÓN DEL VOTO PREVISTA PARA LOS COMICIOS LOCALES DE MAYO DEL AÑO QUE VIENE HARÁ PELIGRAR ALGUNAS ALCALDÍAS

El otro partido que también ha confirmado a diversos candidatos es el PSC, que se enfrenta a unos comicios en los que se juega la supremacía en su tradicional baluarte, el Baix Llobregat, ante la amenaza naranja de Ciudadanos. En este sentido, El Prat (Juan Pedro Pérez), El Papiol (María José Giner), La Palma (Javier Lahoz), Vallirana (Eva Martínez, actual alcaldesa), Sant Climent (J. A. Monteagudo) y Sant Feliu (Lourdes Borrell) ya han elegido a sus candidatos socialistas.

Cs posterga la elección

La principal amenaza para los socialistas en los comicios locales de 2019 es Ciudadanos. La situación política catalana puede propiciar un aumento de la representación naranja en los consistorios, o incluso hacerles conseguir alguna alcaldía en una comarca poco proclive a las tesis independentistas. Sea como sea, la formación naranja todavía no ha escogido a ningún candidato y posterga este proceso para finales de año. No obstante, ya se perfilan algunos candidatos, como es el caso de Miguel García en l'Hospitalet, pese a los rumores que colocan al exalcalde socialista Celestino Corbacho en el número uno de la lista de Ciudadanos de la segunda ciudad de Cataluña.

La situación política catalana puede influir de manera determinante en los comicios y en la configuración de gobiernos municipales posterior. De momento, la ANC, Primàries Barcelona -encabezada por Jordi Graupera para arrebatar la alcaldía de la capital catalana a Ada Colau- y Primàries per la República han llegado a un acuerdo para organizar de manera conjunta listas independentistas en todos los municipios del país.

El espectro soberanista lo completan la CUP -a la espera de las asambleas que decidan nombres- y el PDeCAT, que ya tiene candidatos en l'Hospitalet (Jordi Monrós), Sant Feliu (Jaume Manyoses), El Prat (Gerard Valverde) y Sant Joan Despí (Jordi Elías).

Por otra parte, falta por ver con qué fórmula se presentarán ICV-EUiA y los 'comunes' y si habrá candidaturas "del cambio" como en 2015. De momento, los dos baluartes ecosocialistas del Baix Llobregat, El Prat y Sant Feliu, ya han escogido cabezas de lista. Se trata de Lluís Mijoler y Lídia Muñoz, que substituirán a los históricos Lluís Tejedor y Jordi San José.

Santos
Restaurante & Marisquería
Menú diario a 11,5 € con entrante, primer plato, segundo, postre y bebida
NUEVO SALÓN TOTALMENTE REFORMADO
Solicite información para cenas de empresa · Telf. 936 615 072 · www.marisqueriasantos.com
C\ Victoria, 118 - 08830 Sant Boi de Llobregat

Castells toma el relevo de Conesa al frente de la Diputación

El nuevo presidente jura el cargo “por imperativo legal” y haciendo alusión a la liberación de los líderes independentistas presos

Perfil

- **Nombre**: Marc Castells i Berzosa
- **Edad**: 45 años
- **Trayectoria**: Alcalde de Igualada por el PDeCAT desde 2011. En las municipales de 2015 consiguió mayoría absoluta. Vicepresidente segundo de la Diputación desde 2015. Anteriormente había sido presidente del Consell Comarcal de l’Anoia (2009-2011).

Carlos Manzano

Marc Castells i Berzosa, alcalde de Igualada, ha sido escogido nuevo presidente de la Diputació de Barcelona en un pleno extraordinario celebrado el 28 de junio.

Castells prometió el cargo con la frase: “Por imperativo legal, con lealtad al pueblo de Catalunya, por la liberación de los presos políticos y por el retorno de los exiliados”. Unas palabras que agradaron a todos los grupos políticos por igual.

Castells coge así el testigo de Mercè Conesa, que marcha al Puerto de Barcelona a substituir a Sixte Cambra. La presidenta saliente oficializó su salida del ente supramunicipal en un pleno extraordinario anterior, en el cual se mostró “convencida de la fortaleza del mundo local” y del papel “decisivo” de la Diputación. Sobre sus años al frente de la misma, Conesa aseguró que “cuando mira atrás” es “inevitable” recordar los “embates” de la crisis, los cuales han obligado a trabajar “más intensamente” para “revertir situaciones que ponían en peligro” servicios fundamentales.

Por su parte, Castells se ha mostrado “feliz” ante una “responsabilidad muy grande”, aunque ya se esté “a final de mandato”. Según Castells, quedan “muchos retos” por conseguir y la administración debe prestar un “servicio de acompañamiento a los alcaldes y alcaldesas”.

El PSC vota a favor

Por otro lado, Castells quiso agradecer el apoyo del PSC en la votación del pleno extraordinario, así, afirmó que “mantienen una colaboración muy estrecha y el PSC conoce muy bien esta casa que ha presidido muchos años”.

Pilar Díaz, portavoz del PSC en la cámara y alcaldesa de Esplugues, deseó éxitos, suerte y aciertos para Castells. Díaz explicó que el PSC dio su voto por la promesa de mantener la legalidad vigente, pero aseguraron que seguirán haciendo una “oposición responsable y constructiva”, y que desde la oposición seguirán “trabajando al servicio de los ayuntamientos y la ciudadanía”.

Durante la toma de posesión de Castells tuvo lugar, simultáneamente, una concentración de trabajadores de la Diputación frente a las puertas de su sede. Los trabajadores reivindicaban mejoras laborales de la plantilla.

JULIÁN CARRASCO, presidente de la Federación de Asociaciones de Vecinos del Baix Llobregat

“Queremos que los inmigrantes se incorporen al movimiento vecinal o puede que muera”

- “Igual que hay personas que están trabajando y son pobres, hay también pensionistas pobres”
- “Seguimos siendo un referente, con limitaciones, pero referente”
- “No estamos en contra del turismo, pero queremos los barrios para los vecinos”

Julián Carrasco acaba de ser reelegido presidente de la Federación de Asociaciones de Vecinos del Baix Llobregat (FAVBAIX), la primera federación comarcal vecinal de Cataluña, que cumple 30 años pero que sigue representando la “centralidad del barrio”, sostiene Carrasco. Con 55 asociaciones de vecinos adheridas, la FAVBAIX encara el reto de atraer a los jóvenes para completar un relevo generacional que parece no llegar nunca. “Nos hemos quedado un poco anticuados con las nuevas tecnologías”, reconoce, aunque sigue prefiriendo el tú a tú, el contacto directo con el vecino, lo que denomina “presencia física”.

CARRASCO PROVIENE DE LA ASOCIACIÓN DE VECINOS DE LES PLANES, EN ESPLUGUES | FJR

Francisco J. Rodríguez

“La lucha es larga: sin prisas, pero sin pausa”. Es una cita suya de cuando fue elegido líder de FAVBAIX en 2014.

Es una frase hecha, pero realmente es así. Tenemos claro que, a pesar de todo, hemos sido y seguimos siendo la centralidad del barrio. Cuando hablamos de centralidad, queremos decir que estamos en todos los barrios, y la gente sabe que estamos ahí. Si un vecino tiene cualquier duda siempre va a la asociación de vecinos; otra cosa es que luego seamos capaces de resolverlo. Seguimos siendo un referente, con limitaciones, pero referentes. Todos los movimientos, no obstante, tienen un momento álgido y otro menguante.

¿Estamos ahora en uno de esos momentos “menguantes”? ¿El reemplazo generacional en el movimiento vecinal está siendo lento, verdad?

Hemos sido escuela de democracia. Seguimos dando guerra, pero los barrios han cambiado, han mejorado por la reivindicación del movimiento. Pero la gente más joven tiene otras inquietudes, otras maneras de ver y han llegado cuando todo estaba construido.

De hecho, la actual junta es la misma que la anterior.

Somos viejos, pero todavía estamos aquí. Los que formamos la junta somos de esa quinta que inició el movimiento.

¿Por qué cuesta tanto involucrar a los jóvenes?

Tenemos una concepción del movimiento vecinal que ahora no se ve. Antes estaba formado por todo tipo de gente: vocalías de mujeres, de jóvenes… A partir de la llegada de la democracia todo cambia, y los jóvenes se sienten mejor estando en entidades propiamente de jóvenes, como los esplais…

Se había conseguido cierto bienestar.

Efectivamente. Hubo un momento en que toda nuestra actividad era pelear para conseguir mejoras para los barrios. Una vez que eso estaba cubierto, los jóvenes empezaron a tener otros sitios donde acudir, donde se encontraban más a gusto. Además, cuando las asociaciones de vecinos entran en los Casals de Barri que crean los ayuntamientos, se crean grupos de mujeres, de jóvenes… Entonces, lo que el movimiento vecinal aglutinaba se empieza a dispersar y la asociación en sí se queda con el tema reivindicativo puro y duro.

> “El nuestro es un modelo **presencial**, más que de redes. Tenemos que estar **de cara al vecino**”

Sí que es cierto, no obstante, que a través de las redes está naciendo una nueva manera de entender el movimiento vecinal, en este caso liderada por jóvenes. ¿Estamos ante un nuevo despertar?

Sí que es cierto que nos hemos quedado anticuados con el tema de las nuevas tecnologías. Tenemos una cierta edad y hay cosas que nos cuestan. El relevo generacional no ha llegado con la contundencia necesaria.

¿Tiene esperanza de que pueda cambiar?

La esperanza que tenemos es que la nueva gente que está llegando a los pueblos, los inmigrantes, sean capaces de integrarse en el movimiento vecinal, al igual que en su día muchos que vinimos de fuera de Cataluña lo hicimos. Y eso nos ayudó a hacer el barrio más habitable. Estamos intentándolo.

¿Y es difícil?

Sí que lo es.

¿Por qué?

Por ejemplo. Hace un año hicimos una reunión con estos colectivos en el castillo de Cornellà. Hacías la propuesta en positivo, en el

Pasa a la página siguiente

Viene de la página anterior

sentido de que las asociaciones de vecinos eran un punto de encuentro para el que venga, que ahí se crea barrio. Ellos decían que tenían que trabajar, y nosotros les decíamos que también trabajamos, y que son las horas libres las que se pueden dedicar a la comunidad. Explicábamos cómo habían evolucionado los barrios, qué se había hecho y quién había estado detrás de aquellas luchas. Lo miraban con interés, pero no se atrevían a dar el paso.

¿Qué recelos tienen?

A veces piensan que puede haber rechazo. Pero les decíamos que la mejor manera de integrarse en un barrio es participando con las entidades. Y las asociaciones de vecinos somos unas de aquellas entidades que recogemos a toda la gente. Con la nueva junta le hemos dado una vuelta de cuerda al tema. Hay mucha gente del movimiento que ha ido falleciendo, y queremos que esta gente que está llegando se incorpore para suplir a los que hemos ido perdiendo. Porque si no entramos en esta fase, llegará un momento en que posiblemente muera el movimiento.

¿Teme que pase?

Los que queremos tanto al movimiento vecinal tenemos miedo, claro.

¿Pero puede llegar a pasar?

Hay algunos aspectos que nos dan a entender que no va a ser así. Pero lo que sí está claro es que en los barrios alguna asociación morirá. Pero siempre quedará. Ahora, por ejemplo, es época de fiestas. Y la gente joven y de mediana edad va a las asociaciones y se ofrece para ayudar, pero luego no acaban de involucrarse una vez acaban las festividades.

La clave es arrastrarlos para que se queden.

Sí. Además, luego hay mucha gente que participa activamente a través de las redes, pero luego… El nuestro es un modelo presencial, más que de redes. Tenemos que estar de cara al vecino.

¿Es mejor el sistema "presencial" que el de redes?

Somos la referencia porque estamos físicamente en los barrios. Cuando uno está físicamente sabes que hay unos días abiertos y que va a haber alguien que te reciba.

Hace unos años pusieron en marcha el proyecto Aula Actual para fomentar la participación y dinamizar las asociaciones de vecinos. ¿Cómo está funcionando?

Seguimos trabajando, por ejemplo, en los colegios. Vamos gente de las asociaciones de vecinos a explicar a los niños la historia del movimiento y lo que hacemos. Lo que reivindicaron sus padres y abuelos. También trabajamos cuestiones de medio ambiente, que nunca caducan, pero también organizamos talleres de memoria para la gente mayor.

Abrir las asociaciones y hacer un servicio a la sociedad.

Exactamente. Lo que pasa es que el Aula Actual estaba concebida con profesionales, que suponen un gasto que no podemos asumir. Entonces tenemos que hacer un convenio que te tiene que aprobar la administración. El problema es que la burocracia nunca nos ha gustado mucho: estamos habituados a actuar en el momento. Nos cuesta un mundo. Hemos sido transversales siempre, y asamblearios. Parece que esto se ha inventado ahora, pero siempre lo hemos sido y lo seguiremos siendo.

También es partidario de sumar esfuerzos con otras entidades que luchen por el bienestar social.

Lo llevamos practicando desde hace tiempo. Siempre hemos visto bien las alianzas. Las hicimos con los sindicatos y partidos políticos de izquierdas (no vetamos a la derecha) en el Fòrum Social. Y hemos conseguido cosas, porque la unión hace la fuerza.

LA FAVBAIX REIVINDICA SUS 30 AÑOS DE VIDA "LUCHANDO POR CONSTRUIR COLECTIVAMENTE BARRIOS CADA VEZ MÁS DIGNOS". EN LA FOTO, UNA PROTESTA EN VISTALEGRE, CASTELLDEFELS, "POR UN BARRIO MÁS LIMPIO" | CONFAVC

> "El alquiler se está **desmadrando** y aún seguimos siendo una comarca **industrial** y de **trabajadores**"

Algunas de ellas tienen que ver con la sanidad. Las esperadas obras del Hospital de Viladecans comenzaron a mitades de julio, pero hay otros frentes como el Broggi, las listas de espera o la situación de la atención primaria que aún colean...

Siempre hemos apostado por la primaria. Si ésta funciona, se deriva menos gente a los hospitales. Las listas de espera son menores y las urgencias no se colapsan. Ahora en la primaria tenemos problemas sobre todo en la pediatría. El frente sanitario no lo dejaremos nunca.

Otro es el de las pensiones. En mayo, El Llobregat publicaba que uno de cada cinco pensionistas podría estar haciendo trabajos en negro para complementar la pensión...

No es un tema nuevo, pero hasta que la gente no se moviliza no aparecen los medios. Es un tema que tratamos desde el Fòrum Social junto con sindicatos, porque las pensiones son cada vez más pequeñas y la carestía de la vida sigue. E igual que ahora hay personas que están trabajando y son pobres, hay pensionistas pobres.

Más frentes. La educación, una cuestión que ha estado en el centro del debate por las presuntas humillaciones a hijos de guardias civiles en Sant Andreu de la Barca. ¿Cree que se adoctrina en las escuelas catalanas?

Creemos que no. La escuela ha funcionado muy bien. La comarca es lo que es precisamente porque se decidió en su momento optar por el modelo de escuela catalana. Lo reivindicamos en aquel momento y seguimos pensando que fue un paso importante. Los problemas que haya se han de resolver dentro de los centros. No pueden salir a la luz pública, porque esos profesores quedarán marcados para siempre. Cuando hay temas de juventud o niños, mejor hacerlo dentro de lo que toca. Que no se mediatice. Además, luego estos centros educativos quedan marcados.

Otro tema delicado es la vivienda. En el Baix, de media, cada día se realizan 3 desahucios. ¿Qué pueden hacer desde las asociaciones de vecinos para paliar las consecuencias de este fenómeno?

También trabajamos con las PAH y formamos parte de las comitivas que van a protestar a los desahucios. Estamos preocupados porque ciertas zonas de la comarca han alcanzado precios de alquiler que no son asumibles. El problema no es alquilar, sino las trabas que ponen: Has de dejar de depósito más que antes, has de tener una nómina importante, que te avale alguien… Esto se está desmadrando y aún seguimos siendo una comarca industrial y de trabajadores y queremos que la vivienda vaya en función de los salarios. También nos perjudica el factor de los pisos turísticos, que están llegando a la comarca por la presión de Barcelona. Muchos de esos pisos se alquilan a turistas y la población que podría tener acceso a esas viviendas se tiene que buscar la vida e irse cada vez más lejos.

Según datos de la Diputación hay 226 legales, más los que haya ilegales.

Ahora se está regulando y saldrán más a la luz pública. Podemos acabar teniendo barrios turísticos de fin de semana que se queden desiertos los demás días.

Pues el Consorcio de Turismo quiere atraer a más turistas a la comarca…

No estamos en contra del turismo, pero si potenciamos una cosa, eso va en detrimento de otra. Queremos los barrios para los vecinos, que se crearon para eso. Barrios residenciales, y el turismo tiene su parcela con hoteles, cámpings…

¿No ve bien que proliferen los pisos turísticos, pues?

No lo vemos bien. Esos pisos van en detrimento de una familia del barrio.

Para acabar, le quiero preguntar sobre su faceta de regidor de Canviem Esplugues. ¿Choca esta con su día a día de activista vecinal?

Soy un concejal en la oposición y he mantenido los dos cargos porque lo permitían los estatutos. Además, cuando salí de regidor presenté la dimisión en la FAVBAIX y no la aceptaron. Estoy en una agrupación de electores, no tengo carnet de ningún partido, y he mantenido los dos cargos por separado. Pero considero que van ligados, porque ser concejal en la oposición también supone reclamar, pedir, exigir…

Puente aéreo Suárez-Tarradellas

- El Gobierno aprueba pasar a denominar al aeropuerto con el nombre del expresident
- Desde Moncloa argumentan la decisión por su papel durante los años de la transición
- El Govern critica la medida mientras que desde El Prat evitan entrar en polémicas

C. M.

Vuelve a invocarse el espíritu de la transición. El Consejo de Ministros celebrado en diciembre en Barcelona aprobó renombrar el Aeropuerto de El Prat con el símbolo de la restitución de la Generalitat de Catalunya: Josep Tarradellas. El Gobierno recuerda así una figura "cuya relevancia histórica y reconocimiento por la sociedad española es incuestionable". "Su papel en la transición y en la recuperación del autogobierno catalán fue trascendental, contribuyendo de forma esencial mediante el clima de diálogo y concordia que siempre propugnó", a la vez que "su compromiso con un catalanismo integrador y constructivo le hicieron ganarse el aprecio y la consideración del pueblo catalán y español", añaden desde el Gobierno en un comunicado.

Una decisión que no ha sentado bien en el ejecutivo catalán. Desde el Govern lamentan que se haya tirado adelante el cambio de nombre pese a haber una comisión específica de nomenclátor dentro del ATM para debatir estos cambios. Además, consideran que los cambios de nombre "son sensibles" y que requieren consenso.

"Su compromiso con un **catalanismo integrador** le hicieron ganarse el **respeto** general"

Por su parte, el Ayuntamiento de El Prat ha explicado en un comunicado que "no contribuirá en ninguna polémica en torno a esta decisión del Gobierno de Madrid", aunque desde el consistorio afirman que seguirán llamándolo "Aeropuerto de El Prat".

Con este gesto el Gobierno quiere "transmitir un mensaje de concordia y entendimiento" para rebajar la tensión de la crisis catalana. Sin duda, los dos personajes en los que se sustentan las instituciones catalanas y españolas hoy en día son Adolfo Suárez y Josep Tarradellas, que durante la transición fueron las cabezas visibles del proceso de redemocratización de España y Catalunya. El puente aéreo Adolfo Suárez-Josep Tarradellas –entre los aeropuertos de Barajas y El Prat- quiere recobrar de forma simbólica el restablecimiento del autogobierno catalán y crear un gran puente entre Barcelona y Madrid para intentar desenquistar la situación política en Catalunya.

El cisma político del PP de L'Hospitalet llega a la justicia

Martín y Alonso denuncian a Sonia Esplugas y Alberto Villagrasa por supuestas irregularidades en las cuentas del grupo municipal

La dirección local del partido expulsa del grupo a Martín, ya como no adscrito, y abre expediente para hacer lo propio con Alonso

Redacción

La división del Partido Popular de L'Hospitalet sigue sumando nuevos episodios de confrontación entre su presidenta, Sonia Esplugas, con el apoyo de la dirección del PPC, y dos de los concejales del grupo e históricos miembros del partido como son Francisco Javier Martín y Pedro Alonso.

Un cisma político que, después de años de recriminaciones y retórica por ambas partes, llega por primera vez a la justicia. Francisco Javier Martín y Pedro Alonso han denunciado a la actual presidenta local Sonia Esplugas y a Alberto Villagrasa, ex presidente provincial del partido, por supuestas irregularidades en las cuentas del grupo municipal.

Un paso al frente que ha comportado la inmediata expulsión del partido de Martín y la apertura de expediente que derivará en la correspondiente expulsión de Alonso. Ambos no renunciarán, en ningún caso, a sus actas de concejales y quedarán, pues, como no adscritos. Martín ya lo es y Alonso lo será en breve, más después de no hacer el discurso de su grupo municipal en el último pleno sobre el Estado de la ciudad lo que da prácticamente por hecho que será expulsado más pronto que tarde.

Martín y Alonso consideran, tal y como recoge la demanda introducida en fecha de 1 de marzo, que los dos compañeros de partido habrían utilizado el dinero del grupo municipal para fines partidistas. Unos hechos que, según ellos, conoce la dirección actual del partido: "Yo pongo de manifiesto esto en noviembre de 2016, con un escrito al Comité de Derechos y Garantías, pero durante este tiempo el Comité no dice nada y solo cuando se le acaba el dinero es cuando deciden expulsarme", explica Martín a El Llobregat.

Según el ya concejal no adscrito, estos hechos lo saben tanto el actual presidente provincial del PP de Barcelona, Daniel Serrano, de Cornellà, como el mismo Xavier García Albiol, actual presidente del PPC, con el que se firma un pacto de siete puntos para aceptar que Esplugas volviera como portavoz tras su baja maternal y en medio de las diferencias: "Este problema con ella viene de siempre. Antes de la baja maternal, hubo un momento en el que no se podía tener el asesor que eligió allí", dice Francisco J. Martín sobre Señén Cañizares, ex concejal y elegido posteriormente como asesor tras quedarse a las puertas de la representación en el pleno municipal (iba como número cuatro en las listas y el PP de L'Hospitalet obtuvo tres concejales).

MARTÍN, EN EL PARTIDO POPULAR DE L'HOSPITALET DESDE HACE CASI TREINTA AÑOS COMO MILITANTE, DENUNCIA A LA ACTUAL PRESIDENTA DEL PARTIDO LOCAL, SONIA ESPLUGAS, Y AL EX PRESIDENTE PROVINCIAL ALBERTO VILLAGRASA | EL LLOBREGAT

Partido "destrozado"

"Nosotros no nos enterábamos absolutamente de nada; si no iba Esplugas iba él, pero no nos contaba nada. Hablé con ella en diciembre de 2015 y le propuse un cambio en marzo de 2016, pero ella lo que hizo fue empezar a hacer reuniones con afiliados e intentar hacerme el vacío. Luego me quitaron las llaves de la sede, las claves de la alarma y no nos quedó otro remedio que cambiarla". Un cambio que llegó, no sin críticas, en el momento en que Esplugas cogió la baja maternal. Fue entonces cuando Martín, elegido nuevo portavoz del grupo, se informó de la situación: "Abrí entonces una cuenta del grupo municipal en la que no había gente del partido como hasta entonces", asegura Martín.

Se refiere a una cuenta que abrió Alberto Villagrasa y en la que estaba también Sonia Esplugas y, luego, el mismo Martín. "Firmamos, como decía, un acuerdo delante de Albiol; volvió a ser portavoz, pero, en cambio, no ha cumplido ninguno de los puntos. Ella ha seguido utilizando los fondos del grupo municipal con Villagrasa. Le pedí a él, por correo, que trasladase el dinero, porque sin la firma de uno de ellos no podía hacerlo yo y, en cambio, han seguido utilizando el dinero hasta que se les acabó".

Martín pone ejemplos como la tradicional carpa de las Fiestas de Bellvitge, una carpa que se pagó con fondos municipales, pero que, sin embargo, según dice, nunca se ingresó la recaudación de los días de la festividad, con lo que, según supone, esta cantidad fue a parar a las estructuras del partido: "Pedí el ingreso de esta recaudación; pero no tuve respuesta".

Por todo, el ex concejal popular asegura sentirse "decepcionado" por su partido: "Es una situación esperpéntica en un momento tan delicado políticamente para Cataluña y el partido. Me siento muy decepcionado por el partido en el que llevo toda la vida, desde los 18 años; y tengo 46. Sobre todo, por algunas personas y por su presidente, García Albiol, que prometió una regeneración y, al final, va a ser el que declare la defunción del PPC. Ha demostrado su incapacidad y su inacción, sobre todo, para limpiar y regenerar el partido", dice Martín, que considera el partido "destrozado". "Da pena que por un tema así se haya destrozado el partido en una ciudad como L'Hospitalet. No existe ya porque la gente conoce esto y la militancia, pues, se está dispersando y yendo".

Debates sin resolver

Al cierre de esta edición no hay respuesta de la denuncia, una denuncia que recuerda al caso que llevó a la justicia Albert Comellas, del PDeCAT de Esplugues. En ambos casos, se habrían dado supuestos casos de irregularidades en los que se hace uso de las partidas públicas del grupo municipal para finalidades partidistas.

En este caso, la justicia ya ha avanzado en el proceso judicial tomando en consideración la demanda y sentando en el banquillo a siete cargos de la cúpula del partido local.

Sea como fuere, la semejanza de estos dos casos vuelve a poner sobre la mesa el debate de la financiación de los partidos políticos, que podrían acabar buscando alternativas a los mecanismos legales para su beneficio, así como la desprotección de los "alertadores" al levantar el dedo sobre posibles casos de corrupción.

Según el 'Informe País', coordinado por FIBGAR, España está a la cola en este sentido tras analizar a los 28 países de la Unión Europea. Algo que, a nivel europeo en general, el Parlamento ya ha adoptado una resolución a favor de desarrollar medidas legítimas para proteger a los alertadores (whistleblowers).

La fragmentación del voto amenaza a los alcaldes

Los partidos comienzan a preparar la estrategia de cara a las elecciones municipales, que tendrán lugar el 26 de mayo del año que viene

La legislatura se ha visto muy condicionada por la tensión política del 'procés', que amenaza con influir de manera determinante en los comicios

LOS CIUDADANOS ESTÁN LLAMADOS A LAS URNAS EL 26 DE MAYO DEL AÑO QUE VIENE

F. J. R.

La legislatura entra en su recta final. Más de tres años desde que se configuraran los ayuntamientos que han dado para mucho -como viene siendo de costumbre por otra parte-. Discordancias de criterio en los grupos municipales o entre los propios gobiernos locales, algunos de ellos fruto de coaliciones a veces inverosímiles o contra natura, han dejado un reguero de regidores no adscritos y cambios de alcaldías, muchas veces con el trasfondo de la situación política en Cataluña. Situación que amenaza con cambiar el tablero y fragmentar más el voto

Ola naranja?

Si 2015 significó el año de la llegada de los llamados "ayuntamientos del cambio", liderados por candidaturas plurales de partidos de izquierda bajo el paraguas de los éxitos de Pablo Iglesias y Ada Colau, los comicios del 2019 pueden ser los de la conversión definitiva del tradicional 'cinturón rojo' en el 'cinturón naranja'. La situación política catalana, que ha condicionado fuertemente los gobiernos municipales de la comarca, puede propiciar un importante avance de Ciudadanos en un área metropolitana poco favorable a las tesis independentistas. En lo que respecta al Baix Llobregat, la zona Delta, centro y algunos municipios del norte como Abrera o Sant Andreu podrían convertirse en territorio naranja de aquí a un año y que esta formación, que ahora no gobierna ningún municipio –salvo en Sant Andreu de la Barca, donde lo hace de la mano del PSC- consiga alcaldías. Solo hace falta comprobar los resultados de las últimas elecciones autonómicas del 21-D y ver como Ciudadanos arrasó en buena parte de la comarca, doblando a veces en votos al PSC.

Pese a que generalmente la dinámica de las municipales suele ser diferente a la de las catalanas, la polarización política de los últimos meses puede trasladarse al ámbito local, propiciando un aumento importante del partido de Albert Rivera y enterrando el mito del 'cinturón rojo', algo que, por otra parte, para el alcalde de Cornellà, Antonio Balmón, "es cosa del siglo pasado", tal como dijo en una conferencia el mes pasado en Barcelona.

Alcaldías partidas

Por otra parte, esta legislatura se ha caracterizado por los acuerdos entre partidos para repartirse las alcaldías. El caso más importante es el de Castelldefels, donde Movem –unión de ICV-EUiA, Moviment d'Esquerres, Equo y Entesa- se ha dividido la vara de primer regidor con el PSC. El año pasado, Candela López, de Movem, pasó el timón de la ciudad a la socialista María Miranda, que acabará la legislatura al frente de un gobierno que completan ERC, Sí que Es Pot –la marca local de Podemos- y el PDeCAT, fruto de un acuerdo para arrebatar la alcaldía al popular Manuel Reyes, que pese a ganar las elecciones no sumaba suficiente como para gobernar el solitario.

Este acuerdo, no obstante, no ha estado exento de polémica por el proceso independentista, que ha generado unas tensiones internas que, de momento, el 'pentapartito' de Castelldefels ha sabido llevar con fineza. Unas contradicciones, sin embargo, que ha intentado aprovechar Reyes para desgastar al gobierno. Un ejemplo de ello fue la mediática entrada de la ciudad en la Associació de Municipis per la Independència (AMI) en el año 2015, con tensas manifestaciones ante el ayuntamiento a favor y en contra mientras se debatía la cuestión en el Pleno.

Otros casos destacados de alcaldías partidas durante esta legislatura ha sido el de Sant Esteve Sesrovires, donde ERC y PSC decidieron repartirse el poder con el apoyo de Entesa. Comenzó el mandato la republicana Carme Rallo, para pasar el testigo al socialista Enric Carbonell el año pasado. La relación aquí, sin embargo, no parece ser tan buena como en Castelldefels. La inexistencia de un rival a batir contra el cual juegan todos –como es el caso de Reyes en el municipio costero- y la incidencia del proceso independentista contribuyeron a la ruptura del acuerdo con ERC y la expulsión de este partido del gobierno, un culebrón que trajo acusaciones mutuas sobre las maneras de gobernar.

El caso de Sant Esteve es similar al que ha tenido lugar en Corbera, donde después de que ERC y PSC pactaran la alternancia en la alcaldía en 2015, ahora un acuerdo cuádruple entre ERC, CUP, PDeCAT y ICV ha echado a

Pasa a la página siguiente

FIC L'Hospitalet
Foment de la Informació Crítica
Una entitat cívica nascuda amb l'objectiu de fomentar la informació crítica a l'Hospitalet
Vols saber-ne més o col·laborar?
fic.lhospitalet@gmail.com
ficlhospitalet.wordpress.com
Twitter:@fic_lh

Viene de la página anterior

la socialista Rosa Boladeras de la alcaldía y ha aupado a la republicana Montserrat Febrero mediante una moción de censura. Los motivos? De nuevo, la "situación de excepcionalidad" que vive Cataluña y el hecho de que los concejales del PSC no hayan condenado el encarcelamiento de los líderes independentistas, argumentan desde ERC.

Nuevas y viejas caras

Los próximos comicios locales también dejaran imágenes históricas, como en El Prat, donde el eterno líder de ICV, Lluís Tejedor, dejará paso a Lluís Mijoler como alcaldable de los ecosocialistas. Quedará por ver, no obstante, si ICV acude en solitario a las municipales a nivel catalán o bien apuesta por una confluencia con los 'comunes', tal como hizo en las pasadas elecciones al Parlament o al Congreso. En ese caso, se tendría que ver si Mijoler encabeza la candidatura pratense o no.

A falta de sorpresas de última hora, quienes seguirán al pie del cañón son los también históricos Antonio Balmón y Antoni Poveda, alcaldes de Cornellà y Sant Joan Despí y auténticos pesos pesados del PSC tanto a nivel comarcal como autonómico. Los dos barones comarcales se enfrentarán al desafío de mantener la hegemonía socialista en estos dos municipios, en el caso de Balmón, y la mayoría absoluta, en el caso de Poveda. Balmón, que la perdió en 2015, afronta los comicios con el aliento de los naranjas en el cogote, que amenazan con robarle apoyos. Una dinámica que seguramente acabará marcando los resultados electorales de aquí a 12 meses.

A la caza del 'follower'

Las campañas electorales actuales han cambiado, especialmente debido a la irrupción de la tecnología y las redes sociales. A un año de las elecciones, los alcaldes y partidos del territorio vuelven a poner los ojos en estos medios de comunicación de masas donde cada palabra o pequeño detalle cuenta. Sea como sea, los ciudadanos detectan este repentino interés de los políticos para comunicar a través de las redes su obra de gobierno. De hecho, uno de los alcaldes del Baix más activos en Twitter, Isidre Serra, de Sant Climent, cree que no es una buena estrategia. "No tendría sentido que un ayuntamiento no limpiara las calles cada día y lo hiciera cuatro meses antes de las elecciones", pone como ejemplo Serra, que considera que en Twitter se ha de ser "como en la vida real: constante, trabajador y con objetivos claros".

Lo dice el alcalde de la comarca con más actividad en esta red social. Con más de 21.000 tweets desde que se diera de alta en octubre del 2011, Serra cuenta con más de 2.700 seguidores. Una cifra que no es baladí, puesto que gobierna un pueblo de poco más de 4.000 habitantes. "Siempre he creído que la gestión municipal se ha de explicar a través de todas las vías que nos sean posibles", añade Serra, que entiende que los alcaldes y los políticos en general han de hacer "un rendimiento de cuentas diario".

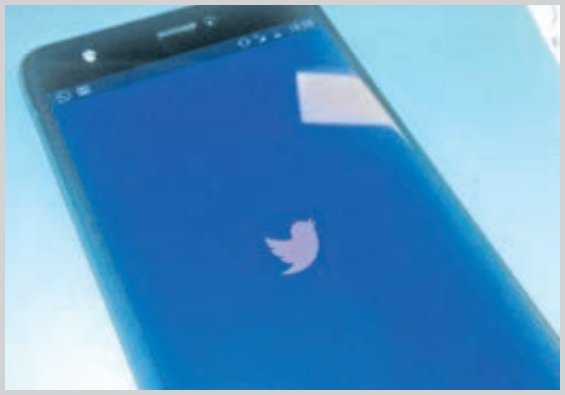

Proporcionalmente con el tamaño de su municipio, Serra es el alcalde con más seguidores. En números absolutos, no obstante, es el de Molins de Rei, Joan Ramon Casals, quien más fieles acumula en Twitter, con unos 5.600. Le siguen Lluïsa Moret de Sant Boi y Carles Ruiz de Viladecans, con 3.400 y 3.300 respectivamente. El oro se lo llevaría Nuria Marín, alcaldesa de l'Hospitalet, que como mandataria de la segunda ciudad de Catalunya cuenta con cerca de 15.000 seguidores.

Un nuevo acuerdo expulsa al PSC de la alcaldía de Corbera

ERC, CUP, PDeCAT y ICV-Movem Corbera presentan una moción de censura que devolverá la alcaldía a la republicaba Montserrat Febrero

El PSC pierde la alcaldía después de un mandato en el que ha gobernado junto a ERC y a PDeCAT, en un pacto que duró semanas

Redacción

La novela en la política local de Corbera continúa y, esta vez, con un inesperado giro que comportará un cambio de gobierno y alcaldesa para el último año de mandato. ERC, CUP, PDeCAT y ICV-Movem Corbera han cerrado un acuerdo para presentar una moción de censura contra la actual alcaldesa, Rosa Boladeras (PSC), y su equipo de gobierno.

De esta manera, según el pacto cuadripartito, la alcaldía volverá a ser para la republicana Montserrat Febrero, alcaldesa de municipio en la primera mitad del mandato tras pactar, precisamente, tras las municipales de 2015 con el PSC la alternancia en el cargo.

"Entendiendo que la situación de excepcionalidad que vive Cataluña es rechazada por una amplia mayoría de la sociedad corberanense, creemos que el actual gobierno de nuestro Ayuntamiento no representa esta sensibilidad", exponen en un comunicado los cuatro grupos. "En este sentido, el nuevo gobierno trabajará desde el municipalismo para revertir esta situación, oponiéndose frontalmente a la represión autoritaria ejercida por el Estado español contra la forma de movilización política y la defensa de la República Catalana".

FEBRERO, DE ERC, FUE ALCALDESA DE 2015 A 2017 TRAS PACTAR CON EL PSC

Así, pues, el territorio suma un nuevo gobierno local que cae consecuencia de la situación política en Cataluña. Igualmente, los partidos firmantes del acuerdo presentan distintas vías políticas de trabajo en lo que queda de mandato, como decimos, justo un año: estas líneas son participación y transparencia en las políticas públicas; municipalización del servicio de gestión del agua y la consecución de políticas municipales que se consideran deficitarias como el servicio de limpieza, el acceso al municipio o la dinamización cultural y comercial de Corbera.

Cuatro gobiernos en un mandato

Los cuatro grupos han formalizado la moción de censura el martes 17 y se ha concretado el 2 de mayo con un pleno de investidura extraordinario para devolver la vara municipal a Febrero y formar nuevo gobierno local.

Recordemos que este cambio de gobierno llega después de que ERC rompiera con el PSC en un primer momento y de que el PDeCAT entrara a formar gobierno con los socialistas. El acuerdo solo duró unas semanas, cuando, de manera repentina, y sin previo aviso, dejaron de nuevo a solas al PSC.

El regidor espluguense Albert Comellas lleva al PDeCAT ante los tribunales por su expulsión del partido

El juez admite a trámite una demanda del edil contra la decisión de echarle que tomó la formación demócrata en octubre y confirmó meses después

Desde la dirección de los demócratas aseguran a El Llobregat que el expediente disciplinario "se tramitó con todas las garantías"

Francisco J. Rodríguez

El juzgado de primera instancia número 27 de Barcelona ha admitido a trámite una demanda civil del regidor espluguense Albert Comellas contra el PDeCAT por su expulsión del partido, decretada el 26 de octubre de 2017 por la Comissió per a la Qualitat Democràtica, la Transparència, el Compliment Ètic i de Garanties de la formación demócrata. Comellas solicita la nulidad de dicha resolución porque considera que sus derechos de expresión y información se han visto vulnerados y pide la readmisión en la formación.

La Comissió decidió la expulsión de Comellas del partido porque creía que había incurrido en dos conductas susceptibles de ser consideradas como falta muy grave, como son manifestar la intención de denunciar a miembros del PDeCAT por la vía penal despreciando espacios de arbitraje de la propia formación y por no atender la petición de devolución del acta de regidor, tal como le pedía la asamblea del partido en Esplugues. Sobre esta cuestión, Comellas contraargumenta a El Llobregat que "nunca se abrió un expediente disciplinario previo a esta petición, tal y como indican los estatutos del partido". Comellas recurrió la decisión de la Comissió per a la Qualitat Democràtica del PDeCAT, pero el Consejo Nacional del partido desestimó su recurso y confirmó su expulsión en enero.

Pero para entender el fondo de la cuestión es necesario remontarse a febrero del año pasado, cuando en una reunión previa a un pleno -que fue grabada por un testigo y

forma parte de la documentación de la demanda- el equipo local del PDeCAT de Esplugues pidió al regidor "el libre acceso a la cuenta corriente que se nutre con el dinero que destina el Ayuntamiento para gastos del grupo municipal". La ejecutiva local también habría propuesto a Comellas la contratación de un asesor de comunicación del partido con el dinero del grupo municipal. Dos peticiones que Comellas rechazó porque iban en contra del Código de Buen Gobierno y Transparencia tanto del Ayuntamiento como del PDeCAT. La negativa derivó en una advertencia de expulsión, que se concretó dos meses más tarde, el día 6 de abril de 2017, después de una asamblea de urgencia de la agrupación local del partido demócrata de Esplugues que votó a favor de su cese como jefe de filas en el Ayuntamiento y le pidió que entregase su acta de regidor. Comellas, "de acuerdo con su obligación legal como cargo electo", informó inmediatamente a la dirección y los órganos disciplinarios del Partido Demòcrata de las dos propuestas de la ejecutiva local, así como al gobierno local y al secretario municipal. Más adelante, el 25 de julio de 2017, presentó una querella contra siete miembros del PDeCAT de Esplugues por presuntos delitos de proposición a la malversación pública, amenazas y coacciones. Querella que fue admitida a finales de año y por la cual los miembros de la cúpula de partido declararon a finales de mayo. Tanto esta querella como la demanda civil se están tramitando en juzgados de Esplugues. Por otra parte, la Oficina Antifrau está investigando el caso de manera paralela.

Fuentes de la dirección del PDeCAT han explicado a esta publicación que ni la demanda civil ni la querella tienen "ninguna base" y que el expediente disciplinario contra Comellas "se tramitó con todas las garantías". En este sentido, defienden la "independencia" de la Comissió y muestran "pleno respeto" a sus decisiones. Además, estas mismas fuentes han querido manifestar su "apoyo máximo" al comité del PDeCAT de Esplugues.

La figura del alertador de la corrupción

"Los cargos electos y los funcionarios estamos obligados a denunciar ciertos delitos, aunque sean en grado de tentativa, pero curiosamente no les ampara el principio constitucional de indemnidad si así lo hacen", denuncia Comellas, que pone de manifiesto la necesidad de proteger a estos "alertadores de la corrupción", sobre todo a los que son funcionarios.

El ex alcalde de Martorell, detenido

El ex alcalde de Martorell y ex presidente de la Diputación de Barcelona, Salvador Esteve, fue detenido el pasado 24 de mayo en el marco de una operación policial denominada Estela contra una presunta trama de desvío de fondos públicos destinados a proyectos en países en vías de desarrollo. La investigación la lleva el juzgado de Instrucción 1 de Barcelona, que describe este caso como "un entramado por el que se habría defraudado un mínimo de dos millones de euros a través de subvenciones irregulares en materia de cooperación al desarrollo desde la Diputación de Barcelona a través de diferentes entidades".

La policía asegura que gracias a la investigación se ha podido comprobar que la mayoría de los proyectos

ESTEVE FELICITANDO AL ALCALDE DE MARTORELL, XAVIER FONOLLOSA, CUANDO LO SUBSTITUYÓ EN LA ALCALDÍA EN 2015 | BCN CONTENT FACTORY

de cooperación no se acabaron llevando a cabo. A los detenidos, casi una treintena, se les imputan presuntos delitos de prevaricación, tráfico de influencias, malversación de caudales públicos, falsedad documental y fraude de subvenciones.

Esteve quedó en libertad poco después a la espera de que le cite el juez. En declaraciones a los medios, afirmó sentirse "muy tranquilo" y defendió que las subvenciones otorgadas por la Diputación están en regla. Desde el gobierno de la Diputación, por su parte, pidieron "máxima prudencia y respeto a la presunción de inocencia". Desde Martorell, su actual alcalde, Xavier Fonollosa, defiende a Esteve: "Es una persona honrada, honesta, trabajadora y dotada de grandes valores éticos y morales", destaca Fonollosa, que participó en una concentración de apoyo al ex alcalde delante del Ayuntamiento martorellense.

El alcalde de Cervelló se desmarca de la estrategia del PSC y rotula las señales de tráfico en castellano y catalán

Cervelló es el primer municipio del Baix Llobregat y de Cataluña que aplica la rotulación en bilingüe tras la ola de mociones que presentó Ciutadans

El gobierno local completa prácticamente la rotulación en castellano tras una primera fase en los polígonos y ahora en las urbanizaciones

Aparicio está desplegando la moción con la complicidad del PDeCAT, en el gobierno desde junio de 2017

I. Crespo

Una ola de mociones municipales de Ciutadans a finales de 2016 y principio de 2017 abrió el debate sobre la rotulación de las señales de tráfico en castellano y catalán, alegando que las personas multadas podían no pagar las sanciones. Según la aritmética política, Ciutadans logró en algunas ciudades como L'Hospitalet o Esplugues sacar adelante en un primer momento la moción con el voto favorable del PSC que, desde el gobierno local, votaba a favor más por imperativo legal que no por convicción.

Prueba de ello es que en Esplugues, por ejemplo, el PSC retiró el apoyo un mes después ante las dudas legales y, en el resto de municipios, la estrategia socialista es la de no aplicar esta moción. No ocurre lo mismo en Cervelló. El alcalde del municipio, José Ignacio Aparicio, se ha desmarcado de esta vía y ha aplicado en diferentes fases el vinilado de las señales de tráfico en castellano y en catalán.

"Llegamos a un acuerdo para no cambiar las señales ya instaladas, sino hacer las nuevas en bilingüe tal y como dice la norma general de tráfico", explica a El Llobregat Luis Díaz Vargas, líder de Ciutadans en Cervelló. "Estamos muy contentos de que se cumpla la normativa y poder estar en dos idiomas. Creemos que es una riqueza para todos porque no estamos excluyendo a ningún idioma como hacen otros", añade el también responsable de logística del partido naranja a nivel nacional.

De esta manera, antes de verano de 2017, se pusieron las primeras señales nuevas en bilingüe en los polígonos de Cervelló con rótulos como 'Remolques en todo el polígono / Remolcs en tot el polígon)' y, ahora, en abril, se ha completado prácticamente la rotulación en ambos idiomas con las señales de las zonas verdes de las urbanizaciones más cercanas a Corbera. Solo quedarán algunas muy concretas, por ejemplo, en el centro del municipio.

A favor por el voto de calidad del alcalde

Pese a su aplicación, la medida está llena de contradicciones políticas. Para empezar, la moción se aprobó con los votos favorables del PSC y Ciutadans (seis concejales de los trece totales) debido a la no asistencia de un concejal del grupo municipal de CiU. Ante el empate en la votación, que tendría que haber sido contraria, el voto de calidad del alcalde decantó a favor la moción.

Se votó, en cualquier caso, en un momento en el que el PSC contaba con un acuerdo de gobernabilidad con Ciutadans y que, por tanto, se podía entender. Lo curioso es que ese pacto se rompió y desde junio de 2017 el PSC gobierna con el apoyo del grupo municipal de Convergència i Unió (formado por Jordi Civit, del PDeCAT, y Marian Herrero, asociada a Unió en el momento de las municipales de 2015).

PRIMERAS SEÑALES BILINGÜES, COLOCADAS EN JULIO DE 2017

NUEVA OLEADA DE SEÑALES PARA LAS ZONAS VERDES

Por su parte, Aparicio, que ha sido jefe de alcaldía en Sant Joan Despí desde 1997 y, por tanto, mano derecha de Antoni Poveda, alcalde del municipio y secretario comarcal del PSC, da la razón a las voces internas del PSC comarcal que, según ha podido saber El Llobregat, le tienen considerado como una figura muy independiente a la estructura y a los mandamientos del partido.

"Irracionalidad absoluta"

Sea como fuere, el principal partido de la oposición, ERC, habla de una "incomprensión absoluta": "No entendemos por qué Aparicio quiere entrar en una guerra de lenguas, cuando nunca ha habido ninguna. ¡Esto es el Baix Llobregat!", exclama el concejal republicano Josep-Ramon Mut que reconoce a El Llobregat, por primera vez y ante tal debate, su condición de castellanoparlante y pide expresamente hacer la entrevista en castellano. "Convivimos castellanoparlantes como yo con catalanoparlantes y con parlantes de mil y una lenguas. El idioma no es un problema. Al contrario, ofrece una multiculturalidad que nos enriquece.

En este sentido, califica de "ridículo" la traducción: "Es, como dice mi madre, que es castellanoparlante, como si la trataran de tonta. No hace falta ponerlo en castellano para que se entienda. Y gastar dinero público en esta tontería, cuando hay señales de tráfico que por el tiempo han quedado destruidas y no se cambian. Es de una irracionalidad absoluta".

Mut considera que gracias a la rotulación en catalán o la inmersión lingüística "ha hecho que personas como yo podamos hablar bien tanto en castellano como en catalán" y defiende una "discriminación positiva totalmente necesaria": "Pones la televisión y cuantos canales ves en castellano y cuantos en catalán, la prensa… Es la Administración la que se ve obligada a hacer esa discriminación positiva. Y yo soy un ejemplo de que gracias a eso puedo hablar catalán".

Dudas legales

Por otro lado, el concejal republicano asegura que incluso la norma les da la razón: "La Ley 1/1998 de Política Lingüística lo establece muy claramente en que las administraciones tienen que utilizar como mínimo el catalán", defiende Mut. "Solo en Cervelló se está aplicando esta medida: ¿qué me están diciendo que todas las multas del resto de municipios de Cataluña se podrían recurrir tan fácilmente?". Se refiere, efectivamente, a la Ley de Política Lingüística que, junto a la Ley Municipal y de Régimen Local de Catalunya, la Ley de Carreteras y las competencias en vías públicas que tiene la Generalitat permitiría esta rotulación solo en catalán y que, de hecho, fue el marco legal que hizo al PSC de Esplugues dar marcha atrás en su votación para pedir un informe a la secretaría municipal.

En contra, los defensores de la moción se acogen al cambio de la Ley de Tráfico, Circulación de Vehículos a Motor y Seguridad Vial (6/2015) que entró en vigor en 1 de enero de 2016. Unas dudas jurídicas que el Tribunal Constitucional, en el año 2010, podría haber respondido. Nos referimos al artículo 6.2 de la ley autonómica, que recogía el derecho y deber de los catalanes de conocer tanto el castellano como el catalán. Este artículo fue, finalmente, considerado "inconstitucional y nulo", puesto que, según el tribunal, los catalanes solo tenemos "la obligación constitucional de conocer el castellano", con la excepción de los funcionarios.

De esta manera, jurídicamente, los catalanes no tienen la obligación de saber catalán y, por ahí, podrían encontrar una grieta para no pagar la multa.

La votación tenía que realizarse el 26 de mayo en la Oficina d'Atenció Ciutadana de Les Botigues

Les Botigues de Sitges intentó decidir: seguir en Sitges o irse a Castelldefels

Francisco García: "En Les Botigues pagamos casi un 200 por ciento más que en la zona de al lado, en Castelldefels"

Forns: "Si en la consulta hubiera participado como mínimo un 35% de los electores, desde el pleno de Sitges la convertiremos en vinculante"

Miranda: "Lo lógico, si sale un resultado positivo, es que Castelldefels también haga una consulta para ver si los vecinos quieren agregar el barrio"

Carlos Manzano

Cuando uno va en coche por la carretera o la autopista dirección Tarragona cree que al pasar el peaje o las curvas del Garraf llega al municipio de Sitges pero lo cierto es que geográficamente tenemos la ciudad del grano –dado que el nombre de la localidad proviene de 'sitja'- prácticamente en el Baix Llobregat. Les Botigues de Sitges, unidas urbanísticamente a Castelldefels, pertenecen al municipio que les da nombre y que como tal forman parte de la comarca del Garraf, es decir, con solo pasar una calle cambiamos de ciudad y de comarca. Aunque esto suene un tanto peculiar y romántico, lo cierto es que el núcleo de Les Botigues está en una difícil posición: a 14 kilómetros de la Vila de Sitges, el centro de la localidad, con un peaje oneroso o unas curvas de por medio. Sin embargo, pueden ir andando a Castelldefels, la ciudad que les presta la mayoría de servicios pero con la que se sienten ciudadanos de segunda, dado que pertenecen al municipio garrafense.

Por ello, los vecinos llevan reclamando unos servicios que son difíciles de dar por el consistorio sitgetano pero que la ciudad colindante presta, aunque con salvedades o excepciones. Castelldefels, mediante un convenio con Sitges, proporciona servicios escolares municipales a los vecinos de Les Botigues de Sitges. Sin embargo, como afirma Francisco García, Presidente de la Asociación Cultural de Les Botigues de Sitges: "Castelldefels nos da los servicios, pero tenemos una minusvalía porque nosotros pertenecemos a otro municipio y nuestros hijos y nietos acaban en los peores colegios o los que la gente de Castelldefels no quiere". Es decir, su difícil situación geográfica y administrativa no les permite optar a según qué servicios, por estar muy lejos o no ser de dicha ciudad. Esa es una de las principales críticas que llevan haciendo durante décadas los residentes de Les Botigues, unido a que los impuestos son mayores en Les Botigues que en el barrio colindante de Castelldefels, además de considerar que hay una escasez de servicios en su urbanización.

VECINOS DEL BARRIO DURANTE LA CELEBRACIÓN DE UN CONCURSO LITERARIO | C. M.

Consulta Popular No Referendaria

Ante estos hechos y opiniones vecinales, el gobierno municipal de Sitges decidió realizar una Consulta Popular no referendaria sobre la segregación del núcleo de Les Botigues y Port Ginesta para saber de primera mano la opinión de los vecinos. Para que la opinión de los vecinos pueda ser tomada en cuenta la participación debía alcanzar un mínimo de participación de un 35 por ciento. El promotor de esta consulta, junto al resto del gobierno municipal, fue Miquel Forns, alcalde de Sitges, que aseguraba que "si se llega a ese mínimo a favor de la segregación de Sitges en la votación el Ayuntamiento lo llevará al pleno para darle carácter vinculante".

La consulta está staba amparada por la ley de consultas populares no referendarias y de participación ciudadana que aprobó el Parlament de Catalunya, en "el apartado que no ha suspendido el Tribunal Constitucional", remarcaba Forns.

La campaña electoral comienzó el 4 de mayo pero finalmente no hubo consulta

Forns comenzó las conversaciones en la anterior legislatura, según nos cuenta, con el anterior gobernante casteldefelense, Manuel Reyes, continuándolas con la alcaldía actual para poder realizar esta consulta y que la gente de Les Botigues pudiera decidir su futuro: seguir con Sitges o irse a Castelldefels.

A pesar de las reuniones y debates expuestos en las conversaciones entre los gobernantes de ambos consistorios, el Ayuntamiento de Castelldefels ha decidido no posicionarse. Maria Miranda, alcaldesa de Castelldefels, dijo que desde el gobierno municipal tienen "respeto total y absoluto por la decisión del Ayuntamiento de Sitges de convocar la consulta".

No obstante, Miranda aclaró que no tienen "la información suficiente para poderse definir", y aseguraba que estaba a la espera que "Sitges envíe la información solicitada".

La campaña electoral comenzó el 4 de mayo y debía finalizar el 25 a las 23:59 horas (ver página de la polémica por la suspensión de la consulta por parte del delegado del Gobierno). El consistorio sitgetano cedió espacios municipales para realizar la campaña, tal y como se realiza en unas elecciones ordinarias, a aso-

Pasa a la página siguiente

Àrees i Polítiques de Despesa	Municipi	Botigues i Port Ginesta
0 - Deute Públic	**231,27**	**231,30**
01 - Deute Públic	231,27	231,30
1 - Serveis Públics Bàsics	**589,39**	**587,00**
13 - Seguretat i mobilitat ciutadana	124,59	124,60
15 - Habitatge i urbanisme	74,91	72,46
16 - Benestar comunitari	290,67	290,70
17 - Medi ambient	99,22	99,23
2 - Actuacions de protecció i promoció social	**98,99**	**99,00**
23 - Serveis Socials i promoció social	68,34	68,34
24 - Foment de l'Ocupació	30,66	30,66
3 - Producció de béns públics de caràcter preferent	**159,49**	**42,61**
31 - Sanitat	7,77	7,77
32 - Educació	38,03	2,49
33 - Cultura	68,49	28,71
34 - Esport	45,21	3,64
4 - Actuacions de caràcter econòmic	**74,70**	**47,99**
43 - Comerç, turisme i petites i mitjanes empreses	37,53	28,19
44 - Transport públic	17,37	0,00
49 - Altres actuacions de caràcter econòmic	19,80	19,81
9 - Actuacions de caràcter general	**252,53**	**252,56**
91 - Òrgans de govern.	63,70	63,70
92 - Serveis de caràcter general.	114,97	114,98
93 - Administració financera i tributària.	73,86	73,87
Total general	**1.406**	**1.260**

AYUNTAMIENTO DE SITGES - EL LLOBREGAT

RELACIÓN DE GASTOS, PER CÁPITA, DEL AYUNTAMIENTO DE SITGES EN TODA LA CIUDAD Y DESGLOSADO POR EL BARRIO LES BOTIGUES Y PORT GINESTA (EJERCICIO 2017)

> En Les Botigues **pagamos casi un 200% más** que en Castelldefels. También hay más robos ya que **no hay policía** patrullando"

MIQUEL FORNS, A LA DERECHA, ALCALDE DE SITGES | EL LLOBREGAT

MARÍA MIRANDA, ALCALDESA DE CASTELLDEFELS | C. M.

> Si la **consulta salía positiva**, era lógico que Castelldefels también **hiciera otra** con sus vecinos"

Viene de la página anterior

ciaciones, vecinos, partidos políticos, etc. La campaña no estuvo solamente reducida a las personas, grupos u organizaciones enclavadas en Les Botigues, sino que se cedieron estos espacios también a todos aquellos sitgetanos y casteldefelenses que quisieron dar su opinión.

La votación se abrió a los mayores de 16 años censados en Les Botigues y Port Ginesta a 31 de diciembre de 2017. Forns explicó que "la voz de los jóvenes que tienen 16 y 17 años será escuchada, podrán votar", lo que se tradujo en 1.858 personas llamadas a votar.

La pregunta de la consulta se realizaba en las tres lenguas oficiales de Cataluña (castellano, catalán y aranés) con respuesta binaria, sí o no. Los vecinos censados y con derecho a voto debían responder a la cuestión: "¿Está de acuerdo en que el núcleo de Les Botigues de Sitges se segregue del municipio de Sitges y se proponga su anexión al municipio de Castelldefels?".

Finalmente, si era positiva la respuesta con más de un 35 por ciento de participación, los resultados deberían ser aprobados en los plenos de Sitges y Castelldefels con el aval de la Generalitat. Esta iba a ser la forma que Les Botigues pasara a Castelldefels, a pesar de que el proceso puede alargarse más de 2 años desde la votación.

Consulta Popular en Castelldefels

La alcaldesa Miranda explicó en su día que "lo lógico si sale positiva la consulta de Les Botigues es que Castelldefels también hiciera una consulta para ver si los vecinos quieren agregar Les Botigues a la ciudad". Es decir, la consulta podría llevar a otra para lograr el aval o la aprobación en pleno de Castelldefels.

Algo de historia para comprender la situación de Les Botigues

A mediados del siglo XII el territorio pasa de la Baronia d'Eramprunyà (que comprendía el sur de la comarca del Baix Llobregat) a formar parte del monasterio de Sant Vicenç del Garraf o Pedrabona. Esto se debe a que en el año 1163 el rey Alfons el Cast hizo una donación del territorio para la fundación de un priorato en Sant Vicenç del Garraf siguiendo la regla de San Agustín.

Pero no fue hasta 1413 cuando Les Botigues se vincularon totalmente a la villa de Sitges cuando el monasterio donó Les Botigues a la Pia Almoina de la Sede de Barcelona por miedo a las incursiones de los piratas.

Demandas vecinales de la urbanización

Entendiendo la compleja ubicación geográfica y la historia de este núcleo de población, surgen dos opiniones enfrentadas en el interior de muchos vecinos: se sienten sitgetanos pero creen que han sido olvidados y ven un futuro mejor con Castelldefels.

Desde la Asociación Cultural de Les Botigues, Francisco, Jaime y Conchita critican los servicios dados por Sitges a la urbanización, argumentan que tienen que ir a pedirlos a Castelldefels pero no los obtienen en igualdad de condiciones. Además, Francisco recalca las elevadas tasas que se pagan al consistorio frente a las que abonan sus vecinos de Castelldefels: "En Les Botigues pagamos casi un 200 por ciento más que en la zona de al lado, en Castelldefels". También argumentan que "hay más posibilidad de robo en esta zona dado que no hay policía patrullando, y los ladrones lo saben". La Policia Municipal está en la Vila de Sitges, como sucede en otros municipios, dado que la plantilla no es la suficiente por ley para descentralizarla en una suboficina en Les Botigues.

Por su parte, Forns explicó que "el núcleo de Les Botigues ha crecido mucho en los últimos 40 años a nivel residencial pero no lo ha hecho a nivel de servicios". El alcalde asume que el Ayuntamiento "no ha hecho lo suficientemente bien los deberes durante los años de democracia y no ha desarrollado las infraestructuras para este núcleo de población con la misma rapidez que crecía la población y el ámbito residencial". Pero, a pesar de las demandas vecinales, no todos los servicios corren a cargo del consistorio aunque ha sido el más criticado por los residentes de Les Botigues.

Por ello, Sitges ha presentado un análisis de los datos presupuestarios, en relación al núcleo de Les Botigues y Port Ginesta, en audiencia pública el pasado 16 de abril. De esta forma los vecinos cuentan con la información necesaria para argumentar o contrastar sus demandas al consistorio y así poder escoger si seguir siendo una urbanización de Sitges o pasar a ser un barrio de Castelldefels. Pero no pudo ser.

SANT ESTEVE SESROVIRES
MOLT PER DESCOBRIR

ARQUITECTURA

PAISATGE

VINS I CAVES

NATURA

ESPORT

SERVEIS

INDÚSTRIA

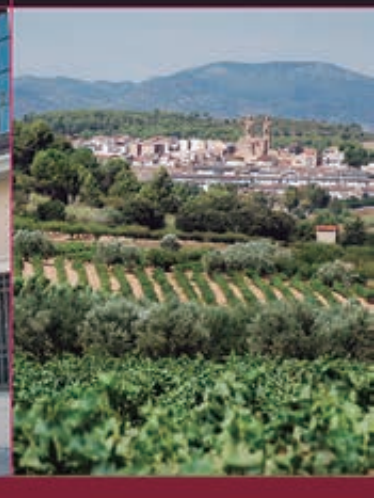

Ajuntament de
Sant Esteve Sesrovires

L'Estat denuncia Sitges per la consulta de Les Botigues

- Miquel Forns, alcalde de Sitges: "No compartim que es judicialitzi un procés ciutadà, simplement volíem conèixer l'opinió dels veïns"
- Des de la Delegació del Govern espanyol asseguren que ells no han interposat cap denúncia contra el consistori sitgetà
- El batlle estima que la consulta de Les Botigues es farà després de l'estiu: "Ho portàvem al programa electoral i ho volem complir"

Carlos Manzano

La consulta popular sobre la segregació de Les Botigues i Port Ginesta torna a estar d'actualitat després que l'Ajuntament de Sitges la suspengués a tres dies de la seva celebració per consell de l'anterior administració de la Delegació del Govern, la d'Enric Millo. L'alcalde Miquel Forns, va rebre una trucada de l'anterior subdelegat del Govern a Barcelona, Emilio Ablanedo, i un correu electrònic de la Delegació per via del secretari de l'Ajuntament. Va ser aleshores, com vam explicar en l'edició de juny de El Llobregat, quan Forns i el seu equip van decidir suspendre la consulta.

La recomanació de suspendre la consulta, segons les fonts jurídiques de l'Advocacia de l'Estat, es va fer perquè les consultes no referendàries només poden ser sectorials, de forma que si la consulta és general, esdevé una consulta referendària i, per tant, un referèndum. Aquest és l'anàlisi inicial que van fer des de l'Advocacia de l'Estat d'acord amb la llei 10/2014, l'article 71 de la LRBRL (Ple majoria absoluta i autorització del Consell de Ministres) a més de l'aplicació de l'article 35 de la llei 4/2010.

"Han judicialitzat la consulta"

Ara, un mes més tard, Sitges ha rebut una denúncia pel contenciós per la consulta que no es va celebrar. Forns es mostra sorprès: "Vam suspendre la consulta per recomanació de la Delegació del Govern i ara, per a la nostra sorpresa, tot i que la vam suspendre, l'han judicialitzat". L'alcalde ha volgut remarcar que no comparteixen que "es judicialitzi un procés ciutadà on simplement volíem conèixer l'opinió dels veïns". D'altra banda, el batlle ha emfatitzat que això radica en "l'obsessió del govern espanyol de judicialitzar processos de participació ciutadana", i nega que la consulta fos un referèndum.

L'Ajuntament ha decidit personar-se en el procés judicial, com van acordar al ple de juny amb les diferents formacions polítiques del govern municipal, sota el 'decret de defensa de l'Ajuntament'. "La decisió de l'Ajuntament és comparèixer i oposar-nos en el procés judicial. Ens defensarem perquè una vegada suspesa la consulta no hauria d'haver-se fet aquesta denúncia", ha lamentat el batlle.

La Delegació diu que no ha interposat denúncia

El batlle va afirmar al ple ordinari de juny que "la Delegació del Govern ha interposat un contenciós contra el decret de convocatòria de la consulta". No obstant això, des de la Delegació del Govern a Catalunya contradiuen aquesta versió i diuen a aquesta publicació que no han interposat cap denúncia a l'Ajuntament una vegada suspesa la consulta.

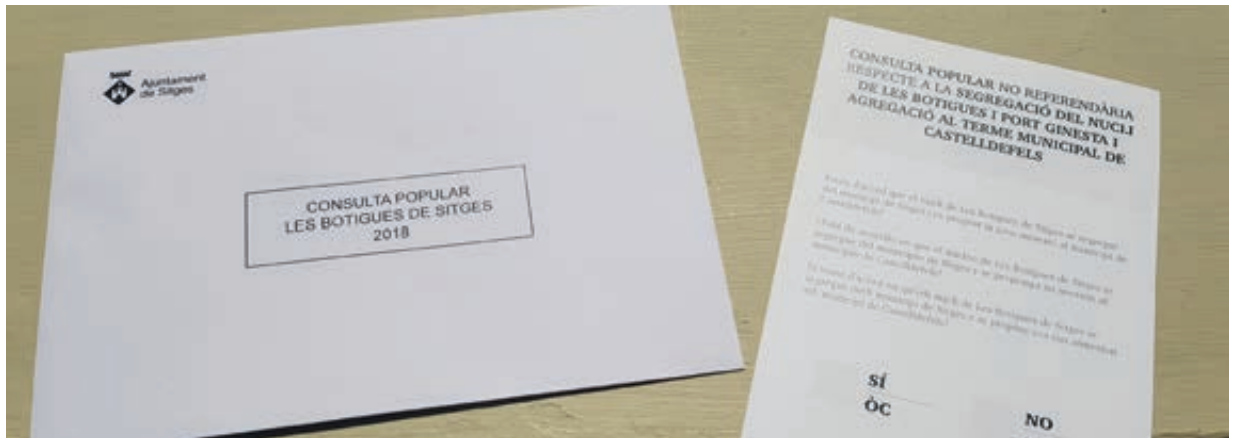

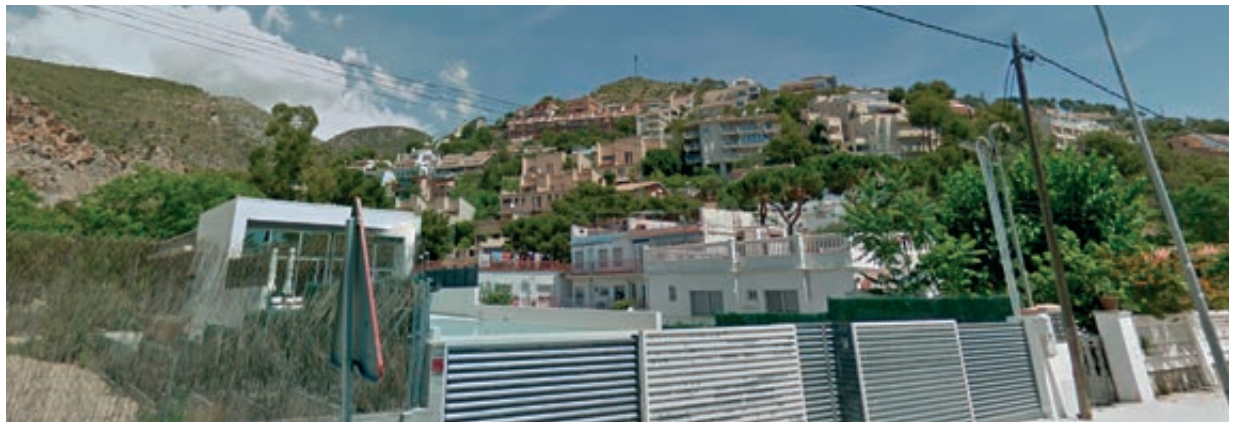

LES PAPERETES QUE NO ES VAN FER SERVIR (A DALT) PER DECIDIR SOBRE EL FUTUR DE LES BOTIGUES (A SOTA)

> "Forns: Estem buscant la **fórmula** per consultar els veïns de les Botigues de forma **pràctica** i **legal**"

Així, la denúncia provindria probablement de l'Advocacia de l'Estat i no de la Delegació del Govern, com s'hauria afirmat en un principi.

La consulta, abans que finalitzi la legislatura

Tanmateix, Forns manté la seva posició de fer la consulta a la urbanització pròxima a Castelldefels perquè els veïns decideixin si volen continuar a Sitges o anar-se'n a Castelldefels. "Estem buscant la fórmula per consultar els veïns de forma pràctica i legal", ha explicat el batlle, que remarca que és una de les seves "prioritats". "Ho portàvem al programa electoral i ho volem complir abans que acabi el mandat", rebla Forns.

D'aquesta manera, l'alcalde de Sitges ha estimat que la consulta de Les Botigues es farà, molt probablement, després de l'estiu.

Ada Colau, presidenta de l'Àrea Metropolitana i alcaldessa de Barcelona

Ada Colau: "En habitatge no podem fer en un mandat el que no s'ha fet en 40 anys"

ADA COLAU, PRESIDENTA D'AMB I ALCALDESSA DE BARCELONA, AMB EL ANTERIOR DIRECTOR DE EL LLOBREGAT, IMANOL CRESPO, AL SEU DESPATX DE L'ADMINISTRACIÓ METROPOLITANA | TERESA CASTILLO / BCN CONTENT FACTORY

"L'operador metropolità de l'habitatge entrarà en funcionament en menys de sis mesos"

"Tenim una Llei catalana de Transport Públic sense desplegar i un Estat que ha reduït la seva inversió a la meitat"

"Tenim una Llei catalana de Transport Públic sense desplegar i un Estat que ha reduït la seva inversió a la meitat"

Imanol Crespo

Només havien passat unes hores de l'assassinat de Salvador Puig Antich per part del règim franquista, quan va néixer Ada Colau (Barcelona, 1974), actual presidenta de l'Àrea Metropolitana de Barcelona i alcaldessa de la ciutat comtal. La seva mare li va recordar sempre aquest fet fins a convertir-se en l'embrió de la seva lluita social. Encara en braços de la seva mare, Tina, va participar de nena en la seva primera manifestació en defensa de l'escola pública. No seria, en tot cas, fins a l'any 2013 quan, com a portaveu de la PAH, va agafar rellevància pública.

Una rellevància que, com demanava el Partit Popular aleshores, va traslladar del carrer a la política amb la creació de Barcelona En Comú. La plataforma ciutadana va guanyar les eleccions i amb l'Alcaldia, tot un seguir de representativitat municipal com és la presidència de l'Àrea Metropolitana de Barcelona. Investigadora durant anys, defensora dels Drets Humans i experta en drets d'habitatge, entre altres qüestions, fins el moment ha treballat molt des de la rereguarda metropolitana en un mandat que està cridat a ser un dels que portarà a terme més canvis i de pes: operador públic d'habitatge, nova empresa energètica, les restriccions de la circulació, municipalització de l'aigua, mecanisme de transparència... Tot si s'aconsegueix sortir del paper, principal repte de l'actual govern metropolità.

> "A **qualsevol centralitat**, com la de Barcelona, hi ha la tendència al **meliquisme i a l'arrogància**"

Encetat el tercer any de mandat i ja amb l'horitzó de les locals de 2019, Colau ens rep al seu despatx de presidència d'AMB, a la Zona Franca, en un any que serà clau per saber si el seu lideratge haurà estat un èxit o un fracàs.

- El Llobregat està seguint de molt a prop la nova bombolla immobiliària. En quin punt es troba la creació de la nova operadora metropolitana?

- Ni a l'àrea metropolitana, ni a Catalunya ni a Espanya s'ha fet una política d'habitatge públic potent i ara estem pagant les conseqüències. L'habitatge és una qüestió estratègica que farem amb visió metropolitana sense que ningú renunciï a la seva sobirania local. Però, en habitatge, no podem compensar en aquest mandat el que no s'ha fet en dècades. El que sí hem posat són les bases amb dues eines que son un punt d'inflexió: l'Observatori Metropolità de l'Habitatge, que aviat, publicarà un informe amb dades exhaustives y contrastades –és essencial que hi hagi dades oficials; fins ara no existien, el que és molt greu-; i, a part, l'operador, que busca posar lloguer assequible públic complementari als dels Ajuntaments o la Generalit at. El lloguer pot tenir diferents preus, però es pot fer amb una major escala si fem una col·laboració públicо-privada amb clar lideratge públic. Hem fet tota la feina burocràtica i en els propers sis mesos l'acabarem de constituir i entrarà en funcionament.

Pasa a la página siguiente

Ada Colau, presidenta de l'Àrea Metropolitana i alcaldessa de Barcelona

Viene de la página anterior

-Costa sortir del paper més del que es pensava?

-No. Estem fent molta pràctica. Puc parlar de l'Ajuntament de Barcelona i hem multiplicat per quatre la inversió en habitatge, els ajuts al lloguer, sancions per pisos buits. El que passa és que no es pot revertir en quatre anys el que no s'ha fet en quaranta. Podem plantar les bases per canviar les tendències i que, a partir d'ara, es faci aquest parc de pisos públics de lloguer assequible. L'any passat es va impulsar molt la compra-venda; això vol dir que hi ha milers de pisos que s'han fet amb ajuda pública, però que s'han passat al mercat privat. És una catàstrofe i una barbaritat, perquè no tenim capacitat de revertir-ho. Hem de garantir que els habitatges públics que es facin arribin als que més ho necessiten.

- Recentment ha sortit publicat que l'Ajuntament no podrà participar per la Llei de Racionalització i Sostenibilitat de l'Administració Local. Modifica això el seu full de ruta?

- És una anècdota més de les moltes malifetes que ens fa el Partit Popular. No només té problemes amb la sobirania de Catalunya, sinó també amb la sobirania municipal. És un partit molt recentralitzador i l'autonomia local els hi molesta sumament. Això ens ha canviat el calendari, però no modifica el projecte. Hem buscat una nova operativa per fer-ho viable i ja existeix un protocol signat entre l'AMB i Barcelona i el projecte serà efectiu en els pròxims mesos. El PP només l'ha endarrerit una mica.

- Les principals ciutats europees comptem amb una quota de pisos de lloguer públics de dues xifres percentuals. L'AMB no arriba al 3%, segons experts.

- No només a l'AMB, sinó a tot l'Estat, per les polítiques que venen des de la transició. Totes les administracions catalanes hem d'estar coordinats per exigir a l'Estat un canvi de regulació. Perquè si ara mateix, sobretot, la gent més vulnerable ha de recórrer al mercat privat perquè no s'ha fet habitatge públic, hem de fer que el mercat privat garanteixi l'accés a qui més ho necessita. Perquè si no s'estarà expulsant als nostres veïns de les seves ciutats. I no ho podem permetre. Una ciutat que expulsa els seus veïns no té futur. L'habitatge no ha de ser una mercaderia. Per tant, cal canviar la Llei d'Arrendaments Urbans i que el mercat privat tingui una mínima regulació. És una barbaritat que el lloguer hagi pujat un 30% en tres anys a Barcelona. Una cosa és la llibertat de mercat i altra és que els preus abusius s'han d'impedir amb la llei.

- Fa un any va anunciar un esborrany per portar a terme un segon Pla Delta. En què consisteix?

- Reconec que vam cometre un error de comunicació per transmetre-ho com un segon Pla Delta. Pla Delta hi ha hagut només un en el passat amb encerts i errors. El que vam dir és que tenim un delta amb una activitat molt important –no tota la que podria-, però també té desequilibris importants, problemes mediambientals i de sostenibilitat relacionades amb aquestes activitats i hem d'aconseguir actualitzar –seria ben bé la paraula- aquest Pla Delta orientant-lo cap als principis de la sostenibilitat i l'habitabilitat del territori. En resum, com enriquir

COLAU LIDERA EL GRUP D'ENTESA A L'AMB | T.C. / BCN CONTENT FACTORY

la visió econòmica de l'àrea amb una visió més social, més plural i de proximitat, per una banda; però, sobretot, com fem una visió integral sota els principis actuals de sostenibilitat, que ja no poden ser complementaris, sinó vertebradors de les nostres intervencions al territori que està sobreexplotat com és el cas del Delta.

- AMB va fer un preacord de col·laboració amb el Consorci del Parc Agrari. Com ha evolucionat el tema i, sobretot, hi ha una partida econòmica pensada destinada a la institució?

- Vam dir que sí i la nostra intenció és aquesta. No sé en quin punt exacte està d'execució, però la instrucció és clarissima. AMB vol implicar-se en el Parc Agrari i, com a presidenta de l'AMB i alcaldessa de Barcelona, he demanat que es faci en paral·lel a que Barcelona sigui molt més sensible cap al Parc Agrari com un dels grans tresors metropolitans que tenim. Ja li agradaria a moltes. Tenim un ecosistema que és un privilegi. Tenim un tresor, que és el Parc de Collserola; un altre, que és el Delta del Llobregat; i un altre, que és el Parc Agrari, que és en sí mateix una activitat econòmica de primer ordre i que, per tant, necessita polítiques d'acompanyament i de facilitar-les. A més, té un valor paisatgístic de primer ordre i d'estratègia de futur pel conjunt metropolità que és clau i que, insisteixo, crec que la ciutadania no és conscient, excepte els que viuen a prop.

- Es manté aquesta frontera de desconeixement entre Barcelona i la seva àrea metropolitana?

- Totalment. Tens tota la raó. Hi ha una tendència, en general, a qualsevol centralitat, al 'meliquisme' i a l'arrogància... I ho vaig dir el primer dia: vull que la meva presidència de l'AMB sigui un missatge inequívoc de col·laboració, cooperació i de posar en valor els

> "Una **ciutat que expulsa** els seus veïns no té futur. L'**habitatge** no ha de ser una **mercaderia**"

enormes actius metropolitans i que Barcelona sigui una germana més que vol cooperar i que, en cap cas, vol utilitzar el territori per portar les seves deixalles com a pati del darrera. Al contrari.

- Tot just aquesta setmana ha arribat a un acord per portar a terme una reordenació del Port de Barcelona. En què es concretarà?

- Hi ha una part que afecta a Barcelona com és recuperar el Port-Ciutat per usos ciutadans, però després hi ha un tema clau, que afecta a tota l'àrea metropolitana, que és el tema dels creuers i la contaminació. Es reorganitzen els creues per portar-los al costat del Port-Ciutat, però no directament al Port-Ciutat; i es posa un límit al creixement: no passarem de set molls. I al mateix temps, diem -amb el Port de Barcelona- de posar-nos seriosament amb els estudis de contaminació i mobilitat que ens permeti reduir la contaminació de l'activitat portuària, en general, i especialment dels creuers i la seva mobilitat associada. I això és bo per tot l'àmbit metropolità. La contaminació no entén de fronteres.

- Amb l'històric que tenim, sembla que allunya els creuers de Barcelona per apropar-los al Baix.

- Fixa't que, en realitat, s'aparta del que és Port-Ciutat, però immediatament al costat. No se'n van lluny de Barcelona. I es treballa per reduir els impactes mediambientals i limitar el creixement.

- Han participat en aquestes negociacions actors vinculats al Baix Llobregat o AMB o ha estat una qüestió bilateral entre l'Ajuntament i el Port?

- La veritat és que ha sigut un treball que es venia fent des de fa molt de temps i amb peces que tenien molt a veure amb Port-Ciutat. El que hem estat treballant és Port-Ciutat i no la relació general de tot el Port amb el territori.

- Com valora la posada en marxa de les polítiques restrictives en la circulació a les Rondes?

- Estem tots començant a fer proves del que serà el futur. Totes les zones metropolitanes ens juguem les nostres vides i les dels nostres fills. Tenim uns nivells de contaminació que no són assumibles des del punt de vista de la salut. I, per tant, no és una qüestió d'ideologia. El principal contaminant és el vehicle de motor privat. Per tant, hem de començar pels més contaminants i a restringir la circulació amb un calendari raonable, però ha d'haver un horitzó per retirar-los. A l'AMB també hem treballat molt bé la via dels incentius: hem impulsat la T-Verda per tenir tres anys gratuïts de transport com alternativa real. Igualment, ens queda molt per fer i no ho podem fer sols. En tema de finançament necessitem molta més inversió. Tenim una Llei catalana de Transport Públic que no s'ha desplegat i tenim un Estat que ha disminuït a la meitat les seves inversions al transport públic metropolità.

- Compta la perifèria metropolitana amb una xarxa de transport suficientment competitiva?

- Estem treballant perquè així sigui. S'estan reforçant amb ajudes el cotxe elèctric, la bicicleta... Però, de fons, insisteixo, cal més inversió. Nosaltres, a escala, estem invertim més que mai, però és insuficient.

- Es vol incentivar el transport, però, en canvi, es pugen els preus.

Pasa a la página siguiente

Viene de la página anterior

- Si mirem aquest mandat, hem baixat les tarifes en total, perquè portem tres anys de congelació. No havia passat mai. En mandats anteriors hi ha hagut pujades del 20 i del 30%. Aquí veníem de tres anys de congelació i amb un sobreesforç de les administracions catalanes, però clar, quan l'Estat ha reduït a la meitat la seva aportació... No podem fer d'Estat. En tot cas, i amb aquest sobreesforç, hem fet una pujada de mínims del 2%.

- I si continua l'Estat sense complir, hi haurà més pujades?

- Farem l'impossible perquè no com hem fet fins ara, però, insisteixo, no podem fer d'Estat.

- Hi ha un meló, a nivell metropolità, que és el de la municipalització de l'aigua. En quin punt es troba?

- Va haver una sentència judicial que va establir que Agbar estava comercialitzant i, per tant, traient un profit econòmic d'un aigua que no tenia contractes. És suficientment greu per replantejar aquesta relació contractual, però com que Agbar ha presentat recurs, estem a l'espera. Mentrestant no hem estat amb els braços plegats. Hem desplegat treballs tècnics perquè, efectivament, es veiés què es podia anar establint sobre tots els actius dels ajuntaments que no estaven inventariats i quins costos podia tenir això i què s'havia atribuït Agbar que, potser, era municipal. Són treballs que molt aviat veuran la llum.

- En tot cas, creu que es podrà municipalitzar?

- Així ho defensem. Ho hem dit sempre. És una tendència a tota Europa, no és cosa nostra. L'aigua és un bé comú, de primera necessitat, i les experiències europees ens diuen que una gestió de lideratge públic –no vol dir que tot ho faci un ens públic- garanteix que hi hagi transparència, els millors preus, que gestioni l'aigua sota criteris de sostenibilitat i equilibri i no de malbarataments... De confirmar-se la sentència judicial, a més, reforçaria l'opció de la municipalització.

- Vostès van plantejar la idea de crear un operador energètic també. Continua viu el projecte?

- I tant. Ho hem impulsat des de Barcelona i ja s'ha constituït a nivell municipal en una primera fase, perquè tenim recursos propis i podem generar energia que sigui neta i sostenible tot i que l'Estat la penalitza malgrat que hagi estat reprovat per les institucions europees. Creiem que és l'únic futur possible. Farem tot el possible perquè sigui d'àmbit metropolità.

- Durant aquest mandat?

- Per part nostra, aquesta és la voluntat.

- Vostè i el seu grup, el primer dia, va renunciar a les dietes per afavorir una major transparència. Quina administració s'ha trobat?

- El que passava en general a les institucions. Però ara hi ha una major exigència ciutadana que ha crescut molt i hi ha hagut una nova Llei de Transparència que nosaltres hem posat en marxa. Hem creat una Agència de Transparència i hem començat a fer el que demana la ciutadania: que quan hi hagi diners públics, hi hagi parets de vidre. No és en tot cas un problema de l'AMB, sinó d'una cultura institucional poc acostumada a la transparència.

- Li frena, en general, el PSC?

VISITA INSTITUCIONAL A LA FIRA AVÍCOLA DE EL PRAT, AL CONGRÉS 'EL BAIX LLOBREGAT, A DEBAT', I AL PARC AGRARI | EL LLOBREGAT

- No hem renunciat a cap compromís de programa. El que hem acordat amb els socis de govern ha estat com portar-lo a terme. I, per exemple, en el debat de la municipalització de l'aigua o la transparència, on podíem discrepar inicialment amb el PSC, és que no és una qüestió de programa, és que són exigències ciutadanes. I com a socis de Govern hem estat d'acord en portar-ho a terme.

- Per què no ha trencat el Govern amb ells igual que ha fet a Barcelona?

- L'Ajuntament de Barcelona és un lloc d'elecció directe on la ciutadania vota, en canvi, l'AMB és una institució de segon nivell on els ajuntaments, abans que els partits, ens posem d'acord per garantir serveis bàsics. El que hem de garantir és que l'administració funcioni. Evidentment, tenim discrepàncies polítiques importants –tots-, però ara mateix hi ha una estructura institucional pensada per cooperar i oferir serveis per sobre de cada posicionament polític.

> "Les **zones metropolitanes** ens juguem la vida i la dels nostres fills amb la **contaminació**"

- L'he de dir, precisament a vostè que és tan fan de Maragall, el gran alcalde metropolità, que veiem que no trepitja suficientment el territori.

- Sí que el trepitjo; no tant com jo voldria. També és veritat que no és la mateixa època aquesta que la de Maragall; m'ha tocat una època una mica més exigent on, a més, a Barcelona governem en minoria, he tingut dos nens petits... Evidentment, les meves condicions no són les de Maragall, però t'asseguro que seguirà sent el meu referent com el millor alcalde de Barcelona i com alcalde pioner de l'àmbit metropolità. D'altra banda, també és possible que no el trepitgi igual que ho feia Maragall. Però tot el que puc ho trepitjo, per la meva convicció metropolitana.

- El seu partit ha tret uns resultats dolents a les anteriors autonòmiques segurament amb un dels millors candidats. Ha pagat aquesta complicitat amb l'independentisme?

- Vivim en un moment d'excepcionalitat incomparable, del que encara no sabem com ens en sortirem, fins aquí arriba la gravetat del moment, i que ha portat a una polarització del país molt forta. Nosaltres no volem aquesta polarització i no definirem mai el país com independència sí o no. El país és molt més divers, la diversitat ens ha fet més forts, la convivència entre nosaltres ha estat un tresor i no renunciem a construir el país amb altres majories amb punts en comú. Ens ha penalitzat a curt termini, però creiem que és l'opció de futur.

- Els hem vist molt crítics amb JxCAT, però no tant amb ERC. Hi ha alguna possibilitat d'acord?

- Hem estat molt clars. No farem que un bloc guanyi a un altre bloc; no farem tampoc a un president de dretes, sigui de Ciutadans o del PDeCat; i no recolzarem cap govern que no renunciï a les posicions extremes: sigui la via unilateral o la del 155 i la repressió del Partit Popular i Ciutadans. La resta, ens ho podem plantejar.

- Del complex dibuix de militants que conformen Catalunya en Comú, els del Baix Llobregat no són gens independentistes, en general. De fet, hi ha certa desconfiança i molta cautela en el procés de traslladar la confluència a nivell local. Creu que pot confiar en ICV i que ho portaran a terme?

- Quan decidim impulsar un partit nou que suma molta gent diversa és evident que té moltes dificultats, però hem de confiar els uns en els altres, hem d'aprendre i aportar tots, uns per la seva experiència i altres per la seva frescor. Precisament, aquesta diversitat és el valor. No és una amenaça, sinó una oportunitat. I, en el moment que està el país, més que mai. A partir d'aquí, el que ens ha funcionat és posar els objectius per davant de les sigles. I tothom té molt a aportar. Més amb l'exemple de Barcelona, que fa que la nostra proposta no sigui una quimera. El que dèiem ho estem fent, gràcies a gent molt diversa. Amb aquesta experiència que ens avala, serà fàcil posar-nos d'acord a les municipals.

La corporació supramunicipal presenta el nou Catàleg de Serveis

La Diputació de Barcelona posa a l'abast dels ajuntaments més de 67 milions d'euros

El nou Catàleg de Serveis compta amb un total de 259 recursos que poden ser tècnics, econòmics o materials

La Diputació de Barcelona va tramitar l'any passat més de 16.000 sol·licituds de més de 350 governs locals

Radacció

Ajuts per a la rehabilitació d'habitatges, programes per fomentar la igualtat d'oportunitats laborals, suport als projectes culturals i esportius o plans de seguretat local. Aquests són només quatre exemples dels recursos que la Diputació de Barcelona posa a disposició dels ajuntaments i dels consells comarcals per a que puguin garantir la cohesió social i l'atenció a les persones de tots els municipis de la demarcació.

Un Catàleg que creix

En total, per l'any 2018, el Catàleg de Serveis de la Diputació de Barcelona aplega 259 recursos, que poden ser tècnics, econòmics o materials. Amb una dotació de 67,6 milions d'euros, augmenta el pressupost d'un 10% respecte l'any passat i d'un 24% des de l'inici del mandat.

En connexió amb el Pla d'Actuació de Mandat 2016-2019 de la Diputació de Barcelona, el Catàleg continua apostant per millorar la qualitat de vida dels ciutadans, amb projectes com els relacionats amb el control sanitari de l'aigua de consum humà, la vigilància i control d'establiments alimentaris i, la seguretat i salubritat a les platges.

Així mateix, en l'àmbit cultural i educatiu, es promou l'exposició itinerant "Escoles d'altres mons", la digitalització i difusió dels fons locals i patrimonials i, les activitats de la Xarxa de Museus Locals i les culturals de les festes majors de la demarcació.

Connectem amb les oportunitats de futur

El Catàleg de serveis de la Diputació de Barcelona ajuda els governs locals a dur a terme actuacions de promoció i senyalització turística, a més d'accions de foment dels mercats municipals i d'impulsar la integració sociolaboral de persones amb malalties mentals.

També es promou, un any més, el Servei d'Intermediació en Deutes de l'Habitatge (SIDH), la detecció d'habitatges desocupats i, la reforma, condicionament i rehabilitació d'habitatges municipals o cedits.

Aposta de mandat

El Catàleg de serveis que promou la Diputació de Barcelona forma part del Pla "Xarxa de Governs Locals 2016-2019". També integren el Pla "Xarxa de Governs Locals 2016-2019" les Meses de concertació (espais entre els representants de la Diputació i dels governs locals, en els quals es contrasten les necessitats i es preacorden les actuacions del mandat i els recursos), i els programes complementaris.

Aquesta oferta de la Diputació també inclou una selecció de recursos específics per als municipis de fins a 1.000 habitants, amb la voluntat d'assegurar la implantació de totes les polítiques i serveis en igualtat de condicions al conjunt de la demarcació.

A L'ESQUERRA, MERCÈ CONESA, LA PRIMERA DONA QUE HA PRESIDIT LA DIPUTACIÓ DE BARCELONA, ARA PRESIDENTA DEL PORT DE BARCELONA

> "El **Catàleg de Serveis** puja el seu **pressupost** en un 10% respecte el 2017 i en un 24% des de l'inici de mandat

El Norte busca su independencia

Martorell y otros municipios del norte consideran que ya existe una comarca ‘de facto’, no reflejada administrativamente

Municipios de alcaldía del PSC como Sant Andreu o Sant Esteve se oponen y apuestan por la integración en AMB

Imanol Crespo

El llamado ‘Congost’, entre la ‘Serra de les Torretes’ y la parte baja de la ‘Serra de l’Ametller’, es una auténtica frontera geográfica que se traslada al imaginario ciudadano y que, efectivamente, divide el Baix Llobregat en dos. Por el ‘Congost’ solo pasan las autopistas A-2 y AP-7 y el río, dejando, al norte, Martorell y el resto de municipios de su entorno y, al sur, Sant Andreu de la Barca –“el sur del norte”, como ellos se definen-, y el resto del territorio.

Una fractura que no está contemplada administrativamente y que ahora, algunos municipios del norte, piden modificar. En julio de 2017, distintos municipios del norte y de la comarca de la Anoia crearon la plataforma ‘El Montserratí és comarca’. Nace sin un consenso claro y con gobiernos adheridos, pero en contra.

De hecho, no ha habido desde entonces ninguna actividad relacionada. Sin embargo, se entiende como un primer paso para cuando haya investidura y gobierno catalán se recupere, de nuevo, la reforma de la Ley de Gobiernos Locales. Es un melón que antes o después se abrirá y en el que el norte quiere estar ya posicionado para crear la nueva comarca, el Montserratí, con Martorell como capital.

XAVIER FONOLLOSA (IZQ.), ALCALDE MARTORELL

Martorell: capital

El impulsor, en gran parte, de esta plataforma es Martorell como ciudad de referencia del norte y futura capital del Montserratí: “No vamos contra nada ni contra nadie. Lo único que estamos haciendo es remarcar un hecho histórico, natural y que va más allá de independizarnos de una comarca por el hecho de ser mejores”, explica el alcalde de Martorell, Xavier Fonollosa.

“Hay elementos diferenciadores que hace que seamos una comarca propia desde el punto de vista de servicios, de la cotidianidad, paisajístico y geográfico. Martorell actúa como capital de una comarca natural que es el Baix Llobregat Norte o Montserratí”, apunta, recordando que serían unos 130.000 habitantes, más que la mayoría de comarcas catalanas. “El Baix Llobregat son restos de comarcas. Siempre hemos dicho que es plural, pero por no decir que no es una comarca realmente, sino que se agrupa alrededor de tres zonas que no tienen nada que ver: el Delta, el Centro y el Norte. Hoy en día, solo tenemos en común el río y las autopistas; nada más”.

JOAN CARLES ALMIRALL, ALCALDE DE CASTELLVÍ DE ROSANES | I. C.

Fonollosa, que se el actual vicepresidente del Consell Comarcal del Baix Llobregat, valora positivamente la labor que esta administración hace en favor de todo el territorio y niega cualquier discriminación, un posicionamiento común a casi todos los municipios del norte. Sin embargo, considera que el hecho de ser comarca les permitiría ofrecer un servicio más cercano –“si tenemos Hacienda en Martorell no tendremos que ir a Sant Feliu o lo mismo con algunas oficinas comarcales propias de la Generalitat-, así como tener una interlocución más directa con el resto de administraciones: “Ahora nuestros temas quedan más diluidos en las mesas de negociación de temas, por ejemplo, como la salud o infraestructuras”.

El alcalde de Martorell duda, en cualquier caso, que la solución pase por integrar el norte también en el Àrea Metropolitana de Barcelona: “No lo sé. Estamos lejos y no sé si tendríamos más ventajas, teniendo en cuenta que la presión fiscal de los municipios metropolitanos es bastante más alta para los ciudadanos. AMB sirve para algunos servicios mancomunados, pero hace falta una reflexión más potente”. En este sentido, Fonollosa apuesta por recuperar el espíritu del denominado ‘Arco Metropolitano’ que nació para hacer el cuarto cinturón (actual B-40) y la línea orbital ferroviaria para conectar a siete grandes ciudades de la segunda corona: Vilanova, Vilafranca, Martorell, Terrassa, Sabadell, Granollers y Mataró.

Un espíritu que pasa por romper con la centralidad de Barcelona y apostar por esta “Gran Barcelona”, una zona que representa el 20% del territorio de Cataluña, pero que alberga el 80% de la población. Sea como fuere, Martorell apuesta por iniciar el proceso una vez haya gobierno en Cataluña, buscar el consenso necesario y, en última instancia, realizar un referéndum ciudadano.

Castellví: “nos diluimos”

De la ciudad grande al pueblo con menos población del norte, Castellví de Rosanes se muestra a favor de la nueva comarca: “Es un tema de relación entre municipios, más en nuestro caso con 1.800 vecinos, que dependen del resto. Nuestros jóvenes van al instituto a Sant Esteve; muchas actividades extraescolares son en Martorell; el hospital de referencia es Martorell; no tenemos campo de fútbol; lo mismo para hacer danza… No tenemos, en cualquier caso, ninguna relación con la zona Delta”, dice el alcalde del municipio, Joan Carles Almirall, que valora positivamente la labor del Consell Comarcal, pero que considera que se produce un cierto agravio por el propio peso de las grandes ciudades del sur.

Por ello, duda ante la opción de integrarse en AMB: “Depende de para qué cosas. Desde el punto de vista de recursos sí, estaríamos encantados”, dice mencionando el caso del barrio de Can Sunyer, fronterizo con Sant Andreu: “Si Sant Andreu es AMB, porque la acera de enfrente no lo es. Pero aquí, pasamos la montaña, y miramos al norte. Y, de hecho, si AMB absorbiera, por ejemplo, a todo el Baix Llobregat Norte nos diluiríamos aún más dentro en la toma de decisiones en el sentido que tendríamos menos peso específico a nivel metropolitano”.

Collbató: no a AMB

No opina lo mismo Miquel Solà, el alcalde de Collbató, el municipio más septentrional del Baix Llobregat: “No consideramos adecuado el crecimiento de AMB. La excesiva centralización de las instituciones les aleja de las personas a las que tiene que servir. De hecho, es el camino contrario al que queremos recorrer”.

En su caso, defiende que

Pasa a la página siguiente ➡

Viene de la página anterior

existe una realidad "geográfica, histórica, cultural, social y que, políticamente, sería una nueva comarca. Los municipios que se sitúan alrededor del Parc Nacional de Montserrat tienen unas características propias y comunes bien distintas de las del Baix Llobregat, con una larga historia que las justifica e identifica. El Montserratí no es un invento gratuito, sino la plasmación política de un hecho".

Es más, Solà –que valora satisfactoriamente la labor del Consell Comarcal- considera que, efectivamente, "la gestión sería más eficiente y provechosa porque estaría más próxima al ciudadano en una comarca más homogénea, lo que facilita la organización para fijar objetivos comunes".

Olesa: discriminación

Olesa es, por su parte, el municipio más crítico con la gestión del norte del territorio del Consell Comarcal del Baix Llobregat: "Hace muchos años que las poblaciones del Baix Llobregat Norte denunciamos la discriminación y el olvido que sufrimos a la hora de recibir servicios, atenciones y ayudas", dice Pilar Puimedon, alcaldesa de Olesa de Montserrat.

El único municipio del Baix que lleva Montserrat en el apellido se muestra "abierto" a la creación de la nueva comarca: "Vivimos en un cruce de comarcas y compartimos unas necesidades, déficits, intereses y anhelos que las capitales comarcales actuales, en algunos casos, no han resuelto. Quizás, una administración más cercana sería más resolutiva", opina, recordando algunas menciones históricas a la distinción administrativa del norte: Plan de Organización Social Agraria de J. Rendé de 1924; al Plan General de Ordenación de la Provincia de Barcelona de 1959 o al Plan Director del Área Metropolitana de Barcelona de 1966.

En cualquier caso, Puimedon no ve con buenos ojos la integración en AMB: "Si en el Consell Comarcal ya hay una tendencia al olvido del norte; es iluso pensar que dentro de AMB, con la fuerza de Barcelona, los pueblos del Montserratí veríamos solucionada la situación".

ENRIC ALMIRALL, ALCALDE DE SANT ESTEVE SESROVIRES | I. C.

Esparreguera: repensar

Son municipios vecinos y, sin embargo, la posición es totalmente distinta. Frente al discurso crítico de Olesa, el alcalde de Esparreguera, Eduard Rivas, apuesta por "reconocer la realidad territorial de la comarca", pero no descarta el formar parte de AMB: "Las demandas de los pueblos y ciudades del norte son muy distintas a las del sur. En movilidad, comercio, turismo, por ejemplo, varían considerablemente", dice.

"El Consell Comarcal –que hace muy buen trabajo y estamos satisfechos; solo hace falta más presupuesto y competencias reconocidas- es consciente de estas asimetrías y es sensible a las demandas del norte; pero, también, es cierto que su ámbito de actuación se ha visto agraviado por la aparición de AMB. En este sentido, tendríamos que estudiar formar parte de AMB si se planteara su crecimiento; pero, a priori, lo vería con buenos ojos. Los flujos económicos y laborales se dirigen a la capital de un país, un hecho que no podemos obviar y que tenemos que aprovechar. Esto que no quita que busquemos vías de colaboración para reconocer la singularidad natural y cultural de los que vivimos alrededor de Montserrat".

En cualquier caso, Rivas apuesta por repensar, en general, todas las instituciones supramunicipales: "Es necesario recentralizar recursos, clarificar competencias para ganar capacitación de acción… Y, partir de este diagnóstico, que el municipalismo conjuntamente decida la vía para defender nuestros pueblos y ciudades".

Abrera: Consell fuerte

Hasta ahora, el resto de municipios del norte defendían, excepto Olesa, la gestión del Consell Comarcal, pero igualmente defendían la creación de una nueva comarca.

ENRIC LLORCA, ALCALDE DE SANT ANDREU DE LA BARCA | I. C.

Abrera, que forma parte también de la plataforma, apuesta directamente por fortalecer la actual administración: "Éste, sin ninguna duda, se acerca a las instituciones y nos ayuda en muchas tareas del día a día de nuestros vecinos; es necesario dotarlo de más presupuesto y competencias para aprovechar al máximo sus capacidades de seguir haciendo un buen trabajo, ágil y eficiente", defiende el alcalde de Abrera, Jesús Naharro.

De hecho, Naharro está convencido que un nuevo Consell Comarcal del Montserratí no será más eficiente y provechoso: "En ningún caso. Y, como ejemplo, pondré el último pleno del CCBLL en el que se han incorporado dos nuevas líneas de trabajo: en vivienda y ámbito sanitario. Trabajar para más de 800.000 personas nos da una perspectiva global de lo que sucede y se puede actuar desde la experiencia de saber qué necesita el territorio".

En este sentido, estaría a favor de entrar en AMB -sobre todo, para la mejora del transporte público: "es totalmente deficitario y muy caro-, tras un informe detallado de las ventajas e inconvenientes, pero sin plantear la disolución del Baix Llobregat: "Dos instituciones bien fortalecidas hará que automáticamente los vecinos salgan doblemente beneficiados".

Sant Esteve: otras vías

En esta misma línea está ahora Sant Esteve Sesrovires que, precisamente, se adhirió a la plataforma cuando su entonces alcaldesa de ERC, Carme Rallo, estaba a favor, en una decisión que no comparte el actual alcalde, el socialista Enric Carbonell: "Hubiera estado bien que se nos consultara; no lo hicieron. Si ahora tuviéramos que votar en pleno, votaríamos seguramente que no", dice Carbonell que, en cualquier caso, se mantendrá en la plataforma para dar su voz contraria desde dentro.

Carbonell reconoce la "desconexión con toda la zona Delta" y la personalidad "fuerte" que representa Montserrat, pero lo ve insuficiente para que se traslade a una nueva administración comarcal: "Si el problema es administrativo, podemos hablar de descentralización de oficinas del Baix Llobregat en Martorell", opina Carbonell que sí que vería adecuado rebautizar el norte como Baix Llobregat-Montserratí para diferenciar el territorio en algunos sectores concretos como el turismo. No obstante, cree que las prioridades pasan por la mejora del transporte público, las infraestructuras y el planeamiento urbanístico y económico común; algo que pasaría por AMB: "La necesidad de un transporte público siempre aparece y no creo que lo podamos trabajar desde una comarca autónoma. Estaría dispuesto a alargar la influencia de AMB y sus subvenciones para que puedan llegar estas infraestructuras; nos daría una potencia enorme", dice Carbonell, más ahora que el mundo económico busca nuevas ubicaciones en la segunda corona.

Sant Andreu mira al sur

El único municipio, pues, que queda fuera de la plataforma es Sant Andreu de la Barca, tal y como ellos se definen, "el sur del norte". De hecho, su alcalde, Enric Llorca, resta importancia y toda prioridad a este tema: "Tal y como están las cosas, esto es un tema para el siglo XXII". Llorca califica de "aventura" esta idea y apuesta firmemente por AMB, de la que ellos sí forman parte: "AMB es el mejor contexto en donde nos podemos situar. El que quiera apuntarse a la aventura del 'Montserratí', evidentemente, seremos respetuosos, pero nosotros claramente no estamos a favor. Sabemos dónde estamos y las ventajas que comporta. Lo que queremos es integrarnos cada vez más".

En este sentido, Sant Andreu entendería más que todos formaran parte de AMB y no "montar una comarca por su cuenta. Nunca tendrán la capacidad económica ni la capacidad de recursos de AMB. Cuantas más poblaciones haya en AMB mejor. Yo no pongo ningún límite geográfico y si se ha ampliado en algunos ámbitos, porque no puede seguir haciéndolo", dice Llorca que vería, pues, más viable que todo el Baix Llobregat formara parte de AMB que no dividir la comarca en dos.

"Soy escéptico sobre que la nueva comarca pueda derivar en una mejor prestación de servicios. A mí las cosas virtuales no me gustan, me gustan las reales. El Consell Comarcal puede tener una cartera de servicios limitada, pero la tiene y la ejerce y la desarrolla bien". Y añade: "Corresponde a otro deseo: lo que quieren es segregar una parte para ser más protagonistas". En cualquier caso, Llorca califica el debate de "inviable" ahora mismo.

Marín: “No sé a qué se refiere Corbacho cuando dice haberse sentido apartado”

Corbacho fue alcalde de L’Hospitalet (1994-2008), presidente de la Diputación (2004-2008) y ministro de Trabajo e Inmigración con Zapatero (2008-2010)

El distanciamiento político y personal con la dirección del PSC y el PSOE y la falta de reconocimiento del partido son los principales motivos de su baja

Redacción

Celestino Corbacho, una de las figuras históricas del socialismo en Cataluña, dejó a principios de 2018 el PSC. Así lo comunicó a través de una carta formal al secretario de organización del PSC, Salvador Illa, y al primer secretario del partido, Miquel Iceta, en una decisión que plasma sobre el papel su distanciamiento político y personal con la dirección del partido, además, según ha trascendido, de por falta de reconocimiento por parte de sus compañeros socialistas.

Nacido en Valverde de Leganés (Badajoz) en 1949, Corbacho ha sido alcalde de L’Hospitalet desde 1994 a 2008, después del escándalo político que acabó con su predecesor, Juan Ignacio Pujana. Presidió la Diputación de Barcelona durante una legislatura y acabó siendo Ministro de Trabajo e Inmigración de 2008 a 2010 en la última etapa de Zapatero. Corbacho tuvo también su etapa en el Parlament de Catalunya desde el mismo 2010 a 2015, año en el que abandona todo cargo orgánico dentro del partido.

“Yo no he vetado a Corbacho”

Había presidido, de hecho, el Consell Nacional del PSC, órgano que controla la acción de la Comisión Ejecutiva del partido, en la que precisamente ha ido ganando peso con Miquel Iceta, Núria Marín, actual alcaldesa de L’Hospitalet y secretaria adjunta a la Primera Secretaría del PSC y con la que tampoco mantiene una buena relación. Marín niega tener nada que ver en la renuncia de Corbacho: “No he vetado nunca a Corbacho ni a ningún compañero”, nos dice. “Corbacho ha sido un excelente alcalde, con el que he formado parte de su equipo hasta que se fue de ministro. Respeto su opinión y pocos comentarios tengo que hacer, porque tampoco sé muy bien a qué se refiere cuando dice que se ha sentido apartado o poco valorado. Si estamos hablando de sensaciones, es muy complicado entrar a valorar porque cada uno tiene las suyas”.

Corbacho dejó claro en El Llobregat su distanciamiento con Marín con estas declaraciones: “Para gobernar el presente sirve cualquiera, pero siempre he sostenido que un político ha de tener una política de anticipación” […] “A Núria Marín la puse yo. No es alcaldesa porque ganara unas primarias, sino porque tuvimos que elegir a alguien en 24 horas” […] “Creo que mi sombra ha sido siempre muy alargada y que Núria ha intentado alejarse de la sombra del ciprés. No sé si lo ha conseguido o no, pero a veces se dedican muchas energías a eso y al final los resultados son pobres”.

CORBACHO, ALCALDE DE L’HOSPITALET, DE 1994 A 2008, EN LA SEDE DEL PSC, PARTIDO DEL QUE YA NO ES MILITANTE

Por su parte, reconoce que no hablan habitualmente –la última vez, algún intercambio de mensajes en noviembre-, pero que no ha pasado nada concreto a nivel privado, simplemente, se han distanciado: “En el momento que él da el paso como Ministro y yo ocupo la Alcaldía, eso hace que la relación diaria se fuera distanciando. Luego, desde que se jubiló y se fue a vivir fuera de L’Hospitalet, tampoco hemos tenido relación, pero recrearse en eso es absurdo”, apunta, tras reconocer su valor como patrimonio de la ciudad: “Corbacho no es alguien a quien ha perdido la ciudad, forma parte de su historia y continuará siendo patrimonio con una acción importante y positiva para L’Hospitalet”.

Futuro incierto

Ahora la duda es saber qué hará Corbacho. Según la reciente entrevista a El Llobregat, Corbacho dejaba claro que no se retiraba: “No pienso jubilarme ni dimitir nunca de la política. Lo digo para aquellos que alberguen esperanzas de pensar que Celestino Corbacho hay que verlo ya en la tercera edad gloriosa. Sigo la política cada día con mucho interés”. De hecho, su apoyo a la Plataforma Ciudadana de Ciutadans invita a pensar que seer candidato independiente por L’Hospitalet podría ser uno de sus destinos. Es sabido, tal y como reconoce Miguel García, líder del partido local de Ciudadanos, que mantienen una relación de amistad que va más allá de la política. Sin embargo, según fuentes cercanas a Corbacho, se hace difícil de entender que vuelva a la política local. De hecho, las directrices de liderazgos de la dirección nacional de Ciutadans pasa por candidatos nuevos, más bien jóvenes y, como se dice coloquialmente, “sin mochilas” en política. Otra cosa sea que apueste por un lugar a nivel nacional –podría ser el Senado- entendemos que con Ciudadanos. Es más, su mujer, con la que mantiene una relación muy estrecha, ha asistido en varias ocasiones a actos de campaña del partido naranja. Por su parte, de momento, Miguel García niega cualquier contacto con él en este sentido y se afianza como candidato para las municipales de 2019 arropado, de manera continuista, con su equipo.

García: “Corbacho fue un grandísimo alcalde y lo escucharé, claro. Eso no quiere decir que tenga que estar en las listas ni de número uno ni de cinco”

Conocido el perfil ideológico del ya ex socialista Celestino Corbacho, su voluntad de seguir cerca de la primera línea de la política, su enemistad con Núria Marín que hizo pública en El Llobregat y su amistad, en contra, con el líder de Ciudadanos de L’Hospitalet, Miguel García, los rumores no han tardado en llegar sobre su futuro y las posibilidades de pasar a formar parte de Ciudadanos.

Tras el auge del partido naranja –partido que ha adoptado a muchos ex del PSC- en las autonómicas y convencidos de que Corbacho no abandonará la política, todos los rumores han apuntado a la posibilidad de que el ex alcalde de L’Hospitalet y ministro con Zapatero pudiera disputar la alcaldía a Núria Marín.

De momento, la agrupación local de Ciutadans lo niega absolutamente. “Ni Corbacho ha llamado a las puertas de Ciudadanos ni nosotros hemos llamado a la suya”, dice Miguel García, concejal y portavoz de C’s L’Hospitalet, que alaga la figura del ex edil.

“Es una persona muy importante con la que tengo una relación de amistad que va más allá de la política y que valoro mucho su trabajo en esta ciudad. Un valor como Corbacho nunca se tendría que desaprovechar como ha hecho Núria Marín: fue un grandísimo alcalde, puso esta ciudad en el mapa e hizo proyectos muy importantes”.

“Yo seré el próximo alcalde”

Pese a ello, García marca terreno y apuesta por la continuidad de su equipo con él al frente en las listas de las próximas municipales. Así de contundente niega que Corbacho pueda ir en la candidatura: “El que va a liderar este proyecto para llegar a la Alcaldía va a ser Miguel García, no le quepa duda. No se trata de buscar líderes cuando ya tenemos un camino andado. Tuve mis dudas, pero viendo cómo funciona la ciudad, ahora tengo la firme determinación de que seré el próximo alcalde de L’Hospitalet. A Corbacho lo escucharé, si él quiere, por su valor y su experiencia. Eso no quiere decir que tenga que estar en las listas, ni de número uno ni de número cinco”.

De hecho, García considera que Corbacho no ha dejado el PSC para alinearse con otro partido, tampoco Ciudadanos, sino que se trata de desavenencias con la dirección del partido y un cúmulo de circunstancias: “No me cabe en la cabeza que sea así”, exclama García.

Más bajas en el PSC

Un distanciamiento que, según cree el líder de Ciudadanos en la ciudad, hará que otros dirigentes y militantes del PSC abandonen el partido. Por su parte, mirarán con lupa a los que piquen a su puerta: “A nosotros, últimamente, nos salen muchos novios, pero no queremos que aterrice la gente aquí por ser ahora una oportunidad política.

No queremos que haya paracaidistas. Estamos dispuestos a escuchar a todo el mundo; otra cosa es que quieran cargos”.

Diàlegs Filosòfics al Baix

Jaume Grau
ESCRIPTOR

Què és una nació?

La existència d’una nació és (perdoneu-me aquesta metàfora) un plebiscit quotidià…El vot de les nacions és, en definitiva, l’únic criteri legítim, aquel al qual cal tornar sempre…

Resumeixo, senyors. L’home no és esclau de la seva raça, ni de la seva llengua, ni de la seva religió, ni del curs dels rius, ni de la direcció de les serralades. Una gran agregació d’homes, sana d’esperit i calenta de cor, crea una consciència moral que s’anomena una nació. Ernest Renan. Conferència a la Sorbona, 1882.

L’interès i actualitat del tema que vam sotmetre a debat el passat divendres va fer que, a pesar del dia insistentment plujós, ens apleguéssim un bon nombre d’amics al Cau de les Arts d’Esplugues. Per a il.lustrarlo, el professor Ramon Alcoberro Pericay va fer servir el llibre “Què és una nació”, Ernest Renan. Edicions 3i4, 2017, introduït i traduït per Ramon Alcoberro Torres, que conté la conferència pronunciada per Renan a la Sorbona el 1882, model clàssic del nacionalisme o comunitarisme republicà.

Alcoberro va fer esment d’un document de l’any 1444, on es parla per primera vegada de la Nació Cathalana, per deixar clar que aquest no és un concepte medieval, sino que es va omplint de contingut al llarg de l’Edat Moderna, paral.lelament al desenvolupament del capitalisme

RAMON ALCOBERRO, DE BLAU, PRESENTA EL SEU NOU LLIBRE ‘QUÈ ÉS UNA NACIÓ?’ AL CAFÉ FILOSÒFIC D’ESPLUGUES | JOANA RODRÍGUEZ

i de l’Estat Nació modern, fins assolir el seu significat més actual a partir de la Revolució Francesa. És en aquest moment quan apareix el nacionalisme idealista i romàntic, a través de Herder i Fichte: els ideals revolucionaris s’han de materialitzar en un país, o no funcionen; la nació és quelcom biològic, arrelat al lloc on hem viscut, no és un concepte abstracte (existeix un Volkgeist, un “esperit del poble”, diu Herder). Ho exemplifica perfectament la idea de “heimat”: la “màtria”, la terra de la mare, la llar de foc, quelcom més íntim que la pàtria.

Stalin, a El marxisme i la qüestió nacional (1913), defineix la visió marxista de la nació: una comunitat d’homes (i també, suposem, de dones), no determinada ni per la raça ni per la tribu, estable, històricament formada, i sorgida sobre la base de la comunitat de idioma, de territori, de vida econòmica i de psicologia que es manifesta en la comunitat de cultura.

Ernest Renan (1823-1892), s’allunya d’aquestes maneres de veure la nació (la romàntica i la marxista) per oferir-nos una teoria fonamentalment política i republicana. En el context històric del conflicte d’Alsàcia i Lorena, s’oposa al concepte de nació cultural, basada en arguments “científics” pels historiadors alemanys, i afirma la voluntad d’una comunitat de ciutadans com a element primordial; el desig de viure junts per progressar. Una nació és cívica, no ètnica. Renan no nega els factors culturals, la llengua i la història; assoleix el passat i fins i tot els mites, però defensa que una nació és un projecte de futur basat en un passat en comú, que només pot arribar a ser si s’obliden coses, sobre tot els fets de violència que estan en l’origen de les formacions polítiques. “El cant espartà –“Som allò que fòreu; serem allò que sou”- és en la seva simplicitat l’hime abreujat de tota pàtria”.

És així com arriba a la conclusió “La existència d’una nació és … un plebiscit quiotidià, com l’existència de l’individu és una afirmació perpètua de vida”.

C's y ERC aportaron tres diputados del Baix en las autonómicas del 21-D

PP y Catalunya en Comú son los dos únicos grupos parlamentarios que no cuentan con ningún diputado del territorio

Jenn Díaz y Jordi Albert, de ERC, Anna Tarrés, de Junts per Catalunya; y Vidal Aragonés, de la CUP, se estrenan con un escaño en el Parlament

Redacción

Con un calendario trepidante, la XII legislatura del Parlament de Catalunya empezó en el mes de enero de 2018 con nuevas caras del Baix Llobregat y L'Hospitalet. En concreto, diez de los 135 diputados serán del territorio, siendo Ciutadans y ERC los partidos que más integrantes aportan con tres miembros cada uno. En el caso de Ciutadans, el partido ganador de las elecciones, contará con Noemí de la Calle, de L'Hospitalet, que repite como diputada en el Parlament, en donde ha contado con responsabilidades como la de portavoz de Asuntos Sociales del grupo naranja; Elisabeth Valencia, que fue concejal en Sant Feliu de Llobregat, además de diputada; y Martín Eusebio Barra, vecino de Viladecans, que también seguirá como diputado electo una legislatura más. En la anterior ocupó puestos como el de vicepresidente de la Mesa de la Comisión de Salud.

Por su parte, la candidatura republicana ha sacado tres diputados electos en las pasadas elecciones del 21 de diciembre: el ex vicepresidente del Govern y ex alcalde de Sant Vicenç dels Horts, Oriol Junqueras; la escritora santfeliuense y vecina de Sant Andreu de la Barca Jenn Díaz, que iba como independiente en el puesto ocho de la lista de Barcelona; y Jordi Albert, concejal también en Sant Andreu y presidente de la federación comarcal del partido.

Todavía en el bando independentista, la ex seleccionadora nacional de natación sincronizada, Anna Tarrés, vecina de Esplugues de Llobregat, estará en el legislativo en el grupo parlamentario de Junts per Catalunya.

La bancada socialista cuenta, de nuevo, con uno de sus pesos pesados en el Parlament, Eva Granados, nacida en Pallejà y vecina de L'Hospitalet; así como David Pérez, también, de la segunda ciudad de Cataluña. Pérez, que fue el integrante del PSC en el debate electoral de El Llobregat, fue el secretario segundo de la Mesa del Parlament en la última legislatura.

Por último, como era previsible, el número 3 de la CUP por Barcelona, Vidal Aragonés, de Cornellà, fue elegido como diputado electo. Aragonés ha sido portavoz de Cornellà en Comú - Crida per Cornellà en la ciudad baixllobregatense, en donde su formación es el principal partido en la oposición.

Entre las ausencias, cayó en el PSC la alcaldesa de Vallirana, Eva Martínez, que se quedó a las puertas del Parlament. Iba como número 14 en la lista por Barcelona, donde lograron 13 representantes (cierra Raúl Moreno). Tampoco está el líder popular de Cornellà y presidente del PP de Barcelona, Daniel Serrano (número 5 en la lista) ni el líder del partido y ex alcalde en Castelldefels Manuel Reyes (número 7), que pagaron la caída en los resultados de la candidatura de García Albiol.

Por su parte, Catalunya en Comú-Podem no logró tampoco ningún diputado. La confluencia, que de nuevo apostó por una lista muy barcelonesa pese al peso que tienen en territorios como el Baix Llobregat o L'Hospitalet (fueron primera fuerza de manera unánime en todos los municipios del territorio en las Generales de diciembre de 2015), no logra llegar al puesto 12 de Barcelona, que ocupaba la ex alcaldesa de Castelldefels y coordinadora comarcal, Candela López. Tampoco estará, como era sabido, el alcalde de Molins de Rei, Joan Ramon Casals, que no entró en la lista de Junts per Catalunya, ni tampoco la ex consellera hospitalense Meritxell Borràs (PDeCAT). De la misma manera, no estuvo en las listas de ERC la republicana Anna Simó que, en la anterior legislatura, fue miembro de la Mesa del Parlament como secretaria primera (Junts pel Sí).

David Pérez, de L'Hospitalet, repite como secretario de la Mesa

La XII legislatura de Cataluña comenzó el 17 de enero, tal y como decidió el Gobierno de España en aplicación del artículo 155, con la constitución del Parlament y la elección de la Mesa.

Una Mesa que cuenta, de nuevo, con el hospitalense David Pérez (PSC) como secretario segundo, al igual que en la anterior legislatura.

Por su parte, Robert Torrent, de ERC, fue elegido como presidente del legislativo catalán en sustitución de Carme Forcadell, tras el acuerdo cerrado entre ERC y Junts per Catalunya. Sin embargo, no pudieron investir al ex president Carles Puigdemont, huído en Waterloo, y hubo que recurrir a la elección de Quim Torra como president.

Ciutadans

NOEMÍ DE LA CALLE
L'HOSPITALET

ELISABETH VALENCIA
SANT FELIU

MARTÍN EUSEBIO BARRA
VILADECANS

ESQUERRA REPUBLICANA

ORIOL JUNQUERAS
SANT VICENÇ DELS HORTS

JENN DÍAZ
SANT FELIU / SANT ANDREU

JORDI ALBERT
SANT ANDREU DE LA BARCA

PSC

EVA GRANADOS
PALLEJÀ / L'HOSPITALET

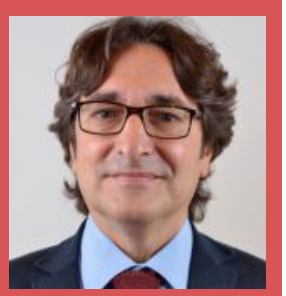

DAVID PÉREZ
L'HOSPITALET

JUNTS PER CATALUNYA

ANNA TARRÉS
ESPLUGUES

CUP

VIDAL ARAGONÉS
CORNELLÀ

Dolors Vallejo: “El Síndic no és una instància jurídica, sinó una figura de mediació”

El gobierno de L’Hospitalet confirma irregularidades en la gestión de Recursos Humanos que ya se estarían corrigiendo

La problemática está desde este verano en manos de la Oficina Antifrau. L’Hospitalet no descarta depurar responsabilidades

Imanol Crespo

El Baix Llobregat és, amb sis oficines (inclosa la nova de L’Hospitalet), la comarca que més Síndics de Greuges Municipals suma, juntament amb el Vallès Occidental, de tota Catalunya. Tant és així que Cornellà va ser la ciutat escollida per presentar, al novembre, una nova xarxa pròpia de les institucions d’ombudsman de Catalunya on estan inclosos síndics locals i universitaris, però també defensors dels consumidors d’empreses, a més del Síndic de Greuges de Catalunya.

Amb tot, els síndics de greuges municipals del territori només representa a la meitat de la població i, de fet, hi ha grans ciutats que no compten amb un síndic propi com és El Prat o Castelldefels. En aquest sentit, la segona ciutat de Catalunya, L’Hospitalet, s’ha afegit recentment a la llista que confien en aquesta figura amb la designació de Mercedes García Villatoro com a nova Síndica de Greuges de L’Hospitalet per un període de cinc anys. En concret, doncs, ja són sis, com dèiem, els síndics locals del territori: Gavà (2003), Sant Feliu (2006), Viladecans (2007, Cornellà (2008), L’Hospitalet (2018) i Sant Boi, que va ser, a l’any 2000, la primera ciutat de la comarca en comptar amb el seu propi Síndic. Una llista que es podria veure ampliada a mig termini, donat que hi ha una proposta a la nova Llei que preveu que sigui obligatori un Síndic Local a les ciutats majors de 20.000 habitants.

Vallejo, la primera Síndic dona de Sant Boi

Aprofitant el seu any i mig de mandat, hem volgut parlar amb Dolors Vallejo, actual Síndica de Greuges Municipal de Sant Boi que és, de fet, la primera dona que ocupa aquest càrrec després de substituir a Carles Dalmau: “Ha estat un any positiu. És una tasca molt interessant i gratificant a nivell personal perquè veus que és útil”, reconeix Vallejo al seu despatx, ubicat a l’Olivera, a la plaça Montserrat Roig de la ciutat.

“Té una utilitat per desfer nusos amb l’Administració i intentar resoldre conflictes que es generen amb l’Ajuntament, que no és perfecte i que, per tant, té coses que poden millorar. En aquest sentit, personalitzant el conflicte pots aplicar més solucions davant una administració que és, en general, de resposta genèrica”.

VALLEJO TÉ EL MANDAT DE SANT BOI FINS 2021 | I. C.

> “Personalitzant el conflicte pots aplicar **més solucions** davant una administració que és, en general, **de resposta genèrica”**

Poden ser multes mal posades, tributs mal cobrats o, simplement, situacions “injustes” que mereixen ser corregides en defensa dels drets i llibertats dels veïns de la ciutat, principal objectiu d’aquesta figura. Llicenciada en Història i Geografia, Vallejo és mestra de professió, en concret, del CEIP Benviure i compta amb tota una trajectòria de representació vinculada al món educatiu, fonamentalment. Ha estat representant del professorat a la Junta de personal del Baix Llobregat; al Consell Escolar de Catalunya; defensant, en definitiva, l’educació “com a eina de progrés i per avançar socialment”.

Una base que va ser criticada per l’oposició per no comptar amb la suficient base jurídica; unes crítiques que Vallejo rep i respecta, però a les que no dona valor: “El Síndic no és una instància jurídica. Si volguéssim resoldre els problemes als tribunals, doncs, per això ja estan els jutjats. El Síndic és una figura de mediació, de resolució. Clar que hi ha temes legals, però com a professional tampoc em ve de nou i més a educació, que en portem unes quantes lleis. Ser jurista no és cap requisit i, de fet, la majoria no ho som. Hi ha químics o periodistes, per exemple”.

Figura de qualitat democràtica

En aquest sentit, demana que es cregui en aquesta institució: “Sempre és qüestionable la meva designació, però tots els grups van tenir l’oportunitat de fer la seva proposta i no van presentar a ningú tot i que Dalmau portava 12 anys i estava en funcions”, recorda. “Quan en política està la cosa molt enfrontada, com és ara, és molt difícil arribar a acords. S’ha de millorar el procés, sobretot, com a prèvia, perquè a mi no em van conèixer personalment. No hi va haver aquesta predisposició. En tot cas, la gent ha d’entendre que no és un perfil de representació política; és important creure en la institució, perquè és una institució de qualitat democràtica. Ens hem de creure la seva funció i molts grups no ho acaben de fer”.

Pasa a la página siguiente

Viene de la página anterior

Més quan té una retribució important de 45.000 euros anuals per dedicació completa, fet que posa en valor la figura, segons Vallejo: "Aquí sempre s'ha retribuït el Síndic i és una manera de reconèixer la figura i posar-la en valor. Si no ho fas, has de tirar de gent jubilada, normalment. I això és limitatiu".

Vallejo rendeix comptes directament davant el ple i, per tant, davant els grups municipals, a qui ha de presentar un informe anual. Abans de tancar l'any, el Síndic, que és un servei ciutadà obert i gratuït, havia rebut unes 300 queixes de les quals més d'una vuitantena van derivar en una apel·lació a l'Ajuntament.

Segons Vallejo, la majoria s'acaben solucionant sense la necessitat de presentar una resolució, sinó mitjançant el diàleg i la mediació: "Des de fora, pot semblar que l'Administració és inaccessible; però no. La conformen persones i resolt moltes coses amb la mediació, a través del diàleg amb l'àrea en qüestió. Moltes vegades no calen els processos més tècnics de resolució, que és més lent", diu, reconeixent que les institucions públiques han donat un salt qualitatiu amb el temps. "L'Administració ha canviat molt. No és aquesta imatge que tenim d'institució tancada: l'important és el ciutadà i no la maquinària com passava abans. Això no vol dir que sigui fàcil. De vegades costa i un dels principals problemes que tinc és que és molt lenta. L'administració és molt garantista i això fa que tingui els seus 'tempos'. Caldria ser més àgils".

Vallejo ha estat designada, com marca la norma per no fer coincidir el nomenament amb les eleccions, fins el 2021. Segons diu, només vol estar durant aquest mandat per afavorir la rotació.

1.774 queixes al Baix Llobregat

El Síndic de Greuges de Catalunya ha presentat recentment l'habitual informe anual que recull un total de 19.422 queixes i consultes totals -281 d'ofici-, de les quals 1.774 s'han donat en el Baix Llobregat. En concret, han estat 1.025 queixes i 749 i cap actuació d'ofici.

Per temes, la categoria que més queixes i consultes aplega és la de polítiques socials amb 502, d'elles, 145 vinculades a la Salut i 138 a Serveis Socials. Per la seva part, les Polítiques Territorials (361), l'Administració Pública i Tributs (335), temes de Consum (320); Seguretat Ciutadana i justícia (186) i Cultura i Llengua completen la llista (altres consultes suma 57 peticions més).

Per municipis, Esplugues (222), El Prat (162), Sant Feliu (137) i Castelldefels (135) són les ciutats que més actuacions han iniciat.

Ciutadans se impuso en el Baix con casi el mismo voto que los tres partidos independentistas

LA PARTICIPACIÓN EN EL BAIX HA SUPERADO EL 83% | BCN CONTENT FACTORY

El partido naranja fue primera fuerza en 20 de los 31 municipios del Baix Llobregat y L'Hospitalet y todas las grandes ciudades de la comarca

ERC fue, a diferencia del resultado global, la primera fuerza independentista (92.645) por delante de Junts per Catalunya (55.996)

Redacción

Ya avisaron en las municipales de 2015 siendo segunda fuerza comarcal, detrás de Junts pel Sí, y superando al PSC como abanderados del voto constitucionalista. En las autonómicas del 21D, no hubo duda de que el tradicional cinturón rojo se ha teñido, prácticamente por completo, de naranja.

Ciutadans fue el indiscutible vencedor en el Baix Llobregat con un total de 156.114 votos o, lo que es lo mismo, un 31,65% de los apoyos. Para hacernos una idea, ningún partido lograba tanto porcentaje de voto en el territorio desde 2010 con la entonces Convergència i Unió (32%) y desde 2006 con el PSC (35%). El partido naranja se ha proclamado vencedor en 20 de los 31 municipios del Baix Llobregat y L'Hospitalet, siendo, pues, primera fuerza en todas las grandes ciudades del territorio, incluso, en enclaves tradicionalmente convergentes como Martorell.

De hecho, a diferencia de lo que ocurrió en 2015, que la coalición de Junts pel Sí les superó en el cómputo total, Ciutadans sumó más votos que los dos principales partidos independentistas juntos (148.641) y se quedó muy cerca de sumar lo mismo que el tripartito soberanista (ERC, Junts per Catalunya y CUP) que quedó con 163.711 papeletas. En este sentido, si analizamos bien los datos, vemos como no se trata tanto de un pinchazo de los partidarios independentistas, que han ganado votos 4.538 votos respecto a 2015 (159.173), sino de mérito de la candidatura naranja que ha captado nuevos votos de la abstención, así como del Partido Popular (20.963) que, junto a la CUP (15.070), es el gran derrotado en el territorio perdiendo, en ambos casos, la mitad de sus apoyos.

En relación con el PSC, quedó relegado como segunda fuerza, con 95.052 votos, es decir, 11.886 más que en 2015. En su caso, se puede hacer prácticamente la correlación de votos con la entonces Unió Democràtica de Catalunya que, en 2015, sumó 9.455 apoyos y que, en esta ocasión, acordó ir con la lista socialista para recuperar este espacio del catalanismo moderado no independentista. En contra para los intereses del PSC, la candidatura de Miquel Iceta no habría sabido movilizar el voto constitucionalista en su favor, tampoco, en su principal federación: el Baix Llobregat.

Por su parte, a diferencia de lo que ocurre en los resultados generales, el voto independentista ha optado, en el territorio, por la candidatura de ERC, que queda como tercera fuerza gracias a los 92.645 votos, prácticamente,

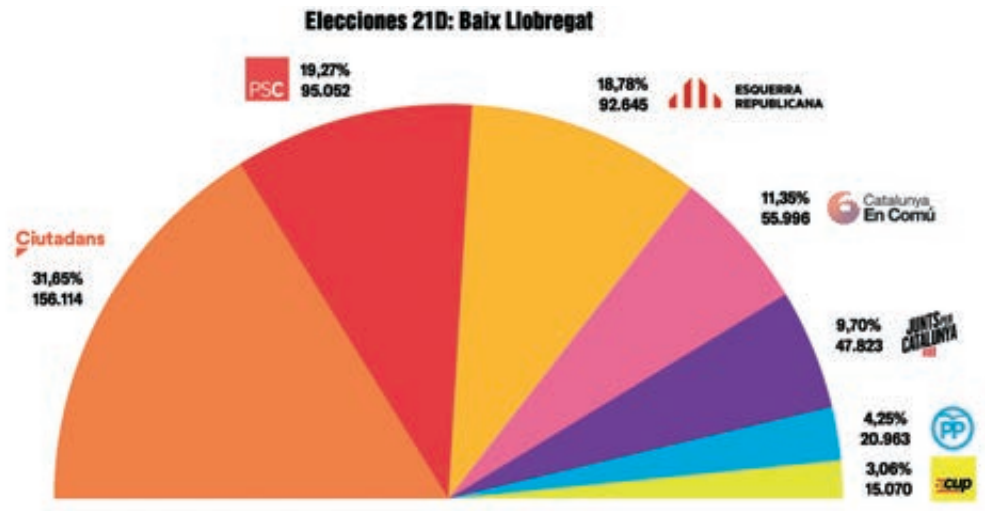

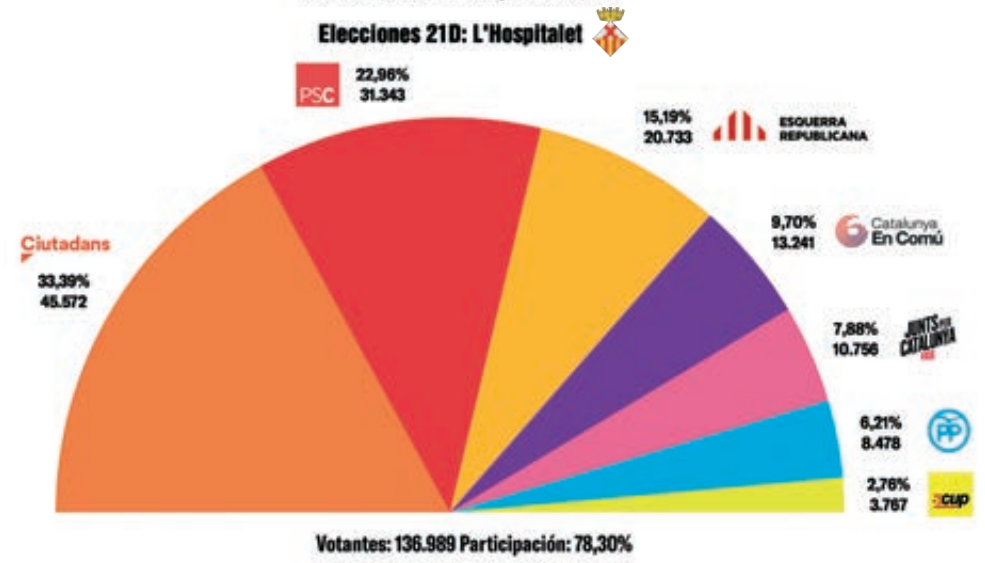

el mismo número que el PSC. Los republicanos han sido, de hecho, primera fuerza en nueve pequeños municipios de la comarca (Molins de Rei, Begues, Sant Climent, Cervelló, Torrelles, Santa Coloma de Cervelló, Corbera, El Papiol y Collbató), mientras que Junts per Catalunya, con 55.996 papeletas totales, solo lo hace en Sant Just Desvern y La Palma de Cervelló.

La otra candidatura que no puede estar contenta con los resultados es la de Catalunya en Comú-Podem. La lista de Xavier Domènech queda como quinta fuerza en el Baix Llobregat con 47.823 votos. De esta manera, pierde 11.264 apoyos respecto a los resultados de la entonces Catalunya Sí Que es Pot de Lluís Rabell y Joan Coscubiela, que ya se entendieron como malos.

Los 'comunes' han pagado su no posicionamiento en ninguno de los bloques, precisamente, en un momento de posturas políticas tan polarizadas. Ni siquiera en ciudades de alcaldías tradicionalmente ecosocialistas, como El Prat o Sant Feliu, han sabido movilizar su voto y han quedado como cuarta y quinta fuerza, respectivamente.

L'H: Ciutadans logra más del 33% de votos

La tendencia de voto del Baix Llobregat se muestra de manera más intensa en L'Hospitalet. Ciutadans, que ya

Pasa a la página siguiente

Viene de la página anterior

fue primera fuerza en 2015, por delante del PSC, pasa de los 29.773 votos a los 45.572, es decir, un 33,39% del total de la participación. De esta manera, el conjunto naranja, que ya es el primer partido en la oposición a nivel local, saca 10,43 puntos porcentuales al PSC, que se mantiene como segunda fuerza con 31.343 votos (22,96%), 2.396 más que en 2015.

Por su parte, el bloque independentista se decanta por ERC que queda como tercera fuerza con 20.733 votos, casi el doble que Junts per Catalunya, con 10.756, relegada a la quinta posición. En total, el tripartito independentista (ERC, JxCAT y CUP) suma 35.256 votos, 3.885 más que en 2015, lo que demuestra la fidelización del bloque que, aunque penaliza a la CUP, no sufre una sangría de voto como se esperaba en los pronósticos; al contrario, mejora sus datos.

Igualmente, sigue siendo un bloque claramente minoritario en la segunda ciudad de Cataluña. Si contamos los tres partidos constitucionalistas (CS, PSC y PP), el bloque llega hasta los 85.396 votos, 12.340 más que en 2015. Si sumamos los apoyos de Catalunya en Comú – Podem, el bloque llegaría hasta los 98.634 votos, a las puertas de los 100.000 que avanzó El Llobregat en la anterior edición.

Participación récord

Una de las incógnitas de estas elecciones era el nivel de participación electoral que apuntaba a récord, tal y como finalmente ha sido. En el Baix Llobregat, han votado 495.031 personas, es decir, el 83,22% del censo. Esto representa un incremento de 5,51% respecto a las últimas elecciones autonómicas (77,71%), que ya experimentaron una fuerte movilización del electorado.

Estos niveles de participación –con importantes crecimientos en las comarcas metropolitanas- podrían haber representado, por la tendencia del voto metropolitano, la pérdida de la mayoría independentista en el Parlament de Catalunya. Sin embargo, y en contra de lo que se preveía, el bloque independentista ha demostrado su fortaleza y fidelización de voto de manera generalizada, lo que se ha traducido, de hecho, en un aumento del número de votos respecto al 2015.

Con todo, el arco parlamentario (135 diputados en total) queda de la siguiente manera: Ciutadans (37 diputados), Junts per Catalunya (34), ERC (32), PSC (17), Catalunya en Comú-Podem (8), CUP (4) y PP (3). La mayoría absoluta está en 68.

Los resultados volverán a plantear, sin duda, el debate sobre la Ley Electoral, el recuento de votos a partir del sistema d'Hondt y la distribución de circunscripciones (hay cuatro correspondientes a las cuatro provincias). Un modelo que, por las distintas idiosincrasias de voto tan distinto entre el ámbito metropolitano y el resto de comarcas de Cataluña, dejan incongruencias como la que se ha dado, de nuevo, esta vez, entre Ciutadans y los dos principales partidos independentistas. La candidatura de Inés Arrimadas saca 161.497 votos más que Junts per Catalunya y esto se traduce solo en 3 escaños de diferencia, mientras que la candidatura de Puigdemont tiene 11.195 votos de diferencia respecto a ERC, prácticamente un empate técnico, y esto se traduce en 2 escaños más.

91,2 fm
Ràdio Martorell
emissora municipal

QUÈ SE N'HA FET DE...

Les millors entrevistes

EDUARDO ALONSO, alcalde de Sant Joan Despí de 1983 a 2007

“Mientras fui alcalde nunca prometí nada que no pudiese cumplir”

“El proyecto del tranvía lo lideramos los alcaldes de Esplugues, Sant Just Desvern y yo. El resto se sumaron después”

“Me hubiera querido ir antes, pero los que querían heredar el puesto no me convencían. Y el que me convencía, Poveda, no lo aceptaba”

Eduardo Alonso Palacios nació en noviembre de 1936, cuando los españoles se mataban entre ellos en una guerra civil, en el barrio de Lavadores (Vigo), “que le llamaban la Rusia gallega, porque todo el mundo era de izquierdas”. Llegó a Sant Joan Despí por casualidad en 1970 para ejercer la medicina y en 1983 fue elegido alcalde por el PSC, cargo que ocupó durante 23 años, hasta la jubilación. Alonso acepta encantado la entrevista y cita al LLOBREGAT en su domicilio particular, después de sortear los obstáculos que puso algún dirigente comarcal socialista para que no se nos facilitara su teléfono particular.

ALONSO EN EL BALCÓN DE SU DOMICILIO | PR

Pere Ríos

¿Por qué eligió Sant Joan Despí para hacer de médico?

Por el azar de una oposición. Estaba en un hospital de Pontevedra, pero no me gustaba aquel ambiente de competitividad y codazos entre profesionales. Había 47 plazas para toda España y éramos cuatro mil. Elegí Sant Joan Despí porque quería un sitito que tuviera cerca la universidad y el mar, no quería ir a la meseta. No tenía ni idea de dónde estaba este pueblo, que en 1970 tenía las calles por asfaltar, cuatro árboles contados, sin alumbrado ni servicios. El último alcalde franquista fue el mayor constructor y se había preocupado de especular, pero no de planificar servicios. Mi mujer vino a los cuatro meses y se quería marchar cuando vio esto, pero como buenos gallegos, te adaptas a las circunstancias.

¿Cuándo empezó su actividad política?

A los 19 años, en el segundo año de carrera en Santiago de Compostela, en 1955. Conocí a un catedrático que se llamaba Carlos Paris Amador, que era director de una residencia de un colegio mayor, pero que pertenecía al comité central del Partido Comunista de España. Aquello era un foco antifranquista y abundaban los rojos, hijos de vencedores de la guerra civil. Después de cenar hacíamos unos seminarios políticos y allí fui a mi primera manifestación en 1956 contra Franco. Me acuerdo que dijimos que íbamos a manifestarnos contra Gibraltar y a mitad de camino se convirtió en contra Franco. Yo simpatizaba con las ideas socialistas, lo de socialdemócrata me sonaba muy moderado.

Usted ya era socialista antes de que naciera el PSC.

Sí. Yo era socialista radical y por eso me junté aquí con el Partit Popular de Catalunya, el PPC, que las malas lenguas le llamaban el Partit Particular de Colomines. El jefe era Joan Colomines, un médico analista. Éramos marxistas acérrimos, y autogestionarios. Ese era uno de los partidos que luego se fusionaron en 1976 en el PSC Congrés, del que fui fundador, con Joan Reventós y Raimon Obiols. Éramos unos catalanistas radicales, pero no independentistas. Y el PSC Congrés, fue uno de los tres partidos del congreso de unificación en 1978 del actual PSC.

> “Durante 14 años **no cobré** un duro de **alcalde** y después un sueldo de concejal raso”

En ese congreso se quedó en minoría.

Sí. Yo fui un año a mi casa porque cuando se hizo la unificación voté contra el pacto de abril porque quería un partido soberano ajeno por completo al PSOE. Por eso no fui candidato en las primeras elecciones municipales de 1979, pero en 1983 tenía la obligación moral de participar y no me pude negar cuando me lo pidieron, porque había sido el fundador de la agrupación local. La primera legislatura gobernaron juntos el PSUC y el PSC y el jefe del partido entonces en Sant Joan Despí era José Montilla, que era también primer teniente de alcalde. Recuerdo que pasamos de 12 concejales a 6 a favor del PSUC en las elecciones de 1979 a nueve concejales para nosotros y ocho para ellos en 1983. El PSUC ya había sufrido la crisis y yo pacté con toda facilidad con los prosoviéticos del PCC y con aquel voto igualamos el pacto del PSUC con Convergència, que tenía dos concejales. El concejal de Alianza Popular se abstuvo, que era lo que pertocaba, y salí elegido alcalde. A partir de 1987 gané cinco elecciones por mayoría absoluta, pero siempre pacté con Iniciativa y posteriormente con CDC.

Antes decía que en 1970 había solo cuatro árboles en Sant Joan Despí, pero cuando entró en la alcaldía en 1983 el panorama no era muy distinto.

Carles Ribas había pensado en un Sant Joan Despí futuro y quedaba mucho por hacer. Yo me crié en Galicia entre la playa y el bosque y me horrorizó llegar aquí y ver que no había árboles. Empecé a plantar árboles y a hacer jardines, y plazas, y aceras… Todo lo que había que hacer. Y la urbanización del polígono industrial. Y el alcantarillado nuevo, porque bajaban las aguas de Sant Just Desvern y Esplugues, y en lugar de aumentar aquí el diámetro de las conducciones, disminuía. Pusimos unas cloacas en la que cabía un camión adentro. No ha vuelto a haber inundaciones.

Si tuviera que destacar una cosa de toda su gestión, ¿con qué se queda?

Con las bibliotecas. Poder inaugurar la primera biblioteca, el centro Miquel

Pasa a la página siguiente

Viene de la página anterior

Martí Pol, en un barrio obrero como Les Planes, fue lo que me hizo más feliz. Para mí la cultura es el mayor medio de promoción social, y qué mayor justicia e igualdad que poner la cultura al servicio de la clase obrera.

Una vocación

Nunca dejó de pasar consulta siendo alcalde. ¿Por qué?

Fue la única condición que le puse a la dirección del PSC para encabezar la lista. Pensaba que lo podía hacer porque me daba independencia personal. Yo no quería vivir de la política.

¿No cobraba ningún sueldo?

Durante 14 años no cobré ni un duro de alcalde. Hay un documento que firmé en 1983 en el que yo me auto incompatibilicé. A los 14 años, mi hijo empezó a estudiar en la universidad de Vic, el dinero me daba justo y planteé que o le dedicaba más horas al Ayuntamiento o a la consulta privada, que alternaba con la pública. Lo hablamos con la dirección del PSC y pasé a cobrar un sueldo de concejal raso hasta que me fui.

¿Cómo fueron sus relaciones con la dirección del PSC?

Buenas. Joan Reventós era un hombre muy entrañable y tuve muy buena relación, lo mismo que con Raimon Obiols, que era un cerebrino mandri [un medicamento que se comercializó en España y que se le atribuían múltiples propiedades curativas], un político nato.

Con José Montilla no parece que tuviera tan buena relación. Cuando fue elegido presidente de la Generalitat, usted escribió un artículo en el que le recriminó haber aceptado el cargo.

No, también tuve una buena relación. En aquella época yo tenía unas posturas políticas de las que he evolucionado, pero me sigo cabreando por las mismas cosas. Supongo que lo que critiqué fueron unas medidas contemporizadoras. Yo era más radical entonces y como tenía libertad para decir lo que pensaba, pues supongo que lo hice. Siempre he presumido de decir lo que pensaba y de no prometer nada que no pudiese cumplir. Nunca pretendí engañar a la gente como alcalde.

Dos emblemas

Sant Joan Despí ha quedado en el imaginario de la sociedad catalana por dos instalaciones: la ciudad deportiva del Barça y TV3.

José Luis Núñez sería lo que fuere en su vida privada, pero con nosotros siempre se portó como un caballero y cumplió lo pactado. Reixach, que fue inteligente como jugador y lo sigue siendo como persona, dijo el otro día que Núñez siempre preservó la independencia del Barça. En aquel Barça cabían todos. Él era del PP, pero allí cabían socialistas, comunistas y convergentes, que eran los que querían dominar el club. Por eso no querían que Núñez inaugurase la ciudad deportiva, no querían darle ese as. La Generalitat nos retrasó el proyecto tres o cuatro años y solo nos echó una mano Pere Macías, otro caballero, que había sido consejero de Obras Públicas. Núñez decía que el Barça no tenía que pagar el IBI, porque decía que era una cosa benéfica, pero yo le dije que aquí pagaba todo Dios y tuvimos que poner un contencioso y lo ganamos en el Tribunal Supremo. La televisión se hizo y se acabó. Fue un proyecto que generó unos ingresos y un prestigio para Sant Joan Despí y que sirvió para urbanizar la zona.

ALONSO JUNTO AL EXPRESIDENTE DEL FC BARCELONA, EL RECIENTEMENTE FALLECIDO JOSEP LLUÍS NÚÑEZ | CEDIDA

Polémicas

¿Qué actuación generó más polémica durante su mandato?

Posiblemente el tranvía. La gente decía que iba a provocar varios muertos diarios y que era un armatoste ruidoso, porque se habían quedado con la imagen de los tranvías antiguos. Costó trabajo que la gente lo entendiera, porque no habían viajado en tranvía. Yo me había pateado Europa occidental y había visto todos los tranvías, desde los antiguos de Amsterdam hasta los modernos de Lyon. Los que impulsamos ese proyecto fuimos Luis Segura, alcalde de Sant Just Desvern; Antoni Pérez Garzón, de Esplugues, y yo, con el apoyo de Mercè Sala, que era teniente de alcalde del Ayuntamiento de Barcelona. El resto no se querían involucrar en esa guerra, aunque al final se sumaron al proyecto Montilla y otros alcaldes. Lo que hicimos fue montar varios autobuses y llevar a las entidades y asociaciones de vecinos a que viesen los tranvías de Montpelier. Dejaron de plantar cara y vieron que era un buen proyecto y recuerdo que uno que era del PSUC y que siempre encabezaba las manifestaciones de protesta es hoy en día conductor del tranvía. Yo cuando lo veo pongo cara de póker y lo saludo educadamente.

Poveda y el relevo

Estuvo 23 años en la alcaldía hasta que cumplió los 70. ¿Hubiera querido irse antes?

Sí, pero los que querían heredar el puesto no me convencían. Y el que me convencía, que era Antonio Poveda, no lo aceptaba. Nunca he sabido muy bien porqué. Creo que es porque prefería que yo diese la cara y él se dedicaba a mandar en la sombra. Aunque yo hiciese alguna cosa que no le gustara, como tener ideas confederales, siempre me fue absolutamente leal. Igual que yo lo he sido con él.

Balance de mandato

¿Qué cambiría de su época de alcalde?

Sobre los equipamientos y las zonas verdes no me arrepiento de nada. Siempre quise hacer una política de izquierdas. Aquí hay tres polideportivos de calidad, lo que pasa en pocas ciudades. Dar un salario social a las clases populares siempre fue nuestra política. Quizás me arrepiento de no haber podido hacer más, pero todo lo que hicimos, lo hicimos sin deudas.

¿Qué opinión le merece la situación política actual?

En la consulta me he encontrado alguna vez con alguna abuela que me mal hablaba en castellano y yo le mal hablaba en catalán y le decía: "Ve. Usted y yo jamás nos pelearemos, porque tenemos interés en entendernos. Nadie me ha faltado al respeto, pero aquella psicología social se ha perdido. La sociedad está dividida. Yo vengo de una familia que tuvo muertos en la guerra civil, de derechas y de izquierdas. Aquello me quedó cuando me lo contó mi madre y le tengo cierto temor a que esas cosas se puedan repetir.

> "El concejal de **Alianza Popular** se **abstuvo** en 1983 y eso permitió que saliese elegido alcalde

Lector voraz

¿Qué hace ahora?

Leo como un descosido. De todo, principalmente ensayos e historia, pero también alguna novela. Vivo aquí hasta que llega Sant Joan, cuando empieza a hacer el calor insufrible y me marcho a Pontevedra hasta primeros de octubre. Cuando empieza a llover allí me vengo para aquí.

¿Sigue militando en el PSC?

Sí. Aún voy algunas asambleas de aquí, no a todas, como la del otro día, porque quería preguntarle al alcalde qué era eso del traslado de la empresa Gallina Blanca. Pero no participo en nada. A veces llamo a Belén García, que es la primera teniente de alcalde y que conozco desde niña, porque era su médico. Si tengo alguna pregunta se la hago y siempre me las aclara.

¿Qué relación tiene con el actual alcalde, Antonio Poveda?

Buena, nos conocemos hace muchísimos años. Cuando yo era alcalde lo recibía, porque venía de Bandera Roja y del PSUC. Muy de vez en cuando le llamo y nos vemos un ratito, porque sé que tiene mucho trabajo, pero no me entrometo ni interfiero en nada. Si tengo algo que decirle alguna cosa, se la digo.

JOSEP PÉREZ MOYA, regidor d'Iniciativa per Catalunya al Prat del 1983 al 2006

"No hi ha res més apassionant que la política local, perquè la implicació del regidor és molt forta"

"Des del moment que els 33 quilòmetres quadrats del territori estan condicionats per infraestructures d'interès general, o negocies amb els que gestionen l'interès general o t'acabaran trepitjant"

"El lideratge de Lluís Tejedor va ser clau per aconseguir el consens institucional en el Pla Delta, que va suposar l'ampliació del port i el desviament de la llera del riu Llobregat"

Josep Pérez Moya va néixer al Prat el 1953, l'any que dóna títol a la cançó d'Ana Belén, *Yo también nací en el 53*. "És una cançó que ens la vam fer nostra aquella generació de la transició, perquè ens n'identificàvem força", diu. Començà a militar al PSUC a 18 anys, coincidint amb l'inici dels estudis de Medicina, i va acabar de responsable del partit al Baix Llobregat, després de la crisi del V congrés i molt abans, de les Joventuts Comunistes. Mai no va acabar la carrera.

A les eleccions municipals del 1983, les segones de la democràcia, formà part de la candidatura d'Iniciativa per Catalunya i sortí elegit regidor. Des d'aquell any fins al 2006 va portar les carteres de cultura, seguretat, serveis social i mobilitat, fins que va deixar la política local per ser director general de Trànsit amb el segon tripartit, amb Joan Saura com a conseller d'Interior. Amb el retorn de CiU a la Generalitat volia crear una consultoria, però va desistir per la prohibició legal que afecta durant dos anys les persones que han ocupat càrrecs públics a l'administració autonòmica. Fou cap de gabinet de Joan Herrera, coordinador d'Iniciativa per Catalunya Verds, i acabà de diputat al Congrés uns mesos, fins al gener de 2016, després de la renúncia de Laia Ortiz per incorporar-se a la llista de Barcelona en Comú. Amb 63 anys va fer els números amb la Seguretat Social i decidí jubilar-se.

MOYA VA SER REGIDOR AL PRAT FINS EL 2006 | PR

Pere Ríos

Gairebé tots els entrevistats en aquesta secció diuen que la política i la gestió local és el que més els ha satisfet.

Sóc del mateix parer. No hi ha res més apassionant que la política local, sobretot als ajuntaments mitjans o petits, perquè la implicació del regidor és molt forta. Treballes amb les emocions, les relacions i els sentiments de la gent, planifiques per quatre anys i has de respondre amb allò que t'has compromès i estàs en contacte directe amb els ciutadans. Veus que les decisions que prens tenen sentit, vas veient la transformació de la ciutat i això genera molts estímuls. És el més apassionant que hi ha. I jo vaig tenir la sort de viure l'època en què els ajuntaments van contribuir més a la modernització de les nostres ciutats i de les nostres vides.

A l'inici de la democràcia estava tot per fer a les ciutats perquè els efectes de l'urbanisme de la dictadura franquista havien estat devastadors.

Sí. Molts municipis tenien la majoria dels carrers per asfaltar i arrossegaven problemes endèmics, com un clavegueram insuficient. Parlo del Prat en concret i segurament les noves generacions no sabran de què estic parlant, però el cert és que mig poble quedava amb un pam i mig d'aigua quan queien quatre gotes. Vam haver d'obrir tots els carrers i adequar els calaixos per poder desaiguar i arribar al mar i posteriorment a la depuradora. Això vol dir enterrar molts milions que no es veuen, però que es gaudeixen. En segona fase els ajuntaments han anat cohesionant la ciutat, superant desequilibris i invertint en la convivència, la formació, l'educació i amb un valor afegit que és la qualitat dels ciutadans. Això és impagable i vius el dia a dia dels conflictes. Pateixes molt perquè hi inverteixes moltes hores, però és un treball apassionant.

Desafiaments

Al marge dels problemes comuns a tots els municipis de la comarca, el Prat tenia unes amenaces molt particulars i segurament ha estat el poble de Catalunya que més agressions ha patit per terra, mar i aire sobre el seu territori. Ningú no dubta que ha sobreviscut a aquells problemes. Com ho explica?

Per diverses raons. Una, perquè des del govern teníem bastant clar què és el que volíem fer, amb els dubtes lògics de tot projecte. D'una banda, volíem cohesionar el municipi, perquè no podia ser que tinguéssim barris segregats, com Sant Cosme, i pensàvem que compactar urbanísticament el Prat era una garantia de convivència. De l'altra banda, volíem dotar la ciutat de serveis de qualitat, però després hi havia un altre vessant, que era el territori, que és el bé més preuat del municipi i que estava amenaçat pel creixent del port, de l'aeroport i les infraestructures viàries.

I la Vila Olímpica per als Jocs del 1992 que no es va arribar a fer.

Sí, la Vila Olímpica que anava a la pineda del Prat. Les males llengües deien que a la societat propietària de part de la pineda hi havia alguns alts dirigents del Comitè Olímpic Internacional.

Joan Antoni Samaranch, president del COI.

Sí, sí, això és el que es deia. Per a nosaltres era essencial protegir el territori. Per garantir la qualitat del propi territori i també per una qüestió emocional. Molts de nosaltres havíem nascut

Pasa a la página siguiente

Viene de la página anterior

al Prat i havíem gaudit de la pineda amb les nostres famílies i els nostres amics. Estàvem envoltats de terres de conreu d'una riquesa extraordinària.

La platja d'aquells anys era insalubre i un perill.

Sí, i nosaltres vam ser els primers a prohibir que la gent s'hi banyés, però a part d'això vam batallar perquè es construís la depuradora, perquè així podríem recuperar la platja i que el riu deixés de ser una claveguera. Formava part d'un model de gestió del territori que pogués ser equilibrat, amb uns objectius que no depenien de nosaltres i que eren el futur del port i de l'aeroport. I aquí, el lideratge d'en Lluís Tejedor com a alcalde ha estat clau per donar valor al projecte que teníem com a PSUC, com a Iniciativa per Catalunya Verds i com a equip de govern d'amics que érem. El paper d'en Tejedor va ser clau per aconseguir el consens institucional en el Pla Delta que va suposar l'ampliació del port i el desviament de la llera del riu Llobregat. Sense el Pla Delta seria difícil entendre el Prat d'avui.

I sense la complicitat de totes les institucions no hauria estat possible la transformació urbanística del municipi.

Sense cap dubte. Des del moment que els 33 quilòmetres quadrats del territori del Prat estan condicionats per infraestructures d'interès general, o negocies amb els que gestionen l'interès general o t'acabaran trepitjant. La negociació del Pla Delta va permetre que la solidaritat del Prat amb Catalunya i amb l'interès general tingués resposta de les administracions de l'Estat i la Generalitat per tal de fer inversions i que el Prat d'avui sigui un municipi molt equilibrat. I, a més, li ha permès dotar-se de recursos econòmics per front a les desigualtats socials que ha generat la crisi en els darrers anys.

UNA IMATGE DELS REGIDORS DEL PRAT DEL 1987 | CEDIDA

Segurament l'Ajuntament del Prat es va anticipar molt al seu temps i, per exemple, va començar a exigir a Aena fa més de 30 anys el pagament de l'Impost de Béns Immobles en una època en que semblava inversemblant fer-ho...

Sí. Quan nosaltres parlàvem dels espais naturals, de la pineda, de les platges, ens dèiem que estàvem grillats, els hi sonava tot a xino. El delta del Llobregat és avui una enorme escola de natura pel milió d'estudiants que hi ha a l'àrea metropolitana de Barcelona. Només cal passejar-se pel Prat qualsevol dia i veure la quantitat d'autocars i escoles que visiten els espais naturals. S'ha aconseguit un equilibri entre l'interès general i el del territori i els ciutadans del Prat.

Una figura

Sense l'alcalde Tejedor no hauria estat possible?

Tejedor ha estat un alcalde rigorós, poc populista. Al marge de la voluntat política sempre ha posat sobre la taula els arguments tècnics sobre el perquè ha de créixer el port i l'aeroport, sobre si s'havia de desviar el riu o si es podien recuperar les platges. I quan en Tejedor s'ha enfrontat al Govern de l'Estat, era indiferent si era del PP o del PSOE. Ell reclamava, i va aconseguir un compromís de l'Estat i que respongués per aquest. Aquesta tossudesa és el que ha permès arribar a l'acord.

> "La **regeneració política** va en funció dels **projectes** que poses a disposició dels **ciutadans**, no de les persones que ocupen el càrrec"

Vostè va ser durant molts anys el primer tinent d'alcalde i semblava cridat a ser el successor d'en Tejedor però el cert és que ell fa més de 36 anys que és alcalde. No creu que hauria d'haver facilitat la renovació i la regeneració política i deixar pas a una altra persona?

La regeneració política va en funció dels projectes que poses a disposició dels ciutadans, no de les persones que ocupen el càrrec. Després poses a qui creguis més convenient per liderar aquest projecte. Jo mai no he tingut cap dubte que havia de ser en Tejedor, però qui ho ha de dir són els ciutadans, que cada quatre anys li han donat majories molt importants. Tejedor ha estat sempre un alcalde molt respectat i no veig quina necessitat teníem de plantejar-nos, per qüestions internes d'una organització política, trencar el que volen els ciutadans: que el seu alcalde seguís.

Contradiccions?

Sí, però el seu partit polític reclama una limitació de mandats que no aplica.

Sempre hi ha excepcions que confirmen la regla. S'ha de parlar de limitació de mandats quan es veu que hi ha apoltronaments, quan una persona vol continuar al càrrec però no aporta renovació a les propostes polítiques. Amb en Tejedor no ha estat així. Iniciativa per Catalunya sempre ha estat una organització molt reconeguda al Prat, amb una gestió de la política allunyada del clientelisme. Qualsevol que visqui al Prat veurà que la renovació és constant, com per exemple els nous projectes que s'estan fent ara, vinculant educació i cultura, amb més de cinc mil nois participant en un programa per cohesionar la comunitat.

I què passarà a les eleccions municipals, en que el candidat no serà Tejedor?

Confio que continuarà guanyant la gent que està amb ell actualment i que el nou candidat, Lluís Mijoler, serà alcalde. Hi ha un canvi generacional, ve gent jove amb formes d'entendre la política, el coneixement i la comunicació amb la ciutadania de forma diferent, però que comparteixen els mateixos objectius.

Esperit negociador

Els pactes d'esquerres han estat una constant durant els gairebé 40 anys de democràcia municipal, llevat d'algun municipi de la comarca, com ara el Prat. Per què?

En els últims 12 anys hi ha hagut acords amb el PSC. S'han superat antics episodis de confrontació molt violenta lligada a gent que havia fet maniobres per sortir-se d'un partit per anar a un altre i això ha dificultat la relació.

Està parlant d'alguns dirigents de l'Associació de Veïns de Sant Cosme?

Va ser una de les èpoques de confrontació i distanciament més evident. Crec que els socialistes es van equivocar amb aquella estratègia i la prova és que els resultats no els van respondre.

El salt al segle XXI

Què li falta al Prat ara?

Fer el salt definitiu al segle XXI. I aquí és on confio en les noves generacions que s'han incorporat a la política. Hem de posar tots els coneixements que tenim al nostre abast al servei de la ciutat. El territori està acotat i la clau de volta és que la ciutat creixi culturalment, educativament, en un moment en el qual la societat s'està radicalitzant, tant en valors i els gèrmens de la xenofòbia i el rebuig al diferent, aconseguir que el Prat no quedi intoxicat per aquesta onada que dretanització que recorre el món. Vinculant ciutat, cultura i educació es construeixen ciutadans més solidaris, més empàtics, més comprensius i més tolerants.

CIRIACO HIDALGO, regidor del PSC de Cornellà de 1983 a 1999

“Era tan jovenet i atrevit que em vaig permetre disputar-li la candidatura a Montilla el 1983”

“Avui, més que mai, Seat és un exemple de superació, com ho és el Baix Llobregat”

“A la comarca hi havia una tradició molt caïnita entre sindicats i vam ser pioners en la unitat d’acció”

Ciriaco Hidalgo va néixer a Cáceres el 1960 i amb dos anys arribà al barri de Sant Ildefons de Cornellà, on la família visqué “apilada durant un temps, com la majoria dels immigrants de l’època”, segons explica ell mateix. Anys després es traslladà al barri Riera i més tard a Sant Joan Despí, on segueix vivint. Socialista amb carnet del PSC i la UGT des de ben jove, té una dilatada trajectòria política i sindical a l’Ajuntament de Cornellà, el Baix Llobregat i la Generalitat, per bé que des de 2011 la seva targeta de visita diu que és el director de relacions institucionals de l’empresa Seat i el grup Volkswagen a la península Ibèrica. La seva vida transcorre de dilluns a divendres entre Barcelona, Madrid, Pamplona i Alemanya i no ha estat fàcil concertar una entrevista.

HIDALGO ÉS DIRECTIU DE SEAT DES DEL 2011

Pere Ríos

Parli dels seus orígens a la política.
Mentre estudiava vaig treballar a Tornillería Mata, després al mercat municipal de Sant Ildefons i per influències del meu sogre, militant de tota la vida del PSOE a Andalusia i amb molta consciència política, em vaig incorporar a la UGT amb 19 anys. En aquells anys l’hegemonia sindical al Baix Llobregat era de CCOO, i la UGT va tirar de la gent jove per anar-la formant en la socialdemocràcia. Allà m’interesso per la militància en el PSC i m’incorporo el 1981, just després tornar de la mili.

I el 1983, amb 23 anys, era candidat a les municipals.
Sí. Vaig sortir regidor del PSC a l’Ajuntament de Cornellà a les eleccions del 1983 quan José Montilla encapçalà la llista. Vaig ser tan jovenet i atrevit que fins i tot em vaig permetre de disputar-li la candidatura a l’assemblea local socialista. El secretari d’organització de l’època em va dir que això ho decidiria la comissió de llistes del partit. Al final vaig anar el cinquè o sisè.

Després d’aquelles eleccions es va produir una crisi municipal entre el PSC i el PSUC i la disputa per l’alcaldia entre Montilla i Frederic Prieto, que finalment desembocà en un pacte. Com ho va viure?
El PSC va fer un temps d’oposició a l’alcalde Prieto i va ser una experiència molt dura. Els socialistes havíem guanyat les eleccions però no vam poder tenir l’alcaldia. Solament un acord raonable va poder partir el mandat: dos anys per en Prieto i dos per en Montilla. Quan es va produir el pacte de govern me n’ocupo de l’àrea de Treball, Comerç i una regidoria de districte fins al 1999.

Què fa després?
M’incorporo a la direcció de la UGT de Catalunya de la mà de Josep Maria Álvarez, fruit d’una dinàmica interna dura per substituir l’anterior direcció. Arribo juntament amb Josep Maria Rañé [exconseller de la Generalitat i exsecretari general de la UGT del Biax Llobregat] Ell portava la política institucional i jo la política social. Quan ell marxà de diputat de Parlament el vaig substituir en aquesta funció.

> El que més t’omple d’**orgull** és la proximitat, coses com salvar **llocs de treball** o **renovar** un **mercat municipal**

Etapa al Tripartit

Fins que es formà el primer tripartit i tornà a canviar de feina.
Sí. El 2003 me’n vaig al Govern del president Pasqual Maragall, primer com a director del gabinet del conseller de Treball, Indústria i Energia, Josep Maria Rañé, i després com a secretari general de la conselleria a l’etapa de Jordi Valls. Quan Montilla surt elegit president, marxo al gabinet de presidència, en el que va ser l’oficina econòmica i la interlocució a tots els nivells.

El 2010 hi ha eleccions autonòmiques, desapareix el tripartit, torna CiU a la Generalitat i perd la feina.
Prèviament em proposen anar a les llistes electorals del PSC aquell any i em quedo just a les portes de ser escollit. Després d’allò no vull reenganxar-me en un càrrec públic, en un ajuntament o en una entitat. Prenc la decisió que s’ha tancat una etapa i que fins aquí ha arribat la meva contribució a la vida pública, més partidista i institucional. Penso que puc desenvolupar els meus coneixements en l’àmbit privat i començo a cercar feina. Faig una petita transició al Consorci de la Zona Franca, que és un organisme parapúblic, portant l’agència de la captació d’inversions pels terrenys que al seu dia va deixar la Seat i en paral·lel contacten amb mi algunes empreses. Una és Seat, que em planteja portar les relacions institucionals però em demana anar a viure a Madrid. Això implicava desplaçar la família i no ens posem d’acord. Deixem passar un any i després, el president de Seat, James Muir, em proposa una fórmula perquè pugui anar sovint a Madrid sense viure-hi. Des del 2011 ocupo la direcció de relacions institucionals de Seat i el grup Seat Volkswagen a la península Ibèrica.

La proximitat

Què és el que més li ha satisfet de tota aquesta dilata trajectòria en diversos àmbits?
L’element central de tot és quan tractes la proximitat. Sigui el problema d’un ciutadà, d’un treballador o problemes de caràcter social. T’omple d’orgull poder aconseguir un acord en un conflicte laboral per salvar llocs de treball o la viabilitat d’una empresa o renovar un mercat municipal perquè no s’enfonsi, o fer un pla d’ocupació de la gent que és expulsada del mercat laboral per l’edat. Com més concre-

Pasa a la página siguiente

Viene de la página anterior

ta i propera és la capacitat que tens d'aportar solucions a les persones, els territoris o les empreses més t'omple. La resta és lluïment o dir que has portat uns galons. Quan miro tot el que guardo a casa m'omple de satisfacció veure com va acabar el conflicte de la Elsa [empresa de Cornellà símbol de la lluita sindical al final del franquisme] o algunes actuacions per reivindicar la Zona de Urgente Reindustrialización, que van ser el punt d'inflexió de la unitat sindical, sumant els municipis i que servís per a la reindustrialització del Baix Llobregat, perquè ho perdien tot fruit de l'autarquia. Això ho he viscut en primera persona i em sento molt orgullós, com haver estat quasi 20 anys conseller delegat d'un centre de discapacitat psíquica de Cornellà, que és una aposta de ciutat perquè unes persones tinguin una formació, una oportunitat, un lloc de treball i un acompanyament social. Quan surten els moments de '*abuelo cebolleta*' amb els teus coneguts o la teva família, aquests són els moments que poses sobre la taula. Això m'omple més de satisfacció que haver estat regidor, secretari del sindicat o responsable a la Generalitat, tot allò era conjuntural.

Unitat d'acció

El Baix Llobregat va ser capdavanter en aquesta unitat d'acció sindical entre Comissions Obreres i la UGT de la qual parlava.

Exacte, no només a Catalunya sinó també a Espanya.

Des de fa anys sembla normal que els dos sindicats vagin junts, però va costar que fos així.

Al Baix Llobregat hi havia una tradició molt caïnita de la qual venia cada sindicat.

HIDALGO AL COSTAT DE JOSÉ MONTILLA, EXALCALDE DE CORNELLÀ, EXPRESIDENT DE LA GENERALITAT I EXMINISTRE

En moments complicats de transformació sindical dels anys 80 era incomprensible per a molts treballadors. A la comarca va existir l'habilitat d'algunes persones, com el Josep Maria Rañé, de la UGT, o el Carles Navales, de CCOO, de posar les seves organitzacions i els seus equips per sobre de les conjuntures o les direccions nacionals, tant a Catalunya com a Espanya.

Amb uns altres dirigents tot hauria estat diferent?

Sense cap dubte. Les persones portem la motxilla de les conviccions, però també la motxilla de com interpretar-les, traslladar-les i transaccionar-les. Si pesen més les conviccions que les formes, malament, però quan estan equilibrades són un actiu per a l'entesa no només entre sindicats, sinó també amb la patronal. Cal recordar que a la comarca teníem una patronal com Sefes, d'unes procedències complexes. Signar acords amb ells quan això no passava a Catalunya va ser el reflex d'una cultura de diàleg i proposta que forma part dels dirigents sindicals del Baix Llobregat.

Encara milita al PSC o la UGT?

> "No he tingut **cap contradicció** ideològica. Des del primer moment m'he posat el **barret de directiu**"

No, crec que la contribució que he de fer a la meva feina és tenir la màxima professional possible. Militar vol dir implicar-te. I si t'impliques, et signifiques, i si et signifiques, la teva visió queda reduïda al partidisme. Això no vol dir perdre els orígens ni la identitat, s'ha d'estar orgullós d'on vens i el què has fet. Però has de ser un professional i no pots anar lligat de peus i mans per una militància partidista. Això no resta la meva relació quotidiana amb els companys del PSC i de la UGT a Catalunya i Espanya.

En algun moment ha tingut contradiccions ideològiques o personals des que ocupa aquest càrrec d'alta direcció a la Seat?

No, en absolut. Des del primer moment m'he posat el barret de directiu d'una gran empresa i d'un gran grup. I per tant, la meva primera obligació és entendre'm amb tothom i especialment amb les persones que ostenten la representació d'un país o d'una ciutat. No pots anar amb sectarisme per acordar una política concreta.

Seat i Catalunya

Està garantida la continuïtat de l'empresa Seat a Martorell?

Avui, més que mai, Seat és un exemple de superació, com ho és el Baix Llobregat. De venir de moments molt complicats hem passat a una transformació importantíssima amb la incorporació de Volkswagen, sempre amb l'acord dels sindicats. Avui Seat és un èxit en vendes i un model d'empresa. Ara ja estem pensant a ser gestors de la mobilitat, no només en fabricar cotxes. Això és impensable sense l'esforç de molta gent. El futur és súper brillant, tenim excellents perspectives de creació de llocs de treball, de transformació del que és una empresa clàssica industrial a una empresa que gestionarà serveis. Em sento orgullós d'un projecte liderat per una persona que és un visionari, com Luca de Meo, de només 50 anys, amb una gran experiència, que connecta amb la realitat, que identifica la marca amb Barcelona. En moments molt complicats de la vida política i social de Catalunya ha defensat el sentit de pertinença. Tot això sent líders en vendes i estant presents a 80 països. Estem a punt de saturar la fàbrica en producció i totes les perspectives són molt bones, però no et pots recrear en això.

Fa un any es va parlar molt de la continuïtat de Seat després de la declaració d'independència de Catalunya. En algun moment va perillar la continuïtat de la fàbrica de Martorell?

En absolut. Sempre hi ha hagut la confiança de la direcció que la millor contribució que podíem fer nosaltres és que no ens afectés la situació política a la producció, que l'ecosistema d'entorn productiu que tenim ara és el millor i no el trobarem enlloc més. El que no podem fer és contribuir a fracturar més la societat catalana. Hem de ser un pont per cercar solucions. L'activitat econòmica, els llocs de treball i l'activitat que genera la Seat mai ha estat en qüestió. Que ningú s'equivoqui sobre l'espanyolitat de Seat per la seva implicació a Catalunya i cal recordar les sigles: Sociedad Española de Automóviles de Turismo (SEAT).

Després d'aquesta dilatada trajectòria, es veu canviant de feina o voldria acabar la seva carrera professional com a directiu de Seat?

A la vida he après a no dir mai d'aquesta aigua no en beuré. La millor contribució que puc fer és aportar el màxim que pugui a la meva empresa, gaudir de la família i dels amics i desitjaria acabar la meva vida laboral a Seat. Tinc una perspectiva i una edat en què difícilment em puc permetre més canvis.

ROBERT GONZÁLEZ, regidor d'Esports de l'Hospitalet del 1979 al 1983

"Candel va ser el candidat del PSUC el 1979 perquè Joan Saura era molt jove"

"Pujana era molt innocent. No sé si s'adonava dels perills que tenia per tota la gent que l'envoltava"

"Vaig haver de canviar de pensament perquè creia que la gent que es dedicava a l'esport i manava s'aprofitava del càrrec"

Robert González va néixer a Barcelona el 1937 i el 1965 es traslladà al barri de Collblanc de l'Hospitalet de Llobregat, la ciutat d'on no s'ha mogut des de llavors, per bé que ara és veí de la Torrassa. Format en els *boy scouts*, explica que es va treure el carnet del PSUC el 1976, després que ho fes la seva dona. Encara el conserva i segueix pagant la quota d'un partit posat a l'hivernacle fa molts anys com a conseqüència de les lluites internes. Amb les sigles del PSUC va ser elegit regidor el 1979, a les primeres eleccions municipals de la democràcia, i ocupà la regidoria d'esports durant tot el primer mandat. Després va venir la divisió interna i la desfeta electoral del que havia estat l'històric partit dels comunistes catalans i començaren les mutacions en forma de sigles i confluències diverses i les sopes de lletres electorals. El PSUC va passar d'onze a tres regidors a l'Hospitalet a les municipals de 1983 i en Robert González acabà tornant al consistori, per bé que a l'oposició, pel corriment de la llista. Anys després tornà a les institucions com a assessor d'esports de Frederic Prieto a la Diputació de Barcelona i el 2002 plegà definitivament.

Pere Ríos

GONZÁLEZ ÉS ACTUALMENT VEÍ DE LA TORRASSA | PR

"**Felipe González aportava** moltes coses als socialistes, en canvi **el PCE** a nosaltres, el PSUC, **no**"

Hi ha qui diu que estava convençut que el PSUC guanyaria les primeres eleccions municipals a l'Hospitalet perquè presentava l'escriptor Paco Candel com a cap de llista.

No, tot i que és molt personal pensar això. Posar Candel de candidat va ser un consell del Guti [en referència a Antoni Gutiérrez Díaz, en aquella època secretaria general del PSUC] perquè no teníem un candidat que tingués projecció a la ciutat. No el tenia cap partit, perquè a l'Hospitalet no hi ha hagut mai gent amb gran projecció que s'hagués dedicat a la política. Jo pensava que el 1979 trauríem un bon resultat, però al final va ser una sorpresa per molta gent del PSUC i sobretot pels socialistes, que no pensaven que ells tindrien 12 regidors i nosaltres, 11.

El PSUC no tenia un altre candidat?

Teníem el Saura, però era molt jove, devia tenir 28 anys i quan ens van oferir el Candel pensàvem que era una bona opció perquè tenia molt bon cartell. Havia collaborat molt amb associacions de veïns i tenia carisma.

Va ser un error aquella elecció?

Per a mi, no. El que va ser un error va ser no saber tractar-lo. El Candel no era un home polític, anava a la política per amistat amb el Guti, no havia fet política. Si el poses de número u el que s'ha de fer és ajudar-lo, no envejar-lo. I molts sectors de la ciutat i del PSUC no van saber comportar-se com devien. No el van fer suport. Jo l'apreciava molt i per això sempre m'he negat a anar els homenatges que se li han fet, ara que ja no molesta. Ell tenia unes característiques molt especials. Potser ens vam equivocar en donar-li el càrrec de regidor de Cultura i del patronat d'esports en lloc de dedicar-se a altres coses.

El gener del 1981 es va trencar el PSUC al V Congrés, el 28 d'octubre del 1982 es va produir la històrica victòria electoral del PSOE a les eleccions generals i mesos després els socialistes els van escombrar a les segones eleccions municipals del 1983. Aquella campanya del PSUC amb el lema *"Aquí lo que hace falta es un alcalde"* segurament no va ser la millor campanya.

Potser no va ser la millor campanya, però a les taules electorals d'aquell dia la gent preguntava per votar Felipe González, no per votar Juan Ignacio Pujana. Tenies la sensació que sortiria el candidat socialista, posessin qui posessin. Segurament no pensàvem que el PSUC trauríem un resultat tan desastrós. A nosaltres el PCE no ens aportava massa coses i, en canvi, el Felipe González va aportar moltíssim als socialistes catalans.

Com recorda els primers anys de la democràcia, quan tot estava per fer a l'Hospitalet?

Molt interessants, t'omplia molt i et permetia no només discutir de política, sinó també fer alguna cosa efectiva. Crec que vam ajudar força perquè moltes coses s'enfoquessin d'una altra manera. Em va sorprendre constatar que nosaltres érem uns rivals molestos per als socialistes, no érem uns socis que els hi agradéssim. La diferència era la manera de fer les coses. Nosaltres estàvem per la feina i per la ciutat, no pensàvem tant en la projecció personal. Corria molt la sensació d'allò que

Pasa a la página siguiente

Viene de la página anterior

es deia que els socialistes repartien carnets a canvi de feina. Clar, que nosaltres tampoc podem ser molt exigents, perquè el PSUC era un grup heterogeni on hi havia de tot I persones que no van saber estar a l'altura del seu càrrec. Hi havia gent que estava en política i no havia tingut cap responsabilitat laboral. Si busquessis les titulacions d'aquell temps dels més grans dels grups municipals, no en trobaries cap.

Quin record li ha quedat de l'alcalde de l'època, Juan Ignacio Pujana?

El recordo molt innocent. Jo pensava que un alcalde de l'Hospitalet no podia ser feliç, perquè amb la feina que tenia i els problemes de la ciutat havia d'estar angoixat. Pujana tenia unes capacitats enormes d'abstreure's. Els escaladors se'n riuen dels senderistes perquè anem de pla i diuen que ells fan girar la muntanya per caminar. Però tenen un gran perill i no sé si en Pujana s'adonava dels perills que tenia, per tota la gent que l'envoltava i les lluites internes al PSC. Va sortir el Pujana d'alcalde com podia haver sortir el Garcilaso Aguado o un altre que haguessin posat.

I quin record li ha quedat del seu mandat com a regidor d'Esports durant quatre anys?

Recordo que vaig haver de canviar de pensament. Creia que la gent que es dedicava a l'esport, sobretot al futbol que era el que manava, era una gent que s'aprofitava dels seus càrrecs. Quan els vaig conèixer vaig veure que fins i tot posaven diners de la seva butxaca i a nivells molt humils també. Els agradava poder tirar endavant un club i la part econòmica comptava molt poc. Quan demanaven coses

GONZÁLEZ FA UN BALANÇ POSITIU DE LA TASCA MUNICIPAL EN MATÈRIA D'ESPORTS DURANT LA PRIMERA LEGISLATURA DE LA DEMOCRÀCIA | CEDIDA

ho feien per l'equip, no per ells, com botes, samarretes o pilotes. Després vaig veure que hi havia una certa pobresa esportiva, amb molta dedicació al futbol, tret del barri Centre, que es dedicava al bàsquet i potser també una mica a la Torrassa, però no hi havia perspectives per fer una alternativa poliesportiva. No ho vam fer malament del tot, perquè ja han passat molts anys i encara em saluda gent que no sé qui són. Recordo els primers anys amb molta il·lusió i moltes ganes de fer coses que van quedar per la ciutat, com posar les bases del poliesportiu de Collblanc o el de l'Hospitalet nord.

El 1983 va anar de número 5 de la candidatura del PSUC i va acabar de regidor. Per què?

Vam treure tres regidors: el Joan Saura, el Paco Candel i el Jaume Botey. Es va decidir que en Candel i en Botey no eren persones per fer oposició, van dimitir i vam entrar la Mercè Olivares i jo. Els socialistes se sentien molt còmodes amb la majoria absoluta. El Joan Saura va anar a la Corporació Metropolitana de Barcelona, la Mercè Olivares era regidora de barri i va obrir una botiga i vam quedar la secretària i jo. Per allà passava tothom a qui l'ajuntament no li feia cas, des d'una mare amb un fill drogoaddicte fins a les situacions personals més diverses. Només veia la part fosca de la ciutat i vaig descobrir moltes coses.

> "Els **Comuns** van **espantats** per la vida, perquè **no tenen organització** i saben que això és imprescindible

Com ara quines?

Per exemple, que si una persona desapareix, la vídua no és vídua, perquè se suposa que el desaparegut encara es viu. En aquella època havia d'esperar vuit anys perquè se li reconegués el dret a cobrar una pensió de viudetat, no sé si ara ha canviat això. A casa meva em van dir: "Mai més no siguis regidor, perquè ja està bé".

Com va viure aquella crisi del PSUC de l'inici de la democràcia que va trencar tantes amistats?

Va ser tot molt estúpid i molt dur. La gent que havia treballat conjuntament en la clandestinitat es va convertir en enemic de segons qui. Sembla que no sabíem adequar-nos als temps de la democràcia.

> "**No** ho vam fer **malament** del tot, perquè han passat molts anys i **encara em saluda gent** que no sé qui són"

Què va fer després de deixar l'Ajuntament el 1987?

Vaig voler tornar a la feina, perquè tenia un bon càrrec en una editorial, però no em van voler, malgrat que la llei els obligava. Al final vaig anar a parar en un cineclub i després a una empresa d'uns amics que ara és una multinacional i seria milionari si hagués continuat. Estava molt ben pagat però no era feliç i a casa ho sabien. Cap al 1990 em van oferir anar d'assessor amb el Frederic Prieto [exalcalde del PSUC de Cornellà] a l'àrea d'esports de la Diputació de Barcelona. Ho vaig parlar amb la família i em van dir que fes el que volgués, però que no em volien tenir a casa enfadat. Vaig marxar per dos anys i vaig acabar estant-ne 12. Quan el Prieto va dir que no volia continuar em vaig jubilar.

Com veu la nova política?

No la veig. El sorgiment de Podemos no ha donat el resultat que s'esperava. El preu que s'ha pagat amb la desaparició del PSUC i Iniciativa no ha compensat. Sembla que és una repetició de l'esquerra de sempre, que ens hem de fotre hòsties. Un dels problemes que tenia el PSUC amb el PCE era que el PSUC estava als òrgans de direcció del PCE, però no a l'inrevés. Ara tenim un partit com Podemos d'obediència espanyola a Catalunya. I tens els Comuns que van espantats per la vida, perquè no tenen organització i saben que això és imprescindible. No he entès que desaparegués Iniciativa tenint el prestigi que tenia a la ciutat de Barcelona i a l'Ajuntament per formar part d'un equip. Han vetat a gent molt bona, com el Ricard Gomà.

Què fa ara?

[Somriures]. Viure, estar amb la família i amb els amics. Em preocupa molt la situació actual de la política catalana. Crec que les banderes només s'han de posar els dies de festa. No entenc aquesta guerra de banderes que estem vivint, perquè en els fons amaguen una altra guerra, i és que hi ha partits com el PP i Ciutadans que destil·len odi. A mi m'ofenen quan parlen de la llengua. A casa meva, emigrants valencians, la meva mare no sabia parlar castellà. Va perdre un fill que estava en un camp de concentració i per buscar-lo havia d'anar a parlar amb aquesta gent, que la insultava i se'n portava alguna bufetada. Com podem renegar d'una llengua que és part de nosaltres mateixos i que l'hem mamada? La política que s'ha fet amb l'escola catalana crec que ha estat molt bona. Tinc amics que porten 40 o 50 anys aquí que no parlen català però amb tots els fills i néts que sí que el parlen. Són gent no ha tingut mai cap problema i ara s'està creant un problema que no existeix per part d'alguns partits.

AMADEU JUAN, tinent d'alcalde del PSC de l'Hospitalet del 1983 al 1990

"La gent s'hauria de presentar un parell de mandats i després tornar a la feina que tenia"

"Sempre faig la broma que no sé fer res, només manar perquè treballin els altres"

"No anava a l'agrupació del partit i això em portava problemes, però jo pensava que el sou me l'havia de guanyar atenent els ciutadans"

Amadeu Juan va néixer el 1946 a Barcelona i arribà al barri de la Torrassa de l'Hospitalet quan tenia un any. Després anà a viure a Sant Josep i en fa 35 que es va instal·lar al Centre, on encara viu i d'on no es vol moure. És socialista des de molt abans de la fundació del PSC i continua militant al partit, però per una qüestió més de sentiment que no pas de convenciment, perquè mai li ha atret la vida orgànica ni les disputes internes. A l'inici de la democràcia va arribar a ser l'esperança blanca del socialisme catalanista a l'Hospitalet, enmig de la guerra entre Juan Ignacio Pujana, el primer alcalde de la democràcia, i Celestino Corbacho, el seu successor. La il·lusió es va dissipar de seguida. La correlació de forces es va imposar i l'Amadeu va abandonar la vida institucional i política després de ser regidor els dos primers anys de democràcia municipal (1981-1983) i tinent d'alcalde de Cultura, Ensenyament i Esports (1983-1990) durant vuit anys més, sense arribar a acabar el mandat. Han passat molts anys i segueix mantenint el mateix aspecte afable que sempre l'ha caracteritzat. Accepta encantat l'entrevista amb EL LLOBREGAT i proposa per quedar a esmorzar al Casino de l'Hospitalet.

AMADEU JUAN DAVANT D'UN DELS SÍMBOLS DE L'HOSPITALET, L'ACOLLIDORA, A LA RAMBLA JUST OLIVERAS | PR

Pere Ríos

Quan va arribar a l'Ajuntament estava tot per fer. Quins records li queden d'aquell període?

Jo era un servidor públic que venia de la societat civil. Vaig ser un dels fundadors de l'Associació de Veïns de Sant Josep, que va ser la primera de la ciutat. Entrar en política va ser quasi una obligació que tenia amb la societat, perquè no venia de les joventuts del partit ni m'ho havia plantejat abans. El record més bonic que queda d'aquell temps és la il·lusió per fer coses, perquè és veritat que tot estava per fer i qualsevol iniciativa que tenies es podia gaudir, tot i el problema econòmic de falta de pressupost. Quan miro enrere tinc la sensació d'haver creat en aquesta etapa acompanyat d'un gran equip. És cert que l'alcalde Pujana tenia la qualitat de deixar fer, era poc intervencionista. Això va anar molt bé, perquè vam poder tirar endavant polítiques molt maques. En cultura vam començar l'Estiu a Ciutat, les Festes de Primavera o el Firajoc. A l'àrea d'esports vam començar la unificació dels equips de futbol, la millora de les instal·lacions i a ensenyament hi havia tot el tema de dinàmica educativa per donar serveis a les escoles. Aquell era un moment d'iniciatives que ja no tornaran. Ara sembla més un moment de rutines, que les coses et venen i s'han de resoldre.

Aquell moment demanava una dedicació política total que no sé si encara continua.

La dedicació era absoluta. Recordo molts dies d'entrar a les 9 del matí a l'Ajuntament i sortir a les 12 de la nit. Havíem de parlar i entendre'ns amb un munt d'entitats. A les APAS, que és com es deien abans, no les podies convocar a les 10 del matí, sinó a les sis de la tarda. I després tenia ocupats tots els caps de setmana: que si un concurs de petanca, que si una obra de teatre o una ballada de sardanes. Si no hagués plegat l'any 1990 m'hagués costat la parella, perquè la meva dona estava fins al monyo. Malgrat tots els sacrificis familiars, van ser anys molt intensos i encara m'emociono de recordar amb quina força i quines ganes feia de regidor. I no era fàcil, perquè hi havia lluites internes i tothom es veia susceptible de ser alcalde. Jo crec que la gent s'hauria de presentar un parell de mandats i després tornar a la feina que tenia. Perdona que parli tan personalment.

Aquesta secció tracta d'això, de recordar les teves vivències personals.

D'acord. Lamentablement no hi va haver molta direcció política. Podia haver-hi algun criteri del partit, però tot ho havies d'elaborar tu. Crec que tinc una qualitat i és que sóc home de fer equips. A 23 anys era cap de departament de l'empresa Catalana de Gas i sempre faig la broma que no sé fer res, només manar perquè treballin els altres. Això m'ha ajudat a buscar gent molt bona, com per exemple l'Eloi Moliner, que ara ens ha deixat i que vaig nomenar director de serveis. Era la meva mà dreta, l'esquerra i la del centre. Des del punt de vista personal diria que "molt bé" per resumir aquella època, però la política té una part bruta, de banalització, que fa que no em trobi a gust. Per exemple, no anava a l'agrupació del partit i això em portava problemes, perquè no tenia presència, però jo pensava que el sou me l'havia de guanyar

"**Corbacho** era un home del **totxo**, és el que li donava prestigi, no crec que l'interessés massa la cultura ni els esports"

Pasa a la página siguiente

Viene de la página anterior

a l'Ajuntament atenent els ciutadans. Alguns em preguntaven perquè vaig plegar, que podia haver seguit en política entrant a altres institucions.

I per què va plegar?

Per l'ambient de la política. És un problema de caràcter, no m'agrada el conflicte pel conflicte i em semblava que no n'hi havia prou amb treballar bé o ser honrat. Havies d'apuntar-te a un grup o un altre i cuidar l'esquena. Jo vaig dimitir quan Pujana era alcalde, precisament per incompatibilitat de caràcters amb ell, va ser un moment que no ens vam entendre i vaig interpretar que començava a interferir a la meva feina, cosa que no havia fet en vuit anys. També és possible que ja estigués una mica cremat. Va ser un moment decisiu a la meva vida, vaig haver de decidir si seguia o no la política. Semblava que tenia alguna qualitat per seguir però no em trobava a gust amb les lluites partidistes.

Però les disputes internes al PSC de l'Hospitalet vénen de molt lluny, pràcticament des de la creació del partit. La batalla la va guanyar la Federació Socialista Catalana del PSOE i la va perdre el PSC Congrés d'on venia vostè. Després van venir les diferències al grup municipal quan va esclatar el cas Pujana, entre els partidaris de l'alcalde i els que donaven suport a Corbacho.

Sí, ells van guanyar aquella batalla per golejada. La Federació del PSOE eren uns 400 i del PSC uns quaranta. Malgrat tot, vam tenir la nostra influència a l'hora de confeccionar les llistes. La política requereix un caràcter, una ambició sana, una capacitat d'aguantar. Quan es va produir un d'aquests moviments que dius, la Pilar Ferran, el Roberto Ruiz i jo ens vam decantar per l'alcalde, semblava que podia haver-hi un cop d'estat a mig mandat. Em va semblar que no tenia massa sentit jugar a sedicions, ara que estan tan de moda.

Però finalment els "sedicioso" van guanyar la batalla.

Sí, tenien un líder molt potent [en referència a Cerlestino Corbacho] i si arriba algú de caràcter dur i per manar, s'acaba imposant. No m'agrada que triomfin les postures tan fortes, però la realitat es va imposar: era una persona llesta, ambiciosa, que intel·lectualment estava en un altre nivell i amb el suport de l'aparell. Pujana era molt bona persona, venia de l'associació de veïns de Bellvitge, tenia una formació acadèmica justeta, però tenia les seves qualitats i deixava fer. Aquell equip dels primers anys era el més potent i ens va deixar fer.

No li va passar pel cap ser la tercera via entre Pujana i Corbacho?

Jo tenia pressions per fer-me líder però no tenia cap sentit. Representava una minoria absoluta i no vaig tenir cap tipus de frustració perquè no tenia cap mena d'expectativa. Em falta ambició, però no era viable, era una *xorrada*, no tenia el suport de l'aparell. Vaig arribar a primer secretari de la federació del PSC de l'Hospitalet poc temps, perquè em van fer fora, i no vull entrar en les raons. Hagués estat una bona oportunitat, perquè crec que era una persona transversal.

JUAN, A LA DRETA, AL COSTAT DE PASQUAL MARAGALL POC ABANS DELS JOCS OLÍMPICS | CEDIDA

> "**L'Hospitalet** segueix tenint pendent l'etern debat de **quina ciutat volem**: turística, industrial, cultural?

Com recorda les relacions amb Corbacho el temps que va coincidir a l'equip de govern, quan ell era tinent d'alcalde d'urbanisme?

Les relacions eren respectuoses. No m'agradava el seu tarannà, que era del *ordeno y mando* i de distància, però, com que no ens necessitàvem, cadascú anava a la seva. Després ens hem tornat a veure i no guardo cap rancúnia, que cadascú faci la seva vida. He de reconèixer que la seva etapa d'alcalde va ser útil, va apostar per l'urbanisme i per la pedra. Ell va aconseguir un relat i això és difícil a l'Hospitalet.

Després de deixar el consistori vostè va tornar a la feina i va continuar amb l'activisme.

La meva activitat era l'activisme i la política municipal és una fase més d'això. Des dels 17 anys estic emmerdat: Associació de veïns, el Centre d'Estudis, la UGT, la Jove Cambra, els Amics de la Música. Crec que quan veia un llapis m'apuntava a qualsevol associació i després preguntava perquè servia. Després vam crear el fòrum 3/4 x 5/4, conegut com a Espai de Debat, que ara ha complert 25 anys. La meva dona va morir ara fa nou anys després de lluitar contra el càncer i tota aquesta activitat em va ajudar a sobreviure. Em vaig jubilar abans de temps per estar amb ella, però de sobte em vaig trobar sense feina i sense la Rosa, sense cap dels dos suports vitals de qualsevol ésser humà.

Després de sortir de l'Ajuntament va deixar el partit?

No, segueixo pagant la quota per una qüestió sentimental, perquè vaig ser un dels molts fundadors del PSC. El meu origen és el Grup d'Independents pel Socialisme (GIS), que després va ser el Moviment Socialista i més tard el PSC Congrés. Ara dedico totes les energies a L'Espai de Progrés, un projecte fet realitat per crear una entitat de caràcter transversal a la ciutat, que té com a objectiu la cultura, el debat i l'espai de la música clàssica. Però al marge de tot això, m'ha servit com a persona per sentir-me útil, els éssers humans necessitem estimar i crear.

Alguna de les iniciatives que es van posar en marxa a la seva època de tinent d'alcalde, com la programació cultural de l'Estiu a Ciutat, es van acabar perdent.

Sí. Va desaparèixer l'Estiu a Ciutat i també es van carregar els patronats, que ens permetia una agilitat en la gestió imprescindible per a la cultura, l'ensenyament i l'esport. També es van carregar la dinàmica educativa, que era un departament molt potent de suport a les escoles i referent a Espanya. Va haver-hi una certa *dejación*, perquè és evident que en Corbacho era un home del totxo, és el que li donava prestigi, no crec que l'interessés massa la cultura, els esports o els serveis socials. I li va funcionar. La sensibilitat del Corbacho era l'urbanisme.

Quina opinió li mereix l'actual alcaldessa?

Bona. És una persona que, amb les seves capacitats, té una empatia molt gran i en aquesta ciutat compten molt les entitats, el carrer i la gent. És una ciutat molt viva. Últimament l'alcaldessa ha intentat crear un relat de ciutat, per crear plusvàlues al sud i repartir-les al nord. Cau bé a la gent, que sempre es queixarà del mateix, de la neteja, de les caques dels gossos, etc.

I quines són les mancances de l'Hospitalet quan estan a punt de complir-se 40 anys de les primeres eleccions municipals?

Crec que hi ha dos aspectes. Un més virtual i l'altre més real. El virtual és que encara s'ha d'avançar una mica més en el tema de la identitat, de la imatge, de sentir-se hospitalenc. Alguna cosa s'ha aconseguit, la gent se sent orgullosa de ser de l'Hospitalet. S'han de buscar referències identitàries més potents, envers fora i envers dins, ens falten aquests elements de sentir-nos orgullosos. L'altra cosa és que s'ha de fer el reequilibri territorial la ciutat. Tenim una zona nord molt poblada, amb un nivell d'immigració altíssim. Això no es pot administrar i l'esperança és que es pugui fer el soterrament de les vies. La qualitat dels serveis que tenim és molt bona, però no està rendibilitzat ni políticament ni social. I després hi ha l'etern debat de quina ciutat volem: turística, industrial, cultural?

O una ciutat contenidor que acull tot el que rebutja Barcelona.

Sí, tu pots agafar això i convertir la necessitat en virtut. Per exemple, decidir que es potencia el turisme de negocis o el clúster sanitari de Bellvitge, o obrir-se cap al riu, o el Districte Cultural que es vol fer. Agafar quatre o cinc elements i crear un relat per als pròxims anys. L'únic que em faltaria és un bon lema. Es tractaria de trobar l'equilibri necessari entre el totxo i les persones.

IGNACIO FLÓREZ, concejal de Cornellà durante 20 años por el PSUC, el PCC e Iniciativa

“No sé si la nueva política es tan nueva. Me parece que hay una desorientación tremenda”

“Seguiré siendo comunista. Una cosa es lo que el régimen soviético haya hecho y otra cosa, sentir el comunismo como una doctrina”

“No me he cambiado nunca la chaqueta, pero he conocido a muchos que antes estaban en un sitio y ahora están en otro”

Ignacio Flórez Barrón nació en Arahal (Sevilla) en 1932 y llegó a Cornellà en 1956, “el 22 de diciembre, el día de la lotería de Navidad”. Se instaló en el barrio de la Gavarra y allí sigue, cumplidos ya los 86 años. Fue concejal del PSUC, del Partit dels Comunistes de Catalunya (PCC) y después de Iniciativa per Catalunya, desde el inicio de la democracia municipal, en 1979, hasta 2003, con la excepción del mandato de 1991 a 1995 en que no resultó elegido. Flórez es más que un símbolo de la historia reciente de Cornellà. Su compromiso político y su honestidad personal son cualidades que destaca de él cualquiera que lo haya tratado. Y son muchos, porque la entrevista con EL LLOBREGAT que se desarrolla en una terraza de la Granja de Cornellà, muy cerca del Ayuntamiento, se ve interrumpida en varias ocasiones por personas que le saludan o se paran a preguntarle por su salud.

Pere Ríos

Ya en la recta final de la vida, Flórez confiesa que ha vivido. Parece que se encuentra más a gusto hablando de su historia familiar que de sus vivencias políticas. “He estado muchos años en el Ayuntamiento, pero nunca dejé de trabajar en la Siemens”, la empresa en la que empezó en 1957, a los pocos meses de llegar a Cornellà, y en la que estuvo hasta su jubilación. Cuando entró en la fábrica no tenía ni el bachillerato, pero salió con el título de perito industrial.

Al poco de iniciar la conversación evoca sus orígenes familiares. “Mi padre era un maestro nacional y republicano que se lo llevaron al poco de iniciarse la guerra, después de despedirse de mí y de mi hermano encañonado”, explica. Había sido alcalde unos meses en Arahal y el fascismo quiso pasar cuentas con él. “Ahora vengo Ignacio. *Me n’alegro de veure’t*. Estoy aquí con una compañera”, le dice una mujer que pasa en cuanto empezamos a hablar.

FLÓREZ, A LAS PUERTAS DEL AYUNTAMIENTO DEL CUAL FUE REGIDOR DURANTE DOS DÉCADAS | PR

> “Me he llevado bien con todos los **alcaldes** y **concejales**. Creo que me tienen bastante **respeto** y **cariño**, a pesar de todo”

“Yo aprendí diseño en una academia que había en Cornellà, que era precisamente de unos ingenieros de la Siemens. Con 27 años hice el bachiller elemental. Aprobé, ingreso, primero y segundo. De tercero y cuarto me quedaron algunas asignaturas, pero al final las aprobé y también hice la reválida”, explica este hombre de mirada afable y “la bondad en la cara”, como cantó Raimon del histórico dirigente del PSUC Gregorio López Raimundo. “El caso es que en alguien me dijo que por qué no hacía peritaje industrial, y al final acabé sacando la carrera”.

Elogios a una vida

Sus recuerdos del inicio de la democracia municipal tras las primeras elecciones de 1979 dice que son “relativos”, aunque admite una obviedad: “Estaba todo por hacer”. Y a renglón seguido, sigue evocando sus vivencias. “He traído unos documentos muy bonitos”, dice, al tiempo que se le entrecorta la voz y enseña unos folios con las palabras de despedida que le brindaron el 30 de abril de 2003 gentes tan dispares de sus posiciones ideológicas como la secretaria del Ayuntamiento de Cornellà, Carmen Alonso, el entonces concejal de Esquerra Republiana Joan Tardà y el edil socialista Vicenç Badenes, ya fallecido.

“Con Badenes habíamos trabajado mucho juntos e incluso habíamos ido juntos a Nicaragua, con un hospital que se hizo allí. Me pone por las nubes”, dice, y se le vuelve a entrecortar la voz. Luego saca la cartera, que esta repleta de fotos de sus familiares, y cuenta la historia de su madre, que se volvió a casar y acabó teniendo 12 hijos.

Una vida de militancia

Empezó a militar en el PSUC en 1957, en los años más duros de la represión franquista, cuando estaba concentrado en el trabajo y los estudios y con la novia se relacionaba por carta, porque se quedó en el pueblo y no se casaron hasta 1961. “Entonces la cosa era difícil, pero bueno, hicimos lo que había que hacer. Eso me sirvió para mucho. Cuando entré en el PSUC la organización en Siemens era numerosa. Éramos un centenar de militantes y yo fui combinando la militancia con el trabajo. Aquí me fui situando y ganando amistades”.

Con 86 años sigue militando en el PCC. “No en el PSC, eh, en el PCC”, insiste al periodista para advertirle que no se confunda de siglas. “Con todo este jaleo del nombre no me

Pasa a la página siguiente ➡

Viene de la página anterior

habían dicho nada y me ha sorprendido que este mes me hayan cobrado la cuota no como PCC, sino como Catalunya en Comú". Flórez parece sentirse más cómodo hablando de política presente que de pasada. "Yo no me he cambiado nunca la chaqueta, he tenido mis creencias y mis opiniones, pero he conocido a tantos que antes estaban en un sitio y ahora están en otro… Estos mismos de aquí del PSC", dice, señalando el edificio del Ayuntamiento de Cornellà, "que antes eran del PSUC".

FLÓREZ, EL SEGUNDO COMENZANDO POR LA IZQUIERDA DE LA TERCERA FILA | CEDIDA

Escisión

¿Cómo vivió la escisión del partido? "Pues mal, porque aquello para nosotros fue un golpe fuerte y perdimos la fuerza que teníamos al ir cada uno por su lado. Hemos ido como hemos ido y así estamos. Desgraciadamente, las cosas son así". En Cornellà, la fractura personal y emocional se vio acentuada, admite, hasta el punto que, después de las segundas elecciones municipales de 1983, el PCC votaba con los socialistas en los plenos municipales y CiU con el PSUC liderado por el alcalde Frederic Prieto. Después llegó el pacto para repartirse la alcaldía durante dos años entre Prieto y José Montilla y se normalizaron las relaciones. "El PSUC se rompió y dejó de ser el PSUC cuando se llamó Iniciativa. Yo me fui al PCC, que es lo que creía que tenia que ser, aunque luego acabé siendo concejal por Iniciativa".

¿Quién le ha parecido el mejor alcalde? "Cada uno ha hecho su camino y la verdad es que yo me he llevado bien con todos. Creo que Prieto me tiene aprecio y yo a él también, pero las cosas fueron como fueron", confiesa. "Con Montilla ya estaba más consolidada la democracia, era una política distinta, porque con Prieto era más difícil desarrollar el trabajo mínimamente, ya que te encontrabas con unos presupuestos que eran insuficientes. Con Antonio Balmón también tengo muy buenas relaciones, igual que con los concejales del Ayuntamiento. Me tienen bastante respeto y cariño, a pesar de todo".

"Una lamparita para casa, para el coche, para leer, por si te levantas por la noche, de linterna, por si se va la luz, para lo que queráis, con un imán para engancharla en la nevera y su gancho. Todo esto que vale 15 euros en la ferretería yo la doy por cinco euros con sus pilas alcalinas y todo, cinco euros nada más. Pesa 160 gramos y la puedes tener donde quieras". Un vendedor callejero se entremezcla en la conversación, en una escena que no hubiera imaginado el guionista más atrevido.

Un viejo rockero

Flórez es como los viejos rockeros y sigue en la lucha de sus ideales. Fue secretario de la Asociación para la Recuperación de la Memoria Histórica y Democrática del Baix Llobrgat y continua en la entidad. Su preocupación, sin embargo, se centra ahora en el futuro del planeta y es el representante del PCC en el consejo municipal de medio ambiente. Su reflexión es que "la Tierra ya no puede soportar el ritmo de vida y de crecimiento que lleva y estamos viendo que hay una explosión demográfica que no sé a dónde nos va a llevar". En lo concreto, se lamenta de que "poca gente hace una selección de los residuos. La mayoría van al contenedor de la boca grande, dan un pisotón y allá va todo en una bolsa, lo mismo da que sea plástico, que papel o residuos orgánicos. Yo en casa tengo seis cubos de basura: el de vidrio, papel y cartón, aceites, orgánico, plásticos y envases, y después el de rechazo, que es el único que va a la boca grande porque no se puede reciclar. Esa es una cuestión en la que se debería incidir más y así se lo decía al Balmón en una carta".

La ciudad

¿Qué le falta a Cornellà tras 40 años de democracia municipal? "Una educación ciudadana más amplia. Hay cosas que se podían hacer de otra manera. La limpieza viaria, por ejemplo. La gente no se implica, cada uno va a lo suyo, pero dentro de todo, la ciudad va mejorando y se están haciendo cosas para mejorar la sensibilidad". ¿Y qué piensa de la nueva política? "No sé si la política es tan nueva y si tiene un convencimiento real. Me parece que hay una desorientación tremenda y una falta de concreción con los partidos estos nuevos que han salido. Después de la moción de censura ha habido una bajada tremenda de Cs, y los socialistas han subido, según las encuestas. Mucha gente va más a ver lo que sale en un momento determinado que a tener una conciencia o un proyecto político. Eso no es bueno".

Lo dice él, que confiesa sin reparos que sigue estando donde siempre. "Seguiré siendo comunista los años que me queden de vida. Una cosa es lo que el régimen soviético haya hecho o haya dejado de hacer, y otra cosa es sentir el comunismo como una doctrina, como una manera de entender la sociedad. Me hice comunista porque creía en aquellos ideales. Seguramente las cosas serían ahora de otra manera, pero yo he estado en el partido y sigo siendo y seré comunista, pero comunista de los que han mamado una manera de pensar". En definitiva, Florez considera que ser comunista en el 2018 es "luchar contra lo difícil, una manera de pensar y hacer. Otra cosa es que el comunismo esté ahora descafeinado y mucha gente va evolucionando, pero lo que yo aprendí es para que se aplicara".

"Señor Flórez, ¿cómo está usted? Hacía seis años que no le veía. Lo veo muy bien", interrumpe un ciudadano. "He ido al oculista", responde con ironía el interpelado. "Normalmente un día sí y otro no bajo al parque de Can Mercader. A correr un poco y a andar otro poco. ¿Cómo se llama usted?", pregunta. "Manolo Clavijo, usted me ha entregado algunos trofeos". La mesa de la terraza empieza a parecerse al camarote de los hermanos Marx y llega Jordi Izquierdo, alma mater de tantos proyectos culturales de Cornellà, ahora ya jubilado. "¿Cómo está?", le pregunta. "Al hijo lo veo de veo de vez en cuando haciendo fotos", añade Izquierdo. Es el momento de volver a los recuerdos familiares. "Yo tuve dos hijos. Uno tiene 47 años, es soltero, y el otro es el aficionado a la fotografía, responsable de deportes de Sant Andreu de la Barca", cuenta. "Mi madre tuvo 12 hijos y sin embargo solo ha habido 13 nietos", explica, junto a otras vivencias menos agradables, como la muerte de dos de sus hermanas, una al nacer y otra con tres años. "Me sigo relacionando y aprecio mucho a gente que piensa distinto a mí, como los que han venido a saludarme. No he salido del barrio de la Gavarra y siempre he estado en un ambiente cercano, con personas que han entendido que yo tenía una manera de pensar".

> "El PSUC **se rompió** y dejó de ser el PSUC cuando se llamó **Iniciativa**"

ANGELINO MAESTRO, alcalde socialista de Cervelló de 1999 a 2011

Maestro: "A Cervelló le faltaba de todo cuando llegué a la alcaldía en 1999"

"Fue un error dividir la variante en dos fases, debería haberse hecho toda a la vez. Aquello significó un retraso de 15 años"

"El gran reto local es adecuar el espacio público por donde pasó tantos años la carretera N-340 y que ahora es la calle Mayor"

Angelino Maestro Martínez nació en Povedilla (Albacete) en 1946. Con 14 años aterrizó a L'Hospitalet para trabajar en un taller de lámparas y al año siguiente se trasladó a Vallirana con su hermano mayor porque encontró empleo en la fábrica de cemento. Con 24 años se compró un piso para casarse, que es lo que se hacía en la época, y se mudó a Cervelló, un pueblo del que se declara "un entusiasta y un enamorado". Tanto, que confiesa sin reparos que este municipio es el que puede ofrecer a los ciudadanos mayor calidad de vida en toda la comarca "si no destrozamos la naturaleza". Fue alcalde entre 1999 y 2011 después de ganar las elecciones municipales encabezando la candidatura del PSC, aunque la Wikipedia en catalán dice que es del PSOE, un partido que no existe en Cataluña. Retirado de la vida política desde que se jubiló a los 65 años, Maestro acepta encantado la petición de EL LLOBREGAT tras preguntarse si su trayectoria política en esta población del norte de la comarca justifica la entrevista.

Pere Ríos

¿Qué recuerdos le quedan de sus 12 años al frente de la alcaldía de Cervelló?

Los recuerdos son muy positivos, porque después de cuatro años de estar en la oposición entré de alcalde. Cervelló era un pueblo en el que no se habían desarrollado los equipamientos ni los servicios. Hicimos un equipo de gobierno entre el PSC y Units per Cervelló con mucha ilusión y a la vista está cómo se ha desarrollado el pueblo. Como dicen algunos vecinos, hemos puesto el pueblo en el mapa de la comarca.

¿Qué le faltaba a Cervelló cuando llega a la alcaldía en 1999?

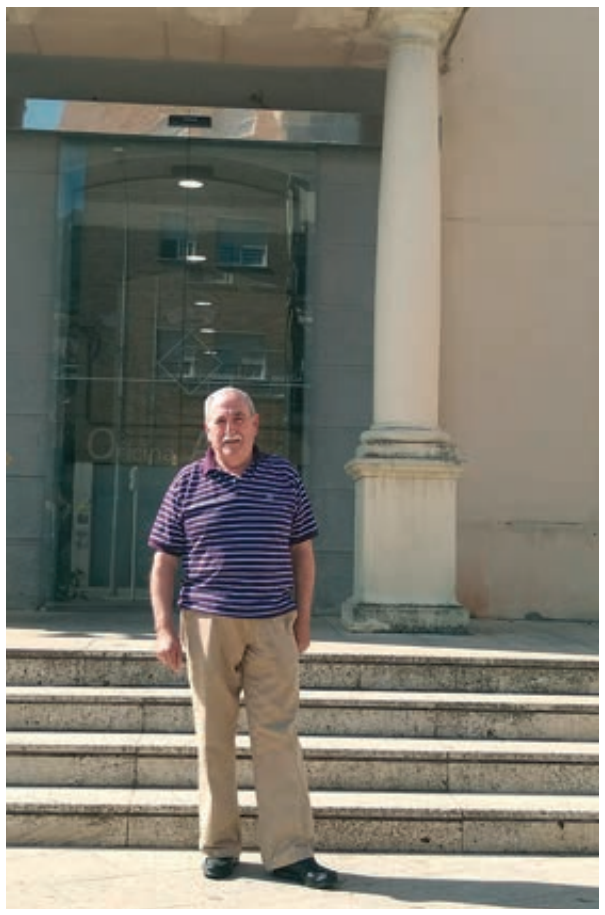

ANGELINO MAESTRO DELANTE DEL AYUNTAMIENTO QUE GOBERNÓ | P. R.

"Para Cervelló **fue un acierto** la **desagregación de La Palma** y la prueba es el gran desarrollo que se ha producido desde entonces"

Prácticamente de todo y por eso empezamos a hacer el proyecto de actuación. Primero con la piscina cubierta, después la biblioteca y más tarde, el pabellón. Hicimos las gestiones con el departamento de Sanidad para construir un nuevo centro de salud y ampliamos la carretera al castillo y la iglesia de Santa Maria. Era muy estrecha, hubo un accidente cuando yo estaba en la oposición y aquello me quedó muy grabado para solucionar el tema si algún era alcalde. Y a través de la Diputación de Barcelona hicimos el paseo de Santa Maria, que fue muy positivo para acceder a la naturaleza y a las urbanizaciones.

¿Y ahora qué queda por hacer en Cervelló?

Después de recuperar la calle Mayor, con la construcción de la famosa variante hace 12 o 13 años, que hasta entonces siempre había sido la carretera Nacional 340, el gran reto de los actuales gobernantes sería adecuar ese espacio público.

La variante que aún está por acabar en el tramo de Vallirana ha sido seguramente una de las obras públicas de Catalunya que más retraso ha sufrido, a la par con la N-II en Girona. ¿Cómo se explica?

No hubo entendimiento entre el Ayuntamiento de Vallirana y el ministerio. Las reivindicaciones de la variante empezaron en la época de José Borrell [1993] y en ese proceso conocí a varios ministros. Cuando estábamos negociando el proyecto, Vallirana reivindicó que se construyera el túnel que finalmente se ha acabado haciendo y que ya está casi acabado, pero el ministerio no accedió porque había una antigua mina de plomo en la zona ya abandonada y se hizo un estudio de impacto ambiental por las consecuencias que pudiera haber. Pero a la vista está que no había ningún problema. El caso es que, en un momento de flaqueza, se decidió hacer la variante en dos fases, la de Cervelló y la de Vallirana, y yo creo que eso fue un error porque la variante se debería haber hecho toda a la vez. Aquello significó un retraso de 15 años. Ahora está casi acabada y se podría inaugurar en unos meses.

¿El comercio de Cervelló se resintió por la variante al dejar de pasar tantos vehículos por el centro del pueblo?

Sí se resintió, pero no por la carretera, sino por las grandes superficies. A la salida de Cervelló, en dirección a Vallirana, pusieron un Mercadona que está afectando al

Pasa a la página siguiente

Viene de la página anterior

comercio local porque con los aparcamientos que tienen se están llevando a ese cliente que va a cargar el coche.

La Palma de Cervelló ha mantenido históricamente una relación intermitente con Cervelló. Dese mediados del siglo XIX se han producido dos agregaciones y otras dos segregaciones, la última en el año 1998. ¿Qué piensa de esta decisión y de sus consecuencias?

Para Cervelló fue un acierto la segregación de La Palma y la prueba es el gran desarrollo que se ha producido desde entonces. Era una población de casi tres mil habitantes que tenían una gran fuerza en el Ayuntamiento y que a través de sus concejales lograban siempre muchas inversiones. Yo discutí hasta la saciedad cuando estaba en la oposición que eso no era razonable y la prueba es que el primer pabellón cubierto se hizo en La Palma, que entonces tenía más de dos mil habitantes, y no en Cervelló, que por aquella época tendría más de siete mil. Eso no era lógico.

Está diciendo, por tanto, que lo mejor que le ha podido pasar a Cervelló és que La Palma se haya segregado.

A nivel de gestión municipal es indudable. A nivel económico hemos tenido que soportar la deuda generada por La Palma. Cuando se hizo la segregación se desplazó el 69% de los funcionarios y en Cervelló solo se quedó el 31%, lo recuerdo perfectamente. Ya ha habido sentencias que obligan a La Palma a devolver la deuda que les toca, pero siempre argumentan que no tienen dinero y creo que aún no han pagado. No es razonable que después de veinte años de la segregación aún esté pendiente el pago de la deuda.

Como municipio situado al norte de la comarca, ¿se han sentido en algún momento abandonados alguna institución?

No. En los casi 18 años que estuve en el Ayuntamiento, entre la alcaldía y la oposición siempre me sentí apoyado. La reivindicación constante de todo ese tiempo siempre fue el transporte público, y poco a poco ha ido mejorando, hasta el punto de que ahora ya hay una comunicación muy regular y satisfactoria entre Barcelona y Vallirana. Ese fue siempre nuestro caballo de batalla.

Antes hablaba de que el gran reto urbanístico de Cervelló era recuperar para los vecinos lo que fue la antigua carretera de la N-340, que es la calle Mayor. Si pudiera, ¿qué otro deseo pediría para el municipio?

Creo que los ciudadanos de Cervelló están cada vez más mentalizados de la importancia del entorno y del medio ambiente. Los veranos son muy secos y hay un gran peligro de incendios. Ahí es donde tenemos que intentar prevenir que eso no pase.

A diferencia de otros municipios, en Cervelló, se ha producido una alternancia de partidos en la alcaldía y en el cartapacio desde el inicio de la democracia, un fenómeno que no se da en grandes poblaciones, como L'Hospitalet, Sant Boi o Esplugues. ¿Cómo explica ese fenómeno?

Cuando yo entré en el Ayuntamiento en 1995 el PSC se acababa de constituir. Hasta entonces solo habían existido grupos independientes y Convergència, que tenía el monopolio del poder. Al aparecer el PSC eso cambió. Primero estuvimos cuatro años en la oposición y conquistamos la alcaldía en 1999. A la vista está que hemos estado 12 años gobernando y que volvimos a ganar las elecciones en 2011 con una diferencia sustancial de más de 300 votos.

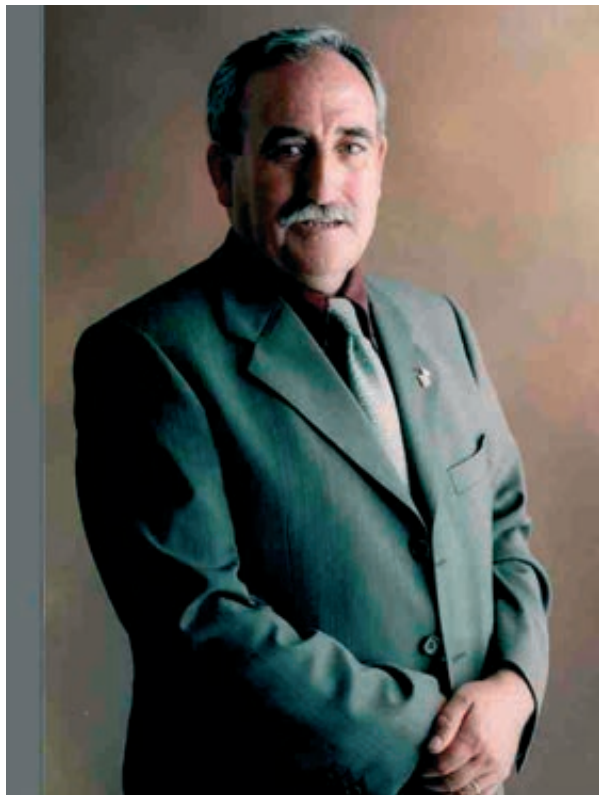

MAESTRO FUE ALCALDE DE CERVELLÓ DURANTE 12 AÑOS, DEL 1999 AL 2011.

> "No hay conflicto entre vecinos por el *procés*, pero se nota poco en la convivencia y hay una cierta tensión de no querer hablar del tema"

Pero no revalidó la alcaldía, pese a ese resultado, sino que CiU recuperó de la mano de Jesús Arévalo una alcaldía que ya tuvo entre 1987 y 1999 con Josep Lluís Morant.

Sí, porque en 2011 se juntaron todos los grupos y me liquidaron como alcalde. Han estado cuatro años y el PSC volvió a la alcaldía en 2015 con José Ignacio Aparicio. Yo estuve unos meses como concejal, pero en noviembre 2011 me retiré automáticamente al cumplir los 65 años. Dejé el cargo de concejal y me fui a mis labores.

¿Qué piensa de la polémica sobre las señales de tráfico bilingües que ha colocado el ayuntamiento, pese a que el PSC no avala esa medida?

Creo que se le da más importancia de la que está teniendo en realidad. Ese tema nunca ha generado ninguna polémica, ni ha afectado a la convivencia. Las señales siempre fueron en catalán, pero ahora lo está pidiendo otro grupo que no es el PSC [en referencia a Ciudadanos]. En la situación en la que estamos se le dan mucha importancia a las pequeñas cosas.

El Ayuntamiento de Cervelló multó el pasado enero a cinco vecinos con 400 euros por colocar lazos amarillos en la vía pública. Más allá de eso y teniendo en cuenta que se trata de un pueblo en el que casi todo el mundo se conoce, ¿cree que el proceso independentista ha afectado a la convivencia y la cohesión social?

Algo ha afectado, eso no hace falta más que verlo en la calle o en el *casal d'avis*. No hay conflictos, pero se percibe una cierta tensión de no querer hablar de ese tema. Se nota un poco en la convivencia, pero no es remarcable. Hay una cierta disposición de la gente a no entrar en ese tema, tanto por una parte como por otra, excepto ese incidente que dice de los lazos. La gente está en su derecho de reivindicar ciertas cosas, pero no es el gran problema de Cervelló. Yo estoy siempre en la calle y la gente me pregunta. La polémica existe, pero no hay un conflicto entre vecinos.

Jesús A. Vila
PERIODISTA I ESCRIPTOR

En la mort de Pep Ribas

En el precís moment de tancar l'edició ens arriba la desgraciada notícia de la mort de Josep Ribas i Vinyals (Pep Ribas), vell lluitador antifranquista i un dels actius de la història hospitalenca més genuïna. El Pep ho va ser tot, dissenyador, sindicalista de CCOO de primera hora, militant comunista, independentista convençut

quan només gosaven ser-ho els autèntics, activista antifranquista, amant de la natura, historiador i investigador precís i rigorós. La seva memòria no es mereix només aquest certificat de sentiment que expressem precipitadament en aquestes línies. En la propera edició explicarem qui era i quin va ser el seu exemple.

MARIA COMELLAS, tinent alcalde d'urbanisme de Sant Feliu de 1979 a 1999

"Quan una dona exerceix bé el poder és dura; quan ho fa un home és eficient"

"Sempre vaig ser la tinent alcalde d'urbanisme, mai la senyora del senyor alcalde, no em deixava anomenar per un altre nom"

"Vaig haver de quadrar molta gent que no hi estava acostumada, com els constructors i els promotors, inclús algun particular"

Maria Comellas va néixer a Viladecans el 1949 i va aterrar a Sant Feliu de Llobregat el 1975. Quatre anys més tard es celebraren les primeres eleccions municipals de la democràcia que va guanyar el PSUC, el seu partit, i fou nomenada tinent d'alcalde d'urbanisme. "Ho devia fer bé, perquè hi vaig estar vint anys", explica Comellas, un persona que admet sense perjudicis la fama que l'ha caracteritzada des d'aquells anys: "Quan una dona exerceix bé el poder és dura; quan ho fa un home és eficient".

Pere Ríos

L'any 1979 hi van entrar molt poques dones als primers ajuntaments democràtics, només una minoria va governar i sobren dits per dir les que van ocupar un alcaldia o un àrea tan complicada en aquella època com urbanisme.

-La veritat és que vaig arribar una mica per casualitat. A l'inici de la legislatura es va produir una crisi dins del grup municipal del PSC i es va fer una reorganització del cartipàs. Llavors estaven en vigor els pactes de progrés a tota la comarca, amb el PSC, el PSUC i Convergència. El Baltasar [en referència al primer alcalde democràtic de l'època, Francesc Baltasar] devia preguntar-se qui tenia que entengués d'urbanisme d'entre els regidors i al novembre del 1979 era tinent d'alcalde. Jo havia estat amb el Miquel Roa i amb més gent a la comissió intermunicipal d'urbanisme del Baix Llobregat i havíem fet molta feina sobre el pla metropolita.

- Però la feina de debò se li devia girar a l'ajuntament. Vostè també guarda un record satisfactori d'aquells primers anys de democràcia municipal?

- Sí, estava tot per fer. Hi han coses que ara les faria diferent, però s'han de tenir en compte les circumstàncies en què vam treballar, amb uns ajuntaments sense personal ni pressupostos. Tot el dia estàvem ideant solucions per temes urgents. A Sant Feliu teníem dos mil nens per escolaritzar quan vam entrar. Era molt dur, teníem molts pocs mitjans, però una voluntat tremenda. Les primeres legislatures van ser molt satisfactòries i la veritat és que entre els grups municipals hi havia poca competició. Tinc un record extraordinari. Allò sí que era una època èpica, molt més que ara.

MARIA COMELLAS VA SER RESPONSABLE DE L'ÀREA D'URBANISME A SANT FELIU DURANT VINT ANYS | PERE RÍOS

"A **Sant Feliu** es va liderar el creixement urbanístic **des de l'Ajuntament.** No el vam deixar en mans privades, com va passar **en d'altres municipis**"

- L'alcalde Francesc Baltasar era la seva parella en aquells anys. Va ser complicat compaginar durant tant de temps la vida pública i la privada?

-. Ho vam portar força bé. Jo sempre he estat feminista i pensava que el vincle sentimental entre l'alcalde i jo era una casualitat i vaig intentar que aquest fet no influenciés. Sempre vaig ser la tinent alcalde d'urbanisme, mai la senyora del senyor alcalde, no em deixava anomenar per un altre nom i feia la feina com qualsevol altre regidor. Però s'ha de dir que em va tocar viure una època en què els companys no havíem fet ni el primer pas, potser ara algun l'ha fet.

- Defineixi "primer pas".

- Primer pas és abandonar el rol que la família i els fills els porta la dona. Primer pas és jo arribo al vespre i ho vull tot arregladet. I aquest rol jo el vaig viure, malgrat que em revelava. Va ser complicat estar a l'ajuntament 24 hores i portar una família i militar políticament i formar part del moviment feminista. Van ser anys molt forts. Sortia de l'ajuntament corrent, anava a l'escola bressol, i m'havia d'ocupar del cangur de la filla. El meu company també treballava 24 hores, però ell era l'alcalde. Aquesta és la primera part, però hi ha una segona.

- Expliqui-la.

- Jo agafo una regidoria que el primer que havia de fer és posar ordre urbanístic a la ciutat, perquè allò havia estat un campi qui pugui, amb llicències mal donades i solars construïts amb excés d'edificabilitat per tot arreu. I arribem nosaltres i diem que s'ha acabat això, que hi ha un pla general que s'ha de respectar, que tothom ha de complir la disciplina urbanística, que les llicències s'han de donar com cal, etcètera, etcètera. En aquella època era una "noieta" de 29 anys i em va tocar fer aquesta feina i això em va donar una certa fama de persona molt dura. Jo no m'hi considero, però és cert que vaig haver de quadrar molta gent que no hi estava acostumada, com els constructors i els promotors, inclús algun particular que li enganxaves fent una obra il·legal a casa i s'excusava de qualsevol manera. Però, al mateix temps, això em va donar també una fama de persona rigorosa. Si aquest paper l'hagués fet un regidor se l'hauria qualificat diferent. Una dona quan exerceix el poder és dura, però si ho fa un home és eficient. Això és

Pasa a la página siguiente

Viene de la página anterior

masclisme en estat pur i em va tocar passar aquest masclisme, però la feina va anar millorant amb el pas dels anys.

- L'arribada de la democràcia municipal coincideix amb una segona època de creixement urbanístic de moltes ciutats de la comarca després del "desarrollismo" franquista. Com es va viure aquest fenomen a Sant Feliu?

- Mentre d'altres municipis veïns com Sant Joan Despí, Viladecans o Sant Boi van començar a créixer i fer barris nous, nosaltres ens vam marcar que no creixeríem fins que arribéssim a un mínim d'equipaments i urbanització de la ciutat. Això ens va donar molt mala fama perquè tots els ajuntaments socialistes del voltant anaven creixent i Sant Feliu no. I a més vam dir que des de l'ajuntament lideraríem el creixement urbanístic i no deixaríem que ho fessin els promotors. En aquell moment va ser una idea urbanística molt revolucionària. En cinc anys vam fer tres polígons d'habitatges des de la iniciativa pública, no com va passar amb l'eixample de Sant Joan Despí, per posar un exemple, que el va fer la immobiliària Colonial. Si tu lideres la reparcel·lació urbanística això et permet que els millors solars se'ls quedi l'Ajuntament per construir habitatge social. Això et permet tenir una ciutat més equilibrada i la conseqüència és que a Sant Feliu no hi hagi guetos.

- El gran creixement ja s'havia produït els anys anteriors.

- Sí. Sant Feliu va créixer brutalment de l'any 1970 al 1976 en 11.000 habitants i qualsevol que tenia una vinya la convertia en un solar per edificar. El primer creixement va ser taca d'oli. Sortint de Barcelona et trobaves amb barris com Bellvitge, després van venir Sant Cosme, Sant Ildefons o Camps Blancs. A Sant Feliu no va arribar.

- Perquè deixa l'ajuntament després de 20 anys?

- Perquè ja tocava! La tendència dels partits i dels moviments més d'esquerres és que la gent no hi pot estar tants anys al càrrec. A Sant Feliu no va haver cap mena de corrupció durant els nostres mandats, però de vegades es perden les energies i comences a estar cansat. No és bo estar-hi tant de temps. Jo tenia una excedència en una empresa que havia desaparegut, però m'havia compromès a marxar després de les eleccions de 1999, juntament amb dos regidors del primer mandat. I jo vaig fer. Al setembre d'aquell any vaig anar a treballar a Vilanova i la Geltrú com a coordinadora de l'àrea d'urbanisme i medi ambient. Van ser cinc anys molt feliços.

- I després?

- Després es va formar el primer tripartit de la Generalitat i el conseller Salvador Milà, a qui ja coneixia perquè havia estat regidor d'urbanisme, em va dir que anés a treballar amb ell per portar el tema del control ambiental de l'activitat econòmica a Catalunya. Vaig estar set anys a la conselleria de Medi Ambient, primer amb el Milà i després amb el Cesc Baltasar.

- Roda el món i torna al Born perquè ja us havíeu separat, no?

- Sí. Ens vam separar l'any 1994 i fins al 1999 vam compartir govern a Sant Feliu. Si m'hagués canviat essent conseller hauria quedat com un tema personal. Ell és molt intel·ligent i sap que jo penco molt.

- I quan s'acabà el segon tripartit?

COMELLAS, A PRINCIPIS DELS ANYS VUITANTA | BLAS SERRANO MIRANA - AJUNTAMENT SANT FELIU

- Me'n vaig anar a l'atur perquè estava molt cansada. Treballo des dels 16 anys i en aquella època no vaig buscar feina perquè no em feia falta i em vaig jubilar.

- Ara què fa?

- Moltes coses. Estic en dos projectes que em fan molta il·lusió. Un és el CineBaix, a Sant Feliu. Treballem amb els principis de l'autogestió i el voluntariat i crec és un projecte cultural important per la comarca. Tenim socis de diverses poblacions i ja fa 11 anys que gestionem un cinema amb sis sales, quasi 80.000 espectadors l'any i diferents programes, no fem només cinema el cap de setmana. Tenim un programa dirigit els escolars de la comarca, amb una oferta educacional important. Fem transmissions d'òpera i ballet en directe cada mes, cinema documental i cinema en català per les criatures. Jo en concret porto el programa d'òpera i col·laboro en tot el que calgui: des d'escombrar les sales els diumenges o fer crispetes al bar. Tenim tres assalariats i ens agradaria que no necessitéssim del voluntariat.

> "**No és bo estar-hi molts anys en el càrrec**. Encara que no hi hagi corrupció, es perden les energies i **comences a estar cansat**"

- Van arrencar amb l'ajut municipal, no?

- Sí, el local és municipal, però tota la resta de l'equipament és de l'associació. Era l'antic cinema Guinart que va tancar, al costat del casino, i va haver una lluita de la ciutat per recuperar-lo. L'Ajuntament va comprar el local, ens va donar les claus i ens va dir: "Ja us ho fareu". Si el projecte ha sortit endavant és perquè hem tingut finançament de la banca ètica i això em va implicar en l'altre projecte al que dedico el meu temps. També estic en el moviment feminista i en un grup que es va formar a Sant Feliu fa quatre anys al marge de les institucions. I per últim procuro cuidar-me una mica. Fa 16 anys vaig superar un càncer, vaig deixar el tabac i vaig començar a fer senderisme. M'apassiona la muntanya i anar d'excursió.

- Sant Feliu és un dels pocs ajuntaments que va sobreviure a l'enfonsament del PSUC a les eleccions municipals de 1993. Com ho explica?

- Crec que primer factor és la composició de la ciutat, que ha anat creixent a poc a poc, és una ciutat on tothom es coneix. Quan vam sortir a les eleccions de 1979 va ser una sorpresa, tot i que érem gent coneguda perquè havíem treballat els barris i les fàbriques. Després, si ho fas bé, la gent té una certa inèrcia a tornar-te a votar, però tot això canviarà molt, perquè hi ha un canvi generacional. Durant molts anys la política no interessava ningú, però ara torna a interessar. Un alcalde sense carisma tampoc fa res. El Baltasar tenia majories absolutes però al final la va perdre, després va haver un altre alcalde d'Iniciativa, l'Àngel Merino, més tard va venir un alcalde socialista pactant amb Convergència i ara hi ha un govern d'esquerres en minoria. Tot això està canviant.

- El que no va aconseguir en 20 anys de mandat com a tinent alcalde d'urbanisme va ser el soterrament de les vies del tren de la Renfe.

- És veritat. Ara hi ha una promesa del Govern del PP de fer-ho. El projecte ja està fet, només cal posar-ho els Pressupostos de l'Estat i fer-ho. Quan ho vegi diré que va en serio. Sembla que ara toca, però toca des de fa molts anys. Des de 1979 fins avui no s'ha parat de treballar en aquest tema i s'han fet avantprojectes de tota mena. Sempre hi ha hagut algú de l'Ajuntament implicat, però mai ha hagut un Govern que ho volgués fer. El problema és que a Sant Feliu no hi haurà cap guany amb el soterrament de les vies, només el guany social, a diferència del que ha passat en d'altres ciutats, que s'han alliberat terrenys i s'han fet pisos. Aquí és una trinxera que s'ha de tapar i res més, mai no hi ha hagut interès.

- Conserva algun carnet?

- No milito enlloc, no tinc cap carnet, però estic adherida als comuns. Hem guanyat dues eleccions [en referència a les generals] però encara no som res, no sabem si això tirarà endavant. Va haver un moment que creia que aquest país havia d'avançar cap a la unitat de l'esquerra i no m'agradava com s'estava fent. Vaig estar al Procés Constituent i per coherència em vaig donar de baixa d'Iniciativa per Catalunya, però aquell intent d'unificar ICV amb la CUP, que era el que es pretenia en realitat, va acabar com va acabar, malgrat que aixecà molt d'entusiasme. La política de partit no m'interessa gaire.

Rafael Lebrón, concejal del PSUC en Cornellà de 1983 a 1987

Lebrón: “Los líderes que se han quedado en la política son lo peor de cada casa”

“No vengo casi nunca por Cornellà, pero conservo un sentimiento muy entrañable por esta ciudad y por el Baix”

“La mayoría de los llamados eurocomunistas éramos gente muy sensata y de buena fe, seguramente un poco inocentes”

Rafael Lebrón nació en Antequera (Málaga) en 1954. A los 15 años llegó a Sant Feliu de Llobregat y en 1977 se trasladó a Cornellà, cuando ya era un bregado militante comunista, con carnet y responsabilidades en Comisiones Obreras y el PSUC, partido en el que empezó a militar en su época de bachiller. Tras las elecciones municipales de 1983, las segundas de la democracia, fue designado concejal de comercio, trabajo e industria, hasta que la remodelación del cartapacio municipal se lo llevó por delante después de la crisis que se vivió por la disputa de la alcaldía entre Frederic Prieto y José Montilla.

Pere Ríos

Hace ya más de tres décadas que dejó su cargo de concejal. ¿Qué recuerdos le quedan?

- Formalmente estuve de 1983 a 1987, pero no llegó a dos años el tiempo que ejercí con competencias políticas relacionadas con la actividad económica. Tengo un recuerdo muy entrañable de aquellos años. Fue la primera vez que se pusieron en marcha unos planes de empleo con cierta amplitud de miras y ambición. También se hicieron unas pequeñas obras públicas pero que fueron muy importantes para Cornellà e impulsamos la feria, que fue como decirle a la ciudad que creíamos en su reconversión económica. Se generaron muchas ilusiones para querer sumar y creo que allí se pusieron las bases para que Cornellà creyese en sí misma y en su economía. Y luego salió lo que salió, que fue muy superior a lo previsto. A mí no me gusta mirar al pasado, pero fue una época muy satisfactoria y digna.

- Aquel segundo mandato estuvo marcado por la pugna entre el PSUC y el PSC tras las elecciones y la disputa de la alcaldía, que acabó con un pacto. ¿Cómo lo vivió siendo concejal del PSUC?

LEBRÓN FUE TAMBIÉN EL EDITOR DE LA PUBLICACIÓN ‘AQUÍ’ | P. R.

“Hemos de entender que **esa España** a la que tanto se odia **es el mejor cliente de Cataluña**, hay que llevarse bien con ellos”

- Algunos teníamos intención de hacer las cosas medio bien, pero existían unas diferencias ideológicas y culturales que, miradas con la distancia del tiempo, me parecen tonterías. Los dos partidos tenían un sustrato común de valores, de sentido de la democracia y ahora veo casi ridículas las diferencias que hubo entonces. La prueba es que el PSUC desapareció y todos acabamos en la órbita de la socialdemocracia, al menos electoralmente, porque no hay espacio para complicar tanto las cosas. Aquellas discusiones bizantinas e ideológicas no tenían que haberse producido.

- Aquella crisis local coincidió, además, con la crisis del PSUC, que la agravó aún más.

- La verdad es que el PSUC estaba en crisis desde que empezó la democracia. Había una franja leninista muy de consignas y otra franja más pragmática con otra entereza social que pensaba que en una democracia nadie puede deslegitimar a nadie. La mayoría de los llamados eurocomunistas éramos gente muy sensata y de buena fe, seguramente un poco inocentes, porque luego sea ha demostrado que la condición humana es a veces impresentable.

- Al final le forzaron a dejar sus responsabilidades de gobierno por esa crisis del PSUC.

- No tenía previsto nada de eso, pero se ve que mis compañeros de partido pensaron que no era el adecuado. No tiene mayor importancia. Me quedé como concejal raso, sin responsabilidades, porque quise tener ese poquito de amor propio y evidenciar que no había hecho nada malo, que me habían excluido y que quería acabar el mandato.

- Nunca más volvió a ocupar un cargo público. ¿Por qué?

- No quise. Comprendí que aquél no era mi mundo. Si tengo alguna virtud es que cuando he hecho algo, me lo he creído y he puesto los cinco sentidos. Y cuando he acabado algo también he sabido alejarme. Aquello no era para mí. Dejé la política muy a gusto porque creo que no soy hombre de política, sino de acción, me gusta hacer cosas. No sirvo para estar en reuniones discutiendo si son galgos o podencos y que al final salga elegido jefecillo el que ha ido a más reuniones del partido. Eso me parece un despropósito. A mí me gustaría que el presidente de la Generalitat fuera una persona que antes ha sido un buen arquitecto, o directivo de la

Pasa a la página siguiente

Viene de la página anterior

Siemens, o un buen médico o ingeniero. Pero la mayoría de la gente que se ha quedado en la política me parece impresentable, son lo peorcito de cada familia.

- ¿Qué piensa de la llamada nueva política?

- Pues eso, que lo peor de cada casa es lo que se ha quedado en política y nadie dice tres cosas sensatas. Si tenemos una democracia es porque se fue capaz de pactar y ceder, se hicieron las bases de una convivencia y una separación de poderes. Ahora nos quieren hacer ver, 40 años después, que el futuro de Cataluña es la mitad de la población contra la otra mitad. Esto no es un proyecto de país ni de futuro y tiene que levantarse una voz del grupo independentista que diga que hay que hacerlo de otra manera. Si para reformar el Estatuto necesitamos dos tercios del Parlament no puede ser que para la independencia se necesite medio voto de más.

- No parece que la mayoría independentista del Parlament tenga intención de rectificar.

- Me parece de locos que quieran imponer sus normas. Tenemos que saber estar en una comunidad de vecinos y hemos de entender que esa España que tanto se odia es el mejor cliente de Cataluña. Se han ido más de tres mil empresas y los bancos, pero están enrocados, nadie escucha a nadie, todo el mundo habla para su audiencia.

- Hace 35 años las maneras de hacer política eran muy distintas, ¿no?

- Nosotros seguramente no éramos los mejores, pero teníamos unos mínimos de dignidad, de autoridad moral, para que las cosas fueran sensatas y nadie impusiera su voluntad ni su capricho. Recuerdo las huelgas obreras del Baix Llobregat y cómo montábamos nuestro propio servicio de orden para las manifestaciones. Era prioritario no cortar el tráfico del todo y si una carretera tenía cuatro carriles se dejaban dos libres, se intentaba evitar altercados y que se molestara lo menos posible a la población. Como secretario de organización de Comisiones Obreras organicé ese servicio de orden muchas veces. Y ahora resulta que la persona que aspira a presidir la Generalitat de Catalunya [en referencia a Jordi Sànchez] se dedica a bailar encima de los coches de la policía. Total, porque la policía llevaba un mandato judicial [en alusión a los incidentes ocurridos frente al Departamento de Economía de la Generalitat el pasado 20 de septiembre].

- Esa llamada al consenso y al pacto que hace se antoja ahora imposible y, sin embargo, se aplicó al inicio de la democracia.

- Es que el consenso es básico para la civilización. El mundo es prácticamente una aldea. Cataluña tiene de vecinos a Francia, el mar y España, y tiene que llevarse bien con ellos. No puede estar montando pollos cada día y menos por cosas que son injustas o manipuladas, como, por ejemplo, los impuestos. Que no nos insulten más con eso de las balanzas fiscales y que nadie se dedique a ir contra su mejor cliente, que es España. No podemos seguir así, dale que te pego. Hay que escuchar al adversario y saber hasta qué punto sus razones pueden ser medio buenas y las mías, manipuladas, que es lo que no hace el independentismo.

RAFAEL LEBRÓN, EL PRIMERO POR LA IZQUIERDA, JUNTO AL ALCALDE DE LA ÉPOCA, FREDERIC PRIETO | ARCHIVO AYUNTAMIENTO DE CORNELLÀ

- Cuando dejó la política dio un giro radical y se convirtió en editor periodístico de la revista comarcal Aquí. ¿Cómo surgió la idea?

- La fundación del Aquí vino de una intuición y puse los cinco sentidos en un proyecto que sintonizó con la sociedad de la época. Que lo diga yo no tiene mérito, pero creo que fue una revista muy bien hecha. Si se miran los ejemplares de los 25 años de historia, desde los reportajes, a los controles de audiencia se verá que es cierto. Creo que había incluso una cierta adicción a tener la revista en las manos, porque siempre nos iba a contar algo interesante, fuera informativo o de publicidad. Funcionó muy bien el equilibrio entre publicidad y periodismo y tuve la suerte de tener colaboradores que creyeron en el proyecto. Desde las tribunas de opinión de Paco Hidalgo, Carles Navales o Ignasi Riera, a los jóvenes periodistas, los diseñadores gráficos o los comerciales de publicidad. Durante bastantes años estuvimos entre 50.000 y los 75.000 ejemplares distribuidos.

- Hasta que llegó la crisis económica y con ella la crisis publicitaria. ¿Qué fue más determinante para el cierre de la revista?

- Fue todo a la vez. Quizás no supe ver lo que venía encima y resistimos como pudimos. Cuando cerró la revista en 2009 vendía el 20% de publicidad de lo que había vendido el año anterior y eso era insostenible. Pusimos algún dinero y vendí algo de mi patrimonio, pero no fue suficiente para reconducir la revista. Algo de culpa debí tener, pero la situación económica hizo inviable el proyecto, después de algo más de 25 años.

> “Perdí todo mi **patrimonio** con la crisis, soy prácticamente **un desahuciado**”

- ¿Qué hizo después del cierre del Aquí?

- Básicamente nada, sobrevivir. Perdí todo mi patrimonio con la crisis, soy prácticamente un desahuciado. Sabía algo de caballos, me gustan mucho y encontré un cierto refugio entrenando caballos y dando clases de equitación. Y ahí estoy, intentando sobrevivir. Estoy muy mal en lo económico y muy bien en lo personal, porque soy feliz, estoy en paz conmigo mismo y me gusta la vida que llevo.

- ¿En qué año decidió irse de Cornellà?

- No es que lo decidiera, es que no me quedó más remedio cuando cerré el Aquí en 2009. No fue una decisión premeditada y acabé viviendo en Vilarodona.

- ¿Mantiene alguna relación con la comarca y la que fue su ciudad?

- No vengo casi nunca por Cornellà, pero conservo un sentimiento muy cariñoso, muy entrañable y de mucho aprecio por esta ciudad, por el Baix Llobregat y por la periferia de Barcelona. He conocido a mucha gente a la que he apreciado y me gustaría poder saludarlos y decirles que estoy bien y que les deseo lo mejor a todos.

Roberto Ruiz, concejal socialista de L'Hospitalet entre 1983 y 1994

Ruiz: "La gran transformación de Catalunya la han hecho los ayuntamientos, no la Generalitat"

"Se me ofreció echarme a un lado y no apoyar a Pujana. Pero no lo hice, quizás ese fue mi error"

"Corbacho tenía mucha ambición y se alió con los capitanes del Baix para cambiar la dirección del PSC"

Roberto Ruiz Fernández nació en Soria en Soria 1954 y con 19 años llegó al barrio de Sant Josep de L'Hospitalet, la ciudad en la que sigue viviendo. Fue concejal de distrito de La Florida por el PSC tras las segundas elecciones municipales de la democracia, celebradas en 1983, y desde 1985 alternó ese cargo con el de teniente de alcalde de seguridad ciudadana. En 1994 dimitió a raíz del proceso judicial que también se llevó por delante al alcalde socialista de la época Juan Ignacio Pujana a causa de la adjudicación de un aparcamiento. "Aquello fue un ajuste de cuentas y una lucha interna del partido, nada que ver con la corrupción", cuenta Ruiz, padre de dos hijos, alejado de la política hace mucho tiempo y ahora volcado en un negocio familiar con Lázaro Antúnez, un profesional de la sanidad cubano con el que se casó hace 13 años.

RUIZ, EN EL OBRADOR DE SU EMPRESA FAMILIAR | PERE RÍOS

Pere Ríos

¿Qué recuerdos le quedan de aquella época, 23 años después de dejar la política?

-Ha sido la experiencia de vida más interesante y apasionante que he tenido, y de la que estoy muy orgulloso. Empecé como concejal en La Florida, un barrio que tenía pendiente la urbanización de las calles, el alumbrado y las redes de saneamiento. La ciudad se llenaba de barro por todas partes porque las avenidas estaban sin asfaltar. Se hizo un grandísimo trabajo para dignificar los barrios, con un gran contacto con el movimiento asociativo. Entonces no se pedían horas ni visitas.

- En aquella época coincidieron gente de mucha talla política en el Ayuntamiento.

- Sin duda. Pudimos cambiar L'Hospitalet entre mucha gente, desde el gobierno y la oposición. Estaba Joan Saura, del PSUC, un primera línea, que marcaba muy bien al gobierno y que después fue conseller de Interior. El líder de Convergència era Francesc Codina, luego diputado en el Parlament. Ellos hacían su trabajo, pero teníamos unas relaciones personales muy buenas. Y en el grupo de gobierno socialista había primeros espadas. Celestino Corbacho, era primer teniente de alcalde de Urbanismo y acabó siendo ministro. También teníamos a Amadeu Joan, que puso la cultura de L'Hospitalet en primer nivel. O Pilar Ferran, que fue pionera en Catalunya y España en las políticas de servicios sociales. Y Germà Pedra, mente privilegiada donde las haya, fallecido hace tiempo y que tenía como discípulo predilecto a Miquel Iceta, que ahora es el primer secretario del PSC.

- En 1994 se acabó su carrera política tras ser procesado por la adjudicación de un aparcamiento en la plaza Gernika.

- El final fue menos glamuroso. Se produjo una batalla política dentro del partido, perdimos y salimos por la puerta falsa, pero el tiempo pone las cosas en su sitio. Lo nuestro no fue un tema de corrupción, sino de lucha política interna. Yo no tengo agravios pendientes con nadie. Cuando salimos del Ayuntamiento, Pujana y yo dejamos las relaciones con Corbacho, que fue quien lo sustituyó en la alcaldía, pero con el paso de los años hemos hablado y no nos guardamos ninguna animadversión. Podía haber otros motivos, pero el principal es que el PSC quería hacer unos cambios en la dirección y la sustitución de Pujana por Corbacho en la federación de L'Hospitalet le daba la mayoría a los nuevos capitanes del Baix Llobregat para hacerse con el poder.

- Pero para cambiar la dirección de un partido no hacía falta iniciar un proceso judicial.

- Hubo un intento de que se hiciera de otra manera. A mí se me ofreció hacerme a un lado y no apoyar a Pujana. Ese fue mi error histórico, pero entendí que no se podía expulsar al primer alcalde democrático de L'Hospitalet de esa manera. Tengo la conciencia muy tranquila.

- Ese capítulo culmina una endémica batalla en la federación del PSC de L'Hospitalet que empezó en 1979, con la elección del candidato en las primeras elecciones municipales.

- Sí. El candidato fue Pujana y el PSC se hizo con la mayoría en el Ayuntamiento por un solo concejal en las primeras elecciones. Podría haber sido al revés, como pasó en Cornellà. Lo importante es que la suma del PSC y el PSUC era absolutamente mayoritaria en lo que entonces se llamaba el cinturón rojo de Barcelona. Lo importante es que pactó en todas partes y eso permitió la gran transformación de Cataluña, que vino de los ayuntamientos, no de la Generalitat. Es verdad que en el PSC había una lucha interna entre el alcalde Pujana y la figura emergente, que era Corbacho y que tenía mucha ambición. No lo digo en sentido peyorativo, porque si yo hubiera tenido más ambición igual seguiría activo en la vida política en lugar de echarme a un lado, que es lo que hice. Corbacho estaba con los capitanes del Baix Llobregat y quizás el problema de

> "Con los **boicots** a productos nos estamos pegando **tiros en los pies**"

Pasa a la página siguiente

Viene de la página anterior

Pujana fue que no estaba con el sector del PSC que teóricamente le apoyaba, que era el sector más afín a Raimon Obiols.

- Lo que quedó finalmente fue una condena contra usted y Pujana.

- Sí, en mi caso fue una condena de dos meses, aquello no fue corrupción. Yo salí del ayuntamiento como entré, limpio de polvo y paja. Fue una condena por haber tomado una decisión administrativa equivocada y no se debería haber llegado a ese extremo. Todo aquello estaba inducido porque había que cambiar al alcalde y se aprovechó una actuación posiblemente incorrecta. El error fue que no se debería haber adjudicado ese aparcamiento a esa empresa, pero los servicios jurídicos lo aprobaron y nosotros firmamos lo que se nos puso delante. Ahora lo haría de manera diferente y sería más cuidadoso.

- Antes de que pasara todo aquello, usted fue durante casi diez años teniente de alcalde de seguridad ciudadana, circulación y transporte. ¿Que quedó de aquella gestión?

- Lo principal fue un modelo de policía próxima al ciudadano. Pusimos en práctica una experiencia pionera en España, en la que los guardias urbanos no solo daban clases de tráfico, sino que salían con los niños y los profesores en casas de colonias durante una semana y hacían cursillos, excursiones, montaban a caballo. Los chavales de ocho o diez años convivían con los urbanos y hablaban con ellos de tú a tú. Estoy muy orgulloso de eso, como del enorme crecimiento de la plantilla de la Guardia Urbana, con salarios muy razonables y jornada semanal de 40 horas. Quizás faltó haber combativo más el tema del absentismo laboral. Tenía un equipo de lo mejorcito que podía haber. También recuerdo que abordamos la señalización viaria, porque en L'Hospitalet se perdía la gente que venía de fuera y no sabía cómo salir. Y luego cambiamos toda la flota de autobuses, que eran muy viejos y se mojaban los pasajeros cuando llovía, y se hizo la conexión norte-sur de L'Hospitalet con líneas nuevas.

- ¿Qué hizo después de dejar la política?

- Estuve dos años en el puerto de Barcelona como responsable de seguridad y luego vinieron dificultades para encontrar trabajo. Estuve un año trabajando en México y dude regreso empecé a trabajar como autónomo en temas de seguridad vial, prevención y obra pública. Fueron cuatro o cinco años hasta que llegó la crisis y la gran obra pública desapareció de la noche al día y hubo que reinventarse. Y yo lo hice con cincuenta y tantos años y un buen currículum, que cuando llegas al paro no te sirve de nada. O tienes influencia para entrar en la administración en puestos de responsabilidad, que no era mi caso, o te buscas alternativas de empleo. Estuve dos meses en paro y entré en el mundo de la gastronomía, que siempre me ha gustado. Con mi pareja montamos una empresa de catering y empezamos a hacer unas olvidadas muy distintas a las que había en el mercado español, francés o italiano y pensamos que podíamos tener futuro con eso.

RUIZ, EN SU TERCER MANDATO DEMOCRÁTICO (1987-1991) | ARCHIVO

- La puesta en marcha del proyecto fue inmediata.

- Sí, en dos meses teníamos un plan de empresa y un producto nuevo y de calidad. Empezamos con un capital de tres mil euros, alquilamos un local en el barrio de Sant Josep, lo transformamos y en tres meses salimos al mercado con nuestra marca, "Delicias mediterráneas Roberto y Lázaro". Son unas elaboraciones de gran calidad que en cuatro años se han posicionado como el producto líder del mercado en España y Europa. Lamentablemente en España el mercado de delicatesen o de producto artesano es muy pequeño y no llega al 10% del total, mientras que en Francia o Italia puede alcanzar el 30%.

- Sorprende que en tan poco tiempo haya sido un producto tan valorado.

- En los tres últimos años hemos sido premiados por la Guía Repsol, que es el equivalente en España a la Guía Michelin en Francia, como los mejores patés de España. Para una empresa como la nuestra, que te reconozcan que haces un producto bautizado por la Academia Catalana de Gastronomía como las primeras olvidas de autor del mercado español es muy importante. Estamos presentes en el 80% de los establecimientos de delicatesen más prestigiosos de España y en establecimientos muy significados de Francia, Alemania o Dinamarca.

- Parece que toda esta trayectoria se vio truncada por el proceso independentista. Hace unos meses usted explicó en diversos medios de comunicación, entre ellos EL LLOBREGAT, una caída en picado de las ventas.

- El proceso independentista ha significado un boicot a muchos productos catalanes por un consumidor español que se siente ofendido y que dejó de comprarlos hace año y medio Lo notamos muchísimo, porque en el resto de España vendemos el 70% y no podemos trasladarnos fuera de Cataluña porque somos una empresa muy pequeña. En el mes de octubre de 2017 tuve que lanzar un SOS en defensa de la pequeña empresa catalana. Lo que nos pasa a nosotros les pasa a muchos pequeños empresarios, que van tirando de ahorro o reduciendo personal, algo que nosotros no podemos hacer.

- La llamada de socorro funcionó, ¿no?

- Sí, nuestra situación se convirtió en un tema viral en las redes. Hemos salido en los principales programas de las cadenas de televisión españolas, en defensa de las pequeñas empresas catalanas y en muchas cadenas europeas Ana Rosa Quintana ha cerrado dos programas diciendo: "Compren productos catalanes". Hasta octubre solo se hablaba de las medianas y grandes empresas que se iban de Cataluña, no de las pequeñas. En los tres últimos meses se ha dado un vuelco a la situación, ha habido una reacción de simpatía hacia nuestro producto, que es uno de los mejores 50 mejores productos de delicatesen del mundo, pero esto es una situación que empezó hace año y medio y a lo mejor habría que haber reaccionado antes. No sé si aún estamos a tiempo.

- Usted reivindica sus productos catalanes y españoles a partes iguales, igual que lo es la sociedad, dice.

- Nosotros elaboramos las olivadas con ingredientes que vienen de Andalucía, Extremadura, Murcia, La Rioja o Cantabria. Nos estamos pegando tiros en nuestros pies si no consumimos nuestros productos. Somos un producto tan catalán como español, sin ninguna duda, sin ningún complejo. La última olivada brava que hemos hecho es un producto mestizo, como es la sociedad catalana, con lo mejores ingredientes andaluces y catalanes.

- Es muy crítico con los líderes políticos independentistas.

- Sí, porque uno se puede jugar su dinero, pero el dinero del otro es sagrado y no te lo puedes jugar como gobernante. Cataluña está muerta económicamente, hay que empezar a reconstruirla. ¿Cómo va a funcionar un país que no tiene grandes empresas ni bancos? Ahora no pueden decir que la Constitución que tenemos no es catalana si aquí es donde más se votó. Se podrá cambiar, pero cuando haya las mayorías necesarias. Siempre hemos defendido que Catalunya era un solo pueblo, pero ahora resulta que los independentistas dicen que hay dos comunidades. 30 años después nos damos cuenta que pertenecemos a la comunidad catalana de castellanohablantes. Yo pensaba que eso no era importante.

> "**Catalunya** está muerta económicamente, hay que empezar **a reconstruirla**"

Pepe Saavedra, concejal del PSUC y de Iniciativa per Catalunya en Sant Boi durante 20 años

Saavedra: "Para gobernar un Ayuntamiento hay que estar solo dos mandatos"

"Me hubiera gustado recuperar el Ateneu Santboià, el espacio que ocupa el cuartel y acabar con la central eléctrica de Casablanca"

"Xavier Vila y yo éramos como el agua y el aceite. No teníamos enemistad personal, el problema es que era muy autoritario"

José Saavedra nació en Barcelona en 1952 y con cuatro años se trasladó a vivir a Sant Boi, la que sigue siendo su ciudad. Fue concejal, primero del PSUC y después de Iniciativa per Catalunya, durante 20 años, entre 1983 y 2003 y estuvo dos mandatos en el gobierno municipal como responsable de medio ambiente, cuando la alcaldesa socialista era Montse Gibert.

Hace apenas unos meses colgó la bata de médico, su auténtica pasión y que nunca abandonó por la política. Ahora estudia historia, conserva la ironía que siempre le caracterizó y acepta con agrado la cita de EL LLOBREGAT en un bar situado en la plaza del Ayuntamiento de Sant Boi.

PEPE SAAVEDRA, EN LA PLAZA DEL AYUNTAMIENTO DE SANT BOI | P. R.

"La oposición es una **tarea muy ingrata** y te sientes **utilizado** por los vecinos. Solo nos podíamos **explayar** en los plenos"

Pere Ríos

El cartel electoral del PSUC de L'Hospitalet de 1983 se recordará por la frase "Aquí lo que hace falta es un alcalde" y el rostro de Joan Saura, pero el de Sant Boi tampoco se quedó corto. En el aparecía la imagen de Saavedra, con el poblado bigote que lució muchos años, y la expresión "Pepe, un alcalde guay". ¿De quién fue la idea?

-La verdad es que no lo sé. Entonces no teníamos asesores de campaña, nos reuníamos entre todos y lo decidíamos. Nos pareció una frase ingeniosa porque esa palabra estaba muy de moda entonces.

-En las primeras elecciones de 1979 varias poblaciones del Baix Llobregat tuvieron un alcalde del PSUC, pero Sant Boi no. ¿Por qué?

-El PSUC se quedó en Sant Boi a 300 votos de ganar las elecciones. El hecho fundamental fue que en 1979 hubo una candidatura electoral a la izquierda del PSUC, cosa que no pasó en ningún otro pueblo de la comarca, que encabezó Miquel Puig, un tipo que tenía mucho tirón, con una labia brutal que había sido de la Liga Comunista, y que fue quien nos "limpió" el concejal que nos faltaba. Sin esa candidatura a nuestra izquierda, la alcaldía habría sido para nosotros.

-Después vino la aplastante victoria socialista del PSOE en las generales de 1982, la crisis del PSUC y el hundimiento electoral las siguientes en elecciones locales de la primavera de 1983.

-De ahí que yo fuera candidato. En 1983 estaba cantado que íbamos al desastre electoral. Había que intentar salvar los muebles y nosotros jugamos la baza de "ya nos conoces, en Sant Boi hemos demostrado que sabemos gestionar" y decidimos poner una cara conocida. Hacía poco que había acabado la carrera de medicina, me había ganado la vida poniendo inyecciones durante muchos años y había participado en las luchas vecinales de la Cooperativa. No era apetecible ser cabeza de lista de esa candidatura y creo que hice un ejercicio militante.

-¿No fueron excesivos viente años de concejal, doce en la oposición y ocho en el gobier-

Pasa a la página siguiente

Viene de la página anterior

no municipal?

-Yo me propuse dos máximas cuando entré y creo que las cumplí. Una era que siempre iba a volver a mi trabajo, aunque nunca lo dejé, porque era teniente de alcalde a tiempo parcial. Y la segunda, que solo estaría dos mandatos en el gobierno municipal, porque en la oposición puedes estar toda la vida. Para gobernar hay que estar solo dos mandatos: en el primero te enteras y empiezas a hacer cosas y en el segundo mantienes lo que has hecho o haces algún proyecto nuevo. El último año de mandato es casi un año perdido, porque te vuelves muy cobarde.

-Debe ser muy distinto gobernar a estar en la oposición.

-La oposición es una tarea muy ingrata, a pesar de que hacíamos esfuerzos por criticar lo que hacía el PSC y preguntarnos qué haríamos nosotros si gobernásemos. Nuestro único resquicio para explayarnos y ser felices, entre comillas, eran los plenos. Era ir continuamente en contra. Y luego te sentías bastante utilizado por los vecinos. Venían a ti con la queja, tú levantabas la liebre y luego ellos se movían por su cuenta con los que realmente se lo podían arreglar, que eran los que gobernaban. Era una cosa bastante frustrante que servía para bien poquito.

-¿Por qué eran tan agrias las relaciones con el alcalde socialista Xavier Vila?

-Éramos como el agua y el aceite y supongo que si se le pregunta a él dirá lo mismo de mí. Se decía que teníamos una enemistad personal y no era verdad. Era muy autoritario, estaba siempre a la defensiva y se puede pensar que eso lo digo porque yo era de otro partido, pero las relaciones de Vila con su grupo municipal y el PSC tampoco es que fuesen una maravilla. Empezó con una orquesta sinfónica y acabó con un cuarteto de cuerda porque se le cayeron varios concejales.

-El recuerdo de la etapa de gobierno con Montse Gibert de alcaldesa debe ser mejor.

-Sí. Fue antes de la crisis, había dinero en las arcas municipales, pero también era la época de la especulación urbanística. Algunos municipios de la comarca crecieron mucho, como Viladecans, que se comió la montaña y la zona agrícola. Y nosotros, preservando la zona forestal a capa y espada, parecíamos un reducto de Asterix y Obelix en medio de una especulación urbanística bestial. Hay que explicar a los vecinos que si urbanizas recoges dinero del IBI y además tienes una zona forestal que no hay que mantener. El PSC aguantó el tirón, aunque su política no fuera igual que la nuestra.

-¿Qué le hubiera gustado hacer aquellos años que no se hizo?

-Recuperar el Ateneu Santboià, recuperar el espacio que ocupa el cuartel militar y acabar con la central eléctrica de Casablanca. Con el cuartel hubo negociaciones con el Ejército y un plan urbanístico de la zona. Parecía que había un acuerdo e hicimos hasta una paella popular para celebrar que se iban los militares, pero se quedaron. Fue un error y yo colaboré, porque me lo creí sin estar seguro.

-Algo de lo que se sienta orgulloso.

-Hicimos muy bien lo del traslado del Hospital Comarcal. Tuvimos la suerte de tener una institución centenaria, como era Sant Joan de Déu, que tenía posibilidades y ganas de hacer un hospital general. Y la suerte de tener el Hospital de Sant Boi, que era una referencia sanitaria en la zona. La consejera Marina Geli dijo que en lugar de reformar el antiguo hospital se hiciera uno nuevo.

-En los 20 años de concejal nunca abandonó su profesión de médico.

-No, tenía muy claro que mi oficio no era el de concejal y que esa etapa era temporal, lo que ahora se llama vocación de servicio. Si gobiernas has de pagar unos peajes, aunque sean menores, como ir a las recepciones y los actos oficiales. No me gustaban.

-Pero eso son servidumbres del cargo.

-Sí, pero hay que estar dispuesto a pagarlas. Yo lo encontraba una cosa ficticia, como tampoco me gustaban las continuas reuniones de partido para acabar decidiendo una cosa que a los dos minutos ya estaba clara. A lo mejor es que yo no servía. Siempre he puesto el ejemplo del alcalde del Prat, Lluís Tejedor, que ha estado en todos los sitios en los que se decidían cosas que podían beneficiar a su pueblo. Es un estilo de hacer política que no me gusta, pero que es necesario.

-Sorprende que las líneas de alta tensión no estén aún soterradas.

-El problema es que hay una estación transformadora que resulta una instalación estratégica para el Baix Llobregat. Lo que dice la compañía es que la ley de 1967 no ha cambiado y que si una administración quiere mejorar una infraestructura eléctrica, la ha de pagar. Soterrar esa instalación vale mucho dinero. Yo me acuerdo que negocié con ellos y en esas reuniones vi que no servía para concejal. Llegabas allí y veías que estaban por encima de ti a años luz, técnicamente y con contactos.

-¿Nunca se planteó Iniciativa per Catalunya en 20 años que había que renovar el cabeza de lista en Sant Boi?

-La primera vez no, ni la segunda tampoco, pero la tercera ocasión en que iba de candidato planteé el relevo y no quisieron. A la mejor hubiera sido un golpe en la línea de flotación de mi autoestima. Yo tenía una duda hamletiana de si el tiempo que estaba dedicando a la política no se lo estaba quitando a la medicina y a ser mejor profesional.

-En 1979 las carencias eran enormes en cualquier ciudad de la comarca y estaba todo por hacer. ¿Qué hubiera hecho distinto el PSUC?

-Visto con perspectiva, creo que nada. Quizás haber escuchado un poco más a la población. Todos los cargos que habían estado en las luchas vecinales pasaron luego a las instituciones y se convirtieron en los principales enemigos de las entidades.

Eso nos hizo mucho daño. Había tantas cosas por hacer que no debía ser tan fácil dedicarse a la lucha vecinal. Nosotros siempre enarbolábamos la bandera de la participación ciudadana. Quizás eso también venía dado por el tipo de alcalde que teníamos, que era bastante autoritario, pero los resultados electorales nunca nos dieron la razón.

-¿Cuál fue vuestro techo electoral?

-Llegamos a tener siete concejales. Fue la época en la que hubo un conflicto con el casal de Marianao y la instalación de un centro de atención a drogodependientes. Eso generó mucha lucha social y creo que sacamos siete concejales por oposición a la postura del PSC, no porque vieran muchos valores en nosotros.

-Al inicio de su época de concejal ya se produjo la crisis del PSUC. ¿Qué recuerdo le queda?

-Fue muy duro. Yo participé en el IV congreso en el que salió elegido secretario general Gregorio López Raimundo y presidente Antoni Gutiérrez Díaz. El que dio la pelea por serlo fue Jordi Solé Tura, ya se vio que aquello tenía mala pinta y el V congreso fue el desastre.

Con el tiempo aún me recrimino que fuésemos capaces de pelearnos por Afganistán y hasta hace cuatro días hemos mantenido una ambigüedad maravillosa sobre la independencia. Algo que estaba a miles de kilómetros nos llevó a la división y la ruptura del PSUC, el partido que fue el mayor luchador antifranquista y que mejor entendió la integración para hacer “un sol país”. Aquello fue bestial desde el punto de vista personal porque con algunos militantes con los que habías ido a enganchar carteles acabas por no hablarte y con otros se llegó incluso a las manos.

FRANCISCO HIDALGO, diputado del Partido Socialista de Andalucía en el Parlament de 1980 a 1984

“Los políticos de 1980 eran mucho más dialogantes y respetuosos con los demás”

“Formar parte de la patria catalana reconstituida fue un honor absoluto, jamás dejaré de estar orgullosísimo”

“Voté a favor de la primera ley de normalización lingüística porque era un texto aceptable”

Francisco Hidalgo nació en Posadas (Córdoba) en 1949 y llegó a Cornellà en agosto de 1974 para quedarse, porque antes solo venía a pasar las vacaciones y visitar a sus tías. Entonces ya era “maestro escuela”, como le gusta definirse, y siguió con el oficio hasta 1980. Aquel año se celebraron las primeras elecciones autonómicas de la democracia que ganó Jordi Pujol y fue cabeza de lista del entonces Partido Socialista de Andalucía (PSA). En Cornellà se le conoce como Paco Hidalgo y es muy raro que alguien del tejido asociativo no sepa de quién se trata por sus más de cuarenta años activismo cultural, más de la mitad como director del Festival de Flamenco. Acabada la legislatura del Parlament volvió a la escuela seis años más y después estuvo ocho años como delegado de la Junta de Andalucía para las comunidades andaluzas de Catalunya, Valencia y Baleares.

PACO HIDALGO LLEVA EN CORNELLÀ DESDE 1974. EN LA IMAGEN, JUNTO AL MAG MAGINET, UNO DE LOS SÍMBOLOS DE LA CIUDAD.

Pere Ríos

–Ahora puede resultar impensable, pero en 1980 ya resultó insólito que un partido que se definía como socialista y andalucista se presentara a las elecciones catalanas. ¿Cómo lo explica?

-Sí, realmente fue un hecho histórico que un partido de una comunidad concurriera a las elecciones de otra comunidad y obtuviera representación parlamentaria. El PSA, que en mitad de la legislatura pasó a llamarse Partido Andalucista (PA), obtuvo 71.841 votos y dos diputados: Pepe Acosta y yo. Nos quedamos a poco más de 200 votos para que hubiera tres andalucistas en el Parlament. El partido venció todas las tentaciones que le tendieron y en ningún caso quisimos hacer una lista que se entendiera como un frente no catalán contra Catalunya. Si los comuneros de Castilla o los socialistas de Aragón querían presentarse, que se presentaran. El PSA quería ir con su propio y específico programa.

> “Arrimadas no tiene ángel. Es **andaluza de nacimiento**, pero de feria y de caballo”

-Para entonces ya se había producido la unificación del socialismo catalán con la federación catalana del PSOE del que nació en 1978 el actual PSC. ¿Por qué no se integraron en esa lista electoral?

-Porque no hubo acuerdo y porque no se compartían los criterios de unificación del PSC. La posición del PSOE en Andalucía no era la misma que en Catalunya. Aquí se respetaba la especificidad y la idiosincrasia de Cataluña, pero en Andalucía no. EL PSOE no tomó una conciencia de la defensa de los intereses identitarios andaluces hasta más tarde. Inicialmente no consideraba el acceso a la autonomía ni tan solo por el artículo 151 de la Constitución, pero después siguió esa línea y reformuló su política. Aquella federación de partidos socialistas ibéricos que se pretendía había acabado un poco en fracaso.

-No deja paradójico que fuera otro partido socialista distinto quien defendiera el andalucismo en Catalunya porque el PSOE no lo hacía en Andalucía.

-No era exactamente eso, sino que el PSA consideraba entonces que podía producirse en Catalunya una política de inmersión lingüística que fuese en contra de los intereses de los trabajadores andaluces, que habían llegado obligados y por necesidad. Nosotros estábamos de acuerdo en saber catalán, pero había que poner los instrumentos para que las personas tuviesen acceso sin imposición.

-Pero hubo inmersión.

-Sí, la hubo después.

Pasa a la página siguiente

Viene de la página anterior

Yo formé parte de la ponencia que redactó la primera ley de normalización lingüística y como PSA consideramos que había salido un texto aceptable y no coercitivo. El desarrollo normativo posterior es otra cosa de la que habría que hablar, pero el trabajo de la comisión de la ley fue muy riguroso y voté a favor. Entonces estaba solo, porque ya se había producido la escisión dentro del PSA y Pepe Acosta había pasado al grupo mixto e incluso se había ido Córdoba, aunque conservó el acta de diputado.

-¿Qué voto él?

-No votó, retiró sus enmiendas y dejó de venir al Parlament.

-¿Por qué se fue?

-Imagino que por cuestiones personales. Le ofrecieron la cátedra de Derecho en la Universidad de Córdoba y era una oportunidad que no debía dejar pasar y decidió irse a vivir, cosa que respeto. Pero podía haber entregado el acta de diputado para correr la lista. Él trabajó mucho y de manera brillante para que el grupo andalucista tuviera grupo propio en el Parlament con solo dos diputados, otro hecho histórico. Después de la escisión del PSA pasamos a ser diputados no adscritos, como hicieron Josep Benet y Pere Portabella, del PSUC.

-Ahora eso resulta impensable y se necesitan un mínimo de cinco diputados para formar grupo parlamentario.

-Sí, en aquel momento también parecía impensable. Entonces hubo mucho entendimiento y se pensó que todos los grupos debían tener los mismos derechos, no lo que viene sucediendo recientemente. La clase política catalana de 1980 era muchísimo más abierta y dialogante, más respetuosa con las posiciones de los demás, aunque no se compartieran. Seguro que hubo análisis político de la mayoría y pensaron que era mejor tenernos dentro del corral que no cacareando fuera.

-En 1980 el PSUC preconizaba que Catalunya era "un solo pueblo" y el PSC decía representar a todos los catalanes, al margen de cuál fuera su origen.

-Ese planteamiento era bonito y asumible desde el principio, pero no era tan real ni enraizado y verídico. Un solo pueblo si se tiene voluntad y se facilita que personas que se sigan sintiendo parte de otro pueblo se integren en Catalunya. No puede ser que para tú formes parte de una sociedad nueva tengas que aculturalizarte, dejar tus sentimientos y tus tradiciones. Yo he trabajado muy decididamente para la interrelación cultural o para el mestizaje. Afortunadamente la pureza no existe, somos una mezcla de aportaciones, somos hijos de mil leches, como ha dicho algún cantautor y poeta.

-En 1984 no repitió como diputado y en esas elecciones Pujol logró su primera mayoría absoluta y consolidó sus políticas. ¿Cómo se sintió?

-Yo pensaba que se había entendido que la sociedad no era tan uniforme como los eslóganes programaban, pero enseguida se vio que el objetivo era ponerse la capa y aplicar políticas de dirigismo, de no permitir el diálogo, de imposición, aunque sabe mal decirlo. Luego vimos que en la etapa de Los tripartitos se hizo una política cultural más abierta a las expresiones no propias de Catalunya, pero cuando volvió a ganar CiU se volvieron a las antiguas políticas. Eso va en contra de lo que se decía que "catalán era todo el que vive y trabaja en Catalunya". Si eso es así, ¿por qué no se le trata como a cualquier otro catalán y no como inmigrante cuando tiene que expresarse culturalmente? La inmigración, problema y esperanza de Catalunya, ese libro nefasto que escribió Pujol [en 1958] es el planteamiento que han tenido siempre y que sigue.

HIDALGO ES UNO DE LOS MAYORES EXPERTOS DEL MUNDO DEL FLAMENCO. EN LA IMAGEN, ENTREVISTADO POR NUESTRO COLABORADOR MANOLO GARRIDO, PARA 'TROZOS DE VIDA, TROZOS DE RADIO'

-¿Qué recuerdo le queda de aquella etapa y de la relación con Pujol?

-De la etapa del Parlament todos los recuerdos que me quedan son hermosos. Ahora que ha pasado el tiempo no se mitifica e idealiza tanto la etapa de juventud. Formar parte de la patria catalana reconstituida fue un honor absoluto, jamás dejaré de estar orgullosísimo de haber estado en el primer Parlament de la democracia. La relación con Pujol la recuerdo…. cortés.

HIDALGO (DERECHA), EN UN HOMENAJE EN CORNELLÀ A JUANITO VALDERRAMA, DEL BRAZO DEL ENTONCES ALCALDE JOSÉ MONTILLA Y JUNTO A CARLES NAVALES

-Parece que la izquierda sí que tiene asumidos ahora esos planteamientos culturales que hace usted.

-Habría que hablar primero de qué izquierda. Hubo una etapa en que el PSUC que después fue Iniciativa y ahora no sé cuántas cosas más sí asumió esos planteamientos y se dio cuenta que su posición no era tan clara como cuando nosotros nos presentamos. El PSC sí que lo ha asumido y lo puedo certificar porque me afilié unos años después de dejar el Parlament. Dentro del PSC mi trabajo ha estado siempre dirigido a ese ámbito de integración cultural, de luchar y defender que la cultura de un pueblo no la hace el territorio, sino las personas. Y que unos hemos nacido en Córdoba, Berga, Extremadura o Girona.

-O en Pakistán.

-O en Pakistán, ahora con el tema de la inmigración.

-Sin embargo, algunos partidos siguen intentando patrimonializar la inmigración cuando llega una campaña, como hemos visto hace unos días con el discurso de la candidata de Ciudadanos. ¿No le parece demagógico?

-Me lo ha parecido siempre. Y además sería una contradicción si no pensara así, porque en el año 1980 nosotros no nos dirigimos a la inmigración, sino a un sector de la ciudadanía. Que ahora la señora Inés Arrimadas se dirija a los andaluces para pedirle el voto porque ella nació en Jérez no me parece bien. Eso ya pasó en 1980 con algunos candidatos del PSC y tampoco me parece que la señora Pilar Rahola recurra también a la inmigración de vez en cuando. Como me dijo un humorista andaluz, la señora Arrimadas no tiene ángel. Es andaluza de nacimiento, pero de feria y de caballo, cuando va.

-Pero desde Andalucía también se sigue agitando el fantasma de una supuesta opresión que vive el inmigrante el Andalucía.

-Cuando hacen esta campaña lo siento con dolor. A veces se utiliza la desinformación, se agita la desigualdad, la no convivencia y eso es peligroso y se puede entender que salga la tentación para responder a las frases como que los andaluces no trabajan, pero es un peligro usar los tópicos del norte en el sur.

Ajuda'ns

a ajudar

JUDICIAL

Un món complex

¿Qué quieren y qué reclaman los jueces?

El ataque a los juzgados del Gavà reabre el debate sobre la crítica a la justicia que muchas ocasiones olvida las condiciones de trabajo de los jueces

Redacción

Los juzgados de Gavà sufrieron el pasado 3 de mayo un acto vandálico protagonizado por Arran, organización juvenil vinculada a la CUP, en protesta por la sentencia de La Manada que dictó unos días antes la Audiencia Provincial de Navarra y que generó un gran debate social. En el vídeo compartido desde el propio Twitter del núcleo Gavà-Arran se aprecian a tres encapuchados martillo en mano que la emprenden a golpes contra los cristales de la puerta principal de acceso a los juzgados y realizando una pintadas con frases como "Esto es una guerra", "Que tiemblen" o "Contra la justicia patriarcal defendámonos juntas".

Los atacantes del edificio de Gavà no tuvieron problemas en afirmar "Nosotras somos La Manada", y en otra acción similar realizada ese mismo día en Sabadell colgaron de un puente de esta ciudad a cinco muñecos que simulaban ser los cinco condenados por el caso, en una suerte de reivindicación de la pena de muerte para los acusados. Los activistas de Arran consideraron que el poder judicial es "solo una pata más de un sistema que diariamente nos declara la guerra" y clamaron por la "autodefensa colectiva para conseguir vidas dignas", en lo que pareció una llamada velada a aplicar la ley del talión o a tomarse cada cual la justicia por su mano.

La crítica a esa sentencia, como a cualquier resolución judicial es perfectamente legítima y ahí están las vías de los recursos para intentar modificar el fallo si no se comparte, pero resulta inadmisible canalizar la protesta a través de amenazas e intimidación a los jueces. Ni con los que dictaron la sentencia, ni muchos menos con unos compañeros de profesión de Gavà ajenos por completo a los hechos y que ejercen a 500 kilómetros de distancia. En muchas ocasiones, la crítica a la justicia olvida las condiciones de trabajo de jueces y fiscales en España, con la falta de medios materiales y humanos y carencias de todo tipo que no facilitan el trabajo.

El ataque a los juzgados de Gavà fue denunciado de inmediato por la Asociación de Fiscales y por la Sección Territorial en Cataluña de la Asociación Profesional de la Magistratura (APM), con un mensaje de apoyo. Horas después de que se produjera ese incidente, la junta de jueces de Gavà acordó adherirse al comunicado emitido por el Tribunal Superior de Justicia de Navarra y los diversos pronunciamientos de las asociaciones de jueces y fiscales reclamando respeto a la separación de poderes y a la independencia judicial. Era el preámbulo de una jornada de convocatoria de huelga que tuvo lugar el pasado 22 de mayo, después de unos paros parciales unos días antes. Pero ¿qué reclame an los jueces?

LOS JUZGADOS DE GAVÀ, ATACADOS A PRINCIPIOS DE MAYO CON PINTADAS FIRMADAS POR ARRAN Y CRISTALES ROTOS

14 medidas necesarias

El comunicado que firmaron de manera conjunta todas las asociaciones de jueces y fiscales leído el 5 de abril en las puertas de los juzgados de toda España y de las audiencias provinciales, se explican las 14 medidas que se proponen para mejorar el servicio público de la administración de justicia. Son actuaciones de todo tipo que deberían realizar las Cortes Generales, en tanto que poder legislativo; el Gobierno, del que depende la aplicación de las leyes; el Consejo General del Poder Judicial (CGPJ), órgano de gobierno de los jueces y magistrados de España, y las Comunidades Autónomas con competencias transferidas en materia de justicia. No son medidas que defiende una parte de la magistratura y la fiscalía, sino que han sido asumidas meses atrás por unas 1.200 juntas de jueces de toda España y que contaron con la adhesión de 3.500 jueces y magistrados.

Así, con el fin de reforzar la independencia del poder judicial, el verdadero caballo de batalla para asegurar una justicia independiente, el manifiesto propone que los veinte miembros que forman parte del CGPJ sean elegidos directamente por los jueces y magistrados "asegurando la igualdad de género y la representatividad". Ahora son los partidos políticos los que deciden los nombres y pactan el reparto de manera proporcional al número de diputados y senadores que tienen.

Otra de las reivindicaciones pasa por que se ampare "de modo efectivo" a los miembros de la carrera judicial de cualquier ataque recibido que afecte a su independencia. La incesante judicialización de la política producida en España en los últimos años, que algunos consideran en realidad politización de la justicia, ha provocado críticas de algunos representantes políticos a los jueces o a los tribunales que dictaran determinadas resoluciones, sin que esos profesionales recibieran públicamente ninguna nuestra de apoyo del CGPJ en la mayoría de las ocasiones

La retirada de las enmiendas presentadas a la proposición de ley de reforma de la Ley Orgánica del Poder Judicial es otra de las reclamaciones por entender que esa modificación coartaría el ejercicio de la función judicial y vaciaría algunas de la competencias que ahora tiene el CGPJ. El órgano de los jueces designa ahora a los altos cargos judiciales en destinos de relevancia, como el Tribunal Supremo, la presidencia de los tribunales superiores de justicia de las Comunidades Autónomas o las presidencias de las Audiencias Provinciales con criterios en ocasiones subjetivos que en ocasiones parecen responder también a un reparto de cuotas entre las diversas sensibilidades judiciales. Por eso, las asociaciones de jueces y fiscales creen que es necesario que el nombramiento se haga "con perfiles previamente definidos, de acuerdo con un proceso transparente y en decisión debidamente motivada y adoptada por mayoría cualificada", frente a la actual mayoría simple. En el caso de los tribunales superiores de justicia existe una cuota de magistrados que también eligen los parlamentos autonómicos y que se reclama suprimir.

Calidad y eficacia

El manifiesto leído frente a los edificios judiciales también aboga por modernizar la Administración de Justicia para aumentar su calidad y eficacia. Para ello reclaman del Gobierno el aumento de la planta judicial y de fiscal, para que España deje de ser uno de los países de cola de Europa en la proporción de jueces. Los datos del Consejo de Europa reflejan que en España existen 10,1 jueces por cada 100.000 habitantes, frente a los 17,4 de Portugal, los 20,2 de Austria o los 24,5 de Alemania. La media europea está situada en 19,8. Para acabar con este déficit se reclama

Pasa a la página siguiente

Viene de la página anterior

que salgan de la Escuela Judicial de Vallvidrera al menos 300 jueces en cada uno de los próximos cuatro años. La adecuación y en muchos casos dignificación de los edificios judiciales, que corresponde a las comunidades con competencias transferidas o bien al Ministerio de Justicia, es otra reclamación, además del proceso de digitalización para agilizar la tramitación de los procedimientos y dotar a los juzgados de equipos psicosociales que permitan la atención a las víctimas.

La necesidad de racionalizar la planta judicial es otra reclamación de jueces y fiscales y para hacerla posible es necesaria la implantación de los llamados tribunales de instancia, una idea recogida en un proyecto de ley de 2011 y que está aún muy lejos de hacerse realidad. La puesta en marcha de esos nuevos tribunales comportará una nueva organización colegiada que acabará con los actuales reinos de taifas y agrupará, en sus respectivas secciones especializadas, a los responsables de los juzgados unipersonales de un mismo partido judicial. Mientras se hace realidad ese anhelo, se reclama que se creen los juzgados suficientes para atender el incesante aumento de la litigiosidad en España, que ahora se traduce en 126 asuntos por cada mil habitantes, contando todo tipo de materias: civil, penal, laboral, contenciosa, menores, etc. Al mismo tiempo, se reclama el fin de la precarización de la función de juez y fiscal, que ahora se concreta en la adscripción forzosa a un destino en la asignación de plazas, y que se suprima la figura del juez sustituto y juez de refuerzo.

La oficina judicial, que es la organización de carácter instrumental que sirve de apoyo a la actividad de los juzgados y tribunales, también debería revisarse sobre las experiencias piloto que se ha llevado para hacerla más eficiente. Al mismo tiempo, se reivindica que sean compatibles los diversos sistemas informáticos que ahora se emplean en los diversos órganos jurisdiccionales de España y se debería dotar de medios personales y materiales a los funcionarios públicos (policías, inspectores de hacienda, entre otros) que tienen competencias en la lucha contra la corrupción, siempre bajo la supervisión de jueces y fiscales.

El comunicado también aborda la necesidad de mejorar las condiciones profesionales y se reclama la necesidad de convocar la Mesa de retribuciones para que jueces y fiscales recuperen el nivel salarial que tenían en 2010, antes de que se aplicaran los recortes económicos. También creen que es necesaria la modificación de la Ley Orgánica del Poder Judicial para regular los permisos y medidas de conciliación de la carrera judicial y fiscal, así como recuperar el régimen de vacaciones y permisos, incluido el de paternidad, que estaba vigente hasta que se modificó la ley en 2012.

3 DE MAYO. CONCENTRACIÓN DE LOS JUECES TITULARES DE GAVÀ ANTE EL EDIFICIO EN EL QUE TRABAJAN

Cargas máximas de trabajo

La necesidad de implantar cargas máximas de trabajo a un juez o un fiscal, con la participación de las asociaciones profesionales en la fijación de los criterios y la adopción de medidas de prevención es otra reclamación, además de garantizar la adecuada asistencia de la Mutualidad General Judicial para lograr la igualdad de derechos pasivos con respecto a los beneficios que ahora tiene cualquier ciudadano afiliado a la Seguridad Social. A diferencia de lo que sucede con la inmensa mayoría de profesionales, jueces y fiscales no se jubilan hasta los 70 años y a partir de esa edad han de abonar un porcentaje del importe de las medicinas, algo que no ocurre con el resto de jubilados.

En el ámbito concreto del ministerio fiscal, se reclama la derogación de los plazos máximos para la instrucción de una causa. Ahora es de seis meses y se puede prorrogar si está justificada la complejidad del procedimiento. Lo que se pretende es que se dote de los medios personales y técnicos necesarios a la fiscalía para agilizar la investigación de las causas y dar una respuesta que no se demore en el tiempo, pues la justicia que llega tarde en muchas ocasiones sirve de poco. Del mismo modo se pide que se paralice la implantación de la justicia digital si no se garantiza el correcto funcionamiento de los programas y equipos y que la formación de los fiscales se atribuya a la Fiscalía General del Estado. La necesidad de reforzar la independencia del ministerio fiscal, para que no se vea como una estructura dependiente de las directrices del Gobierno, y la autonomía presupuestaria son otras de las reclamaciones.

¿Su banco ha vendido su deuda a un tercero por un precio inferior pero a Ud. le reclaman la totalidad?

¿Sabe Ud. que puede exigir sus derechos?

Asesórese en Pérez Llorca Abogados,

aquí encontrará un trato serio, cercano y en las mejores condiciones económicas.

Defienda su empresa y su patrimonio

¡No se deje avasallar!

Reclamamos

- Swaps suscritos a partir del 2005
- Derecho de retracto a la compra de su crédito por el mismo precio
- Cláusulas suelo, abusivas y abuso de derecho
- Gastos de constitución de su crédito o hipoteca
- Hipotecas multidivisa

CONSÚLTENOS

Si nos permite revisar su caso le haremos un estudio previo gratuito, ***llámenos y solicite cita***

Pérez Llorca
advocats

Despacho fundado en 1987

Telf. 902 800 248 / 670 794 640 / 670 794 637 - perezllorca@consultajuridica.net

Calle Raurich, 62 - 08830 Sant Boi de Llobregat (Barcelona)

SEGURETAT

Al peu del canó

JOAN PORTALS, comissari cap de la Regió Metropolitana Sud dels Mossos d'Esquadra

"Sempre estem en el focus d'atenció, però a vegades es parla amb excessiva lleugeresa"

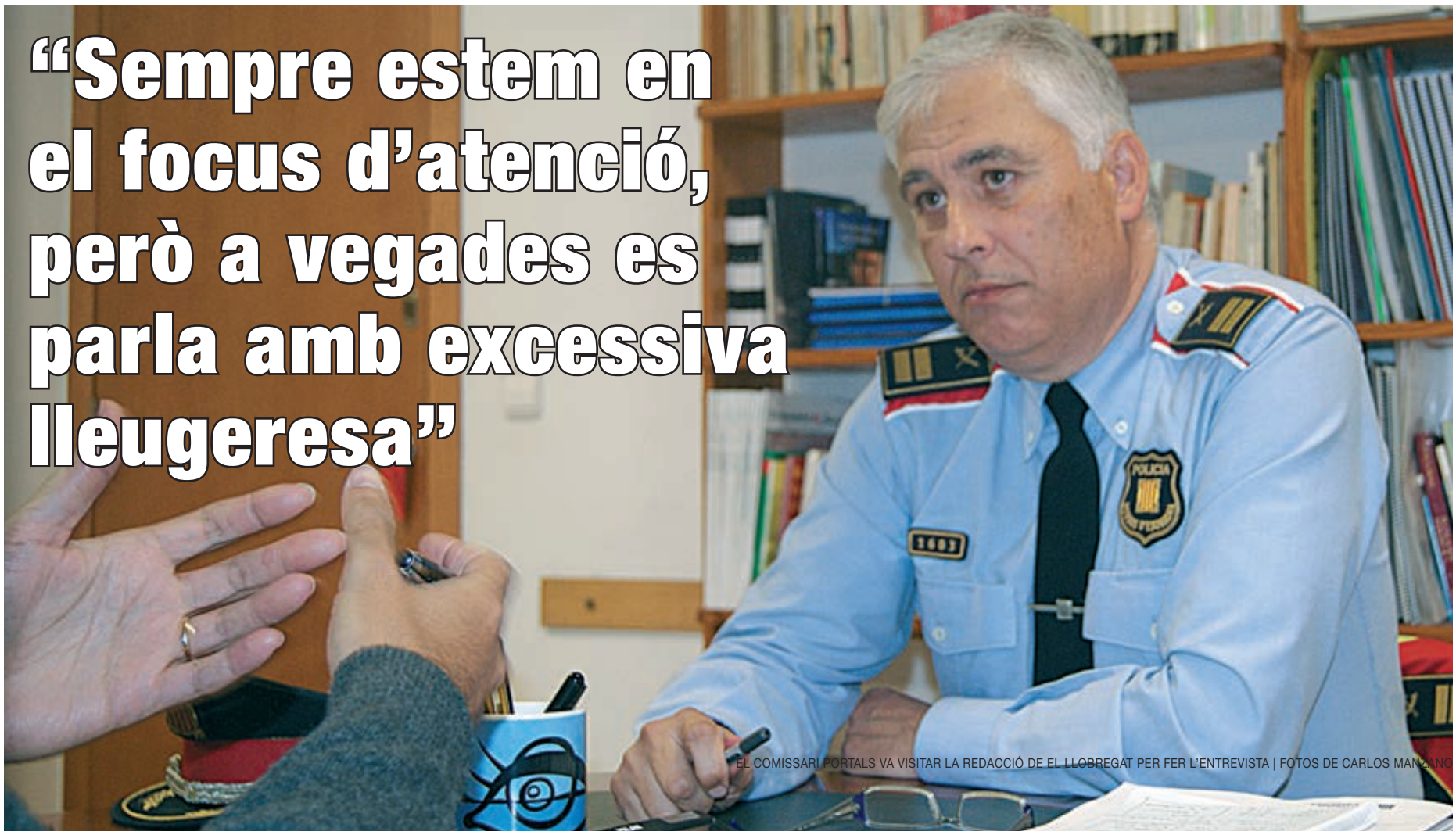

EL COMISSARI PORTALS VA VISITAR LA REDACCIÓ DE EL LLOBREGAT PER FER L'ENTREVISTA | FOTOS DE CARLOS MANZANO

Joan Portals té 56 anys, és llicenciat en Criminologia i des de setembre és el comissari en cap de la Regió Metropolitana Sud, que engloba l'Hospitalet, el Baix Llobregat, el Garraf i l'Alt Penedès. Amb anterioritat havia estat cap dels Mossos a Barcelona -on va viure l'atemptat del 17 d'agost de 2017- i al Pirineu Occidental. Al cos des del 1985, ha viscut el desplegament dels Mossos per tot Catalunya. I és del Prat.

F. J. R. Baena

Vostè és pratenc, i ara ha tornat a casa després de fer el desplegament dels Mossos arreu del país. Com se sent?

Després de 33 anys al cos torno a les arrels.

Fa uns 100 dies que està al capdavant de la Regió Metropolitana Sud. Quines són les seves primeres sensacions?

Són diverses barreges. Des del vessant més personal estic content de venir a treballar i estar al capdavant d'una regió gran part del territori de la qual conec. També he de destacar l'estabilitat de la plantilla i comandaments: són equips de treball molt compactes i molt units, i això facilita moltíssim la feina als que ens hi hem incorporat.

I com ho porta?

Com a ciutadà del Baix he pogut viure com s'ha desenvolupat la comarca i l'Hospitalet en molts aspectes, fruit d'una feina que han estat fent els ajuntaments. Una evolució que he viscut com a ciutadà i que ara estic copsant en les visites que estem fent a alcaldes.

Una ruta pel territori?

Sí. És el primer que vaig fer quan vaig arribar a la regió. És important i necessari. Vaig adreçar una carta personalitzada a tots els alcaldes i alcaldesses dels 67 municipis de la regió, caps de policia local, a la judicatura i altres institucions rellevants. Tot seguit, hem anat programant visites.

Suposo que cadascú haurà exposat els problemes que té a casa seva. Abans d'entrar més en detall, creu que vivim en una comarca segura?

Jo crec que sí. I ho afirmo rotundament perquè quan estava a la Metropolitana Nord tenia l'obsessió de comparar les dades de delictes amb els de la Metropolitana Sud. Evidentment, les xifres no tenen res a veure. És cert que hi ha fets delinqüencials, que hi ha hagut una pujada en els darrers anys, però puc dir que el Baix Llobregat i l'Hospitalet són, en general, zones segures.

> "Els recursos que entrin amb les **noves promocions** eixugaran el **dèficit** que anem **arrossegant**"

Entrem en matèria. Darrerament s'ha incrementat la pressió sobre el narcotràfic a l'àrea metropolitana, en especial al Baix i a l'Hospitalet. Està tenint fruits aquesta política?

S'està treballant i ens ocupa temps. Voldríem donar les gràcies a la col·laboració de la ciutadania. Hi ha plantacions de marihuana que les estem detectant de manera constant en espais privats, a habitatges o naus i, per tant, si no hi hagués aquesta col·laboració ciutadana, no hi arribaríem.

A vegades, l'acció directa és complicada. En el

Pasa a la pàgina següent

Ve de la pàgina anterior

cas de Sant Cosme, al Prat, treballeu amb Endesa per combatre les plantacions de marihuana a pisos, tallant la llum als que registren consums industrials, cosa que indica la presència de cultius. Està donant aquest operatiu els resultats esperats?
Està donant fruits. Sí que hi ha alguns llocs amb més incidència, però tampoc voldria criminalitzar cap barri o districte. És un tema generalitzat. Dit això, hi ha d'haver un treball conjunt amb aquestes empreses hidroelèctriques. Amb les seves denúncies sobre defraudació de fluid elèctric i la participació de la ciutadania, que sent olors i ens avisa, iniciem investigacions que estan donant fruits. En aquest cas en concret, hem fet un dispositiu de manera conjunta amb la policia local del Prat per minimitzar aquesta xacra.

Narcopisos?

Un altre punt delicat de la comarca és Ca n'Espinós, a Gavà, un dels supermercats de la droga de l'àrea metropolitana. Què s'està fent aquí per combatre el narcotràfic?
Fem controls en aquesta zona enfocats en el tràfic de drogues i també per part de les unitats d'investigació. En una intervenció en aquest barri fa poc vam detectar un pis on hi havia producció. Anem treballant-hi. Hi ha recursos, tant de seguretat ciutadana com d'investigació.
Podem parlar de narcopisos al Baix Llobregat?
Jo no parlaria de narcopisos en aquesta regió. Són persones que hi viuen i poden estar ocupant o no, i que en algun dels casos utilitzarien aquestes dependències per treure beneficis. El fenomen dels narcopisos a Barcelona és molt diferent.
El tema de les ocupacions és generalitzat i preocupa molts veïns. Com estan combatent aquesta problemàtica?
És difícil, perquè l'ocupació requereix la denúncia del titular i testimoniatge dels fets. Després hi ha tot un procés judicial que té la seva complexitat. A la Metropolitana Sud hem començat un procediment de treball que garanteix les accions jurídiques dels agents. Se'ns demana que en qualsevol ocupació traiem les persones que hi ha a dins, però això no funciona ben bé així. Estem treballant de valent amb els ajuntaments per intentar agilitzar el màxim possible els procediments, perquè els jutges tinguin les seves eines per determinar quines són les resolucions.
I se'n surten?
És que no és un tema estrictament policial. És transversal. Intervenen els serveis socials, ja que en alguns casos hi ha menors i és delicat. I un procés judicial al mig que probablement alenteix tot plegat.
En el nostre últim número vam recollir el cas d'una casa de luxe en un barri benestant de Castelldefels que havia estat ocupada il·legalment, segons va explicar la víctima. Tenen constància de grups organitzats que es dediquen a ocupar mansions a la comarca?
No em consta que hi hagi algun grup organitzat al darrere fent aquestes accions. Qualsevol denúncia que arribés la tractaríem amb les unitats d'investigació per aturar-ho.
El Baix Llobregat és una comarca amb moltes urbanitzacions, nuclis allunyats dels centres urbans i sovint més desemparats. Són segures les urbanitzacions de la comarca?
No puc dir que siguin insegures, el que passa és que precisament l'inconvenient que tenen és que estan apartades dels grans nuclis urbans. Hi fem un patrullatge dirigit, però probablement si pregunta al ciutadà no anem les vegades que voldrien. Però ser-hi, hi som. També participem amb les associacions de veïns per donar consells de seguretat. Pel que fa als robatoris a l'interior de domicilis, no és un delicte que s'hagi disparat a la Metropolitana Sud respecte d'altres territoris.
I com es treballa per evitar-los?
És un dels tres pilars del cos. Hi ha un programa operatiu específic, i aquí treballem amb les policies locals. Hem fet recentment dispositius coordinats a l'Àrea Bàsica Policial (ABP) de Martorell, de Sant Boi, a Sant Vicenç dels Horts... Fem controls específics a les entrades d'aquestes urbanitzacions en unes hores determinades i controlem el transport metropolità, a les estacions de Ferrocarrils de la Generalitat. Ho anem reproduint periòdicament.
És bona la col·laboració dels Mossos amb les policies locals del territori?
Els caps de policia local tenen plena disposició a treballar plegats i a sumar. En els efectius policials de la regió hem de comptabilitzar mossos, policies locals i urbanes. Perquè al final el servei al ciutadà no entén del color de la camisa, la qüestió és donar-li un servei. És evident que a la persona que roben al seu domicili digui que viu en un lloc insegur, però en línies generals jo crec que no és alarmant i és un territori segur.

"És necessari **deixar treballar**. Som professionals. Certs **missatges** no són, a vegades, bons per a nosaltres ni per a la **societat**"

Incidents a Olesa

Tanmateix, hi ha ajuntaments, com el d'Olesa, que reclamen més efectius per a l'ABP de Martorell, després dels reiterats incidents a la seva Rambla. Des del consistori olesà critiquen que aquesta àrea està "infradotada". Què en pensa?
Hem de treballar amb el que tenim. Ara entrarà una promoció nova al juny, però també hem tingut persones en excedència o en segona activitat. Els recursos que entrin ara vindran a eixugar aquest dèficit que anem arrossegant, ja que en els últims anys no hi ha hagut promocions noves. M'agradaria tenir més recursos a totes les comissaries, però hem de treballar amb el que tenim.
Com ho fan?
Sí que és cert que he proposat tenir una visió de regió: els problemes que pugui tenir Abrera, Olesa o qualsevol altre municipi són problemes de la regió. Per tant, si s'ha de fer una redistribució perquè en algun moment donat hi ha un problema concret, hi destinarem els recursos que corresponguin.
I en el cas d'Olesa?

Passa a la pàgina següent

Ve de la pàgina anterior

El cap de la comissaria de Martorell ha mantingut reunions amb l'Ajuntament i la policia local. Si hi ha necessitat de fer algun canvi en el patrullatge o fer alguna redistribució de recursos regionals si ho requereix la problemàtica, ho farem.

Intervencions delicades

Seguim al Baix Nord. El novembre va morir un jove a Abrera per una aturada cardíaca després d'haver estat reduït pels Mossos, ja que es negava a ser ingressat en un psiquiàtric. Cal canviar els protocols d'actuació en casos de persones amb malalties mentals?

Vam anar a donar suport al Servei d'Emergències Mèdiques (SEM). No és que el reduíssim, sinó que vam col·laborar amb el SEM. S'ha de treballar i fer front comú amb el SEM perquè no es produeixin aquestes situacions.

A Esplugues hi va haver al desembre un cas similar. Un jove va morir d'una aturada cardíaca després d'una perillosa persecució.

Pel que m'han explicat, són processos que en el moment de màxima agitació d'una persona li poden acabar provocant una aturada cardiorespiratòria. Vam cridar el SEM i vam sortir darrere seu perquè vam veure que era un perill que agafés el cotxe. Afortunadament, al final no va prendre mal cap ciutadà, però la desgràcia és que aquesta persona va perdre la vida.

Canviem de tema. Vostè va viure els atemptats del 17-A com a cap dels Mossos a Barcelona. Des de fa uns anys, diverses localitats del territori han estat escenari d'operatius contra el gihadisme. Som un focus de radicalització?

Hi ha hagut operatius i segurament n'hi haurà més en el futur arreu, aquí i arreu de Catalunya. Però no s'han d'estigmatitzar aquests indrets. Això pot passar a qualsevol lloc: l'exemple el vam tenir amb el tema de Ripoll. Aquí la clau és també la col·laboració ciutadana. Qualsevol informació que ens traslladen és analitzada i treballada.

L'atac a Cornellà

A l'agost una agent va abatre un home que havia entrat amb un ganivet a la mà amb la intenció d'atacar-la. Per aquella actuació, el cos va rebre crítiques i alabances. Sent que els Mossos estan constantment qüestionats per les seves actuacions?

Parlem massa aviat de les coses. Per desgràcia nostra, sempre estem en el focus d'atenció. Però a vegades es parla amb excessiva lleugeresa. És necessari, abans de fer crítiques o crear opinió, esperar. En el cas de Cornellà, a partir del moment en què surten les imatges, tothom va callar i no va dir res. És necessari deixar treballar, som professionals. Certs missatges no són, a vegades, bons per a nosaltres ni per a la societat.

Això ve de lluny, sobretot des de l'àmbit de la política, amb la tensió generada pel 'procés'. Sembla que els governs català i estatal els fan servir com una arma llancívola...

No vull opinar. Som un cos professional, i la gent hi treballa per servir el ciutadà, independentment de les seves ideologies. Nosaltres hem de treballar amb màxima neutralitat, honestedat i humilitat i garantir els drets i llibertats de tothom.

El 14 de junio de 2017 una misteriosa explosión sobresaltó Collbató y el Baix Llobregat

Incógnita resuelta en Collbató

Una fuerte explosión que arrasó una casa de la urbanización de Can Dalmases del municipio dejó un muerto y una herida y tardó un año en resolverse

Fuentes policiales confirman a El Llobregat que los restos humanos encontrados corresponden al propietario de la casa y que la deflagración fue accidental

Francisco J. Rodríguez

Uno de los hechos más impactantes de la historia reciente de Collbató ocurrió el 14 de junio de 2017, cuando una fuerte explosión rompía la calma de esta tranquila pedanía y arrasaba completamente una casa de la calle Tàrrega, en la urbanización de Can Dalmases, además de herir a una vecina de la casa contigua. Las primeras imágenes de los hechos mostraron una casa totalmente derruida y dejaron un montón de interrogantes sobre qué había pasado. Se tardó un año en averiguar lo que ocurrió.

Si en un principio los bomberos descartaron que hubiera víctimas bajo los escombros, días más tarde la unidad canina de los Mossos localizó restos humanos. Estos fueron analizados y ahora, después de que no se supiera nada más sobre su identidad, fuentes policiales han confirmado a El Llobregat que corresponden al hombre que vivía en la casa accidentada. Un dato importante, dado que la localización del propietario de la casa –un varón de 40 años que vivía solo y que no hacía mucha vida en Collbató- trajo de cabeza a los investigadores desde el inicio de las pesquisas, ya que no se le conocía ningún familiar directo que pudiese aportar pistas sobre su paradero.

La causa de la explosión

El interrogante –aparentemente solucionado- de la identidad de los restos humanos encontrados bajo los escombros no es el único del caso. Y es que las causas de la deflagración generaron dudas entre los investigadores. En un principio se descartó la posibilidad de una explosión relacionada con el gas natural, puesto que la casa no estaba conectada a la red de subministro. De hecho, los bomberos encontraron bombonas de butano entre los restos de la casa. Mientras tanto, la policía no cerraba ninguna línea de investigación y no descartaba que se tratara de un hecho intencionado. Ahora, sin embargo, las mismas fuentes policiales aseguran a esta publicación que el hecho se cerró como una explosión accidental y que no se abrió ninguna causa criminal, sin dar más detalles.

Sea como fuere, el hecho causó un gran impacto entre los vecinos, que vivieron unas primeras horas de incertidumbre. A poco a poco, el municipio fue recuperando la normalidad y ahora, un año después, ha pasado página. En una conversación telefónica con El Llobregat, el alcalde Miquel Solà explica que la normalidad es absoluta y que aquella explosión que sobresaltó a toda una comarca es una cosa del pasado.

ASÍ QUEDÓ LA CASA DESPUÉS DE LA DEFLAGRACIÓN | SERVEI D'EMERGÈNCIES MÈDIQUES

Los otros sucesos misteriosos del Baix

La explosión de la casa de Collbató del año pasado se suma a una retahíla de casos misteriosos en la comarca que trajeron cola en su momento y que, pese a que algunos de ellos sí que se resolvieron, otros siguen siendo una auténtica incógnita. Repasamos aquí los más importantes y singulares.

Los días 18 y 19 de noviembre de 2015 un fuerte olor se extendió por todo el Delta y llegó a Barcelona, Sant Adrià de Besòs y Badalona. Un olor intenso que, en un principio, se atribuyó al Parque Agrario y al abonamiento de sus tierras. Esta hipótesis fue descartada por el departamento de Agricultura de la Generalitat, que tras visitar la zona determinaron que todo estaba en regla. Los episodios pestilentes se repitieron meses más tarde y llevaron a apuntar a la depuradora del Prat como origen del hedor. Lo indicó un informe de la Universitat Politècnica de Catalunya (UPC) –encargado por el fiscal de medio ambiente, Antoni Pelegrí-, que analizó el recorrido de la masa de aire a través de las llamadas de alerta al 112. No obstante, Aigües de Barcelona rechazó esta nueva explicación y aseguró que la planta pratense funcionaba con normalidad. Otras teorías apuntaron a que los olores del Baix Llobregat no tenían nada que ver con los que se percibieron en el Barcelonès Nord y que estos seguramente provendrían de algún ecoparque o planta de compostaje.

Otro de los casos que trajo de cabeza a los Mossos el año pasado fueron los asesinatos cometidos en diversos puntos de la comarca y l'Hospitalet relacionados con el tráfico de drogas. El primero tuvo lugar a finales del 2016 en la segunda ciudad de Cataluña, donde apareció un hombre asesinado a tiros en el interior de un coche. Meses más tarde, en marzo del año pasado, aparecía otro hombre en un descampado de Sant Joan Despí con un tiro en la cabeza, mientras que en abril del mismo año un individuo asaltó un piso de Sant Cosme, en el Prat, y mató a tiros a dos jóvenes. El caso se resolvió en julio con la detención de cuatro personas en Barcelona y l'Hospitalet.

Pero si hay un caso paradigmático en la comarca por sus preguntas sin respuesta es el de Cristina Bergua, la joven cornellanense que desapareció sin rastro el 9 de marzo de 1997. En un principio el principal sospechoso fue su pareja, al que Bergua quería dejar el día que desapareció. 21 años después, sus padres siguen manteniendo la llama del caso encendida y luchan para visibilizar la búsqueda de personas desaparecidas sin causa aparente a través de la plataforma Inter-SOS.

Indignación en la comarca por la violación de una chica al salir de una discoteca de Molins

Los vecinos salieron a la calle a protestar por un caso que recordaba al de La Manada

Los presuntos autores están en libertad y alegan que las relaciones fueron consentidas

Redacción

Los hechos tuvieron lugar el 19 de mayo, pero no se hicieron públicos hasta finales de junio. La Cadena Ser publicaba que una joven había denunciado que la habían violado cuando salía de la discoteca de Molins de Rei Be Disco. La joven había aparecido en el aparcamiento de la estación de ferrocarriles de Sant Boi, aturdida y con la ropa rota.

Rápidamente fue trasladada al hospital de la localidad, donde certificaron que había sufrido una agresión sexual. Según explicó la chica en un principio a la policía, al salir del local media docena de chicos la habrían abordaron y obligado a entrar en un coche.

Los Mossos detuvieron seguidamente a cuatro jóvenes, de entre 21 y 23 años, como presuntos autores del delito, mientras que se investigaba la relación de otros dos con estos hechos.

En la investigación de los hechos habría sido clave, entre otras, una pista que aportó la joven, la cual habría mordido en el cuello a uno de los agresores para defenderse. Fuentes de los Mossos simplemente confirman que las cámaras de seguridad permitieron reconstruir el recorrido en coche de los agresores y la víctima.

Manifestaciones en el Baix Llobregat

Horas después de que se publicara en los medios de comunicación que la policía catalana había detenido a cuatro personas como presuntos autores de la violación, decenas de vecinos de Molins y de la comarca participaron en manifestaciones de repulsa, convocadas por el Consell Comarcal. En estas, los manifestantes criticaron la sentencia del caso de La Manada y entonaron consignas como “no es no, el resto es violación”. Una juez de Sant Boi decretó la libertad provisional de los detenidos con medidas cautelares como la retirada del pasaporte, la prohibición de comunicarse con la víctima y una orden de alejamiento de ella.

LA AGRESIÓN TUVO LUGAR AL SALIR DE LA DISCOTECA BE DISCO

La Diputació reforça les mesures d'autoprotecció en urbanitzacions contra incendis forestals

La Llei d'incendis forestals obliga a disposar de franges perimetrals netes de vegetació al voltant dels nuclis de població situats a prop del bosc

Sota el lema "Si arriba el foc, estàs preparat?", a l'hivern comença la campanya per fomentar les mesures d'autoprotecció contra els incendis

Redacció

Sota el lema "Si arriba el foc, estàs preparat?", aquest hivern ha començat la campanya per fomentar les mesures d'autoprotecció contra els incendis forestals a les urbanitzacions i habitatges aïllats. Impulsada per la Diputació de Barcelona i la Generalitat, també hi col·laborem els ajuntaments i els consells comarcals de la demarcació de Barcelona, així com les Agrupacions de Defensa Forestal (ADF) i els Agents Rurals.

Les accions parteixen de la necessitat d'una gestió forestal clara i continuada, que integri totes les mesures de prevenció necessàries per evitar danys a les persones i als nuclis de població en cas d'incendi. Tot plegat, tenint en compte la singularitat del territori, on la superfície forestal ocupa més d'un 60% del total.

Partint d'aquesta realitat, i de la consciència que els focs s'apaguen sobretot a l'hivern, la campanya té com a principal objectiu crear consciència del risc, la necessitat i la importància de disposar de franges d'autoprotecció en tots els nuclis de població, urbanitzacions i cases aïllades situades al costa del bosc.

A més, la Llei d'incendis forestals estableix que en les urbanitzacions i nuclis de població s'han d'implantar mesures de prevenció d'incendis amb condicions tècniques específiques, com són la creació d'una franja perimetral al voltant dels nuclis i un tractament de la vegetació a les parcel·les interiors d'aquests nuclis de població, per tal d'evitar tant danys personals en cas d'incendi.

Ajuts per a l'obertura de franges de protecció

La Diputació de Barcelona destina tant recursos econòmics com tècnics per a que els ajuntaments puguin obrir les franges perimetrals de protecció i, també, per als treballs forestals a les parcel·les no edificades i a les zones verdes. Des del punt de vista econòmic, la Diputació dona ajuts als ajuntaments per a les obertures de franges perimetrals, i en quant a recursos tècnics, elabora projectes de reducció de la densitat de l'arbrat i estassada del sotabosc tant en la franja perimetral com en les parcelles públiques. En el període 2016-2018, la Diputació de Barcelona ha destinat a aquest programa un total de 3.050.000 d'euros.

Les accions que es realitzen es centren en l'obertura de franges de protecció al voltant de les urbanitzacions i en el tractament de vegetació de les parcel·les interiors de les urbanitzacions de titularitat pública. Els treballs es basen en la reducció de la massa i vegetació forestal creant franges perimetrals en els vials i en la neteja vegetal de les parcel·les interiors. El conjunt d'aquestes accions

CREACIÓ D'UNA FRANJA DE PROTECCIÓ EN UNA URBANITZACIÓ DE CERVELLÓ | DIPUTACIÓ DE BARCELONA

FONT: DIPUTACIÓ DE BARCELONA

suposen una millora en la seguretat de persones i béns davant d'incendis forestals i una millora de les condicions de seguretat que tindran els equips d'extinció en cas d'incendi.

Accions de conscienciació a la població

La campanya, en la que també hi participen els Agents Rurals i les Agrupacions de Defensa Forestal (ADF), comporta la realització d'accions adreçades a propietaris d'edificacions, ajuntaments, instal·lacions, parcel·les i veïns d'urbanitzacions, amb l'objectiu que tots preguin consciència del risc que suposa tenir edificacions o nuclis de població situats en zones properes al bosc en cas d'un incendi forestal.

En aquest sentit, en els municipis que ho sol·licitin es duran a terme xerrades a càrrec de personal tècnic de la Diputació de Barcelona i Agents Rurals, amb la finalitat de transmetre la idea que els ciutadans són els primers responsables de la seva seguretat i, per tant, han de ser conscients del risc de viure en zones forestals i de les mesures d'autoprotecció que tenen a l'abast per fer front als incendis forestals.

A més de les xerrades, també es preveuen trobades als consells comarcals de la demarcació de Barcelona adreçades a alcaldes, regidors, tècnics municipals i responsables de les Agrupacions de Defensa Forestal (ADF). També es realitzarà una difusió massiva via EACAT a tots els ajuntaments de la demarcació de Barcelona del material informatiu que s'ha elaborat per la campanya. Per la seva part, les ADF contribuiran a difondre el material de la campanya formada per vídeos, cartells i flyers, a les xarxes socials i als seus territoris.

Ordenances pel manteniment de les franges

Una altra de les eines que la Diputació de Barcelona posa a disposició dels ajuntaments és el model d'ordenances reguladores d'establiment i prestació del servei públic de manteniment de les franges de protecció i parcel·les de les urbanitzacions i nuclis de població per a la prevenció d'incendis.

Amb l'aprovació d'aquestes ordenances, els ajuntaments disposaran d'uns instruments que els permetran procedir al cobrament del preu públic, als propietaris de la urbanització i nuclis de població, suficient per cobrir com a mínim el cost de manteniment a prestar per part de l'ajuntament.

L'import mitjà que s'ha calculat haurà de pagar cada propietari d'una parcel·la en una urbanització per al manteniment de la vegetació al voltant de la urbanització i de les parcel·les interiors existents, està estimat entre 25 i 50 euros l'any, dependent de l'extensió de cada finca. D'aquesta manera, tant l'ajuntament com els propietari de les urbanitzacions, s'asseguren poder mantenir en condicions optimes les seves parcel·les, de cara a evitar danys importants en els seus habitatges en cas d'incendi forestal.

Se triplica el tráfico de heroína en el Aeropuerto de Barcelona-El Prat en los últimos tres años

La Guardia Civil incautó, en la infraestructura pratense, 17 kg de heroína en todo 2017; y en solo dos meses de 2018 llevaban 16 kg

Los nuevos heroinómanos consumen la droga incluso fumada, a diferencia del uso de la jeringuilla en las décadas de los 70, 80 y 90

La maleta superpuesta y condones con heroína líquida son los métodos más utilizados para lograr entrar la droga a Barcelona

Carlos Manzano

La Guardia Civil intervino durante todo el año 2017 más de 17 kilogramos de heroína en el Aeropuerto de El Prat. Este aumento respecto a años anteriores pronostica que el consumo de la célebre droga de los 80 está volviendo al área metropolitana de Barcelona. Prueba de ello son los registros oficiales de la Guardia Civil en los últimos ejercicios: el cuerpo intervino en Barcelona-El Prat 6 kg en 2015; 13 kg en 2016 y 17 kg en 2017. En los dos primeros meses de 2018, con la detención de dos viajeros de nacionalidad griega, que llevaban casi 12 kg, fueron 15,2 kg de droga intervenida, casi lo mismo que en todo 2017. Unos números que han hecho que la Guardia Civil dé la voz de alerta.

Método tradicional

Hablamos con el agente Luque, experto de la Oficina de Análisis e Investigación Fiscal de la Guardia Civil (ODAIFI) en el Aeropuerto de Barcelona-El Prat. Según explica, la heroína suele ser para consumo en Barcelona, España o Europa, siendo el modo más común de transporte el de las maletas superpuestas. Este método de introducción de la droga se realiza con dos maletas idénticas que se encajan, se les introduce la sustancia por la cámara que queda entre ambas y se sellan creando así un falso fondo. “La Guardia Civil -tal y como explica Luque- tiene unos mecanismos de detección muy eficaces con los cuales al pasar el equipaje por el escáner se detecta este tipo de falsos fondos dónde viene escondida la droga. Además, muchas de estas sustancias vienen recubiertas de especias para que los perros no puedan detectarlas con tanta facilidad”. Otras modalidades de tráfico de heroína, como también de cocaína, son el transporte de cilindros rellenos de droga en el estómago y en la vagina y el adosado al cuerpo, llevando los paquetes de cocaína o heroína pegados al cuerpo entre la ropa y la piel. A pesar de la fama que tiene en las noticias el transporte de cilindros en el interior del cuerpo humano ahora se está abriendo paso una nueva modalidad de tráfico: los preservativos con droga líquida.

Aunque pensemos que es porque es más difícil que se rompa y se libere en el cuerpo la sustancia, principalmente se utiliza este método por la capacidad que tiene: mientras en un cilindro cabe alrededor de un quilo, en un preservativo se pueden introducir hasta dos y medio. Las detecciones en este caso se realizan con controles de vuelos según origen, realizándoles un cuestionario a los viajeros y al menor síntoma de sospecha se les hace una placa radiológica, donde se observa, si el individuo lleva estos cilindros o preservativos en su interior, la sustancia introducida en el cuerpo.

El protocolo a seguir por la Guardia Civil, tal y como expone Luque, es identificar la sustancia, detener al traficante o ‘mula’ por un máximo de 72 horas en el cuartel, pesar la droga bruta y remitirla al Instituto de Toxicología dónde la analizarán y pesarán para identificar su pureza y el peso real de la sustancia ilegal. Una vez completado este procedimiento, el detenido pasa a los juzgados de El Prat donde el juez decidirá si el acusado va a prisión, debe pagar una multa o queda en libertad, etc. Este proceso judicial se realiza, aproximadamente, en los cinco o seis meses siguientes a la detección y detención en el Aeropuerto de El Prat, y suele comportar penas de entre 6 y 9 años de prisión.

DOS PERSONAS PORTABAN MÁS DE 11 KG DE HEROÍNA EN LA ÚLTIMA INTERVENCIÓN DE LA GUARDIA CIVIL EN EL PRAT AL CIERRE DE LA EDICIÓN | G.C.

EL KHAT, CONSIDERADO DROGA EN ESPAÑA, ES UNA DE LAS SUSTANCIAS DE PASO QUE MÁS CRECEN; EN CONCRETO, ENTRE ÁFRICA Y REINO UNIDO, EN DONDO SÍ ERA LEGAL HASTA 2014 | G. C.

Pasa a la página siguiente

UNO DE LOS NUEVOS MÉTODOS PARA PASAR LA DROGA ES HINGERIR PRESERVATIVOS CON LA DROGA LÍQUIDA EN SU INTERIOR; DE ESTA MANERA PUEDEN PORTAR UNA MAYOR CANTIDAD DE GOLPE | G. C.

Viene de la página anterior

Más allá del 'caballo'

Las tradicionales drogas como la heroína o la cocaína no son las únicas que viajan por el mundo. En un contexto globalizado como éste, el mercado de la droga no puede ser menos. En este sentido, según Luque, tenemos drogas de paso como el 'khat' que proviene de países africanos (en especial de Etiopía) y que tiene como destino principal el Reino Unido. Esta droga se consume vía oral mascando las hojas de la planta, que tienen una vida útil aproximada de 48 horas, una vez secas pierden sus cualidades estimulantes. En este caso, los tallos de la planta no van escondidos en dobles fondos de maletas ni en el cuerpo del viajero, van metidos directamente en la maleta y con el simple escaneado del equipaje se observan con absoluta claridad. El khat es de uso cotidiano en países como Etiopía o Yemen, similar al consumo de tabaco o café en España.

> Los procesos judiciales de los **detenidos** suelen comportar penas de entre **6 y 9 años de prisión**

Tanto la heroína como la cocaína y el khat provienen en su mayoría, según el agente, de los aeropuertos de Zúrich (Suiza) y Nairobi (Kenia). La sorpresa nos la llevamos al observar un país europeo, Suiza, como foco de entrada de las sustancias a El Prat, sin embargo, suelen ser lugares de tránsito donde los traficantes realizan una escala entre vuelos y donde muchas veces la maleta va directamente al aeropuerto de destino final. La ruta por Nairobi también es debida a una escala que suele tener como origen de la droga a Doha (Catar).

La heroína, a diferencia de drogas como el khat, tiene como destino final Barcelona. Los transportistas suelen ser ciudadanos europeos o residentes en el continente a los que se les acusa de un delito contra la salud pública en el campo del tráfico de drogas.

Heroína fumada

El dato del destino final del producto implica que el consumo está aumentando tanto en el área de Barcelona como en las zonas cercanas de Francia y del resto de España, lo que hace recordar a los años 70, 80 y parte de los 90, cuando la popularidad de la heroína rozaba cotas insospechadas.

La heroína más barata entra desde África, y como hemos explicado, uno de los focos de entrada es el Aeropuerto de El Prat, pero también el Puerto de Barcelona. Lo más curioso es cómo se consume el narcótico, frente al heroinómano típico del último cuarto del siglo pasado con las venas hinchadas por los pinchazos de la aguja ha surgido, desde hace años, el consumidor de 'caballo' del siglo XXI: con las venas intactas y sin jeringuilla. Ahora esta droga se consume más fumada que inyectada en el cuerpo, posiblemente, por la cantidad de muertes que provocó con el contagio de enfermedades como el SIDA en las décadas de los 70, 80 y parte de los 90. Una nueva moda que, en cualquier caso, comporta exactamente los mismos peligros desde el punto de vista de la adicción y los efectos negativos en el cuerpo.

Los centros de drogodependencia del Baix no detectan de momento un repunte del consumo

Los expertos desmiente la relación de causa y efecto del incremento de incautaciones de droga con el aumento de su consumo

Ladirectora de Servicios del CAS Fontsanta asegura que no se han detectado prácticamente nuevos casos de heroinómanos

El perfil mayoritario de los actuales pacientes drogodependientes son mayores de 40 años que tuvieron problemas en los 80 y 90 con la heroína

Imanol Crespo

La alerta policial que se desprende de los datos de intervenciones en el Aeropuerto de Barcelona – El Prat no tiene, al menos de momento, una traslación en el consumo de heroína en el Baix Llobregat. Así lo ven los expertos sanitarios que están al frente de los Centros de Atención y Seguimiento de las Drogodependencias (CAS) y que dejan, pues, un mensaje más tranquilizador en este territorio que tanta gente joven vio quedarse en el camino por la adicción a esta droga en las décadas de los ’70, ’80 y ’90.

“No detectamos casi casos nuevos de heroína”, dice Begoña De Irala, directora de Servicios del CAS Fontsanta, centro de referencia comarcal que da servicio a municipios como Cornellà, Sant Joan Despí, Esplugues y Sant Just Desvern. “Tenemos algunos casos que habían dejado de venir y vuelven; lo que sí tenemos son los que continúan en programas de metadona y, por tanto, siguen vinculados”. De hecho, este es el perfil mayoritario de los actuales usuarios: personas mayores de 40 años que tuvieron problemas en los años ’80 o ’90 con la heroína. Sí que detectan, según De Irala, algún caso nuevo que suelen ser de países de Europa del Este, en donde ahora están sufriendo una situación similar a la que España vivió en los años ’80.

Números estables

En concreto, en 2017, el centro atendía 149 personas por adicción a heroína, un 19% de los 782 usuarios totales. De ellos, 335 acuden por adicción al alcohol (43%), que es la principal preocupación, 160 por cocaína (21%) y 119 por cannabis (15%), entro otros. Si observamos la evolución en los últimos años, los datos experimentan un leve aumento, pero no representan, en cualquier caso, ningún repunte destacable según la memoria anual del centro: fueron 132 usuarios por heroína en 2014; 139 en 2015; 152 en 2016 y 149, como decimos, en 2017.

Más alentadora es la evolución del CAS Sant Feliu, que da servicio a la zona centro del territorio (la capital baixllobregatense, Molins de Rei, Vallirana, Corbera, El Papiol, Cervelló y La Palma): en 2014 tenían 106 usuarios por heroína; en 2015, 90; en 2016, 85; y en 2017, según la memoria, 79. “A nivel de heroína, estamos estancados. Los casos han disminuido un poco en los últimos años”, dice Raúl Yuste, director del CAS Sant Feliu. “Estos datos concuerdan con un estudio municipal que se hizo en Sant Feliu con todos los servicios implicados para detectar puntos calientes (zonas para el consumo) y jeringuillas encontradas. El resultado fue que hay puntos calientes, pero no más de los que ya había y, de hecho, se encontraron menos jeringuillas en la calle. La realidad, pues, es que no se ha dado, como mínimo en esta zona, este repunte en el consumo. Por nuestra parte, no tenemos nuevos casos, sino que son gente que tuvo problemas en los años ’80 y que siguen en el programa”.

RAÚL YUSTE, DIRECTOR DEL CAS SANT FELIU, Y YOLANDA MORALES, ENFERMERA DEL CENTRO | I. C.

> “Las generaciones posteriores a la que se enganchó **cogieron miedo** a una situación muy deteriorada”

Estos datos comarcales van en la línea también de la evolución catalana que ha pasado de atender a unas 5.000 personas en los años ’90 a 1.500 en la actualidad, de los cuales entre el 70 y el 80% han estado en tratamiento previamente: “El impacto de esta droga marcó mucho a la sociedad y todo el mundo lo recuerda”, dice Xavier Majó, técnico de la Subdirección General de Drogodependencias de la Agència de Salut Pública de Catalunya. “El consumo de heroína ha ido bajando su incidencia y nuevos casos tenemos, pero son, no diría que anecdóticos, pero sí pocos y no se la inyectan, se la fuman”.

No perder el miedo

Una de las explicaciones a esta evolución es el miedo que se le cogió a esta droga que, además, fue de la mano de la epidemia del SIDA: “Las generaciones posteriores a la que se enganchó fuerte cogieron miedo a una situación muy deteriorada tanto física como socialmente”, dice Majó antes de matizar que la mitad de los adictos a la heroína tenían problemas con la justicia. “Se acababan muriendo y quedó muy mala prensa”. Aun así, Majo alerta de que se puede perder este miedo: “Puede pasar que después de unas generaciones esto se olvide; pero, de momento, el consumo ha ido bajando y no ha repuntado y, además, en todos los aspectos: en ingresos, en urgencias, en mortalidad…”.

Más teniendo en cuenta que el consumo es fumado o inhalado como el tabaco, el cannabis o la cocaína, respectivamente, lo que podría derivar en cierta banalización de la droga por parte de los jóvenes: “Podría pasar”, dice Majó.

“El consumo de droga de los jóvenes varía mucho,

Pasa a la página siguiente ➡

Viene de la página anterior

no es una cuestión estabilizada, sino que va cambiando. No obstante, desde el punto de vista de la salud pública, lo que ahora nos preocupa es el consumo de alcohol. Representan la mitad de los casos de los adictos que acuden a los CAS y, entre menores, sobre todo chicas, hemos visto un aumento del número de ingresos por comas etílicos, que no son otra cosa que sobredosis de alcohol. Sin embargo, esta droga genera menos revuelo".

Por su parte, los directores de Fontsanta y Sant Feliu aporta sus matices: "Puede haber una minimización de los riesgos, sí. Pero el acceso no es tan fácil; es más fácil que caigan en el consumo de cannabis o de cocaína. A la heroína le tienen más respeto. Lo que sí se piensa es que, por consumirla fumada, hay un menor riesgo a la adicción; y no es cierto porque la capacidad pulmonar es muy grande y la captación es muy directa. De hecho, una de las sustancias más adictivas es el tabaco", dice Begoña De Irala. Así opina Yuste: "Ningún joven pasaba entonces a la heroína por la vía endovenosa directamente. La mayoría de gente que está en tratamiento no empezó así; quiero decir, que el salto se da igual y es por otros motivos. El que acepta, lo acepta. Y vemos este comportamiento en los adolescentes que vienen por el cannabis y que tienen una concepción banal de esta droga, mientras que cuando le hablas de heroína te responden '¿Qué dices?', como

BEGOÑA DE IRALA, DIRECTORA DE SERVICIOS DEL CAS FONTSANTA, EN CORNELLÀ | I. C.

si no fuera con ellos", explica, haciendo la analogía con el mismo comportamiento de aquellos jóvenes que acabaron en la heroína.

Atención transversal

Para evitarlo, las estrategias son diversas. Se fundamenta en una atención con dos pilares, el médico y el social. Y, de hecho, en ambos centros hay profesionales médicos, enfermeros, así como psicólogos o asistentes sociales. En este sentido, para favorecer la proximidad y la relación de confianza, en Sant Feliu han abandonado la atención por ventanilla, para hacerlo cara a cara, sin barreras: "Yo que soy enfermera y estoy en medio, les intentas derivar o al psicólogo o al médico, pero es complicado en el caso de los usuarios de heroína. Tienen que dar ellos el cambio y es complicado", explica Yolanda Morales, enfermera del CAS Sant Feliu. "Tienen su manera de ser, su propio estigma y se ponen una barrera. Tu intentas que no y por eso hemos pasado de la atención por ventanilla a la atención directa, personal. Y hemos notado un cambio".

Esta atención, tal y como dice Begoña De Irala, va más allá del propio usuario y, por tanto, se da asistencia también al entorno íntimo del adicto: "Este centro está abierto desde 1990 y muchos de los que trabajamos lo hacemos desde entonces; somos, pues, un equipo estable que tienen como referencia. Trabajamos con las personas con las adicciones, pero también con sus familias o gente del entorno, así como en red con otros dispositivos como el área básica de salud o servicios sociales". En cualquier caso, comparten el éxito que ha representado el programa gratuito de suministro de metadona, así como los relacionados con el intercambio de jeringuillas en el que se les entrega un 'kit' para el consumo totalmente hermético lo que evita el contagio. "Estamos viendo, aun así, que el contagio ya no se da con las jeringuillas, sino con las cazoletas en las que queman la heroína. Le restan importancia y la intercambian; y ahí también queda sangre que puede contagiar enfermedades".

SUMA'T
AL VOLUNTARIAT
AMB LA GENT GRAN

Agentes de la Guàrdia Urbana de L'Hospitalet cobraron atribuciones salariales de manera injustificada

El gobierno local confirma irregularidades en la gestión del departamento de Recursos Humanos propio del cuerpo que ya se estarían corrigiendo

La problemática está desde este verano en manos de la Oficina Antifrau. L'Hospitalet no descarta depurar responsabilidades

KHRISTIAN GIMÉNEZ (CUP) Y ANTONI GARCIA (ERC), EN LAS PUERTAS DE LA OFICINA ANTIFRAU DE CATALUNYA

Imanol Crespo

Todo comienza a partir de una denuncia sindical en abril de 2016, que derivaría en un informe de los servicios jurídicos del Ayuntamiento de L'Hospitalet que, efectivamente, detecta de manera desglosada, en noviembre de ese mismo año, una serie de complementos que se habrían pagado a miembros del cuerpo local de policía de manera injustificada.

Tras la reciente denuncia del grupo municipal de ERC y la CUP a la Oficina Antifrau de Catalunya, El Llobregat ha podido confirmar que agentes de la Guàrdia Urbana de L'Hospitalet cobraron atribuciones salariales de forma irregular. Según fuentes oficiales, la cuestión está vinculada con que profesionales del cuerpo habían empezado a cobrar algunas atribuciones laborales por nuevas funciones en su puesto de trabajo, complementos como, por ejemplo, por llevar a cabo tareas administrativas, por trabajar de noche, por llevar moto, etc.

El problema radica en que, luego, al dejar de realizar estas funciones, los agentes habían continuado cobrando estos pluses, por tanto, de manera injustificada. Se trata, de hecho, de un comportamiento muy habitual del sector privado para mantener –digamos- el buen ambiente de los trabajadores, pero totalmente impropio y condenable en una estructura municipal que depende de las arcas públicas.

Una situación, pues, que apunta y pone en el punto de mira al equipo propio de Recursos Humanos con el que cuenta la Guàrdia Urbana de L'Hospitalet, dada su dimensión, algo, por otro lado, también habitual.

"Caso por caso"

Según fuentes municipales, L'Hospitalet ya está trabajando "caso por caso" para regularizar la situación; los Servicios Centrales han asumido la gestión del departamento desde este verano; y no se descarta, en ningún caso, depurar responsabilidades en el asunto: "Ya veremos. De momento, lo que se está haciendo es que cada uno cobre lo que tiene que cobrar".

L'Hospitalet queda, de momento, a la espera del proceso que ha iniciado la Oficina Antifrau de Catalunya a partir de una denuncia anónima en verano y que hizo que el Ayuntamiento pusiera a su disposición toda la documentación necesaria. De momento, no han tenido respuesta.

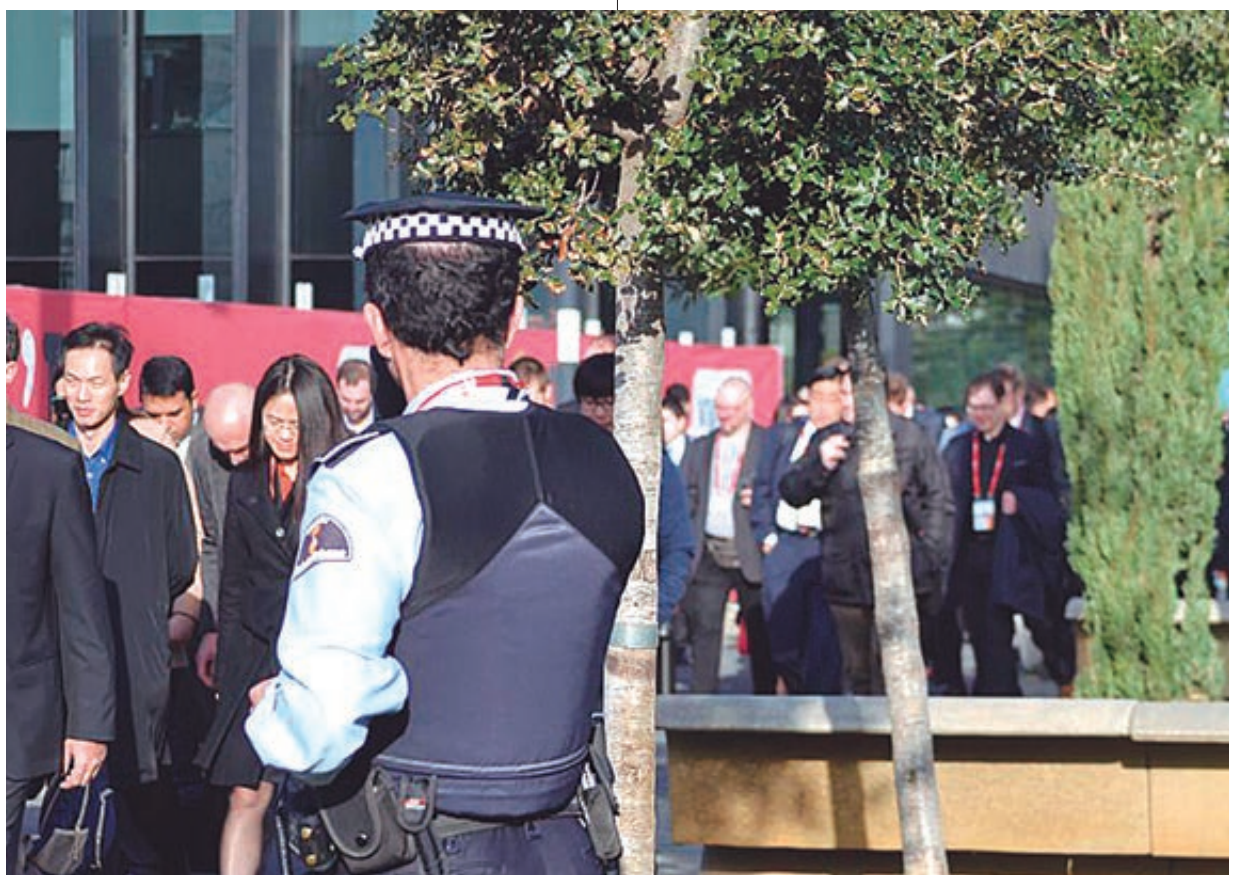
AGENTE DE LA GUÀRDIA URBANA DE L'HOSPITALET EN UN DISPOSITIVO ESPECIAL DEL MOBILE WORLD CONGRESS | IMANOL CRESPO

Posibles delitos penales

Ahora, ERC y la CUP insisten en la OAC aportando sus propios documentos entendiendo que estos hechos "podrían ser constitutivos de distintos supuestos penales y contables como son la prevaricación, tráfico de influencias y la falsificación documental, sin menospreciar la responsabilidad contable aplicable en esta situación". Según ambas agrupaciones, hay una serie de complementos "que se han pagado y que no se recogen ni en las atribuciones del personal del Ayuntamiento ni en las tablas salariales de los factores de aplicación de la Guàrdia Urbana ni en el convenio aplicable a éstos".

De la misma manera, se habrían detectado complementos que no corresponden por su naturaleza o, como explicábamos, se habrían pagado sin realizar la actuación propia del concepto.

"La única opción que nos ha dejado el gobierno socialista es llevar el tema de los pluses a Antifrau porque se han negado a hacer una comisión de investigación para conocer estos hechos graves y depurar responsabilidades", ha dicho Antoni García, portavoz del grupo municipal de ERC.

"Tenemos la percepción que estas irregularidades son la punta del iceberg de una forma muy cuestionable de gestionar los recursos humanos del Ayuntamiento de L'Hospitalet", ha dicho, por su parte, el portavoz y concejal de la CUP, Khristian Giménez. "Con esta opacidad y discrecionalidad dentro de la Guàrdia Urbana en la concesión de complementos con mejoras salariales, hasta fuera de convenio, se generan dinámicas peligrosas que favorece y generan redes clientelares de apoyo al gobierno municipal, en este caso, el PSC".

MEDIÀTIC

Assignatura pendent

De L'Estaca a L'Estrella: el sueño que aún es posible

Presentan *L'Estaca: l'eina del somni*, que repasa la historia de este semanario de finales de los 70

Organiza la asociación promovida por periodistas FIC, que consiguió reunir a tres exalcaldes de L'H

DE IZQUIERDA A DERECHA: ENRIC COMPANY, LLUÍS BASSETS, MANUEL BRINQUIS, EVA JIMÉNEZ Y JESÚS VILA | FRANCISCO J. RODRÍGUEZ|

Francisco J. Rodríguez

Como el saltador de longitud que da un pequeño paso atrás para arrancar su carrera hacia la arena, la asociación Foment de la Informació Crítica de l'Hospitalet (FIC-LH) echó la vista atrás el pasado 19 de abril de l'Harmonia. Una mirada al pasado no exenta de nostalgia, pero con un objetivo muy concreto: recordar la experiencia del semanario L'Estaca e incorporarla al nuevo proyecto que impulsa FIC y que resultará en el nacimiento de un nuevo medio de comunicación digital, L'Estrela de l'Hospitalet.

Durante el acto se presentó el libro de Jesús Vila que repasa la historia de L'Estaca, un semanario que nació en el 1978 y que, pese a bajar la persiana 15 semanas después, supuso un intento de consolidación de un medio de comunicación libre en l'Hospitalet "cuando todavía la democracia no había llegado ni al Ayuntamiento", tal como recordó Vila. *L'Estaca: l'eina del somni*, recoge la historia de esta publicación local y ofrece un anexo con facsímiles de todas las ediciones que vieron la luz.

La mesa de ponentes estuvo formada por el propio Vila, la presidenta de FIC, Eva Jiménez; el impulsor de L'Estaca, Enric Company; el entonces director de L'Estaca y que ahora dirige El País en Catalunya, Lluís Bassets, y el teniente de alcalde de l'Hospitalet Manuel Brinquis. Por lo que respecta al público asistente, se contó con la presencia de la periodista Milagros Pérez Oliva; Ramon Luque, ex concejal y actual asesor de Pablo Iglesias; el regidor popular Pedro Alonso, o el presidente del Centre d'Estudis, Manuel Domínguez, además de una tripleta de antiguos alcaldes de la ciudad. Vicenç Capdevila, Juan Ignacio Pujana y Celestino Corbacho ocuparon la primera fila en lo que fue un momento singular e inédito.

Una efímera efervescencia

En su discurso, Vila destacó la importancia y efervescencia del movimiento de corresponsales en l'Hospitalet y el Baix Llobregat durante la Transición y de como, con la entrada en la década de los 80, fue a menos. Un proceso similar al experimentado por las publicaciones locales. En este sentido, fue crítico con el papel de algunos ayuntamientos, los cuales "por la vía de la inanición y el ninguneo" evitaron que aquella "prensa libre" llegara a consolidarse. En su turno, Lluís Bassets recordó con cariño aquella experiencia como primer y único director de L'Estaca. Aseguró sentirse "feliz" por la invitación al acto y felicitó a los impulsores del libro y la exposición sobre el semanario, que estará expuesta en el Museu de l'Hospitalet hasta el 27 de mayo. Además, Bassets reflexionó sobre la importancia de llevar a cabo un periodismo "crítico" y "vigilante" con los poderes.

UNA IMAGEN INSÓLITA: TRES ALCALDES DE LA CIUDAD, JUAN IGNACIO PUJANA, VICENÇ CAPDEVILA Y CELESTINO CORBACHO, PRESENTES EN UN MISMO ACTO | FJR

El actual director de El País recogía el guante lanzado unos minutos antes por la presidenta de FIC, Eva Jiménez, que aseguró que aquella presentación no solo servía para recordar el periodismo que se hacía hace 40 años, sino que también constituía "una referencia e impulso" para el que se lleva a cabo hoy en día.

Construyendo una identidad

Por otra parte, y una vez finalizado el turno de palabra de los ponentes, se inició un debate intenso sobre la personalidad de l'Hospitalet y el desarrollo que ha experimentado en los últimos años. El tema salió a colación a raíz de una intervención de una asistente que reivindicó la personalidad de la ciudad ante la influencia de Barcelona. Un intercambio de impresiones en el cual participaron activamente los tres ex alcaldes presentes. Por su parte, Corbacho destacó la importancia de los barrios en la construcción del relato de ciudad y envió un mensaje velado al actual equipo de gobierno. "La ciudad no es solo plaza Europa", proclamó el ex alcalde socialista en referencia a la decidida apuesta municipal por impulsar la continuidad de ese proyecto que él inició.

Primer acto

Sea como fuere, la presentación sirvió para dar el pistoletazo de salida a la actividad de FIC, una entidad sin ánimo de lucro abierta a todos los ciudadanos que tiene la voluntad de recoger el testigo de aquellos periodistas que impulsaron en su día L'Estaca. "Porque hoy hemos venido a soñar, que no a perdernos en ensoñaciones; a ilusionarnos, que no a pecar de ilusos", aseveró Jiménez durante el acto de presentación del libro y la exposición de L'Estaca.

La siguiente actividad de la asociación es una mesa redonda en l'Harmonia con corresponsales locales a partir de las siete de la tarde, en el marco del Dia de la Libertad de Prensa. En ella se debatirá sobre los diferentes intentos que ha habido para tirar adelante un medio de comunicación privado en l'Hospitalet, muchos de los cuales no acaban -o han acabado- de cuajar. Así mismo, los corresponsales explicarán su experiencia profesional en la ciudad y compartirán impresiones con el público. De hecho, uno de los principales objetivos de FIC es crear un medio de comunicación digital independiente, L'Estrella de l'Hospitalet, el cual verá la luz próximamente.

Seguidamente, el día 16, FIC participará en un video-fórum sobre el impacto social y medioambiental de la telefonía móvil. Se trata de una actividad organizada por Aulamedia que se celebrará en Torrebarrina a partir de las seis de la tarde. La exposición de L'Estaca seguirá en junio en la biblioteca de la Bòbila mientras que en julio este *roadshow* de periodismo crítica llegará a la Tecla Sala.

El Llobregat participa por cuarto año consecutivo en el Congreso Nacional de la Asociación de Editores de Prensa Periódica

La asociación celebró, del 20 al 22 de abril, la XIII edición del congreso anual en Antequera, Málaga

Nuestra publicación comarcal estuvo representada por todo su consejo editorial

Redacción

La Asociación Española de Editoriales de Publicaciones Periódicas celebró del viernes 20 al domingo 22 de abril la XIII edición del Congreso de Editores de AEEPP, una consolidada cita anual en la que participó El Llobregat por cuarto año consecutivo.

Todo el Consejor Editorial

Nuestra publicación comarcal del Baix Llobregat y L'Hospitalet estuvo representada por todo su consejo editorial: Xavier Pérez Llorca, editor de El Llobregat y presidente del Consejo Editorial; Joan Carles Valero, editor ejecutivo; Imanol Crespo, director de la publicación; y Andrés Durán, responsable de Informática y Redes.

El congreso, celebrado en Antequera (Málaga), fue inaugurado por el presidente de la entidad, el periodista Arsenio Escolar, junto al alcalde del municipio, Manuel Jesús Barón Ríos, que se mostró encantado de acoger la cita, precisamente, en el aniversario del primer centenario de la publicación local 'El Sol de Antequera', que cumple este 2018 cien años de su fundación.

Por su parte, Escolar definió a los editores como "supervivientes en un hábitat que está cambiando" y animó a "mirar al futuro con optimismo y como una enorme oportunidad". En relación con estos tiempos de cambio, el congreso debatió sobre distintas y complejas temáticas que afectan directamente a nuestras publicaciones como los hábitos de consumo; el impulso de la robótica también en el mundo del periodismo y la comunicación; la 'Fake News'; las redes como plataformas propias de comunicación; o importantes cambios en los marcos de regulación.

En este sentido, el congreso explicó el nuevo reglamento en materia de protección de datos que entra en vigor este 25 de mayo; y acanzó los cambios que en Europa se están impulsando en relación con la propiedad intelectual. Unos cambios que, tal y como explicó Víctor Sánchez, director general de Elocuent y representante de la AEEPP ante el Parlamento Europeo, está pensada para gravar a las grandes plataformas, pero que, sin embargo, pone las bases para acabar con pequeñas y medianas publicaciones. "Recomendamos informarse y contar con el impacto que tiene el reglamento en cada uno de los modelos de negocio", dijo, a lo que Carlos Astiz, secretario de la AEEPP, pidió "empezar a informar sobre esto en los medios y romper el silencio", que es precisamente lo que ha predominado en la elaboración de este nuevo reglamento.

ARRIBA, POR ORDEN: JUAN CHECA, DIRECTOR-GERENTE DE ELDIARIO.ES; ARSENIO ESCOLAR, PRESIDENTE DE AEEPP; CLARA JIMÉNEZ, EDITORA DE MALDITA.ES Y PERIODISTA EN LA SEXTA; IMANOL CRESPO, QUE FUE DIRECTOR DE EL LLOBREGAT HASTA MAYO DE 2018; ANDRÉS DURÁN, RESPONSABLE DE INFORMÁTICA Y REDES; Y XAVIER PÉREZ LLORCA, EDITOR DE LA PUBLICACIÓN.
A LA IZQUIERDA, RONDA DE PRESENTACIÓN DE NUEVOS PROYECTOS |

Contra la nueva norma de propiedad intelectual

En este sentido, la entidad ha iniciado una importante labor de oposición con presencia directa en Europa y con la elaboración de la nueva plataforma 'European Innovative Media Publishers', que ya ha logrado retrasar la tramitación y aprobación de la norma.

Por su parte, preocupan fundamentalmente tres artículos: el 3, el 11 y el 13: "No podréis analizar en profundidad datos que se hayan publicado; Wikileaks, no se podría hacer; el artículo 11 es el canon AEDE endurecido que obliga a que exista un acuerdo jurídico y una transacción económica para poner un link; y, por último, el proyecto hace plenamente responsable al editor de todo lo que los usuarios publiquen en temas de copyright en sus medios hasta que sanciones penales; es decir, cárcel".

El acto, que concluyó, como es habitual, con actividades lúdicas en Antequera y Ronda, contó con editores y representantes de publicaciones como Eldiario.es; Maldita.es; Revista Telos; Nueva Tribuna; además de plataformas tecnológicas como Cibeles.net o Genially, entre muchas.

Sanchís: “Al Baix hi viu una gent més identificada amb Telecinco que amb TV3”

“He complert amb tot, amb els meus tres objetius fonamentals; per tant, el meu treball aquí, a TV3, ha acabat”

“En la meva vida he vist una actuació tan esbiaixada i descarada com l’arbitratge de la Junta Electoral Central”

Imanol Crespo

Televisió de Catalunya, amb seu a Sant Joan Despí, ha aconseguit ser al març, per vuitè mes consecutiu, líder d’audiència a Catalunya amb 14,8% del ‘share’. TV3 ha fet el salt novament a la primera posició de les audiències, un dels objectius del protagonista del Parlem-ne: Vicent Sanchís (València, 1961), director de TV3. El periodista acaba de fer un any del seu nomenament i, després d’un 2017 únic a la història de Catalunya, ens avança que ho deixarà de ser aviat després de complir els seus objectius establerts.

Entre la llarga trajectòria de Sanchís, destaca la direcció del diari ‘Avui’ (1996-2007), la del ‘Time Out Barcelona’, Barça TV, així com la del setmanari ‘El Temps’. El valencià ha estat també vicepresident d’Òmnium Cultural i director general de la Fundación Cataluña Abierta.

SANCHÍS, EN EL CÀRREC DES DE FA POC MÉS D’UN ANY, HA PORTAT A TV3 A LIDERAR NOVAMENT LES AUDIÈNCIES A CATALUNYA. L’ASSIGNATURA PENDENT, PERÒ, CONTINUA SENT PARADOXALMENT EL BAIX LLOBREGAT, COMARCA QUE ELS ACULL | I. C.

– Com és aquesta simbiosi entre TV3 i el Baix Llobregat?

- Hi hauria un error si no hagués una identificació. TV3 és la Televisió de Catalunya i té una intenció nacional, però no ens dóna igual on estem. Hi som a Sant Joan Despí i hi ha una identificació dels treballadors de la casa amb la comarca; a més a més, tenim un munt d’estudis al territori i això marca en interès i intencions. Hi ha una vocació d’estar aquí i viure i treballar amb el nostre entorn.

- La presència de TV3 no es resumeix en Sant Joan Despí, sinó que a L’Hospitalet també han tingut platós tradicionalment. Continuen en actiu?

- Allò es manté, sí. Hi ha diversos. A Sant Joan també tenim. Mediapro té a Sant Just també Mediapark i aquí també en té. Hi ha un munt de platós que estan per aquesta zona.

- Quin pes informatiu té el territori a la cobertura informativa de TV3?

- Estem aquí i, per tant, tenim un interès afegit de caire emotiu, fins i tot. Però després hi ha una cosa que és obvia: tenim la segona ciutat del país i hi ha una barbaritat de gent que viu al voltant de Barcelona i que, a més, té uns problemes molt concrets que els has d’entendre i viure. Tots aquests pobles, en els anys ’50, eren poblets. No arribaven ni a ciutat petita i, de sobte, hi ha hagut un ‘boom’ d’immigració que ha determinat l’urbanisme, les relacions humanes, les xarxes socials... de centenars de milers de persones. I això desperta, és clar, l’interès informatiu. Seria absolutament suïcida no atendre a una de les àrees demogràfiques més importants del país i amb unes característiques tan especials, de vegades conflictives perquè hi ha problemes heretats per haver improvisat on ficar a la gent per la cara.

- A més acollim les grans infraestructures de Catalunya com l’aeroport o el mateix Port, a la frontera.

- L’aeroport, el Port o la Zona Franca viuen, igualment, com si estiguessin en un altre món. Vull dir, estan aquí, però podrien estar en qualsevol altre lloc. Tenen la seva pròpia dinàmica. Són ciutats pròpies.

- És, doncs, el Baix Llobregat la comarca més influent traient Barcelona?

- Sí, per tot això que comentem. A TV3 hi ha criteris que són molt importants com la territorialitat, sinó els de la Vall d’Aran se’ns enfadarien, però per demografia, aquí hi viu molta gent. I hi ha coses que no es veuen tant, però hi ha un programa que es diu ‘Al cotxe’ i agafes gent i la portes a la ‘tele’ i la portes de camí, doncs, per on viuen a Barcelona o al Baix Llobregat i aleshores van passant pels carrers del territori i parlant de la seva vida. Si sumem Barcelona i Baix Llobregat estem parlant de centenars de milions de persones. Si no té una incidència en la nostra programació seria molt estrany. El que no mirem, en cap cas, és d’evitar aquesta realitat, en tot cas de compensar-la.

- A diferència de Catalunya Ràdio, TV3 no té, en canvi, la figura de corresponsal del Baix Llobregat.

- Però sí estem en aquesta comarca. És molt fàcil que les diferents seccions es preocupin dels temes que passen a la comarca. Un corresponsal permet que no t’oblidis d’un lloc, això és veritat, però també ho limita tot a una persona. Aquí tenim les diferents seccions que, en qualsevol moment, es poden desplaçar pel país. I el Baix Llobregat està aquí. Quan arriba alguna cosa d’interès de qualsevol ciutat i en qualsevol àmbit estem en deu minuts. Com que estem aquí, igual que a Barcelona, no té sentit tenir un corresponsal.

- Com són les audiències de TV3 al territori?

- Hi ha un consum televisiu que se’n va més a les ofertes generalistes espanyoles, mentre que hi ha un consum baix de TV3 per l’idioma o per no identificar-se pel tipus de realitat que els expliques. En definitiva, perquè les ciutats del Baix Llobregat són resultat de la immigració dels 50, 60 i 70 amb unes característiques especials a les comarques on no s’ha donat aquesta concentració d’immigració. Podem parlar amb tots els eufemismes, però la realitat és que hi viu una gent més identificada amb Telecinco que amb TV3. I el que volem és que s’identifiquin amb TV3 i en això treballem. Es suposa que hi ha molta gent que no vol renunciar als seus orígens andalusos o extremenys com jo, per exemple, no vull renunciar als meus orígens valencians, i ho viuen amb normalitat. I això ho

Pasa a la página siguiente

Viene de la página anterior

hem de saber abordar també amb normalitat quan fem un producte de televisió.

- Com es corregeix?

- Entrant més i preocupant-nos pel territori, que ja ho fem. Quan fas programes, doncs, no és el mateix humor el que interessa a la Garrotxa, al Delta de l'Ebre o el Baix Llobregat. 'Benvinguts a la família' té una audiència molt alta comparant-la amb l'audiència de TV3 en el Baix Llobregat especialment. Treballar tot això és el nostre deure.

- El fet que la gran majoria d'aquests immigrants siguin castellanoparlants és el gran handicap?

- És normal. La immigració s'ajunta. I això dóna evidentment unes característiques especials. Parlen castellà, la gent més gran tenen una connexió molt clara amb el lloc d'on ve. És normal i magnífic que sigui així, però també viuen en una sèrie de circumstàncies diferents dels que no van venir d'Andalusia o de la resta de l'Estat als anys '60.

- Com a publicació comarcal l'he de preguntar, obligatòriament, perquè a més ho valoro molt positivament, pel TN Comarques. Com va i si té recorregut?

- Més que recorregut. Abans d'arribar, teníem una estructura de circumscripció que, en realitat, era un eufemisme per no dir que hi havia una estructura provincial. Això suposava un problema i és que fèiem, de vegades, desconnexions que no tenien massa sentit. I ho vam canviar. Entenent, d'altra banda, que hi ha una realitat de televisions locals amb molta força, vam suprimir les desconnexions, vam ampliar el temps i els equips i recursos del TN Comarques i el vam enfortir, en definitiva, perquè, a més, és un dels més vistos. El TN Comarques ha entrat en la categoria de les grans audiències.

- El mes de març ha fet un any com a director de TV3. Quin balanç en fa?

- 'L'annus horribilis'! Ja sabia on em ficava. Un any molt difícil en tots els sentits: socialment, políticament, veníem d'unes audiències molt baixes i, a més, una de les coses que em feia gràcia que era canviar algunes sinèrgies. Són els tres objectius: respondre i aguantar de la millor manera al moment polític; canviar d'inèrcies i recuperar el liderat quan érem tercers.

- Ho ha pogut fer?

- Tot. I, per tant, ja se m'ha acabat la història i estic contentíssim. I com puc assegurar que la programació de l'any se salva tot i que ara està en una gravíssima alteració i en precarietat total, doncs, el meu treball aquí ha acabat.

- No continuarà, doncs?

- Tampoc marxaré ja perquè seria una enorme irresponsabilitat. Ara s'acaba el mandat del Consell de Govern de la Corporació, veurem que fa el Parlament, si decideix embarcar-se en mil disputes i allargar aquest mandat o si canvia el Consell de Govern. En tot cas, quan hi hagi un nou Govern i Consell de Govern de la Corporació, haurem de parlar per tenir una programació solvent, que ara no la tenim. Ho haurem de fer amb els nostres recursos, perquè no tindrem els públics per fer-ho. Quan tot això es solucioni, doncs, el que

VICENT SANCHÍS, UN ANY COM A DIRECTOR DE TV3 | CARLOS MANZANO

jo venia a fer ja ho he fet. I a partir d'ara seria molt important que no es fes continuisme ni inèrcia, sinó que vingués un Parlament, un Govern i un Consell de Govern disposats a discutir del model amb honestedat i amb tots els partits. I definir una televisió pública sobre com ha de ser i sobre les seves necessitats i no tan per ideologia, que hi ha gent que està malalta amb això perquè no pensen com ells.

- Ha afectat l'aplicació del 155?

- No, no ha afectat. Sí que afectava directament als mitjans públics de la Generalitat, però, per una sèrie de circumstàncies i també per una actitud en contra clarísima dels treballadors de la CCMA, no es va poder aplicar. El senyor Rajoy ha dit que li hauria haver agradat poder-lo aplicar i això vol dir que li hauria haver agradat suspendre el Consell de Govern i els càrrecs de la CCMA. I això és molt greu. Perquè el Consell de Govern, que és qui té el govern de Catalunya Ràdio i de TV3, no són un instrument de Govern, són una instància triada pel Parlament. Hauria estat una intromissió gravíssima. Però tenim altres: en el moment que convoquen eleccions, hem tingut un arbitratge que ens hagués agradat que fos arbitrari de veritat i no el tretze jugador de l'equip contrari amb la Junta Electoral Central. En la meva vida he vist una actuació tan esbiaixada i tan decantada i descarada com l'arbitratge de la JEC. Fins i tot, en contra dels criteris de la Junta Electoral Provincial que, al principi, tenia criteri propi i, al final, es va haver de rendir i fer el que li deien.

> "Aplicar el **155** als mitjans públics hauria estat una **intromissió gravíssima**"

- Es refereix a l'episodi de Brussel·les, on els van obrir expedient?

- A molts. Era suficient que PP i Ciutadans presentessin un recurs per donar la raó, la tingueren o no. Amb criteris que periodísticament –ho recordem, parlem de periodisme- són una autèntica barbaritat. Per exemple, dir que no pots donar una manifestació, la del carrer de la Marina, a Barcelona, en contra dels presos polítics, perquè decantava, perquè hi havia partits que estaven a favor. Però si fa cinc dies hem donat la de Societat Civil Catalana, vam dir, amb les mateixes hores i seguiment. I ens van contestar que ara s'havia presentat recurs i abans no. Ja vam haver d'aguantar això i ara estem aguantant una reforma de la llei de la contractació pública que ens carrega un IVA que jo, personalment, considero que és una jugada clara per desequilibrar la televisió pública catalana.

- Està TV3 excessivament polititzada?

- Hi ha l'acudit aquell d'un jove que va acudir a parlar amb Franco i que li va dir que es volia dedicar a la política i ser ministre i Franco li va contestar: 'Joven, haga como yo y no se meta en política'. Hi ha alguna gent que quan diu fer o no política vol dir el contrari. És a dir, diuen que no els agrada la política que fas, però no que no facis política. Perquè en fem tothom, fins i tot, quan anem a fer la compra. Fer política és l'opció més sincera i civilitzada de resoldre els problemes públics i col·lectius. Fins i tot els que diuen que són apolítics fan molta por. Per tant, les televisions fan política, és clar, totes. Ara, hi ha moltes maneres de fer política.

- Em diu, doncs, que els mateixos que li critiquen estarien encantats de fer el mateix però al seu favor?

- Utilitzen, efectivament, recursos dialèctics que són trampa. Si tu vas a un partit de futbol amb una bandera espanyola no és fer política. Anar amb una 'estelada' sí. Doncs mireu, tot és política. Una agrada més que altra, però no ens fem trampa. No ens considerem 'tontets' els uns i els altres. Totes les persones que tenen projecció pública fan política. Però això no ho dic jo, és molt antic.

- Vostè ha tingut una trajectòria molt marcada i s'ha declarat obertament independentista. Quins arguments incontestables aporta per dir que TV3 ha estat una defensora de la pluralitat?

- Quatre o cinc, però fonamentalment que jo no mano a TV3, per començar. La televisió té molts filtres, recursos i instàncies perquè hi hagi pluralitat: des del CAC, fins la Comissió de Control Parlamentària o el mateix Consell de Govern. Després internament el Consell Professional, el Comitè d'Empresa... En aquesta televisió no mana el director. Precisament, hi ha un conjunt d'equilibris per assegurar aquests criteris. Després, jo em puc considerar moltes coses: catòlic, protestant, republicà o monàrquic, homosexual o heterosexual, unionista, independentista... Però fixa't que només hi ha una cosa que em pregunten. La resta no.

Pasa a la página siguiente

Viene de la página anterior

Quan em fan aquesta pregunta en realitat m'estan preguntant 'és vostè delinqüent?'. Aquells que m'ho pregunten no diuen allò de no facis política, diuen allò de és vostè un delinqüent. És molt bèstia. Jo puc ser moltes coses, però sóc periodista i procuro ser honest. Tinc prou sistemes de control i sempre reivindicaré la meva honestedat agradin o no. I les enquestes són espectaculars. El que passa que hi ha gent que es vol carregar aquest crèdit perquè no els hi agrada i juguen molt bèstia. L'estratègia que fan servir és la de convertir l'enemic en infrahumà i no només van a per les seves idees sinó a per ells també.

- Com valora la cobertura que s'ha fet fora de Catalunya on no hi ha TV3?

- M'hagués agradat molt més que les posicions haguessin estat més repartides. He tingut parents valencians que venien a Barcelona i em trucaven preocupats perquè pensaven que estàvem en una mena de Guerra Civil. Però no el dia que les forces d'ordre públic hipotètiques i presumptes van intentar impedir el referèndum; no, no. Abans. Quan les manifestacions independentistes pensaven que estàvem a tirs. A TV3 podrà agradar més o menys, però s'acosta a la realitat. Igual que quan fem una manifestació de Societat Civil. És el que passa. En canvi, fora estan donant una visió negra i violenta i terrible per justificar, segurament, accions violentes. Es parla de cops d'Estat per justificar cops d'Estat. La gent que diu que TV3 adoctrina és molt greu. Com si arribéssim a tota la població. Arribem ara a un 13 o 14%. Els que miren altres temes què, que arriben a un 48%.

- Si no existís TV3 hi hauria menys independentistes?

- Potser hi hauria també menys monàrquics. TV3 té una visió del món informativament progressista i, per tant, hi hauria menys 'progres'. Sí, sí. Hi hauria menys de moltes coses. El que tinc clar és que si TV3 no estigués a Catalunya hi hauria menys llibertat informativa.

> "A Espanya estan donant una **visió negra i violenta i terrible per justificar**, segurament, accions violentes. **Es parla de cops d'Estat** per justificar cops d'Estat"

SANCHÍS ENS REP ALS ESTUDIS DE TV3 A SANT JOAN DESPÍ | C. M.

- Què li falta a TV3 per arribar a ser una BBC al Regne Unit?

- És que el model no és el de la BBC. La BBC pot ser un model, que, al final, ens pensarem que som britànics.

-Bé, és un model molt respectable.

- Sí, sí. Però té moltes coses a copiar i altres que no, perquè no som britànics. Com últimament que es mira molt a Islàndia, però veig per aquí pocs islandesos. Ja ho deia Pujol: voleu fer una socialdemocràcia sueca, però veig a pocs suecs. És a dir, tenim uns condicionaments a tots els nivells i hauríem de tenir uns models. La BBC és un, però hi ha altres. No sé si a la BBC l'agradaria fer 'La Marató', per exemple. Ho podria copiar.

El que hem de fer és una televisió honesta amb criteris de servei públic i amb altres criteris que no acompanyen a la BBC i si han acompanyat a TV3. Un molt clar és la supervivència del català en un ambient molt hostil. TVE en comptes de preocupar-se pel que diu el seu Govern que fa TV3 s'hauria de preocupar per tenir més desconnexions, per incloure el català, perquè es reflectís més la realitat d'aquest país. Les desconnexions tenen molts anys. Però en comptes d'anar a més ha anat a menys. TV3 ha de garantir això perquè, tret de les televisions locals i alguna privada que té poca força, és la única gran oferta que hi ha des del país en català. Que ajuda a interpretar el món des de Catalunya.

- Li preguntava, sobretot, perquè allà els polítics que intenten aprofitar-se d'un ús partidista dels mitjans queden molt marcats. Cal fer una alerta a la classe política catalana en favor de deixar treballar als professionals?

- Evidentment. Però els professionals, tampoc som immaculats, impol·luts, sense ideologia ni interessos. Es tracta de fer equilibris. I aquí el model és bastant exemplar. Podria millorar, sí, però no té res que envejar a altres models d'aquesta part del món.

FIC-LHospitalet: Cómo regenerar la confianza en un mundo desencantado

Eva Jiménez
PRESIDENTA DE FIC-LH

L'Hospitalet de Llobregat cuenta con una nueva asociación desde el 22 de febrero. Se trata de Foment de la Informació Crítica (FIC), una entidad promovida por periodistas pero abierta a todos los ciudadanos que crean en la importancia de contar con información veraz, plural, de interés público e independiente de cualquier tipo de poder.

No creo que nadie discuta la necesidad de informarse lo mejor posible para tomar decisiones fundamentadas y acertadas. El problema reside, más bien, en si creemos que alguien puede ofrecernos este tipo de información, tal y como salió a relucir durante la asamblea constituyente de FIC. Sí, todos estamos cansados de escuchar, una y otra vez, las mismas palabras; expresiones que, de tanto manosearlas, manipularlas, han perdido su sentido más puro, más originario.

Este constituye, a mi juicio, el reto más importante al que nos enfrentamos quienes nos hemos embarcado en la aventura de constituir FIC: volver a regenerar la confianza que hemos perdido, no sólo en los periodistas, sino en otros intermediarios como los políticos, los curas, los empresarios, los sindicatos y tal vez incluso las organizaciones no gubernamentales, tras el escándalo de Oxfam Intermón por los abusos sexuales cometidos por sus directivos.

Es por ello que quiero aprovechar la oportunidad que me brinda El Llobregat, y que le honra, para agradecer la confianza que han depositado en la junta provisional las personas que acudieron a L'Harmonia el día 22 y que han decidido convertirse en socios y socias de FIC. A ellos les explicamos que trabajaremos para conseguir un L'Hospitalet donde habiten ciudadanos, no súbditos de ningún poder político ni esclavos de ningún poder económico.

El espíritu de L'Estaca

Sin duda, el movimiento se demuestra andando, y aquí es donde FIC parte con ventaja, por decirlo de alguna manera, respecto a otras iniciativas. Entre los promotores de FIC se encuentran periodistas que integraron L'Estaca, un semanario crítico de finales de los años 70 que, si bien no duró demasiado, supuso un revulsivo para L'Hospitalet, al aunar profesionales de medios de comunicación con líneas editoriales opuestas en pro de un objetivo común: informar de lo que de verdad importa a los ciudadanos, sin miedo al poder; y en tiempos más complicados que ahora, en pleno postfranquismo.

ASAMBLEA CONSTITUYENTE DE LA NUEVA ENTIDAD CÍVICA

Para celebrar la existencia de este tipo de iniciativas y aprender de la experiencia, un grupo de FIC está trabajando en la organización una exposición sobre L'Estaca que se presentará en abril, cuando se cumplen 40 años del nacimiento del semanario crítico. También se está elaborando un libro sobre el tema, que se regalará a todos los socios y socias de la entidad.

Además, la asociación es el fruto de una alianza generacional que hoy en día escasea en los medios de comunicación, efecto colateral de los innumerables expedientes de regulación de empleo que han dejado y continúan dejando en la calle a profesionales veteranos, los únicos capaces de transmitir su experiencia y hacer frente a los mandos. Toda nuestra solidaridad, dicho sea de paso, para los compañeros de El Periódico y El Punt Avui, por citar sólo unos ejemplos recientes.

Conscientes de esta realidad y precariedad de medios, los promotores de FIC estamos decididos a crear L'Estrella, un nuevo medio de comunicación que esperamos aporte luz y vea la luz lo antes posible, si se me permite el juego de palabras.

Los integrantes de la junta provisional tenemos muchísimas más ideas, algunas de las cuales ya salieron a relucir durante la asamblea constituyente, pero estas no alcanzarán la fuerza necesaria si no se nos concede un voto de confianza, una oportunidad, por parte de la ciudadanía y las entidades que conviven en L'Hospitalet de Llobregat. Es por ello que, además de agradecer nuevamente la confianza depositada en nosotros por los nuevos socios y socias, quisiera hacer un llamamiento a la gente de buena fe, a las personas que en algún momento de su vida o de su día a día, han pensado o piensan: "Ojalá pudiera aportar algo a este mundo, dejarlo algo mejor de cómo lo encontré".

Todo el mundo puede aportar algo, desde la persona que se entera de algo que deberíamos conocer todos hasta la que nos ayuda en la organización de los eventos o realización de los proyectos. ¿Qué falta tiempo? Siempre se puede colaborar económicamente: 5 euros al mes; 3 euros al mes si se está estudiando, en el paro, jubilado o en precario; y a partir de 10, lo que se quiera. No me extiendo más. Iremos informando puntualmente de nuestros pasos en nuestro blog provisional (ficlhospitalet.wordpress.com), nuestra cuenta de Twitter (@fic_lh) y atenderemos todas las dudas y sugerencias en fic.lhospitalet@gmail.com. Gracias por la confianza de partida. Así es como nacen las relaciones que merecen la pena.

Xavier Pérez Llorca
EDITOR DE EL LLOBREGAT

Cambio en la dirección de 'El Llobregat'

La presente edición de EL LLOBREGAT, mayo 2018 (número 134), es la última que editaremos bajo la dirección de Imanol Crespo. Imanol ha sido el director de la publicación en los últimos cuatro años. Nos deja, porque ha ganado plaza como director de El Prat Comunicació, la empresa municipal que gestiona los medios del Ayuntamiento de El Prat.

Como editor de EL LLOBREGAT, sé por experiencia, que este trance es recurrente en una publicación como la nuestra. Es un momento difícil, melancólico, y sin embargo, alegre por el éxito conseguido una vez más: Hemos de sustituir a un magnífico director; nos deja para mejorar profesionalmente pasando a desempeñar una responsabilidad directiva de primer nivel, en uno de los ayuntamientos más relevantes de esta comarca.

Una de las misiones de EL LLOBREGAT, es justo esta: dar la oportunidad a jóvenes apasionados, de crecer profesionalmente con nosotros: ganando equilibrio, adentrándose en el periodismo de datos, respetando obsesivamente la pluralidad, mejorando su resiliencia, aprendiendo a dar más de lo que te dan; esa es la experiencia que pueden ganar con nosotros. Experiencia que en buena medida aporta, transmite y tutela, mi principal colaborador: el veterano periodista, profesor y editor ejecutivo de EL LLOBREGAT, Juan Carlos Valero. Juan Carlos, puede estar orgulloso del éxito profesional de Imanol. Buen trabajo.

FRANCISCO J. RODRÍGUEZ, A LA DERECHA, SUSTITUYE COMO DIRECTOR DE EL LLOBREGAT A IMANOL CRESPO, A LA IZQUIERDA, QUE MARCHA A EL PRAT COMO DIRECTOR-GERENTE DEL PRAT COMUNICACIÓ

Imanol hoy, sigue siendo un periodista joven, veintinueve años. Cuando llegó a nuestra redacción nos pareció formal, dispuesto, formado, entusiasta. Con el tiempo nos demostró gran capacidad de trabajo, ánimo, y saber hacer. Hoy también acumula vivencias profesionales de primer nivel: durante estos cuatro años, ha tenido la oportunidad de entrevistar a las primeras autoridades del país, personajes mil y la mayor parte del mundo institucional del Baix Llobregat y L' Hospitalet; ha firmado reportajes de interés, superando la información superficial y ofreciendo datos relevantes para que el lector pueda formarse opinión; se ha convertido en un buen conocedor de nuestra comarca. Hizo suyos desde muy pronto, los objetivos de nuestra línea editorial. Con nosotros trabajó en libertad, esforzándose por ofrecer calidad informativa, respetando siempre la pluralidad de opinión. ¡Sigue buscando tu buena suerte Imanol!.

Ya se ha incorporado con nosotros quien pasa a ser nuevo director de EL LLOBREGAT: Francisco Javier Rodríguez Baena. Es licenciado en Historia por la Universitat de Barcelona y en Periodismo por la Pompeu Fabra, vecino de L' Hospitalet, joven también (treinta años). En los últimos cinco ha trabajado como jefe de redacción de las ediciones del Baix Llobregat, para la revista "Línia". Esperamos de él una rápida subsunción en la dinámica de EL LLOBREGAT, que continúe la progresión vivida por nuestra publicación en los últimos años, y la enriquezca con nuevas aportaciones.

El pasado jueves, 3 de mayo, celebramos en Gavá la IV Gala dels Premis El Llobregat. En el transcurso de la gala, presentamos a los asistentes al nuevo director, e Imanol, se despidió de la concurrencia. Como editor he creído conveniente informar a nuestros lectores del cambio en la dirección de esta publicación; en el convencimiento y la intención de que en adelante podrán continuar leyendo en El Llobregat, contenidos de información de igual calidad é interés que los ofrecidos hasta la fecha. Ese era y seguirá siendo, nuestro empeño.

el 91.6 F.M. prat ràdio

EL BAIX LLOBREGAT A DEBAT
identitat cohesió entorn

ECONOMIA

La recuperació

ARRIBA, IMAGEN VIRTUAL DE LAS FUTURAS INSTALACIONES DE CAPRABO EN EL PRAT; ABAJO, LA PRESENTACIÓN, CON LA PRESIDENTA DEL PUERTO, MERCÈ CONESA Y, A SU IZQUIERDA, EL DIRECTOR DE LA CADENA, MARTÍN GANDIAGA | CAPRABO

Caprabo invierte 20 millones en su nueva sede de El Prat

La cadena avanza en su plan integral de competitividad con dos proyectos en marcha

La compañía prevé que esta transformación logística mejore la eficiencia general en un 10%

El centro tendrá una superficie de 24.000 metros cuadrados y estará listo en 2020

Carlos E. Waltemathe

La mejora en la eficiencia y el servicio al cliente son los principales objetivos de la millonaria inversión que Caprabo ha emprendido para crear su nueva plataforma de distribución en El Prat de Llobregat. Junto a CILSA, sociedad participada por el Port de Barcelona y MERLIN Properties, la cadena de supermercados catalana ha acordado la construcción de la nueva infraestructura. El proyecto, que arranca este año y se espera tener a pleno rendimiento en el año 2020, cuenta con una superficie cercana a los 24.000 metros cuadrados y una inversión estimada de 20 millones de euros. La compañía prevé que la transformación logística supondrá una mejora del 10% en la eficiencia general.

La nueva plataforma de Caprabo, que cuenta con dos plantas y 43 muelles de carga, albergará la totalidad del producto fresco que distribuye todos los días a sus 330 supermercados. Esta transformación logística constituye, según Martín Gandiaga, director general de la cadena, "un paso decisivo para ganar competitividad en el mercado" y está pensada para dar a sus tiendas de nueva generación un rendimiento "óptimo".

La compañía pretende con esta nueva nave "ganar eficiencia y mejorar el servicio a los supermercados, que son pilares para seguir compitiendo y siendo referentes con la marca Caprabo". Asimismo, se concede gran importancia a la gestión centralizada del producto fresco y la repercusión en beneficio para el cliente en cuanto a calidad de los alimentos. "El cliente encontrará en las tiendas de Caprabo un producto mejor tratado y con un ciclo de vida más amplio", comenta el director general.

Asier Bustinza, director de Logística de Caprabo y director de Plataformas del Grupo Eroski, explica que "esta nueva plataforma es una de las piedras angulares en la que se sustenta la transformación de la red logística de Caprabo, que redunda en un mejor servicio a los clientes, garantizando las condiciones de calidad y conservación de cada tipo de producto, mejorando la frescura y la vida útil de los mismos".

Con este proyecto, la cadena avanza en su plan integral de competitividad, que cuenta dos aspectos en pleno desarrollo. Por una parte, la transformación de sus tiendas hacia una nueva generación de supermercados, mejor preparados para afrontar las nuevas demandas del consumidor. Y, por otra, la reorganización logística, lo que supone optimizar las operaciones, mejorar la eficiencia en los costes y dar mejor servicio a las tiendas. En ambos casos, Caprabo pone foco especial en el tratamiento del producto fresco y en la sostenibilidad medioambiental.

El diseño de la nueva estructura logística de la cadena catalana está orientado a dar un servicio óptimo a las tiendas. La centralización del fresco en una única plataforma permite tratar el producto de manera personalizada según sus necesidades de conservación. Además, la construcción por parte de CILSA está diseñada bajo estándares de calidad medioambiental recogidos en la Certificación LEED Gold, por lo que Introduce medidas de eficiencia energética como sistemas avanzados de frío e iluminación, respetuosas con el medioambiente.

Hablar de dinero con tus hijos no es tabú

Los expertos abogan por afrontar la materia alrededor de los siete años

De poco servirá, no obstante, si lo que observan los niño s en casa es un derroche inadecuado

Redacción

No es el tema que más incomodidad genera a unos padres a la hora de enfrentarse a una conversación con sus hijos, pero en la mayoría de ocasiones se aborda de forma tardía o equivocada. En líneas generales nos cuesta hablar de dinero, ya sea por pudor o por la falsa sensación de parecer avariciosos. Sin embargo, las finanzas personales son importantes para cualquier persona, sin importar su edad, ya que en gran medida condicionan su vida diaria.

Hablarlo a partir de los siete años

Los expertos abogan por afrontar la materia sin dilación, alrededor de los siete años de edad, y con algunas pautas muy claras. Los más pequeños deben entender que las cosas cuestan dinero, que tienen un valor y que es fruto del trabajo de sus padres. Ayudaría, tal y como manifiesta Jordi Martínez, Director de Educación Financiera del IEF (Instituto de Estudios Financieros), que desde la educación primaria se aumentase el tiempo dedicado a explicar conceptos básicos a los niños. Es algo que cada vez genera más consenso: los alumnos deben concluir su ciclo de educación más temprano con nociones sobre la importancia que supone para su futuro una buena administración de su dinero. Un buen ejemplo es la paga semanal. Para Martínez, se debe "transferir responsabilidad" a los hijos y que se hagan cargo de sus pequeños gastos.

Por el contrario, no recomienda asociar esa paga a los trabajos en casa, como hacer su cama o ayudar en otras tareas domésticas. Para el experto, si la familia pasa en algún momento por dificultades financieras, los hijos entenderían mal que no se les siguiese remunerando por esas actividades. Por ello se inclina por esa transferencia de responsabilidad, además de ir aumentado la paga conforme avance la edad. ¿Por dónde empezar? Un euro a la semana a los siete años puede ser una buena referencia. Una vez comenzado este proceso, comentar cuestiones como la del ahorro son también muy relevantes.

> "La existencia de una '**hucha familiar**', a la que todos contribuyan, es una **práctica saludable**"

Motivaciones como el premio final del ahorro, unido a la constante del tiempo, incentivarán una cultura financiera en los niños que arraigará de cara a su futuro. Jordi Martínez concluye que los padres pueden acompañar ese proceso de forma sencilla: por cada cinco euros ahorrados, los progenitores añadirán uno más. También la existencia de una "hucha familiar", a la que todos contribuyan para lograr un objetivo común es una práctica saludable que ayudará en la misión de introducir en el ámbito doméstico conceptos sobre cultura financiera.

Dar ejemplo, lo más importante

Por último, todo debe hacerse dando ejemplo. De poco servirán las lecciones si lo que observan los pequeños en casa es un derroche inadecuado o falta de previsión en otras ocasiones. "Si no les damos ejemplo, no serán responsables financieramente", afirma categórico el director de educación financiera del EFI. En el evento organizado por CaixaBank junto a la red de blogs Madresfera para debatir sobre las finanzas y los niños, que se enmarca dentro del Plan de Cultura Financiera de la entidad bancaria, surgieron otras cuestiones interesantes como la de qué hacer con una hucha que lleva años engordando y ahora hay que abrir. Existía una preocupación por parte de algunas madres, ya que la cantidad de dinero es importante y los niños tienen un sentimiento de propiedad que podría llevar a un gasto inapropiado.

La respuesta del experto puso el foco en fijar, previamente a conocer la cifra, un objetivo pactado para ese gasto, e incluso en volver a ahorrar una parte con otro objetivo diferente, esta vez sí acordado con antelación. Las múltiples intervenciones en el turno de preguntas dejan patente que existen muchas dudas en este ámbito, y es precisamente ahí dónde CaixaBank, en su filosofía de Banca Socialmente Responsable, multiplica sus esfuerzos para llegar a más personas. Precisamente con ese objetivo este plan de Cultura Financiera se completa con vídeos, una página web, campañas en redes sociales, conferencias y puesta a disposición de materiales didácticos que serán de ayuda en diferentes situaciones, o simplemente para ampliar conocimientos financieros básicos.

*** CONTENIDO ELABORADO EN COLABORACIÓN CON CAIXABANK**

MUCHAS DE LAS NUEVAS PROMOCIONES QUE SE ESTÁN CONSTRUYENDO EN EL TERRITORIO LUCEN CARTELES DE 'VENDIDO' O PRESENTAN ALTOS PORCENTAJES EN ESTE SENTIDO | EL LLOBREGAT Y INBISA

El Baix Llobregat y L'Hospitalet, territorio en construcción

El mercado inmobiliario resurge en el Baix Llobregat y L'Hospitalet tras los años de crisis

Durante el segundo trimestre se cerraron 3.236 operaciones de compraventa en el territorio

Las constructoras se fijan en la primera corona metropolitana, donde aún hay sitio para edificar

Francisco J. Rodríguez

Las grúas vuelven a pugnar con los edificios por dominar el *skyline* de nuestras ciudades. El ladrillo vuelve a la carga. Tras años de estancamiento ocasionado por los efectos de la crisis económica, el mercado inmobiliario vuelve a coger altura con nuevas promociones y proyectos urbanísticos y más operaciones de compraventa. El resurgir del mercado ha sido detectado por el Fòrum Empresarial del Baix Llobregat, que en su último Informe de Coyuntura Económica cifra en un 3,6% más las operaciones de compraventa que se han realizado en el segundo trimestre de este año respecto al mismo período del año pasado.

3,6

es el aumento porcentual de las compraventas en el territorio durante el segundo trimestre de 2018

Durante el segundo trimestre de 2018 se llevaron a cabo en el Baix Llobregat y L'Hospitalet un total de 3.236 operaciones, según datos que ofrece el Fòrum Empresarial, desde donde aseguran que son cifras que no se veían en el territorio desde 2007. Y es que la comarca se ha erigido en un territorio goloso para constructoras e inmobiliarias, ya que hay más espacio para construir que no en la capital catalana o en muchos barrios de L'Hospitalet -aunque en este último, como veremos a continuación, se están llevando a cabo promociones importantes-.

A esto se le une un fenómeno del que se viene alertando desde hace tiempo: ante el aumento de los precios, tanto de alquiler como de compra, muchos vecinos de Barcelona

Pasa a la página siguiente ➡

Viene de la página anterior

están apostando por mudarse al área metropolitana, donde por un precio similar al de vivir en un barrio periférico de la capital, lo pueden hacer en el centro de una ciudad del Baix.

Para unos, se trata de "desahucios invisibles", como afirma a esta publicación Irene Sabaté, portavoz del Sindicat de Llogaters. "En un contexto de precios al alza, esto comporta un desplazamiento no deseado de vecinos de Barcelona a otras áreas buscando cantidades más asequibles", añade Sabaté. Se trata de un fenómeno detectado por otros actores, pero interpretado de diferente manera. Para Carlos Galofre, director de adquisiciones de Stoneweg para Cataluña, hay una "presión en Barcelona por parte de extranjeros que vienen a vivir a la capital". Son personas con rentas altas y dispuestos a comprar viviendas en el centro de la ciudad "a un precio digno", añade, algo que permite que los vendedores adquieran un piso de reposición en Badalona, plaza Europa u otras localidades metropolitanas, "más grande y de mayor calidad".

Por su parte, Mercerdes Blanco, socia fundadora de Fincas Blanco, inmobiliaria que desarrolla su actividad en el territorio, confirma este éxodo de barceloneses hacia el área metropolitana, en especial al Baix Llobregat y L'Hospitalet, una zona con más posibilidades que el sobresaturado norte de Barcelona. "Ha habido un desplazamiento de la demanda de Barcelona a L'Hospitalet y el Baix Llobregat", asevera.

La portavoz del Sindicat de Llogaters, no obstante, recuerda que en este territorio "se parte de precios más bajos", por lo que hay "más margen para forzar subidas". "No se trata tanto de una mancha de aceite desde Barcelona, sino más bien que en los municipios metropolitanos hay un patrón de especulación, grandes tenedores y propietarios que fuerzan subidas con márgenes importantes", critica Sabaté, que remarca que la presencia de infraestructuras como la Fira o al proximidad al Aeropuerto provoca un encarecimiento de la vivienda, además de la extensión de pisos turísticos y "supuestos albergues juveniles o low cost" que proliferan por la Gran Vía de L'Hospitalet. "Muchas veces, el área metropolitana está dispuesta a acoger todo aquello que Barcelona expulsa", lamenta la portavoz.

Los precios y el miedo a una nueva burbuja

La reanimación del mercado inmobiliario ha hecho saltar las alarmas en algunos economistas, que avisan de los peligros de una posible nueva burbuja. Alguno de ellos, como Joan Manuel Lora, avisó de esto en una conferencia a finales de noviembre en el Club Rotary El Prat, en la que recomendó a las familias no endeudarse, porque la deuda privada ha ido in crescendo, lo que provoca, a su vez, una subida del interés del dinero. De hecho, la deuda de las familias crece a ritmos de antes de la crisis y registró un aumento de unos 9.500 millones tan solo en junio, según publicó en verano el Banco de España. La crecida, no obstante, tiene que ver más por los créditos al consumo, que financian la compra de bienes como coches, electrodomésticos o algún viaje.

Sea como sea, desde el sector se muestran tranquilos. "Ahora mismo hay buenos precios de compraventa de pisos en el Baix y L'Hospitalet", asegura Blanco, mientras que Galofre, en lo que se refiere a nueva vivienda, destaca que hay "ritmos de venta sostenibles y razonables, con precios no desorbitados" que aún están por debajo de los de 2005. "La gente los puede asumir con hipotecas razonables, ya que la banca controla el crédito", añade. Blanco, por su parte, considera también que las condiciones de financiación son mejores.

Sindicat de Llogaters: "El **área metropolitana** está dispuesta a **acoger** todo aquello que **expulsa Barcelona**"

Quien no se muestra tan optimista con el panorama es Sabaté, que alerta que hay muchas economías familiares "precarias" y que la solvencia que se ha de demostrar a menudo para acceder a un crédito hipotecario o un simple alquiler "no está al alcance de todos". "Y esto ya no es solo cosa de estudiantes", avisa Sabaté. Y es que no todo el mundo tiene o puede ahorrar los aproximadamente 50.000 euros necesarios de entrada de la hipoteca para adquirir una vivienda de alrededor de 150.000, o pagar dos mensualidades de alquiler para entrar a vivir en un piso. Aquí se hace necesario el apoyo de la familia, en concreto de los padres, que muy a menudo colaboran con la cuota de alquiler de sus hijos o hacen préstamos a fondo perdido para completar la entrada de una hipoteca.

Vivienda protegida

Ante la emergencia habitacional y la imposibilidad de acceso a una vivienda digna por parte de algunos sectores de la sociedad, los ayuntamiento de la comarca se han puesto en marcha para intentar paliar la problemática. En el caso de la ciudad más grande de la comarca, Cornellà, el Ayuntamiento se comprometió el mes pasado a dar preferencia a la creación de vivienda de promoción pública en los planteamientos urbanísticos futuros. De hecho, prevé destinar alrededor del 50% de la reserva de suelo de nueva creación a vivienda asequible.

En este sentido, muchos consistorios del territorio reivindican que llevan años dedicando el 30% y más de las nuevas promociones a vivienda protegida, en referencia a la reciente decisión del Ayuntamiento de Barcelona de obligar a destinar este porcentaje de los pisos nuevos o de las reformas integrales a vivienda social. Una moción que ya se está presentando en algunos municipios de la comarca, como Abrera, donde el consistorio destinará el 30% de la nueva construcción a vivienda de protección oficial en régimen de alquiler, a propuesta de Abrera en Comú. En otros como Viladecans reivindican que hace años que lo hacen por defecto. De hecho, el mes pasado El Llobregat avanzó que el Ayuntamiento de Viladecans venderá terrenos en el barrio de Llevant para hacer vivienda, la mitad de las cuales serán protegidas.

Por poner otros ejemplos, Sant Joan Despí presentó el plan Municipal de Vivienda 2018-2020, que contempla la construcción de siete nuevas promociones con 280 pisos protegidos de venta y alquiler. Por su parte, desde el gobierno municipal de Sant Vicenç dels Horts destacan su "fuerte apuesta" por la vivienda protegida, sobre todo de alquiler, ya que consideran que la de venta se acaba diluyendo en el mercado y deja de tener su condición de social. Una apuesta que llevan a cabo a través del operador metropolitano de vivienda, Metrópolis Habitatge, nacido a principios de año de la mano del Área Metropolitana de Barcelona (AMB) y que quiere potenciar la vivienda protegida: en concreto, se marca como objetivo construir entre 500 y 600 pisos de alquiler asequible cada año, con una cuota máxima de 750 euros.

Esfuerzos municipales

Por otra parte, Sant Just Desvern es uno de los 5 municipios de Cataluña con más vivienda pública: 1.200 familias son beneficiarias de estos pisos, mientras que a finales de octubre el ayuntamiento llegó a un acuerdo con la Generalitat y el ministerio de Fomento para financiar 20 pisos de protección oficial en la calle Comte Vilardaga. Por su parte, Sant Andreu de la Barca ha creado una bolsa para acceder a pisos de alquiler social que benefició por sorteo

Pasa a la página siguiente

Viene de la página anterior

a cuatro familias. Y desde el Ayuntamiento de Sant Boi explican a esta publicación que durante este mandato han dedicado más de 4 millones de euros a ayudas a la vivienda y contra la pobreza energética. En paralelo, añaden estas fuentes, se trabaja para identificar solares "con el fin de poder ponerlos a disposición de promotores públicos o sin ánimo de lucro con el objetivo de edificar preferentemente vivienda de alquiler protegido".

Medidas que han de ayudar a solucionar casos como el de una familia con cuatro hijos menores de Esplugues que fueron desahuciados por Caixabanc el 5 de septiembre y que, desde entonces, viven en una habitación de hotel ofrecida por los servicios sociales. Una situación que denuncia la PAH de Barcelona, que pide una "solución digna" para que esta familia salga de ese "agujero", al menos hasta que llegue un piso de la mesa de emergencia, reclama la plataforma.

Desde el Sindicat de Llogaters aseguran que en el Baix Llobregat hay un "caldo de cultivo" en la organización de los arrendatarios. Sabaté explica que están haciendo acciones para impulsar una federación comarcal del sindicato en el Baix. Su importancia e influencia en el territorio quedó plasmada durante el conflicto del bloque de viviendas de la avenida Barcelona de Sant Joan Despí, en el que centenares de familias estaban amenazadas de quedarse sin hogar por la subida repentina y virulenta del alquiler, tras la compra del mismo por un fondo buitre. "Aquella fue nuestra primera victoria", recuerda Sabaté, puesto que se negoció una salida que satisfizo a los vecinos.

Un problema de ámbito metropolitano

En este sentido, y teniendo en cuenta de que se trata de un problema de ámbito metropolitano que no puede ser abordado de manera autónoma por los ayuntamientos, el Consejo Metropolitano de noviembre del AMB aprobó el inicio de la redacción de un catálogo de recomendaciones, que tiene que estar completado en tres meses, para asesorar a los ayuntamientos en el desarrollo de sus políticas de vivienda. En esta línea, la guía incluirá herramientas para implementar la medida del 30% de todas las nuevas promociones o grandes rehabilitaciones a vivienda social.

En esta línea, la Agència de l'Habitatge de Catalunya recibirá 30 millones del Incasòl para comprar pisos que provienen de ejecuciones hipotecarias y destinarlos a alquiler sostenible.

EL MERCADO DE LA VIVIENDA DE SEGUNDA MANO SE VE BENEFICIADO POR EL AUGE DE LA NUEVA CONSTRUCCIÓN | FINCAS BLANCO

"Ahora mismo hay **buenos precios** de compraventa de pisos en el **Baix Llobregat** y **L'Hospitalet**"

Pasa a la página siguiente

Tira y afloja entre Castelldefels y la Sareb por un edificio deshabitado

El edificio de la calle Santiago Rusiñol, 39-41 de Castelldefels es un ejemplo paradigmático de la debacle del sector inmobiliario tras la crisis. Propiedad de un promotor local que no pudo hacer frente al crédito bancario, el inmueble pasó a manos de la Sociedad de Gestión de Activos procedentes de la Reestructuración Bancaria (Sareb), más conocido como el 'banco malo'. Este ente se encarga de gestionar los activos transferidos por cuatro entidades que fueron rescatadas con dinero público: Bankia, Catalunya Banc, NCG Banco-Banco Gallego y Banco de Valencia.

Desde entonces el edificio ha permanecido deshabitado y en desuso. El Ayuntamiento, desde el inicio de la legislatura, ha estado negociando con la Sareb para comprar el inmueble y dedicar sus 19 viviendas a pisos sociales que atiendan las necesidades de familias de Castelldefels. El consistorio hizo dos tasaciones, una interna y otra externa, que valoran el inmueble en 3,5 y 4,2 millones, respectivamente. Tomó como referencia esta última "para facilitar la negociación", aseguran fuentes municipales, pero descontando el importe de las reparaciones -que asciende a 1,2 millones- y las cargas fiscales que debe asumir el comprador -de alrededor de 650.000 euros-. En un principio, Castelldefels ofreció 3.005.505 euros, pero por lo que se ve la oferta no convenció a la Sareb, puesto que habría un privado que estaría ofreciendo más dinero.

La concejal de Vivienda, Ana Quesada, criticó en abril que la Sareb llevaba acumulados 60.000 millones de déficit "debido a las importantes rebajas que hace a los fondos de inversión y no así a las administraciones públicas". Siete meses después, no obstante, parece que la situación está más cerca de resolverse de manera positiva para el Ayuntamiento, desde donde han comentado a El Llobregat que tienen "buenas perspectivas de compra". Ya en octubre el gobierno municipal pidió ayuda a Teresa Cunillera, delegada del Gobierno, para que el ejecutivo central hiciera las gestiones necesarias para cerrar la compra. Y el Síndic de Greuges de Cataluña, por su parte, ha reclamado a la Sareb que ceda un 30% de sus pisos para vivienda social.

EL BLOQUE LLEVA AÑOS ABANDONADO | ARCHIVO

Viene de la página anterior

El retorno de las grúas

Ahora mismo en el territorio se están construyendo o planificando varias promociones importantes. Una de ellas es la que Stoneweg alzará en los terrenos de la antigua fábrica Cosme Toda, en el barrio de Sant Josep de L'Hospitalet. Se trata de 33.000 metros cuadrados en los que construirá una torre de 90 viviendas destinadas a alquiler, y otras con 276 pisos destinados a venta. Son torres de 13 plantas y los vecinos ya han mostrado sus reticencias acerca de si el barrio y esa parte de la ciudad pueden absorber más población, en pleno debate sobre el urbanismo de L'Hospitalet y con la sombra de ser de las ciudades más densamente pobladas del continente. En este sentido, Galofre envía un mensaje de calma a los vecinos, ya que las torres previstas en ese terreno "no afectarán de la manera que creen", ya que las distancias entre las torres y otras edificaciones, como los edificios patrimoniales que se conserven, "están bien realizadas". "La edificabilidad en altura permite ceder zonas diáfanas entre edificios para conseguir espacios ajardinados", argumenta Galofre, que destaca que las torres "regenerarán" su entorno.

Por otra parte, Galofre celebra el entendimiento con el Ayuntamiento de L'Hospitalet y anuncia que están cerca de cerrar alguna otra operación en el Baix Llobregat que no concreta, ya que en L'Hospitalet hay poco suelo. "Nos estamos focalizando en la primera corona, que cuenta con un pulso de la demanda que funciona bien", dice.

PROMOCIÓN CERCANA AL AYUNTAMIENTO DE CORNELLÀ | FJR

No es la única constructora que está llevando a cabo proyectos en el territorio. Inbisa acaba de arrancar las obras de dos nuevas torres residenciales de 60 y 70 metros de altura para Neinor Homes y La Llave de Oro en la plaza Europa de L'Hospitalet, un ejemplo palmario de la reactivación del mercado inmobiliario en el territorio. "La puesta en marcha de estos dos nuevos edificios contribuirá a completar el plan urbano pensado para la plaza Europa y que quedó paralizado por la recesión económica", afirma Gonzalo Mínguez, director de contratación de la Territorial Este de Inbisa Construcción. Esta empresa también ha diseñado una promoción en Viladecans, en la Carretera de Barcelona en concreto, que ofrece 42 viviendas de dos y tres dormitorios con terraza y áreas comunes, como una piscina, mientras que está en plenas obras de otra promoción en la calle Estroncio de L'Hospitalet, lindando con Esplugues.

Proyectos similares a los que se están llevando a cabo en Sant Desvern, Els Miralls, por parte de Corp, que ha declinado hacer declaraciones a esta publicación, y otras ya finalizadas por esta misma empresa, como Sant Boi Park, en la que el 99% de las viviendas ya están vendidas. En otras zonas de la comarca, la actividad es algo inferior pero no se queda atrás. Como por ejemplo en Cervelló, donde se está planeando hacer una zona hotelera a la entrada del pueblo y se pondrán a disposición 300 viviendas en La Bòbila. Mientras tanto, en la vecina La Palma, como en otros municipios pequeños de la comarca, el crecimiento urbanístico está, por el momento, estancado.

¿Alternativas? Desde pisos colmena a viviendas en altura y 'coliving'

¿Alquilar o comprar? Esta es la pregunta que se hacen los jóvenes que buscan emanciparse, algo que para el 80% de los menores de 30 años es ahora mismo casi imposible si no lo hacen en pareja o con compañeros de piso. Son datos del Consejo de la Juventud de España (CJE) del año pasado, una cifra cinco puntos superior a la de hace diez años, cuando era del 75%.

Esto es debido a que la cantidad que este sector de la población debe destinar a la vivienda supera el tercio del total de sus ingresos, la cifra que se considera recomendable. En el caso de los asalariados en solitario, han de dedicar el 89% de su nómina al alquiler, mientras que en caso de la comprar el porcentaje sube al 61%. Este panorama provoca, a su vez, que España sea el sexto país donde más tarde se emancipan los jóvenes, en concreto a los 29,3 años de media, según Eurostat.

Los salarios bajos y la precariedad laboral completan un panorama difícil para los jóvenes, que ven como el acceso a la vivienda es una meta casi inalcanzable. O, al menos, de la manera que se ha visto tradicionalmente en este país: mediante la compra.

Es por esto que han surgido diversas iniciativas, algunas de ellas discutibles y discutidas, destinadas a ofrecer un lugar donde vivir, ya sea de manera provisional o como modo de vida. Un ejemplo es Haibu y sus célebres 'pisos colmena', que traen de cabeza a los ayuntamientos de L'Hospitalet y Barcelona desde hace meses.

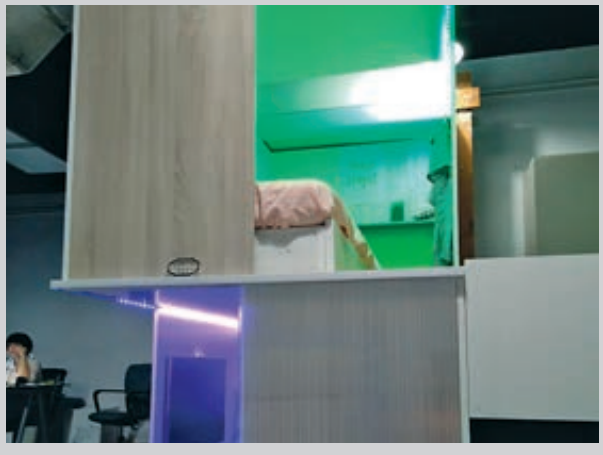

UNO DE LOS PISOS COLMENA DE HAIBU

Las colmenas de Haibu se presentan como una "solución temporal" a una "problemática actual sobre la que nadie hace nada". Por un precio de 200 euros, ofrece alquilar un habitáculo y tener acceso a otros servicios dentro de la comunidad, como zonas de descanso, de trabajo o aseos. Se trata de una iniciativa que ha despertado una fuerte polémica y que está aún a la espera de materializarse, después de sanciones, precintos de locales y ocupaciones de grupos opositores, como el de Habitatge de Sants en el local que la empresa tiene el La Bordeta.

En el caso de L'Hospitalet la empresa está determinada a abrir un centro de exposición para que los potenciales clientes se puedan hacer una idea de cómo es una colmena. Este local, ubicado en la calle Holanda, en La Torrassa, ha estado rodeado de una fuerte polémica, puesto que la guardia urbana lo precintó en octubre, alegando que no tenía la licencia pertinente, pero los promotores siguieron recibiendo visitas. Desde el día 30 de noviembre está abierto, después de haber pagado una multa de 16.000 euros al consistorio, debido a los días que abrieron en septiembre y octubre sin licencia. "Ya no tendrán más argumentos para cerrar nuestra exposición", afirma Marc olivé, cara visible del proyecto.

Otras propuestas tienen que ver con el concepto de 'coliving', con edificios en los que sus habitantes comparten servicios y algunos espacios. En este sentido, el Consorci de la Zona Franca de Barcelona (CZFB) planea construir un barrio para acoger a jóvenes con ideas y talento que compartan espacio de vida y laboral. Se trata de una idea que, como otras, nació en Silicon Valley, ante la escasez de vivienda por la llegada de jóvenes de todo el mundo a San Francisco. Un fenómeno relativamente nuevo en España que goza de buena acogida en Estados Unidos, Alemania o el Reino Unido, entre otros.

L'operador públic Barcelona Energia subministrarà a la metròpoli a partir de 2019

La comercialitzadora pública d'electricitat, Barcelona Energia, començarà a subministrar energia a les instal·lacions de l'AMB a partir del pròxim mes de gener

D'aquesta manera, l'AMB fa un pas més per acomplir els compromisos que s'ha marcat en el Pla Clima i Energia 2030, el full de ruta cap a un nou model energètic

Eloi Badia, vicepresident de Medi Ambient de l'AMB: "L'operador elèctric metropolità ens permetrà impulsar una transició energètica basada en la sostenibilitat i l'ús de renovables"

Redacció

L'AMB està apostant per la lluita contra el canvi climàtic des de fa anys. Barcelona Energia, la comercialitzadora metropolitana 100% pública d'electricitat participada per AMB i l'Ajuntament de la capital, és una peça clau que ha de permetre fer una transició energètica cap a un model basat en les renovables, l'estalvi, l'eficiència, la gestió de la demanda i el foment de la generació d'energia de proximitat.

Eloi Badia, vicepresident de Medi Ambient de l'AMB, afirma que "el model energètic actual és ineficient i perjudicial per al medi ambient i per a la salut de les persones". A més, com que es basa en els combustibles fòssils, crea una gran dependència exterior.

D'altra banda, la generació d'electricitat està centralitzada i encara prevalen els interessos de les companyies privades més que no pas l'interès de la ciutadania, un fet que ha comportat que a l'estat espanyol es pagui una de les factures elèctriques més cares de tot Europa i que en els darrers deu anys s'hagi incrementat fins a un 70%.

Barcelona Energia, a més de ser la comercialitzadora que subministrarà electricitat a l'AMB, els serveis públics que ofereix i a les seves concessionàries, també abastirà progressivament fins a 20.000 famílies que es calcula que podran acollir-se a l'energia pública.

A més, des de l'1 de juliol ja és l'operadora de l'Ajuntament de Barcelona, i en un futur també podrà arribar a altres consistoris metropolitans.

70%

és l'increment de la factura elèctrica a Espanya els últims 10 anys

A ESPANYA ES PAGUEN UNES DE LES FACTURES ELÈCTRIQUES MÉS CARES DE TOT EL CONTINENT | AMB

Canvi de paradigma

La creació d'un operador elèctric públic neix amb tres grans objectius. En primer lloc, subministrar l'energia a les instal·lacions de l'AMB, l'Ajuntament de Barcelona i en un futur a altres consistoris metropolitans. En segon lloc, assessorar sobre les tarifes i potències més adequades. I en tercer lloc, fomentar les energies renovables encarregant-se del manteniment d'installacions fotovoltaiques i representant els productors d'energia solar al mercat elèctric. Per dur a terme aquestes tasques, l'AMB i l'Ajuntament de Barcelona han aprofitat l'estructura de TERSA, una empresa pública dedicada bàsicament a la gestió dels residus de l'àrea metropolitana.

Un estalvi per a l'administració

La creació de la comercialitzadora pública suposarà un estalvi també per a l'administració. L'AMB ha elaborat un pla de viabilitat per assegurar-se que no es perden diners amb el canvi d'operador i ha observat dos factors que asseguren la rendibilitat de l'operació.

D'una banda, l'empresa pública no tindrà cap marge comercial que incrementi la factura, al contrari que les comercialitzadores privades.

> La generació d'electricitat està **centralitzada** en un model en què prevalen els **interessos** de les companyies **privades**

De l'altra, TERSA, l'empresa pública que gestionarà l'operador, podrà actuar directament al mercat majorista d'electricitat, que és on les comercialitzadores compren l'energia. Al mercat l'energia varia de preu constantment. Actuant com un agent del mercat comú, la comercialitzadora pública podrà millorar l'operativa diària i reduir els costos finals.

Avantatges per als consumidors

El nou model energètic cap al qual camina l'AMB vol posar al centre la ciutadania i assegurar a tothom l'accés a l'energia. Tot i que Barcelona Energia encara no ha calculat les tarifes finals que hauran de pagar els particulars, ja avança que la diferència de preu amb les

Pasa a la página siguiente

100%

és el percentatge d'energia renovable subministrada pel nou operador

Viene de la página anterior

comercialitzadores habituals no serà l'aspecte més significatiu per justificar el canvi d'operadora. Tot i això, des de l'AMB asseguren que hi haurà serveis complementaris que faran atractiu passar contractar l'electricitat pública metropolitana.

Per exemple, s'informarà les famílies de quina és la potència més adequada per a les seves necessitats. No és estrany que avui en dia una família tingui contractada una potència de 10 quilowatts quan només en necessita 3,5. Barcelona Energia també informarà els usuaris de la tarifa més avantatjosa en funció del tipus de consum que facin.

Això serà possible gràcies als comptadors intel·ligents que ja estan connectats a la xarxa de bona part de les llars de la metròpolis. Els comptadors informen del consum energètic a temps real i gràcies a uns algoritmes permeten elaborar informes automàtics de recomanació energètica a qualsevol família.

Els pròxims anys, l'AMB vol que es **redueixin** les emissions de **CO2** fins a un **40%**

TERSA gestionarà l'operador públic

La majoria de metròpolis del món tenen una companyia local de propietat pública que gestiona la distribució d'energia elèctrica a la ciutat. Malgrat que aquest tipus d'empreses són molt habituals en països com el Japó, el Canadà, els Estats Units i bona part d'Europa, a Espanya hi ha una legislació elèctrica que dóna el monopoli de la distribució a la companyia amb més presència al territori. Ciutats com Cadis o Pamplona ja aposten per models similars als de l'àrea metropolitana de Barcelona. Tot i això, Barcelona Energia és actualment l'operador públic i 100% renovable més gran de l'Estat.

L'AMB es va plantejar crear una empresa d'energia pública fa més de dos anys. Joan Pinyol, director de l'àrea de Medi Ambient de l'AMB, recorda les dificultats del projecte: "Quan vam començar-hi a treballar volíem fer una intervenció més integral, però ens vam trobar amb unes restriccions brutals de la legislació espanyola amb relació al sector elèctric".

Finalment, per dur a terme la comercialització de l'energia, l'AMB i l'Ajuntament de Barcelona utilitzaran TERSA, acrònim de Tractament i Selecció de Residus, SA, una empresa pública que ja existeix i

que, indirectament, també té experiència en temes d'energia perquè en genera i en ven al mercat a partir de la valorització de residus.

L'operador té interès públic per dues raons. La primera és perquè afecta la comercialització d'energia per al consum propi de les administracions. La segona és perquè l'AMB crearà un coneixement que serà essencial per caminar cap a la transició energètica i fer realitats els objectius recollits en el Pla Clima i Energia 2030.

Centre de Negocis
Edifici ellobregat

CONTRATACIONES ANUALES: 35 EUROS + IVA POR MES

SERVICIO DE GUARDAMUEBLES
- Almacenaje de objetos de gran volumen
- Recogida a domicilio incluida

CONSULTE NUESTRAS TARIFAS

¿NECESITA UNA RECEPCIÓN QUE RECOJA LAS NOTIFICACIONES DIRIGIDAS A SU EMPRESA?

DOMICILIACIÓN DE SOCIEDADES

- Utilización comercial de nuestra dirección
- Recepción de correspondencia y paqueteria
- Aviso inmediato de llegada vía email
- Escaneado de su correo y reenvío vía email*
- Reenvío de su correo a otro domicilio*

* No incluidos en el servicio básico

DISPONEMOS DE TODOS LOS SERVICIOS QUE SU EMPRESA NECESITA

Telf. 902 800 248 · centrodenegocios@elllobregat.com · C/ Raurich Nº 62 - St. Boi de Llobregat

SANTIAGO BALLESTÉ, és el president d'AEBALL i UPMBALL

"L'FP era el cementiri dels mals estudiants, però potenciar-la és l'èxit de la indústria"

- Ballesté celebra el descens de fallides i l'augment de l'ocupació al territori
- "El 70% de les empreses són petites i mitjanes: cal cuidar-les"
- "El Districte Cultural és la manera que té l'Ajuntament de LH de fer fora les empreses del centre de la ciutat"

Santiago Ballesté, president de l'AEBALL i la UPMBALL des de la primavera, ens rep poc després del desdejuni del Fòrum Empresarial amb l'economista Antón Costas com a convidat. Ballesté, amb una llarga trajectòria de direcció, és també president del Centre d'Esports l'Hospitalet.

F. J. R. Baena

BALLESTÉ VA SER ESCOLLIT PRESIDENT D'AEBALL I UPMBALL A LA PRIMAVERA

Creix l'ocupació –ha assolit nivells de 2008-, augmenten les compravendes immobiliàries i hi ha hagut un fre a les fallides d'empreses a la comarca. Estem davant de signes de recuperació real?

Sí. Vam estar set o vuit anys que era un degoteig constant de fallides. I durant els primers mesos del 2008 les han afectat només a 62 empreses del Baix Llobregat i l'Hospitalet. És evident que això va avall i és un símbol positiu, perquè estem ja en una recuperació.

Respiren bé les empreses, llavors.

I tant. El nombre de fallides va decreixent i això és molt positiu. També augmenta la gent ocupada al Baix Llobregat i l'Hospitalet. En concret, un 5,65% al final del segon trimestre en comparació amb els 12 mesos anteriors. Unes xifres fantàstiques, perquè una cosa va lligada a l'altra. I pel que fa al mercat immobiliari, som a nivells del 2008. És una passada, tot i que fa una mica de por que hi hagi una bombolla immobiliària una altra vegada. Però tots els indicadors són positius i pensem que les empreses han d'estar contentes.

Moltes empreses tenen dificultats a l'hora de trobar operaris qualificats. Impulsar l'FP podria ser un primer pas per posar fi a la mancança, d'aquí que s'hagi creat el Consell de l'FP del Baix Llobregat, en el qual participeu.

Per a nosaltres és fonamental. Ens trobem que la gran majoria d'empreses estan mancades de professionals, no se'n troben. I, en canvi, hi ha gent a l'atur. Aquesta és la gran incongruència. Hauria de tornar a aparèixer la figura de l'aprenent. Era el nen que anava a portar el càntir perquè beguessin tots. Però això va fer que aquell nen acabés sent un gran professional. I d'això no n'hi ha. No hi ha especialistes de primer nivell que tinguin menys de 60 anys.

> "Estem **convençuts** que la infrautilització del **Centre de Formació Professional de l'Automoció s'arreglarà**

Començar des de baix i anar coneixent tota l'estructura de la companyia, no?

Correcte. I aquí és on entrem forts.

Històricament, ha tractat bé la comarca l'FP?

No, però no només la comarca. L'FP fa molts anys era el cementiri dels mals estudiants. Qui hi anava era una persona de segon nivell, mal estudiant, que deien que no servia per a res. Els pares, en aquella època volien que els fills anessin a estudiar el que ells no havien fet. La universitat era el seu nord.

I ara ens trobem amb un munt de llicenciats en atur i altres treballadors que no estan qualificats.

Clar. Amb tot, la potenciació de l'FP és l'èxit de la indústria.

Aquest curs la xifra de centres educatius del Baix Llobregat que fan FP dual ha crescut fins al 75. Són suficients?

Sempre hem d'anar a més amb novetats com aquesta. Però en principi estem prou satisfets que comenci d'aquesta manera.

Pasa a la página siguiente

Viene de la página anterior

Però després tenim el Centre de Formació Professional de l'Automoció de Martorell, que segueix infrautilitzat...
És un edifici que va costar molts diners i està desaprofitat. Es va fer finalment a Martorell perquè està al costat de Seat. Però segueixen els problemes de competències entre departaments del Govern, i quan la política entra en aquest món, es donen bufetades els uns als altres. Però això s'arreglarà, n'estem convençuts. Serà un centre neuràlgic per a l'FP.
Parlant de política i administracions, es troben vostès els empresaris moltes dificultats burocràtiques i de coordinació a la comarca?
L'administració més propera són els ajuntaments, i ja ens trobem dificultats amb tots ells. Un exemple: el temps mitjà que triga un consistori de la nostra comarca a donar una llicència d'obres són 14 mesos. No s'entén, perquè aquesta llicència dóna diners al propi ajuntament. Per què no agilitzeu això? Seria bo per a la ciutat, l'empresa i per al mateix consistori.
Té més exemples?
Els empresaris van opinar en una enquesta, a través de FEPIME, que és necessari més acompanyament per adaptar les empreses a la digitalització, que l'administració tributària triga a retornar l'IVA de caixa –entre 10 i 11 mesos-, que costa trobar personal qualificat, que hi ha molta competència deslleial i economia submergida, finalitzar infraestructures com el Corredor Mediterrani o els trams que falten de la línia 9 i la connectivitat, relacionada amb els polígons industrials. El 90% dels empresaris coincideixen en aquesta anàlisi.
Quina és la tipologia més comuna d'empresa al Baix Llobregat i l'Hospitalet?
Al nostre territori el 70% de les empreses són Pimes i microempreses. Per tant, has de cuidar-les. Són els que més ho necessiten. Quan una gran empresa com Seat es planteja marxar, la Generalitat surt al pas. Però són 15.000 empleats. El que has de protegir més són els altres milers que treballen a les petites, mitjanes i micro empreses.

14
són els mesos de mitjana que triga un consistori a donar un permís d'obres, diu Ballesté

L'estat dels polígons industrials

Moltes d'aquestes empreses es poden instal·lar a polígons com el de la Carretera del Mig, a l'Hospitalet, que compta amb naus més petites i funcionals. Un espai, tanmateix, que presenta signes d'abandonament, brutícia i poca connectivitat. Segueix igual aquesta situació?
Els extrems de la Carretera del Mig i de Cobalt són els que tenen més problemes de brutícia, seguretat... Hem creat una associació, l'Agrupació d'Empreses del Polígon Carretera del Mig de l'Hospitalet, la qual presideixo també, que ha plantejat aquests problemes a l'Ajuntament, que ha pres nota. Hi ha un cas d'una empresa estrangera del carrer Cobalt que només exporta. Van venir a veure-la els caps, crec recordar que eren suecs, i quan van arribar allà van dir: "No pot ser, hem de marxar d'aquí". Neveres al carrer, rates...

> "**Repensar** els polígons a tocar de les ciutats? Em sembla **fantàstic**"

Una molt mala imatge.
Però l'Ajuntament ha preferit transformar aquesta part de la ciutat a través del Districte Cultural, perquè és la manera que marxin les empreses del centre de la ciutat. L'Hospitalet està molt desestructurada, des del seu inici: molt poc territori, molta gent i amb una zona industrial al centre geogràfic del municipi. Un exemple era La Farga, que abans de ser un centre comercial era una fàbrica. Recordo el que em va dir un dia l'alcalde Corbacho: "No farà falta que et faci fora, marxaràs tu sol".
...
I saps què va fer? Requalificar els terrenys industrials per fer-hi pisos. "Valdrà tants diners on ets, que diràs què nassos estic fent aquí?" [recorda una altra frase de Corbacho]. Encara no ha passat, però.
Són compatibles els usos culturals amb els industrials en un polígon com aquest?
Si hi ha infraestructures bàsiques, no hi ha cap mena de problema, ja que la convivència pot ser perfecta. La mobilitat és un dels grans problemes d'aquesta zona i d'altres polígons de la comarca, així com la manca de fibra òptica, que no s'entén. Tenim cables penjants a l'Hospitalet. I també està el tema de seguretat.
Justament vam parlar sobre aquesta qüestió en una entrevista del mes passat amb el president de la Diputació, Marc Castells, que deia que els polígons que són a tocar dels nuclis urbans s'haurien de "repensar". Com ho veu?
Em sembla fantàstic.
Fins i tot treure'ls?
M'és igual. L'obligació de les administracions és fer la vida més còmoda a les persones, tant a l'hora de viure com en el moment de treballar. Hi ha de posar tots els mitjans necessaris perquè tot sigui correcte. La gent no marxarà si poses les condicions necessàries per anar als polígons. Posar transport públic com Déu mana, per dir un exemple. Si un polígon industrial està ben muntat, és fantàstic, perquè s'hi treballa molt a gust, com al nou de Can Calderón, a Sant Boi. Però n'hi ha d'altres que estan tremendament descuidats, i l'administració ha de tenir l'obligació de millorar-los.

El Baix Llobregat refuerza su poder económico provincial

LOS DATOS PARA ELABORAR ESTE REPORTAJE HAN SIDO EXTRAÍDOS DEL INFORME TERRITORIAL DE LA DEMARCACIÓN DE BARCELONA

El Baix se sitúa en segunda posición en el sector turístico de la demarcación

Los habitantes de la comarca destacan por ser los que más compran por internet

El supermercado es el formato preferido para adquirir los productos cotidianos

Carlos Manzano

El Baix Llobregat es una de las principales potencias económicas de Catalunya. Tanto es así que en el anterior número de El Llobregat analizamos por qué se está convirtiendo en la nueva Gran Manzana de Barcelona.

Antes de estudiar la comarca debemos conocer unos datos básicos, como que es la tercera más poblada de la provincia de Barcelona y de Catalunya, con 813.996 habitantes. Esto se traduce en una gran conurbación donde la mitad de los municipios tienen más de 20.000 habitantes, destacando Cornellà con 86.610 habitantes, Sant Boi con 82.142 y Viladecans con 65.993. La mayoría de la población se dedica al sector servicios, en concreto alrededor de un 77%, mientras que un 11% trabaja en la construcción, un 12% en la industria y un 0,2% en la agricultura.

Además, es una de las poblaciones más jóvenes que hay en Catalunya, con casi un 18% de personas por debajo de los 16 años. También está por debajo de la media provincial en lo que respecta a población extranjera residente, con un 9,2% respecto al 12,8% de media de la provincia. La nacionalidad más representativa es la marroquí, aunque va en descenso frente a la nacionalidad china, que recibe un aumento de más de siete puntos.

El **79%** de los contratos **indefinidos** que se firmaron en el Baix Llobregat durante 2017 se hicieron en el **sector servicios**

Pasa a la página siguiente

Viene de la página anterior

Una vez puestos en situación, realizaremos un breve análisis de diferentes puntos clave en los que la comarca es pionera o en los que debería mejorar, comparándolos con el resto de la provincia a partir del Informe Territorial de la Demarcación de Barcelona, elaborado conjuntamente por la Cambra de Comerç de Barcelona y el Àrea de Desenvolupament Econòmic Local de la Diputación de Barcelona.

Supermercado: el principal centro de compra

Continuando con el estudio, a nivel provincial el 89% de las compras de productos cotidianos se hacen en el municipio, con un gasto medio de 420,20 euros, mientras que los productos no cotidianos se realizan fuera del municipio. En el caso del Baix Llobregat muchas veces fuera de la comarca, lo que supone un 31% de las compras. La peculiaridad del estudio reside en que la mayoría de compras se realizan en los supermercados, aunque en nuestra comarca los ejes comerciales han dejado de potenciarse frente a los grandes almacenes como El Corte Inglés, centros comerciales como el Splau, Viladecans The Style Outlets o el Ànec Blau, y las adquisiciones por internet utilizando plataformas como Amazon. En este último punto, los habitantes del Baix Llobregat destacan como los que más compran por internet de toda la provincia. Esto provoca que los ejes comerciales de las ciudades estén en un segundo plano cuando antes suponían el tejido comercial principal de la comarca, hecho que provoca el fenómeno de locales vacíos.

Sin embargo, según otro estudio del Área Metropolitana de Barcelona, el 80% de los locales comerciales de la conurbación de Barcelona están ocupados y en activo, con una saludable ocupación comercial. Aunque estos datos se contraponen frente a las nuevas actitudes y hábitos de consumo de la red comercial de las ciudades. Es decir, el comercio de proximidad está afectado y con posibilidad de caer en el olvido si no se adaptan a los nuevos tiempos, mediante el uso de las nuevas tecnologías y la especialización de los negocios.

En definitiva, a pesar del auge de las compras por internet –así como la estabilidad de los ejes comerciales, centros comerciales y grandes almacenes–, el supermercado es el formato preferido para los productos cotidianos tanto dentro del municipio como fuera, ejerciendo una capacidad de atracción intra e intermunicipal.

El Baix, a la caza del turismo barcelonés

Por otra parte, la comarca sigue cosechando buenas cifras en el sector turístico, posicionándose como la segunda con más peso en la provincia de Barcelona, tan solo por detrás del Barcelonès. El Baix Llobregat alberga el 15,1% de las personas que se dedican a este sector en toda la demarcación. Según el estudio, esto se debe, en parte, al emplazamiento del Aeropuerto de El Prat, que aglutina parte de la población empleada en el turismo.

No obstante, la restauración es el subsector que ejerce un peso más destacado dentro del turismo en cada comarca, junto al transporte terrestre, marítimo y aéreo, la cultura y el entretenimiento, el alojamiento y las agencias y los alquileres. Así, y continuando con la influencia del Aeropuerto de El Prat, el Baix es la comarca con más peso en el subsector turístico del transporte, con un 5,8%, superando al resto de territorios de la provincia. Aunque la restauración sigue siendo el líder con un 6,8% de ocupados del total del sector.

Peso del sector turístico por comarcas en la provincia de Barcelona en porcentaje (2017). Datos del Ministerio de Trabajo

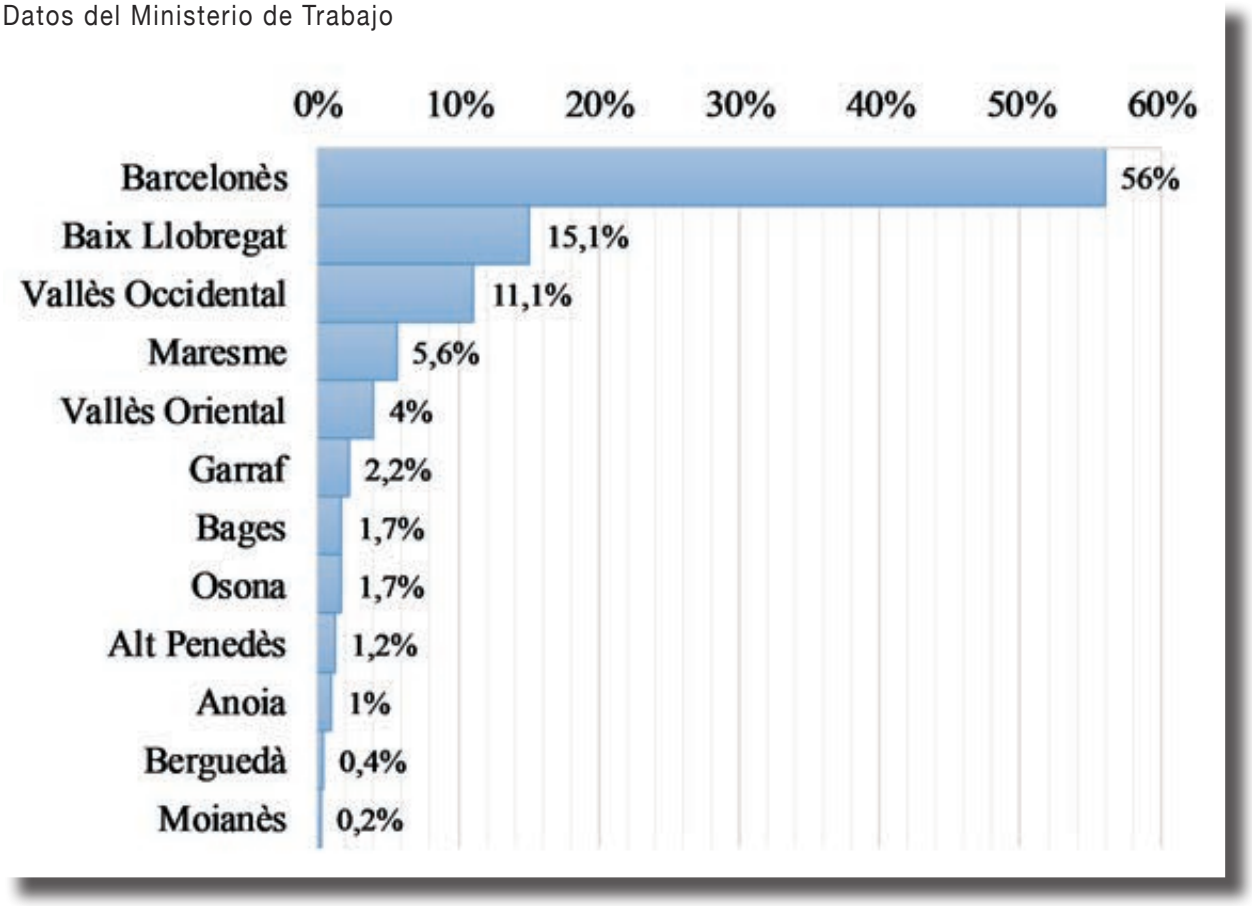

EL BAIX LLOBREGAT DESTACA EN ECOINDUSTRIA, UNA VISIÓN DIFERENTE SOBRE ESTE SECTOR ECONÓMICO QUE PRIMA RELACIÓN CON EL MEDIO AMBIENTE Y LA TOMA DE DECISIONES QUE BENEFICIEN LA SOSTENIBILIDAD MEDIOAMBIENTAL SIN RENUNCIAR A LA COMPETITIVIDAD | AMB

A pesar de estos buenos datos en turismo y que el índice de especialización turística esté por encima de la media de la provincia, la falta de alojamientos como hoteles u hostales provoca que nuestros visitantes no decidan quedarse en el Baix. La comarca pierde su fuerza turística en la cantidad de gente que decide pasar aquí la noche, es decir, que las pernoctaciones son inferiores a la media provincial. Esto provoca que la estructura económica que se crea alrededor del turismo exclusivamente quede bastante dañada o que a la larga pueda resultar afectada, como la restauración y las actividades de entretenimiento.

La contratación indefinida, estancada

El Baix ha ido creciendo como el resto de territorios provinciales en el aumento de la contratación indefinida pero, sin embargo, se mantiene por debajo de la media. El peso de la contratación indefinida en la demarcación de Barcelona es de 13,5% de media, mientras que en nuestra comarca es del 12,%. Además, la evolución de la contratación indefinida se ha quedado estancada, dejando al Baix Llobregat en un punto decreciente y con una variación mínima entre 2016 y 2017, prácticamente iguales en contratos indefinidos firmados.

Respecto a la distribución de la contratación indefinida por sectores económicos, los servicios destacan, con un 79%, sobre los contratos totales en la comarca, frente al 83,6% provincial. El resto de sectores, construcción, industria y agricultura, aglutinan el 6,8%, 13,9% y 0,3% del total de contratos indefinidos en el Baix Llobregat, respectivamente. Esto implica que el sector servicios haya firmado la mayoría de contratos fijos, siendo el mayor impulsor de la contratación indefinida, de la mano del crecimiento de la hostelería y el comercio.

Pasa a la página siguiente

Viene de la página anterior

Una transformación económica diferente

Uno de los nuevos modelos de negocio es el de la economía circular, que se basa en reducir al mínimo el impacto que la actividad económica tiene sobre la naturaleza. Para ello, cualquier transición hacia una economía circular implica un cambio sistemático que afecta a los tres grandes ejes de cualquier economía: la administración, las empresas y los ciudadanos. Desde las administraciones públicas, especialmente desde la Unión Europea, se están llevando a cabo diferentes actuaciones para lograr una economía más sostenible, es decir, circular. También muchas empresas han adaptado su modelo de negocio o han creado directamente su negocio con la intención de afectar lo menos posible al medio ambiente. Por último, los ciudadanos son los más desinformados en este aspecto: A pesar de que hay mucha gente partidaria de acciones como la reutilización o el reciclaje, muchas veces desconocen qué es la economía circular.

El Delta destaca en ecoindustria, un modelo que visualiza el sistema industrial como un ecosistema productivo circular y que promueve la relación entre industrias. Así, concebimos la economía circular como una visión sistemática de la actividad económica donde colaboran agentes públicos y privados para realizar un cambio en el modelo de producción.

A pesar de todo, el ciudadano está muy lejos de tener un comportamiento de consumo 'circular' y, aunque no se estile en España, Catalunya o el Baix Llobregat, es clave incentivar económicamente para que se recicle, reutilice o consuma productos realizados sin dañar el medio ambiente. Descuentos, recompensas o precios ventajosos para este tipo de acciones se han llevado a cabo en países como Alemania o Suiza, incrementando sus tasas de reciclaje o reutilización y promoviendo que el ciudadano se implique en este consumo circular.

Porcentaje de la contratación indefinida en 2017 por comarcas.

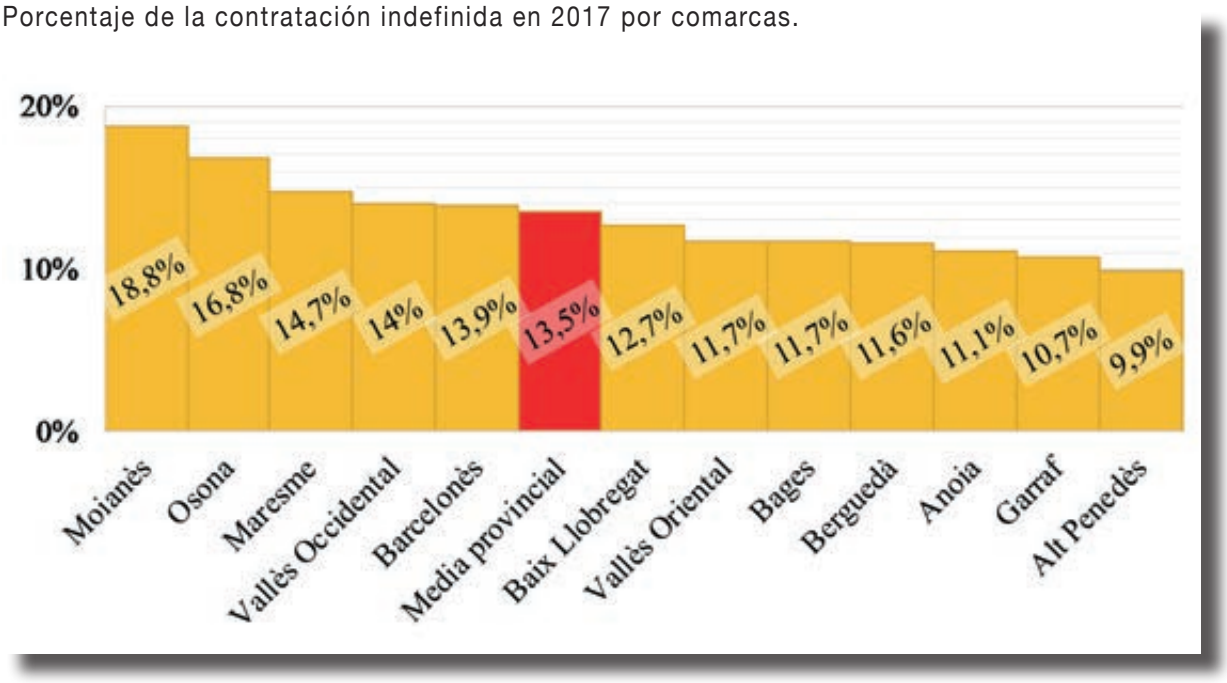

PORCENTAJE DE LA CONTRATACIÓN INDEFINIDA EN LA PROVINCIA DE BARCELONA POR COMARCAS DURANTE 2017. LA MEDIA PROVINCIAL ES DEL 13,5%, UNA CIFRA UN TANTO SUPERIOR A LA DEL BAIX LLOBREGAT, QUE PRESENTA UN PORCENTAJE DEL 12,7% DE CONTRATACIONES INDEFINIDAS SOBRE EL TOTAL. NO OBSTANTE, EL BAIX ESTÁ LEJOS DE LAS COMARCAS DONDE SE HAN FIRMADO MENOS CONTRATOS INDEFINIDOS, COMO SON EL ALT PENEDÈS Y EL GARRAF, AUNQUE LEJOS DE LAS PRIMERAS DEL RANKING, COMO SON OSONA Y EL MOIANÈS. DATOS DEL OBSERVATORI DEL TREBALL I MODEL PRODUCTIU DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA.

Prevenir la burbuja inmobiliaria

Fernando Martín
OFICIAL DE NOTARÍA E INGENIERO TÉCNICO

Las previsiones auguran que la demanda de vivienda seguirá creciendo en 2018, además del aumento de contratación de hipotecas.

Los porcentajes de incremento medio de operaciones de compraventa cercanos al treinta por ciento de variación interanual, con las referencias tan próximas de la burbuja inmobiliaria, concluyen que no aprendemos de los errores y que el precio de la vivienda alcanzará cifras considerablemente elevadas.

Los expertos aseguran que, conforme a las previsiones, el presente año será el quinto consecutivo de subida del precio de la vivienda, hasta alcanzar un incremento medio anual del seis por ciento a nivel nacional, pudiendo alcanzar porcentajes del diez por ciento en las grandes ciudades.

En esta situación, la firma de hipotecas destinadas a la adquisición de vivienda ha experimentado un crecimiento notable. En este sentido, conviene señalar las numerosas variables a considerar en la contratación de una hipoteca. Así, tras los problemas surgidos en nuestro país, provocados por el alto número de juicios derivados de las demandas sobre reclamación de gastos de hipotecas e hipotecas multidivisas, los clientes deberían examinar con sumo cuidado las condiciones de dichos documentos.

En ese sentido, la nueva ley hipotecaria pretende poner fin a las prácticas abusivas y apuesta por la transparencia, para lo cual se prevé que el cliente reciba con antelación suficiente la información de la hipoteca a formalizar. No obstante, la reforma de dicha ley podría suponer un encarecimiento de las operaciones crediticias.

Asimismo, con menos actores el riesgo está más controlado. Ocurre algo parecido con la banca, puesto que el número de entidades que pueden conceder un crédito apenas llega a la veintena y, por tanto, se acota el control del riesgo total. El fallo de los tribunales anulando las cláusulas abusivas por falta de transparencia permitió a los deudores solicitar las cantidades cobradas por los bancos que ejercieron dichas prácticas.

La mayor facilidad de acceso a los préstamos hipotecarios se debe fundamentalmente a unas perspectivas económicas favorables, así como a la mayor solvencia de los solicitantes.

Por tanto, conviene reseñar la responsabilidad de los actores económicos implicados con la finalidad de evitar los errores acaecidos con anterioridad.

Finalmente, conviene indicar que el peor escenario que puede acontecer en el sector inmobiliario puede derivar de problemas externos como la escalada del petróleo, subida de tipos o, sobre todo, que se desplomen los precios en Londres, por ejemplo, y los fondos internacionales decidan abandonar en masa el mercado europeo.

En definitiva, responsabilidad, compromiso y transparencia son los principales factores a aplicar para evitar que se desarrolle una nueva burbuja inmobiliaria.

L'AMB impulsa plans d'ocupació per a un creixement econòmic inclusiu

- S'obre la segona convocatòria del programa de suport a polítiques socials
- Estan dotats d'un pressupost total de 15 milions d'euros
- S'emmarquen en la voluntat de l'ens de mantenir la cohesió social

Redacció

L'Àrea Metropolitana de Barcelona (AMB) ha obert la segona convocatòria del Programa Metropolità de Suport a les Polítiques Socials. Amb un pressupost de 15 milions d'euros, es pretén incentivar l'ocupació i millorar els llocs de treball.

La convocatòria s'articula en quatre grans àmbits: plans d'ocupació, ajudes a la contractació, emprenedoria i projectes singulars, una nova modalitat que vol afavorir el desenvolupament de noves formes d'ocupació innovadores.

Es posa l'accent especialment en els col·lectius amb més dificultats, per això es prioritzen les subvencions dirigides a donar suport a joves, dones, aturats de llarga durada i famílies que tenen tots els membres a l'atur. A més, la promoció de l'emprenedoria i de l'autoocupació es consideren també fonamentals.

Aquesta fita s'emmarca en la voluntat de l'AMB, recollida com a prioritària en el pla estratègic de l'ens, de mantenir i recuperar la cohesió social. Per a Héctor Santcovsky, director de l'Àrea de Desenvolupament Social i Econòmic de l'AMB, és bàsic treballar en aquesta direcció: "Segons els indicadors, s'està recuperant el mercat de treball, però encara hi ha bosses importants de gent que té moltes necessitats i continuem amb models precaris de llocs de treball". En aquest sentit, la idea de l'AMB és augmentar la capacitat d'inserció de la gent que es beneficia dels programes socials. Mentre que en les convocatòries anteriors l'objectiu primordial era establir mesures pal·liatives perquè la gent pogués tenir ingressos, ara el plantejament és fomentar plans d'ocupació que serveixin per a la inserció laboral i per millorar l'ocupabilitat dels beneficiaris, és a dir, dotar-los de condicions que facin els seus currículums més atractius per a empreses i institucions.

ELS PLANS POSEN L'ACCENT EN COL·LECTIUS AMB MÉS DIFICULTATS

Fins ara, en aquesta segona convocatòria, l'AMB ha aprovat projectes per valor de més de nou milions d'euros, dels quals l'AMB n'aporta sis i la resta van a càrrec d'ajuntaments o empreses que col·laboren en els plans d'ocupació.

Sis anys de plans

El 2012, l'AMB va engegar una línia de cooperació econòmica destinada a donar suport a les polítiques socials dels ajuntaments. D'una banda, amb mesures contra la pobresa energètica i, de l'altra, creant un fons per a les polítiques socials municipals.

Les primeres convocatòries, entre els anys 2012 i 2015, van suposar la creació de 4.500 contractes laborals i la inserció de 1.500 persones al mercat de treball.

En aquesta segona edició del pla, i amb xifres encara provisionals, ja es pot dir que els resultats estan millorant. Els 599 contractes registrats s'han traduït en 230 llocs de treball, una taxa d'inserció del 38%, cinc punts percentuals superior a la convocatòria anterior.

Des de l'AMB ho atribueixen no només a la millora dels plans, sinó també, i molt especialment, a un context econòmic més favorable a la creació d'ocupació.

Pla d'Ocupació de Torrelles

Torrelles de Llobregat és un dels 35 municipis de la metròpoli que es beneficia dels plans d'ocupació promoguts per l'Àrea Metropolitana de Barcelona (AMB).

Des del Servei d'Ocupació Local de l'Ajuntament, l'Assumpta Roig explica que entre el 2012 i ara han pogut contractar una dotzena de persones: "Valorem la situació personal i social dels candidats, així com el coneixement tècnic de la feina que hagin de fer", assegura.

Tot i això, "l'entrevista personal és l'element final que ajuda a prendre la decisió de quin serà el millor candidat", afegeix.

Sergi Roma

"Treballava al sector de la construcció, però arran de la crisi em vaig quedar sense feina. El 2012 vaig acollir-me al Pla d'Ocupació de l'Ajuntament i això va permetre'm tornar al mercat laboral i compaginar-ho amb uns estudis de grau superior. Ara m'he establert com a autònom i tinc diversos clients".

Xavier Membrado

"Treballava d'autònom com a electricista fins que vaig tenir un accident de moto que em va tenir nou mesos de baixa. Els clients no esperen i quan estava recuperat em vaig trobar que necessitava feina. Participar en els plans d'ocupació em va permetre superar un impàs i reincorporar-me al món laboral com a assalariat".

Manuel Alfonso

"El 2014 em van contractar com a paleta gràcies al Pla d'Ocupació de l'Ajuntament. Des de llavors he encadenat alguns contractes fins avui, que sóc interí de manteniment d'instal·lacions esportives. És una feina que requereix coneixements d'electricitat, lampisteria, construcció..."

"La civilización es la victoria de la persuasión sobre la fuerza" (Platón)

Consiga el poder de la persuasión...
...o el arte de influir

BCN CONTENT FACTORY

WWW.BCNCONTENTFACTORY.COM

Enjoynalism!

OFRECE

Formación para reforzar habilidades y competencias en comunicación orientadas al liderazgo

¿Para quién?

Empresarios, directivos, representantes políticos y otros cargos de las administraciones que lideran equipos

¿Qué hacemos?

Programas personales o en grupo a la medida, con estudios de casos y ejercicios prácticos y *feedback* individual

¿Quiénes somos?

Doctores en Comunicación y profesores universitarios de Periodismo, Publicidad y Relaciones Públicas, expertos en retórica

Más información: Envíe un correo a formación@bncontentfactory.com; llame al 670.794.703; pregunte en Centro de Negocios El Llobregat, c/ Raurich, 62. Sant Boi o infórmate en www.bncontentfactory.com

El Baix viaja a Japón de la mano de Tunnll

Tunnll, 'start-up' enclavada en Castelldefels, ha sido seleccionada por Barcelona Activa para participar en la Smart City Expo de Kyoto

La empresa desarrolla el 'autobús bajo demanda', que se pondrá en marcha por primera vez en nuestro país en La Bisbal del Penedès

Carlos Manzano

Nuestra comarca viaja a Asia, a una de las mayores ferias de Smart Cities del mundo, la de Kioto, antigua capital de Japón. Esto es posible tras la selección de Tunnll –junto a otras dos *start-up* más– por parte de Barcelona Activa, organización para el desarrollo económico de Barcelona y su área metropolitana, para participar en el Kyoto Smart City Expo. La empresa, de origen sueco, está totalmente internacionalizada, ya que tiene a sus trabajadores repartidos por todo el mundo. Cuenta con el apoyo de diferentes entes como el Ayuntamiento de Barcelona, el de Castelldefels o la UPC, pero sobre todo el del Gobierno de Suecia a través de la agencia de innovación 'Vinnova'.

'Bus by demand'

Kirill Blazhko, fundador y CEO de Tunnll, nos explica en qué consiste su modelo de negocio, el 'autobús bajo demanda', y cómo pude mejorar este nuevo concepto la movilidad en el Baix Llobregat. Innovación por la que han sido seleccionados para participar en el gran congreso kiotense. Blazhko recalca que para coger un autobús en Castelldefels muchas veces "tienes que esperar 15 o 30 minutos" y "la ruta va alrededor del municipio en forma de serpiente, por lo tanto, se tarda 40 o 45 minutos más, cuando en coche el tiempo total asciende a tan solo 10 minutos". Esto hace repensar la eficiencia del sistema de transporte actual y es entonces cuando nace el 'autobús bajo demanda'.

El modelo de Tunnll se basa en optimizar el movimiento de los autobuses mediante la tecnología. El fundador de la *start-up* argumenta que para que el tiempo de espera sea mínimo y el transporte sea viable y eficiente, todo empieza y acaba en nuestros *smartphones*. "Coges tu terminal, pides un autobús, en 15 minutos te validan el pedido y automáticamente te dicen a qué parada debes ir para cogerlo y que te lleven a tu destino", explica Blazhko.

Diferencias con Uber y Cabify

Aunque en un primer momento Uber o Cabify puedan parecer modelos de negocio similares a Tunnll, Blazhko asevera que son totalmente distintos, dado que "ellos conectan a personas con conductores" mientras que Tunnull llega "a una ciudad con un sistema de transporte y organizamos el recorrido y la demanda, por ejemplo".

A pesar de estas diferencias, Blazhko resalta que Uber y Cabify son "buenas *apps*" pero se ofrecen al mercado como "exclusivas". Esto se debe, principalmente, a que, generalmente, el gasto de hacer dos o tres recorridos con esas plataformas es más costoso que el mismo trayecto en transporte público, lo que el CEO de Tunnll ha diferenciado asegurando que su aplicación está intentando "dar una posibilidad para todos", siendo "inclusivos", añade.

Smart City Expo

La ciudad japonesa de Kioto se convierte durante el mes de octubre en el epicentro de las Smart Cities, el principal evento de Asia sobre ciudades inteligentes. Ahí es donde estará Tunnll, junto a otras dos empresas de Barcelona y su área metropolitana, para conocer el ecosistema emprendedor japonés participando en eventos y presentaciones. Estas *start-up* seleccionadas se enmarcan dentro del intercambio de empresas entre Barcelona y Kioto. Por ello, la ciudad condal recibirá también a cinco empresas japonesas para el congreso barcelonés sobre ciudades inteligentes.

ARRIBA, BLAZHKO ANTE EL EDIFICIO RDIT DE LA UPC DE CASTELLDEFELS, DONDE TAMBIÉN ESTÁN UBICADAS LA AGENCIA ESPACIAL EUROPEA, LA FUNDACIÓN CIM BARCELONA TECH, BCN3D Y ACCELERATE DIAGNOSTICS | CM

A LA IZQUIEDA, BARCELONA ACTIVA TAMBIÉN HA SELECCIONADO A TUNNULL PARA VIAJAR A JAPÓN AL CONGRESO SOBRE LA SMART CITY | CM

La Bisbal del Penedès: la prueba final

La viabilidad de este servicio se verá en la Bisbal del Penedès, el primer municipio de España que contará con un autobús según demanda, que conectará próximamente mediante un vehículo cada hora sus conexiones con las de fuera del municipio, hacia El Vendrell o Barcelona.

No obstante, aunque esta será la prueba de fuego en Catalunya y España, no será la primera que haga la empresa, ya que el primer autobús bajo demanda se dará antes en Häznösand, Suecia.

Pisos turísticos: ¿Oportunidad o problema?

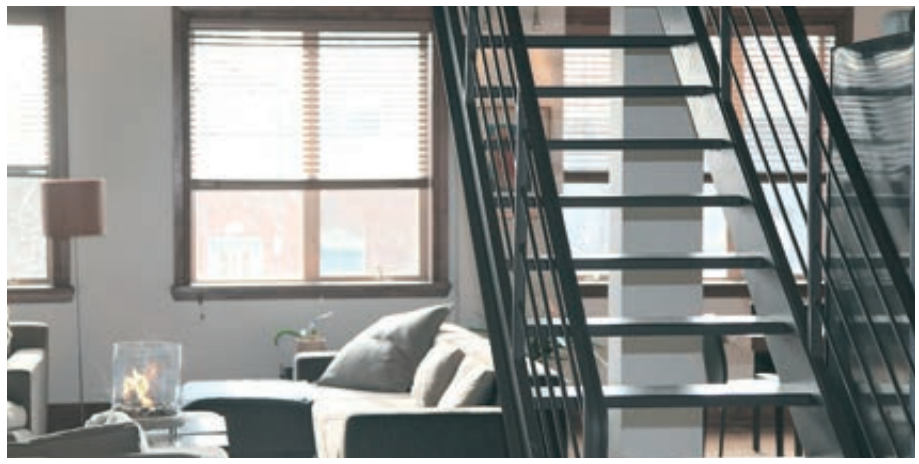

La presión ejercida por Barcelona provoca que el fenómeno se extienda por el Baix Llobregat y l'Hospitalet

Sus detractores esgrimen la subida de los alquileres y las molestias que provocan, pero los favorables ven ventajas económicas y sociales

Carlos Manzano/Francisco J. Rodríguez

Hasta hace muy poco el concepto 'piso turístico' no formaba parte del vocabulario de los ciudadanos. Ahora, este término cuenta con partidarios y detractores y está en boca de todos cuando de hablar de turismo se trata. La presión ejercida sobre este tipo de alquileres vacacionales por Barcelona desde 2015 –con la llegada de los comunes de Ada Colau al ayuntamiento- ha provocado que el fenómeno desborde la capital catalana y busque nuevos enclaves donde florecer. Uno de estos es el Baix Llobregat y l'Hospitalet.

La primera reacción de los ayuntamientos ha sido de alerta ante un fenómeno que se extiende por sus ciudades como una mancha de aceite. Temor a que algunos de sus barrios sucumban a la gentrificación, otro de los términos que se ha puesto de moda y que trae consigo un aumento de los alquileres difícilmente asumible por las clases trabajadoras. Y temor municipal a las primeras quejas vecinales por el incivismo de algunos de sus inquilinos.

Pero realmente, ¿hasta qué punto los municipios de la comarca más cercanos a la capital catalana están siendo 'tomados' por los pisos turísticos? Con los datos en la mano, y a falta de una cifra de pisos ilegales, es l'Hospitalet la que más licencias de viviendas turísticas tiene concedidas, con 359. En Esplugues hay 3 legalizados y 9 más en proceso, mientras que en Sant Boi hay 15, ubicados todos en un mismo edificio. En el Prat, pese a su cercanía con el aeropuerto, hay tan solo 20, mientras que en poblaciones como Sant Joan Despí -donde sí se pueden encontrar pisos para alquilar en las plataformas online- no consta ninguno legalizado. En el global de comarca, según datos de la Diputación de 2016, hay unas 226 viviendas de uso turístico.

Mut (Diputació): "Hay que **desincentivarlos** para que no sean tan rentables"

Medidas para controlar la 'oleada'

Pese a que estas cifras representan un bajo porcentaje respecto al total de viviendas, en ocasiones la percepción es como si su número fuese muy superior. Y esto queda patente en la preocupación de las administraciones.

Josep Ramon Mut, diputado de Urbanismo en la Diputación, vincula esta cuestión al aumento de los alquileres -del 26% en los últimos años en la demarcación- y reconoce a El Llobregat que "no hay una varita mágica" para abordar esta situación, pero que desde el Observatori Local de l'Habitatge se proponen una serie de medidas para controlar la extensión de las viviendas de uso turístico, como por ejemplo gravar a los propietarios que solo alquilen en verano o bien a los que quieran cambiar el uso de una para convertirla en turística.

El objetivo de estas propuestas, sostiene Mut, sería "desincentivar los pisos turísticos" para que "no sean tan rentables". Y ante las quejas que pudieran suscitar, lo compara con la tasa turística, que generó polémica en su momento pero que hoy en día todos pagan religiosamente.

Pero lo que ve necesario Mut es que se lleven a cabo "políticas conjuntas" por parte de las administraciones. Un llamamiento similar al que ha hecho la Comisión Nacional de los Mercados y la Competencia (CNMC), que ha creado un grupo de trabajo con las comunidades autónomas para controlar el boom de los apartamentos turísticos y evitar la confusión de normativas.

Además, y sea cual sea la regulación que se acabe imponiendo, Hacienda quiere conocer los datos fiscales de las plataformas de alquiler de pisos turísticos, desde el gigante Airbnb a HomeAway, Wimdu o Niumba. En mayo el fisco les concedió de plazo hasta el 31 de enero próximo para suministrar datos sobre las operaciones realizadas, para que así no escapen a su control.

Efectos colaterales

Acciones para controlar su instalación pero también para evitar molestias como las que lleva viviendo desde hace algunos años una vecina de un piso turístico de la Torrassa que prefiere mantener el anonimato. Esta persona explica a El Llobregat que fue durante 2016 cuando la situación se "descontroló", con "fiestas y ruido" cada noche de verano a pocos metros de su ventana. Ahora, dice, la situación "ha mejorado", después de que se quejara al Ayuntamiento, aunque de vez en cuando ha tenido que llamar todavía a la Guardia Urbana.

Incordios y subida de los alquileres ¿Hay pues, algún resquicio de color de rosa en toda esta cuestión?

Una oportunidad

Frente a los que encienden las alarmas por la proliferación de pisos turísticos, se encuentran los que ven la implantación de los mismos como una oportunidad de generar riqueza y empleo más allá de los ingresos que reciben los propietarios de los inmuebles, ya que también tienen un impacto positivo en el comercio y la hostelería.

En este barco está Luisa, una artista que ha sido, en diferentes épocas, anfitriona y huésped de pisos turísticos en Barcelona. Explica a El Llobregat que hace unos años, antes del boom de pisos turísticos, puso una habitación libre que tenía en su casa en alquiler para visitantes en Airbnb. Una decisión que tomó necesitada de un "extra económico" y que supuso una experiencia "muy demandante" que, en cuanto pudo, dejó. "Te quita mucho tiempo porque hay que estar al tanto de todo", recuerda Luisa. Como huésped, Luisa alaba la atención recibida generalmente en los pisos de Airbnb, y asegura que le gusta preguntar al anfitrión sobre dónde comer o qué visitar, como si de un hotel se tratara.

De hecho, la plataforma Airbnb pone énfasis en las relaciones anfitrión-huésped, y pone como ejemplo el caso de los jubilados, que encuentran en esta plataforma una manera de sentirse acompañados y complementar sus ingresos.

La Diputación contabilizó **226 pisos turísticos** en el Baix en 2016

¿Es más caro un piso turístico al lado de la playa o el tren, o cerca de Barcelona?

Sería razonable pensar que cuanto más nos acercamos a Barcelona más caros sean los pisos de turísticos, y que serán más asequibles cuanto más alejados. Sin embargo, las diferentes variables, como las conexiones de transporte o la playa, hacen cambiar estas ideas preconcebidas, dándole una entidad propia a cada municipio del delta.

Hemos analizado los precios medios de las poblaciones con más demanda y oferta de alquiler de apartamentos y habitaciones turísticas en el área metropolitana, a través de la plataforma Airbnb, haciendo especial hincapié en las poblaciones de la comarca que pertenecen a dicha zona. Así, l'Hospitalet, Castelldefels Playa y Gavà Mar se convierten en las zonas donde el precio medio aumenta, el primero por la cercanía a la ciudad condal y los dos últimos por tener el mar justo enfrente.

Por otro lado, vemos una tendencia entre las poblaciones que disponen de Rodalies y/o Metro a mantener un precio medio mayor que en otras localidades. De esta forma, El Prat, Castelldefels, Cornellà, Gavà y Viladecans mantienen la tarifa media más elevada. Destaca Sant Boi, donde el coste turístico de un apartamento de Airbnb es mucho menor que en Viladecans y Gavà, por ejemplo, a pesar de ser una población más cercana a la capital catalana. Esto se explicaría por la presumible preferencia de los turistas de un tipo concreto de transporte, considerando al Rodalies mucho más efectivo para viajar al centro de Barcelona que los Ferrocarrils de la Generalitat (FGC) –posiblemente por el hecho de que Rodalies hace menos paradas que FGC para llegar a la ciudad condal-. También cabe destacar que mientras los FGC solo llegan hasta plaza España, Rodalies atraviesa toda Barcelona con paradas en Sants, Passeig de Gràcia, Estació de França o El Clot-Aragó. Por ende, se observa que las habitaciones o apartamentos turísticos de AirBnB más cercanos a las estaciones de Rodalies (en el caso de Gavà, Viladecans y el Prat) aumentan el precio alrededor de un 20% más que la media de esa población.

El tranvía no parece influir significativamente en el precio de los pisos así como tampoco lo hace el aeropuerto. Este último por el hecho de que el núcleo urbano del Prat está alejado del aeropuerto y que los hoteles monopolizan la cercanía al complejo aeroportuario.

Finalmente, si observamos a simple vista los municipios mencionados observaremos que el precio medio –entre habitaciones y apartamentos turísticos de Airbnb- en l'Hospitalet ronda los 70 euros, Esplugues, Cornellà y Sant Joan Despí los 50; Sant Boi los 40/45; el Prat, Viladecans, Gavà y Castelldefels los 50/55, mientras que las playas de Castelldefels y Gavà los 70 o 100 euros.

Hacer negocio del mal ajeno

Las ocupaciones ilegales de viviendas crecen día tras día en el área metropolitana

En L'Hospitalet, barrios como la Torrassa las sufren desde hace algunos años

F. J. R.

La emergencia habitacional tiene muchas caras: las de la familia desahuciada por no poder pagar el alquiler o la hipoteca, la falta de vivienda protegida y asequible para colectivos con dificultades para acceder a una y los, en ocasiones, requisitos necesarios para conseguir financiación. Hay otra cara, a menudo escondida, que afecta a ricos y pobres. La ocupación de las viviendas, a veces auspiciada por grupos organizados que se dedican a estos menesteres.

Una problemática que se ha dado con especial ahínco en el barrio de la Torrassa, en L'Hospitalet, donde los vecinos hace años que denuncian la presencia de mafias que acceden a pisos abandonados, frecuentemente de bancos, para luego alquilarlos por precios que oscilan entre los 300 y 500 euros a familias que no tienen donde vivir. Esta manera de negocio con las desgracias ajenas es especialmente sangrante en una de las fincas de la calle Victoria

LAS OCUPACIONES ILEGALES DE VIVIENDAS AUMENTAN DÍA TRAS DÍA

Kent de la misma ciudad, al lado de la Ciudad Judicial, en el que hay decenas de pisos a la espera de ser adjudicados a familias que, ante el abandono, son ocupados.

Messi tiene vecinos okupas

Ocupa quien se queda sin casa y también personas que no están precisamente en una situación límite. Hablamos de ocupaciones de mansiones y grandes casas situadas en los mejores barrios. El empresario hospitalense Carles Garcia explica a El Llobregat una experiencia con la casa de su hermano en el Passeig del Mirador de Castelldefels, una zona de grandes viviendas donde viven famosos y estrellas del fútbol como el barcelonista Leo Messi. Se trata de una historia rocambolesca que arranca hace unos años, cuando el hermano de Garcia, Sebastià, se arruina tras unas fallidas inversiones y deja de poder pagar la hipoteca de una casa tasada en 5 millones en 2007. Antes del verano, Garcia descubre que el banco ha puesto a la venta la casa. Desde entonces, relata Garcia, sufren entradas esporádicas a la casa por parte de personas que destrozan el interior sin llevarse nada de valor.

Más adelante, en octubre, un grupo de personas ocupa la casa y se atrinchera dentro, prosigue el relato Garcia. Solo la intervención de los Mossos consigue desalojar la vivienda, pero a mitades de noviembre la vuelven a ocupar y, en este momento, ni policía local ni Mossos dan solución alguna –les dicen que el caso está en manos del juzgado estos últimos-, siempre según la versión de Garcia. De hecho, la policía local habría identificado en el interior de la casa, en ese momento, el comprador de la casa, que según el Registro de la Propiedad responde a las iniciales A. L. O.

"Sospecho que se trata de un grupo organizado", denuncia Garcia, que dice estar pendiente de juntar todas las demandas que han presentado. Mientrastanto, afirma sentir una importante sensación de "desamparo".

El Baix Llobregat, la nueva Gran Manzana de Barcelona

- La comarca saca pecho en materia económica y se consolida como un centro de atracción para compañías e inversiones
- Siemens y Nestlé amplían su 'hub' en la comarca y PepsiCo o Vanderlande cambian su sede de Barcelona al Baix Llobregat
- Los parques de negocios en Cornellà, El Prat y Viladecans son los lugares preferidos por las empresas para trasladar su sede al territorio

Carlos Manzano

La Gran Manzana rueda hacia el Delta. De la misma manera que Manhattan ha ido perdiendo las sedes de grandes firmas hacia Westchester o New Jersey por falta de espacio, mejores comunicaciones o un precio más competitivo, a Barcelona le está sucediendo algo similar. El Baix Llobregat se está convirtiendo de forma paulatina en el centro económico catalán, la 'Gran Manzana del Delta', mientras Barcelona sigue posicionándose, cada vez más, como el principal centro cultural, similar a lo ocurrido en Manhattan.

Durante los últimos años han ido aflorando grandes áreas como los parques de negocios en Cornellà, el Prat o Viladecans con las que no puede competir la ciudad condal, en parte por falta de espacio edificable. Las empresas han visto la oportunidad de ampliar y prosperar tan solo trasladando su sede a escasos quilómetros de la capital catalana.

Así lo hemos vivido con el anuncio de ampliación de las sedes o 'hubs' tecnológicos de Siemens y Nestlé, en Cornellà y Esplugues, respectivamente, o el anuncio de trasladar íntegramente la compañía a nuestra comarca, como es el caso de PepsiCo y Vanderlande, sin olvidarnos de Seat, emblema industrial de la comarca y que anunció hace pocos meses que construirá en su planta de Martorell un centro logístico automatizado de casi 6.000 metros cuadrados.

La Gran Manzana del Delta

El Delta del Llobregat aglutina tres grandes poblaciones que están creando el triángulo económico de la 'Gran Manzana del Delta': Cornellà, el Prat y Viladecans. Cornellà con el WTC Almeda Park, el Prat con el Mas Blau, y Viladecans con el Viladecans Business Park.

> El Baix Llobregat se está convirtiendo de forma paulatina en el **centro económico** catalán, la '**Gran Manzana' de Barcelona**

A LA DERECHA, MOMENTO DE LA INAUGURACIÓN DE LAS NUEVAS INSTALACIONES DE SIEMENS EN CORNELLÀ | BCN CONTENT FACTORY

ABAJO, EL WTC DE CORNELLÀ, QUE EN EL MES DE ABRIL ABRIÓ SUS PUERTAS A LA LLEGADA DE LA MULTINACIONAL VANDERLANDE

En los últimos meses, muchas firmas nacionales e internacionales han decidido establecerse en estas tres poblaciones del Área Metropolitana. Así, conocíamos la noticia de que PepsiCo, Securitas y Vanderlande trasladaban su sede a Cornellà en marzo, Amazon abría su novísimo centro logístico en el Prat y Desigual lo hacía en Viladecans, mientras que a principios de junio Seur inauguraba un nuevo centro operativo en el Prat de casi 9.000 metros cuadrados para conseguir entregas más rápidas.

Pero no solo estas grandes incorporaciones son las que empiezan a potenciar el tejido económico del delta, ya que las empresas ya establecidas son las principales atractivas de nuevos grupos. Con ello, podríamos destacar en Cornellà a Axa, Cofidis o Samsung, en el Prat a Vueling o Nike, y en Viladecans a Unilever o Del Monte Fresh Produce Spain.

Futuro del Delta

El futuro del Delta y, por ende, el de las tres poblaciones nombradas, pasa por la ampliación de los parques de negocios a la vez que se potencian las zonas industriales, adaptándolas a las nuevas circunstancias de no ser solo lugares de producción con la sede a 8 o 12 quilómetros, sino con la sede corporativa –y muchas veces social también- a escasos metros.

Por ello, muchas poblaciones han comenzado ya esa ampliación, como veíamos en el Prat con la apertura de Amazon o en Viladecans con la segunda fase de construcción de nuevos edificios proyectada en el parque de negocios. La ampliación es crucial para que el Delta y Barcelona puedan seguir su crecimiento y no se queden ambos estancados en la continuidad o la huida de empresas hacia otras poblaciones de Catalunya o España.

> Siemens, Nestlé y Amazon, las **grandes empresas** que han apostado por el **Baix Llobregat**

Luca de Meo
PRESIDENTE DE SEAT

De Martorell al mundo

El concepto «made in Spain» es un reclamo para el mercado exterior. España es turismo, es cultura, es diversidad pero, ¿y la industria? ¿Estamos aprovechando lo suficiente nuestro potencial?

Según los datos publicados por la Comisión Europea, España batió récord de exportaciones en 2017 con un incremento del 8% respecto al año anterior. Un crecimiento progresivo en los últimos ocho años que demuestra la recuperación económica y que es el mejor indicador para medir la competitividad de la economía de nuestro país. Esta es la dirección en la que debemos trabajar.

Solo en el primer trimestre de 2018 se exportaron desde la fábrica de SEAT en Martorell 142.000 vehículos, un 21% más que en 2017. Actualmente estamos presentes en más de 80 países de los cinco continentes y exportamos el 80% de los vehículos que producimos. De hecho, nuestras exportaciones representan casi el 3% de todas las exportaciones realizadas en España el año pasado. Esto nos convierte en la compañía industrial española que más exporta y supone, por tanto, un gran orgullo para nosotros, pero también una enorme responsabilidad.

Esta tendencia de crecimiento no solo se está dando en SEAT, sino también en todo el sector del automóvil en España. Tal y como reflejaron los datos proporcionados recientemente por Anfac, en los primeros cuatro meses de 2018 España ha exportado casi 836.000 vehículos, un 2% más que en el mismo periodo de 2017. Pero hay un dato al que debemos prestar especial atención: en lo que va de año, las exportaciones a países no pertenecientes a la zona euro han crecido un 51%.

Este es, precisamente, el impulso que debemos aprovechar. Sin perder de vista mercados estratégicos como Alemania, Francia o Italia, tenemos que encontrar el equilibrio comercial y poner la vista más allá de las fronteras europeas. Debemos globalizarnos y saber detectar el potencial de zonas como el norte de África o Latinoamérica, que hay que aprovechar para que España siga siendo un referente del sector de la automoción a nivel mundial.

> «El concepto 'made in Spain' es un **reclamo** para el mercado exterior. España es **turismo**, **cultura** y **diversidad**»

Nuestra industria es uno de los pilares básicos del desarrollo económico de nuestro país; es el tercer sector con más impacto en el PIB. Entre todos hemos conseguido que nuestro país produzca casi tres millones de coches, cuando la demanda interna es de 1,3 millones. Hoy somos el octavo productor de automóviles del mundo y eso es, como me gusta llamarlo, un milagro absoluto. Y es nuestra responsabilidad asegurar esta posición competitiva en un momento de la historia donde las cosas están cambiando de manera radical.

La manera de entender el negocio de la automoción ha dado un giro de 180º, pasando de ser meros fabricantes de vehículos a convertirnos en proveedores de movilidad. Esto requiere un esfuerzo extra por nuestra parte para destacar por encima de otros países y convertirnos en líderes y no en seguidores.

Tenemos una industria preparada, una red de proveedores de primera calidad y un talento que tenemos que aprender a retener. Tras 25 años en este sector, me he dado cuenta de que la forma de trabajar en España es una mezcla entre la organización, los procesos y la exigencia a nivel de calidad de los alemanes, con un espíritu pragmático, creativo y orientado a resultados que tienen los latinos. Y esa, en mi opinión, es una combinación ganadora.

Fira BCN y Consorcio de la Zona Franca (CZFB) lideran la revolución digital de la Industria

La Barcelona Industry Week abordó en octubre las claves para la transformación digital de los sectores industriales

El recinto ferial de L'Hospitalet acogió el IoT Solutions World Congress sobre las innovaciones del internet de las cosas industrial

LA FERIA BMP PRESENTÓ NOVEDADES EN EL SECTOR INMOBILIARIO, COMO VISITAS VIRTUALES A VIVIENDAS

J. C. V.

Del 16 al 18 de octubre, Barcelona se onvirtió por segundo año consecutivo en capital de la transformación digital con la celebración de la Barcelona Industry Week (BIW), una plataforma organizada por Fira de Barcelona con el apoyo del Consorcio de la Zona Franca (CZFB) para impulsar la llamada industria 4.0 y la aplicación a todos los sectores: industria, transporte, logística, energía y salud, entre otros. La cita reunió también tres eventos, HEALTHIO, IN(3D)USTRY From Needs to Solutions e IoT Solutions World Congress (IoTSWC), que abarcaronn desde la materia prima, la fabricación masiva o personalizada, hasta llegar a la automatización de procesos, conectividad inteligente, ciberseguridad y transformación disruptiva.

IOT SWC aunó en L'Hospitalet congreso, exposición comercial y bancos de pruebas o *testbeds*. La cita de ese año confirmó el auge del IoT (internet de las cosas, en sus siglas en inglés) y mostró también la convergencia de esta tecnología con la inteligencia artificial y el *blockchain*. Participaron más de 300 expositores de todo el mundo, entre ellos compañías de tecnologías de la información, desarrolladores de *software*, fabricantes de *hardware*, empresas de seguridad, operadoras de servicios y de telecomunicaciones, o firmas de automatización industrial.

Bancos de pruebas

Una puerta inteligente capaz de abrirse a la llegada del propietario o transformar su garaje en un buzón gigante para entregas de compras *online*, una solución de estudio en tiempo real e impresión 3D para diseñar y producir zapatos en la misma tienda en solo 2 horas, un camión de bomberos completamente conectado y sensorizado capaz de medir recursos, una plataforma inteligente para controlar la calidad del agua en piscifactorías y una poderosa plataforma capaz de configurar cualquier dispositivo en cuestión de segundos. Estos son cinco de los diez proyectos anunciaron en el área de "testbeds" o bancos de pruebas de IoT Solucions World Congress.

Por su parte, Barcelona Meeting Point (BMP), que se celebró del 25 al 28 de octubre, presentó lo último en innovación y tendencias inmobiliarias para afrontar la gran transformación que está sufriendo el sector. Una de las grandes novedades de la presente edición de BMP 2018, organizado por el CZFB, fue la creación del BMP Startup Connection Hub, una zona de exposición donde más de 50 empresas emergentes del sector presentaron soluciones disruptivas que impactan directamente en el inmobiliario y que están redefiniendo la manera en la que se hace negocio.

Apuesta por la vivienda asequible

El CZFB, que es uno de los principales operadores públicos de vivienda de la ciudad y que cuenta con vivienda programada en el barrio de La Marina y de los Antiguos Cuarteles de Sant Andreu, defiende que BMP "será el mejor escaparate para debatir sobre la asequibilidad de la vivienda, una gran ocasión para hallar socios inmobiliarios en todo tipo de proyectos y el mejor momento para explicar los planes que en el Consorci tenemos en marcha para promocionar la vivienda social y asequible". Se trata de proyectos innovadores, que se sitúan en la vanguardia internacional y que reflejan el constante compromiso social del Consorci con respecto de los ciudadanos de Barcelona".

Seat deja la puerta abierta a una posible ampliación de la planta de Martorell

El primer coche eléctrico de Seat llegará en 2020 tras presentar un nuevo modelo cada seis meses en los próximos tres año

Los excelentes resultados permiten, un año más, un bonus para los trabajadores de Martorell que ascenderá hasta los 700 euros

Imanol Crespo

"Más". Con este lema, Seat celebró el año pasado, en el Museo ABC de Madrid, su habitual conferencia anual para presentar los resultados del ejercicio 2017, pero también para poner las bases del futuro de la compañía. Unas bases que pasan por una nueva ofensiva de producto que les hará presentar un modelo cada seis meses, como mínimo, en los próximos tres años.

Los dos primeros serán el Seat Tarraco –el primero con nombre catalán de su historia, tras un pionero proceso participativo para su elección- y el Cupra Ateca, que llegarán –ambos- este mismo año; mientras que el próximo año será el turno para una nueva generación del Seat León con dos variantes, el modelo cinco puertas y el familiar ST, hasta presentar, ya en 2020, un CUV (Crossover Utility Vehicle) que será el primer vehículo 100% eléctrico de la compañía. De un estilo al León, algo más grande, tendrá una autonomía de 500 kilómetros y será fabricado en Alemania. Además, en el mismo año 2020, Seat presentará una versión híbrida enchufable del nuevo Seat León, construido en la planta de Martorell, y con una autonomía de al menos 50 kilómetros.

Una amplia propuesta que refleja la apuesta transversal de Seat por nuevas energías, pero sin criminalizar las de combustión: "En Seat vamos a tenerlas todas, desde la gasolina y el diésel, hasta los eléctricos, híbridos, enchufables, y el gas natural comprimido", ha dicho el presidente de la compañía, Luca de Meo, antes de pedir a la administración que no se centre solo en la electrificación.

En cualquier caso, se trata de una nueva y ambiciosa ofensiva de producto que da continuidad a la que ya ha emprendido la marca desde la llegada de su actual presidente, Luca de Meo, en 2015, que, en respuesta a El Llobregat, ha dejado la puerta abierta a una posible ampliación de la planta de Martorell que opera, actualmente, al 95% de su capacidad: "Estamos hablando ahora justamente de esto. Está claro que nuestra ambición para crecer también implica que haya que hacer un plan para el desarrollo industrial y Martorell es nuestra huella central", ha dicho De Meo. "Pero no solo Martorell, sino también Seat Componentes. Es un debate que viene de hace tiempo y que, ahora, no tengo datos concretos, pero que será un tema a tratar el año que viene".

SEAT PRESENTA POR PRIMERA VEZ SUS RESULTADOS EN MADRID | I. C.

En este sentido, el presidente de la compañía también ha mostrado su interés en que Martorell fabrique alguno de los coches eléctricos que el grupo Volkswagen tiene en proyecto: "Si fuéramos capaces de llevar un coche eléctrico a Martorell tendría su efecto en toda la cadena de suministros. Estamos interesados en que toda la planta esté dotada de la mayor tecnología y que podamos contribuir en ello". Y es que la repercusión también favorecería, seguramente, el negocio de Seat Componentes: "La cuestión va más allá del simple ensamblaje de baterías; estamos hablando de su producción, de las ventas… Estamos en el inicio del arranque. Y en España, como segundo productor de vehículos de Europa, tenemos la responsabilidad de garantizar que el ecosistema de automoción esté a la altura".

Crece hasta los 700 € el 'bonus' para los empleados de Martorell

Los excelentes resultados de Seat permitirán, de nuevo, repartir beneficios entre los empleados. Por segundo año consecutivo, los trabajadores de Martorell recibirán un 'bonus' extra de 700 euros, casi el doble de lo que se entregó el ejercicio pasado en una de las principales novedades de la conferencia.

En aquella ocasión, fueron 480 euros que se entregaron de manera lineal a unos 13.000 empleados de la planta. En esta ocasión, la cifra asciende, como decimos, hasta los 700 euros, por lo que Seat destinará una partida total de 9,3 millones.

En relación con la ocupación, está prevista la nueva incorporación de centenares de trabajadores de manera inmediata.

Nuevo récord de resultados

Tras lograr, en 2016, los mejores resultados de la historia de Seat, la multinacional española de automoción no solo no ha tocado techo, sino que ha vuelto a cerrar, por segundo año consecutivo, unas cifras inéditas. En concreto, Seat ha logrado, en 2017, 281 millones de euros de beneficio después de impuestos, lo que representa un incremento del 21,3%. Se suma, pues, un tercer ejercicio con números verdes en este aspecto.

El volumen de negocio ha alcanzado los 9.552 millones de euros; es decir, un 11% más respecto a 2016 y un 50% si se compara con los datos de hace cinco años (2013). De esta manera, la compañía se queda a las puertas del umbral de los 10.000 millones, objetivo que, según estiman, alcanzará este año. Según de Meo, estos resultados se deben al buen comportamiento general de todos los productos, aunque ha destacado el nuevo Ibiza, el Arona y los datos del Ateca en su primer ejercicio completo: "2017 ha sido un nuevo año de record. Los resultados son la consecuencia de un rendimiento equilibrado de todos los modelos; tenemos una de las gamas más jóvenes del mercado, con una media de poco más de tres años, que cubre todos los segmentos significativos en Europa con productos de referencia. En pocos años, hemos convertido Seat en una marca relevante para una amplia mayoría de clientes europeos".

También los jóvenes. De hecho, cuentan con una edad media de cliente diez años más joven que la media europea, lo que favorece que sea la marca que más crece de Europa: suma su quinto año consecutivo de crecimiento con un incremento de las ventas netas del 46% en este último lustro. En total, Seat ha vendido, en su último ejercicio, 468.400 vehículos.

En el apartado de inversiones, Seat ha destinado 962 millones de euros en este sentido, lo que representa un aumento del 11,6% respecto el año anterior. De estos, 464 millones han ido a parar íntegramente a I+D, lo que la convierte en la compañía industrial que más invierte en este aspecto; de hecho, solo Seat suma el 3% del total de inversiones en España.

Por su parte, la compañía ha aumentado su capacidad para financiar actividades mediante recursos propios gracias a un 'cash flow' que alcanza los 947 millones de euros, un 24,4% más que en 2016. Datos que garantizan la sostenibilidad de la empresa para afrontar los nuevos retos de futuro: "La estrategia de Seat está funcionando y hemos logrado el objetivo de la rentabilidad. Somos una empresa sostenible y estamos preparados para afrontar retos de futuro y financiar nuestros planes de crecimiento", ha dicho el vicepresidente de Finanzas, IT y Organización, Holger Kintscher. "Seat es una empresa ganadora y ya se encuentra en un nivel mayor".

Un nivel que ha dado el salto del mercado europeo a un ámbito más global e internacionalizado con el proyecto en China, la planta de Argelia y la posible fabricación en México, opción que se está estudiando para aprovechar la huella del grupo Volkswagen allí.

El Llobregat reúne a dos trabajadores en activo de SEAT que entraron a trabajar allí en diferentes etapas, en

Una fábrica, 25 años y dos historias paralelas

Marta López (21 años) y José Manuel González (60), trabajadores de SEAT Martorell, charlan sobre el pasado y el futuro en la planta

Ambos comenzaron su singladura en la empresa en la Escuela de Aprendices, el centro que nutre de empleados la planta

LA PLANTA DE SEAT CUMPLIÓ HACE POCO LOS 25 AÑOS

Francisco J. Rodríguez

"Estoy orgullosa de trabajar aquí. Cuando me preguntan yo respondo que trabajo en SEAT, no tengo ningún problema en decirlo". Son palabras de Marta López, una chica de 21 años que entró en la fábrica de Martorell hace algo más de medio año. Lo dice segura, dando un suave golpe en la mesa, marcando cada una de las palabras. Lleva poco más de seis meses trabajando en la empresa, después de su paso por la Escuela de Aprendices. Su entusiasmo es contagioso y va más allá de la novedad por haber encontrado, a tan temprana edad y en medio de una tormenta perfecta de precariedad y salarios pésimos, un trabajo estable.

A su lado la mira José Manuel González, de 60 años y en nómina desde 1976. "Llevo toda mi vida aquí trabajando", rememora. No es una afirmación baladí, ya que se vinculó a SEAT a los 15 años, cuando también entró en la Escuela de Aprendices. Dos personas, cuarenta años de diferencia, pero muchos puntos en común y vivencias similares que comparten con nosotros en una agradable charla, precisamente cuando la planta de SEAT ha cumplido 25 años de historia.

El primer día

Pese a las buenas palabras, siempre hay unos inicios en los que cuesta, nunca mejor dicho, arrancar. Les preguntamos si recuerdan algo de su primer día. En el caso de Marta es más fácil, dada la edad y antigüedad. "El primer día simplemente nos dijeron que fuéramos al Taller 5 y tú entras allí, te sitúan y te dan un montón de información", recuerda Marta, además de narrar que ese mismo primer día tuvo que gestionar una avería en el preciso momento que el responsable de ese puesto había salido.

A José Manuel su puesta de largo le queda lejos, pero se reconoce en las palabras de Marta. "Yo era tornero y nos daban piezas para fabricar, y al final del día tenías que justificar el tiempo utilizado para hacerlas", explica. "Al principio, acostumbrado a los tempos laxos de la escuela, no podía salir de la máquina", reconoce. Pero con el tiempo, la situación fue cambiando. "A lo mejor ya podía salir a tomar un café", bromea.

Salto generacional

Pese a que les separan más de 40 años, esta situación no es algo inusual en la planta de Martorell. "Donde estoy yo, menos un par, la mayoría podrían ser mi padre o mi madre", reconoce Marta, que en un

MARTA LÓPEZ (IZQUIERDA), TIENE 21 AÑOS Y HACE POCO QUE ACABA DE ENTRAR A TRABAJAR EN SEAT. JOSÉ MANUEL GONZÁLEZ, A LA DERECHA, TIENE 60 Y LLEVA DESDE EL AÑO 1976 EN NÓMINA | FJR

"Esto es un **consejo** que le doy a ella: es **difícil** que una persona pueda **prosperar** si se queda **en el mismo sitio**"

Pasa a la página siguiente

el marco del 25 aniversario de la planta de Martorell

Viene de la página anterior

principio sintió un cierto paternalismo hacia ella por su edad. Un hecho, no obstante, que ya ha pasado a mejor vida. Pero sea como sea, la experiencia es un punto. “Aprendí muchísimo cuando entré, había gente experimentada con muchos años”, responde José Manuel.

“No te pongas metas”

Ambos trabajadores de SEAT comparten su paso por la Escuela de Aprendices. Marta acaba de salir, pero José Manuel la anima a seguir formándose. “No te pongas metas, llega hasta donde puedas, y siempre haciendo algo que te guste”. Consejos de un antiguo aprendiz que ahora pasea por los talleres como Pedro por su casa. Damos una vuelta con él y con Marta por la planta y la cadena de producción, y cada pocos pasos alguien le saluda. Marta, por su parte, recoge el guante e interioriza el mensaje, si es que no lo tenía ya interiorizado. “Hay gente que está bien y que no cambia de puesto, pero has de mirar a largo plazo”, apostilla.

MARTA Y JOSÉ MANUEL NOS ENSEÑAN EL TALLER 5 DE LA PLANTA DE SEAT, EN EL CUAL ELLA COMENZÓ A HACER LAS PRÀCTICAS | FJR

Cambios que, al fin y al cabo, nos hacen avanzar, afirma un servidor. “Es que es muy difícil que una persona pueda prosperar si se queda en el mismo sitio”, asevera José Manuel, y se pone a él mismo como ejemplo: entró de tornero y seis años después, puesto que “la evolución del aprendizaje disminuye”, cambió de puesto para continuar con su formación. “Esto es un consejo que le doy a ella: es muy difícil que una persona pueda prosperar si se queda en el mismo sitio”, concluye.

Rompiendo un tópico

Un espíritu que, paralelamente, ha hecho avanzar a la empresa. “A nivel productivo y humano ha mejorado muchísimo desde que entré yo”, reconoce José Manuel, que pone énfasis en la mejora de la calidad y la búsqueda de la “excelencia”. “Nos hemos conseguido quitar el sambenito de que somos chapuceros”. Una constatación importante que nos recuerda que, en otro tiempo, los chistes sobre SEAT estaban a la orden del día.

Bromas y sorna que han quedado atrás. Y una buena manera de comprobarlo es darse una vuelta por cualquier cadena de montaje de la planta y ver la tecnología robótica usada. Pero que los árboles no nos impidan ver el bosque. Habrá cambiado la tecnología –y mucho-, pero las historias humanas siguen siendo las mismas. Ayer fue José Manuel, Antonio o Gabriel, hoy Marta, Cristina o Marc. La rueda no deja de rodar, ni aquí ni en ningún otro lugar. Y que siga así.

¿Preparados para la revolución industrial 4.0?

El 10% de los robots de industrias de toda España están en Seat Martorell, convirtiendo a la comarca en punta de lanza de la industria 4.0

El nuevo paradigma productivo afecta a todo tipo de empresas y podría amenazar la continuidad de miles de puestos de trabajo

Francisco J. Rodríguez

Entre cinco y seis brazos metálicos moviéndose al unísono cargando piezas de considerable tamaño de arriba a abajo, soldándolas y pasándolas al siguiente nivel de la cadena. Combinan movimientos rápidos y certeros con otros más gráciles y hasta delicados. Todo esto en el espacio de su comedor o de la sala de la cafetería donde está leyendo estas líneas. Y ni tan siquiera se rozan, en lo que es una auténtica coreografía de los nuevos tiempos. Estos son solo algunos de los 2.000 robots de la fábrica de SEAT en Martorell, que cada día a las cinco de la mañana comienzan su jornada laboral de la mano de otros 1.700 trabajadores de carne y hueso. La industria 4.0, y por consiguiente la robotización, es ya una realidad, y el Baix Llobregat es la punta de lanza de esta transición tecnológica: y es que el 10% de los robots de toda España se encuentran en esta planta.

Robots inteligentes que transportan al día 23.800 piezas al día y recorren 436.000 kilómetros al año –la distancia que hay entre la Tierra y la Luna-, siguiendo unas vías magnéticas subterráneas que marcan las rutas a lo largo de los diferentes talleres de la planta. Los hay de todos los tamaños, desde los pequeños que miden poco más de un metro a sus hermanos mayores de hasta seis. Máquinas que detectan a los trabajadores a su paso y les avisan para evitar sustos e incluso otras en donde los operarios se introducen para facilitar las tareas y evitar trabajos en posiciones poco ergonómicas. Auténticos exoesqueletos que, salvando las distancias, recuerdan a películas como *Avatar* o *Robocop*. Lo descrito en las líneas anteriores es el ejemplo más palmario de esta industria 4.0 o cuarta revolución industrial en la comarca, la de la conversión de las fábricas en *Smart Factories*, pero esta transición no se reduce tan solo a la llegada de robots a las industrias: los cambios digitales y el nuevo paradigma productivo obliga cada vez más a empresas de todo tipo a renovarse. Esta necesidad ha sido detectada y tanto desde el ámbito público como desde el privado se están poniendo manos a la obra para afrontarla. De hecho, en el Baix Llobregat ya han surgido iniciativas al respecto, como el acuerdo al que llegaron los ayuntamientos de Sant Just Desvern y Sant Feliu para impulsar la industria 4.0 el pasado mes de octubre. El objetivo era ofrecer un servicio de consultoría a las empresas para que dieran el salto a la automatización y la digitalización.

> La OCDE alerta de que en los próximos 10 años **se destruirán 66 millones de empleos** por la robotización

"En 3 o 5 años se producirá un cambio radical en las empresas y desde ya han de estar preocupadas en adaptarse", confirma M. Ángeles Tejada, directora general de Public Affairs de Randstad España, que participó en unas jornadas a mitades de mayo en la sede de Planeta Formación y Universidades, en l'Hospitalet. Un conferenciante de aquellas jornadas, Miguel Arjona, director de I+D de Altran, suscribió las palabras de Tejada y puso de relieve la velocidad a la que se están produciendo los cambios. "Lo que antes pasaba durante 5 0 años, ahora está pasando en tres", remarca Arjona.

Ponerse al día

Ante esta premura, ¿están preparadas las empresas de la comarca para enfrentarse a este reto? "Es algo con lo que van a tener que lidiar", responde categórico el profesor especialista en industria 4.0 de la Universitat Politècnica de Catalunya Cecilio Angulo. El docente hace una distinción entre las grandes compañías, que están "más o menos al día y que ya llevan la automatización en su ADN", y las medianas y pequeñas, un ámbito en donde Angulo considera que se está jugando el partido. "Van saliendo del paso y han ido automatizando procesos", explica Angulo, que destaca mucho durante la conversación que

Pasa a la página siguiente

Viene de la página anterior

mantiene con El Llobregat la necesidad de que las Pymes "entiendan que han de meterse en este mundo".

Preguntados sobre esta cuestión, desde la Asociación Empresarial de l'Hospitalet y Baix Llobregat (AEBALL) consideran que "muchas empresas son conscientes de que han de ser innovadoras", en palabras de Rosa Fiol, directora general de la organización. No obstante, Fiol reconoce que muchas de estas nuevas tecnologías "son difíciles de incorporar", tanto desde el punto de vista cultural como económico. Es por este motivo, prosigue, que AEBALL tiene como meta "acercar las nuevas tendencias a las empresas".

Sea como sea, este cóctel al que se enfrentan las empresas contiene más ingredientes que la mera adaptación de los procesos productivos. ¿Cómo serán las nuevas relaciones laborales que se generen?

1 de cada 7 trabajos desaparecerán

Así como la era de la robotización, el debate sobre el impacto de ésta en el mundo laboral no ha hecho nada más que empezar. Y los argumentos esgrimidos son potentes y a la vez preocupantes. Según la OCDE, la cuarta revolución industrial hará que se pierdan, al menos, casi 66 millones de empleos en todo el mundo. Esto significa que uno de cada siete puestos de trabajo actuales desaparecerá pronto. En apenas un decenio, añade la organización, y focalizado en los países más industrializados. Se trata de un informe hecho público en abril en donde también se indica que el 32% de los mercados laborales de estos países se verán sometidos a "cambios considerables".

Variaciones radicales que también atisba el director de Planeta Formación y Universidades, Carlos Giménez, que dio el pistoletazo de salida a las jornadas sobre digitalización en l'Hospitalet augurando que en pocos años el 10% de los trabajos actuales desaparecerán, mientras que entre el 30 o 40% cambiarán para siempre. "La automatización va a quitar trabajo, que no puestos de trabajo", tranquiliza Angulo, que se pregunta si tiene sentido que un empleado tenga que encargarse de según qué tareas de manera manual durante toda una jornada laboral. "Los robots ayudarán a las personas", concreta el profesor de la UPC. Pero sea como sea, el temor y preocupación por la presumible destrucción de empleos es patente.

En este sentido, el secretario comarcal del sindicato CGT, David Nicot, afirma que cada cambio industrial a lo largo de la historia "ha supuesto un prejuicio para la clase trabajadora", aunque reconoce que con la automatización se pueden mejorar condiciones de trabajo. Por su parte, el secretario general de CCOO Cataluña y trabajador de Nissan en la comarca, Javier Pacheco, insiste en que "no hay que dejar de lado a las personas" en un proceso de cambio que, dice, "reformará" la relaciones laborales entre trabajadores y empresa.

Los sindicatos, "a la vanguardia"

Con estos datos en la mano, ¿qué papel han de jugar los sindicatos en esta revolución industrial? Para Pacheco, se han de poner "a la vanguardia" para poder dar una respuesta al nuevo marco laboral. Un nuevo panorama en el cual se destruirían puestos de trabajo de menor cualificación, coinciden los sindicalistas consultados por esta publicación. "El trabajo que antes tenían que hacer 30.000 personas ahora lo pueden hacer 8.000 con la automatización", pone como ejemplo Vicenç Rocosa, secretario general de USOC en el Baix Llobregat. "Se ha substituido mano de obra por nueva maquinaria, sí, pero se ha creado ocupación", prosigue Rocosa, que describe estos nuevos puestos de trabajo como "de más alta cualificación". No obstante, Rocosa alerta del peligro de que la subcontratación de ciertos trabajos a otras empresas prolifere, dando como resultado un panorama de empleos de baja cualificación, salarios a la mitad y peores condiciones.

> "Que quién pagará las **multas** de los **coches autónomos**? Si estarán diseñados para **no cometerlas!**"

Sobre esta cuestión las empresas lo tienen claro. Desde Seat coinciden en que la robotización "no destruye empleos" sino que "crea otros de más calidad": desde trabajos de vigilancia de las nuevas máquinas o incluso de diseño. Y, en la línea de lo que comentaba el profesor Angulo con anterioridad, "elimina tareas difíciles" que en el pasado podían degenerar en lesiones para el trabajador de una cadena de montaje.

Se trata de una opinión muy en la línea de la de Tejada, de Randstad, que cree que la automatización "favorecerá la contratación" y que se destruirán empleos de baja remuneración por máquinas. Aquí, no obstante, considera clave fomentar la formación de los empleados para que puedan adaptarse al nuevo paradigma.

Fiol, de AEBALL, coincide en que "más que una pérdida de trabajos", la digitalización y robotización traerá consigo en el futuro inmediato "un cambio en los puestos de trabajo". En este sentido, será necesario "un aumento de la cualificación y un contínuo desarrollo de las habilidades digitales de los trabajadores", los cuales "se tendrán que adaptar a los nuevos requerimientos de los empleos", como por ejemplo, y en esto coincide con otros expertos, supervisar los robots.

Quien también considera que la nueva era será beneficiosa para los trabajadores es Jordi Marín, director de Microsoft Cataluña. En las jornadas en Planeta en l'Hospitalet defendió que la digitalización permitirá "más flexibilidad laboral" que, a su vez, "ayudará a compatibilizar el trabajo con la vida privada". Un posicionamiento diametralmente opuesto al de Nicot, de CGT, que avisa que "es perjudicial" estar conectado al trabajo las 24 horas, por el peligro de aumento del estrés que puede conllevar.

Lo que está claro es que las relaciones laborales habrán cambiado en pocos años. Sobre este aspecto, Fiol se atreve a augurar que éstas tendrán que ser "mucho más flexibles", ya que dejaremos de tener trabajos "para toda la vida como ahora", para pasar a estar en nómina "probablemente" en varias empresas, que serán nuestros clientes, una figura parecida al autónomo pero no necesariamente igual que "será

Pasa a la página siguiente

"Personas electrónicas", "botón de la muerte"... Un debate con tintes filosóficos

Considerar a los robots más sofisticados, delimitados estos por el concepto de inteligencia artificial, como "persona electrónica" con "derechos y obligaciones" o crear un "botón de la muerte" para desconectarlos en caso de que pongan en peligro la vida de una persona. No es ciencia ficción, reiteramos, son algunas de las cuestiones que se está preguntando ahora mismo la Comisión Europea.

En honor a la verdad, no obstante, hay que decir que la gran mayoría de los robots actuales no son humanoides y que, de hecho, conviven con los seres humanos desde hace tiempo. Pero pese a este hecho, la Unión Europea se quiere adelantar a las posibles legislaciones que cada país realice en un futuro próximo de manera individual.

El horizonte de peligrosos replicantes que llevan a cabo trabajos penosos en colonias exteriores de la Tierra y que se rebelan contra el yugo humano, que nos mostró magistralmente el *Blade Runner* de Ridley Scott, queda lejos, si no inalcanzable. Aún y así, todavía hay camino que recorrer en el aspecto legal y filosófico de la robotización. Un camino, no obstante, por el cual ya estamos transitando.

Viene de la página anterior

necesario crear y delimitar legalmente". Una cuestión sobre la cual se está comenzando a debatir, como por ejemplo en PIMEC, que celebrará el 4 de junio unas jornadas para reflexionar sobre la digitalización de las empresas y el futuro del mundo laboral y las relaciones empresa-trabajador.

¿Tributarán los robots?

Parece un debate de ciencia ficción, pero con la más que presumible sustitución de miles de puestos de trabajo por robots se hace necesario abordar la cuestión de si estos cotizarán y contribuirán de alguna manera al fisco o de cuál será su estatus legal en el futuro. En este sentido, la Comisión Europea se ha adelantado con un informe en el que ya ha empezado a estudiar esta cuestión, al menos para los robots más sofisticados.

> "Las relaciones de trabajo tendrán que ser mucho más **flexibles**, ya que **dejaremos de tener trabajos para toda la vida**"

Entre otras, se propone la creación de una agencia europea para la robótica, la elaboración de un código de conducta o que se pague una cotización a la Seguridad Social por cada uno de ellos. Medidas para regular unas máquinas que llevan años entre nosotros u otras que están comenzando a dar los primeros pasos, como los coches sin conductor o los drones.

Acciones a priori necesarias, ya que la adaptación de la legislación a los nuevos tiempos, al menos en España, "es muy lenta", según lamenta Fiol. Pero este debate va más allá todavía e incluso algunos sindicalistas se preguntan si estas máquinas podrán afiliarse a los sindicatos, como es el caso de Pacheco, que en una comida informativa en la Cambra de Comerç a principios de mayo dejó caer esta cuestión al público presente. "¿Quién se encargaría, pues, de pagar la cuota?", preguntó Pacheco. Y en el caso de los coches autónomos que ya circulan por algunas calles de Estados Unidos, ¿quién pagaría las posibles infracciones que cometiesen? "Es que no cometerían ninguna, porque están programados para ello", responde convencido Arjona.

Muchas preguntas, algunas aún sin respuesta –de momento- y que a menudo generan una sensación de desasosiego o salto al vacío. Sin embargo, quizá el árbol no nos deja ver el bosque. "Estos avances tecnológicos nos asustan porque creemos que todo está cambiando rápido", reconoce Arjona, de Altran, "pero no somos capaces de ver lo que ha de venir aún. Estamos todavía en pañales", añade. Difícil saber si esta afirmación ayuda a diluir miedos o los incrementa aún más. En pocos años lo veremos.

UNA DE LAS ESTAMPAS MÁS LLAMATIVAS DE LA INDUSTRIA 4.0: MILES DE ROBOTS INTERPRETANDO UNA COREOGRAFÍA DE LOS NUEVOS TIEMPOS | SEAT

¿Qué se está haciendo en materia educativa?

Un pilar importante de la industria 4.0 es la de la formación. ¿Qué se está haciendo a nivel educativo en universidades e institutos? Los expertos concluyen en la necesidad de promover este tipo de formación para adaptarse a los nuevos tiempos. "En los próximos 5 años se crearán 1,2 millones de puestos de trabajo en España vinculados a las nuevas tecnologías", explica M. Ángeles Tejada, directora general de Public Affairs de Randstad España.

En la comarca hay ejemplos destacables de iniciativas dedicadas a fomentar el conocimiento en robótica y digitalización, pero la realidad no es óptima aún. Si miramos las inscripciones a Formación Profesional de una ciudad como l'Hospitalet, veremos que la informática y la electrónica no solo no lideran el ranking de las más matriculadas, sino que más bien van a la cola –con el 12 y el 7% respectivamente del total de alumnos-. En este sentido, proyectos como la Jornada Programa, cuya décima edición tuvo lugar en el Citilab de Cornellà el 26 de mayo, buscan el intercambio de experiencias entre profesores de primaria y secundaria interesados en el uso de la programación y la robótica en sus entornos de aula. Se trata de un intento de acercar esta materia no solo a los aficionados o versados en esta temática, sino también a los alumnos más jóvenes para que se habitúen a la misma.

Por otra parte, hay una creciente preocupación por unos contenidos que varían a la velocidad de la luz. "No puede ser que elaboremos contenidos en un año y que los estudiantes los estudien durante seis", avisa Tejada en relación con la desactualización de las asignaturas a lo largo de las carreras universitarias. Sin embargo, desde la universidad se está al corriente de esta problemática y se le pone coto. "Yo cada año cambio un 20% de los contenidos tecnológicos de mis asignaturas porque si no dejan de tener vigencia", afirma el profesor de la UPC Cecilio Agudo.

Sea como sea, el objetivo de la formación, clave para enfrentarse a los nuevos tiempos según los expertos, es "formar a empleados para que entiendan que una máquina no es una enemiga". Palabras de Miguel Arjona, de Altran, que recuerdan a otros tiempos y nos retrotraen a ese miedo atávico del ser humano a la máquina, expresado siglos atrás con movimientos como el ludismo y la quema de la considerada pérfida maquinaria industrial que eliminaba puestos de trabajo.

Seat Tarraco o la batalla de los SUV

Ofensiva de la marca en el mercado de los vehículos utilitarios deportivos

El Tarraco está diseñado y desarrollado en la planta de la compañía en Martorell

Redacción

Tras semanas de secretismo y una buena campaña que ha generado expectación, Seat ya ha presentado el aspecto del vehículo que liderará su ofensiva por liderar el mercado de los SUV (*Sport Utility Vehicle*, o en castellano, vehículo utilitario deportivo), el Tarraco. "Seat ha lanzado su mayor ofensiva de productos de los últimos tiempos", afirmó en su presentación Luca de Meo, presidente de la compañía. Con el Tarraco, la marca presenta su tercer vehículo de estas características, tras el Ateca y el Arona, y también el mayor, con modelos que alcanzan las 7 plazas.

Hasta hace relativamente poco, estas siglas eran prácticamente desconocidas. Pero hoy día, los SUV se han convertido en uno de los productos estrella de los concesionarios, ya que aúnan la robustez de un todo terreno con la versatilidad de un turismo. Esto es, que se desenvuelven igual en el asfalto de una ciudad como fuera del mismo. Por este motivo, Seat no se ha querido quedar atrás y ha presentado este Tarraco con la voluntad de que se convierta en el buque insignia de la empresa. Y es que este modelo, según apunta la compañía con sede en Martorell, marca el camino para los futuros diseños de Seat. "La presentación del Seat Tarraco, nuestro primer gran SUV, forma parte de la inversión de 3.300 millones de euros entre 2015 y 2019 en el futuro de la compañía y en la gama de vehículos", destacó De Meo, durante la presentación en Tarragona. El nombre del coche fue elegido por votación popular en un proceso en el que Abrera llegó a tener opciones para bautizar el coche.

VISTA LATERAL DEL MODELO | SEAT

> "Seat ha lanzado su mayor **ofensiva** de productos de los últimos años", dijo **De Meo** en la presentación

Grande pero versátil

Este modelo ha sido diseñado y desarrollado en la planta de Martorell. "El Seat Tarraco es una obra maestra en cuanto a funcionalidad y versatilidad y ofrece el espacio que los clientes esperan", explicó en la presentación el ejecutivo de Investigación y Desarrollo, Matthias Rabe.

Sus grandes dimensiones, según recalca la compañía, no son un impedimento para que se adapte a todas las circunstancias de la vida moderna. Se ha diseñado para conductores que necesiten la versatilidad que ofrecen los 5 o 7 asientos disponibles, la practicidad de una posición de conducción más elevada y el equilibrio que aporta. "Es el vehículo más deportivo del segmento desde el punto de vista del diseño y también gracias al control dinámico de chasis, que le permite adaptarse a las necesidades de la conducción", añadió a este respecto Rabe.

De hecho, el Tarraco mide 4,7 metros de longitud y 1,6 metros de altura, medidas que le permiten contar con un gran espacio interior y un exterior imponente. Por lo que respecta al diseño frontal, el Tarraco insinúa el nuevo lenguaje de diseño de Seat, con una prominente parrilla de nuevo diseño que acentúa su presencia y carácter. Asimismo, los faros Full LED ocupan una posición más profunda en la carrocería, confiriéndole una mayor personalidad.

"El nuevo Tarraco impresiona positivamente cuando lo ves por primera vez gracias a sus excelentes proporciones y su diseño, elegante pero deportivo", afirmó Alejando Mesonero, director de Diseño de la compañía. "Transmite sensación de orgullo gracias al carácter asertivo de su frontal, que señala cómo serán los Seat del futuro", añadió el día de la puesta de largo.

El vehículo está disponible en 8 colores diferentes: Negro Camouflage, Blanco Oryx, Plateado Reflex, Azul Atlantic, Gris Indium, Titanium Beige, Negro Deep y Gris Urano.

Visión cero accidentes

La seguridad es uno de los fuertes de este nuevo modelo, ya que incluye dos nuevos asistentes para paliar los efectos de un posible accidente. Se trata del Pre-crash y del Rollover Assist. El primero actúa ante un posible choque, mientras que el segundo es un sistema que detecta en milisegundos si se va a tener un accidente o no.

El objetivo de los ingenieros es avanzar hacia un paradigma de accidentes cero. "El coche del futuro será la suma de muchos asistentes. El rol del conductor actual pasará a ser el de ocupante del vehículo", explica Esteban Alcántara, ingeniero de Seguridad Activa de Seat. De hecho, Alcántara augura este horizonte sin accidentes por el hecho de que los coches estarán conectados entre sí en un futuro no muy lejano.

VECINOS Y MAL AVENIDOS

Martorell y Sant Esteve se disputan los impuestos que paga Seat

- Ambos municipios están enfrascados en un eterno litigio por el IAE de la compañía
- Las sentencias dictan que Sant Esteve ha de recibir el 30,65%, pero Martorell discrepa
- Pese a que en 2015 el acuerdo estuvo cerca, no se atisba solución a corto plazo

Francisco J. Rodríguez

Vecinos y mal avenidos. Si no en todo, al menos en una parte esencial para la comarca como es Seat. Y es que casi desde la fundación de la fábrica, hace 25 años, Martorell y Sant Esteve Sesrovires se las tienen a la hora de determinar qué cantidad del Impuesto de Actividades Económicas (IAE) que paga la compañía les corresponde a cada uno por albergar en sus respectivos términos municipales una parte de la factoría de coches, junto con Abrera -en cuyos terrenos está el edificio administrativo y Seat Sport-. En este sentido, Sant Esteve, que no vive precisamente una de sus mejores etapas financieras con una deuda de 1.549 euros por habitante, denuncia que Martorell -que es quien recauda el IAE que paga Seat y lo divide con su vecino, puesto que es el municipio que tiene el grueso de la actividad productiva- no le paga el tanto por ciento del impuesto que le correspondería.

"Costoso y complejo"

Esto ha supuesto años de litigios y procesos judiciales entre ambos ayuntamientos, con sus correspondientes sentencias, siempre favorables a Sant Esteve. El Tribunal Superior de Justicia de Cataluña (TSJC) ha establecido que a Sant Esteve le corresponde un 30,65% del total del IAE que paga religiosamente Seat, cifra que no acepta Martorell, por lo que cada año se reinicia un nuevo proceso judicial que da como resultado otra sentencia casi idéntica a la del año anterior. Un día de la marmota *made in* Baix Llobregat que supone unos gastos judiciales elevados. "Es un contencioso costoso y complejo", reconoce a El Llobregat el alcalde de Sant Esteve, Enric Carbonell, que considera que "la realidad física es la que es", en relación a los porcentajes establecidos en las sentencias, que dice que se basan en "razonamientos jurídicos sólidos".

¿Un peritaje erróneo?

Pero el alcalde de Martorell, Xavier Fonollosa, no lo ve igual, y asegura que el peritaje en el que se basan los jueces para emitir las sentencias "no se hizo bien". Subraya que se llevó a cabo teniendo en cuenta la base del Impuesto de Bienes Inmuebles (IBI), que hace referencia a la superficie, y no en base al IAE, que grava la actividad económica. "Es un gran error", afirma, y argumenta que habría que ver qué producción se lleva

LA FÁBRICA DE SEAT EN LA COMARCA SE INAUGURÓ HACE 25 AÑOS | ARCHIVO

Carbonell, alcalde de Sant Esteve: "Es un contencioso **costoso** y **complejo**"

a cabo en los terrenos de cada municipio y, en base a ella, repartir el impuesto. Fonollosa explica que Martorell hizo su propio peritaje con base IAE, y los porcentajes varían respecto a los de las numerosas sentencias: un 17% a Sant Esteve y un 82% para Martorell.

Sea como sea, Fonollosa reconoce que es necesario llevar a cabo otro peritaje, ya que "ha habido modificaciones importantes en la fábrica" y el IAE "es un impuesto dinámico que puede cambiar según la producción".

Por otra parte, Martorell también recuerda que el Centro Técnico y Diseño del Automóvil de Seat, ubicado en Sant Esteve, paga el IAE completamente a este municipio, puesto que tiene diferente NIF.

Con todo, en 2015 ambos ayuntamientos se sentaron en la mesa de negociación para limar asperezas, y de esos encuentros nació un acuerdo, recuerda Fonollosa, en base al cual a Martorell le correspondía el 77% y a Sant Esteve el 23%. El convenio también contemplaba que su ayuntamiento pagaría los años que debía de acuerdo con los porcentajes pactados, excepto en aquellos casos en los que hubiere sentencia firme. El acuerdo llegó poco antes de las municipales y, al cambiar de gobierno Sant Esteve -en base a un pacto entre ERC, PSC y Entesa, por el que republicanos primero y socialistas después se repartían la alcaldía-, todo quedó paralizado. Fonollosa, que había llevado la cuestión con anterioridad como concejal de Planificación Urbanística y se estrenaba como alcalde, recuerda haberse reunido con la entonces nueva alcaldesa, la republicana Carme Rallo, con quien sostiene que no

Pasa a la página siguiente

Viene de la página anterior

hubo manera de confirmar el acuerdo, según apunta.

Preguntada sobre esta cuestión, la ahora jefa de la oposición Carme Rallo niega dicha versión de los hechos en una conversación con esta publicación y los matiza. Rallo sitúa la ruptura del acuerdo antes de que ella llegara la alcaldía, según dice, por un desacuerdo entre los secretarios municipales de ambos ayuntamientos referente al pago de los intereses. La republicana, ahora en la oposición tras una agria ruptura con los socialistas, sostiene que su gobierno impulsó de nuevo el diálogo con Martorell para alcanzar otro pacto, el cual tendría que pasar por la participación de Abrera, que tiene parte de los terrenos de la planta. Rallo señala que su propuesta de contar con Abrera para llegar a un acuerdo a tres bandas fracasó porque Martorell no lo vio con buenos ojos.

El Llobregat se ha puesto en contacto con el Ayuntamiento de Abrera para corroborar estas afirmaciones, sin éxito.

Martorell, al día de los pagos

¿Y cuánto dinero debe Martorell a Sant Esteve ahora mismo? Según los servicios jurídicos sesrovirenses, Martorell está al día de los pagos referentes a sentencias firmes. Esto quiere decir que el consistorio martorellense ha pagado a su vecino lo que el juez le ha impuesto. Otra historia son los procesos aún judicializados, en los que Sant Esteve entiende que Martorell le debe la parte del IAE que reclama. Aquí, no obstante, "el juez ha de decidir aún", apuntan desde los servicios jurídicos de Sant Esteve.

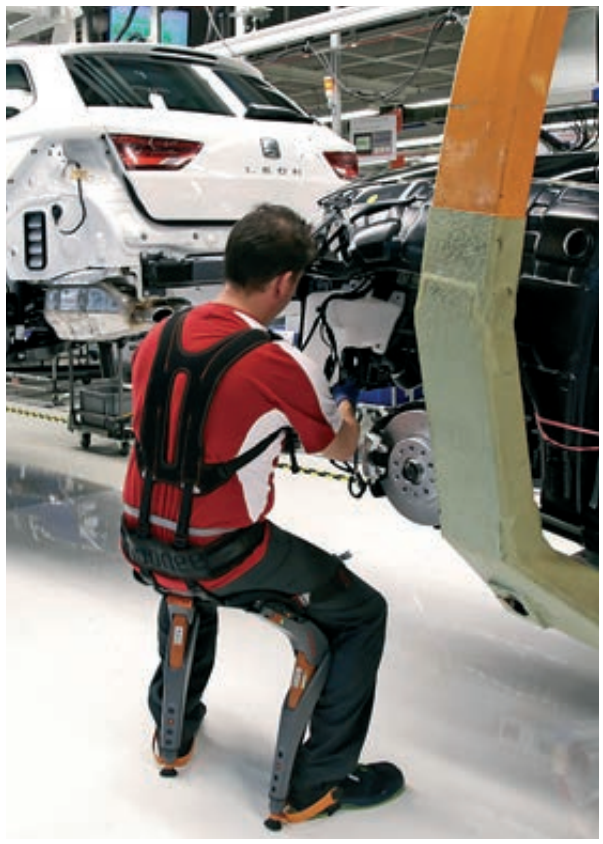

LA PRODUCCIÓN DE LA PLANTA HA CRECIDO EN LOS ÚLTIMOS TIEMPOS, Y YA FABRICA MEDIO MILLÓN DE VEHÍCULOS CADA AÑO | SEAT

Pero más allá de los numerosos procesos judiciales que han tenido lugar en los últimos años y las numerosas sentencias, ambos consistorios dicen tener buena voluntad para solucionar el problema, aunque de momento las posturas parecen enconadas, a tenor de las declaraciones. "Es difícil que el Ayuntamiento de Sant Esteve pueda aceptar cualquier acuerdo que vaya en contra de la decisión del juez", afirma Carbonell, que considera que los criterios sobre los cuales se pronuncia el tribunal en base a los peritajes "son lo suficientemente claros", pese a que añade que en caso de ver "alguna puerta" por donde encontrar una salida, la aprovecharán. Fonollosa, por su parte, anuncia que no pagarán lo que no les toca y que defenderán los intereses de Martorell. Y con las municipales a la vuelta de la esquina, el acuerdo se presenta como algo lejano.

De momento, a finales de noviembre llegó otra sentencia del TSJC que vuelve a condenar a Martorell, esta vez a pagar 30.000 euros más costas por el ejercicio de 2016, tal como informan a El Llobgegat desde el consistorio de Sant Esteve. No es una sentencia firme, por lo que se recurrirá al Supremo. Y vuelta a empezar.

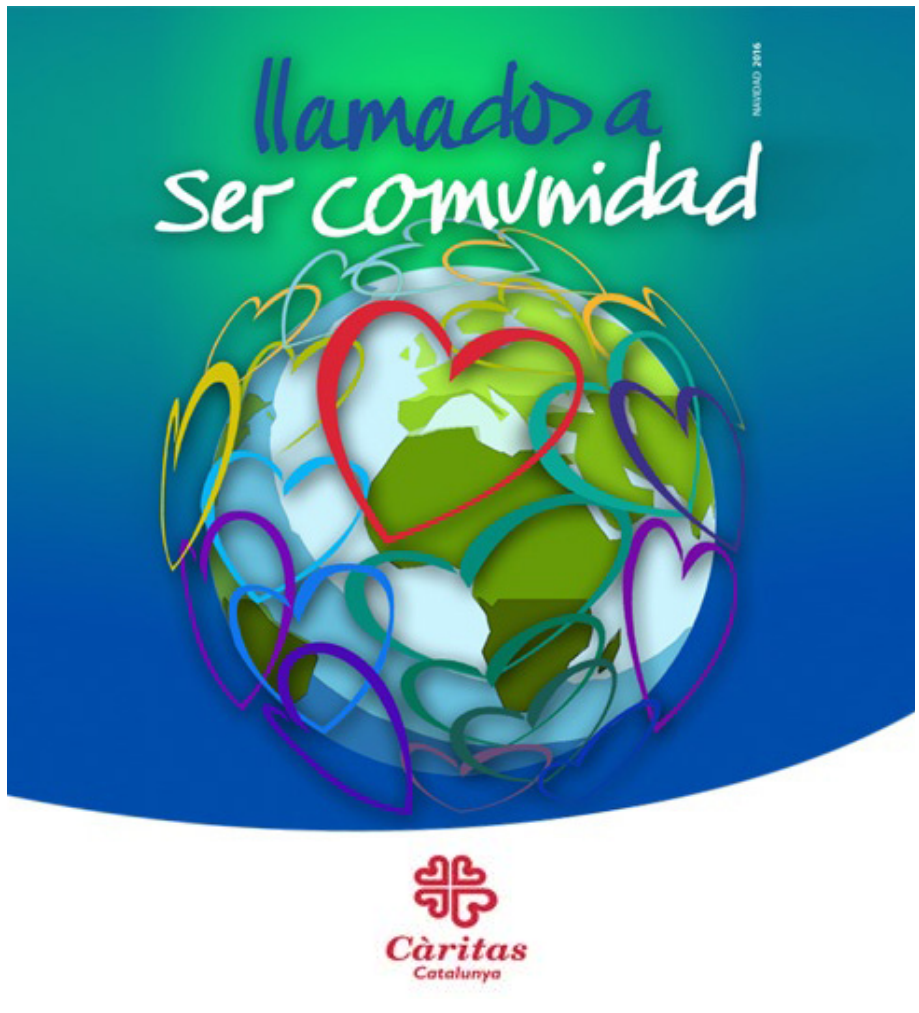

El sector de la automoción puede griparse en el Baix

Nissan deja de producir en la planta de la Zona Franca dos modelos y despierta la preocupación de sus empleados

Seat vuelve a China para fabricar un nuevo coche eléctrico de la mano del grupo Volkswagen y el grupo asiático JAC

LUCA DE MEO, PRESIDENTE DE SEAT, Y MOURAT OULMI, CEO DE SOVAC, CON LA PRIMERA CLIENTA DEL NUEVO SEAT IBIZA EN ARGELIA | SEAT

Redacción

Si hay un sector que predomina sobre el resto en el Baix Llobregat ese es el de la automoción. Con Seat en Martorell y Nissan en la Zona Franca de Barcelona, existe toda una red de actividad incomparable en las que se suman las compañías proveedoras de elementos mecánicos como, por ejemplo, cajas de cambio o pastillas de freno. En definitiva, muchas familias del territorio dependen de la fabricación y venta de coches.

Preocupación en Nissan

Después de años de dificultades, el sector suma ejercicios que reflejan un momento dulce. No obstante, no se debe bajar la guardia. Nissan dejará de fabricar dos modelos este verano en su planta de la Zona Franca de Barcelona: el Pulsar y el NV200 para pasajeros (Evalia).

"Las decisiones que hemos tomado son fruto de un cambio en la demanda de mercado de nuestros clientes europeos y una nueva tendencia, de ahí que el enfoque de Nissan sea el de reforzar nuestro liderazgo en el segmento de vehículos eléctricos y crossover". Así ha justificado hoy el presidente de Nissan Europa, Paul Willcox, el cambio en la estrategia del grupo japonés.

Será en junio y en julio, respectivamente, según el comunicado de la multinacional japonesa, que mantendrá la versión industrial de la NV200, además de la nueva serie eléctrica e-NV200 de mayor alcance, para su exportación global. En cualquier caso, la compañía asegura que los cambios en la producción "no tendrán un impacto inmediato en el empleo de la planta" debido al lanzamiento de una nueva generación de pickups de una tonelada de las parcas Nissan (Navara), Renault (Alaskan) y Mercedes Benz (X.Class).

De hecho, según recoge el comunicado, la multinacional entiende como principal objetivo que la planta de la Zona Franca de Barcelona sea "un centro de producción de alta calidad y competitivo para maximizar sus oportunidades futuras así como las de sus empleados y cadena de suministro". En este sentido, en el último año fiscal (abril de 2016-marzo de 2017) la planta de Barcelona produjo más de 110.000 vehículos, de los cuales el 87,5% fueron exportados a Europa o resto del mundo, por encima de la media del sector (85%).

La noticia ha despertado la preocupación inmediata de los trabajadores. Según el sindicato SIGEN-USOC, "el Pulsar ha sido abandonado a su suerte no invirtiendo en publicidad y nuevos restylings'", recoge la agrupación que entiende como un "contrasentido" dejar de fabricar un modelo que solo lleva en producción tres años.

SIGEN-USOC considera que "para que un producto sea rentable se debe saturar la capacidad de fábrica para que los costes fijos no asfixien los márgenes" y culpa, por tanto, a la dirección de esta situación. El sindicato define la planta como "altamente competitiva, tanto a nivel industrial como laboral, pero es evidente que producir a la mitad de la capacidad instalada no es la mejor situación para que seamos competitivos". Por ello pide un Plan Industrial "creíble y duradero" que garantice los actuales puestos de trabajo. La planta cuenta, ahora, con más de 4.000 trabajadores.

Por su parte, Comisiones Obreras ha pedido a la dirección europea de Nissan que adjudique nuevos productos a las plantas catalanas para "garantizar la ocupación tanto en la empresa principal como en sus proveedores y subcontratados".

En este sentido, el sindicato confía que la nueva e-NV200 y el Navara compensen la pérdida de los otros dos modelos, pero asegura, en cualquier caso, que "no esperaran sentados a que las previsiones se cumplan" y exige a la dirección "el máximo compromiso y trabajo".

> Seat ensamblará **en Argelia el León y Arona**, además del Ibiza, que ha representado **el 50% del volumen** de producción de la planta

Seat impulsa Argelia y vuelve a China

La multinacional española ha presentado recientemente un ambicioso proyecto de crecimiento en Argelia, en donde en julio de 2017 el Grupo Volkswagen inauguró la planta de ensamblaje de Relizane.

Desde entonces, Seat ha tenido el papel principal del grupo en Argelia con la fabricación del Ibiza, que ha representado el 50% del volumen total de la planta. Ahora, la compañía ampliará los modelos. Tras presentar la quinta generación del Ibiza, Seat ha anunciado que producirá también el León y el Arona dentro de pocos meses, lo que hará pasar la ocupación de 550 a 1.800 empleados a largo plazo.

Así lo ha dicho Luca de Meo, presidente de Seat, en una reciente visita al país del norte de África junto al primer ministro argelino, Ahmed Ouyahia: "El Norte de África es una zona de crecimiento natural para Seat", ha insistido de Meo.

Es, sin duda, una de las zonas estratégicas del proceso de internacionalización de la compañía, pero no la única. Porque Seat ultima la fabricación de un nuevo coche eléctrico en China, en el que representa su regreso al gigante asiático después de hacer una primera incursión –sin éxito- en el pasado.

En esta ocasión, lo hace de la mano del Grupo Volkswagen y el local JAC. Seat será el socio de referencia del grupo en el proyecto de electrificación, que contará con una nueva marca con Seat como referencia: "Estamos desarrollando junto con JAC y con el apoyo de Seat una marca doméstica", ha dicho el presidente del Grupo Volkswagen en China, Johan Heizmann, que ha justificado la elección de Seat para liderar el proyecto por su éxito en Europa y su buen encaje en China, donde tiene una imagen de marca "joven, emocional y dinámica".

En concreto, según avanza EFE, el grupo contará con una nueva fábrica con una capacidad de producción de 100.000 unidades anuales, un cuarto de lo que prevé vender Volkswagen en 2020. Su estreno será con un SUV pequeño que saldrá en el mercado en la segunda mitad de 2018 y continuará con un nuevo SUV en 2019.

La primera máquina de café del mundo de acero inoxidable por dentro es “Made in Gavà”

Ascaso ha revolucionado la tecnología barista al ser pionera en la eliminación del latón y el cobre de su interior, con lo que evita la migración tóxica de plomo, níquel en cada café

El diseño y la manufactura artesanal de la nueva máquina se ha realizado en la factoría de Gavà y, tras estrenarse en la feria de Milán, se presentará en abril en Alimentaria de Barcelona

Joan Carles Valero

El mundo barista está dominado por los italianos, pero la mejor y más moderna máquina de café espresso no es italiana. Es española. De Gavà para más señas. Hace más de cien años que la tecnología del café espresso no evolucionaba, excepto en el diseño de su exterior, pero en ese siglo transcurrido, nada ha variado en las máquinas de café en su tecnología y materiales de su interior, basados en el latón de sus calderas y el cobre de sus conductos.

Después de invertir cuatro años en investigar y desarrollar una nueva tecnología cien por cien de acero inoxidable en el interior de las máquinas de café, la firma Ascaso, que tiene su factoría de recambios en Cornellà y que hace seis años instaló en Gavà su fábrica donde diseñan y montan a mano sus máquinas de café; ha logrado patentar mundialmente su invención, que ya ha presentado con éxito en la feria de Milán y que lanzará mundialmente en la feria Alimentaria que en abril se celebrará en Barcelona fusionada con Hostelco, salón especializado en el sector de la hostelería, la restauración y el catering (horeca).

En Ascaso aseguran que su patente no requiere de reparaciones, logra una elevada estabilidad térmica para mantener la temperatura constante, lo que se traduce en la doble ventaja de una mayor eficiencia energética, con ahorros de hasta el 40% respecto a las otras máquinas, amén de mantener la temperatura del café como los puristas exigen.

LA BIG DREAM ES LA PATENTE DE LA MÁQUINA DE CAFÉ CIEN POR CIEN DE ACERO INOXIDABLE POR DENTRO Y POR FUERA

Sin restos de metales

En cuanto a las ventajas para la salud, al ser todo su interior cien por cien de acero inoxidable, se evitan las migraciones de metal en el café. Y es que el resto de máquinas contienen cobre y latón, con lo que en cada café se desprenden microscópicos restos de plomo, níquel y cadmio. El Instituto de Toxicoloía del Campus Universitario de Alimentación de la Universidad de Barcelona ha realizado un estudio de la nueva máquina para constatar su inocuidad.

Las máquinas habitualmente se fabrican con cobre y latón. O bien se utilizan latón bajo contenido en plomo, o baños de níquel químico para poder cumplir la normativa europea de migración de metales. En Israel, han ido más allá , han profundizado más y han bajado los márgenes mínimos aceptados en el resto de países. En Ascaso han logrado una máquina perfecta para los amantes del café, un producto gourmet muy apreciado en Estados Unidos, centro y norte de Europa y en Asia. No en vano, Ascaso vende en más de 80 países de todo el mundo.

LA MARCA ASCASO ES CONOCIDA POR SU DISEÑO EN MÁQUINAS DE CAFÉ PARA EL HOGAR

> “Además de garantizar la salud, la máquina Big Dream **ahorra un 40% de energía** al lograr mantener más **estabilidad térmica**

Jesús Ascaso empezó su propio negocio en 1962 después de trabajar doce años para proveedores de componentes de máquinas espresso, cro mando piezas y luego en la línea de producción de Gaggia. El parque de máquinas espresso crecía en aquella época a pasos agigantados y requería de más mantenimiento y reparación, por lo que Ascaso decidió fabricar componentes de todas las máquinas de café que existían en ese momento en el mercado.

JL. Ascaso, hijo del fundador, es el autor de la diversificación de Ascaso Factory en los últimos años. Se embarcó en la fabricación de máquinas de café espresso para unir los conocimientos técnicos con la cultura del espresso. En el año 2011 Inauguran una nueva fábrica de máquinas de café en Gavà con más de 8000 metros cuadrados dedicados al mundo del espresso y la hostelería, donde una plantilla de 85 personas diseña y manufactura de forma artesanal, pieza a pieza, el cien por cien de sus productos.

Marc Cabezas, de Viladecans, pionero en desarrollar la tecnología 'Beacons' en un campus universitario; en

"El tópico de hacer una aplicación y forrarse es mentira, porque solo una de cada millón triunfa"

"Para mi trabajo de fin de grado quise desarrollar una app que ayudara a los estudiantes de la UPC de Castelldefels"

"Lo más importante en las APP's es la apariencia estética más que la funcionalidad"

Carlos Manzano

Que un ingeniero telemático se especialice en programación resulta peculiar, sin embargo, cuando Marc Cabezas empezó a cursar el grado en la UPC de Castelldefels comenzó a conocer el nuevo mundo de la ingeniería. No se reducía solamente a los conceptos explicados en la carrera o a la dirección u orientación que nace del grado en sí, sino a todo lo que puede llegar a abarcar en los campos que están flotando alrededor de la telemática.

Comenzó trabajando en Worten, realizó la aplicación pionera en Beacons de la UPC y ahora se dedica al desarrollo de aplicaciones para Android e iOS. Marc Cabezas es de Viladecans, tiene 23 años y estudió en la UPC de Castelldefels, donde lo conocimos por desarrollar la aplicación para Android 'Beacons UPC' y que ahora sigue renovándose y diseñando las aplicaciones del futuro, un futuro eminentemente móvil.

Inicios en la UPC y Beacons

Antes de comenzar sus andanzas en las aplicaciones para móviles, el viladecanense estudió ingeniería telemática en la UPC y mientras la cursaba comenzó a trabajar en Worten. Entró sin formación alguna, dado que había finalizado el proceso formativo de la empresa. Ahí tuvo su primer gran contacto con la tecnología a nivel práctico, estando "más al día en tecnología", según Cabezas. Además, él opina que "la comunicación con el clientes es algo muy importante" y trabajando en la tienda de tecnología durante tres años le sirvió para "perder la vergüenza y saber explicar mejor las cosas". Algo que, según Cabezas, pecan mucho los ingenieros al "no saber explicar bien las cosas".

Durante su paso vendiendo dispositivos tecnológicos y sus estudios en la UPC, empezó a valorar la programación que había aprendido en la carrera y su experiencia como dependiente, donde pudo observar de primera mano que demandas tenían los potenciales clientes, para iniciarse en un nuevo proyecto: 'Beacons'. Su Trabajo Final de Grado (TFG) se basó en el desarrollo de una aplicación web que se basaba en la tecnología de los 'Beacons' que son pequeños dispositivos basados en tecnología Bluetooth de bajo consumo, que emiten una señal que identifica de forma única a cada dispositivo. Ésta señal puede ser recibida e interpretada por otros dispositivos. "La verdad es que toda la UPC estuvo muy involucrada e interesada

MARC CABEZAS, A LA IZQUIERDA, ES VECINO DE VILADECANS

DISPOSITIVOS PARA LA RED 'BEACONS'

en mi TFG, incluso antes de presentarlo", afirma Cabezas. Realmente, suscitó bastante interés en el Campus Universitario de Castelldefels por el hecho de ser un trabajo aplicable en el recinto universitario.

Finalmente, la aplicación se subió a Google Play, dado que solo está para Android, y Cabezas colocó los 'Beacons' por el campus para testear si funcionaba. Funcionó, presentó el TFG, que él califica como un "éxito". Aunque no se la descargó mucha gente la aplicación, dado que solo estaba en Android y no en iOS, y que según apunta el creador de la app "quizás no era una necesidad intrínseca de los alumnos disponer de esa aplicación".

Desarrollando aplicaciones

Una vez finalizó la carrera, Cabezas, quería seguir desarrollando la tecnología 'Beacons' con la que había presentado su TFG. Para ello tuvo que buscar una empresa que realizara aplicaciones, y ahí fue donde entró a formar parte, durante unos meses, de Naumantech.

Pasa a la página siguiente

este caso, la UPC de Castelldefels

Viene de la página anterior

Una de sus primeras aplicaciones fue la que hizo por encargo a SEAT, en la que estuvo trabajando dos meses. Sin embargo, tal y como él mismo afirma, ahora tiene que esperar a que la empresa automovilística decida que quieren que añada a dicha aplicación.

Tras Naumantech y SEAT, Cabezas ha comenzado a trabajar con diferentes retos como el 'Innobus' de Cornellà en el cual los participantes aceptan retos para desarrollar aplicaciones para diferentes empresas. El viladecanense explicaba que en uno de esos retos para Aguas de Barcelona se les ocurrió "hacer una aplicación que fuera un juego" y, por supuesto, con 'Beacons', según ha dicho Cabezas entre risas: "Obviamente, no iba a perder la ocasión de poner los Beacons ahí".

La estética y la práctica son las bases de la app

"Lo más importante en las APP's es la apariencia estética más que la funcionalidad", explicaba Cabezas en referencia al desarrollo de aplicaciones. El cliente de hoy en día, es decir, el que se va a descargar la aplicación, valora más la estética y si es bonita o no que lo que pueda llegar a ofrecerle. Aunque si admite que aparte de la apariencia también "debe tener una utilidad realmente interesante para los usuarios".

Como la mayoría de cosas en esta vida cuanto más las haces y más práctica adquieres mejor y más rápido te salen, Cabezas explicaba la cantidad de horas que tuvo que dedicar en dos meses para crear la aplicación de SEAT pero que ahora al tener más conocimientos tarda menos. "Cuanto más practicas más fácil es hacerlo la siguiente vez", ha sentenciado el ingeniero.

Venciendo al tópico de 'forrarse'

Pero no solo sabiendo hacer una buena aplicación se puede llegar a triunfar y hacerse rico, aunque ese es un pensamiento muy extendido en la sociedad. Cabezas hablaba de que mucha gente tiene la frase "hago una aplicación y me forro" metida en la cabeza, sin embargo, solo una de cada millón de éstas triunfa, según él.

El desarrollador afirma que las aplicaciones "las haces en función de lo que tú sabes" pero que "muchas veces sabes poco y tienes que tirar mucho de tutoriales de internet". En definitiva, la idea es importante, pero lo es más saber cómo realizarla.

Aumenta un 10% el número de empresas de L'Hospitalet y el Baix Llobregat desde la crisis

La deuda total de los ayuntamientos de L'Hospitalet y el Baix Llobregat se ha reducido un 17,77% en los últimos siete años

Sant Esteve Sesrovires y Abrera son los ayuntamientos que han logrado eliminar, según el FEM Llobregat de Aeball, toda su deuda

Redacción

El Fòrum Empresarial del Llobregat ha publicado los datos en el Informe sobre Coyuntura Económica del primer trimestre de 2018, en el que se observa que el número total de cuentas de cotización en L'Hospitalet y el Baix Llobregat ha aumentado un 10,2 por ciento desde la fase más aguda de la crisis.

Desde el inicio de la crisis, cerraron más de 5.100 empresas. A principios de 2008 había 30.178 empresas en nuestra zona de influencia, alcanzando una cuota más baja en el tercer trimestre del 2013 con 25.044 empresas. Desde entonces, ha aumentado el número de cuentas de cotización de una manera sostenida en cifras de unas 700-750 empresas por año, excepto el pasado 2017 en que solamente lo hicieron 245, llegando a la cifra de 27.606 cuentas de cotización.

La diferencia entre empresas y cuentas de cotización es que la primera no siempre realiza una actividad económica (puede ser una simple tenedora de bienes o estar inactiva) y la segunda realiza una actividad económica productiva.

La deuda total de los ayuntamientos de L'Hospitalet y el Baix Llobregat se ha reducido un 17,77 por ciento en los últimos siete años, sin embargo, no todos los consistorios han reducido su dinero a deber. Los ayuntamientos de L'Hospitalet y Baix Llobregat

acumulaban unas deudas financieras vivas de 400,691 millones de euros a finales del 2016, según datos del Ministerio de Hacienda.

Dentro de los consistorios que han conseguido eliminar toda su deuda están los ayuntamientos de Sant Esteve Sesrovires y Abrera. También están los consistorios que han conseguido disminuciones superiores al 66 por ciento de su deuda son: El Prat (-84%), Collbató (-70,5%) y Esparreguera (-70,1%).Por otro lado, siete municipios han aumentado su deuda: Cornellà (605%), Sant Climent (150%), La Palma de Cervelló (123%), Cervelló (34,8%), Pallejà (14,9%), L'Hospitalet (7,3%) y Olesa de Montserrat (5,6%).

La comarca se consolida como epicentro de los drones, los robots más de moda en la actualidad

El Baix y l'Hospitalet, territorio de drones

- Hemav, la cuarta empresa de drones a nivel mundial, tiene su sede en Castelldefels
- Tienen usos muy diversos, desde agrícolas hasta humanitarios

Carlos Manzano

Los drones están a la orden del día en lo que se refiere a tecnología. Aunque la mayoría de la gente los ven como juguetes, son potentes herramientas que facilitarán nuestra vida y trabajo en un futuro muy próximo. Y en el Baix Llobregat y l'Hospitalet así lo han entendido. Se podría decir que son los epicentros de esta tecnología no solo a nivel catalán, sino que también a nivel español e incluso en algunos ámbitos a nivel europeo y mundial. Castelldefels cuenta con la sede de la empresa 'Hemav', la primera empresa española y la cuarta de todo el mundo en cuanto a 'service dron' se refiere, es decir, en todo lo referido a ofrecer servicios con drones. Por otro lado, en l'Hospitalet, encontramos el 'Indrone Park', un recinto dedicado al ocio para poder hacer volar los drones a cubierto –dado que según la legislación actual está prohibido hacerlos volar en según qué zonas, como las cercanas al aeropuerto del Prat-, el primero de España y uno de los primeros de Europa.

La mayor empresa de 'service dron', en el Baix

Hemav es una empresa resultado del trabajo final de grado de dos alumnos junto con cinco ingenieros aeronáuticos más de la UPC de Castelldefels en 2012. Todo empezó en un garaje, al más puro estilo americano, en donde estuvieron trabajando con el resto de socios sin lograr ningún tipo de beneficio hasta que llegó una de las mayores rondas de financiación europea y crearon la empresa estableciéndola donde se habían licenciado: en la UPC de Castelldefels. A finales de 2016 eran 30 empleados y ahora, en 2018, son 117. Además cuentan con 20 concesionarios en España y está introduciéndose en Latinoamérica.

Astrid Fernández, la especialista en Marketing de Hemav, explica cómo procesan los datos a través de los drones mediante una cámara térmica y/o fotográfica, dado que "lo más importante de Hemav no es volar drones sino como se procesan los datos recogidos a través de ellos". El ejemplo que pone Fernández es la utilización de estos aparatos en la agricultura para facilitar a los agricultores información de cómo está su campo o "si necesita más riego o más abono". De esta forma se "asegura un porcentaje de producción que suele rondar al 98 por ciento", añade.

La empresa no vende drones, solo los compra para su posterior utilización tanto en formación como en actividades profesionales de todo tipo y, por ello, tienen un departamento de innovación que los adapta a las necesidades de cada momento. En lo que respecta a la formación, a diferencia de otras empresas, ofrecen el título de piloto de drones certificado por el Ministerio de Fomento, utilizan un doble mando para hacer prácticas como si de una autoescuela se tratase, evitando así la destrucción de muchos de los aparatos y ofreciendo tranquilidad a los alumnos. Fernández explica que "a pesar de que cada dron es más útil para una vertical u otra", el 'Fantom 2' es el que utilizan para formación "porque es súper resistente". No obstante, la especialista en Marketing recalca que "hay gente que no entiende porque tiene que sacarse un curso de piloto si un dron lo puede hacer volar un niño". Ese es el pensamiento de gran parte de la población, pero el título es necesario, como bien afirman desde Hemav: "Si quieres trabajar de forma profesional con un dron, necesitas el título".

Fernández nos presenta a Xavi Jardí, un profesor que forma a futuros pilotos profesionales de drones y que nos explica el dilema de las baterías. "La batería de los drones dura entre 20 y 40 minutos, depende si son de ala fija o ala rotatoria", detalla el instructor. Las ventajas y desventajas de unos drones u otros están en el uso que se le quiera dar, así el ala fija puede volar más tiempo y mayores distancias pero no se puede quedar quieto en el aire como haría el multirotor –el famoso dron de cuatro hélices-. "En 30 minutos de vuelo, si ponemos una media de lo que duran actualmente las baterías, el dron puede hacer entre 7 y 10 kilómetros", concluye Jardí para argumentar la utilidad de las máquinas, aunque avisa que "la asignatura pendiente dentro del mundo de los drones, igual que con los teléfonos móviles, es poder aumentar la capacidad de las baterías".

No solo sirven para volar y hacer fotos

La sociedad entiende que de una forma u otra –recreativa o profesional- estos aparatos voladores solo sirven para eso, para volar, y como mucho para filmar. Si bien esa es una de sus funciones, no es la principal.

"Un dron puede llegar a hacer infinidad de cosas que todavía no hemos logrado hacer ni imaginar", explica Jardí. Realmente los usos profesionales no se quedan en la agricultura, llegan a inspeccionar torres de alta tensión sin riesgo, encuentran personas en alta mar o pueden llegar a acabar con las plagas de langostas en África. Sin embargo, mucha gente se opone a este avance tecnológico por miedo a perder sus puestos de trabajo. Desde Hemav afirman que "solo hay que sustituir una forma de hacerlo por otra, el trabajador se saca el título de piloto de drones y podrá realizar su labor de una forma más segura y eficiente".

'Freeda': Colaborar con Proactiva Open Arms

La Fundación de Hemav ha ido desarrollando drones de reconocimiento en mar abierto para la búsqueda de personas y embarcaciones con el objetivo de mejorar las misiones de rescate de la entidad Open Arms en el Mediterráneo. Este proyecto recibe el nombre de 'Freeda' y espera poder duplicar el área controlada y multiplicar su capacidad de rescate de los refugiados que tratan de llegar a Europa por el Mediterráneo. El coordinador del proyecto Freeda, Sergi Tres, explica que "el dron desarrollado tiene la capacidad de detectar embarcaciones y

Pasa a la página siguiente ➡

Diversión entre drones

Javier Mendoza es el cofundador de 'Indrone Park' de l'Hospitalet, el primer sitio de España y uno de los primeros de Europa donde poder volar drones a cubierto. La instalación cuenta con 1.400 metros cuadrados en los que Mendoza junto a su equipo enseñan cómo hacer volar estos aparatos. "Muchas veces se regalan los drones y, al no tener conocimiento de cómo hacerlos volar, se rompen o la gente se frustra y acaban abandonados en un rincón", afirma Mendoza recalcando que dan una formación previa a los visitantes para que luego puedan hacerlo volar y no acabe roto o sin uso.

Además de la formación básica, el Indrone Park de también organiza competiciones en tres circuitos diseñados según la dificultad –baja, media, alta- y organiza fiestas de cumpleaños para que los más pequeños empiecen a tomar contacto con los aparatos tecnológicos del futuro. Un espacio integral en el que personas de todas las edades pueden pilotar con la modalidad tradicional o con una cámara en la que ver por dónde va el aparato.

"Como la legislación se puso estricta, creímos que la mejor opción para volar y aprender era un lugar cerrado como este", explica Mendoza sobre Indrone Park.

LOS DRONES SE UTILIZAN PARA MUCHAS MÁS COSAS QUE SIMPLEMENTE DIVERTIRSE CON FOTOS O PIRUETAS: PUEDEN SER UN ALIADO MUY IMPORTANTE PARA LOS AGRICULTORES

Viene de la página anterior

personas mediante el uso de sensores térmicos", lo que supone un ahorro de tiempo y dinero en la confirmación de posibles objetivos. "Una vez localizado el objetivo, el dron envía instantáneamente imágenes al barco base donde se toman las decisiones de actuación, regresando -el aparato- al barco cuando se le agota la batería y aterrizando de forma automática", concluye Tres sobre el proyecto conjunto con Open Arms.

Además del proyecto de Open Arms, la Fundación de Hemav también trabaja en el proyecto 'Drones for Desert Locust' como partner oficial de la FAO con el objetivo de controlar y monitorizar las plagas de langosta del desierto y de ese modo luchar contra el hambre en África.

Las plagas de langostas del desierto (*schistocerca gregaria*) son una de las plagas más peligrosas y destructivas del mundo. Durante la plaga del 2003-2005 produjeron pérdidas de hasta el 100% en cereales, 90% en legumbres y 85% en pastos. Marc Aicart, director de Hemav Foundation, señala que "la visión de la fundación se basa en promover aplicaciones civiles de esta tecnología mediante el impulso de programas y proyectos de impacto social y medio ambiental", y por ende, las actuaciones de los drones crearán una mejora en la vida de muchas personas en el continente africano, luchando contra estas plagas.

Desenvolupament Econòmic al Baix Llobregat i L'Hospitalet

El factor de les infraestructures

Entramos en el centro logístico de Amazon en El Prat

Amazon hace de su centro logístico de El Prat un nuevo atractivo turístico

Unos 6.000 robots mueven automáticamente las estanterías hasta el operario que ha solicitado el producto

Pattje: “Hemos de ver si las personas son el perfil adecuado y si Amazon es el perfil adecuado para las personas que entran”

6.000 ROBOTS CONVIVEN EN AMAZON CON LA PLANTILLA | C.M.

Carlos Manzano

Tras su desembarco en El Prat, su primera campaña de Navidad en el territorio y sus primeras críticas por el despido masivo de empleados, la multinacional estadounidense Amazon ha anunciado que llevará a cabo excursiones organizadas para ciudadanos en su nuevo centro logístico de El Prat. Abrirá sus puertas como si un destino turístico fuera para deslumbrar con su actividad basada en la robótica y en la industria 4.0.

Actividad de película

Se trata, de hecho, de su centro logístico más moderno, con una superficie construida de más de 60.000 metros cuadrados equivalente a ocho campos de fútbol y con una capacidad de almacenaje de 25 millones de productos. Todo está automatizado, el centro cuenta con 6.000 ‘drives’ (parte móvil de los robots) que se encargan de transportar los 50.000 ‘pods’ (estanterías móviles donde se almacenan productos).

Los robots van moviéndose en busca de estanterías móviles o llevándolas a los operarios que han solicitado ese producto para el envío al cliente, sin tan siquiera rozarse, dándose paso entre ellos automáticamente. En cierto modo es como ver el futuro o, para los amantes del cine de animación, sería la versión de distribución de ‘Monstruos S.A.’. En la película los empleados piden puertas que se transportan de forma automática mientras que en el centro de Amazon en El Prat se solicitan estanterías con productos.

Amazon abre sus puertas al público, como ya hizo en su centro logístico en San Fernando de Henares (Madrid), para dar a conocer el proceso que sigue el producto desde que se adquiere en la web hasta que llega al domicilio del cliente, a la empresa o al punto de recogida.

Este nuevo enclave turístico contará con un ‘Tour’ de una hora donde, según datos de la web de Amazon, los visitantes tendrán la oportunidad de ver cómo los empleados recogen, empaquetan y envían artículos. Una descripción peculiar si tenemos en cuenta la

ZONA FINAL DE EMPAQUETADO | CARLOS MANZANO

automatización que tiene este centro. En esta línea, y durante una primera visita con periodistas, Fred Pattje, Director General de Operaciones de Amazon en España e Italia, ha respondido a las críticas sobre los despidos masivos producidos tras el Black Friday y la campaña de Navidad: “Cuando arrancamos un centro nuevo, primero, hemos de ver si las personas son el perfil adecuado y si Amazon es el perfil adecuado para las personas que entran. También hay que decir que estas personas justo han entrado en el pico, es decir, octubre, noviembre, diciembre y enero cuando hay más volumen. Y después de los reyes los pedidos bajan y necesitamos menos gente”.

Tanto es así que, según han confirmado trabajadores del centro de El Prat, cada semana eran despedidos grupos de entre cinco y diez personas. O los que se iban a casa no sabían si tendrían que volver. Algo parecido ha ocurrido en el centro que la multinacional tiene en Sant Esteve Sesrovires, en el que, tras Reyes, cada día había algún empleado despedido. Sea como fuere, Amazon ha demostrado que, por mucha tenicificación que haya, la estabilidad laboral no predomina entre sus pasillos, como mínimo, en su estreno en el territorio.

Anzuelo para nuevas empresas

La robotización de la planta logística de Amazon crea un nuevo modelo para ordenar los productos, lo que ellos llaman “el caos organizado”. Los robots saben exactamente dónde está cada artículo en todo momento, pero no están clasificados por secciones sino como consideran los autómatas que es más eficiente, dedicándose en las “horas valle” (con menor nivel de trabajo) a “desordenar” el almacén. Las visitas turísticas al centro logístico de Amazon en El Prat comenzaron el 22 de marzo y se podrán realizar hasta el 26 de abril, con posibles ampliaciones de tours anunciados próximamente en su página web.

En paralelo, esta noticia coincide con el Plan Inmobiliario que Fomento ha anunciado para el impulso económico y empresarial del entorno del Aeropuerto de El Prat y con el que tiene previsto invertir 1.264 millones en veinte años para atraer, entre otros sectores, empresas referentes del sector logístico y e-commerce. En este sentido, Amazon puede ser un excelente anzuelo para otras compañías similares como, por ejemplo, la china Alibaba Group, que estudia ubicarse entre Gavà, Génova o Marsella, tal y como anunció El Llobregat en la anterior edición.

Su fundador, el más rico del mundo

Jeff Bezos es, según la revista Forbes, la persona más rica del mundo. El fundador de Amazon tendría una fortuna de 90.000 millones de euros, una cifra que nunca nadie había alcanzado antes.

De esta manera, Bezos supera a Bill Gates, que ha liderado esta lista en 18 ocasiones en los últimos 24 años. En esta ocasión, cae a la segunda plaza del podio con 72.500 millones de euros; un buen pico de 3.200 millones de euros más que en el año pasado.

Lejos de los 31.500 millones de euros que Bezos habría ingresado en el último ejercicio y que le ha permitido ser la única persona del mundo en lograr la fortuna de 12 cifras en dólares americanos.

Sant Boi, al frente de la innovación de las ciudades españolas

La ciudad baixllobregatense entra, por tres años, en el Consejo Rector de la red Innpulso para liderar la innovación de las ciudades medianas del país

El Baix Llobregat suma cinco ciudades en esta organización, casi la mitad de las que aporta toda Cataluña

"El papel protagonista de Sant Boi en esta red nos puede ayudar a generar alianzas estratégicas y nuevas oportunidades"

Redacción

Las ciudades van a experimentar una imparable transformación en los próximos de la mano de la tecnología y la innovación, una transición que ya ha comenzado y que pronto consolidará nuevos modelos de gestión. No se trata solo de rebautizar nuestros municipios en ciudades inteligentes, sino de que el espíritu innovador invada, de manera transversal, todas las caras posibles de la gestión municipal. Un proceso en el que el Baix Llobregat estará fuertemente representado para liderarlo.

Sant Boi estará durante tres años en el Consejo Rector de la Red Innpulso de Ciudades de la Ciencia y la Innovación para liderar la innovación, en concreto, de las ciudades medianas de toda España. Se trata del órgano ejecutivo de esta entidad y compartirá camino con otras grandes urbes de todo el territorio nacional: Terrassa y Ermua (presidencia); Barakaldo y Valladolid (ciudades grandes); Sant Boi y Alcoi (ciudades medianas) y Ejea de los Caballeros y Villamayor (ciudades pequeñas). "El papel protagonista de Sant Boi en esta red nos puede ayudar a generar alianzas estratégicas y nuevas oportunidades en relación con nuestra estrategia de futuro para una ciudad saludable y sostenible", explica la alcaldesa de Sant Boi, Lluïsa Moret, en declaraciones a El Llobregat.

Fuerte representación del Baix en Innpulso

Miembro de esta institución desde su creación en 2010, Sant Boi ha apostado fuertemente por ámbitos como la eficiencia energética en la gestión de residuos, que ha permitido reducir en un millón de euros anuales la factura de suministros y aportar soluciones novedosas a familias vulnerables; por la innovación social a través del laboratorio de emprendedores 'CoBoi'; por los mecanismos de participación ciudadana; o, entre otros, por la promoción de la igualdad de derechos, fundamentalmente, en el marco de la violencia machista y el colectivo LGTBI: "En estos ámbitos somos referentes desde hace mucho tiempo", apunta Moret.

No obstante, Sant Boi no es la única ciudad con presencia en esta red, que tiene como objetivos fundamentales avanzar hacia un modelo productivo sostenible, en todos los sentidos; utilizar la innovación para mejorar la calidad de vida; impulsar actuaciones locales en este marco; mejorar el potencial innovador de los ayuntamientos representados y fomentar la colaboración entre los mismos. Si Cataluña es la comunidad (junto con la C. Valenciana) que más ciudades aporta a la Red, con doce ciudades, el Baix suma casi la mitad con un total de cinco: Sant Boi y Viladecans, desde su constitución, en 2010; Sant Feliu de Llobregat, desde 2014; y Gavà y Esplugues, desde 2017.

SANT BOI ENTRA EN EL CONSEJO RECTOR DE LA RED INNPULSO PARA LIDERAR LA INNOVACIÓN DE LAS CIUDADES MEDIANAS DE ESPAÑA DURANTE TRES AÑOS

Una presencia que prueba la relación histórica del territorio con la innovación. Así lo cree la edil santboiana: "El hecho de que cinco ciudades del Baix Llobregat formen parte de la red Innpulso es una muestra de la capacidad de innovación de la comarca y de la competitividad de nuestro territorio". Una innovación y una competitividad que hacen del territorio uno de los motores de toda Cataluña –es la tercera en Producto Interior Bruto con 23.769 millones de euros; un 11% del PIB catalán-, además de tener comportamientos más positivos que la mediana: las afiliaciones en la Seguridad Social crecieron en 2017 dos puntos porcentuales (p. p.) más que en la media catalana (6,75% frente a un 4,69%), mientras que el paro cayó un 11,53%, casi cuatro p.p. más que en Cataluña (-7,85%).

SANT BOI PRESENTA A LOS EMPRESARIOS EL MODELO ECONÓMICO BASADO EN LA SOSTENIBILIDAD EN EL TRADICIONAL FÓRUM EMPRESARIAL

Motor de Cataluña

Datos que las ciudades del Baix comprometidas en Innpulso buscan mejorar a través de nuevas iniciativas. Si Sant Boi ha impulsado ya diferentes programas (Plan Estratégico de la Política Económica; Plan de Turismo; Plan de Comercio 2020) alineados con una estrategia global de posicionar a Sant Boi como ciudad saludable y sostenible –es la primera y única ciudad en ser reconocida en dos ocasiones con el máximo galardón del reconocimiento 'Ciudad Sostenible' del Ministerio de Agricultura, Pesca, Alimentación y Medio Ambiente-; Viladecans trabaja en el proyecto 'Viladecans & Co' para crear sinergias y oportunidades empresariales; implantar fibra óptica; además del reconocido proyecto de transición energética 'Vilawatt, que impulsa un operador propio que cuenta con su propia divisa.

Por su parte, Sant Feliu ha impulsado el programa municipal 'Urban Lab Sant Feliu' para acercarse al modelo de ciudad social inteligente; Gavà ha impulsado un plan estratégico de innovación con tres pilares fundamentales: organización interna, ciudadanía y empresa; y Esplugues trabaja en iniciativas innovadores en ámbitos como la prestación de servicios públicos, gobierno electrónico y libre acceso a la información.

El drama de la vivienda: 150 familias de Sant Joan Despí, víctimas de la especulación de un grupo inversor

FACHADA DEL INMUEBLE, LLENA DE PANCARTAS CONTRA EL "ABUSO"

En la calle, ¡pero con las llaves!

400 vecinos de Sant Joan Despí podrían quedar en la calle por la subida de sus alquileres entre un 40 y un 100% de un nuevo grupo inversor

Los vecinos se manifiestan en contra de los planes "abusivos" de la compañía y avisan de que no descartan seguir en los pisos

Imanol Crespo

Un burofax a los primeros vecinos que cumplían el contrato de alquiler despertó las primeras alarmas; para colmo, ya vieron –sin ninguna opción de renovar- sus propios pisos en las principales plataformas inmobiliarias por un valor superior de entre el 40 y el 100%. Los planes de un grupo inversor para el bloque número 113 de la Avenida de Barcelona de Sant Joan Despí refleja, de nuevo, la debilidad de las administraciones frente al mercado inmobiliario y la gravedad de esta crisis social que apunta a una nueva burbuja inmobiliaria también en el mercado de los pisos de alquiler.

Una situación que está cerca de dejar en la calle a unas 150 familias, la mayoría parejas jóvenes con hijos pequeños; es decir, unas 400 personas que no ven alternativa. "Es un problema social muy grave", dice Julio Jiménez a El Llobregat, vecino y portavoz de los afectados. "Puede representar una rotura traumática del sistema de vida de mucha gente, entre ellos, muchas familias jóvenes con niños". Por todo, los vecinos, después de un mes de intentar –sin éxito- encontrar una solución con los nuevos gestores del inmueble, les han dado el gusto de hacer lo que ellos querían; con un matiz: se han echado a la calle, ¡pero con las llaves! Los afectados han dicho basta y se han manifestado desde el inmueble, ubicado frente a la parada de Tram-Baix Llevant-Les Planes, hasta el Ayuntamiento para pedir una solución al respecto: "Somos 150 familias en una sociedad en la que no existe oferta de vivienda. Si cumplen los contratos y tenemos que abandonar los hogares, no hay alternativa en Sant Joan Despí ni de alquiler ni de compra y, por tanto, sería un problema gravísimo".

Bloque víctima de la especulación

El drama de este bloque ya parte de la especulación inmobiliaria y del fracaso de sus propietarios en medio de la burbuja. Con un acceso excelente, cerca de la B-23, en el barrio Les Planes, la entonces propietaria Avenida Barcelona 111 SL. ofertaba los inmuebles a unos precios de 600.000 euros. Con la crisis, la empresa entró en fallida y los pisos se acabaron alquilando –en un estado lamentable por el abandono del inmueble- entre 2013 y 2014 con unos contratos de unos cinco años que empiezan a vencer ahora, a partir del 1 de marzo.

Judit Calderón, de 29 años, fue una de las jóvenes que, junto a su pareja, se independizó en 2014: "Entramos a vivir con un contrato de cinco años y uno renovable con un alquiler con derecho a compra con un precio de 493.000 euros. Al entrar al piso, nos encontramos con las baldosas del lavabo rotas; las puertas, lacadas en blanco, con manchas amarillas y rozaduras; y la caldera ha funcionado mal desde el principio. No podíamos poner la calefacción porque saltaba la emergencia de la caldera… Cuando llamamos para que lo arreglaran nos dijeron que no entraba por contrato; con lo que lo tuvimos que arreglar nosotros", explica.

Según Calderón, hace un año el entonces gestor del inmueble, Arrenda Gestió, de Terrassa, se puso en contacto con ellos con una carta a todos los vecinos "porque se estaba planteando vender los pisos y revisar los precios, preguntándonos si estaríamos interesados en adquirirlo. Pero nada más se supo de aquello".

Ahora, en cambio, a través de la nueva gestora, Medasil Desarrollos, se encuentran, de repente, con los planes de rehabilitación de este nuevo grupo inversor vinculado, según algunas fuentes, a Goldman Sachs, que no está dando ni siquiera la opción de renovar el contrato con el objetivo de hasta doblar el precio del alquiler: "A nosotros aún nos queda un año de contrato de alquiler que este año nos ha subido 20 euros sin explicación alguna ni previo aviso; entendemos que por el IPC. Pero sabemos que hay familias con niños pequeños y alguna chica embarazada que está a punto de tener un niño justo cuando, ahora, en marzo, se le cumple el contrato", explica igual de preocupada que ellos.

Con el apoyo de casi todos

Tras la llegada de los primeros burofaxes, a principios de febrero, la alarma y la preocupación invadió todo el inmueble de tal manera que iniciaron una serie de asambleas tanto en la comunidad de vecinos como en el Centro Cívico del barrio para coordinar su respuesta.

Una de las primeras peticiones fue contar con la complicidad del Ayuntamiento -del lado de los vecinos, según han manifestado- para que mediara en la situación: "Estamos trabajando para que se resuelva la situación con un acuerdo beneficiosos para las dos partes, siendo conscientes de la situación de preocupación generada entre los actuales ocupantes dado el anuncio de

Pasa a la página siguiente

Viene de la página anterior

la propiedad de aumentar el precio de los alquileres", explican fuentes oficiales. Sin embargo, poco más pueden hacer, según ellos: "En tratarse de un edificio de propiedad privada, el Ayuntamiento no puede ir más allá de poner en contacto las interlocuciones para que sea posible un acuerdo en un tema tan sensible como el encarecimiento del precio de la vivienda en la ciudad y el entorno metropolitano".

Este encuentro entre inquilinos y propiedad se dio en este mes, pero sin acuerdo: "Vinieron dos responsables de Medasil, justificando que son los nuevos gestores y que, después de cinco años, el inmueble tiene muchas deficiencias y que tienen que invertir dinero para arreglarlo y actualizar los precios, ahora desfasados", dice Jiménez. "Hemos estado cinco años con deficiencias en el bloque, nadie las ha arreglado, y ahora quieren hacerlo con el dinero de lo que tengamos que pagar. Es ilógico, además de que la subida de entre el 40 y el 100% es desmesurada, abusiva e inasumible".

Los vecinos verían con buenos ojos un incremento de hasta un 20% total en estos tres años, de manera, que pudieran contar con una alternativa razonable y ganar tiempo. Sin embargo, la compañía no está por la labor.

EL SINDICAT DE LLOGATERS Y TODOS LOS GRUPOS MUNICIPALES DE SANT JOAN DESPÍ, EXCEPTO PP Y C'S, DAN APOYO A LOS VECINOS

Por su parte, todos los grupos municipales de la ciudad, excepto PP y Ciutadans (PSC, SiQueEsPot, ERC, ICV-EUiA y PDeCAT), han mostrado en un comunicado conjunto su apoyo a los vecinos y han pedido "mejorar las garantías judiciales de los arrendatarios de buena fe; ampliar el límite legal para prorrogar tácitamente el contrato de tres a cinco años; reinstaurar la obligación de referenciar la variación anual del precio del alquiler al IPC y, en definitiva, impulsar el parque público de vivienda para pasar del 1,5 al 10% como mínimo para que se acerque a la media europea".

Tras este comunicado, la empresa ha emitido una propuesta de incrementar el alquiler un 10% en los próximos dos años y un 12% en 2020; porcentajes que los inquilinos consideran, todavía, desmesurado "porque se aplica sobre los nuevos precios", lo que consideran una trampa.

Por todo, los vecinos no descartan no entregar las llaves una vez cumplido el contrato y seguir pagando ante notario o, incluso, ocupar los inmuebles si fuera necesario. En cualquier caso, opciones a las que no quieren llegar, pero que podrían llevar a cabo si no tienen alternativa.

ERNESTO CACCAVALE, RESPONSABLE DE ALIBABA EN ESPAÑA Y PORTUGAL, EN EL CICLO DE CONFERENCIAS DE LA CÁMARA DE COMERCIO DE BARCELONA

Génova y Marsella podrían arrebatar a Gavà la llegada de Alibaba Group

El gigante chino de venta online confirma las dos alternativas al polígono Els Joncs para ubicar su plataforma logística de referencia en el sur de Europa

Alibaba se fijó en Barcelona en mayo de 2017 y desde entonces el Instituto Catalán del Suelo (Incasòl) ha sido el mediador para ubicar a la compañía

Redacción

Jarrón de agua fría para los intereses económicos de Gavà, el Baix Llobregat y, en definitiva, de Cataluña para acoger a Alibaba, el gigante de la venta online y homólogo de Amazon, pero en el mercado chino. Si todos los números apuntaban al polígono Els Joncs de Gavà, el responsable de Alibaba en España y Portugal, Ernest Caccavale, ha reconocido que cuentan con dos alternativas más para albergar la nueva platagorma logística de referencia del grupo para el sur de Europa: Génova y Marsella.

Así lo ha dicho en el habitual ciclo de conferencias de la Cámara de Comercio en el que estuvo presente El Llobregat y que confirma como la candidatura prioritaria que era Barcelona desde el año pasado se puede diluir a favor de otras ciudades también bien ubicadas en el golfo mediterráneo. Alibaba mostró en mayo de 2017 su interés en la ciudad condal como punto de referencia en sus operaciones, como decimos, para el sur de Europa. Y tal y como avanzó en septiembre de ese mismo año Economía Digital, el Instituto Catalán del Suelo (Incasòl) ha estado mediando para concretar una ubicación para el grupo que pasaría por un espacio de 80 hectáreas en el polígono Els Joncs de Gavà, destinada a nuevos usos industriales, logísticos, terciarios y de oficinas.

De hecho, tendría todo el sentido del mundo que Alibaba Group aterrizara en esta zona muy cercana al aeropuerto de Barcelona – El Prat y al Port de Barcelona; a pocos minutos del excelente y de última generación nexo logístico de la terminal china BEST, de Hutchison Port, ubicada en el antiguo margen del río Llobregat; cerca de su inmediato competidor, Amazon, recién llegado de El Prat para las mismas funciones; y, por otro lado, situando también su nombre y marca después que el homólogo japonés, Rakuten, se diera a conocer en Barcelona con el patrocinio del primer equipo del Fútbol Club Barcelona. Además, el mercado español es el segundo, después de Estados Unidos, en número de pedidos en la plataforma 'Aliexpress' de Alibaba.

Aun así, Caccavale ha restado importancia a la ubicación final del centro logístico para poner en valor los planes estratégicos con la apertura de nuevas tiendas en una de ruta que sí cuentan con España, en donde ya han abierto 70 establecimientos que cuentan con un crecimiento exponencial del 868% entre 2016 y 2017.

Sea como fuere, todavía no cuentan con un calendario concreto para tomar una decisión.

El Mobile, más hospitalense que nunca

L'Hospitalet celebra este año un nuevo ciclo de conferencias, talleres y actividades previas al MWC sobre los usos tecnologícos

El campo de la salud y Wallapop, del hospitalense Agustín Gómez, fueron en 2018 los principales protagonistas del 'pre-Mobile'

Mossos utilizó, por primera vez, drones en el dispositivo policial del 'Mobile' gracias a la coordinación con el Aeropuerto de El Prat

Carlos Manzano

Cuando hablamos del Mobile World Congress inmediatamente pensamos en los grandes fabricantes de móviles americanos, surcoreanos y chinos; sin embargo, el Mobile va más allá. El Ayuntamiento de L'Hospitalet, junto con GSMA -organizadores del 'Mobile'-, empresas y centros de innovación, ha apostado por una nueva forma de concebir esta feria mundial del móvil con unos ciclos de conferencias, talleres y actividades sobre los usos de las tecnologías. Algo que podríamos llamar el "pre-Mobile", por el hecho que inicia sus actividades casi dos semanas antes que la Feria Mundial del Móvil y que refleja todo el poso que puede dejar el mayor congreso tecnológico del mundo en la 'Gran Barcelona' una vez se baja la persiana en el recinto ferial. En esta ocasión, además, esta estrategia se ha visto reforzada con la celebración del Youth Mobile (YoMo) o, lo que es lo mismo, el 'Mobile' para jóvenes, en la edición más hospitalense que nunca.

Nueva era en la medicina regenerativa

El Hospital Universitario de Bellvitge, icono del clúster sanitario de la ciudad, inauguró en la pasada edición el ciclo de conferencias bajo el lema 'Tecnología para la medicina del futuro'. Los ponentes eran Núria Montserrat, líder del grupo Junior del Institut de Bioenginyeria de Catalunya (IBEC); Samuel Sánchez, líder del grupo Smart nano-bio-devices del Institut de Bioenginyeria de Catalunya (IBEC); y Romain Quidant, jefe del grupo Plasmon NanoOptics del Institut Català de Fotònica (ICFO). La actividad estuvo moderada por el Dr. Albert Barberà, director general de Investigación e Innovación en Salud de la Generalitat de Catalunya.

Núria Montserrat fue la primera en exponer el impacto de la bioimpresión en la sociedad actual y los avances pioneros a los que estaban llegando. Según ella, la medicina regenerativa ha iniciado este proceso a través de los descubrimientos realizados por John Gurdon y Shinya Yamanaka, ambos galardonados con el Premio Nobel de Fisiología y Medicina en 2012, en concreto, "por el descubrimiento de que células adultas pueden reprogramarse para convertirlas en pluripotentes". La combinación de las tecnologías emergentes en el ámbito de las células madre con las de bioingeniería, como la impresión 3D, empieza a dar resultados en órganos como los riñones y el corazón. De esta forma se marca una pauta hacia el futuro de los trasplantes: la impresión de células y tejidos para la medicina regenerativa.

Existe la tecnología; pero no se usa

Por su parte, Samuel Sánchez inció su ponencia asegurando que, por desgracia, lo que nos iba a mostrar era "medicina que todavía no hacemos". Nos ha enseñado con ayuda de las diapositivas los diferentes tipos de nanopartículas que existen o que conocemos, sin embargo, solo el 0,7% de estas llegan a su destino para tratar el cáncer.

LA MEDICINA REGENERATIVA SE ABRE PASO, PROGRESIVAMENTE, GRACIAS AL AVANZA DE LA TECNOLOGÍA

Sánchez detalló que hay dos tipos de transporte: el pasivo y el activo. Empezaron a trabajar con el pasivo, pero eso no se podía realizar en el organismo porque "cada vez que te haces más pequeño la viscosidad es más elevada que la inercia", ha afirmado. "Trabajamos para desarrollar nanorobots autopropulsados por un nanomotor químico e inteligente, de forma que puedan liberar fármacos de forma efectiva dentro del organismo", ha expuesto Samuel Sánchez en el Hospital de Bellvitge.

"Las nanopartículas reaccionan a un cierto tipo de luz y con un cierto calor", explicó el último ponente, Romain Quidant. Este tipo de reacciones a la luz y al calor en algunos nanomateriales pueden tener aplicaciones en enfermedades como el cáncer o algunas de tipo neurodegenerativo. Una de sus principales líneas de trabajo es el diseño de nanopartículas de oro capaces de identificar células cancerosas y destruirlas gracias a una propiedad óptica: la resonancia de plasmones.

Sea como fuere, mientras la tecnología 5G es la gran estrella en el recinto ferial, en salud, todo apunta –tal y como explicamos en el ciclo 'Diàlegs Filosòfics al Baix' de esta edición- a la nanotecnología, un campo relativamente nuevo y con mucho recorrido por explorar.

Pasa a la página siguiente

Drones, por primera vez, para blindar el Mobile

Todavía con el recuerdo del ataque en las Ramblas de Barcelona, Mossos dieron la pasada edición un paso más allá para garantizar la seguridad en el 'Mobile', precisamente, en el marco de la innovación tecnológica.

PRESENTACIÓN DEL DISPOSITIVO POLICIAL DEL MWC'18

La policía catalana ha sido la primera del Estado en utilizar drones en un dispositivo y en hacerlo en un espacio de aéreo controlado, gracias a la coordinación con la torre de control del aeropuerto de Barcelona-El Prat a partir del gestor del espacio aéreo, ENAIRE, con quien se ha establecido un protocolo de coordinación tras distintas reuniones de trabajo.

El lunes de inauguración del congreso despegó -a menos de ocho kilómetros del aeropuerto, distancia mínima de seguridad-, esta aeronave conducida por control remoto que ha permitido contar con imágenes y vídeos en tiempo real para enviarlas al órgano conjunto de coordinación policial. Como decimos, ha sido el primer dispositivo con drones después de la entrada en vigor del Real Decreto 1036/2017 que regula el uso de este tipo de dispositivos tecnológicos. Un paso más en la implantación de estas aeronaves que cuentan con espacio propio en el 'Mobile' y que Mossos ya utiliza desde 2012 para dar apoyo en investigaciones criminales y otras operaciones.

Viene de la página anterior

Wallapop, o cómo crear un unicornio

Uno de los grandes protagonistas de este ciclo que hemos apodado "pre-Mobile" fue en 2018: "Como llegar a crear un unicornio: el caso de Wallapop". La ponencia del hospitalense Agustín Gómez, director ejecutivo y cofundador de Wallapop, estuvo dirigida a los estudiantes de los institutos de L'Hospitalet, entidades empresariales y sociales, y estudiantes del Grupo Planeta, recientemente aterrizado con un centro formativo en los antiguos juzgados de la ciudad.

Entré en el auditorio y me senté en un lateral, estaba repleto de gente, sobre todo de estudiantes que incluso se sentaron en el suelo de los laterales elevados de la sala. Es la magia del atractivo de compañías como Wallapop. Tras una breve introducción, Gómez ha entrado en escena con una primera frase que ha captado la atención de todos: "Haced lo que os salga de los huevos", refiriéndose, por supuesto, a crear cualquier cosa que ansiemos de verdad para que no se quede simplemente en una idea. El concepto de Wallapop es diseñar para la gente común, simple y fácil de utilizar. Pero, ¿cómo nació Wallapop? Arrancaron hace cinco años con un presupuesto escaso,

AGUSTÍN GÓMEZ, DE L'HOSPITALET, ES EL DIRECTOR EJECUTIVO Y COFUNDADOR DE WALLAPOP | C. MANZANO

el capital inicial provenía en su mayoría de los ahorros de los fundadores. Unos programaban la aplicación y la web mientras los otros salían por los mercados y bares a captar usuarios y potenciales clientes.

Poco a poco fueron haciendo publicidad en las redes sociales, en especial en Facebook, hasta que lograron ser número uno en España. Ese fue el primer paso que les llevaría a ser, años más tarde, número uno en Estados Unidos. "Nacimos en el momento adecuado con el enfoque adecuado", ha explicado Agustín Gómez sobre el asombroso crecimiento de Wallapop.

Sin embargo, una de las grandes preguntas que nos hemos hecho todos alguna vez es: ¿Cómo gana dinero Wallapop si es una transacción entre personas por la que no les cobra? La monetización, es decir, los ingresos, los obtienen de publicidad, profesionales (como concesionarios) o de personalizar la app para algunos usuarios. Este proceso lo llevan a cabo a través de la técnica de monetización "DARVAP". "Nunca hay que confundir el dinero con el éxito", ha dicho el cofundador de Wallapop.

"Lo intentamos a nuestra manera. Somos de Hospi, tuvimos mucha suerte", ha concluido la conferencia Agustín Gómez para explicar, de una forma divertida, por qué ha funcionado Wallapop.

ellobregat
Diario digital
www.elllobregat.com

Total de páginas visitadas en el mes de Marzo de 2016:

1.646.782

AUDITOR:
Cibelés net
Soluciones Web Integrales
ORION DIGITAL

Ciutadans Intel·ligents per a Smart Cities

Que no et prenguin el pèl!

Una ciutadania activa també ha de respondre dels seus actes.
Tallers dirigits a **empreses, estudiants i entitats** que vulguin:

- Millorar la seva comunicació social
- Participar activament a la societat de la informació
- Esdevenir ciutadans més conscients i responsables
- Desenvolupar les seves competències digitals en un ambient distès

Per a més informació, escriure a
coordinacion@bcncontentfactory.com
o trucar al 670.794.703

BCN CONTENT FACTORY
WWW.BCNCONTENTFACTORY.COM
Enjoynalism!

Barcelona se fija en el Delta

LA CAPITAL CATALANA VUELVE A PONER LA LUPA SOBRE UNA ZONA QUE CONSIDERA DE LAS MÁS ESTRATÉGICAS DEL PAÍS

- La capital catalana une fuerzas con l'Hospitalet y El Prat para impulsar esta zona
- Se trata del primer proyecto de cierta consideración desde el Plan Delta de los años 90

Francisco J. Rodríguez

"No tiene sentido que solo miremos al Besòs y no al Llobregat". Palabras de la alcaldesa de Barcelona, Ada Colau, que resumen la actitud que la capital catalana ha mantenido a lo largo de las últimas décadas con su polo sur de entrada. Las pronunció durante la presentación de la denominada Estrategia Delta del Llobregat, junto a la alcaldesa de l'Hospitalet, Nuria Marín, y a su homónimo del Prat, Lluís Tejedor. El Fòrum de las Culturas, el 22@ o incluso los Juegos Olímpicos –con la Vila Olímpica y el desarrollo de todo ese ámbito de Barcelona- tuvieron en su momento una vocación clara de impulsar la entrada norte de la ciudad. Solo el Pla Delta de mediados de los noventa puso sobre la mesa proyectos para desarrollar las infraestructuras en el Llobregat, como por ejemplo la ampliación del Aeropuerto y el Puerto, el desvío del tramo final del río, una nueva depuradora de aguas, una mejora de la red ferroviaria y otras actuaciones destinadas a mantener el equilibrio natural en un ámbito de especial importancia medioambiental.

Ahora, casi un cuarto de siglo después -y después de intentos con poco arraigo en el territorio como Eurovegas- la capital catalana ha vuelto a poner la lupa en el Delta del Llobregat, una de las zonas "más estratégicas del país", en palabras de Colau, con ese espíritu maragallista de la Gran Barcelona metropolitana que caracteriza la política de la lideresa barcelonesa. A través de la Estrategia Delta del Llobregat, Barcelona ha unido fuerzas con l'Hospitalet y el Prat para impulsar esta zona a través de 30 proyectos que buscan impulsar la economía, crear ocupación de calidad y, paralelamente, proteger el medio natural, el gran perdedor de la actividad humana en esta área. Y es que hoy tan solo se conservan el 5% de los hábitats y zonas húmedas originales del Delta.

Con todo, se trata de una serie de proyectos, algunos de ellos ya avanzados y otros meras ideas de futuro, que han sido introducidos bajo este paraguas de 1.800 millones de euros, que es lo que calculan que costará llevar a cabo la treintena de iniciativas contempladas. Una cantidad que aportarán tanto operadores privados como públicos.

> Hoy en día **tan solo se conserva el 5%** de los**hábitats** y **zonas húmedas originales** del Delta

Accesible y más amable

Otro de los objetivos del plan es hacer más amable para trabajadores y ciudadanos la plataforma económica del Delta –toda aquella zona al este de la Gran Vía y la C-31-, a través de la creación de corredores verdes y conectores ecológicos en vías como el Paseo de la Zona Franca, la avenida Juan Carlos I, la calle 100 o la avenida del Parque Logístico.

En este sentido, la voluntad de los impulsores es aumentar la conectividad del territorio y a su vez la de este con los espacios naturales cercanos del Delta. Además, la estrategia prevé medidas para optimizar la movilidad, como por ejemplo el acceso viario para camiones que transcurrirá por el margen izquierdo del río y que conectará directamente con el Puerto.

Por otra parte, este plan tiene como objetivo corregir también algunas "fragilidades" que se han detectado en diversas redes de infraestructuras de servicio. En concreto, la Estrategia Delta propone crear nuevas conexiones de agua potable, la eliminación de puntos críticos de la red de alcantarillado, mejorar la conectividad a la red eléctrica o bien la definición del trazado de un segundo oleoducto de conexión entre los depósitos de hidrocarburos del Puerto y el Aeropuerto.

Un parque de Pimes, placas solares y un Mercabarna ecológico

Una de las principales novedades de la Estrategia Delta es la creación de un Parque industrial de Pimes. Se trata de uno de los proyectos clave, el cual se ubicará en los terrenos que Seat liberó cuando movió una parte importante de sus instalaciones a Martorell. Se trata de un espacio de 8 hectáreas que impulsaran entre el Consorcio de la Zona Franca y Barcelona activa, con la colaboración de Pimec, un programa de promoción de la pequeña y mediana empresa.

En esta línea, la Estrategia Delta también contempla transformar Mercabarna y orientarlo hacia un mercado de productos ecológicos y de proximidad, abierto a las nuevas tendencias de la industria alimentaria bajo criterios de sostenibilidad.

Por otra parte, se propone aprovechar las cubiertas de las 440 industrias de este ámbito para colocar placas fotovoltaicas. En una zona con gran potencial solar, la instalación de las placas supondría la generación de unos 550-660 GWh al año de energía eléctrica cien por cien renovable, con la consecuente reducción de las emisiones contaminantes, otro caballo de batalla de la estrategia.

El Mobile, a examen

Núria Marín: “Si se produjera una situación anómala de calado, seguramente, se pondría en cuestión la continuidad del MWC por los propios congresistas”

L’Hospitalet acogió en 2018, por primera vez, el Mobile para jóvenes (YoMo), que dió el salto a La Farga durante los días del principal congreso de telefonía móvil

EL MWC REPRESENTA UN IMPACTO ECONÓMICO DE 400 MILLONES DE EUROS

Imanol Crespo

GSMA, patronal internacional organizadora del principal salón de telefonía móvil del mundo, tiene un compromiso con la Administración para que el Mobile World Congress se celebre en el recinto hospitalense de la Fira de Barcelona hasta 2023. No obstante, de darse una situación de inestabilidad sociopolítica durante la celebración del congreso con escenas como las acontecidas desde el 1 de octubre, la organización podría optar por marchar; y no tendrían que esperar a 2023.

El Mobile World Congress llega un nuevo año a L’Hospitalet, pero lo hace, esta vez, con la vista puesta en la situación política en la que será su primera edición tras el llamado choque de trenes ocurrido con el ‘procés’. Pero a pesar de que el año pasado no había nin President ni Govern de la Generalitat y en vísperas de posibles nuevas confrontaciones entre los partidos independentistas y el Gobierno del Estado, la edición de 2018 decantó la continuidad del certamen hasta 2023.

Así lo dijo, en declaraciones a El Llobregat, la alcaldesa de L’Hospitalet, Núria Marín: “Los organizadores no tienen ningún interés en que el Mobile no continúe en L’Hospitalet. Pero todo dependerá de cómo se desarrolle esta edición (2018). Si funciona normal y no se producen imágenes como las que hemos vivido en estos últimos meses, lógicamente, continuará. Si se produjera una situación anómala, de calado, se pondría seguramente en cuestión el MWC y no por los organizadores, sino por los propios congresistas”.

> “Los organizadores no tienen ningún interés en irse, pero todo dependerá de esta edición”
>
> **Núria Marín, alcaldesa de L’Hospitalet**

Por su parte, la organización tuvo que salir –con un comunicado- a tranquilizar la situación tras las voces que ponían en cuestión la continuidad del congreso tras el 1 de octubre. En él, recordaba que existía un acuerdo para celebrar el Mobile en L’Hospitalet hasta 2023. Sin embargo, también aseguraban que seguían muy de cerca el conflicto: “La GSMA continúa monitorizando la situación en España y Cataluña y evaluando cualquier impacto potencial para el Mobile World Capital y el Mobile World Congress”. Lapidaria frase que demuestra que, de darse un impacto negativo, el MWC cambiaría de destino.

Un ‘pico’ de 400 millones

No será así por el momento y, de hecho, la organización espera superar un nuevo récord en 2019 con más de 108.000 asistentes y 2.300 expositores. En este sentido, según los datos hoteleros recopilados por El Llobregat, la ocupación volverá a ser del 100% en los principales hoteles de L’Hospitalet, la zona metropolitana e, incluso, su periferia: Madanis (90% de ocupación los tres primeros días); Eurohotel Gran Via Fira (casi 100% del 26 al 28 de febrero); Hotel Plaza Europa (el primer día 90%, el resto, 97%); Novotel Barcelona Cornellà (100% todos los días); Renaissance Barcelona Airport El Prat (del 25 al 28 de febrero, 100% de ocupación; a partir del 29 baja al 50%); Front Air Congress de Sant Boi (100% de ocupación, con el 80% de las reservas hechas desde agosto de 2017). El impacto llega hasta establecimientos hoteleros como el Hotel Barcelona Golf de Sant Esteve Sesrovires que, en estos momentos, cuenta con más del 50% reservado, pero que está seguro que llenará para los días del congreso.

En total, se calcula que el Mobile deja un impacto económico total de 400 millones de euros. Un ‘pico’ por el que L’Hospitalet trabaja para que el máximo posible se quede en la ciudad. Con una línea continuista, la ciudad contará con el L’Hospitalet Experience, liderado por la Asociación de Gastronomía y Turismo del Baix Llobregat (AGT) como en ediciones anteriores; la ruta de tapas, además de otras novedades que al cierre de esta edición no podemos avanzar. Todo, con el doble objetivo de acercar la ciudad al entorno del Mobile y, también, sacar al congresista a comer fuera del recinto ferial y retenerlo antes de que marche a Barcelona: “La idea es que el congresista pueda disfrutar de la gastronomía y los comercios y servicios de la ciudad. Vamos dando pasitos hacia ese objetivo y esperamos conseguir más impacto”, dice Marín, conocedora de las dificultades. “L’H Experience tiene un doble objetivo: que la ciudad viva el Mobile –durante la semana anterior hay una afluencia de público de la ciudad- y que, durante los días de MWC, que se incorpore el congresista. El año pasado ya hubo un espacio más reservado para ellos y este año evolucionará para adaptarnos más”, avanza.

El YoMo, también en L’Hospitalet

Lo que sí fue un éxito es el YoMo o Youth Mobile, es decir, el Mobile para los jóvenes que, por primera vez, se celebró en L’Hospitalet. En concreto, en el recinto ferial de La Farga, que acogió todas las conferencias vinculadas al mundo de la tecnología y destinadas a jóvenes por las que, según los cálculos de la organización, pasarán unos 17.000 estudiantes de toda Cataluña y España, así como 3.000 educadores.

En este sentido, L’Hospitalet trabajó para importar también el certamen para emprendedores 4Y4N; de momento, sin éxito. Ahora bien, acogiendo la ciudad tanto el Mobile como el YoMo, parece que sea cuestión de tiempo que el 4Y4N también acabe en la segunda ciudad de Cataluña. Eso, sí no perdemos todo.

Les estacions d'FGC generen un impacte econòmic de 222,90 milions d'euros

Un estudi recent recull que l'activitat del grup es tradueix en quasi 2.200 llocs de treball i 31,74 milions d'ingressos per les arques públiques

L'informe, realitzat per un equip expert de la UPF, reflecteix que cada euro addicional de despesa genera el doble en producció

VALLTER 2000, REFERENT DE MUNICIPIS AUTÈNTICS COM SETCASES | FGC

Redacció

El millor encert de Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya ha estat, en els últims anys, trencar amb la temporalitat de les antigament denominades estacions d'esquí per conquerir la muntanya durant tot l'any. Perquè les rebatejades estacions de muntanya tenen un notable impacte econòmic en el territori que ara s'ha pogut quantificar.

Motor econòmic

Segons un estudi d'experts realitzat per la Universitat Pompeu Fabra, les cinc estacions d'FGC (La Molina, Vall de Núria, Vallter, Espot i Port Ainé) generen un impacte econòmic total (directes, indirectes i induïts) de 222,90 milions d'euros sobre la producció. De la mateixa manera, el grup aporta 121,25 milions d'euros de valor afegit:

L'ACTIVITAT ECONÒMICA ARRIBA, GRÀCIES A LES ESTACIONS, ALS 2.000 METRES D'ALÇADA. IMATGE DE LA MOLINA I DEL MONESTIR DE VALL DE NÚRIA AL VESPRE | FGC

> "És sorprenent veure com una estació petita pot tenir un impacte tant important al seu territori"

> "Les estacions són una peça clau on són perquè generen llocs de treball i tenen una gran incidència en l'economia"

"És sorprenent veure com una estació petita pot tenir un impacte econòmic tan important al seu territori", opina el president d'FGC, Enric Ticó, que defineix el grup "com un motor de l'economia" de bona part dels Pirineus, però també de Catalunya. "Pretenem objectivar que, certament, les estacions són una peça clau en el territori on són: generen llocs de treball i tenen una gran incidència sobre la seva economia".

En aquest sentit, segons les conclusions, les estacions de muntanya es tradueixen en 2.194 llocs de treball totals a partir de l'explotació de les seves activitats. Unes activitats que, per altra banda, acaben aportant fins a 31,74 milions d'euros a les arques públiques a través d'impostos (IVA, IRPF, Impost de Societat i Cotitzacions a la Seguretat Social).

Tant és així que, a totes les destinacions del grup, per cada euro addicional de despesa es genera una producció al voltant dels dos euros, és a dir, el doble. En aquesta línia, per cada milió d'euros addicional que FGC inverteix es genera al voltant de vint llocs de treball. Per estacions, la coneguda com l'estació metropolitana, La Molina, que enguany celebra el seu 75è aniversari, és la que més impacte directe té sobre la corresponent comarca, seguida de prop per Espot i Port Ainé.

Les conclusions s'han extret després de la realització de 1.905 enquestes en total a partir del sistema Input-Output que permet mesurar l'efecte d'interdependència entre els diferents sectors productius, diferenciant entre l'impacte directe, indirecte i induït que generen les estacions. En concret, proporciona informació sobre els consums intermedis, les compres finals de béns i serveis i el pagament de les empreses.

Nous plans

Sigui com sigui, les noves dades del grup els permetrà filar prim en els nous projectes que FGC prepara per cadascuna de les estacions, tal i com es va avançar a la presentació de la temporada d'hivern. Turisme i Muntanya està acabant d'elaborar cinc plans estratègics per a les cinc estacions, segons Ticó, "perquè sabem que cada una, dins de les seves especifitats, tenen la seva oferta".

En aquest sentit, FGC està en converses amb el territori perquè hi pugui participar directament en els plans definitius.

INFRAESTRUCTURES

Més necessàries que mai

La posada a punt dels polígons de la demarcació de Barcelona

EL PROGRAMA D'AJUDES BUSCA POSAR AL DIA ELS POLÍGONS DE LA DEMARCACIÓ | ISTOCK.COM/TOMAS SEREDA/DIPUTACIÓ DE BARCELONA

Segona fase d'ajuts de la Diputació per modernitzar els polígons industrials

La segona part de la convocatòria està valorada en 15 milions i s'engloba en un projecte que destinarà 30 més a aquestes àrees

El global de la partida permetrà impulsar 116 millores o nous serveis d'infraestructures i millores mediambiental

Redacció

Amb la voluntat d'afavorir el creixement empresarial als polígons de la demarcació, atreure noves oportunitats de negoci i generar ocupació de qualitat, la Diputació de Barcelona va ampliar fins als 30 milions d'euros els ajuts oferts als municipis per a la millora dels polígons, superant, així, els 15 milions aprovats ja fa un any. Per al president de la Diputació, Marc Castells, cal posar en relleu la col·laboració publicoprivada, ja que "el futur del país passa per creure en la indústria", fet que ha de permetre tirar endavant "projectes seriosos, rigorosos i possibles".

El global d'aquesta inversió permetrà portar a terme actuacions en 56 polígons d'activitat econòmica i impulsar 116 millores o nous serveis d'infraestructures. A més d'incorporar millores mediambientals o eficiència energètica i apostar per la igualtat d'oportunitats, el suport de la Diputació beneficiarà a 5.901 empreses i 79.388 treballadors.

> **Marc Castells**, president de la Diputació: "El futur del país passa per **creure en la indústria**"

Cal tenir en compte que, actualment, la majoria dels polígons estan desordenats i una part significativa de la seva superfície és buida, el que deriva en una gestió ineficient dels espais i, en conseqüència, en una manca d'incentiu per als empresaris. D'altra banda, molts polígons de la demarcació mostren signes evidents d'obsolescència, ja que prop del 58% de les naus i del 48% dels polígons són anteriors a l'any 1978, el que aconsella adoptar mesures de modernització i de millora de la gestió integral. Això provoca, en molts polígons, l'existència d'espais buits, d'infraestructures deficitàries i d'obsolescència de les instal·lacions.

Dues línies de suport

En concordança amb la primera edició del Programa complementari de modernització de polígons, en aquesta segona fase, també els projectes que tinguin ajut econòmic de la Diputació s'hauran d'emmarcar en una de les dues línies de suport previstes: plans integrals o projectes específics, totes dues amb un pressupost de 7,5 milions d'euros i amb un caràcter plurianual (2019-2020).

La primera línia de suport té per objectiu contribuir al finançament d'intervencions d'alt impacte basades en un plantejament integral i estratègic. A la primera fase, aprovada fa un any, es va donar suport a 5 projectes que tenien un cost total de prop de 10 milions d'euros.

Pel que fa a la segona línia de suport, que fa referèn-

Pasa a la página siguiente

56

són els polígons a on es podran fer millores amb aquesta segona fase d'ajuts

Viene de la página anterior

cia als projectes específics, té com a finalitat contribuir al finançament d'intervencions puntuals. En aquest cas, durant la primera fase es van impulsar 17 projectes, amb un cost total pràcticament d'11 milions d'euros.

Àmbit d'actuació

Els projectes inclosos en una d'aquestes dues línies de suport hauran de tenir com a objectiu, també, el desplegament o millora de les xarxes de subministrament i d'evacuació d'aigües, de les xarxes d'energia, de telecomunicacions o dels sistemes de seguretat antiintrusió. Alhora, es podran portar a terme accions vinculades a la millora de la mobilitat o a la promoció dels polígons d'activitat econòmica; així com en l'àmbit de la simbiosi industrial o a la construcció, reforma o ampliació de centres de serveis de proximitat per a les empreses dels polígons d'activitat econòmica.

El termini per presentar sol·licituds va finalitzar el 30 de novembre del 2018 i, d'entre els criteris de valoració es poden destacar els que fan referència a l'equilibri territorial -població entre 16 i 65 anys, centres de cotització del sector industrial, taxa d'atur registral i renda disponible per càpita-, l'adequació de la dimensió territorial, la maduresa del projecte, l'existència de cofinançament, el grau d'obsolescència del polígon, així com el nivell d'ocupació de naus i parcel·les. També es van tenir en compte criteris com el nombre d'hectàrees dels polígons objecte de l'actuació, el manteniment i generació d'ocupació, l'aplicació de criteris mediambientals i d'eficiència energètica i la incorporació d'accions destinades a la millora de la igualtat d'oportunitats.

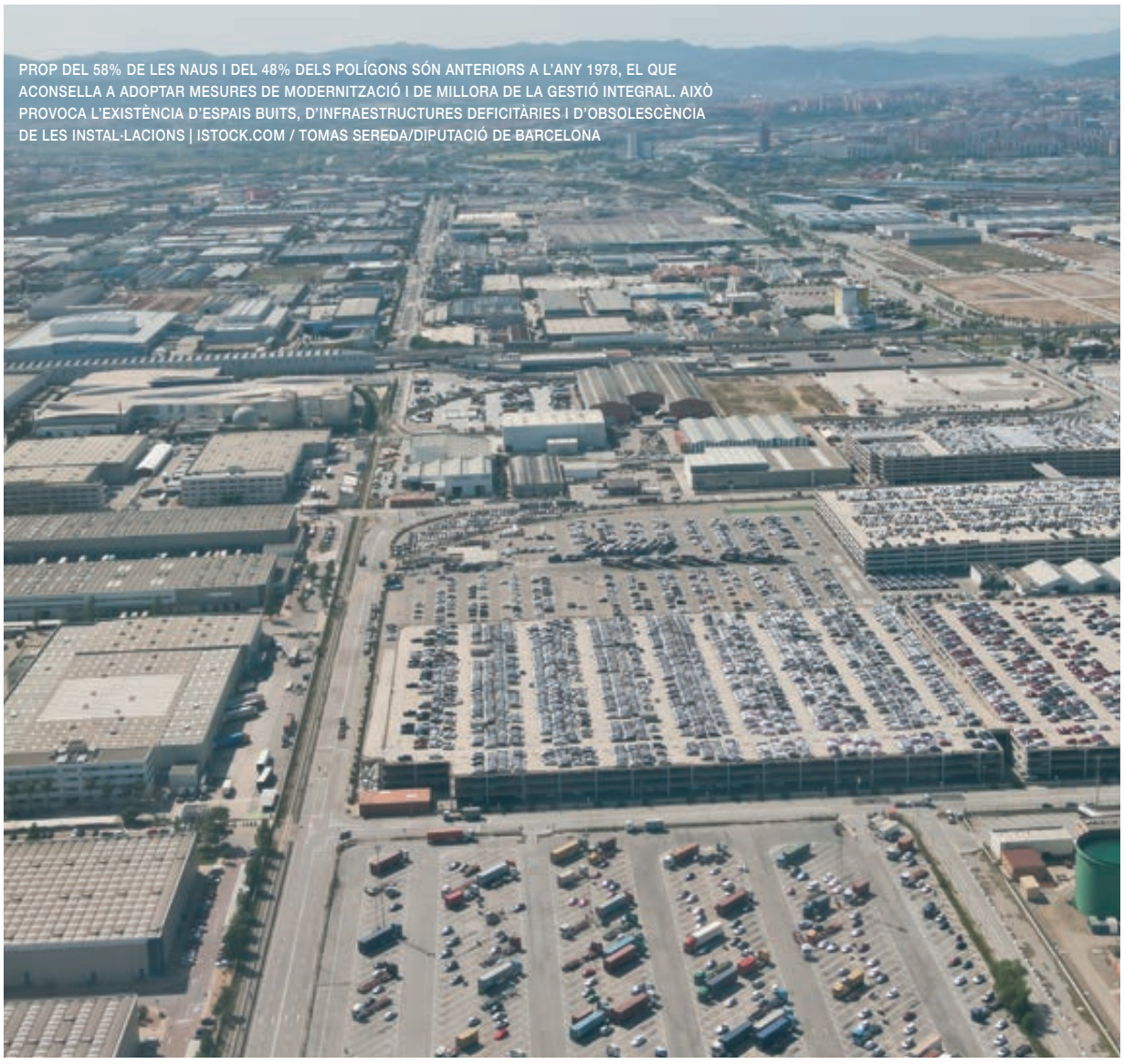

PROP DEL 58% DE LES NAUS I DEL 48% DELS POLÍGONS SÓN ANTERIORS A L'ANY 1978, EL QUE ACONSELLA A ADOPTAR MESURES DE MODERNITZACIÓ I DE MILLORA DE LA GESTIÓ INTEGRAL. AIXÒ PROVOCA L'EXISTÈNCIA D'ESPAIS BUITS, D'INFRAESTRUCTURES DEFICITÀRIES I D'OBSOLESCÈNCIA DE LES INSTAL·LACIONS | ISTOCK.COM / TOMAS SEREDA/DIPUTACIÓ DE BARCELONA

*** CONTINGUT ELABORAT EN COL·LABORACIÓ AMB LA DIPUTACIÓ DE BARCELONA**

! La majoria dels **polígons** estan **desordenats** i mostren signes d'**obsolescència**

FIC L'Hospitalet
Foment de la Informació Crítica

Una entitat cívica nascuda amb l'objectiu de fomentar la informació crítica a l'Hospitalet

Vols saber-ne més o col·laborar?
fic.lhospitalet@gmail.com
ficlhospitalet.wordpress.com
Twitter:@fic_lh

FGC aposta pels LED per estalviar energia

Està substituint l'enllumenat a 30 estacions de les seves línies metropolitanes

A la de Llobregat-Anoia suposarà pagar 100.000 euros menys de factura cada any

Redacció

Ferrocarrils de la Generalitat vol combatre el canvi climàtic estalviant energia. Ho farà mitjançant la substitució de l'enllumenat a 30 estacions de les seves línies metropolitanes, les de Barcelona-Vallès i Llobregat-Anoia.

L'empresa està immersa en el canvi dels llums fluorescents tradicionals per uns de LED -Light Emiting Diode-, una tecnologia innovadora i molt eficient que promourà un estalvi de fins a 1,4 milions de kWh l'any, que es traduirà en un estalvi anual en la factura energètica d'FGC de 100.00 euros, pel que fa a la línia Llobregat-Anoia. En el total de la xarxa metropolitana, l'empresa calcula que amb aquesta actuació estalviarà 2,6 milions de kWh i 187.000 euros en un any.

L'objectiu d'FGC és que l'any 2020 totes les seves estacions tinguin un enllumenat amb una tecnologia "neta i ambientalment responsable", destaca el seu president, Ricard Font, que explica que la inversió 1,1 milions d'euros que ha fet l'empresa per portar a terme la substitució de l'enllumenat és "tractora del canvi energètic que el país necessita fer". "Ferrocarrils de la Generalitat, com a empresa ambientalment compromesa amb el futur del planeta i de la gent que hi viu i hi viurà, ha de contribuir a aquest canvi imprescindible", afegeix.

Una tecnologia eficient i ecològica

Els LED, en generar la llum d'una manera completament diferent, necessiten menys energia per aconseguir la mateixa quantitat de llum. El 80% de l'energia consumida pels LED es transforma directament en llum, mentre que en els tubs fluorescents l'energia transformada és de tan sols el 10% i la resta es perd en forma de calor. A més, els LED presenten un gran avantatge pel que fa a la reducció d'emissions de CO_2 i a la contribució a la sostenibilitat mediambiental, atès que no contenen mercuri ni altres metalls pesants més difícils de reciclar. En aquest sentit, s'estima que amb la seva instal·lació es redueixin aproximadament les emissions de CO_2 en 1.393 tones, mentre que, al seu torn, les kilotones equivalents petroli/any baixaran en 0,23.

Aquesta actuació s'emmarca en el Pla d'estalvi i eficiència energètica als edificis i equipaments de la Generalitat, impulsat per l'Institut Català d'Energia. La implementació, a més, està cofinançada pel Fons Europeu de Desenvolupament (FEDER).

Font: "Aquesta inversió és tractora del **canvi energètic** que el país **necessita** fer

A LA LÍNIA LLOBREGAT-ANOIA ES FA EL CANVI DE LLUMS A LES ESTACIONS DE PL. ESPANYA, MAGÒRIA, ILDEFONS CERDÀ, GORNAL, SANT JOSEP, L'HOSPITALET-AV. CARRILET, ALMEDA, CORNELLÀ RIERA, SANT BOI, PALLEJÀ, SANT ANDREU, MANRESA, VILADORDIS, MANRESA BAIXADOR I IGUALADA | FGC

Autometro, una manera ecològica de transportar cotxes de Seat al Port

Autometro -empresa participada per FGC i COMSA Rail Transport- i Seat van renovar a finals del 2018 el servei de ferrocarril que transporta cotxes entre la planta de la companyia i el Port de Barcelona. Aquesta línia trasllada una mitjana de 105.000 vehicles a l'any i evita la circulació de 25.000 camions en el tram entre Martorell i Barcelona, amb la conseqüent reducció d'accidents.

Amb aquest acord les dues empreses amplien tres anys més el funcionament d'aquest servei i estudiaran incrementar les circulacions complementàries, a més d'ajustar el servei a les necessitats actuals de Seat, ja que any rere any augmenta la producció de vehicles. Avui dia es porten a terme tres viatges al dia de dilluns a divendres, integrats en el servei ferroviari de la línia Llobregat-Anoia.

Confiança en un servei sostenible

"La renovació mostra la confiança que els clients d'Autometro dipositen en el servei", afirma el president d'FGC, Ricard Font, mentre que el vicepresident de Producció i Logística de Seat, Christian Vollmer, considera que la signatura del nou acord "és una mostra clara del compromís de Seat amb el transport per via fèrria i un exemple dels beneficis de la col·laboració entre el sector públic i privat". Uns beneficis, tanmateix, que van més enllà, ja que el transport ferroviari és més ecològic. De fet, Seat exporta el 80% dels cotxes que produeix a Martorell i, d'aquesta manera, el seu transport esdevé més eficient i rendible. Per altra banda, FGC també reforma el seu vessant de transport de mercaderies i logística, més enllà del transport de viatgers.

De la planta al vaixell

El servei d'Autometro discorre per la línia Llobregat-Anoia i passa a uns 50 metres de la planta de Seat, amb la qual enllaça a través d'un ramal, i entra al Port a través d'una via a la zona de descàrrega.

*** CONTINGUT ELABORAT EN COL·LABORACIÓ AMB FERROCARRILS DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA (FGC)**

Ciclo de Infraestructuras en el Baix Llobregat y L'Hospitalet

Consenso público-privado en favor del despliegue de una red neutra de 5G

- El desarrollo de esta nueva tecnología requerirá la colaboración de todos
- Comparado con el 3G, esta nueva versión tendrá una velocidad 26.000 veces mayor
- Europa está ante la oportunidad de ser líder para implementar el internet de las cosas

Carlos E. Waltemathe

Tecnológicamente necesitamos la capacidad de anticipación, que las redes y la topografía estén bien diseñadas en la ciudad. Se trata de un aspecto esencial para que la disrupción que el 5G supone, con toda su complejidad, esté realmente al servicio de todo el mundo. Y eso solo será posible desde la colaboración entre el sector privado y público, según se puso de manifiesto a finales de noviembre en la 14ª mesa del Ciclo de Infraestructuras, celebrada en L'Hospitalet. Con este desarrollo, que se realiza por primera vez desde Barcelona, Europa podrá ser líder en la tecnología que permitirá implementar el internet de las cosas, la conducción autónoma y las operaciones quirúrgicas a distancia. Para ello, al igual que Cerdà fue un visionario en el siglo XIX, los expertos participantes en el foro coincidieron en que se ha de lograr que "Barcelona lidere esta disrupción a partir de la colaboración y cooperación de todos los sectores, es decir el público y privado".

El 5G y las necesidades infraestructurales que requiere esta nueva tecnología han sido el foco de atención del último debate del año organizado por la Fundació Cercle d'Infraestructures, BCN Content Factory, AEBALL y El Llobregat. Los cinco ponentes participantes defendieron la necesidad de la colaboración entre los sectores y coincidieron en los beneficios de un operador neutro para el desarrollo de esta tecnología. "Según el informe McKinsey -ha explicado Òscar Pallarols, director de innovación y estrategia de producto de Cellnex Telecom-, la inversión requerida para desplegar el 5G por operador neutro, como por ejemplo Cellnex, comportaría un ahorro del 40%."

En su intervención, Pallerols señaló que se ha de tener en cuenta que el 5G, para poder obtener los resultados rompedores que lo caracterizan, requiere de una red de *smartcells* mucho más cerrada que las versiones anteriores de antenas irradiantes de cobertura. Esta circunstancia técnica se traduce en la necesidad de una adaptación de los municipios para hacer frente a la multiplicidad de antenas que deben instalarse en el mobiliario urbano para garantizar no solo la cobertura, sino también la capacidad de amplitud de banda.

LA MESA DEL CICLO | AEBALL

Francesc Belver, primer teniente de alcalde del Área de Coordinación, Planificación, Desarrollo Económico y Empleo de l'Hospitalet, insistió en que "para la multiplicación de estos elementos se deben aprovechar las infraestructuras existentes, como lo son las farolas o los semáforos".

Pere Macias, presidente del Cercle d'Infraestructures, señaló que "durante mucho tiempo la infraestructura que tenemos hoy, por ejemplo en movilidad, fue el gran objetivo, pero claramente en la actualidad es absolutamente insuficiente." Macias también destacó el papel "estratégico y clave" de que los sectores públicos y privados trabajen conjuntamente, porque "el riesgo de que desde uno u otro lado se prescinda del otro es un verdadero ataque, un pecado horrible para el avance de la sociedad".

La inteligencia artificial, en el bolsillo

La implementación del 5G, que según Joan Carles Valero, "no es la quinta velocidad, sino el hiperespacio", supondrá una aceleración de los procesos inmensa, hasta el punto de que "tendremos en el bolsillo auténtica inteligencia artificial en nuestros móviles, porque serán definitivamente Smart". Comparado al 3G, esta nueva versión será capaz de ofrecer una velocidad de descarga 26.000 veces mayor. Esto supondrá una mejora significativa en la calidad de vida de los ciudadanos. Los primeros ámbitos de aplicación, según Pallerols, serán dentro del campo del entretenimiento, como los conciertos o los espectáculos deportivos. Además, el sector sanitario se verá beneficiado por esta innovación, dando por primera vez la posibilidad real de intervenciones quirúrgicas a distancia.

Actualmente, el desarrollo del 5G genera más preguntas que respuestas. No se sabe con claridad a partir de cuándo se podrá hablar de una sociedad 5G y tampoco se puede asegurar la seguridad de esta nueva tecnología. No obstante es innegable que, como dijo Macias, "el mundo cambia mucho y nos tenemos que adaptar".

Agencia Publicitaria El Llobregat
Diseñamos sus campañas publicitarias
Asesoramiento técnico por expertos en marketing, inserciones publicitarias en prensa local y comarcal, diseño de publicidad, encartes...
publicidad@elllobregat.com - 671 54 09 21

El colapso urbano desafía a la convivencia

UNA IMAGEN COTIDIANA DE NUESTRAS CIUDADES, TRANSITADAS POR BICICLETAS, PATINETES, TURISMOS, AUTOBUSES Y PERSONAS | ROBERT RAMOS-AMB

Peatones y coches rivalizan con patinetes y bicicletas por el mismo espacio público

Su proliferación no viene acompañada de un marco normativo común

Expertos alertan, por contra, que regular en exceso puede ser negativo

Francisco J. Rodríguez

De pequeños, nuestros padres nos decían que mirásemos antes de cruzar la calle, para asegurarnos de que no pasaba ningún coche. Hoy en día el espíritu sigue siendo el mismo, pero los actores que entran en juego han aumentado. Bicicletas -y sus variantes eléctricas-, patinetes, *segways*, *hoverboards* o *ninebots* -estos dos últimos auténticos ingenios que desafían la noción del equilibrio de los más osados- empiezan a inundar las calles. Nuevas formas de movilidad que se abren paso y comienzan a ganar terreno a los viejos modelos, basados en el coche privado, que entran en conflicto con la productividad y la paciencia de los ciudadanos.

Unos ciudadanos que cada mañana se sumergen en una algarabía de gente que va y que viene, pugnando por un espacio público cada vez menor. Y no solo por el aumento de medios de transporte: según prevé el Banco Mundial, de aquí a una década el 60% de la población del planeta vivirá en núcleos urbanos. Y esta densidad en aumento se deja notar en el día a día. De hecho, actualmente un ciudadano de Barcelona tarda de media algo más de una hora -64 minutos en concreto- en ir y venir a trabajar, una cifra que es extrapolable al Baix Llobregat y L'Hospitalet, puesto que muchos de sus ciudadanos trabajan en otros puntos de la comarca o en la capital catalana. Esto se traduce en 15.360 minutos al año, lo que significa que nos pasamos 10 días y medio yendo y viniendo de trabajar.

64
son los minutos que tardamos en ir y venir del trabajo

Este colapso pone a prueba no solo los nervios de los urbanitas, sino también los de la economía, que según un estudio de la consultora McKinsey puede perder entre el 1 y el 4% del PIB por este motivo.

Es por esto que el mero sentido común ha propiciado la extensión de medios de transporte alternativos basados en la movilidad personal, como las bicicletas -eléctricas y las de toda la vida-, patinetes u otros artilugios similares, que permiten dejar aparcado el coche y evitar posibles congestiones en la red de transporte público. "Las ciudades tienen que dar un cambio radical", justificó al respecto Gonzalo Fernández, director de ventas de smart cities y big Data para las administraciones públicas de Vodafone, durante el foro Movilidad en las ciudades del futuro, organizado por Economía Digital Ideas en octubre.

Del desconcierto a la ordenación

Nuevas maneras de moverse por las ciudades -y entre ellas- que han dado pie a la creación de empresas que ofrecen servicios de alquiler y uso compartido de bicicletas eléctricas, patinetes o incluso coches, muy vinculadas al mundo digital. Actualmente, según un estudio de la escuela de negocios ISDI, el 35% de los ciudadanos contrata estos nuevos servicios digitales de movilidad urbana.

Dos ejemplos son Mobike y Lime -una startup financiada por Google y Uber-, empresas que han dado el salto a la comarca con diferente suerte. Mientras que el Ayuntamiento de L'Hospitalet acogió con los brazos abiertos a la primera, el gigante chino del alquiler de bicicletas eléctricas, obligó a retirarse a la segunda, que

Pasa a la página siguiente ➡

UNA IMAGEN TÍPICA DE LAS CIUDADES DEL ÁREA METROPOLITANA: BICICLETAS, PEATONES, SEGWAYS Y PATINETES ELÉCTRICOS COMPARTIENDO ESPACIO PÚBLICO | ROBERT RAMOS-AMB Y NINEBOT

Viene de la página anterior

había distribuído un centenar de patinetes eléctricos para alquilar por la ciudad sin avisar al consistorio y sin contar con el permiso para colocarlos en la vía pública.

Un ejemplo de que las ordenanzas y la legislación tanto local como estatal ha de actualizarse para ordenar racionalmente toda esta amalgama de maneras de moverse por las urbes. En este sentido, el Área Metropolitana de Barcelona (AMB) presentó en octubre una serie de recomendaciones para fomentar el respeto por los diferentes modos de transporte y garantizar la convivencia entre ellos en un espacio público ya de por sí congestionado. “Estamos en un momento en el que están apareciendo nuevas formas de movilidad y es imprescindible ordenar el espacio público para que todo el mundo pueda convivir”, expresaba el vicepresidente de Movilidad del ente metropolitano, Antoni Poveda, durante la rueda de prensa en la que se anunciaron estas recomendaciones que, como su propio nombre indica, son propuestas sin carácter normativo. “Cada municipio las tendrá que integrar en sus ordenanzas municipales y adaptarlas”, dijo Poveda.

Sin embargo, hay voces que alertan de que un exceso de regulación también puede generar conflicto. Lo dice Luis Maldonado, arquitecto y especialista en gestión del paisaje en la ESAB de la UPC. “Siempre que aparece algo nuevo inmediatamente crea conflicto”, argumenta. Por eso, Maldonado es partidario de “analizar con calma” la situación, además de preparar a personas que, a pie de calle, aconsejen a los usuarios de bicicletas o patinetes.

La nueva movilidad y el incivismo

L’Hospitalet ha sido una de las ciudades elegidas, junto a Madrid, por el gigante chino de las bicicletas eléctricas compartidas, Mobike, para extenderse por España. Desde septiembre los vecinos de la ciudad conviven con unas bicicletas naranjas que van de arriba para abajo y aparecen aparcadas en cualquier sitio. A veces bien, otras de manera imprudente y en lugares no adecuados, como porterías o rinconces en los que pueden obstaculizar el paso de personas con movilidad reducida o invidentes.

Una simple búsqueda por Twitter nos ofrece auténticos despropósitos -como la que acompaña a este artículo, cortesía de @oscar_m-, aunque desde el gobierno municipal aseguran que este servicio “no está causando problemas graves”, en declaraciones para El Llobregat del teniente de alcalde de Seguridad, Convivencia y Civismo, José M. García Mompel, que valora la llegada de Mobike como “muy positiva”. Sí que reconoce, no obstante, que hay usuarios que aparcan sin tener en consideración que pueden estar perjudicando a otro convecino, “tal como pasa con las motos”, matiza. Asegura que la propia empresa está trabajando para sancionar a sus usuarios más incívicos, mientras que la Guardia Urbana “está atenta”, aunque reconoce que, de momento, no se ha puesto ninguna multa por aparcar mal una bici de Mobike.

Poveda: “Es imprescindible **ordenar** el espacio **público** para que todo el mundo pueda **convivir**”

Consejos metropolitanos

¿Pero en qué se basan las recomendaciones del AMB? Como punto de partida, el ente metropolitano clasifica los vehículos de movilidad personal en dos grandes grupos: los ciclos -básicamente bicicletas- y vehículos de movilidad personal (VMP), divididos a su vez en dos subsecciones de motor y sin motor, en las que encon-

Pasa a la página siguiente

Viene de la página anterior

tramos patinetes eléctricos y no, monopatines, ruedas o plataformas -*hoverboards*-.

Para los VMP sin motor, como patines, patinetes o monopatines, el AMB recomienda que circulen por carriles bici y que sus conductores tengan al menos 12 años. En general, los consejos del ente tienen cierta lógica, como evitar circular con cascos, utilizando el móvil o bajo el efecto de las drogas. Por lo que respecta a los VMP motorizados, los consejos son similares, aunque en este caso el AMB sube la edad mínima permitida a los 16 años.

Justamente son los patinetes eléctricos los que más están de actualidad, debido a la proliferación de empresas de alquiler -como Lime- y a que su uso como medio de transporte personal ha eclosionado relativamente hace poco -aunque a principios de siglo XX ya encontramos modelos de patinetes a motor o *autoped*, que comenzaron a fabricarse en Nueva York en 1915-. Un paseo por nuestras ciudades sirve para darse cuenta de que su uso se ha popularizado tanto entre adultos como entre menores. Son pequeños, no gastan gasolina, son ecológicos y no causan dolores de cabeza a la hora de aparcarlos.

Una víctima mortal en patinete

No obstante, patinetes y otros ingenios eléctricos para moverse están causando algún que otro problema en la movilidad en las ciudades. Caídas o encontronazos con peatones son los más comunes. Así lo atestigua el teniente de alcalde de Seguridad y Convivencia de L'Hospitalet, José M. García Mompel, que explica que "su tamaño y portabilidad les permite meterse por donde quieren", asegura. Con los beneficios e inconvenientes que eso genera.

Esto ha llevado a que las ciudades empiecen a estudiar cómo modificar las ordenanzas municipales para

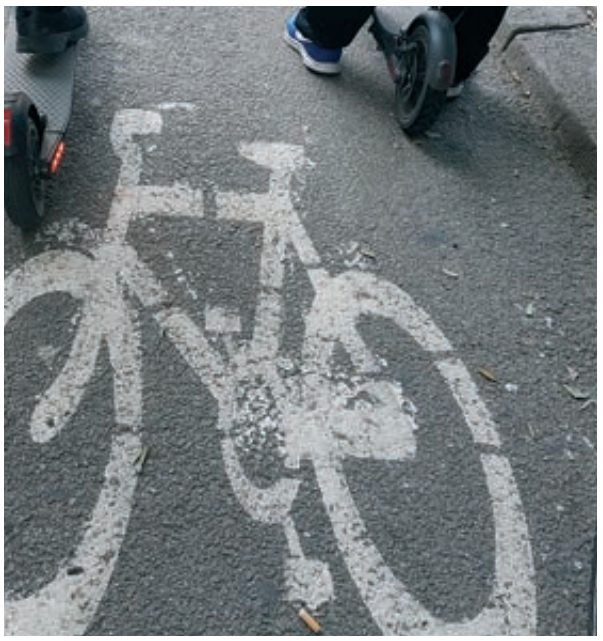

LOS CARRILES BICI TIENEN MÁS USUARIOS CON EL AUMENTO DEL USO DE PATINETES Y VEHÍCULOS SIMILARES | SÍLVIA CASORRÁN-AMB

35%

son los ciudadanos que ya usan los servicios digitales de movilidad

encajar estos aparatos eléctricos en la movilidad del día a día. Un ejemplo de ello es Sabadell, donde a mitades de octubre una mujer de 40 años murió atropellada por un camión en un paso de cebra tras, mientras que en noviembre se conoció el caso de una anciana que falleció atropellada por un patinete conducido por dos jóvenes. A raíz de este luctuoso hecho, los ayuntamientos se plantean regular su circulación, puesto que no están definidos como vehículos en el estricto sentido del término, según recuerda Mompel, que explica a esta publicación que en la segunda ciudad de Cataluña se está trabajando para regular su uso. "No están definidos como vehículos y, por lo tanto, no están matriculados", argumenta el regidor hospitalense, que señala que, al menos en L'Hospitalet, tienen que ir por la acera a la velocidad de los peatones. "Podrían ir por la calzada si fueran vehículos", sostiene.

En este sentido, el conseller de Interior de la Generalitat defendió en octubre la necesidad de configurar una normativa "a nivel de país" que regule el uso del patinete eléctrico en Cataluña, que puede alcanzar velocidades de alrededor de 30 kilómetros por hora. "Defiendo una herramienta marco o tipo a la que se puedan adherir los municipios preservando la libertad y la autonomía de todos los ayuntamientos", afirmó Buch. Y es que, pese a que las ventas de estos elementos han aumentado, no hay una legislación estatal que los regule, por lo que cada ciudad es responsable de incluirlo o no en sus ordenanzas.

De aquí el intento del AMB de poner orden con las recomendaciones que presentó en octubre, las cuales "han de servir para modificar o elaborar las correspondientes ordenanzas municipales", explicó Poveda. Mompel aplaude la iniciativa y el trabajo a nivel metropolitano que se está llevando a cabo, ya que considera que "no tiene sentido" que cada ayuntamiento regule la movilidad de manera independiente, más cuando los

Pasa a la página siguiente

La movilidad como solución

Raquel Sánchez
ALCALDESA DE GAVÀ

La movilidad es un factor clave en la lucha contra el cambio climático, en la funcionalidad de nuestras ciudades y en la articulación el territorio. Una necesidad en la que las ciudades tenemos mucha capacidad de incidencia desde lo que hacemos en el día y día y desde la planificación del futuro. Porque los cambios de hábitos, la ejemplaridad, se producen siempre desde la proximidad.

Por eso es tan importante gobernar los nuevos fenómenos que están creciendo en nuestros núcleos urbanos como estructurar acciones coordinadas en el ámbito metropolitano. El área metropolitana solo será tal si construimos políticas de movilidad eficaces y eficientes, que respondan a las necesidades de las personas y de las empresas y, al mismo tiempo, respeten los valores naturales y paisajísticos. Se han acabado los tiempos en que el precio del desarrollo lo pagaba el territorio; es la hora de dar categoría al territorio y convertirlo en prioritario. La ecuación entre desarrollo y entorno es posible y tiene que dar resultados positivos, y la movilidad, un fenómeno en constante evolución, es la variable principal para encontrar la solución. Y lo estamos demostrando.

Lo afirmo desde una ciudad, Gavà, que se define como equilibrada, interconectada y metropolitana. Y que se transforma y proyecta sobre la base de la agenda de la sostenibilidad. Sostenibilidad entendida como el nuevo paradigma que ha de marcar el futuro desde la perspectiva social, económica, urbana y, evidentemente, medioambiental.

Con ese modelo estamos redoblando esfuerzos para promover una movilidad más sostenible y más segura. Son ejemplos de ello la ampliación de vías ciclables, la renovación de la flota municipal con vehículos menos contaminantes, la implementación de un dispositivo de movilidad de verano en la playa para favorecer los desplazamientos alternativos al coche, la nueva beca de transporte para los jóvenes que estudian fuera de Gavà, o la próxima implantación de Zonas 30.

También formamos parte de una gran ciudad de ciudades, y fruto de esta colaboración estamos mejorando la frecuencia de paso de los autobuses, dotándonos de nuevas líneas e interconectando nuestras ciudades priorizando los modos de movilidad menos lesivos para el medio ambiente. La nueva C-245 sintetizará este esfuerzo común con un proyecto que mejorará la conexión entre Castelldefels y Cornellà priorizando el transporte público, los ciclistas y los peatones.

Debemos continuar trabajando para ampliar el número de alternativas. Y es por ello que nunca dejaremos de insistir en la necesidad de impulsar lo que llamamos el "Metro del Delta", la ampliación de la línea R3 de Rodalies. Esta es la gran infraestructura que necesitamos en nuestro territorio y con la que daremos el verdadero salto cualitativo en materia de movilidad y transporte público.

El reto es conseguir unas ciudades donde se viva y se respire mejor en un área metropolitana más equilibrada, mejor conectada y más sostenible.

Viene de la página anterior

ciudadanos de la conurbación viajan entre los municipios de la misma para ir a trabajar o realizar actividades de ocio.

Otra derivada de toda esta cuestión, y que ya hemos apuntado con anterioridad, son las flotas de vehículos compartidos que se están instalando por las ciudades. En este sentido, el AMB propone que se establezca la necesidad de un permiso municipal para que estas empresas puedan estacionar sus flotas en la calle.

El uso de la bicicleta crece

Pero la nueva movilidad personal no se reduce a patinetes eléctricos y similares. La bicicleta también se está consolidando entre los ciudadanos como una alternativa al coche. Según destacó en verano el RACC en su Barómetro del Ciclista Urbano, desde 2010 los viajes en bici han aumentado un 56% en Barcelona, alentados por servicios como el Bicing, que desde 2007 funciona en la capital catalana. De hecho, en enero entrará en funcionamiento un servicio similar en el área metropolitana, el e-Bicibox.

El aumento de ciclistas también ha provocado un incremento de los accidentes con bicicletas implicadas, un 110% desde 2010, según el mismo estudio del RACC. Desde las asociaciones que promueven el uso de la bicicleta apuntan a que la siniestralidad aumenta debido a que más gente usa la bici. “Es el coche quien se choca contra la bici, no la bici contra el coche”, sentencia Nacho Tomás, secretario de Red de Ciudades por la Bicicleta.

Por su parte, Adrià Arenas, del Bicicleta Club de Catalunya (BACC), asegura que “acusar siempre al ciclista de los accidentes es tendencioso”. Arenas lamenta que en este país “no hay cultura ciclista” y que el uso del coche privado “está muy enraizado”. Sea como sea, esto se está rompiendo. Si en los últimos años los usuarios de la bicicleta están creciendo, según un estudio de la escuela de negocios ISDI, el 30% de los vecinos de Barcelona usarían más la bici para desplazarse si pudiesen.

De todas formas, Arenas pone énfasis en la necesidad de que los viajeros que vuelvan a la bicicleta tomen conciencia de que “saber ir en bicicleta no es saber circular”. Por esta razón, el BACC desarrolla una tarea de educación y pedagogía, a través de talleres y la publicación de una pequeña guía de consejos sobre cómo circular con bici por la ciudad Se trata de 10 recomendaciones sencillas que quieren empoderar al ciclista para que circule sin miedo pero en alerta por los entornos urbanos. Y es que, según el estudio del RACC, casi la mitad de los ciclistas de Barcelona reconoció que desconocían la normativa.

Calidad por encima de cantidad

Sea como sea, Arenas apuesta por la convivencia entre coches y bicicletas, evitando la segregación. “La acera no es un espacio para circular”, defiende, metiendo en este saco a patinetes y otros artilugios. Además, pone de manifiesto la necesidad de tener una buena red de vías ciclistas -que es como las prefiere llamar- en las que prevalga “la calidad a la cantidad”, y así evitar lo que define como “*bicinyaps*”: carriles o vías ciclistas simplemente pintadas en el suelo sin elementos de seguridad o que se ven interrumpidas de repente, con el consecuente peligro para los ciclistas.

Permiso de circulación?

El RACC, en su barómetro, propone una serie de propuestas para mejorar la circulación ciclista. La que logra mayor apoyo entre los encuestados es reducir la velocidad del tráfico en el ámbito urbano a 30 kilómetros hora -como acaba de hacer Madrid-, mientras que la menos votada es la de llevar a cabo una matriculación obligatoria de las bicicletas. Preguntado sobre esto, Arenas considera que la “permeabilidad de la bicicleta” haría difícil clasificarla, además de no ser un plan rentable. Y pone el ejemplo de Suiza, que retiró el seguro obligatorio para ciclistas por su coste, ya que con el dinero ahorrado había de sobra para hacer frente a los escasos costes no cubiertos por seguros privados de los ciclistas. De hecho, el propio BACC ofrece uno a sus asociados.

Medidas e ideas que se han de poner en común para avanzar hacia la coordinación y convivencia de estas -no tan- nuevas formas de moverse por las ciudades. Una nueva movilidad que, según explica Maldonado, funciona en las distancias cortas -de entre 5 y 7 kilómetros, aproximadamente-, y que de nada sirve legislar y pensar cómo encajarla en el puzzle del día a día “si no se coordina con la red de transporte público”, poniendo como ejemplo experiencias como el Park&Ride en Sant Joan Despí y Castelldefels.

Todo ello para que, poco a poco, “se puedan ir sacando a los coches de las ciudades”, y así reducir su impacto en el medio ambiente y la salud de las personas. El desafío al automóvil privado ya está aquí.

UNA IMAGEN DE LAS OBRAS DEL NUEVO CARRIL BICI DE LA AVENIDA PINEDA DE CASTELLDEFELS | EL LLOBREGAT

Cuando las bicis ganan terreno: el polémico caso de la avenida Pineda de Castelldefels

Castelldefels ha eliminado un carril de circulación en la avenida de la Pineda, que conecta el núcleo urbano con el litoral, para colocar un carril bici de doble sentido. De ahora en adelante los coches solo podrán circular desde la playa hacia el pueblo, y no al revés, entre la avenida Constitución y la calle Pitort, unos metros antes de la autovía.

Se trata de una actuación que el equipo gobierno lleva trabajando “desde el primer día” para dar prioridad a peatones y bicicletas, crear un “reparto equilibrado del espacio” entre los diferentes usuarios y dar “otro aire” a la vía, según dijo la alcaldesa hace unos meses.

No obstante, la decisión repercute en el día a día de la movilidad, según explica a El Llobregat Manuel Reyes, portavoz del PP. “Se producen embotellamientos descomunales allí y en otras zonas del pueblo, ya que los vecinos que bajan hacia la playa son desviados a otros puntos, especialmente por la avenida Ciudad de Málaga, donde también hay problemas”, resume.

El PP quiere paralizar las obras y crear una mesa de trabajo con vecinos para buscar alternativas. Una de ellas, propone, sería obrar el carril bici, no en la avenida Pineda, si no en su paralela, la calle Barcelona, que es la perimetral de la zona universitaria; una calle que aún tiene pendiente construir la acera confrontante con la Politécnica; de esta forma, se terminaría de urbanizar una calle, se aproximaría el carril bici a uno de los colectivos que previsiblemente más lo utilizarán -los universitarios- y se evitaría restringir la circulación de coches por una arteria tan concurrida con la avenida de la Pineda. Manuel Reyes afirma que, si en las próximas elecciones sale elegido alcalde, eso es lo que hará: situar el carril bici en la calle Barcelona.

Eliminar el tráfico de coches y autobuses entre Castelldefels pueblo y la playa, por la avenida de la Pineda, a buen seguro que tendrá impacto en el comercio local: es una obra que dificultará que los diez mil vecinos de los barrios de la playa vayan a comprar a las tiendas del pueblo, ya que el regreso a su casa se complica.

Vaya a ser así o no, esta obra se está ejecutando sin que previamente el Ayuntamiento haya encargado ningún estudio de impacto comercial. En cualquier caso, el carril bici en la avenida de la Pineda está generando más preguntas de los vecinos que respuestas sabe dar el Ayuntamiento de Castelldefels.

Ciclo de Infraestructuras en el Baix Llobregat: “Modelo de ciudad territorial y económicamente sostenible”

Pere Macías: “Toca volver a ser ambiciosos y apostar por el transporte público colectivo”

El Ciclo de Infraestructuras en el Baix Llobregat llega a Gavà para tratar modelos de ciudad sostenibles

El urbanista Francesc Muñoz lanza la propuesta de convertir la C-31 en “nuestra Ruta 66”

El presidente de la Fundación Cercle d’Infraestructuras defiende recuperar el proyecto de la línea R-3 del Delta, de Cornellà a Castelldefels

J. C. V.

Pere Macías, presidente de la Fundació Cercle d’Infraestructures y coordinador *in pectore* del Ministerio de Fomento de Adif y Renfe para las Rodalies en Cataluña, defendió el 26 de septiembre en Gavà “volver a ser ambiciosos y apostar por el transporte público colectivo”, una decisión que ya han adoptado grandes metrópolis como Londres o París. Macías considera “un error histórico sacrificar el proyecto de cuadriplicar las líneas de Rodalies en la entrada de Barcelona en favor de la llegada del AVE” y se posicionó a favor de recuperar el proyecto de línea R-3 que el estallido de la crisis económica paralizó para comunicar mejor las poblaciones del Delta desde el intercambiador de Cornellà y hasta Castelldefels.

Décimo tercer ciclo

‘El Ciclo Desarrollo Económico en el Baix Llobregat y L’Hospitalet. El papel de las Infraestructuras’, celebró su décimo tercera sesión en Gavà de la mano de la Fundación Cercle d’Infraestructures, El Llobregat, Aeball y BCN Content Factory. En esta ocasión, el tema a tratar fue “El modelo de ciudad territorialmente sostenible”, un modelo que, según precisó la alcaldesa Raquel Sánchez, “para Gavà es nuestro desde hace tiempo”. Para Sánchez, “ser un municipio cerca de Barcelona nos ofrece las oportunidades y las ventajas de las grandes infraestructuras que, en algunos casos, como Cercanías, requieren de mejoras importantes y urgentes, pero a la vez generan grandes impactos que hay que trabajar para minimizar”.

La movilidad, clave

En la mesa de debate también participó Francesc Muñoz, profesor de geografía urbana y director del Observatorio de la Urbanización de la UAB, que aseguró que “la movilidad debe ser clave en el diseño del urbanismo”, que “debe pasar de ser de zonas, a ser de redes” . También destacó que debe tener presente “los nuevos retos, que son el cambio climático” y que “en nuestro territorio se traducirá en aguaceros, incremento de incendios y olas de calor”. En este sentido, explicó que “el Parque Agrario debe ser algo más que un espacio de campos que nos abastezcan de alimento y debe tener cultivos que contribuyan a refrescar los ambientes”.

Francisco Muñoz también quiere “patrimonializar los espacios” y avanzó un proyecto para la Autovía de Castelldefels consistente en “recuperar elementos para preservar su historia como pueden ser restaurantes y locales antiguos, la gasolinera con su estructura arquitectónica o los campings, siguiendo así el modelo de la Ruta 66 de Estados Unidos “.

DE IZQUIERDA A DERECHA: JOAN CARLES VALERO, RAQUEL SÁNCHEZ, PERE MACÍAS Y FRANCESC MUÑOZ | AEBALL

> La alcaldesa de Gavà, Raquel Sánchez, expone su modelo de **ciudad sostenible** desde una visión **metropolitana**

El también ex-conseller Pere Macias, dijo que “hay que diseñar los modelos de ciudad con cuidado, teniendo en cuenta las nuevas formas de movilidad que vendrán”, y puso como ejemplo los coches autónomos, aunque afirmó que “no se puede tener una visión funcionalista de las infraestructuras”. Macias subrayó que “el tema del transporte público masivo requiere de una apuesta ambiciosa para garantizar la movilidad en todo el mundo” y que “se deben hacer mejoras en las condiciones del servicio”.

Para la alcaldesa de Gavà, “basarnos en la agenda de la sostenibilidad supone, no sólo hacerlo desde la vertiente territorial, cuidando del entorno, sino también desde la vertiente económica y social” y eso se traduce en “ofrecer oportunidades a las empresas para que vengan y, a la vez, la creación de puestos de trabajo dignos”. En opinión de Raquel Sánchez, hay que apostar “por una ciudad equilibrada, sostenida y cohesionada, donde la gente viva y trabaje”, por lo que “hay que favorecer la llegada de riqueza, con proyectos como pueden ser el de los Juncos o el del Espacio Roca y afrontar el problema de la vivienda favoreciendo su acceso”. En este sentido, aseguró que “Gavà dispone, como ningún otro municipio cercano, de reservas de terreno para poder hacerle frente” y puso como ejemplo el Plan de Ponent.

FGC inverteix 27,8 milions d'euros per millorar la línia Llobregat-Anoia

Amb aquestes actuacions l'empresa vol garantir l'eficàcia d'aquest autèntic Metro del Baix Llobregat

S'estan renovant vies, andanes i elements relacionats amb el traçat, a més d'avançar cap a l'eficiència energètica de les instal·lacions

També està previst que els inspectors portin tauletes tàctils i la instal·lació de pantalles a les estacions amb informació a temps real

Redacció

Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya va impulsar l'any passat una sèrie d'actuacions a la línia Llobregat-Anoia per tal de garantir-ne "l'eficàcia", en paraules del conseller de Territori i Sostenibilitat, Damià Calvet, que va visitar les obres a principis de juny de l'any passat conjuntament amb una vintena d'alcaldes de territori.

Per tal d'aconseguir aquest objectiu, FGC va invertir 27,8 milions d'euros, que estan dividits en múltiples actuacions. La voluntat és portar a terme una millora integral d'aquesta línia.

LES ACTUACIONS A LA LÍNIA ES VAN PORTAR A TERME GENERALMENT DURANT LA NIT. S'ESTAN RENOVANT ALGUNS TRAMS DE VIA DE LA LÍNIA | FGC

Renovació de vies i andanes

Una de les actuacions més importants és la millora de les vies –millora del confort del traçat, tancaments, reposició dels aparells de via o actuacions en ramals industrials-, que serà efectiva la pròxima primavera i que té un cost de 3,3 milions d'euros. Pel que fa al manteniment de la via, s'hi aportarà nova maquinària, com ara una perfiladora, una amoladora, plataformes i locomotora, amb una inversió de 5 milions.

Pel que fa a vies i andanes, està previst renovar les de les estacions de Sant Josep, Cornellà Riera i fer canvis a l'Hospitalet-Av. Carrilet. Unes obres que tenen un pressupost d'1,7 milions i que estaran enllestides de cara a la pròxima primavera. També està prevista la instal·lació, a tota la línia, de catenària rígida i la renovació de les pèndoles, per un cost d'1,2 milions. Seguint amb les millores, també es consolidarà la contravolta del túnel als pous de bombes d'Almeda i Cornellà Riera, una actuació que acabarà a finals d'any i que costa 1 milió. Una quantitat idèntica a la qual es dedicarà a talussos i vessants. En aquesta línia, està prevista la millora de túnels i ponts per 750.000 euros i la reposició i manteniment d'actius als edificis de la línia per mig milió. En aquest sentit, es vol caminar cap a la millora de l'eficiència energètica, amb una inversió també de mig milió d'euros.

Per altra banda, de cara a finals d'any s'enllestiran les obres de millora de drenatge entre Magòria La Campana i Ildefons Cerdà, i entre Gornal i Sant Josep, amb un cost de 400.000 euros. A més, es vol millorar la ventilació del túnel a Cornellà Riera abans de setembre -250.000 euros- i s'ha renovat el pou de bombes a Almeda –per 250.000 euros també-.

A la inversió d'FGC també està previst dedicar 300.000 euros a sots centrals i mig milió a reposar i mantenir actius d'enclavaments.

Projectes en curs

Per últim, hi ha altres projectes en curs que completen la inversió, com ara la instal·lació del sistema de Frenada Automàtica Puntual (FAP), una actuació amb un cost de 4,2 milions, o la creació del Centre Operatiu de Martorell (COM), amb una inversió de 7 milions.

Pantalles d'informació a temps real

Una de les actuacions importants al Metro del Baix Llobregat és la incorporació de pantalles a les andanes i als vestíbuls amb informació a temps real sobre horaris i incidències. Està previst que les estacions de la Corona 1 línia Llobregat-Anoia en tinguin abans que acabi l'any. A la resta de parades s'aniran instal·lant de manera progressiva durant el 2019.

A més, els inspectors d'FGC treballaran amb tauletes tàctils que permetran fer gestions en línia sense la necessitat de portar a sobre físicament la informació i millorar, d'aquesta manera, l'eficàcia.

Tornen els rombes

A nivell visual, aquesta actuació a la línia del Baix Llobregat comportarà la instal·lació dels tradicionals rombes amb els noms de les estacions. Les primeres que ja compten amb aquesta senyalització són Plaça Espanya, Cornellà Riera, Almeda i l'Hospitalet-Av. Carrilet, mentre que la resta ho aniran incorporant progressivament. Amb tot, una manera d'homogeneïtzar la senyalització i reforçar la identitat corporativa d'FGC.

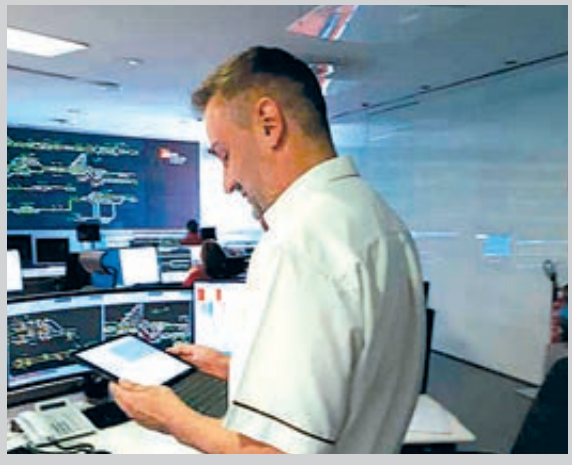

Nueva mesa del Ciclo de Infraestructuras en el Baix Llobregat: 'Cirugía urbanística: la ciudad después del

Sant Feliu: La "prueba del algodón" de los soterramientos de vías

El alcalde Jordi San José confía en que esta vez la obra sí que se llevará a cabo

Esta actuación debe de dar paso a las que están previstas en l'Hospitalet y Montcada, dice

CARRERAS EXPLICANDO PORMENORIZADAMENTE LOS DETALLES DEL SOTERRAMIENTO DE LAS VÍAS | FJR

Francisco J. Rodríguez

El soterramiento de las vías a su paso por Sant Feliu no tiene marcha atrás. Esta es la idea que el alcalde del municipio, Jordi San José, quiso dejar clara en la última jornada de debate del Ciclo de Infraestructuras, organizado por BCN Content Factory, la Fundació Cercle d'Infraestructures y AEBALL, con la colaboración de El Llobregat. El encuentro tuvo lugar en el Centre Cívic Les Tovalloles en junio.

"Lo haremos, y lo haremos bien", aseveró San José, que estuvo acompañado en la mesa de debate por Ramon Garcia, patrono de la Fundació Cercle d'Infraestructures como vicedegà del Col·legi d'Enginyers de Camins, Canals i Ports de Catalunya; Josep Maria Carreras, director d'Urbanisme de l'Àrea Metropolitana de Barcelona (AMB), y por Juan Carlos Valero, de BCN Content Factory y moderador de la conferencia.

"Como los Juegos Olímpicos para Barcelona"

La jornada sirvió para analizar el futuro de Sant Feliu sin las vías del tren que lo parten en dos. El soterramiento de las mismas, anunciado a principios del año pasado por el entonces ministro de Fomento Íñigo de la Serna, supone para Sant Feliu "lo que los Juegos Olímpicos significaron para Barcelona", comparó San José. Y es que el futuro del municipio –de 120.000 metros cuadrados del mismo, en concreto- depende de unas obras reivindicadas durante décadas. Por ese motivo, el Ayuntamiento ha puesto en marcha un proceso participativo entre los vecinos que ha de culminar en una consulta ciudadana prevista para finales del año que viene.

El alcalde quiso ahuyentar los posibles miedos o reticencias surgidas después del cambio de gobierno en Madrid. "El trabajo unitario llevado a cabo en el Pleno entre todos los grupos municipales se ha trasladado a instancias superiores", aseguró San José. Un trabajo este, remarcó el alcalde, que ha colocado a Sant Feliu en la "*pole position*" para que cuando el proyecto se desencallara, como ha sido el caso, la ciudad estuviera colocada en la mejor posición posible.

LA MESA DE DEBATE TUVO LUGAR EN EL CENTRE CÍVIC LES TOVALLOLES, A UN PASO DE LAS VÍAS QUE SE SOTERRARÁN PRÓXIMAMENTE | EL LLOBREGAT

> "San José: "Para Sant Feliu, esta obra supone lo que significaron los **Juegos Olímpicos** para Barcelona"

Motivo por el cual el edil no "teme" por el proyecto con la llegada del nuevo gobierno socialista de Pedro Sánchez a la Moncloa. Es más, San José quiso tranquilizar a otras poblaciones pendientes de obras similares, como l'Hospitalet o Montcada. "El soterramiento de las vías en Sant Feliu es la prueba del algodón de otros que se han de hacer en el área metropolitana", afirmó, ligando el futuro del cubrimiento de las vías en l'Hospitalet, el otro punto caliente del territorio en este sentido, a lo que suceda en Sant Feliu.

Cambios políticos que han frenado la obra

No obstante, el alcalde recordó otros momentos anteriores en los que parecía que el cubrimiento de las vías del tren estaba muy cerca y como, al final, quedó encerrado en un cajón. Algo que pasó en el año 2002, cuando el cambio de gobierno en la Generalitat puso el freno de mano al soterramiento. En este sentido, San José criticó que esta obra

Pasa a la página siguiente ➡

soterramiento de las vías’

Viene de la página anterior

“tan necesaria” se haya visto condicionada a la situación política de cada momento.

Los frenos al proyecto relacionados con cambios en las instituciones es un problema que se viene arrastrando desde hace décadas. Aquí, San José recordó a los presentes el porqué se hizo desaparecer el otro paso a nivel que había en el municipio, situado en la calle Laureà Miró, a la entrada de la ciudad. Por lo que rememoró el alcalde, el general Franco, a su paso por la ciudad a mitades de los años 60 del siglo pasado, experimentó lo que sufren actualmente muchos vecinos de la ciudad, que han de esperar largos ratos a que la barrera del paso se levante para que puedan pasar. “Tres años después ese paso a nivel se suprimió”, rememoró San José.

¿Cómo quedará la ciudad tras las obras?

Sin embargo, aquellas obras para eliminar el paso a nivel no se hicieron pensando en la movilidad de la ciudad, algo que se quiere evitar ahora. Aquí es donde se circunscribe la intervención del director de Urbanismo del AMB.

Carreras hizo una exposición exhaustiva y concreta de qué puede suponer el soterramiento de las vías para Sant Feliu. Puso de manifiesto la posibilidad y necesidad de crear una avenida amplia que recorra el espacio que dejen libre las vías. Una arteria urbana que complementará a la Rambla de la Marquesa y a la Carretera Reial, quedando en medio de ambas y abriendo la posibilidad a que el Tram pase por ella, ya que por las otras dos calles no hay amplitud suficiente para instalarlo. Una centralidad que Carreras condiciona a una serie de condiciones [ver gráfico de la derecha], como son la correcta conexión de las calles adyacentes con esta nueva vía, evitar cambios de rasante pronunciados una vez desaparezcan los raíles, impulsar la instalación de actividad económica como empresas o comercios en los bajos de los edificios que se construyan o bien admitir el tráfico de vehículos privados, pero “sin que se convierta en una autovía”, alertó Carreras, a la vez que se facilita la llegada del transporte público como el Tram, el cual “daría vida a la zona”.

Garcia, por su parte, celebró el anuncio del soterramiento de las vías y destacó el valor de las infraestructuras como “motor de la actividad económica”, ya que generan puestos de trabajo por sí mismas y dan pie a otras actividades.

IMÁGENES DEL DEBATE EN EL CENTRE CÍVIC LES TOVALLOLES DE SANT FELIU | EL LLOBREGAT

Las 6 condiciones para que el espacio ganado a las vías consiga centralidad

- Que las calles transversales bloqueadas históricamente por las vías lleguen bien hasta la nueva avenida que se genere sobre el espacio que dejen los raíles y, si es posible, que la crucen hasta el otro lado.
- Las plantas bajas de los edificios de esta avenida han de poder acoger tiendas y actividades empresariales. Además, las de los equipamientos han de ser transparentes para mejorar la sensación de los vecinos.
- Debido a las diferencias de alturas entre los dos márgenes de las vías, es necesario abordar las cambios de rasante de manera inteligente, para que desaparezcan obstáculos y todo el conjunto queden a un nivel similar.
- Se ha de admitir el acceso del transporte privado de forma controlada. No se trata que la nueva avenida se convierta en una “autovía”, argumenta Carreras, que cree que una isla de peatones no sería una buena solución.
- Para que la nueva avenida que nazca tenga vida, es necesario que haya suficiente densidad de edificios. Hay zonas donde ya no se puede construir, por este motivo se han de buscar espacios de manera quirúrgica.
- Admitir el acceso de coches no impide que se facilite la llegada del transporte público a lo largo de la vía. De hecho, está previsto la instalación del Tram en la nueva avenida, cosa que favorecerá la intermodalidad con Rodalies.

Tu empresa, tus productos y servicios tienen un relato

Te ayudamos a explicarlo para que todo el mundo te conozca

Evolucionamos contando historias
Somos especialistas en contenidos para medios de comunicación on/offline

Enjoynalism!

LA VALLA DEL TRISTEMENTE CÉLEBRE PASO A NIVEL DE SANT FELIU ESTÁ BAJADA 50 MINUTOS CADA HORA | EL LLOBREGAT

Los vecinos decidirán cómo será el Sant Feliu sin vías

- El año pasado comenzó un proceso participativo sobre el futuro de la ciudad sin vías
- La iniciativa culminará en noviembre con una consulta ciudadana

Redacción

"Bye bye Via". De esta manera Sant Feliu se está despidiendo de las vías de tren que la han separado durante décadas, después de que en enero del año pasado el ministro de Fomento, Íñigo de la Serna, visitara la ciudad para presentar el deseado proyecto de soterramiento, que permitirá a la ciudad lucir un aspecto libre de barreras. Unas vías que han costado la vida a 28 personas en los últimos años, la última de ellas una vecina de 82 años que cruzó el paso a nivel el 27 de abril de 2018 sin darse cuenta de que venía un tren. La mujer fue trasladada de urgencia al hospital, donde falleció días después.

A la espera de que empiecen las obras de cara al año que viene, Sant Feliu puso el año pasado en marcha un proceso participativo para que la ciudadanía opine sobre qué ha de haber en el terreno que dejen libre las vías. El soterramiento de las mismas afectará a tres quilómetros de vía, desde la calle Agricultura hasta el límite con Sant Joan Despí en la B-23. Una actuación que centrará el debate del próximo ciclo de infraestructuras que organizará BCN Content Factory, con el apoyo de El Llobregat, el 14 de junio de 2018 en el Centre Cívic Les Tovalloles.

Los pormenores del proceso participativo para elegir cómo urbanizar la zona que quede libre de vías fueron presentados el 3 de mayo de 2018 a los vecinos. El consistorio creó una página web y desde aquel día está promocionando y explicando el proceso con visitas a diferentes barrios e incluso un estand en la Fira de Primavera que tuvo lugar a mediados de mes. En estos encuentros se fomentan los espacios de reflexión sobre otras experiencias y modelos de referencia. La fase participativa propiamente dicha arrancó en septiembre del año pasado y duró hasta final de año. Ahora se recogerán todas las ideas con las que se elaborará una memoria del proceso participativo para articular el reglamento del concurso público de ideas. El proceso culminará el próximo mes de noviembre con una consulta popular y posterior ratificación del Pleno.

Momumento a las víctimas?

El alcalde, Jordi San José, ya dijo el año pasado en Ràdio Sant Feliu que sería buena idea colocar algún monumento o memorial a toda la gente que ha muerto en el paso a nivel. "Son decenas de vecinos y vecinas que no pueden caer en el olvido", aseguró.

Sea como sea, el anuncio de Fomento del soterramiento inminente de las vías ha coincidido en el tiempo con el de l'Hospitalet, donde también desde hace años se reivindica soterrar las dos líneas de cercanías que separaban diversos barrios que, a causa de estas barreras, han vivido toda la vida de espaldas los unos de los otros. En este sentido, está previsto que se ponga en marcha otro proceso participativo para que los vecinos de la ciudad decidan qué ha de ocupar el espacio que el municipio gane a las vías de tren.

Martorell sigue reclamando la finalización de la estación intermodal de cercanías y ferrocarriles

Mientras tanto, en el norte de la comarca siguen reivindicando acciones que consideran necesarias para mejorar la movilidad y la red ferroviaria. Este es el caso de Martorell, cuyo alcalde, Xavier Fonollosa, se reunió en mayo con los diputados del PDeCAT en el Congreso Ferran Bel y Joan Capdevila para abordar vías que permitan desencallar inversiones que el estado tiene pendientes en Martorell.

LA ESTACIÓN INTERMODAL PEMITIRÁ UNIR RENFE RODALIES Y FERROCARRILS DE LA GENERALITAT DE MANERA DIRECTA.

Una obra a medias

La principal reivindicación es la finalización de las obras de la estación intermodal, que permitirán unir directamente las estaciones de Cercanías y los Ferrocarriles de la Generalitat. Se trata de una demanda histórica de la ciudad que ha quedado a medias, ya que mientras que la Generalitat hizo su parte hace tiempo, el Ministerio de Fomento no ha realizado la inversión completa. De momento, para hacer posible esta infraestructura hace falta acabar los accesos a los andenes y la caja de la estación. Por otra parte, Fonollosa también abordó las obras de las pantallas acústicas del Corredor Mediterráneo a su paso por la ciudad, pero no fue la única. También reivindicó la conexión de la autovía B-40, el famoso Cuarto Cinturón, con la autopista AP-7; la finalización de las obras entre la B-30 y la A-2, entre Sant Andreu de la Barca y Pallejà, y el nuevo acceso de la autovía A-2 con el núcleo urbano de Martorell.

Planes para reorganizar la zona norte

Por otra parte, el norte de la comarca sigue a la espera de que se lleve a cabo el proyecto de la llamada rótula Martorell-Abrera-Sant Esteve, que tiene el objetivo de poner orden en el batiburrillo de infraestructuras y vías que jalonan esta parte del territorio. No obstante, se trata de un Plan Director Urbanístico que no ha conseguido unanimidad en el Baix Llobregat Norte. Mientras que Martorell, Sant Esteve Sesrovires y Esparreguera lo ven como una gran oportunidad, Olesa de Montserrat muestra más sus reticencias y Abrera, directamente, se opone, ya que no lo ve beneficioso para el municipio.

A grandes rasgos, lo que busca este proyecto es ordenar el amplio abanico de carreteras y vías de transporte de esta zona y conectar los túneles de la B-40 con el Vallès y el paso del eje transversal ferroviario.

Negativa de Collbató a la A-2

Siguiendo con las infraestructuras en el Baix Llobregat Nord, destaca la negativa de Collbató al cambio de trazado de la A-2 a su paso por el municipio propuesto por el Ministerio de Fomento.

Miquel Solà, alcalde del pueblo, denunció la pasada primavera, en un encuentro con vecinos, "falta de transparencia" del ministerio, el cual, siempre según asegura el alcalde Solà, solo habría facilitado un informe ambiental que no presenta en detalle el trazado de esta carretera a su paso por el municipio.

La precampaña descarrila la conexión de los Tram por la Diagonal de Barcelona

- Esplugues, Sant Just y Sant Feliu ven falta de solidaridad en Barcelona y motivos “electoralistas” en la decisión de ERC
- ERC de Barcelona vota en contra por el modelo de gestión del proyecto pese a llevar la obra en el programa
- Los municipios baixllobregatenses recuperan la reivindicación de la prolongación del TramBaix hasta Molins y Sant Vicenç dels Horts

Imanol Crespo

Lo que mal empieza, mal acaba. La conexión del TramBaix y el TramBesós por la Avenida Diagonal de Barcelona tendrá, de momento, que esperar a nuevas mayorías para que sea realidad; si algún día lo es. El proyecto –la obra estrella en infraestructuras para aprobar, en este mandato, por el gobierno barcelonés de Ada Colau- despertó desde el principio del mandato una guerra técnica entre favorables y detractores que, después, se llevó al terreno político hasta acabar, a un año de las elecciones municipales, sin el consenso necesario con el ‘No’ de ERC en la ciudad condal. Un ‘No’ que ha tronado en el Baix Llobregat, territorio en el que los republicanos han votado a favor de la unión en distintas mociones municipales y en el que la opinión es prácticamente unánime en este sentido.

Esplugues: Tram y Metro

Hablar del TramBaix es hablar de Esplugues, primer municipio del Baix Llobregat que vio llegar en 2004 sus catenarias. Huérfano de parada de Metro, aceptó entonces la alternativa barata del tranvía y, ahora, tras años de este transporte en funcionamiento, la opinión no puede ser mejor y por ello apuestan por la conexión de las dos arterias del ‘Tram’ por la Diagonal: “Por nuestra experiencia acumulada, no tenemos ninguna duda de que la mejor alternativa es el ‘Tram’”, dice Pilar Díaz, alcaldesa de Esplugues. “Pacificará la Diagonal como lo hizo con la Avenida Cornellà. Pensábamos que sería terrible y no ha sido así: ahora tenemos menos tráfico y una vía mucho más tranquila”, dice Díaz, que valora positivamente que sea un transporte segregado totalmente del tráfico, no como los autobuses.

No obstante, Díaz no olvida el “agravio” que sufre la ciudad, todavía sin ninguna parada de Metro en su término municipal, pese a su cercanía con Barcelona, y matiza que las mejoras del ‘Tram’ no sustituyen a la demanda prioritaria: la prolongación de la L3 del Metro hasta Sant Joan de Déu y el centro del municipio: “Siempre hemos tenido la espina clavada del Metro. Estamos dispuestos a hablar de nuevos trazados del ‘Tram’, pero no podemos dejar perder el Metro ya. Es irrenunciable”.

En este sentido, Esplugues firmó a principios de mandato un protocolo con Territori i Sostenibilitat para empezar un proyecto ejecutivo de prolongación de la línea verde, así como para mejorar la red del ‘Tram’ con un bypass que conecte Esplugues y Sant Just por Laureà Miró: “Nosotros estamos servidos de ‘Tram’ mientras no llega el Metro, pero reconocemos que para ir a Sant Just hay que dar mucha vuelta. Por tanto, se trata más de solidaridad con otros municipios metropolitanos”, Espero que otros hagan lo mismo”, dice, primero, sin mencionar a Barcelona. Pero añade:

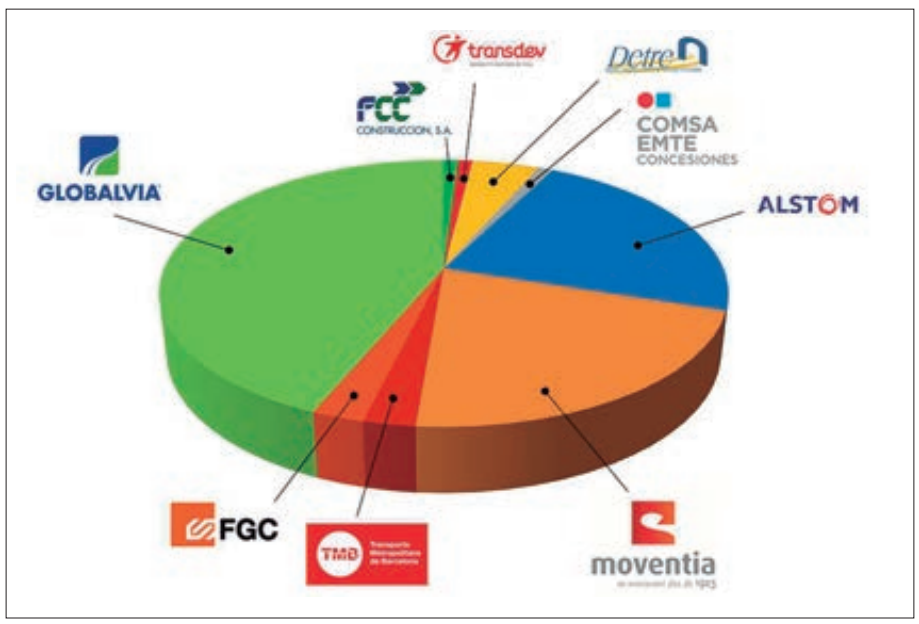

ARRIBA, EL TRAMBAIX CONECTA, ACTUALMENTE, FRANCESC MACIÀ DE BARCELONA CON SANT FELIU EN 32 MINUTOS, CRUZANDO HOSPITALET, ESPLUGUES, CORNELLÀ, SANT JOAN DESPÍ, SANT JUST Y SANT FELIU | I. C.
A LA IZQUIERDA, EMPRESAS QUE PARTICIPAN EN TRAM MET

Pasa a la página siguiente

Viene de la página anterior

“Albergo la esperanza de que los barceloneses y, especialmente, su Ayuntamiento entiendan que es vital para la movilidad de una buena parte del área metropolitana”.

Sant Just: cuestión de solidaridad

En este sentido opina también el alcalde de Sant Just Desvern y presidente comarcal, Josep Perpinyà: “Pedimos a los partidos de Barcelona que piensen no solo en Barcelona, sino también en los municipios de su entorno. Hay una unanimidad de posiciones ahora mismo. Es una infraestructura de transporte público muy necesaria para la comarca”, afirma en declaraciones a El Llobregat. “Lo hemos reivindicado desde hace muchos años y aprobado en pleno porque tiene mucho sentido. Creemos en el ‘Tram’ y conectarlos es fundamental; se trata de una cuestión de solidaridad territorial en movilidad”.

Según defiende Perpinyà, tal y como ocurrió con el impulso del ‘TramBaix’ por el territorio, la unión de los ‘Tram’ podría hacer que entre el 12 y el 15% de los conductores se pasaran del coche al transporte público: “Más transporte quiere decir menos coches; y si el transporte es sostenible, más aún”.

En este sentido, Perpinyà nos avanza que se ha reavivado el debate sobre la prolongación de las líneas del ‘TramBaix’ por su lado norte: “Hace años que los Ayuntamientos de Molins de Rei y Sant Vicenç lo reivindican y el soterramiento de las vías de Rodalies en Sant Feliu facilita que el ‘Tram’ continúe y, por tanto, se ha activado la petición”, explica tras una última reunión en el Consell Comarcal en el que se ha debatido sobre el tema.

En cualquier caso, prioriza la conexión de los ‘Tram’ por la Diagonal, dado que cuenta con proyectos e informes más avanzados, mientras que la prolongación del norte empieza a emerger justo ahora: “Es una modalidad para conectar los municipios del Baix entre ellos y no tanto con Barcelona. Tardarían mucho, pero entre Sant Vicenç, Molins, Sant Feliu y Sant Just trabaja mucha gente; hay mucha movilidad”.

Sant Feliu: volcado con el ‘Tram’

La capital baixllobregatense, ciudad en donde actualmente acaba el ‘TramBaix’, ya aprobó en pleno municipal su apoyo a la unión de los ‘Tram’ en Barcelona y defiende este transporte por su competitividad en distancias cortas y medianas. Así lo que su alcalde, Jordi San José, que no cree que les sea de utilidad la unión del ‘Tram’ para llegar al otro lado metropolitano –estaría muy lejos y sería mejor un tren de ‘Rodalies’-, pero sí para llegar a otros puntos de Barcelona como Paseo de Gracia, el centro o Glorias y el 22@: “Mucha gente que llega a Francesc Macià tiene que hacer trasbordo con otras líneas de bus, de las que muchas continúan por Diagonal (33, 34, 100…). Evidentemente, sería mucho más continuado y fácil hacerlo con el ‘TramBaix’”. Según San José, pide tener una “visión metropolitana; que es lo que está en juego […] en una mejora por la que estamos a favor con capa y espada”.

Pero no es la única. Sant Feliu será una de las ciudades con ‘Tram’ más beneficiadas de la mejora del

28 MILLONES DE USUARIOS UTILIZARON LA RED DE ‘TRAM’ EN 2017, DE ELLOS 18 FUERON EN EL TRAMBAIX | I. C.

trayecto entre Sant Just y Esplugues puesto que reduciría el trayecto a Barcelona en 8 minutos; es decir, de 30 a 22. Por otro lado, y tras la revisión del proyecto ferroviario de soterramiento de las líneas de Rodalies, Sant Feliu busca alargar el ‘Tram’ hasta Can Maginàs, así como hacerlo llegar a Molins de Rei, como decíamos, y hacerlo cruzar hasta Sant Vicenç dels Horts, municipio que cuenta con Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya y que, por tanto, potenciaría notablemente la intermodalidad en la zona. “Cruzar el río es la petición que hemos formulado en el marco del Plan Director de Infraestructuras. Hace falta que lo defiendan los municipios, pero tenemos que poder conectarnos y cerrar el anillo con FGC en este punto y facilitar también el acceso hacia Martorell”.

ERC dice ‘No’ por el modelo de gestión

Pese a la unanimidad política que existe en los municipios que tienen ‘Tram’ (todos excepto Cornellà han aprobado mociones a favor de la unión por la Diagonal en los últimos años), el proyecto -que cuenta con el ex conseller Pere Macías como director estratégico bajo el mando municipal- no ha logrado en Barcelona el consenso suficiente como para iniciarlo en el actual mandato. El gobierna local de los ‘comunes’ solo ha sumado el voto favorable de su grupo y del PSC, mientras que PDeCAT, Ciudadanos, PP, así como ERC y CUP han votado en contra. De ellos, todas las miradas se han puesto en el líder republicano Alfred Bosch que llevaba en su programa electoral la unión del ‘Tram’ y que, de hecho, se ha mostrado a favor del proyecto. Su voto favorable hubiera decantado la balanza; sin embargo, votaron que ‘no’ por el actual modelo de gestión, un modelo que, según defienden, perjudica a las arcas públicas municipales.

Y es que las dos arterias actuales del ‘Tram’, pese a ser de titularidad pública, son gestionadas por la empresa privada ‘TRAM’ (presidida por el ex conseller convergente Felip Puig), que cuenta con una concesión hasta 2032 para su explotación. Se trata de un grupo promotor participado por grandes empresas del sector de la obra civil, la construcción de material móvil, además de sistemas de transporte y compañías financieras que, de hecho, cuentan con casi el 100% de las acciones de la compañía. De representación pública solo está FGC y TMB de manera testimonial en la estructura, mientras que Globalvia, Moventia y Alstom cuentan con los mayores trozos del pastel con porcentajes aproximados del 40%, la primera, y del 20% la segunda y tercera compañía. Por su parte, también están representadas FCC, Transdev, Detren y Comsa Emte Concesiones.

El modelo se conoce como ‘Built, Operation and Transfer’ (contratos de construcción, operación y transferencia) y permite a la Administración contar con la financiación privada para realizar la infraestructura con el compromiso de devolver el dinero a cómodos plazos. Las empresas tienen garantizada la recuperación de la inversión de la infraestructura, el coste financiero –con un tipo de interés mayor al 6%- y, además, cuentan con un canon por viaje que no va a las arcas públicas, sino que les genera beneficio a las empresas. No se transfirió ni siquiera el riesgo ante cualquier adversidad, en este caso.

En definitiva, el negocio perfecto, según los expertos. Y que ERC no ha querido replicar para este tramo central del transporte pese a estar a favor de la infraestructura: “El hecho de integrar las dos redes de ‘Tram’ mediante una inversión pública muy importante representará doblar el número de usuarios y, por tanto, doblar los ingresos correspondientes de las validaciones. La financiación del contrato vigente, que finaliza el año 2032, contempla el pago de ATM a Tram Met a partir de cánones fijos y una tarifa técnica adecuada en función de la demanda prevista antes de la conexión”, recogieron los republicanos de todos los municipios

Pasa a la página siguiente

Viene de la página anterior

metropolitanos. “Consideramos que una inversión de esta magnitud realizada con recursos públicos tiene que revertir directamente en el sistema de transporte público y no tiene que generar beneficios adicionales a un operador privado. Solo de esta manera ATM dispondrá de los recursos económicos necesarios para reinvertir en la mejorar de la red y del transporte público. Por este motivo, manifestamos que la unión de las dos redes de tranvía por la Diagonal solo puede ser una realidad una vez definido el modelo de gestión entre ATM y Tram Met”, zanjaba el comunicado antes de instar a la negociación de nuevas condiciones.

¿Movimiento electoralista?

La decisión fue recibida en el Baix Llobregat como un movimiento político y sin sentido que deja estas críticas de nuestros alcaldes: “No tuvo el apoyo por una cuestión de miopía política de los grupos de la oposición”, dijo Jordi San José, alcalde de Sant Feliu. “Me ha sorprendido mucho la posición de ERC de Barcelona, porque el mismo partido si que apoya en el Baix Llobregat el proyecto. No querría pensar que el voto es por otros motivos y que se utiliza el ‘Tram’ para cambiar las dinámicas del gobierno municipal. Cada uno que haga su trabajo y no me gusta que sea así, pero es evidente que estas cosas están influyendo”, añade Josep Perpinyà, alcalde de Sant Just.

Aún más crítica lo es Pilar Díaz, alcaldesa de Esplugues: “Una comienza a estar cansada de ver como algunos ponen la calculadora de los votos a contar cuando llegan las elecciones municipales. El voto de ERC de Barcelona me parece esto”, exclama, antes de instar a la negociación y a buscar el consenso necesario también para el modelo de gestión y las condiciones de la concesión.

Por su parte, el gobierno local de Colau ya anunció que no podía rescindir el contrato de la concesión, vigente hasta 2032, porque tendría que pagar entre 220 y 400 millones. No obstante, la puerta está abierta a otro tipo de concesión y con otras condiciones (la concesión del tramo central no tiene por qué ser como las otras). Pero a día de hoy, ERC considera que no tiene ninguna garantía suficiente para ofrecer su voto favorable.

La D30 es una entelequia

La falta de consenso durante todo el mandato ha derivado en la creación de la plataforma ‘Unim els Tramvies’ en defensa, como reza su nombre, de la unión de los ‘Tram’. Se trata de una plataforma unitaria de entidades vecinales, sociales y sindicales de toda el área metropolitana que considera la obra como “imperativa”.

“El bus urbano llamado D30 es una entelequia”, dice el hospitalense Ricard Riol, portavoz de la plataforma y presidente de la entidad Promoció del Transport Públic. “Es, prácticamente, el bus 7 simplemente que iría por Diagonal. El bus, además, tiene una capacidad agotada en la Diagonal. Si se apuesta solo por rehacer la red, perderemos capacidad. Si quitamos vehículos para evitar el efecto acordeón (los primeros

EL HOSPITALENSE RICARD RIOL, PRESIDENTE DE LA PLATAFORMA POR EL TRANSPORTE PÚBLICO, ES UNO DE LOS IMPULSORES DE UNIM ELS TRAMVIES | IMANOL CRESPO

buses de un mismo recorrido van más lentos porque captan más usuarios y eso hace que los siguientes les cojan en el camino al tener una mayor velocidad comercial), no podremos asumir a la gente que se tiene que llevar. Además, se tiene que hacer un carril bus igual, con lo que se quita el mismo tráfico y, sin embargo, no le puedes dar la capacidad que da un tranvía”. Un tranvía puede llevar hasta 400 personas, mientras que los autobuses rondarían las 140.

“El bus eléctrico se acabará imponiendo en la Diagonal y en todos los sitios, pero aquí hablamos de otra cosa: se trata de ampliar las prestaciones de transporte público”, dice Riol. “Lo que tenemos es insuficiente y si apostamos por el bus la capacidad nos la comeremos enseguida”.

Por su parte, no comparte tampoco el modelo de gestión de los ‘Tram’ y reconoce que es perjudicial para la Administración; sin embargo, considera que no es suficiente para parar el proyecto y que ERC lo ha utilizado como arma política: “Su posición demuestra que el tranvía ya no despierta tantas animadversiones como transporte, de manera que han tenido que recurrir a un argumento como el modelo de gestión”.

“Es, desde luego, un problema para el erario público: la financiación privada. Pero pasa lo mismo con la L9, que la gente se cree que es pública. TMB tiene que pagar unos cánones similares por utilizar los túneles a un ‘holding’ similar de constructores, operadores de transporte y bancos. Y aquí no ha habido problema. Se trata de una excusa”, sentencia Riol.

> “Empiezo a estar **cansada** de cómo algunas ponen la **calculadora de los votos** antes de **elecciones**”

“Los estudios de Colau no se aguantan”

Esta es la principal conclusión de Albert Gragera, experto en Economía Aplicada de la Universitat de Barcelona, y autor de uno de los informes más críticos con la obra del ‘Tram’: “Básicamente, los estudios que hizo el Ayuntamiento no se aguantan. Tienen demasiados defectos y muy gordos”.

Según el informe, existen “dudas razonables sobre la metodología, los inputs y las estimaciones sobre las que se basan los estudios del Ayuntamiento”, además de “carencias importantes de coordinación”. En concreto, el estudio -realizado por los investigadores expertos en economía aplicada Daniel Albalate y Albert Gragera- considera que los informes municipales no tienen en cuenta, entre otras cuestiones, el sobrecoste habitual de las obras o una evolución de la demanda más real.

Aplicando, pues, algunas precisiones con el objetivo de “aportar una mayor información objetiva al debate”, el informe de la UB considera que existe una probabilidad muy alta de que la tasa de rentabilidad social de la conexión del Tramvia por la Diagonal sea mucho menor del 11% (85 millones de euros de beneficio social) que presentó el Ayuntamiento.

Ahorros mínimos de tiempo

De la misma manera, los investigadores creen que se infravalora el impacto que la conexión de los Tranvías tendría en la congestión del tráfico dado que se ha aplicado una metodología basada, únicamente, en un mismo escenario de congestión máxima. Desglosando los escenarios, el nuevo informe desvela -“tras un trabajo de chinos”, tal y como ha dicho Gragera- un aumento de la congestión en las grandes arterias del entorno: Aragó, Mallorca y Entensa (sentido Llobregat) y Numància, València y Berlín-París (sentido Besòs).

Además, ni siquiera se daría una gran inducción de nuevos desplazamientos en tranvía de nuevos usuarios que se sumarían al uso del Tram y que el Ayuntamiento fijo en unos 12.000. Según el nuevo informe, serían alrededor de unos 3.000 viajeros.

Para colmo, “hemos visto como la mayor parte de los ahorros de tiempo son inferiores a un minuto, de los cuales el 20% son ahorros que rondan los 12 segundos aproximadamente”.

Acabar y mejorar la nueva red de autobuses

Según Gragera, la unión del ‘Tram’, ahora mismo, según los números que ellos manejan, “es como ponerle a un paciente de entrada un ‘bypass’ porque tiene alto

Pasa a la página siguiente

Viene de la página anterior

los niveles de colesterol; miremos primero de reducir el colesterol". "Si se trata de eliminar la congestión en la ciudad, la Diagonal no es el problema, es el síntoma. Pongamos un peaje urbano: es el mismo mensaje o mayor y más efectivo. Pero es más impopular. Pero por culpa de esto, se está intentando regular la movilidad a partir de la restricción de la capacidad. Es lo fácil. Con un peaje se aumenta el coste del transporte privado por usuario, de la otra manera afecta a todos –usuarios del transporte privado y público- a partir de la congestión. Es la peor alternativa posible".

Sin unos estudios técnicos convincentes, Gragera apuesta por ser prudente y no hipotecar una vía como la Diagonal con un transporte que no sabemos la repercusión que puede tener. En este sentido, apuesta por mejorar la red de autobuses, su velocidad comercial, así como implantar innovadores medidas para reducir el tiempo en parada como, por ejemplo, acceder y poder pagar por ambas puertas.

En este sentido, confían en la D30 como una primera medida "reversible" y que permita ver la afectación en el tráfico y las pruebas en la semaforización, teniendo en cuenta que también se habilitaría un nuevo carril bus: "La idea sería implantar la D30 y pactar inmediatamente unos niveles de demanda que, una vez alcanzados, se puedan iniciar automáticamente las obras del tranvía. Hasta se podría ir trabajando en paralelo en el proyecto constructivo".

El 'Tram', una solución para cortos trayectos

Una de las incógnitas es saber si los usuarios apostarían o no por el uso del tranvía como transporte público favorito. Vistos las dificultades de los informes técnicos y las dudas en las conclusiones, hemos querido hacer una comparativa entre los tiempos del 'Tram' con otros medios de transporte y, sobre todo, el coche. Y una conclusión es evidente: el tranvía funciona y es competitivo, sobre todo, para trayectos cortos.

La distancia total entre Francesc Macià y Sant Feliu-Consell Comarcal es de 32 minutos, cuando en coche, en un día sin tráfico, es posible llegar en 14 minutos. Por delante del 'Tram', es más competitivo el enlace en autobús con el L51 y el L64 que llegan en 30 y 25 minutos, respectivamente. Eso sí, dependen de la variabilidad del tráfico terrestre y, por tanto, estos tiempos, en horas punta, seguro que se disparan de manera incalculable.

Lo mismo ocurre en la conexión con Sant Just Desvern en la parada, por ejemplo, del mítico Walden: en TramBaix se tarda 29 minutos, cuando en coche es posible llegar en 12 minutos. De la misma manera, las anteriores líneas de autobús mejoran los tiempos del 'Tram'. En estos casos, los tiempos son los que son debido a la incomprensible vuelta que el TramBaix da entre Sant Just y Esplugues y que está pendiente de acortarse con un nuevo trazado por Laureà Miró que reduciría los tiempos en hasta siete minutos.

Si vamos a Sant Joan Despí, al tan utilizado Hospital Comarcal Moisés Broggi o a la Televisió de Catalunya, desde Francesc Macià se tarda 25 minutos, cuando en coche estamos en 11 minutos. La mayor competitividad del transporte lo vemos, como decimos, en los trayectos cortos como entre Esplugues y el fin de recorrido del 'Tram'. De Francesc Macià a Pont d'Esplugues van 19 minutos, solo siete más que en coche que, a la misma que haya retención, tardará más que en transporte público.

Por su parte, actualmente, las dos puntas del TramBaix y TramBesós están separadas por 15 minutos en coche o 32 minutos en autobús, con el número 7, en un recorrido que no va por la Diagonal y que, por tanto, con el D30 se podría mejorar. En 'Tram' sería aproximadamente de unos 13 minutos también. Por tanto, una propuesta muy similar a la del coche privado o el nuevo D30.

‘The Last Mile’: reinventar-se o morir

El fenomen de l’última milla s’haurà de regular per evitar tornar a les ciutats grisenques de la Revolució Industrial

Els centres comercials han de saber conviure amb la ciutat i no fer que les persones surtin de la ciutat

Carlos Manzano

El President del Cercle d’Infraestructures, Pere Macias, l’alcalde de Cornellà, Antonio Balmón, i el Director General d’AECOC, Josep Maria Bonmatí, moderats pel periodista i professor, Joan Carles Valero, van dur a terme a principis de l’any passat una taula-debat a l’Auditori de Cornellà, amb el suport de El Llobregat, sobre el present i futur dels centres comercials, especialment, al nostre territori.

Una de les principals raons d’aquesta exposició va ser el canvi de comportament dels consumidors envers a les diferents formes de comprar. Valero va explicar breument les bases de comportament així com els nous projectes d’ampliació i reestructuració que es duran a terme a grans superfícies de l’Hospitalet, Esplugues, Cornellà, Sant Boi, Viladecans i Gavà. Això coincideix amb el tancament de molts establiments comercials als Estats Units i amb la por que succeeixi el mateix al nostre país, al nostre territori.

L’última milla i la seva logística

La preocupació de les administracions i les autoritats de trànsit per el fenomen conegut com ‘l’última milla’ (the last mile, en anglès) és evident, pel fet que el repartiment de mercaderies y comandes als domicilis o punts de restauració col·lapsarà carreteres principals i secundaries, molt més de com ho fa ara. Amb l’augment de les compres per internet, no només de multinacionals com Amazon o Alibaba sinó de cadascuna de les empreses amb una venda física que també ho fan online, les autoritats de trànsit es veuran superades per aquest repartiment logístic que farà créixer la distribució física als carrers y carreteres plens de camions i furgonetes.

Aquesta va ser una de les principals preocupacions que va portar als ponents a replantejar-se l’administració de les noves vendes, com fer-ho millor o com equilibrar-ho, com regular aquest ús de l’espai públic com són els carrers i les voreres. A més a més, una de les reflexions va ser la implantació de furgonetes elèctriques per dur a terme els repartiments, contaminant menys. “Els ajuntaments hauran de fer-se responsables de la bona gestió d’aquest espai comú per evitar la congestió i la contaminació de les ciutats”, va aconsellar Pere Macias per a no tornar a convertir les metròpolis en les ciutats grisenques de la Revolució Industrial.

JOSEP M. BONMATÍ, DIRECTOR GENERAL DE AECOC | BCN CONTENT FACTORY

Els centres comercials, així com també el començ de proximitat, s’hauran d’adaptar als nous temps per poder fer front a la venda exclusivament online de Amazon, Alibaba o, fins i tot, Wallapop. Fent una bona gestió i promoció del comerç electrònic s’atrauran potencials clients als centres comercials que d’altra manera no hi anirien.

La ciutat com a principal valor

Macias va reforçar el valor de la ciutat com a principal valor en infraestructures com “un conjunt de plantes baixes comercials”. “La ciutat ha de saber acollir tot tipus de comerç: de planta baixa i d’espais especialitzats com els centres comercials” va explicar. Però tot té el seu lloc i el seu moment, els centres comercials han de saber conviure amb la ciutat i no fer que les persones surtin de la ciutat perquè sinó “ens trobarem davant d’un model americà que no és el nostre”. És a dir, un centre comercial potencia aspectes com la mobilitat allà on està situat, però si es situa fora de la ciutat aquests elements no beneficien a la població i tornem al model americà que deia Macias. “Hem de veure aquelles coses que funcionen i saber construir bé les ciutats”, va conclure Macias.

El virus dels Estats Units no afecta a Europa

“La diferencia del nostre país amb els Estats Units es que allà hi ha hagut saturació de grans superfícies però això no passa a Espanya, on hi ha hagut una regulació comercial”, va iniciar la seva exposició Bonmatí per explicar les diferències entre el nostre model i l’americà. Pel fet que el nostre model és diferent al de la superpotència americana cal una reinvenció en la manera de vendre, tal i com ha canviat el model de consumir, però amb la possibilitat de fer-ho sense començar a tancar centres.

L’obertura de Finestelles Shopping Centre a Esplugues, la modernització de Barnasud a Gavà, la construcció de la segona fase del Viladecans The Style Oulet de Viladecans, la construcció d’un Carrefour i un cinema al Llobregat Centre de Cornellà, la possible ampliació del centre comercial Alcampo de Sant Boi, així com l’ampliació en la programació d’activitats culturals i d’entreteniment a La Farga de l’Hospitalet, són alguns exemples de com s’estan reinventant les grans superfícies per a que el virus estatunidenc no els afecti i estiguin preparades per les noves generacions que, cada cop més, escullen la compra per internet.

La por de la venda online

De la mateixa manera que el comerç de proximitat mirava amb por les grans superfícies, aquestes tenen el mateix sentiment vers els grans venedors d’internet com Amazon. “Si tot això està passant i creixerà la venda per internet, les botigues físiques perdran quota de mercat i rendibilitat”, segons Bonmatí aquest tipus de botigues han de fer tres coses per aconseguir competir ja no només amb les grans superfícies sinó amb les grans botigues virtuals. La primera és adequar la botiga per als nous models de consum: “Si no ho fem l’experiència no serà bona i s’anirà al consum online”, va dir a la taula rodona de Cornellà. La segona és la logística per aconseguir un nivell d’automatització cada vegada més elevat i amb el que poder competir amb Amazon o Alibaba. I, per últim, reforçar la part online, fonamental per a competir per aconseguir atreure als consumidors actuals.

“La roba ha pensat que Amazon no li afectava, però no ha sigut així”, Bonmatí va exposar els diferents tipus d’innovacions per a que la roba arribi a les nostres cases convertint-les en petits provadors sense necessitat de trepitjar una botiga i amb la facilitat de tornar tot allò que no ens agradi. “Ara estem vivint el quart gran canvi i com a consumidors ens posem en el centre, volem un producte a qualsevol lloc amb qualsevol dispositiu”, el Director General va fer èmfasi en aquest últim punt, el que anomenaríem ‘omnicanalitat’, per explicar els altres tres, és a dir, sense adequar la botiga, sense la logística o sense reforçar la part online i oberta a tothom, amb la capacitat d’igualar-se a aquestes noves formes de vendre i consumir, no hi ha opció de progressar i cada vegada s’aniran perdent més possibles compradors envers les plataformes digitals o els grans centres comercials.

Pros i contres de cada tipus de comerç

“No hi ha substitució generacional en el comerç de proximitat, com el Mercat Municipal, tothom vol que sigui com la Boqueria”, va dir l’alcalde de Cornellà. Però, segons Balmón, ni un model és tan bo ni l’altre tan dolent: “Splau ha destruït comerç local però també ha creat ocupació, treballen més de 1.800 persones de forma directa”. Balmón va explicar que el comportament canvia

Passa a la pàgina següent

A L'ESQUERRA, PERE MACIAS, PRESIDENT DEL CERCLE D'INFRAESTRUCTURES, I ANTONI BALMÓN, ALCALDE DE CORNELLÀ; A LA DRETA I A DALT, EL CERCLE CELEBRA LA 11ª TAULA AL BAIX LLOBREGAT AMB UNA NOVA TAULA MODERADA, A SOTA, PER JOAN CARLES VALERO, EDITOR EXECUTIU DE EL LLOBREGAT | BCN CONTENT FACTORY

Ve de la pàgina anterior

amb cada generació i això és molt difícil de canviar, es pot ajudar al comerç local però no es pot canviar la conducta de les persones. "Hem de preparar el territori per al nou comportament", va concloure l'alcalde de Cornellà.

El futur dels centres comercials és predicible però no segur, l'adaptació a les noves conductes dels ciutadans són les que fan mantenir els llocs de compra i venda tant de les plantes baixes de les ciutats com les de les grans superfícies físiques i online. En definitiva, reinventar-se o morir.

Centre de Negocis
Edifici ellobregat
CONTRATACIONES ANUALES: 35 EUROS + IVA POR MES
SERVICIO DE GUARDAMUEBLES
▪Almacenaje de objetos de gran volumen
▪Recogida a domicilio incluida
CONSULTE NUESTRAS TARIFAS
¿NECESITA UNA RECEPCIÓN QUE RECOJA LAS NOTIFICACIONES DIRIGIDAS A SU EMPRESA?
DOMICILIACIÓN DE SOCIEDADES

▪Utilización comercial de nuestra dirección
▪Recepción de correspondencia y paqueteria
▪Aviso inmediato de llegada vía email
▪Escaneado de su correo y reenvío vía email*
▪Reenvío de su correo a otro domicilio*
* No incluidos en el servicio básico
DISPONEMOS DE TODOS LOS SERVICIOS QUE SU EMPRESA NECESITA

Telf. 902 800 248 · centrodenegocios@elllobregat.com · C/ Raurich Nº 62 - St. Boi de Llobregat

La zona Delta alerta del riesgo de colapso en movilidad ante el crecimiento del aeropuerto

Viladecans, Gavà y Sant Boi reclaman a Fomento la prolongación de la R3 de Rodalies para que el Delta cuente con el 'Metro Metropolitano'

Fomento presentó el año pasado el plan director del aeropuerto y un ambicioso plan urbanístico, pero ninguna novedad a nivel de transporte

La R3 o 'Metro del Delta' aparece en el Plan de Rodalies Barcelona 2009-2015 y fue un proyecto ampliado por el ministro Blanco en 2010

Imanol Crespo

Satisfacción relativa y preocupación. Estos son los sentimientos que despertaron, en los municipios de la zona Delta –Viladecans, Gavà y Sant Boi-, la primera presentación pública del Plan Inmobiliario para el desarrollo económico de la 'Ciudad Aeroportuaria' del Aeropuerto de Barcelona-El Prat.

Pese a que Fomento estime invertir más 1.264 millones de euros en veinte años para impulsar el entorno del aeropuerto como un gran polo económico y empresarial en distintos sectores, lo que representa una oportunidad para el territorio, las tres ciudades baixllobregatenses consideran que, de no recuperar las actuaciones en movilidad pendientes, la situación puede derivar, primero, en un auténtico colapso en el transporte que esta zona ya sufre a día de hoy y, segundo, que las oportunidades, al final, solo beneficien a las ciudades que están mejor conectadas con el aeropuerto: Barcelona, L'Hospitalt y El Prat.

"El Delta tiene un problema de movilidad actualmente y, por tanto, se tienen que resolver estas cuestiones. Es nuestro principal problema", asegura Carles Ruiz, alcalde de Viladecans. "Esta actuación genera nuevas oportunidades, pero nos genera un problema grave que tenemos que resolver. Si ya tenemos un problema de colapso, imagina con 30 millones más de pasajeros y los muchos más puestos de trabajo; algo positivo, pero que, si no se garantiza un adecuado transporte público desde los municipios del entorno del aeropuerto al propio aeropuerto, quien se beneficiará no serán los municipios del Delta. Y aquí tenemos que reaccionar", concluye.

Recuperar el 'Metro del Delta'

En concreto, los municipios del Delta reclaman recuperar el proyecto de extensión de la línea de Rodalies R3 desde L'Hospitalet hasta Castelldefels, de manera que se cree un verdadero 'Metro metropolitano': "Como alcaldesa estaré muy expectante del plan, pero ya hemos trasladado la necesidad de que el desarrollo económico y empresarial del aeropuerto y su crecimiento tenga en cuenta las necesidades y potencialidades de nuestro territorio; sobre todo, de la zona Delta", exclama Raquel Sánchez, alcaldesa de Gavà. "Siempre que se planifica la infraestructura y su planeamiento se mira mucho a Barcelona, que está muy bien y su marca es un atractivo para todos, pero también queremos y pedimos que en esta estrategia Gavà

Pasa a la página siguiente

CARLES RUIZ, ALCALDE DE VILADECANS; LLUÏSA MORET, DE SANT BOI; RAQUEL SÁNCHEZ, DE GAVÀ; Y CANDELA LÓPEZ, ENTONCES ALCALDESA DE CASTELLDEFELS, FORMARON EN MARZO DE 2016 UNA PLATAFORMA CONJUNTA PARA RECLAMAR LAS MEJORAS DE LA MOVILIDAD EN LA ZONA DELTA

El Prat luchará para salvar el barrio de Las Palmeras

El Prat, por su parte, sin los problemas de movilidad de sus vecinos del Delta, ha tomado la presentación del plan como buenas noticias, pero sin grandes novedades. Así lo ha dicho Alba Bou, teniente de Alcalde de Urbanismo y Medio Ambiente: "No nos ha dicho nada que no supiéramos. La Ciudad Aeroportuaria estaba a la espera de que alguien encendiese la mecha".

Según Bou, es muy evidente la distribución de usos que plantea Fomento, con lo que califica la noticia de positiva y apuesta por un modelo de gestión similar al que lleva a cabo el Port de Barcelona con CILSA: "El Ministro ha explicado que quieren hacer una plataforma para que lleguen estar inversiones privadas. Yo lo relaciono con el modelo CILSA, un operador público-privado, en el que tenemos presencia en el Consejo de Administración. Es mi opinión y mi deseo. Teniendo en cuenta que la Ciudad Aeroportuaria está prácticamente implantada en nuestro territorio, es de esperar que participemos desde el minuto 0 y creo que así será".

En relación con los terrenos, Bou reconoce que tenían "más miedo" con el anterior ministro, pero el proyecto ya está definido y "la edificabilidad no era un tema a negociar". Quedan, en cualquier caso, flecos pendientes como el barrio de Las Palmeras: "No hemos visto el plan en detalle. La zona de La Ricarda no está en discusión y en el caso de Las Palmeras nos gustaría tranquilizar pronto a los vecinos", asegura Bou, sobre este tradicional barrio ubicado en suelo propiedad de Aena. "Tenemos conversaciones y, entre pasillos, nos hemos emplazado a hablar. Es una de nuestras preocupaciones y nos gustaría que sacaran del plan, de manera formal, el barrio de Las Palmeras y dejasen a los vecinos tranquilos en sus propiedades". Esto, de momento, continúa sin ocurrir y, según los planos, el plan inmobiliario continúa afectando al barrio pratense.

Viene de la página anterior

y la zona Delta reciba una mayor parte de los beneficios directos, porque, en contra, sí que sufrimos todos los perjuicios derivados, especialmente, el impacto acústico".

El proyecto de prolongación de la R3, que actualmente acaba en L'Hospitalet, consiste en unir la segunda ciudad de Cataluña con Castelldefels, pasando primero por municipios como Esplugues, Cornellà, Sant Boi, Viladecans, Gavà y, por último, Castelldefels. Una propuesta que se recogía ya en el Plan de Rodalies de Barcelona (2009-2015) con un tren soterrado entre Cornellà y la ciudad baixllobregatense, que fue ampliada por el ministro José Blanco –que anunció que se haría llegar la línea hasta la Avenida Diagonal, a la altura de Zona Universitaria-, pero que, en realidad, en 2018, sigue en el cajón. "El beneficio de todo el entorno del aeropuerto pasa por recuperar las infraestructuras pendientes", dice la alcaldesa de Sant Boi, Lluïsa Moret, líder local para lidiar con el ministro también con la variante de la C-245. "Habrá muchas oportunidades a nivel de ocupación, pero si no tienen un transporte público que les conecte con el aeropuerto… Se tiene que recuperar la R3 que ya cuenta con el proyecto hecho. Queremos un transporte eficiente y rápido entre los municipios del Delta con este Metro metropolitano, que nos vincula con el aeropuerto".

Sin novedades en transporte

Según Moret, el titular de Fomento, Íñigo de la Serna, se mostró predispuesto y abierto a hablar de estos proyectos; no obstante, la realidad es que, por el momento, el Gobierno del Estado ha presentado dos ambiciosos proyectos –el Plan Director del Aeropuerto, con la construcción de la terminal satélite como principal medida para llegar a los 70 millones de pasajeros; y el Plan Inmobiliario para desarrollar toda la 'Ciudad Aeroportuaria'-, pero no ninguna novedad a nivel de transporte. Lo que hay en marcha, como la conexión ferroviaria de la Terminal 1, mantiene el mismo modelo que el resto de líneas, en el que la prioridad es conectar el aeropuerto hacia la ciudad condal.

Lluïsa Moret - Sant Boi

"Queremos un transporte más **eficiente y rápido** entre los municipios del **Delta** y el Aeropuerto de El Prat"

Raquel Sánchez - Gavà

"Siempre que se planifica **se mira mucho a Barcelona;** queremos mayores beneficios directos"

Carles Ruiz - Viladecans

"Si ya tenemos un **problema de colapso,** imagina con los 30 millones de pasajeros más"

Ciutadanos Inteligentes para Smart Cities

¡Que no te tomen el pelo!

Enjoynalism!

El Prat: Lluvia de millones para las grandes infraestructuras

Fomento da luz verde a la terminal satélite para garantizar el crecimiento del aeropuerto

Renfe elige El Prat como nexo intermodal para el nuevo servicio de alta velocidad: EVA

La Generalitat licita la redacción del proyecto de construcción de la estación intermodal

Imanol Crespo

Más de 1.500 millones de euros. Esta es la cifra que, en menos de una semana, supo El Prat que recibirá a través de varias actuaciones en materia de infraestructuras. Una lluvia de millones que vienen por aire y por tierra gracias, fundamentalmente, al nuevo Plan Director (2017-2016) de Fomento para el Aeropuerto de Barcelona-El Prat, pero, también, al impulso de la estación intermodal que el Gobierno del Estado y la Generalitat darán en los próximos años.

"Se hará la satélite"

"Se hará la satélite". Así lo avanzó, sin ninguna duda, el teniente de alcalde de Promoción de la Ciudad de El Prat, Sergi Alegre, durante el debate sobre el Plan Delta que llevó a cabo el año pasado en la ciudad el Cercle d'Infraestructures con la colaboración de El Llobregat. Pues bien, tan solo unas semanas después, el Ministerio de Fomento ha dado luz verde a la construcción de la terminal satélite con el objetivo de garantizar el desarrollo y crecimiento del Aeropuerto de Barcelona – El Prat. Tras otro año de récord, con casi 50 millones de pasajeros, el ministro de Fomento, Íñigo de la Serna, ha presentado, en El Prat, el Plan Director (2017-2026) para el Aeropuerto de Barcelona – El Prat con el objetivo de garantizar su crecimiento; un plan que, según recoge, fija como horizonte el año 2016 para la puesta en funcionamiento de la nueva terminal.

El nuevo equipamiento estará ubicado, tal y como se pensó en el Plan Delta, delante de la punta de la espada

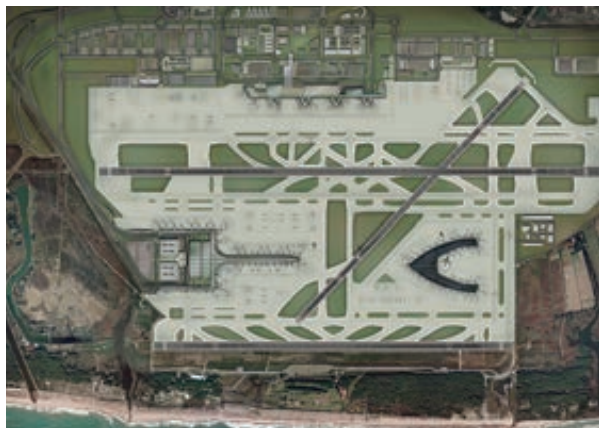

TERMINAL SATÉLITE PROYECTADA POR BOFIL JUSTO EN FRENTE DE LA PUNTA DE LA ESPADA DE LA T1, AL OTRO LADO DE LA PISTA DIAGONAL DE EL PRAT

(Terminal 1), pero al otro lado de la pista diagonal del aeropuerto, la RWY 02/20. Así, un tren automático las conectará por el subsuelo. La nueva terminal no contará, pues, con puertas de facturación ni check-in, sino que permitirá ampliar las puertas de embarque con 17 nuevos puestos para aeronaves, en principio, de grandes dimensiones.

De esta manera, el gobierno del Estado garantiza la capacidad del aeropuerto de Barcelona-El Prat hasta los 70 millones de pasajeros, cifra que, por otro lado, se puede ir ampliando progresivamente a partir de nuevas aeronaves de mayores dimensiones. Fomento estima que la inversión será de 200 millones de euros para la construcción de la terminal y 225 para la conexión automática ferroviaria entre la T1 y la 'satélite'. En total, el ministerio calcula que se invertirán 1.465 millones en este periodo con otras actuaciones como una plataforma de estacionamiento de aeronaves, la ampliación del dique sur y un nuevo edificio de aparcamientos.

Girona, la cuarta pista

Por otro lado, en la línea de lo que se ha venido defendiendo hasta ahora –descentralizar el modelo para descongestionar El Prat-, Girona será la cuarta pista de El Prat. Y para eso, Fomento ha anunciado la construcción de una estación de alta velocidad a menos de medi o kilómetro de Girona. Con una inversión de 55 millones de euros, permitirá hacer un servicio ferroviario lanzadera entre El Prat y Girona y, por si quedaba alguna duda, se entierra definitivamente el proyecto de construcción de una cuarta pista en el mar, algo con lo que ya no se contaba desde hace muchos años pero que se llegó a plantear.

Con el mismo objetivo, Fomento ampliará la terminal de Girona con 60.000 metros cuadrados más (265 millones de euros). En total, el nuevo Plan Director (2017-2016) prevé una inversión de 1.929 millones de euros entre las dos infraestructuras en un reto que el titular de Fomento, Íñigo de la Serna, ha calificado de "extraordinariamente ambicioso, pero perfectamente alcanzable".

Lo que sí está claro es que, como mínimo, estas medidas empiezan a ser absolutamente necesarias y prueba de ello son los datos de enero. El Prat ha cerrado el primer mes del año por encima de los tres millones de pasajeros; en concreto, 3.058.271, lo que representa un incremento del 9,1% respecto el mismo periodo de 2017. De mantenerse esta media, El Prat cerraría 2018 con 51.587.389 pasajeros.

Impulso a la intermodalidad con la alta velocidad como principal novedad

Antes que estas actuaciones para el aeropuerto, el Gobierno aseguró que el AVE dejaría de ser, a partir de febrero de 2019, el único servicio de Alta Velocidad de Renfe. Así lo anunció Fomento hace un año en un acto celebrado en la superficie de la estación de Rodalies de El Prat, la creación de EVA, un nuevo servicio más barato que conectará la estación intermodal de El Prat con Madrid a través de cinco frecuencias diarias. Un proyecto para el que ahora, un año después, no hay fecha de implementación.

En concreto, el ministerio calcula que habrá billetes de hasta el 25% más baratos que el actual servicio de AVE: "No queremos llamarlo servicio 'low cost', porque será mucho más que eso", ha matizado el ministro de Fomento, Íñigo de la Serna.

Sea como fuere, la conexión entre El Prat y Madrid será el laboratorio de este nuevo servicio que comportará el impulso de la estación intermodal de la ciudad baixllobregatense: "El Prat es un nodo intermodal excelente por muchas cuestiones. Lo tiene todo: Cercanías, Metro, Bus, Taxi, está cerca del aeropuerto, de Barcelona, es más accesible, cuenta con los espacios abiertos necesarios, queremos poner aparcamientos para coches eléctricos…".

De esta manera, El Prat permitirá descongestionar Sants que, actualmente, cuenta con un alto grado de utilización y ocupación, y mejorar el acceso a la red de alta velocidad de gran parte de la población metropolitana. Según los cálculos expuestos por Fomento durante el acto, el 25% de la población de la zona metropolitana de Barcelona prefiere El Prat como estación de referencia antes que Sants; mientras que el 30% prefiere Sants y un 45% le es indiferente.

Para ello, Fomento tiene previsto una inversión de 2 millones de euros para rematar una estación que ya cuenta con toda la infraestructura y acabados hechos y que solo tendrá que adaptarse como estación de inicio y final de ruta. De hecho, el proceso será rápido:

DE LA SERNA HA ANUNCIADO EL NUEVO SERVICIO DE ALTA VELOCIDAD, EVA, EN LA FUTURA ESTACIÓN INTERMODAL DE EL PRAT | I. CRESPO

en los siguientes tres meses se hará el proyecto de la estación para licitarse y hacerse la obra necesaria de mayo a enero de 2019 para comenzar el servicio, como decimos, en febrero del próximo año.

Un servicio que, pese a que será más económico, plantea numerosas novedades respecto al AVE y que pasan por convertir el tren en un espacio inteligente: los billetes se adquirirán y se presentarán solo de manera digital –sin papel-; se está trabajando en sistemas biométricos de identificación; habrá Wi-Fi y un grupo de Whats-app para compartir otros trayectos locales tras el viaje en Alta Velocidad; y se está creando una nueva aplicación para ofrecer servicios de realidad aumentada en las estaciones y durante los trayectos, entre otras cuestiones.

Además, el EVA contará con una distribución más adaptada a grupos grandes (espacios de seis personas y no cuatro) y podrá ampliar su capacidad de las 316 plazas del AVE a las 328 o 343, según el tren del EVA. Por su parte, la cafetería tradicional verá modificada su propuesta por máquinas de vending y se crearán nuevos espacios reservados para mascotas o niños.

Por todo, Renfe calcula que el nuevo servicio contará con más de un millón de pasajeros a medio plazo, 400.000 de los cuales cambiarán el coche por el tren, además de la captación de 250.000 nuevos usuarios. De esta manera, Fomento quiere dar un nuevo impulso al transporte colectivo líder de España desde 2014 –el ferroviario- ante la liberalización del sector a partir de 2020 con un servicio que, de ser un éxito, se exportará al resto de la red de alta velocidad española.

La Generalitat licita la nueva estación

En paralelo a las novedades de Fomento, la Generalitat licitó la redacción del proyecto de estación intermodal de El Prat, es decir, toda la parte exterior de la zona que quedará agrupada en un mismo equipamiento. De esta manera, El Prat pasará a ser un auténtico intercambiador con fáciles conexiones entre los distintos medios de transporte: Cercanías, Alta Velocidad, Metro y Estación de Autobuses.

Según el Departament de Territori i Sostenibilitat, la licitación de la redacción del proyecto básico y el proyecto constructivo cuenta con un plazo de redacción de 15 meses. El proyecto contará con una primera fase de obras para facilitar la intermodalidad entre transportes, además de la mejora del aparcamiento exterior hasta las 370 plazas con un presupuesto estimado de unos 15 millones de euros.

En una segunda fase, el proyecto contabilizará las previsiones urbanísticas del sector, que plantea nuevas actuaciones en una cota superior vinculadas con El Prat Nord. En esta línea, el proyecto definirá la reubicación de la estación de autobuses al nivel de esta nueva cota sobra una nueva losa que cubrirá el aparcamiento. En total, pues, el coste será de unos 40 millones de euros.

Quedará ver cómo queda el diseño final de la estación que, según fuentes municipales, nada tendrá que ver con la que se tenía prevista para 2013, un proyecto que topó con la crisis económica y que ha sido descartado totalmente.

PRINCIPALES DIFERENCIAS ENTRE LOS DOS SERVICIOS DE ALTA VELOCIDAD DE RENFE

AVE

- Cliente: Business
- Capacidad: 316
- Billete impreso
- Control tradicional
- Transbordo solo con Cercanías
- Grupos de hasta 4

EVA

- Cliente: Jóvenes, familiar y otros grupos
- Capacidad: 328-343
- Billete electrónico
- Facturación biométrica
- Intermodalidad con todos los transportes
- Grupos de hasta 6
- Tren 'Smart'
- App turística
- 25% más barato
- Una sola parada intermedia: Camp Tarragona

L'Hospitalet blinda jurídicamente el soterramiento de las vías y el intercambiador de la Torrassa

Fomento anunció en febrero del año pasado el soterramiento de las vías con una inversión de 608 millones, 150 más que el anterior proyecto

Éste recoge también el intercambiador de la Torrassa, que mejorará notablemente la red de Rodalies en toda la zona metropolitana

Los ascensores de Bellvitge estarán colocados a finales de 2019; en marzo del año pasado se licitan las mejoras en la estación

Imanol Crespo

El salón de plenos lleno tanto por entidades ciudadanas, grupos políticos –todos excepto PDeCAT, ERC y CUP de L'Hospitalet- como por profesionales de la prensa de todos los ámbitos y plataformas escenificaron hace un año en L'Hospitalet las ansias por conocer el proyecto de Fomento en relación con la red ferroviaria, sin duda, la gran asignatura pendiente del Estado con la ciudad. Una expectación venida arriba después del rifirrafe institucional entre el titular del ministerio, Íñigo de la Serna, y la alcaldesa de la ciudad, Núria Marín, en las semanas anteriores.

Una tribuna crítica de la edil con el Gobierno del Estado por sus reiterados incumplimientos enfadó a De la Serna que no dudó en hacer público su enfado, precisamente, el día en que supuestamente se tenía que hacer la presentación del proyecto en L'Hospitalet: "Nos reuniremos con L'Hospitalet, el proyecto más complejo en comparación con Sant Feliu y Montcada, cuando tengamos esta solución técnica y, por tanto, es importante mantener la calma, ser respetuosos, actuar con lealtad y colaborar entre las administraciones. La utilización partidista de estas cuestiones no conduce a nada y lo único que puede hacer es que el que está al otro lado le cueste seguir trabajando si lo que va a recibir son palos cuando lo que ofrecemos es la mano tendida". Unas palabras que, sumadas al retraso en el calendario, derivaron en un pesimismo entre las bambalinas de Alcaldía.

Pues bien, zanjados, según el ministro, los "flecos técnicos pendientes", la visita a L'Hospitalet de De la Serna no ha servido solo para poner fin al culebrón, sino para abrir un nuevo camino de entendimiento a partir de un proyecto más ambicioso del esperado en relación con el soterramiento de las vías de la ciudad; la creación del tan reivindicado intercambiador de la Torrassa; y con la guinda inesperada de la remodelación de la estación de Bellvitge y la colocación de los ascensores. Tres proyectos que, además, han sido blindados gracias a la habilidad de la alcaldesa de la ciudad, Núria Marín, de pedir un convenio de colaboración que ha sido aceptado por Fomento. Una noticia que, en general, Marín calificaba de "excelente" y que llenaba de satisfacción las mismas bambalinas por donde días antes solo se respiraba excepticismo.

Soterrar los dos ejes

En concreto, Fomento anunció el soterramiento de 6 kilómetros de vías tanto del ramal R2 como del R4 lo que acabará con la brecha histórica de las infraestructuras ferroviarias tanto en el eje desde Vilanova como en el de Vilafranca.

ENTIDADES CIUDADANAS Y MEDIOS DE COMUNICACIÓN LLENAMOS EL SALÓN DE PLENOS PARA CONOCER EL NUEVO PROYECTO DE FOMENTO | IMANOL CRESPO

De esta manera, Fomento suma en una misma actuación lo que la ciudad esperaba que fuera en dos fases y que, en concreto, permitirá soterrar las vías hasta pasada la estación de Bellvitge y hasta la altura del cementerio de la ciudad, cerca de la estación de L'Hospitalet: "Estamos cumpliendo un compromiso político que responde al Plan de Infraestructuras que el Gobierno del Estado presentó para Cataluña. Y lo que hoy presentamos aquí lo vamos a llevar a cabo", ha comenzado De la Serna.

"No es un proyecto de integración al uso, no se trata solo de ver como se mejora la calidad de los vecinos. Es algo que va mucho más allá. Es una actuación ferroviaria y no solo urbanística. Y en el diseño final se plantean mejoras funcionales para mejorar la red de Cercanías, especialmente, con el Intercambiador de la Torrassa, que va a mejorar mucho la optimización de la red que tenemos en marcha, además de aportarle valor añadido".

PRIMEROS INSTANTES ANTES DE LA REUNIÓN ENTRE NÚRIA MARÍN E ÍÑIGO DE LA SERNA EN EL AYUNTAMIENTO DE L'HOSPITALET | I. C.

Con una inversión total de 608 millones de euros, más de 150 más que el aprobado en 2009, el plan prevé efectivamente el tan reivindicado Intercambiador de la Torrassa que permitirá ofrecer un servicio de mayor eficiencia y de calidad, al conectar tanto la R2 y la R4, como también las líneas de Rodalies con las correspondientes líneas de Metro (L1 y L9). Así, para pasar del eje del litoral al de montaña o viceversa no hará falta pasar por Sants y, entre otras ventajas técnicas, la línea del litoral (R2) podrá circular directamente con el eje de Plaza Catalunya, ahora imposibilitado: "El proyecto que presentamos es mucho más ambicioso e integral, que suma el soterramiento tanto de la R2 como la R4 y que hace posible que se lleve a cabo el intercambiador".

Obras acabadas para el 2025

Según explicó De la Serna, el calendario previsto es iniciar las obras a principios de 2020 para acabarlas en unos 2025, fecha estimada la finalización de todo el

Pasa a la página siguiente ➡

Viene de la página anterior

proyecto. Ahora, el siguiente paso es poner en marcha el estudio informativo que se hará, de la misma manera que Sant Feliu de Llobregat, a través de Ineco, lo que acorta los plazos en unos cinco meses. De la misma manera, la inversión irá a cargo de los presupuestos de Adif. “Nos gusta el sistema el sistema ferroviario, pero tenemos ganas de perderlo de vista y que vayan por debajo. Que sirvan de punto de conexión y no de fractura”, ha dicho, por su parte, la alcaldesa de L’Hospitalet, Núria Marín, que invitaba a reflexionar ya sobre los proyectos futuros que podrán albergarse en las franjas soterradas de las vías.

Incumplir saldrá caro

Pese a la cordialidad con la que transcurrió el acto -aunque no han faltado algunos ‘palitos’ mutuos que se intercambiaron los dos protagonistas del acto-, Marín recordó que la misma escena ya se produjo antes. En concreto, Fomento y el Ayuntamiento firmaron un primer protocolo de intenciones a principios de siglo que, después, en 2008, en el marco de la llegada del AVE a Barcelona –justo cumple diez años- se volvió a prometer. Obviamente, sin pasar de aquí.

Para fiscalizar, pues, que esto será así, dada la desconfianza existente entre administraciones y con el histórico de incumplimientos, la alcaldesa de L’Hospitalet, Núria Marín, arrancó al titular de Fomento el compromiso para crear una comisión de seguimiento que, de manera trimestral, fiscalice el proceso administrativo y de ejecución del proyecto y, segundo, y no menos importante, un convenio de colaboración en el que también estará representada la Generalitat: “Es una buena noticia que en otros momentos de la historia ya se ha anunciado, por tanto, entenderá que haya una sensación de escepticismo”, dijo Marín antes de valorar positivamente que De la Serna lo “haya interiorizado y haya sido sensible”.

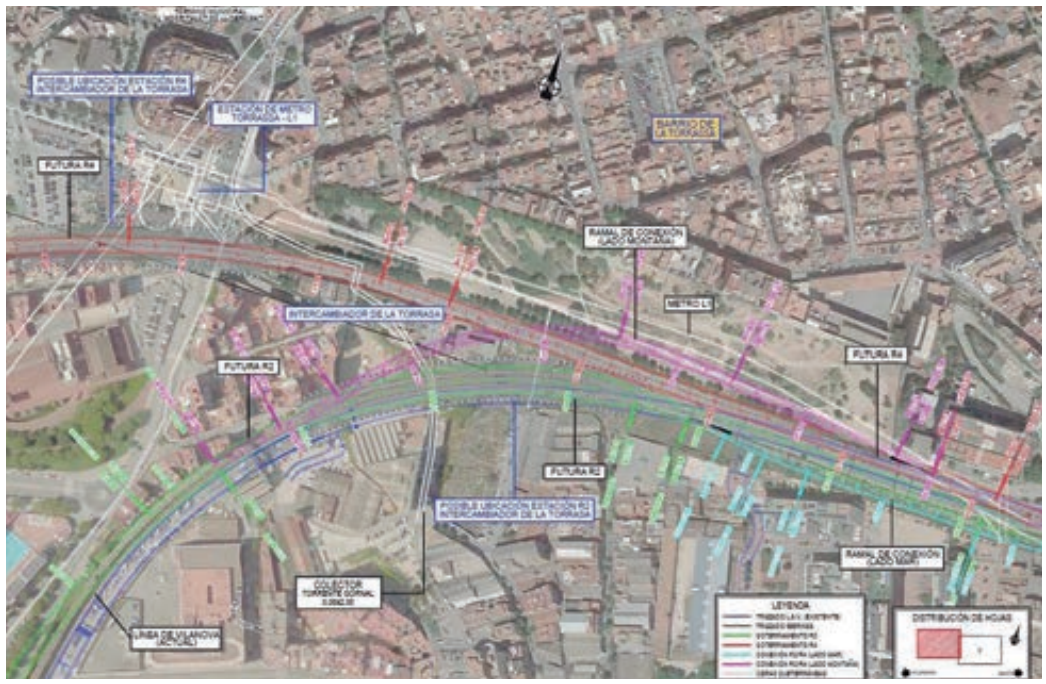

PROYECTO DE SOTERRAMIENTO DE LAS VÍAS DE L’HOSPITALET Y DE LA CREACIÓN DEL INTERCAMBIADOR DE LA TORRASSA | ADIF

Y es que, a diferencia del protocolo de intenciones, el convenio de colaboración es un documento administrativo y, por tanto, con valor jurídico. Así, pues, la ciudad podría recurrir vía contencioso-administrativo a la Justicia ante un posible incumplimiento por parte del Estado, que financia, a través de Adif, toda la obra. Algo que no se ha tenido en cuenta en el resto de municipios, entre ellos, Sant Feliu de Llobregat.

Dos nuevos buses metropolitanos amplían la oferta de transporte público

AMB presentó un servicio ‘Exprés’ que se estrenó entre Castelldefels y Barcelona y que se extenderá próximamente

La institución pone en funcionamiento también una nueva línea de alta frecuencia con servicios cada diez minutos como máximo

Las arriesgadas medidas que la institución está dando en materia de movilidad para combatir los altos niveles de contaminación obliga a emprender, también, propuestas que mejoren la oferta y la frecuencia del transporte público. En este sentido, y después de otras iniciativas como la T-Verde o la T-Aire, entre otras, AMB presentó dos nuevos servicios de autobús con el objetivo de conectar mejor las zonas más alejadas del ámbito metropolitano con la capital catalana.

Por un lado, el Consejo de Movilidad ha aprobado la creación de un bus metropolitanao ‘Exprés’ (AMB Exprés: E) que conectará las ciudades más alejadas del ámbito metropolitana con la ciudad condal. Con el número E95, Castelldefels será, a partir de esta primavera, la primera ciudad que contará con esta nueva línea metropolitana que nace con el objetivo de crear recorridos más directos y con pocas paradas entre las ciudades y Barcelona. De esta manera, el ‘Exprés’, que se irá implementando en otras ciudades del entorno metropolitano, servirá de complemento a las líneas convencionales

EL CONSEJO SE CREÓ EN JULIO DE 2016 CON EL OBJETIVO DE IMPULSAR DE MANERA COORDINADA UNA MOVILIDAD MÁS SOSTENIBLE | AMB

que, en ningún caso, serán eliminadas. Por su parte, AMB ha presentado también el servicio ‘Metrobus’ que, en este caso, se inaugurará en el lado metropolitano norte; en concreto, entre Can Ruti, Badalona, Santa Coloma y Sant Andreu Comtal (M28). La nueva línea se caracterizará por su alta frecuencia de paso con un máximo de diez minutos entre bus y bus. Esto convertirá la línea en una especie de Metro urbano y de ahí el nombre.

AMB tiene previsto ponerla en funcionamiento también en primavera de este año, lo que, a diferencia del anterior servicio, que busca más la conectividad rápida con Barcelona, en este caso, el Metrobus tiene un planteamiento más de red y de intermodalidad.

Contra el abuso

Con el objetivo de acercar el máximo posible a mujeres y menores a su destino en los servicios de NitBus, AMB ha lanzado una prueba piloto de paradas intermedias bajo demanda. El servicio, ya en funcionamiento en las líneas N1, a su paso por la Zona Franca, y N9, entre Mongat y Tiana, permite a las usuarias elegir en qué punto concreto bajarse dentro de la ruta oficial.

Solo será necesario avisar previamente al conductor y que se cumplan unos mínimos parámetros de seguridad. Según AMB, el 47% de los usuarios del bus nocturno son mujeres.

POR ORDEN: ANTONI POVEDA, VICEPRESIDENTE DE MOVILIDAD Y TRANSPORTE DE AMB; ÍÑIGO DE LA SERNA, MINISTRO DE FOMENTO; JORDI SAN JOSÉ, ALCALDE SANT FELIU (ICV); LOURDES BORRELL, SEGUNDA TENIENTE DE ALCALDÍA (PSC); FRANCESC BALTASAR, PRIMER ALCALDE DEMOCRÁTICO DE SANT FELIU; Y ENRIC MILLO, DELEGADO DEL GOBIERNO DE ESPAÑA EN CATALUÑA | IMANOL CRESPO

Sant Feliu tendrá las vías de tren soterradas en 2023

El proyecto cuenta ya, a través de ADIF, con un presupuesto de 133 millones de euros con el objetivo de iniciar las obras este año

El ministro De la Serna aprovechó para avanzar la presentación del proyecto en L'Hospitalet, que fue presentado días más tarde

Imanol Crespo

Llego a la estación de cercanías de Renfe con las simples ganas de observar y echar algunas fotos. Me voy al punto negro de la ciudad, el paso a nivel de las vías, y si ya de por sí es un despropósito que siga esta infraestructura activa, verlo hace que te quedes sin palabras.

Me subo al paso elevado que hay, un estrecho puente de escaleras empinadas que sube y baja lo suficiente como para esquivar la altura de los trenes y el ancho de las vías. Fui, en más de unos veinte minutos o media hora, el único que lo hizo. Y bien les aseguro que no fue por la falta de tráfico de vecinos de Sant Feliu.

Abajo, entre las barreras bajadas de las vías, gente joven engancha a la pantalla del móvil se entrecruzaba con personas mayores que o bien con sus carros de la compra o alguna muleta incluso renunciaban a todo miedo y cruzaban sin problema las vías: "Para los vecinos de Sant Feliu es como una calle estrecha más. Si no viene nadie, pasamos".

> "Trabajaremos en el proyecto constructivo para poder **licitar las obras a principios de 2019** y comenzarlas ese mismo año

Y no me extraña. Las barreras están bajadas 50 minutos de cada hora. Es decir, prácticamente, siempre. Cinco de cada seis minutos. Una frecuencia que, sin contar los suicidios, deja alguna muerte todos los años.

Cinco alcaldes –Francesc Baltasar, Ángel Merino, Juan Antonio Vázquez, Lourdes Borrell y Jordi San José-, cuarenta años de etapa democrática e innumerables muertes en sus pasos a nivel han hecho falta para convencer al Estado de la necesidad de soterrar las vías férreas de Sant Feliu de Llobregat, un proyecto hoy más cerca que nunca.

El ministro de Fomento, Íñigo de la Serna, ha anunciado recientemente en Sant Feliu, al igual que hizo semanas atrás en Montcada, el inicio de obras para soterrar el tren en la capital comarcal. En concreto, más de un quilómetro y medio de red ferroviaria y un total de actuaciones a lo largo de tres quilómetros, desde la calle Agricultura de Sant Feliu hasta la B-23, ya en el término municipal de Sant Joan Despí.

De esta manera, la ciudad baixllobregatense enterrará la principal grieta urbanística que divide en dos la ciudad y, sobre todo, enterrará la estación y sus pasos a nivel, lo que permitirá ganar en bienestar y en seguridad. Para ello, el Estado asumirá íntegramente el coste del proyecto que contará con un presupuesto de 127

Pasa a la página siguiente

Viene de la página anterior

millones de euros (IVA incluido), más tres millones en expropiaciones y otros tres en la dirección de obras. Una cantidad que ya está disponible a través del presupuesto ordinario de ADIF. Esto y el correspondiente estudio de impacto medioambiental, que ya se hizo, permite que el proceso "se inicie de manera inmediata este mismo mes", según ha anunciado De la Serna.

En 2019 empiezan las obras

De hecho, a través de una encomienda de gestión a la empresa del ministerio Ineco, la misma que se encargó del proyecto inicial en 2010 en el que el presente acuerdo sienta sus bases, el objetivo es contar con el proyecto constructivo a lo largo de este año 2018 e iniciar las obras en 2019: "El objetivo es redactar el proyecto básico e iniciar el procedimiento expropiatorio antes de verano. En paralelo, trabajaremos en el proyecto constructivo para poder licitar las obras a principios de 2019 y comenzar ese mismo año".

Fomento estima que tendrán una duración de 47 meses, casi cuatro años, aunque los plazos se podrían acortar: "Hemos diseñado las obras con la intención de atacarlas desde distintos frentes y simultanear los trabajos para reducir los tiempos", ha dicho el titular de Fomento que asegura que se mantendrá el servicio ferroviario durante la realización de las obras. Así, pues, de cumplirse los plazos, Sant Feliu contaría con las vías soterradas en 2023, aproximadamente.

Por su parte, el alcalde de la ciudad, Jordi San José, ha recordado que se trata de una reivindicación histórica de los vecinos de Sant Feliu y ha destacado "la lucha unitaria y tenaz para conseguir una ciudad cohesionada urbanísticamente".

En este sentido, el gobierno local entiende que se trata de una obra "imprescindible" para el bienestar y seguridad de los vecinos de la ciudad, pero que, también, permitirá incrementar las frecuencias de paso de los trenes de la línea R4 de Rodalies, reclamación común de Ayuntamientos y Consells Comarcals del Baix Llobregat, Alt Penedès y Baix Penedès.

Dentro de poco, L'Hospitalet

Tras Montcada i Reixac y Sant Feliu, será el turno de L'Hospitalet, tal y como avanzó en marzo de 2017 el presidente del Gobierno, Mariano Rajoy, en la conferencia sobre el Plan de Inversiones en Infraestructuras de Catalunya. Según De la Serna, "tras distintas reuniones con la alcaldesa de la ciudad, Núria Marín, solo quedarían algunos flecos técnicos por resolver", con lo que, según el ministro de Fomento, espera poder hacer la correspondiente presentación en unas semanas.

Según hemos podido saber, la previsión de Fomento es que sea en las dos primeras semanas de febrero. En concreto, hay una preserva institucional para que sea el 6 de febrero, cita al cierre de esta edición por concretar.

Si en Sant Feliu tienen la sensación de que esta vez será la definitiva ante tanto incumplimiento, en L'Hospitalet prefieren ser más cautos porque, en realidad, todavía no tienen sobre la mesa el proyecto que presentará el Ministerio como definitivo: "Estoy super esperanzada con la carta que escribió recientemente el presidente de ADIF. Parece que nos va a sorprender gratamente el proyecto, pero hasta que no lo vea no opino. No tengo ningún 'input' de que el proyecto venga con 'rebajas', en todo caso, todo lo contrario", dice la alcaldesa de L'Hospitalet, Núria Marín, en declaraciones a El Llobregat.

LA ESTACIÓN DE BELLVITGE SIGUE SIENDO UNA BRECHA ENTRE EL BARRIO HOSPITALENSE Y EL GORNAL

> "Ellos ya saben cuáles son **nuestras peticiones;** y es muy sencillo: **cumplir lo que ya está firmado"**

> "El proyecto arrastra **11 años de retrasos** y se aprobó con **un coste aproximado de 445 millones**

En cualquier caso, avisa de que si el proyecto no responde al que ya se firmó en su momento no lo aceptaran de ninguna de las maneras: "Ellos ya saben cuáles son nuestras peticiones y es muy sencillo: cumplir lo que ya está firmado. Iniciar el soterramiento antes de la Granvia, finalizarla en el tramo más cercano a Riera Blanca (tramo ferroviario de Vilanova i la Geltrú), ejecutar la estación de Bellvitge; la intermodal de la Torrassa; y, una vez esté todo eso, empezar a trabajar en el soterramiento de Vilafranca".

En total, unos cuatro quilómetros de vías soterradas que mejorarán el bienestar de los vecinos de la ciudad, especialmente, en este último tramo, en donde las vías pasan prácticamente por las casas de muchos. Esta es la obra que en 2007-2008 parecía que iba a ser inminente tras la reforma del proyecto por los problemas que hubo en Bellvitge con los socavones de la línea de Alta Velocidad. Pero llegó la crisis. De momento, es cierto que, ningún titular de la cartera de Fomento ha puesto en cuestión el proyecto; no obstante, existen todas las cautelas, más si cabe tras sumar otro incumplimiento de compromiso con los ascensores de la estación de Bellvitge.

El proyecto arrastra, de la misma manera, once años de retrasos desde que la entonces ministra Magdalena Álvarez lo aprobara con un coste aproximado de 445 millones, de los cuales el Estado asumiría el 85% de la obra, la Generalitat un 10% y el Ayuntamiento un 5%. Estas condiciones han quedado en el olvido y se desconocen las actuales, que tendrán que ser desveladas en días por De la Serna: "Será la mejor noticia de esta ciudad en los últimos años", expresa Marín.

Fomento saca del cajón la ampliación de la Ronda Litoral con el objetivo de iniciar las obras en 2019

El proyecto comprende una longitud de 5,6 km y tiene un presupuesto estimado de licitación de 119,5 millones de euros

De la Serna quiere ampliar en uno o dos carriles la también conocida como B-10 para descongestionar la vía a su paso por el Port

Fomento saca a información pública el proyecto con varias alternativas que afectan a la calzada principal y sus enlaces

Redacción

Cada día pasan 100.000 vehículos diarios, siendo así el principal corredor de acceso a Barcelona por la zona sur. Se trata de la B-10, más conocida como la Ronda Litoral, uno de los principales puntos fuente de colapsos en la zona metropolitana de la ciudad condal. Ahora, Fomento estudia ampliar con nuevos carriles su capacidad.

Según ha comunicado el Ministerio, Fomento ha sacado a información pública el estudio informativo de la ampliación de la Ronda Litoral en su tramo entre la Zona Franca y la estación de mercancías El Morrot, un tramo de 5,6 km que contará con un presupuesto de licitación estimado de 119,50 millones de euros. El objetivo no es otro que aumentar la capacidad de este punto con uno o dos carriles adicionales por sentido de circulación, según la zona. Para ello, la alternativa preseleccionada del estudio informativo define tres. Para la Zona 1 y la 2 (entre Zona Franca y el enlace de acceso al puerto por la Puerta 29; y entre la Puerta 29 y 28, respectivamente), la ampliación de un carril por sentido se consigue a partir de la amplia sección que hay en la mediana.

Sin embargo, en la Zona 3 del tramo (entre la salida de la Puerta 28 y la salida del tronco de la Ronda Litoral hacia Barcelona), Fomento prefiere añadir dos nuevos carriles por sentido, utilizando la calzada actual (cuatro carriles) para el sentido de salida de Barcelona y construyendo un nuevo viaducto para el sentido de entrada a Barcelona. El estudio informativo define varias alternativas y las evalúa según un análisis que tiene en cuenta distintos criterios como económicos, ambientales, funcionales y territoriales, según Fomento. Además, los enlaces existentes también serán remodelados con el objetivo de aumentar su capacidad y funcionalidad, planteando la entra por la Puerta 28 y la salida por la 29.

Expertos en infraestructuras apuestan por el pago por uso y por contaminación en las vías rápidas

El Consejo Asesor de Infraestructuras de Cataluña abogan por un nuevo “canon” que sustituiría los actuales peaajes

El pago, que se estratificaría según el uso y la contaminación, se aplicaría también a las autovías, subvencionadas por el Estado

Redacción

Cataluña, como otras regiones del resto del Estado, afronta en los próximos años el fin de distintas concesiones de autopistas de pago, lo que equivaldría a levantar las barreras de los peajes. En este sentido, en declaraciones en El Llobregat, el vicepresidente de Movilidad y Transporte del Área Metropolitana de Barcelona, Antoni Poveda, ya ha calificado de “error” eliminar estos pagos que se traduciría en el incremento del uso del vehículo privado, fundamentalmente, como modo de acceso a la zona metropolitana.

Esta postura ahora gana impulso de la mano de los expertos en el sector. El Consejo Asesor de Infraestructuras de Cataluña ha presentado su primer informe que fija el nuevo modelo de financiación y gestión para el conjunto de las vías de alta capacidad del Estado, con lo que, a modo de primera conclusión, el nuevo sistema afectaría también a las autovías del país, ahora sufragadas íntegramente por los presupuestos del Estado.

Según el Consejo, los expertos apuestan por un modelo “sostenible” que se fundamenta en el pago por uso y por niveles de contaminación. O lo que es lo mismo, quien más lo use y más contamine, más paga.

De esta manera, el actual peaje pasaría a ser un nuevo canon de mantenimiento con el objetivo de garantizar que los recursos sean los suficientes para el mantenimiento y la conservación y modernización de las vías de alta capacidad. De hecho, el gravamen tendría un carácter finalista, con lo que se tendrían que invertir en estos aspectos y en la promoción de la movilidad sostenible.

Según las conclusiones del informe, el canon tendría que representar, de entrada, un ahorro notable para los usuarios, aunque, como decimos, se aplicaría también en las autovías. Sea como fuere, el Consejo –creado en mayo de 2014 y compuesto por 14 profesionales de distintos ámbitos- plantea la creación de un órgano gestor en cada comunidad autónoma para gestionar el cobro y fijar los distintos cánones que se aplicarían de forma variable, según también, la congestión y los niveles de contaminación.

ACTO DE PRESENTACIÓN DEL INFORME

El Prat: 47.284.500 pasajeros

El principal aeropuerto de Cataluña aumenta en un 7,1% el tráfico de viajeros respecto a 2016, y queda en el umbra de los 50 millones

El Prat mejora también como nexo logístico con más de 156 toneladas transportadas; aún así tiene mucho por recorrer en este aspecto

El modelo aeroportuario catalán está muy centralizado en El Prat lo que podría colapsar la infraestructura en los próximos años

Redacción

El Aeropuerto de Barcelona-El Prat finalizó 2017 con una nueva marca histórica de pasajeros por segundo ejercicio consecutivo. Si el año 2016 ya permitió el mejor dato de su historia (44.154.722 pasajeros), la infraestructura pratense ha cerrado 2017 con un total de 47.284.500 viajeros, lo que representa un incremento del 7,1% respecto al ejercicio anterior.

Un nuevo récord que llega tras el buen dato mensual de diciembre, en el que El Prat ha logrado casi 3,2 millones de pasajeros, es decir, un 6,4% de incremento interanual.

De esta manera, El Prat recupera los buenos datos que había obtenido a lo largo del año después del pinchazo de octubre y noviembre con 3,9% y 5%, respectivamente.

2017 también ha representado un impulso para la actividad logística del Aeropuerto de Barcelona-El Prat. En el cómputo global, El Prat ha movido 156.105 toneladas de carga aérea, lo que representa un crecimiento del 14,9% en comparación con 2016. En diciembre, la cifra ha ascendido hasta las 13.168 toneladas (un 10,9% más).

En relación con el número de movimientos de aeronaves, El Prat ha realizado 323.539 operaciones, un 5,1% más de despegues y aterrizajes. Más allá de las estadísticas, tal y como ha explicado El Llobregat, El Prat ha entrado, en este 2017 y por primera vez, en el Top20 de los primeros aeropuertos de Europa en transportar carga aérea. De la misma manera, el principal aeropuerto de Cataluña se ha consolidado como el séptimo aeropuerto de Europa en tráfico de pasajeros y el segundo si no tenemos en cuenta el tráfico de conexión.

Por otro lado, El Prat ha sido el aeropuerto que más rutas internacionales ha sumado en 2017, lo que le impulsa en España como 'hub' de referencia en el continente europeo, además del Adolfo Suárez de Madrid Barajas.

Por su parte, el resto de aeropuertos de AENA en Cataluña cierra el año con importantes crecimientos, pero con números muy alejados en comparación con El Prat: Girona-Costa Brava registra 1.946.816 pasajeros (+16,9%); Reus, 1.022.964 (+25,1%); y Sabadell, 41.260 operaciones (+14,6%).

Balance anual de los aeropuertos de AENA en Cataluña

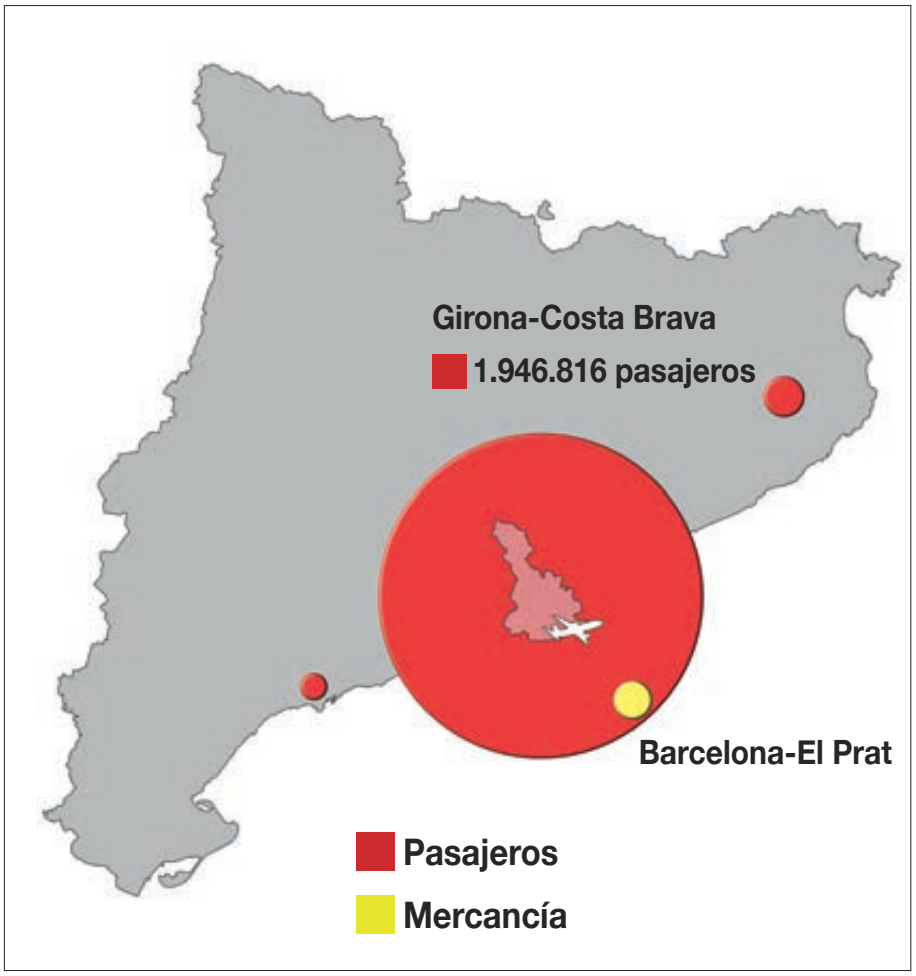

¿QUÉ HACES
CON TU HERMANO?
CARIDAD 2015
AMA y VIVE
la JUSTICIA
Cáritas
www.caritas.es

SOCIETAT

El pols de la comarca

A LA IZQUIERDA, SANTA EULÀLIA DE MÉRIDA, EN L'HOSPITALET, INMATRICULADA POR EL ARZOBISPADO DE BARCELONA. A LA DERECHA, LA CATEDRAL DE SANT LLORENÇ, EN SANT FELIU, A NOMBRE DEL OBISPADO DE SANT FELIU | FJR I ARCHIVO

El patrimonio que la Iglesia se queda

- El obispado de Sant Feliu reconoce haber inmatriculado bienes de 70 parroquias
- El arzobispado de Barcelona publica una lista en la que aparecen 4 iglesias del territorio
- Sectores laicistas las consideran un "expolio" y la Iglesia defiende el procedimiento seguido

Francisco J. Rodríguez

Parroquias, catedrales, huertos, frontones y hasta patios. Son ejemplos de inmuebles que la Iglesia ha puesto a su nombre en las últimas décadas a través de la figura de la inmatriculación, que significa inscribir por primera vez una finca en el Registro de la Propiedad. Es decir, hacer constar la propiedad de algo que no figuraba en dicho registro. Algo que, a efectos legales, no era de nadie. Una cuestión que ha levantado una fuerte polémica en los últimos meses, después de que el Gobierno anunciase que publicará próximamente una lista con todos estos inmuebles inmatriculados. Pero, ¿cuántos casos se han dado en el Baix Llobregat y L'Hospitalet?

Arzobispado de Barcelona: 4 iglesias

A finales de octubre el Arzobispado de Barcelona -al que pertenecen las parroquias de Cornellà y L'Hospitalet- ante la presión mediática, hizo pública una lista con 133 inmuebles que inscribió en el registro entre los años 2000 y 2014, relativos a 53 expedientes de inmatriculación. Cuatro de estos hacen referencia a tres iglesias de L'Hospitalet –Sant Isidre, al lado de la Ciudad Judicial; Sant Joan Evangelista, en Bellvitge, y Santa Eulàlia de Mèrida, en la plaza del Ayuntamiento- y a Santa Maria de Cornellà, en la plaza de l'Església de ese municipio.

> "Exigimos que en el **listado** del **Gobierno** se puedan **identificar** correctamente los **bienes inmatriculados**"

Se trata de expedientes que pueden englobar no solo el centro de culto, la iglesia o parroquia en cuestión, sino también la Casa Rectoral y locales u otras fincas adyacentes. A preguntas de El Llobregat sobre los detalles de estos expedientes, con el objetivo de saber exactamente qué bienes ha puesto la Iglesia a su nombre, fuentes del Arzobispado de Barcelona se han limitado a responder que los expedientes "solo detallan el acto administrativo único", sin aportar más detalles.

Bienes de 70 parroquias en la diócesis

Por su parte, el obispado de Sant Feliu, que comprende a todos los municipios de la comarca excepto Cornellà, ha detallado a esta publicación que, desde su creación en 2004, ha puesto a su nombre bienes de 70 parroquias de la diócesis. Entre ellos, la iglesia de Sant Joan Baptista de Viladecans, tal como se recoge en el reportaje 'Buscant l'oremus', emitido en TV3 el 20 de noviembre, y ha podido confirmar El Llobregat de primera mano con Joan Torres, responsable de patrimonio del obispado de Sant Feliu, que ha especificado, además, que en dicho expediente de inmatriculación no solo consta el edificio dedicado al culto, sino también la casa rectoral. Por otra parte, Torres reconoce que el obispado inmatriculó la catedral de Sant Llorenç, en Sant Feliu, después de solventar algunas dificultades legales que complicaron el procedimiento.

Torres ha apuntado, además, que hay una decena de parroquias pendientes de inmatricular en la diócesis de Sant Feliu. "Miramos bien cada proceso: no nos queremos quedar con nada que no sea nuestro", apostilla el responsable de patrimonio del obispado. Pero antes de entrar en la liza de los argumentos favorables y críticos con este proceder, se hace necesario repasar dónde comienza todo. Unos inicios que se remontan, en gran parte de los casos, a la Alta Edad Media, cuando empiezan a proliferar parroquias por todo el territorio.

Una ley franquista

Las inmatriculaciones son procedimientos perfectamente legales que, como se ha comentado unas líneas más arriba, suponen la primera inscripción en el Registro de la Propiedad de una finca o inmueble que no constaba con

Pasa a la página siguiente ➡

ARRIBA, A LA IZQUIERDA, SANT ISIDRE, EN L'HOSPITALET. A SU DERECHA, SANT JOAN BAPTISTA, EN VILADECANS, I ABAJO SANT JOAN EVANGELISTA, TAMBIÉN EN L'HOSPITALET

➡ Viene de la página anterior

anterioridad. Las puede hacer cualquier persona física y jurídica que atestigüe, con documentación notarial o títulos públicos, que ese bien en concreto le pertenece. En el caso de la Iglesia, lo pudo hacer con relativa facilidad en base al artículo 206 de la Ley Hipotecaria de 1944, promulgada en el primer franquismo como compensación a los obispos por las nacionalizaciones que llevó a cabo la República. A partir de ese momento, los mismos obispos se convirtieron en fedatarios públicos con la potestad de reclamar la propiedad de un inmueble, pongamos una parroquia, con tan solo un documento elaborado por la misma diócesis, sin necesidad de contar con las escrituras.

A partir de 1998, el Gobierno, en manos del PP de José María Aznar, modificó dicha ley y se abrió el grifo para que la Iglesia pudiera inmatricular, también, edificios dedicados al culto, una posibilidad hasta el momento vedada. La posterior aprobación, ya en 2015 -tras gobiernos socialistas de 2004 a 2011-, de una nueva Ley Hipotecaria y del Catastro, eliminó el privilegio de la Iglesia de poder inmatricular con tan solo una certificación propia. "Ahora todo es más lento", reconoce Torres. Pero hasta ese momento, la Iglesia española tuvo tiempo de inmatricular unos 4.500 inmuebles, entre ellos la Mezquita de Córdoba, que registró como catedral de Córdoba por 30 euros.

Una época anterior a los registros

El problema radica en que muchas iglesias y parroquias son anteriores a la creación de los registros y el Catastro. "Ahora se exige a la Iglesia las escrituras, pero la mayoría de centros de culto no las tiene, puesto que se constituyeron hace casi mil años", defiende Torres, que destaca, no obstante, que para inmatricular siempre aportaron mucha documentación y antecedentes, como inventarios elaborados a lo largo de los años por los responsables de las parroquias. "Usamos documentación propia para inmatricular porque no hay otra", destaca.

> "La **Iglesia** custodia los centros de culto, pero los tiene **al servicio de la comunidad**. Es su **ADN**"

SANTA MARIA DE CORNELLÀ ES OTRA DE LAS IGLESIAS QUE EL ARZOBISPADO DE BARCELONA HA PUESTO A SU NOMBRE

"Un auténtico expolio"

Sin embargo, para sectores laicistas y de cristianismo de base, las inmatriculaciones que ha llevado a cabo la Iglesia en las últimas décadas son "un auténtico expolio". Así se pronuncia Jorge García, presidente de Movimiento Hacia un Estado Laico (MHUEL) y portavoz de la plataforma Recuperando, que agrupa a varias entidades beligerantes con las inmatriculaciones eclesiásticas -entre ellas SOS Monuments, nacida en Cataluña en 1997-, en una conversación telefónica con El Llobregat. "Es una contradicción ir a un registro sin la documentación adecuada", afea García el procedimiento permitido hasta 2015.

El pasado 10 de noviembre tuvo lugar en Zaragoza un encuentro con cargos públicos y entidades de todo el país preocupadas por esta cuestión, con el objetivo de establecer una estrategia conjunta y unos mecanismos legislativos que reviertan las inmatriculaciones de la Iglesia, que consideran inconstitucionales. "¿El listado del Gobierno sobre los bienes inmatriculados por la Iglesia? No sabemos cómo será, pero exigimos que se puedan identificar correctamente los bienes inmatriculados", responde García preguntado sobre la lista que "ultima" el Gobierno de Pedro Sánchez, según declaró la ministra de Justicia, Dolores Delgado, el 20 de noviembre en el Congreso. En una pregunta del grupo de Unidos Podemos, Delgado se remitió a la reunión mantenida en octubre por la vicepresidenta Carmen Calvo y el secretario de Estado del Vaticano, Pietro Parolin, en la que "se trató de establecer un diálogo constructivo sobre las inmatriculaciones", además de recordar que la propia Conferencia Episcopal Española, que cifra las inmatriculaciones en cerca de 40.000 desde los años 40, admitió que pudo haber "algún exceso" en la lista de inmuebles que la iglesia consignó como propios.

Sea como sea, García reclama que se deroguen las inmatriculaciones desde 1978, mientras que algunos sectores proponen crear una nueva categoría jurídica denominada bienes de patrimonio cultural de dominio público y naturaleza religiosa, para este tipo de situaciones.

"Al servicio de la comunidad"

Torres asegura que el obispado de Sant Feliu busca la "concordia" y destaca su voluntad de llegar a acuerdos en caso de litigio. Y, además, defiende que las propiedades de la Iglesia sirven para tirar adelante con su labor religiosa, cultural y caritativa. "Herencias o lo que generan las propiedades revierten en la acción episcopal y el mantenimiento de los edificios", dice, calificando este último de "costoso". "No se trata simplemente de acumular", subraya, ya que "la Iglesia custodia los centros de culto, pero los tiene al servicio de la comunidad. Es su ADN".

A la espera de la publicación de la lista del ministerio, que presumiblemente pondrá luz y taquígrafos a esta cuestión, el obispado de Sant Feliu remite a El Llobregat al Registro de la Propiedad para conocer los inmuebles inmatriculados, aduciendo que se trata de información pública. Sin embargo, para conseguir los datos -buscando finca por finca, por otra parte- es necesario alegar un interés legítimo en conocer dicha información, el cual ha de ser "apreciado" por el registrador. Transparencia, aunque a medio gas.

El sindicalismo, en el diván

Los 4 grandes sindicatos comarcales analizan la salud del movimiento en un tiempo de cambios

Francisco J. Rodríguez

"Hubo más de 500 personas que se dieron de baja en 2017, porque aproximadamente la mitad pensaba que éramos demasiado cercanos al independentismo, y los demás que éramos unionistas". Lo reconoció Camil Ros, líder de UGT en Cataluña, poco antes de la manifestación del 1 de mayo. Y es que, ciertamente, el proceso independentista ha acrecentado las contradicciones en el seno de los sindicatos mayoritarios catalanes. No obstante, los datos ofrecidos por estos señalan que la afiliación aumentó de nuevo durante 2017, después de la fuga que vivieron en los peores años de la crisis y que les llevó a perder casi 600.000 socios. Pese a estos síntomas de recuperación, muchas voces de diferentes ámbitos sostienen que el movimiento sindical está en crisis, que ya no cuenta con la confianza de algunos trabajadores y que ha perdido gancho entre los jóvenes.

El Llobregat ha sentado en el diván a los cuatro grandes sindicatos para abordar estas cuestiones.

Javier Pacheco, secretario general de CC.OO en Cataluña y trabajador de Nissan del Prat, destaca los datos de afiliación del año pasado: hubo 15.000 bajas en su sindicato, pero por el contrario hubo 16.000 altas. "¿Estamos en crisis? Pues que se miren estas cifras", responde tajante Pacheco. Pese a esto, el líder de CC.OO reconoce que "todavía hay margen de mejora" para incrementar la afiliación de jóvenes, el sector que asegurará el futuro del movimiento. Por su parte, el secretario comarcal de UGT, Carlos de Pablo, remarca que la afiliación de los trabajadores a partir de los 25 años ha crecido "considerablemente" en los últimos seis años, mientras que su organización juvenil, Avalot, "hace de todo" para combatir la precariedad laboral que padecen muchos jóvenes.

Poco atractivos?

Sin embargo, las expectativas no son tan halagüeñas para Vicenç Rocosa, secretario comarcal de USOC. "La imagen de los sindicatos es poco atractiva para los jóvenes", lamenta el dirigente del tercer sindicato de Cataluña. El problema para Rocosa estriba en que desde las direcciones se entestan en "teledirigir a la gente sin contar con la gente", asegura, lo que describe como una especie de "despotismo ilustrado", a través de su famosa máxima de "todo para el pueblo, pero sin el pueblo". Por todo esto, considera que lo que está en crisis no es el sindicalismo, "sino la estructura sindical". Y aquí hace una especial crítica que, tal como veremos más adelante, escuece a los grandes sindicatos. "Es necesaria tener más independencia de los partidos políticos", sentencia.

"¿Independencia sindical? Está fuera de duda: es un debate del siglo pasado", responde contundente Pacheco. De Pablo, por su parte, opina lo mismo pero lo argumenta de una manera curiosa: "Todos los partidos nos critican", asegura, a la vez que recuerda que ellos son "socialistas, que no del PSOE". Sea como sea, estas respuestas no parecen satisfacer a David Nicot, secretario comarcal de CGT. "CCOO y UGT están politizados", sostiene Nicot, que lamenta que cuando se habla de sindicatos "solo se piense en estos dos". "Los ven como una panda que miran por sus intereses", espeta.

LAS MANIFESTACIONES DEL 1 DE MAYO DE 2018 HAN SIDO MONOPOLIZADAS POR LAS PENSIONES, LA SENTENCIA DEL CASO DE "LA MANADA' Y POR EL PROCESO INDEPENDENTISTA | CCOO

Representativos?

Pero De Pablo no lo ve así. "Nos parecemos mucho a la sociedad civil", asegura. "Mucho más que algunos partidos políticos", defiende a la vez que reconoce que, por esa razón, mantienen "un debate interno fuerte" en muchos aspectos, como con el proceso independentista. "La UGT sufre porque sufre el país", afirma, aunque remonta este dolor hasta "el inicio de la crisis". El líder de UGT en la comarca se adentra en el tema estrella y en las contradicciones en las cuales navegan junto a CCOO. No es moco de pavo que militantes históricos como Manuel García Acosta o Josep Maria Rañé, hayan afeado a las dos grandes organizaciones de estar "sometidos" al independentismo.

"No somos independentistas, pero tampoco perseguimos la unidad de España", contraargumenta De Pablo, que se muestra "preocupado" por la deriva "antidemocrática de la derecha", recordando que una compañera, la ex consellera Dolors Bassa, está actualmente en prisión. Por su parte, Pacheco explica que CCOO tiene una "responsabilidad" con la sociedad catalana y su "pluralidad" y considera que los líderes independentistas encarcelados son "presos políticos", desde el punto de vista de la "orientación política" a la hora de tipificar la causa que les afecta.

Otro de los puntos que preocupa a los líderes sindicales es el del incremento de la represión. Nicot, que fue detenido en una manifestación del 1 de mayo en Barcelona por resistencia a la autoridad cuando, según explica, intentaba defender a un chico que estaba siendo aporreado por un policía, alerta de que la gente "tiene miedo a meterse en un sindicato por la reforma laboral y la presión que se ejerce desde la empresa". De Pablo, por su parte, recuerda que hay 400 sindicalistas encausados o condenados por haber participado en la última huelga general. Cifra importante pero que ha de servir, sostiene, para recordar que este país "no saldrá adelante sin sindicatos de clase".

Pasa a la página siguiente

Viene de la página anterior

Javier Pacheco - CCOO

"**Independencia sindical** respecto de los partidos? Eso **está fuera de duda**: es un debate del siglo pasado"

Vicenç Rocosa - USOC

"Es la **estructura sindical** la que está en **crisis**, no el sindicalismo, que **seguirá existiendo**"

Carlos de Pablo - UGT

"UGT **sufre** porque sufre el país: **nos parecemos mucho** a la sociedad civil, más que algunos **otros partidos**"

David Nicot - CGT

"La gente tiene **miedo** a meterse en un sindicato por las reformas laborales y la **presión** ejercida desde la empresa"

La polémica de los nichos del cementerio de Sant Feliu llega a los tribunales

Un juez admite a trámite una demanda contra la concesionaria del camposanto municipal, por presuntamente aplicar una norma de manera retroactiva

Los afectados aseguran que la funeraria, Pompas Fúnebres de Badalona, estaría cobrando tasas indebidas, mientras que la empresa dice ajustarse a la normativa

F. J. R.

Paso adelante en el pleito por las concesiones de los nichos en el cementerio de Sant Feliu. Un juzgado del municipio admitió a trámite una demanda contra la concesionaria del recinto, Pompas Fúnebres de Badalona (PFB), por parte de un grupo de afectados que denuncian la aplicación retroactiva de una normativa que regula la concesión de las sepulturas. Y es que, según explican, se estarían aplicando de manera incorrecta los plazos de concesión de los nichos del cementerio.

Se trata de una cuestión que colea desde 2012, cuando la funeraria en cuestión empezó a enviar cartas avisando de que era necesario renovar la concesión de determinados nichos y efectuar el pago correspondiente. Cartas, siempre según los afectados, que amenazaban con sacar los restos mortales y depositarlos en el osario común si no se pagaba. ¿En qué se basaba la funeraria? En el Decreto 336/1988 con el que se aprobaba el Reglamento del Patrimonio de los Entes Locales. Con éste se puso fin a la perpetuidad de la propiedad de espacios públicos como los nichos, cuyos propietarios pasaban entonces a ser concesionarios. Por otra parte, en 2013 -y ya de manera definitiva en 2015- se aprobó el nuevo reglamento del cementerio de Sant Feliu, que sustituye al anterior de 1890 y pone las bases para aplicar el Decreto 336/1988.

99 años de concesión, ¿pero a partir de cuándo?

La normativa de 1988 establece un plazo concesional de los nichos de 99 años y los denunciantes se quejan de que los servicios municipales empiezan a contar desde el año en que se adquirió la propiedad del nicho. Muchas de las sepulturas afectadas datan de finales del siglo XIX o principios del XX, por lo que un nicho que fue adquirido en 1870 ya tendría que haber renovado la concesión y, por lo tanto, haber pagado, desde 1969, según las cuentas municipales.

Los afectados, por contra, consideran que se tendría que empezar a contar a partir de la última transmisión en herencia del nicho. Pongamos, por ejemplo, que el último propietario que ha heredado dicho nicho lo hizo en 1974 -antes del decreto del 1988-. Por lo tanto, según reclaman los afectados, los 99 años de concesión que establece la normativa tendrían que computar a partir de 1974, por lo que la renovación se postergaría hasta 2073, y no 1969, según entenderían la funeraria y los servicios municipales.

¿Retroactividad?

Los denunciantes se basan en el principio de que una ley no se suele aplicar de manera retroactiva y también en una sentencia de 2005 del Tribunal Superior de Justicia de Cataluña (TSJC) que así lo especifica en el caso del Decreto 336/1988. En esta sentencia se argumenta que el decreto "no puede aplicarse retroactivamente en perjuicio de los derechos subjetivos adquiridos por los titulares de dicho título [se refiere a un nicho del cementerio de Sant Feliu adquirido en 1895 y con el año 1955 como el último en vigor], sin que dicho Reglamento disponga ni permita su aplicación retroactiva". En esta línea, la sentencia establece que "el título de propiedad de la parte actora sobre un panteón en el cementerio municipal de Sant Feliu, de fecha 6 de agosto de 1955, debe entenderse como una concesión sobre el dominio público por 99 años, es decir, hasta el 6 de agosto de 2054".

> Esta cuestión **colea** desde el año **2012** y puede afectar a unos **1.500 o 1.700 nichos**

De hecho, la aprobación del nuevo reglamento del cementerio intenta adaptarse a esta sentencia, aunque los afectados destacan que en su disposición transitoria primera se especifica que el plazo de 99 años se contará "desde la fecha inicial de la expedición del título de concesión", frase a la que achacan los problemas.

Por todo esto, los afectados denuncian que se estarían cobrando a los titulares tasas indebidas en concepto de re-

Pasa a la página siguiente

EL ACTUAL CEMENTERIO DE SANT FELIU FUE CONSTRUIDO EN 1847, DESPUÉS DE QUE EL ANTIGUO CAMPOSANTO QUEDARA PEQUEÑO ANTE EL CRECIMIENTO DEMOGRÁFICO Y POR RAZONES DE HIGIENE | AYUNTAMIENTO DE SANT FELIU

Multas millonarias en LH por monopolio

Los abusos funerarios son una cuestión que afecta a los ciudadanos desde varios ángulos. Desde elevados precios por inhumar -Cataluña es la comunidad autónoma donde es más caro enterrar a un difunto- y trasladar restos, hasta renovaciones de concesión de nichos presuntamente irregulares, como las que se explican en este reportaje. Una situación provocada por un monopolio encubierto, a su vez propiciado por la liberalización del sector en España en 1996.

No obstante, la situación va cambiando. En julio, el Tribunal Superior de Justicia de Catalunya (TSJC) dio la razón a la Autoridad Catalana de la Competencia, que en 2015 impuso sanciones por 1,7 millones al Ayuntamiento de L'Hospitalet, Áltima y a los gestores de los hospitales de Bellvitge, Duran i Reynals y General, por obstaculizar la libre competencia, a raíz de la denuncia en 2011 de una parte de una funeraria de Sant Sadurní d'Anoia cuando el Hospital de Bellvitge se negó a entregarle un difunto, en base a una ordenanza municipal que reservaba esta labor a Áltima.

Viene de la página anterior

novación de la concesión. Los denunciantes calculan que entre 1.500 y 1.700 del cementerio de Sant Feliu -la mitad de los que hay- podrían estar afectados por esta presunta mala aplicación de la normativa. Algunos de ellos, explica a El Llobregat Miguel Cano, uno de los impulsores de la demanda, ya habrían cedido y pagado. Se calcula que hasta 2061 se podrían recaudar unos 20 millones de euros por este concepto.

La funeraria dice haber cumplido la normativa

Por su parte, desde Pompas Fúnebres Badalona han asegurado que siguen a rajatabla la normativa. En declaraciones a El Llobregat, han expresado que "siempre han cumplido y cumplen los términos de concesión fijados por el Ayuntamiento", además de las correspondientes obligaciones legales como gestora del cementerio de Sant Feliu.

No obstante, esta publicación ha podido saber que la empresa ha alegado que el juzgado que lleva el caso no es competente, ya que la causa, consideran, tendría que ir por la vía del contencioso-administrativo. "Y es verdad", responde Cano, que recuerda que la sentencia de 2005 en la que basan su argumentación la emitió la sala de lo contencioso-administrativo del TSJC, hecho que le hace ser optimista sobre la resolución del conflicto.

"Hemos seguido a los servicios jurídicos"

El Llobregat se ha puesto en contacto en reiteradas ocasiones con el Ayuntamiento de Sant Feliu para conocer su versión de los hechos, sin éxito. No obstante, hace un par de años, cuando salió a la luz esta polémica, el alcalde de Sant Feliu, Jordi San José, explicó a esta publicación que "en todo momento" desde el consistorio habían seguido lo que habían dicho los servicios jurídicos municipales.

En este sentido, el gobierno municipal presentó dos informes, uno de Servicios de Equipamientos y otro de Servicios Jurídicos, con los que argumentó su posición al respecto, tanto desde el punto de vista de la concesión de equipamientos como el cementerio y el tanatorio, además de la aplicación del reglamento, respectivamente.

POMPAS FÚNEBRES DE BADALONA ES LA CONCESIONARIA DEL CEMENTERIO MUNICIPAL DE SANT FELIU DESDE HACE 11 AÑOS | AYUNTAMIENTO SANT FELIU

PFB: "Siempre **hemos cumplido** con los términos de concesión fijados por el **consistorio** y con las **obligaciones legales**"

elllobregat a la LA VANGUARDIA
de L'Hospitalet i el Baix
El primer divendres de cada mes
www.elllobregat.com

Santos
Restaurante & Marisquería
Menú diario a 11,5 € con entrante, primer plato, segundo, postre y bebida
NUEVO SALÓN TOTALMENTE REFORMADO
Solicite información para cenas de empresa · Telf. 936 615 072 · www.marisqueriasantos.com
C\ Victoria, 118 - 08830 Sant Boi de Llobregat

El patio trasero de l'Hospitalet

- Los empresarios lamentan el estado del polígono de la Carretera del Mig de LH
- El plan urbanístico que afecta a esta zona desincentiva la llegada de nuevas empresas
- El Ayuntamiento reconoce el momento de incertidumbre pero augura cambios

Francisco J. Rodríguez

Se trata de una zona céntrica, bien conectada por transporte público y muy cercana a polos de actividad económica importantes como la plaza Europa. Estamos hablando del polígono industrial que se articula alrededor de la Carretera del Mig de L'Hospitalet, un entramado rectangular de naves industriales que se interpone entre Bellvitge y el resto de la ciudad, y desde hace unos años una zona desangelada con una pobre ocupación de las fábricas existentes.

Un abandono que trae consigo un deterioro evidente. Según denunció ERC hace algunos meses en el Pleno, este polígono industrial ha sufrido en los últimos tiempos "un proceso de abandono que ha comportado el cierre de muchas empresas y una pérdida importante del tejido productivo de la ciudad". Un paseo por algunas de sus calles certifica esta afirmación: naves abandonadas en alquiler o venta, rincones inhóspitos y suciedad. Un cóctel que no invita a pasear por ellas, pese a que se trata de la zona de paso obligada si se quiere ir de Bellvitge al centro de la ciudad.

Y es que esta zona está afectada desde hace unos años por un plan urbanístico que amenaza con substituir las industrias por pisos –se hablaba de hasta 8.000 viviendas-, comercios y otros equipamientos. Se trata del Plan de Renovación de Áreas Industriales de L'Hospitalet (PRAIH), aprobado en 2002, colaborado por arquitectos de renombre como Jean Nouvel –artífice de la Torre Agbar- y que quedó en *stand by* por la crisis. En la documentación de este plan se ponía de manifiesto la "incongruencia" que representa mantener zonas industriales interurbanas con lo que se definía como un "nuevo modelo" de estructura general de la ciudad que propugnaba y parece que vuelve a propugnar -tras superar los vaivenes económicos- el Ayuntamiento. Un proyecto que ya ha tenido sus primeras 'víctimas', como son algunas de las naves que estaban ubicadas en la confluencia de la Rambla Marina y la avenida del Carrilet, entre ellas la célebre Sala Salamandra, que fue derrumbada hace unos meses.

Futuro "incierto"

Un proyecto urbanístico que se ha retomado en parte y una amenaza que se vuelve a cernir sobre este polígono industrial, si es que alguna vez ha estado libre de ella. Quien está muy preocupado por al futuro del mismo es la Asociación Empresarial de L'Hospitalet y el Baix Llobregat (AEBALL), que considera que la afectación urbanística de esta zona la perjudica a la hora de alojar a nuevas empresas. "Se ha de dar seguridad, porque las empresas no quieren riesgos", explica a El Llobregat Rosa Fiol, directora general de la entidad.

> "Con esta situación, **¿qué artista traería aquí sus obras?**", cuestiona AEBALL en al Distrito Cultural

"Incertidumbre" compartida

Desde el Ayuntamiento de L'Hospitalet comparten esta preocupación y reconocen que se está viviendo un momento de "incertidumbre" en la zona, tal como lo describe el segundo teniente de alcalde de Seguridad, José María Mompel, en una conversación con esta publicación.

Fiol añade que una empresa descartará instalarse en la Carretera del Mig si sabe que, en un futuro próximo o a medio plazo, tendrá que marcharse a causa de un plan urbanístico. Pero el mundo cambia, y sobre todo el económico, argumenta Mompel, que considera que el polígono ya no albergará a la misma industria que hace años. Es este cambio de usos, prosigue Mompel, el que ha generado cierta "inestabilidad", reconoce.

Y como un pez que se muerde la cola, esta situación da paso a naves vacías que, a su vez, llaman a otras actividades al margen de la ley o que la bordean. De hecho, desde AEBALL denuncian robos, ocupaciones de naves industriales en desuso –en algunas, aseguran, se han llegado a concentrar hasta un centenar de personas-, robos y la proliferación de chatarreros ambulantes que generan un trasiego de carros en algunos rincones del polígono, algo que se puede comprobar paseando por la zona a cualquier hora del día. Sobre esto, Mompel detalla la existencia de dos empresas de chatarra en el polígono, las cuales cuentan con la licencia municipal para llevar

Pasa a la página siguiente ➡

Viene de la página anterior

a cabo una actividad que a la práctica provoca un efecto llamada para los chatarreros ambulantes.

Sobre la cuestión de la seguridad, Fiol destaca el "compromiso" de los cuerpos de seguridad y algunas medidas que ya se han puesto en marcha en colaboración con el consistorio y el Área Metropolitana de Barcelona (AMB) para mejorar la seguridad en la zona, desde la colocación de cámaras o la instalación de más iluminación para evitar la oscuridad. Una colaboración que se vehicula a través de la Agrupación de Empresas del Polígono Carretera del Mig de L'Hospitalet, vinculada a AEBALL y que trabaja desde el mes de abril para buscar soluciones a las necesidades de los empresarios de esta zona, entre las cuales también están la mejora de la movilidad interna y la conectividad con el entorno.

Mompel entiende la "intranquilidad" por los robos y otros delitos, pero su percepción y análisis difiere. En este sentido, asegura que las principales quejas de los empresarios del polígono hacen referencia principalmente a la iluminación y a la recogida de basura, y aporta datos sobre los delitos: entre mayo del año pasado y el de este, se produjeron e n la ciudad 106 robos a empresas -catalogados como delitos contra el patrimonio-, la mayoría de los cuales, explica, se producen por la noche y accediendo desde los tejados. Así mismo, defiende que tanto Mossos como Guardia Urbana trabajan para combatirlos.

Sea como sea, desde AEBALL piden un esfuerzo extra para no dejar caer a un polígono industrial que cuenta con una tipología de naves pequeñas y "muy necesarias" para algunas empresas, remarcan. De momento, se trabaja para que las que ya están no se marchen.

ALGUNOS RINCONES Y PASAJES DEL POLÍGONO NO INVITAN PRECISAMENTE A PASAR, EN ESPECIAL DE NOCHE, COMO ES EL CASO DEL TRAMO DE LA FOTO, QUE CONECTA LA RIERA DELS FRARES CON EL BARRIO DE BELLVITGE | FJR

¿Distrito Cultural?

¿Pero cuál será el futuro de esta extensión de terreno de L'Hospitalet? En su moción de hace unos meses, ERC pedía que se reindustrializara la zona, dando apoyo a las empresas que siguen allí y promoviendo la implantación de otras relacionadas con el cooperativismo y la economía social, además de la creación de un vivero para emprendedores, un parque tecnológico y un 'hub' para Pymes.

Esta propuesta no prosperó, ya que los planes del Ayuntamiento van en otra línea. Al menos en lo que se refiere a la parte más al norte del polígono, tocando a Sant Josep. Un sector que, a su vez, es el más castigado por el abandono. Sea como sea, se trata del epicentro de uno de los proyectos estrella del mandato de Núria Marín: el Distrito Cultural. Transformar el polígono de la Carretera del Mig en un polo cultural con galerías, talleres de artistas y estudios. Crear el Brooklyn metropolitano. Ya han aterrizado algunos proyectos, como la Casa de la Música –para la cual el Ayuntamiento compró una nave de la Riera dels Frares, en la parte del polígono colindante con Sant Josep- o las galerías Blanchard, en el área industrial de Santa Eulàlia que linda con las vías del tren. En el resto de la zona, el único arte que de momento impera es el de los grafitis.

Desde AEBALL creen compatibles los usos industriales y culturales en el polígono, pero cuestionan que hoy por hoy haya capacidad para que sea así. "Con la situación de abandono, robos… ¿Un artista traería aquí sus obras?", se pregunta Fiol.

Pese a ser el responsable de Seguridad, el teniente de alcalde Mompel defiende la propuesta del Distrito Cultural y sus potencialidades. "Estamos bien ubicados y es un proyecto bueno para la ciudad que aún se está desarrollando", declara. El tiempo lo dirá.

Primeros pasos en Viladecans para urbanizar Llevant

- El Ayuntamiento vende 13.900 metros cuadrados con los que mitigará su deuda
- Cerca de la mitad de las 3.000 viviendas del nuevo barrio serán protegidas

Redacción

Viladecans quiere reducir su deuda vendiendo terrenos. En este sentido, el teniente de alcalde de Planificación Territorial y concejal de Presupuesto, Pere Gutiérrez, explica a esta publicación que el consistorio venderá espacios de propiedad municipal que servirán para el desarrollo del Pla de Llevant.

Se trata de un proyecto urbanístico aprobado hace más de una década y que supone la construcción de 3.000 viviendas nuevas y equipamientos en el barrio de Llevant. Un plan que, no obstante, ya encontró en su día reticencias vecinales personificadas en la plataforma Salvem Oliveretes, que denunciaba que el Pla de Llevant "atenta contra la integridad de la naturaleza". Gutiérrez, por su parte, asegura que el nuevo barrio "respetará el entorno natural" y mejorará los accesos al CAP Montbaig, a la vez que se optimizará la movilidad de esa parte del municipio. Por otra parte, el hecho de que las nuevas edificaciones se levanten en terrenos que venda el municipio facilitarà la creación de vivienda protegida. "Hemos previsto que casi la mitad de las viviendas tengan algún tipo de protección o sean de alquiler, con precios tasados", explica.

Liquidar la deuda de Vimed

Con la venta de estos 13.900 metros cuadrados de terrenos, Guitérrez asegura que la empresa municipal Vimed podrá "prácticamente" liquidar su deuda. De esta manera, añade, los números de la deuda de Viladecans -que se disparó en 2017, pasando de 18 a 43,4 millones- "volverán a la normalidad".

Sobre el aumento de la deuda entre 2016 y 2017, Gutiérrez explica que se trata de un dato contable atribuible a la obligación -que viene del Ministerio de Hacienda- de consolidar la deuda, es decir, sumar el pasivo de las cuentas municipales -fruto de la gestión cotidiana del Ayuntamiento- con el de las empresas municipales.

GUTIÉRREZ ES REGIDOR DE PRESUPUESTOS DE VILADECANS

Sobre esta última deuda, la referente a las empresas municipales, Gutiérrez sostiene que es "de calidad" y recuerda que está garantizada con terrenos hipotecados. "Para nosotros ha sido siempre un endeudamiento estratégico, causado por la inversión en el futuro de la ciudad", argumenta el concejal de Presupuesto.

Por otra parte, Guitérrez remarca que en los últimos 6 años tanto la deuda viva -la contraída con entidades bancarias- como la de las empresas municipales ha bajado, individualmente, un 41 y un 34%, respectivamente.

Continúa el descontento en Brians

Los sindicatos alertan que las agresiones han aumentado un 35% en el último año y avisan del aumento de reclusos en Brians que ha supuesto el cierre de la Modelo

También denuncian que Brians 2 está en estado “ruinoso”, mientras que desde el departamento de Justicia argumentan que es el centro penitenciario más nuevo

Redacció

El cierre de la Modelo sigue teniendo consecuencias para las prisiones de la comarca. Así lo mantienen los sindicatos, que aseguran que Brians 1 es un “caos” a raíz del aumento de reclusos en el centro que conllevó el cierre de la tristemente célebre cárcel barcelonesa. Se quejan ya no solo por el peligro de masificación, sino por la tipología de los presos, ya que se trata de preventivos que entran y salen continuamente del centro penitenciario. “Brians 1 no puede dar respuesta a esta sobrecarga, ya que es un centro de penados, y no de preventivos”, declara a El Llobregat Carlos de Ardanaz, coordinador de prisiones de CCOO. Y lo argumentan tanto desde el punto de vista arquitectónico como de falta de personal.

Una situación que, según denuncian, ha hecho aumentar las agresiones un 35% en el último año. “Cada mes van al alza”, lamenta De Ardanaz, que recuerda que la Modelo “era un centro antiguo, pero que funcionaba porque estaba bien organizado”. Es más, a mediados de mayo los sindicatos CCOO, UGT, CSIF y CATAC pidieron el cese del director de Brians 1, Josep Font, por lo que consideran una “pésima gestión”. Entonces el departamento de Justicia se limitó a comentar que los cambios que se están llevando a cabo en el centro vienen dados desde la Dirección General de Servicios Penitenciarios, en el marco del cambio a centro de preventivos.

Las cifras

Según informes de Serveis Penitenciaris de la Generalitat, en junio de 2018 tuvieron lugar un total de 201 incidentes en las cárceles catalanas, entendiendo incidente como un paraguas que engloba lesiones graves o leves a funcionarios o entre internos, autolesiones graves y leves y evasiones. Esta cifra supone un tasa de incidentes por cada 100 encarcelados del 2,4%, superior a la de los meses anteriores. De estos 201 incidentes de junio, 130 están contabilizados como agresiones leves entre internos y 8 son ataques leves a funcionarios. Por otra parte, se registraron en junio 7 agresiones graves a internos –tres- y a funcionarios -4-. Las autolesiones, por su parte, ascienden a 56, mientras que no ha habido ninguna evasión consumada ni en junio ni en lo que va de año.

En las estadísticas anuales de Serveis Penitenciaris, en 2017 los incidentes en las cárceles catalanas ascendieron a 1.572 –un centenar más que el año anterior-, entendiendo estos como agresiones a funcionarios -142 durante el año pasado, una treintena más que en 2016-, agresiones entre internos –también crecen, con 1.093- y autolesiones -337, una treintena menos que el año anterior-. La diferencia entre estas cifras y las anteriores de junio es el sistema de recuento de los incidentes, que ha cambiado, según explican desde el departamento de Justicia de la Generalitat, cosa que, aseguran, “hace difícil comprar entre años” si ha habido un aumento o no de las agresiones en las prisiones.

Sea como sea, en el acumulado anual sí que se registra un aumento paulatino de los incidentes desde principios de año. De hecho, la mayor crecida ha tenido lugar de mayo a junio, pasando de 166 a 201 incidentes. Desde los sindicatos explican que este

Pasa a la página siguiente

LOS FUNCIONARIOS DE BRIANS LLEVAN MESES DENUNCIANDO MASIFICACIÓN Y FALTA DE RECURSOS

> “Brians 1 no puede dar respuesta a esta **sobrecarga**, ya que es un centro de penados”

Viene de la página anterior

fenómeno, no obstante, suele crecer en los meses de más calor.

Intento de motín

A finales de abril de 2018, UGT hizo público un "intento de motín" en Brians 2, que se saldó con una agresión a un funcionario de prisiones y la activación de un código 2 y el traslado de cinco internos al Departamento Especial de Régimen Cerrado (DERT, en catalán). Un caso con el que el sindicato quiso poner sobre la mesa el aumento de la tensión en el centro penitenciario y la necesidad de abordar cuestiones de seguridad con la dirección.

Brians 2: "ruinoso"

Se inauguró hace tan solo 11 años y, según el sindicato UGT, presenta un estado "ruinoso", con un deterioro "de tal magnitud" que supone un auténtico problema de "resistencia estructural", como consecuencia de los materiales que se hicieron servir. Además, el sindicato recuerda que ya en 2009 el departamento de Justicia tuvo que destinar una partida de 600.000 euros para rehacer el techo de nueve módulos y 800.000 más en cambiar las tuberías centrales de agua. Por todo esto, reclama que el Govern intervenga de manera urgente en el equipamiento para solucionar los problemas que denuncian y garantizar la seguridad de trabajadores y presos.

Consultados sobre esta cuestión, desde el departamento de Justicia se han limitado a recordar que el centro de Brians 2 es el más nuevo de los que hay en Cataluña.

La estancia media de internamiento en las cárceles catalanas y españolas, entre las más altas de Europa

Según los datos del último informe del Consejo de Europa, las prisiones catalanas y españolas –ofrece datos de Cataluña, con las competencias penitenciarias transmitidas- registran una de las estancias de internamiento medias más altas del continente. En concreto, la media catalana es de 20,3 meses, mientras que la media española es de 21,9, la cuarta más alta de los 45 países analizados en el informe. De hecho, la media europea es de 9,8 meses.

En este informe, sin embargo, se constata una mejora de la densidad tanto en las prisiones españolas como catalanas: de cada 100 plazas, están ocupadas 71,8 en las cárceles españolas y 71,6 en las catalanas. El gasto por preso es de 133 euros diarios en las prisiones de Cataluña, el doble de lo que se dedica en el resto del estado, con 65 euros. Sea como sea, ambas cifras están muy lejos del país que más dinero se gasta por recluso al día, que es Suecia, con 359 euros.

Un dato preocupante es el que se desprende de la tasa de mortalidad en las prisiones –el informe ofrece datos de 2015 en este aspecto-. Esta es significativa en Cataluña, donde alcanza 59,3 por 10.000 reclusos, superior a la de países como Bulgaria -56,7- o Rumanía 39,5-, y muy por encima de la española, que es de 28,1. El país con una tasa de mortalidad más alta es Armenia, con 72 sobre 10.000 internos.

Volviendo a los datos de mortalidad en las cárceles catalanas, el 13% de los reclusos que murieron fue por suicidio, mientras que el 87% restante debido a enfermedades. No obstante, se trata de un porcentaje de suicidios inferior a la media europea, que es del 15,6%. En lo que va de 2018, según datos de Serveis Penitenciaris, no obstante, ya se han suicidado 4 reclusos en Cataluña, la mitad de los que lo hicieron el año pasado. Un de los casos más polémicos y con más interrogantes de 2017 fue el de Lewys Alfaro Ochoa, vecino de la Torrassa de l'Hospitalet, que se suicidó tras cinco días en una celda de aislamiento en Brians 1.

La tasa de suicidios se multiplica por tres en estos Departamentos Especiales de Régimen Cerrado, en el cual los internos están encerrados en una celda 21 horas al día y pueden salir al patio una sola vez. Un régimen que puede provocar traumas psicológicos a partir de las dos semanas de aislamiento y que la ONU prohíbe aplicarlo de manera prolongada.

Dotze municipis metropolitans del Baix Llobregat s'integren a la tarifa plana de transport de tota la Metròpolis

L'1 de gener entra en vigor la tarifa plana de transport públic, que permetrà moure's entre totes les ciutats de la Metròpolis al preu d'1 zona tarifària

La mesura reduirà el cost dels trajectes i facilitarà el canvi d'hàbits de la ciutadania cap a una mobilitat més sostenible

Usos	Preu 2a zona	Preu 1a zona	Estalvi en euros	Estalvi percentual
Bitllet senzill	3,1 €	2,2 €	0,9 €	29%
T-10	20,1 €	10,2 €	9,9 €	49%
T-70/30	88,05 €	60,9 €	27,15 €	31%
T-Mes	72,7 €	54 €	18,7 €	26%
T-Trimestre	196,5 €	145,3 €	51,2 €	26%
T-Jove	142 €	105 €	37 €	26%
T-Dia	13,1 €	8,6 €	4,5 €	34%

LA TARIFA PLANA AFECTARÀ EL BITLLET SENZILL I ELS SEGÜENTS TÍTOLS INTEGRATS: LA T-10 (INCLOSA LA DELS TREBALLADORS DE L'AEROPORT), LA T-50/30, LA T-70/30, LA T-MES (INCLOSA LA DE LES PERSONES EN ATUR), LA T-TRIMESTRE, LA T-JOVE, ELS TÍTOLS PER A FAMÍLIES MONOPARENTALS I NOMBROSES, LA T-DIA, LA T-AIRE I LA T-ESDEVENIMENT.

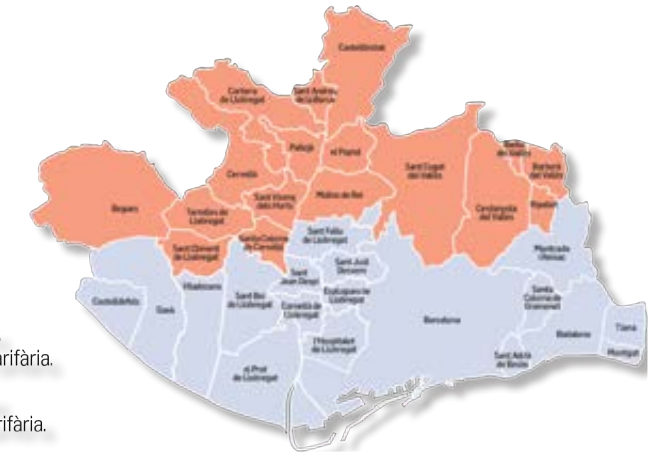

Redacció

La tarifa plana de transport públic a la Metròpolis Barcelona serà una realitat a partir del gener del 2019 i abastarà també 12 municipis metropolitans més del Baix Llobregat i 6 més del Vallès Occidental. Tots ells, tot i estar dins l'àrea metropolitana, formen part de la segona corona tarifària de l'ATM.

A partir del mes de gener, moure's entre aquests municipis metropolitans de la segona corona i els municipis metropolitans de la primera corona pot arribar a costar la meitat que en l'actualitat. Així, ja no serà necessari comprar un títol de transport de dues zones per anar a treballar des de Sant Vicenç dels Horts a Barcelona o a Sant Cugat del Vallès, per exemple, o per fer d'altres viatges interns dins l'àmbit de l'àrea metropolitana. Serà suficient comprar una T-10 d'una zona per 10,20 euros (segons tarifes 2018) en comptes dels 20,10 que costa la de dues zones. L'estalvi serà del 49%. I si es tracta de la T- Trimestre o la T-Jove, l'estalvi serà d'un 26%.

Els municipis del Baix Llobregat que pertanyen a la segona corona i que ara també s'integraran a la tarifa plana, a preu de zona 1, són Begues, Cervelló, Corbera de Llobregat, Molins de Rei, Pallejà, La Palma de Cervelló, El Papiol, Sant Andreu de la Barca, Sant Climent de Llobregat, Sant Vicenç dels Horts, Santa Coloma de Cervelló i Torrelles. El nou sistema de tarifa plana impulsat per l'AMB, i aprovat per l'ATM, cobrirà així tota l'àrea metropolitana, els 36 municipis que la formen, i farà efectiva una reivindicació històrica dels veïns i alcaldes de les localitats de la metròpolis que pertanyen a la segona corona tarifària. Antoni Poveda, vicepresident de Mobilitat i Transport de l'AMB, explica que la voluntat de l'ens en aquest sentit és que "els 36 municipis que formen la Metròpolis Barcelona funcionin amb una única zona tarifària, amb les condicions de zona 1, amb el corresponent estalvi econòmic que això tindrà en el preu dels bitllets i dels títols de transport públic".

Així doncs, el proper gener, els gairebé 400.000 habitants d'aquests 18 municipis metropolitans de la segona corona i els 2,8 milions d'habitants de la primera corona podran viatjar per tota la Metròpolis Barcelona amb el títol d'una zona a un preu molt més econòmic.

La mesura "soluciona una situació anòmala", ha explicat el director de Mobilitat de l'AMB, Joan Maria Bigas, perquè hi havia 18 municipis de l'àrea metropolitana tenien una tarifa diferent, "quan és incongruent perquè estan dins el continu de la metròpolis i tenen un transport de caràcter urbà".

Menys vehicles. Menys contaminació

A conseguir el canvi d'hàbits dels ciutadans per tal de reduir l'ús del vehicle privat i, sobretot, lluitar contra la contaminació atmosfèrica és el principal objectiu de l'AMB amb aquesta nova mesura. Bigas destaca, satisfet, que "es calcula que es reduiran 2,8 milions de viatges en vehicle particular". S'aconseguirà un estalvi d'emissions de 9.500 tones de CO_2, 30 tones de NOx i 1 tona de partícules fines.

Els ciutadans del Baix **ja no hauran de comprar** una T-10 de dues zones per anar de Sant Vicenç a **Sant Cugat** o a la **UAB**

4,6 milions més de viatges

Els càlculs de l'AMB apunten que el transport públic a l'àrea metropolitana guanyarà 4,6 milions de viatges a l'any. Es preveu que circularan menys cotxes perquè, en ser més econòmic, s'espera que els ciutadans optin per viatjar més en transport públic. Aquests viatges se sumaran als 50 milions anuals en transport públic que actualment es fan entre els municipis metropolitans de la primera corona i els municipis metropolitans de la segona. Això vol dir que més dels 3,2 milions d'habitants es beneficiaran de l'aplicació d'aquesta tarifa única.

*** CONTINGUT ELABORAT EN COL·LABORACIÓ AMB L'ÀREA METROPOLITANA DE BARCELONA (AMB)**

Solidarios

La Asociación de Voluntarios cuenta con 11.000 voluntarios, 159 de la comarca

En 2018 se llevaron a cabo en la comarca más actividades que en todo 2017

Redacción

"Cengo asignadas a dos personas: una en silla de ruedas y otra con depresión severa. Las llevo a pasear por Sitges para que vean a sus vecinos y sacarles de la rutina y estimular sensaciones. El otro día hice una broma a la persona con depresión y me sonrió: fue como ganar una Champions, me sentí útil". Este es el testimonio de José Mauri, uno de los 159 vecinos del Baix Llobregat que forma parte de la Asociación de Voluntarios de 'la Caixa', impulsada por CaixaBank y la Fundación Bancaria 'la Caixa'.

José hace aproximadamente un lustro que dedica una parte de su tiempo libre a los demás, a través de diversas actividades con niños en riesgo de exclusión social o personas de edad avanzada, entre otras. Es de Castelldefels, trabaja en CaixaBank y, además de colaborar en la logística de Cáritas en esta localidad, como voluntario de la Asociación realiza actividades deportivas con niños y niñas en Barcelona y hace acompañamiento a personas de edad avanzada y con problemas de salud en Sitges y Barcelona. "En general hay un denominador común, ya que se trata de personas que necesitan amor, y eso es lo que me atrae: puedes darles algo que tú tienes y ellos necesitan", afirma José a El Llobregat.

VOLUNTARIOS COLABORANDO CON UNA RECOGIDA SOLIDARIA DE ALIMENTOS

hasta mitades de 2018, la Asociación llevó a cabo en la comarca un total de 9 actividades, de las que salieron beneficiadas 567 personas a lo largo de 44,5 horas de voluntariado. Se trata de una cifra que supera con creces a la global del año pasado, en el que se realizaron 5 actividades con 39 beneficiarios y 40 horas.

Se trata de acciones que se organizan en colaboración tanto con entidades grandes como con otras más pequeñas, explica Marta Gil, coordinadora del departamento de Voluntariado de la Fundación La Caixa. "Llevamos a cabo actividades puntuales y otras ya consolidadas", asegura Gil, que destaca las que se organizan como refuerzo educativo y de acompañamiento a personas con discapacidad.

"Hay mucha gente que desde el **anonimato** tiene ganas de colaborar: existe una **solidaridad escondida** y **latente**"

Para detectar las necesidades de cada territorio, el programa de Voluntariado está permanentemente en contacto con entidades sociales y ayuntamientos, que son los que conocen las problemáticas específicas de cada zona. En este proceso, la Asociación de Voluntarios de 'la Caixa' pone a disposición del programa de voluntariado corporativo a los más de 11.000 voluntarios que trabajan por una sociedad mejor, más de la mitad de los cuales –en concreto el 55%- son empleados del grupo 'la Caixa'. El 25% son trabajadores de la entidad en proceso de prejubilación o ya jubilados, mientras que el 25% restante son amigos, familiares y clientes. "Les damos la posibilidad de canalizar su solidaridad", defiende Gil sobre un perfil de voluntarios que quieren que crezca en el futuro. En este sentido, CaixaBank, dentro de su programa de Banca Socialmente Responsable, ofrece a sus empleados la posibilidad de realizar actividades de voluntariado durante la Semana Social, que cuenta con la colaboración de la Asociación de Voluntarios.

De esta manera también se pronuncia José, que cree que hay una "solidaridad escondida y latente que hay que despertar". "Hay mucha gente que desde el anonimato tiene ganas de colaborar", considera.

Una experiencia positiva

Mientras tanto, los trabajadores siguen llevando el peso del voluntariado. Es el caso de María del Mar Vicente, empleada de CaixaBank que lleva un año de voluntaria en el Hospital Residencia Sant Camil de Sant Pere de Ribes. Su tarea la lleva a cabo en las plantas de enfermos de larga duración. Una experiencia que, según explica a esta publicación, hace "tomar consciencia" que algún día cada uno de nosotros alcanzará la vejez. "Una vivencia como esta te ayuda a relativizar y a disfrutar de cada segundo de la vida", celebra María del Mar.

Una sensación que comparte José, que destaca el aprendizaje que saca de ser voluntario, sobre todo en lo referente a las relaciones sociales. "Hay que ir de menos a más, yo tomo una distancia prudencial hasta que veo que la relación con la persona que ayudas es óptima como para tener sinergias positivas", explica José.

En general, no obstante, ambos voluntarios coinciden en que trabajan con gente "muy agradecida" y aseguran que seguirán colaborando en este programa solidario.

Juan Carlos Ayala Solé

Expulsados de su casa: el drama que no cesa

El suicidio de un hombre que iba a ser desahuciado en Cornellà pone cara a un fenómeno que se repite una media de tres veces al día en el Baix Llobregat

UNA DE LAS REUNIONES DE LA PAH DE CORNELLÀ | JCA

Juan Carlos Ayala Solé

Catorce de junio de 2018, Cornellà. Un día cualquiera para la mayoría de los habitantes del municipio más poblado del Baix Llobregat. Cerca de la calle de las Camelias, un gran tumulto de vecinos con rostros perplejos del barrio de Sant Ildefons se acercan a observar la tragedia: "¡Que se ha tirado, se ha tirado!, exclamaban mientras llegaban los servicios médicos. Un ciudadano de 45 años se había lanzado de un décimo piso instantes antes de ser desahuciado junto a su mujer por la comisión judicial que estaba llamando a la puerta de su vivienda. Un caso más de las 3 ejecuciones hipotecarias que según el Consell Comarcal promedia cada día la comarca. El año pasado la comarca vivió 1.032 lanzamientos, siendo en los partidos de Esplugues y Gavà donde más han aumentado.

No es nuevo el problema social de los desahucios. Desde que empezó la crisis en el año 2008, las ejecuciones hipotecarias han subido exponencialmente a causa, entre otras cosas, de una burbuja inmobiliaria que primero afectó en términos de hipoteca y que ahora ataca al alquiler. Vemos como, según datos del Instituto Nacional de Estadística (INE), el ladrillo creció un 6% interanual en el primer trimestre del año, una cifra que no se alcanzó ni en los momentos más álgidos de la burbuja inmobiliaria. Para encontrar un nivel de volumen encadenado tan elevado hay que remontarse hasta 2001. Una de las asociaciones que se crearon y que resultó ser la más fructífera fue la Plataforma de Afectados por la Hipoteca (PAH), que agrupa a personas con dificultades para pagar la hipoteca, además de otras solidarias con esta problemática.

Se podría haber evitado

Víctor González, portavoz de la PAH de Cornellà, habla con orgullo del papel de su plataforma en la ciudad: "Hemos parado 30 desahucios de 56 ejecuciones hipotecarias. Y de esos 26 que no hemos podido evitar, probablemente no habían pedido ayuda. Actualmente trabajamos de la mano del Ayuntamiento, ya que siempre el diálogo es la mejor solución. También hace referencia al suicido que había acontecido en su ciudad solo unos días antes: "No se había presentado a la PAH en ninguna ocasión, nosotros nos enteramos de la tragedia cuando estábamos parando el tercer desahucio. Es una gran pena, porque se podría haber evitado".

3 casos paradigmáticos

Problemática que ha reunido episodios de tensión como los hechos sucedidos el pasado mes de mayo, cuando las PAH's de Barcelona y de l'Hospitalet acamparon ante las oficinas de la Unió de Crèdits Immobiliaris (UCI), situada en la Gran Via de l'Hospitalet, para defender a una mujer en riesgo de desahucio. También en octubre miembros de la PAH Barcelona acamparon en la plaza del ayuntamiento hospitalense por casos de emergencia social, cosa que el consistorio consideró una intromisión. Tres de las protagonistas de la acampada culparon en repetidas ocasiones a la alcaldesa Núria Marín y a sus regidores. Empezó Úrsula, que nos explicó su lucha y la de sus compañeros de la plataforma: "Empecé a pedir ayuda a Servicios Sociales y a Serveis de l'Oficina de l'Habitatge para pedir un alquiler social, pero el reloj corría. Intentaron ayudarme, pero el propietario me condenó a la calle". Después de aquello, prosigue, no tuvo otro remedio que ocupar pisos con amigos: "Empecé a mandar cartas al juzgado para aplazar el plazo del alquiler un mes más. Hasta que ellos (PAH) me realojaron en uno de los pisos que dejan vacíos los bancos SAREB: ellos rehabilitan pisos y nosotros los ocupamos". Enfadada, dedicó unas palabras a las PAH de l'Hospitalet y al Ayuntamiento: "También acudí a la PAH Ciudad de l'Hospitalet, pero solo atienden desahucios por hipoteca. Me pregunto para qué se hacen llamar PAH".

La siguiente persona que se acercó para hablar fue Yolanda, que contó su particular crisis y cómo decidió ocupar un piso y porqué una vivienda social no termina de funcionar, a su parecer: "El tema de la vivienda social va fatal. Solo abren la mesa una vez al mes, cuando tendrían que abrirla un mínimo de tres veces. Dicen que no hay viviendas, pero es falso. No hay de protección oficial porque las ocupan. Pero el problema no es de los ocupas, porque si en lugar de tener pisos vacíos tuvieras a las familias, los ocupas no existirían". Nos contó cómo ocupar se ha vuelto la tónica habitual: "Estoy en el Gornal: 3 bloques 15 familias. Imagínate el panorama".

> "González, portavoz de la PAH Cornellà: "El **suicidio** de Sant Ildefons se podría haber **evitado**"

El último testimonio fue el de Helena, una portuguesa que lleva viviendo 12 años en España, que tuvo unas palabras para la ayuda que había recibido desde el Ayuntamiento. "El viernes nos vino a hablar Pepe Castro, que intentó realojar a Yolanda en una zona llena de bandas latinas y en malas condiciones".

Ciudad densa

Exmiembros de las PAH también quisieron dejar su opinión acerca de la experiencia de pertenecer a la plataforma. Son los casos de Óscar Ibáñez y Iván Valverde. En el caso del primero, exvicepresidente de las PAH La Florida desde finales del 2015 hasta la primavera del 2017, un barrio de Hospitalet de Llobregat donde se presenta una particularidad: es el territorio donde hay más pisos por metro cuadrado en Europa. Destacó los problemas con la vivienda en la ciudad: "El mayor problema es que la Llei de l'Habitatge aprobada en 2016 es papel mojado. Garantiza a las familias desahuciadas un contrato de alquiler o hipoteca de una vivienda, pero la realidad es que la inmensa mayoría han de buscarse la vida al margen de la Generalitat".

En el caso de Iván Valverde, secretario de Treball i Habitatge de las Juventudes Socialistas de l'Hospitalet y exmiembro de la PAH local, habla sobre las acusaciones de que algunos miembros de la PAH ocupan pisos y de la ya mencionada "okupación criminal": "Nunca hemos ayudado a nadie a ocupar ningún piso, al menos en la PAH Hospitalet. Las plataformas ayudan a que la gente que no tenga recursos no sea desahuciada, no ayudamos a la gente a abrir puertas de las viviendas desocupadas. La PAH es un tipo de asociación donde no hay una ley que regule qué tipo de conductas se debe seguir, cada PAH sigue la que ella cree con-

Pasa a la página siguiente

Viene de la página anterior

veniente". Y añadió que si ayudaran a ocupar, "no tendría amparo de la ley".

1.500 casos en LH

Por su parte, Pepe Castro, teniente de alcalde de Espacio Público, Urbanismo y Sostenibilidad, y Raúl Alvarín, asesor del área, aseguraron que "hay 1.500 casos solo en Hospitalet en la misma situación que estas mujeres entrevistadas. Estamos haciendo lo que podemos". Opinaron sobre las peticiones de la mesa de emergencia social: "La mesa de emergencia se activa cuando hay pisos para repartir, si no tenemos para adjudicar no se puede mirar nada. También hay que tener las familias valoradas en los servicios sociales como familias vulnerables". Además, destacan el número de ocupaciones en la ciudad: "Según los datos del Registro de Viviendas Vacías de la Generalitat, hay aproximadamente 700 o 800 ocupaciones en la ciudad. La mayoría en Pubillas Casas, Torrasa y Florida". Finalmente habló del Plan Local de Vivienda que prepara la localidad: "Nos ayudara a decidir sobre aspectos de la problemática de vivienda. La clave es ampliarlo para ofrecer respuestas mas estructurales para aquellas familias en riesgo de exclusión".

La alcaldesa de l'Hospitalet Núria Marín hizo hincapié en que ciertas personas de esta plataforma se pasaban de "listos": "Trabajamos en coordinación con las PAH, apoyamos la causa que promueven y hablamos con ellos para llegar a acuerdos. El problema es cuando vienen miembros de la PAH Barcelona a pedir cosas al Ayuntamiento, cuando no lo han pedido en ningún momento al de Barcelona. Al final resulta que unos cuantos tienen mucho "morro".

EDIFICIO DE SANT ILDEFONS DONDE TUVO LUGAR EL SUICIDIO

González, de la PAH Cornellá expresa que todas las PAH's se rigen por el mismo patrón: "Nos guiamos por el libro verde, como todas las PAH's, así que no hay diferencias, solo matices", asegura.

Luchar por uno mismo

"No hay nada más efectivo aquí que luchar por uno mismo". Mientras en la cabeza tenía aún la redundante frase que más había oído en la serie de entrevistas realizadas ("se podría haber evitado"), estas palabras de González caen como una dosis motivacional en los presentes en la asamblea. Un tema problemático, organismos que no se acaban de entender y personas que, lógicamente, luchan por sus intereses.

¡ Según el Registro de Viviendas Vacías de la Generalitat, en l'Hospitalet hay entre **700 y 800 ocupaciones**

98.1 fm
Ràdio Desvern

Lideresas

La comarca reivindica su espíritu feminista y debate cómo hacer más visible el papel de la mujer

UNO DE LOS FOROS SOBRE LOS LIDERAZGOS FEMENINOS CELEBRADO POR EL CENTRE D'ESTUDIS COMARCALS | CECBLL

"El Baix Llobregat es una comarca históricamente **muy reivindicativa**, y nos sentimos muy **orgullosas** de ello"

Francisco J. Rodríguez

El año 2018 será recordado por la eclosión del feminismo como movimiento de masas, personalizada en la huelga convocada a nivel internacional el 8 de marzo y que tuvo especial incidencia en España, donde tenía lugar por primera vez un acontecimiento así. Las protestas por la sentencia contra los miembros de La Manada provocaron, a su vez, nuevas movilizaciones de rechazo a lo que muchas -y muchos- consideran una "justicia patriarcal", mientras que junio arrancaba con una moción de censura contra el gobierno de Mariano Rajoy que retornaba a los socialistas a la Moncloa con un ejecutivo mayoritariamente formado por mujeres -11 ministras frente a 6 ministros-.

Una tendencia hacia el empoderamiento femenino por la que ya se trabaja desde hace décadas en el Baix Llobregat. De hecho, el primer centro de planificación familiar de toda España se abrió en el Prat. Fue el 11 de marzo de 1977 a iniciativa de la vocalía de mujeres de la Asociación de Vecinos de Llevant. Pero es que el segundo y el tercero estatales abrieron sus puertas en Sant Feliu y Sant Joan Despí, respectivamente.

"El Baix Llobregat es una comarca históricamente muy reivindicativa y nos sentimos muy orgullosas", afirma a El Llobregat Vicky Castellanos, consejera de Mujeres y Gente Mayor en el Consell Comarcal. Un Consell Comarcal que, por otra parte, cuenta con el Consell de les Dones, un ente pionero y único a nivel de comarcas, que celebró su quinto congreso los días 26 y 27 de octubre en Castelldefels y siguió la senda marcada por los anteriores, que comenzaron hace 16 años.

Mucho trabajo por hacer: las cifras hablan

Los objetivos de este congreso, explica Castellanos, son "dar visibilidad a todas las reivindicaciones feministas" y debatir cómo mejorar las políticas de género. Un trabajo "muy necesario", ya que según recuerda la consejera "aún hay muchas desigualdades" entre hombres y mujeres. Y para muestra un botón. El último informe del Observatorio del Consell Comarcal sobre las mujeres en el mercado de trabajo muestra que la población inactiva y parada es superior entre el sexo femenino -17% de hombres frente al 25% de mujeres-, mientras que el porcentaje de mujeres en paro es casi dos puntos superior al de los hombres. De hecho, en los 30 municipios del Baix Llobregat hay más mujeres desocupadas que hombres.

Desigualdades que también se extienden a las pensiones, una preocupación que ha estado muy de actualidad en los últimos meses. El mismo informe del Observatorio señala que el 51% de las pensiones contributivas van a parar a mujeres, aunque solo el 38% de las que son por jubilación corresponden a mujeres.

Sea cual sea su tipología, las mujeres padecen un diferencial negativo con respecto a los hombres a la hora de cobrar pensiones contributivas. Mientras que la cantidad media que recibe un varón es de 1.315 euros, la de una mujer no supera los 730, lo que supone una brecha en las pensiones del 45% a favor de los hombres.

Pero los sueldos y las pensiones son solo un aspecto del amplio abanico que quiere abordar el congreso de octubre. Desde el papel de la mujer en el deporte, hasta su influencia en la tecnología, pasando por cómo aparece en los medios de comunicación o la conciliación familiar –AEBALL celebró un encuentro para debatir esta cuestión el 28 de junio-, el congreso intentará mostrar una perspectiva de 360 grados de la situación de la mujer en la comarca.

Al congreso, no obstante, llegaron las ideas que salieron de encuentros previos que se celebraron, como el de AEBALL. Se trata de subsedes del congreso, reuniones que tuvieron lugar a lo largo de todo el Baix para poner en común puntos de vista. Durante el congreso, en octubre, se formaron comisiones de trabajo de donde salieron conclusiones finales que sirven para elaborar un plan transversal de políticas de la mujer que ha de servir de hoja de ruta en los próximos años.

Liderazgo femenino: un largo recorrido en el Baix

Una de las entidades que colaboran en el congreso es el Centre d'Estudis Comarcals (CECBLL). Su presidenta, Conxita Sánchez, presume de comarca en una conversación con esta publicación. "Los liderazgos femeninos en el Baix Llobregat destacan por encima de otros", asegura, poniendo como ejemplo las reivindicaciones obreras que en más de una ocasión pusieron en jaque a las autoridades y patronal durante el tardofranquismo y la transición.

Sin embargo, el papel de la mujer en estas luchas sociales no ha sido puesto del todo en valor. Es por ese motivo que están preparando un estudio que presentarán en el congreso y que lleva por título 'Lideratges femenins al Baix Llobregat: 40 anys de feminisme'. Para elaborarlo, el CECBLL está organizando encuentros entre mujeres profesionales de todos los ámbitos para que hablen sobre su experiencia. Sánchez señala que ya han participado alrededor de un centenar. Además, están trabajando con los ayuntamientos la creación de un banco de mujeres notables, de ahora y de siempre, para poner de manifiesto la importancia de un colectivo tradicionalmente silenciado.

Donde más alcaldesas hay

Lo que sí que es cierto es que el Baix Llobregat tiene una media de alcaldesas muy superior a la del resto de Catalunya. En concreto 12 sobre 30 ayuntamientos, eso sin tener en cuenta l'Hospitalet, que añade otra alcaldía para el bando femenino. Unas alcaldesas que gobiernan ahora mismo al 42% de la población de la comarca. "Esto es otra de las singularidades del Baix Llobregat", celebra Sánchez. Tiene razones para hacerlo.

Las chicas también pueden llegar a ser astronautas

El Llobregat charla con dos científicas y el regidor de Igualdad de Castelldefels sobre el papel de la mujer en la ciencia

F. J. R.

Una de las temáticas que abordó el Congreso de Mujeres del año pasado es el rol femenino en la ciencia y la tecnología, un papel a menudo eclipsado por los grandes nombres de científicos que no dejan ver el gran trabajo que llevan a cabo sus homólogas. De ello hemos hablado con dos personas que lo viven día a día, las científicas e investigadoras Lourdes Reig y Pilar Gil, de la UPC, juntamente con el regidor de Igualdad de Castelldefels, Àlex Company.

Abrimos fuego y vamos al grano. ¿Por qué hay menos mujeres que eligen estudios relacionados con la ciencia y la tecnología? Según apuntan en un informe que presentarán en octubre, en España el número de científicas oscila entre el 30 y el 45%. "Se trata de una cuestión de roles arrastrada desde la infancia: aquello de las princesitas y los policías o médicos", responde Company. "Pequeños gestos", como los describe Reig, o "sesgos y prejuicios muy a menudo inconscientes", añade Gil, que se hacen un mundo en la edad adulta.

"Me confundieron con una camarera"

Una distribución de papeles que llega a ser hilarante y absurda. Gil recuerda una anécdota muy ilustrativa. Nos pone en situación. Un congreso científico -de hecho, uno de los primeros a los que asistió-, un trabajo que ha de presentar y, de repente, una persona que ella admiraba mucho la confunde con una camarera. "Me pidió la sal y acabé yendo a por ella para dársela", recuerda sonrojada. Una situación que provocó que, minutos antes de presentar su trabajo, tal como reconoce, se fuera convenciendo de que no era una camarera.

Company destaca como ella se sintió mal por esa confusión y propone que "se ha de empoderar a la mujer para que no acepte menos de lo que necesita". Para ello, los tres coinciden en que los hombres han de participar en ello. "Si en el congreso de octubre solo hay público femenino, habremos fracasado", asegura categórica Reig, que considera que no se ha de plantear el feminismo como "una lucha contra los hombres".

Sea como sea, a nivel de las universidades, hoy en día tan solo el 3% de las cátedras están en manos de mujeres. Reig apunta a la maternidad como una de las razones. No a la maternidad en sí misma, sino a lo que supone hoy en día para una científica tener una criatura. "Si una mujer de baja por embarazo no va a los congresos, queda excluida del circuito", asegura. Por eso, en algunos congresos ya se habilitan servicios de guardería, mientras que la UPC libera de las clases a algunos profesores, tanto a hombres como a mujeres que han pedido la baja por maternidad, para que recuperen tiempo de investigación.

Lourdes Reig - Ingeniera Agrónoma en la UPC

"Si en el congreso de octubre solo hay público femenino, **habremos fracasado**"

Pilar Gil - Astrofísica e investigadora en la UPC

"Me da miedo la cantidad de prejuicios inconscientes: ha de haber más cultura de género"

Àlex Company - Concejal de Igualdad de Castelldefels

Se ha de **empoderar** a la mujer para que no acepte menos de lo que necesita"

EL ENCUENTRO TUVO LUGAR EN EL CAMPUS QUE LA UPC TIENE EN CASTELLDEFELS | FJR

Cuentos igualitarios

Al fin y al cabo, propuestas para avanzar hacia la igualdad. Sin embargo, la importancia de la educación desde pequeños vuelve a salir a la palestra. De hecho, Gil recuerda un estudio publicado en *Science* que señala que las niñas, a partir de los 5 años, empiezan a sentirse inferiores a los niños. Concienciada por este terrible dato, Gil se ofreció a la escuela donde lleva a su hija pequeña para hacer algún cuento de una niña que fuera astronauta. Desde la escuela, la callada por respuesta. "No mostraron ningún interés", lamenta. "Pero podemos pensar en cuentos de niñas astronautas o bombero", afirma esperanzada.

Y es que el problema comienza en casa. "Todos podemos hacer alguna cosa, porque todos tenemos responsabilidad", asevera Reig, que se pregunta: "¿Estás contribuyendo a alimentar el problema o a eliminarlo?". Toca reflexionar.

El Baix se hace mayor

Los vecinos mayores de 65 años representan más del 18 y 20%, respectivamente, del total de población del Baix Llobregat y L'Hospitalet

El Consell Consultiu de la Gent Gran de Catalunya no se celebrará este 2018 por la falta de estabilidad política

Carlos Manzano / Imanol Crespo

Es común pensar que cuando una persona se jubila y va cumpliendo años cada vez es menos 'útil', sin embargo, la experiencia, la liberación del trabajo remunerado y las ansias de dejar un futuro mejor para sus descendientes, convierten a este colectivo en un valor imprescindible para nuestra comunidad.

De esta forma muchas de estas personas a partir de los 60-65 años y hasta los 122 –si ponemos como límite a Jeanne Calment, la persona más longeva de la historia- conforman un tejido crucial de mejora en todos los ámbitos, desde el educativo pasando por el sanitario hasta el más social de ayuda a personas con serios problemas, principalmente económicos. Dos grandes organizaciones como son Cáritas o el Consell Consultiu de la Gent Gran del Baix Llobregat confirman el potencial de estos hombres y mujeres muchas veces olvidados por el resto.

Picasso afirmaba: "Cuando me dicen que soy demasiado viejo para hacer una cosa, procuro hacerla enseguida". Este es el espíritu que siguen las personas que voluntariamente trabajan en el Consell Consultiu de la Gent Gran, englobado dentro del Consell Comarcal del Baix Llobregat. Nos reunimos con Jesús Martín, delegado del Consell de la Gent Gran de Catalunya, Mònica Chaves, del área de igualdad de género y políticas sociales, y Victoria Castellanos, Consellera del área de mujeres y gente mayor. Jesús, jubilado de Gavà, nos aporta la visión más directa del colectivo complementada con las responsables del área del Consell Comarcal.

Una de las principales acciones del Consell Consultiu es debatir sobre las cuestiones que afectan a las personas mayores, entendiendo como tal gente que se acaba de jubilar hasta pasados los 100 años. Martín nos ha explicado que "se puede proponer cualquier tema, se debate y se aprueba para pasarlo al pleno del Consell Comarcal", de esta manera y con total autonomía respecto a la administración baixllobregatense salen iniciativas de mejora desde las farmacias de guardia hasta la 'Llei de la Gent Gran' del Parlament de Catalunya.

La 'Llei de la Gent Gran' fue una de las propuestas que se realizó en el Consell Consultiu, que a raíz de contactos con los diferentes partidos políticos –en especial con el PSC- se llevó al Parlament, aprobándose por unanimidad en la cámara catalana. Es decir, una ley que nace de nuestra comarca para toda Cataluña. Con esto se observa el movimiento que se potencia en el Baix Llobregat entre sus mayores frente a otros lugares de la comunidad autónoma. Sin embargo, aunque fue aprobado el proyecto de ley, Martín afirma con pesar que el desarrollo de la norma "está paralizado por las circunstancias políticas

CONSELL CONSULTIU DE LA GENT GRAN DEL BAIX LLOBREGAT

actuales". Las principal demanda del Consell es el transporte, que organizado de forma centralizada hacia Barcelona perjudica a poblaciones colindantes como Sant Feliu y Molins de Rei donde hay un cambio de zona tarifaria, "lo lógico sería hacerlo por kilometraje, en especial para los jubilados, como se hace en Portugal" ha afirmado Castellanos. También prestan especial importancia a las residencias y centros de día, a pesar de que la Generalitat no les ha querido mandar los datos oficiales, en los cuales hay una lista de espera de 2 años y medio de media para entrar en una residencia. Y finalmente, están potenciando una normativa para el buen trato de la gente mayor, que como afirmaba la Consellera "le hemos dado la vuelta, no es solo el maltrato lo que hay que evitar sino que se les trate bien". Por tu parte, Chavez ha querido recalcar que las demandas del Consell Consultiu son "temas transversales" pero para llevarlos a cabo se les exige que haya servicios públicos pero "la Generalitat invierte cero en la comarca".

Por otro lado, Castellanos y Chaves nos explican que cada municipio nombra delegados y delegadas para el Consell Consultiu de la Gent Gran. No obstante, afirman que "no todos los municipios envían representación" pero eso ya es por una cuestión interna de casa ayuntamiento dado que está fijada la representación que se le otorga a cada localidad por su número de habitantes.

Congrés Nacional de la Gent Gran

El Congrés Nacional de la Gent Gran se convoca cada cuatro años por el Departament de Treball, Afers Socials i Familiars de la Generalitat y el Consell de la Gent Gran de Catalunya (CGGCat). El evento reúne a representantes de las personas mayores de Cataluña y de asociaciones, y personas expertas y profesionales que durante varias jornadas de trabajo reflexionan sobre la realidad que viven las personas mayores en nuestro país y tratan los principales temas que los afectan. El primer Congreso se celebró en octubre de 1990, por lo tanto este año 2018 tocaría celebrarlo, sin embargo, se ha aplazado el acto hasta 2019.

"El Consell Consultiu de la Gent Gran de Catalunya no se reunía por lo tanto no pudimos llevar ningún tipo de propuesta desde el Baix Llobregat", afirma Chaves, hecho que contrasta con que por toda la convulsión política durante el último año la Generalitat haya relegado este tema a un segundo plano. "Se hará en el 2019, de momento pensamos que se hará", ha afirmado la Consellera Castellanos.

Cáritas en el Baix

Cáritas Sant Feliu ofrece diversos programas en los que la gente mayor y los jubilados, que van de camino a serlo, son el gran motor de ayuda social en el territorio. Realmente Cáritas no tiene en sí un programa especializado para gente mayor, sin embargo, realizan actuaciones como sufragar los costes en las residencias a las personas que lo necesitan.

Pero el gran potencial de voluntariado de la gente mayor favorece que Cáritas pueda ofrecer diferentes programas, por ejemplo de formación en los que ayudan a jóvenes que necesitan repaso escolar y sus padres no pueden costear un profesor de repaso. Pero también aportan experiencia en organización, en comunicación o en agricultura, por ejemplo.

Además de la aportación directa que realizan estas personas en la comarca y en toda la diócesis de Sant Feliu, Cáritas ofrece pisos de protección oficial a personas mayores que no pueden esperar a que se les dé uno público que tardaría alrededor de 2 años pero también se les ayuda con el Banco de Alimentos, sección más conocida de la organización. Durante todo este proceso, según nos comentaban desde Cáritas en Sant Feliu, se acompaña a estas personas para que no se sientan solas tanto al realizar y aportar valor a otras personas, como el caso de la formación, pero también cuando necesitan esa ayuda que muchas veces la administración tarda en realizar. Ayudan a llenar ese hueco a la espera de una ayuda pública con pisos compartidos, visitas a domicilios, apartamentos con apoyo, ayuda en el hogar, actividades estivales o de apoyo grupales. Unos servicios que tendrán que ir a más y más. El número de vecinos del Baix Llobregat y L'Hospitalet mayores de 65 años crece a pasos agigantados y, aún más destacable, su cuota respecto al total de población. En 2017, según datos del Idescat, había en el Baix Llobregat 138.780 personas, de las cuales 40.161 tenían entre 65 y 69 años y 34.522 entre 70 y 74 años. Teniendo de población total a 807.796 personas, esta cifra representa un 18,63% del total.

La evolución de esta cifra es imparable. Con la excepción de entre 1999 y 2014, en los que hubo cierto estancamiento e incluso una disminución porcentual, el territorio ha pasado de contar con un 6,4% de la población mayor de 65 años en 1975 a este casi 19%, umbral que se podría superar con la próxima actualización.

Datos similares y aún más pronunciados en L'Hospitalet. En la segunda ciudad de Cataluña, con 213.676

Es común pensar que cuando una persona se jubila y va cumpliendo años cada vez es menos 'útil', sin embargo,

Pasa a la página siguiente ➡

Viene de la página anterior

la experiencia, la liberación del trabajo remunerado y las ansias de dejar un futuro mejor para sus descendientes, convierten a este colectivo en un valor imprescindible para nuestra comunidad.

De esta forma muchas de estas personas a partir de los 60-65 años y hasta los 122 –si ponemos como límite a Jeanne Calment, la persona más longeva de la historia- conforman un tejido crucial de mejora en todos los ámbitos, desde el educativo pasando por el sanitario hasta el más social de ayuda a personas con serios problemas, principalmente económicos. Dos grandes organizaciones como son Cáritas o el Consell Consultiu de la Gent Gran del Baix Llobregat confirman el potencial de estos hombres y mujeres muchas veces olvidados por el resto.

Picasso afirmaba: "Cuando me dicen que soy demasiado viejo para hacer una cosa, procuro hacerla enseguida". Este es el espíritu que siguen las personas que voluntariamente trabajan en el Consell Consultiu de la Gent Gran, englobado dentro del Consell Comarcal del Baix Llobregat. Nos reunimos con Jesús Martín, delegado del Consell de la Gent Gran de Catalunya, Mònica Chaves, del área de igualdad de género y políticas sociales, y Victoria Castellanos, Consellera del área de mujeres y gente mayor. Jesús, jubilado de Gavà, nos aporta la visión más directa del colectivo complementada con las responsables del área del Consell Comarcal.

Una de las principales acciones del Consell Consultiu es debatir sobre las cuestiones que afectan a las personas mayores, entendiendo como tal gente que se acaba de jubilar hasta pasados los 100 años. Martín nos ha explicado que "se puede proponer cualquier tema, se debate y se aprueba para pasarlo al pleno del Consell Comarcal", de esta manera y con total autonomía respecto a la administración baixllobregatense salen iniciativas de mejora desde las farmacias de guardia hasta la 'Llei de la Gent Gran' del Parlament de Catalunya.

La 'Llei de la Gent Gran' fue una de las propuestas que se realizó en el Consell Consultiu, que a raíz de contactos con los diferentes partidos políticos –en especial con el PSC- se llevó al Parlament, aprobándose por unanimidad en la cámara catalana. Es decir, una ley que nace de nuestra comarca para toda Cataluña. Con esto se observa el movimiento que se potencia en el Baix Llobregat entre sus mayores frente a otros lugares de la comunidad autónoma. Sin embargo, aunque fue aprobado el proyecto de ley, Martín afirma con pesar que el desarrollo de la norma "está paralizado por las circunstancias políticas actuales". Las principal demanda del Consell es el transporte, que organizado de forma centralizada hacia Barcelona perjudica a poblaciones colindantes como Sant Feliu y Molins de Rei donde hay un cambio de zona tarifaria, "lo lógico sería hacerlo por kilometraje, en especial para los jubilados, como se hace en Portugal" ha afirmado Castellanos. También prestan especial importancia a las residencias y centros de día, a pesar de que la Generalitat no les ha querido mandar los datos oficiales, en los cuales hay una lista de espera de 2 años y medio de media para entrar en una residencia. Y finalmente, están potenciando una normativa para el buen trato de la gente mayor, que como afirmaba la Consellera "le hemos dado la vuelta, no es solo el maltrato lo que hay que evitar sino que se les trate bien". Por tu parte, Chavez ha querido recalcar que

MUCHOS DE LOS VOLUNTARIOS DE CÁRITAS DE LA DIÓCESIS DE SANT FELIU SON PERSONAS MAYORES DE 65 AÑOS

las demandas del Consell Consultiu son "temas transversales" pero para llevarlos a cabo se les exige que haya servicios públicos pero "la Generalitat invierte cero en la comarca".

Por otro lado, Castellanos y Chaves nos explican que cada municipio nombra delegados y delegadas para el Consell Consultiu de la Gent Gran. No obstante, afirman que "no todos los municipios envían representación" pero eso ya es por una cuestión interna de casa ayuntamiento dado que está fijada la representación que se le otorga a cada localidad por su número de habitantes.

Congrés Nacional de la Gent Gran

El Congrés Nacional de la Gent Gran se convoca cada cuatro años por el Departament de Treball, Afers Socials i Familiars de la Generalitat y el Consell de la Gent Gran de Catalunya (CGGCat). El evento reúne a representantes de las personas mayores de Cataluña y de asociaciones, y personas expertas y profesionales que durante varias jornadas de trabajo reflexionan sobre la realidad que viven las personas mayores en nuestro país y tratan los principales temas que los afectan. El primer Congreso se celebró en octubre de 1990, por lo tanto este año 2018 tocaría celebrarlo, sin embargo, se ha aplazado el acto hasta 2019.

"El Consell Consultiu de la Gent Gran de Catalunya no se reunía por lo tanto no pudimos llevar ningún tipo de propuesta desde el Baix Llobregat", afirma Chaves, hecho que contrasta con que por toda la convulsión política durante el último año la Generalitat haya relegado este tema a un segundo plano. "Se hará en el 2019, de momento pensamos que se hará", ha afirmado la Consellera Castellanos.

Cáritas en el Baix

Cáritas Sant Feliu ofrece diversos programas en los que la gente mayor y los jubilados, que van de camino a serlo, son el gran motor de ayuda social en el territorio. Realmente Cáritas no tiene en sí un programa especializado para gente mayor, sin embargo, realizan actuaciones como sufragar los costes en las residencias a las personas que lo necesitan.

Pero el gran potencial de voluntariado de la gente mayor favorece que Cáritas pueda ofrecer diferentes programas, por ejemplo de formación en los que ayudan a jóvenes que necesitan repaso escolar y sus padres no pueden costear un profesor de repaso. Pero también aportan experiencia en organización, en comunicación o en agricultura, por ejemplo.

Además de la aportación directa que realizan estas personas en la comarca y en toda la diócesis de Sant Feliu, Cáritas ofrece pisos de protección oficial a personas mayores que no pueden esperar a que se les dé uno público que tardaría alrededor de 2 años pero también se les ayuda con el Banco de Alimentos, sección más conocida de la organización. Durante todo este proceso, según nos comentaban desde Cáritas en Sant Feliu, se acompaña a estas personas para que no se sientan solas tanto al realizar y aportar valor a otras personas, como el caso de la formación, pero también cuando necesitan esa ayuda que muchas veces la administración tarda en realizar. Ayudan a llenar ese hueco a la espera de una ayuda pública con pisos compartidos, visitas a domicilios, apartamentos con apoyo, ayuda en el hogar, actividades estivales o de apoyo grupales. Unos servicios que tendrán que ir a más y más. El número de vecinos del Baix Llobregat y L'Hospitalet mayores de 65 años crece a pasos agigantados y, aún más destacable, su cuota respecto al total de población. En 2017, según datos del Idescat, había en el Baix Llobregat 138.780 personas, de las cuales 40.161 tenían entre 65 y 69 años y 34.522 entre 70 y 74 años. Teniendo de población total a 807.796 personas, esta cifra representa un 18,63% del total.

La evolución de esta cifra es imparable. Con la excepción de entre 1999 y 2014, en los que hubo cierto estancamiento e incluso una disminución porcentual, el territorio ha pasado de contar con un 6,4% de la población mayor de 65 años en 1975 a este casi 19%, umbral que se podría superar con la próxima actualización.

Datos similares y aún más pronunciados en L'Hospitalet. En la segunda ciudad de Cataluña, con 213.676 vecinos, hay 39.718 que tienen más de 65 años, de los cuales la mitad están entre los 65 y los 74 años. Esto quiere decir que uno de cada cinco vecinos de L'Hospitalet (20,61%) tiene más de 65 años.

En su caso, a diferencia del Baix Llobregat, la progresión siempre ha sido al alza desde los primeros años de la democracia. En 1975, el colectivo representaba solo el

Pasa a la página siguiente

Viene de la página anterior

7%; en 1981, el 7,5%, pero diez años después, en 1991, ya eran el 11,38%. Ahora, esta cifra, que se encuentra en cierta manera estancada, ya lleva cuatro ejercicios por encima del 20%.

Obligados a trabajar en negro

Hablar de nuestra gente mayor es hablar, ahora más que nunca, de las pensiones y de la jubilación. Junto a la marcha feminista del 8 de marzo, el movimiento de la gente mayor en defensa de unas pensiones dignas ha sido el más reivindicativo en lo que llevamos de año. Y es que la situación empieza a ser más que preocupante; también en nuestro territorio.

Según Comisiones Obreras, uno de cada cinco pensionistas del Baix Llobregat y L'Hospitalet podrían estar haciendo trabajos en negro: "Hay un problema con la economía sumergida. Personas que para estirar su pensión hacen una doble faena. No tenemos la capacidad de observarlo todo, pero lo conocemos por los datos económicos. Más del 20% podría estar en situación de economía sumergida, lo que impacta en los recursos fiscales", explica Josep Maria Romero, secretario general de la Unión Intercomarcal de CCOO Baix Llobregat-Alt Penedès-Anoia-Garraf.

Una prueba de la precariedad de los nuevos jubilados en un problema que no empieza, en cualquier caso, a sus 65 años: "Hay un problema salarial. El crecimiento económico no se ajusta a los bolsillos de los trabajadores y lo vemos tanto en gente jubilada como no jubilada. Hay un problema con los sueldos y con el poder adquisitivo; lo notamos y es nuestra gran preocupación", añade Romero, que califica el debate de las pensiones como "fundamental y central" para el sindicato, con el que "se juega mucho". "El sector de Pensionistas y Jubilados es muy importante ya no solo por el número de pensionistas que hay, sino porque han estado toda su vida trabajando y luchando para tener una calidad de vida cuando son mayores y, ahora, nos estamos encontrando que esta calidad de vida no es tal", dice, por su parte, Joana Solsona, secretaria general de Pensiones y Jubilados de CCOO en el Baix Llobregat.

Menos todos aquellos que, con 55 años o más, fueron despedidos en estos años de crisis truncando toda una vida laboral de décadas: "Los parados mayores de 55 años han sido parados de larga duración que no han tenido ninguna opción de encontrar un nuevo puesto de trabajo y que han caído y caen en bastante depresión. Se acaban desvinculando bastante de todo el sistema y cuesta poderlos mantener en él", explica antes de considerar que son "el colectivo más afectado".

Aun todas las dificultades, nuestra gente mayor ha sido durante la crisis "el cojín social que han cohesionado la sociedad" ante las dificultades de sus hijos: "han ayudado a familias que habían perdido sus puestos de trabajo, acogiéndolos en sus casas, cargándose a las espaldas las hipotecas…".

Una labor que se tendría que visibilizar más y reconocer: "Muchos jubilados hacen una labor invisible desde el punto de vista del sistema económico que tiene una función social. No sé si se tendría que remunerar o no, pero tendrían que tener una mayor visibilidad social y un valor", dice Romero. "Como sindicato, reivindicamos el trabajo remunerado, pero hay otros que se tienen que valorar más porque también son importantes".

Sin relevos en las empresas

La situación económica de esta última década no solo ha afectado a los trabajadores. Desde el punto de vista patronal, se ha detectado un problema con la falta de continuidad en los negocios: "Estamos muy sensibilizados con el hecho de que muchas empresas acaban mal porque no tienen a quien confiar su continuidad cuando el empresario se quiere jubilar", dice Ramón Pons, presidente de Pimec en el Baix Llobregat y L'Hospitalet. En este sentido, la patronal de la micro, pequeña, mediana empresa y autónomos ha cerrado distintos convenios de colaboración con una decena de Ayuntamientos del territorio para impulsar el programa 'Relleu Pimec' con el que se hace un diagnóstico de la situación y necesidades de la empresa para buscarle ese relevo generacional. "Es verdad que ha habido en esto una falta de prevención", matiza Agustí Miró, delegado territorial de Pimec en el Baix Llobregat y L'Hospitalet. "El sector comercio es uno de los que nos preocupa y nos ocupa mucho, porque hay una generación que no quiere seguir, pero curiosamente las posteriores sí. Entonces, hacemos un trabajo de planificación para que, tras un gestor, sea el nieto que acabe dando vida a la empresa. Al final, lo que nos preocupa es que se pierdan puestos de trabajo".

JOANA SOLSONA, SECRETARIA GENERAL DE PENSIONES Y JUBILADOS DE CCOO DEL BAIX LLOBREGAT, JUNTO A JOSEP MARIA ROMERO, SECRETARIO GENERAL DE LA UNIÓN INTERCOMARCAL | I. C.

SEDE COMARCAL DEL BAIX LLOBREGAT

El tsunami de la crisis afectó a todo tipo de empresas de sectores diversos y tamaños, incluso, las de tipo familiares que, precisamente, priorizan la estabilidad por delante incluso de la maximización de beneficios. "Sufrieron mucho porque los bancos cerraron el grifo de la financiación a todos y por el problema de la morosidad".

Pasado el tsunami, quien ha sobrevivido se encuentra ahora en una situación más confortable "mejor apalancadas, con más recursos propios, mejor acceso al crédito y externalizando más". Sin embargo, quien no levanta cabeza es el colectivo de los autónomos que ven como tienen que cotizar el mínimo para llegar a fin de mes, lo que tendrá un impacto directo en su prestación de jubilación: "Nos preocupa el tema de las cotizaciones. Estamos haciendo mucha presión al Gobierno español porque vemos que los autónomos, por culpa de la crisis y por salvaguardar los pocos márgenes que tienen, se ven obligados a cotizar el mínimo", explica Miró. "Estamos planteando poder cotizar más si un mes te va muy bien, así como poder cotizar, en lugar de por meses, por días o horas como se hace en el extranjero". La respuesta, en cambio, del Gobierno es la de derivar a hacerse planes privados de pensiones; algo inviable, precisamente, en un momento de dificultades. En este contexto, y con un problema de pérdida de poder adquisitivo, Pons y Miró comparten que, efectivamente, los autónomos que se jubilan hoy lo hacen en peores circunstancias que los que lo hacían hace 15 o 20 años.

Por otro lado, defienden sacar partido de su experiencia: "Las personas, hoy en día, se forman hasta los 25 años; luego lo hacen trabajando hasta los 35; de los 35 a los 55 son años de actividad diaria frenética; después toda esta gente tiene mucho potencial. Hay 'seniors' que se dedican sin cobrar a enseñar a los jóvenes. Con 60 años tienes un conocimiento que se tiene que aprovechar; se puede aportar mucho. Tenemos que buscar la forma de transferir este conocimiento a los jóvenes", dice Pons que tiene, precisamente, 65 años y en lo que menos piensa es en jubilarse.

Objetivos para hurtos y estafas

Por sus características de avanzada edad, pero también por sus habituales circunstancias o simple desconocimiento, este colectivo es uno de los más desprotegidos y que más preocupan desde el punto de vista policial. De hecho, hemos notado en los últimos años una creciente preocupación en las juntas de seguridad por la gente mayor.

Fundamentalmente por dos tipos de delitos, los más habituales: los hurtos por descuidos en la vía pública y las estafas, especialmente, por parte de personas que simulan ser instaladores oficiales de compañías de gas. A estos se sumaron, sobre todo, durante la crisis, los robos con violencia a partir de tirones o siguiendo a la víctima hasta sus portales, en concreto, los llamados 'cogoteros', personas que sigue a la gente mayor después de salir del banco o de sacar dinero del cajero hasta que logran quitárselo. Para concienciar al colectivo, Mossos d'Esquadra ha realizado, en 2017, un total de 45 sesiones informativas para el colectivo en todo el Baix Llobregat y L'Hospitalet, a través de las llamadas oficinas de relaciones con la comunidad.

Agentes de la Guàrdia Urbana de L'Hospitalet cobraron atribuciones salariales de manera injustificada

El gobierno local confirma irregularidades en la gestión del departamento de Recursos Humanos propio del cuerpo que ya se estarían corrigiendo

La problemática está desde hace más d eun año en manos de la Oficina Antifrau. L'Hospitalet no descarta depurar responsabilidades

KHRISTIAN GIMÉNEZ (CUP) Y ANTONI GARCIA (ERC), EN LAS PUERTAS DE LA OFICINA ANTIFRAU DE CATALUNYA

Imanol Crespo

Todo comienza a partir de una denuncia sindical en abril de 2016, que derivaría en un informe de los servicios jurídicos del Ayuntamiento de L'Hospitalet que, efectivamente, detecta de manera desglosada, en noviembre de ese mismo año, una serie de complementos que se habrían pagado a miembros del cuerpo local de policía de manera injustificada.

Ahora, tras la reciente denuncia del grupo municipal de ERC y la CUP a la Oficina Antifrau de Catalunya, El Llobregat ha podido confirmar que agentes de la Guàrdia Urbana de L'Hospitalet cobraron atribuciones salariales de forma irregular. Según fuentes oficiales, la cuestión está vinculada con que profesionales del cuerpo habían empezado a cobrar algunas atribuciones laborales por nuevas funciones en su puesto de trabajo, complementos como, por ejemplo, por llevar a cabo tareas administrativas, por trabajar de noche, por llevar moto, etc.

El problema radica en que, luego, al dejar de realizar estas funciones, los agentes habían continuado cobrando estos pluses, por tanto, de manera injustificada. Se trata, de hecho, de un comportamiento muy habitual del sector privado para mantener –digamos- el buen ambiente de los trabajadores, pero totalmente impropio y condenable en una estructura municipal que depende de las arcas públicas.

Una situación, pues, que apunta y pone en el punto de mira al equipo propio de Recursos Humanos con el que cuenta la Guàrdia Urbana de L'Hospitalet, dada su dimensión, algo, por otro lado, también habitual.

"Caso por caso"

Según fuentes municipales, L'Hospitalet ya está trabajando "caso por caso" para regularizar la situación; los Servicios Centrales han asumido la gestión del departamento desde este verano; y no se descarta, en ningún caso, depurar responsabilidades en el asunto: "Ya veremos. De momento, lo que se está haciendo es que cada uno cobre lo que tiene que cobrar".

L'Hospitalet queda, de momento, a la espera del proceso que ha iniciado la Oficina Antifrau de Catalunya a partir de una denuncia anónima en verano y que hizo que el Ayuntamiento pusiera a su disposición toda la documentación necesaria. De momento, no han tenido respuesta.

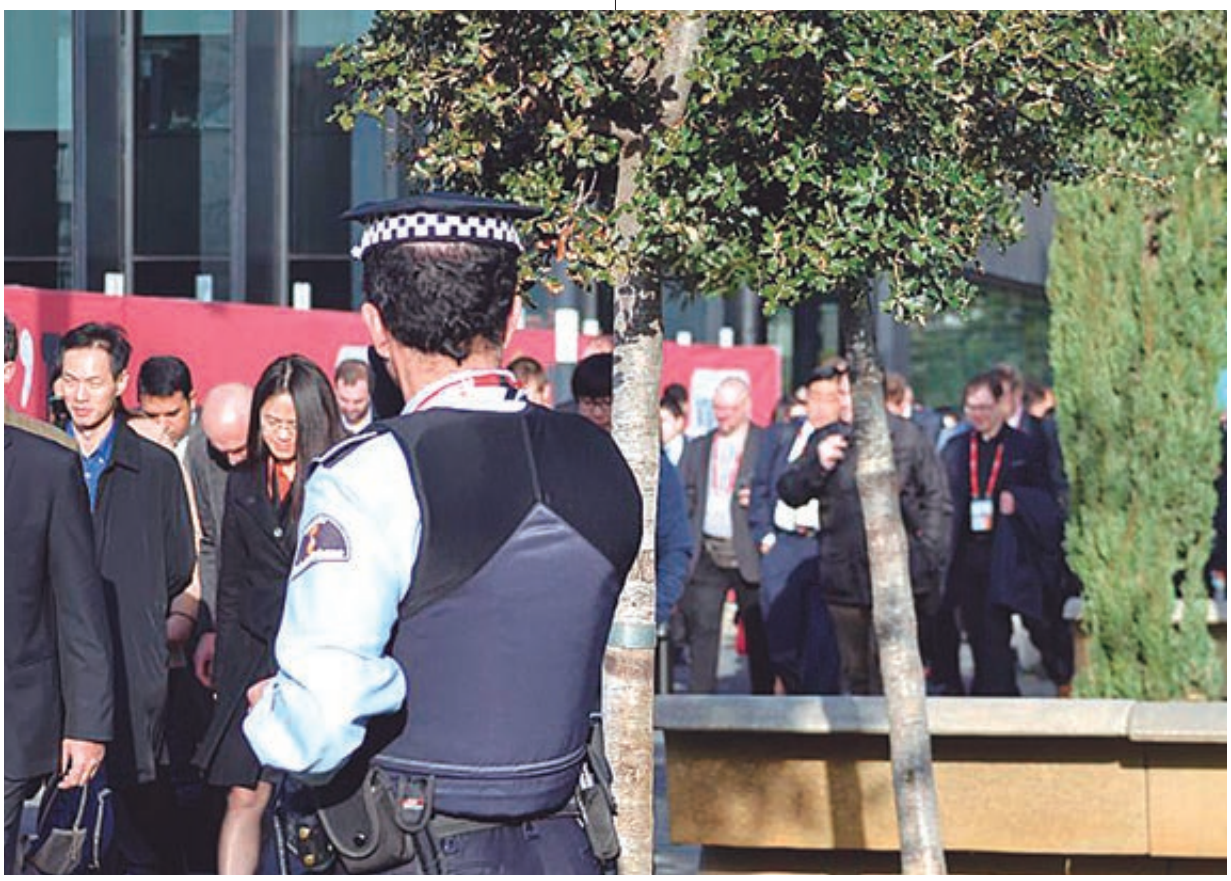
AGENTE DE LA GUÀRDIA URBANA DE L'HOSPITALET EN UN DISPOSITIVO ESPECIAL DEL MOBILE WORLD CONGRESS | IMANOL CRESPO

Posibles delitos penales

Ahora, ERC y la CUP insisten en la OAC aportando sus propios documentos entendiendo que estos hechos "podrían ser constitutivos de distintos supuestos penales y contables como son la prevaricación, tráfico de influencias y la falsificación documental, sin menospreciar la responsabilidad contable aplicable en esta situación". Según ambas agrupaciones, hay una serie de complementos "que se han pagado y que no se recogen ni en las atribuciones del personal del Ayuntamiento ni en las tablas salariales de los factores de aplicación de la Guàrdia Urbana ni en el convenio aplicable a éstos".

De la misma manera, se habrían detectado complementos que no corresponden por su naturaleza o, como explicábamos, se habrían pagado sin realizar la actuación propia del concepto.

"La única opción que nos ha dejado el gobierno socialista es llevar el tema de los pluses a Antifrau porque se han negado a hacer una comisión de investigación para conocer estos hechos graves y depurar responsabilidades", ha dicho Antoni García, portavoz del grupo municipal de ERC.

"Tenemos la percepción que estas irregularidades son la punta del iceberg de una forma muy cuestionable de gestionar los recursos humanos del Ayuntamiento de L'Hospitalet", ha dicho, por su parte, el portavoz y concejal de la CUP, Khristian Giménez. "Con esta opacidad y discrecionalidad dentro de la Guàrdia Urbana en la concesión de complementos con mejoras salariales, hasta fuera de convenio, se generan dinámicas peligrosas que favorece y generan redes clientelares de apoyo al gobierno municipal, en este caso, el PSC".

AMB apuesta por el 'Gran Hermano' para controlar a los vehículos contaminantes en las Rondas de Barcelona

La administración ha desplegado cámaras de última generación a lo largo de 2018 para poder identificar a los vehículos contaminantes

La UE amenaza con sanciones a España si no toma medidas contra los altos niveles de contaminación en las zonas metropolitanas

AMB pone de ejemplo la estrategia aplicada en Barcelona, que será previsiblemente copiada por Madrid

Redacció

Si se produce un episodio de altos niveles de contaminación, los vehículos más contaminantes –sin etiqueta de la Dirección General de Tráfico- no podrán circular en las Zonas de Bajas Emisiones, es decir, entre las dos Rondas de Barcelona, con ellas incluidas. De momento, no se ha producido ninguno. Mientras, seguimos conociendo más detalles de cómo será el control de esta norma que, según el Àrea Metropolitana de Barcelona, pasa por la tecnología de última generación.

LA ALTA TECNOLOGÍA CONTROLARÁ A LOS VEHÍCULOS MÁS CONTAMINANTES EN LAS RONDAS | AMB

Control por cámaras

El IV Consejo de Movilidad de AMB aprobó implantar cámaras de videovigilancia como sistema de control de las matrículas en el ámbito afectado. De esta manera, se podrá identificar a los vehículos que no pueden circular por la vía en caso de episodio de alta contaminación e, incluso, avisarles de la etiqueta que tendrían que llevar; de su infracción y de que tienen que abandonar la ZBE a través de mensajes en luminosos. Para todo, se creará una plataforma metropolitana de control, gestión y explotación de los datos.

La administración estudió la ubicación exacta de las cámaras, y durante el primer semestre del año pasado se ha llevado a cabo una prueba piloto del sistema. "El objetivo de estas medidas es avanzar los compromisos adquiridos en el despliegue de los sistemas automáticos de control y gestión, e informar paralelamente a la ciudadanía sobre las emisiones de sus vehículos y posibles restricciones a los más contaminantes", dijo el vicepresidente de Movilidad y Transporte, Antoni Poveda.

La UE amenaza

Poveda recordó durante el Consejo que constató con la participación de 150 expertos, la amenaza de la Comisión Europea de denunciar al Tribunal de Justicia de la UE a España si no actúa y no cumple los límites máximos de dióxido de nitrógenos y de partículas PM10.

Por ello, pidió una mayor implicación tanto a la Generalitat como al Estado para presentar un plan de actuación metropolitano: "Hace falta más compromisos y más implicación por parte de las otras administraciones públicas. Frente a esta situación, el gobierno de España y el de la Generalitat tendría que presentar un plan de actuaciones para combatir la contaminación atmosférica, de forma decidida, en las grandes áreas metropolitanas", comentó Poveda, que reclamaba también una nueva agenda de prioridades en las infraestructuras de transporte a favor de una movilidad sostenible y el despliegue de la Ley de Financiación del Transporte Público.

Madrid se copia

En cualquier caso, Poveda puso en valor esta estrategia de identificación por etiquetas que, ahora, podría servir de ejemplo y ser copiada en Madrid, que apostó, en un primer momento, por la alternancia entre matrículas pares e impares.

CULTURAL

Un mosaic del territori

El Baix, galeria urbana al aire libre

- El auge de los murales y mosaicos revitaliza espacios en desuso de la comarca
- El Pez: “El arte urbano no se enseña en las universidades, se aprende en la calle”

Carlos Manzano

La comarca inaugura la gran pinacoteca catalana al aire libre. Cuando hablamos de arte pensamos en algo que está en el interior de los museos o las galerías, pero no siempre es así. “El arte urbano no se enseña en las universidades, se aprende en la calle”, recalca el grafitero Jose Sabaté, más conocido como ‘el Pez’. Así lo describe en una entrevista con El Llobregat uno de los principales de este arte el resurgimiento de unos espacios que “embellecen las ciudades”.

Castelldefels, Sant Joan Despí, Sant Vicenç dels Horts -aquí han tenido tan buena acogida los grafitis que el Ayuntamiento los vinculará a su proyecto ‘Ciutat en Vers’, con lo que la ciudad se llenará de poemas pintados a espray-, Sant Feliu o L’Hospitalet son algunas de las poblaciones que han comenzado a exponer cuadros gigantes, tanto mosaicos como grafitis, con la intención de regenerar las ciudades. El Pez Barcelona celebra este apogeo por crear una urbe mejor: “Creo que con estas iniciativas logramos dar más valor e importancia a estos espacios urbanos que antes estaban vacíos; el color da mucha alegría y sobre todo da vida”, explica. De hecho, uno de los últimos trabajos de El Pez ha sido la rehabilitación de una pared de la antigua fábrica Metalarte, en Sant Joan Despí, con un mural de 40 metros que homenajea a Barcelona. Por su parte, la Fundación Contorno Urbano y Rebobinart están adecuando espacios para que los artistas puedan hacer volar su imaginación de forma legal en las paredes facilitadas por los ayuntamientos de las diferentes ciudades y pueblos del Baix Llobregat.

Creatividad y forma de vida

Una de las razones por las que surgen proyectos como el de Contorno Urbano o Rebobinart es dar respuesta a la necesidad de creatividad de todos estos artistas. El presidente de la Fundación Contorno Urbano, Esteban Marín, explica que con este tipo de iniciativas se logra “acercar el arte a las personas”. Por ello, desde hace tres años la fundación viene realizando el proyecto 12+1 en diferentes municipios de la comarca. Es decir, “doce artistas que pintan un mural cada mes durante un año y que culminan con una exposición” en la galería de Contorno Urbano en L’Hospitalet, relata Marín. Todo esto logrando una conexión artística entres las tradicionales salas de exposición y la calle, acercando la pintura y desestigmatizando el concepto de las “pintadas callejeras”.

Las pinturas ya no son exclusivas de los locales, salen a la calle. Así lo destaca el Pez cuando recalca que el “grafiti más ‘currao’” por lo general es “bastante respetado en el gremio” y, por ello, no solo se están realizando iniciativas colectivas como las que hemos explicado, sino que también surgen de manera individual en los comercios, por ejemplo. El artista argumenta que “da identidad a las persianas de los comercios, algo que se ha hecho toda la vida, siendo el mejor antigrafiti”, en referencia a las pintadas con escaso valor artístico. De esta forma se logra dar singularidad al negocio y a la vez evitar que otros grafiteros “vandalicen” ese lienzo comercial. Además, estos pintores callejeros pueden “dedicarse profesionalmente a ello” y, a su vez, les permite “invertir en su obra y catapultarse al mundo del arte con su creación personal”, asevera el Pez, recordando los tiempos en los que comenzó a pintar antes de exponer sus obras en galerías de todo el mundo.

El Pez: “Con estas iniciativas logramos dar **más valor** a espacios urbanos **vacíos**”

ARRIBA, A LA IZQUIERDA, UN MURAL PINTADO POR CONTORNO URBANO EN SANT VICENÇ. A LA DERECHA, EL ARTISTA PEZ BARCELONA. ABAJO, EL MOSAICO DE NEVENKA PAVIC A LA ENTRADA DEL METRO DE SANTA EULÀLIA, EN L’HOSPITALET | EL LLOBREGAT, ORBYCE Y AYTO. LH

En este mismo sentido, el presidente de Contorno Urbano explica que los murales en las persianas de los comercios son “para que no la pinten, aunque no asegura nada”, por el hecho de que “si alguien había pintado allí, por mucho que tu realices un gran mural, esa persona volverá para taparlo”. Ese es el código no escrito de los grafiteros: no taparse unos a otros, pero si te pintan

Pasa a la página siguiente ➡

Viene de la página anterior

encima la “venganza” es volver a pintar en el sitio que ocupaba tu firma o grafiti.

El área metropolitana, un lienzo en blanco

Uno de los problemas con los que se encuentran muchos artistas y fundaciones es la capacidad de los ciudadanos de verlo como una obra de arte o bien como una pintada que ensucia la vía pública. “En lugares donde llevamos trabajando mucho tiempo, la mentalidad de la gente es muy diferente ahora que hace diez años”, dice Marín, y pone como ejemplo la capital comarcal. “Sant Feliu tiene una trayectoria de grafiti desde hace años con ‘Caligrafics’, la entidad en activo más antigua de España”. Esta aceptación solo se logra con el apoyo no solo social sino también institucional, que permite al ayuntamiento tener una “herramienta más” para “solucionar una patología del espacio público”. Sin embargo, Marín explica que “hay ayuntamientos que lo tienen más interiorizado que otros” por eso en Barcelona es “prácticamente imposible hacer nada”, pero en cambio en el área metropolitana es “más sencillo y divertido”.

El Pez complementa esta “aceptación” de la que habla Marín con entusiasmo: “Me encanta la idea de que se generen galerías urbanas para todos los públicos, creando cultura y patrimonio para los municipios y a la vez reconociendo al artista urbano”. Y la sociedad está haciendo un cambio de mentalidad e incluso, cuando ven pintando al Pez, reaccionan “con comentarios positivos”.

¿Vandalismo o arte? Las pintadas en el metro reabren un debate eterno

Hace unas semanas saltaron a las primeras planas dos hechos en el metro de Madrid y de Barcelona, en los que un grupo de grafiteros pintaron los vagones e incluso llegaron a atacar con un espray a una mujer embarazada que viajaba en dicho transporte. El Pez Barcelona asegura desconocer la noticia pero reconoce que le parece “exagerado agredir a una persona por pintar un grafiti”, mientras enfatiza que “grafiteros hay de muchos tipos”. Por ello, añade, “no es lógico meternos a todos dentro del mismo saco”.

Por otro lado, Marín recalca que “estos episodios llevan pasando los treinta últimos años” y que el problema es “por qué se pone ahora el foco en eso”. Según argumenta el presidente de Contorno Urbano este “megáfono” con el que se ha tratado la noticia tiene “algún tipo de interés”, porque “no se están pintando más trenes o metros que hace veinte años, solo que se está visibilizando más”. Además, él explica que el grafiti es “una parte intrínseca de la sociedad y es un fenómeno mucho más sociológico que artístico” catalogándolo como una “forma de vida” y una “manera de entender el mundo”.

El Pez Barcelona, ante estos hechos, se muestra seguro: “Mi oficio siempre fue y será desprestigiado por algunos, cosa que lo hace más especial. No me interesa los que lo desprestigian sino los que lo reconocen”.

En definitiva, el vandalismo y el arte en este oficio en ocasiones se entremezclan y la pregunta reside en el enfoque que se le quiera dar, o quizás en la agresividad con la que actuaron algunos de los grafiteros del metro. La historia siempre ha dado un reconocimiento tardío al arte, pero, sea como sea, el Baix Llobregat está logrando ser pionero y vestirse con pinturas únicas convirtiéndolo en el nuevo ‘Museo Catalán de Arte Urbano’.

MAITE AYMERICH, ALCALDESA DE SANT VICENÇ, RECOGIENDO EL GALARDÓN POR EL PROYECTO MUNICIPAL 'CIUTAT EN VERS'

EL ALCALDE DE SANT ESTEVE, ENRIC CARBONELL, RECOGE EL PREMIO DE PERSONALIDAD BAIXLLOBREGATINA DEL AÑO EN NOMBRE DE ROSALÍA

PREMI PAU BERTRAND DE CULTURA POPULAR AL SEGUICI I ENTREMESOS DE LA FESTA DE TARDOR DE SANT FELIU

La cultura tiene premio

El Ateneu Sant Just acoge la gala de los Premios de Reconocimiento Cultural

Están convocados y organizados cada dos años por el Centre d'Estudis Comarcals

Carlos Manzano

El El Baix Llobregat es cultura. Así lo demostraron los premios que reconocen la labor cultural de sus ciudadanos, el pasado viernes 16 de noviembre en el Ateneu de Sant Just Desvern, en su décima edición. La cantante Rosalía o el periodista Joan Carles Valero fueron algunos de los premiados durante la gala organizada por el Centre d'Estudis Comarcals del Baix Llobregat en el emblemático Ateneu de Sant Just Desvern.

La noche de la cultura en la comarca reunió a cerca de 250 personas entre el público, finalistas y autoridades, como la consellera de la Presidència, Elsa Artadi, o el expresident de la Generalitat y exalcalde de Cornellà, José Montilla. Los Premios de Reconocimiento Cultural del Baix Llobregat son convocados y organizados bienalmente por el Centre d'Estudis Comarcals con la colaboración del Ayuntamiento que ejerce de anfitrión, en esta ocasión el de Sant Just Desvern.

El gran centro cultural catalán

Los galardones se entregaron a las grandes personalidades que de una manera u otra han ayudado a potenciar, fomentar o promocionar la cultura dentro y fuera de la comarca.

El Premio Montserrat Roig de Comunicación lo ganó Joan Carles Valero por su trayectoria en el ámbito de la comunicación y por haber fundado BCN Content Factory, empresa de contenidos periodísticos multiplataforma con sede en Sant Boi. Además, el galardonado es editor ejecutivo de la revista El Llobregat y responsable de las relaciones institucionales y externas de ABC y Vocento en Cataluña.

Rosalía, también premiada

El premio a la Personalidad baixllobregatina se lo dis-

Pasa a la página siguiente

LA ESCOLA COOPERATIVA EL PUIG DE ESPARREGUERA, PREMIADA CON EL GALARDÓN AGNA CANALIES DE PEDAGOGÍA

EL PERIODISTA JOAN CARLES VALERO JUNTO A LA CINEASTA LAURA FARRÉS, AMBOS PREMIADOS EN LA GALA

Viene de la página anterior

putaban el vasco-molinense Karra Elejalde y la sesrovirense Rosalía, que es quien finalmente logró ganar el galardón por votación popular. Sin embargo, Rosalía no pudo asistir a los premios por encontrarse en Estados Unidos -donde le entregaron dos Grammy Latino [*ver página 44*], así el alcalde de Sant Esteve Sesrovires, Enric Carbonell, fue el encargado de recoger el premio en nombre de la cantante.

Quince premiados

Otras grandes personalidades de la cultura que recibieron el premio comarcal -de las más de 90 candidaturas iniciales- fueron Laura Farrés de El Prat, Premio Rosa Moragas i Duran de artes escénicas y cine; el fotógrafo Jaume Muns de Viladecans, Premio Antoni Serra i Fiter de artes visuales; el proyecto 'Ciutat en Vers' de Sant Vicenç dels Horts, Premio Joana Raspall i Juanola de literatura; Societat Cultural Centenària La Coloma de Esplugues, Premio Joan Cererols i Fornells de música; Montserrat Duran de Sant Joan Despí, Premio Llorenç Presas i Puig de investigación; Escola Cooperativa El Puig de Esparreguera, Premio Agna Canalies de pedagogía; el Ateneu de Sant Just Desvern, Premio Josep Maria Jujol i Gibert de patrimonio cultural; Societat Agrària Oliveraires Palomar-Olesana de Olesa de Montserrat, Premio Ramon Farreras i Ollé de Patrimonio Natural; Seguici i Entremesos de la Festa de Tardor de Sant Feliu, Premio Pau Bertrand i Bros de cultura popular; Roger Lloret de Cornellà, Premio Jaume Codina i Vilà a la iniciativa comarcal; Cooperativa Obrera de Viviendas de El Prat, Premio Joan García Nieto al compromiso cívico; y la Associació Gueopic de Molins, Premi Virginia Amposta a la equidad de género y los derechos sociales.

> Elsa **Artadi**:
> "Estos premios ponen al **Baix Llobregat** en el **centro**"

Tras la entrega de premios, la clausura fue a cargo de Conxita Sánchez, presidenta del Centre d'Estudis Comarcals; Elsa Artadi, consellera de la Presidència, y Josep Perpinyà, alcalde de Sant Just Desvern. Artadi destacó la importancia de estos premios que "ponen al Baix Llobregat en el centro", remarcando la "importancia de la cultura como cuarto pilar del estado del bienestar". Por su parte, Perpinyà explicó el "gran tesoro local" que comporta este reconocimiento para el municipio y, por supuesto, para toda la comarca. La presidenta del Centre d'Estudis Comarcals expresó que esa noche "Barcelona fue la periferia del Baix Llobregat", y que espera que "Oriol Junqueras esté en la próxima edición de los Premios" mientras aseveró que no les espantan "las diferencias culturales" pero si les afectan "las desigualdades". Por ello, Sánchez reivindicó la "ley del mecenazgo para que se pueda financiar la cultura y esté, así, en el centro de la sociedad".

LA CINEASTA DE EL PRAT, LAURA FERRÉS, RECIBIÓ EL PREMIO ROSA MORAGAS DE ARTES ESCÉNICAS Y CINE

EL ATENEU SANT JUST, ADEMÁS DE ACOGER EL ACTO, RECIBIÓ EL PREMIO JOSEP MARIA JUJOL DE PATRIMONIO CULTURAL

OLIVERAIRES D'OLESA, COLECTIVO QUE CONSIGUIÓ EL PREMIO RAMON FARRERAS DE PATRIMONIO NATURAL

JAUME MUNS, DE VILADECANS, FUE PREMIO ANTONI SERRA DE ARTES VISUALES

LA SOCIETAT CORAL CENTENARIA LA COLOMA DE ESPLUGUES, PREMIO JOAN CERERols DE MÚSICA

SÁNCHEZ Y ARTADI ENTREGAN EL PREMIO DEL CENTRE D'ESTUDIS A SOM ENERGIA

PREMIO LLORENÇ PRESAS DE INVESTIGACIÓN A MONTSERRAT DURAN

GUEOPIC SE LLEVÓ EL GALARDÓN VIRGÍNIA AMPOSTA A LA EQUIDAD DE GÉNERO Y LOS DERECHOS SOCIALES

LA COOPERATIVA OBRERA DE VIVIENDAS DE EL PRAT GANÓ EL PREMIO GARCÍA NIETO AL COMPROMISO CÍVICO

ROGER LLORET RECIBE EL PREMIO JAUME VILÀ A LA INICIATIVA COMARCAL DE MANOS DEL EXPRESIDENTE DE LA GENERALITAT Y EXALCALDE DE CORNELLÀ, JOSÉ MONTILLA, Y SU CONCEJAL DE CULTURA, ROCÍO GARCÍA

Historia del Baix en ruinas

EL DETERIORO DEL RECINTO FABRIL DE LA COLONIA SE HACE PATENTE PASEANDO POR ELLA | FJR

- Una gran parte del recinto fabril de la Colònia Güell presenta un estado calamitoso
- Se trata de un espacio único en Europa que languidece a la espera de un plan de mejora
- La falta de acuerdo entre propietarios y administración lastra la solución

Francisco J. Rodríguez

El corazón de la Colònia Güell se deteriora día tras día. Gran parte de su recinto fabril, el único del continente que se conserva al completo y auténtica razón de ser del conjunto patrimonial, presenta un estado calamitoso y preocupante. Donde antes se producían terciopelos y panas, ahora reina el caos: naves con la techumbre esparcida por el suelo, cristales rotos y estructuras apuntaladas para evitar males mayores es el panorama que uno se encuentra al transitar por sus maltrechas calles. “Es un patrimonio que se deteriora a marchas forzadas y cada año costará más arreglar”, lamenta Manuel Barragán, propietario de una parte del recinto. De hecho, hasta la UNESCO ha dado un toque de atención sobre esta preocupante situación.

Auge y declive

La historia reciente de la fábrica de la Colònia Güell, en Santa Coloma de Cervelló, es una mezcla de dejadez e intereses no siempre compartidos. Tras casi un siglo de actividad ininterrumpida, en 1973 baja la persiana y el recinto queda en desuso hasta principios de los 80, cuando la actividad económica retorna a sus naves a través de empresas y talleres que se instalan allí. Por aquel entonces llegaron a haber un centenar de empresas, pero el recinto no estaba preparado para convertirse en un *hub*: se carecía de instalaciones de electricidad y agua, mientras que las calles no estaban debidamente adecuadas. En este sentido, Barragán reivindica el papel de la asociación de propietarios que se constituyó entonces, la responsable, según explica, de muchas de las mejoras más urgentes del recinto.

Colònia Güell SA

Pasan los años y, recién estrenado el siglo XXI, en 2002 concretamente, una empresa se interesa por el recinto y decide comprar todo lo que se podía vender. Se trata de Colònia Güell SA -formada por varios fondos de inversión holandeses que controlan buena parte de su capital-, que adquiere el 62% del recinto y comienza a hacer gestiones para rehabilitarlo. La empresa tiene entonces la intención de crear el mayor parque empresarial de Cataluña, de 70.000 metros cuadrados y desarrollado por el prestigioso arquitecto Óscar Tusquets, destinado a Pymes del sector terciario del Baix Llobregat y el Barcelonès. Adecúa una parte de estos terrenos, pero en 2008 el plan urbanístico se frena y la responsabilidad queda en manos del Ayuntamiento de Santa Coloma de Cervelló al formarse una junta de cooperación con los propietarios.

OTRA NAVE EN DESUSO Y EN AVANZADO ESTADO DE DETERIORO | FJR

Desde entonces este importante espacio patrimonial sigue a la espera de que alguien haga algo para poner fin a su alarmante y palpable deterioro. Sigue habiendo empresas instaladas, pero la situación es preocupante y requiere una intervención integral. Fuentes de Colònia Güell SA han explicado a El Llobregat que “siguen a la espera de que se defina un nuevo proyecto que reanude e impulse la actividad empresarial y económica del recinto”, aunque en su página web sigue ofreciendo a posibles clientes la posibilidad de instalar sus negocios en la colonia. Barragán, por su parte, lamenta el abandono del recinto y la inacción actual de la administración, en este caso el Ayuntamiento de Santa Coloma de Cervelló, la empresa y la junta de propietarios.

Centro de pruebas de Gaudí

Quien también muestra incredulidad ante la situación en la que se encuentra la fábrica de la Colònia Güell es Manuel Medarde, que recibe a El Llobregat en las oficinas de la Càtedra Antoni Gaudí de la Universitat de Barcelona que encabeza. Situada en el edificio de Filatures –uno de los que está mejor restaurado-, es un templo del genio modernista y un lugar por el que cada año pasan docenas de investigadores y estudiantes a documentarse sobre Gaudí en el lugar que el arquitecto usó como banco de

Pasa a la página siguiente ➡

Viene de la página anterior

pruebas para construir la Sagrada Familia. Y si no ahí está la Cripta Gaudí, a poca distancia del recinto fabril de la colonia, que así lo atestigua. “Nos conocen más en el extranjero que aquí”, dice Medarde resignado pero preciso.

Medarde, un auténtico pozo de sabiduría sobre la figura de Gaudí, explica la importancia de la huella del genio en la colonia y relata innumerables anécdotas sobre el mismo que darían para elaborar una novela. De hecho, participa en un documental que está grabando la NHK, la televisión pública nipona, sobre Gaudí, que se presentará próximamente en 8K, una auténtica innovación tecnológica, así como la técnica de la tricomía utilizada por el arquitecto catalán para enfatizar el color. “La perfección de los colores”, describe Medarde.

A tan solo unos metros de la mundialmente conocida Cripta Gaudí, los colores del recinto que le deba sentido a ella y a las casas de los obreros alrededor de la fábrica –el 60% de los trabajadores vivían en la misma colonia– se desvanecen. Preguntado sobre este tema, el alcalde accidental de Santa Coloma de Cervelló, Gerard Segú, lamenta que la junta de propietarios no haya sido capaz de desarrollar un proyecto para la colonia y achaca la situación de parálisis a los “conflictos entre propietarios”.

Un plan de mejora “inviable”

Unos conflictos que, según relata Segú, han comportado la apertura de una veintena de procesos judiciales y sentencias “contradictorias”. El alcalde accidental pone como ejemplo una querella criminal “muy dura” que presentó una empresa del recinto contra cargos electos y técnicos del Ayuntamiento, que fue archivada sin llegar a la instrucción, o una sentencia que ha anulado una reparcelación que llevaron a cabo por parte de los propietarios. Con todo, acciones que, a su juicio, dificultan impulsar ningún proyecto. “Cualquier movimiento que hacemos encuentra dificultades con los propietarios”, lamenta Segú, que afirma que el plan urbanístico planteado a principios de siglo era “inviable” por su coste.

> “Nos conocen más en el **extranjero** que aquí”, asegura **Manuel Medarde**

Según ha podido saber El Llobregat, en la junta de propietarios hay diversidad de opiniones, a menudo contrapuestas y que generan un clima enrarecido sobre el qué y el cómo se debe sacar al recinto fabril de la Colònia Güell de la ruina en la que se va sumiendo poco a poco.

Sin embargo, la situación puede cambiar sustancialmente en los próximos meses, ya que desde hace un tiempo se trabaja con la Generalitat para buscar soluciones viables. Así lo ha confirmado a esta publicación Segú y otra fuente conocedora del tema, que se muestra “optimista” con la intervención del ejecutivo catalán. De momento se está llevando todo de manera muy discreta. Lo único que explican las partes es que la Colònia Güell ha de volver a ser un “espacio de referencia como lo fue en su día”, en palabras de Segú. Un recinto que genere actividad económica, puestos de trabajo y que, a su vez, vea su patrimonio rehabilitado. Un patrimonio internacionalmente reconocido y que puede atraer un turismo de alto nivel que sigue la huella de Gaudí y del modernismo por toda Cataluña y que tiene en el Baix una joya a la que hay que sacar lustre. Pero, mientras tanto, y como dice el refranero castellano, “unos por los otros y la casa sin barrer”. Literalmente.

LAS NAVES APUNTALADAS PARA EVITAR DERRUMBES SON NUMEROSAS | FJR

¿Cómo vivía la gente hace 100 años?

La Colònia Güell viajó al pasado el fin de semana del 20 y 21 de octubre con la 18º edición de la Festa del Modernisme, una buena ocasión para descubrir cómo vivían los habitantes de esta colonia industrial gracias a las recreaciones que se llevaron a cabo a lo largo del fin de semana. Desde una boda modernista hasta escenas de la vida cotidiana de uno de los recintos patrimoniales más importantes del país.

Durante los dos días tuvieron lugar actividades gastronómicas y de degustación, visitas teatralizadas a rincones del complejo y muestras de oficios antiguos recuperados para esta ocasión.

Diàlegs Filosòfics al Baix: Guerra i Pau

Jaume Grau
ESCRIPTOR

"De vegades la pau no és més que por", deia Raimon. La pau, fràgil i poc duradora, tan poca cosa que només es defineix per l'absència del seu contrari: la guerra. Els filòsofs han començat a parlar ben aviat de la guerra; Heràclit, l'Obscur, ens va deixar entre els seus escrits fragmentaris diverses al·lusions a la guerra, lloant la seva funció, encara que ens sembli contradictori a nosaltres, ciutadans educats i civilitzats, en una societat il·lustrada i postkantiana. Segons ell, la guerra és l'únic estat creatiu de l'home, l'únic que el fa avançar i assolir el progrés i la civilització (quina contradicció, oi?). La guerra també ha estat útil i lloada per Maquiavel, Spengler, Hegel, Schmitt, entre molts altres.

No ha estat fins a l'arribada de la il·lustració (sense oblidar les aportacions de la religió cristiana) quan hem pogut llegir una defensa cosmopolita, ètica i republicana de la pau entre les nacions: La constitució fundada segons els principis de la llibertat dels membres d'una societat (…) és la republicana. En efecte, en relació amb el dret, aquesta constitució és en ella mateixa la que originàriament es troba en la base de tots els tipus de constitució civil. Doncs bé, ara cal preguntar-nos si també és l'única que pot conduir a la pau perpètua. Immanuel Kant (1724-1804).

Però això no ha representat cap obstacle per la proliferació de conflictes, cada cop més sagnants, fins als nostres dies, que no cal esmentar perquè en tenim ben vives les imatges. Un d'ells, del qual en aquests dies en commemorem el centenari del seu acabament, va ser per a molts historiadors l'acte fundacional del nostre convuls i turmentat segle XX. La Primera Guerra Mundial, una guerra absurda, dirigida per militars aristòcrates, que enviaven a morir milions de joves a les trinxeres, que feien jugades mortals de masses humanes per conquerir uns quilòmetres que poc més tard havien de tornar a perdre amb costos humans terribles. Una guerra que va obrir el segle XX amb la pau del feixisme i la teorització de l'estat d'excepció. "[...] Tenerla entretenida y hacerle creer por ese falso contraste que, efectivamente, esto que tenemos aquí en el mundo desarrollado es una paz que se nos hace preciosa ahora, puesto que ha estado amenazada, según ellos, por la guerra. Como hay una querra que amenaza siempre en el futuro, pues entonces esta paz tiene que hacerse preciosa.

Para que no os diérais cuenta que mientras tanto en vuestras vidas cotidianas está pasando de verdad algo importante, está pasando esta paz, esta falsa paz que se mantiene con falsas guerras y contra la que estamos hablando aquí". Agustín García Calvo, 'Contra la paz'.

Això fa que ens preguntem fins a quin punt la pau no és més que un armistici, en comptes d'una pau plena i vertadera: un parèntesi on plana de manera més o menys evident (per als ulls de qui el sap percebre) l'estat d'excepció; un temps on la pau, com deia Raimon, no és més que por, la por de perdre la vida o la llibertat sota una dictadura manifesta, o la por de perdre el nostre precari benestar sota la dictadura políticament correcta dels mercats.

Hem tingut entre nosaltres a l'Andreu Navarra, amic que ens ha acompanyat en més d'una ocasió. L'Andreu és doctor en filologia hispànica, escriptor i historiador. És l'autor de 'Aliadòfils i germanòfils a Catalunya durant la Primera Guerra Mundial', editat pel Centre d'Història Contemporània de Catalunya, 2016. Ens ha parlat dels efectes que va tenir aquesta guerra sobre la societat catalana d'aquell temps, aparentment en pau, però plena de conflictes, manifestos o soterrats. Ha esmentat una detallada relació de prohoms que en el seu moment es van pronunciar a favor d'un dels dos bàndols en conflicte: Rovira i Virgili, Prat de la Riba, Eugeni d'Ors, Gaziel, i un llarg etcètera que excediria els límits d'aquest breu resum. Ha parlat de diaris, revistes, publicacions vàries, i dels beneficis abundosos de les indústries que van proveir als contendents; d'espies amb il·lustres cognoms, intrigues, i fins i tot voluntaris que van anar a fer la guerra, amb ben diverses motivacions. Us en recomanen la lectura, que de ben segur serà amena i profitosa.

I al novembre: Karl Marx

El pròxim dijous 22 de Novembre parlarem de Karl Marx, en el seu 200 aniversari. Serà a l'Ateneu Santfeliuenc, a les 19h. Ens acompanyarà en Salvador López Arnal, que ens presentarà un nou llibre de Paco Fernández Buey: *Marx a contracorriente. En el bicentenario del autor de El Capital.*

el 91.6 F.M. prat ràdio

Fundació El Llindar
AULA TALLER

‘Viaje a la sabiduría’: filosofía para navegantes

- Hablamos con el filósofo hospitalense Antonio Fornés sobre su nuevo libro
- La obra propone una aproximación a la materia de manera divulgativa y amena

F.J.R.

“¿Que para qué sirve la filosofía? Pues realmente para nada”. Nada más empezar, Antonio Fornés deja caer la bomba, sin paños calientes. El escritor hospitalense nos habla de su último libro, *Viaje a la sabiduría*, que propone un acercamiento a la materia a través de pequeños episodios o cápsulas filosóficas, inspirados en el programa ‘Viaje al centro de la noche’ de RNE, en el que participa. ¿El objetivo? “Pensar y hacer reflexionar sobre el mundo”, responde.

Le recordamos que la filosofía está de actualidad, tras la petición de todos los grupos del Congreso al Gobierno para que vuelva a ser troncal en Secundaria, después de los años grises de la Ley Wert. Fornés lo celebra sin mucho entusiasmo, puesto que considera que el problema va mucho más allá. Y es que la gente no lee filosofía, la considera aburrida. “La filosofía no es aburrida: es la vida misma”, responde con ímpetu. “No sirve para nada porque es un fin en sí misma, pero te transforma como individuo”.

La filosofía como manual para la vida

Fornés ve la filosofía como una materia básica que ha de servir tanto a un ingeniero como a un historiador, pasando por un lampista. “La filosofía es necesaria para comprender el mundo”, añade. Un mundo, prosigue, inmerso en una modernidad “deshumanizadora”, en la que todo lo queremos de manera inmediata y, pese a vivir “en el mejor de los posibles mundos”, nos sentimos muy solos y sufrimos. Lo dice mientras en una mesa a sus espaldas un niño pequeño toquetea el móvil y una mujer adulta, presumiblemente su madre, se entretiene a la salida del cole con pasatiempos. Y así pasan más de media hora, hasta que marchan sin casi dirigirse la palabra. “Vivimos voluntariamente sumergidos en el gris”, reza un capítulo de su libro. Con todo, una obra que supone una gran oportunidad de aproximarse a la filosofía desde una perspectiva divulgativa, con conceptos concretos y fáciles de comprender. Un primer estadio que ha de servir de punto de partida para iniciar nuestro particular viaje a la sabiduría que rompa con el gris y el ritmo frenético en el que nos hemos adentrado como sociedad.

FORNÉS POSA CON SU NUEVO LIBRO EN L’HOSPITALET | FJR

ràdio sant feliu
105.3 | fm

llamados a ser comunidad
Cáritas

Risas para cambiarlo todo: llega el Festival de Payasos de Cornellà

La ciudad fue el epicentro mundial del 'clown' del 14 al 21 de octubre de 2018

Plazas, calles, escuelas y equipamientos acogerán más de 70 espectáculos

La organización otorgará el Nas d'Or a Claret Clown por su larga trayectoria

Redacción

Cornellà fue el mes de octubre del 2018 la capital del mundo de los payasos. Y es que se celebró la 18º edición del Festival Internacional de Payasos - Memorial Charlie Rivel. Del 14 al 21 de ese mes, la ciudad se llenó de risas, locuras y, lo más importante, de sonrisas. Las de los vecinos y vecinas que disfrutaron de un festival que coloca a Cornellà en el mapa de la cultura *clown* mundial cada dos años.

Nuevo director artístico

El festival presentó el año pasado una novedad destacada. Su director artístico volvió a ser Jordi Juanet 'Boni', un artista con una gran trayectoria en espectáculos de circo y auténtico especialista en malabares. Boni ya se hizo cargo en 2010 del festival cornellanense, junto con Álex Navarro, y desde entonces ha actuado y recibido premios por todo el mundo [*ver página siguiente*].

La programación de este festival estuvo repartida por calles, plazas, mercados, teatros, escuelas, bibliotecas y residencias de gente mayor y concentró un total de 70 espectáculos, representados por 47 compañías que provienen de 10 países de todo el mundo, desde Australia hasta Argentina, y de otras partes de Cataluña y el resto de España.

Claret Clown recibirá el Nas d'Or

Uno de los anuncios más esperados del Festival de Payasos es el nombre del afortunado que recibe el Nas d'Or. Esta edición recayó en Claret Papiol i March, Claret Clown, por su renovación del payaso clásico a lo largo de más de 40 años de trayectoria profesional. El artista es cofundador de las compañías 'Germans Poltrona', 'Circ Cric', 'Cia. Còmica La Ganga' y 'Claret Clown'. La entrega del galardón tuvo lugar el 18 de octubre en la carpa del festival, instalada en la plaza de Cataluña.

> El festival apuesta por el **talento joven**, con compañías **noveles** que tienen espacio en la programación

Plaza Cataluña, el centro neurálgico

De hecho, en la carpa de la plaza de Cataluña tuvieron lugar los espectáculos dedicados a los colegios y también la gala ALAPiSTA!, que se celebró el miércoles y jueves de aquella semana con el mismo formato y contó, por primera vez, con una presentadora, Jimena Cavalleti, que, a su vez, fue la directora del espectáculo. La música en directo de la gala fue a cargo de los sevillanos Lapso Produccions y artistas llegados de siete países.

Por otra parte, el festival apostó por el talento joven, con compañías que empiezan su carrera y que tienen un espacio en la programación, como son Lepuant, Trasla2, Filigranes o Mireia Miracle, entre otros. También intentó ser un impulso para muchas payasas, las cuales cada vez son más numerosas en este sector.

Además, y siguiendo en la línea de colaborar con los nuevos talentos, este año se abrió una convocatoria para coproducir un espectáculo de nueva creación para su estreno durante el festival. El elegido de entre ocho candidatos ha sido *El gran final*, de la compañía Bucráa Circus. Los organizadores enmarcan esta iniciativa en su intento de dar ayuda económica y logística a un proyecto en construcción.

El gran final es una tragicomedia que basa su esen-

Pasa a la página siguiente ➡

Viene de la página anterior

cia en el reencuentro de dos payasos que se tuvieron que separar años atrás a causa de una guerra civil, la cual interrumpió su último número. Ahora, 30 años después, deciden acabar su "gran final".

Artistas de todo el mundo

De entre los artistas que participaron en el festival destacan los rusos de AGÀ BOOM, Paolo Nani, Pepa Plana, Noel Olivé, Chris Lynam o Las XL, entre otros, mientras que también se contó con la presencia de las compañías Panettone Brothers, Cirquet Confetti y Gromic.

"El de Payasos es un festival para el pueblo"

Hablamos con el director artístico del Festival de Payasos, **Jordi Juanet 'Boni'**, pocos días antes de que Cornellà se inundara de buen humor, narices rojas y, sobre todo, sonrisas.

¿Cómo van los preparativos del festival?
Con los nervios que implica, pero bien. Lo tenemos todo bastante encaminado. Con el programa hecho, lo que prima ahora son aspectos de producción y ajustes diversos. Estamos tranquilos y contentos porque hemos hecho un gran trabajo previo.

Este año se le da mucha importancia a los proyectos noveles e impulsados por jóvenes.
Me interesa que haya de todo, pero sí que es cierto que quiero dar apoyo a iniciativas jóvenes, a las que les cuesta entrar en festivales como el de Cornellà. Esto, además, les obliga a trabajar duro para participar en un festival que da prestigio y currículum. Un ejemplo son los chicos de Bucráa Circus, con su espectáculo *El gran final*. Se trata de gente joven con un proyecto súper chulo y una energía tremenda.

> "Solo tengo palabras de **agradecimiento** para **Claret Clown**. Es una persona muy **querida** en el sector"

También hay una especial mención para las payasas, cada vez más numerosas en el mundo del 'clown'.
La gala principal, por ejemplo, tendrá por primera vez una presentadora. Pero prima el criterio artístico por encima del de género. No obstante, cada vez hay más payasas, y muy buenas, y procuramos darles más visibilidad.

¿Qué pueden esperar los ciudadanos y visitantes de la edición de este año?
Es un festival para el pueblo. Hay actuaciones en calles, plazas, colegios, mercados, centros de mayores, un pasacalle... Son acciones potentes. El festival tiene prestigio internacional, pero a la vez está pensado para los vecinos y vecinas de Cornellà. Creo que estamos consiguiendo ese equilibrio.

El prestigioso Nas d'Or recaerá este año en Claret Clown, por su dilatada trayectoria en el mundo del payaso. ¿Qué le quiere decir?
La primera cosa que me pasó por la cabeza cuando me propusieron ser el director artístico del festival fue proponer a Claret Clown para el Nas d'Or. Solo tengo palabras de agradecimiento para él. Todos piensan que es un premio merecido, ya que es una persona muy querida en el sector.

Kiko Amat, desairado

Lluís Mª Estruch
COLABORADOR

El avispado escritor, de 47 años, nacido en Sant Boi está de gira promocional por España (Plasencia, Salamanca, Formentor…) con su novela 'Antes del huracán', ambientada en su ciudad. Gonzalo Herralde de Anagrama confía en él. Antes recaló en Cal Ninyo donde en breve acto presentó su libro. Sin mucho eco. Sus libros se venden poco en su ciudad.

Kiko abandonó sus estudios a los 17 años y tras probar empleos diversos logró el sueño de muchos hispanos, aprender el inglés; también de manera aventurada a nivel laboral, en el gran Londres. Hoy lo habla tan bien, que puede hacerlo hasta con sus clasistas acentos y tonos. Autodidacta. Es anglófilo como sus otros dos hermanos.

Y se ha convertido en un estudioso del período "pop" más fecundo y por supuesto como escritor en un inspirado seguidor del movimiento de los jóvenes airados de la década de los 60. Una generación británica del suburbio que llega tras su paso por la universidad (becados) a expresar su descontento por lo conseguido: Sillitoe, Wilson,

Osborne, Wain, entre otros, nos lo explican. Sin más erudición, tres obras claves pasadas al cine en blanco y negro: 'Mirando hacia atrás con ira', 'Sábado noche, domingo por la mañana' y 'La Soledad del corredor de fondo'. La clase obrera laborista, desencantada por el premio social que el sistema les otorga. En una rebeldía íntima, dañina para ellos. Violencia, alcohol y hasta crueldad con la mujer… Tras ellos, las clases populares británicas continuarán en su embrutecimiento continuo: peleas, cerveza, fútbol y hasta el 'balconning' mallorquín, todo incluido.

Irvine Welsch, el escocés de 'Transporting', describirá años después un Edimburgo pobre y con drogadictos violentos.

Con Kiko Amat la confirmación de su rencor de clase se produce con la llegada de los socialistas al poder, al extrarradio y a su ciudad.

Su generación siente el desvió de los Boyer, Guerra, Solchaga y González en su día a día local: droga, fracaso escolar, peleas, paro y sub empleos. OTAN sí. No era lo esperado.

Y Kiko, hijo de dos catalanísimas familias, elige el castellano para escribir; es el idioma de sus compinches y colegas. Va a contra corriente. Protesta como un "punk".

Así pues cuando ahora, pasó a ser candidato a un premio local, sabía que no lo ganaría. Y así fue, lo ganó un multipremiado cocinero local.

Su éxito literario ¿incomoda a su ciudad? El retrato desencantado de los manicomios, la vida local, rugby y familia ¿no puede ser aceptado? Aunque el senior cantante Pau Riba con bromita de los manicomios incluida, recibiera descalzo su premio.

Hace días surgía con motivo del Altaveu la pregunta de por qué no se había contratado a Rosalía, la catalana de Sant Esteve que canta flamenco: candidata a los "Grammy USA" y a un film con Almodóvar. La respuesta fue que al programador no se le había ocurrido. En fin.

Amat seguirá progresando en este mercado de 500 millones de hispanohablantes y su barcelonesa editorial aumentará su apuesta con él. Seguro. Porque Amat no explica solo referencias de su vida, como dijo Sam Abrams en una clase, explica a una generación en tono crítico. ¿Por ello algunos le niegan un premio local y le desaíran?
Pero en lo personal, los Amat, los Romeu y los Broggi, le celebran a pesar de que, solo escriba en castellano ¿qué más se puede pedir?

Partitures per al canvi: l'exemple de l'Escola de Música de L'Hospitalet

- Es tracta d'una iniciativa que va començar el 2005 i que ha esdevingut un exemple educatiu i de cohesió social
- Representants de ciutats europees interessades en el projecte visiten la ciutat per conèixer-lo de primera mà i imitar-lo
- La voluntat de l'escola és trencar amb el model tradicional i sortir de les seves quatre parets per relacionar-se amb el territori

Redacció

Passar del concepte escola-conservatori a un de més obert al territori. Sortir de les seves parets. Ensenyar música i alhora regalar alguna cosa a la societat. A grans trets, aquests són els valors de l'Escola Municipal de Música-Centre de les Arts (EMMCA), en marxa des del 2005 i que any rere any veu reconeguda la seva important tasca formativa i educadora.

Aquesta iniciativa, que combina l'aposta per l'educació musical extraescolar amb la intervenció a escoles de primària -a 12 de la ciutat, en concret-, va rebre el passat mes d'octubre el segell europeu URBACT Good Practice en la categoria d'inclusió social, per ser el resultat d'una política municipal adreçada a la creació d'espais reals de cohesió social a través de les arts. Des d'alesho-res és tot un exemple per a altres ciutats que volen posar en marxa projectes similars.

De fet, en el marc de la xarxa europea de transferència de coneixements ONSTAGE 'Escoles de música per al canvi social', la qual lidera L'Hospitalet, representants de sis ciutats europees han visitat recentment l'escola per aprendre de primera mà la clau de l'èxit per fomentar la inclusió social a través de la música. Es tracta de municipis que están interessats a conèixer un model que combina activitat extraescolar amb intervenció directa a escoles de primària per fer arribar la pràctica artística a tots els racons de la ciutat i àmbits socials diversos.

> La **Banda Provençana**, nascuda a l'escola, inaugura cada any les **Festes de Primavera**

Les jornades de visita van tenir lloc del 19 al 21 de setembre de 2018, uns dies durant els quals la seu de l'EMMCA, al Gornal, es va vestir de gala per mostrar el seu projecte als representants europeus. S'hi van fer demostracions de la feina dels alumnes de les escoles Lola Anglada, Màrius Torres, Ernest Lluch, Santiago Ramón i Cajal i Pau Vila, amb les quals l'EMMCA manté projectes Tàndem. I el dia 20 va tenir lloc la festa inaugural del curs a la Casa de la Música-Salamandra.

ELS ALUMNES DE L'ESCOLA VAN DONAR LA BENVINGUDA ALS REPRESENTANTS EUROPEUS AMB DEMOSTRACIONS DE LA FEINA FETA A CLASSE | AJUNTAMENT DE LH

50.000 persones en 13 anys de vida

L'EMMCA està instal·lada en un antic institut al Gornal. Des de la seva creació, més de 50.000 persones han participat en les seves activitats, mentre que uns 4.500 infants i joves participen cada any en les accions de l'escola.

Actualment, més d'un miler d'alumnes segueixen cursos de música, teatre i dansa a la seva seu del Gornal, però paral·lelament l'EMMCA arriba a col·legis de la ciutat a fer classe de música en horari lectiu a prop d'un miler d'alumnes. Es tracta del programa Tàndem. I, des que promou l'educació musical a les escoles, aquestes han obtingut resultats acadèmics superiors als de la resta i dos punts per sobre de la mitjana catalana. Segons diversos estudis, l'educació musical a les escoles augmenta l'autonomia i la responsabilitat dels alumnes, cohesiona el grup i ajuda a millorar-ne les habilitats bàsiques, especialment en matemàtiques.

Per altra banda, l'EMMCA promou que aquests alumnes, un cop han passat per aquest programa, continuïn fent música, dansa o teatre a la seu central. Les xifres indiquen que, ara per ara, el 6,5% dels escolars que reben classes de música a les escoles en programes de l'EMMCA segueixen més tard a l'escola.

Mirall de la ciutat

Alumnes molts dels quals són d'origen immigrant, el que converteix la composició de l'EMMCA en un mirall de la ciutat i contribueixen a enriquir la seva vida cultural. Un exemple d'això és la Banda Provençana, nascuda a l'escola i que cada any inaugura les Festes de Primavera amb una actuació després del pregó. En aquest sentit, cada any l'EMMCA porta a terme prop de 250 intervencions al llarg i ample de la ciutat.

Una escola que compta amb una oferta formativa que toca diversos àmbits, des d'ensenyar a tocar instruments per formar part d'una orquestra simfònica -violí, contrabaix, flauta o clarinet-, fins a la percussió -amb la marimba, el bombo o el timbal-, passant pel pop rock, el Big Band o el jazz manouche, un gènere que despunta a la ciutat.

Jujol: el modernismo desconocido del Baix

Sant Joan Despí, junto a otros 15 municipios, dedica un año entero al arquitecto modernista Josep Maria Jujol

Este artista poco conocido dejó huella en la ciudad con edificios tan emblemáticos como Can Negre o la Torre de la Creu

F. J. Rodríguez Baena

Los viajeros de Rodalies que llegan a Sant Joan Despí son recibidos por un edificio singular, la Torre de la Creu, de estilo modernista, que da la bienvenida a los visitantes e indica lo que encontrarán en ella: la huella de uno de los arquitectos modernistas más creativos, Josep Maria Jujol. Admirado en muchas partes del mundo -el actor norteamericano John Malkovich no para de hablar de él allá donde va-, la figura de Jujol no es todavía del todo conocida entre el gran público.

Eclipsado por otros genios del modernismo como Gaudí o Domènech i Montaner, el autor de otras obras como el Teatro Metropol de Tarragona o las barandillas de la Pedrera de Barcelona ha quedado relegado a ciertos círculos intelectuales. Un hecho que quiere revertir el Ayuntamiento de Sant Joan Despí, que junto a otros 15 han puesto en marcha el Año Jujol, coincidiendo con el 140 aniversario de su nacimiento.

Múltiples actividades

Hasta septiembre del año que viene hay programadas docenas de actividades relacionadas con el artista, desde exposiciones a ediciones de libros sobre sus obras e incluso menús gastronómicos inspirados en sus creaciones que se servirán en restaurantes de Sant Joan Despí.

"Jujol no tuvo la proyección que merecía, pero el tiempo pone a todo el mundo en su sitio", afirma el alcalde, Antoni Poveda, que presentó el año Jujol a principios de junio en un acto en el otro gran edificio del arquitecto, Can Negre, junto a Josep Fèlix Ballesteros, alcalde de la ciudad natal de Jujol, Tarragona, y el hijo del artista, que lleva el nombre de su padre.

Josep Maria Jujol hijo celebró la iniciativa y alabó la obra y la figura de su padre, del cual destacó su "vigor y fuerza" hasta el último momento.

Proyecto local

Pese a que la iniciativa también busca atraer turistas y visitantes a la ciudad, Poveda deja claro que el año Jujol es responsabilidad del Ayuntamiento. "Sant Joan Despí ya forma parte de la ruta modernista, pero no queremos dejar este acontecimiento en manos de Barcelona", dice, ya que si fuera así "se convertiría en una cosa más" del modernismo de la capital catalana.

Sea como sea, Sant Joan Despí quiere dar a conocer entre sus vecinos y vecinas al que llegó a ser arquitecto municipal.

Para ello, está previsto que se celebre una fiesta modernista en octubre, mientras que de cara al verano la tradicional campaña local de 'Sant Joan Despí, una finestra oberta al món', estará dedicada al mismo Josep Maria Jujol.

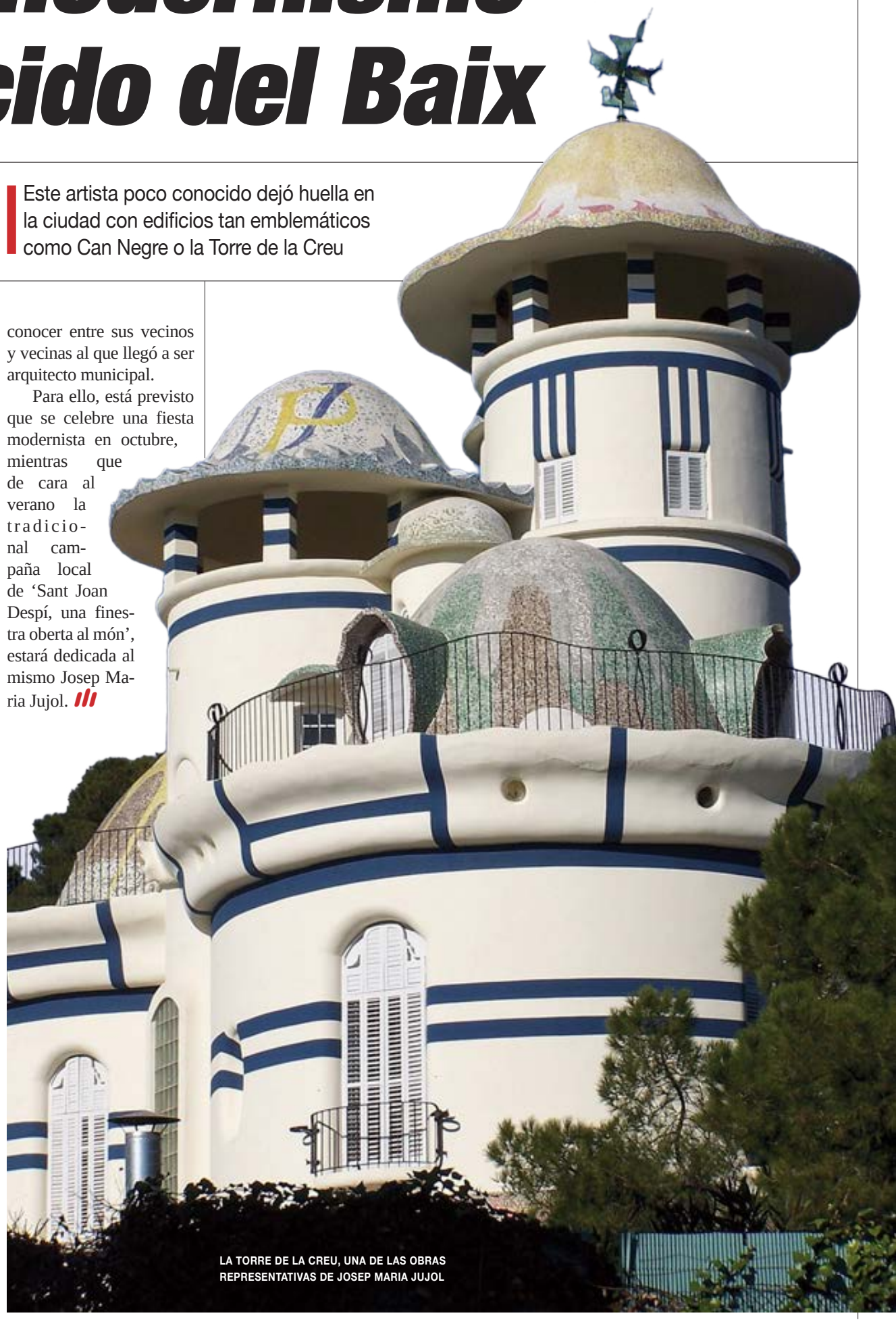

LA TORRE DE LA CREU, UNA DE LAS OBRAS REPRESENTATIVAS DE JOSEP MARIA JUJOL

La huella de Jujol revive en la cripta Gaudí

En agosto de 2018 finalizaron los trabajos de restauración de las pinturas que el arquitecto modernista realizó en la Colònia Güell

Las actuaciones fueron a cargo de la prestigiosa restauradora Francina Raspall, especialista en Jujol y conocedora de su obra

La mejora coincide con la celebración del Any Jujol, impulsado por el Ayuntamiento de Sant Joan Despí en el 140 aniversario del artista

F. Javier Rodríguez

Sacar a Josep Maria Jujol del olvido. Con esta intención se puso en marcha en verano del año pasado el Any Jujol que, en el 140 aniversario del nacimiento del arquitecto modernista, quiere dar a conocer al gran público su importante huella artística en la comarca y otras partes de Cataluña.

La presentación del Any Jujol tuvo lugar en Sant Joan Despí en junio de 2018, pero la rehabilitación de su figura comenzó semanas antes en la Colònia Güell. En concreto en la cripta Gaudí, donde el artista dejó unas destacadas pinturas y otras obras como el altar de la Sagrada Familia. En mayo de 2018 arrancó la restauración de las pinturas, ajadas por el paso del tiempo y que ahora vuelven a lucir su esplendor pasado.

> Antes de empezar con la restauración se tuvo que proceder a **limpiar el polvo acumulado** durante años sobre las pinturas

Un trabajo fino

La restauración fue a cargo de Francina Raspall, especialista restauradora y gran conocedora de la obra de Jujol y los colores que hacía servir el artista.

El proceso de mejora, según explica a El Llobregat Miquel Domènech, responsable técnico del Consorcio de la Colònia Güell, comenzó hace meses con la recopilación de la información histórica sobre las pinturas. Seguidamente, fue necesario conseguir la autorización de la Comisión de Patrimonio de la Generalitat para llevar a cabo la restauración. Una vez obtenido, se sacaron muestras de la pintura original para analizar las partículas de los materiales que Jujol utilizó, y ser así lo más respetuosos y rigurosos con la obra original para que el resultado se ajustase a su aspecto primigenio.

ARRIBA, ALTAR DE LA SAGRADA FAMILIA DE LA CRIPTA DE GAUDÍ, OBRA DE JUJOL; ABAJO, VISTA GENERAL DE LA CÉLEBRA CRIPTA | CONSORCIO DE LA COLÒNIA GÜELL

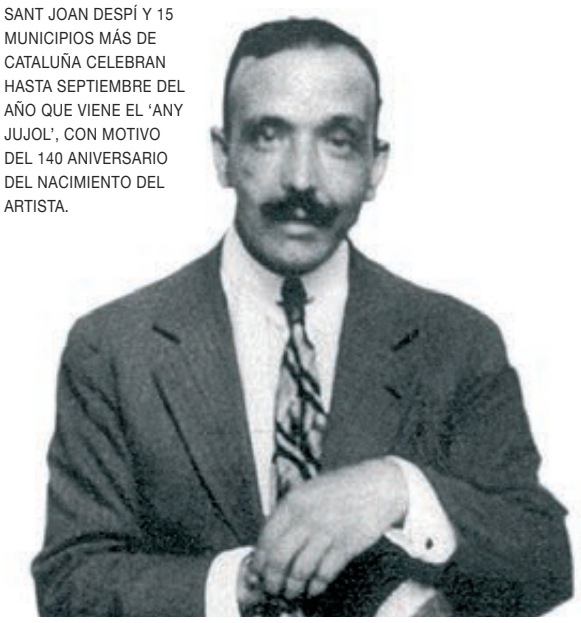

SANT JOAN DESPÍ Y 15 MUNICIPIOS MÁS DE CATALUÑA CELEBRAN HASTA SEPTIEMBRE DEL AÑO QUE VIENE EL 'ANY JUJOL', CON MOTIVO DEL 140 ANIVERSARIO DEL NACIMIENTO DEL ARTISTA.

Antes de comenzar a restaurarlas, se tuvo que proceder a limpiar el polvo que los años había acumulado sobre los dibujos de Jujol y a eliminar algunos elementos de "pintura inapropiada" añadidos con posterioridad aunque casi imperceptibles, según explica Domènech.

La restauración finalizó en agosto de 2018 y ahora se está a la espera de ver "cómo cuajan" los colores, antes de dar las últimas pinceladas.

140 aniversario

La restauración coincide con el inicio del Any Jujol, en el 140 aniversario del nacimiento de un arquitecto poco conocido entre el gran público. Y es que los Gaudí o Domènech i Montaner han eclipsado la obra de un artista que dejó huella en diversos puntos de Catalunya.

La localidad con obras más representativas de Jujol es Sant Joan Despí, donde llegó a ser el arquitecto municipal. Can Negre o la Torre de les Hores son un ejemplo y un auténtico emblema para la ciudad del Baix Llobregat.

Jujol, además, es autor del emblemático Teatro Metropol de Tarragona yde las barandillas de la Pedrera de Barcelona. Por este motivo, Sant Joan Despí y otros 15 municipios catalanes quieren dar a conocer al que muchos consideran un "artista total" a lo largo de los próximos meses con exposiciones y otras actividades relacionadas.

30 anys posant l'Altaveu a Sant Boi

La ciutat va celebrar 3 dècades de festival amb una edició en la qual es va donar un especial protagonisme a la veu com a expressió artística

Dolo Beltran va fer de mestra de cerimònies i cantant principal del programa 'Alça la Veu', una producció dissenyada exclusivament per a aquest any

Redacción

L'escena musical catalana no seria el mateix sense ell. El Festival Altaveu va celebrar el 2018 30 anys de vida amb una edició que va donar un especial protagonisme a la veu, com a expressió artística i com a element fonamental per a les relacions humanes. Ja durant la presentació del festival a principis de juliol del 2018, el director artístic del mateix, Jordi Turtós, va assegurar que la llibertat d'expressió "està amenaçada", i que per tant cal "recordar" que la música i la cançó sempre han "molestat" i han fet ciutadans "lliures". El festival va tenir lloc del 7 al 9 de setembre i convertirà la ciutat de Sant Boi en l'autèntic epicentre musical de Catalunya.

Tres veus úniques

Des de principis de juliol es coneixien els principals detalls d'aquesta edició especial del 30è aniversari de l'Altaveu. Entre els plats forts del festival hi havia les actuacions de Morgane Ji, la sorprenent cantant francesa -originària de l'Illa de la Reunió- amb una veu que barreja textures sensuals i salvatges. També destaca Vieux Farka Touré, fill del millor representant del blues del desert, Ali Farka Touré, que presentarà el seu primer disc *Samba*. Una altra veu destacada del cartell del festival va ser l'Anna Ferrer, la cantant menorquina que presenta el seu primer disc *Tel·lúria*, un cant a la reflexió, l'espiritualitat, el joc i la connexió amb la terra.

LA MENORQUINA ANNA FERRER, UNA DE LES VEUS CONVIDADES EN AQUESTA EDICIÓ DEL FESTIVAL ALTAVEU. A DALT, VIEUX FARKA TOURÉ

'Primavera als barris' per obrir boca

Aprofitant la trentena edició del Festival Altaveu, a la primavera es van celebrar alguns concerts a diferents barris de Sant Boi.

Els caps de setmana de març, abril i maig, diversos punts de la ciutat van acollir concerts. En total, 14 propostes musicals d'estils diferents, des del folk expedicionari de Seward al jazz rock de Gambardella.

"La idea parteix de la necessitat, per part de l'Altaveu, de mostrar a la ciutat la seva riquesa musical, així com la potencialitat de la música que es fa a casa a l'hora de crear identitat cultural pròpia", va dir el director artístic del festival, Jordi Turtós, el passat mes de març.

Jazz, folk, però també altres propostes de flamenc, com ara Antonio Morales Chiclanita, Alberto Alcalá y Pantanito Trío, amb una proposta més *rumbera*.

"La llibertat d'expressió està **amenaçada**; cal recordar que la música i la cançó han fet **ciutadans lliures**"

Clàssics i novetats

L'Altaveu també va oferir altres propostes, com ara la liderada per Joan Pons, El Petit de Cal Eril, o Ferran Palau, que va presentar el seu disc *Blanc*, inspirat en la misteriosa *Twin Peaks*. També hi haurà lloc per a The Zephyr Bones i el seu vaporós rock psicodèlic.

El festival també va comptar amb la presència de bandes amb música festiva com Brighton 64 -autors d'autèntics èxits dels anys 80 com *Barcelona Blues* o *Fotos del ayer*, entre altres discos-, els nord-americans Boytoy o els santboians Trau, que juguen a casa per presentar el seu segon i esperat àlbum, *Dones i homes cap al dret*, un treball atrevit.

Producció local

A banda dels Trau, la ciutat també va aportar l'Urban Dance, un projecte local de creació comunitària al voltant de les danses urbanes.

Per altra banda, va destacar la producció pròpia, dissenyada exclusivament per a aquesta edició de l'Altaveu, 'Alça la Veu', una iniciativa que, com el festival, posa especial èmfasi en la veu. És obra de músics santboians i altres de fora de la ciutat que, amb Dolo Beltran com a mestra de cerimònies i cantant principal, complementaran el programa de l'esdeveniment. Hi participen artistes com Maria Arnal & Marcel Bagés, Quimi Portet, Enric Montefusco, Rupert Ordorika, Roger Mas i Paula Valls.

Lluís Mª Estruch
COL·LABORADOR

Rosalía y los talibanes

En Sicilia la 'Santuzza' Rosalía es la patrona de Palermo, muy invocada en los momentos difíciles. Cada 15 de julio millares de sicilianas la celebran como su santa.

Donde ya no es tan usual es en el Baix Llobregat y menos en Sant Esteve de Sesrovires, donde su mayor gloria local, Rosalía (25 años), es la cantante del nuevo flamenco, que encandila a los 'millenials'; pero es que ella simplemente se llama así en honor de su abuela materna.

¿Es posible que de una madre catalanísima y de padre gallego surja una cantaora, fuera del cerrado ambiente étnico y marginal del flamenco? Así parece, por el éxito clamoroso en el último 'SonarHall', las descargas millonarias en las redes nos prueban el interés por esta cantante formada en el ESMUC, no en tabernas del Sacromonte, y con gran soltura sobre el medio audiovisual; esto que no tienen los también innovadores cantantes barceloneses Mayte Martín y Miguel Poveda, ambos criticados por los fundamentalistas del flamenco, pero que ciertamente siguen el patrón del cantante estático y de gesto serio del género.

No. Rosalía canta y baila y lo hace bien con carisma,

LA CANTANTE HA PARTICIPADO RECIENTEMENTE EN EL PRESTIGIOSO FESTIVAL SÓNAR | ROSALÍA

no como 'los triunfitos', moldeados en serie en las academias efímeras de la TV.

Rosalía, tal vez tenga este seguro estilo 'PYMEC' de la Cataluña profunda que ha permitido la pervivencia de tantas empresas familiares en momentos de crisis y en las que predominan tres valores: la solidaridad familiar, la búsqueda de la calidad y el trabajo intenso.

Ella empezó joven en Sant Esteve, sin tradición flamenca, tal vez frecuentando alguna peña flamenca u oyendo al Camarón y a Lole&Manuel en los altavoces de los coches.

Sant Esteve tiene cárceles, pero fábricas y poco paro, y su crecimiento urbano último va a ser espectacular; así pues, en este ambiente saneado y familiar (tiene una prima cantante de musicales y otra cantante de ópera) Rosalía ha emergido con la ayuda de buenos arreglistas: Raúl Fernández Refree y el canario "el Guincho".

Sus temáticas no son fáciles: la muerte y los ángeles, todo aderezado con poses, vestidos y bailes que enardecen al público que paga por verla en directo.

Lleva ya años en ruta ascendente, pero surgen estos talibanes, estos expertos del cante ancestral que la critican porque les usurpa su patrimonio cultural.

"Ladran, luego cabalgamos", decía el Quijote. Pues eso… que de momento muchos que ignorábamos al flamenco desde los De Lucía, Sanlúcar y otros modernos, como Gades, la Baras, hemos vuelto al redil del "new flamenco" y esto no es poco. Seguro que la mejor novela joven del Baix Llobregat es la de Kiko Amat y el mejor flamenco es el de Rosalía, ambos catalanes que se expresan en castellano, sin tener que gustarles 'La marcha real' de Marta Sánchez, poco discutida por algunos. Rosalía será el 'Sturm und drang' del nuevo flamenco, 'Tempestad e ímpetu'.

Dogny Abreu explora la relación del hombre y la naturaleza

- Lo hace a través de la exposición 'Punt de Partida', que se pudo visitar en Sant Just
- La muestra estuvo disponible hasta el pasado 6 de agosto en Can Ginestar

Redacción

Dogny Abreu, artista cubano vecino de Esplugues y con su taller en Sant Just Desvern, reflexiona en su nueva exposición sobre la relación del ser humano y la naturaleza. 'Punt de Partida' es una muestra artística que se podrá visitar en el Celler de Can Ginestar de Sant Just Desven hasta el próximo 6 de agosto.

Abreu parte de la base que enlazando vínculos emocionales y valores se enriquece la búsqueda del equilibrio y el desarrollo vital y social de las personas.

Dogny Abreu es, además, el autor de la estatuilla de los Premios El Llobregat, que otorga esta publicación cada año a los ciudadanos de la comarca que más se han destacado en su ámbito profesional.

Inspirado por el entorno

La fuente tradicional de inspiración de Abreu ha sido siempre su entorno, en especial el de su Cuba natal. Fascinado por la naturaleza y atraído por las piedras, huesos, raíces, y otros materiales ya a la edad de 8 años muestra sus aptitudes en talla de madera elaborando collares, amuletos, pequeñas esculturas y construyendo juguetes para los niños de la aldea.

En su juventud, y para ayudar a sacar adelante a su familia, Abreu trabajó de carbonero, a la vez que se sacaba sus estudios de secundaria. Él asegura que durante esa etapa, siendo adolescente, quedó fascinado por con el proceso de combustión de madera y sus cambios de tal manera que hoy en día la quema de madera está muy presente entre las técnicas empleadas en su trabajo como escultor.

Sus inicios en la escultura en piedra comienzan en el 2005, con su llegada a España, y el encuentro con

ABREU ELABORANDO LA ESTATUILLA DE LOS PREMIOS EL LLOBREGAT

el escultor Ceferino Lámelas, quien le obsequia con las primeras herramientas de sus propios inicios como escultor y un bloque de mármol de Carrara.

Los horarios para visitar la muestra en Can Ginestar son de lunes a viernes de 9:45 de la mañana a 13:30, y de 15:30 a 21. Los sábados está abierto de 9:45 a 13:30 y de 18 a 20, mientras que los domingos se puede acceder de 12 a 2 del mediodía.

Diàlegs Filosòfics al Baix: El viatge

Jaume Grau
ESCRIPTOR

Fa gairebé tres anys i quatre mesos (29 de maig 2015) que ens vam trobar en aquest mateix lloc per començar els nostres cafès filosòfics, i ara fa un any parlàvem del turisme.

El curs passat vam fer la petita aventura "peripatètica" dels Diàlegs filosòfics amb El Llobregat; a la nostra manera també vam viatjar, modestament, pel Baix Llobregat. Aquest és el cafè número 21, i en aquesta ocasió ha vingut a parlar del viatge amb nosaltres la Patricia Almarcegui, escriptora, professora de Literatura Comparada i autora de nombrosos articles i libres de viatges, en especial Conocer Irán, Fórcola Ediciones, Madrid 2018, del que ens ha llegit alguns paràgrafs.

UN MOMENT DEL CAFÈ FILOSÒFIC | HILARI M. PELLICÉ

Patricia ens ha fet un periple des dels antics viatgers fins a les seves pròpies experiències per terres que a tots ens semblen llunyanes i exòtiques. Sempre acabem tornant als mites, els relats amb els quals expliquem la realitat; és com si tinguéssim una empremta de fa centenars o milers d'anys, una enclusa on forgem mentre vivim la nostra visió del món. Un dels mites mil·lenaris és el viatge, el prototip de l'heroi viatger és Ulisses, i el seu viatge és cap a Ítaca. Ens ha parlat d'Ulisses, Marco Polo, Alí Bey, de desconegudes dones viatgeres com Mary Wortley Montagu, i de les maneres com s'ha interpretat i escrit el viatge al llarg de la història, com a forma de cultura, com a cerca de coneixement, etc. Hem conegut la manera de viatjar de Montaigne, i el *grand tour* per Europa dels joves nobles a partir del segle XVII.

Quan viatgem, cap a on anem, cap endins o cap enfora. Què cerquem, què trobem: cultures diferents, paisatges meravellosos, gastronomies exòtiques, o senzillament, allunyar-nos de la nostra prosaica realitat quotidiana. Busquem transcendir el nostre petit cercle a l'encalç d'horitzons inabastables, la immensitat, el sentiment del sublim? Volem trobar a Déu, o a nosaltres mateixos, i si és així, cal anar a milers de quilòmetres enllà per trobar allò que potser s'amaga molt proper a nosaltres? Hi ha qui ha fet diverses vegades la volta al món i hi ha qui el recrea en un espai reduit. Proust es va recloure a un pis de Paris els seus últims anys per crear la seva extensa novel·la, que en si mateixa és tot un món ple de sensacions, introspeccions, temps i memòria. Xavier de Maistre va escriure el *Voyage autour de ma chambre*, confinat durant 42 dies en una habitació a Turí.

Però el viatge tal com tots l'entenem implica desplaçament; a més del pròpiament físic, vol dir estranyament, sortir de tu mateix per tornar a la fi del viatge. Sempre és voluntari, desitjat i somiat; en cerca de llocs imaginaris, de descodificar el desconegut, amb l'expectativa d'atènyer allò quimèric i l'obligada confrontació amb la realitat que assolim. Cadascú viatja amb el seu fantasma i el viatge iniciàtic que emprenem d'aquesta manera ens sotmet a proves que hem de superar: el menjar desconegut, la incomoditat i moltes altres. És important saber al final què coneixem de nosaltres mateixos que no sabíem abans d'iniciar el viatge. Però el viatge mai el fem sols, sempre estem en contacte amb altres persones que anem trobant pel camí, per això és important el reconeixement de l'alteritat, la comunicació amb l'altre.

Correm el risc d'adoptar un pensament etnocentrista quan parlem del viatge, de superioritat envers altres cultures que formen un decorat exòtic i astorador, però que no estan a l'altura del nostre desenvolupament. És bo recuperar el concepte d'hospitalitat, un sentiment i una pràctica que potser s'ha anat perdent entre nosaltres, per saber com és la mirada de qui rep al viatger. Hem conegut la idea de filoxènia grega (oposat a xenofòbia), l'amor fraternal a l'estranger, sense necessitat que es tracti d'un mandat religiós, com ho és l'hospitalitat dins l'Islam, on es diu que tots som estrangers. A l'estranger se l'escolta i se l'atén perquè coneix quelcom que tu no coneixes. El viatger és rebut amb il·lusió, perquè ens duu notícia de mons llunyans i desconeguts. No li demanem que ens porti un benefici econòmic, ans al contrari, l'acollim amb el sagrat deure de l'hospitalitat.

Viatjar és crear vida, memòria, temps. Els tempos en el viatge es modifiquen, i adquireixen una altra dimensió. Hi ha un fetitxisme de conservar moments en objectes, que ens els fa rememorar cada cop que els veiem o els toquem. Què ens queda del viatge: la memòria del viatge. Escriure és crear una temporalitat pròpia.

Paul Bowles a *El Cielo Protector* fa una diferència entre el turista, que col·lecciona sensacions i souvenirs per compartir entre els amics a la tornada, i el viatger, que no tem perdre's i que mai torna a casa com va sortir, perquè després de viatjar mai es torna a ser una idèntica persona. Goethe va dir que quan deixes l'ombra de les palmeres, ja no ets el mateix que abans.

Diàlegs Filosòfics al Baix: Llegir Panikkar

Jaume Grau
ESCRIPTOR

Arribem al final del curs dels Diàlegs filosòfics al Baix. Amb l'acte del dijous 28 de juny a l'Ateneu Santfeliuenc, donem per finalitzat un cicle dedicat a parlar de l'ètica en el món actual: en la ciència, la política, l'educació, la religió, i la visió dels refugiats i dels oprimits que deixa enrere la història. L'hem volgut tancar afegint-nos a la commemoració de l'Any Panikkar en el centenari del naixement del savi català, nascut a Barcelona el 1918. Pensem que no hi ha millor manera de cloure un cicle dedicat a l'ètica que retre un homenatge al filòsof que ha incorporat a la seva obra reflexions sobre el paper de la ciència, la tecnologia i la publicitat en les nostres societats; sobre la nostra relació amb la natura, i molt especialment sobre el diàleg interreligiós i intercultural.

Hem tingut el privilegi de comptar entre nosaltres amb la presència del comissari de l'Any Panikkar, Ignasi Moreta, doctor en Humanitats, professor de literatura catalana, i director literari de Fragmenta Editorial, que publica l'obra completa de Raimon Panikkar. Moreta ha volgut titular la seva intervenció "Llegir Panikkar", per tal de donar-nos les claus per interpretar una obra tant extensa com profunda i rica, plena de connotacions que ens remeten a la seva complexa trajectòria vital.

Llegir Panikkar és llegir la seva vida; a tal punt n'és d'indispensable conèixer la pròpia vida per interpretar la seva obra. Ell deia "la meva obra és autobiogràfica, és una obra viscuda". Nascut a Barcelona, de pare indi i hindú i mare catalana i cristiana, la religió del seu pare determina inexorablement la seva visió del fet religiós. Diu Moreta, en paraules de Panikkar: "El meu propi pare hauria d'haver anat a l'infern, perquè en tant que hindú no era cristià", i la visió d'aquell infern preconciliar, dantesc, amb foc que cremava de debò, li provoca una resposta a aquesta angoixa que es fa palesa a la totalitat de la seva obra. De fet, ell es considerava sacerdot de l'ordre de Melquisedec, rei i sacerdot pagà que va ungir Abraham, és a dir, d'un ordre anterior al judaisme i al cristianisme. Per a ell,

L'ATENEU SANTFELIUENC VA ACOLLIR L'ACTE | EL LLOBREGAT

la religió no és qüestió d'exclusivismes, perquè cap en té el monopoli de la veritat. Per a Panikkar, la religió és "l'obertura al misteri de la vida". Ens ho il·lustren les seves conegudes paraules quan va tornar del primer viatge a l'Índia: "Me'n vaig anar cristià, em vaig descobrir hindú i torno buddhista, sense haver deixat mai de ser cristià". De les converses que va mantenir amb el bisbe de Vic, motivades per la seva poc ortodoxa vida privada com a sacerdot, explicava: "Jo li parlo de teologia i ell em parla de dret canònic".

El seu és un "sacerdoci còsmic" que té cura del diàleg amb altres subjectes i tradicions. I lloa la figura del mestre, quan el diferencia, amb tot el respecte, del professor, erudit i ple de coneixements; en canvi, el mestre espiritual cultiva la saviesa, parla al cor, no només a l'intel·lecte. Els arbres del coneixement no ens deixen veure el bosc de l'esperit, i és quan l'home menja de l'arbre del coneixement que perd la innocència. "La innocència perduda ja no es pot recuperar. Però no es pot viure des de la sospita. Cal, per tant, una nova innocència i és en aquest sentit que Panikkar ens fa una proposta", diu Moreta; podem recuperar una nova innocència després d'haver adquirit el coneixement.

Panikkar va estudiar Filosofia i Teologia, però també Química. Era el més gran dels germans, i estava destinat a dur les regnes del negoci (químic) familiar, i se'n va desentendre. Però això li va donar una sòlida formació científica, que es nota en els centenars de pàgines que va dedicar a la crítica de la ciència i, en especial, de la seva aplicació que és la tècnica. Era contrari a la idea de la tècnica com una autopista que ens duu al progrés, que qüestionava radicalment en la seva interpretació moderna i postmoderna, encara que aquest camí no ens ha d'induir a la confusió de trobar-nos amb un practicant de la moderna ecologia. No, ell va més enllà de la simple gestió dels recursos, i crea l'ecosofia: no el logos, sinò la sofia, la saviesa de la terra, "el que la terra sap de mi, jo l'he de respectar". Era sensible al poder de la naturalesa sobre el seu interior, sense incórrer en el panteisme.

Panikkar és un místic: "La mística és la clau de comprensió de tota la meva obra"; una mística que no és una experiència individual, de levitació, de fenòmens extraordinaris. Veient-lo passejar a prop dels cingles de Tavertet, amb aquell posat distingit, i amb aquella vestimenta tant extemporània com elegant, te n'adonaves que el seu saber no era d'aquest món, però no se n'allunyava pas. La mística és l'experiència plena de la vida; fins i tot crea el neologisme 'tempiternitat': viure l'eternitat en el temps. Hi ha un temps (krónos) que és el temps del rellotge (un minut són 60 segons), i un altre (kairós), que és el temps empeltat de vida; no és el mateix una hora de patiment que una hora de goig. L'eternitat la vivim en el temps, ara; el contemplatiu viu a fons cada moment. Hi ha quelcom més enllà de la vida? Moreta respon una pregunta del públic amb una bella metàfora: "Jo sóc com una gota d'aigua que al final es dissol en el mar; però no sóc la gota, sinò l'aigua de la gota; la gota deixa d'existir com a gota, però l'aigua de la gota perdurarà per sempre més en l'eternitat de la mar".

FOTO DE FAMILIA CON LOS PREMIADOS EN LA IV GALA DE EL LLOBREGAT | SERGI RAMOS

La élite del Baix crece con 7 'profetas'

La publicación comarcal El Llobregat celebró la cuarta gala de sus premios comarcales en l'Espai Maragall de Gavà

Esports La Xarxa, Laura Ferrés, Chicuelo, la Fundació Rubricatus, el CRAM y la Comisión de Empoderamiento del PSSJD, los premiados

En la cuarta edición se dio por primera vez un galardón al Centro Podológico Marianao, por su vinculación con la revista desde sus inicios

Redacción

La publicación comarcal del Baix Llobregat y L'Hospitalet celebró en el Espai Maragall de Gavà la cuarta edición de sus premios ante la presencia de unas 300 autoridades e invitados del territorio, en la que aprovechó para presentar a su nuevo director, el hospitalense Francisco Javier Rodríguez, que sustituye después de más de 4 años a Imanol Crespo en el cargo.

La publicación comarcal del Baix Llobregat y L'Hospitalet, El Llobregat, celebró el jueves 3 de mayo de 2018 la IV edición de los Premios El Llobregat en un Espai Maragall de Gavà que acogió a unas 300 autoridades e invitados en esta consolidada fiesta de la publicación y del territorio.

En concreto, el Departament d'Esports de La Xarxa (Premio Aguas Cristalinas), la directora de cine Laura Ferrés (Premio a la Mayor Crecida), el guitarrista de flamenco Juan Gómez Chicuelo (Premio Caudal Amazónico), la Fundación Rubricatus (Premio Ribera Solidaria), la Fundación CRAM (Premio al Afluente Verde) y la Comisión de Empoderamiento del Parc Sanitari de Sant Joan de Déu de Sant Boi (Premio Aguas Bravas) fueron los seis ganadores del certamen tras cuatro meses de votación popular. En este sentido, cabe destacar que fue,de nuevo, la edición con más votantes, doblando incluso los del año pasado, prueba otra vez de la buena evolución y presencia en el territorio de la publicación.

Además de las seis categorías habituales, El Llobregat entregó, por primera vez, un reconocimiento a uno de sus anunciantes por su fidelidad. A saber: el Centro Podológico Marianao, vinculado comercialmente a El Llobregat desde sus primeros números hasta la actualidad; en total, pues, doce años de confianza. Recogió el premio su gerente, David Ezquerro. Por otra parte, la gala contó con una doble actuación de las chicas del Aula de Dansa de Gavà.

En paralelo, El Llobregat anunció las principales novedades del último año entre las que destaca la extensión del acuerdo con La Vanguardia (diario con el cual El Llobregat sale encartado el primer viernes de mes en el territorio) al marco digital de ambas publicaciones (módulo permanente de El Llobregat en la sección comarcal de L'Hospitalet y Baix Llobregat en LaVanguardia.com) e intercambio de contenidos exclusivos de la edición impresa de El Llobregat para el digital del diario líder en Cataluña; la consolidación del nuevo espacio de reflexión 'Diàlegs Filosòfics al Baix', así como la próxima presentación del 'Estiu al Baix', un excelente documento liderado conjuntamente con BCN Content Factory que sirve de guía para disfrutar del verano sin salir del Baix Llobregat y L'Hospitalet y que fue presentado el 5 de julio de 2018.

En esta ocasión, 'L'Estiu al Baix' ha tenido una vocación de servicio que va más allá de las propias fronteras del Baix Llobregat con la idea de que sirva de referencia para todos los vecinos del área metropolitana de Barcelona, pero también de todos los catalanes, a partir de un reportaje sobre los principales atractivos turísticos que hay entorno a cada una de las paradas de los medios de transporte públicos en el territorio: Metro, Tram, Rodalies y FGC.

Todavía en el marco de novedades, El Llobregat escenificó el relevo en su dirección. El hasta ahora director, Imanol Crespo, dejó el cargo después de más de cuatro años y casi 50 números al frente de El Llobregat y le sustituyó el hospitalense Francisco Javier Rodríguez, vinculado desde 2011 a medios de proximidad del territorio, especialmente, Ràdio L'Hospitalet y Línia Publicacions.

Para finalizar la gala, que fue retransmitida por segundo año consecutivo por la televisión comarcal ETV tanto para TDT como por 'streaming' en nuestras ediciones digitales, El Llobregat anunció la que será la fecha de la próxima quinta edición: el 4 de abril de 2019.

Los Premios El Llobregat se organizaron por primera vez en enero de 2015 en L'Hospitalet con el objetivo de reconocer la labor de personas y entidades del territorio. Tras el estreno de aquella primera edición, la publicación ha celebrado un total de cuatro ediciones (por orden: L'Hospitalet (2015); Sant Boi (2016); El Prat (2017) y Gavà (2018) en esta cita anual que sirve de fiesta de la cabecera, pero también del territorio con una amplia presencia institucional.

REPORTAJE FOTOGRAFICO DE SERGI RAMOS / EL LLOBREGAT

Pasa a la página siguiente

Viene de la página anterior

IV GALA DE PREMIS EL LLOBREGAT

Pasa a la página siguiente

Esports La Xarxa - Premio Aguas Cristalinas

“Este premio es una reivindicación de la información deportiva de proximidad”

Com. Empoderamiento PSSJD - Premio Aguas Bravas

“Tenemos un trabajo difícil pero necesario: pacientes y médicos hemos de ir de la mano”

Laura Ferrés - Premi a la Mayor Crecida

“Gracias al equipo de El Llobregat por su seguimiento a mi corto ‘Los Desheredados’”

Juan Gómez Chicuelo - Premio Caudal Amazónico

“Gracias a mi familia por estar toda esta vida a mi lado apoyándome con la guitarra”

Fundación Rubricatus - Premio Ribera Solidaria

“Es un orgullo poder continuar con nuestra lucha por la inclusión”

Fundació CRAM - Premio Afluente Verde

“Queremos dar las gracias a El Llobregat y a los lectores que nos han votado”

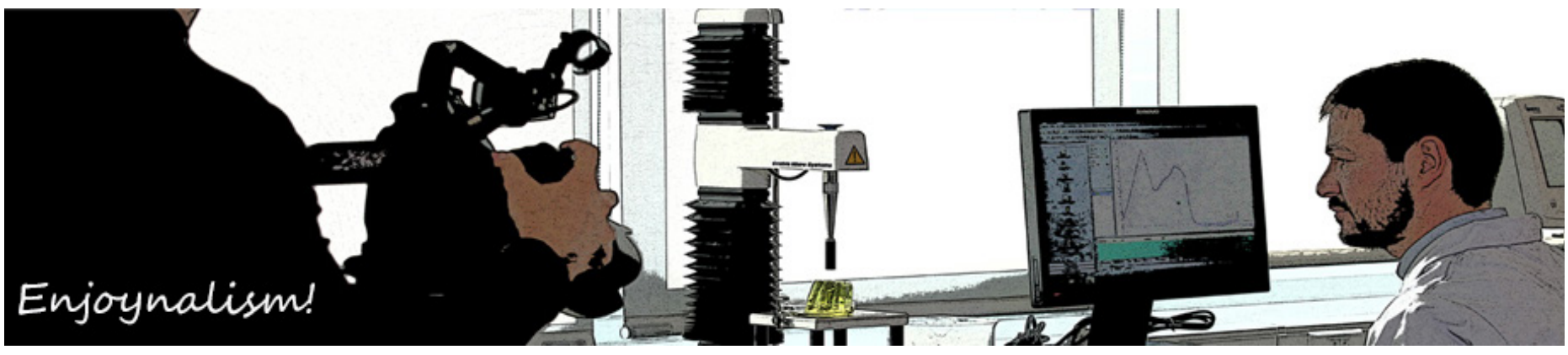

Viene de la página anterior

IV GALA DE PREMIS EL LLOBREGAT

Pasa a la página siguiente

Viene de la página anterior

IV GALA DE PREMIS EL LLOBREGAT

Pasa a la página siguiente

Los premios, en imágenes

1. LA GALA CONGREGÓ A MÁS DE 300 INVITADOS, ENTRE AUTORIDADES Y MIEMBROS DEL TEJIDO ASOCIATIVO DEL BAIX

2. EL EDITOR DE EL LLOBREGAT, XAVIER PÉREZ LLORCA, DE ESPALDAS, FRENTE A NÚRIA MARÍN Y RAQUEL SÁNCHEZ, ALCALDESAS DE L'HOSPITALET Y GAVÀ

3. IMANOL CRESPO ANUNCIÓ QUE DEJA SU CARGO COMO DIRECTOR DE EL LLOBREGAT DURANTE SU DISCURSO

4. LAS CHICAS DEL AULA DE DANSA DE GAVÀ FUERON LAS ENCARGADAS DE AMENIZAR EL ACTO

5. LOS INVITADOS TUVIERON ACCESO EN EXCLUSIVA A LA EDICIÓN DE EL LLOBREGAT QUE SALÍA AL DÍA SIGUIENTE ENCARTADA EN LA VANGUARDIA

6. EL SUBDELEGADO DEL GOBIERNO, EMILIO ABLANEDO, ENTREGANDO UNO DE LOS PREMIOS AL GUITARRISTA DE CORNELLÀ JUAN GÓMEZ CHICUELO

7. LA COMISIÓN DE EMPODERAMIENTO DEL PARC SANITARI SANT JOAN DE DÉU DE SANT BOI RECIBIÓ EL PREMIO AGUAS BRAVAS DE MANO DE LA ALCALDESA DE LA CIUDAD, LLUÏSA MORET

8. JUAN CARLOS RUEDAS, DIRECTOR DE MARKETING DE LA VANGUARDIA, ENTREGA EL GALARDÓN A LA CINEASTA PRATENSE LAURA FERRÉS

9. LA ALCALDESA DE GAVÀ RAQUEL SÁNCHEZ HIZO DE ANFITRIONA DE LA GALA

10. AL FINALIZAR LA ENTREGA DE PREMIOS HABÍA PREPARADO UN CÓCTEL DE CELEBRACIÓN

11. EL HALL DE L'ESPAI MARAGALL, ABARROTADO

12. DE IZQUIERDA A DERECHA: EL EDITOR EJECUTIVO DE EL LLOBREGAT, JUAN CARLOS VALERO; EL SUBDELEGADO DEL GOBIERNO, EMILIO ABLANEDO; LA ALCALDESA DE L'HOSPITALET, NÚRIA MARÍN; LA ALCALDESA DE GAVÀ, RAQUEL SÁNCHEZ, EL DIRECTOR SALIENTE DE EL LLOBREGAT, IMANOL CRESPO, I LA ALCALDESA DE SANT BOI, LLUÏSA MORET.

13. RODRÍGUEZ Y CRESPO ENTREVISTADOS POR ETV

Diàlegs Filosòfics al Baix: educar èticament

Jaume Grau
ESCRIPTOR

A la Biblioteca Pare Miquel d'Esplugues, el dijous 26 d'abril, vam tenir l'honor de rebre la visita de l'Angélica Sátiro, Doctora en Pedagogia, especialitzada en Filosofia per a Nens.

Ens va venir a parlar d'Educar èticament, una pràctica en la que té una amplia experiència com a directora de Casa Creativa, Crearmundos Bcn y Proyecto Noria, i com a col.laboradora i conferenciant en nombroses institucions i universitats d'arreu del món.

Per Angélica Sátiro, totes les persones eduquem, volent o no, i l'explicació d'aquesf fet radica en que l'educació crea pautas de convivència, perquè no fem res nosaltres sols, i aquest fet social comporta que la bona educació ho és per aconseguir la pau. Seguint a Lévinas, l'ètica és la filosofia primera, que es basa en l'ètica de l'altre, un ésser dotat d'autonomia i llibertat, a qui podem ensenyar, però no adoctrinar ni ensinistrar; a qui podem ajudar a preguntar, i, sobre tot, a ser qui vertaderament és: a ser la millor versió d'ell mateix. L'infern no són els altres, que deia Sartre, sino que en el rostre de l'altre hi ha la presència de l'infinit, que és el que dóna sentit a l'ètica.

Això fa que l'educació sigui un aconteixement ètic (cita a Joan Carles Mèlich). L'ètica és una reflexió crítica i lliure sobre les moralitats, sobre normes que ens donen les societats en les quals vivim -que poden ser orientades o no per les diverses religions-, i la millor educació és la que consisteix en donar-nos un criteri propi. L'êthos és una disposició a conviure amb els altres, una dimensió social del nostre caràcter, com a forma de vida que s'adquireix en el temps a partir del nostre éthos entés com a hàbit i forma de vida individual, que significa una morada interior, una forma d'habitar-se a si mateix, i que ha de possibilitar la capacitat de tenir un éthos creatiu. Aquí Angélica Sátiro uneix l'ètica amb l'estètica: hem de fer de nosaltres mateixos la nostra millor versió, hem de fer de la nostra pròpia vida una obra d'art.

Però ho hem de fer també amb la consciència de que és molt important donar exemple. Si tots, d'una o altra manera, participem en l'educació, sobre tot dels més menuts, no podem, posem per cas, demanar cridant que els altres no cridin; no podem demanar que no es diguin mentides, mentre nosaltres estem enganyant a les persones més properes. No podem incòrrer en contradiccions; l'ètica ens demana un exercici constant de coherència, en el tracte amb les persones, en la nostra relació amb el medi ambient, i en totes les nostres actituds envers els altres i el món. No cal insistir en el fet que l'ètica té una importancia cabdal en la politica, i en la percepció que tenim quan hi ha un abús de poder, o quan constatem que un polític ha de respectar la paraula donada. I sabem que a vegades són vanes les divagacions abstractes sobre l'ètica de la justicia i els grans sistemes morals, que ens allunyen de la realitat dels sentiments que es fa palesa en la més propera ètica de la cura, en l'atenció dels més vulnerables i dependents, en el manteniment de les relacions humanes i els vincles emocionals.

Hem d'agrair als assistens el seu entusiasme i la seva activa participació en el debat, que és el que dona sentit a les nostres trobades, i totes les opinions que es van expressar sobre el fet ètic: si l'ètica és intuitiva, natural, donada per altess instàncies o fruit d'un contracte social. Com sempre, ens va faltar temps, que no ganes, per continuar aquest Diàleg.

Per acabar, Angélica Sátiro, com acostuma a fer en les seves intervencions, ens va regalar tres preguntes per fernos participar activament en el debat ètic: De quina manera som conscients de perquè actuem com actuem? Som conscients de la quantitat de gent que ens mira com a exemple?Com maneguem els nostres conflictes ètics?

ANGÉLICA SÁTIRO ÉS DOCTORA EN PEDAGOGIA I ESPECIALITZADA EN FILOSOFIA PER A INFANTS | JAUME GRAU

Pròximament: Ètica extraterrestre

El dijous 24 de maig, a la UPC de Castelldefels, reflexionarem amb Anna Sarsanedas i Ramon Alcoberro sobre la responsabilitat o no que els éssers humans tenen cap als no terrestres i si podem manipular la vida extraterrestre en favor del futur de l'espècia humana.

De fet, la nova Astrobiology Strategy del 2015 assenyala les prioritats en recerca del programa d'Astrobiologia de la NASA en la pròxima dècada, en la qual els astrobiòlegs Lucas Mix i Connie Burtka (Wesley) aborden aquestes qüestions.

ROSALÍA triunfa en los Grammy Latino con dos galardones por su 'Malamente'

Embajadora del flamenco y del Baix

- La cantante de Sant Esteve Sesrovires ha protagonizado una crecida fulgurante
- Los dos Grammy Latino conseguidos la encumbran como la revelación del año
- En verano de 2018 grabó unas escenas de la nueva película de Pedro Almodóvar

Redacción

Es la cantante del momento, y es del Baix Llobregat. Rosalía ha conseguido encandilar al público y a gran parte de la crítica con su ecléctico estilo que mezcla flamenco con nuevos ritmos urbanos como el trap. Una fusión que le reporta mucho éxito entre los jóvenes y que la ha llevado a triunfar en los Grammy Latino con dos premios por su single 'Malamente', dentro de su nuevo álbum 'El Mal Querer', que salió a la luz a principios de noviembre de 2018 y que incluso ha sido anunciado en las grandes pantallas de Times Square.

Triunfa en Las Vegas

Precisamente, los dos Grammy conseguidos en Las Vegas por la de Sant Esteve Sesrovires -adonde vuelve a descansar cada vez que puede y que sus giras le dejan- son a la mejor canción alternativa y a la mejor fusión, lo que confirma la mezcla musical que destila su trabajo, realizado de la mano de su inseparable 'El Guincho', Pablo Díaz-Reixa. Una mezcla que los puristas del flamenco tienden a menospreciar -como ya hicieron con 'La Leyenda del Tiempo', de Camarón, en su día- pero que otros consideran una obra maestra. No es baladí que revistas como Rolling Stone la consideren una artista "que hay que conocer". Un álbum este, el de 'El Mal Querer', en el que convergen tradición e innovación y se erige como alegato contra la violencia machista, con letras como las de 'Pienso en tu mirá', en la que se aborda el maltrato.

LA DE SANT ESTEVE SESROVIRES CON SUS DOS GRAMMY LATINO POR SU HIT 'MALAMENTE', CUYO VÍDEOCLIP MOSTRARON LAS PANTALLAS DE TIMES SQUARE EN NUEVA YORK

Lo que es indiscutible es el ascenso meteórico que está protagonizando la cantante de Sant Esteve, y para muestra un botón: en un solo día, consiguió ser la artista más escuchada en Spotify en España, mientras que videoclips como el de 'Pienso en tu mirá' llegó a superar el millón de visitas en un solo día.

En un día, **Rosalía** consiguió ser la artista **más escuchada** en **Spotify** en España

FIC L'Hospitalet
Foment de la Informació Crítica

Una entitat cívica nascuda amb l'objectiu de fomentar la informació crítica a l'Hospitalet

Vols saber-ne més o col·laborar?
fic.lhospitalet@gmail.com
ficlhospitalet.wordpress.com
Twitter:@fic_lh

LAURA DEL RÍO, soprano de L'Hospitalet

"En Alemania, lo que aquí es el fútbol allí es la música"

"La ópera te da todo. Poder cantar sus composiciones es lo que me pide el cuerpo"

"La Traviata es 'el personaje': requiere mucha resistencia vocal a lo largo de toda la obra"

Natural de Sant Josep, residente en Santa Eulàlia y estudiante en Bellvitge, la soprano Laura del Río se abre paso con fuerza en el panorama español e internacional de la ópera. Hace poco interpretó a Violeta, la mismísima Traviata, en el Palau de la Música y en Fuerteventura, y tiene en el horizonte algunos papeles importantes en óperas, que desvelará más adelante. Una artista para la que la música "lo es todo": un teclado que le regalaron de pequeña marcó el inicio de una carrera que ha pasado también por el pop rock. Y todo esto mientras se convertía en arquitecto.

F. J. R. Baena

Hoy entrevisto a una soprano arquitecto.

Sí. Arquitecto técnico.

¿Cómo es eso?

Siempre me había gustado tanto la arquitectura como la música. Pero la música era más un *hobby*, y me decanté hacia la arquitectura, aunque siempre llevando la música en paralelo. Supongo que es la cultura que tenemos aquí: de la música no se puede vivir. Pero sí que es verdad que mis padres siempre me han apoyado para que hiciera lo que más me gustara.

¿Y qué pasó para que dieras el salto?

Estuve trabajando de arquitecto técnico unos años, y cuando llegó la crisis me planteé si seguir con la arquitectura o lanzarme a la música. Y dije, ¡adelante!

Y te salió bien.

Sí. Piensa que la carrera de música son 14 años. Empecé con piano hasta grado profesional. Luego hubo otra época que hice en paralelo canto hasta que decidí dejar el piano y lanzarme con el canto.

De hecho, tus inicios en la música son con un teclado que te regalan tus padres, ¿no?

Siempre me había gustado la música. Como me regalaron uno y me pasaba las tardes con él, mis padres me apuntaron a una escuela de música. Ahí comenzó todo. Aunque en un principio no pensé que acabara siendo mi profesión.

¿Cómo se pasa de tocar el piano a ser soprano?

Te tiene que ayudar tu profesora. Si destacas, vas formándote y vas evolucionando, entonces es cuando te planteas el salto.

No solo hay talento, sino también trabajo.

El porcentaje es mucho mayor de trabajo que de talento, porque el talento, si no lo trabajas, te quedas igual que al principio. En cambio, si ese talento lo trabajas con esfuerzo y dedicación, es cuando puedes aumentar tu nivel.

Y todo esto también lo compatibilizabas con un grupo de pop rock llamado 'La Oveja Negra'…

¡Era la teclista de la banda! Luego pasé a cantar. No tengo estudios de canto moderno, lo hacía autodidacta, y se necesita una técnica específica. Pero llegó un momento que mi profesora me planteó que, si quería dedicarme seriamente, tendría que escoger.

Y elegiste la ópera. ¿Por qué?

La ópera te da todo. Las composiciones tienen un nivel muy alto. No digo que sea mejor o peor, pero una canción pop de 3 minutos no es lo mismo que una sinfonía que se ha tardado 10 años en componer. Y el poder cantar eso, que tiene una riqueza musical muy alta, es lo que me pide el cuerpo. Es exigente. Y quieres más.

Ahora que hablas de exigencia, ¿cómo es tu día a día?

Tenemos que formarnos como actores y cantantes, estar en buena forma física y saber idiomas. Has de estudiar cada día, calentar para ensayar arias u óperas e ir al gimnasio para tener el cuerpo en forma. Porque cuando subes al escenario has de hacer acciones complicadas. Hace poco hice de Violeta en La Traviata, y todo el tercer acto estoy tumbada, porque se supone que me estoy muriendo.

¿Cómo es cantar ópera tumbada?

Colocarte, coger la posición y proyectar el sonido. Y no solamente es la posición, ya que continuamente te estás moviendo. En otra ópera hice de hombre travestido y tenía que correr por encima de una mesa, bajar a cuatro patas… Mientras tanto tienes que cantar.

Ahora entiendo lo de ir al gimnasio.

O estás en buena forma física, o no cantas.

Ya no es solo salir a escena y demostrar un torrente de voz.

Ahora el director de escena te pide que actúes. Hoy en día has de ser 50% actor y 50% cantante, no vale simplemente con salir al escenario, plantarte, cantar y volver. Y los cantantes de ópera cantamos sin micro.

¿Cantáis sin micro?

Tienes que cantar súper fuerte para que te oigan en todo el teatro. Por eso nos entrenamos tanto en la técnica para proyectar la voz. Piensa que tenemos que cantar por encima de una orquesta con muchos músicos.

Y llenar todo un Liceu solo con la voz…

Hay que saber colocarla y amplificarla.

Madre mía. Pero volviendo a la vertiente más de interpretación, he leído alguna crítica que dice que te mueves en escena "con soltura y simpatía".

[*Ríe*]

En octubre participaste en el espectáculo 'Mans a l'òpera' en el Liceu, que iba mucho en esta línea.

Aquí se explica cómo se monta una obra desde el primer día de ensayo. Estás todo el rato actuando. Además, yo interpretaba a una soprano que hacía selfies: me pasaba toda la escena haciendo fotos a todo.

Es más teatro con ópera, que ópera con teatro.

Sí. Y eso está muy bien para acercar al público al género.

Entiendo que cuesta, sobre todo entre los jóvenes.

Sí que es verdad que cuando no estás habituado a este tipo de música, tampoco sabes por dónde empezar.

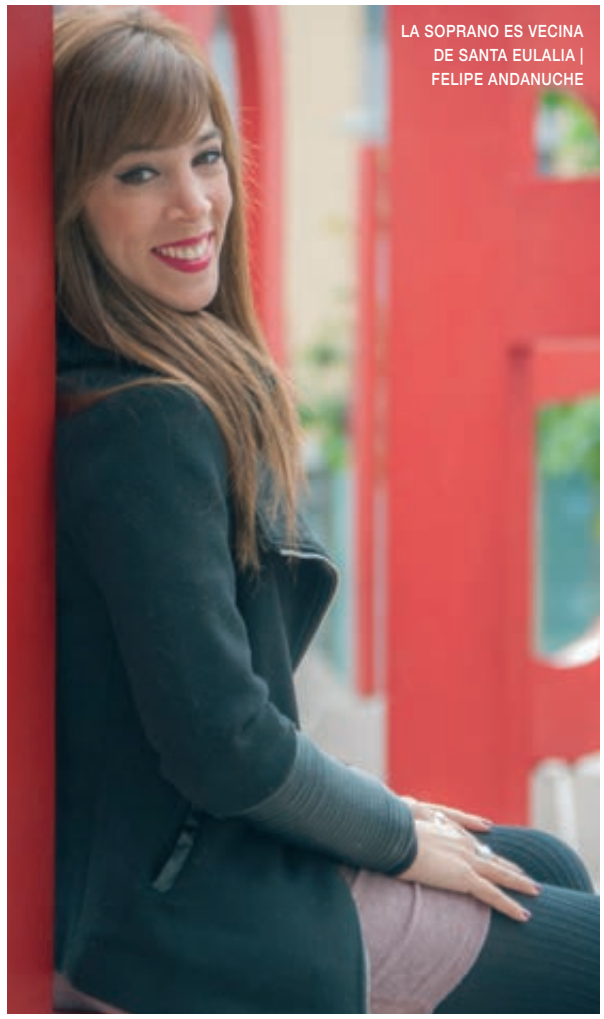

LA SOPRANO ES VECINA DE SANTA EULALIA | FELIPE ANDANUCHE

"He actuado en el **Palau de la Música** y el **Liceu**, y me gustaría hacerlo en el **Auditori Barradas**"

Pasa a la página siguiente

Viene de la página anterior

Si te inicias con un Wagner, que es brutal pero cuesta más, no vuelves. Entonces has de saber poner una Traviata, un Barbero de Sevilla…

De todas maneras, ¿crees que se le da el apoyo necesario ya no solo a la ópera, sino a la música en general, desde las administraciones?

Hace falta un empujoncito. En Alemania, lo que aquí es el fútbol allí es la música. Pero aquí en España cada vez hay más gente con inquietudes culturales.

Ciertamente, una luz de esperanza y un motivo para seguir trabajando duro. Vienes de interpretar a Violeta en La Traviata, en Fuerteventura y en el Palau de la Música.

DEL RÍO EN EL PALAU DE LA MÚSICA | JOSÉ MERCADO

¿Es el mejor papel que has tenido?

[*Piensa*] Traviata es 'el personaje'. Lo bueno que tiene es que está cantando toda la ópera, con la dificultad de resistencia vocal que comporta. Además, empieza la obra con una tesitura más aguda, muy enérgica; luego pasa a más dramático y en el tercer acto muere, y es grave.

¿Cómo acabas después de las óperas?

Hay que entrenarse bien antes para aguantar. Y aunque tienes la adrenalina a tope y te apetece hablar con todo el mundo al final, has de descansar. Porque si no, no rindes.

Cambiando de tema, en los últimos tiempos has recibido diversos premios: el María Orán de Tenerife, el Ciudad de Sevilla, el Ciudad de Logroño… ¿Con cuál te quedarías?

No es uno, lo bonito es que vas haciendo un camino. Todos tienen algo que me han aportado.

> "En **Bellvitge** me siento **como en casa**. Siempre **se llena** e intento llevar un repertorio que **guste**"

El mejor reconocimiento, sin embargo, es el que te hacen tus paisanos. En septiembre actuaste en el Centro Cultural de Bellvitge. ¿Cómo fue?

Yo allí estoy en mi casa. Siempre se llena e intento llevar un repertorio que sé que gusta mucho.

¿Hay afición en Bellvitge?

Sí, sí, un montón. Se hacen colas muy largas. De hecho, toda mi vida he estudiado en Bellvitge y San José.

¿Sueles actuar a menudo en L'Hospitalet? ¿Te gustaría hacerlo más?

He actuado en el Palau de la Música o el Liceu, pero no lo he hecho nunca en el Barradas y me encantaría poder hacerlo.

El ex concursante de Operación Triunfo ALFRED GARCIA, de El Prat, representará a España en Eurovisión

Alfred: “El Prat es un oasis cultural”

“Lo que quiero es hacer un buen disco y no ser un fenómeno televisivo toda mi vida”

“Operación Triunfo ha sido como irme al monte y hacer un ‘reset’. Venía de una etapa muy dura”

Imanol Crespo

Con pantalones de ‘pitillo’ negros, sus gafas oscuras, botas de punta, camiseta blanca y chupa de cuero me recibe el pratense Alfred García, como no podía ser de otra manera, en La Capsa, centro neurálgico de la cultura en el municipio y todo su entorno inmediato. De hecho, este espacio, de una calidad extrema con salas de estudio y de grabación de primer nivel, es una punta de lanza para hacer crecer a tantos y tantos jóvenes en el mundo tan complicado de la música: “El Prat es un oasis cultural”, dice el joven artista.

“Hay bandas a rabiar, gente y grupos nuevos, muchos músicos, trombonistas… ¡Hay niños pequeños tocando instrumentos como el trombón; eso es…! No hay nada más universal que ser local. Y por eso he ido siempre con la bandera por delante de dónde vengo, El Prat, y de los que me han dado oportunidades como La Capsa, Taller de Músics…”. Es un artista. Se le nota que lo lleva por dentro y por fuera con su inseparable guitarra y su estilo. Conocido a nivel nacional ahora tras su paso por Operación Triunfo –es, sin duda, el que más pasiones levanta junto con la pamplonesa y vencedora del concurso Amaia; ambos de voz privilegiada-, Alfred García es desde hace tiempo conocido en El Prat por su implicación local: ha estado vinculado al ‘Festival Melodías’, el ‘Jove Altraveu’, el cual organizaba, o ‘El meu ritme’, entre muchas cuestiones. Como él mismo reconoce: “He estado en mil cosas”.

Camino de Lisboa

Mil cosas a la que ahora sumará su paso por Eurovisión: “La preparación está siendo algo hermoso, en gran parte, porque lo hago con mi pareja y eso no tiene precio. Imagínate hacer todo esto solo ahora que no tengo en mi agenda un día libre. Es una gran suerte para los dos”, reconoce.

Los ensayos están siendo una cuestión “sencilla” explica: “No es una propuesta como la de Soraya que tuvo que hacer un espectáculo de baile y cantar en directo con un mago que la hacía desaparecer. Lo nuestro es más sentir, y eso no se ensaya”. En cualquier caso, tampoco es que busquen la victoria: “Lo importante es disfrutar. Pasarlo bien y compartir mucha música. Si ganamos perfecto, pero ya está. No será ninguna decepción”.

Llegados a este punto le reconozco que nunca he sido muy fan del festival, que ha priorizado más el espectáculo que la música propiamente durante los últimos años, como mínimo. Y le hago la broma: “España ganará pocas veces porque es una Península; al final, no deja de haber ciertos intereses estratégicos”. Y prueba de ello es José Luis Uribarri, mítico presentador del certamen que se sabe siempre toda la puntuación. García lo comparte y coge el guante con la figura de Salvador Sobral: “Sobral es el tipo más ‘punki’ de Europa y no lo digo por su música sino por su intención. Ha hecho lo que se tenía que hacer y ha marcado un antes y un después en Europa. En la forma de hacer música, de sentirla… ¡Le debemos tanto! Ha hecho que nos centremos en la música y no en un festival en el que los fuegos artificiales y el ‘kan-kan’ era la

Pasa a la página siguiente

> “Lo importante es **disfrutar**. Pasarlo bien y compartir **mucha música**”

ALFRED GARCIA EN LA CAPSA, EQUIPAMIENTO EN DONDE YA TRABAJA NUEVAS MAQUETAS | IMANOL CRESPO

junto a Amaia con ‘Tu canción’

Viene de la página anterior

orden del día”.

Alfred y Amaia, con ‘Tu canción’, cogen el testigo de Sobral en la próxima edición del festival que se celebrará, en Lisboa, el 12 de mayo. Una participación bien merecida después de su paso por Operación Triunfo: “OT ha sido un ejemplo de programa y estoy muy orgulloso de lo que hemos hecho. Pero también voy a ser consecuente. Mi música siempre se ha salido de los estándares musicales: quiero hacer equipo, sonido propio… Nunca he tenido gustos muy populares, comerciales”, dice, teniendo claro su horizonte: “Lo que quiero es hacer un buen disco y no ser un fenómeno televisivo toda mi vida”. Ahora, de momento, lo es y lo es mucho, lo que también ha alterado inevitablemente su vida cotidiana: “Tengo que salir media hora antes a los sitios. Nadie me va a impedir ir al cine, ir a comer dónde yo quiera, porque sería limitar mi vida. Si me tengo que hacer fotos me las hago, pero quiero hacer vida normal. Y hay gente que no tiene dos dedos de frente

GARCÍA REPRESENTARÁ, JUNTO A SU PAREJA AMAIA, A ESPAÑA EN EUROVISIÓN | IMANOL CRESPO

y vamos a un musical y nos cogen fuerte del brazo, nos empujar… Claro, son solo 5 minutos dicen, pero no caen en que hay 500 personas en la sala. Después de esta queja en los modales, tengo que decir que todos son, en general, muy respetuosos y hay un montón de gente que me apoya un montón y me da cariño y cosas bonitas”.

Ansiedad y depresión

Por otro lado, OT ha sido mucho más que un concurso para Alfred. Reconocida su ansiedad y episodios de depresión, el concurso ha sido para él como un “reset” en su vida: “Ha sido como irme al monte y hacer un reset. Estaba con medicación, venía de una etapa dura, en la que pasaron cosas a nivel emocional, incluida la muerte de una persona cercana… Y el sistema nervioso respondió así, con ansiedad, con pensamientos negativos”, explica antes de recomendar ir al médico sin tapujos y hablar del tema: “Cuando la química se desborda solo se cura con química. No podemos ir de ‘hippies’ con esto; es una cosa seria. A parte, es importante estar con buena gente al lado y explicarlo, hablarlo. Esa es la clave. Bien que se habla de política todos los días [en referencia a los medios]. Hablemos de lo que es necesario para la gente”.

Nuevos proyectos

Igual que ha superado sus problemas de salud, pasará el fenómeno OT, acabará ‘Eurovisión’, pero quien quedará, sin duda, es Alfred García, un artista con una proyección enorme que ya prepara nuevos trabajos; como no, en El Prat: “Me encantan las cosas únicas, que hacen un sonido peculiar, que suenan a banda en directo. Estoy trabajando en maquetas con gente que ha trabajado con David Bisbal, Sabina, Leiva, Sergio Dalma, gente con personalidad. Gente como David Palau, uno de los grandes guitarristas de este país. Estamos grabando las maquetas en La Capsa, pero la cosa va p ara largo y tiene que ser así. Quiero coger una casa, dormir allí y estarnos un mes concentrados para grabarlo en familia y salir luego de gira. Quiero hacerlo bien y rodeado de amigos”.

En paralelo, tiene un largometraje escrito junto a su amigo Martí, de la universidad, proyecto que también recuperará en algún momento. Además, como es sabido, Alfred García ha destacado en OT también por su compromiso social. De hecho, no pierde oportunidad, como al final de esta entrevista, para meter una cuña sobre alguna campaña: “Estoy muy metido con ‘Proactiva Open Arms’. Han tenido bastantes problemas en Italia, han estado detenidos, con una multa que pagar y, la verdad, si os queréis meter en proactivaopenarms.org y ayudar, necesitan un gran apoyo y, no tanto las personas detenidas, sino sobre todo por las que naufragan en el mar huyendo de una guerra”.

Entrevista a Ana Márquez, fundadora de la Asociación Cultural Andaluza de L'Hospitalet. ¿Bailamos?

Márquez: "L'Hospitalet tiene mucho arte"

La bailaora hospitalense ha sido la primera mujer en recibir el Premio de Honor Blas Infante que la ciudad entrega en el Día de Andalucía

"Tras la muerte de mi padre, empecé a asentarme en L'Hospitalet. Empecé a ir a tablaos flamencos y a las peñas y todo eso me envolvió"

Imanol Crespo / Manolo Garrido

Rosana Romero, Susana Escoda, Toni Muñiz, Sala Barrero, Javier Aranda. La lista de nombres de artistas consagrados que han pasado por la conocida Asociación Cultural Andaluza de L'Hospitalet, fundada en 1984, y su Centro Municipal Claveles, en el corazón de La Florida, es infinita. Pero todos tienen un nombre en común: la reconocida bailaora hospitalense Ana Márquez, fundadora, profesora y presidenta de la entidad.

Un currículo que, este año, ha sido reconocido en L'Hospitalet en el marco del Día de Andalucía con el Premio de Honor Blas Infante, siendo así la primera mujer que obtiene este galardón: "Fue muy bonito. Estaba como una niña 'chica'. Sobre todo, porque soy la primera mujer a la que se lo han dado; y no me lo hubiera imaginado nunca. Es el premio de tu ciudad; de la gente que está a tu lado. ¡Y mira que soy 'pejiguera'!", bromea Márquez desde uno de los bonitos salones del 'Claveles', en La Florida, su barrio.

Del singular barrio La Florida

"Vivo en el sector Sant Feliu, pero La Florida es mi barrio. Llegué con 13 meses cuando mi madre se compró una casa para hacer negocio. Aquí jugando me he arañado las rodillas, nos hemos clavado destornillados…", recuerda con nostalgia sobre el singular barrio que le vio crecer como a tantos otros inmigrantes españoles que llegaron a la ciudad y a barrios como éste. "L'Hospitalet tiene mucho arte. Ha venido gente de muchos sitios y ha habido una mezcla especial. Es un crisol de culturas".

Y ella es un buen ejemplo. La primera de la familia –extremeña- nacida en Cataluña, Márquez reconoce lo mucho que le tira su tierra, además de sentirse "andaluza por elección": "Soy nacida en Barcelona, la primera de mi familia extremeña. Cataluña es donde he nacido, vivido, donde tengo toda mi vida y todo; pero reconozco que Extremadura me tira mucho y cada vez más. Además, me considera andaluza de elección".

Por todo, se siente en medio de dos maneras de pensar que no entiende ni comparte y que le ha llegado a quitar el sueño por toda la crispación política que se vive en Cataluña: "Lo que está ocurriendo ahora es lo que no esperaríamos nunca; este revuelo de gente que se está posicionando en sitios donde no estaba nunca. Me ha preocupado mucho; he llegado a no dormir por ello. Y he tenido que desconectar porque he llegado a estar muy preocupada y enfadada. Por lo que escuchaba y no podía aceptar. He nacido aquí y nunca he tenido ningún problema; aquí se vive bien y, sin embargo, ahora me siento como en tierra de nadie, porque no eres ni catalana independentista y tampoco tengo nada que ver con aquellos del 'A por ellos'".

ANA MÁRQUEZ, EN EL CENTRO, POSA CON ALGUNO DE SUS ALUMNOS EN EL CENTRO CULTURAL CLAVELES DE L'HOSPITALET | I. C.

PUEDEN ESCUCHAR ESTA ENTREVISTA TAMBIÉN EN EL PROGRAMA DE PODCASTS 'TROZOS DE VIDA, TROZOS DE RADIO', POR NUESTRO COLABORADOR MANOLO GARRIDO, EN LA IMAGEN, JUNTO A ANA MÁRQUEZ

Mi segunda casa

Donde sí se siente a gusto es en su segunda casa, la Asociación Cultural Andaluza: "Querían que hubiera una casa de Andalucía y ahora si me sacas de aquí, me muero. Es mi segunda casa". Y es que Márquez es el alma, el cerebro y el corazón de esta entidad tras toda una vida vinculada al baile: "La primera que se acerca al mundo del baile fui yo que me ponía a bailar delante de la televisión", explica entre risas Márquez. "Mi padre era taxista y dejó una vez a la que fue luego mi maestra: hablando le diría algo así como que tengo una niña que es una artista y te la voy a traer".

Y así fue. "Quería hacer clásico, pero lo que hacían era algo de flamenco y español. Me hicieron una prueba con un redoble de sevillanas y no me salía. La primera impresión fue una decepción, pero como era cabezona y rebelde, volví el día siguiente para hacer el paso y seguir bailando".

Desde entonces, la bailaora hospitalense ha bailado de todo: flamenco, claqué, jazz, danza clásico, escuela bolera, español... Bailes que le han llevado de gira por todo el mundo: "Te enseña la vida. Aprendes como es el mundo, aunque los artistas seamos un poco tontos. Aprendemos cuando te han dado unos cuantos palos, porque con el aplauso ya nos basta. Puedes tener muchos problemas, pero cuando sales a bailar y tienes el aplauso sientes en la piel algo que hace que se olvide todo".

Pasa a la página siguiente

Viene de la página anterior

El flamenco se acercó a ella

Por casualidad, la joven bailaora se acercó al flamenco, baile que acabaría también marcando su carrera. O mejor dicho: el flamenco se acercó a ella. “Estábamos en dos escuelas, yo hacía claqué y jazz en una y español y mil cosas más en otra. Había una compañera, Lucía, que quería hacer flamenco, pero a mí me sabía mal irme con otro maestro. Pero al final me fui con ella y empecé flamenco; y no me gustaba”, recuerda. “Pero seguí bailando flamenco y clásico con una maestra inglesa, de 70 años, que era una fenómeno; ¡cómo se movía!”.

Profesora de grandes profesionales

Fue, entonces, con la muerte de su padre, cuando empezó a asentarse en L’Hospitalet, ir a los tablaos flamencos y las peñas: “Allí empecé a descubrir el flamenco con el ‘Lenteja’, el ‘Churrero’, la peña Antonio Mairena, Diego Garrido… y todo eso me envolvió”.

Ahora, años después, cuenta con una larga lista de cientos de chicos y chicas triunfando por el mundo a partir del baile y gracias a su mano y sus tacones: “El mayor orgullo y satisfacción es que tengas tus alumnos y que bailen mejor que tú. El alumno siempre tiene que superar al maestro, sino el alumno es un mediocre y el maestro también. Mis alumnos bailan mejor que yo”.

El gavanense ‘Young G’ gana el concurso internacional de hip-hop Nothing 2 Looz

Mauro Rodríguez, con tan solo 19 años, se ha convertido en el primer español que gana el prestigioso concurso internacional de hip-hop Nothing 2 Looz, que una vez al año se celebra muy cerca de la ciudad francesa de Tolosa.

El gavanense, con el nombre de Young G, es bailarín de hip-hop en su vertiente de popping. El popping fue creado en Fresno, California en la década de 1970. Esta modalidad de hip-hop se basa en la técnica de contraer y relajar los músculos rápidamente para causar una sacudida en el cuerpo del bailarín, conocido como pop o hit. Por otro lado, el popping también se utiliza como un término general para referirse a una amplia gama de estilos de danza ilusionaria, como strobing, liquid, animation, twisto-flex y waving.

MAURO RODRÍGUEZ

El número 1

El concurso de hip-hop Nothing 2 Looz se ha celebrado cerca de la ciudad francesa de Tolosa, en Colomiers, el pasado 7 de abril, donde Rodriguez o Young G ha resultado vencedor.

El concurso francés es uno de los más famosos del mundo en lo que respecta a todos los estilos o modalidades de batalla de baile, celebrando este año su séptima edición.

‘El método Kowalsky’, el manual para dirigir un grupo de comerciales

El libro de Víctor Barajas una herramienta indispensable para tomar las decisiones comerciales con garantías de éxito

Víctor Barajas, de Sant Joan Despí, es el autor del libro ‘El método Kowalsky: Manual del nuevo jefe de ventas’

Redacción

Víctor Barajas, de Sant Joan Despí, es un reconocido especialista en el desarrollo de jefes comerciales en los sectores farmacéutico, salud, bancario, seguros, servicios, entre otros. A lo largo de su carrera ha alcanzado una sólida y dilatada experiencia en diferentes metodologías de venta: venta directa y domiciliaria, venta consultiva y venta compleja, es decir, grandes cuentas.

Ahora, Barajas presenta su nuevo libro ‘El método Kowalsky: Manual del nuevo jefe de ventas’ en el que ofrece el plan integral para que un jefe de ventas enfrente el reto de dirigir un equipo de comerciales con garantías de éxito, es decir, ofrece un modelo para enfocar al director de ventas. El autor pone a disposición de todos los que quieran emprender el desafío en el sector de las ventas su experiencia en empresas y en formación de vendedores.

> “La consecuencia de actuar sin un método es que el esfuerzo para una venta se **multiplica**”

El método Kowalsky se basa en tres ejes de actuación o palancas, según Barajas: a quién vendo, establecimiento de indicadores clave de desempeño (KPI) y el equipo. El baixllobregatense afirma que “la consecuencia de actuar sin un método es que el esfuerzo para conseguir una venta se multiplica”, por ello, este manual aporta las bases para dirigir pero también para vender con un método, logrando en la mayoría de los casos un porcentaje de éxito más elevado.

VÍCTOR BARAJAS, AUTOR DEL LIBRO

Un libro que sirve como herramienta para orientarse en el desempeño de la venta. La actualidad de este libro lo convierte en un manual indispensable para lograr las nuevas transacciones comerciales del siglo XXI.

Hablamos con la actriz Itziar Castro, de Pallejà, premiada por la 'Unión de Actores' como mejor actriz

Itziar Castro: "Cuando tenía 20 años y una talla 44 supe que en la diferencia estaba mi lugar"

"Cuando quieren que todos seamos jóvenes y delgados es que no están mirando a su alrededor. No podemos dar la espalda a la diversidad"

"Hemos tenido una industria súper avanzada a su tiempo y, de golpe, nos hemos convertido en políticamente correctos y ya no se puede hablar de ciertas cosas"

Imanol Crespo

Ha trabajado, entre muchos, con Álex de la Iglesia en 'Las Brujas de Zugarramurdi'; con Pablo Berger en 'Blancanieves'; con Eduardo Casanova en 'Pieles'; con Javier Fesser en su próximo estreno, 'Campeones'; en series como 'Vis a Vis' (en la actualidad), Hospital Central o 'El cor de la ciutat'; como corista en programas como 'Operación Triunfo' o 'Mira quien baila'; en videoclips como el de 'Dona estrangera' de Manel; como maestra de ceremonias y 'showoman'; además de su larga e innumerable trayectoria en teatro.

No obstante, su elevada polivalencia y versatilidad se había mantenido siempre en un segundo plano; hasta ahora. El Premio a la Mejor Actriz Revelación de la Unión de Actores por 'Pieles' y su nominación en la misma categoría en los Goya, además de su papel en 'Vis a Vis', han catapultado merecidamente la carrera de esta artista y han puesto nombre a la persona que hay detrás de todos esos personajes. Es Itziar Castro y es del Baix Llobregat: "Soy catalana, de familia gallega, nombre vasco, pero nacida aquí, en Fontpineda, Pallejà. Siempre digo que soy de Pallejà, donde nací, y de Corbera porque allí fue donde empecé teatro".

Pese a que ahora está más en Madrid que aquí y después de vivir en Sant Boi durante muchos años –la vinculación es tal que fue pregonera de las pasadas fiestas de la ciudad-, Castro nos recibe en el restaurante 'El Nou Cau' que sus padres tienen en la urbanización en donde empezó todo: "Cuando tenía tres años, mi vecina daba clases en el Institut del Teatre y los fines de semana por aquí, en Fontpineda. Desde entonces, siempre he tenido un interés en las actividades extraescolares vinculadas a la cultura como el teatro o la danza".

Más de 20 años de profesión

Fue, en cambio, cuando vio el musical 'Mar i cel' con 10 años que tuvo claro a lo que se quería dedicar. Y así fue como, con 15 años, empieza a hacer teatro amateur en Corbera para luego dar ya el salto a la Escuela Memory de Barcelona con la que se estrenaría, profesionalmente, en un musical de 'Peter Pan' con 20 años de la mano de Àngels Gonyalons.

Ya con su primer contrato profesional como actriz, Castro empezó también a conocer las sombras de la industria: "Fue un antes y un después, porque era mi primera vez que estaba sobre el escenario con un contrato

LA ACTRIZ NOS RECIBE EN EL RESTAURANTE QUE SUS PADRES TIENEN EN FONTPINEDA, PALLEJÀ, MUNICIPIO BAIXLLOBREGATENSE DONDE NACIÓ | I. CRESPO

–cobrando-, pero también porque me ayudó a entender la profesión, a saber por qué no me cogían en los 'castings' aunque cantase y bailase igual que el resto. Con 20 años, tenía una talla 4. No era ni delgada ni gorda, estaba en ese punto medio en el que para la música y orquestas era gorda. No entraba en los cánones. Y fue, entonces, cuando supe que en la diferencia estaba mi lugar".

La actriz se dejó de "angustiar" y cambió la estrategia buscando perfiles más interpretativos y con otros registros: "Dejé de llamar a según qué cástings, porque sabía que no me iban a coger. Había perfiles a los que no podía acceder. Y, al final, mi físico me ayudó a encajar en perfiles muy distintos. Tengo amigas que son muy buenas y se quejan de que siempre les llaman por lo mismo. A mí, en cambio, me encasillan por gorda y, por tanto, ahí entra

> "**Me siento bien** conmigo misma y si algún día adelgazo **será porque yo quiera,** no por los haters"

drama, comedia, terror, circo, cabaret… Al no encasillarme en un estilo, he podido hacer muchas cosas. Lo que tenía que ser, pues, un hándicap, lo he convertido en una ventaja, en una oportunidad".

Aun así, el caso de Itziar Castro es muy excepcional. Con un peso aproximado de 130 kg, rompe todos los esquemas en una industria que busca que todos los protagonistas sean jóvenes y delgados: "Si en el papel no pone 'gorda' no me van a llamar. Y lo mismo pasa con personas negras, transgénero…", dice. "Tenemos que empezar a copiar la diversidad que vemos en series como 'Anatomía de Grey' o 'Vis a Vis'. No podemos dar la espalda a la diversidad y tenemos que empezar a ver, en Televisión Española, a un médico cubano como te puedes encontrar en la realidad. Y lo mismo con las tallas; en el momento que quieren que todos seamos jóvenes y delgados es que no están mirando a su alrededor", dice Castro, antes de criticar la excesiva 'corrección' que ha invadido la industria: "'Entretinieblas', de Almodóvar, ahora no la podríamos hacer; no la compraría ni Dios. Hemos tenido un país con una industria súper avanzada a su tiempo, valiente, arriesgada y, de golpe, nos hemos convertido en políticamente correctos y eso ya no se estila; ya no se puede hablar de ciertas cosas. Ahora parece que volvemos un poco a ese pasado reivindicativo y de libertad de expresión; no nos

Pasa a la página siguiente

revelación por ‘Pieles’ y nominada a los Goya por el mismo ‘film’ de Eduardo Casanova

Viene de la página anterior

podemos quedar aplatanados y, ahora, estamos en un momento curioso en el que te cagas en ‘Dios’ o haces una canción y te meten en la cárcel”. En contra, algo de corrección necesitan precisamente todos esos ‘haters’ que, a través de las redes, le atacan gratuitamente por su físico: “Me han dicho barbaridades: desde ballena varada; que me va a explotar el corazón; o que me cargo la sanidad pública -yo que no voy al médico-. Hablan mucho de que estar gordo es insano, que es un pecado mortal, que soy un mal ejemplo. Sin embargo, beber y fumar es malo y nadie se mete con ellos”, dice Castro que se toma a estos ‘haters’ de las redes con humor. Se pone seria, en cambio, cuando le recriminan que haga apología de la gordura, algo que, según ella, es mentira: “Me duele que se basen en que hago apología de la gordura. No hago apología de nada. Me siento bien conmigo misma y si algún día adelgazo será porque yo quiera y no porque digan los ‘haters’, como han dicho, que puedo alimentar a toda una tribu africana durante un año. Si hago apología de algo, es de quererse a uno mismo y que cada uno haga con su cuerpo y de su vida lo que quiera si no hace daño a nadie”.

Queda mucho camino

Al preguntarle por alguna de las obras con las que se quedaría en su larga y prolífica trayectoria, Castro opta por

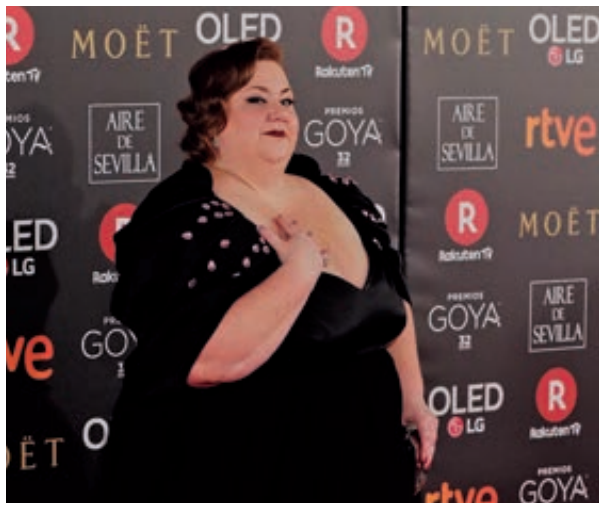

CASTRO, NOMINADA EN LOS GOYA 2018 | MIGUEL CÓRDOBA ! A. DE CINE

‘Pieles’ –“una película que pasará a la historia y que será un referente y que he podido compartir con amigas como Carmen Machi y Candela Peña, de Viladecans”- y una visita guiada teatralizada por refugios antiaéreos con las mujeres de la Guerra Civil como protagonistas, “un homenaje a mi padre y a todas las personas que vivieron la guerra y que fue muy emocionante al poderlo presentar primero a aquellas personas que lo inspiraron”.

Dos proyectos en más de veinte años de carrera en donde la mujer tiene un papel destacado. “Algo está cambiando, pero queda mucho camino. Me hace gracia cuando dicen que la mujer ya tiene lo que quiere, cuando no cobra los mismos sueldos, no tenemos las mismas oportunidades, no hay una sola directora en medios públicos, no hay presidentas del gobierno, siempre ‘vices’. Este año ha habido la primera directora de fotografía nominada en los ‘Oscar’”, exclama. “Soy feminista porque lo contrario es ser machista. Pero no es que luche contra el hombre, al contrario, se trata de luchar conjuntamente por la libertad de la mujer. Cuando yo nací, la mujer no podía ni comprar una lavadora sin el permiso del marido; ahora, hay todavía mucho machismo cotidiano. En nuestro entorno, sin darnos cuenta. Y lo primero para poder cambiarlo es reconocerlo”.

Nuevos retos

Por su parte, la actriz ya trabaja en nuevos retos: el mismo día que se publica la presente edición de El Llobregat, el 6 de abril, estrena ‘Campeones’ de Javier Fesser y con el gran Javier Gutiérrez de protagonista; también este mes llega la tercera temporada de ‘Vis a Vis’, “que va a ser muy potente”; y, a final de año, estrenará ‘Matar a Dios’, en la que es la única mujer de la película y con la que ha sido premiada en Sitges. En paralelo, Castro avanza que está estudiando con el Ayuntamiento de Sant Boi un nuevo proyecto vinculado al cine, pero que no puede avanzar y que espera que se pueda concretar pronto.

Diàlegs Filosòfics Ètica com a comunitat de vida, política com a comunitat d'acció

Jaume Grau
ESCRIPTOR

A la Biblioteca Miquel Martí i Pol, de Sant Joan Despí, ens vam reunir fa uns dies per parlar d'Ètica i Política amb en Joaquin Miras, filòleg i membre de l'Espaimarx.

Els ciutadans que no volem ser súbdits, ens preguntem com es conjuminen l'ètica i la politica, sobre tot en un temps en que els valors morals es contradiuen amb la praxis politica arreu del món: guerres, tràfic estatal d'armes, refugiats, retrocés de la democàcia…

No cal dir que les nostres reunions no pretenen donar respostes als grans interrogants, només volem obrir un espai de diàleg amistós i cercar una mica de llum per ajudar-nos a reflexionar i conèixer una mica millor la realitat que ens envolta i els seus orígens.

JOAQUIN MIRAS, A LA DRETA, ÉS FILÒLEG I MEMBRE DE L'ESPAIMARX

Joaquin Miras ens ha aclarit diversos conceptes que giren en torn de la nostra percepció de la politica. Per començar, la visió antropològica liberal de l'ésser humà que ens duu a concebre la societat com a suma de les individualitats, determinades antropològicament de forma innata (individualistes, competitives, possessives, egoistes), i a l'imperatiu moral de no interferir en la vida de cadascú: llibertat com a no interferència, en lloc de llibertat com a no dominació.

Enfront d'aquesta concepció, ens trobem amb la tradició política republicana, que té els seus orígens a la Grècia clàssica. Ethos, en grec, és el comportament basat en un saber fer elaborat socialment per la comunitat: els costums, la cultura. La tradició política res publicana, surt de la noció que la ciutat o polis ("politeia" o règim de la polis) és la denominació d'una comunitat de persones integrades en interacció. La vida bona (Eú Zen) de l'ésser humà (zoon politikon, segons Aristòtil), plena i perfecta conforme a la seva finalitat, només es garanteix per l'activitat de tota la comunitat.

Joaquin Miras cita Aristòtil en el seu llibre: "… pues las leyes deben establecerse, y todos las establecen con relación a los regímenes, y no los regímenes en relación con las leyes. Un régimen político es una organización de las magistraturas de las ciudades, cómo están distribuidas, cuál es el órgano soberano del régimen y cuál es el fin de la comunidad" (su concreta forma de vida buena elegida). Como se puede ver, toda ley es orgánica y recibe sentido y legitimidad del bloque social constituido y de su ethos, que aparecen como la "base" de la polis. Y además, y a su vez, el régimen es legítimo si es conforme a la justicia. En consecuencia justo no es lo que define la ley como tal. Justicia es un principio previo a la ley positiva y es algo que se debate dentro del ethos. Praxis política y Estado Republicano, El Viejo Topo, 2016. Pàg. 124.

També ens ha parlat de l'antiga contraposició entre Oligarquia (el poder dels rics) i Democràcia (el poder dels pobres), i de la manera com aquest últim concepte va substituir la paraula República, ideal de comunitat ètica de vida sobria, desitjat per Rousseau, Robespierre i Jefferson; derrotat per la nova aristocràcia del diner (el capital). "La tradición res publicana con consciencia de ethos se estrechó y se reduje de forma vertiginosa durante el período de esplendor del capitalismo, cuya hegemonía ética (de ethos) civilizatoria, cuya ahormación del vivir y creación de unas necesidades orgánicas en las individualidades, comienza, según un gran intelectual, Antonio Gramsci, en torno a 1870. De hecho, la Revolución Rusa y el ciclo de luchas de masas que surgen con ella, se produce como consecuencia de la catástrofe generada por la guerra interimperialista del 14, no porque una clase trabajadora hubiese sido capaz de autoorganizarse como sujeto en lucha por crear. Ex ante, un ethos autónomo alternativo al creado por el capital, y que desease un mundo de vida auto protagonizado (hegemonía) por ella".

¿Bailamos?:

Seis grandes ciudades crean 'Danza. Quincena metropolitana'

Redacción

Danza clásica, contemporánea, flamenco, hip-hop, jazz, músicas tradicionales… L'Hospitalet, Cornellà, Esplugues, Barcelona, Badalona y Santa Coloma de Gramenet, las seis grandes ciudades metropolitanas, impulsaron en marzo de 2018 la primera edición del 'Danza. Quincena metropolitana', un nuevo acontecimiento que nace para convertirse en un espacio anual de encuentro e impulso de las artes del movimiento. En concreto, la programación englobó a cerca de un centenar de propuestas que desde el día 1 de marzo hasta el 18 se llevaron a cabo en las seis ciudades metropolitanas a través de 35 espacios distintos. El objetivo no es otro que conectar todo el arco metropolitano a través de la danza; "atraer a nuevos públicos y reivindicar el área metropolitana", según dijo Francesc Casadesús, miembro de la Comisión Artística del festival.

Para ello, la organización dividió el programa en tres grandes bloques: uno que corresponde a las actuaciones que se llevan a cabo en salas y teatros de todo el territorio; otro tiene que ver con actuaciones gratuitas y en espacios públicos como, por ejemplo, la red de Metro de Barcelona; y, en tercer lugar, un programa de actividades más familiares para lograr atraer al público más joven.

La inauguración se celebró el día 1 de marzo, precisamente, en el Teatre Joventut de L'Hospitalet y acabó el día 18 con Aina Alegre en la Sala Hiroshima de Barcelona (19 horas). Antes, el sábado 17, tuvo lugar el denominado 'Tothom balla' en espacios de las seis ciudades y a la misma hora (12 horas).

RAQUEL KLEIN ACTÚA ESTE 2 DE MARZO EN LA CALDERA LES CORTS

EL INSTITUTO DE TEATRO DE LA DIPUTACIÓN DE BARCELONA INAUGURA EL FESTIVAL EN EL TEATRE JOVENTUT DE L'HOSPITALET

1 de març			
Institut del Teatre Inauguració	Teatre Joventut	L'Hospitalet	20 h
2 de març			
Brodas Bros Under9	Plaça de l'Estació	Cornellà	19 h
4 de març			
Centre de Dansa de Catalunya Quadres d'una exposició	Sala Teatre Ramon Romagosa	Cornellà	12 h
Furinkaï Origami	Parc Pou d'en Fèlix	Esplugues	12 h
Vero Cendoya La partida	Parc Pou d'en Fèlix	Esplugues	18 h
6 de març			
Centre de Dansa de Catalunya Quadres d'una exposició	Teatre Joventut	L'Hospitalet	10:30 h
7 de març			
Centre de Dansa de Catalunya Quadres d'una exposició	Teatre Joventut	L'Hospitalet	10:30 h
9 de març			
Furinkaï Origami	Rambla de la Marina	L'Hospitalet	17 i 19 h
10 de març			
Kukai Dantza Oskara	Teatre Joventut	L'Hospitalet	20 h
Antonio Ruz Double Bach	Sala Teatre Ramon Romagosa	Cornellà	21 h
11 de març			
Furinkaï Origami	Parc de Can Mercader	Cornellà	11:30 i 13 h
Kukai Dantza Oskara	Teatre Joventut	L'Hospitalet	19 h
16 de març			
Els nens i les nenes també ballen	Plaça de l'Ajuntament	L'Hospitalet	15 i 16 h
17 de març			
Tothom balla	Cornellà, Esplugues i	L'Hospitalet	12 h
Territori Dansa	Plaça del Poliesportiu del Centre i voltants	L'Hospitalet	11:30 a 21 h

En él, quien quiso pudo participar de una gran fiesta participativa para bailar una coreografía realizada por Toni Mira, uno de los referentes de la danza contemporánea del país, y que servirá como gran colofón de esta primera edición. No importó edad, disciplina, experiencia ni nivel. Exclusivamente, ganas de bailar. En el caso de las ciudades del Baix, los escenarios fueron la plaza del Polideportivo del Centro de L'Hospitalet, la Plaza Catalunya de Cornellà y el Parc Pou d'en Fèlix de Esplugues. ¿Bailamos?

L'Hospitalet acoge la Semana Cultural Taurina

Jose María Alarcón

PERIODISTA TAURINO - DIRECTOR Y PRESENTADOR DEL PROGRAMA TENDIDO 5 DE RÀDIO SANT BOI

El novillero francés afincado en Barcelona Maxime Solera fue el protagonista de la primera sesión de la Semana Cultural Taurina organizada por la Peña Ángel Lería de Zarzacapilla, de l´Hospitalet, que tuvo lugar los pasados días 21 y 23.

Dirigió la charla, titulada "La Forja de un torero", el titular de la peña. Ángel Lería que empezó explicando que el abuelo paterno de Naxime Solera fue un exilado que, tras la Guerra Civil, se instaló en la población francesa de Colliure. Pese a que su padre. Rafael Solera, fue torero y que ya de niño jugada al toro con su perro, Maxime iba para tenistas pero un día acompañó a su padre a la Escuela Taurina de Arles y allí empezó su aprendizaje. Después pasaron ambos al Centro de Tauromaquia de Nimes, actualmente fusionado con la Escuela Taurina de Cataluña.

El debut con picadores se produjo en 2016, temporada en la que Naxime toreó 20 festejos y en que fue triunfador en la localidad navarra de Peralta.

2017 fue un año muy positivo para Maxime, que toreó once tardes en plazas francesas como Boujan Sur Libron, con una novillada de Dolores Aguirre o Céret con la de Raso de Portillo que tuvo una gran repercusión por el prestigio de la plaza y por ser televisada. También fue triunfador en las ferias de Andorra (Teruel) y Mejorada del Campo (Madrid). .

La actual temporada debe ser la de la consolidación de este novillero, que tiene cerrados diez festejos, entre ellos un mano a mano con "El Adoureño" en Aire-sur-l´Adour; y confía en torear en todas la plazas en las que triunfó en 2017.

Homenaje al toreo aragonés

La sesión del viernes llevaba por título "Los referentes de la Tauromaquia en Aragón" y contó con la presencia del matador de toros Antonio Gaspar "Paulita" y del ganadero de "Los Maños", José Luis Marcuello,

PAULITA, A LA DERECHA, CON EL TENIENTE DE ALCALDE DE BIENESTAR Y DERECHOS SOCIALES, DEPORTES Y JUVENTUD, CRISTIAN ALCÁZAR.

Tras una introducción a cargo del presidente de la Federación de Entidades Taurinas de Catalunya, Paco March, en la que recordó que "Paulita" hizo su debut fue en 1996, con 16 años, tomó la alternativa en Zaragoza en octubre de 2001 e hizo su primer paseíllo en Barcelona en 2004, tarde en la que cortó dos orejas.

A lo largo de su trayectoria, "Paulita" ha conocido triunfos destacados en plazas de España, Francia y América, y también ha sufrido cogidas de importancia como la que recibió en el cuello del 3 de julio de 2015, en Azpeitia.

Cara a esta temporada, sus miras están puestas en Francia, en la Feria de San Jorge en Zaragoza y en Madrid.

La ganadería de Los Maños, cuyas reses son de procedencia Santa Coloma y pastan en la finca Vistahermosa, de la población zaragozana de Luesia; ha conocido en los últimos años la cara y la cruz de su actividad. De un lado el triunfo en la corrida concurso de la Feria de San Jorge de Zaragoza de 2015, donde el toro Quejoso fue premiado como el más bravo; y de otro la tragedia ocurrida el 9 de julio de 2016 en Teruel, cuando el toro Lorenzo corneó mortalmente a Víctor Barrio. En la temporada que empieza, la cita más importante será en Madrid, en el mes de septiembre, y esperan lidiar también en plazas como Valencia, Bayona y por supuesto Zaragoza aunque, como el torero, están pendientes de la adjudicación del coso a una nueva empresa

Terminado el coloquio se procedió a la entrega de los Premios Ciudad de l´Hospitalet, que este año han correspondido a: Antonio Gaspar "Paulita", por la su trayectoria profesional y por ser el ídolo de la afición aragonesa; la ganadería Los Maños, por sus éxitos de la temporada 2017; Maxime Solera como novillero triunfador; Radio Sant Boi, por los 30 años del programa taurino Tendido 5; Teodoro Durán, por ser el socio de mayor edad de la entidad; Paco March y Ángel Lería recibieron los pins de oro de la entidad y Enrique Guillén el de plata.

La periodista Carme Polo, veïna de Sant Joan Despí, lidera candidatures a patrimoni mundial de la UNESCO

POLO VIU A SANT JOAN DESPÍ DES DE 2004 | I. C.

Carme Polo: "S'està treballant per fer de Montserrat un nou patrimoni mundial de la UNESCO"

"Un ajuntament sol no pot fer front als costos de la preservació, això no vol dir que s'oblidi de la cultura i el patrimoni"

"Recuperar el patrimoni es interpretar-lo i posar-lo al servei de la societat. Tenir tancar un edifici bonic no té sentit"

Imanol Crespo

El patrimoni és l'empremta de la nostra història, una herència rebuda pel pas del temps davant la qual tenim dues opcions: abraçar-la i cuidar-la o oblidar-la. Perquè això segon no passi, la periodista Carme Polo, nascuda al petit poble lleidatà de Mollerusa, però veïna de Sant Joan Despí, des de 2004, lidera candidatures per presentar com a patrimoni mundial de la UNESCO, institució a la que ha estat vinculada des de la dècada dels vuitanta.

La joia del Baix: Montserrat

En concret, ara, està treballant per fer de la portalada romànica de Ripoll i de la festivitat de Sant Jordi els pròxims patrimonis mundials ubicats a Catalunya. I no serien els primers, perquè ja va estar vinculada amb l'elecció de les Esglésies de la Vall de Boí (2000) o la Patum de Berga (2005). En aquest sentit, tot i que no ho lidera ella directament, ens transmet una possible candidatura a curt o mig termini vinculada al territori: "Hi ha alguns que estan treballant perquè Montserrat pugui ser considerada patrimoni mundial de la UNESCO. No només el monestir, sinó tot el seu entorn. Val la pena posar-ho en valor; i tirarà endavant", ens assegura Polo, des de la Biblioteca Mercè Rodoreda de Sant Joan Despí.

D'aquesta manera, el territori podria comptar amb un element patrimonial estrictament del Baix Llobregat, donat que fins ara no en té cap; només podríem incloure la Cripta de la Colònia Güell en el marc del patrimoni genèric en el que es va convertir tota l'Obra de Gaudí. "Per ser patrimoni el més important és que vulgui la seva comunitat, que són ells qui el cuiden. Si hi ha una cosa que aporta el ser patrimoni és reconeixement. No dóna diners. És, segons es diu, el Nobel de la Conservació i donen les gràcies a la comunitat per haver sabut portar fins l'actualitat una cosa que podia haver desaparegut", explica.

D'esquena al patrimoni

Una preocupació excessivament nova al nostre país: "Hem viscut d'esquena al patrimoni. S'ha donat importància al patrimoni des de fa poc i, a més, sense fer-ho de manera coordinada. Encara queda molt recorregut per fer, donar-lo a conèixer, compartir-lo". En aquest sentit, Polo reclama inventiva i creativitat i, sobretot, obrir i posar al servei de la ciutadania o les empreses el patrimoni: "Un ajuntament sol no pot fer front als costos de la preservació, això no vol dir que s'oblidi de la cultura i el patrimoni. Cal inventiva i ser molt insistents. Preservar el patrimoni no vol dir posar-lo bonic, vol dir donar-lo a conèixer i compartir-lo. Ensenyar-lo. Sentir-se orgullosos de tenir-ho. Tenir tancat un edifici bonic no té sentit", diu posant d'exemple algunes activitats que es fan a la Casa Jujol i fent una alerta inapel·lable a la classe política: "Pel que fa el patrimoni, hi ha d'haver colors polítics. Quan la política entra en la cultura, aquesta surt perdent".

Periodista i professional de la comunicació des de la dècada dels vuitanta –ha treballat a l'antic Tele/Exprés i ha estat vinculada molts anys a la Televisió de Catalunya-, Polo va arribar a la UNESCO l'any 1985: "Vaig veure que hi havia un camp interessant que era el món audiovisual; fer pel·lícules sobre els llocs patrimonis de la UNESCO, que aleshores no estava tan a l'abast com ara". I així va fer una desena de produccions al Senegal, a Dubrovnic, Petra, o el meravellós poblet mexicà de Guanajuato, a més amb el recent desaparegut Juan Luis Buñuel, fill de Luís Buñuel. "La UNESCO és un petit món meravellós, amb gent de totes les nacionalitats, de totes les cultures del món, amb totes les sensibilitats. S'hauria de pagar per veure con es treballa, com es negocia, com avancen els projectes".

Encantada amb Sant Joan Despí

D'un petit món a un altre, amb els anys, la periodista acabaria al Baix Llobregat i, en concret, a Sant Joan Despí, ciutat de la que reconeix està enamorada: "Es veu el cel, els carrers són amples, hi ha poca circulació. Recordo quan vaig venir, que els meus fills tenien nou i un any, em vaig fixar que hi havia molts parcs" recorda amb la nostàlgia de viure en una ciutat que té l'esperit del seu poble lleidatà. "Estic encantada. A més, a mi que m'agrada caminar, he descobert que puc sortir cada dia sense fer el mateix recorregut. Puc decidir cap a on vaig: baixo el riu, vaig cap a Sant Feliu, per la zona de TV3, per Cornellà, pel centre... Camino sense l'impediment d'aturar-me a cada semàfor com a Barcelona".

Novedades editoriales. Alberto Cabello: 'Venir a morir aquí' (Parnass Ediciones)

El periodista y escritor Alberto Cabello se estrena como poeta con una oda a la vitalidad: 'Venir a morir aquí'

Cabello juega con las formas no personales del verbo para reflexionar sobre la vida, la ciencia y la religión en un homenaje a la palabra y el lenguaje

La obra, con tíldes aparentemente pesimistas, pretende –al contrario- "despertar el máximo vitalismo posible "en cada centésima de segundo"

Imanol Crespo

Se trata, seguramente, de una de las experiencias más emocionantes de la vida, si no la que más: tener un hijo. Para el periodista y escritor Alberto Cabello (Cornellà, 1980) representó mucho más: ubicarse en el ecuador de su vida y ver nacer su 'Yo' poético que tenía latente desde siempre. Una eclosión de sentimientos y reflexiones que ha querido reflejar en su primer poemario: 'Venir a morir aquí'.

"Soy lector de poesía desde hace muchos años; y a medida que la he estudiado se me ha ido creando un poeta que antes o después tenía que salir. Nunca me había planteado hacer un poemario, pero es hace un año, cuando tengo a mi hijo, que me siento preparado. Hizo que todas mis lecturas se activaran e hicieran palanca, precisamente, cuando menos podía dormir", dice entre bromas Cabello en una mesa de la cafetería del Citilab de Cornellà, mientras su hijo, el gran protagonista de su inspiración e insomnio, juega con sus amigos.

'Venir a morir aquí' parte de la base de que existe una realidad, una verdad, que el ser humano nunca llegará a conocer de manera total, en esta vida: "Intentamos acercarnos a través de distintas herramientas hasta lo que hay más allá de la muerte: una de ellas es el lenguaje, otra la religión y otra la ciencia", dice el autor. De hecho, la obra reflexiona sobre la vida, la religión y la ciencia, a través del lenguaje poético y su complejidad en un juego que Cabello mantiene a través de gran parte del poemario con las formas no personales del verbo: el infinitivo, el gerundio y el participio.

Infinitivo. Gerundio. Participio

Tres formas que evocan tres estados de la vida de un ser humano: "El infinitivo, que también puede ser sustantivo, es cuando nacemos. Los bebés son sustantivos, los que no pueden faltar, el centro de la familia, en una quietud activa en la que el niño está vivo pero quieto y necesita ayuda. En su extremo, el participio, que también es adjetivo, recuerda el momento final de la vida, cuando somos mayores, una etapa en la que muchas personas son desgraciadamente accesorias, en una quietud pasiva, a las puertas de morir. Estamos quietos, pero ya no hay vida, está todo hecho. Y entre medio, el gerundio, que es adverbio y que nos permite bascular entre el infinitivo y el participio. Es aquí donde se sitúa mi vida, con 37 años. Cada poema es como un movimiento pendular entre la vida y la muerte", explica Cabello, recordando su viaje del Camino de Santiago y los pequeños poblados gallegos en donde el cementerio es limítrofe con las casas y en su interior crece la hierba –vida- mientras que a los lados pastan las vacas.

CABELLO, EN EL PARQUE DEL CANAL DE LA INFANTA DE CORNELLÀ | I. C.

Son las tres partes centrales del poemario. Antes, 'Momento 0' resume todo lo que el lector se encontrará en adelante como el mencionado 'Big Bang', en el que en un instante todo se concentra en una fracción ínfima y con una densidad extrema. Por su parte, la parte final, 'Afasia', cierra el poemario en círculo "del silencio al silencio; igual que venimos al mundo sin hablar, nos marcharemos de él seguramente igual". Antes, el poema que da título a su primera obra poética, 'Venir a morir aquí', pretende despertar, sabedores de la muerte, el máximo vitalismo posible "en cada minuto, en cada segundo, en cada centésima de segundo que pasamos por este mundo".

En cualquier caso, será opción del lector, libre, interpretar cada una de sus palabras: "El poeta acaba conduciendo al lector como Moisés al pueblo, a través de un desierto que varía la hoja de ruta, pero que cuando llega a la tierra prometida, no será él quien la pise. Será el pueblo; los lectores".

> "Acabo de aterrizar, pero **me ha sorprendido gratamente** que hay muchos jóvenes escribiendo **poesía**"

Mucha poesía joven en el Baix

Periodista y Doctor en Filología Hispánica, no es la primera incursión de Cabello en el mundo de la literatura. En 2010, ya fue galardonado como Premio Internacional de Microrelatos El Bulle; es autor del ensayo 'Tele/exprés. Cultura y crítica literaria' (2015) y de la biografía 'Alquímia. Paulí Collado Martínez, el poeta del ferro de Cornellà (2017).

Sí que lo es en poesía, un terreno que le ha sorprendido para bien en el Baix Llobregat: "Acabo de aterrizar, pero me ha sorprendido gratamente que hay mucha gente joven escribiendo poesía a través de diferentes formatos y canales. Estamos popularizando un género que, a priori, la gente lo percibe como complicado, oscuro y poco agradecido. Hay en el Baix Llobregat un 'xup-xup' que hasta que no entras en el circuito no te lo crees". Y prueba de ello es el Festival 'Horts de Poesia' de Sant Vicenç o el Festival Acròbates de L'Hospitalet: "La poesía está volviendo a sus orígenes, al formato oral, al recital en directo".

Novedades editoriales. David Aliaga: 'El año nuevo de los árboles' (Sapere Audie)

El hospitalense David Aliaga hurga en el 'Yo' más complejo con un nuevo libro de relatos: 'El año nuevo de los árboles'

La nueva obra de relatos indaga sobre la pregunta ¿Quién soy?, pero, en esta ocasión, en relación con la familia, las tradiciones o su religión: el judaísmo

La propuesta de Aliaga es un arma intelectual contra el auge de la extrema derecha y la xenofobia y una llamada a la responsabilidad individual y la tolerancia

Tras 'Yo no me llamaré más Jacob' y el nuevo librode relatos, Aliaga ya trabaja en su próxima novela;publicó la primera con tan solo 23 años

I. Crespo

El reciente 27 de enero se ha celebrado, un año más, el Día Internacional en Memoria de las Víctimas del Holocausto, seguramente, la mayor vergüenza humana como especie. En concreto, el día recuerda la liberación por las tropas soviéticas del campo de exterminio nazi de Auschwitz en 1945. Fueron 15 millones de personas asesinadas vilmente: fundamentalmente judíos, pero también gitanos o homosexuales, en definitiva, cualquier colectivo minoritario que no encajaba en el estereotipo ario. Según el escritor hospitalense David Aliaga, esto era imposible que volviera a ocurrir; ahora, no lo tiene tan claro.

Ante el auge de la extrema derecha y la xenofobia en Occidente, David Aliaga publica 'El año nuevo de los árboles', un libro de relatos autónomo, pero con líneas continuistas con la anterior propuesta, 'Yo no me llamaré más Jacob'.

¿Quién soy?

De nuevo, el autor opta por ficcionarse él mismo en la obra con un protagonista que se llama David Aliaga; que es escritor y editor; que comparte escenarios y entornos y, sobre todo, inquietudes. En este sentido, la obra hurga aún más en el 'Yo' y en intentar responder ¿Quién soy? Pero desde una perspectiva más compleja y profunda: "David Aliaga vuelve a aparecer y sigue indagando en esa pregunta que nos formulamos todos: ¿Quién soy? En cambio, si antes lo hacía de una forma más individual, aquí se pregunta quien es en relación con su familia, sus tradiciones, su religión, el judaísmo en este caso... ¿Dónde se sitúa el personaje en este mundo?", explica el David Aliaga de carne y hueso desde la redacción de El Llobregat. "Son dos libros que forman algo así como un díptico, más que por su temática, por la memoria e identidad que les emparenta".

Aliaga ofrece catorce nuevos relatos en los que de nuevo exprime el lenguaje hasta "la máxima capacidad expresiva" y que son pura munición contra la intolerancia, el racismo y la xenofobia: "Hay un problema en Occidente que es muy claro: hay un auge de la extrema derecha y la xenofobia. Se repiten patrones que asustan, cuando parecía que después de la Segunda Guerra Mundial, esto no se podía repetir. En los últimos años ves cierta tolerancia y gente que mira a otro lado ante una extrema derecha que asusta", reconoce.

> **¿Para qué vivimos**, si el viento tras nuestros zapatos **ya se está llevando** nuestras últimas huellas?
>
> **Stefan Zweig - Escritor austríaco judío**

Contra el odio

"Entonces, podemos inhibirnos, que es lícito también por miedo, habiendo sido una comunidad históricamente perseguida, o combatir, pero no en la calle, sino de manera intelectual y socialmente con la defensa de determinados valores y de manera cotidiana. Podemos transformar el mundo, seguramente, dando las gracias y sonriendo en un cajero del supermercado. Tenemos que ser responsables del otro de cómo miramos al otro. Si solo pensamos en nuestro bienestar, es mucho más difícil construir una sociedad cohesionada y armónica".

De hecho, la obra, aparentemente pesimista, es una llamada al optimismo y a la esperanza tal y como reza su título, 'El año nuevo de los árboles', una fiesta judía en la que uno planta un árbol con la idea de que dejemos el mundo un poco mejor que el que nos encontramos, un poco mejor para nuestros hijos: "Frente a la barbarie, si uno tiene actitudes cotidianas de tolerancia, vive respetando a los demás y educando así a los de después, puede que tengamos un tiempo mejor en el que convivamos todos de forma más pacífica". Y este mensaje sirve también para un sector peligroso del nacionalismo que, tal y como dice el autor, desde los extremos, se coloca en una situación de superioridad: "Los nacionalismos no los entiendo, me cuesta entender el tema de las banderas, por una parte y por la otra", opina con la situación en Cataluña como trasfondo. "No critico el orgullo de ser de dónde sea, pero hay una parte del nacionalismo que considera que es mejor que el resto y eso sitúa su cultura en un lugar de superioridad. Ahí está el riesgo".

Hospitalense judío

Aliaga (L'Hospitalet, 1989) es, tal y como reconoce públicamente, judío desde hace cinco años. Natural de una familia católica no practicante, como la gran mayoría de familias de nuestro entorno, empezó a leer sobre la filosofía de Lévinas, la teología de Martín Buber o, en definitiva, sobre la faceta más ética del judaísmo: "Dios no es tanto una figura antropomórfica, sino una responsabilidad ética que tú tienes con el mundo". El caso es que, tras un momento de bajón personal y de ateísmo radical, Aliaga encontró en la sinagoga a la que empezó a acudir la respuesta a un nuevo impulso espiritual: "Soy judío, me gusta el Rock duro y el Heavy Metal y todo es compatible", comparte entre risas, sabedor que no es algo habitual entre sus homólogos.

El autor hospitalense, que escribió su primera obra con 23 años, es una de las firmas noveles más prometedoras. Según avanza, ya está preparando una nueva novela, aunque no abandona su pasión por el relato.

Novedades editoriales. Ana Basanta: “Días que valieron la pena” (Editorial Tandaia)

“Días que valieron la pena”, novela de pasión de Ana Basanta ambientada en la selva colombiana

“Contra la impunidad, verdad y reparación. Cabeza alta y ‘pa’ lante” es el santo y seña de la protagonista de una historia de desgarro y sinrazón

La coautora del libro “Qui és Qui. Radiografia dels qui manen al Baix Llobregat i L’Hospitalet” publica su primera obra de ficción y su quinto libro

J. C. V.

Los distintos avatares que experimentan las personas a lo largo de sus vidas siempre han despertado el interés del género humano. La curiosidad de una periodista que durante años ha decidido dedicar sus vacaciones a conocer y colaborar en asuntos sociales en distintos países de Latinoamérica y en Líbano es la vida de Ana Basanta. En paisajes reales y situaciones vividas, la escritora ha situado la historia inventada de Laura, un personaje que, como ella en tantas ocasiones, cuando llega con una mochila de veinte kilos a las puertas de la Asociación Campesina del Magdalena Medio (ACMM) en la calurosa ciudad de Barrancabermeja, no puede siquiera intuir cuan pesada será la carga y vicisitudes literarias que traerán dos meses después.

En la novela “Días que valieron la pena” (Editorial Tandaia), la protagonista prescindirá de la ropa y los libros para quedar atrapada en la culpabilidad y la madurez precoz. Con Sociología finalizada y centrada en la maestría sobre los desplazados en Colombia, Laura inicia una gira por las comunidades campesinas. En el viaje la acompañará Álvaro Darío Rojas Restrepo, líder de la ACMM, recién salido de la cárcel tras seis meses recluso por un delito no probado: colaborador de la guerrilla. En un contexto de amenazas paramilitares, informantes que se mueven por venganzas personales y campesinos inocentes asesinados, Laura vive el desgarro y la pasión, y se ve envuelta de una realidad de la que ya no podrá escapar. No es autobiográfica pero tanto el paisaje como el paisanaje son reales.

Licenciada en Historia y en Periodismo, Basanta (Barcelona, 1975), es desde hace unos meses redactora de Catalunya Press después de trabajar para la agencia de noticias Europa Press desde 2001, porque necesitaba más tiempo para escribir. Ha publicado reportajes en los diarios El Periódico de Catalunya, Ara y la revista Cavall Fort. Es autora de los libros Halcón de los Andes (2010), Líbano desconocido (2012), Inconformistas (2013), Decididos (2016) y es autora del capítulo asociativo del libro Qui ès qui. Radiografia dels que manen al Baix Llobregat i L’Hospitalet (2015).

Experta cooperante

Después de llevar más de cinco años colaborando con International Peace Observatory (IPO) y haciendo viajes a América Latina de corta duración con misiones humanitarias, Basanta decidió en 2008, cuando en España estallaba la crisis económica, que era el momento de emprender un viaje más largo y sumergirse de lleno en el mundo de la cooperación. De su aventura surgió su primer libro, «Halcón de los Andes» (Ediciones Libertarias) que narra las vivencias de una chica de ciudad que no tuvo problema en adaptarse a las duras condiciones de vida de los poblados latinoamericanos.

Tres joyas de Sudamérica

Tras descartar entre una lista de 20 países, escogió visitar tres: Perú, Ecuador y Colombia. Tres rincones del planeta con tres proyectos diferentes: con niños, con jóvenes y con personas de todas las edades, respectivamente, y cuatro meses por delante en los que pasó momentos emotivos, como cuando fue la madrina de los niños de sexto de primaria del poblado peruano de Salas (Perú); otros de miedo, intentando salir de una habitación custodiada por perros, y duros, a causa de las condiciones de vida de los lugares en que se alojó. «Te acabas adaptando porque piensas: si ellos han podido, tú también debes lograrlo. Aun así, todo cuidado es poco y hubo un momento en que bebía agua no embotellada y enfermé», recuerda.

Ana cree que el papel de las ONG’s es muy importante en las tareas de reconstrucción y ayuda humanitaria de lugares devastados por un desastre natural o con pocos recursos: «Las ONG’s no deben ser paternalistas, sino ayudar a la reconstrucción de los territorios afectados. No es sólo un trabajo de cooperación, sino de intercambio cultural y de ideas». Opina que atrás debe quedar la imagen negativa que arrastran estas organizaciones por culpa de algunas malas artes: «Las ONG’s trabajan mucho y muy bien. No sólo dan dinero, sino que además ofrecen ayuda psicológica, enseñanza, distracciones, alguien a quien contarle sus penas».

«No me distancio»

Además de colaborar con hechos, Ana también lo hizo con palabras: escribió reportajes sobre la manera de sobrevivir de la gente que conocía a medida que avanzaba su viaje. Para que todos tuvieran constancia, para darle voz a aquellas personas que se dedicaban a sobrevivir. Esos reportajes, junto con las notas de su diario personal y sus recuerdos fueron la base para elaborar «Halcón de los Andes», que empieza y acaba en un aeropuerto porque «lo importante son ellos, no yo». «Quería que el libro reflejara su experiencia, aunque a veces creo que no he sabido distanciarme del todo», confesaba entre risas esta periodista que tiene claro que volvería a vivir una experiencia similar.

Y lo hizo también en Líbano. Las condiciones de vida de los refugiados palestinos en ese país de Oriente Próximo y la aplicación de un ambicioso programa de salud sexual y la lucha por la igualdad de la mujer, fueron algunos de los ingredientes del libro “Líbano desconocido” (Ediciones Libertarias), que Basanta publicó en 2012. Unos años más tarde, invitó a “dar un giro” vital con el recopilatorio “Decididos” (Diëresis), donde recoge una decena de historias protagonizadas por personas valientes que toman el timón de sus vidas. Sus protagonistas se atrevieron a cambiar su vida de forma radical. Por ejemplo, dejando la ciudad para trasladarse al campo, abandonando su profesión segura para emprender proyectos personales y lanzándose a viajar por el mundo.

Ana Basanta invitaba con su libro a “dar un giro” vital con su recopilatorio de historias reales, después de experimentarlo en su propia vida al pasar de ser periodista económica en una agencia de noticias a escritora, su verdadera pasión. Después de tanto vivido, siempre con una sonrisa, la autora se adentra en el mundo de la ficción con su primera y apasionada novela “Días que valieron la pena” (Editorial Tandaia).

Novedades editoriales. Ana Basanta: “Días que valieron la pena” (Editorial Tandaia)

“Tenemos que hablar”, un ‘traductor’ para entendernos entre hombres y mujeres

Elisabeth G. Iborra y Bruno Valente publican un manual para entender las intenciones que se ocultan tras las palabras o actos de las personas a las que deseamos

Tanta relación cibernética desentrena las relaciones cara a cara, hasta el punto de que muchos no tienen ni idea de seducción y se suele ir a lo “básico”

J. C. V.

Por más que los hombres y las mujeres nos conocemos, nunca alcanzamos a entendernos del todo. Hablamos el mismo idioma, pero en ocasiones no lo parece, especialmente en las relaciones de pareja. Con San Valentín en ciernes, ha aparecido el libro “Tenemos que hablar” (Plan B), una especie de traductor imprescindible para entendernos entre géneros, obra de la periodista Elisabeth G. Iborra y el publicista Bruno Valente que, a modo de consultorio en el que la autora responde a las dudas de ellos y el autor a las de ellas, recopila las frases y situaciones típicas que cualquier pareja de toda edad ha vivido, desde los preámbulos de las relaciones hasta que la historia toca a su fin, pasando por la complicadísima convivencia y los complejos físicos, los celos y otros tipos de vicisitudes humanas.

Puesta al día

Las dos voces expertas revelan comportamientos, proponen soluciones y ofrecen siempre una sonrisa, porque “la felicidad consiste en saber elegir”, dice Iborra. En el libro se explican los significados de situaciones del estilo: ¿Por qué sigue hablando con su ex?, ¿cuánto debo esperar antes de pedirle que vivamos juntos? Si me sonríe, ¿por qué no me entra? Los autores ofrecen un manual-traductor para entender al otro género, con respuestas a las dudas más comunes en las relaciones de pareja, explicadas de forma amena y práctica. Porque para poder hablar, primero se tiene que conocer el mismo idioma.

Más de veinte millones de personas de todos los países han leído con fruición el libro de John Gray “Los hombres son de Marte y las mujeres son de Venus”, un superventas en ese campo pero que se ha quedado del todo desfasado para las actuales generaciones, debido a sus visiones estereotipadas incluso para los menos jóvenes que no comparten la idea de que somos mitades destinadas a complementarse. Por eso, los autores, que son amigos desde hace 15 años y siempre se han contado el uno al otro sus historias sentimentales y sus dudas, han escrito este manual como si un oráculo del otro sexto se tratara para así entender las intenciones que se ocultan tras las palabras o actos de las personas que les atraen o de sus parejas.

Lo cierto es que, en general, falta comunicación para entendernos los unos a los otros. Situación que se agrava entre sexos distintos. “Creo que hay que hablar y comunicarse antes de tener que decir ‘tenemos que hablar’ de forma definitiva, como ruptura”, asegura Iborra, periodista y escritora con 17 libros publicados y especializada en psicología, sociología y sexología. Asegura que los cambios de los últimos años en la sociedad con la liberación sexual de la mujer y su incursión laboral han hecho que aumenten los diferentes tipos de hombres y mujeres y que eso haga que sea más difícil entendernos los unos con los otros.

ELISABETH G. IBORRA, COAUTORA DEL LIBRO

> “Ahora ligas más en una **red de contactos** que en un bar y esto crea una serie de dudas que antes eran **impensables**”

Tecnología sin seducción

Con las nuevas tecnologías ha cambiado la manera de relacionarnos. “Ahora ligas más en una red de contactos que en un bar y esto crea una serie de dudas que antes eran impensables”, dice Elisabeth. Dudas del tipo: ¿cómo me presento en las redes, cómo redacto mi perfil, qué significan los emoticonos, las rupturas por whatsapp… esto antes no existía…

Pero tanta relación cibernética también desentrena las relaciones cara a cara, hasta el punto de que muchos no tienen ni idea de seducción. Iborra afirma que “vamos a lo básico. En España siempre hemos ido de ‘latin lovers’ pero nada que ver, los niveles de seducción están bajísimos, son muy de cromañón, muy a lo bajo, a lo zafio”. En el libro, Iborra da pinceladas sobre lo que tiene que ser un buen seductor, sobre todo para evitar las temidas cobras. “Si tú no ves que la otra persona te está correspondiendo con juego de miradas, no vayas, no entres de una manera tan fea”.

Y en los asuntos de cama, la autora explica cómo ser un buen amante “porque al final se va a extinguir la especie porque no funciona: ellos tienen miedo a no dar la talla, si sale mal se acobardan y no quieren repetir. Si es un egoísta, nosotras tampoco queremos repetir... hay que saber disfrutar de la sensualidad”, concluye.

lifeStyle

CICLO EL LLOBREGAT - BCN CONTENT FACTORY

EDUCACIÓ

Molt més que un títol

La UPC impulsa l'emprenedoria per col·laborar amb el territori

El Campus de la UPC de Castelldefels posade en marxa un nou Espai Emprèn, pensat per promoure l'esperit innovador dels estudiants

Se'ls acompanya i assessora des del naixement de la idea fins a la seva concreció en un model d'empresa que sigui viable en el mercat

Està ubicat a l'edifici RDIT i ja han mostrat interès diversos ajuntaments del Delta, el Consell Comarcal del Baix Llobregat i Innobaix

Redacció

Fer bullir l'olla al campus perquè floreixin projectes d'emprenedoria. En línies generals, aquesta és la voluntat de l'Espai Emprèn del Campus de la UPC de Castelldefels, inaugurat a mitjans de l'any passat i ubicat a l'edifici RDTI, adreçat principalment a estudiants de la universitat per promoure'n l'esperit emprenedor.

Manel Arrufat, del Servei de Gestió de la Innovació UPC, explica a El Llobregat que la universitat "té la missió d'aportar a la societat el coneixement que se'n genera" i que, per aquesta raó, s'ha tirat endavant la iniciativa al campus de la UPC de Castelldefels que, tot i que ja s'ha posat en marxa a d'altres com el de Terrassa o el Campus Nord de Barcelona, té particularitats que la fan especial. I és que al campus de Castelldefels ja hi ha tots els elements necessaris per tirar endavant, de manera coordinada, aquest projecte. "No fem res que no es fes abans", argumenta Arrufat, que posa èmfasi en el fet que "ara es fa tot de manera coordinada".

De fet, al campus de la UPC de Castelldefels hi ha un espai d'incubació d'empreses, una acceleradora i una important especialització en aeronàutica i agrotecnologia. "Necessitàvem aquesta peça", diu Arrufat en referència a l'Espai Emprèn, "per fer funcionar l'engranatge sincronitzadament". I tot això hi és en un mateix espai físic, l'edifici RDIT. Però en què consisteix exactament aquest projecte? Com es tradueix en el funcionament del dia a dia?

Acompanyar una idea fins al final

"No es tracta de crear empreses, sinó de formar i capacitar els alumnes que estan estudiant al Campus perquè tirin endavant les seves idees i veure si realment funcionarien", explica Arrufat. Té sentit muntar aquesta empresa? Funcionaria al mercat? Són algunes de les preguntes que els alumnes que participin en l'Espai Emprèn s'hauran de plantejar, amb l'assessorament de professionals i tutors. Així, comptaran amb un acompanyament des dels inicis d'una idea fins a la seva traducció en una empresa. Un camí molt sovint complicat i difícil de recórrer.

En aquest sentit, l'Espai Emprèn atorgarà als alumnes la possibilitat de desenvolupar el seu talent i dirigir-lo per tirar endavant el seu projecte. El següent pas seria portar la idea cap a la creació d'un prototip preindustrial i convidar a empreses de fora del campus –i que tinguin ganes d'estar a l'òrbita de la UPC- i altres agents especialitzats en un àmbit en concret perquè visitin aquest "ecosistema d'innovació", en paraules d'Arrufat, i vegin què s'està fent a la universitat.

D'ESPAIS EMPRÈN DE LA UPC N'HI HA 3: UN A TERRASSA, UN ALTRE AL CAMPUS NORD DE BARCELONA I EL QUE ACABEN DE POSAR EN MARXA A CASTELLDEFELS, EN CONCRET A L'EDIFICI RDTI | UPC

> "La **universitat** té la missió d'**aportar a la societat** el **coneixement** que genera", diu Manel Arrufat, del Servei de Gestió de la Innovació de la UPC"

D'aquesta manera, es creen sinergies entre les empreses i l'alumnat, que pot veure's beneficiat per l'assessorament d'aquestes, atès que "ajuden a tenir un coneixement específic del mercat que és positiu per reencaminar els projectes", afegeix.

Amb tot, la màxima de l'Espai Emprèn és "crear un ecosistema en el qual els projectes creixin i s'orienti els alumnes per capacitar-los a generar i llançar les seves idees a la societat", defensa Arrufat. D'aquesta manera, la UPC també es posiciona com a pol de generació d'innovació i proveïdor tecnològic d'aquesta.

Sinergies amb el territori

I, com en altres casos i iniciatives que surten de la UPC de Castelldefels, col·laborar estretament amb el territori és important. "Un ecosistema no funciona sense els agents externs", reconeix Arrufat, que explicat que cal que l'Espai Emprèn "estigui connectat amb el territori" i els seus actors principals, com ara empreses o ajuntaments. En aquest sentit, diu que ja n'hi ha hagut que han mostrat interès i s'han vinculat d'alguna manera, com els ajuntaments de Castelldefels, Gavà, el Prat, Viladecans, o també el Consell Comarcal del Baix Llobregat o Innobaix, entre altres. "No podem treballar de manera isolada per aconseguir objectius comuns", rebla Arrufat.

Arribar a tothom

Després de la seva recent posada en marxa, ara toca donar-lo a conèixer al campus. De fet, aquest mes llançaran el primer concurs d'idees a escala de la UPC, una iniciativa que forma part de l'estratègia del campus d'esdevenir un referent en emprenedoria.

Amb tot, l'Espai Emprèn segueix un full de ruta que "lliga amb tots els centres tecnològics ja presents al campus de Castelldefels", afirma Arrufat. Tot plegat, un projecte amb el qual es vol dotar amb una força més gran el potencial innovador i emprenedor per posar-lo al servei del territori i la societat. L'objectiu últim de la universitat com a epicentre del coneixement i dels avenços.

La UPC Baix Llobregat, més enllà de les classes

El campus universitari promou la vida social i participativa: música, castellers, esports i festa

Destaca també l'Aula d'Extensió Universitària, adreçada a persones de més de 55 anys

Redacció

La vida universitària va molt més enllà del que passa a les aules. L'exigència del món acadèmic es tradueix en moltes hores d'intens esforç personal, de treball col·laboratiu i d'aprenentatge continu. Compartir objectius i motivacions va creant vincles al llarg del temps, permetent la creació d'espais de trobada en àmbits com els esports, la cultura, la música, etcètera. La universitat i el campus propicien aquests espais de trobada on bressolar i encoratjar les diferents iniciatives d'associacionisme que es basen en la premissa que totes i tots fan comunitat i fan campus.

De les delegacions d'estudiants, a l'Aula Sènior passant per les transversals Coral del Parc Mediterrani de la Tecnologia (PMT) o Colla Castellera dels Grillats i el Servei d'Esports, la vida universitària ve marcada per activitats i esdeveniments que l'enriqueixen i donen la seva identitat al Campus del Baix Llobregat de la UPC.

Delegacions d'estudiants

Les Escoles del Campus, l'Escola de Telecomunicació i Aeroespacial de Castelldefels (EETAC) i l'Escola Superior d'Agricultura de Barcelona (ESAB) tenen les seves respectives delegacions d'estudiantat, que aglutinen els representants dels i les estudiants en els diferents òrgans de govern, tant de les seves Escoles com de la Universitat. Mikel Arina, membre de la Delegació d'alumnes del Baix Llobregat, (DABL) corresponent a l'EETAC, explica que les funcions de la delegació són "promoure la participació de l'estudiantat als òrgans de govern, fer un seguiment del funcionament de les assignatures que s'imparteixen, defensar els interessos de tots l'alumnat per igual, orientant-los i intentar solucionar tots els seus problemes".

El president de la Delegació d'Estudiants de l'ESAB, Ferran Ortonove, mostra la cara més afectiva, i afegeix que "el que caracteritza l'alumnat universitari són les ànsies de canviar el món, enfrontar-se cara a cara amb allò que no està d'acord i intentar millorar el sistema". Partint d'aquesta realitat, les delegacions estudiantils sorgeixen de la necessitat empírica de l'alumnat en ser part de la presa de decisions que constantment es realitzen en el sistema universitari i poder defensar allò que es considera just.

"Els estudiants també es poden agrupar en associacions per interessos relacionats amb els seus estudis, com l'Associació d'estudiants aeronàutics de Catalunya (AEAC) o el Fòrum AeroTelecom. I per canviar el xip i ajudar a desconnectar, participar en la Colla Castellera dels Grillats. És una altra de les associacions del Campus,

LA UPC OFEREIX UN AMPLI PROGRAMA D'ACTIVITATS ALS ESTUDIANTS

des d'on detallen que van néixer l'any 2015. Formada per l'alumnat de les dues escoles del Campus així com d'altres facultats no pertanyents a la UPC, són una colla castellera universitària vinculada a la Coordinadora de Colles Castelleres de Catalunya i, com totes les altres colles universitàries, celebren dues diades durant el curs escolar: la Diada d'Hivern (entre novembre i desembre) i la Diada de Primavera (entre abril i maig). La pròxima diada que celebraran serà justament el pròxim dijous 20 de desembre a les quatre de la tarda.

La Coral del PMT

La Coral del Parc Mediterrani de la Tecnologia (PMT) està formada en l'actualitat per una trentena de cantaires, tant estudiants de la UPC com personal docent, investigador i d'administració i serveis dels diversos centres del PMT. Assagen tots els dimecres al migdia, de 14h a 15.30h, a la sala de Graus de l'Escola Superior d'Agricultura de Barcelona. Es consideren una coral alegre i divertida: no cal saber música per ser-ne membre, només calen ganes de cantar i de passar-hi una bona estona. La participació en els assajos i concerts de la coral com a cantaires es pot convalidar amb crèdits d'extensió universitària a les dues escoles del Campus del Baix Llobregat (EETAC i ESAB). Van començar l'activitat fa just 10 anys, de fet enguany celebraran el 10è aniversari amb un concert a la primavera.

> "El que caracteritza l'alumnat **universitari** són les ganes de **canviar al món**"

La Cesca Ribas i la Clara Prats, les seves directores ens expliquen que la coral en té el doble objectiu de "fomentar la vida de campus entre els cantaires i de contribuir a la seva formació en una vessant no acadèmica".

El Servei d'Esports UPC Baix Llobregat

El Servei d'esports de la UPC ofereix a la comunitat universitària i als membres del Parc Mediterrani de la Tecnologia la possibilitat de gaudir fent esport a l'entorn privilegiat en el qual se situa el Campus. Futbol, ioga, rocòdrom, volei platja o running són algunes de les activitats que podreu practicar al Campus o al seu voltant, a més de gaudir de descomptes amb entitats com el Canal Olímpic de Catalunya o el Club Esportiu Gran Via Mar, entre d'altres. També presten material esportiu que trobareu a disposició de l'alumnat. L'oficina del Servei d'Esports està situada a la planta baixa de l'Edifici de Campus, podeu seguir les activitats i novetats a *https://www.upc.edu/esports/campus/baix-llobregat.*

I la festa...

El primer dimecres de maig de cada any, el Campus celebra la seva festa major, la Castelldefesta organitzada per l'Associació Cultural Castelldefesta i amb el suport de les Escoles, el PMT, l'Ajuntament de Castelldefels i el Servei d'Esports. Al llarg del dia es fan diverses activitats lúdico-esportives com campionats de futbol, bàsquet, ping pong, pòquer, futbolí, curses, gimcanes com l'Agrònom de ferro, concerts i botifarrades. Moments per compartir, per alleujar l'estrès del dia a dia i, en definitiva, per gaudir d'una època especial i de canvis importants en la vida de les persones, l'època universitària.

Ja per finalitzar hi ha l'Aula d'Extensió Universitària Sènior-UPC, dirigida a un públic més ample, no tant universitari en essència però jove d'ànima i d'esperit, com són les persones de més de 55 anys. Aquesta associació ofereix una programació de conferències setmanals de divulgació científico-tecnològica i transmissió de la cultura, impartides per professorat de la UPC, així com d'altres universitats i centres de recerca.

La comarca se pone las pilas con la FP y crea un consejo para promocionarla

El Consell de la FP del Baix Llobregat tiene el objetivo de revalorizar y potenciar la formación profesional en el territorio

Pretende diseñar de manera precisa las acciones educativas y la orientación de los jóvenes para integrarlos en el mercado

Redacción

Septiembre es el mes del arranque del curso, pero también de las recuperaciones. En este sentido, el Baix Llobregat se preparó para intentar aprobar una de sus asignaturas pendientes: la Formación Profesional, clave en una comarca de tradición industrial.

Por este motivo, a finales de septiembre de 2018 se creó el Consell de la Formació Professional del Baix Llobregat, una herramienta que agrupa a diversas entidades y administraciones de ámbito comarcal –desde el Consell Comarcal a Innobaix o la FaPac, pasando por AEBALL o los sindicatos CCOO y UGT- en pos de avanzar hacia el fortalecimiento de la FP, poniendo especial énfasis en la FP Dual, que combina formación y prácticas en la empresa.

El modelo alemán

Un modelo con gran tradición en Alemania y que se quiere emular en el Baix Llobregat, territorio que también tiene una gran vinculación a la industria de la automoción. La FP dual se erige como una alternativa a la universidad y permite que los jóvenes aprendices se formen a la vez que ponen en práctica esos conocimientos en la empresa de forma intercalada. “La potenciación de la FP es el éxito de la industria”, explica en una entrevista a El Llobregat Santiago Ballesté, presidente de la Asociación Empresarial del Baix Llobregat y L’Hospitalet. Y para muestra un botón: la tasa de desempleo juvenil en Alemania está por debajo del 7%, mientras que en España alcanza niveles del 51% para los menores de 20 años y del 31% en los jóvenes entre 20 y 24 años, según datos de la Encuesta de Población Activa del segundo trimestre de este año.

LOS ALCALDES DE LA COMARCA DURANTE LA PRESENTACIÓN DEL CONSEJO DE LA FP | CONSELL COMARCAL

> Fonollosa: “Hay personas **sin cualificación** y muchas con licenciatura, pero **pocos operarios** bien formados”

Por este motivo, en los últimos años han surgido iniciativas destinadas a fomentar esta senda curricular concreta. Acciones para dar impulso a una formación vilipendiada durante años por ser considerada inferior a un título universitario. “La historia de nuestra FP es la historia de un fracaso colectivo”, sentenció el alcalde de Martorell, Xavier Fonollosa, durante la presentación del proyecto ‘Acelera Martorell’, que impulsan junto con el Consorcio de Formación Profesional de Automoción y el Clúster de la Industria de la Automoción de Cataluña. “En países más avanzados como Alemania le dan a la FP la importancia que tiene”, añadió Fonollosa, que puso el acento en su modalidad dual, cuyo impulso tendría que servir para “aumentar el número de operarios cualificados”. “Aquí hay personas sin ninguna cualificación y muchas con licenciaturas y, por el contrario, muy pocos operarios de grado medio bien formados”, apostilló el edil.

La formación, clave

La FP dual, además, ayuda a los aprendices a no perder comba con las últimas innovaciones de la industria, en una época marcada por el impacto de la transición hacia el paradigma 4.0. Sobre esto se habló en la presentación del Consell de la FP del Baix. En concreto, Joan Miquel Hernández, jefe del Área de Desarrollo Empresarial de la Direc-

Pasa a la página siguiente

Viene de la página anterior

ción General de Industria, insistió en que las empresas "tendrán que hacer un esfuerzo por reciclar sus plantillas" y puso el acento en la importancia de la formación.

No se trata de una afirmación baladí, ya que la amenaza de pérdida de puestos de trabajo es real. Según alertó la OCDE en primavera y recogió El Llobregat en su edición de junio dedicada a la revolución industrial 4.0, en 10 años se perderán 66 millones de empleos en los países más industrializados, mientras que el 32% de los mercados laborales de estos estados se verán sometidos a "cambios considerables". Y Hernández coincide en este pronóstico. "Habrá personas que se verán expulsadas del mercado de trabajo", aseveró, por lo cual ve necesario "poner en marcha nuevos mecanismos de lucha contra la desigualdad".

Uno de estos mecanismos para promover la formación y contrarrestar así la pérdida de puestos de trabajo es el Consell de la FP, que se presentó con la voluntad de "garantizar un sistema formativo de calidad en el Baix Llobregat". Por otra parte, a mitades de octubre El Prat también constituyó su propio Consejo de la FP, con un objetivo idéntico al comarcal.

La FP en cifras

¿Y cuál es la situación actual de la FP en la comarca? Según los datos de Serveis Territorials de Ensenyament del Baix Llobregat para este curso 2018-2019, el total de alumnos matriculados en FP –tanto Básica, como de Grado Medio y Superior, y contando además los denominados Programas de Calificación Profesional Inicial (PQPI) y los cursos específicos de acceso a ciclos de grado medio (CAM) y a grado superior (CAS)-, ascienden a 11.001, 76 más que el curso anterior. Por su parte, también crecen los centros de la comarca que ofrecen FP dual, pasando de los 69 del curso pasado a los 75 del presente.

Además, y tal como explicó el director de Serveis Territorials a El Llobregat el mes pasado, este curso se ha dado impulso al proyecto 'Fàbrica Oberta', que permite que los alumnos de niveles obligatorios puedan conocer el mundo empresarial in situ mediante visitas, una iniciativa muy ligada a la FP dual.

El Centro de FP de Automoción de Martorell sigue en 'stand by'

Mientras que la comarca da un paso hacia la consolidación de la Formación Profesional, la que tendría que ser su punta de lanza en este proceso, el Centro de Formación Profesional de Automoción de Martorell, sigue sin funcionar a pleno rendimiento. De hecho, actualmente está formando a alrededor de 250 alumnos, cuando su capacidad es de 14.000.

DÍA DE LA INAUGURACIÓN DEL CENTRO EN 2015

El secretario general de CCOO en el Baix Llobregat, Josep Maria Romero, volvió a reiterar la necesidad de dar un impulso a este monumental equipamiento de 10.000 metros cuadrados y 25 millones de presupuesto durante la presentación del Consell de la FP del Baix Llobregat.

Por todo ello, el grupo parlamentario del PSC entró en registro en agosto una propuesta de resolución para poner en marcha plenamente la oferta del centro y en septiembre pidió la comparecencia de su directora, Maria Teresa Casanovas, en la Comisión de Trabajo, Asuntos Sociales y Familia para que informe sobre la situación actual.

De momento, y hasta que no se resuelvan las discrepancias entre las consejerías de Ensenyament y Treball que ralentizan al centro, no se ven visos de solución.

UPC i Els Pins: una aliança educativa que fa comarca

La universitat col·labora amb l'escola Els Pins de Castelldefels per portar a terme dos projectes educatius amb alumnes de 4t i 6è de Primària

D'aquesta manera, la Politècnica reforça els vincles amb el territori, mentre que els infants aprenen a dissenyar projectes reals

Redacció

El Campus del Baix Llobregat de la Universitat Politècnica de Catalunya (UPC) vol fer comarca i reforçar els seus vincles amb el territori. I què millor manera de fer-ho que obrir les seves portes als escolars. En aquest sentit, la universitat va engegar l'any passat una col·laboració amb l'Escola Els Pins, de Castelldefels, perquè els infants de quart i de sisè de Primària -un centenar dividits en quatre grups, dos per curs- coneguin de primera mà com iniciar i desenvolupar un estudi científic. "Intentem dinamitzar l'ensenyament amb activitats innovadores, i aquí al Baix Llobregat tenim el referent de la UPC", explica a aquesta publicació Maria Josep Oró, que juntament amb Antoni Alberich, els dos del Centre de Recursos Pedagògics de Castelldefels (CRP), han ajudat a fer possible aquesta col·laboració escola-universitat.

De fet, van ser ells els qui van posar en contacte a la UPC i a l'escola Els Pins, un centre públic que aposta per una línia pedagògica molt vinculada amb la innovació i que busca que els alumnes treballin continguts relacionats amb la vida real. "Hem fet el lligam entre l'escola i la UPC, que fa temps que vol fer-se més present en el territori", explica Oró.

ELS ALUMNES DE PRIMÀRIA DE L'ESCOLA ELS PINS SERAN ELS PRIMERS A PARTICIPAR EN AQUEST PROJECTE DE COL·LABORACIÓ | UPC

Llaminadures i sostenibilitat

Però de què es tracta el projecte concretament? Té dos vessants. Per una banda, els alumnes de quart de primària elaboraran llaminadures. I no és simplement un taller lúdic, ja que hauran de començar l'elaboració d'un nou dolç des de zero. Zein Kallas, veí de Castelldefels i professor de l'Escola Superior d'Agricultura (ESAB) de la UPC que s'encarrega de coordinar la iniciativa, detalla que el projecte es divideix en tres fases, que corresponen als trimestres del curs escolar.

La primera etapa correspon a l'estudi de mercat, en la qual, amb l'ajut de tutors, els alumnes hauran de consultar la legislació i analitzar quins atributs extrínsecs -envasos, etiquetatge o reclams publicitaris- poden ajudar a fer vendre la llaminadura. En la segona etapa els alumnes escolliran el producte que fabricaran i n'analitzaran els ingredients i contingut químic. "Es tracta d'una guia perquè sàpiguen associar ingredients amb malalties que poden crear", explica Kallas. Ja en la tercera fase, els escolars avaluaran sensorialment el dolç dissenyat.

Amb tot, es tracta d'una iniciativa que busca "promoure els hàbits saludables". "No volem que els infants deixin de consumir llaminadures", aclareix Kallas, que argumenta que la voluntat és que "siguin conscients i en consumeixin de manera responsable", afegeix.

Tecnologia per resoldre el dia a dia

Per la seva banda, els alumnes de sisè dels Pins hauran de dissenyar propostes per millorar el seu centre des d'un punt de vista de sostenibilitat, tenint en compte els eixos de consum d'energia, el material i les infraestructures. En aquest sentit, els escolars estudiaran els consums d'energia a l'escola, els hàbits de consum o si hi ha manca de manteniment i, amb tota la informació recollida, hi reflexionaran per buscar solucions a les possibles qüestions a millorar que surtin. Solucions que vindran donades a partir de l'ús de la tecnologia, com ara plaques Arduino.

"Hem intentat fer una feina cooperativa perquè cadascú hi aporti coses diferents", diuen Oró i Alberich, en referència a la col·laboració entre la UPC i l'escola. En aquesta línia es mou Kallas, que defineix el projecte com un "*win-win*" on tothom guanya. De moment, la "il·lusió" de totes les parts implicades és molt gran, i els alumnes estan motivats. Tot plegat, els ingredients bàsics de l'èxit.

Rompiendo moldes contra la exclusión

La 'Plataforma Ciutadana per una societat inclusiva a Gavà' combate la segregación de las personas con discapacidad en la sociedad

Gracias a su presión ha conseguido que este curso arranque con un Itinerario Formativo Específico (IFE) para jóvenes discapacitados

F. J. R.

Inclusión. Este es el objetivo último de los padres y madres de la 'Plataforma Ciutadana per una societat inclusiva a Gavà', que recogieron cerca de 2.000 firmas para que sus hijos con discapacidad que acaban el ciclo educativo obligatorio puedan seguir formándose a través de un Itinerario Formativo Específico (IFE) que se ha puesto en marcha este curso. "Hasta ahora, cuando acababan la educación obligatoria pasaban a estar eternamente de prácticas", explican a El Llobregat Anna Borràs y Mari Carmen Sotos, dos madres miembros de la asociación.

Un modelo, lamentan, que se basa en la "caridad" y que quieren revertir. Para ello, reivindican un sistema que dé oportunidades y promueva las potencialidades de los jóvenes con discapacidad. Este es tan solo uno de los múltiples frentes de una plataforma que busca la auténtica inclusión "en todos los ámbitos de la sociedad".

Buscar potencialidades

La lucha de este grupo de padres y madres y personas comprometidas contra la segregación comenzó hace pocos años, cuando coincidieron sus hijos en Secundaria. Los niños venían de diversas experiencias educativas que habían hecho ver a sus progenitores que tenían las expectativas "ya marcadas" por el hecho de sufrir discapacidad. "A partir de una edad ya tienen el camino marcado, y de ahí no se sale", lamenta Borràs, que junto con Sotos explican experiencias vividas por ellas mismas y por otros padres. Desde apartar a niños con discapacidad para que simplemente pinten en un aula aparte, al simple rechazo de compañeros o amigos, que dejan de invitarles a cumpleaños o a salir con ellos.

Por este motivo, la plataforma no solo busca fomentar la igualdad de oportunidades de los discapacitados en el sistema educativo, sino avanzar hacia una sociedad inclusiva que rompa estereotipos. "Si desde pequeños convivimos en clase con personas discapacitadas, de mayores evitaremos la exclusión y garantizaremos los mismos derechos y oportunidades", asevera Borràs. Una demanda, la de la convivencia en un mismo espacio con personas con discapacidad, que hacen extensiva a entidades y asociaciones de jóvenes. Así mismo, lamentan que generalmente los niños con discapacidad tengan que ir a escuelas especiales a menudo alejadas de su lugar de residencia. "Queremos que el apoyo vaya a las escuelas de los barrios donde se necesite, y no el niño a las escuelas", defienden.

ALGUNAS DE LAS FAMILIAS MIEMBROS DE LA ASOCIACIÓN | PCSIG

Esta cuestión está ahora mismo en el centro del debate, y desde sindicatos como CC.OO denuncian falta de recursos que harían imposible llevar a cabo el decreto de escuela inclusiva para escolarizar a los alumnos con necesidades especiales en centros ordinarios, justamente lo que defienden desde la plataforma.

Según los datos que ofrece Serveis Territorials d'Ensenyament del Baix Llobregat, este año han crecido los recursos a la atención a la diversidad. En este sentido, además de los nuevos IFE, han aumentado las Unidades de Apoyo a la Educación Especial (USEE), tanto en Primaria como en Secundaria, y hay un Aula Integral de Apoyo (AIS) más.

> "A partir de una edad, los niños con **discapacidad** ya tienen el **camino marcado**, y de ahí no se sale"

Cambiar el modelo ocupacional

En este sentido, uno de los frentes principales es el de las salidas laborales de los discapacitados. Esta plataforma defiende un cambio del modelo actual, muy basado en cuotas "mínimas" en planes de ocupación y centros ocupacionales, que consideran un sistema "anticuado". En el Baix Llobregat, según datos de 2017 del Idescat, hay un total de 26 centros de este tipo, con 1.107 plazas.

Más concretamente, la plataforma denuncia que "no hay muchas alternativas laborales a los centros ocupacionales", un modelo "poco enriquecedor" para ellos y que limita "extraordinariamente" sus habilidades. Los autistas, por ejemplo, tienen un gran sentido del orden, lo que les hace especialmente brillantes en la hostelería, nos explican Borràs y Sotos. La realidad, no obstante, es diferente, y a menudo estas personas tienen reservados trabajos de por vida que no potencian sus capacidades.

Más pisos tutelados

El trabajo forma parte del proyecto vital de cualquier persona, así como la vivienda. En este sentido, desde la plataforma lamentan la falta de pisos tutelados en la comarca para personas con discapacidad. Según datos del Idescat de 2017, en todo el Baix Llobregat hay 18 hogares residenciales para este colectivo, los cuales ofrecen 400 plazas.

Sea como sea, la entidad está en proceso de elaborar estatutos para crecer y generar sinergias con otras que tengan objetivos comunes, tanto en Gavà -donde ha colaborado en la diagnosis de un plan local para personas con discapacidad-, como en la comarca y el país.

FRANCESC BALLESTER, director de Serveis Territorials d'Ensenyament del Baix Llobregat

"Tindrem tots els pics de creixement a l'ESO: Necessitarem més aules i pressupost"

- El nou director de Serveis Territorials repassa l'inici de curs amb El Llobregat
- Destaca que la baixada d'alumnes matriculats és superior a les línies que s'han tancat
- Sosté que el departament "mai no girarà l'esquena a les noves tecnologies"

F. J. R.

Amb els infants i joves ja a l'escola arrencant el curs, ens van reunir amb el nou director de Serveis Territorials d'Ensenyament del Baix Llobregat, Francesc Ballester, al càrrec des del juny del 2018 en substitució de Núria Vallduriola.

Ballester és un professor de Geografia i Història de Molins que fa 23 anys que treballa a Serveis Territorials, on ha ocupat diversos càrrecs en la Inspecció. Es mostra "il·lusionat" amb el seu primer curs com a director i ho considera un "repte". Repassem les principals novetats del curs escolar que ja està en marxa i qüestions més delicades com el tancament de línies, la polèmica de l'IES El Palau de Sant Andreu de la Barca i els desafiaments i necessitats de l'ensenyament actual.

BALLESTER ENS REP AL DESPATX QUE OCUPA DES DEL MES DE JUNY. VALORA POSITIVAMENT LA FEINA DE L'ANTERIOR EQUIP DIRECTIU DE SERVEIS TERRITORIALS DEL BAIX LLOBREGAT I ASSEGURA QUE ESTÀ CONTINUANT AMB LA SEVA LÍNIA DE TREBALL | FJR

Canvi a les notes

Comencem parlant de les novetats. La voluntat d'Ensenyament de cara a aquest curs és avançar cap a un nou model d'avaluació, que primarà les qualitatives enfront de les quantitatives. En resum, que el 5, 6, 7 o 9 de nota tendiran a desaparèixer. "Digue'm com avalues i et diré com ensenyes", afirma Ballester, que posa èmfasi en les diferències entre l'èxit acadèmic i l'èxit educatiu. "Atendre cada alumne per les seves necessitats perquè sigui competent", i això, afegeix, requerirà "mirar l'alumne més enllà de la nota".

Més alumnes a l'ESO

Una altra de les novetats o característiques destacades d'aquest any és la baixada d'alumnes matriculats a la comarca. En concret, prop de 800 menys que el curs passat. La baixada és molt pronunciada a l'educació Infantil i Primària, amb 577 i 905 escolars menys. No és així a l'ESO, on aquest curs s'han matriculat 662 alumnes més que l'any passat.

Aquestes dades són fruit d'un fenomen previst per Ensenyament. "Baixarem encara més els alumnes de P3 i tindrem tots els pics de creixement a l'ESO", pronostica Ballester, que explica la tasca de preparació per fer front a aquest augment d'alumnat a la Secundària. "A curt termini estem treballant per a la Secundària, que en els pròxims cursos recollirà tot el que ve de baix", assegura el director de Serveis Territorials, que remarca que es necessitaran "més aules, algunes de les quals en mòduls per després treure'ls -quan baixi el fenomen-, obres i pressupost per fer-les".

> "L'equip **directiu** de l'IES **El Palau** de Sant Andreu de la Barca **ha sabut gestionar** en tot moment un tema molt **complicat**"

Paral·lelament, el nombre d'alumnes anirà baixant a Primària i Infantil, continua explicant. Tot plegat, causat per la baixada de la natalitat en tots els municipis del Baix Llobregat. Ballester recorda que es tracta d'una situació que també està passant a altres punts de Catalunya.

Tancar o "no ofertar"?

I què passa quan hi ha una baixada de la natalitat? Doncs que moltes línies d'escoles corren el risc que les tanquin, o que no "s'ofertin" [sic], com prefereix dir Ballester. El mes passat, el sindicat USTEC i la Federació de Veïns del Baix Llobregat van lamentar a aquesta publicació que a la pública es tanquin línies "de manera preventiva", és a dir, abans de saber

Pasa a la página siguiente

Viene de la página anterior

el resultat de la matriculació, el que suposa, consideren, un "greuge comparatiu" amb la privada i la concertada.

En aquest sentit, Ballester destaca que aquest curs s'han tancat 8 línies a la comarca, però que la disminució d'alumnes ha estat superior. Per tant, tot quadraria, assegura. Sigui com sigui, Ballester deixa clar que sempre es prioritza tancar línies d'escoles que en tenen més d'una, més que no pas d'altres amb una de sola, perquè les "condemnaria". Com a solució als tancaments proposa abaixar les ràtios d'alumne per classe, una mesura que "s'està estudiant", assegura.

Adoctrinament?

Toquem també un tema delicat que va marcar el curs passat, com són les suposades humiliacions que haurien patit alumnes fills de guàrdies civils de l'IES El Palau. El dia 27 el president de la Generalitat Quim Torra i el conseller d'Ensenyament Josep Bargalló van visitar el centre per donar suport a l'escola i escenificar la voluntat que tot torni a la normalitat. "Tornar a la tranquil·litat és la millor manera perquè l'institut faci la feina que li pertoca, que és educar i formar", afirma Ballester, que considera que els quatre professors de l'IES Palau encara encausats per presumptes humiliacions "no s'ho mereixen".

Sobre això, Ballester fa una crítica al tractament mediàtic que alguns mitjans han fet del cas. "Els mitjans fan la seva feina, però hi ha mitjans i mitjans, i penso que la informació es pot tractar de moltes maneres", sosté. Sigui com sigui, sí que té paraules d'elogi cap a l'equip directiu del centre, i en concret per al seu director, Josep Anton Asín, els quals, diu Ballester, "han sabut gestionar en tot moment un tema molt complicat".

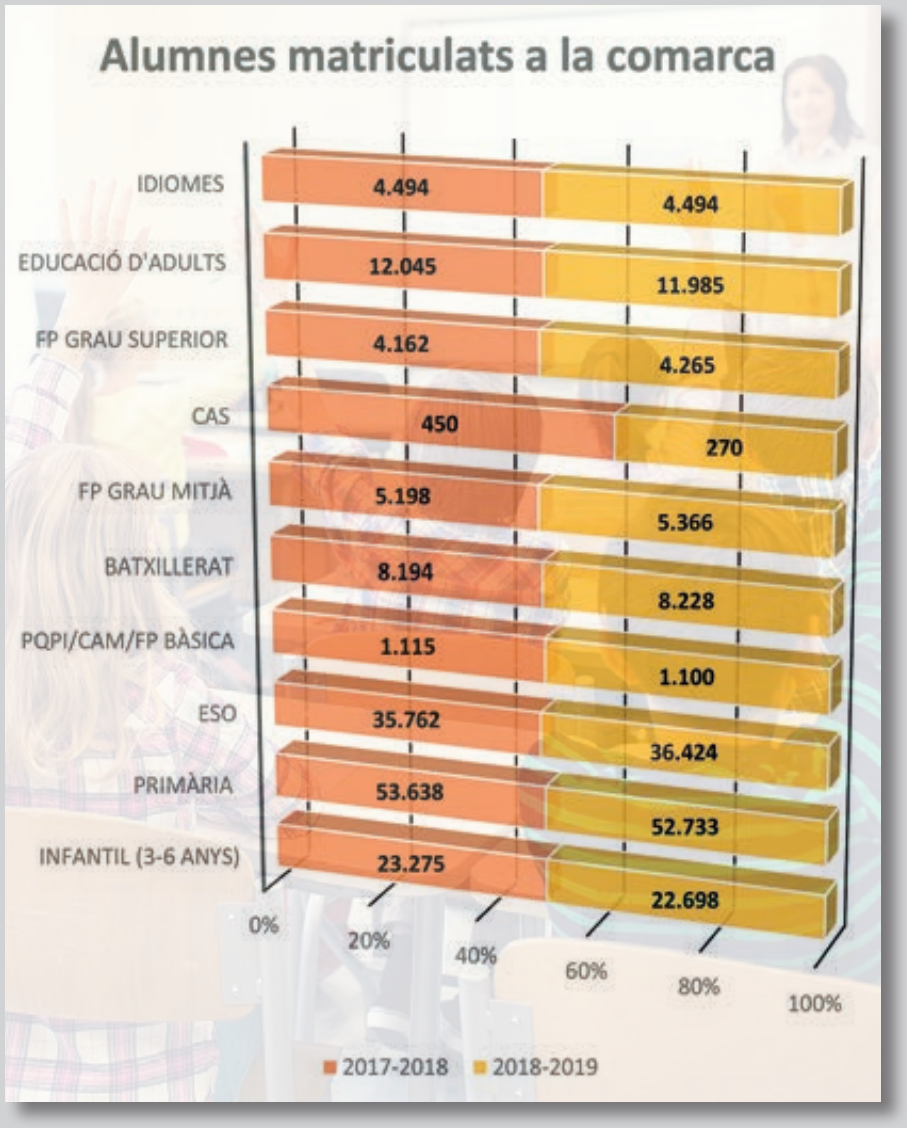

El Baix Llobregat va arrencar el curs amb 147.563 alumnes

Segons dades de Serveis Territorials, al Baix van començar el nou curs un total de 147.563 alumnes, 770 menys que l'any passat.

Es tracta d'una xifra que comprèn tots els ensenyaments reglats, des d'infantil fins a FP o cursos oficials d'idiomes. Entre tots els nivells instructius, destaca el descens experimentat a l'educació Primària, on hi ha 905 escolars menys. Aquest descens és important també a Infantil, on s'han matriculat 577 alumnes menys. Unes xifres que responen a la baixada de la natalitat a la comarca -una tònica general al país- i que, de retruc, provoca que Secundària creixi any rere any en alumnes. De fet, aquest curs n'hi ha 662 més que l'any passat en aquest nivell.

Pel que fa a la resta, destaca l'augment de matriculats al grau mitjà d'FP, mentre que a Batxillerat i a l'FP bàsica les xifres no varien gaire respecte de l'any passat.

Pel que fa a les ràtios d'alumnes per classe, han experimentat un lleuger descens a P3, dels 22,86 als 22,57, mentre que a primer d'ESO han augmentat, passant dels 29,08 del curs anterior als 29,15 de l'actual.

Per altra banda, les dotacions de professorat han crescut aquest any, passant de les 7.988 del 2017-2017 a les 8.074,5 del present.

"Hem de passar de centre acollidor a **centre inclusiu** perquè els alumnes rebin l'atenció en espais **ordinaris**"

Noves tecnologies

Però toca mirar ara al futur. I el futur passa per les noves tecnologies, a les quals Ensenyament, sosté Ballester, "mai no girarà l'esquena". En aquest sentit, aquest curs segueix endavant el projecte 'Impulsem la Robòtica', en marxa a 18 centres de la comarca, mentre que el 'Fàbrica Oberta', que aquest any funcionarà a quatre centres, permetrà que els alumnes puguin conèixer el món empresarial *in situ*, una iniciativa molt lligada a l'FP Dual, que enguany també ha crescut.

La lluita per la inclusió

Una altra de les polítiques del departament de cara al nou curs és avançar en el camí cap a la inclusió a les aules. Per això, aquest any s'estrena a la comarca un nou Itinerari Formatiu Específic (IFE) perquè joves amb discapacitat puguin continuar la seva formació. Es tracta d'una conquesta en la qual ha estat determinant la Plataforma Ciutadana per una societat inclusiva a Gavà, que va recollir prop de 2.000 signatures per reclamar l'IFE [*veure pàgina 28*] i que va impulsar l'anterior equip de Serveis Territorials. "Aquest itinerari dóna respostes a una tipologia d'alumnes que necessiten unes sortides formatives específiques", explica Ballester, que, tanmateix, reconeix que encara hi ha feina per fer. "Hem de passar de centre acollidor a centre inclusiu, per tal que els alumnes, independentment de la seva situació, rebin l'atenció en espais ordinaris", destaca.

Tornada al cole

Amb els deures fets?

El nou curs va començar amb les velles reivindicacions d'evitar tancaments de línies, abaixar les ràtios i lluitar contra la segregació

L'arrencada va estar marcada per la situació política derivada del procés i l'impacte que ha tingut els últims mesos a les aules

Redacció

Setembre és un mes de retrobaments. El moment de la tornada a la rutina després de les vacances d'estiu, tant als llocs de feina com a les escoles i centres educatius. En aquests últims, el nou curs es va presentar amb velles -i algunes de noves- reivindicacions per part de la comunitat educativa, i és el primer que està afrontant el nou director de Serveis Territorials del Baix Llobregat, Francesc Ballester. S'han fet els deures per a aquest nou curs escolar?

A la reunió del Consell Escolar de Catalunya de finals de juliol -l'òrgan consultiu i de participació superior de l'ensenyament no universitari, presidit per l'hospitalenca Anna Simó- el conseller d'Ensenyament Josep Bargalló va explicitar que els objectius de cara al pròxim curs i a la legislatura són "buscar l'èxit educatiu, la millora metodològica i un sistema educatiu inclusiu amb un projecte de país". Per la seva banda, el president de la Generalitat, Quim Torra, va donar el seu "suport" a la comunitat educativa davant les "amenaces" dels últims temps, fent referència a l'aplicació del 155 i a la polèmica per presumpte adoctrinament a les escoles catalanes arran dels fets de l'1 d'octubre. Per altra banda Bargalló, dies abans, va exposar les principals línies de la legislatura, com ara posar fi a la segregació escolar, col·locar l'escola com a "agent de dinamització" als barris desafavorits, promoure "l'aprenentatge cooperatiu i en comunitat" i col·locar l'alumne "al centre del sistema".

La comunitat educativa vol que s'inverteixi el **6% del PIB català** en educació: actualment no arriba al 3%

FP dual: teoria i pràctica

El Baix Llobregat compta des del curs 2012-2013 amb una oferta de formació professional dual. Es tracta d'una modalitat que s'adapta a les necessitats de les empreses, mitjançant una implicació més gran d'aquestes en la formació dels alumnes. Aquests, a més de portar a terme els seus estudis, fan pràctiques remunerades a empreses.

El curs 2017-2018, 13 municipis de la comarca van oferir FP dual amb 69 projectes i 351 empreses col·laboradores, on van fer les seves pràctiques un total de 529 alumnes, unes xifres més altes respecte del curs anterior. Geogràficament, es distribueixen en un pol al nord de la comarca al voltant de Martorell -per l'influx de Seat- i a la part sud i central.

D'aquests, ara mateix a Catalunya n'hi ha 1.567.561, dels quals 1.071.673 són de centres públics, 368.351 de concertats i 127.537 de privats, segons va especificar Bargalló el juliol. Al Consell Escolar, alguns sindicats van posar sobre la taula els eixos que consideren prioritaris per a aquests alumnes. És el cas de CCOO, que va posar èmfasi en la necessitat d'un "diàleg continu" entre la Generalitat i la comunitat educativa per "millorar l'educació" i les condicions laborals dels professionals. A més, coincideixen en la necessitat de posar fi a la segregació escolar i de "treure l'escola del conflicte polític" a través d'un diàleg en el qual participi tota la societat. La federació d'Educació de CCOO està convençuda que "només es pot educar en llibertat si tothom pot expressar la seva opinió i aquesta és respectada" i que cal "pluralitat" per tal que una part de la societat no senti "que l'escola, o algun dels seus components, la utilitza per als seus fins".

Política a les aules

Una qüestió, la de la utilització política de l'escola, que ha marcat l'actual curs escolar, tenint en el Baix Llobregat un dels seus epicentres principals amb les presumptes humiliacions a fills de guàrdies civils per part de professors de l'institut El Palau de Sant Andreu de la Barca després de les càrregues policials de l'1 d'octubre.

En aquest sentit Rosa Berrio, representant del sindicat USTEC al Baix Llobregat, defensa a aquesta publicació que a les aules "s'ha de poder parlar de tot amb respecte", i que van ser els mateixos alumnes, a moltes escoles de la comarca i del país, els qui van demanar parlar de què havia passat l'1 d'octubre. "Hi havia col·legis amb tot trencat després de l'1-O, i els alumnes volien parlar-ne", remarca, alhora que sosté que "és difícil que un docent pugui fer la seva feina si es deixen temes fora de debat".

Sigui com sigui, Berrio lamenta que "fa temps que es qüestiona la manera de treballar dels professors". Per tal d'evitar que els docents deixin de parlar de segons quines qüestions, el sindicat ha editat un llibret-guia on se'ls hi dóna eines perquè perdin la por a tractar-los a classe. Es diu 'No et mosseguis la llengua' i està disponible al web del sindicat. "T'imagines un centre on no es parlés de

Pasa a la página siguiente

Viene de la página anterior

què passa a la societat?”, es pregunta Berrio per justificar l’edició d’aquesta eina per a docents.

Tancament de línies

Però la qüestió que sempre centra les reivindicacions de la comunitat educativa i genera els tradicionals estira-i-arronsa amb Ensenyament són els tancaments de línies. Preocupa sobretot als nivells més primerencs, a P3, on de cara al pròxim curs, i a falta que finalitzi el procés de la matrícula, és probable que el Baix Llobregat perdi 6 línies. Segons les dades d’USTEC, es perdrà una línia de preescolar a l’escola Jaume Balmes de Corbera, a la del Castell Ciuró de Molins, a l’Escola Marianao i a l’Amat Verdú de Sant Boi, mentre que dues línies més a Gavà i Viladecans, que en principi perillaven, sembla que tenen molts números per salvar-se.

Per tot plegat, Berrio critica el protocol d’Ensenyament pel que fa al tancament de línies. “A diferència de la concertada i la privada, a l’escola pública es tanquen línies de manera preventiva, segons la natalitat i la demografia”, denuncia, una pràctica que suposa, tal com diu Berrio, un “greuge comparatiu”. Quan es tanca una línia, afegeix Berrio, “costa molt que es torni a reobrir”. És aquí quan es produeix un “desviament” d’alumnes cap a la concertada o privada. Qui també critica el procediment és el president de la Federació d’Associacions de Veïns del Baix Llobregat, Julián Carrasco, una entitat que treballa braç a braç amb les AMPA. “A vegades es tanquen i es tornen a reobrir l’any següent i és un error, ja que després costa obrir-la de nou”. Carrasco creu que seria “més fàcil” no tancar la línia d’entrada i veure com evoluciona la matriculació.

USTEC: “Hi ha una mancança de professors per una **mala planificació**”

A més, tant Carrasco com Berrio coincideixen en opinar que cal abaixar les ràtios i alerten de “massificació” a les aules de la comarca, tant a primària com a secundària.

Més inversió i retallades

El nou curs també porta velles reclamacions, com ara l’increment de la inversió. Berrio recorda la recorrent reivindicació de la comunitat educativa de dedicar el 6% del PIB català a ensenyament, tal com marca la llei. “Actualment s’hi dedica un 3% aproximadament”, lamenta Berrio. En aquesta línia, recorda també que els professors volen recuperar el que els hi van retallar amb la crisi i que es millori la gestió de la borsa de treball, ja que, “en general”, diu, hi ha “manca de docents per la mala planificació”.

Seguint amb les inversions, USTEC també posa l’accent en les condicions de les escoles de la comarca i reclama que s’adaptin per poder suportar temperatures extremes, tant a l’hivern com a l’estiu. “Fa temps que reclamem que el departament faci un protocol per a quan hi hagi temperatures extremes als centres educatius”, assenyala Berrio, alhora que també advoca per fer centres inclusius per a alumnes amb discapacitat.

“Els nens han de viure l’inici de l’escola com una cosa positiva”

Olalla Haro, viladecanenca amb més de 30 anys d’experiència com a mestra i fundadora de actividadesinfantil.com, ens explica les claus perquè els nens comencin amb bon peu l’escola

“El que passa quan els infants comencen el parvulari, i que els pares no veuen, és que cinc minuts després que hagin marxat, els petits comencen a jugar”

Carlos Manzano

Olalla Haro, de Viladecans, va estudiar Magisteri i es va especialitzar en Història, ha fet classes a infants i joves de totes les edats des de Secundària fins a Infantil durant més de 30 anys i va crear fa gairebé 10 la plataforma *actividadesinfantil.com*.

D’alguna manera l’ensenyament és i ha estat la seva vida, per això, les seves recomanacions poden ser claus perquè els pares que portin per primera vegada aquest any els seus fills a l’escola ho facin de la millor manera i amb la facilitat més gran possible.

Recomanacions per als pares i mares

Haro recomana “calma i tranquil·litat” per a tots els pares i mares que portin per primera vegada els seus fills al parvulari, amb 3 anys, perquè és un “procés natural”. L’angoixa no és bona consellera i moltes vegades, aquesta es transmet de pares a fills, creant un clima d’inseguretat a l’inici de la vida acadèmica dels més petits. “Hi ha un procés natural d’adaptació a les escoles, amb molts especialistes els primers dies per poder atendre tots els infants i que l’entrada al parvulari no sigui traumàtica”, emfatitza Haro, basant-se en els seus anys d’experiència a l’etapa infantil i aclarint que durant la seva vida com a mestra mai ha vist “cap trauma per començar a anar al parvulari”.

A més a més, els pares moltes vegades no saben com reaccionar i hi ha una tendència a pensar que el seu fill estarà patint però, segons la mestra viladecanenca, el que realment passa és que “els nens, cinc minuts després que els seus pares hagin marxat, comencen a jugar i a conèixer coses noves, cares noves i a fer nous amics”.

D’altra banda, s’ha d’intentar no sobreprotegir els nens –de la mateixa manera que tampoc se’ls ha de deixar oblidats– i això és clau perquè hi ha molts pares i mares que “demanen entrar al parvulari i s’aferren al seu fill o filla”, explica Haro. “Els nens han d’acostumar-se a anar a l’escola”, afegeix.

Ensenyar que l’escola és un lloc divertit

Realment, l’angoixa i l’ansietat són nervis que es transmeten entre les persones, al cap i a la fi no deixem de ser animals. Tanmateix, Haro aconsella que “els pares estiguin tranquils” perquè “els seus nens estaran bé a l’escola, després els aniran a recollir i els explicaran tot el que hagin fet”. És a dir, sempre “han de viure el començament escolar com una cosa positiva”.

HARO ÉS UNA DELS 19 ‘AMVAIXADORS I ANVAIXADORES’ DE VILADECANS, UN PROJECTE IMPULSAT PER L’AJUNTAMENT PER PORTAR EL NOM DE LA CIUTAT ARREU DEL MÓN. ES TRACTA DE PERSONES QUE SOBRESURTEN EN UNA DISCIPLINA O CAMP CONCRET, L’ENSENYAMENT, EN EL CAS DE HARO. I ÉS QUE LA SEVA PLATAFORMA ‘ACTIVIDADESINFANTIL.COM’ TÉ UNS DOS MILIONS I MIG DE SEGUIDORS

Uns dies abans de començar P3, recomana Haro, els pares han de “preparar els nens dient-los coses com ‘ui, que bé que t’ho passaràs quan vagis al cole’ o ‘veuràs moltes coses i jugaràs amb altres nens’, perquè els puguin entrar amb bon peu a l’escola”. També comences a establir una relació de comunicació perquè més tard el teu fill o filla t’expliqui què ha fet al parvulari. Haro recomana ser “una mica *teatrero*, una mica actor” perquè “has d’aconseguir que els infants s’emocionin” i entrin amb empenta i tranquils en aquesta nova etapa de la seva vida.

Els estudiants del Baix, a l'alçada de la mitjana

El percentatge de graduats escolars de 4t d'ESO és del 89,38%, mentre que l'abandonament escolar és d'un 0,96% i d'un 1,46% a 3r i 4t d'ESO

El projecte 'Smart Classroom', de la UOC, escull a quatre centres del territori per implementar noves aules i metodologies vinculades a les TIC

Redacció

Les comarques perifèriques d'una gran capital sempre han hagut de lidiar amb el prejudici de que compten amb un nivell acadèmic inferior als de les grans ciutats. Ara, recentment realitzades les corresponents avaluacions a tota Catalunya i que presentarem tan aviat com es publiquin els resultats, hem volgut recollir les últimes dades en relació al nivell de 4t de primària, 6è d'ESO, PAU, així com el nivell de graduats i d'abandonament escolar del territori en comparació amb Catalunya per demostrar que, efectivament, es tracta d'un prejudici i, per tant, d'una mentida.

Segons les dades oficials de Serveis Territorials d'Ensenyament al Baix Llobregat, les notes estan a l'alçada de la mitjana catalana amb només algunes excepcions concretes com el català a primària o les matemàtiques a secundària on es treu un punt menys. En concret, els alumnes de 4t d'ESO obtenen un 69,2 a matemàtiques, un punt just inferior al 70,2 de Catalunya; mentre que els de primària treuen un 74,4 en català, per sota del 75,8 de Catalunya. "Tot el que sigui una diferència de més de 0,5 punts no ens agrada. En el cas del català té a veure amb que el territori compta amb zones més castellanoparlants; però si ens fixem, el nivell dels alumnes s'acaba igualant a secundària", diu la directora de Serveis Territorials, Núria Vallduriola. Efectivament, els alumnes de 4t d'ESO obtenen un 74,5 de nota, només una dècima per sota de la mitjana (74,6). Empat tècnic.

Millors en castellà que en català

Pel que fa la resta, les dades són positives. A castellà, els estudiants de primària treuen un 73,3 de nota (73,4 a Catalunya) i els de secundària un 78, quasi un punt més que la mitjana catalana (77,2) i 3,5 punts per sobre del català. En aquest sentit, Vallduriola defensa l'actual model d'immersió lingüística: "El català sortiria perjudicat si hagués un canvi, perquè als nostres carrers el que es parla és el castellà. Per tant, si volem que siguin molt més competents en totes les llengües, aquest és un model que hauríem de reforçar i no al revés. El model ja ens està bé i hem de seguir treballant en aquesta línia. Tot i així, no hem de perdre comba en cap llengua".

Excel·lent evolució de l'anglès a primària

En anglès, assignatura on històricament sí hem anat endarrerits, la escletxa és ja mínima amb un 79,2 a primària (79,9) i un 73,8 a ESO (74,1): "Hem augmentat un munt en anglès a primària. Darrerament, s'estan fent molts projectes que són de relacionar les dues llengües estrangeres en una matèria comú", diu Vallduriola. "Des de Serveis Territorials també hem reforçat amb altres projectes l'anglès com, per exemple, amb el 'Sharing to learn', on nois i noies van a fer unes ajudes per la tarda a les escoles de primària a fer anglès amb els petits".

Pel que fa el francès, els alumnes de primària treuen un 82,1%, molt per sobre de la mitjana (76,7) degut a la major presència de joves immigrants de països de parlar francesa com el nord de l'Àfrica. A secundària, s'equilibra: 79,5 al Baix Llobregat i 79,9 a Catalunya.

Aquesta equitat es trasllada en el nivell de graduats

Pasa a la página siguiente

Comparativa resultats (2016-17) entre Catalunya i Baix Llobregat

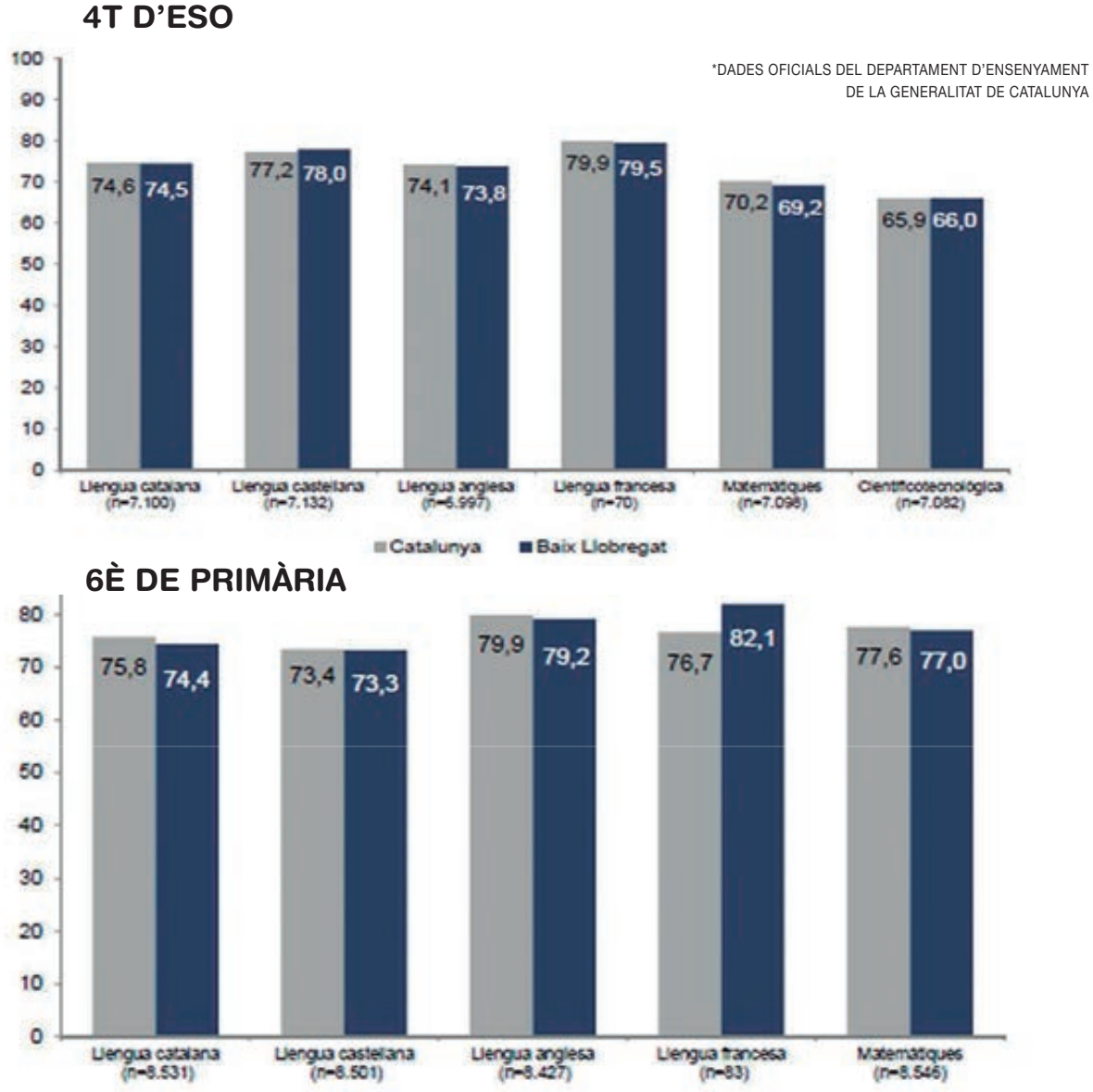

Viene de la página anterior

escolars a 4t d'ESO i a les dades d'abandonament. Exactament, el 89,38% dels alumnes de 4t d'ESO es van graduar a l'anterior curs (89,44 a Catalunya), mentre que un 0,96% (0,96% de mitjana) i un 1,46% (1,5%) van abandonar els estudis en 3r i 4t d'ESO respectivament. En aquest sentit, els alumnes que treuen a les avaluacions un nivell baix i que, per tant, s'ha de corregir representen només entre el 8 i el 15% segons la matèria i el curs. És a dir, de cada cent alumnes, vuit treuen un nivell baix a castellà a 4t d'ESO (11 de mitjana) i 15 en català a 6è de primària (lleugerament pitjor que a tota Catalunya). La dada positiva és que les zones estan molt focalitzades i, per tant, es pot actuar: "Els baixos resultats estan focalitzats en tres o quatre poblacions del Baix Llobregat i és aquí on hem de posar els nostres esforços. Intentar afavorir aquestes localitats per tenir millors resultats".

NÚRIA VALLDURIOLA ÉS LA DIRECTORA DE SERVEIS TERRITORIALS D'ENSENYAMENT EN EL BAIX LLOBREGAT | EL LLOBREGAT

Amb aquestes notes de notable, doncs, les proves d'accés a la Universitat, les PAU, no es queden enrere. A la última convocatòria, el Baix Llobregat va obtenir un 7,35 de nota d'expedient al batxillerat (7,40 de mitjana) i un 6,418 de mitjana a les PAU, a l'alçada de la mitjana catalana (6,445). De fet, dels 2.361 alumnes que es van presentar, van aprovar el 95,30%.

La UOC aposta pel Baix

Prova de les potencialitats que té el territori és que quatre centres del Baix Llobregat han estat escollits per la Universitat Oberta de Catalunya per impulsar el nou projecte 'Smart Classroom'. En concret, es tracta de l'Escola Lola Anglada d'Esplugues; la Sínia de Molins de Rei; la Roser Capdevila de Sant Joan Despí; i la Miquel Martí i Pol de Viladecans.

Els quatre centres treballaran amb diferents centres el co-disseny d'una aula que integri les eines TIC (Tecnologies de la Informació i la Comunicació) i la implementació de noves metodologies que afavoreixen el procés d'aprenentatge.

Núria Vallduriola
DIRECTORA DE SERVEIS TERRITORIALS D'ENSENYAMENT AL BAIX LLOBREGAT

Les taules mixtes de planificació escolar: espai de decisió pel curs escolar 2018-2019

Un mes i mig després d'haver iniciat el curs comencem a preparar el següent, i es que preparar un nou curs no és tasca ni fàcil ni ràpida, ja que es necessita de la planificació i de la reflexió per part de tots els implicats per dur-ho a terme amb garanties d'èxit.

Per tant difícil gestió cal començar per definir el nombre de grups de cada nivell educatiu que fan falta, entre els quals són de primordial importància els cursos d'inici d'etapa, ens referim als grups de P-3 i de primer d'ESO. En aquest article m'agradaria compartir amb vosaltres qui, com i quan es du a terme aquesta tasca. Us anticipo que totes les respostes al respecte es troben a la Taula Mixta de Planificació de cada municipi, ja que prèviament ha estat necessari consensuar una proposta amb cadascú d'ells.

Per començar, cal dir que la política educativa seguida en els darrers cursos ha estat la de mantenir tots els projectes educatius de centre i anar minorant el nombre de línies de les escoles quan el nombre de nens d'aquesta edat hagi estat significativament inferior a la del curs anterior, tenint en compte el manteniment de la ràtio més baixa en els centres de màxima complexitat.

Amb aquesta informació bàsica i necessària, als Serveis Territorials, mitjançant el Planificador (tècnic especialista en planificació escolar), fem un estudi sobre el nombre d'alumnes que cal matricular al curs següent, tenint en compte de deixar marge suficient de vacants per la possible arribada de nous alumnes fora del període de preinscripció, que anomenem "matrícula viva". Comencem pels nens que durant el curs 2018 faran els tres anys. Fem un estudi tipus, on tenint en compte els naixements de la localitat i la fidelització dels darrers cinc anys (nens que romanen al mateix municipi i no marxen), es fa una estimació del nombre de grups que cal tenir.

Posteriorment, fem el mateix amb els alumnes de sisè. En aquest cas tenim en compte les singularitats de cada municipi, com per exemple si els centres educatius estan adscrits o no (és a dir, si el centre de primària té un centre de secundària de referència o no), que sigui zona única, etc... Tenint en compte aquestes consideracions, es fa una previsió de nombre de grups que faran falta pel curs següent i el lloc on han d'estar ubicats. Un cop feta aquesta tasca, fem una reunió prèvia amb la Inspecció d'Educació per comprovar que les propostes que es faran seran les més adients i, al mateix temps, revisar que no hi hagi cap aspecte que hàgim pogut obviar.

Ja comprovat, revisat i debatut, proposem una reunió amb el municipi de referència on per part del Departament i assisteixen el Planificador, l'inspector/a, Cap d'Obres si s'escau, la Directora Adjunta i jo mateixa, i per part del municipi normalment hi participen l'Alcalde/ssa, el Regidor/a d'educació i el Tècnic/a corresponent.

En aquest context es presenta tota la documentació argumentada sobre la proposta de grups per al curs següent i es debat si és la més adequada o no, arribant en tots els casos a una proposta conjunta, rara vegada aquest acord no és porta a terme. L'Acord enunciat, és el que sortirà com a oferta en aquesta localitat, oferta que ha de ser adscrita, a fi i efecte de donar cabuda a tos els nens/es nois/es que començaran el nou curs. Ni cal dir que sempre que s'ha de minorar en algun grup, aquest és un dol compartit per a tots els representants abans indicats.

Tanmateix, sempre hi poden haver situacions que no s'hagin tingut en compte i que poden fer variar la sortida del nombre d'alumnes en un grup determinat. Per exemple, això pot passar en una localitat on no hi hagi adscripció o que sigui zona única i que els alumnes triin més un centre que un altre. També és pot donar el cas que, un cop tancat el procés de matrícula, s'hagi d'obrir un altre grup per a l'arribada de nous alumnes a l'estiu. En totes aquestes situacions cal estudiar cada cas i trobar millor solució, sempre de manera compartida en la Taula Mixta de Planificació. Hores d'ara ja tenim totes les Taules Mixtes de Planificació realitzades als Serveis Territorials al Baix Llobregat.

Per acabar, vull destacar la importància que tenen les Taules Mixtes de Planificació per a adaptar-nos de manera ràpida i eficient a les realitats canviants i a les especificitats de cada municipi, per a lo qual és imprescindible la participació activa d'ambdues Administracions, ja que són les que disposen del pes específic, de l'experiència i de la capacitat de gestió suficients i necessàries per prendre aquests tipus de decisions.

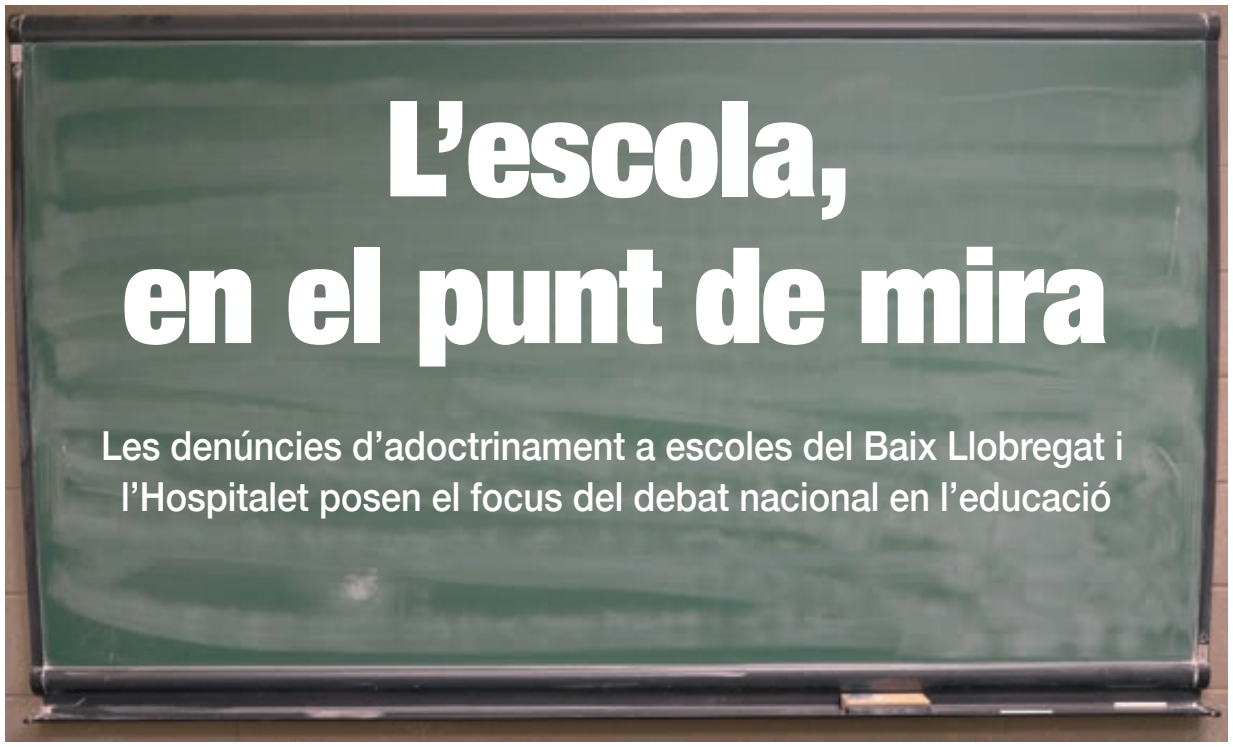

L'escola, en el punt de mira

Les denúncies d'adoctrinament a escoles del Baix Llobregat i l'Hospitalet posen el focus del debat nacional en l'educació

Francisco J. Rodríguez

La tempesta mediàtica ocasionada a causa de les denúncies per adoctrinament a les aules catalanes i per presumptes humiliacions a alumnes fills d'agents de la Guàrdia Civil han tingut en el Baix Llobregat i l'Hospitalet un epicentre important. Per una banda, a l'institut El Palau de Sant Andreu de la Barca hi ha el cas més mediàtic de tots els que han saltat a la primera línia de l'actualitat. En aquest centre, 9 professors han estat assenyalats per la Fiscalia –el jutge, però, ha arxivat la causa contra cinc d'ells, però la fiscalia ha recorregut la decisió- com a presumptes autors de delictes d'odi per suposadament haver humiliat a classe fills de guàrdies civils de la caserna que el cos té en aquell municipi, la més gran de tot Catalunya, dies després de l'1 d'octubre. Aquest és el cas més conegut dels més d'un centenar que el ministeri d'Educació estaria investigant per suposat adoctrinament a les escoles catalanes, però no és l'únic al territori. I és que a l'Hospitalet, segons va fer públic el ministeri a principis de maig, en concret a l'institut Vilumara, s'està investigant el cas d'una noia que va denunciar que una professora del centre va dir a classe que els castellanoparlants "són uns mal educats". Uns episodis que han provocat que el debat nacional se centri ara per ara en l'educació.

Però la controvèrsia per l'escola ve de lluny a la comarca. Fa un any es feia públic que un jutjat obligava l'escola Guinovart de Castelldefels a fer un 25% de les classes en castellà en almenys la meitat de les seves aules, després que un grup de famílies així ho demanés. Una sentència inèdita que obria la porta a altres de similars arreu del país. Dolores Agenjo, l'alesho-res portaveu adjunta de la Plataforma Ahora, que va sortir en defensa dels pares que reclamaven més castellà a la Guinovart i famosa per ser la directora que es va negar a obrir l'institut Pedraforca de l'Hospitalet el 9N del 2014, diu a El Llobregat que la immersió lingüística "és pèssima i injusta", ja que considera que "crea alumnes de dos tipus". Amb la sentència de la Guinovart i el cas dels alumnes del Palau -"jo sí que me'ls crec", afirma rotundament-, Agenjo espera que les famílies castellanoparlants "deixin de tenir por" i reclamin, "sempre que així ho vulguin", que els seus fills puguin estudiar en la seva llengua.

MANIFESTACIÓ EN SUPORT DELS PROFESSORS DE L'IES PALAU INVESTIGATS | CUP

Suport als docents

Per contra, des que va sortir la sentència de l'escola Guinovart i ara arran de les denúncies contra els professors del Palau, l'onada de suport als docents i al model d'immersió lingüística ha estat important. Plataformes com Somescola, que aplega més de 50 entitats del món educatiu, titllen les investigacions contra els professors del Palau "d'atacs infundats" per anar "en contra" de l'escola catalana, mentre que l'1 de maig hi va haver una mobilització davant de l'institut a favor dels docents. En aquesta línia, i poc després que es fessin públiques les presumptes humiliacions a fills de guàrdies civils, des de l'institut van emetre un comunicat on defensaven la tasca dels professors assenyalats. Una campanya que sorprèn Bartolomé Barba, agent de la Guàrdia Civil i pare de dos adolescents que haurien patit comentaris vexatoris arran de les càrregues policials de l'1 d'octubre, com la que va tenir lloc precisament al Palau. "Entenc que hi hagi corporativisme docent, però de veritat que ningú no ha posat en dubte la versió dels mestres?", es pregunta en una conversa amb aquesta publicació. "Donar aquest suport tan explícit als professors suposa titllar de mentiders els alumnes", lamenta Barba, que es mostra, tanmateix, "totalment en contra" de les pintades d'amenaça als docents aparegudes a finals d'abril al centre després de la publicació de les fotos, noms i cognoms de cadascun d'ells en un diari.

Barba forma part de les famílies que van denunciar els fets per la via penal. Una decisió que van prendre, argumenta, perquè tenen "fe zero" en el departament d'Ensenyament, que consideren que no és imparcial. Fer això els va costar les crítiques del Síndic de Greuges, Rafael Ribó, que ja havia obert una actuació d'ofici el 5 d'octubre.

Una bústia anònima?

La qüestió de com denunciar fets així ha portat el PP català a proposar la creació d'una bústia anònima per als pares que vulguin denunciar casos similars, sense, a priori, tenir por de les conseqüències. Mentre que Agenjo ho veu una mesura "molt encertada", Barba no ho veu igual. "Si hem de recórrer a vies diferents de l'administrativa o la judicial, és que cap d'aquestes funcionen", alerta.

El Llobregat s'ha posat en contacte amb els serveis territorials d'Ensenyament per preguntar sobre aquestes qüestions, però han optat per declinar la invitació "de moment" i fins que no comptin amb "informació més detallada" del cas.

Després de mantenir més aviat un perfil baix, els docents del Palau han optat per sortir a defensar la seva tasca. En un comunicat fet públic a finals de maig, el professorat de l'institut defensa que els comentaris vexatoris cap als alumnes fills de guàrdies civils "no són certs" i que s'han "tergiversat" les intervencions que es van fer aquells dies a classe. De fet, expliquen que els alumnes van començar un debat "espontani" sobre què havia passat l'1 d'octubre i que dies després, davant les primeres veus de denúncia, es van posar en marxa els "mecanismes docents habituals" per abordar la situació i que els serveis territorials no van trobar cap indici d'actuacions "indegudes". Lamenten, a més, la seva "indefensió total" i apunten que se senten "víctimes" d'una "campanya que pretén desacreditar el model educatiu públic català".

Una indefensió, tanmateix, de la qual també es queixa Barba, que lamenta que se senten "molt sols". Tanmateix, vol seguir endavant. "Com explico als meus fills que han de posar l'altre clatell, quan han estat ells les víctimes?", es pregunta, i afirma que el que vol transmetre'ls amb tot això són "valors". "No tot s'hi val", es reafirma.

Un jutge, 25 testimonis

Opinions contraposades i molt enconades a l'espera que un jutge aclareixi si hi va haver humiliacions o no al Palau. I és que, al cap i a la fi, els almenys 25 alumnes testimonis per classe són els que van sentir què es va dir realment.

De la universidad a la empresa: un desafío por el que vale la pena luchar

Las Escuelas del Campus del Baix Llobregat de la UPC celebran los tradicionales Fórums de empresas, un enriquecedor encuentro entre el mundo laboral y el estudiantil

En el último participaron más de 50 empresas en los dos foros y desde la Politécnica destacan también la alta participación de los alumnos del campus

Redacció

Las Escuelas del Campus del Baix Llobregat de la UPC, l'Escola d'Enginyeria de Telecomunicacions i Aeroespacial de Castelldefels (EETAC) y l'Escola Superior d'Agricultura de Barcelona (ESAB) celebraron en primavera sus ya tradicionales Fórums de empresas, que los estudiantes organizan cada año con el objetivo de crear un punto de encuentro entre el mundo laboral y el universitario.

El Fórum Aerotelecom, organizado por más de treinta estudiantes pertenecientes a asociaciones de la EETAC y a la delegación de estudiantes, llegó a su octava edición. En él, los alumnos de la escuela tuvieron la oportunidad de ampliar sus conocimientos más allá de las aulas y ver las diversas aplicaciones que tienen los estudios que están cursando. Por otro lado, las empresas participantes pudieron descubrir nuevos talentos, darse a conocer en los sectores de la aeronáutica y las telecomunicaciones y establecer vías de colaboración.

A lo largo de la jornada se llevaron a cabo diversas conferencias y, cómo novedad, dos sesiones de *Speed Dating*. Las ponencias individuales fueron impartidas por exalumnos de la universidad que explicaron su experiencia y cómo ellos han vivido la realidad del mercado laboral. Por otro lado, los representantes de empresa enfocaron la charla a los diferentes proyectos que llevan a cabo en sus organizaciones, así como las posibilidades que ofrecen las prácticas en empresas y cómo esta primera estancia en ellas les permite aproximarse a una realidad diferente a la vivida hasta ahora en la universidad, completando los conocimientos teóricos con experiencia.

"Seguir luchando"

Todos los alumnos que forman parte de la organización de este evento formativo quisieron enviar un mensaje muy claro sobre el trasfondo del Fórum. Este evento es organizado cada año por alumnos para facilitar la tarea de conseguir prácticas. El mensaje que se quiere hacer llegar a todos los estudiantes de las nuevas generaciones del Campus del Baix Llobregat es motivacional: tienen que seguir luchando para no perder esta tradición. El mundo laboral nunca ha estado tan cerca y perder esto supondría una gran desventaja. Por todo esto, "está en sus manos que todo continúe", explica Eva Clemente, una de las estudiantes responsables de la organización. Para completar la jornada y hacerla algo más lúdica y atractiva para los presentes, también se llevaron a cabo varios sorteos, entre ellos uno que regalaba un vuelo en un avión Cessna 152 y un 2x1 en un viaje cultural aeronáutico a Madrid.

LOS ALUMNOS HAN PODIDO APROXIMARSE AL MUNDO LABORAL | UPC

¿Qué es el 'Speed Dating'?

Se trata de una modalidad de entrevistas dinámicas en la que todas las empresas que participan se concentran en una sala, y cada dos minutos un candidato diferente se presenta para darse a conocer. Pasado este tiempo, el candidato pasa a entrevistarse con otra empresa y aparece uno nuevo. Es una manera de hacer el mayor número de entrevistas en el menor tiempo posible para los alumnos, y también así las empresas pueden ver los variados perfiles que pueden encontrarse.

Por otra parte, el Fòrum BioEnginy, organizado por la ESAB, celebró en 2018 su quinta edición y en él concurrieron numerosas empresas del sector agroalimentario y biotecnológico, creando y facilitando las sinergias entre el alumnado y las organizaciones. Después del fórum, tuvo lugar una mesa redonda para reflexionar sobre la realidad profesional del sector, mientras que finalizó con la entrega del premio "Sóc ESAB" a la mejor trayectoria profesional.

Éxito participación

En total, más de cincuenta empresas participaron en esta edición del 2018 de ambos foros, con un gran éxito de participación de los estudiantes del campus. En la inauguración del acto, los directores de ambas Escuelas, Luis Alonso de la EETAC, Anna Gras, de la ESAB y la regidora-delegada de Presidencia y Comunicación del Ayuntamiento de Castelldefels, Candela López agradecieron la iniciativa, su continuidad año tras año, y la motivación y la implicación de todos los participantes, especialmente de los estudiantes que siguen siendo el motor que activa experiencias como esta de conexión entre dos realidades que necesariamente tienen que converger.

L'Internet de les Coses, l'eina per guanyar competitivitat al sector agroalimentari

Viladecans i la UPC van acollir la 2ªedició del curs 'Food&IOT', enfocada a potenciar l'emprenedoria dels estudiants

El programa, dirigit a emprenedors especialitzats del món agrícola i/o tecnològic, consisteix en 150 hores de formació i recerca subvencionades

Redacció

El sector agroalimentari té un paper molt important en el desenvolupament econòmic del Baix Llobregat i, per tant, representa un sector estratègic en el territori. Bona part del terreny agrícola es troba a Viladecans, que busca, de fet, esdevenir un referent del sector de l'Alimentació i la Sostenibilitat de la mà de la formació especialitzada i la tecnologia.

Amb aquesta premissa i el suport de la Universitat Politècnica de Catalunya – Campus Baix Llobregat, l'Ajuntament i la UPC van celebrar la segona edició del programa 'Food&IOT', un curs de 150 hores totalment gratuït que busca trobar solucions i oportunitats pel món agrari a partir de la tecnologia: "El nostre interès, entre molts, és que les empreses utilitzin la nova tecnologia per aplicar-ho en el sector productiu. Hi ha un vessant d'innovació i de creació de noves empreses, però també volem potenciar la UPC i l'Agròpolis, situada a Viladecans, com a referents al voltant de la innovació en la producció agrària", diu Marc Sanmartí, director de Serveis d'Empreses de l'Ajuntament de Viladecans.

En concret, la segona campanya d'aquest inèdit curs va estar centrada, efectivament, en explotar les potencialitats de l'Internet de les Coses per trobar solucions innovadores als reptes dels processos productius dels pagesos: "Tot i que una tecnologia no pot solucionar-ho tot, l'Internet de les Coses és una eina molt transversal", diu Rafael Vidal, professor del Campus i coordinador del programa pedagògic. En aquest sentit, el curs va oferir un mòdul de 45 hores d'emprenedoria i 105 que es dediquen pròpiament al sector i a conèixer les bases de l'Internet de les Coses amb tres grans parts fonamentalment: nodes i dispositius físics; una part de comunicació amb els aparells; i una tercera d'explotació de dades.

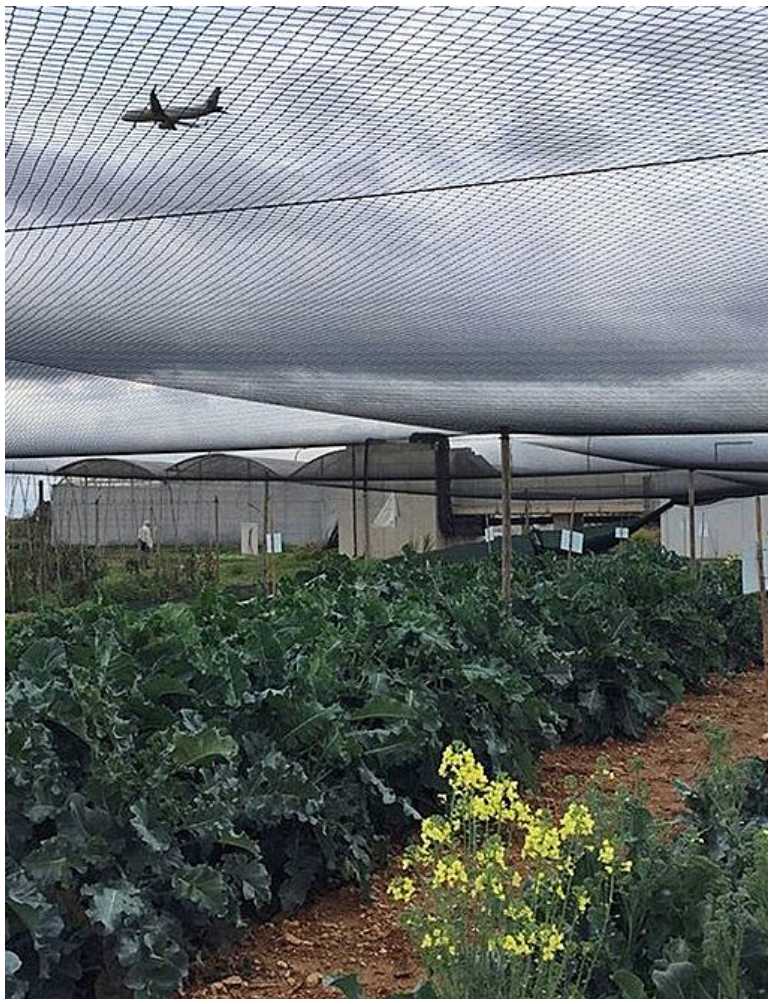

L'AGRÒPOLIS DE VILADECANS TINDRÀ UN PAPER PRIMORDIAL PER A LA VESSANT MÉS PRÀCTICA DEL FOOD & IOT

Actuació arbre a arbre

Estem parlant de sensors acústics o de moviment, càmeres de videovigilància, dispositius per mesurar magnituds o presència d'elements externs i un llarg etcètera, que, a més, poden actuar de manera immediata, si es dóna el cas (obrint el rec o activant una alarma, per exemple); element per element, "arbre a arbre"; i que permet potenciar la recollida i emmagatzematge d'informació –el 'Big Data'- per prendre mesures més acurades a curt i a llarg termini: "Estem en situació de fer de tot".

De fet, aquest nivell de detall és, segurament, la major revolució d'aquesta tecnologia respecte a l'automatització industrial tradicional: "Aquestes actuacions han existit tota la vida en forma d'automatització industrial, però quan ho poses de manera desatesa, amb baix cost i ho universalitzes, és com una mena de sistema nerviós universal que connectat a Internet, permet tenir la informació en qualsevol lloc i en qualsevol moment", diu Vidal. "Avui podem ser molt més selectius; el que representa una de les grans avantatges competitives. Tenim la capacitat d'obtenir informació d'una zona concreta o unitat per actuar també d'una manera molt detallada per zones i/o unitats".

D'aquesta manera, tal i com explica Oriol Bonilla, enginyer agrònom de Promoció Econòmica de l'Ajuntament, i enllaç entre el món agrari, empresarial i acadèmic en aquest programa, l'Internet de les Coses pot tenir infinites oportunitats per solucionar problemes actuals dels pagesos com la salinitat de l'aigua dels aqüífers –"un problema vital i molt extrapolable a altres llocs del món"-; furs als camps, més en les grans metròpolis com la de Barcelona; la lluita contra els patògens o plagues; o els danys que provoca la fauna, fonamentalment, en el cas del Parc Agrari, l'avícola, però també conills o senglars, que estan baixant, segons Bonilla, fins als conreus de Viladecans. "L'objectiu és, en tot cas, millorar la competitivitat de les explotacions".

Preinscripció al curs; aforament limitat

El perfil de participants que es buscava és el de persones preparades, amb formació específica o en el món agroalimentari o en el món tecnològic, que volguessin aprofundir coneixements en aquest sentit. De fet, també és una gran oportunitat per estudiants d'últim curs o just acabats els estudis, donat que entraran en contacte amb el món empresarial i, per tant, podrien trobar el seu encaix a nivell laboral.

> "L'objectiu és **millorar la competitivitat** de les explotacions agrícoles"

> "Amb **l'Internet de les Coses**, estem en disposició de fer de tot; si cal, **arbre a arbre**"

Diez años conquistando Marte

La UPC organiza desde 2008 el proyecto Marte XXI en el que estudiantes de secundaria analizan cómo es posible vivir en el planeta rojo

El objetivo del programa es que estudiantes con capacidades, pero con falta de motivación o confianza, no abandonen los estudios

Imanol Crespo

Si pasaran, en una de las sesiones, por el paseo central del campus del Baix Llobregat de la Universitat Politècnica de Catalunya, en Castelldefels, se podrían encontrar con un buen número de jóvenes tirando huevos desde un cuarto piso. Sí, huevos. Lo mejor es que algunos no se rompen. Porque, en realidad, se trata de una de las prácticas del programa Marte XXI que sirve de metáfora de la entrada de un cohete en la atmósfera de la Tierra.

La UPC, en colaboración con la Diputació de Barcelona, celebró en 2018 su décimo año impulsando desde el Baix Llobregat el conocido proyecto Marte XXI, en el que alumnos de secundaria obligatoria de tercero y cuarto de la ESO estudian cómo sería posible ubicar una colonia en el planeta rojo.

Más que aprender, motivar

Fundado en 2008 y con dos ediciones por año, Marte XXI llevó a cabo del 22 de enero al 2 de febrero y del 26 de enero al 8 de febrero de 2018 dos nuevas ediciones en las que participaron nueve municipios (Castelldefels, Viladecans, Sant Boi, Vallirana, Sant Vicenç dels Horts, Sant Just Desvern, El Prat, Gavà y Sant Feliu de Codines) y 38 centros educativos: “Lo que hacemos es llevarlos a la universidad para que hagan la vida más cercana al entorno universitario”, explica Teresa San José, técnica de promoción y relaciones externas.

De hecho, el objetivo, más que académico, es motivador. Por ello, los centros participantes son los que seleccionan a sus alumnos que tienen capacidades académicas, pero que cuentan con una falta de confianza, timidez o motivación, entre otras cuestiones, y que, por tanto, peligra la continuidad de sus estudios: “No es que queramos que salgan de aquí pensando que serán unos grandes ingenieros. Queremos que se den cuenta de que son capaces de estudiar, de motivarse por las cosas. La universidad y la Formación Profesional es abarcable y tienen muchas capacidades para llegar. Que no se cierren en sus estudios, porque ahora estén desorientados”, dice San José.

Los estudiantes participan, según una encuesta previa sobre sus inquietudes, en distintos grupos de trabajo que analizan cuestiones concretas que tienen que ver con la vida en marte: Lanzamiento, navegación y aterrizaje del cohete; Comunicaciones entre Marte y la Tierra y en la misma colonia; Sensorización y monitorización de la nave; Robótica; cuestiones de Medio Ambiente, Clima y Sostenibilidad; Sistemas de producción y consumo de energía; Obtención, distribución y consumo de agua; y diseño y construcción de la colonia.

IMÁGENES DE LA PASADA EDICIÓN DE ‘MART XXI’, UN PROYECTO QUE DESTACA POR SUS CLASES PRÁCTICAS Y SU ESPÍRITU CREATIVO | UPC

Más de 1.700 jóvenes

En total, nueve grupos que trabajan por separado en las primeras sesiones, pero que tendrán que hacer unas conclusiones propias y plantearlas conjuntamente con el resto, al final, en el llamado MiniPlenario: “Lo importante es que pregunten; que no frenen su imaginación; pero, sobre todo, que se respeten; que vean que hay distintas maneras de trabajar una misma cuestión; que aprendan a trabajar en equipo, con otros compañeros y en distintos entornos”.

En esta ocasión, participaron un total de 225 alumnos de secundaria, cerca del récord de participación del año pasado (240 estudiantes). Así, cuando acaben estas dos nuevas ediciones, ya habrán trabajado en conquistar marte más de 1.700 alumnos. Lo bueno es que muchos de aquellos alumnos que estrenaron el programan ahora ya han acabado su carrera o grado, tal y como les consta a los impulsores del programa. Esta terrenal meta superada es, de momento, el gran logro y éxito de sus carreras académicas. Quien sabe, en cualquier caso, si dentro de diez años son ellos quienes pongan en práctica su colonia en Marte.

La UPC sembra les bases del futur de l'agricultura en un entorn urbà

L'Escola Superior d'Agricultura va celebrar tres jornades divulgatives sobre paisatgisme i alimentació; horticultura biodinàmica i salut; i vitivinicultura

Les jornades, obertes a tothom, es van celebrar les segones setmanes dels mesos de febrer, març i maig del 2018 al Campus del Baix Llobregat de la UPC

I. Crespo

La tradicionalment i ja mal anomenada agricultura periurbana ha passat a ser, per molts i de manera més encertada, agricultura urbana. No tan perquè hagi deixat d'estar a la perifèria de les ciutats per quedar totalment integrada en un entorn urbà a partir del creixement de la metròpolis de Barcelona, sinó perquè la seva interrelació amb la ciutat és molt més important que abans.

Sigui com sigui, aquest nou context, l'avenç de la tecnologia, la preocupació per les qüestions mediambientals, així com una major importància a l'alimentació porten al món de l'agricultura a un període de molts canvis i de transició, més en aquest entorn urbà del Baix Llobregat. Per debatre, precisament, sobre el futur del sector, l'Escola Superior d'Agricultura de Barcelona (ESAB) de la Universitat Politècnica de Catalunya, ubicada al Campus del Baix Llobregat, a Castelldefels, va celebrar tres jornades específiques, amb la col·laboració del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, per reflexionar sobre vitivinicultura (2ª setmana de febrer), horticultura biodinàmica i salut (2ª setmana de març) i sistema alimentari i paisatge (2ª setmana de maig).

Les jornades -obertes a tothom- van comptar amb ponències de primer nivell, així com projectes concrets d'estudiants de l'Escola que posaren cares i ulls, per exemple, a aquesta relació entre el món agrari i l'urbà: "L'objectiu de la jornada 'Sistema alimentari i paisatge: planejament i diseeny de l'espai obert productiu a la ciutat' és veure com encaixa, sobretot, a la nostra zona, aquesta agricultura anomenada tradicionalment periurbana, però que alguns defensen que és ja urbana perquè ha entrat molt a les grans ciutats, a les terrasses, als patis, amb agricultors amateurs i professionals", diu Anna Gras, directora de l'ESAB. "Hi ha una coexistència en la que tothom vol practicar agricultura i llavors es crea una xarxa que interrelaciona totalment amb la població. Ara, volem veure com s'arriba a cohesionar".

De fet, aquest auge pel producte de proximitat, de temporada i, en definitiva, de qualitat ha posat sobre la taula el concepte de sobirania alimentària de la metròpolis: "Cobreix dos funcions fonamentalment: d'una banda, la de posar en valor els petits productors -que tenim molts propers a les grans ciutats i que fan una tasca molt dura, gens fàcil, tot i la pressió urbanística que tenen-; i, d'altra, la d'aproximar l'agricultura al consumidor. De vegades, veiem els productes als supermercats tan ben preparats i empaquetats que semblen que surtin de fàbrica. I no", exclama Gras.

ANNA GRAS ÉS LA DIRECTORA DE L'ESCOLA SUPERIOR D'AGRICULTURA DE BARCELONA DE LA UPC | I.C.

Biodinàmica: una volta de rosca més

En aquest context, altres dels grans debats és l'ús de químics per controlar plagues o malalties als camps de cultiu. En aquest sentit, l'agricultura ha viscut vàries etapes: cultiu tradicional i ús de químics; agricultura integrada –ús de químics només en episodis concrets i de manera controlada-; i agricultura ecològica –pràcticament, sense ús de químics-. Ara, el sector es troba a les portes d'una quarta fase que representa una volta de rosca més. Es tracta de l'agricultura biodinàmica, una estratègia que neix a Alemanya, al segle XIX, que té molta trajectòria a l'Europa central, i que entén l'agricultura a partir del coneixement ampli de tot un sistema equilibrat entre el sol, la vegetació, la fauna i, fins i tot, altres energies que poden intervenir com els cicles de l'aigua o lunars, evitant, en la mesura del possible, qualsevol intervenció externa: "Bàsicament, busca tenir un bon coneixement del sistema agrícola, però també del seu entorn: mirar si la parcel·la, per exemple, està envoltada de boscos, de pins, saber la flora que hi creix i, per tant, conèixer tot el sistema amb l'objectiu de mantenir-lo molt viu amb molta biodiversitat. En alguns cultius s'han aconseguit molts avenços i s'ha reduït els químics d'una manera molt important", explica la directora de l'ESAB.

L'altre pilar que té molt a dir sobre aquest tema és la tecnologia i la seva aplicació, una qüestió que també es tractarà des del món de la vitivinicultura, que permetrà reflexionar, entre altres temes, sobre el complex món dels anomenats transgènics: "Es posarà en debat l'ús de la biotecnologia per obtenir varietats que siguin més resistents de determinades malalties que requereixen un gran nombre de tractaments fitosanitaris", avança Anna Gras. "La qüestió és aconseguir unes varietats de raïm que siguin les mateixes que tenim avui, amb la mateixa tipicitat, però més resistents. Voldríem no ser tan dependents de productes químics per lluitar contra determinades malalties que causen realment molt dany en el cultiu. I si el producte és més resistent, no calen tants productes", diu Gras en un moment on l'ús del Glifosat està de plena actualitat a tota la Comunitat Europea.

Nou 'Horitzó 2020'

En aquest sentit, l'ESAB –l´única escola agrària de la demarcació de Barcelona- treballa intensament amb recerca activa sobre la millora de la maquinària agrària, sobretot, en temes de tractaments fitosanitaris. De fet, l'escola ha rebut, recentment, un projecte 'Horitzó 2020' que coordinarà directament l'escola de la UPC: "És un projecte molt important per la seva envergadura i a nivell econòmic. Intentem reduir la quantitat d'emissions fitosanitàries cals als cultius i, per tant, que hi hagi menys deposicions. Minimitzar les dosis sent igual d'eficaços. Abans es mullava tot el terra, tota la fulla, tot. Ara hem de reduir el tractament, perquè al final estem restant vida a la terra.

A més, l'escola, que compta actualment amb uns 750 estudiants, té altres grups d'investigació que treballen sobre plagues i sistemes radiculars, així com la recuperació de varietats tradicionals de productes d'horta, però potenciant les seves qualitats gustatives.

SANITAT

Pioners tot i les retallades

La atención primaria, en la UCI

Los médicos de familia reclaman más recursos y personal para atender las visitas

El Institut Català de la Salut dice "comprender" las demandas y promete 100 millones

F. J. R.

Llegar al trabajo. Sentarse en la silla, encender el ordenador y ver que tienes que atender a 5 o 6 personas en media hora. Como poco. O hasta a 11 a la misma hora. Y no se trata de llamadas rutinarias o correos electrónicos, sino de personas con problemas de salud. Estamos hablando de la realidad diaria de los médicos de familia en Cataluña. Una situación que deteriora la asistencia al paciente, al que no se le puede dedicar el tiempo necesario. "A veces los pacientes vienen por dos problemas, y en 7 minutos no puedes escucharlos y decidir", explica a El Llobregat un médico de familia representante en el SAP (Servei d'Atenció Primària) Delta del colectivo 'AP digna i respectada', que prefiere mantener el anonimato. Esta es tan solo una de las demandas que llevaron a los médicos de la atención primaria a ir a la huelga a finales de noviembre del año pasado.

Pero, ¿cómo hemos llegado a esta situación? Desde el sindicato Metges de Catalunya apuntan a los recortes en la sanidad de la última década, que según aseguran supusieron la pérdida de casi un millar de facultativos en la primaria. Menos profesionales en los ambulatorios que provocan que las cargas asistenciales aumenten considerablemente. El sindicato fija la ratio de pacientes que considera óptima por facultativo en 1.300, pero la realidad es algo diferente. "Ahora, dependiendo también del CAP, estamos alrededor de los 1.500", detalla el médico del SAP Delta.

Un aumento de la carga asistencial que no ha venido acompañado de una mejora salarial. En este sentido, otra de las reivindicaciones de los médicos es recuperar las retribuciones y condiciones de trabajo recortadas desde 2010. Una restitución que tendría que venir acompañada de un aumento de la inversión, añaden, para pasar del 16% del presupuesto actual que dedica el Departament de Salut a la primara, al 25%. Sin embargo, la presión del día a día es tal que las prioridades no pasan tanto por la cuestión económica como por la necesidad de profesionales. "Preferiría prescindir, de momento, de pagas extra y objetivos que nos deben para que contratasen médicos", reconoce el facultativo del SAP Delta.

A priori, la plantilla de facultativos parece que crecerá próximamente. El Institut Català de la Salut (ICS), que gestiona el 80% de la atención primaria catalana, convocó el pasado 25 de noviembre a 1.722 profesionales de medicina de familia y 212 de pediatría en Barcelona para hacer las pruebas correspondientes a la oferta pública de ocupación para "estabilizar la plantilla de estas dos categorías". Los participantes aspiran a ocupar una de las 1.343 plazas de médico de cabecera y 149 de pediatría que convoca el ICS, que anuncia que durante el próximo año tiene previsto resolver hasta un total de 10.092 puestos de trabajo de personal estatutario fijo de 20 categorías.

> "A veces los **pacientes** vienen por 2 problemas, y en **7 minutos** no puedes **escucharlos** y decidir"

Los recursos de la primaria

Según los datos de la Memoria del ICS de 2016, la última que se ha publicado, en aquel año se llevaron a cabo más de 8 millones de visitas de atención primaria y CUAP, en los 112 centros repartidos por el territorio de la Metropolitana Sur –sin contar los hospitales-. Una zona que comprende a L'Hospitalet, el Baix Llobregat, el Alt Penedès y el Garraf y alberga a casi un millón y medio de habitantes. En un día, los 56 equipos de atención primaria en el territorio –cerca de 4.000 facultativos- realizaron, de media, 17.532 visitas.

Además, la Metropolitana Sur incorporó entre 2016 y 2017 a 1.058 nuevos interinos, la mitad de los cuales fueron a parar a la atención primaria.

Sea como sea, el director gerente del ICS, Josep Maria Argimon, aseguró en noviembre que se estaban trabajando para dar respuestas a unas demandas que dice "compartir". "Tenemos un calendario de acciones a corto, medio y largo plazo", avanzó, que quieren abordar de manera conjunta con los profesionales para afrontar la situación desde la vertiente "asistencial, de recursos humanos y de presupuesto". Propuestas que quiso explicar el ICS mediante una carta enviada a toda la plantilla de médicos de la atención primaria, firmada por el mismo Argimon y titulada 'Acciones de Mejora en la Atención Primaria del ICS'. La misiva fue criticada por Metges de Catalunya, que tildó el movimiento de "juego sucio", puesto que se hacía "al margen" de la negociación previa a la huelga de finales de noviembre. Entre otras, en esta misiva ofrecía incorporar 200 médicos de familia "para cubrir las necesidades actuales de la plantilla".

Los sindicatos decidieron desconvocar la huelga el 29 de noviembre, después de que el ICS prometiera destinar más de 100 millones de euros para dar respuesta a las necesidades manifestadas por los facultativos, y pactasen un mínimo de 12 minutos por visita.

Una destinación poco atractiva

Promesas aparte, la situación de la atención primaria se deteriora día tras día. Y ya no solo por la falta de recursos, horas extra impagadas o falta de contratación de médicos, sino por un fenómeno que algunos empiezan a atisbar. El representante de AP digna i respectada en el Delta reconoce que cada vez es más difícil que médicos jóvenes elijan la especialidad de familia. "Los residentes se queman, se desmotivan y se marchan, e incluso algunos repiten el MIR para acceder a otra especialidad", lamenta. Algunos otros, además, ante la presión, cogen la baja por ansiedad. "No puedes atender como quisieras, como tendría que ser, y eso genera tensión, ya que el paciente va a la consulta con unas expectativas que no se suelen cumplir", prosigue el representante. De hecho, a veces hay programadas hasta 11 visitas a la misma hora [*ver foto*]. "¿A

Pasa a la página siguiente

Viene de la página anterior

quién atiendes primero?", se pregunta el mismo médico, que a la vez que escucha a sus pacientes ha de lidiar con los que esperan fuera y preguntan cuándo les va a tocar o les afean que llevan media hora esperando. Un ambiente, ciertamente, poco adecuado para tratar la salud.

Por todo esto, el número de médicos de familia tiende a ser inferior año tras año y algunas voces avisan del envejecimiento de la plantilla.

El envejecimiento poblacional: el otro desafío

Por otra parte, no se puede perder de vista otro envejecimiento, en este caso el de los ciudadanos. Cada vez vivimos más, con lo que se añaden patologías y el paciente se vuelve más complicado. Es por este motivo que, a menudo, pese a tener unos tempos muy estrechos para atender a las visitas, los médicos han de dedicar más ratos a según qué casos, con lo que se genera tensión con otros pacientes, que se ven obligados a hacer honor a su nombre.

Este fenómeno, a su vez, ha convertido a las consultas de la primaria en despachos de servicios sociales. Gente mayor que vive sola y está en riesgo de exclusión y otras problemáticas asoman durante las visitas ante el médico, "el referente para muchos pacientes", reconoce la fuente del SAP Delta. Apechugan con ello, pero avisan de que no se puede tirar todo encima de la atención primaria.

… Así como el aumento de población

No hay que perder de vista, en esta tormenta perfecta que presiona a los profesionales de la primaria, que cada vez más vecinos de Barcelona, ante los altos precios de alquiler y compra de la capital catalana [*ver páginas 6-9*], apuestan por instalarse en el área metropolitana.

Y este movimiento incipiente de personas hacia el extrarradio tiene su impacto en la atención sanitaria, ya que "hace que los cupos de pacientes aumenten de manera remarcable, redundando en un empeoramiento de la citada sobrecarga" de los profesionales, ponen de manifiesto desde el sindicato Simecat. De ahí la importancia de contratar más facultativos, bajar las ratios de pacientes a tratar, limitar la agenda a un máximo de 28 visitas diarias -23 presenciales y 5 no presenciales- y asignar un tiempo mínimo de 12 minutos por visita presencial y 6 a no presencial. Y, sobre todo, evitar que a una misma hora se puedan citar a 12 personas. "Son reivindicaciones muy básicas, de sentido común", destaca el representante de AP digna i respectada.

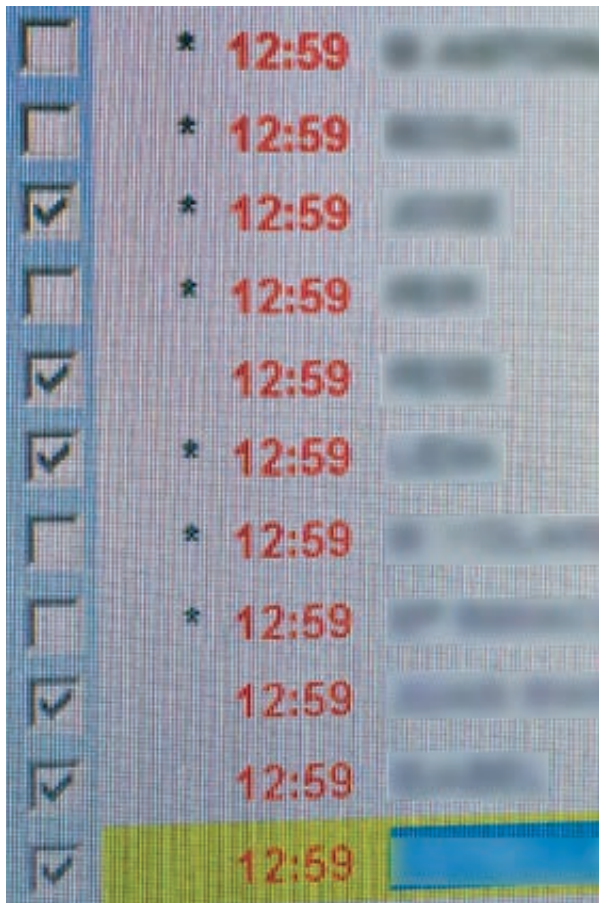

CAPTURA DE PANTALLA DEL HORARIO DE VISITAS DE UN MÉDICO DE FAMILIA QUE PASA VISITA EN EL TERRITORIO: 11 PERSONAS A LA MISMA HORA

Reivindicaciones de las asociaciones de vecinos

Quienes también llevan años movilizados por la mejora de la atención primaria son las asociaciones de vecinos. Recientemente, el presidente de la Federación de Asociaciones de Vecinos del Baix Llobregat, Julián Carrasco, comentaba a El Llobregat en una entrevista que la atención primaria es uno de sus principales frentes, ya que si esta funciona no se traspasa gente a las urgencias de los hospitales, lo que evitaría los ya tradicionales colapsos de sus urgencias durante la temporada de gripe que, por cierto, ya casi tenemos encima.

Centre de Negocis
Edifici ellobregat
CONTRATACIONES ANUALES: 35 EUROS + IVA POR MES
SERVICIO DE GUARDAMUEBLES
▪Almacenaje de objetos de gran volumen
▪Recogida a domicilio incluida
CONSULTE NUESTRAS TARIFAS
¿NECESITA UNA RECEPCIÓN QUE RECOJA LAS NOTIFICACIONES DIRIGIDAS A SU EMPRESA?
DOMICILIACIÓN DE SOCIEDADES

▪Utilización comercial de nuestra dirección
▪Recepción de correspondencia y paqueteria
▪Aviso inmediato de llegada vía email
▪Escaneado de su correo y reenvío vía email*
▪Reenvío de su correo a otro domicilio*
* No incluidos en el servicio básico
DISPONEMOS DE TODOS LOS SERVICIOS QUE SU EMPRESA NECESITA

Telf. 902 800 248 · centrodenegocios@elllobregat.com · C/ Raurich Nº 62 - St. Boi de Llobregat

La inserción laboral de las personas con trastorno mental, un camino por recorrer

El Parc Sanitari de Sant Boi trabaja nuevos modelos para impulsarla

Dos de cada cinco casos de incapacidad están relacionados con la salud mental

Salut ha incrementado el presupuesto en este ámbito sanitario a los 70 millones

Readacción

La inserción laboral en el ámbito de las personas con algún tipo de trastorno mental se presenta como una meta primordial a seguir. “Una persona con trastorno mental no se recupera del todo hasta que no vuelve a su puesto de trabajo inicial”. Son palabras del doctor Lluís San, director de salud mental del Parc Sanitari de Sant Joan de Déu de Sant Boi, para El Llobregat. Y es que la inserción laboral de las personas que padecen este tipo de trastornos es un ámbito en el que hay todavía camino por recorrer.

Los factores que más influyen en la inserción laboral de personas con un trastorno mental son la precariedad laboral y el paro de larga duración. Según la Organización Mundial de la Salud (OMS), 2 de cada 5 casos de incapacidad están relacionados con los trastornos mentales. La organización también resalta que la mejora y estabilidad de las personas con trastornos de salud mental juega un papel muy importante en la inserción laboral.

Claves de la inserción laboral en Salud Mental

Es un hecho, según el Clúster de Salud Mental Cataluña, que las personas con trastornos mentales están más tiempo en situación de desempleo. Por ello, para hacer frente al estigma en salud mental, la metodología IPS (Individual Placement and Support) y los programas Peer-to-Peer forman parte de las nuevas estrategias colaborativas con el objetivo de ofrecer apoyo individualizado durante la inserción laboral. “Este tipo de estrategias son las que devuelven la dignidad a la persona”, asegura San, ya que lo que quiere hacer cualquier ciudadano es “recuperar su vida normal: volver a trabajar”.

El nuevo modelo de atención a la salud mental

La atención a este tipo de patologías está recogida en las ‘Estrategias de salud mental y adicciones 2017-2020’ del Departament de Salut. Este plan va acompañado del incremento presupuestario más grande de la historia en el área de salud mental, con una inversión adicional de 70 millones en 2017, además de los 2,6 millones del Plan estratégico de investigación e innovación en salud para proyectos de investigación en salud mental.

> “Este tipo de estrategias son las que devuelven la **dignidad** a las personas que han sufrido trastornos”

¿Cuál es el futuro?

San explica a esta publicación que, en un futuro, se creará la figura de los pacientes expertos, el Peer-to-Peer, mientras que poco a poco irán naciendo asociaciones creadas por los propios pacientes. De hecho, antes el rol del paciente estaba relegado a una posición más bien pasiva, mientras que ahora se pretende que estos sean más proactivos y que opinen sobre los tratamientos que reciben o la estrategia que quieren seguir en el proceso para volver a entrar al mercado de trabajo, que es uno de los objetivos primordiales.

Trabajar de manera individual

En el Parc Sanitari de Sant Joan de Déu de Sant Boi trabajan con las realidades de cada paciente, de aquí que se lleve a cabo procesos como la preinserción laboral o el trabajo de inclusión laboral, con la finalidad de que el paciente tenga de nuevo actividad profesional, “si es posible la misma de antes”, reitera San. Eso sí, en ocasiones no es posible esta premisa.

Cataluña, a diferencia de la mayoría de comunidades, solo financia la operación de un oído

Carla Sánchez: "No sé cómo lo voy a hacer, pero tengo que conseguir que operen a mi hija de los dos oídos"

"No tiene ninguna razón de ser que Cataluña sea una de las pocas comunidades donde no se cubren los implantes en los dos oídos"

"Si Alejandra no escucha nunca hablará, porque los niños empiezan a hablar por repetición"

Carlos Manzano

Alejandra es una niña de Cornellà que ha nacido sin oír prácticamente nada. Según nos dice su madre, Carla Sánchez, llevando a su hija dormida en un carrito rosa, lo habitual es escuchar entre 200 y 300 decibelios, sin embargo, su hija no escucha más allá de los 120. Sánchez nos explica que Cataluña es uno de los pocos lugares de España donde solo cubre la Sanidad la operación de un oído en los casos de sordera operables, en la mayoría de sistemas sanitarios realizan la operación en ambos.

El principal problema de esta operación reside en que el otro oído debe ser costeado por los padres o por la persona que se realiza la cirugía, en ningún caso por la sanidad catalana, y asciende a un coste de 30.000 euros aproximadamente. En la mayoría de comunidades autónomas han incluido en algún momento la normativa de costear ambos oídos que se especifica en el BOE, pero el Parlament de Catalunya no se ha posicionado al respecto.

La importancia de escuchar por los dos oídos

Según Sánchez, la madre de la niña: "No tiene ninguna razón de ser que solo costeen un oído, debe ser porque ellos consideran que ya tira o puede hacer vida normal con uno solo, pero no es así". La madre de Alejandra narra en su blog, 'miprincesaensilencioperoconmuchaluz.blogspot.com', porqué es tan importante que se realicen los dos implantes.

Una de las principales razones es para que no se pueda entorpecer el desarrollo en la expresión oral, pero también la psicomotricidad. Sánchez explica que si su hija "no escucha nunca hablará", por el hecho que "los niños empiezan a hablar por repetición". Respecto al tema de la psicomotricidad, hay niños que hasta que no son operados no aprenden a andar, según ha contado Sánchez.

CARLA SÁNCHEZ JUEGA CON SU HIJA, ALEJANDRA, DE OCHO MESES; NACIÓ CON LIMITACIONES AUDITIVAS

> "Tengo que operarla en **año y medio**; una **ILP** tardaría tres, con suerte"

Conseguir operar a su hija

La madre ha decidido pedir ayuda para poder operar a su hija que al ser un caso que podríamos categorizar de 'raro' a nivel médico no tiene tan fácil lograr ayudas colectivas. Ella no cree en el 'crowfunding' porque mucha gente puede sentirse engañada, como ya sucedió en algún caso hace años, así que ha decidido ponerse en contacto con asociaciones y fundaciones para que todo lo que se recaude pueda ir al Hospital San Juan de Dios para operar a su hija. No hay intermediarios, ella lo explicaba que "este dinero no me lo dan a mí, se dona todo y va directamente a San Juan de Dios, a la unidad de implantes para la operación de Alejandra".

Sánchez es una persona que se está moviendo por su hija poniéndose en contacto con asociaciones como Princesa Claudia en Valencia, para lograr operar a su hija y que "pueda vivir sin una discapacidad".

El problema del coste de la operación no es pedir un préstamo como muchos pensaríamos sino que después tiene un mantenimiento anual, para que la niña pueda escuchar, de alrededor de 3.000 euros. Por ello, Sánchez afirmaba que "si pido un préstamo de 25.000 o 30.000 euros al banco ya no puedo ahorrar mes a mes para el mantenimiento anual de los aparatos auditivos".

La madre de Alejandra no se rinde y afirma que "tiene que conseguirlo" por su hija. Entre los eventos solidarios para la operación de su hija se encuentra la Marxa Solidària dels Reis que tuvo lugar en la comarca.

Una madre que quiere que su hija viva sin limitaciones y con las mismas oportunidades que el resto, pero que no tiene tiempo de presentar una Iniciativa Legislativa Popular en el Parlament de Catalunya para que cubran ambos oídos, dado que los médicos recomiendan operar antes del primer año de vida y la ley de la cámara podría salir, siendo optimistas, en tres años.

¿Su banco ha vendido su deuda a un tercero por un precio inferior pero a Ud. le reclaman la totalidad?

¿Sabe Ud. que puede exigir sus derechos?

Asesórese en Pérez Llorca Abogados,

aquí encontrará un trato serio, cercano y en las mejores condiciones económicas.

Defienda su empresa y su patrimonio
¡No se deje avasallar!

Reclamamos

- Swaps suscritos a partir del 2005
- Derecho de retracto a la compra de su crédito por el mismo precio
- Cláusulas suelo, abusivas y abuso de derecho
- Gastos de constitución de su crédito o hipoteca
- Hipotecas multidivisa

CONSÚLTENOS

Si nos permite revisar su caso le haremos un estudio previo gratuito, ***llámenos y solicite cita***

Pérez Llorca
advocats

Despacho fundado en 1987

Telf. 902 800 248 / 670 794 640 / 670 794 637 - perezllorca@consultajuridica.net
Calle Raurich, 62 - 08830 Sant Boi de Llobregat (Barcelona)

ESPORTS

Molt més que futbol

EL LLOBREGAT organizará el año que viene en El Prat un abierto de ajedrez con Grandes Maestros de todo

El Llobregat apuesta por el ajedrez

Esta publicación organizará del 3 al 11 de diciembre de 2019 la primera edición del torneo El Llobregat Open Chess

El abierto cuenta con el beneplácito de la Federación Catalana y se organizará en el polideportivo Estruch de El Prat de Llobregat

Redacción

Un año y tres meses. Ese es el tiempo que falta para la puesta de largo del primer torneo de ajedrez ***El Llobregat Open Chess***, que tendrá lugar del 3 al 11 de diciembre de 2019 en El Prat de Llobregat. En concreto, la cita se desarrollará en el pabellón Estruch, situado en la avenida del Pare Andreu de Palma 9, que ha sido cedido por el Ayuntamiento de El Prat de Llobregat para que se lleve a cabo la primera edición de un torneo inédito en la comarca.

El Prat será el primer escenario de un campeonato que tiene la vocación de celebrarse anualmente y de manera itinerante por el Baix Llobregat. Estará dirigido por el editor de El Llobregat, Xavier Pérez Llorca, y cuenta con el Maestro Internacional argentino Marcelo Panelo como gerente [*ver página siguiente*].

Una fecha con aliciente

El abierto cuenta con el beneplácito y visto bueno de la Federación Catalana de Ajedrez y su presidente, Pepo Viñas, y se disputará pocos días antes del prestigioso Sunway Chess Festival de Sitges. Esta cercanía de fechas puede servir de aliciente para que jugadores con un Elo elevado asistan a la cita de El Prat de Llobregat y acto seguido se desplacen al torneo de Sitges -el Elo establece el ranking de un jugador de ajedrez-.

El objetivo de los organizadores, a falta de poco más de un año para su celebración, es que el torneo cuente con la participación de Grandes Maestros de renombre y con una nutrida representación de ajedrecistas situados en el top 100 mundial.

Todo para que durante los 9 días de torneo el Baix se convierta, de la mano de esta publicación, en el epicentro del ajedrez catalán, español e internacional. Y es que a parte del certamen en el que competirán los grandes jugadores, está previsto que se lleve a cabo un torneo 'B' para otros ajedrecistas que pueden tener un gran nivel pero que están fuera del circuito internacional.

Próximamente, inscripciones en elllobregat.com

Ahora mismo se están ultimando las bases del abierto, que se colgaran próximamente en nuestro diario digital, en la pestaña *elllobregatopenchess*. En ella, los aspirantes podrán consultar información sobre el torneo, desde premios a localizaciones o cómo llegar al pabellón.

Para dinamizar el abierto de ajedrez, la organización planea, en colaboración con los clubes de la comarca, celebrar un torneo de rápidas, unas partidas que despiertan mucho interés entre el público por su dinamismo y espectacularidad. Toda una serie de actuaciones dirigidas a hacer de ***El Llobregat Open Chess*** un torneo de referencia en el circuito ajedrecístico internacional y, a la vez, convertirlo en un incentivo más del Baix Llobregat para atraer a visitantes y llevar el nombre de la comarca por todo el mundo.

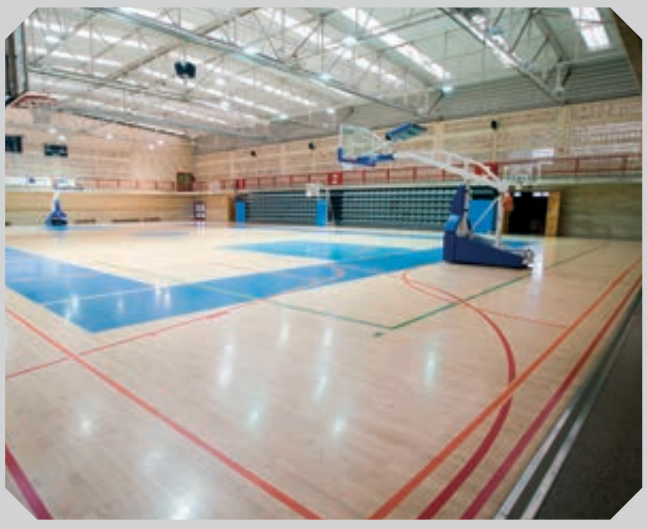

El escenario: El CEM Estruch, en El Prat

Uno de los emblemas del deporte en El Prat, el CEM Estruch, se convertirá en el primer escenario que acoja ***El Llobregat Open Chess***. Cedido por el ayuntamiento pratense, está ubicado cerca de la parada de metro de Les Moreres de la L9 de metro, que conecta directamente con Barcelona. Para instalar el mobiliario necesario del torneo, antes se recubrirá la pista central y se cuidará el parqué para que no sufra ningún daño.

el mundo: ***El Llobregat Open Chess***

Marcelo Panelo: "El ajedrez necesita un poco de difusión"

Marcelo Panelo es un Maestro Internacional argentino de ajedrez que vive en El Prat y el gerente de ***El Llobregat Open Chess***. Llegó a Barcelona en 1998 y se "enamoró" de la ciudad. Jugó su primer torneo con 11 años y desde 2005 tiene el título de Maestro, pese a tener las credenciales para serlo mucho antes. Compagina su faceta de jugador, que le ha llevado a ganar grandes torneos internacionales en España, con la de profesor de ajedrecistas noveles.

Redacción

¿Cómo afronta la organización de un torneo internacional como el de El Llobregat?
Estamos tratando de que cuaje todo, de organizarlo bien. A mí me gusta que salgan las cosas bien, y no es fácil, porque será la primera edición.
¿Cuál es la participación que barajan?
Más o menos, 300 jugadores. Se celebra en una ubicación, El Prat de Llobregat, a la que resulta fácil de llegar desde Barcelona y no sabemos, ya que hay una gran fuente de gente que juega al ajedrez aquí.
Ciertamente, la ubicación es buena…
Y el metro nos lleva directamente al lugar donde se celebra, al pabellón Estruch. También hay algún autobús desde plaza España… Está todo cerca.
Además, como bien ha dicho, la afición por este juego en España es importante.
Siempre hay una partida de ajedrez jugándose en España, y eso es importante. Y especialmente en Cataluña, donde hay 7.000 fichas y una cantidad de clubes que no te puedes ni imaginar.
¿7.000 jugadores federados?
Correcto.
Entonces podemos decir que la salud del ajedrez en Cataluña y España es buena, ¿no?
Sí, es muy buena. Como te dije, siempre hay una partida jugándose aquí.
Pero la difusión mediática quizá no es comparable…
En ese aspecto hay que mejorar. El ajedrez, con respecto a otro deporte, no vende. El ajedrez es para el ajedrecista. No produce un espectáculo visual como el fútbol u otros deportes. Aunque sí que tiene una vertiente más comercial, que es el ajedrez rápido, que es espectacular y a la gente le gusta más. Pero al ajedrecista realmente le gusta pensar.
Tomarse su tiempo, vaya.
Pero en ***El Llobregat Open Chess*** vamos a intentar hacer también un torneo de rápidas.
Un intento de dotar de espectacularidad al abierto.
Estamos también decidiendo el sistema de juego: jugar con dos controles de tiempo o con uno. Con dos, las partidas son mejores. Y por las mañanas hacer los torneos de rápidas. Pero también se está pensando hacer cursos de ajedrez, con monitores. Que sea todo un festival, que se puedan hacer muchas actividades para que la gente participe.
Sé que la organización pretende invitar a Grandes Maestros internacionales como Shirov, Tiviakov y Postny. ¿Podría avanzarnos la confirmación de algunos participantes?
Aún es pronto. Estuve hablando con Grandes Maestros, especialmente de aquí de Barcelona, como Muñoz Pantoja, o Fernando Peralta, campeón argentino hace poco. Y sí, están comprometidos con jugar, pero no es tan fácil, porque ellos siempre reciben invitaciones de torneos de todas partes del mundo. Hay que esperar aún. De todas formas, les comenté que este es un torneo importante porque los premios son muy buenos.
¿De qué cantidades estamos hablando?
El primer premio va estar a la altura del Open Internacional Cotxeres de Sants o el Sunway de Sitges.
Tengo entendido que habrá un torneo 'B' para aficionados.
No es que sean aficionados. En el ajedrez hay un tema de ranking, como en el tenis. Entonces, si se tiene cierta cantidad de puntos -Elo-, se puede participar en el grupo 'A'. Ambos torneos son muy atractivos. En el torneo 'B' hay jugadores, todos federados, que no son Maestros pero que tienen un nivel bueno.

> "Estuve hablando con **Grandes Maestros** como **Muñoz Pantoja** o **Peralta** para que participen"

Volviendo al tema de la difusión del ajedrez, ¿qué tienen pensado para hacer más atractivo el torneo para el gran público? Hay quien ahora narra las partidas como si fuera un partido de fútbol…
El ajedrez siempre ha sido algo serio, pero ahora ha cambiado un poco. Se trata de difundir este deporte. Y sí, hay un Gran Maestro famoso, David Cuenca, que hace comentarios como si de un partido de fútbol se tratase. Se hace divertido y atrae a mucha gente. Sería interesante tener un comentarista de este tipo en el torneo que estamos organizando.
¿Se lo plantean realmente?
Hay muchas cosas para plantearse, y por supuesto que esto sería muy interesante. Habría que analizarlo. Yo soy de los tipos más serios, de la vieja escuela, pero me he dado cuenta que el ajedrez necesita un poco de difusión.

MARCELO PANELO NACIÓ EN 1973 EN LA PROVINCIA ARGENTINA DE SAN LUIS | CEDIDA

Es curioso, porque el primer campeón oficioso del mundo de ajedrez (s.XVI), Ruy López de Segura, era extremeño, y además fue en Valencia donde nació el ajedrez moderno. ¿Está suficientemente valorado el legado ajedrecístico de este país?
Dependiendo de los gobiernos que existieron no fue fácil la difusión. Cataluña tuvo un genio que si hubiera nacido en otra parte hubiera estado entre los candidatos a campeón del mundo.
¿De quién se trata?
De Arturo Pomar, de los años 60 y 70. Justamente jugaba con Bobby Fischer, que le decía que tenía mucho talento. Pero era cartero, y después de jugar tenía que ir a trabajar. Imagínate los otros Maestros, que estaban respaldados por sus gobiernos. Además, salir para él no era tan fácil. Hay gente que no ha triunfado por una cuestión del sitio donde ha nacido. Hay mucha gente que no puede desarrollar su talento.
Precisamente, usted tiene una vertiente educativa muy marcada, a través de su blog y de vídeos que cuelga en la red con consejos para aprender a jugar mejor.
Fui uno de los primeros en hacer vídeos de ajedrez. Hoy en día esto ya es muy normal, pero entonces el material informático no era tan bueno.
¿Es una buena idea introducir el ajedrez en la enseñanza primaria?
El ajedrez tiene muchas cualidades que ayudarían al alumno. Me gusta el tema de la enseñanza. De hecho, me dedico a ella durante el año y a jugar en verano. Además, en los últimos meses estamos trabajando para introducir el ajedrez en residencias de la tercera edad. Ayudaría bastante a combatir los efectos de enfermedades como el Alzheimer, porque el ajedrez te obliga a pensar y a ser creativo, a romper con la rutina.

Els Jocs Olímpics d'Hivern, una oportunitat per al país

El Govern de la Generalitat apostarà per un esdeveniment que seria un "catalitzador" per al Pirineu i per millorar el model turístic català

A DALT, IMATGE DE GRUP DE LA PRESENTACIÓ DE LA TEMPORADA D'HIVERN. A SOTA, RECEPCIÓ DEL GOVERN AL PALAU DE LA GENERALITAT ALS NEDADORS QUE HAN ACONSEGUIT ÈXITS AQUEST ANY | JORDI ESTRUCH I JORDI LÓPEZ

Redacció

La temporada d'hivern 2018-2019 ja està en marxa al Pirineu català i enguany ho fa en un context marcat per la voluntat del Govern d'aspirar a organitzar uns Jocs Olímpics d'Hivern el 2030, una aposta que, segons la consellera de la Presidència i portaveu del Govern, Elsa Artadi, "és una gran oportunitat pel Pirineu" perquè "tenim unes estacions d'esquí que estan preparades per acollir grans competicions, i que, a més, els usuaris ja situen com les millors d'Europa".

Artadi va fer aquestes declaracions durant la presentació de la temporada, acompanyada del conseller de Territori i Sostenibilitat, Damià Calvet, i el secretari general de l'Esport, Gerard Figueras. Artadi va destacar que "el Pirineu s'ha convertit, en els darrers anys, en una creixent atracció de visitants de qualitat i d'oferta turística". La consellera destacava que aquest fet es produeix en un moment on "els valors i les prioritats de la gent han canviat. És el moment que hi hagi tota una revolució en el Pirineu i tot un projecte de futur. I que puguem dir amb força: Pirineus és futur. Necessitem un catalitzador. I aquest catalitzador poden ser aquests Jocs Olímpics".

En aquest sentit, la consellera va recordar que "les últimes dades de turisme mostren que les úniques tres marques turístiques del nostre país que pugen amb força són Lleida, Pirineu i Vall d'Aran", alhora que va relacionar aquest fet amb el model turístic català que "va cap a la descentralització, la desestacionalització, cap al turisme de qualitat i cap a nous mercats". També va destacar que des del Govern estan "fermament compromesos amb aquesta obligació, amb tot el país, que les oportunitats siguin a tot arreu. No té cap sentit pensar només en Barcelona o les platges com a destinació turística o projecte de dinamització de l'economia" perquè "és la tradició, és la projecció cap al futur el que ens ha de permetre equilibrar, promocionar i potenciar tot el territori".

Generant llocs de feina

La portaveu del Govern va desitjar una bona temporada d'hivern perquè "és generació d'activitat econòmica i de llocs de treball", i va acabar agraint a les entitats, als clubs, als centres excursionistes, a la Federació Catalana d'Esports d'Hivern i als esportistes la seva gran feina de promoció dels Pirineus i dels esports d'hivern.

> "Artadi: "Tenim unes **estacions d'esquí** que estan preparades per acollir **grans competicions**"

Per la seva banda, el conseller Calvet va dir que "entre tots bastirem una candidatura (per als Jocs d'Hivern) potent que reforci les nostres virtuts, que faci créixer les comarques de muntanya, que doni oportunitats a la gent i a les empreses. I tot plegat des del respecte per l'entorn i sent conscients que el canvi climàtic ja ens provoca alteracions arreu, també a les estacions d'esquí".

Finalment, el secretari general de l'Esport, Gerard Figueras, va explicar que en la darrera reunió de la Taula de Treball Permanent Pirineus-Barcelona es va anunciar la posada en marxa de l'oficina olímpica del projecte Pirineus-Barcelona per als Jocs Olímpics i Paralímpics d'Hivern de l'any 2030, que la direcció de l'oficina recaurà en la Comissió Delegada, integrada per membres de la Taula, i que els treballs tècnics els farà Ferrocarrils de la Generalitat.

Any històric per a la natació catalana

La consellera de la Presidència i portaveu del Govern, Elsa Artadi, va presidir la recepció que el Govern va oferir a la Federació Catalana de Natació pels èxits aconseguits aquest 2018, en què una setantena d'esportistes han aconseguit medalla en competicions internacionals de natació, natació artística i waterpolo. La consellera va estar acompanyada pel secretari general de l'Esport, Gerard Figueras, i el president de la Federació Catalana de Natació, Enric Bertrán.

Artadi va homenatjar els esportistes de natació pels èxits aconseguits enguany perquè "la història d'un país es construeix amb la gent. Vosaltres sou els campions d'avui, els que esteu fent història". En aquest sentit, la consellera va refermar la idea de Catalunya "com a bressol de gran clubs, d'unes federacions que donen suport i de grans esportistes", i va destacar "la cultura esportiva del nostre país, els clubs i el teixit associatiu perquè puguem ser referents en diferents esports". La portaveu va reconèixer que tot plegat passa per l'aposta que es fa en l'esport "a tots els nivells, també des del Govern amb l'esport base", així com per la figura dels clubs esportius "sòlids" que estan "darrere vostre i fan treure el millor de tots vosaltres".

Per acabar, la consellera va agrair als esportistes "l'esforç, el sacrifici i la constància" que els han fet tenir un reconeixement internacional. I per això, "sou un exemple pels grans valors que mostreu. Un exemple per a infants i joves. Però, també, pels adults pel vostre exemple de treball en equip, igualtat superació i fortalesa. Gràcies a vosaltres tenim una societat millor, tenim un país millor".

*** CONTINGUT ELABORAT EN COL·LABORACIÓ AMB LA SECRETARIA GENERAL DE L'ESPORT**

L'Hospitalet treballa per posar-se en forma

Inverteix 82,83 euros per habitant a esports, gairebé el doble de la mitjana espanyola

L'objectiu municipal és posar la pràctica esportiva a l'abast de tota la població

Redacció

L'Hospitalet inverteix 82,83 euros per habitant en esport, gairebé el doble de la mitjana espanyola, que és de 42,81 euros. Per aquesta raó, la segona ciutat de Catalunya té l'honor de ser un dels municipis de l'Estat de més de 150.000 habitants que més diners dedica a aquest àmbit, tenint en compte les dades que ofereix la revista 'Deportistas'. Aquestes xifres es fan patents a l'hora d'analitzar l'activitat esportiva de la ciutat: allotja 918 equips, dels quals 524 estan federats, repartits en prop d'un centenar de clubs en els quals participen més de 10.000 esportistes -7.452 federats-.

D'aquesta manera, L'Hospitalet treu pit en matèria esportiva i, als tradicionals esdeveniments i campionats que celebra des de fa anys, com ara el Torneig Júnior de bàsquet de Reis o la Cursa Nocturna, cal afegir-ne noves 'adquisicions' que fan que el municipi es consolidi com un epicentre esportiu important. Cites com el Campionat Mundial d'Halterofília Màster, organitzat a l'agost pel Club Piràmide amb la col·laboració del consistori al Poliesportiu Gornal, la celebració del Campionat de Catalunya Universitari d'Esports d'Equip -que portarà a la ciutat 1.500 esportistes de 150 equips-, o el Campionat Català de Futbol Sala Special Olimpics, al març, en donen fe.

Els 11 poliesportius municipals tenen més de 22.000 usuaris a tota la ciutat

Es tracta d'esdeveniments que col·loquen l'Hospitalet en el mapa d'un àmbit, l'esportiu, que atrau molts visitants, amb el retorn econòmic que això té per a la ciutat. Sense anar més lluny, al mundial d'Halterofília van acudir-hi prop d'un miler d'esportistes de 40 països, als quals cal sumar els acompanyants, com ara familiars o tècnics. En total, més de 3.000 persones van visitar l'Hospitalet. Pel que fa al Campionat de Catalunya Universitari 2018-2019, la competició comptarà amb uns 1.500 participants, convertint la ciutat en la nova Vila Esportiva Universitària, agafant el relleu a la veïna Cornellà, que ho havia estat la temporada passada. Entre aquest mes i el pròxim març, la ciutat acollirà competicions de futbol, bàsquet, rugbi o voleibol, en les seves versions masculines i femenines, entre altres.

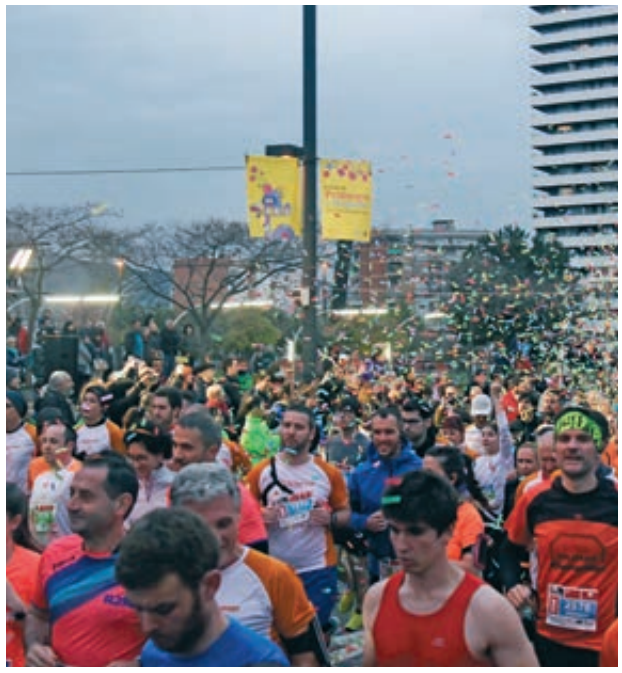

ELS POLIESPORTIUS MUNICIPALS COMPTEN AMB 22.000 USUARIS, MOLTS DELS QUALS PARTICIPEN A LA CURSA NOCTURNA (ESQUERRA) O VAN ASSISTIR AL MUNDIAL D'HALTEROFÍLIA (A DALT) | AJUNTAMENT DE L'HOSPITALET

536 instal·lacions esportives

Unes competicions que es disputaran a la xarxa d'equipaments esportius municipals. Segons dades del consistori, l'Hospitalet compta amb 536 instal·lacions d'aquest tipus, 9 de les quals són poliesportius. Aquests, al seu torn, tenen més de 22.000 usuaris a tota la ciutat, mentre que 7.000 més prenen part en programes municipals d'esports. Centres en els quals els veïns i veïnes poden satisfer les seves necessitats esportives, d'oci, educatives -com ara els cursets del programa 'Natació educativa'-, terapèutiques o de socialització. Cal recordar, a més, que l'objectiu municipal és arribar a tota la població mitjançant programes com ara les caminades, adreçades especialment a la gent gran, o la instal·lació d'aparells per fer exercici en espais públics, com els parcs.

De fet, en el sondeig de satisfacció dels usuaris i de les usuàries dels complexos esportius municipals, elaborat per la Diputació al març, s'assenyala que un 76% dels usuaris dels poliesportius de la ciutat els qualifica amb una nota que va del 7 al 10, mentre que només un 9% les suspèn. En concret, són els serveis de monitor els que obtenen una nota més alta, amb un excel·lent -el 50% dels enquestats- i un notable -el 32%-.

La ciutat premia els millors esportistes

Com cada any, la ciutat va retre homenatge als seus esportistes a la Nit de l'Esport, que va tenir lloc el 26 d'octubre al Teatre Joventut. Es tracta d'un esdeveniment que serveix per premiar els esportistes i els clubs que hagin completat una temporada reexida.

Van rebre guardons equips que han aconseguit l'ascens, el títol de lliga o un campionat important, mentre que es van fer mencions especials a Lucas Mondelo, seleccionador femení de bàsquet; els Pioners, de futbol americà; Maria Ollé, pels seus èxits com a gimnasta i per promoure l'esport; Ovidio Ríos, de l'Associació Ciclista de Bellvitge; Agustín Martínez, de l'Agrupació Esportiva Santa Eulàlia, i Francisco García, vinculat amb el món de l'halterofília.

*** CONTINGUT ELABORAT EN COL·LABORACIÓ AMB LA SECRETARIA GENERAL DE L'ESPORT**

María Vicente, atleta hospitalense y actual récord del mundo sub 18 de Heptatlón

María Vicente: El gran salto del atletismo

- La deportista hospitalense viene de completar un año intenso con grandes triunfos
- Su próximo objetivo para el que se entrena son los Juegos de la Juventud, en octubre

F. J. R.

Es una de las atletas del momento. La hospitalense María Vicente, del ISS l'Hospitalet, ha firmado un año excepcional, consolidándose como una de las promesas del atletismo español.

Vicente apunta alto. Con 17 años, ya cuenta en su haber con un campeonato del mundo sub 18 en Heptatlón -conseguido en Nairobi el año pasado- y dos oros en el europeo juvenil de Hungría de principios de verano, con récord del mundo sub 18 en Heptatlón incluido. Éxitos que se unen a una retahíla de triunfos en otras competiciones. Pero María no se quiere quedar ahí. "Estoy contenta, pero he de seguir entrenando para seguir haciéndolo así", responde en una conversación telefónica con El Llobregat. Charla con nosotros días antes de comenzar los entrenamientos, a la espera de otras tres entrevistas programadas, durante sus días de descanso después de una temporada intensa.

> "Estoy **contenta**, pero he de seguir **entrenando** para seguir haciéndolo así"

De vuelta al tartán

María, ya de vuelta a la rutina, se marca el objetivo de los Juegos Olímpicos de la Juventud, que se disputarán en Buenos Aires del 6 al 18 de octubre.

"He de intentar ganar y hacerlo lo mejor que pueda". Un espíritu con el que se prepara para todas las competiciones en las que participa. ¿Y los Juegos Olímpicos? "Son un plus", confiesa, pero antes recuerda que tiene "otros campeonatos importantes". Paso a paso, "sin presión añadida", tal como explica. Los Juegos Olímpicos de Tokio, a celebrarse en el verano de 2020, pueden ser sus primeros y disputarlos con menos de 20 años.

Un gran 'engaño'

¿Pero cómo empezó todo? Con 10 años, la madre de María, juez de atletismo, la llevó a las pistas del ISS "engañada", tal como recuerda, porque veía potencial en su hija. Un engaño, no obstante, que sirvió para que el atletismo descubriera un talento. "Una vez llegué allí, vi que todo el mundo se lo pasaba bien y decidí empezar", rememora María.

Más de un lustro después, la hospitalense se ha consolidado como una de las deportistas del momento y una de las esperanzas del atletismo estatal.

MARÍA LLEVA UN AÑO INTENSO DE ÈXITOS Y TRIUNFOS. EN LA FOTO, PARTICIPANDO EN LA FINAL DEL TRIPLE SALTO DEL EUROPEO DE GYOR, HUNGRÍA, DONDE SE COLGÓ EL ORO EN LA PRUEBA | RFEA

elllobregat a la LA VANGUARDIA
de L'Hospitalet i el Baix
El primer divendres de cada mes
www.elllobregat.com

Marc Civit, jugador del CBS Sant Boi, fitxa pels Toronto Blue Jays, de la lliga de beisbol nord-americana

Marc Civit: De Sant Boi a Toronto

Civit: “Sant Boi és el club que m’ha ensenyat a jugar i on ho he après tot”

Marc Carrillo: “El Baix Llobregat és el nucli fort del beisbol a Espanya”

Carlos Manzano

Marc Civit ha revolucionat el beisbol del Baix Llobregat, però també el català i l’espanyol després que Henry Sandoval, *scout*, és a dir, observador, dels Toronto Blue Jays, el veiés jugar al MLB Tournament Academies d’abril a Sant Boi. Allà el va descobrir i més tard l’equip canadenc el va fitxar per començar a la Lliga d’Adaptació aquest estiu a República Dominicana, i continuar més tard a la Tricky League i, finalment, a la Lliga Instruccional.

En una conversa amb El Llobregat, Civit ha agraït al CBS Sant Boi tot el que és ara. “Ha sigut el club que m’ha ensenyat a jugar i on ho he après tot”, diu. Per això, des de l’entitat estan realment contents que un dels seus jugadors tingui l’oportunitat de “preparar-se com a jugador de beisbol professional”, ja que al Baix, a Catalunya o Espanya “no ho pot fer al 100 per cent”, ha aclarit Marc Carrillo, director tècnic del CBS Sant Boi.

Civit és llançador, és a dir, *pitcher*, esquerrà –gran avantatge en els llançaments en aquest esport–, de gran envergadura i gran velocitat. Un jugador complet podríem concloure, i tot això amb només 16 anys. El jove bromeja. “Aquest any només llenço, faig de pitcher. Abans sí que m’agradava més jugar a altres posicions, però ja no em deixen”, probablement, perquè el club santboià va veure el seu talent en la seva etzibada. Aquesta és una de les qualitats que més destaca Carrillo. “Amb 16 anys té un físic molt important, una envergadura de braços notable que li fa llençar la bola amb molta força”.

Epicentre del beisbol

El beisbol i el softbol sempre han estat un dels esports insígnia del Baix Llobregat. Tant és així que hi ha més de quatre instal·lacions d’aquest esport a menys de cinc quilòmetres de distància.

Carrillo ha explicat la rellevància d’aquest esport a la comarca. “El Baix Llobregat és el nucli fort del beisbol a Espanya, els equips i instal·lacions que tenim a escassos quilòmetres són únics i tenim molta sort perquè això no ho té cap comunitat”, recorda.

Falta de suport

“Aquí al beisbol li falta el suport de tot el món, allà als EUA i al Canadà hi ha molt més nivell perquè hi ha molta gent que el practica i hi ha més recursos”, explica Civit. Certament, els equips del Baix són uns dels millors de Catalunya, Espanya i Europa, però la professionalització d’aquest esport és complicada per la falta de suport mediàtic, institucional i empresarial. Sigui com sigui, tenim clubs com el CB Viladecans com a dominador històric de la lliga amb 21 títols consecutius, o les tres copes del rei del Sant Boi.

Els mitjans de comunicació tenen molt a veure en el fet que aquestes gestes passin desapercebudes a la nostra comunitat, en especial per culpa del futbol. “Lamentablement és complicat sobreviure amb el futbol”, afirma Carrillo, ja que aglutina tota l’opinió pública, tots els mitjans, en definitiva, tota l’atenció encara que només sigui per “parlar del tatuatge que s’ha fet Ronaldo”. No obstant això, el director tècnic ha destacat que estan “intentant canviar aquesta mentalitat als mitjans per tenir un bon material i poder preparar millor als nostres nois i noies”.

Pots veure un fragment de l’entrevista en vídeo a *elllobregat.com*.

MARC PORTA EL BEISBOL A LA SANG: EL SEU PARE, EN XAVIER CIVIT, JA VA SER JUGADOR DELS MONTREAL EXPOS L’ANY 1993. ARA, EN MARC SEGUEIX LES SEVES PASSES EN UN ALTRE EQUIP CANADENC, ELS TORONTO BLUE JAYS, ON PODRÀ DEMOSTRAR EL SEU FORT LLANÇAMENT -A DALT-. A SOTA, MARC FIRMANT EL SEU NOU CONTRACTE AMB L’SCOUT DE L’EQUIP CANADENC QUE EL VA DESCOBRIR A SANT BOI, HENRY SANDOVAL | CBS SANT BOI

Fundació Marianao
Sant Boi de Llobregat

SUMA’T
AL VOLUNTARIAT
AMB LA GENT GRAN

Omar Hernández, del CB Viladecans, ficha por los Kansas City Royals, de la liga de béisbol de los EEUU

El 'catcher' del Viladecans viaja a Kansas City

Hernández: "Estoy emocionado con ir al Kansas y espero dar lo máximo y llegar lo más lejos posible"

Edgar Hernández, su padre y director técnico del club: "Omar entrena incluso en verano, cuando muchos estarían de vacaciones"

C. M.

Omar Hernández entró en el Club Béisbol Viladecans con 12 años y es el equipo que le ha visto crecer, ha formado su carácter y sus habilidades en el campo. Hernández ha revolucionado el béisbol en nuestra comarca, en Catalunya y en España, llegando a ser en esta temporada, 2017-2018, primero del CB Viladecans de bateo y octavo de España.

LA POSICIÓN NATURAL DE OMAR ES LA DE CATCHER, DESDE DONDE PUEDE VER EL TRANSCURSO DEL PARTIDO MEJOR QUE NADIE. A LA DERECHA, MOMENTO DE SU FIRMA POR LOS CITY ROYALS | CB VILADECANS

Rumbo a Missouri

Ahora, el jugador del CB Viladecans se enfrenta a un gran reto pero también a una gran oportunidad, la de jugar en la primera división de la liga americana de béisbol, la MLB, con los Kansas City Royals. Primero realizará una liga de adaptación en la República Dominicana y luego continuará sus pasos en el equipo de Missouri.

Desde el club norteamericano han explicado que la primera vez que vieron jugar a Omar fue a los 14 años y después lo fueron siguiendo y lo volvieron a ver jugar en Sant Boi a los 16. Según Nick Leto, director de operaciones del Kansas City, "sus habilidades y carácter" son los que le han llevado a conseguir ese sueño de jugar en la mejor liga de béisbol del mundo. Su carácter y habilidades se ven reforzados por su intensidad de trabajo que su padre y director técnico del CB Viladecans, Edgar Hernández, ha recalcado afirmando que "Omar sigue entrenando incluso en verano, cuando muchos estarían de vacaciones". Lo que hace suponer que la adaptación no será un problema con la organización del equipo americano.

Posición preciada

Hernández se ha mostrado "emocionado con ir al Kansas" donde espera "dar lo máximo y llegar lo más lejos posible". La posición natural del chico de casi 17 años es la de *catcher*, una de las más preciadas en este deporte. Hernández padre lo justifica y recuerda que que es así porque se juega "agachado y en una posición no natural".

Sin embargo, durante la firma con el Kansas City realizada en el Campo de Béisbol de Viladecans, Félix Cano, entrenador del club viladecanense y el mejor jugador de la historia de España, según Hernández padre, afirmó que "la posición de *catcher*, aunque complicada, es una de las más bonitas", porque se es "el único de tu equipo que ve lo que los otros no ven". "Estás viendo todo el campo y todo lo que sucede en él", añade el padre de Omar.

Béisbol y divulgación

El director técnico del CB Viladecans reconoce que el béisbol "es un deporte que cuesta enseñar". Hernández, padre e hijo son de origen cubano, y en su país el béisbol es un deporte que está a la orden del día. Desde jóvenes todos saben cómo se juega o tienen nociones básicas, es decir, no empiezan desde cero como aquí. Así lo explica Hernández padre argumentando que "un niño de 8 o 9 años sabe qué es un mediocampista en fútbol, pero cuando con 10 años se pone a jugar a béisbol, él no sabe cuando coge la pelota dónde tiene que lanzarla".

Los medios de comunicación, pero más concretamente la televisión, son los que ejercen la divulgación deportiva de cada país, principalmente con las retransmisiones de los partidos, y donde los niños van aprendiendo las bases de los principales deportes que se televisan a base de verlos. Por ello, el director técnico recalca que "la principal causa es la divulgación". "En el momento que la divulgación existiese de forma más abierta –en España, Catalunya o el Baix Llobregat– estamos seguros que mucha gente se interesaría más por este deporte", considera.

Puedes ver un fragmento de la entrevista en vídeo visitando nuestra web *elllobregat.com*.

Aina Ayuso, santjustenca i campiona d'Europa sots 20 amb la selecció espanyola de bàsquet

El futur (i present) del bàsquet català

Parlem amb la base de Sant Just, poc després de la seva victòria a l'europeu amb Espanya

Ens rep a la pista del Bàsket Almeda, on va créixer com a jugadora de basquetbol

F. J. R.

Ha estat la directora de joc de la selecció espanyola de bàsquet femenina en el seu camí cap a la victòria a l'europeu, ha causat sensació en el seu any a la NCAA nord-americana amb els Oregon Ducks i acaba de fitxar per un dels millors equips de bàsquet femenins, l'Snatt's Sant Adrià, per jugar a primera divisió. I només té 19 anys. Es tracta d'Aina Ayuso, jugadora santjustenca amb qui repassem un últim any intens i ple d'èxits i desafiaments. Una esportista a la qual podem aplicar aquella dita castellana de '*de casta le viene al galgo*': a casa seva tothom juga a bàsquet, i és filla de Josep Ayuso, exjugador professional que va triomfar els anys 80 al Manresa.

Com a casa

Ayuso rep El Llobregat a la pista del Bàsket Almeda, on va formar-se com a jugadora abans de marxar a la Blume, a Esplugues, per jugar amb el Segle XXI. Ens espera al bar de l'entrada del pavelló i la trobem parlant amb coneguts de tota la vida. Accedim a la pista a través del passadís dels vestuaris, i no hi ha ningú amb qui es creua que no li digui alguna cosa. Amb el permís del Sant Just, l'Aina és a casa seva. No debades, la seva germana petita encara hi juga, a l'Almeda.

"Sempre tindré una vinculació familiar amb l'Almeda", diu Ayuso un cop ha saludat entrenadors, pares i mares i directius del club. De fons, entrenen les aguerrides nenes del preinfantil, tal com feia l'Aina fa pocs anys.

> "Que et considerin bé ajuda, però l'important és com et consideres **a tu mateix**"

Tanmateix, la intensa carrera posterior fa que l'etapa a l'Almeda vagi quedant lluny. A cadet va saltar al Segle XXI, amb el qual va debutar a Lliga Femenina 2. "Amb 14 anys vaig créixer, tant personalment com esportiva", resumeix els quatre anys al club. "Quan vius 24 hores amb gent que no és la teva família, has d'aprendre a respectar", explica.

El salt a l'elit mundial

D'Esplugues a Oregon. Aquest va ser el següent pas de la base santjustenca, que la temporada passada va destacar en els Ducks de la Universitat d'Oregon a la NCAA femenina, on es va proclamar campiona de conferència. "Quedar-se amb una sola cosa d'aquella experiència és difícil", reconeix l'Aina, que destaca, tanmateix, que hi va conèixer "molta bona gent". Una temporada intensa d'estudis i entrenaments que va deixar moments estel·lars com l'*ankle breaker* o 'trenca turmells' a dues jugadores de Colorado en un partit del març, a les quals va deixar literalment assegudes a la pista amb dos canvis de mà i de ritme i una entrada a cistella amb la decisió d'una jugadora considerada com una de les millors bases del continent. El seu entrenador als Ducks, Kelly Graves, diu d'ella que té talent tant penetrant a cistella com tirant des de fora i que té una privilegiada visió de joc.

Però l'Aina vol anar a més i deixa en segon pla les alabances amb una reflexió que demostra gran maduresa. "Que et considerin bé sempre ajuda, òbviament, però el què importa és com et consideres a tu mateix, l'estat personal", reflexiona l'Aina. Mira al futur, però al pròxim. El dia a dia, el partit a partit. "Ara començo a l'Snatt's Sant Adrià, és el que vull fer i estic amb ganes", afirma.

Reines d'Europa

La trajectòria de l'Aina fins al moment l'ha portat a formar part de la selecció espanyola sots 20 que va guanyar l'europeu a principis de l'estiu a Hongria. I a formar-ne part com a una de les directores de joc del conjunt espanyol, en el qual també competeixen altres dues jugadores que van formar part de la pedrera de l'Almeda: la Maria Barneda i la Laia Soler. Les tres van coincidir a l'infantil del Bàsket Almeda i més tard al Segle XXI. Ara, formen part d'un conjunt que promet èxits importants per al bàsquet femení estatal.

Esport femení

Aquell triomf a terres magiars va ser important per a l'esport femení. "Victòries com la nostra a l'europeu o el recent subcampionat del món de la sots 20 de futbol, i que es retransmetin per Teledeporte, fa que la gent sàpiga que hi ha dones que guanyen títols". Però això no ha fet més que començar.

AYUSO VA REBRE EL LLOBREGAT A LA PISTA DEL BÀSKET ALMEDA, ON ES VA FORMAR COM A JUGADORA FINS A ASSOLIR GRANS ÈXITS COM EL CAMPIONAT D'EUROPA SOTS 20 AMB LA SELECCIÓ ESPANYOLA. JUST A DALT, AYUSO AL MIG AMB LA COPA DE CAMPIONES DEL CONTINENT, JUNTAMENT AMB MARIA BARNEDA (ESQUERRA) I LAIA SOLÉ (DRETA), AMB LES QUALS VA COINCIDIR A ALMEDA. A SOTA, AYUSO JUGANT AMB ELS DUCKS D'OREGON EN UN PARTIT DE LA LLIGA UNIVERSITÀRIA ESTATUNIDENCA.

Esport Blau Escolar: promoure la vela i el respecte pel litoral entre els joves

El programa vol apropar la pràctica d'aquest esport entre els alumnes de les escoles de la costa de Catalunya

L'impulsa la Secretaria General de l'Esport i la Federació Catalana de Vela i ja s'ha fet una prova pilot a 8 centres educatius

Amb tot, els nens i nenes aprenen a valorar la natura i descobreixen les possibilitats dels indrets costaners del país

Redacció

El secretari general de l'Esport, Gerard Figueras, va presidir conjuntament amb Xavier Torres, president de la Federació Catalana de Vela (FCV), la presentació al Museu Colet del programa Esport Blau Escolar, que neix amb la premissa d'aproximar i de promoure la vela entre alumnes dels centres educatius del litoral català, amb tota la transversalitat interdisciplinària i educativa que aquest fet comporta. L'objectiu d'aquesta acció és fomentar els valors d'aquesta pràctica esportiva. Els dos dirigents han fet un balanç positiu de la prova pilot celebrada en set escoles.

Prova pilot

Els centres que van participar en la prova pilot van ser GRECS de Roses (GEN Roses), Col·legi La Salle de Palamós (CNCB & CV Palamós), Escola Tomàs Viñas, IE Mar Mediterrani de Mataró (CV Mataró), Escola Jacint Verdaguer, del Prat del Llobregat (CMV El Prat), Escola Edumar, de Castelldefels (CN Castelldefels), Escola l'Arjau de Vilanova i la Geltrú (CN Vilanova) i CEIP Mediterrani, de l'Ampolla (CN Ampolla).

> "Gerard Figueras destaca el **compromís** i la confiança entre el Consell Català de l'Esport i la Federació Catalana de Vela"

Gerard Figueras va destacar que "aquest programa neix amb l'objectiu d'apropar l'esport de la vela a l'alumnat i que aquest esdevingui per a ells un esport per tota la vida", i va remarcar "el compromís i la confiança entre el Consell Català de l'Esport i la Federació Catalana de Vela per implementar, de forma progressiva, aquest programa i anar assolint plegats els objectius marcats a curt, mitjà i llarg termini".

IMATGES DE LA PRESENTACIÓ DE L'ESPORT BLAU | FCV I SECRETARIA GENERAL DE L'ESPORT

Implicació de tots

Per la seva banda, Xavier Torres ha iniciat el seu parlament destacant la implicació "del Consell Català de l'Esport, el departament d'Ensenyament, els municipis, els clubs, l'alumnat i, sobretot, tot el professorat vinculat a aquest programa", i ha remarcat que la vela és un esport farcit de valors, "com són la superació personal, la disciplina, la responsabilitat, el treball en equip, el respecte pel medi i el descobriment del litoral català, que és un escenari ideal i immens per a aquesta pràctica esportiva com és el mar. "Els catalans som afortunats perquè disposem d'unes installacions òptimes dels clubs i les Escoles de Vela de Catalunya". El programa Esport Blau Escolar continuarà en el pròxim curs escolar 2018/2019 en un total de 10 municipis.

El CF Gavà se salva en el último segundo de la prórroga

- Iván Carrillo, empresario de la ciudad, evita la desaparición del club a 3 años del centenario
- Ha rebajado en un millón de € la deuda y afronta el ascenso con mayoría de jugadores de casa
- Además, ha decidido presentarse para dirigir de la Federació Catalana de Futbol

Francesc Perearnau

Iván Carrillo Marcos fue elegido por unanimidad de los socios como el 35º presidente del CF Gavà el pasado 10 de mayo. Al club le quedaban horas de vida, prácticamente, como consecuencia de su delicada y vulnerable situación económica y como resultado de una gestión catastrófica e irresponsable. Un clásico del fútbol en categorías como la Segunda B, maldita e imposible de mantener.

Iván Carrillo, gavanense de residencia y socio del club, se puso manos a la obra para darle al menos al club una última oportunidad de supervivencia y de continuidad, con tal ímpetu y determinación que, visto el panorama del fútbol catalán con el que se ha encontrado, se ha planteado nada más y nada menos que el asalto a la propia presidencia de la Federació Catalana de Fútbol.

Lo más urgente fue acometer el peso de la deuda que hundía al Gavà en la liquidación y disolución del club. "Cuando nos hicimos cargo la auditoría reveló una cifra de 1.300.000 euros de deuda que, afortunadamente, después de hablar y negociar se ha rebajado a 330.000 euros. ¿Cómo? No hay milagros, trabajando, ofreciendo garantías de trabajo y de seriedad y, no nos vamos a engañar, aportando dinero para frenar el drama de desaparecer", dice Iván Carrillo, convencido de que esta aportación, inevitable, no es la fórmula a seguir "Nos quedan tres años para la celebración del centenario del club, una meta que al menos a mí me ilusiona. Buscaremos los patrocinadores, las subvenciones y las fórmulas para resistir y alcanzar la categoría que merecemos".

Política de cantera

Actualmente, el Gavà juega en Primera Catalana tras sufrir dos descensos en una sola temporada, uno de ellos administrativo. "Sé cómo hemos bajado, con 54 jugadores en una temporada y uno solo de ellos nacido y formado en Gavà. Esta temporada intentaremos ascender con 17 futbolistas de casa y seremos competitivos, seguro", afirma Carrillo, cuyo lema es "dar esperanza a la afición que, mayoritariamente, ha vuelto al campo para animar al equipo".

IVÁN CARRILLO FUE ELEGIDO PRESIDENTE DEL GAVÀ EN MAYO

La realidad del cargo le ha llevado a conocer de cerca, en vivo y en directo, la organización de la Federació Catalana de Futbol, coincidiendo además con la dimisión de Andreu Subíes, presidente desde marzo de 2012 que ha dejado el cargo para incorporarse al equipo del recién llegado a la RFEF, Luis Rubiales.

Candidato a presidir la FCF

Con la misma determinación, empeño y entusiasmo ha anunciado su intención de ser candidato, para lo cual necesita al menos 130 avales de clubs a mediados de septiembre. Nada le parece imposible, por lo que se ve. "Lo que me motiva son los últimos acontecimientos vividos alrededor del Gavà. He visto cosas que me han gustado y otras que, definitivamente, no me han gustado para nada. Por ejemplo, la posición de los clubs en relación a la Federació de completo sometimiento y al servicio de la FCF, entiendo que ha de ser a la inversa, que la institución esté para que los clubs puedan resolver sus problemas. No he visto, la verdad, ninguna ventaja pese a que somos los clubs quienes deberíamos tener voz y voto en la Federació para favorecer una dinámica de supervivencia tan complicada como la nuestra a la hora de inscribir jugadores o el pago de la mutua… en fin hay recorrido para mejorar".

Sostiene que Andreu Subíes ha realizado una labor de mejora en los últimos años. "Le pongo un diez porque veníamos de menos veinte, nos falta el otro diez y creo que debe hacerlo alguien que tenga ganas, vitalidad y no esté metido en esta dinámica que ya no admite cambios. Lo digo con todo el respeto hacia Joan Soteras, a quien Andreu Subíes quiere dejar como el tutor de la Federació mientras él no está. Si él ha decidido dejar la Federació entiendo que el equipo también debe ser otro", afirma.

Les lligues tornen al Baix

- La UE Cornellà i l'AE Prat van començar amb força la temporada de futbol
- La Santboiana de rugbi va inaugurar el curs esportiu amb la Supercopa Catalana

Francesc Perearnau

Dels quatre esports més representatius del Baix Llobregat, el futbol, el bàsquet, el rugbi i el beisbol i el softbol, tres comencen la temporada esportiva amb grans ambicions i amb opcions de pujar o millorar les seves posicions a la taula de classificacions.

El futbol i el símbol de la UE Cornellà

El Baix Llobregat té una gran tradició futbolística. Tant és així que molts clubs han arribat a grans posicions a les diferents lligues i tornejos nacionals. No obstant això, el Cornellà n'és el màxim exponent, essent l'equip que juga a la lliga professional amb més categoria: Segona B.

Durant aquesta última temporada, la UE Cornellà va lluitar per aconseguir pujar a Segona. Ara, el Cornellà va començar la lliga empatant amb l'Olot però amb molta força per intentar pujar aquest any a Segona.

Respecte a les lligues inferiors, com Tercera Divisió o Primera Catalana, cal destacar que l'AE Prat també va estar a punt de pujar a Segona B, i aquesta temporada l'ha començada amb molta força. La gran incògnita és la del Gavà que, després dels resultats obtinguts a l'anterior temporada, va baixar de Tercera a Primera Catalana.

El bàsquet somia amb l'ascens

El bàsquet mira al podi. Els dos grans equips de la comarca tant de masculí, CB Prat, com de femení, CB Santfeliuenc, van obtenir bones posicions l'anterior temporada quedant en quarta i sisena posició, respectivament. Ara, l'objectiu és tornar a repetir aquells resultats i, en el cas del Prat, per exemple, tornar a aspirar a pujar a ACB.

Per la seva banda, a LEB Plata el CB Martorell i el CB L'Hospitalet també es marquen l'ascens de categoria.

Sant Boi: bressol del rugbi

La Santboiana, club insígnia del rugbi baixllobregatí, comença una temporada plena de fitxatges per al primer equip procedents de diferents pars del món com Sudàfrica o Samoa.

L'any passat la Santboiana va quedar en sisena posició. Ara comença una temporada clau en la qual lluitarà per aconseguir la Supercopa Catalana contra el FC Barcelona, derbi en tota regla que inaugura la temporada esportiva de rugbi.

Cardiotracker o com fer-se a casa un electrocardiograma

L'impulsa l'Escola d'Enginyeria de Telecomunicació i Aeronàutica de Castelldefels (EETAC) de la UPC-Parc Mediterrani de la Tecnologia a Castelldefels

Aquest projecte proposa obtenir indicadors cardiovasculars de forma còmoda i adaptada a la vida quotidiana

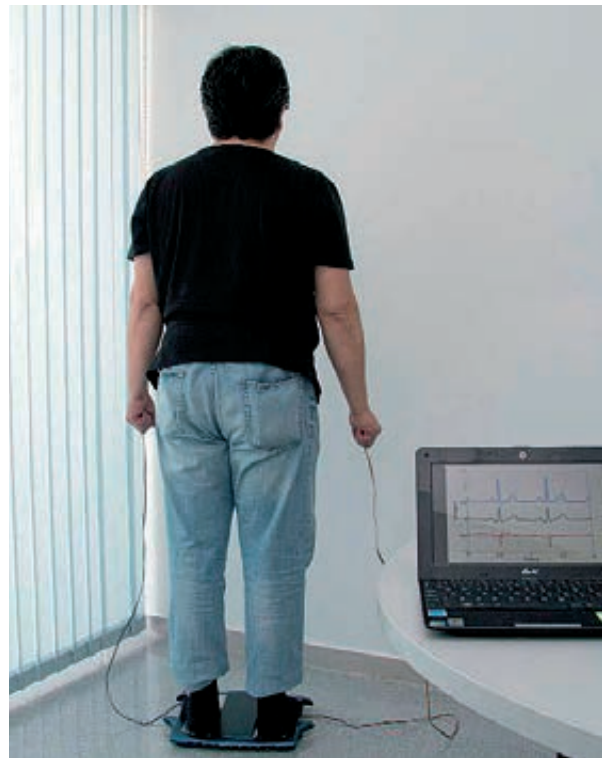

OBTENIR DADES SOBRE EL SISTEMA CARDIOVASCULAR PUJANT A UNA BÀSCULA O MANIPULANT UN TELÈFON MÒBIL SÓN ALGUNES DE LES PROPOSTES D'AQUEST INNOVADOR SISTEMA | UPC

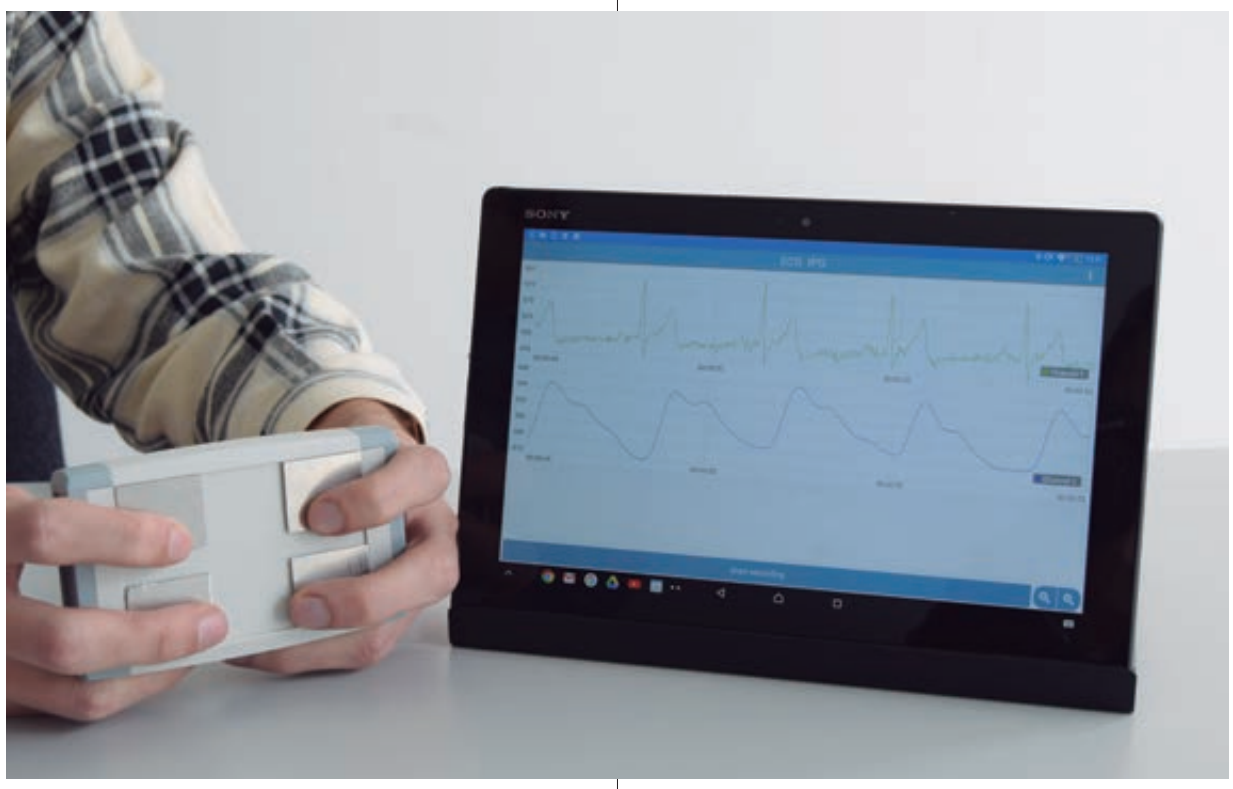

Redacció

Obtenir una sèrie de paràmetres cardiovasculars de forma còmoda i ràpida. Aquest és el principal objectiu del projecte Cardiotracker, liderat pel professor de l'Escola d'Enginyeria de Telecomunicació i Aeroespacial de Castelldefels (EETAC) de la UPC, Ramon Pallàs. "Proposem fer mesures simultànies de senyals elèctrics i mecànics relacionats amb l'activitat cardiovascular", explica a El Llobregat el mateix Pallàs.

Aquest projecte, que va ser presentat a les jornades 'On' que es van celebrar el juny a Castelldefels, té com a objectiu aconseguir paràmetres cardiovasculars sense haver de fer servir grans aparells, com sí que passa als electrocardiogrames, i alhora evitar que les persones –la gent gran, en especial, o els convalescents- hagin de desplaçar-se als hospitals. "Es tracta de simplificar-ho, que si t'han operat del cor no hagis d'anar a fer-te cap prova a l'hospital, que ho puguis fer a casa tranquillament", explica Pallàs.

Però, com es pot fer un electrocardiograma a casa? "Amb un sistema senzill", respon Pallàs. "No fa falta cap material especial ni nou", afegeix. L'única cosa necessària? "L'astúcia de buscar informació de cada batec, de cada respiració, i mesurar-ne els canvis", explica el professor. D'aquesta manera, una persona, asseguda al sofà de casa seva i tenint els peus a sobre d'una estora amb elèctrodes, pot aconseguir indicadors cardiovasculars. O pujant a una bàscula. O agafats al manillar d'una bicicleta. O al volant d'un cotxe. O tocant la funda del telèfon mòbil. O fins i tot amb un rellotge.

Igual que un electrocardiograma

Un mètode, un sistema que "no té cap problema de qualitat", ja que "és com un electrocardiograma normal", defensa Pallàs, que diu que ja l'han patentat als mercats més importants del món per protegir-lo. I és que aquesta recerca l'han portat a terme amb recursos propis. "La gent no és conscient que, a més de transmetre coneixement a les aules, també hem de generar-ne. Les classes poden finalitzar a l'estiu, però la recerca no s'atura mai", assegura Pallàs.

Amb aquest sistema, els pacients podran fer-se mesures des de casa, d'una manera còmoda, ràpida i sense la necessitat d'haver-se de traslladar a un centre mèdic. L'única condició és que la persona, mentre es fa la prova, estigui totalment quieta. Així, celebra Pallàs, "s'estalviarà temps i recursos de la sanitat", que recorda que fer un electrocardiograma és costós. "Pots estar assegut al sofà o agafar al recolzabraços d'una cadira i fer-te un electrocardiograma sense ni treure't la roba", afegeix Pallàs.

Les dades que es treguin d'aquesta prova han de ser revisades per un professional, tot i que ja hi ha un programari que avisarà els pacients si han d'anar al metge. Pallàs, en aquest sentit, posa com a exemple una persona que sigui fora del seu país de viatge. Simplement tocant els elèctrodes de la funda del mòbil pot saber si les seves constants són correctes i conèixer l'elasticitat de les artèries i del cor, entre altres.

En fase de validació

Ara per ara el sistema està en fase de validació, tot i que les primeres proves que s'han portat a terme han estat satisfactòries. A més, la universitat ha participat en la creació d'una empresa per fer arribar al mercat, en un futur, alguns dels múltiples productes i aparells que poden sorgir a partir d'aquest sistema, que d'aquí a uns anys poden reemplaçar a les llars els tensiòmetres i altres estris més complexos.

La Secretaria General de l'Esport marca el camí cap a la reforma horària en l'esport

La Generalitat i la Diputació de Barcelona impulsaran un nou estudi per conèixer els horaris de la pràctica esportiva a Catalunya

Aquest treball implicarà una selecció de municipis catalans i del teixit de clubs, mentre que les conclusions i propostes d'actuació es comunicaran l'any vinent

Aquest treball implicarà una selecció de municipis catalans i del teixit de clubs, mentre que les conclusions i propostes d'actuació es comunicaran l'any vinent

Redacció

El secretari general de l'Esport, Gerard Figueras, va presentar, en el marc de la Setmana dels Horaris, els objectius de l'estudi 'Reforma horària i pràctica esportiva', que la Secretaria General de l'Esport (SGE) i la Diputació de Barcelona impulsaran conjuntament per conèixer els horaris de la pràctica esportiva a Catalunya i els usos de les instal·lacions amb la finalitat de "canviar com fem pràctica esportiva a partir d'una reforma horària per millorar la nostra salut".

"El món de l'esport vol ser dels primers a fer els deures i aconseguir millors horaris que ens permetin guanyar temps per fer més esport i guanyar qualitat de vida", va dir Gerard Figueras durant l'acte, en què va estar acompanyat en la primera part de la jornada per la diputada d'Esports de la Diputació de Barcelona, Maite Fandos, i el promotor de la iniciativa de la Reforma Horària, Fabian Mohedano.

També hi eren presents el director del Consell Català de l'Esport, Toni Reig; el director del CAR de Sant Cugat, Ramon Terrassa; el gerent de l'Institut Barcelona Esports, Frank Terrón; el president de la Unió de Federacions Esportives de Catalunya, Gerard Esteva, així com representants de Consells Esportius, Ajuntaments i altres entitats vinculades al sector esportiu.

El secretari general de l'Esport va exposar que l'estudi pretén conèixer les franges horàries existents a les instal·lacions esportives de Catalunya i l'ús que en fan els clubs i federacions, dades que ajudaran a formular propostes de futur. Aquest treball, que implicarà una selecció de municipis catalans i del teixit esportiu del país, es durà a terme durant el 2018 i es preveu poder comunicar les conclusions i les propostes d'actuació a partir del 2019.

Segons Gerard Figueras, "aquesta fotografia ens permetrà conèixer els dèficits d'instal·lacions i incorporar més persones a la pràctica esportiva en horaris no intempestius", al mateix temps que deixava clar que aquest esforç ha d'anar acompanyat d'una voluntat de modificar els horaris comercials, laborals, etc. Finalment, va expressar que aquest "compromís és una línia estratègica de país que ens ha d'assimilar a la resta de països d'Europa quant als horaris i la gestió del nostre temps, i que ens ha de moure a implementar mesures en aquest sentit".

FABIAN MOHEDANO, GERARD FIGUERAS I MAITE FANDOS, DURANT LA PRESENTACIÓ DELS OBJECTIUS DE L'ESTUDI | SGE

> "Hem d'aconseguir **guanyar temps** per fer més esport i tenir més **qualitat de vida**", assegura Gerard Figueras

Per la seva banda, Maite Fandos va destacar el fet que l'esport tingui un paper rellevant en el Pacte per a la Reforma Horària i va subratllar el rol que tindran els Ajuntaments en l'elaboració de l'estudi. "Veurem la importància de l'esport local al país i ens servirà també per comprovar quines són les mancances que tenim pel que fa a instal·lacions als nostres municipis", va afegir.

Finalment, Fabian Mohedano va recordar que "som el país que més tard practica esport", la qual cosa "afecta la salut" de la ciutadania, i es va mostrar optimista que la realització de l'estudi entre la SGE i la Diputació de Barcelona, emmarcat en les mesures previstes en el Pacte per a la Reforma Horària, contribueixi a modificar els costums de les persones que fan esport.

Esport a hores intempestives

En la segona part de l'acte va prendre la paraula Javier Albares, metge especialista en medicina del son de la Clínica del Son Teknon, que va explicar com la pràctica de l'activitat física pot afectar el son de les persones. Segons Albares, la majoria de practicants fan esport de vuit a 10 de la nit, un horari poc recomanable, i va aconsellar que el millor moment del dia és al matí i amb llum natural. "No pot ser que tinguem dos hàbits saludables enfrontats: fem esport restant hores de son", va concloure.

UNA IMAGEN QUE VALE MÁS QUE MIL PALABRAS | F. J. R

Jordi Alba o cómo pasear el nombre de L'Hospitalet por el mundo entero

El futbolista presenta su sexto campus antes de concentrarse con España para el Mundial

Marín le regala una bandera de la ciudad para que la ondee si la selección gana

Redacció

"Jordi es una persona de la ciudad, no es como otros deportistas de élite". Lo dice la alcaldesa de l'Hospitalet, Nuria Marín, sobre el futbolista hospitalense Jordi Alba. Pronunció estas palabras durante la presentación del sexto campus del futbolista del Barça en la ciudad, en junio del año pasado, una cita que se ha convertido en todo un clásico de los veranos ribereños. "Cada año crecemos más", celebra Alba, que considera que su principal objetivo es que los chicos y chicas "lo pasen bien". Para ello, el futbolista inculca los valores de "ilusión, humildad y ganas" que, según asegura, le han ayudado a llegar a lo más alto. Y es que el futbolista es el lateral izquierdo titular no solo de Barça, sino también de la selección española, con quien disputará el Mundial de Rusia este mes.

Unos jóvenes cuyos inicios recuerdan a los de Alba. El futbolista comenzó a jugar a fútbol en el Hospitalense, desde donde dio el salto al FC Barcelona en 1998, "el club de su vida", según asegura. Tras siete años en las categorías inferiores del club culé, fue fichado por el Cornellà, equipo en el que destacó lo suficiente como para llamar la atención del Valencia, en el primer equipo del cual debutaría con 20 años de la mano de Unai Emery, ex de PSG y flamante entrenador del Arsenal.

Años de vaivenes y entrega que hicieron que el Barça se fijara de nuevo en él y, en plena Eurocopa del 2012, pagó la cláusula de rescisión al Valencia para hacerse con sus servicios. Desde entonces es uno de los fijos en el conjunto azulgrana.

El estrellato y la vida que conlleva ser deportista de élite, no obstante, no parece haber cambiado al futbolista hospitalense, que vive en la ciudad y se le puede ver a menudo paseando por ella junto a familiares y amigos. Un sentimiento hospitalense que le viene de familia, ya que su padre, Miguel, participa de forma activa en el tejido asociativo de la ciudad y fue impulsor de Radio Florida, mientras que su hermano, David, había sido una de las estrellas del Hospitalet Bellsport de fútbol sala.

Un regalo muy especial

Durante la presentación del campus del futbolista, Marín le regaló una bandera de la ciudad para que cuando la selección española "gane el Mundial" -así de segura se mostró la alcaldesa-, Alba pueda sacarla y ondearla en las celebraciones sobre el césped. Un regalo que el culer aceptó de buen grado, y es que, como ha quedado demostrado en muchas ocasiones, Alba ha paseado siempre el nombre de la ciudad por todo el mundo. Y para muestra un botón: después de la final de la Eurocopa de 2012, en una entrevista en directo, tuvo palabras de agradecimiento tanto para su familia como para l'Hospitalet.

Una estima que no le hace cerrar la puerta a volver a jugar algún día en un equipo de la ciudad. Preguntado sobre la posibilidad de acabar su carrera en el Hospi, Alba no quiso adelantar acontecimientos y se limitó a decir que su intención era seguir tanto tiempo como pudiera en el Barça. No obstante, envió ánimos al Hospi, equipo que "merecería estar en Segunda División", afirmó. Sea como sea, antes de esto toca jugar el Mundial para poder revalidar el título conseguido por el combinado español en 2010. Y es que la selección española, como dice Alba, "tiene muy buena pinta y es de las favoritas". Si en unas semanas ven a alguien corriendo con una bandera de l'Hospitalet por algún terreno de juego ruso, es que estaba en lo cierto.

50 anys d'un Campionat, ascens... i gol per a la història del futbol santboià

El Futbol Club Santboià 1967-68: molt més que un títol i una temporada de somni

Un equip inesborrable va fer esclatar d'eufòria com mai 'La Muntanyeta'

EL 2 A 1 DECISIU DAVANT L'HOSPITALET VA DESBORDAR L'EUFÒRIA DELS JUGADORS I AFICIONATS DEL SANTBOIÀ. MARCIAL ALÇA ELS BRAÇOS I PEDRO (AMB EL DORSAL 10) S'INCORPORA DAVANT L'ÀRBITRE CARRASCAL I LA MIRADA DE FUTBOLISTES RIBERENCS

Francesc X. Monfort

Faltaven quatre minuts per acabar el darrer partit de la temporada 1967-68 en un camp de "La Muntanyeta" de Santboi ple a vessar com mai d'aficionats davant d'un sempre temible Hospitalet que, en el minut 19 de la segona part, havia anivellat la diana inicial del golejador local Diego Ávila.

Títol merescut

Calia la victòria santboiana (que s'estava escapant cruelment després d'un campionat rodó de joc i resultats) per assolir, aquell dimecres 1er de maig, un títol molt merescut i l'ascens a una potent 3ª Divisió (era la tercera categoria de l'època) coincidint amb els 60 anys d'història d'un club presidit en aquell moment per Antoni Montalà.

De fet, tota la població i bona part de la comarca s'havia abocat molt especialment amb un equipàs que, aquella memorable tarda, estava format per Alberich a la porteria, Roch, Amate i Rubio a la defensa amb Boneu i Marcial per davant i Casas, Guardia, Avila, Pedro i el gran extrem esquerre Enric Solé en tasques ofensives.

A DALT, A L'ESQUERRA, ELS AFICIONATS DEL SANTBOIÀ CELEBRAN EMOCIONATS L'HISTÒRIC 2 A 1 ACONSEGUIT IN EXTREMIS PER CASAS DAVANT L'HOSPITALET QUE EL 1ER DE MAIG DEL 1968 VA SEGELLAR UN INESBORRABLE TÍTOL I TEMPORADA.

A DALT, A LA DRETA, EL MÍTIC JUGADOR I ENTRENADOR, JOSEP SAMITIER, VA REALIZAR EL SERVEI D'HONOR DEL PARTIT A BENEFICI DELS MALALTS DEL SANATORI DE SANTBOI EL 24 DE JUNY

A BAIX, A L'ESQUERRA, EL SANTBOIÀ CAMPIÓ 1967-68 EN UNA IMATGE DE L'INICI D'UNA TEMPORADA HISTÓRICA.

A BAIX, A LA DRETA .''AUTOR D'AQUEST ARTICLE (UN XIC MÉS "JOVE", AMB QUATRE ANYS) BEN A PROP COM SEMPRE DEL SEU PARE, EL MÍSTER JOSEP MONFORT, CONCENTRAT COM MAI EN EL DECISIU SANTBOIÀ-HOSPITALET ENTRE L'ENTRANYABLE DELEGAT JOSEP TORT I EL PORTER VALLHONRAT.

A quatre minuts

A més, el carismàtic i exitós entrenador barceloní, Josep Monfort, es va comprometre a impulsar un amistós a benefici del Sanatori Psiquiàtric de Santboi amb implicació de Barça, Espanyol i Sabadell (també a Primera Divisió aleshores) si l'equip es proclamava finalment Campió.

Abans del decisiu darrer partit en front l'Hospi, es van exhibir una bona colla d'emotives pancartes d'ànim. Una d'elles signada per... "Los enfermos del Sanatorio" que era acompanyada d'una atronadora ovació segons vorejava el camp.

Faltaven, dèiem, quatre minuts i s'anava tot a norris... fins que el davanter Casas es va enlairar majestuosament davant la porteria d'Alvarez recollint un perfilat centre i amb un potent i col·locat cop de cap aconseguia un golàs que quedarà gravat, per sempre, en la història del futbol santboià i català.

Era el 2 a 1 definitiu que va provocar el deliri i un esclat d'emoció i d'eufòria insuperable. Part de públic que omplia de gom a gom "La Muntanyeta" (es van recaptar 80.000 pessetes) va saltar a la gespa a abraçar als jugadors, les seves samarretes van volar, Monfort va ser passejat per l'Estadi, va córrer el cava arreu, es van fer sentir petards a dojo i una caravana de cotxes amb banderes del club es va desplaçar exultant fins a l'Ajuntament arrodonint una jornada irrepetible.

Dies més tard, el 24 de juny, es va fer realitat el partit benèfic dedicat als malalts del Centre Psiquiàtric promès per Monfort amb el mític jugador i entrenador Josep Samitier protagonitzant la sacada d'honor en un amistós entre el Santboià i un combinat d'integrants dels primers equips del Barça, Espanyol i Sabadell.

L'equip dirigit per un enyorat Míster que va ser Campió també amb l'Europa, Hospitalet, Horta o Amposta, amb temporades magnífiques al Martinenc, havia superat en 36 jornades (arribant als 50 punts i amb 86 gols a favor) a històrics com el Vilafranca, Cornellà, Prat, Poble Sec, Júpiter o els esmentats Hospitalet, Horta i Martinenc.

Noces d'or

L'incombustible migcampista Joan Boneu va participar en tots els partits de l'exercici seguit de Avila (35), Amate (34), Solé (34), Pedro (més endavant jugador del filial del Real Madrid, 32), l'estimat Casas (30) o Lluís Guardia (26). El màxim golejador va ser Avila (20 dianes) per davant de Solé (19), Casas (13), Pedro (8), Guardia i Ferrer (7), Martinez II (5), Boneu (4) i Alejandre (3).

Persones, jugadors per recordar que van conformar un equipàs cimentat, en bona part també, pel bon ambient i el companyerisme que regnava al grup.

Ara fa...50 anys.

Anna Puig: “Sempre lluito per la paraula ‘ambició’ i el rugbi ho és”

Miquel Martínez: “Arriba el dia 8 de març i tothom parla de la igualtat, però el dia 9 torna a ser noticia l’esport masculí”

Anna Puig: “La notícia era que nosaltres havíem guanyat, però estaven parlant dels nois i el mundial de rugbi”

ÉS EL 6È TÍTOL CONTINENTAL DE ‘LAS LEONAS’ | FER

Carlos Manzano

‘Las Leonas’ del rugbi han guanyat el seu sisè campionat d’Europa amb una major rellevància mediàtica que altres vegades, però molt per sota que la cobertura habitual dels nois. Un dels grans clubs d’aquest esport al Baix Llobregat és la Unió Esportiva Santboiana, que amb gairebé 100 anys d’història i essent el primer club de rugbi d’Espanya, converteix a Sant Boi en la ciutat bressol del rugbi.

Anna Puig, jugadora des dels cinc anys a la Santboiana, va participar amb la Selecció Espanyola al campionat europeu arribant a ser número 1 al podi continental del rugbi. Parlem amb l’Anna per conèixer la seva experiència en aquest esport, el que li ha donat i el que no, com ha arribat fins aquí i com s’han de preparar sota la paraula ‘ambició’; i amb Miquel Martínez, president del club des de 2016.

ANNA PUIG, CAMPIONA D’EUROPA AMB LA SELECCIÓ NACIONAL | J. ELIAS

Com funciona la UE Santboiana?

Miquel Martínez. A nivell de club funcionem a la part esportiva amb l’escola on tenim 150 nanos. És l’escola més antiga de rugbi d’Espanya, té més de 50 anys. Comencem amb els nanos d’escola per a que vagin aprenent què és el rugbi, que aprenguin a jugar i sobretot que n’aprenguin els valors. És a dir, el comportament i com s’ha de viure el rugbi. A partir d’aquí van creixent, passen per diferents etapes: sub-10, sub-12, sub-14 fins a sub-18. Tot això és l’etapa de formació. A partir de sub-12, ja comencen a fer tornejos o competició. El treball dels entrenadors és un treball voluntari amb ganes de tirar endavant el club. L’esperit de la UE Santboiana és el treball continu, anar aprenent, l’aprendre dels altres, el saber competir, és a dir, saber guanyar i perdre, saber respectar al contrari. Preparant aquests joves per a que arribin al primer equip. Per la part directiva, la nostra tasca és buscar els recursos per a que tot això tiri endavant. Malgrat que el rugbi no és un esport professional, és pràcticament un esport amateur.

Què han de demostrar per arribar al primer equip?

MM: S’ha d’assolir un nivell de competitivitat tan a nivell tècnic com físic per estar competint amb els altres equips. Pensa que la UE Santboiana és l’únic equip de Divisió d’Honor que mai ha deixat de jugar en Divisió d’Honor, per tant, el nostre objectiu és sempre estar allà i sempre amunt. Evidentment la gent que arriba a Divisió d’Honor ha de tenir un nivell òptim per a poder competir.

Abans parlaves dels valors, del respecte al contrari. Com es tracta a l’adversari al rugbi?

MM. El rugbi genera molta complicitat amb el contrari. En els temps morts comentes amb l’adversari com ha anat. És a dir, no hi ha una manca de relació. A més a més, saps que has d’ajudar perquè darrera t’estan ajudant, sinó les jugades no funcionen. No serveix un Messi que agafa la pilota i se’n va, això ho pot fer una vegada però no ho farà dos.

Anna, portes des dels 5 anys a la UE Santboiana... Per què vas escollir el rugbi?

Anna Puig: Perquè jugava el meu germà, també hi havia una nena que jugava i el meu pare em va deixar amb ells i des d’aleshores vaig començar. Encara que això és bastant curiós, pel fet que jo visc a Caldes de Montbui, però vaig escollir Sant Boi perquè el meu pare treballava a l’hospital de Sant Boi.

Quan et van escollir per primera vegada per anar amb la Selecció Espanyola, què et va passar pel cap?

AP. Primer, el rugbi Sant Boi femení no és a Divisió d’Honor, llavors costa una mica més que et vegin, en el sentit que el seleccionador vagi per comunitats o tingui a uns altres de part de l’espanyola que diguin: “Bueno, aquesta està bé, pot arribar al nivell”. Però jo crec que em van veure quan jugava a la Selecció Catalana sub-18 quan feia els autonòmics a Valladolid. Tothom vol arribar a l’espanyola i no sé, va ser una gran alegria, molt satisfactori.

Heu estat campiones d’Europa, què et van dir els amics i la família quan et van veure al podi com a guanyadora?

AP. Que tot el sacrifici que faig per arribar fins aquí ha valgut la pena. Com deia, no sóc de Sant Boi. Vinc des de Caldes de Montbui.

Aquesta pregunta és per a tots dos: creieu que ha estat poc reconeguda la victòria del rugbi femení al campionat europeu a nivell mediàtic?

AP. Aquesta vegada déu-n’hi-do, els mitjans s’han mogut molt més. Però, especialment, les xarxes socials més que els diaris, les teles o les ràdios. Però, per exemple, el Marca abans i després va fer força i amb l’espanyola vam anar al diari i ens van dir que teníem el seu recolzament. També vam sortir per La 1. El que em va xocar va ser que a un diari esportiu on parlaven de nosaltres en quatre línies, de com havíem guanyat, però estaven més enfocats als nois. La notícia era que nosaltres havíem guanyat però estaven parlant dels

Pasa a la página siguiente

Viene de la página anterior

nois i del mundial de rugbi masculí.

MM. Això és un mal dels mitjans de comunicació perquè, altres esports, no només amb el rugbi, s'està assolint unes cotes molt altes de competitivitat en l'esport femení i els mitjans de comunicació encara no donen repercussió. Sempre estem parlant del tema de la igualtat, arriba el dia 8 de març i tothom diu "hem de estar iguals" però el dia 9 torna a ser noticia l'esport masculí. No sé perquè no se li dona aquesta importància a l'esport femení, és a dir, elles han sigut campiones d'Europa i la selecció masculina no ha sigut campiona. I no només amb el rugbi, passa amb tots els esports.

Però l'esforç es reconeix, de vegades no tant als mitjans com es deuria, però si als campionats. A més, per guanyar suposo que heu de fer un gran treball previ. Com entreneu? Com us preparen per als partits?

AP. Amb Sant Boi entreno dos dies i normalment juguem els caps de setmana. Aleshores, els dimecres fem més entrenament de contacte i físic però els divendres, com normalment juguem els dissabtes, no anem a "percutir" (xocar) ni a placar, sinó que fem més un tocata que es diu, és a dir, preparar el partit. És l'últim entrenament abans del partit i el prepares, mentre que els altres dies fas més físic, més tècniques de carreres o de bases, per exemple.

Divendres, l'últim entrenament abans del partit, prepareu l'estratègia de com reaccionareu o atacareu a l'altre equip?

ANNA PUIG, EN EL COMPLEX ESPORTIU BALDIRI ALEU | JORDI ELIAS

AP. Nosaltres sortim, fem el nostre joc i en funció de com vagi el partit ens diuen "defenseu més cap a la dreta" o coses així. Però és més sortir a fer el nostre joc, jugar com nosaltres sabem que fixar-nos com ho fa l'adversari. El divendres no es planteja la defensa, vas a per la pilota i ataques. Fas jugades per arribar a assaig, ja si et plaquen, doncs, no arribes a marcar. Tot i que si et diuen que aquell equip és més de davanters, que no corren tant, tu saps que has de jugar a la mà, has d'obrir la pilota de punta a punta per cansar-los i llavors trobaràs l'espai. Però tu surts i fas el que has estat entrenant.

Com et sents millor jugant o entrenant amb la UE Santboiana, la Selecció Catalana o l'Espanyola?

AP. A Catalunya tothom es coneix i pel femení, la nostra lliga és molt petita, som 6 o 8 equips. A la catalana és més com si juguessis al teu club. I amb l'espanyola, no. Perquè hi ha més canvis, pugen i baixen més jugadores, tenim molts pocs dies per entrenar, etc. Per exemple, l'europeu el vam preparar en dues setmanes. Una setmana a Madrid, que són 5 dies, entrenes matí, tarda i nit. Les que són de Madrid, que normalment n'hi ha més, es coneixen més però la resta no ens coneixem, no les havia vist mai, aleshores no saps com passen, si plaquen o si corren, no tens ni idea. Però en aquella setmana les intentes conèixer.

Per últim, quina recomanació li donaries a qualsevol persona que vulgui començar a practicar aquest esport?

AP. Jo sempre fico el meu exemple: vaig començar amb els nois i fins als 16 vaig estar amb ells i al principi em feia por caure'm al terra i que em fes mal però una vegada et tires i veus que es com la sorra de la platja, tova, se te'n va la por. Jo sempre lluito per la paraula ambició, crec que el rugbi és ambició. Si no tens ambició... és com a la vida, si no tens cap objectiu a la teva vida et falta ambició. Però com tots els esports els has de provar i que tinguis amigues que t'ajudin.

FIC L'Hospitalet
Foment de la Informació Crítica

Una entitat cívica nascuda amb l'objectiu de fomentar la informació crítica a l'Hospitalet

Vols saber-ne més o col·laborar?
fic.lhospitalet@gmail.com
ficlhospitalet.wordpress.com
Twitter:@fic_lh

Montserrat acull la primera cursa vertical d'Espanya

El traçat, amb 2.200 esglaons, puja dos dels funiculars de Montserrat en una de les proves verticals més dures del món

La cursa, limitada per cent esportistes, es celebrarà el 14 d'abril; els beneficis seran destinats a Sant Joan de Déu

LA CURSA, QUE EQUIVAL A PUJAR EL WORLD TRADE CENTER DE NOVA YORK, SERÀ UNA DE LES MÉS DURES EN TOT EL MÓN

Redacció

La joia muntanyosa de Montserrat, al Baix Llobregat, serà l'escenari de la I Cursa Vertical Montserrat de Bombers, de fet, la primera que s'organitza a tota Espanya. Una prova que neix per fer-se un lloc entre les principals verticals del món i mostra d'això és la seva duresa.

Amb 2.200 esglaons, 500 metres de desnivell i un quilòmetre de recorregut, la cursa impulsada per Bombers i Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya és l'equivalent a pujar el World Trade Center de Nova York, però supera, amb diferència, les pujades als gratacels més grans del món com el International Commerce Centre de Hong Kong, el China World Summit Wing Hotel xinés o el Abeno Harukas d'Osaka.

Prova exigent...

En concret, el traçat va des de la sortida al Funicular de la Santa Cova fins a la pujada i arribada al de Sant Joan, amb un petit enllaç a l'alçada de l'Abadia. D'aquesta manera, el recorregut fa una doble pujada en vertical en un traçat extrem i exclusiu, però, això sí, en un entorn únic admirat internacionalment.

EL TRAÇAT INCLOU PUJADES PER DOS FUNICULARS: EL DE LA SANTA COVA I EL DE SANT JOAN

> "La recaudació anirà destinada a programes contra malalties maternoinfantils i d'atenció a la infància en risc"

En aquest sentit, el Funicular de la Santa Cova, el primer en pujar-se, té un pendent màxim del 56,5%, una longitud de 262 metres i un desnivell de 118 metres. Per la seva part, el de Sant Joan és encara més dur amb un pendent màxim del 65,2%, una longitud de 503 metres i un desnivell 248 metres. Per aquests motius, la cursa estarà restringida a cent esportistes, 30 considerats d'èlit i setanta amateurs.

La prova ha estat presentada públicament en un acte a l'Hotel Abat Cisneros de Montserrat on s'ha avançat que tindrà finalitats solidàries, en concret, per finançar programes de recerca en malalties maternoinfantils i d'atenció a la infància en risc a l'Hospital Sant Joan de Déu: "La iniciativa és molt important perquè, a més, destina els beneficis a una entitat solidària com és Sant Joan de Déu, hospital capdavanter en la investigació i el benestar de les persones vulnerables", ha dit el director general d'FGC, Pere Calvet.

...i solidària

Per la seva part, Oriol Bota, director de l'Obra Social Sant Joan de Déu, posava en valor el projecte 'Bombers amb Causa', "que va començar sent una iniciativa personal d'un bomber i, en pocs anys, ha anat creixent i sumant moltes persones, moltes complicitats d'institucions i entitats, que permeten el finançament de dos investigadores en malalties infantils minoritàries i també donar suport a la infància en risc". El preu de la inscripció és de 21,84€, exactament, un cèntim per esglaó que s'ha de pujar.

ACTIVIDADES DEPORTIVAS EN CAN BRIANS

Internos de Brians organizan una cursa solidaria en Sant Esteve Sesrovires

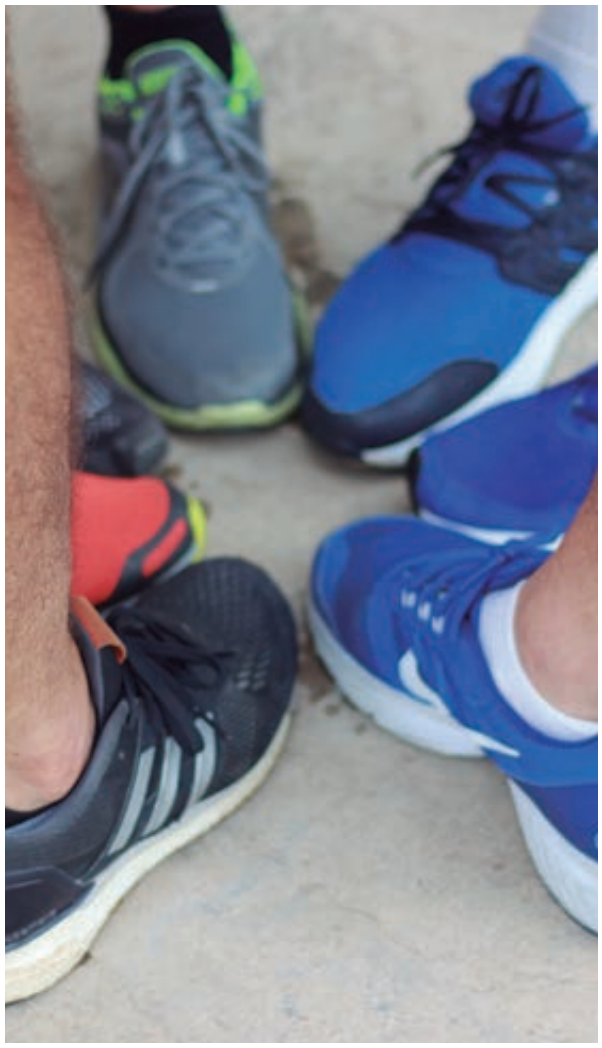

LA VOLUNTAD ES SEGUIR ORGANIZANDO EVENTOS CON FINES SOLIDARIOS Y COLOQUIOS PARA COMPARTIR SU EXPERIENCIA

El evento de 'GambadersEvents' tuvo lugar el 18 de marzo y destinó toda su recaudación al Hospital Sant Joan de Déu

El proyecto está llamado a ser un nodo de actividades que favorezca la reinserción de otros reclusos y la concienciación social

Redacción

El deporte es, seguramente, una de las mayores escapatorias y, en definitiva, una de las prácticas que más interés tiene entre los internos. Conscientes de esta motivación, en enero de 2017, el Centro Penitenciario Brians 2 empujó e implicó a internes del centro activamente en la organización y puesta en funcionamiento de un nuevo proyecto deportivo para llevar a la práctica los conocimientos adquiridos durante su estancia en prisión.

Ahora, poco más de un año después, el proyecto 'GambadersEvents' coge relevancia con la celebración de la primera cursa popular abierta a todo el público y que se llevará a cabo en Sant Esteve Sesrovires. Tuvo lugar el 18 de marzo de 2018 gracias al trabajo de siete internos que, junto a dos profesionales del centro (una técnica de deportes y una monitora de teatro-música), promocionarán el deporte como instrumento vehicular de acciones sociales.

Fin solidario

De hecho, la cursa tuvo una finalidad solidaria ya que toda la recaudación fue destinada al Hospital Sant Joan de Déu para la lucha contra el cáncer infantil; una investigación que es más compleja y que cuenta, en cambio, con menos recursos. Bajo el lema 'Corre en grande para los más pequeños', se realizaron tres distancias: de 5 y 10 km -para corredores amateurs y profesionales- y de 1 km para un público más familiar que permitió correr a padres con sus hijos pequeños de la mano (edad de participación: entre los 3 y los 10 años). Según la opción escogida, tuvo el precio de inscripción de 12, 15 y 6 euros, respectivamente, que se tuvieron que abonar a través de la página web del evento.

EL GRUPO ORGANIZADOR SUMA MÁS DE MEDIA DOCENA DE INTERNOS Y CUENTA CON EL APOYO DE DOS PROFESIONALES

Más que deporte

Sea como sea, ser capaces de organizar este evento, desde dentro de prisión y gracias a sus permisos correspondientes, es ya un éxito en sí que, además, está llamado a ser un nodo de actividad para otras temáticas no estrictamente relacionadas con el deporte y que pueden ayudar a otros reclusos en su proceso de reinserción: diseño de carteles promocionales, diseño y creación de la página web, grupos de baile…

En este sentido, GambadersEvents planteó una ronda de coloquios -protagonizada por los propios internos- en institutos de la localidad baixllobregatense con el objetivo de dar mayor difusión al proyecto, pero, sobre todo, transmitir su experiencia personal y que sirva de lección para los más jóvenes.

De momento, Sant Esteve Sesrovires ha sido el primer municipio en acoger esta cursa, pero la intención es que se repita en otras poblaciones de la zona. Según hemos podido saber, la organización también habría contactado con Mollet del Vallès, de momento, sin respuesta.

La continuidad de la Federació Catalana de Tennis, pendiente del 'Sí' de Cornellà

La histórica institución tiene un acuerdo de compra con Ferrovial para sanear su patrimonio; pero requiere de la aprobación de Cornellà al proceso de privatización

La entidad arrastra una deuda que lastra su actividad y esta operación permitiría conseguir dos millones de euros, que sanearían su situación económica

Juan Carlos Ayala

Ha pasado un mes del plazo límite y la operación continúa todavía paralizada a la espera del Ayuntamiento de Cornellà. El 7 de febrero era la fecha marcada en el calendario de la Federación Catalana de Tenis como el día en que Cornellà decidía si se hacía efectiva o no su compra por parte de Ferrovial. Todavía no ha habido solución entre las partes afectadas para resolver el futuro de una entidad que mantiene una deuda de 4 millones de euros a nivel bancario y otro millón con proveedores. Comisiones Obreras ya ha levantado la voz ante la crítica situación de la entidad, pero Cornellà, que tiene que dar el visto bueno a la operación, según el pliego de conexión, sigue sin pronunciarse al cierre de esta edición.

Un referente en coma

La historia de la Federación Catalana de Tenis se remonta al año 1904, cuando se le conocía como Asociación de Lawn Tennis de Barcelona. Fue a partir de 1966 que adoptó el nombre actual y empezó un imperio que cuenta con 250 clubes afiliados y más de 38.000 licencias. Es famosa, además, por organizar el Trofeo Conde de Godó. "Todo empieza con una gestión económica de los últimos años donde la pelota se ha ido haciendo más grande con una deuda por el patrimonio que tenemos", explica Toni Fuentes, delegado de la FCT, desde las instalaciones de la Federación en la Vall d'Hebron. "Cuando empezaron los años de crisis empezamos a tener menos subvenciones y menos ingresos y no podíamos hacer frente a lo que teníamos anteriormente. Te encuentras con una hipoteca enorme donde no tienes el suficiente dinero para pagarla".

La situación, como no, ha derivado en un impacto en lo laboral notable tal y como refleja la expresión de preocupación de Fuentes: "Ahora estamos en situación muy crítica, hemos pasado tres ERE, ha habido despidos, y a nivel de directiva ha habido decisiones dramáticas. Teníamos una salida para subsanar la deuda y darle respiro a la Federación, que era la venta del patrimonio que tenemos en Cornellá. Además, se quería ceder la concesión que teníamos del Ayuntamiento a la empresa interesada, Ferrovial, que quiere gestionar la operación. Es una operación muy rentable la mires por donde la mires, porque subrogan a los trabajadores, subrogan el Pliego de la Concesión y no han puesto ninguna condición para hacerlo".

SEDE DE LA FEDERACIÓN CATALANA DE TENNIS EN CORNELLÀ

TONI FUENTES, DELEGADO EN FCT, ALERTA DE LA SITUACIÓN LABORAL

Dos millones de Ferrovial en la mesa

La operación permitiría una inversión de dos millones, algo que no ha podido hacer en estos años por la crisis interna: "El Tenis de Competición que teníamos allí ya no lo tenemos. Seguimos teniendo escuela, pero se ha reducido considerablemente el personal. Es un centro internacional que no puede actuar como tal por su situación. Ferrovial nos mantendría como tutores de la gestión deportiva".

Por todo, Fuentes ve clara la salida con Ferrovial: "Toca diferentes sectores, le darían un vuelco total. Desde el punto de vista del ciudadano de Cornellá le interesa que una empresa así esté en Cornellá. Ganamos todos. La Federación solicitó un informe para ver si era viable o no esta operación. El plazo cumplía el 7 de febrero, pero no hemos recibido respuesta oficial por parte del Ayuntamiento".

El principal problema es el Pliego de la Concesión que no permite conceder una compra sin concesión del Ayuntamiento, cada vez más solo en su falta de respuesta: "Hemos hablado con toda la oposición del Ayuntamiento y no ponen pegas a la compra. Puede que la solución sea otro Pliego, hay que hacer algo para estabilizar una entidad histórica como la Federación Catalana de Tenis". Respecto al posible "no" por parte del Ayuntamiento, el delegado se muestra pesimista ante el hipotético panorama: "Entraríamos en otra situación dramática con otro ERE. Debemos evitarlo y poder respirar. Aquí hay unos 100 trabajadores, de los cuales 40 son de Cornellá. Podría haber plan B, pero sería alargarse más tiempo y más deuda. Hay que aprovechar el momento, ya que es como si nos hubiera tocado la lotería. A nivel bancario la deuda quedaría eliminada, y con demás podríamos aliviar el agujero poco a poco".

Aun así, Fuentes deja una puerta abierta a la esperanza y observa nuevos movimientos: "Parece que ahora se están moviendo más, pero habíamos pedido una reunión con el alcalde y no nos han respondido. También una instancia para hablar con el concejal Antonio Martínez Clot y han pasado. Tienen que ponerse las tres partes implicadas. No queremos hacer sangre ni señalar, toda la oposición está por la labor de modificar el contrato. Simplemente con licencias no da para subsanar toda una Federación".

Movimientos entre despachos

En nuestro caso, el Ayuntamiento de Cornellà no ha querido hacer declaraciones oficiales a nuestra petición. No obstante, según fuentes internas de Alcaldía, el gobierno local estaría en conversaciones con la Federación, "pero no todos los proyectos gustan a todos. Para eso esta el diálogo y intentar llegar a acuerdos que beneficien a todas las partes. Se quiere al fin y al cabo privatizar parte de la Federación para hacer frente una gran deuda que tienen". Hace referencia a la utilidad pública de la Federación: "Piensa que la Federación es una entidad privada, pero de utilidad pública. El Ayuntamiento de Cornellá siempre intenta beneficiar a todas las partes, aunque está claro que ha habido momentos mejores en la relación con la Federación".

Parece que la respuesta por parte del Ayuntamiento debería darse en los próximos días. Hasta entonces, la incertidumbre y la preocupación predominará en las instalaciones de una institución que busca la llave para tener un futuro próspero.

SANZ LAIA, KTM, EN CORDOBA, ARGENTINA | FLORENT GOODEN / DPPI

SANZ ATRAVIESA UN DESIERTO ARGENTINO DURANTE LA ETAPA 10 DEL DAKAR | AURÉLIEN VIALATTE / @WORLD

Laia Sanz logra su segundo mejor resultado en el Dakar

La corberense acaba duodécima y cumple su objetivo principal: terminar en el top-15

La piloto ha finalizado sus ocho participaciones en el rally más duro del mundo

Juan Carlos Ayala

Laia Sanz, de Corbera de Llobregat, tiene motivos para sentirse orgullosa de su papel en el Dakar, el rally más duro del mundo. En 2018 terminó en la 12ª posición de la clasificación general, es decir, su segundo mejor resultado en esta competición. Y no solo eso, tras llegar a la meta en la última etapa, Sanz logra acabar un Dakar más y ya son ochos. Ha acabado absolutamente todas sus participaciones en esta carrera, pese a las dificultades encontradas, este año, como las de la octava etapa, donde un leve choque contra una llama no le impidió obtener su mejor resultado, una novena posición.

En declaraciones de KTM, su equipo, la piloto se ha mostrado plenamente satisfecha con el transcurso del Dakar, haciendo hincapié que era difícil luchar por algo más: “En esta última etapa hubo mucho polvo y era arriesgado luchar por algún resultado. Yo tenía a Nosiglia cerca en la general y en cuanto le he pasado me he calmado porque sabía que si lo aguantaba conseguiría este 12º, estoy muy contenta por haberlo conseguido”.

Ocho de ocho

Sanz ha puesto en valor el mérito de haber podido terminar otra vez el Dakar y estar cerca del top-10: “Estoy especialmente contenta de haber salido en ocho Dakares y haberlos terminados todos, que siempre es complicado. Ha sido una edición muy dura, pero al mismo tiempo que hemos sufrido también hemos disfrutado mucho. Creo que hay que felicitar también a la organización porque realmente el recorrido era exigente, pero muy bonito”.

Sea como fuere, todo un ejemplo y un referente también para todas las pilotos de rallys a las que anima a participar: “Espero que más mujeres se animen a correr el Dakar”.

Su paso por el Dakar no ha sido nada fácil con anécdotas que solo ocurren en carreras como ésta, como avanzábamos, con el toque con una llama. Pero ha habido mucho más en su transcurso por el Dakar, como las caídas 10 y 11: “La de la 10 me penaliza porque perdí los ‘trips’ y al ser una etapa bastante navegada tuve que seguir a otro piloto. Creo que ese día podría haber tirado más fuerte, perdí una exageración de tiempo. Al día siguiente, saliendo entre coches y camiones, la pista estaba mal. En esas condiciones me cuesta un poco y me comí el polvo de un camión mucho rato. Después tuve la caída fuerte”.

Mejor preparación física

En sus declaraciones, Sanz valora su salto físico para competir: “Me he preparado durante todo el año. No tuve ninguna lesión y pude hacer un trabajo más constante. Además, entrenar tanto para el Mundial de enduro me vino bien. Llegué mejor preparada”.

Algunos se atreven a llamarla la mejor piloto de la historia, por sus trece campeonatos del mundo de trial y cinco de enduro. A pesar de los elogios, Sanz se muestra humilde: “Yo voy haciendo año a año. Creo que tengo margen de mejora todavía. En este Dakar he ido muy bien, pero hay cosas que mejorar y sé por dónde tirar”. Eso sí, primero descansará con su familia en Corbera, a donde ya ha llegado tras ser recibida, un año más, en el Aeropuerto de Barcelona-El Prat, como una campeona. Lo que es.

En marxa el camí cap a una nova llei de l'Esport i l'Activitat Física de Catalunya

El secretari general de l'Esport, Gerard Figueras, s'està reunint amb els principals actors del teixit esportiu català

L'objectiu del Govern és fer un debat constructiu i enriquidor per tal d'obtenir un text amb el màxim consens

Gerard Figueras: "Junts hem de perfeccionar l'actual patrimoni esportiu per tenir un model efectiu i modern"

Redacció

El secretari general de l'Esport, Gerard Figueras, està mantenint reunions sectorials periòdiques amb els principals actors de l'esport català en el camí que ha de portar a l'elaboració d'una nova llei de l'Esport i l'Activitat Física de Catalunya que compti amb el màxim consens de tot el teixit esportiu del país.

En aquest lideratge de la Secretaria General de l'Esport (SGE) en l'impuls del nou text legal, les primeres trobades a la seu del Consell Català de l'Esport van ser amb Pere Sust, president de l'Associació Catalana de Dirigents de l'Esport (ACDE) i la Fundació Catalana per a l'Esport; el president de la Unió de Consells Esportius de Catalunya (UCEC), Jaume Domingo, i el Col·legi de Professionals de l'Activitat Física i l'Esport de Catalunya (COPLEFC), encapçalat pel seu president Pere Manuel.

Altres agents del sector esportiu català que també han pogut conèixer les línies bàsiques que, segons el Govern, hauria de contemplar la nova llei, són l'Institut Nacional d'Educació Física de Catalunya (INEFC), dirigit per Jordi Solà; el Col·legi de l'Advocacia de Barcelona (ICAB), a través de la seva secció de Dret Esportiu de l'ICAB, presidida per Ponç Puigdevall, i l'Associació Catalana de Gestors Esportius de Catalunya, liderada per Josep Campaña.

Treball cooperatiu

El secretari general de l'Esport busca en aquestes trobades recollir les aportacions dels organismes un cop hagin revisat el primer esborrany del text, uns estaments que, per la seva banda, estan mostrant la predisposició a treballar internament per col·laborar en l'elaboració de la normativa. Les reunions de la SGE amb el teixit esportiu del país s'aniran produint de manera regular per recollir l'opinió de tots els àmbits implicats.

Entre altres mesures, el Govern pretén que la nova llei de l'Esport i l'Activitat Física de Catalunya doni suport a l'esport competitiu al mateix temps que ajuda a construir una societat saludable perquè les persones visquin més anys i millor. L'executiu també vol fer una llei més simple i àgil per facilitar la relació entre les entitats i l'administració, una llei que permeti aconseguir més recursos per al sector, que afavoreixi la paritat de gènere i la professionalització en clubs i federacions esportives, i que garanteixi una activitat física inclusiva.

A DALT, LA UNIÓ DE CONSELLS ESPORTIUS DE CATALUNYA (UCEC), UNA DE LES PRIMERES A REUNIR-SE AMB GERARD FIGUERAS, A SOTA, EL SECRETARI GENERAL DE L'ESPORT VA EXPLICAR EL PROJECTE A L'ASSOCIACIÓ CATALANA DE GESTORS ESPORTIUS DE CATALUNYA

"El text proposat pretén donar resposta al repte que tenim avui com a país, tot recollint l'experiència satisfactòria de les últimes dècades, així com adaptant i definint els eixos del model d'èxit que volem pels pròxims 20 anys", assegura Gerard Figueras, que afegeix: "Som conscients que l'actual patrimoni esportiu és fruit del compromís i lideratge de tot un sector implicat, i ara és el moment que junts sapiguem perfeccionar-lo per tal de continuar progressant amb un model sectorial efectiu i modern".

Bastir una nova governança de l'esport

En aquest sentit, s'ha materialitzat un text articulat amb 138 articles que s'agrupen al voltant dels cinc principals eixos essencials que han de marcar el model legislatiu de l'esport i l'activitat física a Catalunya: Governança i organització de l'esport i l'activitat física; l'Esport i l'Activitat física en igualtat; Formació, investigació i desenvolupament de l'esport i l'activitat física; Promoció i internacionalització de l'esport, i, finalment, el Règim sancionador i el Tribunal Català de l'Esport.

Respecte a la nova normativa, el secretari general de l'Esport recorda que és el pas següent a la signatura el setembre de l'any passat del Pacte Nacional de l'Activitat Física i l'Esport de Catalunya, que proposava de forma consensuada amb el sector 30 mesures amb 112 actuacions concretes d'acció per bastir la nova governança de l'activitat física i l'esport a Catalunya.

*** CONTINGUT ELABORAT EN COL·LABORACIÓ AMB LA SECRETARIA GENERAL DE L'ESPORT**

LLEURE

Motor d'ocupació

Propòsits per a un 2019 saludable

"Quan es perden de vista les freqüències de consum, aleshores comencen les patologies"

"L'alimentació, l'exercici físic i el descans són els tres pilars bàsics per a una bona salut"

Carlos Manzano

Nadal, Sant Esteve, Cap d'Any, Reis... Totes aquestes celebracions constitueixen un vincle indispensable entre la família i menjar bé, i en grans quantitats. Després dels polvorons, els tortells i el raïm de Cap d'Any molts comencen l'any amb bons propòsits, com fer dieta o anar al gimnàs. Per això, Leonor Miralles, dietista i nutricionista de Nutrimes a Sant Boi, y Daniel Galindo, regional manager de VivaGym –que acaba d'inaugurar el seu primer gimnàs de la comarca a Sant Feliu-, expliquen com fer realitat aquestes bones pràctiques saludables per a l'any que acaba d'arrencar.

Posar fi als mals hàbits

Per fer realitat aquests propòsits per al 2019 s'ha de posar fi als mals hàbits. Miralles considera que hi ha "molts mals hàbits en alimentació" i, a més, es vol "substituir aliments naturals per cuina processada". Això sembla un pilar fonamental per fer dieta, anar per la via dels productes naturals o sans. No obstant això, moltes vegades confonem aquests productes. Tant és així que creiem que "una ensalada Florette és tan sana com un enciam comprat al mercat, i no és així", explica la nutricionista, pel fet que es perden moltes propietats de l'aliment en el procés industrial d'elaboració de l'amanida.

A més de l'alimentació, Miralles diu que el pitjor per a un pacient és "no tenir cultura d'esport", ja que això és una de les principals causes per a no viure una vida saludable, que desemboca en un gran sedentarisme. En aquest aspecte de malts hàbits a l'esport, Galindo afirma que "el més important" per fer fora el sedentarisme és "fer el pas" i començar a practicar activitat física, inscrivint-se per exemple en un gimnàs. El regional manager de VivaGym recomana "anar uns dies abans" dels grans menjars de Nadal al club a fer exercici. Tot i això, remarca que el més important és "fixar-se metes properes i a curt termini com venir 30 minuts al dia, durant tres o quatre dies a la setmana".

Pilars fonamentals de la salut

Per aconseguir complir amb la màxima '*mens sana in corpore sano*' s'han de seguir tres pilars bàsics de salut, diu Galindo. "L'alimentació és bàsica i té molt a veure amb l'exercici físic", explica l'expert de VivaGym. Per tant, tindríem el menjar bé i l'esport com els dos primers grans punts per gaudir d'una vida sana. Però el tercer "és el descans", bàsic per a Galindo, perquè un sobreesforç o menjar contínuament el mateix podria ser també contraproduent.

El regional manager de VivaGym conclou que "fugir dels aliments processats, precuinats i manufacturats en excés i intentar portar una alimentació més natural i equilibrada és fonamental". Per tot plegat, assenyala que "per menys de 75 cèntims al dia pots canviar la teva vida i ser una mica més sà i feliç".

Les freqüències de consum

Per aconseguir aquesta felicitat, no només s'ha d'anar al gimnàs o menjar de forma més natural, segons explica Miralles: "Engreixar-se és perdre salut i moltes vegades això es produeix per no respectar les freqüències de consum". La regularitat o quantitat amb la qual mengem un aliment pot ser crucial per al nostre metabolisme i afecta directament al nostre físic, a la nostra rutina i a la nostra vida. Per això, moltes vegades la solució és "aprendre a comprar productes de la terra" i saber amb què regularitat consumir-los.

D'altra banda, quan no eliminem aquests mals hàbits és quan comença la "patologia", que provoca que el cos no es recuperi dels àpats nadalencs. Després de les recomanacions de Miralles i Galindo només queda una cosa a fer: complir els propòsits per a aquest any amb exercici, complint les freqüències alimentàries i respectar els descansos necessaris. Tot és qüestió de força de voluntat.

Un segle connectant Montserrat

FGC celebra el centenari del Funicular de Sant Joan amb una exposició històrica

L'empresa preveu la reobertura del de la Santa Cova el 2020 i detalla millores en la mobilitat

EL FUNICULAR DE SANT JOAN RECORRE 503 METRES I UNEIX EL MONESTIR AMB L'ERMITA DE SANT JOAN, UNS 250 METRES MÉS AMUNT | RAMON VILALTA/FGC

Redacció

Herois. D'aquesta manera es va referir el president de Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya (FGC), Ricard Font, als que van fer possible la connexió de la part exterior del Monestir de Montserrat amb l'ermita de Sant Joan, ubicada a la part alta del massís, a través del Funicular de Sant Joan, que compleix un segle de vida. El 1986 va ser integrat a la xarxa d'FGC i els anys 1997 i 2015 va experimentar dos processos de modernització.

"Avui recordem als herois del transport per cable que van construir el funicular i van fer accessible aquest magnífic actiu religiós, cultural, social, paisatgístic i de la catalanitat que és Montserrat", va expressar Font durant la celebració del centenari del funicular a mitjans d'octubre. L'acte va començar a l'estació de Sant Joan Inferior del Funicular, on es va inaugurar l'exposició 'Funicular de Sant Joan, 100 anys d'història', una mostra que explica l'evolució d'aquesta espectacular infraestructura i el seu lligam amb Montserrat. Ho fa a través d'imatges històriques i actuals provinents de l'Arxiu de Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya i de l'historiador Joan Carles Salmerón.

Ricard Font: "Volem fer de **Montserrat** un espai geològic **global**"

Suma d'esforços

"Cooperarem amb la resta d'agents del territori i amb la comunitat de Montserrat per fer de la muntanya un espai geològic global", va afegir Font, que va detallar durant la presentació tot un seguit d'actuacions de millora en la mobilitat en aquest espai. De fet, va assegurar que reprendrà "aviat" l'activitat del Funicular de la Santa Cova.

"Aprofitant els 100 anys del funicular de Sant Joan volem compartir la idea que persistir en uns objectius clars i tenint la ferma decisió per assolir qualsevol fita que ens plantegem, és possible amb un equip com el d'FGC, que no té por dels reptes", va afegir Font al respecte.

¿Quines millores s'han implementat al Cremallera i als funiculars?

Després de la presentació del centenari del Funicular de Sant Joan, la directora de Manteniment de Material Mòbil d'FGC, Esther Garcia, va explicar les obres de millora que s'han portat a terme a les infraestructures de l'empresa a Montserrat.

Pel que fa al Cremallera, aviat s'incorporaran dues unitats de tren provinents de Vall de Núria, gràcies a la recent ampliació del parc mòbil de l'estació. Això suposarà un increment en la freqüència de pas i un augment del 33% dels passatgers transportats en una hora. Per altra banda, FGC instal·larà una nova via a l'estació del cremallera de Monistrol Vila, que facilitarà la mobilitat.

Al Funicular de Sant Joan FGC ha renovat cotxes i sala de màquines. Això vol dir que la capacitat de transport ha crescut en un 29% i el passatgers poden gaudir d'un major confort durant el trajecte. Pel que fa a la sala de màquines, s'ha renovat el control i la maquinària del sistema d'accionament, cosa que permet millorar els estàndards de qualitat i fiabilitat de la infraestructura. Per últim, FGC calcula que el Funicular de la Santa Cova reprendrà la seva activitat el 2020, després de les obres de manteniment i renovació de la instal·lació, que preveu una inversió de 2,2 milions d'euros per renovar els bastidors, la plataforma i superestructura de la via i es faran millores a les caixes per alleugerir el pes.

*** CONTINGUT ELABORAT EN COL·LABORACIÓ AMB FERROCARRILS DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA (FGC)**

JAIME TAMAYO, director de l'Splau

"Els centres comercials ens reinventem dia a dia"

"La foto dels 80 de la gent entrant al Corte Inglés el 7 de gener ha passat a la història"

"No és només posar la botiga, sinó anar-hi més enllà i treballar l'experiència de compra"

TAMAYO POSA EL CLIENT "EN EL CENTRE" DE TOT | SPLAU

Redacció

Com afronteu Nadal a l'Splau?
Com sempre, amb il·lusió. És un moment àlgid per a nosaltres, has de demostrar la feina que has fet al llarg de l'any. En termes quantitatius, un 20% dels nostres clients vénen per Nadal.

Quines novetats hi ha?
Som un centre familiar i hem preparat dos esdeveniments: *La Caja de tus sueños*, amb el qual busquem fer realitat els somnis dels nostres clients, i una ruta *foodie* pels restaurants del centre comercial, perquè 'pequin' una mica. Tot perquè sentin que no només vénen a comprar.

Expliqui'ns en què consistirà la 'Caja de tus sueños'.
Volem que els clients ens diguin quina seria la seva il·lusió de Nadal i nosaltres intentarem fer-la realitat. Es tracta de coses que puguem oferir a les famílies, experiències diferencials com ara parents que viuen a països diferents i que no es podran veure aquest Nadal perquè no tenen diners. Nosaltres donaríem l'oportunitat de reunir-los. Són sorpreses molt enfocades en l'àmbit familiar.

Donar un valor afegit, oi?
A molts centres comercials, i nosaltres més que altres, es treballa molt l'experiència de compra. No és només posar la botiga, sinó anar-hi més enllà. Buscar un mix d'usos perquè puguis venir a comprar, anar al cinema, a jugar a bitlles... El client és l'important, ha d'estar al centre.

Molts van visitar el centre comercial el Black Friday. Com va anar?
Bé. És l'inici de Nadal i va ser molt semblant al de l'any passat.

Un cop passi Nadal, quines seran les línies d'actuació de l'Splau?
Tindrem moltes novetats. Els centres comercials ens reinventem dia a dia. Aquest any hem renovat el 10% de les botigues, i de cara a l'any vinent seguirem en aquesta línia.

I de cara a les rebaixes de gener?
De moment ens enfrontem a Nadal. Hem de mirar molt bé com funciona Nadal per preparar les rebaixes, no tindria gaire sentit fer-ho a l'inrevés.

Ara hi ha rebaixes tot l'any. Esteu a favor que es facin en unes dates determinades?
Per a mi l'important és el client, i quan aquest rep molts imputs diferents és quan no té clar què és el que passa. Sóc partidari de missatges més clars. Si és temporada de rebaixes, que sigui de rebaixes, i si no, que no ho sigui. Missatges clars. Tanmateix, la foto dels 80 de la gent entrant al Corte Inglés el 7 de gener ha passat a la història.

I ja per últim, com és la relació amb l'Espanyol?
La relació és bona. És un ús que tenim al costat del centre i aporta coses bones, com la gent que ve de fora. L'Splau és un centre comercial metropolità.

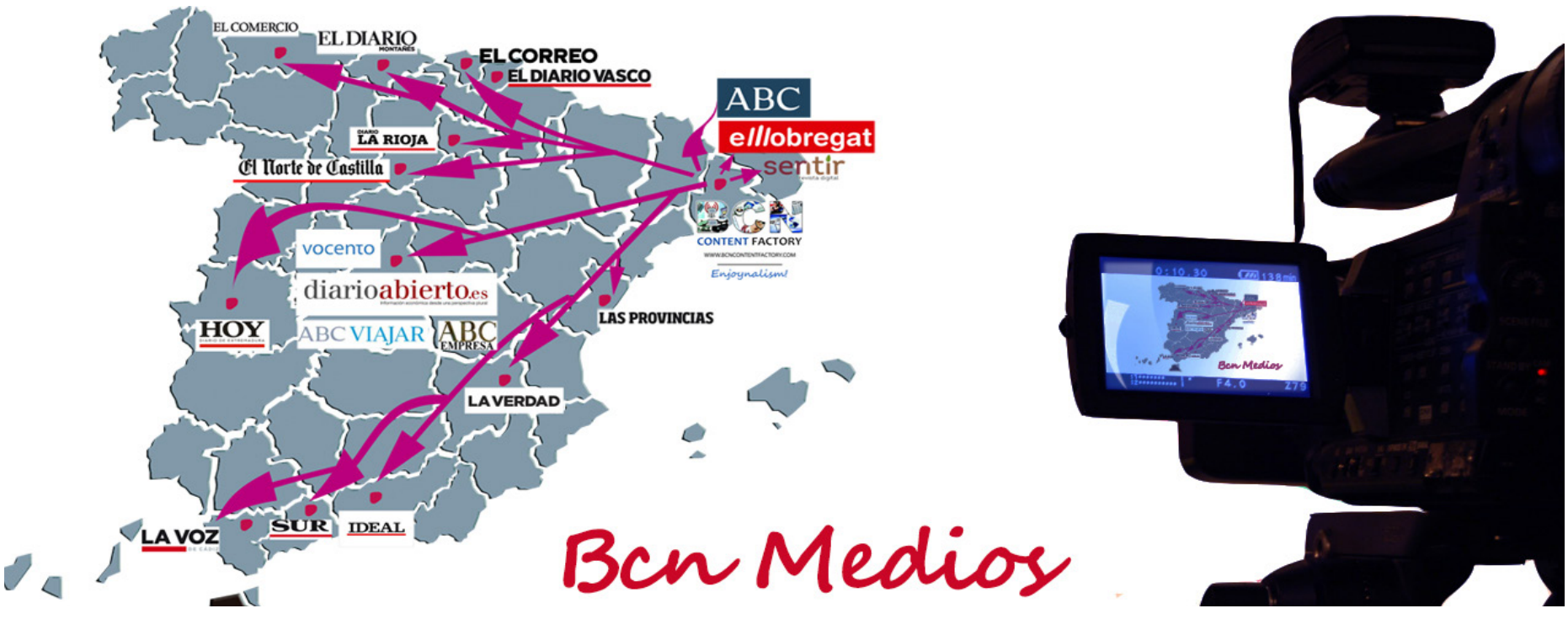

Los chiringuitos ya no son solo para el verano

El Kauai de Óscar Manresa apuesta por la apertura durante todo el año con una variedad de propuestas para la temporada baja

Las comidas de empresa, las celebraciones familiares de Navidad y la comida para llevar, nuevas ofertas del restaurante de Gavà Mar

Carlos E. Waltemathe

El verano acabó y con él los chiringuitos… ¿o no? El clima cálido del litoral barcelonés ha motivado la apuesta por la temporada de invierno y hace que cada vez más establecimientos de carácter principalmente veraniego opten por la apertura durante todo el año. Uno de ellos es el conocido chiringuito Kauai del hostelero Oscar Manresa. El famoso cocinero mantendrá abierto durante el invierno su establecimiento y dispondrá de menús especiales con ocasión de las comidas de empresa y familiares que son tradicionales en fechas navideñas.

Según comenta Andrea Morillas, encargada del departamento de eventos de Kauai, comparado a la temporada de verano la carta cambiará: "Hay cosas que entran y otras se dejarán de servir." Los guisos, los canelones de la "iaia", el "cap i pota" de Casa Leopoldo y las albóndigas con sepia, son solo algunos ejemplos de las novedades estrella del local para este invierno. La carta, conocida por ser la única de las costas catalanas que ofrece espetos al estilo de Málaga y ostras frescas todos los días, se adapta al clima y dedicará gran parte de su oferta a clásicos de la cocina invernal. Pero no dejará de lado los platos estrella que tanto éxito tienen en verano.

Para las fiestas navideñas, el restaurante ofrece una serie de menús especiales que incorporan el encanto de la cocina de Manresa y los platos tradicionales de estas fechas. "Estos menús, pensados expresamente para la campaña de Navidad, estarán disponibles durante el mes de diciembre para almuerzos y cenas de empresa y también para particulares", explica Morillas. Las tres opciones a elegir, de entre 30 y 40€, ofrecen una amplia variedad de productos caseros y frescos para todos los gustos, manteniéndose fiel a la política del local.

Comida para llevar

De nuevo este año el Kauai ofrecerá platos navideños para llevar que incluirán, entre otras cosas, foie con compota de higos y canelones de navidad con perfume de trufa. La intención con esta oferta que iniciaron en el año 2015 es ofrecer la posibilidad de obtener platos de alta cocina desde la comodidad de tu casa. Además, en vista a que ya ha comenzado la temporada de las cenas de empresa y las celebraciones navideñas, el restaurante lanza una serie de menús durante todo el invierno, que ha arrancado en noviembre y que se prolongará hasta finales de marzo, que estarán disponibles para reservas entre semana y sábados noche.

Con estas apuestas, el chiringuito pretende dejar atrás la imagen de local exclusivamente veraniego y sacar provecho de su numerosa y exclusiva clientela. Su ubicación privilegiada en la costa de Gavà, con futbolistas y famosos entre sus clientes habituales, ha hecho que el establecimiento se haya convertido en uno de los más cotizados del litoral barcelonés.

Óscar Manresa: ante todo, trabajador

El El chef y empresario Oscar Manresa (Barcelona, 1962) es uno de los grandes de la cocina barcelonesa. Con un total de 8 restaurantes repartidos por el territorio de la provincia, encarna una "rara avis" de su sector. Además, es el primer chef con una fundación propia. Food & Music es el vehículo empresarial de su grupo, donde da rienda suelta a sus dos grandes pasiones: la música y la comida.

Después de dedicarse a la alta dirección, Manresa había perseguido su sueño y su principal afición, que fue y sigue siendo la cocina. Sin embargo, con el paso del tiempo se ha visto obligado a ceder esta tarea para poder progresar en el mundo empresarial y hacer realidad sus numerosos proyectos, siempre relacionados con la cocina.

Con su nueva apuesta en Kauai, ha logrado convertir el chiringuito de playa en un local no exclusivamente veraniego, Manresa demuestra así su personalidad trabajadora. Él mismo comenta que "paso la vida trabajando, pero aquí sigo, feliz, y espero que el pez se siga mordiendo la cola para generar historias como las que desde aquí comparto". De hecho, en ocasiones ha insistido que no sabe estar quieto y que "si me dejaran demasiados días de vacaciones en una playa, buscaría un chiringuito y pediría en la cocina que me dejaran preparar un arrocito". Su intención siempre es seguir innovando y ponerse nuevos retos, demostrando así que ante todo Oscar Manresa es un incansable trabajador.

Schwarzenegger, más allá del músculo, el cine y la política

La Fira de Gran Via de L'Hospitalet vuelve a acoger el Arnold Classic Europe

Schwarzenegger: "Para lograr tu objetivo en la vida tienes que crear impacto"

Redacción

El Arnold Classic Europe ha celebrado su octava edición, tercera vez que se realiza en la Fira de Gran Via en L'Hospitalet, con una gran acogida y un reconocido anfitrión: Arnold Schwarzenegger. El exgobernador de California y Míster Universo ha presentado el gran encuentro del fitness de Europa.

Cuando pensamos en la figura de Schwarzenegger automáticamente creamos una imagen con sus logros como culturista, sus películas más taquilleras y su labor como gobernador de California. Sin embargo, el evento que ha presentado el famoso austro-estadounidense ha reunido a 35 disciplinas deportivas y todos los conceptos de fitness. Así hemos visto como la Federación Española de Patinaje, la de boxeo o la de judo encuentran su lugar

junto a los productos para aumentar la masa muscular, las pesas o las exhibiciones de los cuerpos esculturales de los culturistas.

"I'm back"

El exgobernador acudió al evento el pasado viernes día 28 de septiembre tras visitar la línea L9 de metro y publicitar el evento que lleva su nombre. "Estoy muy emocionado de estar aquí, hace dos años me sometí a una cirugía y pensaba que no podría venir, pero '*I'm back*'", dijo Schwarzenegger con una de las frases más famosas de la saga 'Terminator', de la que ahora ya está rodando la sexta entrega que se estrenará el próximo año.

Schwarzenegger ha recalcado que el deporte tiene que ser una forma de vida, y que es uno de los principales motores para sentirse bien y lograr nuestras metas, a la vez que trabajamos y aumentamos nuestro conocimiento, porque según ha dicho "es cuestión de organizarse". "Para lograr tu objetivo en la vida tienes que crear impacto y para ello cuando te levantas por la mañana comienza haciendo ejercicio, ves a trabajar, planifícate y estudia música, idiomas o lo que te guste, hazlo cada día y al final lograrás alcanzar tu meta", enfatizó Schwarzenegger con un discurso muy motivacional.

El Berguedà, terra de bolets

Ramon Minoves Pujols
President de la penya boletaire de berga

El Berguedà, terra de bolets. Amb l'arribada de la tardor, els boscos de Catalunya s'omplen de bolets i gent que els va a buscar. Aquesta activitat és una oportunitat per anar als boscos del país i entrar en contacte envers la natura amb respecte. Durant els darrers anys, aquesta afició s'ha convertit en un ritual per a molta gent, sigui a nivell de fer una excursió amb amics o en família o simplement fer una sortida per menjar aquests fongs. Ara bé, el Berguedà és una de les comarques més agraciades amb aquest producte del bosc de tardor. Diferents festes del bolet i altres activitats de caràcter gastronòmic ho posen de manifest. Els amants d'un bon àpat de bolets poden visitar qualsevol dels restaurants o fondes que els cuinen. També es pot consultar l'agenda boletaire amb diverses activitats gastronòmiques, culturals i turístiques a la comarca a *www.cuinadelbolet.com*.

Aquest any, el règim de pluges i de temperatures ha fet que la temporada boletaire s'hagi avançat unes setmanes. És com si la naturalesa volgués demanar perdó per la mala anyada boletaire passada. Però enguany, als boscos del Berguedà ja s'hi poden trobar tot tipus de bolets, sobretot rovellons, llenegues, camagrocs, carlets, ous de reig, etc.

Entre totes les activitats boletaires que es fan, cal destacar el 62è Concurs de Boletaires de Berga, que té lloc a l'indret de Puigventós (Castellar del Riu), a la carretera dels Rasos de Peguera, el diumenge 28 d'octubre. L'any 1995, aquesta celebració fou declarada Festa d'Interès Turístic per la Generalitat de Catalunya. Tot comença amb un esmorzar boletaire a base de botifarres, cansalada... En aquest mateix indret també s'hi poden trobar diferents productes relacionats amb el bolet.

Any rere any, la Penya Boletaire de Berga és l'encarregada d'organitzar aquest certamen boletaire des del 1956. Aquest any s'organitza el darrer diumenge d'octubre per afavorir l'adaptació al canvi climàtic i buscar així les millors condicions que fomenten l'aparició dels apreciats rovellons.

El concurs és obert a tothom i hi ha tres categories diferents de participació per donar sortida a tots els nivells de participació boletaire: la categoria de més de 40 kg, per aquells que són més professionals; la categoria de 20 kg a 40 kg, per aquells més experimentats, i la categoria de menys de 20 kg, per aquells grups d'amics o famílies que vulguin participar en un esdeveniment divertit i únic. Tothom té premi. També existeix el Concurs Infantil de Boletaires per a edats de 4 a 10 anys, on els més petits segur que troben bolets i així fomentem el relleu generacional. Podeu cercar més informació al web *www.penyaboletaireberga.cat*.

I a Berga també hi ha una curiositat poc coneguda en relació amb els bolets. Cada any, la setmana del Concurs de Boletaires, apareix una falla al centre de Berga amb al·legories boletaires. És una bona ocasió per fer-se una foto amb bolets de cartró de gran volum i qualitat, dintre la modèstia de l'esdeveniment. També té lloc l'encesa d'aquesta falla el mateix dia 28 d'octubre a les 20 h. No us ho podeu perdre.

Per altra banda, si aneu al bosc, cal respectar aquest espai natural. És important que cadascú s'emporti les bosses d'escombraries a casa seva i les dipositi als contenidors que correspongui.

Amics i amigues del Baix Llobregat, que tingueu una bona temporada boletaire!

El Tren del Ciment: Un viatge al passat industrial

El tren turístic d'FGC s'afegeix als actes de commemoració de l'Any Güell amb visites teatralitzades per l'Alt Llobregat

L'activitat vol posar en valor la relació de l'empresari i mecenes Eusebi Güell amb els indrets que recorre el comboi

LA VISITA TEATRALITZADA TÉ UNA DURADA DE 3 HORES I FA UNA REPASSADA A UNA PART IMPORTANT DE LA HISTÒRIA INDUSTRIAL CATALANA | FGC

Redacción

Amb motiu del centenari de la mort de l'empresari i mecenes d'Antoni Gaudí, Eusebi Güell i Bacigalupi, en 2018 es va celebrar l'Any Güell, una ocasió única per retre homenatge i reivindicar la figura de l'empresari, un personatge cabdal de la Barcelona i la Catalunya del darrer terç del segle XIX i inicis del XX.

Entre els actes programats, destaquen les visites teatralitzades del Tren del Ciment, un autèntic viatge en el temps que ofereix als viatgers la possibilitat de descobrir la Catalunya industrial de fa un segle i la importància de personatges com Eusebi Güell en el seu desenvolupament econòmic. Ho poden fer de la mà del mateix senyor Güell, Antoni Gaudí, el senyor Artigas –d'una família de burgesos de l'Alt Llobregat que van encarregar a Gaudí que fes els Jardins Artigas- i el cap d'estació del carrilet durant un viatge d'època que mostra de primera mà la història i les vivències d'aleshores.

Jardins Artigas i fàbrica Asland

Una de les parades del recorregut del Tren del Ciment són precisament els Jardins Artigas, que Antoni Gaudí va dissenyar per encàrrec de la família Artigas, burgesos que el van acollir mentre estava treballant en la construcció de la fàbrica de ciment Asland de Güell –ubicada a Castellar de n'Hug- i que abastaria amb el seu material algunes de les obres de l'arquitecte modernista.

Els visitants del tren poden visitar tant el Museu del Ciment –que és a l'interior de la fàbrica- com els jardins, ubicats a La Pobla de Lillet. A més, a l'estació d'aquesta localitat, a l'antiga estació del Carrilet, es pot visitar l'exposició 'Trens Històrics', que reuneix una mostra de material mòbil històric amb tot tipus de ferrocarrils secundaris, industrials i turístics de la Vall del Llobregat.

El programa de la visita, que consta d'unes 3 hores, arrenca amb la benvinguda del senyor Güell al seu amic Antoni Gaudí. Segueix amb el recorregut, amb l'antic carrilet, des de l'estació de La Pobla de Lillet en endavant, passant pels Jardins Artigas, el Clot del Moro, la fàbrica de ciment Asland i el Xalet del Catllaràs, per tornar més tard a La Pobla de Lillet.

La visita dura 3 hores i arrenca amb la benvinguda del senyor Güell al seu estimat amic **Antoni Gaudí**

Els ajuntaments de Castellar de n'Hug i de la Pobla de Lillet, així com Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya i el Museu del Ciment Asland, s'afegeixen a aquesta celebració commemorativa amb l'objectiu de promocionar i potenciar la petjada Güell a la comarca del Berguedà.

Preu i dates

La visita teatralitzada és gratuïta, però és necessari comprar el paquet combinat de les entrades als tres indrets per on passa la ruta. En total, té un preu de 13,40 euros per als adults. Pel que fa a les dates, les visites teatralitzades del Tren del Ciment van tenir lloc el primer i tercer dissabte de mes fins al novembre de 2018, a més d'altres dates especials, com ara el 13 d'octubre –en el marc de les Jornades Europees del Patrimoni- o el 10 de novembre, durant la Setmana del Turisme Industrial.

Per arribar a La Pobla de Lillet en transport públic, cal agafar un tren de la línia R5 de Ferrocarrils de la Generalitat fins a Manresa, i des d'allà enllaçar amb un autobús d'ALSA fins a La Pobla de Lillet.

‘Presidente’ Óscar Manresa: músculo culinario en el Baix

El chef del Kauai, en Gavà, y vecino de Castelldefels, edita un libro sobre sus experiencias en el mercado de La Boquería

Abrazó la cocina después de una etapa como ejecutivo en una multinacional y una juventud rockera junto a Loquillo

Albert Adrià ha escrito el prólogo de este libro en el que el autor narra sus vivencias en un tono ameno y cercano

Carlos Manzano

Le apodan ‘Presidente’ porque, según cuenta, ha pasado más tiempo en la Boquería “que un mecánico revisando motores”. Se trata del cocinero Óscar Manresa, chef del Kauai de Gavà y vecino de Castelldefels que acaba de sacar a la luz un libro sobre este célebre mercado barcelonés.

Mi Boquería, historias, personajes, recetas no es un libro de recetas o de cocina, pero podría ser ambas cosas, reconoce Manresa. En el fondo es una obra que habla sobre personas que abren la persiana cada día y sobre el pasado del lugar, narrada a través de 11 historias de los comerciantes más conocidos de un enclave considerado como el mejor mercado del mundo, según la CNN.

Junto al fotógrafo Xavier Torres-Bachetta, este libro escrito en tono ameno explica la experiencia de la gente que se ha pasado toda una vida en el mercado, como los Petràs, los Frauca, los Besora o los Capdevila. Abuelos, padres e hijos relatan qué hace latir a los que pasan sus días allí, llueva o truene, los que mantienen vivo su compromiso para con el mercado.

Un prólogo especial

El libro está prologado por Albert Adrià, que explica lo que significa la Boquería para alguien de Barcelona y, especialmente, para una persona docta en artes culinarias. “Quiero dar las gracias a Óscar Manresa por ofrecernos este regalo en forma de libro para que recordemos nuestra historia y mantengamos la cultura de mercado”, felicita Adrià a Manresa.

Mucha música

El recorrido vital y profesional de este vecino de Castelldefels se merece un punto y a parte. Ha sido ejecutivo, emprendedor, pinche y, finalmente, cocinero, no sin antes haber pasado por una etapa de músico. Lo hizo como guitarra del grupo Rock 60, junto a Loquillo y Dani Rojo, este último conocido por la policía de Barcelona como ‘el millonario’. Un aspecto este, el de la música, al que Manresa otorga una papel protagonista en la decena de locales que regenta -a través de una empresa que precisamente se llama Food&Music-, en los cuales hay siempre un director musical que selecciona lo que se tiene que escuchar en cada momento. El 99% Motobar o la Taberna Tío Carlos, especializados en música rock y rumba catalana, son un buen ejemplo.

EL LIBRO DE ÓSCAR MANRESA SOBRE EL CONSIDERADO MEJOR MERCADO DEL MUNDO ESTÀ PROLOGADO POR EL COCINERO ALBERT ADRIÀ

Pero es en uno de sus establecimientos en concreto, en el Kauai de Gavà, donde el cocinero pasa todos los fines de semana. Una auténtica isla en Gavà Mar donde disfrutar de la buena gastronomía y el paisaje con amigos y familiares. Un lugar tranquilo que invita a la reflexión, la misma que llevó a Manresa a abandonar una multinacional de informática para entregarse en cuerpo y alma a la cocina, desde siempre su gran afición. Atrás quedaba el Master in Business Administration (MBA) que había cursado con anterioridad. “Tiré de la cadena y me apunté a la escuela de cocina profesional Hofmann”, explica a El Llobregat.

Después de iniciarse en los fogones, cogió el Magatzem del Port en su

Pasa a la página siguiente

Viene de la página anterior

barrio natal, la Barceloneta, con solo 9 mesas y haciéndolo "todo" él, recuerda. También hace 15 años abrió Torre Alta Mar, en el mismo barrio barcelonés, donde empezó a poner en práctica la cocina de los cinco sentidos, con la vista en el plato y el paisaje de la Barcelona portuaria a vista de pájaro.

Vocación solidaria

A parte de su vertiente empresarial y culinaria, Óscar Manresa tiene un ojo puesto en diversos proyectos sociales. Uno de ellos es una fundación con su mismo nombre que canaliza toda la actividad altruista que lleva a cabo, de acuerdo con los servicios sociales de diversos ayuntamientos de la comarca, a parte de la cooperación que desarrolla desde hace años con algunas ONG. De hecho, el dinero que recaude con el libro irá a parar íntegramente a su fundación.

Albert Adrià:
"Gracias a Óscar por ofrecernos este **regalo** en forma de libro para que mantengamos la **cultura** de este mercado"

En noviembre explicaba a El Llobregat que su voluntad es "contribuir" a que todo el mundo "pueda disfrutar de momentos especiales en su vida", como cumpleaños o celebraciones de boda de personas que, por motivos económicos, no pueden hacer. Además, a través de su fundación también impulsa cursos de cocina asequible.

Una faceta más de Óscar Manresa, un baixllobregatí de adopción, un *self-made man* que, mientras que se prepara para correr la Maratón de Nueva York, pone su granito de arena para acercarnos un emblema de la gastronomía metropolitana, a través de esta jugosa obra.

Una vida en La Boquería

La Boquería significa mucho para Óscar Manresa. No solo porque allí regenta uno de sus locales, El Altar, sino porque en este mercado conoció a la que sería su mujer, Teresa, hace más de 30 años. Toda una vida en esta instalación que le ha valido el título de 'Presidente', otorgado por unos paradistas que lo consideran como de la familia.

El local que Manresa dirige en el popular mercado barcelonés, El Altar, está ubicado en el primer piso del edificio y es una suerte de rincón secreto con una sola mesa para hasta 15 comensales.

Llibre imprescindible de més de 500 pàgines per conèixer el funcionament dels òrgans que gestionen la comarca del Baix Llobregat i L'Hospitalet, una eina de consulta útil per les empreses, entitats públiques i privades, organismes oficials i ciutadans. Tot el que cal saber sobre: policia, sanitat, cultura, lleure, esports, tribunals, sindicats, empresaris, ensenyament, mitjans de comunicació, institucions supramunicipals, ajuntaments, entitats socials i partits polítics

Reservi el seu exemplar
DARRERES EXISTÈNCIES

oferta
50% de descompte
12,90 €

Tel. 670 794 703 / 661 236 881
coordinacion@bcncontentfactory.com

L'oblidat gran celler de Catalunya

El Baix Llobregat produeix vi, cava i cervesa de gran qualitat i s'està donant a conèixer especialment pels voltants de Barcelona

Els cellers urbans o vinoteques són els grans difusors dels productes alcohòlics de primer nivell, amb tasts i atenció personalitzada

Carlos Manzano

El Baix Llobregat s'està convertint cada cop més en una gran bodega on no només es produeix grans vins, caves, cerveses i licors, sinó que també se'n tasten al centre de les ciutats, ampliant cada cop més el ventall de possibilitats per escollir una bona beguda per a aquest estiu. Hom pensa que per a qualsevol persona aficionada a aquestes begudes s'ha de passejar a peu pels carrers, corriols i dreceres de la comarca. És la millor manera de conèixer aquest producte tan nostre, tan únic i tan a la vora d'una gran ciutat com és Barcelona.

El celler del Baix

Per això, el viatge obligat per a qualsevol persona que vulgui tastar i olorar aquests sabors essencials de la nostra terra comença a les vinoteques o, com ho hem anomenat col·loquialment, 'cellers urbans'. Les vinoteques, a diferència de la gran majoria de cellers on es produeixen aquests productes, són al sud de la comarca, a la zona del Delta. Començar per Castelldefels o Cornellà són les dues opcions per perdre's en els gustos que cada botiga especialitzada ofereix. Així, caminant, en autobús, rodalies, ferrocarrils o en cotxe podrem anar vinoteca per vinoteca gaudint dels tasts i productes més autèntics no només del Baix, sinó de tota Catalunya. Si iniciem el nostre viatge a Castelldefels, no podem deixar de visitar el Celler Vallès, continuarem amb La Vinya a Gavà, Bodegas Segura a Viladecans, Celler Muguet a Sant Boi, Celler Cal Pere Tarrida al Prat fins a Caves i Vins Pujol a Cornellà. Aquestes són algunes de les recomanacions que, conjuntament, amb moltes altres, es podran descobrir a l'especial 'Estiu al Baix'.

Productors de begudes alcohòliques

Una vegada que hem analitzat els productes i els hem tastat, la millor opció és anar a veure on, com i quan es produeixen aquests productes. En aquest cas, tot i que hi ha productors de cervesa o vi al Delta, els principals són al centre i nord de la comarca.

A més de recomanar, un altre cop, les visites a peu, perquè som en una època en la qual els transports ajuden a ometre la riquesa del paisatge, de la terra, enfonsant-nos en la ignorància d'allò que tenim al nostre voltant, anar al nord és la millor opció per començar amb la ruta del vi i el cava, continuar amb el licor, i acabar amb la cervesa. Tot baixant a poc a poc cap al mar.

Ca n'Estella seria la primera parada, a Sant Esteve de Sesrovires. El celler produeix vins i caves en un ambient idíl·lic, on es juxtaposa la indústria i la pagesia més tradicional. És així pel fet que, quan acaba el polígon industrial, molt a prop de Seat, comencen les vinyes i hi ha la masia de Ca n'Estella. El celler produeix vins i caves amb raïm procedent de la seva pròpia producció, sense comprar el producte primari a altres productors. A més a més, les activitats organitzades per a aquest estiu converteixen aquest indret en un escenari essencial per introduir-se en el món dels vins i els caves.

LES BODEGUES DE CA N'ESTELLA ESTAN UBICADES A SANT ESTEVE SESROVIRES I PRODUEIXEN VINS I CAVES PROCEDENTS DEL SEU PROPI RAÏM | CM

Si continuem direcció cap a la Mediterrània, seguint el curs del riu Llobregat, arribarem a Torrelles, a les Bodegues Badell Herrera. El primer productor de vi de cirera d'Espanya, envoltat de muntanyes de la serra litoral barcelonina, un paisatge que sembla que et transporti al Prepirineu català sense sortir de l'àrea metropolitana de Barcelona.

Per acabar, si ens continuem apropant a la desembocadura del riu i al mar, arribem a Cornèlia, a Cornellà, que produeix una de les cerveses insígnia de la comarca. Totalment artesanal, amb quatre varietats d'alta fermentació, una de les quals només es fa a l'hivern. La 'Summer Ale' n'és la predilecta per a aquesta temporada de sol i platja a la costa llobregatenca.

Per a més informació sobre totes les possibilitats que ofereix la comarca en vins, caves, cerveses i licors no deixeu de consultar l'especial en el qual col·labora El Llobregat, 'Estiu al Baix 2018', on trobareu com podeu aprofitar al màxim la comarca aquest estiu.

Vi de cirera? Només al Baix Llobregat

Torrelles, Sant Climent i Santa Coloma de Cervelló són terres de conreu de cirera, el 'producte estrella' de la zona com ja passa a llocs com el Valle del Jerte, a Extremadura. La diferència és que Josep Badell, fundador i propietari de les Bodegues Badell Herrera, ha creat una nova varietat de vi, única a la comarca, a Catalunya i a Espanya: vi de cirera.

Vaig agafar el cotxe i vaig endinsar-me pels camins de Torrelles, al costat de Barcelona i la seva àrea metropolitana, però cada cop que m'apropava més a la Masia Can Pi, és a dir, al celler Sirot o les Bodegues Badell Herrera –segons si agafem el nom comercial del vi o el nom complet del celler-, semblava que estava arribant a un port de muntanya del Prepirineu. S'ha d'anar amb cautela si poses el GPS, perquè t'envia per un camí 4x4 per l'avinguda Torrelletes, ple de pedres i terra, encara que hi ha un camí asfaltat pràcticament fins a la masia per la urbanització Güell de Torrelles.

En arribar, vaig aparcar a l'entrada de la finca i vaig caminar uns 100 metres per un camí de terra fins a la masia on m'esperaven Josep Badell, la seva dona, la seva filla petita i dos gossos que van ser els primers a

rebre'm. Vam seure a la taula de fusta al costat de la porta de la masia i em va explicar el que feien.

La idea va sorgir per accident

Badell em va explicar que tot va sorgir perquè sa mare "va fer un dia un suc de cirera en un pot de cigrons", però no li va agradar i el va deixar a la nevera. Mesos després, per a la sorpresa de Badell, no era dolent, sinó que estava fermentant i fent-se vi. Així és com va sorgir la idea que anys més tard va portar Badell i la seva família a fer el primer vi de cirera del país el 2010 i sortir al mercat al 2016. Tota una casualitat que es repetiria anys més tard amb el vinagre. "Jo tirava el vi al terra quan el tastava perquè la casa fes olor a vi i llençava el que es feia malbé, però després vaig pensar que podria fer un vinagre de cirera molt bo", explica l'amo de Sirot.

Aquest accident l'ha portat a crear un vi únic, diferent a com el coneixem: no és de raïm, sinó de cirera, i el fa madurar nou mesos en bóta de roure francès, en un celler petit a la planta baixa de la masia on viuen. La producció a l'any d'ampolles està al voltant de les 2.000 o 3.000, una producció molt limitada d'on surt no només el vi únic. També aprofita les cireres per fer licor, vinagre i, òbviament, també les ven a granel.

El vi de cirera no té gust de cirera

Badell m'ofereix el seu vi per tastar-lo. L'ensumo, però en donar-li el primer glop li dic: "Pensava que tindria gust de cirera!". Ell, amb un somriure a la cara –possiblement perquè ja havia sorprès a més gent el seu gust no cirerer-, em diu: "És veritat que no té gust de cirera, però el vi té gust de raïm?".

Realment aquesta afirmació em va impactar, però a primera vista tenia raó. "Tant el de raïm com el de cirera són producte d'un procés de vinificació basat en la fermentació alcohòlica. Després d'aquest procés, ni el raïm és raïm, ni la cirera és cirera. Ambdues hauran patit un procés de transformació que dóna com a resultat una beguda alcohòlica, àcida, amarga i amb certes particularitats heretades de la fruita d'origen: en el nostre cas la cirera", va concloure Badell per explicar-me perquè tenia gust de vi i no a suc de cirera, com molts suposarien.

JUAN PEDRO PÉREZ, consejero de Turismo del Baix Llobregat desde marzo

“Olvidémonos de chovinismos: tenemos la ventaja de estar al lado de Barcelona”

“Hay que atraer al Baix a quien viene a pasar unos días a la urbe”

“Es precisamente la variedad de la comarca lo que nos aporta riqueza”

“Con la regresión del litoral hay que estar preocupados y ocupados”

Francisco J. Rodríguez

Se estrena este verano como consejero de Turismo del Baix Llobregat. ¿Cómo lo afronta?
Con ilusión y mucho interés. Sé que entro en el tramo final del mandato, pero con el compromiso de tener cierta continuidad con el trabajo que se venía haciendo en el Consorcio de Turismo, que era bueno. No propongo ninguna ruptura.
Ciertamente es un reto, porque el Baix Llobregat se está reafirmando como una destinación turística importante. ¿Qué aportará usted?
Mis años de gestión municipal, ya que soy regidor desde hace varios mandatos. Tengo el compromiso de seguir con la línea trazada por Mireia Monfort, mi predecesora, y ponerme al servicio del territorio, de los ayuntamientos y de las empresas turísticas. Tenemos datos que nos indican que somos la segunda comarca de la demarcación de Barcelona con más visitantes después del Maresme, lo cual muestra nuestra potencialidad.
Cómo han cambiado las cosas en poco tiempo…
Hace unos años el Baix Llobregat era conocido por ser una comarca gris, industrial… Y eso está cambiando con el esfuerzo de las administraciones, que han cuidado el territorio y han apostado por su promoción, y también por las empresas que han decidido luchar por la comarca. Hoy en día el Baix Llobregat es fantástico, porque tenemos de todo.
Su heterogeneidad es su fuerte.
Exacto. A veces se ha querido cuestionar el hecho comarcal en base a esa heterogeneidad (aquello de que “el norte no tiene que ver nada con el sur”), pero es precisamente esta variedad la que nos aporta riqueza. Espacios naturales, gastronomía, paisajes diferentes, el regadío del sur y el secano del norte… Tenemos una comarca muy rica en este sentido.

> “El Baix era conocido por ser una **comarca gris**. Eso **está cambiando** con el esfuerzo de administraciones y empresas”

PÉREZ ATENDIÓ A EL LLOBREGAT EN LA SEDE DEL CONSELL COMARCAL, DONDE REPASÓ DIFERENTES ASPECTOS RELACIONADOS CON EL FUTURO DEL TURISMO EN EL BAIX LLOBREGAT | FJR

¿Hay sinergias con los ayuntamientos para impulsar la promoción turística de la comarca?
Sí. De hecho, la labor del Consorcio es muy estrecha con las administraciones. Hay que olvidarse de chovinismos. El Baix Llobregat tiene una ventaja que no tienen otros enclaves, que es que estamos al lado de Barcelona. Hay quien no lo entiende y dice que Barcelona es un agujero negro que se lo come todo.
¿Discrepan, pues?
Precisamente nuestra gran potencialidad es que estamos al lado de la urbe. Una de nuestras campañas más destacadas dice ‘A un salt de Barcelona’. A un “salt” de Barcelona tienes recursos naturales, distintos tipos de paisajes, una red gastronómica fabulosa, producto agrícola de primera calidad, museos… Un montón de cosas que hace que seamos un destino atractivo.
Por tanto, ¿apuestan por vincularse a la marca Barcelona y no crear una propia?
Hay que atraer a quien viene unos días a Barcelona,. Un canadiense no vendrá a Collbató desde su Quebec natal, pero si somos capaces de hacerle llegar nuestra oferta para arrastrarle un par de días al Baix Llobregat, pues fantástico.

Pasa a la página siguiente

Viene de la página anterior

¿Cómo atraen a este tipo de visitante?
Haciendo inserciones publicitarias en publicaciones extranjeras o presentándonos en las ferias internacionales con estands. Es complicado, pero bonito a la vez.

El Baix es un espacio envidiable ¿Se les hace a estos visitantes que vienen con vuelos transoceánicos suficiente promoción de la oferta de senderismo?
El turismo de caminos y senderos es otra de nuestras líneas de trabajo. Puede que no acabemos de llegar a este público, pero lo estamos trabajando. La Diputación, el Área Metropolitana de Barcelona y los municipios están muy involucrados para tener sus caminos bien señalizados y arreglados. Pero hay otro pequeño inconveniente.

¿Cuál?
La repetición. Barcelona es un destino turístico en el cual, en comparación con otras ciudades europeas como París o Roma, repite menos gente la visita.

Según datos del Observatorio de Turismo, casi la mitad repite…
Aspiramos a que repitan más, porque el que viene por primera vez aprovecha a tope Barcelona, pero si vuelve, amplía la ruta.

¿Y qué están haciendo para atraerlos?
No tenemos una receta. Es el reto que nos marcamos: tener mucha presencia en publicaciones internacionales. Por ejemplo, aquí se hace un esfuerzo importante por el mercado francés.

Una razón para repetir visita, en este caso en el Baix, son sus playas. Unos espacios que no tienen nada que ver con lo que eran hace 20 años, pero que ahora afrontan el reto de la regresión y la pérdida de arena por el cambio climático y la acción del hombre. ¿Debemos preocuparnos?
Hay que estar preocupados y ocupados. El litoral para nosotros es un recurso turístico de primer nivel. La comarca es variada, así como su oferta de playas. Nada tienen que ver las de Castelldefels y Gavà, con un modelo más clásico de sol y playa, con las de Viladecans y el Prat, más naturalizadas y con menos servicios.

De hecho, los turistas ponen un notable a los alrededores de Barcelona en el informe del Observatorio, destacando por encima de todo el entorno natural.
Por eso hay que estar preocupados y ocupados con la regresión del litoral. Desde que se produjo la ampliación del Puerto, la regresión en la playa del Prat, por ejemplo, es más acusada.

Cambiando de tema y volviendo a la influencia barcelonesa, una cuestión delicada es la proliferación de pisos turísticos en la comarca, que encarecen los alquileres y tienen cierta mala prensa por las molestias que pueden generar sus inquilinos a los vecinos. ¿Son una oportunidad o un problema?
Pues todo a la vez, como cualquier realidad nueva. A veces no se ha sabido reaccionar a este nuevo panorama. Hay municipios que, como en su día Barcelona, han pedido una moratoria de licencias a la espera de hacer un plan. Barcelona es tractor de todo. Y si duda, dudamos todos. Todo lo que hace y decide Barcelona tiene incidencia sobre el territorio. Ahora estamos en esa fase de enfrentarnos a una realidad nueva que no sabemos cómo gestionar. Ha de estar regulado, ya no solo por aspectos fiscales, sino también por ordenación urbanística.

PÉREZ ES CONSEJERO DE TURISMO DESDE EL MES DE MARZO | FJR

> "Lo de Barcelona con el turismo me pareció una **sobreactuación** de un gobierno relativamente **novato**

¿Cree que el Baix Llobregat se ha aprovechado de la regulación estricta de Barcelona con el turismo?
Lo de Barcelona me pareció una sobreactuación de un gobierno relativamente novato. Barcelona es lo que es precisamente por su turismo. La Barcelona de los 80 sin turistas era mucho peor que la de ahora. Afortunadamente, ahora el discurso se ha moderado.

Muchos turistas que se hospedan en estos pisos turísticos duermen en la comarca, pero se van a Barcelona de visita. ¿Qué se hace para retenerlos en el Baix Llobregat?
De entrada, ser muy pesados con los establecimientos hoteleros. Que allí haya mucha publicidad sobre qué hacer, qué visitar o dónde ir a comer. Tenemos campañas así que funcionan muy bien.

¿Cuáles son?
De cupones de descuento: es una cosa muy básica y tiene una aceptación brutal. También se pueden descargar de la web del Consorcio y llevarlos en el móvil. Además, estamos desarrollando una plataforma, de venta online, también para móviles, para poder comprar entradas y tenerlo todo centralizado.

¿Responde bien el sector turístico? Restaurantes, empresas de alquiler de bicicletas…
Participan con entusiasmo en las promociones. Y cada vez vamos a más, porque ven que es una oportunidad para darse a conocer.

Lo que se da cada año más a conocer es el turismo deportivo en la comarca. ¿En qué punto estamos?
En un buen momento. Le damos mucha importancia porque los municipios han invertido mucho en instalaciones deportivas y el nivel de equipamientos es bueno. Si esto lo ligas con los espacios naturales, paisajes, caminos y senderos, al final hace que la oferta de lo que llamamos turismo deportivo sea muy completa.

Para acabar, háblenos de los retos de futuro en materia de turismo.
El reto es posicionar la comarca como un destino turístico. Explicar que es una comarca con atractivos gastronómicos y naturales, ideal para celebrar congresos, con productos vinculados al *slow food* y la vida saludable. Esto es lo que tenemos que explicar de la comarca del Baix Llobregat, que ya no es la de las fábricas, sino una zona fantástica que intenta aprovechar la potencialidad de estar al lado de Barcelona para destacar. Los 30 municipios de la comarca están de acuerdo en que el tipo de economía que se genera explicándote es beneficiosa para todos. Es la imagen de marca y el sentimiento de pertenencia.

¿Considera que esta voluntad cohesiona más la comarca, ahora que hay ciertos municipios que quieren formar una nueva en el norte?
Siempre que entramos a hacer política con las lindes y las fronteras acabamos empantanados. La comarca del Baix Llobregat tiene un relato común que se vertebra alrededor del río Llobregat. Tiene una historia compartida y una tradición de trabajo conjunto. Es así como debe ser. Es una realidad político-geográfica reconocida hace mucho tiempo. El Baix Llobregat es diverso, y es fuerte precisamente por eso.

SúperBaix

La comarca rompe estereotipos y se consolida como uno de los destinos turísticos más importantes

- Solo en 2017 registró 2,2 millones de pernoctaciones y durante el primer trimestre de 2018 la ocupación hotelera ha seguido creciendo
- Según datos de la Diputación, casi la mitad de los visitantes a Barcelona y alrededores repiten la visita, pero el objetivo es incrementar esa cifra
- El sector se muestra satisfecho con la marcha del negocio y con las campañas de las administraciones para fomentar las visitas

Francisco J. Rodríguez

La marca Baix Llobregat va al alza. En muchos aspectos. Entre otros, grandes empresas apuestan por la comarca para invertir y cada vez nos visitan más turistas. Incluso linces llegados desde Andalucía. Una realidad que se constata día a día con los datos en la mano y que está haciendo olvidar aquella imagen de territorio industrial y gris que se tenía tradicionalmente del Baix Llobregat. Incluso la consideración política de 'cinturón rojo' de Barcelona, que incluía a gran parte de los municipios de la comarca más cercanos a la capital catalana, parece ya cosa del "siglo pasado", si hacemos caso a lo que dijo el alcalde de Cornellà, Antonio Balmón, hace algunas semanas. Una época de cambios en la que el Baix Llobregat está luchando por hacerse con un buen lugar en la línea de salida hacia el futuro.

El desafío del turismo

Uno de los aspectos en donde la comarca está destacando es en la atracción de turistas. Solo en 2017 hubo 2,2 millones de pernoctaciones en el Baix Llobregat, superados tan solo por el Maresme –donde hubo 6,9-, tradicional destino turístico de sol y playa de la provincia. Por otra parte, durante el primer trimestre de 2018 se ocuparon el 53% de las plazas hoteleras de la comarca. En concreto, fue durante la celebración del Mobile World Congress en l'Hospitalet y en Semana Santa cuando la ocupación hotelera creció sustancialmente, llegando a puntas del 79 y al 69%, respectivamente. Unas cifras altas alcanzadas gracias a la oferta hotelera de la zona del Delta, donde se concentraron más de la mitad de las pernoctaciones, mientras que en Semana Santa se repartieron el pastel las zonas del Delta y también del centro de la comarca –con el 50% y el 35%, respectivamente-.

Como hemos podido comprobar, el turismo de negocios y congresos tiene un peso importante en la comarca, al menos durante unos determinados períodos del calendario. Según el Consorcio de Turismo, el 21% de los visitantes lo hacen para asistir a congresos o ferias, una cifra superior a la media de la demarcación de Barcelona –del 17,6%-. Desde el Consorcio destacan que la comarca "se posiciona como una fuente de atracción del turismo vinculado al ámbito profesional", una realidad que ha sido posible, sostienen, "gracias al trabajo de dinamización y comercialización del turismo de reuniones del Baix Llobregat Convention Bureau", una iniciativa destinada a promover este tipo de visitas.

> El **perfil de turista** que visita la comarca es un hombre de 44 años, español, que llega en avión y que se aloja en hoteles

No obstante, el turismo vacacional sigue siendo la joya de la corona, ya que engloba a más de la mitad de las personas que visitan el Baix –en concreto al 57%-.

¿Quién nos visita?

El perfil sociodemográfico del turista del Baix Llobregat responde mayoritariamente a un hombre –el 62%-de 44 años, que se aloja en un hotel –el 74%- una media de 4,5 noches y con un gasto total de 774 euros durante el viaje. Se trata, generalmente, de un turista español -36%-, seguido de los franceses –con el 11%-, los británicos -7,7%- y los alemanes -6,4%-. Su principal fuente de

Pasa a la página siguiente

Viene de la página anterior

información para planificar el viaje es Internet, las redes sociales o blogs especializados –el 61% así lo hacen-.

¿Y cómo se desplazan a la comarca? Mayoritariamente llegan en avión; de hecho, casi la mitad de ellos –el 46%-, por delante del coche –el 31%, el tren -10%- o el autobús -5,5%-. Estos datos fueron recogidos por el LABturisme de la Diputación en 20 puntos diferentes de la comarca, desde hoteles hasta cámpings.

Los visitantes a la comarca valoran positivamente la oferta de alojamiento, el carácter de la gente, las playas, la seguridad ciudadana, el transporte público y el entorno natural, mientras que consideran que se ha de mejorar la oferta de aparcamiento. Similares son los datos del Observatorio de Turismo en Barcelona –un ente impulsado por el ayuntamiento de la capital catalana, la Diputación y Turismo de Barcelona-, que indican que los turistas ponen un notable al entorno de Barcelona –donde se incluye el Baix Llobregat-, destacando sobre todo el entorno natural y el contacto con la gente.

Casi la mitad repite

Pero uno de los datos más esperanzadores y que demuestra la fuerza de este sector en la comarca y la provincia es que el 47% de los turistas que vienen a Barcelona y su entorno repiten la visita. Un buen dato, pero a la vez inferior al que registran otras capitales europeas como París o Roma, donde más turistas repiten la visita. El consejero de Turismo del Baix Llobregat apunta a que hay que "aspirar a que repitan más visitantes", ya que estos, una vez ya conocen Barcelona de la primera visita, en una segunda ampliarán su ruta y buscarán nuevas propuestas, paisajes o actividades que pueden encontrar en el Baix Llobregat.

EL PATIRMONIO HISTÓRICO DEL BAIX LLOBREGAT ES UNA BAZA A FAVOR DEL SECTOR TURÍSTICO | TURISME BAIX LLOBREGAT

¿Qué se está haciendo?

En este sentido, la proximidad con Barcelona juega a favor de los intereses turísticos de la comarca. Desde el Consorcio lo saben, y han elaborado una campaña publicitaria con un eslogan que resume esa realidad: 'A

> Mozo (Gremio de Hostelería y Turismo): "Tenemos un gran **potencial** que no se había explotado

un salto de Barcelona', rezan los carteles del Consorcio.

A un salto de Barcelona se pueden descubrir paisajes únicos y singulares, desde el Delta hasta Montserrat, pasando por la Colònia Güell. Es el *leitmotiv* de las acciones que lleva a cabo el Consorcio, que busca público extranjero a través de publicaciones en otros países, a la vez que incentiva el turismo familiar mediante actividades como el SuperMes. Se trata de una campaña diseñada para familias, a través de experiencias únicas en lugares emblemáticos del Baix Llobregat como Catalunya en Miniatura, las Cuevas de Montserrat o las Minas de Gavà, entre muchos ot ros. En abril de 2018 se celebró y su web recibió 110.000 visitas y registró 6.000 promociones descargadas.

Por otra parte, y en la línea de llevar turistas de Barcelona hacia los municipios de la comarca limítrofes, el Consorcio ha puesto en marcha la Ruta del Tram, una iniciativa con la que, a través de este transporte públi-

Pasa a la página siguiente

¿Nos gusta recibir turistas? Las encuestas dicen que sí

En los últimos tiempos, influenciados por las actitudes refractarias provenientes de la capital catalana, el turismo ha tenido cierta mala prensa. La denominada turismofobia está en el centro del debate desde hace meses. De hecho, en esta edición de El Llobregat se trata uno de sus aspectos más polémicos, los pisos turísticos, un mercado que ya ha desbordado Barcelona y se extiende como una mancha de aceite por toda el área metropolitana.

¿Pero realmente existe un rechazo a la llegada de turistas? Si hacemos caso al último estudio de la Diputación de Barcelona, la realidad es muy diferente. Nueve de cada 10 personas del entorno de Barcelona –donde se incluye el Baix Llobregat- consideran que el turismo es beneficioso para su comarca, mientras que el 63% cita la aportación económica del mismo como lo más positivo de este sector. De hecho, es el segundo ámbito económico en el que piensan los ciudadanos a la hora de decir cuál aporta más riqueza a su comarca.

Siguiendo con esta línea, otros aspectos positivos del turismo que destacan los ciudadanos son el intercambio cultural –para el 10%- y la creación de puestos de trabajo -7,4%-.

Lo peor, las aglomeraciones

No obstante, la encuesta también hace referencia a las consecuencias negativas de las visitas. Las aglomeraciones es lo que peor llevan los ciudadanos del entorno de Barcelona –para el 20%-, seguido del turismo de borrachera -16,6%- y el incivismo -13,7%-. Además, cerca del 40% de los encuestados piensan que el turismo limita las actividades en el espacio público, mientras que tres de cada 10 alertan de que se está llegando al límite la capacidad para poder absorber el gran número de visitantes en la comarca. La cifra de insatisfechos crece a medida que nos acercamos a Barcelona, pero nunca llegan a ser mayoría.

Sea como sea, estos últimos inconvenientes no impiden que para el 90% de los encuestados sea necesario seguir fomentando el turismo.

Viene de la página anterior

co, se quieren dar a conocer sitios como los Museos de Esplugues, Can Negre y la Torre de la Creu –obras cumbre del arquitecto modernista Josep Maria Jujol- en Sant Joan Despí, o bien el restaurante La Torre de l'Hereu de Sant Just Desvern, ubicado en una casa señorial de estilo modernista.

Un interés común de administraciones y privados. Y para muestra un botón. Gavà se acaba de dotar de un plan estratégico de turismo para definir el modelo de esta destinación como "sostenible y de calidad", tal como explica su alcaldesa, Raquel Sánchez.

Un negocio que funciona

Por su parte, el sector hotelero recibe con los brazos abiertos a los cada vez más numerosos visitantes. Según datos del Consorcio de Turismo, la valoración que hacen los hoteleros de la ocupación es de 7,7 sobre 10, mientras que las sensaciones sobre la marcha del negocio son igualmente positivas, poniendo un 7,6 a la misma.

Una tendencia con la que coinciden desde el Gremio de Hostelería y Turismo del Baix Llobregat, que agrupa cerca de 300 asociados, entre hoteles, restaurantes, clubes o cervecerías, entre otros. Carme Mozo, su gerente, asegura a El Llobregat que el sector está "muy ilusionado" después de haber pasado los años más duros de la crisis. "Ya no hay miedo", celebra Mozo, que asegura que cada vez más los visitantes "buscan" destinos situados en el Baix Llobregat. "Es que tenemos una potencialidad enorme", asevera Mozo, que considera que no se había explotado hasta ahora porque "no había nadie antes detrás que empujara". En este sentido, agradecen las políticas de la Diputación y del Consorcio de Turismo, cuyas campañas, dice, "funcionan muy bien".

Por otra parte, Mozo también valora la ubicación de la comarca, sus condiciones geográficas y el hecho de que esté al lado de Barcelona, una ventaja que "han de explotar". "Antes, los turistas no llegaban al Baix Llobregat porque no se hacía publicidad", recuerda Mozo, que aplaude que ahora sí se haga divulgación de los atractivos comarcales por todo el mundo. Algo que favorece a que los turistas no encuentren por casualidad destinos como el Delta, Montserrat o la Colònia Güell, sino que acudan a ellos expresamente. Visitantes de fuera de la comarca, pero también de la misma, personas que aun viviendo en ella desconocían su potencial. Por todo ello, Mozo augura buenos tiempos para este sector.

Un dinamizador económico y territorial

Y es que el peso del turismo en la comarca es ciertamente importante. En este sentido, el 15% de las empresas y casi el 16% de la población ocupada desarrollan actividades turísticas, unas cifras superiores a la media de Cataluña –dos y cuatro puntos más bajas, respectivamente-. Además, desde el Consorcio destacan que "el dinamismo del sector turístico es más grande que el registrado en el total de la estructura productiva de la comarca". Un dinamismo que vuelve a estar a prueba este verano.

Estiu al Baix

Desde el 6 de julio, consulta todo lo que puedes hacer en la comarca de la mano del especial 'Estiu al Baix', una herramienta con la que podrás descubrir el Baix Llobregat con tu teléfono móvil.

El 15% de las empresas y casi el **16% de la población** ocupada desarrollan **actividades turísticas**, cifras **superiores a la media** de Cataluña

Centre de Negocis
Edifici ellobregat

CONTRATACIONES ANUALES: 35 EUROS + IVA POR MES

SERVICIO DE GUARDAMUEBLES
- Almacenaje de objetos de gran volumen
- Recogida a domicilio incluida

CONSULTE NUESTRAS TARIFAS

¿NECESITA UNA RECEPCIÓN QUE RECOJA LAS NOTIFICACIONES DIRIGIDAS A SU EMPRESA?

DOMICILIACIÓN DE SOCIEDADES

- Utilización comercial de nuestra dirección
- Recepción de correspondencia y paqueteria
- Aviso inmediato de llegada vía email
- Escaneado de su correo y reenvío vía email*
- Reenvío de su correo a otro domicilio*

* No incluidos en el servicio básico

DISPONEMOS DE TODOS LOS SERVICIOS QUE SU EMPRESA NECESITA

Telf. 902 800 248 · centrodenegocios@elllobregat.com · C/ Raurich Nº 62 - St. Boi de Llobregat

UNA VEZ CAPTURADO, A LA IZQUIERDA, SE LE PRACTICÓ UNA REVISIÓN PARA COMPROBAR SU ESTADO DE SALUD. ALA DERECHA, AL PARECER, EL ANIMAL SE SENTÍA MUY CÓMODO EN SANTA COLOMA | AGENTS RURALS

Los turistas 'lince' escogen el Baix

Litio, el lince ibérico capturado en Santa Coloma de Cervelló, estaba "a gusto" en la comarca, según apuntaron desde Agents Rurals

El animal fue trasladado a Andalucía, donde se le ha colocado un nuevo collar de seguimiento y se le ha vuelto a liberar en un entorno adecuado

Carlos Manzano

Cuando un animal tan extraño en estas tierras aterriza por arte de magia junto a nosotros, como es el caso del lince ibérico, sentimos sorpresa y admiración, deseando que permanezca junto a nosotros el máximo tiempo posible. Así opinaba una buena parte de la sociedad catalana respecto a Litio, el lince ibérico hallado y capturado en verano de 2018 Santa Coloma de Cervelló, en el Baix Llobregat.Sin embargo, la gran pregunta que nos hacemos es: ¿Por qué se quedó en nuestra comarca?

Litio, el turista ilustre del Baix

Litio es un ejemplar de lince ibérico liberado por el proyecto Iberlince –encargado de la reintroducción del lince ibérico en la península- en el año 2015 en el Vale do Guadiana, en Portugal. Antes de atravesar la península para llegar a nuestra comarca ya había viajado hasta Huelva, para ser devuelto más tarde a Portugal. En esta ocasión, el 'lince viajero' ha llegado mucho más lejos, embarcándose en un viaje que posiblemente le llevó meses e incluso años, pero, ¿por qué el Baix Llobregat? ¿Por qué Santa Coloma de Cervelló?

Nuestro turista más ilustre fue descubierto por un cazador, propietario de los terrenos donde se movía, cuando sus perros fueron tras un animal y se quedaron ladrando bajo un árbol. El hombre se acercó y al mirar hacia la dirección donde ladraban los canes exclamó: "*Quin gat més gran!*". Así lo han relatado desde Agents Rurals cuando fueron alertados que Litio visitaba los campos de cerezos tan emblemáticos de la zona central de la comarca. Según ha indicado Jaume Bosch, jefe regional de Agents Rurals, cuando lo localizaron "había capturado un conejo y se encontraba a gusto en la zona" lo que les hizo suponer que "llevaba tiempo residiendo en el lugar". Cabe la posibilidad, a la espera que se analice el recorrido que siguió mediante el collar GPS que portaba –y que dejó de funcionar hace más de un año-, que Litio llevara en el Baix semanas e incluso meses.

El lince inaugura la temporada de verano

El primer turista que recibió el año pasado la comarca volvió a Andalucía para ser liberado y reintroducido de nuevo en un área del sur de la península, posiblemente en Portugal.

Litio inauguró la temporada de verano en nuestra comarca, dónde estaba disfrutando del paisaje y la comida. Por ello, si Litio escogió el Baix Llobregat, no es de extrañar que para este verano la comarca ofrezca todavía más posibilidades para los turistas que lo seguirán. Un verano lleno de sorpresas y con El Llobregat podéis conocer la mejor manera de aprovecharlo al máximo sin salir de la comarca.

Blindaje de Collserola en 2019

LA TORRE DE COMUNICACIONES DE COLLSEROLA ES UN SÍMBOLO DEL ÁREA METROPOLITANA

El AMB acentuará en 2019 la protección del parque natural

Este año marcará el futuro de este espacio, tras haberse promovido la participación ciudadana

Carlos E. Waltemathe

Naturaleza y aire libre… Collserola es el paraíso natural del Área Metropolitana de Barcelona. Dentro de nuestras grandes ciudades, repletas de coches, edificios y artificialidad, el Parque Natural ejerce de verdadero pulmón verde, aportando aire fresco y saludable a los ciudadanos, y en 2019 por fin se fijará su futuro y su protección, esencial en una época de cambio climático y destrucción medioambiental constante.

El Plan Especial de Protección del Medio Natural y del Paisaje Natural de la Sierra del Collserola (PEPNat), que se había aprobado el 24 de julio del año pasado, inició un periodo de tres meses de participación ciudadana, con el fin de reunir todas aquellas propuestas que los futuros usuarios del parque quisieran hacer. A día de hoy estas propuestas se encuentran en la fase de evaluación por parte de una comisión especializada, la cual en función de sus criterios propondrá la incorporación o no de estas propuestas.

COLLSEROLA ES EL ATRACTIVO NATURAL METROPOLITANO POR EXCELENCIA

Una vez concluida la fase de evaluación, el Consell Metropolità votará una aprobación provisional y, en la fase final, la consellería de Territori de la Generalitat aprobará la modificación del Pla General Metropolità. El nuevo PEPNat será, entonces, aprobado por el gobierno catalán. No obstante, según AMB no se sabe con certeza cuando se podrá contar con el PEPNat actualizado. Eso sí, la intención es finalizar los tramites a lo largo de este 2019, para poder asegurar su implementación inmediata y la protección necesaria del parque natural.

Objetivos del PEPNat

El PEPNat pretende principalmente “la ordenación y regulación de los usos y las actividades de acuerdo con los objetivos de protección, conservación del Parque Natural, además de mejorar el patrimonio natural y los valores geológicos, biológicos, ecológicos, paisajísticos, etnológicos, agrícolas y culturales de este espacio natural”. Es esencial la preservación y mejora de los valores ecológicos en los tiempos que corren. Para ello, entre otras cosas, se controlará el efecto negativo de las infraestructuras que rodean el parque. Las construcciones viarias han supuesto una rotura de los espacios naturales, que ahora se intentará remediar. Es importante no sobreponer las necesidades infraestructurales a la protección del medio ambiente.

A lo largo de 2019 se espera poder iniciar finalmente la protección de este paraíso natural del Área Metropolitana de Barcelona, con fin de combatir el avance aparentemente e imparable de la destrucción medioambiental y del cambio climático. Esperemos que con los cambios previstos el Collserola pueda volver a respirar sin apuros.

Paisatges inoblidables, gastronomia i activitats de la mà del Tren dels Llacs d'FGC

El tren recorre la ruta entre Lleida i la Pobla de Segur en una trentena de viatges per descobrir racons espectaculars

Els passatgers poden adquirir paquets turístics i a l'estiu es podrà gaudir d'unes vistes espectaculars amb el Tren panoràmic

EL TREN DELS LLACS OFEREIX VISITES GUIADES I DEGUSTACIONS DE PRODUCTES LOCALS | FGC

Redacció

Gaudir d'un paisatge singular per les comarques lleidatanes del Segrià, la Noguera i el Pallars Jussà. Aquesta és la proposta de Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya (FGC) de cara als pròxims mesos amb la posada en circulació del Tren dels Llacs, el comboi històric que uneix Lleida i la Pobla de Segur. Una bona oportunitat per gaudir d'FGC més enllà de les línies del Baix Llobregat i descobri r nous racons i escenaris de Catalunya. De fet, després de la bona temporada de neu i pluja, els llacs de la zona estan a vessar d'aigua i és un gran moment per anar-hi.

La temporada del Tren dels Llacs va arrencar el 14 d'abril de 2018 i es va allargar fins al 3 de novembre, període durant el qual es faran 30 viatges. FGC té prevista una ocupació del 98% i l'objectiu d'assolir els 7.588 viatgers de l'última temporada. De fet, aquesta serà la desena edició del Tren dels Llacs, que va néixer el 2009 fruit d'una iniciativa conjunta d'FGC i la Diputació de Lleida per proporcionar un servei d'alta qualitat

UNA BONA MANERA DE DESCOBRIR UN PAISATGE DIFERENT DES DE LA FINESTRA DELS FERROCARRILS | FGC

en un dels mitjans més ecològics i respectuosos amb el medi ambient.

Visites guiades

Els passatgers del Tren dels Llacs podran adquirir paquets turístics, com ara visites guiades o tastos de productes locals, vinculats als principals recursos turístics del territori. A més, hi haurà parades facultatives a Cellers i a Tremp, on es podran portar a terme diferents activitats lúdiques. Pel que fa a les visites guiades, els visitants podran conèixer tant la Pobla de Segur com altres punts del Pallars Jussà, de singular interès turístic. A l'anada rebran l'estoig de benvinguda, format per diferents productes gastronòmics locals, mentre que a la tornada s'oferirà un tast de coca de recapte.

Trencant rècords

El Tren dels Llacs va tancar la seva novena temporada mantenint les bones xifres de l'any anterior. L'any 2016, el registre va ser de 7.213 passatgers i una ocupació del 99,08%. La temporada passada el tren va transportar un total de 7.258 viatgers i 330 més que van fer el trajecte a sobre d'un tren panoràmic, una nova opció que fa possible que els viatgers gaudeixin d'unes vistes de la zona extraordinàries amb la màxima comoditat i confort, gràcies als vidres panoràmics.

Tarifes i horaris

Les tarifes del Tren dels Llacs són de 31 euros el bitllet d'adult i 17 per a l'infantil. Els grups de més de 20 persones tenen descompte, mentre que els infants a partir de 3 anys poden pujar gratis.

Les pròximes sortides del Tren dels Llacs tindran lloc el 2, 9 i 16 de juny, el 7 i el 14 de juliol, el 18 i 25 d'agost, l'1, 8, 15, 22 i 29 de setembre, el 6, 13, 20 i 27 d'octubre i el 3 de novembre. L'itinerari fa sortida de Lleida a les 10:40 hores i arriba a La Pobla a les 12:35. La tornada s'efectua a les 17:00 hores i arriba de nou a Lleida a les 19:00.

Per a més informació, cal visitar la pàgina web *www.trendelsllacs.cat.*

I per gaudir encara més del viatge, el Tren panoràmic

A les 26 circulacions previstes del Tren dels Llacs, s'hi sumen 6 a l'estiu que es faran amb el Tren panoràmic. La incorporació de les noves unitats de la línia permet fer el trajecte amb la màxima comoditat climatològica, amb uns vidres panoràmics que permetran contemplar el paisatge en màximes condicions i mantenint la resta d'elements que componen el viatge del Tren dels Llacs. Circularà els dies 23 i 30 de juny, el 21 i 28 de juliol i el 4 i 11 d'agost. La sortida es farà des de Lleida a les 10:47 hores i arriba a la Pobla a les 12:22, per tornar després a la capital del Segrià a les 18:23.

Nuestros chefs Josep Lladonosa y Albert Adrià estrenan libro

Lladonosa recopila l'ADN de la cuina catalana tradicional

'Manual del bon cuinar' pretén ser el llibre de capçalera de qualsevol persona

LLADONOSA, SIGNANT LLIBRES A DIFERENTS LECTORS DESPRÉS DE L'ACTE

Imanol Crespo

El conegut xef Josep Lladonosa, nascut a l'Alguaire a 1931, però adoptat per Sant Vicenç dels Horts, municipi amb el que ha tingut una relació personal des de fa anys, ha presentat el seu nou llibre 'Manual del bon cuinar' per treure la por a totes aquelles persones interessades en la cuina.

Llibre de capçalera

Es tracta d'una autèntica enciclopèdia de la cuina catalana tradicional que aborda amb una vuitantena d'articles sobre diferents productes, tècniques i altres consells com, per exemple, la paciència. I ho fa amb un esperit que l'ha acompanyat durant tota la seva trajectòria: el rigor.

"Es tracta d'un llibre de capçalera per a qualsevol persona que tingui el repte de posar-se davant d'uns fogons i volen anar-se'n a la perfecció de les coses, sempre, parlant molt rigorosament de la nostra cuina contemporània, catalana, així com la més medieval", diu Pere Chias, president del Gremi de Restauració de Barcelona i ex alumne de Lladonosa.

Així ho pensa el mateix autor durant l'acte de presentació celebrat al Forn Romà de Sant Vicenç: "Potser sí que serà un llibre una mica útil", diu abans d'explicar com sorgeix el llibre: "La publicació neix de dues converses amb un mestre, que era una persona gran, que vivia sola i que s'havia de fer el dinar cada dia. Em preguntava coses elementals i altres no tant. I vaig dir: mentre estigui viu, he de fer alguna cosa. I vaig començar a escriure sobre aquests problemes que hi ha en un cuiner com el sofregit, la picada o el triturador automàtic".

En total, un índex quasi infinit, transversal i complet que posa rigor a una cuina que, tal i com reconeix Lladonosa, "no és una ciència exacta. L'exactitud a la cuina també pot ser pura ficció", explica deixant un espai pel sentit comú.

Referent de la cuina

Amb tot, però, el llibre és la millor porta per sumar-se a un món apassionant com és el de la gastronomia.

Conegut per ser xef durant 11 anys del cèlebre restaurant '7 Portes' de Barcelona, Lladonosa és un referent de la cuina catalana tradicional gràcies a llibres com el de 'La cuina que torna', publicat "en un moment que no hi havia llibres de cuina", o altres propostes de capçalera com 'El gran llibre de la cuina catalana' i la revisió posterior a 'La cuina catalana. 800 receptes d'avui i de sempre'; sens dubte, manuals d'història de la gastronomia de Catalunya.

Un llegat que el xef, als seus 80 anys, ha cedit a Sant Vicenç dels Horts per la seva estima al municipi. Documents, llibres i eines d'interpretació que han passat de Lleida a la vila baixllobregatina i que donarà peu a un nou centre d'interpretació de la cuina catalana i del producte tradicional; a més, a les faldes del Parc Agrari: "Sempre que venim a Sant Vicenç dels Horts ens portem un record inoblidable", ha reconegut un Lladonosa emocionat.

Nuevas Uñas crea arte en las manos para celebraciones especiales

El look ideal para una boda o comunión no se entiende sin unas manos arregladas con creaciones originales basadas en estructuras, en encapsulados o 3D

El trato personalizado y la calidad son los pilares que sustentan la confianza, un valor imprescindible que lucen salones de belleza como el de María Gómez en Gavà

Dayana García Blas

Ya estamos en la temporada de las grandes ceremonias, una época repleta de bodas y comuniones en la que se cuida hasta el último detalle del "look". En estos acontecimientos sociales, la combinación entre prendas, complementos y llevar unas manos arregladas es fundamental. De hecho, las manicuras atrevidas toman fuerza en salones donde las profesionales hacen volar su imaginación para crear arte sobre las uñas. Éste es el caso de María Gómez, propietaria de Nuevas Uñas, en Gavà.

Relieve, encapsulado o 3D

Las decoraciones originales diseñadas con colores pastel le están ganando el pulso a la manicura francesa, que mantiene su estatus en el sector. La clientela de María pide para estas fechas creaciones finas y elegantes con toques exclusivos, lo que le hace empaparse de las últimas tendencias que emergen de las revistas o bien de las redes sociales como Instagram, unas imágenes que inducen a la inspiración. La artista explica que "para ser creativa, primero debo ganarme la confianza de la persona". Y esto es lo que hace María: atiende de manera totalmente personalizada para conocer las manos y los sentimientos de cada clienta.

Además del trato individualizado, en Nuevas Uñas se puede lucir una manicura de lo más profesional gracias a los conocimientos de la artista. Los diseños más espectaculares se hacen con una flor hecha con acrílico en relieve sobre la uña, que también puede realizarse con plastilina; el efecto encapsulado de diferentes tipologías como de fantasía con incrustaciones brillantes u otras variantes; o bien las extravagantes versus discretas creaciones en 3D con acrílicos, pedrería, encajes y stickers que, en los últimos años, han cautivado en la moda de Occidente.

Las decoraciones son infinitas, así como las estructuras. En Nuevas Uñas puedes encontrar manicuras con estructura Edge y diseño malerai, con efecto sugar o bien envueltas en un estucado basado en combinaciones de colores y efecto Chrome. También uñas en forma de almendra y fantasía en purpurina y pedrería; formas cuadradas, cortitas y elegantes con un toque de rojo pasión; modelo de bailarinas, baby boom difuminado con confeti encapsulado y un sin fin de decoraciones que harán deslumbrar tu look porque, casi siempre, las manos hablan por ti y son el reflejo del alma.

Mariposas y flores veraniegas

Como novedad, está la estructura del Papillon (mariposa). Si no es sencillo pintar con pincel a pulso, menos aún es crear estructuras de uña con la forma de este animal que, a su paso, rehace el arco iris. En el salón de arte de María se elaboran estas construcciones con mucha tenacidad y concentración. El esmalte oscuro combinado con los círculos brillantes confecciona las alas que envuelven el cuerpo púrpura de la mariposa, una obra de arte que convierte a la portadora en una persona atrevida y vanguardista.

La técnica "One Stroke" también se aplica en Nuevas Uñas. Esta variante consiste en dibujar y crear flores encima de la uña. El adorable diseño floral es ideal para lucir en primavera o verano, porque revitaliza el estado de ánimo y ofrece una sensación de frescura. Además, las rosas, los lirios, las hortensias, las orquídeas, las azucenas y los tulipanes suelen ser un elemento recurrente en un evento nupcial, porque complementan el estilo ceremonial. Pero las flores siempre son bienvenidas en cualquier celebración.

La calidad de los productos

Una buena profesional no sólo genera arte en las manos, sino que también se centra en la salud de las mismas. Los productos y preparados que utiliza son de primera calidad. En este sentido, en Nuevas Uñas la creatividad de María se sincroniza a la perfección con el bienestar de las uñas, gracias a su apuesta decidida por materiales y productos que son líderes en el mercado.

"El éxito está en pensar en quien tienes al lado: lo que busca y lo que necesita", asegura María Gómez. Por ejemplo, buena parte de las usuarias que se hacen la manicura acuden por su aterradora manía de morderse las uñas. Poder ver sus manos bonitas y de la manera que les gusta, les ayuda a luchar interiormente contra esa tendencia.

Sin duda, esta temporada las manicuras especiales triunfarán en las redes sociales. Eso sí, las obras que sorprenderán serán las creaciones con sentido artístico que representen emociones y sentimiento. Y es que el arte palpita con el corazón de la felicidad. Más información en la calle Sant Nicasi 77, entrada por calle Tresols, de Gavà o en el teléfono 666 52 20 06.

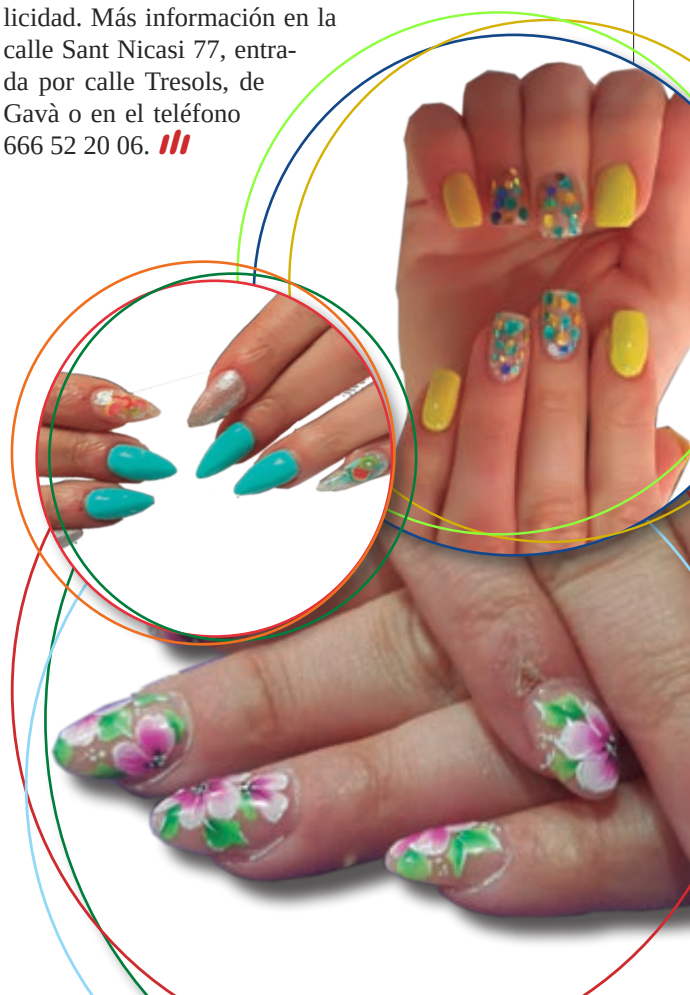

El chef hospitalense Albert Adrià plasma en un segundo libro la metamorfosis del 'Tickets'

El de Santa Eulàlia publica 'Tickets Evolution' con casi un centenar de recetas de tapas del célebre restaurante de la Avinguda Paral·lel

El libro responde a esa curiosidad sobre el plato que te acabas de comer y cómo ha llegado hasta aquí".

La madurez de Adrià y del restaurante 'Tickets' ha dejado atrás aquel 'Bulli de barrio' para tener entidad propia

Imanol Crespo

"El Tickets ya no es el Bulli de barrio tal y como nació en 2011 sino que es un restaurante con entidad propia: Tickets es Tickets". Así de contundente ha resumido el chef hospitalense Albert Adrià el espíritu de su nuevo libro 'Tickets Evolution', de la Editorial RBA, que ha presentado en su mítico restaurante de tapas creativas de la Avinguda Paral·lel.

Con el mismo mimo y detalle que sus tapas, y prueba de ello es su tapa acolchada, Adrià recoge casi un centenar de recetas creativas con las que refleja la metamorfosis que su restaurante, abierto en 2011, ha dado a lo largo de los siete años de historia en los que ha pasado de ser el Bulli del barrio barcelonés a tener entidad propia y ser el "hermano mayor y diferente del grupo que siempre va por delante".

400.000 personas al año

Para hacernos una idea del volumen del restaurante Tickets, cada día salen de la cocina unas 2.500 elaboraciones; y, en 2017, último ejercicio completo, contaba con 32 cocineros, 17 camareros, 3 sumillers (se ha pasado de 30 referencias de vino en 2011 a 130 el año pasado), 7 pasteleros y unos 95 comensales al día que pagaban, de media, unos 130 euros por 23 platos por cliente.

ADRIÀ PRESENTA 'TICKETS EVOLUTION' | I. CRESPO

En total, Tickets atiende al año a unas 400.000 personas, de las cuales el 50% son turistas y el 10% vienen a Barcelona, precisamente, para ir a disfrutar de las tapas creativas del local. Una experiencia que transmite el nuevo libro que, a diferencia del anterior 'Tapas, la cocina del Tickets' (2013), 'No es un libro de tapas' tal y como reza, en inglés, la portada de la enorme publicación: "El libro te da la respuesta sobre cómo se hace la cocina del Tickets, responde a esa curiosidad sobre el plato que te acabas de comer y cómo ha llegado hasta aquí".

Con el mimo de su cocina

De hecho, en el libro se pueden conocer pequeños detalles que van más allá de lo gastronómico y que han evolucionado en estos años desde, por ejemplo, las servilletas, el tipo de mesas, la cubertería o la vestimenta del personal y, con todo, el propio restaurante: "Hemos cambiado las mesas, la cocina, la vestimenta… Hemos pasado de una camiseta a una propuesta más elegante; la vajilla ha pasado de ser más festiva a una más madura, seria y cara, también. Igual que el restaurante, que ha ganado madurez, pero sin perder la frescura", ha dicho Adrià.

Dedicado al mundo profesional, el grupo editorial prepara también una edición en inglés que se publicará justo con los colores de la portada invertidos; mientras que Adrià y su equipo continúan trabajando en una próxima propuesta dedicada a la pastelería.

Albert Mendiola, chef del Marimorena, abre otro restaurante en Barcelona

El chef santboiano lidera un nuevo proyecto en la calle Loreto de Barcelona, a través del Grupo Diversus

Mendiola, discípulo de Martín Berasategui, ha sido elegido recientemente como Mejor Cocinero del Año 2017

HUEVO A LA ROMANA SOBRE UNA CAMA DE CALAMARCITOS ENCEBOLLADOS Y ALCACHOFA | LOURDES LÓPEZ

Lourdes López

Marimorena es el nuevo referente culinario en Sant Boi desde que su chef, Albert Mendiola, ganase el pasado 19 de noviembre el premio Cuiner de l'Any 2017 en el Fòrum Gastronòmic de Girona. Aunque al pequeño restaurante le seguía una clientela fija desde que se asentase en la Ronda Sant Ramón, 151 hace ahora dos años, el galardón ha dado al chef y a su cocina santboiana -se apoya en los productos del Parc Agrari y la Cooperativa Agrària local- una reputación allende el Baix Llobregat.

Producto Fresco

En un momento en que la temporalidad se impone, origen y calidad van de la mano. El Parc Argari ha logrado hacerse un hueco con su marca Producte Fresc en muchas de las cocinas del Baix en los últimos años.

En el caso de Marimorena, Mendiola comparte este credo pero hace incluso un cerco aún más pequeño priorizando los productos hiperlocales, propios de Sant Boi. Un ejemplo es la cabra santboianenca. En la cercana ermita de Sant Ramón, un cabero sigue haciendo la transhumancia y Albert aprovecha para comprarle los cabritos en persona cuando pasta por allí. Lo mismo hace con los huevos de corral que compra al otro lado de la calle -en carta podéis probarlos en carpaccio con gamba y piñones-, con la manzana autóctona de Sant Boi o con cualquier producto del recetario tradicional del baix que los productores locales le pongan a tiro –atención a las costullistas de conejo y al arroz socarrat de pichón-. En el anillo metropolitano también se echan de menos pastelerías tradicionales que surtan de dulces estacionarios el calendario: durante la Puríssim encontraréis en su carta fadrins de Sant Boi.

La alcachofa –incombustible vedette del Baix- se encuentra en carta en temporada. De hecho, les dedica uno de sus cuatro menús (30 euros). Aunque la fama es de las del Prat, una gran parte de la producción se cultiva en Sant Boi. La Cooperativa Agrària Santboiana ya las exporta desde hace unos meses al mercado francés como parte de un acuerdo: en el sur del país vecino la producción está desincentivada por las grandes heladas de manera que cada vez se aprecia más la alcachofa catalana pagándola incluso por encima del precio de su mercado. En el menú alcachofero de Albert brillan en un delicado bocado de guacamole de alcachofa con sardina ahumada y en un regio huevo a la romana (en cobertura frita hipercrujuente) sobre una cama de calamarcitos encebollados cortados como anillos casamenteros y, claro, alcachofa.

MENDIOLA, EN EL RESTAURANT MARIMORENA, EN SANT BOI | L. LÓPEZ

Lou Lou López

Nuevo proyecto

Los últimos tres meses de 2017 y el primero de este 2018 que ya corre han sido un ir y venir de fondos e ingredientes entre su restaurante y los proyectos que asesora dentro del Grup Diversus. Uno de ellos le llevará a abrir restaurante en un mes en la barcelonesa calle Loreto. Un gran paso que rehusó dar en el momento de abrir su propio restaurante. Lo hará en el emplazamiento contiguo al restaurante que el grupo tiene cerca de la Avenida Josep Tarradellas, en pleno Eixample. Uno de esos recientes reconocimientos a su trabajo y que aún expresa emocionado es su nombramiento como padrino del Març Gastronòmic (las jornadas gastronómicas que organiza la AGT Baix Llobregat). Una distinción que llega para Mendiola un poco pronto porque atiende a compararse con sus predecesores en el cargo (entre ellos la chef Carme Ruscalleda).

Aún se emociona recordando cómo se le puso "la piel de pota blava", en un guiño a una de las aves recuperadas del Baix que trabaja en su carta, y en la inmensa responsabilidad que siente con todo lo que la vida como chef le ha regalado. La magnánima cocina del Restaurant de Dalt de Sant Boi seguirá siendo centro de operaciones logísticas y Mendiola deberá repartir su tiempo en un perfecto equilibrio entre distinciones, premios y proyectos venideros. Como en sus platos, el equilibrio ha de seguir siendo la base fundamental de lo que quede por venir.

Agricultores del sur de Francia confían en Sant Boi el cultivo de su alcachofa

Una delegación francesa visitó la Fira de la Purísima de 2017 y 48 horas después hicieron la primera comanda

La Cooperativa Agraria de Sant Boi trabaja para registrar la alcachofa de Sant Boi con el distintivo 'Flor d'Hivern'

Imanol Crespo

CIÓ LESMA, CONCEJAL RESPONSABLE DE POLÍTICA AGRARIA DE SANT BOI

SHOWCOOKING DURANTE LA FIRA CON LA ALCACHOFA COMO INGREDIENTE PRINCIPAL | CRISTINA DIESTRO

DELEGACIÓN FRANCESA EN LA FIRA DE LA PURÍSSIMA | CRISTINA DIESTRO

Si cruzas la frontera catalana y llegas al sur de Francia, pronto se nota los fuertes vientos de la zona.

Este factor climatológico y el fuerte frío en invierno hacen prácticamente imposible el cultivo de la alcachofa pese a la calidad de la tierra. Por ello, agricultores del sur de Francia han confiado en Sant Boi –con la misma calidad de su tierra del Parc Agrari y excelente clima- para cultivar su preciado producto, en este caso, la denominada alcachofa 'symphony', mucho más grande –pueden llegar a pesar un kilo por pieza- que la alcachofa del Parc Agrari que destaca por lo tierna y fina que es, dos conceptos relacionados estrechamente con su pequeño tamaño. En concreto, es la Cooperativa Agraria de Sant Boi la encargada de cultivar esta modalidad de alcachofa que tan poco triunfa en nuestro mercado y que, en cambio, tanto gusta en Francia. "Los agricultores franceses tienen un problema con el viento y, en algunas épocas del año, con las bajas temperaturas que impiden que la alcachofa crezca.

Para poder suministrar el producto a todos sus clientes y durante todo el año, se pusieron en contacto con el Consorci del Parc Agrari del Baix Llobregat y la Cooperativa Agraria de Sant Boi se postuló como candidata para cultivar la alcachofa", explica Ció Lesma, concejal responsable de política agraria de Sant Boi.

Doblar la producción

Así, pues, la cooperativa santboiana sembró, en agosto, dos hectáreas de alcachofa francesa que, una vez al mes, visitaba el presidente de la Cooperativa Agraria Francesa. Con el objetivo de concretar el proyecto, Sant Boi les invitó a acudir a la Fira de la Purísima para que conocieran la tradición agrícola de la ciudad, así como otros productos del territorio.

Y, efectivamente, vino una delegación francesa que quedó fascinada. Tanto que, en 48 horas, tras llevarse sus primeras 'symphony' a Francia y repartirlas entre sus clientes, formalizaron la primera comanda: "La Cooperativa Agraria de Sant Boi es una cooperativa pequeña en comparación con el sur de Francia y eso permite trabajar de una manera más tradicional. Cuando vieron que regábamos por inundación, casi lloran", exclama Lesma. "Allí ja riegan con gota a gota o con aspersores automáticos y mucha tecnología. Y la tradición aporta valor al producto".

De esta manera, el Baix Llobregat abre una puerta a la internacionalización del mercado, algo que se había resumido históricamente a la exportación de lechuga, también, al sur de Francia, pero que se perdió. De hecho, según Lesma, la voluntad es de ampliar esta relación entre cooperativas con otros productos: "Cuando vinieron a la 'Carpa Fresca' de la Fira, como anécdota, dijeron que ellos no tenían calçots tan pequeños", explica Lesma. "Pero no eran calçots, era ajo tierno, un producto que ellos allí no tienen y que, por tanto, podría representar otra oportunidad. Lo importante es que nos conozcamos".

En este sentido, en mayo de 2018, una delegación santboiana les devolverá la visita en el sur de Francia. Y es que el nuevo proyecto impulsará notablemente la producción de alcachofa en Sant Boi hasta casi doblarla. Si este año 2017 se han comercializado hasta 600.000 kg de alcachofas, en 2018 se podría llegar al 1,2 millones de kg: "Llevamos unos años de crecimiento exponencial de la venta de alcachofa. Cada vez se produce más. Si los franceses no continuaran con el proyecto, fácilmente, llegaríamos a los 700.000 o 800.000 kg; con ellos podemos pasar del millón de kg de alcachofas".

'Flor d'Hivern'

Según Lesma, esto generará nuevos puestos de trabajo tanto en la cooperativa –a la única que las clasifica por tipos- como en el campo para las tareas habituales de recogida.

Para seguir con el impulso de este producto y con nombre propio, la Cooperativa Agraria de Sant Boi trabaja desde hace meses en el registro del distintivo 'Flor d'Hivern' para la alcachofa de Sant Boi que, aunque continuaría bajo la marca de Alcachofa Prat, le otorgaría una subclase e identidad propia.

De esta manera, se reconocería, como mínimo, los altos niveles de producción de alcachofa, ya que existe la paradoja de que se produce más Alcachofa Prat en Sant Boi que en el propio El Prat.

Joies de l'Alt Llobregat: propostes a darrera de Montserrat

L'Alt Llobregat, a un salt en ferrocarril amb els bitllets combinats d'FGC

Dos bitllets combinats de Turistren permeten gaudir dels principals atractius turístics de Manresa amb propostes úniques i tot inclòs

FGC destaca la personalitat de la ruta 'ignasiana', amb una gran projecció internacional, i la de cellers de D.O. Pla de Bages

PONT VELL DE MANRESA

Redacció

El riu Llobregat, no només ha estat el riu vertebrador de la comarca del Baix Llobregat, sinó que banya fins a tres comarques des del nord i nombrosos municipis en tot el seu recorregut amb un interès enorme que, ara més que mai, enmig del procés de creació de la denominada Via Blava del Llobregat, cal conèixer i gaudir.

Descobrir Manresa

Un d'aquests entorns immediats –just darrera de Montserrat i, per tant, molt a prop de l'últim municipi del territori, Collbató- és Manresa i els seus municipis veïns de la comarca del Bages. Per gaudir de les riqueses d'aquest territori, Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya ofereix dos bitllets combinats del conegut Turistren que, a més, deixen la comarca veïna a un salt del Baix Llobregat en ferrocarril.

Per una banda, FGC aposta per la denominada ruta 'ignasiana' amb el Turistren del Bages – Sant Ignasi de Loiola, pelegrí guipuscoà que visqué a Manresa durant quasi un any i que ha quedat per sempre amb diversos temples dedicats a ell i altres espais de devoció. Sens dubte, la seva figura és la personalitat que més projecció internacional ha donat al territori. Aquí va descobrir la seva vocació religiosa i es va inspirar per escriure els Exercicis Espirituals durant la seva estada (1552).

La ruta ignasiana recorre alguns dels indrets marcats per anècdotes, llegendes i simbolisme en record al fundador de la Companyia de Jesús com la cova de Sant Ignasi, la basílica de la Seu (no inclou la visita a l'interior), l'Antiga Escola de Sant Ignasi, el pou de la Gallina o la capella del Rapte.

D'altra, pels amants del vi i dels entorns naturals, un altre bitllet de Turistren permet recórrer cellers de la comarca amb la denominació d'origen Pla de Bages. La ruta inclou l'entrada a dos cellers de la D.O. que inclou catorze projectes que tenen en un comú la seva història, el clima i, en definitiva, una manera de fer comuna i amb molts atractius: petits cellers familiars, grans nissagues de viticultors i, sobretot, destacats projectes vinícoles per conèixer en un entorn natural excel·lent.

AVANTCOVA DE SANT IGNASI

INTERIOR D'UN DELS CELLERS QUE ES VISITEN DE LA D.O. PLA DE BAGES

Tot inclòs

Tots els bitllets combinats inclouen l'anada i tornada en FGC fins a Manresa. Els preus són finals i, per tant, està tot inclòs, fins i tot, un dinar en el cas de la ruta entre cellers (cal reservar prèviament). Pel que fa la ruta de Sant Ignasi, compta amb l'explicació d'especialistes en castellà, els dijous; en anglès, els divendres; i en català, l'últim divendres de mes. Totes comencen a les 11 hores.

Més informació a: www.turistren.cat

Ciutadans Intel·ligents per a Smart Cities

Que no et prenguin el pèl!

Una ciutadania activa també ha de respondre dels seus actes.
Tallers dirigits a **empreses, estudiants i entitats** que vulguin:

- Millorar la seva comunicació social
- Participar activament a la societat de la informació
- Esdevenir ciutadans més conscients i responsables
- Desenvolupar les seves competències digitals en un ambient distès

Per a més informació, escriure a
coordinacion@bcncontentfactory.com
o trucar al 670.794.703

BCN CONTENT FACTORY
WWW.BCNCONTENTFACTORY.COM
Enjoynalism!

MEDI AMBIENT

Un patrimoni a preservar

En alerta por el cambio climático

- El Área Metropolitana de Barcelona (AMB) aprueba en pleno por unanimidad el ‘Pla Clima i Energia 2030’
- El objetivo es lograr ‘renaturalizar’ las ciudades, reducir las emisiones, promover la energía fotovoltaica y lograr la eficiencia energética
- Según un informe de Ecologistas en Acción, el ámbito del Baix y el Vallès es de los más contaminados del país

Redacció

El Área Metropolitana de Barcelona (AMB), conjuntamente con los ayuntamientos, quiere dar pasos para lograr rebajar la contaminación –que cada año va a más- en Barcelona y los municipios metropolitanos aledaños. Por ello, durante el pleno del Consell Metropolità del mes de septiembre de 2018 se aprobó por unanimidad la estrategia climática del AMB, conocida como ‘Pla Clima i Energia 2030’.

La hoja de ruta de este nuevo plan contra el cambio climático y para llevar a cabo la transición energética se basa en propiciar unos cambios de hábitos en la ciudadanía de cara al año 2030. Esto se traduce en un descenso de las emisiones de dióxido de carbono en un 40%, el aumento de energías renovables en un 30% y la mejora de la eficiencia energética en otro 30%. Así lo ha expresado el vicepresidente de medio ambiente del AMB, Eloi Badia, que considera que con la aprobación de este plan de clima y energía han logrado dar “un paso adelante importante para fijar la hoja de ruta del AMB, a la vez que se cumplen los objetivos del cambio climático de la cumbre de París”.

¿En qué consiste el ‘Pla Clima i Energia 2030’?

La entidad metropolitana pone como base de medida de las emisiones contaminantes el año 2005, cuando se emitieron 16.374.292 toneladas. El objetivo de cara a 2030, según regula el nuevo plan aprobado por el Consell Metropolità, es de 9.824.575 toneladas al año. Esto supondría reducir los porcentajes en emisiones contaminantes, como se ha explicado anteriormente. El plan cuenta con un presupuesto total de 11.774.817 euros.

Además, dentro de las acciones impulsadas directamente por el AMB, un 24% de la reducción corresponderá a la mejora en las instalaciones metropolitanas, renovando equipos de plantas de tratamiento de residuos o depuradoras, mientras que un 35% irá orientado a mejoras en la eficiencia energética con la implantación de fuentes de energía sostenibles y, el resto, un 41%, se destinará a cambios en la movilidad, es decir, al uso de vehículos eléctricos y bajar las emisiones en el sistema de transporte público.

El ‘Pla Clima i Energia 2030’ contempla hasta 96 acciones diferenciadas, todas ellas con aplicación práctica en el territorio y divididas en cuatro grandes capítulos, que se basan en “renaturalizar” los espacios para crear una metrópolis más verde y que aguante mejor los efectos del cambio climático, potenciar la generación local de energías renovables y así mejorar la eficiencia energética del sistema, sensibilizar a la ciudadanía para que tenga un papel activo en la lucha contra el cambio climático y alcanzar una plena coordinación entre el AMB y los ayuntamientos metropolitanos para ser más efectivos.

> Badia: “Con el plan se cumplen los **objetivos del cambio climático** de la cumbre de **París**”

“Renaturalizar” espacios metropolitanos

En el primer capítulo de este plan, “renaturalizar la metrópolis”, los espacios de las ciudades juegan un importante papel, en especial los recursos hídricos y la recuperación de la infraestructura azul y verde. Es por ello que el AMB advierte que una de las consecuencias más inmediatas del cambio climático será la disminución de los recursos hídricos disponibles -actualmente el 78% de las demandas se satisfacen con agua potable- y, por tanto, la necesidad de potenciar el uso de recursos alternativos, a través del futuro ‘Pla Director del Cicle Integral de l’Aigua’.

Acciones como el proyecto ‘Dunes Híbrides’, se centran en recuperar los paisajes de las dunas naturales tan característicos de las playas de Castelldefels, Gavà y Viladecans, dado que esto fomenta la biodiversidad y supone una defensa natural contra la pérdida de arena causada por los temporales y el cambio climático.

Por otro lado, en este capítulo del plan también se

Pasa a la página siguiente ➡

Viene de la página anterior

intenta potenciar la cantidad de espacios verdes urbanos para evitar el efecto ‘isla de calor’. Otra de las actuaciones en esta línea es la elaboración de un mapa de ‘refugios climáticos’, es decir, equipamientos públicos como centros cívicos o bibliotecas con climatización y puntos de agua potable para garantizar que la población más vulnerable tenga cerca de su domicilio un espacio donde evitar los efectos de las olas de calor.

Energías renovables y eficiencia energética

En los últimos años se han fomentado las energías renovables, instalando molinos o placas fotovoltaicas para producir energía limpia. En esta producción es donde quiere entrar el AMB con el ‘Pla Clima i Energia 2030’, instalando placas fotovoltaicas en las cubiertas de diferentes edificios públicos de los municipios metropolitanos. La autoridad supramunicipal ha escogido este modelo energético considerando que la energía solar es la “fuente con más potencial y rentabilidad del territorio”.

Otra de las apuestas del plan es la red de ‘Fotolineres Laborables’. La electricidad que se genera, también a partir de placas solares, se destina a recargar los vehículos eléctricos enchufados y, cuando éstos no la necesiten, se puede aprovechar para dar energía a la instalación pública que tienen al lado. Las fotolineras principales están situadas en Esplugues, Sant Feliu, Gavà y Viladecans.

Al fin y al cabo, medidas de alcance metropolitano para un problema que afecta a todos y cada uno de los municipios del AMB y alrededores, como son también las Zonas de Bajas Emisiones (ZBE) en el ámbito de las rondas y que buscan limitar el paso de los vehículos más contaminantes en días de mucha polución.

Dióxido de nitrógeno, **partículas en suspensión** y **ozono**, principales contaminantes

El Baix Llobregat, de las más contaminadas

Según el último informe de Ecologistas en Acción sobre la calidad del aire, correspondiente a 2017, la región metropolitana de Barcelona registró unas cifras altas de contaminación atmosférica por dióxido de nitrógeno (NO2), con varias estaciones instaladas por todo el territorio registrando niveles que sobrepasan los límites establecidos por la normativa. No es el NO2 la única emisión contaminante que afecta al área metropolitana, ya que la presencia de las partículas en suspensión (PM10 y PM2,5) y el ozono troposférico registraron niveles preocupantes.

De hecho, en el estudio se señala la zona del Vallès-Baix Llobregat como una de las más contaminadas de Cataluña, a causa no solo de la intensidad del tráfico rodado, sino también del transporte marítimo. Por este motivo, Ecologistas en Acción coloca el foco en el Puerto de Barcelona, cuyas estaciones de medición superaron diariamente durante 2017 los límites legales, poniendo de manifiesto que el problema de las emisiones contaminantes no solo está relacionado con el tráfico rodado.

“Sacar los coches de las ciudades” para una movilidad sostenible

La Plataforma per la Qualitat de l’Aire pide que el nuevo plan del AMB retrase la referencia de las mediciones de 2005 a 1990

Alertan que el vehículo privado, la industria y el Puerto son los principales contaminantes del aire metropolitano

Carlos Manzano

El Área Metropolitana de Barcelona presentó el nuevo plan para luchar contra el cambio climático y promover la eficiencia energética, un proyecto que desde las asociaciones y plataformas que luchan por mejorar la calidad del aire y reducir la contaminación ven “insuficiente”.

Un plan metropolitano con “intenciones”

El AMB establece en un 40% el objetivo de reducción de dióxido de carbono en 2030 que, según una representante de la Plataforma per la Qualitat de l’Aire, María García, “es lo que marca la normativa europea, pero lo hacen respecto a los niveles de 2005, cuando el año base es 1990”. Ese cambio de año referencial provoca que las emisiones sean totalmente distintas, dado que las de 2005 son muy superiores a las de 1990.

Aunque el ‘Pla Clima i Energia 2030’ del AMB sea un gran avance en lo que respecta a zonas verdes y fomento de nuevas energías, desde la plataforma consideran que muchos puntos del plan “tan solo son intenciones” y creen que lo que debe hacer el ente metropolitano es “cambiar de modelo”. No obstante, también resaltan que en la entidad metropolitana “hay mucha descoordinación” y piden que la autoridad de transporte metropolitano sea como la de Londres.

Peajes urbanos para reducir los coches

La calidad del aire de Barcelona y su área metropolitana se ve influenciada por dos grandes gases: el dióxido de carbono y el dióxido de nitrógeno. Además de otros gases contaminantes de carácter, generalmente, temporal. Los principales focos son las industrias, los coches y el Puerto de Barcelona. Sobre este último, el puerto, García ha lamentado que “aunque los ayuntamientos de Barcelona y El Prat estaban en un principio en contra de la ampliación del puerto, al final han dado luz verde a ampliar dos terminales”. Así, los ayuntamientos también juegan un papel clave de “bloqueo” que no parece que estén ejerciendo, a pesar de que las competencias del puerto barcelonés sean estatales.

En los otros dos puntos, la industria y los coches, la representante de la plataforma ecologista ha aseverado que “si no sacamos los coches de las ciudades no podemos desplegar la movilidad sostenible”. Una de las soluciones que propone García es la creación de un ‘peaje urbano’, como se ha realizado en Estocolmo, con “excepciones para gente con movilidad reducida, transporte público y colectivo”. Esta estrategia serviría para restringir la entrada de los vehículos privados en las ciudades, a raíz de la medida disuasoria del peaje, especialmente para “las personas que solo se mueven en coche”. Esto haría disminuir, según afirma García, los coches en circulación y así se podría comenzar a trabajar en acciones como la revisión de las tarifas del transporte metropolitano o la mejora del propio sistema. Porque, al final, aunque se ponga más transporte público “si no se reducen los coches no se consigue un cambio en el modelo”, ha enfatizado García.

LAS ZONAS DE BAJAS EMISIONES (ZBE) BUSCAN REDUCIR EL TRÁFICO EN DÍAS DE ALTA POLUCIÓN | CM

“El 45% de los catalanes no tiene carné”

La representante de la plataforma ha argumentado que casi la mitad de la población catalana no tiene licencia de conducir ni acceso a un coche. Por ello, García ha considerado que en lo que respecta a los autobuses interurbanos del área metropolitana “hay que trabajar en una revisión tarifaria y que tengan su propio carril en las entradas de las grandes ciudades”. Una acción relativamente sencilla dado que “pintar es muy barato”, ha resaltado.

Finalmente, para lograr un buen sistema de transporte público desde la Plataforma per la Qualitat de l’Aire apuestan por “la intermodalidad”. En muchos casos, al carecer de conexiones entre transportes públicos, supone un impedimento cuando se necesitan coger dos diferentes autobuses o cercanías para llegar, por ejemplo, al lugar de trabajo y “no pueden combinar dos transportes de forma eficiente con frecuencias o velocidades”, ha concluido García.

Les platges: tresors que cal preservar

LES PLATGES DE LA COMARCA DESPUNTEN PEL SEU VALOR NATURAL. A LA FOTO, EL PAISATGE QUE OFEREIXEN A VILADECANS | JORDI SURROCA

- La sorra retrocedeix entre 4 i 6 mil·límetres cada any, adverteix l'AMB
- La UPC està estudiant aquest fenomen sobre el terreny a Castelldefels
- No hi ha eines per saber si la temuda caravel·la portuguesa arribarà al Baix

F. Javier Rodríguez

Arran dels forts temporals que van castigar el litoral de la comarca durant l'hivern i la primavera del 2018, el nivell del mar va arribar a pocs metres de les cases i va deixar algunes platges totalment inundades, com és el cas de Castelldefels. Que a l'hivern la sorra perdi terreny davant l'empenta de l'aigua és natura, però els experts adverteixen des de fa uns anys del perill de la regressió del litoral, ocasionada per l'acció de l'home i els temporals –generats, al seu torn, pel canvi climàtic que alimenta l'ésser humà amb la pol·lució-.

Però, a quin nivell està creixent actualment el nivell del mar? La resposta és entre 4 i 6 mil·límetres l'any. Ho afirma a El Llobregat Mariano de Gràcia, cap de Platges de l'Àrea Metropolitana de Barcelona (AMB). De Gràcia assegura que enguany no ens hem de preocupar per la regressió i que les platges hi continuaran sent, però sí que és cert, reconeix, que "la tendència en els pròxims anys és que vagin a menys". De moment, la principal actuació per frenar aquest fenomen és l'aportació de sorra, com les que es fan al Prat –de la mà del Port com a compensació per les obres que fan que la sorra faci passos enrere- o a Gavà.

Per als ecologistes, la regressió del litoral denota un "desequilibri de l'ecosistema". Són paraules de Marc Folch, portaveu de La Saboga, que posa sobre la taula altres qüestions que afecten la zona del Delta, com ara el seu aqüífer, la recàrrega del qual no es fa de manera natural per "la pressió de les ciutats", a més d'alertar que està "excessivament salat".

Un fenomen que provoca desequilibris que afecten flora i fauna. De fet, enguany els ocells migratoris han arribat més tard i en menor quantitat, segons va avisar l'Institut Català d'Ornitologia el mes passat. Tot i que no se saben les causes d'aquesta situació, des de l'institut apunten que podrien respondre a "canvis ambientals" en les àrees d'hivernada africanes o en els punts que fan servir els ocells com a escales, com és el cas del Delta. Una zona d'especial interès natural, malmesa en les últimes dècades però que, a poc a poc, s'està recuperant gràcies a les polítiques de les administracions locals i a la conscienciació ciutadana.

El moviment de la sorra, el gran desconegut

Un equip de la UPC de Castelldefels està estudiant sobre el terreny -a la mateixa ciutat- els fenòmens que afecten les platges. La científica Francesca Ribas, que participa en el projecte, explica a aquesta publicació que realment "és complicat saber com es mou la sorra", i que encara no saben per què uns temporals provoquen que es mogui més o menys.

Aquests poden fer que la sorra vagi cap al sud -de fet, Port Ginesta fa de mur i retén tota la que hi arriba del nord- o bé de fora a dins del mar. Aquest últim moviment, anomenat "transversal", és sobre el qual hi ha encara moltes incògnites. A més, Ribas assegura que l'única manera de combatre la regressió és fer les aportacions de sorra.

I què passa amb les meduses?

Un altre dels animals estrella de l'estiu són les meduses. El bon temps va arribar a la comarca de la mà de plagues de meduses, com la de principis de maig amb l'anomenada 'barqueta de Sant Pere', coneguda pel seu intens color però que no és gairebé urticant per als éssers humans. La que sí que és perillosa per a les persones és la temuda caravel·la portuguesa, la picadura de la qual causa un fort dolor o fins i tot la mort. El maig es va alertar que enguany hi havia la possibilitat que arribés al litoral andalús i valencià.

"El temor hi és present", reconeix De Gràcia, que tanmateix s'afanya a enviar un missatge de tranquil·litat assegurant que "no hi ha eines" per saber si hi haurà episodis de plaga d'aquest animal a les costes del Baix. Folch, per la seva banda, coincideix en opinar que "no se sabrà si venen fins que no hi arribin" i avisa que les plagues de meduses, en general, tenen origen en una descompensació de l'ecosistema, amb depredadors naturals com les tortugues que estan anant a menys.

Gairebé 5 milions d'usuaris visiten les platges metropolitanes del Baix Llobregat

- Les 41 de l'àrea metropolitana són diferents i això les fa singulars
- L'AMB les gestiona des de fa 20 anys i vetlla per la bona qualitat del litoral
- Els visitants les puntuen amb un 7,8 i mostren un elevat grau de satisfacció

Redacció

Les platges del Baix Llobregat cada any atreuen més i més usuaris. I és que la comarca compta tant amb platges urbanes com naturalitzades i familiars, una particularitat que garanteix que tothom hi trobarà el seu racó. L'any 2016, el darrer que s'ha estudiat, més de 3.300.000 persones van visitar les platges del Prat, Gavà, Viladecans i Castelldefels.

Majoritàriament es tracta de veïns i veïnes de la comarca que busquen prendre el sol i banyar-se i fer-ho amb facilitat d'accés des de casa, ja sigui amb transport públic, a peu o podent aparcar-hi el vehicle privat.

En el cas de Castelldefels i Gavà, els usuaris trien aquestes platges perquè són grans i no es té la sensació d'amuntegament. A més, el tipus de sorra, fina i sense desnivells, els dóna sensació d'espai. A Gavà, a banda d'aquestes característiques, s'hi ha de sumar la facilitat d'aparcar el cotxe. En canvi, els banyistes que trien el Prat ho fan per la tranquil·litat associada a l'ambient familiar i sense venedors. Pel que fa a Viladecans, es té en compte tant la tranquil·litat com la possibilitat de fer-hi nudisme.

"La identitat es troba en la diversitat"

Les 41 platges de la metròpoli de Barcelona són ben diferents les unes de les altres. Aquesta diversitat és el que les fa singulars i per això l'Àrea Metropolitana de Barcelona (AMB) ha presentat la campanya de platges d'aquest estiu amb l'eslògan "La identitat es troba en la diversitat".

La presentació s'ha fet a la platja de Castelldefels perquè és un cas paradigmàtic. La llarga franja de sorra combina, en pocs quilòmetres de costa, les tres tipologies de platges pròpies del Baix Llobregat. Per una banda, el front marítim del municipi, que conforma una gran platja urbana. Per l'altra, la considerable extensió de costa naturalitzada gràcies a la recuperació de la biodiversitat aconseguida amb les dunes híbrides. Finalment, la quantitat de serveis i usos possibles, que fan de Castelldefels la platja familiar per antonomàsia. A més de lavabos i una seixantena de dutxes, compta amb passarel·les per a persones amb mobilitat reduïda, cinc canals d'entrada i sortida d'embarcacions, àrees de jocs infantils i esportius, i un llarg etcètera.

Ramon Torra, gerent de l'AMB, ha destacat durant la inauguració l'evolució contínua de les platges metropolitanes: "Es va començar amb els serveis més bàsics i s'han anat afegint capes fins a recuperar la qualitat ambiental".

LA PLATJA DE CASTELLDEFELS VA REBRE EL 2016 QUASI 1.400.000 USUARIS, LA TERCERA MÉS VISITADA DE LA METRÒPOLI | ROBERT RAMOS

L'AMB gestiona les platges des de fa 20 anys. El servei vetlla per la bona qualitat del litoral i està enfocat a preservar-ne i potenciar-ne la diversitat. Cada platja presenta una personalitat molt marcada, definida per les característiques geogràfiques i per les seves possibilitats d'usos.

Platges que superen les expectatives

Els usuaris valoren els esforços per millorar les platges. Puntuen les platges de la metròpoli amb un notable alt (7,8 sobre 10), mentre que la satisfacció se situa en un 110%. És a dir, la qualitat que percep la ciutadania quan visita la platja és superior a les expectatives que tenia abans d'anar-hi. Aquests dos valors són els més alts obtinguts des que es van iniciar els estudis de satisfacció. En l'estudi anterior, fet dos anys enrere, la puntuació se situava en un 7,2.

Els banyistes sobretot aprecien la tranquil·litat, la facilitat d'accés a la platja, el paisatge, l'entorn, la informació de l'estat del mar, la proximitat, les dutxes i la senyalització. En canvi, l'aspecte més mal valorat són els lavabos, que se situen a la part baixa de la classificació. Tot i això, per primer cop van aprovar, amb una valoració de 5,5, un punt més que en l'enquesta anterior.

Les dunes híbrides es continuen estenent

AQUESTA PLATJA DE CASTELLDEFELS ÉS UN EXEMPLE DE NATURALITZACIÓ QUE PERMET RECUPERAR L'ENTORN NATURAL I EL SEU ECOSISTEMA

Les dunes híbrides són una de les grans particularitats de les platges del sud de la metròpoli. L'ecosistema dunar que formen està permetent naturalitzar les platges del Baix Llobregat. El projecte Dunes Híbrides, finançat per l'AMB, reforça les dunes i en crea de noves.

Aquest any es crearan 5.000 metres més de dunes, es plantaran 7.000 plantes autòctones i es retiraran 40.000 quilos de vegetació invasora. Es tracta de plantes com l'ungla de gat o l'atzavara, que impedeixen el creixement de la flora autòctona dels espais dunars i afecten també totes les espècies de fauna que en depenen.

La TMTR gravarà més els qui més contaminen

L'Hospitalet i els municipis metropolitans del Baix generen entre 380 i 680 quilos de residus per habitant i any i en reciclen entre un 21 i un 62. Reciclar és important també per a la butxaca

1,4
són els milions de tones de residus generats a la metròpolis en un any

Redacció

L'Àrea Metropolitana de Barcelona (AMB) bonifica els municipis que més reciclen reduint l'import de la taxa metropolitana de tractament de residus (TMTR) que han de pagar els veïns. L'objectiu és potenciar la recollida selectiva.

La TMTR és una taxa que paguen els ciutadans i els negocis per finançar part dels 153 milions que costa el tractament sostenible de les deixalles. En la majoria dels municipis, està inclosa com un concepte més en el rebut de l'aigua i tot i ser una taxa força desconeguda, el conjunt de la ciutadania pot fer accions per reduir-ne l'import, que no és igual per a tots els habitants de la metròpolis.

Eloi Badia, vicepresident de Medi Ambient de l'AMB, explica que "el tractament de residus requereix una estructura molt complexa per poder gestionar eficientment les deixalles i obtenir-ne recursos a través del reciclatge". Gràcies a les plantes de tractament i separació d'envasos, a la xarxa de deixalleries, a les plantes de compostatge i als ecoparcs, es pot reduir l'impacte ambiental dels residus que es generen. El 85% del cost d'aquestes infraestructures i dels equips humans que les gestionen es cobreix a partir de la TMTR.

L'AMB, que té les competències en el tractament de residus, calcula l'import de la TMTR que ha de pagar cada ciutadà en funció dels residus que es generen al seu municipi i el nivell de recollida selectiva.

Taxes el triple de cares

L'import de la TMTR varia entre els 20 per llar i any de municipis com Torrelles de Llobregat i els quasi 70 de Cervelló, que tot just recicla un 21% dels residus que genera. A més, el nivell de producció de residus és dels més alts del territori metropolità. L'any passat cada cervellonenc va produir 576 quilos de deixalles.

L'Hospitalet, el segon municipi més gran de l'àrea metropolitana en habitants, l'any passat va reciclar només un 23% dels residus generats, una xifra que el situa molt lluny de l'objectiu que s'ha marcat la Unió Europea per al 2020: arribar a un mínim d'un 50% de recollida selectiva.

"Si els habitants d'un municipi generen pocs residus i a més els separen bé, l'AMB ha d'invertir menys recursos en gestionar-los i per tant la taxa que paguen els ciutadans ha de ser menor", justifica Víctor Mitjans, cap del servei d'estudis i programes de l'AMB. En total, 1,2 milions de llars paguen la TMTR.

En un municipi no tots els habitants paguen el mateix. El sistema de càlcul de la TMTR defineix quant ha de pagar un domicili i un comerç. L'escalat es fa a través del consum d'aigua, perquè es considera que qui gasta més aigua té més capacitat adquisitiva i, per tant, genera més residus. En el cas dels comerços, l'escalat es fa en funció del tipus de negoci i la quantitat de residus que produeix. Així, un despatx professional pot pagar uns 170 euros, mentre que un restaurant pot arribar a superar els 1.500, ja que genera una gran quantitat de matèria orgànica.

"Qui recicla més i millor ha de pagar menys perquè gestionar els seus residus resulta més barat per a l'AMB, aquesta és la lògica del sistema", sentencia Mitjans.

L'OBJECTIU QUE S'HA MARCAT LA UNIÓ EUROPEA ÉS ARRIBAR A UN MÍNIM DEL 50% DE RECOLLIDA SELECTIVA. A L'ÀREA METROPOLITANA, LA TAXA MITJANA ÉS DEL 34% | EL LLOBREGAT

¿Com es pot reduir la TMTR?

Un ciutadà pot considerar que la seva capacitat d'incidir en el cost de la TMTR és mínim. Per contrarestar aquest efecte hi ha bonificacions ambientals per l'ús de les deixalleries.

Per beneficiar-se'n cal demanar un carnet de deixalleries presentant un rebut recent de l'aigua. A partir d'aleshores, cada cop que utilitzi una deixalleria el ciutadà rebrà una bonificació sobre l'anualitat de la taxa de l'any següent. Com més ús, més descompte. Així, qui la fa servir la deixalleria dos cops en un any té un descompte d'un 1% i qui hi va més de 15 vegades pot arribar a acumular un descompte del 14%. En definitiva: qui separa i recicla més, paga menys.

Per altra banda, amb l'objectiu que la taxa sigui més justa i social, des d'aquest any es bonifica el 100% de la taxa a les famílies vulnerables. S'estima que podran gaudir d'aquesta bonificació entre 15.000 i 20.000 famílies amb un import total d'uns 800.000 euros.

Badia: "Donant més visibilitat a la **TMTR** la farem més justa i social per tal de **millorar** la **recollida selectiva**"

*** CONTINGUT ELABORAT EN COL·LABORACIÓ AMB L'ÀREA METROPOLITANA DE BARCELONA (AMB)**

VÍCTOR MITJANS, CAP DE SERVEIS I PROGRAMES DE LA DIRECCIÓ DE RESIDUS D'AMB | IMANOL CRESPO

L'anonimat actual en la generació de residus té els dies comptats

AMB aprova una línia d'ajuts de 4 milions d'euros als municipis per encetar projectes innovadors, entre ells, el tancament de contenidors i identificació d'usuaris

El projecte més avançat tecnològicament és el de Torrelles que implantarà xips identificadors als cubells i caldrà identificar-se al Punt d'Emergència

Imanol Crespo

"Imagini que els cotxes no tinguessin matrícula, no hi haguessin senyals, ni codi de circulació. Si ha alguna cosa ha funcionat en la reducció dels accidents és que hem sabut qui fa què". Amb aquesta metàfora Víctor Mitjans, cap de Serveis i Programes sota la direcció de Residus de l'Àrea Metropolitana de Barcelona, posa les bases de la que serà la pròxima gran transició en els models de gestió de residus: el fi de l'anonimat.

"Si fos per mi, a l'any 2025 no hi hauria d'haver cap municipi amb contenidors oberts les 24 hores del dia, 365 dies de l'any, com a mínim pel que fa la resta i l'orgànica. Hauríem de tancar-los, amb accés permanent igual, però sabent qui utilitza què com a primer pas per generar aquest canvi cultural necessari, perquè si no, no arribarem als objectius europeus", afegeix Mitjans, que considera l'actual model "esgotat". "L'anonimat facilita els comportaments poc solidaris i poc desitjables".

Lluny dels objectius

Aquests objectius als que es refereix Mitjans son, tal i com va explicar El Llobregat en el darrer balanç anual de l'Agència de Residus de Catalunya, l'arribada al 50% de la recollida selectiva al 2020; al 55% al 2025; i al 60% al 2030. L'àmbit metropolità es troba, en canvi, en el 33-34%, molt lluny d'aquests llindars; el que fa pensar que el territori incomplirà amb total seguretat d'aquí a dos anys, fet que comportarà possibles sancions si no hi ha un calendari d'actuació convincent.

El més greu és que, en els darrers anys, la recollida selectiva no només no augmentat, sinó que s'ha estancat i amb indicis d'anar a la baixa. "La diagnosi compartida és que, des de l'any 2010 fins ara, no hem aconseguit pujar ni un punt; al contrari. Ens hem estancat i a la baixa. Això ens omple de preocupació", explica el tècnic de l'AMB, administració competent en el tractament i gestió del 1,4 milions de tones anuals de residus que generem.

Per revertir la situació, l'AMB ha aprovat tota una línia de subvencions que puja fins els quatre milions d'euros per 22 projectes innovadors de 21 municipis metropolitans, la gran majoria del Baix Llobregat. La proposta, que respon a la declaració que es va aprovar al darrer Consell Metropolità de 2016 –"una de les poques que s'han aprovat per unanimitat en aquesta casa"-, engloba actuacions dirigides a afavorir quatre eixos: prioritzar la recollida de la fracció orgànica, que representa un 40% del total; individualitzar la recollida i, per tant, caminar cap a models com el porta a porta o la identificació en els contenidors; donar visibilitat als costos –"paguem a l'any uns 50 o 60 euros per la gestió de residus, però ningú ho sap. En tot cas, és més car sortir un divendres a sopar i fer un gin tònic que el tractament de tots els residus que generem en un any-; i impulsar canvis legislatius.

> "A 2025 no hi hauria d'haver **cap contenidor obert** de resta i orgànica"

D'aquesta manera, es poden identificar tres grans grups de projectes: l'impuls de la recollida de residus comercials a les grans ciutats –"si aconseguim que els restaurants separin l'orgànica ja serà molt important; veurem millores ja en aquest 2018"; un segon grup, que engloba municipis de la part de muntanya del Baix encaminats al model porta a porta; i una tercera via tecnològica.

De la mà de la tecnologia

En aquest sentit, destaca el cas de Torrelles, que ha rebut una subvenció de 170.770,67 euros per implantar xips identificadors als cubells d'orgànica i d'inorgànica, a més de tancar el Punt d'Emergència el que obligarà a accedir amb un identificador. "Els operaris portaran una polsera que quan s'apropi al cubell quedarà registrat. Les dades de la polsera es 'buiden' en el camió i les del camió en l'empresa: així pots saber amb quina freqüència es treuen quines fraccions. Aquest és l'objectiu i no tant fiscalitzar al ciutadà. El que permetrà és, per exemple, fer una recollida més eficient i ajustada a les necessitats".

Per la seva banda, El Papiol i Sant Just Desvern estudien posar identificadors als seus contenidors per aprofundir en els comportaments dels seus veïns: "El que es fa es lliurar una targeta a cada habitatge per obrir els contenidors de resta i orgànica, que són els que preocupen", diu Mitjans. "L'experiència mostra que així es poden aconseguir nivells de recollida selectiva similars als del porta a porta, pel simple fet que pugui quedar constància del contenidor que has utilitzat i la seva freqüència; tot i que no hi hagi sancions".

Segons el responsable de Serveis i Programes de la Direcció de Residus, no es contempla cap tipus de sanció a curt termini, tot i que "hauria de ser així". En tot cas, Mitjans considera que el que funciona no es tan la via sancionadora sinó posar a l'abast del ciutadà estratègies que facilitin aquesta recollida selectiva. Sigui com sigui, aquest nou model deixa les bases perquè es puguin desenvolupar ordenances municipals que, a llarg termini, plantegi sancions o pagaments per una excessiva generació de residus. De fet, ja hi ha exemples, com el de Argentona, que té un sistema de penalització: "A principis d'any donen una quantitat de bosses de resta i d'envasos, que són homologades. Es reparteixen a partir d'uns càlculs tècnics del que s'hauria de generar. Si no limites els residus, doncs, has de comprar més bosses".

Els municipis tenen 2018 per justificar aquestes subvencions i, per tant, tot i que encara no s'han produït grans canvis, en el que queda d'any s'aniran concretant les actuacions previstes. De ser així, segons estima Mitjans, l'Àrea Metropolitana no arribarà a complir els objectius establers per Europa al 2020, però no descarta que ho faci al 2025.

SOL·LICITANT	TÍTOL PROJECTE	PRESSUPOST ACCEPTAT	SUBVENCIÓ ATORGADA
Begues	Desplegament porta a porta comercial	**2.255 €**	**2.029 €**
Castelldefels	Estudi dimensionament i disseny servei recollida selectiva i recollida d'oli vegetal	**11.495 €**	**5.747 €**
	Pagament per generació a grans productors	**374.210 €**	**187.105 €**
Corbera	Estudi de viabilitat per la implantació de la recollida porta a porta	**11.959 €**	**10.763 €**
Cornellà	Implantació nou sistema recollida de residus comercials i grans productors	**197.581 €**	**98.790 €**
El Papiol	Millora de la quantitat i qualitat de la recollida selectiva	**38.834 €**	**34.950 €**
El Prat	Estudi de generació i reciclatge dels residus comercials	**16.698 €**	**8.349 €**
Esplugues	Projecte tècnic sobre les actuacions de millora en matèria de gestió de residus	**479.086 €**	**311.405 €**
Gavà	Nou model recollida de residus. Recollida comercial i Barris porta a porta	**685.815 €**	**500.000 €**
L'Hospitalet	Tancament i identificació als contenidors de FORM pels usuaris comercials i altres grans generadors	**842.011 €**	**404.165 €**
Pallejà	Estudi de viabilitat per a la implantació d'un sistema de recollida de residus municipals porta a porta	**11.485 €**	**9.188 €**
Sant Boi	Millora de la recollida selectiva de residus municipals - Horitzó 2020 ("RS 2.0 2.0")	**600.624 €**	**300.312 €**
Sant Climent	Canvi en el model de recollida	**75.432 €**	**67.889 €**
Sant Feliu	Estudi i disseny de nous sistemes de gestió d'identificació i control de la recollida de residus: Sistema PxG per a Grans Productors i sistema PaP domiciliari	**90.378 €**	**67.783 €**
Sant Just	Projecte tècnic de millora de la gestió de residus	**366.492 €**	**329.842 €**
Santa Coloma	Estudi de viabilitat i de detall per la implantació del model de recollida de residus	**17.589 €**	**15.830 €**
Torrelles	Implantació de xips identificadors al cubell d'orgànica i al cubell d'inorgànica i accés amb identificador a l'àrea del Punt d'Emergència	**189.745 €**	**170.770 €**

PROJECTES AL BAIX LLOBREGAT AMB AJUDA DE L'ÀREA METROPOLITANA DE BARCELONA. FONT: AMB

Els pagesos denuncien moviments de terres “irregulars” al Parc Agrari

La Unió de Pagesos alerta que el terraplenat d’una finca de Viladecans supera l’alçada màxima permesa a la normativa del Parc Agrari

L’Ajuntament ordena la suspensió de l’aportació de terres i la retirada de les mateixes fins a restituir el nivell autoritzat de la llicència

Carlos Manzano

Segons fonts municipals y dels sindicats de pagesos, una finca del Parc Agrari a Viladecans ha dut a terme moviments de terra que aixequen el nivell del terreny per sobre del permès legalment. En principi, tanmateix, l’empresa va aconseguir la llicència de l’Ajuntament de Viladecans i l’informe preceptiu positiu del Parc Agrari el 2016.

La Unió de Pagesos va sol·licitar al registre de l’Ajuntament de Viladecans que s’aturessin de forma urgent els treballs d’aportació de terres en la finca ubicada al polígon 13, parcel·la 84 de Viladecans, a l’abril d’aquest any. Segons presentava el sindicat a la seva instància, els moviments que s’estan fent “no s’adeqüen als paràmetres pels quals s’atorgava la llicència”. I és que el Pla especial del Parc Agrari, en l’article 29, diu que per a projectes d’alçada menor a 50 centímetres només és necessària la llicència urbanística, però si se supera aquesta alçada del terraplenat, cal un aixecament topogràfic previ, justificació dels materials a aportar, estratificació i permeabilitat, entre altres condicionants.

El terraplenat supera el metre i mig d’alçada

A més de superar l’alçada màxima permesa, segons apunten diverses fonts sindicals i municipals, els pagesos afirmen que la cota del sistema de drenatge no s’adequa a l’entorn de la finca, amb els perjudicis que això pot comportar per a les parcel·les agrícoles.

Aquesta finca és a la zona C del Parc Agrari, és a dir un lloc on conviuen edificis econòmics i per a l’agricultura amb algun camp de pagès, però s’ha de seguir en qualsevol cas la normativa del Pla especial del Parc Agrari per a no afectar la resta de l’espai protegit. El Decret 396/2006, de 17 d’octubre, regula la intervenció ambiental en el procediment de llicència urbanística per a la millora de finques rústiques que s’efectuï amb aportació de terres procedents d’obres de la construcció. Això coincideix amb l’aportació de terres que s’ha fet a la parcel·la i que no compleix la qualitat mínima exigida al Parc Agrari, i així es veu al Decret 152/2017, que estipula que el residu “terres, sorres, sòls i pedres amb origen de moviment de terres no es poden valoritzar per la via d’utilització en profit de l’agricultura”.

FOTOGRAFIA ON ES VEU QUE EL TERRAPLENAT D'AQUESTA FINCA SUPERA AMB ESCREIX ELS 50 CENTÍMETRES PERMESOS A LA NORMATIVA | UNIÓ PAGESOS

Per tot això, la Unió de Pagesos va sol·licitar a l’Ajuntament de Viladecans l’aturada urgent dels treballs d’aportació de terres en aquesta finca, obligant al titular de la llicència a complir les condicions per les quals se li va atorgar, verificant l’origen real de les terres, tot acordant una moratòria en les llicències de moviments de terres fins que no s’estableixin les condicions necessàries que assegurin que no afecten la qualitat del sòl agrícola.

Viladecans, d’acord amb els pagesos

El consistori ha donat resposta a la demanda dels pagesos i ha estudiat el tema. En concret, l’Ajuntament, ha ordenat la suspensió de l’aportació de terres i la retirada de les mateixes fins a restituir el nivell autoritzat de la llicència donada el dia 27 d’abril, tot fent constar la “caducitat de la llicència”.

A més a més, la tinència d’alcaldia ha requerit al propietari d’aquestes terres el certificat final d’obra, documentació de l’estat definitiu de l’aportació de terres, justificació de les característiques de les terres aportades i procedència i destí d’aquestes.

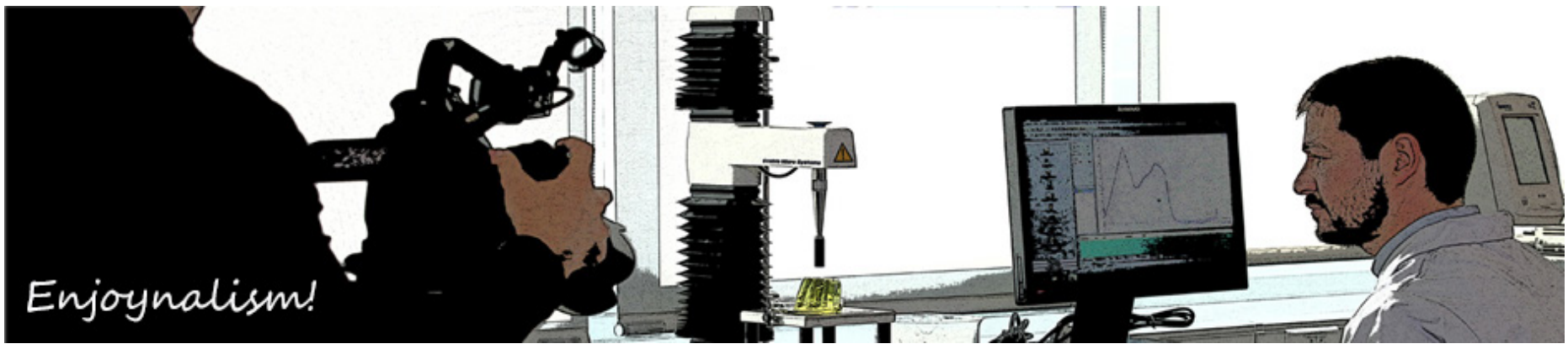

Ajuda'ns

a ajudar

OPINIÓ

L'altaveu del territori

Obituari: En la mort de Jaume Botey, l'activista incansable

Jesús Vila
PERIODISTA I ESCRIPTOR

El passat 15 de febrer molts vam rebre la notícia imprevista de la mort de qui havia estat un dels referents de l'activisme ciutadà de l'Hospitalet des dels anys de la Transició i fins ara mateix: Jaume Botey Vallès, nascut a Barcelona l'any 1940 i des de 1968, veí de l'Hospitalet i impulsor a la ciutat de multitud d'iniciatives en els àmbits de la reivindicació veïnal, de la política, de la cultura, del coneixement, de la solidaritat, del diàleg interreligiós...

El seu vitalisme militant no s'esgotava en els estrictes límits de la ciutat que va omplir de contingut bona part de la seva existència. Va dedicar també molts esforços a la cooperació internacional i a la lluita contra les injustícies del Tercer Món, en especial les guerres injustes que provoquen misèries endèmiques als països pobres i a la seva gent.

De Can Serra

Va arribar a Can Serra quan encara el polígon estava en construcció per fer-se càrrec, amb una comunitat d'escolapis, de la parròquia del barri. Havia estat ordenat sacerdot de feia poc, seguint l'estela del seu germà gran Francesc que vivia en unes barraques del Camp de la Bota fent costat a les famílies gitanes i posant en marxa una escola i serveis socials indispensables per a la comunitat. Profundament vinculat a les idees del Concili Vaticà II de proximitat als treballadors i a la gent amb menys recursos, van decidir no construir cap església al nou barri de l'Hospitalet i destinar els espais previstos per fer una plaça pública. Al final, els mateixos veïns van convèncer a la comunitat que potser estaria bé disposar d'uns locals que servissin per moltes més coses que per fer missa i, amb l'ajut de molts sindicalistes de CCOO van aixecar en poc temps la Casa de Reconciliació, un espai que des d'aleshores ha servit com a local d'escola d'adults, per fer assemblees de veïns i fins i tot com a teatre popular, a més que com espai de culte.

Com que no entenien el sacerdoci com un ofici exclusiu de dispensa de sagraments, els nous veïns escolapis ben aviat van buscar feina. Botey va donar classes a l'Institut del barri fins l'any 1975 i simultàniament van contribuir a formar l'Associació de Veïns de Can Serra per reivindicar les millores indispensables que ningú no havia previst. A partir del 1975, Botey s'incorpora a la UAB com a docent d'Història de la Cultura i els moviments socials a l'Escola de Professorat, fins a la seva jubilació. L'any 1979 va ser el primer regidor d'Ensenyament del nou ajuntament democràtic com a independent per les llistes del PSUC. Una mica abans, al 1974, havia contribuït a posar en marxa una cooperativa agrària a Vallbona de les Monges, L'Olivera, que va treballar en l'àmbit de l'acollida i la integració de les persones amb discapacitats psíquiques i dificultats d'integració, i posteriorment en va escriure la història en un llibre que va aparèixer al 2014.

Poc abans d'acabar el mandat municipal, l'any 1982, abandona el sacerdoci i es casa amb Maria Pilar Massana Llorens, activista com ell dels vells temps al barri de Can Serra. L'any 1984, amb els historiadors Joan Camós i Casimir Martí, posa en marxa el centre d'Estudis de l'Hospitalet i l'any 1987 torna a l'Ajuntament, aquest cop ja com a regidor a l'oposició a les llistes d'Iniciativa Per Catalunya, moviment polític successor del vell PSUC que ell mateix ha ajudat a fundar. Es manté a l'Ajuntament fins l'any 1995 i una mica més tard, el 1998 contribueix a la fundació d'Esquerra Unida i Alternativa després de separar-se d'ICV, organització de la qual serà president nacional entre el 2000 i el 2002. Afiliat al PSUC-Viu, contribueix a reviure l'antiga organització dels comunistes catalans fins el darrer dia. L'any 1999, essent alcalde de la ciutat Celestino Corbacho, se li atorga el Premi d'Honor de L'Hospitalet.

JAUME BOTEY HA ESTAT VEÍ DE L'HOSPITALET DES DE L'ANY 1968 | CRISTIANISME I JUSTÍCIA

Fe en els desafavorits

Botey manté inalterable la seva fe en els desafavorits i en la tasca eclesial i forma part de nombrosos col·lectius, Creients en Diàspora, Cristians pel Socialisme, Centre d'Estudis Cristianisme i Justícia, Cristianisme del segle XXI, etc. i també amb organismes de suport a la cooperació internacional, l'anti-racisme, els moviments pacifistes i l'ajut als refugiats. Serà president de la Casa de Nicaragua i observador internacional i activista solidari a països com Mèxic, Guatemala, Nicaragua, El Salvador, Bolívia... Es converteix en un col·laborador assidu dels Fòrums socials mundials; de la causa palestina —havia visitat els tràgicament famosos campaments de Sabra i Shatila al Líban actual— i com a membre de la PASI (Plataforma per l'Alliberament i la Sobirania de l'Iraq) forma part del comitè organitzador a Barcelona del Tribunal de l'Iraq de 2005 dins del marc de la CEOSI —Campanya Estatal contra l'Ocupació i per la Sobirania de l'Iraq— i un dels impulsors de la Plataforma Aturem la Guerra. Compromès amb la causa de la pau, participa i anima tota mena de col·lectius interessats en la denúncia dels abusos del poder, la cooperació internacional i la lluita per les llibertats. Darrerament s'havia implicat també en els moviments que defensaven el dret a l'autodeterminació de Catalunya i la causa de la secessió. Ha estat, literalment, un activista incansable fins al final. Tant d'activisme en tants àmbits diferents i tants anys de contactes arreu, el van convertir en els darrers anys en un personatge d'una extraordinària dimensió popular.

> "Botey va dedicar molts esforços a la **cooperació internacional** y a la lluita contra les injustícies al **Tercer Món**"

No només —com van explicar en el funeral de comiat que es va celebrar a la parròquia de Santa Eulàlia de Mèrida de l'Hospitalet— perquè era l'inefable defensor de les causes perdudes, sinó perquè tenia el carisma necessari per convertir-se en l'eix de les iniciatives, en l'animador de les propostes. Tenia traça, —van explicar d'ell aquest dia—, a l'hora de vincular idees, persones i projectes. I, com acostuma a passar, s'enduia bona part de les censures i també dels elogis, que són les càrregues que acompanyen la intensiva capacitat d'acció. La Casa de Reconciliació no només va ser obra de Botey, és clar, ni la tasca de l'Associació de Veïns del barri, ni l'Escola d'Adults, ni la regidoria d'Ensenyament del primer govern democràtic, ni el Centre d'Estudis, ni la Plataforma Aturem la Guerra, etc. però sense la participació de Jaume Botey totes aquestes iniciatives haurien estat probablement diferents i segurament menys captivadores. Al final, totes aquestes iniciatives li van donar seguram ent més feina que satisfaccions, com no fos que la satisfacció principal radiqués en què havia contribuït a fer-les possibles.

A l'acte del comiat va haver quatre moments d'aplaudiments espontanis de la gent que omplia el temple. Tres van ser, respectivament, després de la participació d'un sacerdot mexicà, de les paraules de la seva dona Maria Pilar Massana i del comiat final, però la primera va ser realment colpidora i explica a bastament el Jaume Botey i la gent que el va acompanyar en el darrer adéu i que necessàriament li tenia estima. Va sorgir de sobte, quan l'oficiant que parlava va afirmar que el Jaume Botey era un sant. Coneixent-lo, el detall no li hauria passat desapercebut i, tinc la sensació que li hauria provocat una íntima incomoditat inconfessable. Alguns detalls expressen la imatge que projectem de nosaltres mateixos. I la imatge que molts dels amics que el van acomiadar tenen del Jaume que ens ha dit adéu, és que era una gran persona. Jo, no cal dir-ho, penso també que la seva obra ha estat extraordinària i que ens deixa un llegat que ens el recordarà sempre.

Pep Ribas o la constància militant

Jesús Vila
PERIODISTA I ESCRIPTOR

Dèiem apressadament en el número del mes passat de El Llobregat que s'havia mort en Pep Ribas, just quan s'estava tancant el número, i no vam poder explicar qui era i per què els hospitalencs s'han de sentir una mica més orfes amb la seva partida. Pep Ribas va ser una part important de la història antifranquista d'aquesta ciutat. I no només perquè va estar sempre al capdavant del moviment unitari d'oposició al règim en ple combat per la recuperació de les llibertats democràtiques. Pep Ribas expressava fidelment l'imaginari de l'hospitalenc de soca-rel. Fill de família pagesa, el seu germà gran, Francesc, mort també fa poc temps, va treballar de pagès als camps de Marina mentre hi va quedar un tros de terra, havia estat fundador de la Unió de Pagesos i feia un tàndem perfecte amb el seu germà Josep com a portaveus de l'Hospitalet originari. En un món de postguerra construït sobre la base d'una allau migratòria aclaparadora, els Ribas eren la imatge de la solidaritat de classe més enllà dels orígens. Amant de la natura, va ser també una de les ànimes del Club Muntanyenc, on va aprendre a estimar el país a partir de la seva realitat geogràfica.

Ara que l'independentisme ha arrelat amb la força de l'oportunisme vinculada a les essències, cal parlar de les essències que defensava en Pep, des dels seus inicis. Va militar amb passió al Partit Socialista d'Alliberament Nacional dels Països Catalans (PSAN), formació independentista d'arrels marxistes, quan ser independentista en un oceà de nouvinguts del camp andalús i extremeny requeria l'atreviment que posaven de manifest les fortes conviccions nacionals i de classe que calia tenir. Com a membre d'un independentisme inclusiu i solidari, va participar en totes les plataformes unitàries de la ciutat lluitant colze a colze amb la resta de formacions, practicant un discurs coherent i integrador que va fer d'aquella Catalunya popular, obrera, demòcrata i antifranquisita, un sol i únic poble.

Alhora, treballador de banca —exactament de la sucursal del Banc de Bilbao de la cantonada rambla Just Oliveres, carrer Barcelona—, va ser un sindicalista combatent de primera fila, afiliat de ben d'hora al sindicat de banca de CCOO des d'on va representar el sector a la Unió Local de CCOO de l'Hospitalet. Prèviament, havia coincidit a la mateixa cel·la de la presó Model on havia estat represaliat pel TOP, amb el que després seria el secretari general del sindicat a l'Hospitalet, el també sindicalista, amic i obrer de la construcció Jaume Valls.

Just després de la Transició, quan el PSAN va entrar en crisi, el Pep i alguns militants de l'Hospitalet es van incorporar a altres formacions nacionalistes d'esquerra fins que, amb el temps, acabaria incorporant-se a Iniciativa per Catalunya-Verds. Prèviament encara, havia estat una de les ànimes de l'associació de l'Hospitalet Antifranquista, des d'on va realitzar una fecunda tasca de divulgació i recuperació històrica vinculada al moviment. En aquests anys es va dedicar prioritàriament en cos i ànima a aquesta altra vocació personal que va practicar amb tanta dedicació com èxit, la d'historiador. Com a mostra de la seva constància i voluntat s'havia llicenciat en Història i, des que es va fer soci actiu del Centre d'Estudis de L'Hospitalet, va contribuir amb la seva capacitat d'estudi i investigació a estendre el coneixement de la història hospitalenca en les principals obres de recerca i divulgació que va editar el Centre durant aquests anys. Va ser un exemple de constància militant en tot allò que feia. Ja malalt, encara se'l podia veure participar amb entusiasme en les activitats de l'entitat, fins on les seves forces li permetien i acompanyat sempre de la seva dona, que va representar per a ell el seu principal suport i una de les fonts inesgotables d'interès i estima per tot allò que l'envoltava.

Pep Ribas és ja un patrimoni de la ciutat que ell, amb el seu desinteressat esforç, va ajudar a forjar. El seu exemple és un esperó per a tots aquells que li teníem afecte.

¿ESTÁ PAGANDO UNA HIPOTECA?

- Si Vd. paga una hipoteca a interés variable y su banco le está cobrando más de un 1,5% de interés, es más que probable que sea un cliente afectado por "cláusula suelo"
- Las cláusulas suelo son aquellas obligaciones que los bancos han venido incluyendo en las escrituras de hipoteca y que les justificaba cobrar intereses superiores al 3% aunque el precio del dinero fijado por el Banco Central Europeo (como ocurre actualmente) fuese inferior al porcentaje fijado en la cláusula suelo

RECLAME

En España, el Tribunal Supremo sentenció el 25 de marzo de 2015 que ese tipo de cláusulas eran nulas. Y el pasado 21 de diciembre de 2016 el Tribunal de Justicia de la Unión Europea dictó una sentencia inapelable, estableciendo que los consumidores afectados por una cláusula suelo tienen derecho a que el banco deje sin efectos esa cláusula y a pedir la devolución de las cantidades pagadas de más

IMPORTANTE

El derecho a que una hipoteca a interés variable no esté topada al alza y a que el banco devuelva a cada consumidor las cantidades que le cobró de más, solo se va a aplicar a aquellas personas que reclamen judicialmente este derecho

CONSÚLTENOS

Le informaremos gratuitamente. El reconocimiento de su derecho es seguro; tanto que si nos encarga tramitar su reclamación, nosotros solo cobraremos nuestros servicios una vez hayamos conseguido que el banco le pague a Vd.

RECUPERE SU DINERO

CONTACTO

Pérez Llorca Abogados

Telf. 902 800 248

670 794 640 - 670 794 637

perezllorca@consultajuridica.net

c/ Raurich, 62,
Sant Boi de Llobregat (08830)

Jordi San José Buenaventura
Alcalde de Sant Feliu de Llobregat

Il·lusió incontable, agraïments incomptables

Sant Feliu té, de fa temps, un llarg compromís contra totes les barreres, les visibles i físiques i les invisibles i socials o culturals, que puguin generar desigualtats entre persones, percepció de desigualtat entre barris. Però se'ns resistia la barrera principal: una rasa de més de 1.500 metres que ho condiciona tot... i sobretot, la seguretat, la vida.

Desenes de persones mortes per una ferida urbana que fa temps que és inadmissible. Lluny queda aquell 1854 en què es va crear la segona línia fèrria de tot l'Estat i un petit poble agrícola de no encara dos mil habitants vivia lluny de les vies. El creixement descontrolat dels anys finals de la dictadura va engolir aquella via exterior i es van crear les dues meitats que, tenaçment, ens hem conjurat per unir.

Des de la recuperació de la democràcia, la lluita pel soterrament de les vies ha estat una constant. Sant Feliu ha tingut temptacions de desànim i el nostre estat d'ànim ha oscil·lat entre l'optimisme d'alguns moments i l'escepticisme de molts moments. Però hi ha hagut passos importants: l'any 1998 el soterrament va aparèixer per primer cop als Pressupostos de l'Estat, l'any 2000 hi va haver un primer projecte, l'any 2006 hi va haver un conveni signat per Estat, Generalitat i Ajuntament, l'any 2010 es va aprovar un segon projecte que va completar tota la tramitació i tenia el vistiplau de les tres administracions... Però quan l'optimisme treia el nas, les dificultats polítiques ens tornaven a l'escepticisme. Qui no ha sentit a Sant Feliu allò de "el soterrament no el veuran ni els meus néts"?

L'escepticisme s'alimenta sempre de falses expectatives. Per això, hem optat per l'estratègia de la discreció i de la constància. Ens sabíem carregats de raó i no teníem pressa. Vam rebre propostes inassumibles de la Generalitat al 2014 i de l'Estat al 2015: menys temps, menys recorregut, més barat. Pensant en el Sant Feliu dels propers cinquanta o cent anys, vam optar per no assumir-les: sempre hem aspirat legítimament a la millor opció de present i de futur. Hem defensat també de manera constant que el soterrament de les vies no era només un problema urbanístic o de seguretat de Sant Feliu: és imprescindible per a la millora del servei de rodalies. Hem defensat també la necessitat que les inversions ferroviàries s'han de finançar per les administracions competents en matèria ferroviària, i no pels ajuntaments.

Finalment, després de seguir i perseguir, després de no deixar-se endur ni per l'optimisme ingenu ni per l'escepticisme estèril, al juliol de 2017 es van tancar els acords entre Estat, Generalitat i Ajuntament que ahir, 17 de gener, va presentar a Sant Feliu el Ministre de Foment, Iñigo de la Serna. Acords que responen plenament a les expectatives de la ciutat i del seu Ajuntament: projecte adequat, inici d'obres a la segona meitat de 2019 i finançament per part del Govern d'Espanya.

Com a alcalde, ahir, finalment, la il·lusió va guanyar la partida a l'escepticisme: vaig sentir una il·lusió inenarrable, incontable. I vaig tenir presents als milers de persones que van protagonitzar anys de lluites i van fer possible, en un 17 de gener inoblidable, el compromís públic del Govern amb la ciutadania de Sant Feliu: per a totes elles, agraïments incomptables.

Aquest 17 de gener, en definitiva, va ser com tots els dies... però també va ser com cap altre!

REPORTATGE FOTOGRÀFIC D'IMANOL CRESPO / EL LLOBREGAT

Tribuna

Joan Carles Valero
periodista y profesor

Deberíamos expresar nuestras opiniones solo cuando dispusiéramos de datos objetivos y hechos irrefutables que las avalaran. Lamentablemente, en nuestra era del clic rápido y las emociones a flor de mente, esa máxima supone la excepción. En el campo del periodismo resulta una obligación reflejar la realidad sin distorsiones. Por eso, El Llobregat ha realizado un esfuerzo en papel y online en un Anuario gratuito de más de 500 páginas, para adelantar las claves de los acontecimientos y proyectos que van a marcar la agenda del nuevo año. Lo hacemos 40 años después de que el pueblo entrara en la primera línea del poder y de su expresión democrática: nuestros ayuntamientos.

¿Las cosas están mejor de lo que pensamos?

Los periodistas, al igual que los activistas y los políticos, también somos humanos. Todos somos víctimas de una visión de las cosas dramática. Pero los profesionales de la información nos esforzamos en comprobar y actualizar para desarrollar formas de pensar basadas en la realidad de los hechos. Situar los acontecimientos en su contexto histórico puede ayudar a contemplarlos en su justa medida. Nos corresponde a los periodistas presentar el mundo como es realmente, aunque siempre nos centraremos en lo inusual.

Combatir la ignorancia y transmitir una visión del mundo basada en datos reales es una forma de vida en ocasiones frustrante, pero inspiradora. Siempre es útil entender cómo es realmente el mundo, empezando por nuestro entorno más inmediato. Si tenemos una visión real, podemos ver que no es tan malo como parece; y podemos también ver lo que tenemos que hacer para que siga mejorando. El problema es que no somos conscientes de lo que no sabemos, e incluso cuando estamos informados nos dejamos llevar por sesgos inconscientes y predecibles de forma instintiva.

Hans Rosling, una eminencia del análisis y divulgación de tendencias globales, afirma en su libro *Factfulnes* (Deusto) que tenemos 10 instintos que distorsionan nuestra visión. Desde nuestra tendencia a dividir el mundo en dos campos (nosotros contra ellos) a la manera en que percibimos el progreso (creyendo que las cosas siempre empeoran), sin olvidar la explotación de la información sesgada para que florezca el miedo a través de las ya lamentablemente famosas *fake news*. El Llobregat y BCN Content Factory proporcionan en el arranque del nuevo año una serie de herramientas para pensar, basándose en información contrastada y en los hechos. Unas herramientas online (el Anuari 2019 en *elllobregat.com* para descargas gratuitas) y en esta revista mensual de papel, que ayudan a captar cómo funciona nuestro entorno más cercano.

El Llobregat es la última batalla del combate contra la devastadora ignorancia comarcal, fomentada por los propios alcaldes y concejales, que solo se preocupan de que les voten en sus municipios. Ser conscientes de la realidad puede y debe convertirse en parte de nuestra vida cotidiana, como llevar una dieta sana y hacer ejercicio de manera regular. Empiece a practicarlo, tomará mejores decisiones y construirá sus opiniones sobre bases reales.

Instintos que distorsionan la visión

Rosling advierte de la irresistible tentación de dividir todo en dos grupos diferenciados y, en ocasiones, contradictorios, con una separación imaginaria en medio de ambos. Nos encantan las visiones binarias de las cosas. Pero la realidad no está tan polarizada. Habitualmente, la mayoría está justo en el medio, donde se supone que está la brecha.

El instinto de negatividad se basa en nuestra tendencia a notar más lo malo que lo bueno, lo que empuja a pensar a la mayoría que "las cosas van peor". La tendencia a las líneas rectas determina la falsa idea de que el hambre, la pobreza y la guerra no hace más que aumentar en el mundo. En este punto hay que recordar que las curvas tienen muchas formas diferentes de manera natural. Otra tendencia es a exagerar las cosas o calcular erróneamente su tamaño. También todo el mundo categoriza y generaliza de forma constante e inconsciente. Las categorías son necesarias para poder funcionar. Estructuran nuestros pensamientos. Pero el necesario y útil instinto de generalización también puede distorsionar nuestra visión de la vida.

Todo se antoja sencillo

El destino es otra idea que determina a las personas, los municipios, las religiones o las culturas. Es el pensamiento de que las cosas son como son por razones inevitables e inexorables: siempre han sido así y nunca cambiarán. Las ideas sencillas resultan muy atractivas para simplificar el mundo. Nos gusta sentir ese momento de clarividencia, disfrutamos de la sensación de que realmente entendemos o sabemos algo. Tendemos a pensar que todos los problemas tienen una única causa; algo frente a lo que tenemos que estar siempre en contra. O bien, todos los problemas tienen una única solución, algo de lo que siempre tenemos que estar a favor. Todo se antoja sencillo. De nuevo, binario. Sólo hay un pequeño problema: ese instinto de perspectiva única lo malinterpreta todo.

LA EXPOSICIÓN SOBRE EQUIPAMIENTOS PÚBLICOS HÍBRIDOS ORGANIZADA EN 2018 POR AMB CON EL TÍTULO "MIXED USE, MIXED TIME, MIXED PEOPLE", SIMBOLIZA NUESTRA VIDA COMO CIUDADANOS METROPOLITANOS, PORQUE SOMOS DE ORÍGENES GENÉTICAMENTE DISTINTOS CON RESPECTO AL MISMO CARÁCTER RESULTADO DE UNOS INSTINTOS QUE DISTORSIONAN NUESTRA PERCEPCIÓN DE LA REALIDAD

La culpa es otro instinto que consiste en encontrar una razón clara y sencilla por la cual ha sucedido algo malo. Nos gusta creer que las cosas suceden porque alguien ha querido que así sea: de lo contrario, el mundo parece impredecible, confuso y aterrador. Esa tendencia de atribuir la culpa hace que exageremos la importancia de personas de grupos concretos. El problema es que, cuando identificamos al malo de la película, ya no pensamos más. Hay que tener ojo con los chivos expiatorios y recordar que, muchas veces, culpar a alguien desvía nuestra atención de otras posibles explicaciones y bloquea nuestra capacidad de evitar problemas parecidos en el futuro.

El instinto de urgencia hace que queramos actuar inmediatamente, un extremo que nos fue útil a los humanos en un pasado remoto al percibir peligros inminentes, pero seguimos viviendo a golpe de clics. Esa urgencia nos estresa, amplifica nuestros otros instintos y hace que sean más difíciles de controlar, nos impide pensar analíticamente y nos anima a emprender acciones drásticas sin reflexionar. Como votar, que cada vez más lo hacemos con las emociones y no con la razón para analizar los hechos, los datos, los programas.

Y todo atravesado por el miedo. Las serpientes, las arañas, las alturas y quedarse atrapado en espacios reducidos nos da pánico. Pero eso no es lo más aterrador. Nuestros miedos naturales a la violencia, la cautividad, el aislamiento social, la pobreza y la contaminación hacen que sistemáticamente sobrevaloremos esos riesgos. El contraste con la realidad nos ayuda a combatirlos. El sosiego es luz para la mente. Tranquilícese y respire hondo antes de seguir adelante en este nuevo año en el que deberemos ser decisivos arriba y abajo: en la construcción de los Estados Unidos de Europa y en nuestro entorno más inmediato, el municipio. Si evitamos doblegarnos a los instintos, tomaremos las decisiones más racionales en nuestra cita con las urnas el 26 de mayo. Y a todos nos irá mejor.

Tribuna

A 90 anys de la commemoració del crac del 29, que va suposar un trasbals considerable pel desenvolupament del món capitalista, amb les dramàtiques conseqüències que la història s'ha encarregat de cisellar en lletres inesborrables de dolor per la part més miserable de la població mundial, el panorama que se'ns obre davant dels ulls no ofereix precisament un paisatge d'equilibris i felicitats. En aquestes darreres nou dècades han canviat moltes coses, però el que no ha canviat gens és el sistema econòmic i social on ens movem.

Jesús Vila
periodista y escritor

Decàleg per identificar els nostres

En aquestes darreres nou dècades han canviat moltes coses, però el que no ha canviat gens és el sistema econòmic i social on ens movem, si no és, com van predir els clàssics, per aprofundir les seves contradiccions més punyents i convertir el món en un univers de desequilibris i injustícies. És el capitalisme, allò que en la seva evolució natural provoca aquest infern convuls on ens desenvolupem i malgrat els sacrificis dels científics socials per trobar una superació factible, els avenços no poden semblar a hores d'ara més migrats. No pot resultar estrany que aquesta realitat faci creure a molts que el capitalisme com a sistema és insuperable, el menys dolent possible i intrínsecament millorable, i a altres, els situï en un escenari de desesperació o conformisme vistes les inacabables batalles lliurades, plenes de penúries i derrotes tan aclaparadores en el recorregut històric, que semblen esborrar la perspectiva d'un món millor pel gènere humà. I no obstant això, caldria creure que renunciar a un sistema alternatiu al capitalisme, que imposa un estat de coses carregat d'injustícies creixents i insostenibles, que és un germen d'inestabilitats regionals, que atempta contra la nostra pervivència com espècie destruint el medi natural i que ens fa insolidaris, insensibles, egoistes i egocèntrics, és impropi de les capacitats humanes per superar les dificultats materials. Ser anticapitalistes avui és seguir considerant la raça humana —presa com a conjunt—, com activa superadora de les limitacions que ens imposa la natura exterior i la nostra natura interna i, en conseqüència, és considerar el capitalisme com un sistema necessàriament superable, que resultarà increïble per als nostres descendents, tal com ara ens resulta increïble a nosaltres el feudalisme o el sistema depredador i excessivament primitiu dels caçadors-recol·lectors que ens van precedir.

"ÉS BEN CERT QUE NO ESTEM EN LES MILLORS CONDICIONS PER SER OPTIMISTES" | ARXIU

Ara bé, és ben cert que no estem en les millors condicions per ser optimistes. Passem, un cop més, per un punt d'inflexió aclaparador que ens podria descoratjar una vegada mes, on les forces justificadores de la barbàrie semblen avançar incansablement i, el que encara és pitjor, impulsades per les capes que més tenen a perdre amb les seves proclames. No pot haver-hi cap dubte que el que succeeix és producte de la confusió avui imperant, d'un ús malèvol de la informació, d'una utilització frívola de la realitat que converteix en aparences de veritat, conceptes que no tenen cap virtualitat aparent; d'una mandra organitzativa, d'un retoricisme castrador que desincentiva a la gent de bona voluntat. Tot plegat, bastant lamentable i que ens fa retrocedir. Davant d'aquest estat de coses cal tenir, però, alguna cosa clara. **La primera** és que és possible que els nostres estiguin desconcertats... però segueixen sent els nostres i són fàcilment identificables perquè no pretenen millorar el sistema sinó canviar-lo.

Deu propostes

La segona és que no es considerin millors en funció d'on viuen o d'on han nascut, sinó en funció del que pensen, del que fan i de com ho fan, sense trepitjar als iguals i sense renúncies prèvies. I això cal recordar-los hi, cada vegada que correspongui. **La tercera** és que cal exigir-los-hi que respectin al peu de la lletra la seva responsabilitat representativa. Ens han de representar, però no ens han de suplantar. Els hi prestem la nostra veu, però no renunciem a fer-nos escoltar. Cal, per tant, que ens facilitin vies perquè ens escoltin cada vegada que ens calgui. I si no ens presenten vies, no podran merèixer la nostra confiança. **La quarta** és que considerin la tasca de representació com un accident col·laboratiu, no com un ofici. És a dir, que es prenguin la política com un servei a la comunitat i no com una professió. Com un exercici a termini, amb data de caducitat obligada, pública i irrenunciable. **La cinquena**, que considerin els recursos i els béns públics com allò que són: béns i recursos que no són seus i, per tant, que no es poden fer servir sense retre comptes directes i amb plena responsabilitat. De manera que si, molts o pocs, són malversats, han de ser reposats urgentment de la pròpia butxaca. **La sisena** és que han de renunciar a les accions irreparables sense permís previ. S'ha d'acabar la modificació del paisatge, de l'urbanisme i de la depredació dels béns naturals sense que els electors coneguin d'avançada les accions i les conseqüències, i hi donin el permís inicial. **La setena** és que han de regular el control públic de les seves explicacions a la ciutadania. Com que els béns públics són de tots, el que ens expliquin i com ens ho expliquen han de ser supervisats per impedir falsedats o propaganda. S'ha d'exigir transparència en els missatges i rigor en la manera d'exposar-los. **La vuitena** és la responsabilitat davant les propostes. S'ha de saber diferenciar entre el que es desitja, del que es promet en cada convocatòria. I s'ha de vetllar per l'acompliment del que es promet. Cal prometre allò que es pot fer, perquè prometre allò que és impossible, és intoxicar i mentir. **La novena** es correspon amb el reconeixement de la raó aliena. Renunciar a les aportacions alienes perquè són alienes, és eliminar la possibilitat de millorar les propostes pròpies. Cal exigir l'anàlisi de les proposicions dels altres, perquè ignorar-les equival a desmerèixer la seva voluntat de millorar les condicions de tots i ens empobreix com a col·lectiu i com a individus. **La desena** inclou la corresponsabilitat pròpia. Els electors tenim dret a demanar que ens representin de la millor manera però aquest dret inclou el deure a corresponsabilitzar-nos de la gestió. Som responsables de demanar que compleixin els altres, però som intrínsecament responsables de complir. Tot el que exigim, ens ho hem d'autoexigir si volem tenir l'autoritat moral de demanar-ho. Si els que ens representen compleixen, ens obliguen a complir.

En pocs mesos venen eleccions. A Europa, a l'Estat, a les autonomies, als municipis. En el nostre món capitalista, la democràcia resulta tan imperfecta com el sistema. El sistema no és modificable, ja ho sabem, però tot apunta que una democràcia perfectible podria ajudar a superar el sistema. Tant de bo aquestes poques reflexions prèvies serveixin d'orientació per esvair ni que sigui mínimament l'amenaçant boira que ens envolta. Potser sí que qui ens garanteixi aquest decàleg estarà treballant una mica per un futur diferent.

Potser sí que aquests seran els nostres...

Tribuna

Joan Carles Valero
periodista y profesor

De forma excepcional, faré servir aquesta tribuna per agrair a l'Associació d'Estudis Torrellencs i als ajuntaments de Viladecans i Sant Boi que em proposessin per als X Premis de Reconeixement Cultural del Centre d'Estudis Comarcals. Gràcies també a la junta d'aquesta prestigiosa entitat que l'any vinent farà 45 anys, i al jurat per donar-me el Premi Montserrat Roig de Comunicació. L'organització em va dir que en recollir el guardó no parlés més de 30 segons, raó per la qual, a la gala, celebrada a l'Ateneu Sant Just Desvern davant d'unes 250 persones, em vaig comprometre a publicar el discurs que havia preparat per si guanyava. La seva lectura dura 3,5 minuts.

L'agraïment d'una mosca collonera

Porto la contrària per principi. Ho faig per escrit, de viva veu i en persona sense massa càrrec de consciència. És a dir, m'agrada nedar contra corrent per esport intel·lectual. Hi ha qui em defineix com mosca collonera. I crec que no cal afegir gaire més, tret que vaig néixer a l'Hospitalet de Llobregat i ara visc a Torrelles de Llobregat. Però també he residit a Esplugues de Llobregat i a Sant Just Desvern, aquí al costat, al Walden 7, atret el seu dia per la utopia d'un barri vertical amb carrers amb noms de filòsofs. El meu dúplex era al carrer d'Albert Camus, de qui és la frase: "Dels resistents és l'última paraula".

I això és el que sóc fonamentalment, un resistent. També em diuen romàntic, però un romàntic toca collons, recordin. En tota la meva vida no he deixat d'esforçar-me a favor de la informació i el coneixement del nostre entorn més immediat. He treballat per a mitjans de comunicació nacionals, estatals i internacionals, però sempre he mantingut un peu a la meva comarca, de manera que he estat un periodista 'glocal', perquè sempre he pensat que si no tens una presa de terra, com en els endolls, un peu al territori on vius, pots acabar intel·lectualment electrocutat.

Fill dels andalusos Isabel i José, que es van conèixer a L'Hospitalet, la meva cultura és híbrida, feta de la suma de les meves experiències. També sóc fruit de les meves circumstàncies, com la majoria de vostès. En el meu cas, vaig haver de començar a treballar amb 14 anys, allà on podia, adaptant sempre la vida laboral al que exigien els estudis, i des d'aleshores sóc un estudiant nocturn. Mai ho vaig viure com una heroïcitat, però estic convençut que aquest esforç em va fer millor persona, més humil, més tenaç.

A 18 anys ja em guanyava la vida com a corresponsal de l'Hospitalet i el Baix a diaris de Barcelona. Des de llavors, he rebut altres premis periodístics, però aquest és el que més m'afalaga perquè és de reconeixement a una tasca periodística de més de 40 anys relacionada amb la comarca, fet que suposa contradir la sentència de Jesús que "ningú és profeta a la seva terra".

La força de la mentida

"La primera de totes les forces que dirigeixen el món és la mentida". Amb aquesta frase comença *El coneixement inútil*, la immortal obra de Jean-François Revel, que, alhora, és la paràfrasi d'una cita de Simón Bolívar del segle XIX: "La primera de totes les forces és l'opinió pública". Els dos -fills del seu temps- tenen raó. Simón Bolívar percebia el valor polític i social de la informació veraç i Jean-François Revel va advertir fa 30 anys que aquesta informació o coneixement és un obstacle per accedir al poder i consolidar-lo. Per això -deia el francès-, el poder, per mantenir-se i subsistir, ha de mentir. I en això som avui. Tota una paradoxa que en les societats lliures i obertes la informació veraç s'oculti, es tergiversi, es manipuli… Tant és així, que avui hi ha a tot arreu una indústria dedicada a la producció, distribució i difusió de mitges veritats, fal·làcies i mentides. Els diuen gabinets de comunicació, butlletins, etcètera.

Les *fake news* són gratis per a la gent i la veritat és de pagament? La percepció social de la informació és que és gratis total, i algú haurà de pagar per la veritat, no? Perquè les *fake news* ens formategen i eduquen i són extremadament pernicioses per a la democràcia en distribuir-se a la velocitat de la llum. I aquest és el preu que paguem tots. No ho dic jo; li he sentit dir a la vicepresidenta Carmen Calvo en una jornada que precisament es titulava: "Qui paga la mentida?, és de pagament la veritat?", organitzada a Madrid per l'Associació de Periodistes Europeus.

A DALT, CONXITA SÁNCHEZ, PRESIDENTA DEL CENTRE D'ESTUDIS COMARCALS DEL BAIX LLOBREGAT I L'ALCALDE DE SANT JUST DESVERN I PRESIDENT DEL CONSELL COMARCAL, JOSEP PERPINYÀ, ESCOLTEN A LA CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA DE LA GENERALITAT, ELSA ARTADI. A SOTA, FOTO DE FAMÍLIA DELS PREMIATS (AMB L'ESCULTURA DE SERRA), FINALISTES I PERSONALITATS QUE VAN ENTREGAR ELS GUARDONS A L'ATENEU SANT JUST A LA GALA DELS X PREMIS DE RECONEIXEMENT DEL CENTRE D'ESTUDIS COMARCALS DEL BAIX LLOBREGAT

Aprenents de Trump al Baix

Escolteu, la visió de la premsa com a enemic del poble només la tenen les dictadures, els autòcrates i Donald Trump. Cap càrrec electe del Baix es vol semblar a Trump. Per això, la majoria dóna suport als mitjans comarcals, especialment els polítics més convençuts, com el president del Consell Comarcal i alcalde de Sant Just Desven, el municipi més ric del Baix, que per exemple dedica zero cèntims a El Llobregat, el mitjà de comunicació de referència al nostre territori i guardonat com el millor gratuït d'Espanya per l'Associació Espanyola d'Editors de Premsa Periòdica (AEEPP). Hi ha més exemples del foment de la inanició dels mitjans de proximitat que són crítics amb el poder, com l'Ajuntament de Cornellà, la principal ciutat del Baix, o el de Martorell, que simplement passa perquè es vol independitzar del Baix per ser el cap de ratolí d'una nova comarca...

Estudiosos, representants institucionals, ciutadans en general, donin suport al periodisme, donin suport als que treballem en la recerca de la veritat. Donin suport als que contrastem els fets, als que parlem amb diverses fonts i no ens dediquem a ser periodistes de font única. Donin suport als companys de Viu Molins i també al meu equip de El Llobregat. Agafeu ara mateix els vostres *smartphones* i subscriviu-vos-hi. Ajudeu els periodistes honestos a facilitar que exerceixin la seva professió de forma lliure, també en els mitjans municipals, perquè no facin només propaganda i recuperin l'essència del seu ofici, que és principalment de servei públic, sempre pel bé comú. Perquè, senyors i senyores, ser crític és l'últim acte d'optimisme en democràcia. Gràcies per la seva atenció.

Tribuna

A quatre dies de les eleccions municipals es dibuixen sobre el panorama polític del país, i per tant de la comarca, i per tant de cadascun dels municipis que la conformen, un batibull de conflictes i de reptes estratègics que contrasten notablement amb l'atonia de les formacions polítiques tradicionals per fer-los front. Potser allò que es troba més a faltar són les reflexions al respecte i un perfil de polítics que mirin a l'horitzó i no a la punta del seu propi nas.

Jesús Vila
periodista y escritor

El nou urbanisme, la clau del futur de les nostres ciutats

De problemes no en falten ni en faltaran. Resolt l'irresoluble somni republicà sobre la base d'un cúmul de frustracions que no porta res de bo, suren ara amb comprensible virulència les enormes mancances acumulades des del 2012: dèficits de serveis, d'infraestructures, de precarietat laboral, de pobresa endèmica, dificultats creixents de mobilitat i de contaminació, desequilibris demogràfics i socials i encariment del preu dels articles de primera necessitat. I tot això, barrejat amb la gran crisi institucional del país: a nivell d'Estat, crisi de les institucions polítiques, de la Universitat, de la judicatura, de la monarquia, de la corrupció sistèmica, dels partits, del deute acumulat, sobre les quals cal afegir, a nivell estrictament català, la crisi de governabilitat, de confiança en els missatges, de credibilitat en el futur, de recursos suficients materials i institucionals per fer-hi front. Tots aquests problemes generals de les institucions i de la població, es mitiguen o s'incrementen notablement en funció de l'escala social i del seu espai més proper: la comarca, el municipi, el barri, el carrer...

La nostra comarca no és precisament la zona de Catalunya més acomodada. Hi ha de tot, òbviament, però les nostres ciutats i pobles no s'han destacat precisament pel seu equilibri, sinó més aviat per l'endèmica precarietat que s'ha anat resolent, més o menys, gràcies als anys de bonança econòmica. Les accions municipals han servit per arranjar el paisatge ciutadà, però molt menys per igualar les rendes i per guanyar en qualitat de vida.

Arranjar el paisatge ciutadà ha volgut dir, la majoria de les vegades, convertir en multimilionàries a les constructores a canvi de netejar la cara de l'urbanisme infame heretat de les allaus indiscriminades de mà d'obra dels anys 50, 60 i primers 70. I de passada, ocupar el màxim espai lliure, convertint en irreversible l'antiga i tradicional utilització del sol més fèrtil de Catalunya com espai de producció agrícola. Totes les ciutats de la comarca han crescut a base de perdre terreny lliure a canvi dels diners fàcils de les plusvàlues, les requalificacions, les llicències de construcció i els IBI desbocats. Obra directa d'uns equips municipals que sempre han tingut una visió pragmàtica del poder, dirigida bàsicament a mantenir-se tant de temps com fos possible. Això ha estat així fins ara mateix, en què el sol urbà s'ha reblit a gran part dels municipis de la comarca: no queda un pam per ocupar i el que és pitjor, ja s'ha vist que si augmenta concentradament la població, augmenten les necessitats immediates de la ciutadania, les urgències de mobilitat i de serveis, la contaminació i els desequilibris. I, per tant, el conflicte.

Replantejar-se una nova estratègia

Els nous equips municipals que s'incorporin a partir del mes de maig pròxim hauran de tenir en compte que s'ha acabat els diners fàcils dels permisos d'obres i que s'ha acabat seguir collant les contribucions perquè la població està empobrida i no pot més. Ha arribat, probablement, el moment de replantejar-se una nova estratègia urbana: guanyar qualitat de vida revertint la dinàmica sobre la base de lliurar espais, allà on la saturació ha arribat a extrems dramàtics, especialment els barris nascuts sense ordre ni control dels anys seixanta. De fet no és una solució nova. Maragall ja ho va fer al Raval barceloní abans de les Olimpíades, malgrat que la rehabilitació comportés també plusvàlues enormes per les constructores.

Tot el que no sigui confiar en aquests nous equips municipals que es replantegin com a opció estratègica la qualitat de vida i la racionalització de la vida urbana en consonància amb els nous serveis, propiciarà en pocs anys la decadència del sistema, farà invivibles les ciutats i provocarà protestes esporàdiques i acumulatives.

ELS PROJECTES URBANÍSTICS DEL PASSAT HAN SORTIT DEL CALAIX | BCN CONTENT FACTORY

No sembla, però, que els vents bufin a favor de l'obligada nova dinàmica, malgrat que Europa ja fa temps que alerta sobre aquesta necessitat de futur (Pacte d'Amsterdam) o les mateixes Nacions Unides hagin cridat l'atenció dels països a través de la Declaració de Quito. A l'Hospitalet, sense anar més lluny, que és la ciutat més densa d'Europa, estan en tràmit més de 1.500 nous habitatges i tornen a veure's moltes grues a altres grans municipis del Baix Llobregat que consideren que la bombolla immobiliària va ser una història que ens explicaven per espantar.

Els nous ajuntaments tindran feina si volen millorar la qualitat de vida dels seus ciutadans. Hauran de renunciar als nous habitatges i substituir-los per les rehabilitacions de barris per esponjar el teixit urbà. Això comporta una nova via de creixement econòmic pels municipis però resulta imprescindible no fer el que es va fer en la fase expansiva, o el que va fer l'ínclit Maragall en el seu dia: deixar que el capitalisme financer i immobiliari determini els ritmes i les inversions i intervenir decididament en el planejament.

El primer que cal fer és escollir polítics propers que tinguin una idea nova de l'urbanisme del futur. I el segon, intervenir activament en les decisions municipals en aquest àmbit. No deixar que ho facin per compte nostre. I sobretot, desconfiar dels que continuen dient que cal ocupar nous espais lliures perquè no ha disminuït la necessitat d'habitatges ni la demanda creixent. Hi ha milers d'habitatges desocupats que no s'ocupen perquè tenen preus abusius, estan en llocs inhabitables o lluny dels eixos urbans centrals fruit de la febre especulativa i no de la resposta a les necessitats reals de la població. No és veritat que l'oferta constructiva generi creixement en general. El que genera és enriquiment per a uns quants a base de produir empobriment —de rendes, de condicions de vida i d'igualtat social— per a la gran majoria.

Tribuna

Joan Carles Valero
periodista y profesor

Dos problemas centran la atención de los ciudadanos de L'Hospitalet y el Baix Llobregat: ¿Dónde podrán vivir los jóvenes y los ancianos dependientes al ritmo que suben los precios en la primera y segunda corona metropolitana? La respuesta para ambos colectivos que se ven perjudicados por el contagio de Barcelona en el alza de los precios, pasa por irse lejos de donde ahora viven, porque encontrarán viviendas más accesibles cuantos más kilómetros se alejen hacia el norte de la comarca u otras zonas del interior de Cataluña. Una solución para las generaciones de "millennials" y de los niños de la posguerra consiste en construir en vertical y compartir espacios.

Construir rascacielos, alternativa barata de "coliving"

La multinacional Nestlé ha cerrado en Suiza su área de informática y tecnologías de la información para centralizar en su sede de Esplugues todas las actividades digitales de la mayor compañía de alimentación del mundo. La decisión comporta la llegada a nuestra comarca de talento joven procedente de todo el mundo para potenciar la relación de la empresa con los consumidores a través de las redes sociales el marketing digital y el comercio electrónico. ¿Dónde vivirán estos "millenials"?

La pujanza de la generación digital acapara la atención de las empresas, pero también la tienen en cuenta los políticos, por ejemplo, para facilitar el acceso a la vivienda a nuestros jóvenes más talentosos e impedir así que emigren. Por eso el Consorci de la Zona Franca de Barcelona (CZFB) planea construir un barrio para acoger y arraigar el talento de la generación nómada digital. Un barrio donde los edificios compartan espacios de servicios y de trabajo (coworking) y también de vida personal o "coliving", para que las ideas broten mientras se hace la colada o los proyectos se doren al calor de una barbacoa en una socializada terraza, como el resto de los servicios comunes. Y a la caída de la noche, cada gorrión a su nido. Todo ello a precios más reducidos y combatiendo el aislamiento que supone trabajar en soledad frente a la pantalla del ordenador.

PERE NAVARRO, DELEGADO DEL ESTADO EN EL CONSORCI DE LA ZONA FRANCA, PROYECTA UN BARRIO PARA "MILLENNIALS" EN EL QUE SE PUEDA TRABAJAR Y VIVIR A PRECIOS MÁS ASEQUIBLES PORQUE SE COMPARTEN ESPACIOS Y GASTOS

Residencias de la tercera edad posmodernas

La iniciativa pública de "coliving" necesitará de la colaboración privada para hacerse realidad. El barrio "millennial" vendrá a ser como las residencias de la tercera edad posmodernas. No esas cutres donde se maltrata a los ancianos, sino las que tienen servicios comunes de cinco estrellas y que son un pingüe negocio del sector inmobiliario y de servicios. No hay que olvidar que los mayores suelen tener patrimonio. Y si la pensión o los ahorros escasean, existe la hipoteca inversa. Otro tipo de residencia es el que Prytanis planea en L'Hospitalet junto a la plaza Europa, con un centenar de plazas públicas y 44 privadas. La compañía, que también tiene centros en Sant Boi, levantará su segundo centro tras el que dispone desde 2002 también en L'Hospitalet.

Tanto para los "millennials" como para los "niños de la posguerra" los precios residenciales en el área metropolitana resultan prohibitivos. Por eso Pere Navarro, delegado del Estado en el CZFB proyecta la construcción de una promoción de viviendas para "millennials" en la que se pueda compartir el hogar y el trabajo. El proyecto se ubicará en el barcelonés barrio de La Marina, entre las instalaciones de Fira de Barcelona, la Ronda Litoral y el Paseo de la Zona Franca, y Navarro busca instituciones públicas y privadas que le ayuden a sacar adelante lo que será un proyecto de vivienda asequible en la frontera de Barcelona y L'Hospitalet.

Quien fuera primer secretario del PSC cree que "hay una necesidad de que los jóvenes talentos puedan quedarse en el entorno metropolitano y no ser expulsados, como ocurre ahora" y apunta que este proyecto pueda hacerse realidad en el horizonte del año 2020. Como la promoción de la vivienda es cara, empezando por el precio del suelo, Navarro considera que "hace falta un gran acuerdo entre el sector público y el sector privado a la hora de planificar, para saber cuánta vivienda hace falta, qué demanda y oferta hay y qué ponemos sobre la mesa tanto de venta como de alquiler". En ese sentido, señala la necesidad de abrir un debate para examinar el problema en profundidad y tomar medidas para hacer asequible el derecho a la vivienda, tanto de compra como de alquiler. Medidas como elevar la construcción en altura en algunos puntos del área metropolitana, resulta una alternativa que "nos permitiría disponer de más espacios libres" en el resto de las ciudades.

Estimulante día a día en sociedad

Los rascacielos podrían ser barrios verticales con servicios comunes para trabajar y relacionarse. Una especie de Walden 7 digital. Porque los espacios no son solo metros cuadrados. Son lugares donde surgen las ideas, se desarrollan los proyectos y se hacen realidad los sueños. Varias ciudades del mundo ya disponen de edificios donde sus habitantes comparten vivienda y lugar de trabajo. En las zonas comunes ubicadas en las plantas inferiores (comedor, lavandería, zonas de trabajo, sala de estar y cocina) se vive un estimulante día a día en sociedad. En las plantas superiores del inmueble se sitúan las viviendas tipo estudio, donde discurren las escenas más privadas. Así es el "coliving" que también experimentan los mayores en residencias donde se mantienen activos y se les garantiza todo tipo de servicios. Me uno a Navarro en favor de construir rascacielos para solucionar el acceso a la vivienda. Compartir los servicios siempre es más barato que no hacerlo. Y la repercusión del precio del suelo siempre será menor si se construye más en altura. Tengamos altura de miras.

Tribuna

L'Espai de Ciutadania, una plataforma que aplega ja gairebé una quarantena d'entitats de l'Hospitalet, fa gairebé 30 mesos —una convocatòria per mes— que es concentra davant el monument de l'Acollidora de la Rambla Just Oliveras per reclamar que es compleixi el compromís de l'Estat espanyol davant la UE, d'acollir refugiats de les guerres d'Orient Mitjà. L'Ajuntament de la ciutat els fa costat ni que sigui retòricament. Un recurs, el de la retòrica, que domina prou bé.

Jesús Vila
periodista y escritor

De retòrica i dinerets

El domina bé perquè, mentre dóna suport a les concentracions i va penjar en el seu moment pancartes al balcó de la casa consistorial afirmant que "volem acollir", va votar en contra, en el darrer ple de setembre, d'una moció d'ERC, la CUP-PA i Canviem LH, reclamant el dret a l'empadronament universal a la ciutat, arran de les tancades de migrants que es van produir a la Casa de Reconciliació de Can Serra i després a l'Ateneu La Pua de Santa Eulàlia i que ara prossegueixen a l'Ateneu el PAHtio de Pubilla Casas.

Tothom que sigui sensible al drama dels refugiats i, per extensió, al drama de l'emigració forçada del Tercer Món, sap que l'empadronament és un aspecte clau per aconseguir els mínims drets de ciutadania: l'accés a la sanitat pública, a l'habitatge, a la regularització laboral, al reagrupament familiar... El més flagrant és que la negativa a l'empadronament dels migrats vulnera la Llei General del Padró, malgrat que no tinguin domicili fix, fet que han denunciat repetidament els afectats, alhora que han insistit que l'Ajuntament cobra taxes abusives per tràmits d'estrangeria que resulten imprescindibles, abusant (valgui la redundància) de les precàries condicions de les persones més desafavorides. Migrants que, a la ciutat, representen al voltant del 23% dels residents reals i que sovint no gaudeixen de les mateixes condicions, drets ni oportunitats que la resta dels seus conciutadans.

MEMBRES DE LA TANCADA LH PELS DRETS DELS IMMIGRANTS PROTESTANT A L'EXTERIOR DEL CONSISTORI.

Desallotjats

Per acabar-ho d'adobar, el 18 d'octubre, sense que l'Ajuntament mogués un dit, es va produir el desallotjament de l'Ateneu La Pua i els 7 migrants de la Tancada que hi dormien, van haver de demanar auxili als companys del PAHtio perquè els deixessin un racó per no dormir al carrer, juntament amb uns altres 8 companys més, que comparteixen estada. I això, després que els membres del col·lectiu hagin assenyalat la sintonia que mostrava amb la seva situació el regidor socialista de Benestar Social cada cop que es reunien amb ell, malgrat que després el seu vot va ser contrari en la moció del plenari que els podia ajudar.

Més retòrica. L'any 2013, l'àrea de presidència es va treure de la màniga el projecte L'H On amb l'altisonant títol de "L'Hospitalet, la ciutat de la participació". El seu objectiu era la promoció d'una ciutat participativa on veïns, veïnes, entitats i govern municipal contribuïssin al bon govern, la convivència i la cohesió social de la ciutat. Les funcions del Servei de Participació eren, entre altres, donar suport en la gestió dels òrgans i espais de participació estables de la ciutat o promocionar i dinamitzar processos participatius, assenyalant la importància de la societat civil a l'hora d'impulsar projectes. Aquests últims dies, un col·lectiu de Pubilla Casas es queixava que el regidor de Cultura s'havia negat a finançar un llibre sobra la història del Flamenc a la ciutat —que va marcar època als anys 70 i 80—, afirmant que l'Ajuntament no pot respondre a qualsevol que vulgui publicar un llibre, per manca de pressupost.

Notable excusa si es té en compte que, recercant els diners gastats, per exemple, l'any 2017, només en campanyes municipals, l'Ajuntament de la ciutat va dedicar 370.000 euros a promocions —dels quals al voltant de 200.000 provenien del Fons del Foment del Turisme— i d'aquests, 107.000 euros, van anar a parar a diferents mitjans de comunicació (vet aquí com es pot afavorir que alguns no et tractin malament). I, per cert, fa gairebé només una setmana, la Junta de Govern va acordar un servei de seguiment televisiu de les notícies referents a l'Hospitalet i l'elaboració de l'estudi d'impacte corresponent, des d'ara mateix i fins a l'octubre de l'any 2020 (?), a una empresa externa per un import global de gairebé 10.000 euros. Tot això em fa pensar, d'altra banda, que l'enorme plantilla de professionals de la casa pel que fa a la comunicació, encara és insuficient per segons quines coses i cal demanar ajuda —pagant— a fora.

De maçons i flamencs

I, reflexionant sobre aquestes coses, m'ha vingut al cap la notícia recent que el candidat a l'alcaldia de Barcelona, l'exprimer ministre francès Manuel Valls, podria ampliar les seves possibilitats electorals gràcies a les seves magnífiques confraternitats amb els maçons catalans. L'Ajuntament de l'Hospitalet podria esgarrapar algun caleró demanant al seu Cap de Comunicació que és un expert en la maçoneria, que assessorés en hores perdudes —si és que es poden comptabilitzar— al candidat socialista Collboni sobre un món que a ell segur li és del tot desconegut. Amb aquests hipotètics ingressos, potser es podrien rebaixar les taxes als migrats o potser es podria afavorir la memòria dels flamencs de la ciutat que tantíssim van fer per la cohesió d'una societat també migrant aleshores i pagar-los d'alguna manera els enormes favors que van fer als successius consistoris socialistes.

Clar que, quan es tracta de socialistes, no hi ha negoci. Hi ha favors. Per cert, i sense que tingui res a veure. Observat el llistat de contractes menors del segon trimestre de 2018 (el darrer publicat fins ara) se'ns han anat els ulls, així, per sobre, a dos contractes, de 14,276,79 euros i de 10.888,79 euros respectivament, corresponents a la Programació Artística dels Centres Culturals i a l'Assistència Tècnica, Infraestructures i producció del Pregó de les Festes de Primavera, adjudicats a sengles empreses vinculades a la persona que es va presentar en el número 43 de la llista que va encapçalar José Montilla a les eleccions del Parlament de Catalunya de l'any 2006. I això sense entretenir-me gaire. Amén.

Tribuna

Joan Carles Valero
periodista y profesor

Las guerras ya son virtuales, de propaganda, y la delincuencia practica el cibercrimen. De los 17 alumnos de L'Hospitalet con mejores notas en la selectividad de este año, solo nueve viven y estudian en esa ciudad. El resto se desplaza desde Cornellà, El Prat y Sant Feliu para estudiar. Son el retrato vivo de los territoriantes, palabra fusión de territorio y habitante que refleja la extrema movilidad de desplazamientos que realizamos a diario, siempre empantallados y atentos a nuestra conexión virtual, porque también somwos Smartphone-céntricos que estamos aprendiendo a vivir entre el mundo off y online, pero sin olvidarnos de que somos humanos.

¿Cómo gobernarán los alcaldes a los humanOffOn territoriantes?

EL GEÓGRAFO Y URBANISTA FRANCISCO MUÑOZ ACUÑA EL TÉRMINO "TERRITORIANTE" PARA REFLEJAR QUE LOS CIUDADANOS YA NO NOS MOVEMOS SOLO EN UN MUNICIPIO, COMO HACEN OCHO DE LOS 17 ALUMNOS CON MEJORES NOTAS DE SELECTIVIDAD DE CENTROS EDUCATIVOS DE L'HOSPITALET Y QUE NO VIVEN EN ESA CIUDAD

Vivimos en la pura dispersión. En un cambio de era que ha desencadenado internet y que nos está cambiando como seres humanos. Nuestra sociedad es tan Smarphone-céntrica que nuestros jóvenes sufren carencia de habilidades sociales tan simples como hablar en público. Pero con un móvil en sus manos son capaces de cualquier cosa. Chequeamos el móvil centenares de veces al día. Nada más despertarnos, miramos el móvil. Y estamos malcriando a nuestros hijos dándoles ese chupete electrónico para calmarles. Estamos mutado en humanOffOn, expresión que sirve de título al último libro de Andy Stalman (Deusto), en el que defiende la necesidad de retornar a los "love" desde los "likes" para que la ola tecnológica empantallada no se lleve por delante el arte, la cultura, la creatividad, el amor...

Hace tiempo que dejamos de movernos solo en el interior del municipio donde vivimos. Incluso los desplazamientos para comprar tabaco son internacionales. Que les pregunten a los franceses que bajan a las poblaciones fronterizas catalanas o a los ingleses que llegan al aeropuerto de Girona en vuelos de Ryanair y regresan el mismo día con 8 cartones de tabaco porque al precio de venta aquí les compensa el coste del billete.

Relaciones versus asentamientos

Las relaciones y los itinerarios son más importantes que los asentamientos. Por eso el urbanismo, que hasta ahora ha estado obsesionado por la densidad, muta para dar importancia a las relaciones, que son más importantes que los lugares. Y ahí interviene la movilidad. Lo ha puesto de manifiesto Francesc Muñoz, profesor de Geografía Urbana y director del Observatorio de la Urbanización de la UAB, en la última mesa del Ciclo de Infraestructuras celebrada en Gavà (más información en página 18). Muñoz considera que la humanidad siempre llega un poco tarde a todo. Ahora parece existir consenso en que las ciudades deben ser sostenibles pero, a su juicio, vamos tarde, "porque es hora de hablar de resiliencia, de políticas de mitigación y adaptación al cambio climático, que en las metrópolis acentuará sus consecuencias".

En ese contexto de resiliencia climática, el área metropolitana no se verá afectada por ciclones, como ocurre en otros continentes, pero sí por cambios pluviométricos con episodios de lluvia cuando no toca, además de incendios y noches tropicales que cada vez serán más intensas y prolongadas y que afectarán a mucha más gente, como ocurre con la contaminación, sobre todo a enfermos de vías respiratorias, así como a los mayores de 80 años en general. El profesor avanza como solución que nuestro Parque Agrario, auténtico pulmón metropolitano, será utilizado en breve como respuesta a los episodios del cambio climático, convirtiéndolo en el primer equipamiento de país donde se trasladen a las personas con riesgo en los episodios de noches tropicales, por su capacidad de restar calor.

Somos una sociedad hipermóvil. Ya no somos habitantes de un lugar. Somos territoriantes de una metrópoli, expresión del profesor Muñoz que parte de la fusión de las palabras territorio y habitante. Del ciudadano de un lugar al habitante territorial que usa el territorio en la cultura de la movilidad. Una movilidad que los fines de semana se acentúa con desplazamientos más lejanos, al Pirineo, la costa o con un avión a otras ciudades gracias a lo que ahora son las autopistas del siglo XXI: las aerolíneas. La ciudad que viene tendrá que facilitar cada vez más desplazamientos para ir cada vez a más lugares, más veces y más lejos.

Nuestros itinerarios son cada vez más complejos, nada que ver que los trayectos de antaño del trabajo a casa pasando de vez en cuando por la gasolinera. Ahora la movilidad es múltiple y cruza municipios. Quien firma estas líneas realiza cantidad de desplazamientos metropolitanos a diario, porque para cada cosa va a un municipio distinto: del hogar al gimnasio, el colegio, trabajos, ocio, restauración, etcétera. Es un mundo donde las gasolinera-panaderías-supers se convierten en la punta del iceberg de la nueva movilidad, hasta el punto de que Muñoz propuso recientemente al Ayuntamiento de Corbera instalar la biblioteca frente a la gasolinera por ser el lugar de cita de los adolescentes del municipio que se mueven con motocicletas de baja cilindrada.

Alcaldes menguantes de capacidad

El presidente de la Fundación Círculo de Infraestructuras, Pere Macias, que también participó en el debate de Gavà, cree que tras haber ordenado el territorio "ahora tenemos que ordenar el tiempo". Después de señalar que los millenials se mueven cada vez menos, porque juegan a distancia, hablan por Skype y no tienen la necesidad de desplazarse para buscar el contacto físico; el ex conseller y responsable in pectore de las Rodalíes de Cataluña por encargo del Ministerio de Fomento, subraya que "la capacidad de un alcalde ha menguado, porque pese a tener las mismas atribuciones, ahora tienen menos poderes reales al existir más mecanismos cívicos de participación para impulsar proyectos, por lo que tienen que contar más con los vecinos".

El poder ciudadano crece y no cesará de aumentar frente a las administraciones que no lideren este complejo mundo. En esa tesitura, Macias considera que los ayuntamientos son "la capa donde más deben entenderse estos cambios para adaptarse a las nuevas sensibilidades". La solución al gobierno de los humanOffOn territoriantes de nuestra comarca será, necesariamente, metropolitana. Al tiempo.

Tribuna

Com que travessem una època de crisi total pel que fa a la claredat funcional dels nostres instruments de govern, ja no vindrà d'aquí que en el totum revolutum de les propostes de regeneració que estan tan de moda, posi l'accent en una qüestió que es manté pendent des de sempre i que no fa més que embolicar-se amb els anys.

M'estic referint a un tema cabdal pels que enså movem per aquesta zona: l'estructura territorial i els seus instruments de gestió.

Jesús Vila
periodista y escritor

Posar ordre?

Si algun dia hi ha república, espero que els dissenyadors del país no ho deixin per a més endavant, perquè les coses que es deixen per a més endavant, no s'acaben de fer mai. Caldrà posar ordre en moltes coses i entre elles la qüestió de com s'administra el territori n'és cabdal. No sé si som a temps d'estructurar el país amb les velles comarques o calen les regions o potser les vegueries. No sé si desapareixeran definitivament les Diputacions i si totes les administracions de gestió tindran els mateixos límits municipals —ara, la gestió sanitària, d'ensenyament, judicial, i fins i tot l'eclesiàstica tenen límits territorials singulars, que no coincideixen entre ells de cap manera— però és evident que si algun dia els grups polítics es posen d'acord per fer una llei electoral més ajustada a la realitat, per exemple, hauran de comptar necessàriament amb ordenar l'actual desgavell.

Se'm va ocórrer reflexionar al respecte després de veure que l'alcaldessa de Vallirana s'ha entrevistat aquests dies amb la presidenta de l'AMB, Ada Colau, per fer-li veure que resulta aberrant que un municipi com Vallirana estigui exclòs de l'AMB. Li van dir que és obvi que Vallirana forma part de l'àrea territorial metropolitana i que caldrà resoldre l'evidència orgànicament. Del que no van parlar és que les mateixes raons que presenta Vallirana podria presentar Rubí, si volgués, encaixonat entre Sant Cugat i Castellbisbal (que formen part de l'AMB) o Castellví, limítrof a Sant Andreu de la Barca (que també n'és membre), o encara més Martorell, molt més àrea metropolitana, per exemple, que no pas Montgat (que en canvi és un dels 36 municipis de l'AMB). El cert és que l'AMB, socialista a tots els efectes des de l'any 79, malgrat la dissolució administrativa per competir agosaradament amb la Generalitat i la resurrecció posterior amb la nova llei de l'any 2010, ja va ser un nyap de disseny quan la van parir, però ara resulta un anacronisme inexplicable.

OFICINES DE L'ÀREA METROPOLITANA DE BARCELONA (AMB)

Gran pes del Baix Llobregat a l'AMB

Dels 36 municipis que en formen part, 22 són del Baix Llobregat (23 si comptem L'Hospitalet, que caldria comptar-lo), set són dels Vallesos; quatre, amb Barcelona, del Barcelonès i dos del Maresme. Ja es veu que la corona metropolitana inclou tot l'entorn de la ciutat comtal, però és evident que la comarca del Baix Llobregat representa el 64% actual de l'AMB, el 66% si s'incorpora Vallirana: és a dir, dos terços, del territori i poc menys d'un terç dels habitants globals.

No cal entrar amb el pes de Barcelona sobre les decisions últimes que l'AMB fixa, especialment pel que fa a l'urbanisme, l'ordenació del territori o les infraestructures. Ja es veu que la comarca té un pes relatiu, si tenim en compte que Barcelona té 25 representants en el Consell de govern i que els 23 municipis del Baix Llobregat en tenen 34, exclosos els 4 de L'Hospitalet i tots ells amb criteris molt diferents, atenent molt més a les famílies polítiques que no pas als interessos de pertinença territorial.

Ajustar-se als límits de la Regió 1?

Ja deia que Vallirana mereix estar dins l'AMB, però la seva entrada no resol el problema de l'estructura orgànica de l'ens. De fet, avui l'àrea metropolitana de Barcelona, territorialment parlant, s'ajusta molt més al que eren els límits de l'antiga Regió 1 (El Baix Llobregat, els dos Vallesos, el Maresme i el Barcelonès complets i no a trossos) que no pas a aquest organisme a mitges sense raons que ho justifiquin que és l'actual AMB. Si algun dia desapareixen les estructures solapades, poc ajustades al sentiment territorial del país i se simplifiquen els organismes de gestió, en el nostre cas, podríem prescindir de la Diputació de Barcelona, de cinc consells comarcals i de l'AMB i crear un únic organisme sobre la base de l'antiga distribució comarcal amb els límits de la Regió I. Dissenyat —el mapa regional de Catalunya—, no ara, sinó quan Catalunya tenia menys de la meitat d'habitants, és cert, i unes poques comarques menys, però posant de manifest un sentiment molt arrelat a la realitat territorial del país avui poc discutida malgrat els anys.

És tanta la feina, tan diversos els interessos i tantes les atencions superlatives, que parlar avui de simplificar estructures i de vincular-les a la realitat del territori, sona estrany. Semblaria que hi ha urgències més peremptòries. Però aquesta és una reflexió imperativa per posar ordre d'una vegada. Per canviar les lleis i adequar-les a allò que sembla més racional i operatiu. És veritat que, les Diputacions, per exemple, són intocables si no es reforma la Constitució. Però és el Parlament de Catalunya qui podria refer l'estructura de les Regions, subsumir les funcions de les 4 Diputacions en les IX Regions possibles, eliminar els consells comarcals sense necessitat de fer desaparèixer els límits comarcals tradicionals i reconvertir l'AMB en un consell de Regió amb atribucions augmentades (sobre la base dels serveis de les Diputacions i dels Consells).

Un debat que cal entomar

Bé, ja es veu que no estem en aquest tema. Que resulten més importants altres qüestions, com ara què farem quan s'eliminin les infraestructures ferroviàries del centre de les ciutats, com organitzarem la mobilitat entre ciutats i pobles, com activarem l'economia, sempre ensopida en aquest context. Però algun dia s'hauran d'afrontar les velles discòrdies, relativament poc importants, però sempre pendents: a on pertany l'Hospitalet? Quina solució donar a la reivindicació del Baix Llobregat Nord? Quina ha de ser la relació entre el territori, les seves estructures de gestió i la ciutadania que elegeix corporacions locals, cada vegada més sotmeses pel batibull legislatiu, als organismes supramunicipals que decideixen tantes coses que el ciutadà no controla directament?

S'apropen les municipals i estaria bé que algunes d'aquestes qüestions formessin part de les preocupacions dels candidats. Em temo, però, que els interessos dels partits vagin més per ocupar el màxim poder possible, que no pas per fer servir el poder per ordenar la nostra vida comunitària. Seria una gran sorpresa algun símptoma en aquest sentit.

Tribuna

Joan Carles Valero
periodista y profesor

Leviatán es un monstruo marino fantástico, citado en la Biblia y asociado con Satanás, pero el diccionario de la RAE también admite la acepción de "cosa de grandes dimensiones y difícil de controlar". El Estado, la Generalitat, la Diputación y los ayuntamientos se antojan leviatán para el ciudadano de a pie. En este número, EL LLOBREGAT emprende una serie de análisis sobre la calidad del gobierno en los municipios de la comarca en la recta final del mandato.

Sin duda, los gobiernos de alta calidad son aquellos que actúan de manera imparcial, no son corruptos y usan los recursos de manera eficiente.

Rendición de cuentas en el Leviatán municipal

Leviatán también es el título del principal libro del filósofo político inglés Thomas Hobbes, en el que justifica el Estado y la administración absolutista, es decir, la que no tiene que rendir cuentas ante nadie. Los ayuntamientos suelen ser administraciones repletas de nombramientos discrecionales, donde las acusaciones de corrupción no suelen llegar a los titulares de los medios de comunicación gracias a una estructura cohesionada de cargos públicos cuyos destinos profesionales dependen en buena medida de la supervivencia del partido en el poder. En una administración local dominada por el clientelismo no hay "chivatos" que informen a los medios, fiscalía o policía.

Los vínculos clientelistas entre el electorado y sus protectores políticos con capacidad para distribuir una gran cartera de trabajos en el sector público ayudan a conseguir sus reelecciones, independientemente de la actuación de sus equipos de gobierno. Hasta el punto de que algunos alcaldes y alcaldesas son capaces de sobrevivir en el cargo mucho tiempo a pesar de su nefasta gestión y de acusaciones contra ellos de clientelismo, gracias a que quien gana las elecciones coloca a un sinfín de ciudadanos. Y toda esa gente es voto cautivo que integra una tupida red de colocados en multitud de puestos, desde la limpieza hasta cargos de confianza. Y ese colchón electoral supone mucho poder en un ayuntamiento. Algunos de los que han logrado perpetuarse han perdido la cuenta de la cantidad de gente que han enchufado.

EN MARZO DE 2015, LA ENCUESTA ELECTORAL ENCARGADA POR EL LLOBREGAT ANTICIPÓ LA TENDENCIA QUE LUEGO LAS URNAS CONFIRMARON EN LAS ELECCIONES MUNICIPALES DE ESE AÑO

Mérito frente a clientelismo

El libro *Organizando el Leviatán*, de Carl Dahlström y Víctor Lapuente, profesores de Ciencias Políticas de la Universidad de Gotemburgo, concluye que las instituciones que garantizan un sistema de contratación basado en el mérito y no en las consideraciones políticas, suponen un importante recurso para un gobierno de alta calidad. El nombramiento político de importantes puestos administrativos suele permitir a los cargos electos ignorar las consideraciones tecnocráticas y dar prioridad a los objetivos a corto plazo. Además, cuando hay un único canal de rendición de cuentas, la gente no tiene ningún incentivo para defender el bien común. La lealtad al partido, quien de facto es quien contrata, resulta prioritaria.

Ambos expertos consideran que la existencia de una clara separación de los incentivos profesionales de los políticos y los burócratas contribuye tanto a la prevención de la corrupción como a la lucha contra ella. Eso requiere que los políticos no deben implicarse en la contratación y la promoción de los funcionarios y que, también de manera crucial, los burócratas no se conviertan en políticos.

Deficiencia cultural

En nuestras administraciones públicas está muy instalado el pensamiento de que los datos son propiedad de los políticos. De modo que se resisten a compartirlos, lo que revela miedo a la rendición de cuentas y a que se evalúe lo que hacen. Esa deficiencia cultural se produce también en nuestra comarca por más que se proclame la transparencia, concepto que, como la palabra agua, por más que se pronuncie, no moja.

Gracias a herramientas interactivas de análisis como las dispuestas por la Autoridad Independiente de Responsabilidad Fiscal (AIReF), EL LLOBREGAT ha podido abordar una comparativa del endeudamiento municipal y del dinero que se destina a diferentes políticas, como vivienda, cultura, etcétera. Este primer balance que publicamos con el inicio de un curso escolar que culminará en relevos o continuidad en nuestras ciudades y pueblos, revela comportamientos preocupantes porque generan déficit (se gasta más de lo que se ingresa) y problemas de tesorería con periodos excesivamente largos para pagar a los proveedores.

Políticas basadas en la evidencia

Las políticas basadas en corazonadas hay que abandonarlas. La tecnología permite tratar grandes cantidades de datos y extraerles jugo, pero todavía estamos en los inicios del gran potencial que tienen las políticas basadas en la evidencia, en la robustez de datos y la eficacia de metodologías, en la identificación de las más eficientes, en el análisis de grupos o áreas vulnerables… En definitiva, aún está lejos la aproximación clínica a los problemas y el análisis de cómo se utiliza realmente el dinero público para asegurar que se logran impactos importantes y positivos para los ciudadanos. Ese empeño, junto al reclutamiento de funcionarios por méritos y no por afinidades políticas, contribuirá a gobiernos de alta calidad, que actúen con imparcialidad, no incurran en prácticas corruptas y usen los recursos públicos disponibles de manera eficaz.

EL LLOBREGAT, como medio de comunicación de referencia en nuestro territorio, continuará el análisis de los 31 municipios de la comarca en los próximos meses, teniendo en cuenta las opiniones y los puntos de vista de sus respectivos equipos de gobierno, pero también de la oposición y de líderes de entidades de la sociedad civil. Antes de las elecciones, EL LLOBREGAT encargará a una empresa demoscópica una encuesta para conocer las tendencias electorales de la comarca. Los resultados de las realizadas hace casi 4 años antes de los anteriores comicios locales anticiparon fielmente las victorias y cambios de comportamiento del electorado del Baix y L'Hospitalet. Pese a las dificultades que evitan la rendición de cuentas, seguiremos informando.

Tribuna

Escric aquestes línies a més de 10.000 quilòmetres de distància d'on seran llegides, commogut encara per la notícia recent de la mort del professor Fontana —que havia dirigit els meus cursos de doctorat i sancionat el meu DEA en Història—, i embolcallat per un urbanisme amable que aclapara per la seva lluentor, al servei de la ciutadania que el gaudeix, no pas que el suporta. I no he pogut esvair la sensació que a l'altra banda del món on impera el mateix capitalisme depredador que a casa meva, alguna cosa s'ha après per mitigar la seva set abassegadora de beneficis.

Jesús Vila
periodista y escritor

L'asfixia i el professor

Havia d'escriure un article per parlar una vegada més de la meva terra i de la meva gent i no he pogut esvair la sensació que a l'altra banda del món, on impera el mateix capitalisme depredador que a casa meva, alguna cosa s'ha après per mitigar la seva set abassegadora de beneficis a costa del que sigui. És cert que sóc molt sensible —i cada vegada més— als espais oberts, verds, càlids més enllà de la temperatura ambient, transparents i ordenats. I no crec que sigui producte de l'edat, ni la fixació mental d'aquell infant que l'espai més ample que tenia a prop de casa era una placeta amb un parell de plàtans d'ombra i el terra d'arena, on es barrejaven les baldufes de fusta i les caques de gos. No. Els carrers amples, els parterres verds, els arbres frondosos, les tanques vegetals, l'absència de vehicles, de sorolls i de fums, les voreres netes i ordenades, les alçades moderades dels habitatges, són ben preuades, aquí, i allà on vaig néixer. Què fa que tot aquest cúmul d'elements que constitueix l'urbanisme amable, aquí sigui la norma i allà l'excepció?

CASES UNIFAMILIARS ALS AFORES DE TORONTO

La justificació més recurrent és el pes de la demografia sobre el territori. No tenen res a veure, exclamen alguns, les enormes extensions americanes amb el bigarrament del poblament mediterrani per posar un exemple ben pràctic a l'abast. Només cal mirar un poble mossàrab alpujarrià o un llogarret de les illes gregues per palesar la cultura d'amuntegament urbà tradicional de les nostres contrades. És veritat: el paisatge habitat de les tundres i les taigues islandeses, per exemple, no té res a veure amb el de les estampes dels pobles emblanquinats que enfilen les penyes generoses del nostre escarpat món rural. Hi ha llocs on agrada viure a distància i mons on precises el veí a tocar i potser és una qüestió de gustos, d'educació o de cultura que a la gent li agradi més viure en un bloc de Can Serra a l'Hospitalet que en una casa unifamiliar de fusta de l'eixample urbà de Toronto.

Aclaparadores masses humanes

Veritablement, sobre la cultura de l'espai limitat hi juga força la concentració demogràfica. A l'Hospitalet, per exemple, només hi cabria una desena part de la població actual si juguéssim a traslladar el model urbà d'una ciutat canadenca o del *midwest* americà, als escadussers límits municipals de qualsevol àrea metropolitana. Però que la població es concentri no implica que la població no hi càpiga. Justament, la dinàmica de concentració urbana que afecta el món sencer, està convertint en deserts inhabitats enormes espais rurals a tots els continents. Es despobla el camp, mentre creix la boscositat que fabrica acceleradament matèria inflamable arreu i es converteixen les ciutats en aclaparadores masses humanes contaminades i insalubres on l'urbanisme de massificació contribueix a penalitzar la vida humana.

Rodejat aquests dies d'arbres centenaris de quaranta metres d'alçada a tocar dels habitatges, no m'he pogut estar de preguntar-me quines han estat les raons històriques de les diferències entre ciutats ordenades, extenses i amables amb el ciutadà, d'aquelles caòtiques, abusives i extenuants que impliquen manca d'espai, excés de ciment, de soroll i de contaminació i que serveixen per diferenciar la qualitat de vida de l'estrès civil. Els segles d'improvisacions han dissenyat ciutats eternes en el vell món, que avui resulten un document cisellat en pedra viva de la seva vitalitat remota a la qual ens costaria renunciar, però les ciutats d'avui ja no s'haurien de permetre aquesta renúncia a compartir equilibradament vida i natura. Avui l'urbanisme abassegador és una injúria contra el ciutadà i d'això en tenim exemples lacerants a totes les metròpolis.

M'ha servit fullejar un estudi de la professora Carmen Navarro de l'Autònoma de Madrid que explicava que a l'any 2009, hi havia a Espanya 83 grans àrees urbanes que agrupaven 744 municipis on vivien uns 36 milions de persones —dels més de 46 que ja érem aleshores. Explicat d'una altra manera: en el 9% dels municipis espanyols que ocupaven aproximadament el 20% del territori, es concentrava el 80% de la població. L'enorme trasbals que per cobrir les necessitats humanes representa l'articulació d'aquesta incòmoda realitat, indueix la professora Navarro a presentar unes poques alternatives d'organització política, entre les quals la del *new regionalism* resulta la més ponderada perquè aplica al desenvolupament urbà d'aquestes àrees concentrades el govern en xarxa suficientment desjerarquitzat.

Un govern metropolità

La metropolitanització és irreversible des del moment que els municipis han saturat el seu espai i ja no hi ha diferències urbanes ni fronteres reconeixibles entre ells. No perd ocasió l'alcaldessa de l'Hospitalet de referir-s'hi expressament sempre que pot. Ho va fer no fa gaire davant del nou ministre de Cultura per ampliar els serveis del Centre Cultural "Metropolità" Tecla Sala. Si no hi ha diferències sobre l'abassegadora realitat i renúncia expressa a diferenciar-se, quin sentit té que l'única diferència sigui l'instrument per governar-nos? Preguntat d'una altra manera: si el territori és un contínuum i les necessitats exactament les mateixes en totes les grans concentracions metropolitanes, quin benefici ens aporta als ciutadans una munió d'ajuntaments diversos? Haurà arribat el moment de reclamar solucions metropolitanes per a les grans àrees més enllà dels antics municipis?

Quaranta anys de democràcia municipal no han aconseguit allò que resulta irrenunciable per al ciutadà conscient: que la seva ciutat no sigui una eina al servei dels interessos espuris -els interessos del capital i dels que li rendeixen abundant i regular honorança des dels ajuntaments- sinó l'espai de convivència on resoldre les seves necessitats vitals, allò que determina la qualitat de vida. Les ciutats que tenim són les ciutats asfixiants que ens han fet i segur que no són les que elegiríem idealment per viure: la constatació és que els que les fan, no hi viuen en elles i, si hi viuen, tan aviat com poden les abandonen. Resulta inexcusable —ja dic— un nou mecanisme de govern metropolità que traslladi tot el poder de decisió als que patim les ciutats que altres dissenyen.

Bon moment aquest per recordar un altre cop els afanys del professor Fontana en la seva missió científica: explicar que les relacions humanes a través de la història sempre han estat distorsionades per la posició privilegiada d'unes minories que decideixen i la condició subordinada d'una majoria que, això sí, té el recurs de resistir-se. Ell no només ho explicava metòdicament, sinó que convidava a la resistència. La majoria subordinada, —també pel que fa a les ciutats i als que les han fet—, tenim tot el dret a resistir-nos i el deure de no defallir. Vet aquí el que donen de si unes vacances gairebé a les antípodes.

Tribuna

Joan Carles Valero
periodista y profesor

Es tiempo de nuevos héroes, de personas sencillas, más fuertes que poderosas, capaces de hacer un acto de valentía extraordinario y generoso que implique el sacrificio consciente de sí mismo para proteger el bien ajeno o el bien común. Están en las aulas como delegados/as de clase, integran las juntas de las entidades, militan sin medrar puestos en las listas electorales; son los buenos maestros/as y los auténticos servidores públicos, funcionarios y también periodistas. Conozco a muchos héroes y ninguno se dedica a la política, porque está más basada en el arte del engaño que en la autenticidad, que consiste en la coherencia entre lo que se siente, piensa, dice y hace.

El coraje de las propias ideas y el arte del engaño

Leonardo da Vinci decía que la persona común mira sin ver, escucha sin oír, toca sin sentir, come sin saborear, se mueve sin tener conciencia física, inhala sin darse cuenta del olor o la fragancia, y habla sin pensar. Hace 2.300 años, el sabio Aristóteles escribió *Retórica*, un tratado sobre la comunicación persuasiva. Decía que la persuasión "es el arte de conseguir que las personas hagan algo que normalmente no harían si no se lo pidieran", como que te voten. Nuestros políticos locales son pésimos aprendices del filósofo griego.

A pesar de la mala imagen que tiene el engaño, la mentira, los embustes, las medias verdades, la falta de franqueza y los métodos tortuosos e indirectos, nuestros políticos son los que más recurren al arte del engaño. Hay quien defiende que la vida social se antoja imposible sin el engaño porque el ser humano parece no estar hecho para buscar la verdad, sino para sobrevivir. Y a veces la verdad y la supervivencia son términos opuestos. Bien lo sabe el astuto muñidor del "procés", ahora en Alemania, que parece seguir a pie juntillas *El arte de la guerra*, de Sun Tzu, un libro escrito hace 2.500 años y considerado el mejor manual del engaño para hacerse con la victoria en todo tipo de situaciones, incluidas las guerras simbólicas basadas en el simulacro.

Es de buen gusto y parece reflejar una gran categoría moral rechazar cualquier procedimiento que no consista en decir la verdad y actuar sin disimulo, de manera sincera y directa, como hacían los caballeros andantes. Sin embargo, en cuanto nos alejamos del mundo de las fábulas, la novela o el cine y observamos cualquier momento histórico, en cualquier acontecimiento más o menos célebre descubrimos siempre la presencia del engaño. En los próximos diez meses asistiremos en nuestros municipios a auténticos aquelarres de las medias verdades, la falta de franqueza y los métodos tortuosos para vendernos la obra de gobierno o formularnos promesas.

Engañar mediante eufemismos

En unos tiempos en los que la información, la desinformación y la contrainformación se han convertido en habituales, las lecciones del engaño del maestro Sun parecen más actuales que nunca, tanto para crear sutiles estratagemas y mentiras como para saber detectarlas y prevenirnos contra ellas. El mejor engaño de un estratega consiste en no hablar nunca de engaño y mentira. Al examinar cualquier estrategia política no debemos buscar palabras como «mentira», «engaño», «trampa» o «emboscada», sino «imprevisto», «error», «inteligencia», «secreto» y, por supuesto, «sorpresa», puesto que sin engaño casi nunca puede haber sorpresa. El engaño es el territorio donde se reproducen los eufemismos, que son esas expresiones que atenúan la verdad, como hablar de daños colaterales cuando sencillamente se trata de víctimas inocentes.

El uso del término "naturalizar" Cornellà en la ciudad más densamente poblada del Baix Llobregat, con permiso de L'Hospitalet, es un ejemplo paradigmático de eufemismo político. La verdadera naturalización de ambas ciudades solo será posible tras derribar manzanas completas de edificios para esponjar el exceso de cemento y asfalto y crear verdaderos espacios libres y verdes, el equipamiento más deseado por los ciudadanos. La operación sería similar a la que Maragall llevó a cabo en el Raval creando avenidas en medio de un distrito que hacía siglos que urbanísticamente no se tocaba. Así se naturaliza auténticamente y no con la creación de minúsculos espacios verdes en las esquinas y rotondas.

Lamentablemente, Cornellà ha sido noticia semanas atrás por el suicidio de una persona cuando iba a ser desahuciada y por las peleas nocturnas, con el resultado de un joven de Gavà todavía en coma. Un reportaje televisivo del programa *En el punto de mira* se infiltró hace unos días en la conflictiva discoteca Phant de Cornellá donde tuvo su origen la trifulca. En el caso del suicidio, el Ayuntamiento reaccionó defendiendo la pancarta contra los desahucios, pero no quiso atender al programa de Tele 5 sobre la conflictiva zona de ocio en pleno corazón urbano.

LOS 132 ALUMNOS DE 17 CENTROS DE PRIMARIA Y SECUNDARIA DE L'HOSPITALET QUE INTEGRAN EL CONSELL DE NOIS I NOIES SON UN EJEMPLO DE LOS NUEVOS HÉROES, CIUDADANOS FORMADOS EN EL ESPÍRITU CRÍTICO Y EL COMPROMISO

Mascarada de la CUP

Cornellà es paradigma de engaño político por parte de la CUP, organización radical que se presentó en 2015 a las elecciones municipales bajo la piel de Cornellà en Comú, confundiendo al electorado podemita, como ocurrió en L'Hospitalet con los dos concejales de "Ganemos", Rafael Jiménez y Cristina Santón, que no tardaron en poner en práctica el nombre de su formación en beneficio propio al integrarse en el gobierno municipal con un sueldo de "solo" 77.000 euros brutos anuales. En Cornellà, los lobos cuperos con piel de cordero comuneros obtuvieron 5 concejales y ahora tres de ellos, entre los que figura el sustituto del diputado Vidal Aragonés, han creado el partido Alternativa Esquerra Pirates, otra mascarada de la CUP para seguir apropiándose de los 6.000 votos que, a cara descubierta, creo que jamás obtendrían en esa ciudad.

En cuanto al PSC, esperemos que en las próximas municipales de mayo de 2019 el partido no esconda su marca detrás de Antoni Balmón, como ocurrió en 2015, aunque ahora el alcalde parece más cansado que entonces. En el PSC le ruegan que siga como cabeza de cartel, aunque se equivocara al apoyar a Susana Díaz en las primarias del PSOE frente a Pedro Sánchez. El equipo de gobierno de Cornellà tendrá que explicar por qué no rebaja el IBI a los ciudadanos, primero, porque cada ejercicio municipal cierra con superávit. Y segundo, porque a los vecinos se les dice que el IBI está congelado, pero el Ayuntamiento calla que mantiene los precios de ese impuesto sobre la vivienda, pese a que el valor catastral de los inmuebles se ha rebajado un 18% de media, lo que en la práctica supone un aumento de ese mismo porcentaje. Hasta en la Peña del Dominó, la asociación más importante de Cornellà, empiezan a estar hartos de las viejas formas y reclaman personas que pongan el amor y la gratitud en primer lugar. Necesitamos líderes auténticos, coherentes entre lo que siente, piensan, dicen y hacen. Vivimos tiempos de hambre de autenticidad, de nuevos héroes.

Tribuna

Una notícia aparentement banal, però que va ser extraordinàriament comentada a la comarca, podria obligar-nos, si fóssim mínimament previsors, a reflexionar sobre quin futur l'espera al territori. En aquests mateixos dies han coincidit un munt de notícies relacionades d'una manera o altra en aquesta visió complexa del desenvolupament metropolità en el qual estem, vulguem o no, estretament implicats. La notícia va ser la detecció, primer, i la captura més tard, d'un exemplar insòlit de linx ibèric, batejat com a Litio.

Jesús Vila
periodista y escritor

Litio i nosaltres: ¿Un bon lloc per viure-hi?

Litio va tenir la sorprenent ocurrència de travessar la península per venir a caçar conills catalans, que deuen ser més saborosos per a la seva atrevida existència. De seguida, els tècnics especialitzats en la supervivència de l'espècie van coincidir que un exemplar tan valuós estava especialment amenaçat en una zona tan trinxada per les infraestructures i no perquè no hi hagi suficient menjar de qualitat pel linx, sinó perquè hi ha massa carreteres, massa vehicles, massa veïns i massa insensibilitat manifesta. S'han endut el Litio mil quilòmetres enllà, on encara queden camps sense amenaces. Justament el contrari d'aquí.

El medi ambient, en perill

Dues informacions més d'aquests dies palesaven això de les amenaces. La primera, l'aprovació del PDU del nord de la comarca que està previst que alliberi -en realitat caldria dir, que condemni— des de l'oest de la Seat fins a Can Cases. Més de mig milió de metres quadrats de sòl edificable i una nova parcel·la triangular d'uns altres 60.000 metres quadrats més a l'altra banda, també potencialment convertibles en habitatges. L'altra informació, dels mateixos dies, es referia a l'activació per part de la Generalitat d'un nou avís preventiu per contaminació atmosfèrica en 40 municipis de la conurbació que formen part de la Zona de Protecció Especial, dels quals 16 corresponen a la zona sud de la comarca, per un excés de diòxid de nitrogen que afecta la qualitat de vida d'una població cada vegada més amenaçada per la saturació territorial.

Sempre que he tingut l'oportunitat de parlar amb els tècnics d'urbanisme que assessoren els polítics, justifiquen l'alliberament de sòl per l'existència d'una demanda gairebé imparable. No discuteixo la demanda, a jutjar pel nou ritme constructiu d'aquests darrers mesos. La gent vol habitatges on viure, asseguren. I és obligació dels polítics donar resposta a aquesta necessitat, afirmen taxativament. Tot plegat sense avaluar què representa posar en el mercat nou sòl urbà: més demografia concentrada, més necessitats de serveis i infraestructures, més llocs de feina a tocar d'on s'estableix la població, necessàriament més dificultats de mobilitat, més contaminació, menys espais verds, més degradació paisatgística, eliminació de terrenys agrícola i més impermeabilització del sòl, major perill de riuades, més necessitat de generació concentrada d'energia i de depuració d'aigües, etc, etc.

Habitatges vs preservació del medi

En contra del criteri sostingut gairebé com axioma, això que els polítics estan obligats a satisfer les demandes, començaria a ser hora de tot el contrari: els polítics haurien d'estar obligats, responsablement, a dir no en molts casos. Segurament hi ha demanda de nous habitatges, però també hi ha demanda de preservació de l'espai, només que darrere d'aquestes demandes d'aire lliure no hi ha les grans immobiliàries i promotores, que són les grans conselleres dels ajuntaments tradicionals. Ja va sent hora que els habitants valorem més l'espai que es preserva que la demanda inacabable de noves ocupacions.

Fa molt de temps que alguns pensem que els ajuntaments s'haurien de veure obligats a consultar la ciutadania quan projecten iniciatives definitives i inamovibles i, entre elles, l'ocupació de l'espai lliure és probablement la més catastròfica de totes. Una informació d'aquests darrers dies assenyalava, en aquest sentit, la

EL LINX IBÈRIC 'LITIO' VA SER DETECTAT I CAPTURAT A SANTA COLOMA DE CERVELLÓ | AGENTS RURALS

queixa de l'alcaldessa d'Olesa, per les dificultats reals a l'hora de fer possibles les consultes ciutadanes: una altra de les reivindicacions eternes a les quals ningú no hi posa remei. Consultar, ajuda a eliminar el sentiment patrimonial del poder, instal·lat de manera tan terrible en el sistema municipal. Els solars, els carrers, els diners públics no són dels que governen els municipis, malgrat que ho sembli, perquè sobre els carrers, sobre els solars i sobre els recursos fan exactament el que volen aquells als quals hem posat perquè administrin, no perquè es considerin amos absoluts del que és de tots.

Menys absolutisme i més participació ajudaria força, però també més reflexió col·lectiva sobre on ens porta la colmatació del territori. Hem d'exigir més respecte pel medi ambient. Hem de ser inflexibles sobre la saturació territorial. Us quedareu atònits si feu servir el recurs que aquest setmanari posava també aquests dies a l'abast dels lectors: el comparador històric del territori que ha elaborat l'Institut Cartogràfic de Catalunya. "Mapes encarats que mostren el nivell de desenvolupament que la comarca ha experimentat en les últimes dècades", dèiem ingènuament en presentar l'eina cartogràfica. Mapes encarats que mostren l'enorme desequilibri sobre el territori que ha experimentat l'àrea metropolitana, i amb ella, la comarca i el conjunt del país.

Tribuna

Joan Carles Valero
periodista y profesor

Nuestras ciudades y pueblos están literalmente en obras, hasta el punto de que los meses que median hasta el 26 de mayo, fecha de las elecciones municipales, vamos a tener que sortear más obstáculos que en una pista americana. Todo con el objetivo de que, a la hora de votar, la imagen de nuestros barrios luzca como una patena para que, como ocurre cada 4 años, los ciudadanos olviden el pasado reciente y concedan la reválida a quienes ahora mandan, a pesar de que se comporten como los malos alumnos, que solo estudian-ejercen en vísperas de exámenes.

Alcaldeando para naturalizar personas y humanizar ciudades

Los alcaldes y alcaldesas tienen encomendada, que no delegada, la fundamental tarea de dirigir la gestión y la promoción del bien común en su doble vertiente de proporcionar bienestar individual y cohesión social. Nuestros políticos locales gestionan entidades mucho mayores que cualquier empresa: tienen más personal (funcionarios), más presupuesto (dinero de sus vecinos) y, sobre todo, tienen una mayor exigencia de responsabilidad pública. Ahora encaran la recta de los exámenes finales de su mandato. Pero no todo el mundo está preparado.

Colocar al ciudadano en el centro de la estrategia debería ser la obligación de cualquier alcalde, guiado por el deseo de un legado real en la búsqueda de respuestas a los retos. Lo ideal sería que las preguntas surgieran del trabajo común con todos los agentes que conforman la sociedad para aprovechar el talento de los profesionales que operan en el territorio. Un talento que debiera florecer del debate alrededor del papel y la legitimidad de los emprendedores innovadores y las administraciones comprometidas en la generación de un cambio positivo en las ciudades. Empresas como por ejemplo las periodísticas, que bien conozco, y en las que sus profesionales intentan entrever cómo pueden incorporarse al espacio público de una manera positiva para todos, suelen encontrarse con muros de recelos e incluso rechazo. Porque las propuestas de co-creación provocan alergia a los mediocres.

No todo el mundo se siente preparado para aprobar los exámenes de las urnas, y por eso las maquinarias de propaganda municipales ya han lanzado eslóganes con los que enmarcar un relato que vender a los votantes. Eslóganes que pasan por exclamar el amor inconmensurable que sienten por su ciudad, porque "se hace querer" dicen desde L'Hospitalet, donde se proclama un enamoradizo "We L'Hove" mientras su ayuntamiento está regando las calles con nada menos que cien millones de euros en obras para renovar el asfaltado, ampliar aceras, sustituir farolas y nuevos equipamientos.

Marcos mentales positivos

Gavà ha dado en el clavo al elegir su lema Natural-Ment porque esa población que goza de mar, parque agrario y montaña, se ha comprometido a reforzar los valores de su medio ambiente, de su entorno, en una clara y definitiva apuesta por la sostenibilidad. Una sostenibilidad en todos los frentes: urbano, económico, social y democrático y que son los ejes de las políticas transversales que impulsa Raquel Sánchez, su alcaldesa, que en este mandato ha crecido políticamente.

Naturalizar Cornellà es otro de los marcos mentales propuestos en esta recta final. Sobre el mapa, se han pintado de verde una serie de micro intervenciones urbanísticas que intentan crear cinco ejes para ligar los escasos parques existentes a través de minúsculos espacios y plazoletas en la ciudad más densamente poblada de la comarca, con permiso de L'Hospitalet. Aún tardarán diez años en acabar de "naturalizar" esa ciudad con un presupuesto para toda la década de 6,3 millones de euros, lo que se antoja poco para toda Cornellà, a no ser que sea a base de colocar macetas. Tanto verde que te quiero verde y los ciudadanos siguen valorando más en las encuestas la existencia del centro comercial Splau, que no lo ha hecho su ayuntamiento y que encima está en terrenos de El Prat.

Boom del comercio electrónico

El urbanista Oriol Bohigas definió la ciudad como edificios de viviendas con bajos comerciales. El individualismo sin ataduras, sin vínculos duraderos y los cambios en los hábitos de los consumidores están modificando la fisonomía de las ciudades, hasta el punto de que empresas de distribución y logística están comprando locales comerciales en el área metropolitana para destinarlos a centros de distribución del comercio electrónico. Otros propietarios de locales cerrados tramitan su conversión en viviendas, dado que nadie quiere dedicarse al comercio de proximidad.

PORTADA DEL FOLLETO DONDE L'HOSPITALET PROCLAMA QUE ES UNA CIUDAD QUE SE HACE QUERER Y UNA DE LAS IMÁGENES SOBRE "NATURALIZACIÓN" PUBLICADAS EN TWITTER POR EMILIA BRIONES, TENIENTE DE ALCALDE DE INNOVACIÓN URBANA Y PRESIDENCIA DEL AYUNTAMIENTO DE CORNELLÀ.

La última milla del reparto de las compras por internet obliga a una logística de transporte intensivo, no sólo para llevar la mercancía a los hogares de los consumidores, sino porque devolvemos muchos productos, sobre todo del sector textil. El fenómeno de las compras por internet, que ya suponen el 2,1% del PIB, va a crecer exponencialmente, con la consiguiente ocupación masiva del espacio público. Ya no solo son las terrazas de los bares, permanentemente instaladas todo el año para los fumadores; nuestras calles van a ser cada vez más invadidas por motocicletas, furgonetas y todo tipo de camiones de reparto y reposición de mercancías.

Relaciones políticas frágiles

Además del individualismo exacerbado, la piedra angular de la contemporaneidad es la fragilidad de las relaciones humanas: estrechamos lazos pero los mantenemos lo suficientemente flojos para poder deshacerlos rápidamente y sin esfuerzo cuando las circunstancias cambian. Un cambio que, por otra parte, es lo único seguro que tenemos, porque se ha convertido en inevitable. La fragilidad en las relaciones humanas, carentes de suficiente compromiso, afecta a las relaciones comerciales y también al vínculo de los ciudadanos con su entorno, especialmente con sus políticos locales. Frente a un modelo de convivencia que lo está definiendo el consumo, el individualismo y la batalla identitaria, los alcaldes deberían pregonar más humanismo y evitar la colonización del espacio público, que desgraciadamente ahora no es de todos.

Tribuna

Fa uns dies ens va sorprendre una informació del tot imprevista. L'acord de tres ajuntaments de la comarca per impulsar una estratègia territorial al sud de Barcelona en la zona més controvertida de l'àrea metropolitana, de més atractiu ambiental, de més pes econòmic i, de llarg, la mes abandonada administrativament.

M'estic referint a la nova Estratègia per un Delta del Llobregat més natural, més ciutadà i amb més activitat econòmica inclusiva.

Jesús Vila
periodista y escritor

Filigranes dialèctiques sobre la Zona Franca i el Delta

Ignoro absolutament què ha mogut als tres ajuntaments amb més compromisos en aquest espai a reunir-se, signar un acord i donar a la publicitat un document que, llegit amb cura, resulta del tot incomprensible per improductiu. No solament perquè tot el que s'anuncia ja forma part de les estratègies de les institucions que fa anys intervenen en la zona, sinó perquè el seu llenguatge respon a un miratge: desenvolupar no se sap ben bé quines idees, per fer no se sap ben bé quins projectes i amb la intervenció de no se sap ben bé quins agents. La veritat és que la zona és molt controvertida. Parteix d'una història convulsa que és va resoldre abruptament durant molt poc temps i que mai, des de fa ara cent anys, ha tingut un correlat precís amb la idea primigènia.

L'anomenada Zona Franca es va crear per aprofitar la conjuntura de la primera guerra mundial quan convenia un port franc en el mediterrani per substituir els dipòsits francs de les potències en guerra. La idea va fructificar i de seguida es va veure que l'espai dedicat inicialment resultava del tot insuficient, mentre que sota el Montjuic hi havia una enorme extensió de terreny de maresma i agrícola que podia ser segregada de l'Hospitalet sense gaire trasbalsos. I així es va fer, contra el criteri municipal que perdia 900 Ha de terme i sense que ni tan sols l'organisme creat per administrar el nou territori amb les noves finalitats, tingués un sol representant del municipi que aportava tal quantitat d'espai. I així, fins ara. Aquell dipòsit de port franc es va anar convertint en un espai industrial, més tard en un nus d'infraestructures, després en un sistema mixt d'infraestructures i serveis i ara en un territori on s'entrecreuen interessos diversos que passen pel Consorci de la Zona Franca, els ajuntaments de Barcelona i El Prat, pel que fa als terrenys lliurats després del desviament del Llobregat, l'autoritat portuària, l'administració duanera i una vocació indeterminada que intenta mantenir la protecció natural, amb infraestructures de gran relleu com la dessaladora i la depuradora, el desenvolupament de les Zones logístiques aeroportuàries, l'ampliació de Mercabarna, el desenvolupament poligonal del Prat vermell, les noves adequacions dels solars i naus de l'antiga Seat, etc, etc. Com és ben evident, un batibull d'administracions, autoritats, propostes, serveis i criteris que representen tan un repte com un enrenou.

Què fer i com fer-ho

Ja fa molts anys, arran les grans realitzacions urbanes de Barcelona com a conseqüència del projecte olímpic, vaig preguntar en una entrevista feta per a l'Avui al gran urbanista Oriol Bohigas —que el meu veí de pàgina esmenta per expressar el sistema funcional que defensava per confegir una ciutat: residència i comerç— quins havien estat els criteris per desenvolupar la costa nord de Barcelona, avocant la ciutat al mar, mentre s'havia abandonat deliberadament el desenvolupament de la costa sud que potser tenia més atractius cívics. Bohigas, sorprès per la pregunta, em va sorprendre així mateix amb la seva resposta: urbanitzar la costa nord, amb les seves enormes complexitats, era infinitament més senzill que intentar esbrinar què calia fer amb la costa sud. Primer calia saber què fer, va venir a dir. Després calia saber com fer-ho.

Vint-i cinc anys després d'aquella conversa, el document signat pels tres ajuntaments veïns del territori de la costa sud ens apareix com l'evidència del que ja exposava amb la seva sobrada experiència el reconegut urbanista: encara estem per esbrinar què cal fer amb la costa sud, probablement el territori català més intervingut i menys definit.

PRESENTACIÓ DEL PLA (A SOTA) PER IMPULSAR L'ÀMBIT DEL DELTA DEL LLOBREGAT (A L'ESQUERRA)

A escassament un any i mig del centenari insidiós de la pèrdua d'una part molt substancial del terme hospitalenc, l'Ajuntament d'aquesta ciutat hauria d'anar un pas bastant més enllà de la declaració de principis de la Estratègia Delta, que té poc de delta i encara menys d'estratègia, i demanar dues coses: la delimitació de qualificacions del sol i el seu respecte absolut, l'aclariment sobre els usos i les administracions intervinents i un lloc en les decisions del Consorci. Un lloc de pes en el Consell d'Administració que presideix la senyora Colau per restituir, ni que sigui administrativament, la segregació forçada de 1920.

No n'hi ha prou

Està bé que l'Ajuntament de Barcelona vulgui participar amb els seus veïns del sud en l'ordenació territorial d'un espai multiusos que implica a tots. És un gest per evitar que es continuï considerant la ciutat de Barcelona com el monstre que devora el que l'envolta i expulsa allò que l'incomoda. Però no n'hi ha prou. S'ha de passar de les sensibilitats a les actuacions. L'Hospitalet encara té molt a planificar i els terrenys de la Zona Franca vocacionalment industrials, logístics i de serveis podrien jugar un paper fonamental en l'esponjament municipal del centre del terme. Cal recordar que la ciutat més saturada d'Europa podria recuperar espais oberts, pactant un trasllat operatiu de la seva zona industrial més potent cap a territoris que havien estat propis i que la podrien salvar.

Per això cal que la ciutat tingui presència, veu, vot, força i eficàcia en el Consorci i en l'Àrea Metropolitana on s'hauria de definir bona part del seu futur. Està bé signar papers i fer declaracions, però les filigranes dialèctiques difícilment enganyen ningú.

Tribuna

Joan Carles Valero
periodista y profesor

Necesitamos ingenieros de la política que ayuden a construir soluciones a los problemas de nuestra sociedad, no pillos que se meten en las listas electorales como vía de solución de los suyos personales. La máxima que dice: lo de arriba es igual a lo de abajo, sirve para explicar lo que nos jugamos en el plazo de un año en nuestros municipios, en nuestra metrópoli barcelonesa y en la Unión Europea. En esos escenarios irrumpirán con fuerza los nuevos partidos y el panorama cambiará bajo el fantasma identitario, siempre amenazante. Todo dependerá del resultado del "fiestón" democrático al que estamos convocados el 26-M de 2019.

Necesitamos testarudos e irrazonables para impulsar el progreso

Lo identitario e ideológico prevalece por encima de cualquier otra prioridad, como la económica o la obra de gobierno realizada. La imagen que nos devuelve ese espejo a mí no me gusta porque refleja un estado de depresión colectiva paralizante. Rompámoslo, creamos en nuestras posibilidades a partir de definir objetivos comunes verdaderos.

El fantasma identitario recorre Europa y también nuestras ciudades y pueblos respecto a la construcción metropolitana, 35 años después de que Pasqual Maragall accediera a la alcaldía de Barcelona y contemplara la ciudad real, la que va de río a río, del Besós al Llobregat y más allá. Por eso hoy su heredero, Jaume Collboni, reivindica rescatar la Corporación Metropolitana de Barcelona (CMB) que el pujolismo eliminó, y defiende ampliar las competencias y el territorio metropolitano a los dos Valleses, el Occidental y el Oriental, a lo que yo añado que también se incluya el norte del Baix Llobregat como parte de la gran metrópoli catalana y mediterránea que somos, frente a operaciones concéntricas como el Montserratí.

Si las elecciones europeas se antojan distantes para usted, probablemente también lo será el debate sobre la construcción metropolitana, cuando nuestra vida cotidiana responde en esencia a ese fenómeno de continuo urbano, de transportes y de servicios supramunicipales que, a mi juicio, deberíamos continuar reforzando y ampliando, al igual que la Unión Europea. Necesitamos una metrópoli barcelonesa fuerte, con un marcado liderazgo y que responda al reto de la globalización más allá de las fronteras, no solo físicas. Porque el verdadero reto que tenemos es el de la digitalización, que se traduce en la industria 4.0, la robótica, la inteligencia artificial.

JAUME COLLBONI HA REIVINDICADO ANTE LOS EMPRESARIOS DE LA CÁMARA DE COMERCIO DE BARCELONA LA CIUDAD REAL QUE DEFENDIÓ PASQUAL MARAGALL, LA QUE VA DEL LLOBREGAT AL BESÓS, ASÍ COMO MÁS COMPETENCIAS METROPOLITANAS Y LA AMPLIACIÓN DEL ÁREA A LOS DOS VALLESES

26-M, "fiestón" demócrata

Un ejemplo es el inminente despliegue de la tecnología 5G para móviles y el internet de las cosas, que nos pondrá en las manos verdaderas autopistas y que permitirá colocar miles de sensores en las ciudades sin necesidad de enchufes. Las inmediaciones de Fira en Gran Vía de L'Hospitalet y la plaza Europa será uno de los bancos de pruebas del despliegue del 5G a finales de este año. Ese doble salto metropolitano y digital será inviable sin recuperar algo que lamentablemente no está de moda: el consenso y el principio de solidaridad, en este caso de la capital hacia su periferia.

Las elecciones municipales de 2019 se celebrarán en toda España el 26 de mayo de 2019, coincidiendo con las del Parlamento Europeo, algo que no ocurría desde hace 20 años, ya que las europeas se celebran cada cinco años y las municipales cada cuatro. De este modo, el 26 de mayo de 2019 estaremos invitados a un verdadero "fiestón" demócrata. En los colegios electorales nos encontraremos con la mayoría de nuestros vecinos extranjeros, ya que también podrán votar. En España pueden hacerlo todos los inmigrantes de la UE residentes y también los vecinos procedentes de los países con los que existen acuerdos de reciprocidad, como: Bolivia, Colombia, Chile, Ecuador, Perú, Paraguay, Trinidad y Tobago, Islandia, Noruega, Cabo Verde, Nueva Zelanda y República de Corea.

Lo que va a ocurrir en los próximos 12 meses va a ser extraordinario tanto a escala local como europea. El futuro de nuestros municipios y el de la metrópoli barcelonesa es similar al reto de la construcción europea, que también se enfrenta a múltiples frentes. Más allá del Brexit, que fundamentalmente es un problema identitario antes que económico, se producirá una pugna entre los países del este y centroeuropeos frente al resto de los 27 por la elaboración de los presupuestos. Antaño, fuimos los españoles, entre otros, los receptores de fondos europeos y hoy son polacos, húngaros, checos, etcétera. Veremos cómo cuadran las cifras con los recortes provocados por la salida de Reino Unido. Las elecciones al parlamento europeo también dinamitarán el histórico bipartidismo de conservadores y socialdemócratas, como ya ocurre en España y como ocurrirá en nuestros ayuntamientos, con la irrupción de nuevos partidos y la sacudida de populismos.

Caldo de cultivo populista

Además, en Europa cambiarán todos los rostros importantes: junto a los del Parlamento, se va Mario Draghi del Banco Central Europeo y se renovará toda la Comisión Europea. También cambiarán los equilibrios y el liderazgo europeo, como ocurrirá aquí, en nuestra área metropolitana con un más que probable cambio en su presidencia, fruto del resultado de las elecciones en Barcelona. Veremos si ese cambio comporta un liderazgo fuerte que evite que la metrópoli se convierta en un campo de batalla identitario y caldo de cultivo para todo tipo de populismos.

Todo ello en medio de la transformación digital y la Inteligencia Artificial (IA). El dramaturgo irlandés George Bernads Shaw dejó dicho: "El hombre razonable se adapta al mundo; el irrazonable persiste en el intento de adaptar el mundo a sí mismo. Así pues, el progreso depende del hombre irrazonable". Que nadie dude que ser dirigidos o gobernados por gente razonable es agradable. Porque los irrazonables suelen ser testarudos y difíciles de dirigir. En este punto, los algoritmos de la IA son hiperrazonables. Se centran en las cualidades humanas, por lo general, valoradas en exceso. Pero Shaw tiene razón en que el progreso, en lo que hace referencia a las ideas, siempre lo impulsarán los testarudos e irrazonables.

Tribuna

Fa un parell d'anys, un informe d'Eurostat considerava L'Hospitalet de Llobregat la ciutat més saturada d'Europa. Malgrat que es fa molt difícil harmonitzar la multitud de dades que apareixen a internet sobre la densitat de les ciutats més poblades del món en nombre d'habitants per Km2, no sembla que existeixin dubtes sobre el desbordant lloc de L'Hospitalet en el rànquing mundial.

Lluny de preocupar-se pel que comença a ser insuportable, l'Ajuntament es vana de permetre o promoure noves promocions.

Jesús Vila
periodista y escritor

La ciutat de les grues

Tant és així que, encara amb pudor de socarrim per la recentíssima bombolla immobiliària, L'Hospitalet presenta el patètic honor de seguir sent, després de tants anys, el paradís de les promotores. Ocupa, en xifres d'aquest mateix any, el setzè lloc entre les ciutats més poblades de l'Estat. Tretze d'aquestes ciutats que superen a L'Hospitalet en volum demogràfic són capitals de província. Moltes d'elles ciutats urbanes que reben la massiva despoblació rural de les seves respectives províncies. Només Vigo i Gijón, que no són capitals de província, tenen uns pocs de milers més d'habitants que l'Hospitalet. A Vigo gairebé són 300.000 i a Gijón a prop dels 275.000 per pràcticament 260.000 de la nostra ciutat. Ara bé, Vigo té un terme municipal de 109 Km2 y Gijón de pràcticament 182 Km2, exactament tretze i quinze vegades més, respectivament, que el nostre, que només compta amb 12,5 Km2 per encabir-nos a tots. Això, en densitat i aglomeració demogràfica resulta aclaparador, però no cal que li expliquin a cap hospitalenc. Ho coneix de sobres.

Ciutat viva

Qualsevol que visita el municipi s'admira del batec ciutadà: carrers i places desbordades de gent i de canalla. Parlen d'una ciutat viva amb una socialització de carrer exuberant. No pot ser d'una altra manera. Els hospitalencs, literalment, no hi caben als habitatges i corren perill imminent de no cabre tampoc als carrers i a les places. Com que hi ha poquíssims parcs i plens a tot hora, s'omplen les places dures, les poques rambles i passeigs i fins i tot els descampats, si els deixen. Una mica d'aire lliure és un bé molt preuat que encara es posarà més car d'aquí a molt pocs anys. Per suposat que és impossible utilitzar el cotxe privat a la ciutat. Es pot circular amb dificultats però és impossible aparcar-lo. L'ajuntament, en un singular gest cívic per afavorir una ciutat dels vianants, ha omplert de pilons que fa molts anys van batejar com pilons Hospitalet, una enormitat de carrers. A falta d'espais lliures, almenys que les voreres siguin dels ciutadans. Qui vulgui aparcar que es floreixi. No hi ha pràcticament pàrquings privats, de manera que anar en cotxe a l'Hospitalet és arriscar-te a pagar una multa segura.

L'any 2015 es van posar a la ciutat 25.188 denúncies —és a dir, una mitjana diària de 70 sancions, al voltant d'una sanció cada quart d'hora, si restem les hores de matinada amb poc trànsit—, de les quals totes, excepte 2.149 ho van ser per estacionar malament, en una infinitat de variables. Clar que, si les comparem amb les dels anys 2011, 2012 i 2013, que van ser 41.793, 42.598 i 30.583, han baixat una mica. Pel cap baix, l'Ajuntament ha d'haver recaptat l'any 2015, un dels més baixos, al voltant de dos milions i mig d'euros per problemes d'aparcament dels conductors.

O sigui que l'Ajuntament dona permisos per construir, cada vegada més, i s'endú els imports de la concessió de llicències; quan els pisos es venen, cobra l'IBI i als propietaris de vehicles, els impostos de la circulació i, com una propina pressupostada, uns quants milionets de multes que toquen ben arbitràriament... Això, tot legal, que en aquest món nostre de comissions a dojo, desperta imaginacions tenebroses.

Ara mateix, passejar-se pel districte Centre representa considerar la construcció de més d'un miler i mig d'habitatges nous, que es concentraran a la Rambla Just Oliveras i a la carretera del Mig, i també al Parc de la Remunta que quedarà miniaturitzat entre blocs monumentals. No parlem ja del que es preveu a la continuació de la Gran Via, amb 26 gratacels, 13 dels quals en terrenys que avui són la darrera zona agrícola del terme. I per acabar de reblar el clau, l'Ajuntament s'ha gastat un dineral en arranjar un dels solars vuits de Bellvitge per posar-lo a la disposició del Cirque de Soleil, que ha d'estar

LA CIUDAD DE L'HOSPITALET ES UNA DE LAS MÁS DENSAMENTE POBLADAS DEL CONTINENTE

encantat i sorprès per tanta intuïtiva generositat. Què ens emportarem els hospitalencs del Cirque de Soleil? Que algun dia ens sorprenguin amb un espectacle que es tituli "Gilipolítiks", en agraïment a la gestualitat creativa d'alguns genis.

Síndrome de sardina enllaunada

I és que una conversa recent amb una tècnica de l'oficina d'Urbanisme va acabar amb el dubte: "És que la demanda no para", va observar. I resulta meravellós, perquè és ben conegut el síndrome de sardina enllaunada que caracteritza la raça humana, però potser l'exemple de l'Hospitalet resulta excessiu. I encara més excessiu que l'Ajuntament consideri que, com que la demanda no para, s'han d'omplir tots els recons. Haurem deixat de ser l'acollidora si és que ho vam ser en algun moment, cosa que dubto, per convertir-nos en la saturadora, que és una màquina ciutadana d'espitjadors, estil metro de Tòquio.

I no passa res. Abans, quan les coses eren més normals, els consistoris governants miraven de mostrar la seva cara més amable en el darrer any abans de les eleccions. Miraven d'inaugurar coses, especialment, si podien, algun parc o algun equipament. Ara no cal. No sabria ben bé si és per causa d'una miopia circumstancial o resultat de tenir la pell ben adobada. El cas és que al consistori hospitalenc no li fa res omplir la ciutat de grues a pocs mesos de les eleccions. És més, em temo que el proper eslògan dels que vulguin guanyar haurà de dir alguna cosa així com "La ciutat de les grues: el Bombai metropolità. Apretem-nos!!".

Tribuna

Joan Carles Valero
periodista y profesor

Nuestra conducta personal tiene consecuencias colectivas y es el resultado de un individualismo entendido desde el egoísmo. Como consumidores, cada vez media menos tiempo entre ver, desear y tener. Una inmediatez que afecta al reparto y entrega de mercancías y que genera notables problemas de movilidad en las ciudades por una excesiva ocupación del espacio público. Igual ocurre con los residuos que generamos y que los ciudadanos debemos separar.

Cambios de hábitos que obedecen a tendencias globales y cuya aplicación local implica la intervención de la autoridad municipal. Pero ojo, porque el individualismo se va a resistir a que los alcaldes se metan en las vidas de los vecinos poniendo chips en los cubos de las basuras.

Gran Hermano llega a los cubos de basura de las cocinas

El 23 de abril se cumplen 18 años de la emisión del primer programa de telerrealidad en nuestro país. Gran Hermano llega a la edad adulta como show inspirado inicialmente en el mundo creado por George Orwell en su novela "1984", uno de los grandes alegatos contra el totalitarismo en cualquiera de sus interpretaciones y de la injusticia social; un clásico de la literatura contemporánea en el que su autor hace una descripción distópica de la vida bajo la vigilancia constante del Gran Hermano. Cuando apareció en televisión el programa GH en el año 2000, no podía imaginar que un día ese mundo se haría realidad, y que el poder, mediante el control y custodia de la información, lo ejercerían los magnates de las nuevas tecnologías que tanto nos facilitan la vida.

El escándalo de la filtración de datos privados de los usuarios de Facebook para campañas de intoxicación política ha demostrado que los servicios a los que accedemos de forma gratuita, clickando "aceptar" al final de unas extensas condiciones de uso, supone entregar nuestra intimidad para que sea usada como mercancía. Decenas de aplicaciones también acceden a nuestros datos privados dándose de alta a través de Facebook, como Airbnb, Tripadvisor, Glovo, Blabacar, Spotify, Mytaxi, etc. También Google conoce y almacena todos los movimientos de sus usuarios, ya sean simples consultores en su buscador, navegantes a través de Chrome, los correos de Gmail, los videos de Youtube o Google Maps.

EL PUNTO DE EMERGENCIA DE TORRELLES ES EL ÚNICO LUGAR DE TODO EL PUEBLO DONDE EXISTEN CONTENEDORES PARA DEPOSITAR RESIDUOS, DADO QUE LA BASURA EN ESE MUNICIPIO SE RECOGE CON EL SISTEMA PUERTA A PUERTA. PARA ACCEDER AL RECINTO SE REQUERIRÁ IDENTIFICACIÓN Y TAMBIÉN SE VAN A COLOCAR COLOCAR CHIPS IDENTIFICADORES EN LOS CUBOS DE LA BASURA ORGÁNICA E INORGÁNICA DE SUS VECINOS PARA CONTROLAR SI RECICLAN BIEN

Control absoluto

Pocos son los que escapan al sometimiento del imperio GAFA, acrónimo que define el poder de las cuatro empresas más poderosas del mundo: Google, Apple, Facebook y Amazon. Son multinacionales-estados cuyos millones de súbditos-clientes no conciben sus vidas sin utilizar sus dispositivos o aplicaciones. Todos están contentos de ser dependientes de los maravillosos servicios que les ofrecen gratuitamente y no se percatan que sus vidas son meras mercancías para GAFA, puesto que esos titanes tienen toda nuestra información porque hemos querido regalársela gratis.

Los alcaldes también quieren ser nuestros grandes hermanos. Dicen que necesitan la información de nuestros comportamientos para así decidir mejor lo que nos conviene como sociedad. Pero el amante de las libertades individuales se rebela porque a los administradores de nuestras ciudades y pueblos les remuneramos todos los servicios mediante una amplia gama de impuestos y tasas. En nuestros municipios, nada nos es concedido gratis, como hacen los magnates de GAFA. A nuestros ayuntamientos les pagamos absolutamente todo. Pero nuestros alcaldes quieren más, desean ser nuestros grandes hermanos y quieren engordar la información que tienen de nosotros. Le llaman "big data" de sus gobernados. Hasta el punto de meterse en los cubos de la basura en sus cocinas.

Excusa medioambiental

La conciencia de reducir nuestra huella en el planeta mediante la separación de nuestros residuos para facilitar su reciclaje y reutilización, no es excusa para entregar alegremente las libertades individuales. Que levante la mano quien quiera, por ejemplo, que algún funcionario de su ayuntamiento sepa si folla con preservativos, si su hija tiene la regla, qué medicinas toma o si se zampa una lata de caviar beluga, lentejas, o garbanzos con langosta.

Gran Hermano llega a nuestras basuras, que van a perder el anonimato de que gozaban hasta ahora. Recuerdo la revista "Sal y Pimienta", que en los 80 publicaba reportajes sobre la basura de los famosos en un auténtico aquelarre de la intimidad ajena. Con el contenido de la bolsa de basura desplegado sobre una mesa, la revista reconstruía la vida del hogar del personaje con la absoluta precisión que aporta las pruebas. Ahora serán funcionarios los que analicen nuestros residuos y elaboren informes para que, en caso extremo, nuestros alcaldes sancionen a los descarriados.

Los políticos que se obsesionan en modificar los hábitos de conducta de los ciudadanos, intentando meterse en sus camas, cocinas o intimidad a través de la moral, la alimentación o sus basuras, corren el riesgo de perder el poder. Existen precedentes. Ocurrió en Torrelles de Llobregat en 2003, cuando la agrupación local PiP perdió por primera vez en 20 años unas elecciones por implantar en vísperas de las votaciones el sistema puerta a puerta de recogida de residuos sin suficiente información ni facilidades. La historia puede repetirse ahora que esa formación vuelve a gobernar con el nombre de Compromis i Acord per Torrelles (CAT). Todo un regalo para la oposición, que puede utilizar las libertades individuales para arrebatar el poder que ha ejercido PiP de forma casi hegemónica en ese pequeño municipio que pasa por ser el que más recicla sus basuras. Por lo visto, no es suficiente.

Tribuna

Jesús Vila
periodista y escritor

La frustració dels comuns

És veritat, com afirma l'alcaldessa Colau en l'entrevista que li va fer El Llobregat en el darrer número, que és molt difícil resoldre mancances acumulades durant anys en un sol mandat i que acostumem a ser molt exigents amb aquells que demostren una sensibilitat social prou acusada, mentre que tenim més paciència amb els que han governat sempre. I més, en aquest cas, en que els comuns a l'Ajuntament de Barcelona són dèbils per la seva falta de majories.

Acceptada la crítica, no és menys cert que se'ns pot demanar paciència amb el resultat de la gestió però no tenim per què tenir-la amb la percepció de les sensacions.

Més enllà dels errors estratègics comesos pels comuns a l'Ajuntament de Barcelona, com ara (el més recent) haver trencat la majoria de govern amb els socialistes per una justificació tan poc sòlida com era el suport d'aquests a l'aplicació del 155 —amb el que va arribar a costar posar-se d'acord per sumar—, el problema de l'equip Colau és que, fent com ha fet tantes coses i moltes d'elles positives i en la línia correcte des d'un punt de vist de progrés, el regust de la seva activitat té un toc amarg que no deixa satisfet al seu electorat potencial. Ja no parlem dels barcelonins, que són el seu públic més directe. L'operació Colau havia obert unes extraordinàries expectatives a tot l'entorn metropolità, on l'exercici repetitiu del poder per les forces tradicionals, ha provocat els vicis habituals dels que se senten excessivament forts i acaben considerant que el que és de tots i administren ells, és realment d'ells i l'administren com volen.

L'ALCALDESSA DE BARCELONA, ADA COLAU, ÉS L'ACTUAL PRESIDENTA DE L'AMB. A LA IMATGE, MOMENT DURANT L'ENTREVISTA AMB EL LLOBREGAT A LA QUE ES REFEREIX L'AUTOR, JESÚS VILA | BCN CONTENT FACTORY

Dos grans problemes

Segurament dos grans problemes poden haver ajudat a que, a pocs mesos del final del mandat, les perspectives no siguin esplendoroses. El primer problema, la supeditació de tot el cabdal d'iniciatives previsiblement trencadores a l'estratègia de país, que ha situat els comuns en territori de ningú: a mig camí entre l'independentisme i el constitucionalisme i amb independentistes i constitucionalistes desconfiant del projecte i donant-los l'esquena. Potser haurien de reflexionar sobre si el suport que van tenir a les darreres eleccions de desembre on es presentaven amb un cartell renovat i apriorísticament fort, ha estat conseqüència del seu missatge integrador o bé a l'absència d'altres alternatives prou suportables pel seu electorat potencial.

Per dir-ho planerament: si molts dels que els han votat ho han fet convençuts o tapant-se el nas. El segon problema, molt més funcional però igualment transcendent, la demostrada incapacitat per estendre la xarxa organitzativa territorial, de manera que davant les eleccions municipals del maig vinent, la proposta dels comuns pogués aconseguir una dimensió més amplia i alhora més profunda com alternativa de govern arreu.

Ambdós problemes han debilitat l'alternativa però, de fet, cap dels dos es refereix al regust del que parlàvem abans i que acaba per convertir l'esperança dels comuns en una nova font de frustracions per aquells que, aquests cop sí, pensaven que es podria superar la vella dinàmica de les majories absolutes dels de sempre.

Els detalls compten

En l'entrevista del nostre director, l'alcaldessa Colau, a qui alguns periodistes que segueixen l'actualitat barcelonina han batejat ja com la fAda Colau per l'aire que s'hi dóna entre fantàstic i quimèric, explica que "trepitja el territori, però no tant com voldria", en resposta a la recriminació sobre la seva presència activa —no a la ciutat sinó a l'entorn— en virtut de la seva presidència de l'ens metropolità. Amb la prudència pròpia que el caracteritza, el nostre director no va fer cap esment al fet que trepitjar el territori no és només passejar-se pels carrers. És, bàsicament, tenir-lo en compte. Obviava, d'aquesta manera, el fet que s'havia demanat aquesta entrevista des de feia més d'un any i la presidenta de l'Àrea Metropolitana de Barcelona, que aplega una part de la nostra comarca, no havia trobat el moment per rebre'ns. O que s'haguessin produït substanciosos problemes tècnics amb els qüestionaris preparats, per exemple.

No cal entrar amb més detalls, però els detalls compten, i molt, quan es tracta de mostrar que hi ha ganes d'aplicar noves maneres de fer política. Una alcaldessa no ho pot tot, i no seria just demanar-li més esforços dels que pot realitzar però una alcaldessa té l'obligació de bastir un equip que respongui com un rellotge, professional i rigorós, a banda d'amable i executiu, a les demandes socials. Trepitjar el territori té la virtut de conèixer de primer mà els neguits i atendre els mitjans de comunicació també. Si ens llegís amb atenció —ella o qui tingui l'obligació de llegir-nos amb l'atenció suficient i explicar-li el que aquí batega— sabria que en aquest territori que ella presideix en bona part, ens preocupa la política de lloguer dels habitatges, el blindatge del Parc Agrari o els problemes de la contaminació tant, per exemple, com les barbaritats de planejament territorial i modificació d'usos del sól que el seu organisme va aprovar al juliol del 2016 sobre el projecte de perllongació de la Gran Via fins al riu Llobregat.

No oblidar mai

Hi ha coses que una part de la ciutadania conscient mai podrà perdonar a l'acció o la inacció dels polítics. I aquí, al Baix Llobregat, a l'Àrea Metropolitana, hi ha coses que convindria no oblidar mai. Per exemple, la total disponibilitat que va mostrar l'alesho-res president Mas a consentir que una enorme porció del Parc Agrari es convertís en Eurovegas o l'acceptació de la fAda Colau a la destrossa de l'últim espai agrícola de l'Hospitalet a la zona de Can Trabal, i l'exageració de blocs que contempla el projecte del PDU de Gran Via i que condemna l'Hospitalet a ser la ciutat més saturada d'Europa.

Els comuns han tingut i tenen —no sé jo si seguiran tenint— una enorme feinada amb Barcelona. Però quan un accepta presidir, a més, un organisme com l'Àrea Metropolitana, ha d'intentar conèixer el territori, escoltar totes les sensibilitats i no només les dels de sempre i actuar en virtut dels propòsits que teòricament es defensen: els d'una manera nova de fer política. No valen excuses.

Tribuna

Joan Carles Valero
periodista y profesor

Ser inteligente no está de moda. Da miedo la ausencia de esa cualidad humana en la cúpula que nos gobierna, cuando los que mandan se supone que deberían integrar nuestra élite en el mejor sentido de la palabra. Para compensar, se les llena la boca cuando hablan de convertir los municipios en entes inteligentes. Somos un país de prédicas y de predicadores. Otros confunden la inteligencia con vigilar a los ciudadanos. En Torrelles, por ejemplo, van a poner un chip para controlar lo que tiran los vecinos a la basura. Gran hermano va a entrar en casa.

Avenida Futuro: De la ciudad inteligente a la metrópoli sabia

Cuando resta algo más de un año para las elecciones locales, un tiempo en que las obras nos van a invadir por doquier, especialmente en los municipios donde las alcaldías están en juego, los ciudadanos debemos preguntarnos: ¿tenemos políticos preparados más allá del pastoreo de la población proveedora de votos? Vivimos tiempos de mudanzas y vale la pena recordar lo que dijo Keynes: "Lo importante para un gobierno no es hacer cosas que hacen los individuos y hacerlas un poco mejor o un poco peor, más o menos bien, sino hacer cosas que no se hacen en absoluto".

El concepto de ciudad sabia es más interesante que el de ciudad inteligente. El profesor emérito de la UPC, Jaume Barceló, defiende la sabiduría de la ciudad por encima de su inteligencia (Smart). Máxime porque la palabra sabiduría en inglés (wise) también responde al acrónimo welness (bienestar), integradora, Smart (inteligente) y ecológica. De modo que hablar de inteligencia urbana no se limita a lo artificial, porque no solo supone desplegar automatismos y monitorizar, aunque sean imprescindibles para avanzar. De lo que se trata es de humanizar las ciudades para transformar su vida mediante la colaboración frente a la jerarquía actual.

La metrópoli sabia debe ser un reactor con todas las capacidades de creación humana. La administración de proximidad, que es gerencial, debe dar por tanto un salto de gestión extraordinario. ¿Tenemos la cultura política para abordar la ciudad sabia o seguimos en las ciudades barricadas decimonónicas? Está claro que tenemos capacidades para desarrollar proyectos inteligentes. El área metropolitana barcelonesa es un ecosistema social y político listo, pero nuestros gobernantes deben dedicarse a hacer cosas que no se hacen. La verdadera metrópoli sabia es la saludable en calidad de vida, colaborativa y cooperativa, donde se desarrolle la economía circular hacia la ecología circular, poniendo énfasis en los ciudadanos.

Inteligencia Artificial y 5G

Entre tanto, la tecnología seguirá su avance vertiginoso y la Inteligencia Artificial (IA) y el 5G redefinirán el concepto de "Smartphone" en los próximos tres a cinco años. Este 'smarter phone' se diferenciará de los dispositivos actuales principalmente en dos aspectos: el auge de las interfaces por voz, que convivirán con las táctiles o incluso funcionarán solas, y el fin del uso de apps tal y como lo conocemos. Los dispositivos inteligentes, incluido nuestros móviles, van a ser el vehículo a través de los que se produzca el impacto más importante de la IA en las compañías de telecomunicaciones, medios y tecnología. Su llegada conlleva cambios muy importantes para los usuarios y abrirá importantes debates éticos y regulatorios sobre su privacidad. Pero también impactará en toda la cadena de valor de estas empresas: fabricantes, distribuidores, creadores de contenido o desarrolladores.

L'Hospitalet y los municipios del Baix Llobregat contribuyen de forma decisiva a la grandeza de Barcelona. Nuestras poblaciones ya no son periféricas, puesto que hemos logrado la generación de nuevos ejes metropolitanos que amplifican la potencia capitalina. Reivindico desde aquí el rol de nuestra área metropolitana como capital innovadora y plural, que al tiempo debe ser garante de la confianza empresarial.

Mi reivindicación comienza poniendo en valor el rol histórico de vanguardia tecnológica y de modernidad española que históricamente ha jugado la capital catalana. El economista y ex político Ramón Tamames llega a decir en su última edición del libro "¿Adónde vas Cataluña?" que podríamos haber sido los dueños de España si nuestras autoridades autonómicas no hubieran optado por irse. Pero todavía queda esperanza de que Cataluña, de nuevo, lidere los grandes proyectos económicos en España si los ciudadanos del área metropolitana de Barcelona nos lo proponemos.

LUCA DE MEO, PRESIDENTE DE SEAT, HA SIDO EL IMPULSOR DE LA INICIATIVA AVENIDA FUTURO

Me atrevo a afirmar que existe un amplio consenso en que necesitamos que el área metropolitana barcelonesa siga siendo lo que ha sido hasta ahora: una marca de vanguardia en innovación, diversidad e ingenio. Porque Cataluña y España necesitan intacta la capacidad de seducción de la marca Barcelona, deslumbrante a los ojos del mundo, que le reconoce un progreso expansivo y mestizo, del que podemos presumir sin complejos.

Comparto con Luca de Meo, presidente de Seat, la visión de un futuro con un mayor protagonismo de la innovación, la empresa y la tecnología en nuestra área metropolitana. Y eso no solo significa "negocios", porque también supone una mejor comunidad, con mayores oportunidades para todos y, en definitiva, con mayor capacidad para preparar a los ciudadanos de cara al futuro. Pero esas grandes posibilidades solo se manifestarán como fruto de la colaboración y como resultado de la unión de los esfuerzos de muchos. Isaac Newton lo dejó dicho: "La unidad es la variedad, y la variedad en la unidad es la ley suprema del Universo".

Plan Cerdà 4.0

Los autores de Avenida Futuro, un laboratorio de ideas generado por representantes de medio centenar de empresas en el que también participan miembros de entidades y de las administraciones locales barcelonesas, defienden la idea de que Barcelona y su área metropolitana se convierta en una de las capitales mundiales de la innovación.

Para lograrlo, identifican tres estrategias: implicar a los ciudadanos para que haya oportunidades de desarrollo para todos, tejer una tupida red porque las soluciones del futuro no estarán en manos de unas pocas grandes empresas, sino que necesitarán la contribución de muchas organizaciones públicas y privadas, de diferentes tamaños, mucho más ahora que en el pasado; y por último tener una Start-up Strategy para que las ideas del futuro se desarrollen en un lugar que facilite más las primeras etapas de las nuevas empresas.

El motor de la iniciativa ha sido Luca de Meo, de Seat, compañía que también ha editado un libro resumen de las reflexiones a que se ha llegado para explorar el gran potencial de la metrópoli a la que pertenecemos.

Un potencial que no siempre encuentra las vías adecuadas para desarrollarse y que suele enfocarse localmente de una forma solitaria, sin un relato y visión de conjunto de toda el área metropolitana. Necesitamos un "plan Cerdà 4.0" que, a diferencia del proyecto urbanístico sobre el que se construyó la Barcelona moderna, no surja a partir de la creación de un visionario sino de las aportaciones de los propios ciudadanos, fundamentales para que nuestra área metropolitana se convierta en el siglo XXI en lo que fue la Florencia de los Médici en el renacimiento: la capital mundial de la creatividad y la sabiduría más allá de cualquier artificio inteligente.

Tribuna

L'anunci d'una de les màximes aspiracions estratègiques de l'Hospitalet com a ciutat, des que el seu desenvolupament urbà es va convertir en irreversible ja a principis del segle XX, ha passat gairebé desapercebuda i per ser franc, no m'ha estranyat molt. M'explicaré, però és evident que la presentació del pla d'integració del ferrocarril a la ciutat, que Foment va fer dimarts 20 de febrer i que preveu el soterrament de 6 Km de vies a partir de l'any 2020 és una de les notícies més importants de la dècada.

Jesús Vila
periodista y escritor

Una gran ciutat

S'ha dit tradicionalment que l'Hospitalet era un conjunt de barris crescuts aleatòriament en un terme municipal sense centre històric i aïllats entre si per les barreres infranquejables del ferrocarril. Era veritat a mitges, perquè la realitat geogràfica d'aquestes contrades destinava el pla de la Marina a l'agricultura de regadiu, la muntanya del Samontà a l'agricultura de secà i les terres de frontera entre ambdues realitats agroeconòmiques al desenvolupament urbanístic seguint les principals artèries de comunicació, de manera que tot podria haver estat diferent sense els allaus migratoris que van desbordar la urbanització de la ciutat i si s'hagués comptat amb una burgesia autòctona i autònoma capaç de dissenyar un model propi de desenvolupament. El cert és que les vies del tren no van fer més que posar de manifest que l'Hospitalet era un contenidor de mà d'obra i una terra de ningú. I encara sort que la barrera natural del Samontà va ser aprofitada per les principals infraestructures del XIX —el tren i el canal— a tota la franja de municipis del Baix, sense necessitat de partir els nuclis urbans per la meitat, com si va fer, per exemple, el carrilet de la dreta del Llobregat.

Elimina fronteres, obre molts interrogants

De tota manera, el tren a l'Hospitalet s'havia de convertir en un entrebanc urbanístic de primer ordre, més encara que als altres municipis propers, perquè en aquest cas travessava el terme per la línia de muntanya i pel mig de les terres de Marina per buscar la costa, trossejant el municipi agressivament i impedint un desenvolupament més harmònic.

Ara el tren podria passar sota terra i això elimina fronteres però obre molts interrogants, el primer dels quals és entendre que això, efectivament, és una promesa amb garanties d'execució. Obliga a desconfiar, perquè a l'altra costat de la taula de l'acord es troba el pitjor govern de la història democràtica del país: un govern desprestigiat per la inacció, per l'incompliment sistemàtic de promeses i per una incompetència en tots els ordres de la gestió pública, a més de greument marcat per una corrupció sistèmica que fa fredor. Però obliga també a desconfiar, perquè l'executiu municipal interpreta que desenvolupar la ciutat significa, de manera principal, saturar el terme municipal d'habitatges i aplicar polítiques de prestigi, beneficiïn o no a la ciutadania.

Si ara mateix s'ha deixat construir immensos edificis a 10 metres de les vies del tren, què no deuen tenir previst programar quan les vies del tren desapareguin i deixin lliures espais que superen els 50 metres d'amplada?

No confondre una ciutat gran amb una gran ciutat

L'alcalde Corbacho, especialment sensible a la displicència, fins i tot ha abandonat el partit que li va donar poder, glòria i recursos suficients per viure durant tota la vida, perquè no ha pogut suportar ser prescindible. I encara, que aquest menyspreu s'hagin atrevit a infligir-li els que més li haurien d'estar agraïts per adjudicar-los, a dit, graciosament, el mateix poder, la mateixa glòria i els recursos suficients per viure de la política fins al final dels seus dies, que ell va gaudir.

Alguns diuen que ell va fer gran la ciutat. Abans de Corbacho, els hospitalencs també van tenir un alcalde que encara la va fer més gran que ell, si per gran s'entén —com ells ho entenien— omplir-la de blocs de pisos, de projectes megalòmans i de polítiques de galeria. Es deia José Matías de España i també va abandonar la política fastiguejat pel desdeny que li servien en safata de plata molts als quals havia beneficiat i havia fet segurament rics.

No sabem que passarà si algun dia les vies del tren passen per sota de la ciutat. Dependrà de qui hi hagi governant a l'Ajuntament. La presidència del Consistori podria canviar de partit perquè vivim un període de molta fluïdesa social. El que ja m'estranyaria més és que canviés de tarannà. Quan l'alcaldable de Ciutadans, l'inefable García, afirma que Corbacho ha estat un alcalde inigualable, està apuntant a un model per fer —una vegada més— gran la ciutat.

Confondre una ciutat gran amb una gran ciutat és el mateix que confondre un home gran amb un gran home.

EL MINISTRE DE FOMENT, ÍÑIGO DE LA SERNA, I L'ALCALDESSA DE L'HOSPITALET, NÚRIA MARÍN, VAN PRESENTAR EL NOU PROJECTE FERROVIARI EN UN SALÓ DE PLENS OMPLERT PER ENTITATS I PREMSA | I. C. / EL LLOBREGAT

Tribuna

Joan Carles Valero
periodista y profesor

El futuro ya no es lo que era, decía Paul Valéry. Visto que hace 7 años nos teníamos que haber quedado sin agua, sin trabajo y sin petróleo, las grandilocuentes predicciones de cómo viviremos dentro de 50 años probablemente errarán completamente. Tenemos que afrontar los retos de la robotización y digitalización como oportunidades y no como amenazas. La mitad de los actuales empleos no existían hace 20 años. Lo mismo ocurrirá en el futuro y hay que prepararse. Afortunadamente, tenemos los mimbres para hacerlo con éxito.

Prepararse para liderar la cuarta revolución industrial

Podríamos hacer predicciones del tipo bruja Lola y perpetuar una visión magnánima del presente. ¿Qué sabemos del futuro? Nada es la respuesta más humilde y sensata. Y cuando no sabes nada, lo recomendable es prepararse. El futuro hay que afrontarlo como cualquier reto. Como si fuera un examen para que el que tienes que prepararte. Como lo hace Messi, que diariamente entrena aun siendo el mejor jugador del mundo. Todos queremos el progreso, pero muchos odian el cambio. Y de eso se aprovechan los generadores de miedo.

Una predicción positiva que seguro se cumplirá es que vamos a vivir más años. El avance tecnológico no debe considerarse una amenaza, porque siempre ha aportado mayor crecimiento económico y bienestar social. Pero hay que vigilar los perversos incentivos en forma de una excesiva protección a quienes no están preparados, en el sentido de garantizarles una renta básica sin tener que formarse a cambio. Perversión no solo porque supondría un aumento de los impuestos, sino porque a sus receptores se les condenaría a ser un lastre social, en vez de estimularles hacia la formación. La gente no es obsoleta y el concepto de baja cualificación no existe. Lo real es que hay gente con pobre formación, y eso le condena a una escasa preparación para desenvolverse laboralmente.

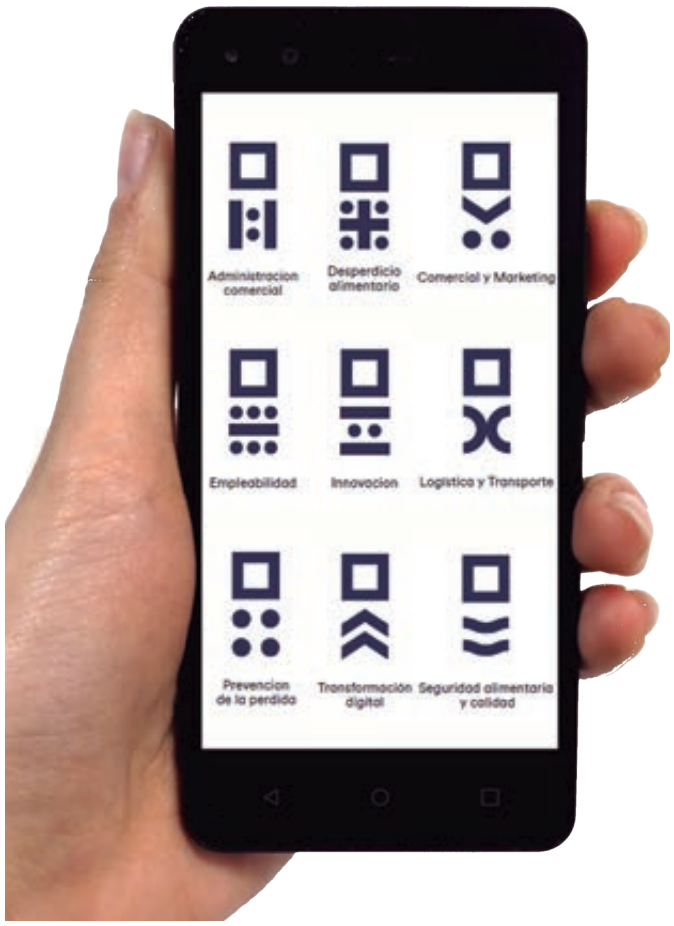

Pavor a perder el empleo

Proteger lo que no tiene futuro genera parados de difícil orientación. Aquellos sectores amenazados por la digitalización y la robotización deben de ser conscientes de que tienen que formar a sus trabajadores para que tengan mejores y mayores competencias. Hay que acabar con limitaciones autoimpuestas en plan "esto no es lo mío" o pensar que en el futuro seguiremos haciendo lo mismo. Pero formarse no significa hacer muchos cursos, sino adquirir nuevas competencias.

Las profundas transformaciones de nuestra sociedad han venido siempre de la mano de las revoluciones industriales, no solo por el cambio de la manera de trabajar, sino principalmente por los crecimientos sostenidos del nivel de vida de la gente. Pero ahora hay verdadero pavor a las innovaciones tecnológicas porque muchos temen perder su trabajo al ser sustituidos por máquinas interconectadas y dotadas de inteligencia artificial.

Debemos ser conscientes de que la formación reglada es solo una pequeña parte de nuestro potencial. Los ciudadanos del mundo tenemos a nuestro alcance toda la información y el acceso a los bienes y servicios más avanzados, lo que genera enormes oportunidades para todos y también mayores dosis de calidad de vida. De salida, tenemos una enorme ventaja competitiva por vivir en uno de los territorios más industrializados de España y en ciudades con elevados niveles de bienestar social.

En el pasado, llegamos tarde

A las tres revoluciones industriales anteriores, nuestro país llegó tarde, pero la 4.0, podemos liderarla en España. Primero, porque en el Baix Llobregat tenemos una de las mayores concentraciones industriales y de servicios, y porque en L'Hospitalet se celebra el Mobile World Congress, la mayor cita global de la tecnología, lo que facilita que estemos en contacto con las innovaciones. Lo único que falla es nuestro pobre sistema de formación profesional.

Ahora mismo, en nuestro territorio hay 900 empleos que no se cubren por falta de personal cualificado, según un estudio de la patronal comarcal AEBALL que compara las contrataciones ofrecidas en la industria y las titulaciones sobre oficios reglados. Los representantes empresariales recuerdan que el desarrollo de la Industria 4.0 llevará a una mayor tecnificación de los procesos productivos, por lo que esperan que sean más necesarios los perfiles de más cualificación.

Sin embargo, la respuesta institucional no está a la altura. EL LLOBREGAT ha denunciado que en la comarca no se ofrece formación de 18 especialidades de FP de las 42 descritas. A esas carencias hay que añadir que el Centro de Formación Profesional de Automoción está infrautilizado, pese a mediar una inversión pública de 25 millones de euros en el edificio y en unas instalaciones y maquinaria de última generación que se está desaprovechando.

Caos institucional

Las instalaciones de Martorell deberían servir para formar a los trabajadores de todo el sector del metal, pero se desaprovechan por su caótica gobernanza, fruto de la intervención de varios departamentos de la Generalitat. Es como tener un Fórmula 1 sin piloto ni equipo de mecánicos en el circuito de la reindustrialización 4.0. De seguir así, nos quedaremos en la cuneta contemplando cómo otros progresan, como ocurrió en las revoluciones industriales de antaño. Urge por tanto que la formación profesional sea más flexible para adaptarse a las necesidades de las empresas y que los agentes sociales (empresarios y sindicatos) tengan presencia en la gobernanza del sistema de FP para generar complicidades y corresponsabilidades. Con la condición necesaria de que los trabajadores, conscientes de que la formación tiene que ser continua, apuesten decididamente por ampliar sus competencias. Si me equivoco en estos pronósticos, no se preocupen, porque estaremos igualmente preparados. Y si no me equivoco, aún mejor, porque estaremos mejor capacitados para afrontar el futuro. Tenga o no razón, siempre ganaremos con una mayor y continua preparación.

Tribuna

Una lectura completa dels resultats electorals obliga no només a identificar quines forces polítiques i ideològiques representen millor la ciutadania, sinó també l'estat emocional de l'electorat. Si, a més, les eleccions prenen, per les causes que siguin, una dimensió plebiscitària, l'anàlisi de l'estat d'ànim col·lectiu resulta gairebé obligatòria. El que acaba de passar a Catalunya des que la ruptura amb l'Estat va deixar de ser un simple recurs retòric, explica de manera notòria com estem.

Jesús Vila
periodista y escritor

Tabarnia o Caoslònia

Potser mai com el passat 21 de desembre, unes eleccions han produït realment tants guanyadors (i alhora tants perdedors, perquè quan uns guanyen altres, implícitament, perden). Això que sempre hem criticat quan els partits han fet una lectura favorable dels seus resultats específics, és imprescindible de reconèixer en aquest cas. Però, contra el que resultaria evident quan es tracta d'un plebiscit, els guanyadors i els perdedors són a totes dues bandes del ventall en oferta, no només en una, cosa que evidencia més que cap altre, això que dèiem de l'estat d'ànim de la col·lectivitat.

Qui ha guanyat?

Mirem els resultats. Les eleccions les ha guanyat Ciutadans. Si això li arriben a dir a Artur Mas o a Pasqual Maragall l'any 2005 quan el partit es va fundar, haguessin dit a l'interlocutor que estava somniant. Sobretot perquè des de 1980 les eleccions a Catalunya les ha guanyat sempre un partit catalanista, menys ara... quan acaba de proclamar-se una fantasmagòrica república, conseqüència insòlita d'una DUI. O sigui, ha guanyat Ciutadans amb 1.100.000 vots i 36 diputats i això podria implicar que han perdut les altres forces. Però no és veritat. Els partits independentistes, el PdCAT, ERC i la CUP, el primer amagant el nom, han tret més de 97.000 vots més que a les darreres eleccions del 2015 quan ja aleshores es parlava d'unes plebiscitàries i tots els independentistes van anar a votar sota la promesa d'una proclamació imminent de la república catalana. Aquests partits sumats han guanyat sobretot en nombre de diputats que és el que compta, o sigui que haurien guanyat realment les eleccions perquè són ells i no Ciutadans qui podria formar govern...

Però tampoc és tan veritat, perquè per formar govern cal, primer, que tots els diputats electes hagin pres possessió del càrrec, que es formi la taula del Parlament i es proclami president i tot això, que s'ha de fer abans del 17 de gener, resulta altament improbable tal com estan les coses a 20 dies de la data límit.

O sigui que, de set partits amb representació parlamentària, haurien guanyat realment quatre i haurien perdut veritablement tres, però si ho mirem més de prop, resulta que la CUP que potser hauria guanyat en el resum comptable, en realitat ha perdut sis diputats, mentre que Ciutadans que en té 36, en realitat no podrà formar govern que és allò que persegueix un bon resultat electoral.

Joc de disbarats, la realitat del país

Posem-ho encara més difícil. La llista del president no ha guanyat però en realitat ha guanyat, mentre que la d'ERC, que pensava guanyar de calaix, ha perdut. Això que seria una qüestió de detall en una situació normal, es converteix en un atzucac perquè, a la vista de l'estat real de les coses, podria ser que el primer de la llista del president no pugui presidir res, mentre que el primer de la llista de ERC que podria presidir, no presideixi perquè a l'ex-president no li agradi. I a veure que diu la CUP que afegeix la majoria necessària, però que podria dir que si l'expresident —que no podrà presidir— i l'exvice-president no es posen d'acord sobre qui ha de presidir, que amb ells no comptin.

Els altres tres han perdut, malgrat que el PSC en realitat ha guanyat 80.000 vots respecte de les anteriors eleccions i un punt percentual. Quasi bé tant com tots els independentistes per separat. Els Comuns i el PP han perdut sense pal·liatius però, de tots plegats, van ser els que menys ho semblaven la nit electoral quan els seus representats van sortir contents i satisfets com uns panxacontents. Incomprensiblement, afegeixo.

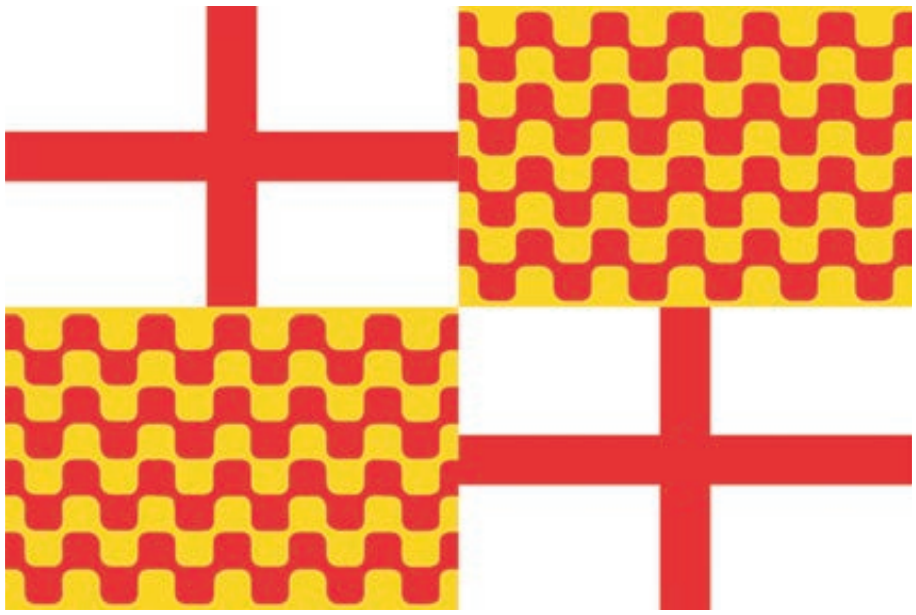

BANDERA DE TABÀRNIA, TERRITORI QUE, COM ES POT VEURE AL MAPA, AGRUPA DEU COMARQUES DE LA DEMARCACIÓ DE TARRAGONA I BARCELONA, ENTRE ELLES, EL BAIX LLOBREGAT | BCNISNOTCAT.ES

Aquest joc dels disbarats en que s'ha convertit la realitat del país no és privativa dels polítics. De fet, els polítics són un reflex de l'electorat que, allà on presenta una extracció més urbana i industrial ha fet guanyador un partit bastant de dreta pura i allà on presenta un perfil més arrelat a la terra i més fidel als compromisos —gent que no s'amaga, com va dir Junqueras— han donat massivament el seu vot a l'ex-mandatari fugit.

Fins i tot alguns divertits han fundat Tabarnia per oblidar-se de l'autèntica realitat i és que, malgrat les diferències entre el camp i la ciutat, és precisament a la ciutat —a les àrees metropolitanes— on està creixent més el vot independentista, arran les incongruències de l'octubre, i precisament més en indrets de renda alta, que no pas en llocs d'inestabilitat permanent i precarietat sobrevinguda. Només cal mirar en detall els resultats de la nostra comarca on el constitucionalisme ha crescut en 43.000 vots però també l'independentisme en 15.000.

L'horitzó del país és ple de boira. Es manté més o menys un 48-52% que produeix una majoria independentista que no sap on va, sostinguda i encoratjada per un poble que encara ho sap menys —oh, sacrilegi, el poble és savi, a banda de sobirà— però que està exigint solucions dràstiques acostumat com està a demanar... i que li facin.

I mentre, uns quants, passant de la perplexitat al desconcert. El tercer esglaó baixant, ens porta de la barbàrie al caos. De la falsa Tabarnia a la rotunda Caoslònia.

Tribuna

Joan Carles Valero
periodista y profesor

No es casualidad que el cineasta más popular de todos los tiempos, Steven Spielberg, que borda las temáticas que toca, sean de historia, tiburones, alienígenas o arqueólogos aventureros; también honre al periodismo usando la publicación de los archivos del Pentágono para hablar del presente. La película es perfecta para recordar que el periodismo, el de verdad, es la mejor arma social para combatir el imperio de las noticias falsas. Al cumplirse 40 años de la aparición del semanario L'Estaca de L'Hospitalet, surge una asociación que bebe de aquellas esencias: Foment de la Informació Crítica.

Alianza generacional contra la mala prensa del periodismo

Nunca se había hablado tanto de la mentira como ahora. Parece como si la pereza condenase a la gente a que no le importe ni la verdad ni los argumentos. Que le baste con sentir. Y esas emociones se transmiten a través de las redes sociales, lugares donde se crea poder porque influyen en la opinión pública. Urge desde el periodismo defender la verdad frente a la mentira, y mucho más frente a la mentira premeditada y organizada.

En los tsunamis lo que más escasea es el agua. Igual ocurre con la verdad en la era de la comunicación. Los periodistas nos sentimos náufragos en los océanos de mentiras que navegan por las redes sociales. Urge reconstruir islas de credibilidad para recuperar un lugar en el círculo de confianza de los ciudadanos. En L'Hospitalet, periodistas y gente relacionada con los medios de comunicación nos proponemos fomentar el retorno a las raíces de servicio público de nuestra profesión a partir de una alianza generacional entre los veteranos, los actualmente en ejercicio y los jóvenes que se incorporan.

Una alianza entre generaciones en la que los mayores transmitan los valores del periodismo del desaparecido Josep Maria Huertas Clavería, que proclamaba la independencia y libertad de los profesionales con la máxima "cada mesa, un Vietnam", recordando la valentía de la prensa estadounidense al publicar los archivos del Pentágono para acabar con aquella guerra sostenida con mentiras. Porque el periodismo está en constante transformación, pero no sus principios básicos, de modo que la reconstrucción de su misión social pasa por recuperar colectivamente los valores que permitan la reconquista de la credibilidad y la confianza de los ciudadanos a partir de que los periodistas tomemos el control de nuestros medios. Solo así volveremos a provocar conversaciones sobre verdades al margen de las tóxicas "fake news".

El grupo promotor de la asociación Foment de la Informació Crítica (FIC), que el próximo 22 de febrero celebra su asamblea constituyente, bebe de los mismos principios que inspiraron hace 40 años el primer Club de Premsa de L'Hospitalet que, entre otras actividades, promovió el semanario local L'Estaca, gracias a centenares de aportaciones populares de un máximo de 5.000 pesetas. Aquella experiencia de micromecenazgo en la que los periodistas gestionamos nuestro propio medio sin interferencias económicas ni políticas, es ahora tan necesaria como entonces, pero más fácil de abordar.

En busca de la verdad perdida

A diferencia de la mayoría de poblaciones del Baix, L'Hospitalet carece de un medio local gestionado por periodistas, aunque sí cuenta con medios privados comarcales que incluyen la ciudad en su ámbito de influencia, como es el caso de El Llobregat. Los medios municipales pagados con el dinero de todos los hospitalenses cubren las necesidades perentorias de la población y ahora emprenden una nueva etapa que promete, con Oscar Sánchez al frente y la reactivación de Radio L'Hospitalet, entre otros retos. La coexistencia de medios públicos, privados y exclusivamente de periodistas será estimulante y redundará en beneficio de los ciudadanos.

En "Los archivos del Pentágono", Spielberg ofrece los principios del periodismo como contrapoder. Atravesamos un momento social complicado, en un mundo muy politizado, donde el secreto de esta profesión no es otro que, pese a todas las dificultades imaginables, podamos contarlo. El romanticismo se acaba cuando al final se necesitan medios independientes, que quiere decir económicamente sostenibles.

Unos medios en los que resalten los periodistas como Ben Bradlee en ausencia de editoras como Katharine Graham, propietaria del Washington Post, que a pesar de ser mujer en un mundo controlado por hombres, y de pertenecer a la alta sociedad estadounidense con excelentes relaciones con el poder; se jugó todo su patrimonio e incluso la cárcel con su actitud valiente de asumir las consecuencias de lo que la administración Nixon denunciaba como una revelación de secreto que ponía en riesgo la seguridad nacional. El Tribunal Supremo de EEUU les dio la razón con una sentencia memorable: los periodistas deben servir antes a los gobernados que a los gobernantes.

SPIELBERG CON TOM HANKS Y MERYL STREEP DURANTE EL RODAJE DE 'LOS ARCHIVOS DEL PENTÁGONO', UNA PELÍCULA HISTÓRICA DE LO MÁS ACTUAL

Antídoto contra las "fake news"

Ese espíritu es hoy cada vez más necesario. Spielberg nos ofrece con la claridad de un buen reportaje y la emoción de las mejores aventuras de Indiana Jones, un film que es una oda a los valores inalterables del periodismo. Un homenaje similar al de "Spotlight", que relata cómo la redacción del Boston Globe destapó en 2002 décadas de abusos sexuales por parte de sacerdotes católicos en Massachussets, con el silencio cómplice de toda la comunidad.

A la espera de editoras como Katherine Graham, encarnada por una sublime Meryl Streep, afortunadamente cada vez existen más entidades sin ánimo de lucro en comunidades de interés común, para que el periodismo vuelva a ser un servicio social y no un negocio. O algo peor: mera propaganda de los gobernantes pagada con dinero de todos.

Por eso la metropolitana L'Hospitalet resulta un marco idóneo para reconstruir el periodismo de siempre con las técnicas presentes y futuras, entendiendo los proyectos como un laboratorio, siempre desde planteamientos transparentes, diversificando los ingresos para que la publicidad no sea su único sustento, con una participación activa de la audiencia y desde postulados de cooperación entre los medios y los propios periodistas. Siempre con la máxima del bien común. No se trata de poner de moda a la prensa; es la actividad periodística la que nunca pasará de moda. Como los espectadores del film de Spielberg, ojalá sintamos lo intenso y vibrante del mejor oficio del mundo que ahora tan mala prensa tiene.

Tribuna

Tots els anys són anys d'aniversaris, però aquest 2018 n'arrossega uns quants que a alguns ens afecten força. 50 anys del maig francès i 40 i 30 anys de successives propostes de premsa local autònoma a l'Hospitalet que volien representar una manera d'entendre la informació que avui té el mateix valor i el mateix risc que aleshores.

L'escola d'aprenentatge va ser l'onada d'aire fresc que es va viure en els darrers anys de la dictadura, quan estava naixent una nova premsa lliure al país.

Jesús Vila
periodista y escritor

El somni de L'Estaca

El 13 d'abril de 1978, aviat farà 40 anys, apareixia a l'Hospitalet el primer número de L'Estaca, un setmanari que només arribaria a treure 15 números i que deixaria de sortir a finals de juliol, amb una promesa que es va fer impossible: recomprondre els ànims i els recursos, i tornar amb més força. Quan es va fer la promesa, ja era previsible que no es podria complir: s'havia acabat el capital inicial i no es veien perspectives per continuar. Com L'Estaca, la història dels mitjans de premsa que han aparegut en un moment donat i que han hagut de tancar, a l'Hospitalet i arreu, és molt nombrosa. La majoria d'aquestes capçaleres han quedat en l'oblit. Però L'Estaca no. Quan es parla de premsa lliure a l'Hospitalet resulta inexcusable referir-s'hi, però probablement no va ser aquest l'únic referent que hi compta. Si L'Estaca s'ha convertit en una capçalera històrica és perquè en ella van coincidir molts fenòmens particulars que han deixat petjada i que són il·lustratius d'aquella fase històrica, però també d'una manera d'entendre el periodisme i la informació.

LOGOTIPO DEL SEMANARIO HOSPITALENSE 'L'ESTACA' Y, ABAJO, LA CABECERA DE LA PUBLICACIÓN, DE 1978

Crítics i combatius

L'Estaca va néixer el 1978 però la seva necessitat provenia de les experiències de premsa crítica i de combat democràtic de les corresponsalies de premsa als diaris de Barcelona des dels anys 72-73, durant la fase final del franquisme, i també de l'aparició l'any 1973 de La Voz del Llobregat, un bisetmanari de vocació comarcal fet a l'Hospitalet però amb una clara dependència del poder local. De corresponsalies als diaris de Barcelona n'havia hagut des de la postguerra, recollides en l'hemeroteca local des del 1955. Les diferències entre aquella manera de fer crònica local i la que encetarien les noves onades de corresponsals joves dels anys 70, eren fonamentalment dues.

La primera i principal és que la premsa, en aquells anys, començava a abandonar les postures acomodatícies amb el poder i es presentava com un altaveu de la realitat, cada vegada més convulsa, i adoptava un posicionament crític que l'allunyava del poder i l'apropava necessàriament cap a l'argumentari democràtic de l'oposició social, cada cop més bel·ligerant i activa. En plena consonància amb el que requerien els diaris, de manera progressiva, s'hi van anar incorporant corresponsals joves que vivien aquest tipus de periodisme i van anar substituint els corresponsals més veterans i rutinaris, per posar en pràctica aquest tipus d'informació directa, més lligada a la realitat, crítica amb el poder i amb voluntat d'influir, que començava tímidament a ser la norma d'aquells anys.

La segona diferència va ser proverbial perquè va convertir les corresponsalies en una força al servei de la ciutadania. Mentre que els corresponsals tradicionals només tenien una vinculació estreta amb el seu propi mitjà, els corresponsals d'aquests anys treballaven coordinadament, de forma autònoma, de manera que el periodisme crític va multiplicar la seva eficàcia i es va convertir en un mètode de treball professional més enllà de la pròpia dinàmica.

Aquesta tasca de coordinació que multiplicava els efectes i que facilitava l'obtenció d'informació, aviat va posar de manifest que es generaven més notícies de les que s'hi podien encabir en els diaris de Barcelona, de manera que la necessitat d'una premsa autogestionada, al servei de la realitat ciutadana i amb el mateix esperit crític, es va fer del tot evident. De passada se li va donar cos a la coordinació creant el Club de Premsa de l'Hospitalet, que resultava l'eina que definia aquella manera de fer periodisme.

La resta van ser desenes de reunions per engrescar una colla de persones compromeses per constituir una empresa editora, per confegir un consell assessor, per bastir una redacció, per crear un aparell econòmic-administratiu i comercial i, especialment, per captar els recursos necessaris que havien de permetre una arrencada en condicions que garantís un temps mínim, fins que lectors i anunciants es fessin seu el nou mitjà. Com que es partia de la voluntat de constituir un setmanari sense lligams, es va optar pel costosíssim treball d'aconseguir participacions de fins a 5.000 ptes. com a màxim, que garantiria un accionariat ben divers, extens i plural.

La mort d'un somni

Mentre va existir, L'Estaca va fer honor al seu propòsit. Es va fer el millor periodisme del que eren capaços els professionals implicats i es va posar de manifest que si el projecte s'hagués pogut mantenir, aquesta manera de fer periodisme hauria pogut acotar el poder, controlar els excessos, activar la participació cívica, fomentar el coneixement, posar la informació i la transparència al servei de la ciutadania, enfortir la coresponsabilitat social i fer els ciutadans més forts davant l'Administració. En definitiva, consolidar i fer més potent la democràcia i, en conseqüència, tenir una societat de la que tots plegats poguéssim sentir-nos més partícips i una ciutat a la qual poder sentir més nostra.

No va ser possible. Fer un setmanari era car, consolidar-lo —que vol dir que la gent (lectors i comerciants) se'l fes seu— era lent, i els recursos es van allargar tant com va ser possible, de manera que es va poder pagar només la impressió dels números. Els periodistes no cobraven i malgrat que gairebé tots van resistir fins al final, la crisis interna tampoc va afavorir la calma necessària per cercar solucions ràpides.

Amb la mort de L'Estaca es va diluir un somni, però la idea d'aquell periodisme de combat va viure en l'interior de molts d'aquells joves professionals. I fora bo, ara que tornem a viure temps de trasbals, que la idea es recuperi.

Connectem

Connectem la ciutadania amb
les oportunitats de futur.

www.diba.ca/pla-de-mandat

Diputació
Barcelona

#DibaOberta